Koviloor Digital Library

A. No. 5645

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்.

பல பக்திமான்கள் சரித்திரமாகிய

ஸ்ரீமஹாபக்தவிஜயம்

வசனகாவியம்.

மூன்றும் பாகம்,

இதனோடு நான்காம் பாகமும் ஐந்தாம் பாகமும்
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இஃது:

புதுவை

நாராயணதாசரவர்களால்

மஹாராஷ்டிர பாஷையிலிருந்து தமிழ் வசனரூபமாக
மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

39-தாசர் சரித்திரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இரத்தினமங்கலம்,

ஷ. கோவிந்தராஜு முதலியார்

அவர்களால்,

கலைக்கியான முத்திராக்ஷர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1926.

Registered Copy Right.

34, முத்துகிருஷ்ணன் வீதி, சென்னை.

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ பாண்டு ரங்கர்.

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ மஹாபக்தவிஜயம்.

மூன்றாம்பாகத்திய

முகவுரை.

ஸ்ரீ யப்பதியாயும் அவாப்தசமஸ்த காமராயும் ஸ்ரீ ஆதவாற்சல்ய குணநிதியாயும் ஸ்ரீபூமி நீளாதேவிகள் ஸமேதராகியும் அனந்த கருடகந்ர்வ மூர்த்தியாகியும் சுரசேழ்மூர்த்தியாகியும் சராசரவஸ்து ஜாலங்களின் உயிருக்குயிராகி உள்ளும்புறம்புமாய் வசிக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் நித்தியவிபூதியென்னும் பரமபதத்தில் நித்தியசூரிகள் தொழுதேத்த அரவணையின்மீதும் திருமாமண்டபத்தில் பிராட்டியர்கள்சூழ வீற்றிருந்து மெத்தவிசனுக்கிரந்தராகி நித்தியசூரிகளைத் தன்கடைக்கண்ணால் கடாக்ஷித்து ஓநித்தியசூரிகளே இந்த கலியுகமாய்கையினால் ஜெனங்கள் ஜென்மசாபல்யமடையும் உபாயத்தைக் கருதாமல் சம்சார சாகரத்தினில்மூழ்கிப் பாபங்கள் விசேஷமாகச்செய்து நரகசம்பிராப்தியை யடைந்து அனர்த்தப்பட்டுப் போகின்றார்கள். ஆகையால் ஏ நித்தியசூரிகளே நீங்கள் உங்களுங்கள் அம்சபூதர்களாகிப் பூலோகத்திற்குச்சென்று அவதாரஞ்செய்து என்னுடைய நாமத்தையும் அதின் அருமையையும் சிறந்தகுணங்களையும் அதின்பெருமையையும் பாமரர்களுக்குப் போதித்து தொண்டர்களாகவுய் பக்திபூரணராகவும் யிருக்கும்படி திருத்துப்பாடுசெய்து தெளிவடையும்படி உபதேசஞ்செய்து வழிப்பட்டிருக்கும்படியாயும் நேமித்து திவ்யமாகிய ஸ்ரீபரந்தாமத்தை யடையச் செய்யுங்களென்றும் மேலும் என்னுடைய நாமத்தையோதி சமயத்திற்குத் தக்கபடி அவர்கள்மனம் புண்ணாகாதபடிக்கு ஸ்ரீபரந்தாமத்தை யடையும்படிச்செய்து அவர்களை வெகுபிரியமாக வசப்படுத்தி பவக்கடலைக் கடப்பதற்கு என்னுடைய நாமமே ஓடமாகும் இதைவிட பரமபத சாம்பிராச்சியத்தை யடைவதற்கு ஏதுவொன்றும் மற்றவைகளால் யாதொரு சாரம்சமில்லையென்று நேமிக்க அந்தப்படியே நித்தியசூரிகள் மறுவேடம் புனைந்துக்கொண்டு பூலோகத்திற்கு வந்து தங்கடங்கள் அம்சத்துக்குத் தக்கபடி யுபதேசஞ் செய்துச் சீஷர்களாக அவர்களை அமைத்துக்கொண்டு வெகுதிவ்ய தேசங்களுக்குச் சென்று தீர்த்தமாடி அங்குள்ளப் பெருமான்களைச் சேவித்து ஆனந்தப்பரவசமடைந்து இப்பக்தர்களின் சரித்திரங்கள் அடங்கிய இப்பக்தவிஜயத்தின் அருமையும் அவர்கள் சத்தியசாதன மனதின் பெருமையும் ஒவ்வொருவரும் பகவானை யடைவதற்காகப்பட்ட கஷ்டத்தின் சிறுமையையும் இவர்களுக் குண்டாகிய க்ஞானபக்தி வைராக்கியத்தின் திறமையும் மேலும் இந்த பக்தவிஜயக் கிரந்தத்தை வாசிப்பவர்கள் மனதையும் கேட்பவர்கள் நெஞ்சத்தையும் ஊசியைக்காந்தம் யிழுத்துக் கொள்வதைப்போல வலித்துக் கொள்வதுமின்றித் தீயினிலிட்ட மெழுகுபோல ஒவ்வொருடைய மனதையும் உருகச்செய்யும் மேலுமிந்த கிரந்தத்தினால் புத்தியும் பத்தியும் யுக்தியும் ரக்தியும் விரக்தியும் மேலோர்க்கு வழிபடுதன்மையும் நன்கு விளங்குவதுமன்றி ஒவ்வொரு பக்தருக்கும் நேரிட்ட ஆபத்துகளும் அவ்வாபத்தை சாக்ஷாத்பகவான் எழுந்தருளி தீர்த்திரக்ஷித்த ஆச்சரியமும் இச்சரிதையைக் கண்ணுறும் புண்ணியவாளர்க்குப் பூரிப்பும் உச்சாகமும் உண்டாகி தாமரைமலர்போல இதழ்விரிந்து அனந்தக்கடலில் மூழ்கித் தன்னை மரக்கச்செய்யும் ஆகையால் ஒவ்வொருபக்தரின் அவதாரமும் அவர்கள் நடவடிக்கையும் பக்திக்ஞான வைராக்கிய சம்பத்தியிம் முடிவினிலவர்க ளடைந்த நற்கதியையும் பார்க்கப்பார்க்கத் திகட்டாதமதுரமாகும் அன்றியிதை வாசிப்பவர்களுக்கே மனகாக்ஷியாகு மென்றறிக.

ஓம்ஜனார்த்தனாயநம:

டி. ஆர். வெங்கடேசமுதலியார்.

Koviloor Digital Library

சிறுமணவூர்.

முனிசாமிமுதலியாராலியற்றிய

சாற்றுக்கவி.

ஆசிரியப்பா.

ஒலிகடலாடை யுடுத்தநன்னிலத்து
பலித்தபல்லுயிரும் படைத்தானருளே
வேண்டுவர்வேண்டா ருலகைமெய்ஞ்ஞானம்
பூண்டார்திருவிளை யாட்டாம்பெருநூல்
திறனுறப்புலப்பட தெரிக்குந்தகமைசால்
குறநாலடிமுதல் கூறுநாலடைவும்
எழுத்தொடுசொற்பொருள் யாவுநற்குணர்ந்தே
கழுத்துமில்சால்புடைக் கற்றவனம்மா
இதமுறுபூவில் யேர்வளமோங்கும்
புதுவைநாராயணப் புலவனுமினிய
பக்தர்கள்விஜயநூற் பாகமூன்றுமிதை
மிக்கசெந்தமிழான் மேன்பெறவிளங்க
கத்தியரூபமாய்க் கழறுநன்னடையை
முத்தருமென்மேல் முயலுமான்புடைத்தால்
தமக்குத்தாமே தரந்தரமென்னமா
சமர்த்தராம தாசர்சரிதையும்
வானும்புவியும் வந்தடிவணங்கும்
பானுதாசர் பக்தவிஜயமும்
இகத்தைக்கடந்துபே ரின்பநாடடைந்த
பகிரமபட்டர் பலவிளையாட்டும்
அகந்தனிலிருந்தே அருநிலங்கடந்த
முகுந்தசுதாராம் மௌனிசரிதையும்
பேதாபேதப் பிரிவெலாங்கடந்த
போதனுபடேலு பெரியேன்சரிதையும்!
கருத்துமுயிரும் கண்ணனைச்சார்ந்த
மிருத்யுஞ்சயமா மஹான்சரிதையும்
மோனரகசிஸ்ய முராரியுடனே
கானோபத்திரை காண்டவசரிதையும்
சந்தோபாபா சரித்திரமுடனே
சுந்தரவிட்டல சுகுணச்சரிதையும்
சாங்கதேவர் சத்தியமத்துடன்
பாங்குமக்கூபா பக்தவிஜயமும்
நிம்பராஜன் நீண்டசரிதையோ
டம்புவியடியா ளளந்தார்மரபும்
இகபரமிரண்டு மிணையரத்தேர்ந்த
பகவான்தாச பக்தசரிதையும்
யுகாயுகமட்டு மொழியாக்கீர்த்தி
மகாஜனனமூர்த்தி மகத்துவமுடனே
கூர்மதாசர் குவலயநடிப்பும்
சூரதாசர்தன் சுந்தரக்கீர்த்தியும்
சேனுநவி ஜெயம்பெருகாதைமேல்
ஞானசாத்விக ராஜமகிமையும்
தர்மமனுவும் தானகலாத
கர்மாபாயி கதியடைந்ததுவும்
மனனப்பிடியால் மகிமைமிகசார்ந்த
ஜெனனசாவந்தர் ஜெயபக்தவிஜயமும்
இன்னுமனேக யெழில்பெருதாசர்
நன்னடையாவும் நறுந்தமிழதனல்
உலகமான்பர் வுயர்நலம்பெருகி
இவைகுபேரின்ப மெய்நாமார்சருதி
அதிபதியச்சுக் கதிபதிபெருநிதிக்
கதிபதிஞான வதிபதியாய்வரும்
டி. ஆர். வெங்கடேச னெனுங்கொடையாளன்
நிதியெனப்பாரா நெடும்பொருளெடுத்து
அச்சிடுவித்து அளித்தநன்றேனுக்கை
மெச்சாதவரார் மேதினிமீதே.

திருப்பதிதலம்.

திருவெங்கடாசலமுதலியாரால் பாடியது

மடலோங்கு பசுங்கமுகிற் முலிவாளை
மருங்கமலமலர்தாவும் புதுவைநாட்டான்
அடலோங்கு முத்தமிழும் வல்லோனம்மா
அற்புதநாராயணப்பே ரமர்ந்தமேலோன்
கடலோங்குஞாலமிசை நித்தியமேவுருதியெனக்
கடைப்பிடித்தபக்தர்களின் கருத்தையெல்லாம்
உடலோங்கு முயிர்க்குறுதி யுணர்த்துமாறு
உதவினான்வெங்கடேச னுசிதவேளே.

திருத்தணிகை.

சண்முகஞானியாரியற்றியது

பாரோங்கு பக்தர்களின் விஜயமூன்றும்
பாகந்தன்னைத்
தாரோங்கு புதுவைநாரா யணதாசர்
தமிழாற்செய்ய
சீரோங்கு வெங்கடேச வள்ளல்மிக்கச்
சிறந்தாரச்சில்
பேரோங்க வுபகரித்தா னிதன்பெருமைப்
பேசாராறே.

மதுரைமாநகரம்.

சுந்தர ஜெய வீர சூர தீர கவிராஜ

கந்தசாமிபிள்ளையவர்களா லியற்றியது

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீரிலகுபரதகண்டந்தனின் கீர்த்திசேர்
சின்மயாநந்தவடிவாய்
ஸ்ரீஹரிநாராயணாவெனும் மந்திரம்
சிந்தனைசெய்தன்புடன்
பாரிலகுமாந்தர்கட் கனுதினம்மெய்ஞ்ஞான
பக்திமார்க்கத்தின்நிலையை
பருதியொளிபோல ப்ரகாசமாய்க்காண்பித்த
பக்தர்கள்விஜயமென்னும்
நேரிலகுமிந்நூ லுணர்ந்தவர்களனுதினம்
நேமியில்வாழ்ஞானியாய்
நேர்மையாய்விளங்கியே துர்க்குணமகற்றியே
நித்தியானந்தமயமாய்
தாரிலகுதவயோகிக் கசனம்வாழமரும்
தகுமிவர்பக்தியெனவே
தவறின்றிபுகழ்பெறத் தடையில்லைசந்ததம்
தரணியில்வாழன்பரே.

சிறுமணவூர். முனிசாமிமுதலியாரியற்றிய வெண்பா.

நாராயண நாவலனளித்த பக்தர்களின்
பாராயண விஜயம்பாரசிய—ஏரார்
நிதிசேர்ந் தச்சிட்ட நித்தியா நந்தகுண
வெங்கடேச னென்னு மெழிலான்.

சாற்றுக்கவிகள்-முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ மஹாபக்தவிஜயம்.

மூன்றும்பாகத்தினில்

விவரிக்கப்பட்ட பக்தர்களின் மகுத்துவங்கள்.

முதலில் வரைந்திருக்கப்பட்ட சமர்த்தராமதாசர் அவதரித்தபோதே யுச்சத்துடன் ஆஞ்சநேயர் அம்சத்தைப்பெற்று உதித்ததும் இவர் அதிபாலியத்திலேயே அன்னையின் தூண்டுதலால் நான்குபேர்களுக்கு சுமக்க முடியாத தானியமூட்டையைச் சுமந்துக்கொண்டுவந்து வீட்டினிலிறக்கிய சாமர்த்தியமும் சம்பாதிக்கும்படி அன்னை கோபித்துக் கொண்டபடியால் இந்த சமர்த்தராமதாசர் விரக்தியினால் நாட்டைவிட்டுக் காட்டையடைந்து அங்கோர் சிவசந்நிதியில் மூன்றுநா ளுபவாசமாகவிருந்ததும் அப்போது உமையவள் கிருபையினால் அங்கு அகஸ்மாத்தாய் தினமும் ஒருபாத்திரத்தில் பால்கிடைக்க அதை இந்த சமர்த்தராமதாசர் புசித்துப் பசியாறி சிவபெருமானைத் துதி செய்துக்கொண்டிருந்த ஆச்சரியமும் ஏழாவதுநாள் சிவபெருமானை தெரிசித்த அதிசயமும் தாய்தந்தையர்கள் தேடிவந்து கண்டுபிடித்தழைத்துச் சென்றப்பிரியமும் உடனே அவர்களிந்த சமர்த்தராம தாசருக்கு விவாகமுடிக்கவெண்ணி யாவத் சடங்குகளையும் நடத்தி மங்களசூத்திரந்தரிக்கிற தருணத்தில் பிராமணர்கள் சொல்லிய பந்தமாகிய சொல்லைக்கேட்டு இந்த ராமதாசர் மங்களசூத்திரத்தை விட்டெறிந்துஅவிடத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டு மரங்களின்மீது பாய்ந்து இந்தக்கிளையிலிருந்து அந்தக் கிளையிலுமாகத் தாண்டிக்கொண்டே பெருத்த காட்டையடைந்த பிரதாபமும் அங்குமரங்களில் கயிற்றைக் கட்டிக்கொண்டு அக்கயிற்றினில் இரண்டுபாதங்களையும் மாட்டிக்கொண்டு தலைகீழாகத் தொங்கிக்கொண்டே தான்கொண்ட அம்சத்துக்குறிய ஆஞ்சநேயரைத் துதிசெய்துத் தன்னை மறந்திருந்த பரிதாபத்தையும் இதையறிந்து ஆஞ்சநேயர்வந்து தன் தெரிசனந்தந்து ராமதாசர் மாட்டிக்கொண்டிருக்கும் இரண்டு பாதங்களையும் விடுவித்து உடனே தாரக நாமத்தை யுபதேசித்துச்சென்ற பெருமையும் அந்நாமத்தைத் துதிசெய்துக்கொண்டு சமர்த்த ராமதாசர் காட்டினில் வசித்துகொண்டிருந்த அருமையும் அனேக பாமரர்களைத் திருத்திச் சிஷர்களாகச் செய்துக்கொண்ட இஷ்டமும் சிவராஜிராஜன் தன்னைச் சரணமடைந்த தினமும் அவருக்கக்கணமே உபதேசித்த மனமும் மேலும் இவர் மஹோளிபட்டணத்துச் சிறுவர்களுடன் இரிக்கியாடிக் கொண்டிருந்தபோது அவ்வோடானது இவர் புருவத்திற்பட்டுக் குறுதியொழுகியபடியால் மூர்ச்சையடைந்துப் பகல்முழு வதுங் கிடந்தமையால்சிறுவர்கள்கண்டு இவர் மரணமடைந்தனரென்று அங்கொரு பள்ளம்வெட்டி அதிலிவரைப் போட்டு மூடிப்போயின விந்தையும் சிவாஜிராஜனால் ஒருவாரத்திற்குப்பின் இவரை வெளிப்படுத்தின தொந்தையும் வேடன்கொன்றப் பரவைகளுக்கு உயிர்கொடுத்த சிந்தையும் இன்னுமிப்படிப்பட்ட மகுத்துவங்க ளனேகமாக உலகத்தோர்களுக்கு [illegible] முடிவில் பரமசாயுச்சிய மடைந்தனர்.

இரண்டாவது பானுதாசர் அதித்தனுடைய கிருபையினால் உதித்து உபநயனமுதலானதுகளுஞ் செய்துக்கொண்டு பள்ளியிற் படிக்கவிடுத்தனர் இப்பானுதாசர் கிரமமாய்சென்று வாசிக்காமலிருந்ததை தந்தையானவர்கண்டு அடித்து நிர்ப்பந்தஞ் செய்யக்கண்டு இந்தப் பானுதாசர் யாருக்குந்தெரியாமல் இராக்காலத்தினில் வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்ட தீரமும் பனிதசஞ்சாரமில்லாத காட்டினில் ஓர்பாழடைந்த சந்நிதிக்குட் புகுந்து ஏழுநாள் பரியந்தம் வெளிப்படாமலும் அன்னாகாரமின்றியிருந்த அகோரமும் அன்னைதந்தையர் தேடிச் சென்றழைத்து வந்தவிசாரமும் அவர்கள்பின் பானுதாசர் வீட்டையடைந்து தாய்தந்தையர்கள் மீதிருந்தப் பாசமற்று விரக்திகொண்ட சூரமும் சிலநாளில் பானுதாசர் தாய்தந்தையர்கள் மரணமடைந்த ஆச்சரியமும் உடனே தனக்குண்டாகிய மாச்சரியமும் விடாது ஸ்ரீ

Koviloor Digital Library

ஹரிபஜனை செய்துக்கொண்டிருக்கும் புத்தியும் அதனலடைந்த சித்தியும் ஜவுளி வியாபாரஞ் செய்துக்கொண்டிருந்த சத்தியமும் வியாபாரத்தினல்மேன்மையடைவர் நித்தியமும் சந்தையில் ஜவுளிமூட்டைகளை பகவான் வந்து காத்துக்கொண்டிருந்த சேவகமும் மத்தவர்கள் ஜவுளி மூட்டைகளைச் சோரர்கள் திருடிக்கொண்டு போயின நாவகமும் தன்மூட்டைகளிலிருந்து ஜவுளி வியாபாரிக்குக் கொடுத்த தானமும் அதனல்தான் விர்த்தியடைந்த வுதாரமும் முடிவில் இந்தப்பானுதாசர் பரமத் சாயுஜ்ய பதவியடைந்த நெறியையும் என்னெருவனல் சொல்லத்தக்கதல்ல.

மூன்ருவது பகிரமபட்டர் புஞ்சைவயல்களை காத்துக்கொண்டே ஸ்ரீஹரிநாம பக்தியில் சிறந்தவராகி பர வைராக்கியத்தையும் தனக்குள்ள தானியங்களை யெல்லாம் ஏழைப்பரதேசிகளுக் களித்து தானடைந்த நிற்பாக்கியத்தையும் பகவானுடைய கிருபையினலேசாவியாய்ப் போன வயல்களெல்லாம் நல்ல விளைவுண்டாகிய மர்மத்தையும் பஞ்சமனுக் குபதேசிக்க முயன்குடிகளால்தானடைந்த கர்மத்தையும் ஆயிரம்பணமுடிகளும் இரண்டாயிர நாவுகளுமுடைய ஆ „சேஷனுலும் இவருடையமகுத்துவத்தைச் சொல்லிமுடியாது.

நான்காவது பாபாஜிதாசர் சம்சாரத்தினில் விரக்தியடைந்து வெளிப்பட்டு ஓர்நதிக்கரையினி லிருந்துக்கொண்டு யோகாப்பியாசஞ் செய்துக் கொண்டிருக்க இவர்மனைவி நாயனிருப்பிடத்தைச் சில பாமரர்களாளறிந்துத் தாமவிடம்சென்று இவரைப்பணிய அம்மாதை இவர் வெகுவாக வீட்டுக்குபோகும்படி கட்டளையிட அதனல்கேளாமல் நாயகன் தொண்டுகளில் வெகு ஜாக்கிரதையாயிருந்து ஒருநாள் அம்மாது அடுத்தக்கிராமத்திற்சென்று பிக்ஷையெடுத்துக்கொண்டு வருகையில் குறுக்கே வெள்ளம் இருகரையும் பிரண்டோடுவதால் அம்மங்கை நாயகனுக்குப் பசியாற்றுவதற் கில்லாமல் என்னையிந்த நதியாதை தடைசெய்துவிட்டதே என்று பிரலாபித்துக்கொண்டிருந்த கோரத்தையும் அப்போதங்கு ஸ்ரீஹரியானவர் பிராமண வடிவுடன்வந்து அம்மாதின்பக்தியும் இவள்கணவன் தொண்டுகளில் மெத்தப் பிரியமுண்டாகி யிருப்பதையுமறிந்து அந்தஹரியானவர் கிஞ்சித்தேனும் நாணம் மானமுமில்லாமல் அம்மங்கையைத் தோளின்மீது சுமந்துக்கொண்டு நதியைக் கடந்து நாயகன்பால் விடுததேகிய பகவானுடைய மகிமைகளையும் முடிவிலிவர்கள் இருவரும் பரம்பதசாயுஜ்யத்தை யடைந்தனர்கள்.

ஐந்தாவது முகுந்தராஜன் பக்தியையும் க்ஞான வைராக்கியத்தையும் இவருக்குண்டாகிய ரக்திவிரக்திகளையும் யோகசாதனமும் சத்தியமும் நீதிநெறியு முடையவராகியிருந்து முடிவில் பதவியடைந்ததைக் கண்ணுறில் மெத்தவும் வியக்கத்தக்கதே.

ஆருவது போதலுபடேனு இவருக் குண்டாகிய ஆசாரிய பக்தியும் இவர்மனைவியும் புதல்வரும் இவரைப் போலவே பக்தியிற் சிறந்தவர்களாகி மூவரும் ஏகோபித்துச் செய்த தருமத்தின் அளவையும் க்ஞான வைராக்கியங்களின் விசேஷங்களையும் பார்க்கப் பார்க்க அதிசயிக்கத்தக்கதே.

ஏழாவது மிருத்யுஞ்செயன் இந்த சாதுவுக் குண்டாகிய சம்சாரவிரக்தியும் பகவத்பக்தியும் ஏழைப்பரதேசிகளிடத்தில் ஈவு இறக்கம் பூததயாளத்தின் பெருமையைக்காண மனதுக்கு ஆசையும் விசுவாசமுண்டாகும்.

எட்டாவது ரசிகமுராரி இவருக்குண்டாகிய பெரியோர்கள் வணங்கமும் உறியோரிடத்தில் இணக்கமும் பக்திக்ஞான வைராக்கியங்களும் கர்னனைப் போன்ற தாதாவுமாகி யிருந்து மெத்த கீர்த்தியடைந்து முடிவில் நற்பதவியைப்பெற்ற அருமையைக் காணக்காணமெத்த ஆனந்தத்தை விளைவிக்கும்.

ஒன்பதாவது கானேபாத்திரை இவ்வனிதையர்க்கு பாலியத்திலேயே தனக்குத்தானேயுண்டாகிய க்ஞானத்தின் அருமையும் பெரியோர்களுக்குத் தொண்டு செய்யும் நற்குணத்தின் பெருமையும் பதவியடைந்த நெறியையும் பார்க்கப்பார்க்கப் பரமானந்தத்தை விளைவிக்கும்.

பத்தாவது சந்தோபாபாவரன் இவருக்குப் பகவத் விஷயத்திலுண்டாகிய சிந்தனையும் பக்திக்ஞான வைராக்கியங்களின் உச்சாகத்தையும் விவரிக்க மெத்த விரிவாகும் என்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது.

பதினேராவது விட்டலதாசர் இவர் பகவத்விஷயத்தில் பாடுபட்ட அருமையும் ஆசாரியருக்குத் தொண்டுகள் புரிந்த பெருமையையும் முடிவில் இவரடைந்த பதவியின் அளவையுங் கேழ்க்கவும் பார்க்கவும் செவிகளுக் கானந்தமும் கண்ணுற மனதுக்குப் பரமானந்தமுமுண்டாகி மெய்மரக்கச்செய்யும்.

Koviloor Digital Library

பனிரெண்டாவது சாங்கதேவர் இவர்செய்த பகவத்பக்தியின் நெறிவையும் தானதருமங்களின் எளிதையும் பன்னிப் பன்னிப் பலதரங் கண்ணுறினும் மனதிற்குத் திருப்தியுண்டாகாமல் மேலுமேலும் பார்க்கும்படி ஆவலைத்தருவிக்கும்.

பதிமூன்றாவது கூபாகுயவர் இவருக்குண்டாகிய பக்தி பரவசத்தினாலே அரசன் கட்டளையின்படி பெருத்தப் பாண்டங்களைச் செய்து அரசனுக்களிக்க அவ்வரசன் அதற்குத் தக்ககூலிகொடாமல் கிஞ்சித்து கூலிகொடுத்தமையால் பாண்டுரங்கநாதன் அப்பாண்டங்களை இவர் வீட்டினிற்கொண்டுவந்துவைத்து மறைந்துபோக இவர் பாண்டங்களைக்கண்டு மெத்தபயந்து யாரோ நமக்கு விரோதிகள் கொண்டுவந்து வைத்துப் போயினார்களே என்று வாட்டமுறப் பாண்டுரங்கநாதன் இவர்வாட்டத்தைத் தீர்த்திரட்சித்ததை பார்க்க மெத்தவும் வியக்சுத்தக்கதாகவே இருக்கும்.

பதினான்காவது நிம்பராஜன் இவர் மநுநீதி குன்றாமல் அரசுபுரிந்த விசேஷத்தையும் அவ்வரசாக்ஷியின் மீதிவருக்கிருந்த ஆவலையும் ஆசான் கிருபையால் சர்வசங்கபரித்ரயாகஞ்செய்து வெகுவிரக்தராயிருந்துபகவத்பக்திசெய்து மோக்ஷசாம்பிராச்சிய மடைந்த விந்தையைக் கண்ணுறில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆசையும் நேசமும் விசுவாசத்தையும் விளைவிக்கும்.

பதினைந்தாவது வல்லபசாரி கோவிந்த தாசருடன் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் சிறுபாலனைப்போல தினமும் விளையாடிக் கொண்டேயிருந்து கோவிந்ததாசரைப் பாண்டுரங்கநாதன் அடித்துவிட்டு ஓடிப்போவதும் அவ்வடியினால் கோவிந்ததாசர் சிரமமடைந்து பாண்டுரங்கநாதனை விடாமற்றொடர்ந்து பதிலுக்கு அடிக்கும் ஆச்சரியத்தை வாசிக்க வாசிக்கப் பரமானந்தத்தை விளைவிக்கும்.

பதினாறாவது பிரேமநிதிதாசர் இவர்செய்த அசாத்தியமான பக்திக்ஞான வைராக்கியங்களின் சிறப்பையும் பகவான் இவருக்காக எழுந்தருளின பறப்பையும் இவர் பகவானை சேவித்தடைந்த பதவியையுங் காணக்காண தேவாமிர்தத்தைச்செவியின்வழியாகப்புகட்ட அவ்வமிர்தம் மனதிற்படிந்து எந்த உருசியும் நிகரல்லவெனக்கருதும் மனத்தை யுடையர்களாகி மெய்மறப்பார்கள்.

பதினேழாவது பகவான்தாசர் இவர் பகவான் தெரிசனங் கிடைப்பதற்காகப் பட்ட கஷ்டத்தையும் ஏழைப்பரதேசிகளின் மீது இவருக்குற்ற தயாளமென்னும் இஷ்டத்தையும் தனக்குள்ளபொருளை யெல்லாஞ் சிலவழித்து அடைந்தநஷ்டத்தையும் பகவான் கிருபையினால் முன்னமிருந்த பொருள்களைப் பார்க்கிலும் எண்மடங்கதிகமாகக் கிடைத்த பொருள்களின் விஷயத்தினி லிவருக்குண்டாகிய வெறுப்பையும் பகவத் பாகவதர்களிடத்தினில் விருப்பமும் முடிவில் பதவியடைந்த திருத்தமும் வெகுயின்பத்தைத் தருவிக்கும்.

பதினெட்டாவது சனாதனதாசர் இவர் சிறுவயதிலேதானே சகலபொருள்களிலும் பற்றற்று விராதராகிய பகவத்பாகவத கூட்டங்களிற்கூடிப் பகவானைப் பாடியாடி மெய்மறந்து வெகுமகிமைகள் விளங்கக் காட்டித் தன்னையடுத்த சிஷர்களின் ஜென்மப்பிணிகளை யோட்டி ஜீவன்முக்திபதத்தை யடைந்தது விந்தையிலும் விந்தையேயாம்.

பத்தொன்பதாவது மகாஜனன் இவர் ஆசானுடைய கிருபாநோக்கத்தினால் மெத்தபக்தி வைராக்கியமுண்டாகி வெகுபேர்களைத் திருத்திப் பகவத்சாயுச்சியமடையும்படிக்கி செய்த பரமகாருண்ய சமர்த்தர்மேலுமிவர் அனேகதேசங்களில் வசித்து மகிமைகளைக்காட்டியாவரையும் பிரமிக்கச்செய்து நிரந்தர பரமானந்தப்பதவியை யடைந்தனர் இச்சரிதை வெகு இன்பமாகவிருக்கும்.

இருபதாவது கூர்மதாசர் இவருக்கு ஜென்மத்திலேயே கால்கரங்கள் கிடையாது ஆமையைப் போலே ஊர்ந்துக்கொண்டு திரிபவர் இவருடைய க்ஞானபக்தி வைராக்கியத்தின் சிறப்பும் இவர்பாடும் ஸ்ரீஹரிநாமசங்கீர்த்தனங்களின் சாரத்தைக்கேட்டு அவ்வூர் அக்கிராரத்திலுள்ள பிராமணர்களை இவருக்கு ஒவ்வொருநாள் ஒவ்வொருவர் பிரசாதம ஊட்டப்புசித்துத் தைலதாராவிச்சின்னமாக பத்திசெய்துக் கொண்டிருக்கும் விமலத்தையும் இவர் பண்டரியாத்திரை செய்யவேணுமென்று தன்னூரைவிட்டு ஊர்ந்துக் கொண்டேபோய் எங்குதங்குகிறாரோ அவ்விடத்திற்கு ஸ்ரீபாண்டுரங்கநாதன் பிராமணனைப் போலவந்து பிரசாதம்செய்து இவருக்கு அப்பிரசாதத்தை ஊட்டி உபசரித்துப்போகும் அருமையும் இதனாலிவர்க்குண்டாகிய பெருமையும் இப்படி நாலுநாள் பகவான்வந்து பிரசாதமுதலிய உபசாரங்களைச் செய்து போயின சித்திரமும் மருநாள் பண்டரியில் உச்சவமென்றறிந்து இந்தக் கூர்மதாசர் விசனப்பட்டதும் பகவானுக்கிவர்மீது அன்புமிகுத்துத்தானே வலியவந்து தெரிசனந்தந்த விசித்திரமும் பக்தமாலை மெத்தவிரிவாய் முறையிடுகின்றன.

Koviloor Digital Library

இருபத்தொன்றாவது சூரதாசர் இவர் அக்ரூரர் சத்தியபாமைக்குச் சகாயஞ்செய்யச் சென்று சாபம் பெத்த விந்தையும் உடனே சூரதாசராகி யவதரித்து அந்தகனாகி க்ஞானபக்தி வைராக்கியத்திற் சிறந்து வீணா கானஞ் செய்வதில் மெத்தவல்லவரா யிருந்தமையால் அல்லூரரசன் இவரை யழைப்பித்து வீணைவாசிக்கும்படி நேமிக்க இவரும் மெத்த இனிமையாக கிருஷ்ணலீலைக ளாகிய கீர்த்தனைகளை வீணையை மீட்டிக்கொண்டே பா டினதிறமும் யாவருங்கேட்டு அதிசயித்துக்கொண்டாடி மேன்மையும் உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் எழுந்தருளி இவருடைய அந்த சத்துவத்தைப் போக்கி முன்போல அக்ரூரரைப் போலாகும்படிச் செய்துப்போயின கன மும் ஆனந்தமடையச் செய்யும்.

இருபத்திரண்டாவது சேனாவி இவர் பக்தியிற் சிறந்து ஒருநாள் ஸ்ரீஹரிபூசை செய்துக்கொண்டேமெய் மரந்திருக்கிறபோது அல்லூரரசன் க்ஷவரஞ் செய்துக் கொள்ளும் நிமித்தியம் இவரை யழைப்பித்ததும் பக வான் இவரைப்போல உருக்கொண்டு சென்று அரசனு க்கு க்ஷவரஞ்செய்த விந்தையும் அரசன் தைலக்கிண்ண த்தினில் ஸ்ரீஹரியைசேவித்துத் தன்னைமரந்ததும் இத னாலரசன் சேனாவினிடம் உபதேசம் பெற்றுக்கொ ண்டு முத்திபதத்தை யடைந்ததும் பார்க்கப் பார்க்க மனதை உருகச்செய்யும்.

இருபத்திமூன்றாவது சாத்விகராஜன் இவர் தன்னு டைய நகரத்தினில் விஷ்ணுவாலய மொன்று சட்டின விந்தையும் மூன்றுகாலபூசை நடக்கும்படி உத்திரவுசெ ய்த விந்தையும் இவர் சந்நிதியில் ரூதாருன அகந்தை யும் அகனால் தனக்குநேரிட்ட அபசாரத்தின் கொடுமை யையும் அவர் கோபத்தின் பொருட்டுதன்வலதுகையை வெட்டிக்கொண்டு அக்கையை பகவானுக்கு சமர்ப்பித்த ஆச்சரியமும் பகவானுடைய கிருபையினால் பழையபடி இவருக்கு வலதுகையுண்டாகிய பக்தியின் சாரத்தையும் பார்க்க மெத்தவும் வியக்கத்தக்கதாக விருக்கும்.

இருபத்திநான்காவது கர்மாபாயி இம்மாது கணவ னிறந்த துன்பத்தைப் பிள்ளையினால் போக்கிப் பிள்ளை கருவிவாகஞ் செய்வித்து சந்துஷ்டியுட னிருந்ததும் உடனே மருமகள் கருப்பிணியாகப் புதல்வ னிரந்ததும் பேரன் பிறந்துச் சிலநாளில் மரணமடைந்ததும் அத்து யரத்தினால் சதா ஏக்கத்துடன் தூக்கமின்றி யிருந்ததும் பெரியோர்கள் வந்து உபதேசஞ் செய்துப் பாண்டுரங்க விக்கிரக மீந்துப்போயினதும் அந்த விக்கிரகத்துட னிம் மாது விளையாடிக்கொண்டும் அவ்விக்கிரகத்திற்கு அன் னபானாதிகள் ஊட்டிக் கொண்டிருந்த பெருமையும் பார்க்க மெத்தப் பரமானந்த மடையத் தக்கதாக விருக்கும்.

இருபத்தைந்தாவது ஜனஜசாவந்தர் இவர் பெரு த்த சாகுகாரியா யிருந்தனர் இவருடைய பொருளையெ ல்லாம் ஏழைப்பரதேசிகளுக் கிட்டு சாதுக்களைப் பூசித் துக் கொண்டிருந்த அதிசயமும் இவர் புதல்வர்கள் அர சனிடஞ் சென்றுத் தங்கள் தந்தைக்குப் பைத்தியம் பிடித்து உள்ள பொருள்களை யெல்லாம் சிலவுசெய்து எங்களைக் கோமணாண்டிகளாக்க விருக்கின்றா னென்ற சொத்சோர்வையும் அரசன்கேட்டு இவரைப் பிடித்துக் கட்டி ஆழமுள்ள குளத்தினிற் போடும்படி விதித்தக் கொடுமையாகிய தண்டனையையும் அந்தப்படியே தூ தர்கள் செய்த மாததிரத்தினில் ஸ்ரீபாண்டுரங்கன் அக் குளத்தினுள் ஆமையுருவாகி ஜனஜசாவந்தரைக் காப் பாத்தின விந்தையைப்பார்க்க விந்தையிலும் விந்தை யாகும்.

இருபத்தாறுவது கனேசநாதர் இவர்வெகு பக்தி யிற் சிறந்தவராகி யிருந்ததையும் ஒருக்காலிவர் பண்டரி யாத்திரை செய்யச்சென்று பண்டரிபுரத்தை யடைந்து பக்திவினயமாகப் பாடுங் கீர்த்தனைகளைச் சிவாஜிமகாரா ஜன் கேட்டு ஆனந்தித்ததும் இவரைத் தன்னகரத்திற் கழைத்துச் சென்ற சிறப்பையும் கட்டிலின்மீதிலவரைச் சயனிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டதும் இவரப்படியே செய்கிறேனென்று அக்கட்டிலின்மீது கற்களைப் பரப்பி யதின்மீது படுத்துக்கொண்டிருந்ததை அரசன் கண்டு விசனமுற்றதும் அரசனுக் கிவர் உபதேசித்த விவரமும் பார்க்க மனமுருகி மெய்மறக்கச் செய்யும்.

இருபத்தேழாவது கேசவசுவாமி இவர் ஏகாதசி தோறும் ஹரிகதைசெய்யும் பக்தியும் யாவருங்கேட்கும் ரத்தியுமடைந்த விசேஷமும் பகவானுக்கு நிவேத்தியஞ் செய்ய சர்க்கரைதருவிக்க வணிகன் சர்க்கரையுடன் பா ஷாணத்தைச் சுக்கென்று அந்தராக்காலத்தில் தெரியா மற் கொடுக்க அதைநம்பிப் பாஷாணத்தைப் பொடி செய்து சர்க்கரை யுடன் கலந்து பகவானுக்கு நிவேதனஞ் செய்யப் பகவான் இச் சர்க்கரையினால் சாதுக்களுக்கு மோசனமுண்டாகு மென்றும் பாஷா ணத்தை மாத்திரம் தான்தின்று தன்திரேகத்தை நீல நிரஞ் செய்துக்கொண்டு வெகுடீக்காக சேவைசாதிக்க அச்சகனரையை யாவருக்கும் பகுந்துகொடுக்கச்சாதுக் கள் மகாப் பிரசாதமென்று புசித்தனர்கள் பின்பு வணி

Koviloor Digital Library

கன் பொழுது விடிந்தவுடன் கடையைத்திறந்து பாஷா
ணப்பை வெளியிருக்கப் பார்த்து இதென்ன நமதறிவி
னத்தினால் பாஷாணத்தை சுக்கென்று இருட்டினில் கவ
னிக்காமல் கொடுத்துவிட்டோமே அரசனால் நமக்கெ
ன்னதண்டனை விதிக்கப் படுமோ என்று நடுநடுங்கிப்பய
மடைந்த விசேஷத்தையும் நாம்கொடுத்தப் பாஷாணத்
தினால் சர்க்கரை கலந்து சாதுக்களுக்குப் பருந்திருப்
பார்கள் அல்லவா அதைச் சாதுக்கள் புசித்திருந்தால்அத்
தனைபேர்கள் மடிந்திருக்க வேணுமேயென்று அந்தவணி
கன் அப்பட்டணத்தின் வீதிகள்தோறுந் திரிந்து பார்த்
தும் யாதொரு சந்தடியையுங் காணாமல் திகைத்த துக்
கத்தையும் பின்பு சுடலைக் கரைக்குச்சென்று பார்த்து
அங்கும் யாதொரு விசேஷத்தையுங் காணாமல் கேசவ
சுவாமிகள் மடத்தை நோக்கிச்சென்ற துக்கத்தையும்
அங்கு கேசவசுவாமிகள் ஸ்நானநுட்டானங்களை முடித்
துக்கொண்டு பகவானுக்குத் திருவாராதனஞ் செய்யத்
தொடங்கிய விசேஷத்தையும் பகவான் நீலமேனியுடன்
சேவைசாதிக்கும் ஆச்சரியத்தையும் உடனே வணிகன்
கேசவசுவாமிகளின் திருவடிகளில் விழுந்துப் பணிந்து
தான் முன்னிரவில் சர்க்கரையுடன் சுக்கென்றுஇருட்
டினில் தெரியாமல் பாஷாணத்தைக் கொடுத்தனுப்பிய
விவரத்தையும் தெரியப்படுத்தி தனக்கு அதற்குத்தக்க
தண்டனை விதிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்ட பரிதாபத்
தையும் அப்போது கேசவசுவாமிகள் நடந்திருக்கும் ரக
சியத்தைத் தெரியப்படுத்தி வணிகனை பயப்படாதே
யென்று ஆதரித்த சாந்தத்தையும் உடனே கேசவசுவா
மிகள் பகவானுடைய கருணையைப்பத்தி அவரைத் துதி
செய்த பத்திபர தந்திரத்தையும் பகவான் சாதுக்கள்
யாவரும் பார்க்கும்படி நீலநிறத்தைப் போக்கிப் பழைய
படி சேவைதந்த அதிசயத்தையும் இந்த கேசவசுவாமி
கள் கிருஷ்ணாநதியில் ஸ்நானஞ் செய்ய விரும்பிச்சென்ற
போது பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண்டே
தன்னை மறந்துபோகிறபோது பகவான் அவர்தோளின்
மீதிருந்துக்கொண்டு பக்திபரவசத்தைப் பார்த்ததிசயித்
துக் கொண்டே போயினவிந்தையையும் பின்பு கேசவ
சுவாமிகள் ஸ்நான முடித்துக்கொண்டு தன்னிருப்பிடத்
தை நோக்கிவருகையில் வயல்களுக்குக் காவலிருந்தக்
குடியானவன் சொன்ன விசேஷ செய்திகளையும் தன்னி
ரும்பிடஞ் சேர்ந்து வெகுகாலமிருந்து பதவியடைந்த
மேன்மையையும் பார்க்க பூரணக்ஞானோதய முண்டாகி
மெய்மறக்கச்செய்யும்.

இருபத்தெட்டாவது பரத்ரிராஜன் இவர் அரசபுரி
ந்த நீதியும் தானதருமங்கள் செய்த உதாரத்தையும்
மனைவியின் மீதிருக்கும் மோகத்தையும் மனைவிசோரம்
போவதை யுணராமலிருந்தக் களங்கமற்ற மனதினையும்
ஆசானையடுத்த பக்தியையும் உபதேசம்பெற்ற அருமை
யையும் ஆசான் தந்த மாங்கனியின் விசேஷமும் அம்மா
ங்கனியை மனைவியினிடங் கொடுத்தப் பிரியத்தையும்
அந்தக்கனியை அம்மாது சோரநாயகனுக்குக்கொடுத்த
ஒருமையையும் சோரநாயகன் அக்கனியைத்தன் மனைவி
வியினிடந் தந்தப் பெருமையையும் அவள் அக்கனியை
அரசனுக்களித்தப் பிரியத்தையும் அரசன் மாங்கனியவ
ளுக்குக் கிடைத்த மார்க்கத்தை விசாரணைசெய்த நீதி
யையும் அவள் உண்மையைச் சொல்லிய வாக்கையும்
அரசன் சோரநாயகனுடன் தன்மனையாளைக் கூட்டியனு
ப்பிய பெருமையையும் உடனே அரசன் சகலத்தையும்
தம்பியின் வசமாக்கிய திடத்தையும் பின்பு சடைமுடி
தரித்துக் காட்டிற்குச்சென்று தவமியற்றியிருக்க மருப
டியும் ஆசான்வந்து பூரணகடாக்ஷஞ்செய்த அருமையும்
வெகுகாலம் தவமிழைத்திருந்து முக்திபதத்தைப் பெற்
றதையும் பார்க்க மனமானது மெழுகைப்போல உருகி
தன்னை மறக்கச்செய்யும்.

இருபத்தொன்பதாவது நாகநாதர் இவர் தர்மத்துக்
குத் தடையுண்டாகும் டம்பத்தைவிடுத்து அழுக்குவஸ்
திரத்தைத் தரித்திருக்குங் கேவலத்தையும் திரேகச்சா
யை தெரியவொட்டாமல் சாம்பலை பூசிக்கொண்டுநிர்மல
மனதுடன் ஸ்ரீஹரியை பஜிக்கும் பக்தியையும் ஊரார்
பலரும் இவரிருக்கும் இருப்பைப் பார்த்துத் திருடனெ
ன்று பேசிக்கொள்ளவும் பாம்பும் தேளும் இவர் திரேக
த்தினி லிடைவிடாமல் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பதை
யும் இன்னுமிவரை பிசாசங்கள் முதலான பூதகணங்கள்
சூழ்ந்திருக்கும் பயத்தினாலும் இவர் அருகினிலொருவ
ரும் நெருங்காம லிருப்பதையும் மேலுஞ் சிலர் இவரை
மந்திரந் தெரிந்தவ னென்றும் சிலர் இவரிடத்திலே மூ
தேவி வாசமா யிருக்கின்றாளென்றும் சிலர் இவரைமகா
த்துமாவென்று கொண்டாடுவதையும் இவர் அம்மொழி
களைக் காதிற்கொள்ளாமலிருக்கும் விந்தையையும்மழை
காலத்தினில் மேலே வஸ்திரம் போர்த்துக் கொள்ளாம
லும் ஏதோ ஒருவீட்டிற்குள் புகாமலும் வெய்யில் பனி
முதலாகியத்திற்கும் கிஞ்சித்தேனுஞ் சலியாமலிருக்கும்
ஆச்சரியத்தையும் ஏகலிங்கனெனுஞ் சிஷன் இவருக்குச்
செய்யுந் தொண்டுகளின் விந்தையும் அவ்வூர் சனங்கள்
புதல்வி மரணமடைந்து மயானபூமிக்குக் கொண்டுபோ

கக்கண்டு ஏகலிங்கன் ஆசான் திருவடிகளைத் துதித்து அப்பெண்ணுக்கு உயிருண்டாகும்படிச் செய்த விந்தையையும்பார்க்க பக்திசிறத்தையும் வைராக்கியமுந்தடையின்றி யுண்டாகும்.

முப்பதாவது லதிபுஷா இவர்மதத்தையும் இந்து மதத்திற்சேர்ந்த விதத்தையும் இவருடைய நடவடிக்கையைச் சிலர் அரசனுக் கறிவித்த விசேஷத்தையும் அரசன்வந்து லதிபுஷாவைக்கண்டு பேசிய தர்க்கத்தையும் அங்கு மதிற்சுவத்தில் கிருஷ்ணனைப் போலவும் ராதையைப்போலவும் சித்திரத்தினலெழுதி யிருப்பதைக்காட்டி. இதென்ன இம்மங்கைக்கையினி லேதோ வைத்துக் கொண்டிருக்கிறளென்று வினவிய சித்திரத்தையும் அதற்குப் பதிலிவர் சொல்லிய விசித்திரத்தையும் இவர்சொல்லியபடி சித்திரத்தின லெழுதி யிருக்கூர பகவான் அரசனுக்குத் தெரியும்படிச் செய்த விந்தையையும் அரசனைவைக்கண்டு என்றுமில்லாத ஆச்சரியமடைந்து இவரைப்பணிந்து இவருக்கு வேணமட்டும் பொருளுதவி செய்துக் கொண்டிருக்கும் அன்பையும் மேலுமிவர் தன் குலத்தோரைத் தன்னைப்போலவிந்துமதத்தையளடையும்படிச் சொன்ன விசேஷத்தையும் அவர் கருத்தின்படி இணங்காதிருந்த திடத்தையும் வெகுகாலமிவர் பக்தி செய்துக் கொண்டிருந்து முடிவினில் பரமசாயுச்சியபதவியடைந்த மேன்மையையும் பார்க்க மனதிற்கு வெகுவாகப் பரமானந்த முண்டாகச்செய்யும்.

முப்பத்தியோராவது உத்தவசித்கணர் இவர்மெத்தக் கவிகளைச் சுயமாகப்பாடி அதனலனேகரைச் சிஷர்களாகச் செய்துக்கொண்ட அருமையையும் அடுத்த நகரத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீராமநவமி யுச்சவஞ் செய்வித்த சிறப்பையும் பஜனை செய்துக்கொண்டே போவதைத் துலுக்கர்கள் கண்டு நமது மசூதுக்கு முன்ன மிவர்கள் வெகுகோஷ்டஞ் செய்கிறர்களென்று பாகவதர்களை கற்களாலடித்த அனியாயத்தையும் அதனல் வெகு பாகவதர்களுக்கு காயப்பட்டு தொந்திரவடைந்த கஷ்டத்தையும் இவர்கண்டு மெத்த விசனமடைந்த பரிதாபத்வதயும் பகவான் ஆஞ்சநேயருடன் சொல்லிய விசனவாக்கையும் ஆஞ்சநேயர்சென்று மசூதியை அடியோடே பேர்த்தெறிந்து துலுக்கர்களைப் பிடித்து நசுக்கிக் கசக்கிய கோபத்தையும் உடனே அவ்வூரரசன் வந்து இவரை வேண்டிப் பணிந்து ஆயிரம்ரூபாய் கொடுத்து ஸ்ரீராமநவமி யுச்சவம் வெகு சிறப்பாக நடத்தும்படிச் சொல்லிய வினயத்தையும் அந்தப்படியே உச்சவம்நடத்தின ஆரவாரத்தையும் இவர் பதவியை அடைந்த சிறப்பையும் பார்க்கப்பார்க்க வெகு ஆனந்தத்தை யுண்டாகச் செய்யும்.

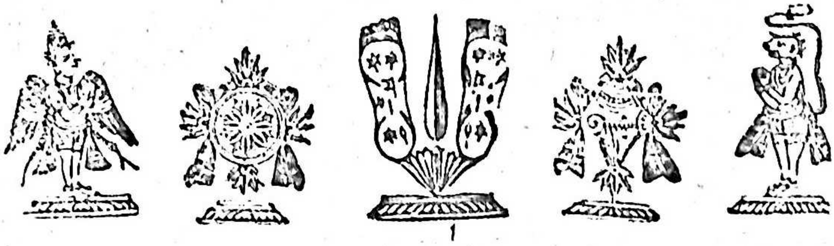
பக்தர்களின் மகுத்துவம்

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமஹாயக்தவிஜயம்

மூன்றாம் பாகம்.

பரப்பிரமதுதி.

இங்குள தங்கிலே யென்றிசை யாத வியல் புடனே
எங்கும் நிறைந்துய ரேகாந்த மான மெழிற்ப்ர மத்தைத்
தங்கும் படியே மனத்துன் னிறுத்தித் தகமையுறப்
பொங்கும் படிபுள காங்கிதங் கொண்டிடப் போற்றுதுமே.

விநாயகர் துதி.

சங்கரி குமரா சான்றோர்க் கருள்வரா
பங்கயத் தாளா பாசாங்கு சதரா
மங்கள மருளு மதவே ழமுகா
சங்கைகள் தீரச் சரண்சிர மணிவாம்.

ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுதுதி.

கரிமுறை விட்ட போது கடுகிவந் தபயந் தந்து
விரிகுழல் துரோப தைக்கு விரைந்துடை யளித்த கோனை
அரிஹரி யென்ற ழைத்த வசுரபா லனைக்காத் தானை
திரியுல கோரும் போற்றுந் திருமாலை வணங்கு வோமே.

இலக்குமி துதி.

பூதலத் துதித்த புண்ய புருடர்க ளிடத்தெந்நாளு
மாதவ பலத்தால் மேவி மன்னிடச் சகல சம்பத்
தாதிகள் நிறை வீந்து தருமங்கள் செயக் களிக்கு
மாதவி நின்றன்பாத மலர்சிர மேற்கொள் வோமே.

சிவபெருமான் துதி.

இப்புவி யதனி லேழை யெளியவர் செய்பந் திக்குத்
கொப்பென மகிழ்ந்து காக்குங் கோதிலாக் குணத்துச் சீமான்
முப்புர மெரித்த மூர்த்தி மோனிக ளேத்துங் கீர்த்தித்
துப்புடை விடைமீ தூருந் தூயனைப் போற்றி செய்வாம்.

Koviloor Digital Library

உமையவள் துதி.

உம்பரு மிம்பர் போற்று மொளிர்பரஞ் சுடரா மாதி
எம்பெரு மானி டப்பால் மேவியே யேழை சட்குத்
தென்புறச் செல்வ மீயுந் தேவியா மென்றன் மாதா
அம்புய மலர்ப்பொற் றாளை யனுதினம் போற்றி செய்வாம்.

நாமகள் துதி.

ஆரண மாதி யாகு மருங்கல்விக் கரசா னாளைப்
பூரணப் புலவர் போற்றும் புத்தகக் கையி னாளைக்
காரண யாழ்வல் லாளைக் கமலநேர் கண்ணி னாடன்
சீரணிப் பதங்கள் போற்றிச் சென்னியிற் றரித்துக் கொள்வாம்.

பரமாசாரியர் துதி.

திருவுறு மாயன் செம்பொற் றிருவடி யடையு மார்க்கம்
பெருமையோ டெனக்குக் காட்டி தாசனும் பேரு மிட்டுத்
திருவுறு மந்த்ர மாதித் திவ்யசமஸ் காரஞ் செய்தப்
அருமைசேர் குருவின் செய்பொன் னடியிணை போற்றி செய்வாம்.

அவையடக்கம்.

இலக்கணவி லக்கியாதி காவியங்க ளெதுகையொடு மோனைதரு லட்சணங்கள்
துலக்கமுற நிசண்டுசாத் திரபுராணத் தூயவே தங்களோ டிதிகா சங்கள்
கலக்கமறக் கற்றுத்தேர்ந் தவனுமல்லன் கவிவானர் தமையடையாக் கசடனாயேன்
வலக்கரத்தி லாழிசங் கேந்தும் வள்ளல் மாயனடி யார்சரிதை மவுலலுற்றேன்.

இதுவுமது.

இச்சரிதை தனிலுள்ள பிழைகள் யாவு மெண்ணும லிதன்பயனைக் கம்பர் போல
இச்சையுடன் சரியான வுரை பயின்றிங் கெல்லோருஞ் சரியென்றே யொப்புக்கொள்ள
எச்சமயத் தரும்பேத பேதமின்றி யிசைத்திடவு மருணைக்கம் வைத்துக் காக்க
நிச்சயமா யடி பணிந்தேன் தூயஞான நெறியுள்ளோர் நிமலனடி யடையச் செய்வீர்.

முகவுரை.

ஆதிதேவனும், அனுதரக்ஷகனும், ஆபத்பாந்தவனும், ஆதிமத்தியாந்த ரகிதனுமான சாக்ஷாத். ஸ்ரீவிஷ்ணுமூர்த்தியானவர் வைகுந்தமா நகரத்தில் அஷ்டலட்சுமிகளுந் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க, அனந்தகருடகாந்தர்வ விஷ்வக்சேனாதிகளும் ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரும் சேவிக்க ஆதிசேஷன்மீது யோகநித்திரா பரவசராய் திருக்கண்வளர்ந்தருளும் பகவான் உலகத்திலுள்ள சேதனர்கள் மாய்கைக்குள்ளாகி மண் பெண் பொன்னென்னு மூவாசைகளால் பீடிக்கப் பட்டவர்களாகிப் பெண்டுபிள்ளைகளின்மீது அவாமிகுத்து நமதுதிருவடியைத் துதித்து நிரந்தரம் அழிவில்லாத பதவியாகும் செல்வத்தை யடைந்து மறுஜென்ம மில்லாமல் சுகித்திருப்பதை யொழித்து நரக சம்பிராப்தியை யடைந்து சகடக்காலைப்போலப் பிறந்துபிறந்து இறந்துஇறந்து அனர்த்தம்பட்டுப் போகின்றார்களே இதற்கு என்னசெய்கிறதென்று யோசித்து அந்தச் சேதனர்களைத் திருத்தி ஆட்கொள்ளும்பொருட்டு ராமகிருஷ்ணாதி பத்தாவதாரங்களெடுத்து இவ்வுலகத்திலுள்ள சேதனர்களைத் திருத்துப்பாடு செய்தும் அவர்கள் மாய்கையின் பலத்தால் வழிபட்டு வாராமையால் தன்னுடைய அமசங்களை ஆழ்வாரா திகளாக அவதரிக்கச் செய்து வெகுவாகத் திருத்தியும் மீண்டும் பக்தர்களைச் சிருஷ்டித்து மாயாந்தகாரமான இவ்வுலகத்திலுள்ள ஞானசூனியர்களைத் திருத்திப் பரமபத சம்பிராப்தியை யடைந்து பக்தர்கள் சரித்திரமாகும் இந்த மூன்றும்பாகத்தை மகாராஷ்டிர பாஷையிலிருந்தும் சில பெரியோர்களின் அனுபவத்தை ஒட்டியும் எழுதலாயினேன். அன்றியும் இதைக் கண்ணுறும் ஒவ்வொருவரின் மனதையுங் கரைத்து ஆனந்த முண்டாகச்செய்து ஏழையின்மீது கருணை பொழியும்படி இஷ்டதேவதைகளைத் தோத்திரஞ் செய்யலாயினேன்.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சமர்த்தராமதாசர் சரித்திரம்.

ஸ்ரீமகா லட்சுமிகடாக்ஷம் பொருந்திய கோதாவரி நதிக்கரையில் குருபஜாம் க்ஷேத்திரமெனுந் திவ்யஸ்தலத்தில் பிரம்மகுலத்தி லுதித்த சூரியஜிபந்தென்னும்நாமமுடைய அரிபந்தரொருவரிருந்தார். அவரெப்படிப் பட்டவரெனில் சதாகாலமும் ஸ்ரீஹரியைத் தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவர். ஏழை பரதேசிகளை ஆதரிப்பவர். யாசகருக்கில்லை யென்னமற் கொடுப்பவர். கனவிலும் பொய் சொல்லாதவர். துஷ்டர்களைக் காணில் வெறுப்படைபவர். பந்துக்கள் விஷயத்தில் பிரியஞ்செலுத்துபவர். சாதுக்களைக் கண்டால் தொண்டர்களுக்குத் தொண்டனாகித் தெண்டன் சமர்ப்பித்து வணங்குபவர். இப்படிப்பட்ட நற்குணங்களெல்லாந் திரண்டொருருவாய்த் தோன்றும் இவருக்கு ஓர்மனைவி யிருந்தாள் அம்மாதுக்கு ராணுவவென்னும் பெயர் அவளது நடவடிக்கை எப்படிப்பட்டதெனில் தன்மணாளனைப்போஷிப்பதில் அன்னையைப்போலவும், தொண்டுசெய்வதில் வெள்ளாட்டியைப் போலவும், அழகில் ஸ்ரீமகா லட்சுமியைப்போலவும், பொறுமையில் பூமி பிராட்டியைப் போலவும், கலவியில் வேசியைப்போலவும், புத்தியில் மந்திரியைப்போலவும் நடப்பவள். அன்றியும் தன்கணவனைவிட வேறுதெய்வமில்லையென்று சதாகாலமும் அவர் திருவடிகளைத் தொழுதுக்கொண் டிருப்பவள். அவரது நற்குணங்களைக் கீர்த்தனைகளாகச்செய்து பாடிக் காலத்தைக் கழிப்பவள். அப்புண்ணியவானையே குருவென்றும் மாதா பிதா பந்துக்கள் முதலான நவவித சம்பந்தமாகக் கருதிக்கொண் டிருப்பவள். இத்தியாதி நற்குண நற்செய்கைகளை யுடைய அம்மாது தன்னாயகனுடன் கூடி இல்லறமே நல்லறமென்று இல்லறத்தி லீடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறபோது தன்கணவன் கணக்கு ஜீவனத்தினாலே திரண்டபொருள் சம்பாதித்து வைத்திருப்பதால் எல்லாப்பாக்கியமும் நிறைந்திருந்தும் புத்திரபாக்கிய மொன்று இல்லாக்குறையா யிருந்ததினால் சூரியஜிபந்தானவர் மெத்தவும் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்துஒரு நாள் ஆதித்தனைநோக்கி உபாசனை செய்தால் அவரது கிருபையால் புத்திரப்பேறை யடையலாமென்று யோசித்து மறுநாள் காலையிலெழுந்து ஸ்நானாநுட்டானங்களை முடித்து ஆதித்தனைநோக்கி அர்க்கி அர்க்கியம் விடுத்துப் பூசைபுரிந்து தூபதீப நைவேத்தியங்கள் சமர்ப்பித்து வெகுவாகத் தோத்திரம் புரிந்துகொண்டிருந்தார் இந்தப்படி ஆதித்தனை நோக்கிப் பனிரண்டு வருடகா காலம் உபாசனை செய்துகொண்டு வருகையில் அவரது பக்தியை மெச்சி ஆதித்தன் பிரசன்னமாக எழுந்தருளக்கண்ட சூரிய ஜிபந்தானவர் எதிர்கொண் டழைத்து வந்து ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருக்கச் செய்து சோடசோபசாரங்களும் புரிந்து ஓசுவாமி! தங்களுடைய தெரிசனத்தால் யானு மென் மனையாளும் புனிதர்களாயினோம் இக்கிரகமும் பாவனமாயிற்று. இனி யெங்களுக்குள்ள சகல குறைகளும் நீங்கிப்போயிற்று. எங்கள் மனோரதமும் பூர்த்தியாயிற்று. கர்மங்களெல்லாம் தங்களைக் கண்ட பனிபோல உருமாய்ந்து போயிற்றென்று சொல்லி வெகுவாகப் புகழ்ந்து கொண்டாடுவதை யுணர்ந்த ஆதித்தனனவன் மிகவும் கருணையுடன் அத்தம்பதிகளை நோக்கி ஒபக்தியிற் சிறந்த உத்தம சீலர்களே! விற்பத்தியிலும் விவேகத்திலும் உயர்ந்த உங்களைப்போன்ற உத்தமர்களை நானெங்கும் கண்டதில்லை இன்றோடொழிந்ததுங்கள் தொல்லையென்று சொல்லி அத்தம்பதிகளுக்குப் பல ஆசிகள்கூறி உங்களுக்கு வேண்டியவரமெதுவோ? கேளுங்கள், தருகிறேனென்று மொழிய, அத்தம்பதிகளிருவரும் வினயத்துடன் ஆதித்த மூர்த்தியைப் பணிந்து ஒகருணாகரக் கடவுளே? தங்களுக்குத் தெரியாத தொன்றுண்டோ எங்கள் வாய்மொழியைக் கேட்டுத் தெரிந்துப் பின்பளிக்க வேணுமென்ற மனங்கொண்டோ? தாங்களே எங்கள் மனோபாவத்தை யறிந்து செய்யலாகாதோ? ஆயினும் நாங்களெங்களுக்கு வேண்டிய வரத்தைக்கேட்கின்றோம், தயைசெய்து அவ்வரத்தையீந்து எங்கள் சிந்தாகுலத்தை மாற்றி எங்கள் கர்மங்களை யெல்லாம் பெருங்காற்றி லடிப்பட்ட பஞ்சுபோலத் தூற்றி ஆதரித் தருள்புரியுமையா? வென்றுப் போற்றிப் பலவாறு தோத்திரம் புரிந்து எங்கள் குறைதீர்க்க வெழுந்தருளிய குலவிளக்கே? எங்களுக்குவேண்டியவரம் புத்திரபாக்கியமேயாம். அப்புத்திரனும் எப்படிப் பட்டவனாக விருக்க வேண்டுமெனில், சதாவிஷ்ணு பக்தி செய்பவனாகவும், நற்குணங்கள் யாவும் பொருந்தினவனாகவும், உத்தமனாகவும், உலகிலெல்லோருங்கொண்டாடும்படியானவனாகவுமிருக்க வேணுமென்றுபிரார்த்திக்க, ஆதித்தன் மிகவுங்களித்து ஆனந்த மடைந்து

Koviloor Digital Library

ஓ தம்பதிகளே? புத்திர பாக்கியத்தைக் கோரின உங்களுக்கு கொண்டியோ? மூடமோ? ஏதாவதொரு புத்திரன் கிடைத்தாற் போதாதோ அப்படி கோரிக்கைசெய்யாமல் உத்தமனாகவே யிருக்க வேண்டுமென்கிற பேதாபேதமேனோ? வென்று நவிலக்கேட்டு சூரியஜிபந்தானவர் ஓ சுவாமி? "ஏகோபி குணவான் புத்ரோ நிர்க்குணேன குணேரபி ஏகசந்திரப்பிரகாசனே நட்சத்திரங் கிம்பிர யோஜனம்'' என்றாற்போல ஆகாயவீதியில் கணக்கிலடங்காத நட்சத்திரங்கள் அநேக மிருந்தபோதிலும் ஒரு சந்திரனுக்கு நிகராகாததுபோல துஷ்டபுத்திரர்கள் அநேகர் பிறந்தாலும், அவர்களால் யாது பிரயோசனம், உத்தமனாகும் ஒரு புத்திரனுதித்து உலகத்துக் கெல்லாம் தன் குளிர்ச்சியான கிரணங்களைப் பொருந்தச்செய்யும் சாந்தமுடைய சந்திரனுக்கு நிகராவதே போதுமென்று பணிய, ஆதித்தன் அகமு முகமுமலர்ந்து ஓ தம்பதிகளே! உங்களுக்கிரண்டு புதல்வர்கள் உண்டாகக் கடவர். அவ்விருவரி லொருவன் இல்லறத்துக்குரியவனாகவும் மற்றொருவன் பகவத் பக்தனாகவு மிருப்பனென்று சொல்லி அந்தரத்தில் மறைந்துபோயினர்.

இவ்வண்ணம் ஆதித்தன் வரமீந்து போயின பின்னர் அத்தம்பதிக ளிருவரும் அடங்கா மகிழ்ச்சி யடைந்து கொண்டிருக்கச் சிலகாலத்திற்குப் பின் ராணுவவென்னும் அவ்வுத்தமமாது கர்ப்பவதியாகிப் பத்துமாதமும் பூர்த்தியாகி உடனே ஒருபுத்திரனைப்பெற்றாள் அப்புத்திரனுக்குப் பனிரண்டா நாளில் கங்காதரனென்று நாமகரணஞ்சாற்றி நாளொருமேனியும்பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்துவர, அச்சிறுவனும் அமாவாசை கடந்த மூன்றாநாள் தொடங்கி நாளுக்குநாள் சந்திரனானவன் விருத்தி யடைவதைப்போல விருத்தி யடைந்து மெத்த செல்வமாக வளர்ந்து ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து வருடமாகவே, உபநயனம் சௌளளம் முதலானவைகளும் நடத்திக் கல்விப் பயிற்சியின் பொருட்டுப் பள்ளியில்வைத்து வித்தை கற்பித்துக்கொண்டு வந்தார். அந்தக் கங்காதரனும் சகல கல்விகளிலுந் தேர்ச்சியடைந்து தக்க வயதடைந்தவுடனே சூரியஜிபந்தானவர் தன்மரபினில் உத்தமியாகிய கன்னிகையைப்பேசிச் சகல மேளவாத்தியங்களும் முழங்கத் திருமணம் புரிவித்துச் சந்தோஷ சாகரத்தில் மூழ்கினவராகி யிருந்தார். கங்காதரனும் இல்லறமே நல்லறமென் றுன்னி மனையாளுடன் கூடி இல்லௌகிகத்திற் படிந்திருந்தான். இப்படி யிருக்கையில் பதிவிரதையாகிய ராணுவதேவியும் இரண்டாவது கர்ப்பவதியாகிப் பத்துமாதமுங் கடந்தவுடனே ஆதித்தனீந்த வரத்தின்படி உத்தம புத்திர னொருவனைப் பெற்றாள் அப்போது பந்துக்களெவருங்கூடிப் பனிரண்டாநாள் நாராயண னென்று நாமகரணஞ் செய்து களிப்பென்னும் கடலில் மூழ்கினவர்களாகி யிருக்க, இராணுவதேவி தன் கணவனைநோக்கி ஓ பிராணநாதரே? நமது சிறுவனுக்குப் புச்சமிருக்கின்ற பார்த்தீரோ? இந்தக் குருஜாம்ப க்ஷேத்திரத்திலெத்தனையோ பிள்ளைகளிருக்கின்றார்கள் ஒருபிள்ளைக்காவது இந்தப்படி புச்சமிருக்கக் கண்டதே யில்லை இதென்னவோ விந்தையினும் விந்தையா யிருக்கிறதென்று நவில, சூரியஜிபந்தானவர் மனைவியை நோக்கி ஓ பெண்ணே! என்னிருகண்ணே! நமது புதல்வனுக்குப் புச்சமிருக்கிறதென்று பிறருக்குச் சொல்லவேண்டாம். இப்புச்சமிருப்பதினாலே நமது புத்திரன் ஏதோ மகிமை யுடையவனாக விருக்கவேண்டும். அதை இன்னுஞ் சிலநாளில் நாம் காணலாம். ஆகையால் ஆதித்தன் புகன்றபடி இச்சிறுவன் உத்தமனாகவே யிருப்பான். அதில் கிஞ்சித்தும் சந்தேகமே யிராதென்று நவில, அந்த இராணுவதேவியும் கணவன் சொற்படித் தன் புதல்வனுக்குப் புச்சமிருப்பதை அன்னியர் கண்களுக்குப்புலப்படுத்தாமலும்வெளியிட்டுச் சொல்லாமலு மிருந்த தன்றியும் அப்புதல்வனை மெத்தப் பிரியமாகவும் செல்வமாகவும் வளர்த்துவர, அச்சிறுவனும் வளர்ந்து ஏழுவயதாகவே, உபநயனாதிகளைச் செய்வித்துக் கல்விபயில விடுத்தார். அப்புதல்வனும் சிரத்தாபக்தியுடன் ஒரு வருடத்திற்குள் சகல சாஸ்திரத்திலும் விற்பன்னனாகிச் சற்று நேரமேனும் வீட்டிற் றங்காமல் வெளியிற் சென்று விளையாடி வருவான். அதென்ன விளையாட்டெனில் மரங்களின் மீது பாய்வதும் இம்மரத்திலிருந்து அம்மரத்திற் றாவுவதுமாகிய விளையாட்டை விளையாடி வருவதினாலே தாய் தந்தையர்கள் இச்சிறுவன் ஆஞ்சநேயர் அம்ச முடையவனாக விருக்க வேண்டுமென்று கருதி யிருந்தார்கள். இப்படி யிருக்கையில் மூத்தகுமாரனும் இடைவிடாமல்இராமத்தியானஞ் செய்துக் கொண்டும் இல்வாழ்க்கையில் மெத்தக் கருத்துடையவ னாகவுமிருந்தான். அப்போது பகவானாகிய ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தி அக்கங்காதரனுக்குத் தெரிசனந் தந்தார். அத்தெரிசனத்தி லீடுபட்டுக் கங்காதரனும் தன்னை மறந்து வெகுவாகப் பாடியாடிக் கொண்டாடியபோது ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தி ஆஞ்சநேய ரம்சத்தைப் பெற்ற நாராயண னென்னும் சாதுவுக்குத் தன் தெரிசனத்தைக் கொடுத்து ஓ பக்தசிகாமணியே? விரைவில் இராமதாசனென்றபேரை வகித்து வெளிப்பட்டு வரக்கடவா யென்று சொல்லி மாயமாய் மறைந்துபோயினர். உடனே நாராயணன் தெளிவடைந்து வைராக்கிய மேலீட்டால் காமக் குரோத

Koviloor Digital Library

லோபமோக மதமாச்சரியங்களை விலக்கி மனத்திருளைப்
போக்கி ஞானேந்திரிய ஒளியைத் துலக்கி ஆசையை
யடக்கி மனதைமடக்கி நானென்னு மாங்காரத்தைவேரு
டன் மாய்த்து நீயென்னும் வேற்றுமையைத் தேய்த்து
பேதவாஞ்சையை அடியோடு வெட்டிச்சாய்த்து அபே
தக்கடலில் மனதைத் தோய்த்து தன்னுயிர்போல மன்
னுயிரை யெண்ணிச் சதாபகவந் நாமபஜனை பண்ணிச்
சாதுக்களைக் கண்டால் தீர்க்க தெண்டனிட்டு யோக
புருடரைக்காணில் அவர்களின் திருவடிகளில் நண்ணி
மூன்றுலகங்களையும் அதில் வசிக்கும் ஜீவஜெந்து ஜாலங்
களையும் பகவத் சொரூபமென்றெண்ணி நற்குணங்களை
யெல்லாம் தனக்கு சொரூபமாகக் கருதி அநுதினமும்
வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டுப் பலதருக்கள்நிறைந்தசோ
லைகளின்மீது தாண்டுவதும் பாய்வதும் குதிப்பதுமாக
விருக்கையில் இராஜுவதேவிகண்டு தன்தநயனை விளி
த்து அடாமகனே இப்படிப்பட்ட துடுக்குத் தனங்களை
யெல்லாம் விடுத்துக் கல்வியின்மீது சிரத்தையை வை
த்து வாசித்துக்கொள், வாசிப்பை மறந்துபோனது மல்
லாமல் சம்சாரவிஷயத்தில் கிஞ்சித்தேனும் மனதைச்
செலுத்தாமலும் அதற்காக வேண்டிய பொருளைச் சம்
பாதிக்காமலும் தானியவஸ்துக்களை வருடத்திற் காகும்
படி சேகரிக்காமலும் ஆபரணாதிகளைச் செய்விக்காம
லும் வீடுவாசலிற் றங்காமலும் விவாகஞ் செய்துகொள்
ளும் பொருட்டு அக்கறையில்லாமலும் நமது வீட்டிற்
காக வேண்டியவஸ்து சம்பாரங்களைத் தேடாமலும் தெ
ண்டச் சோற்றுக்காரனைப் போல வேளைக்குவந்து புசித்
துவிட்டுப்போகிறாயே? இதுஞாயமோ? அன்றியும்வயது
தளர்ந்த தாய் தந்தையர்களாகிய எங்களைப் போஷிக்க
வேணுமென்ற சிரத்தை அணுமாத்திரமு மில்லையே,
இப்படித்திரிந்து வருவதற்குத்தானா, உன்னைத் தவமிரு
ந்துபெற்றது அடாமகனே? இனியாகிலும் நல்லபுத்தி
யை வருவித்துக்கொண்டு நல்லோருடன்கூடி சம்சாரத்
தில் மனதைப் பொருந்தவைத்துப் பொருளையேனுந்
தானியங்களையேனுஞ் சம்பாதித்துக் கொண்டுவந்தெங்
களை யெல்லாங் காப்பாற்றப்பா? என்று பலவிதங்களா
கப் புத்திசொல்லக் கேட்டு நாராயணன் உடனே ஒரு
இருட்டறைக்குட் சென்று அங்கிருக்கும் தானியங்க
ளைக் கொட்டுமதொம்பைக்கு ளுட்கார்ந்து கொண்டு
மௌனநிலையி லிருக்கத் தாய் தந்தையர்களிதை யறியா
மல் புதல்வனைக் காணேமே எங்குப்போனானோ? என்ன
வானானோ? வென்று தருக்கள் நிறைந்த சோலைகளிலும்
இடுக்குகளிலும் இருட்டொடுக்குகளிலும் மூலை முடுக்கு
களிலும் உறியடுக்குகளிலும் தடத்திலும் முனிவர்கள்
மடத்திலும் பெண்கள்செய் நடத்திலும் புகைபோகா
விடத்திலும் அணிலெனவே தொத்தி அணியணியா
யொற்றி அணைகளெல்லாந் தத்தி அணுவணுவாகச் சுற்
றித் தேடித்திரிந்து கால்களுந் தேய்ந்து ஓய்ந்து சோர்
ந்து மகனே? மகனே?? அழகான முகனே? முகனே??
யென்று இரவும்பகலும் பதறிக் கதறிக்கொண் டிருந்து
பின் அந்த இராஜுவதேவியானவள் சிந்தா குலத்துடன்
மறுநாட்காலையில் சமையல் செய்யும் பொருட்டுத்தானி
யமெடுக்கவேண்டி அவ்வறைக்குட் சென்று தானியமெ
டுக்கையில் அத்தொம்பைக்குள் உட்கார்ந்திருக்கும் மக
னைக்கண்டு அடாமகனே? இதற்குளுட்கார்ந்துகொண்டு
என்ன செய்கிறாயடா? நேற்றுப் பகலிரவு முழுவதும்
உன்னைக் காணாமல் தேடித்தேடிப் பலவிடங்களிலுஞ்
சுற்றி யலைந்தோமே, உன்னை வீட்டிற்குள்ளேயே வைத்
துவிட்டு இடையன் ஆட்டைத் தோளின்மீது வைத்துக்
கொண்டு காணேமேயென்று தேடியதைப்போல உன்
னைத் தேடித் திரிந்தோமே என்றுசொல்லி மகனை அத்
தொம்பையில் நின்றும் வெளிப்படுத்தி அடாமகனே?
இருளடைந்திருக்கும் இத்தொம்பைக்குள் பயமின்றி
நீ தனித்திருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று வினவ
அதற்கந்த நாராயணன் அன்னையைநோக்கி ஓஅம்மணி?
இவ்வுலகின் கண்வசிக்கும் சம்சாரிகளைப் பார்க்க வென்
மனஞ் சம்மதிக்கவில்லை ஆதலால் இத்தொம்பைக்குள்
ளே உட்கார்ந்துகொண்டு மறைவாக விருந்தேன். இது
வேகாரண மென்றுசொல்ல, அந்த இராஜுவை அதைக்
கேட்டுச் சிரித்துத் தன்கணவனை நோக்கி ஓ பிராணநாய
கரே? நமதுபுதல்வன் இதோ இவ்வறை வீட்டிற்குள்
ளிருக்கும் தானியத் தொம்பைக்குள் உட்கார்ந்திருக்
கக்கண்ட யான் அடாமகனே? கிஞ்சித்தேனும் பயமி
ன்றி நீ தனித்திங்கிருப்பதற்குக் காரணமென்னவென்று
விசாரணை செய்தேன். அவனதற்குப் பதிலுரைத்த
தென்னவெனில் இவ்வுலகத்தில் வசிக்கும் சம்சாரிகளைப்
பார்க்க என்மனஞ் சம்மதிக்காமையால் இந்தத் தொம்
பைக்குள் மறைந்துகொண்டு, தனியே யிருந்தேனென்
றான். இதென்ன விந்தையா யிருக்கின்றது. இத்தனைசிறு
வயதிலேயே சம்சாரிகளைப் பார்க்க மனஞ் சகிக்கவில்லை
யென்று அவன் புகலுவது வெகு காலமாய்ச் சம்சாரத்
தில் அடிபட்டவனுக்குக் கூட கொஞ்சத்தில் கொஞ்சம்
சித்தப்பிரமை யுண்டாகி இந்தச் சம்சாரத்திலேயே உழ
ன்றுகொண்டிருக்க இவனெம்மாத்திரம்? கத்தரிக்காய்க்
குக் காலுங்கையு முளைத்தாற்போலிருக்கும் சாணளவுப்
பையனுக்கு இத்தனை விரக்தி சம்சாரத்தினிடத்தி லுண்
டாவதற்குக் காரணமொன்றுந் தெரியவில்லையே என்று
மொழிய, சூரியஜிபந்துகேட்டு அகமுமுகமு மலர்ந்து
ஓ பெண்ணே இச்சிறுவன் வயது முதிர முதிர வெகு
சமர்த்தனாக விருப்பானென்று சொல்லிப் பின்னும் ஓ
வனிதைகளி ரத்தினமே இச்சிறுவன் சூரியனது வரப்

Koviloor Digital Library

பிரசாதந்தினு லுண்டானவனுகையால் இவனது மகத்துவம் நாளுக்குநாள் அற்புதமாக விருக்குமென்று நம்புகிறேனென்று நவில நாராயணன் கேட்டுத் தன் அன்னையைநோக்கி வினவத்தொடங்கினுன்.

ஒ என்னை யின்றெடுத்ததாயே? விஷய வாஞ்சையென்பதென்ன? அதை விவரித்து எனக்குத் தெரியும்படி சொல்ல வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அந்த இராஜுவை தனயனைநோக்கி அடா என் கண்மணியே இல்லறமே நல்லறமென்று கருதி அந்த இல்லறத்திற்கு வேண்டிய தானியங்களைச் சம்பாதித்து வீட்டிற்குக்கொண்டுவருவதே விஷயவாஞ்சை, இந்தப்படி உலகிலுள்ள ஜனங்களெல்லவரும் நடப்பதே மானிடஜென்மமெடுத்ததற்குப் பயன், ஆகையால் எல்லோரும் இந்தப்படியே நடப்பார்களென நாராயணன் நாமும் தாயின்சொற்படி நடக்க வேண்டுமென்றுன்னி விட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு விரைவாக நடந்து ஒரு கிணற்றினருகி லிருந்து அங்கொரு தானியமூட்டை கிடக்கக் கண்டு அம்மூட்டையானது ஆறுபேர் சுமக்கத் தக்கதாயிருந்தும் அதையவ்லீலையா யெடுத்துத் தன்தலைமீது வைத்துக்கொண்டு விட்டைநோக்கி நடந்து அம்மூட்டையை வீட்டிற்குள் கொண்டுபோய் இறக்கிவைத்து அன்னையை நோக்கி ஒ அம்மணி! நின்சொற்படி தானியமூட்டை யொன்று இதோ கொண்டுவந்தேன் இன்னிஷ்டப்படி அத்தானியங்களை யெடுத்துக் கையாண்டுகொள்ளக் கடவாயென இராஜுவையும் அம்மூட்டையைக் கண்டு மகிழ்ந்திருந்தாள். அப்போது தானியத்திற் குடையவர்கள் விரைந்தோடிவந்து ஒஅம்மணி! எங்கள் தானியமூட்டை யொன்று அதைச் சுமப்பதற்கு ஆறுபேர்கள் வேண்டும், அத்தனை பளுவாகிய மூட்டையை நினது புதல்வனுகிய நாராயணன் ஒருவனே அவலீலையாய்த் தலைமீது சுமந்துகொண்டு வந்துவிட்டான் அந்தத் தானியமூட்டையைத் தயைசெய்து எங்களுக்குக் கொடுத்தனுப்பும் அம்மணி! என்று வேண்டிக்கொள்ள அம்மாது இவர்கள் தானியமூட்டையை தமது புதல்வன் எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டாற்போ லிருக்கின்றது என்று கருதியதுமன்றி. இத்தனை பாரமுள்ள மூட்டையை எப்படி சுமந்துக்கொண்டு வந்தானே, இதுமெத்த ஆச்சரியமாக விருக்கிறதேயென்று பிரமித்து ஆ? ஆ? இதென்ன விந்தையாக விருகின்றது இவனுடைய நடவடிக்கை என்று வெகுவாக யோசித்து அவன் விஷயத்தில் மெத்த விசுவாசித்து நாராயண நாமத்தைக் கோஷ்த்து வந்தவர்களை மிகவும் பூஷித்து அந்தத் தானிய மூட்டையை அவர்களுக்கீந்து கொண்டு போங்களென்று நயவசனங்கள் நவின்றுஅனுப்ப, அவர்களும்சந்தோஷ சித்தர்களாகி அந்தத்தானிய மூட்டையை அவ்வாறு பேர்களுஞ் சுமந்துக்கொண்டு போயினுர்கள். அவர்கள் போயினபின் முன்போலவே தானியமூட்டை யொன்று அங்கு இருக்கக்கண்டு இராஜுவையானவள் மெத்த வியப்படைந்து தன்கணவனை விளித்து ஒஎன் பிராணநாயகரே? இந்தஆச்சரியத்தைப் பார்த்திரா? அதென்னவெனில் நமது இளையபுதல்வன் ஆறுபேர்கள் சுமக்காத தானியமூட்டை யொன்றைப் பயப்பட அவலீலையாய்த் தானொருவனே சுமந்துக்கொண்டுவந்து இதோவிருக்கும் மூட்டை யிடத்தில் வைத்தான் உடனே அந்தத் தானிய மூட்டைக்குடையவர்கள் ஆறுபேர்வந்து அம்மூட்டையை எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். அந்த தானியமூட்டை இப்போது மிருக்கிறது இந்த விந்தையால் நம்முடைய புதல்வனது மகத்துவம் விசேஷமென்று மிகவும் தெரியவருகிறது இப்படிப்பட்ட உத்தமசீலனுக்கு விரைவினில் திருமணம் புரிவிக்க வேண்டுமென்று கருதுகின்றேன். தங்களுடைய சித்தமெப்படியோ அந்தப்படியே அடியாள் நடந்துகொள்ளச் சித்தமாக விருக்கிறேனென, சூரியஜிபந்தானவர் அக்கருத்துக் கிசைந்து தங்கள் மரபினில் உத்தமசில லட்சணங்கள் வாய்ந்த ஒரு கன்னிகையைப் பேசி அதற்காக வேண்டிய வஸ்திராபரணுதி சாமக்கிரியைகளைச் சேகரஞ்செய்து பச்சைப்பந்தல் போடுவித்து அதில் மலர்மாலைகளைத் தூக்கி யலங்கரித்து வாழைகமுகு மாவிலைகளைகட்டி இதற்கு நிகரில்லையென்று சொல்லும்படியாக விவாகமண்டபஞ் செய்வித்துப் பலவித மங்கள வாத்தியங்கள் கோஷிக்க, பிராமணர்கள் வேத வாக்கியங்களால் ஆசிகூற, பிராமணஸ்ரீகள் மங்களவாழ்த்துகள் வாழ்த்த பகவத்பக்தர்கள் பல்லாண்டிசைக்க பாடகர்கள் பண்பாட, தம்பதிகளுக்கு ஸ்னனஞ் செய்வித்து ஆடையாபரணங்களா லலங்கரித்து மணவறையினுட்காரவைத்துப் பலவித சடங்குகளையும் நடப்பித்து மங்களசூத்திரம் மிடற்றிற் கட்டும்பொருட்டுத் தம்பதிகளை யெழுந்து நிற்கும்படி சொல்லி இருவருக்கும் நடுவில் திரைபோடுவித்து நிதானமாகவும் பொறுமையாகவுஞ் செய்யுங்களென்று பிராமணர்கள்நவில, அப்போது நாராயணன் உபாத்தியாயரை நோக்கி ஒ எனது சற்குருநாதரே? பொறுமையாக நடக்கட்டுமென்று ஒவென்று கூக்குரலிட்டார்களே, அஃதெதற்காக வென்று வினவ, அங்கிருந்த மைத்தவர்கள் சிலர் வரனைநோக்கி ஒமாப்பிள்ளையே? பந்தமும் விலங்கும் இனிநீரனுபவிக்க வேண்டுமென்று தெரியச்சொல்லும் பொருட்டு யூகமாக அதனைக்குறித்து ஜாக்கிறதைப் படும்படி பிராமணர்கள் இவ்விதம் நவின்றுர்களென, அதனைக் கேட்டவரன் மெத்தவும் சிந்தித்து ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியை வெகுவாகத் துதித்து ஒ என் பிராணநாதரே? பந்தபாச

Koviloor Digital Library

ங்களுக்குக் காரணமாகிய இந்த விலங்கிலிருந்து நான் தப்பிப் பிழைக்கும்படியான நற்புத்தியைத் தந்து என்னைக் காப்பாற்று மென்னப்பனே! ஒப்பிலாதவனே? என்று பலவாறு தோத்திரம்புரிந்து அருகிலிருக்கும் தாய்தந்தையர்களை நோக்கி இவர்களே நமக்குப் பகையாளிகளாவர். இனியிவர்கள் முகத்தி லெந்தக் காலத்திலும் விழிக்கவே கூடாதென்று கருதி யாரிடத்திலுஞ் சொல்லாமல் அப்பொழுதே அவ்விடத்தை விட்டும் விரைந்தோடிக் கானகத்தை யடைந்தனர்.

இவ்வாறு மாயாவலையி லகப்படாமல் தப்பித்துக் கொண்டோடும் வரனைப் பந்துக்கள் விடாது பின்றொடர்ந்தோடியும் அவன் அவர்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் மாயமாய் மறைந்துபோக, அவர்கள் அவனை அந்தக்கானக மெல்லாந் தேடித்தேடி முகம்வாடி கால்கள் நோயால் வேதனைப்படத் தாபமீறிப் பலவாறு தூறி பகவானைக்கோரி இனியென்ன செய்கிறதென்றுப் பால்மாறிக் காட்டைவிட்டு நாட்டையடைந்து உம்முடைய புதல்வனைக் கானகமெல்லாந் தேடியும் எங்குங் காணாமையால் திரும்பி வந்தோமென, அவ்வசனத்தைக் கேட்ட தாய் தந்தையர்களும் நாட்டைவிட்டுக் காட்டை யடைந்து புதர்களிலும் சந்து பொந்துகளிலுந் தேடித்தேடித் திரிந்து சிரமத்தினால் சலித்து நாமென்ன செய்யலாமென்று பலவாறு துக்கித்து நாட்டை யடைந்தும் புத்திர வாஞ்சையினால் மனதை நிறுத்தவுந் திறப்படுத்தவுங் கூடாமையால் சிலரைக்கூட்டிப் பல குதிரைகளையுமீந்து நீங்களிவைகளின் மீதேறிச் சென்று கானகத்தை யடைந்து எமது புதல்வனைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவனை விடாது குதிரையின் மீதேற்றிக்கொண்டு வாருங்களென்றனுப்ப, அவர்களும் அந்தப்படி குதிரையின் மீதேறிச் சென்று காட்டையடைந்து பல திக்குகளிலுந் தேடியுங் காணாமையால் திரும்பிவந்து தாய் தந்தையர்களுக்கு அவனைக் காணோமென்று சொல்லிப் போயினர்கள் பின்பு தாய் தந்தையர்கள் தீராத்துயரக் கடலில் மூழ்கினவர்களாகி மகனே? மகனேயென்று கதறிப் பதறியழுது கொண்டிருக்கும்போது மூத்த குமாரனாகிய கங்காதரன் பார்த்து அவர்கள்படுந் துக்கத்தைச் சகியாதவனாகி ஓ! அன்னை தந்தையர்களே? என்தம்பி பரகிய நாராயணன் மகாப்பலசாலியான மாருதி அம்சத்தைப் பெற்றவனாகையால் அந்த மாருதியைப்போலவே விஷய வாஞ்சையின்றிச் சர்வத்திலும் ஆசையற்றவனாகவும் பகவந்நாம பாராயணத்தில மனதைப் பதியவைத்தவனாகவுமிருப்பவன் ஆதலால் அவன் விவாகவிஷயத்தில் சம்மதமின்றிக் கானகத்தை யடைந்துவிட்டான். அன்றியும் அவனுக்கு இந்த விவாகப்பிரயத்தனஞ் செய்யாமல் நீங்களிருப்பீர்களே யாகில் அவன் வீட்டைவிட்டுக்காட்டிற்குப் போவானோ? போகமாட்டான். பவக்கடலை யடையாமல் கிரகதர்மத்தை விடாது இங்குதானே இருந்துகொண்டு அனேகம் பேர்களைக் காப்பாற்றியும் பல சிஷர்களுக்குத் தான் ஆசானாகியு மிருப்பான். அவன் காட்டை யடைந்ததற்கு விவாகமே காரணமாக விருந்தது. ஆகையா லவன்பொருட்டு நீங்கள் சிந்திக்கவேண்டுவதில்லை யென்று சொல்லவே அத்தாய் தந்தையர்கள் (புத்திரதுக்கம் நிரந்தரம்) என்றாற்போல மரணமடைந்த புதல்வனைக் குறித்துத் தாய்தந்தையர்கள் சதாகாலமும் துக்கமடைவாரானால் உயிரோடு போயின புதல்வனைப் பற்றித் துக்கப்படாதவர்களு முண்டோ? ஒருவருமிராரென்பது போல இவர்களிருவரும் அந்நாராயணன் மீது மனதை மாறாமல் வைத்துச் சிந்தனைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இங்கு இவர்களிப்படித் தீராத துக்கத்துடனிருக்க, அங்கே கானகத்தி லிருக்கும் நாராயணன் கொடிய துஷ்டமிருகங்கள் பெருத்த கூட்டமாகக் கூடியிருந்த போதிலும் அணுவேனும் பயப்படாமல் அரையில்அரைஞாணும் கௌபீனமுந் தரித்துக்கொண்டு உலகவாஞ்சையை மறந்து பரமார்க்கத்தைக் காணும் பொருட்டு நாராயணா ஹரிஓம் நாராயணாவென்று துதிசெய்துக் கொண்டு அஞ்சனாதேவிக்குப் புதல்வனும் ஸ்ரீராமருக்குத் தூதனும் வஞ்சமாயாப் பிரபஞ்சத்தை மறந்த அவதூதனும் சஞ்சீவிராயனுமானமாருதியை இடைவிடாது தன்மனதினில் தியானித்துக் கொண்டிருந்தும் அந்த ஆஞ்சநேயர் பதில் சொல்லாமலும் ஏனென்று கேளாமலு மிருப்பதைக் கண்டு அவன் தேகத்தினிடத்தில் ஆசையற்ற தேவனெவனோ அவனையே காணத்தகுமென்று கருதி அங்கிருக்கும் செடிகளின் கொடிகளை யறுத்து அக்கொடிகளை மற்றொருமரத்தினில்கட்டி அக்கொடிகளாகிய கயிற்றினில் தன்னிரண்டு பாதங்களையுங் கட்டிக்கொண்டு அம்மாருதியினுடைய திருவடித் தாமரைகளைத் தெரிசிக்கும் பொருட்டு ஆஞ்சநேயா? காஞ்சனகாயா? தூயா? அப்பிரமேயா? சஞ்சீவிராயா? ஏழையாகிய அடியேன்மீது கிருபைகூர்ந்து விரைவினில் வந்திரட்சியும் சுவாமி? முன்னம் ஸ்ரீராமபரமாத்துமாவானவர் தன்னுடைய பரமரதத்தை யடையும்போதுதேவரீரைத் தமக்குத் தாசனாகச் செய்துகொண்டார். இவ்வுலகத்தினில் அபாரமான கிருபைக்கடலே? பத்தர்களுக்கு நேசரே? விசுவாசரே? எனக்கு தாய் தந்தையர்கள் நீரேயென்று நம்பினேன். இப்படி நம்பிய என்னிடம் குறியாக தேவரீர்வந்து தெரிசனந் தராவிடி லித்தேகத்தை அடித்துக் கொல்லுவேன் பாருமென்றுப் பலவிதமாக வேண்

Koviloor Digital Library

டிப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் ஆஞ்சநேயருக்குக் கிருபையுண்டாகிக் கோடி சூரியர்கள் உதையமானாற் போல எழுந்தருளி நாராயணனுக்குச்சேவைதந்து அப்பாநாராயணா? உனக்கேனித்தனை ஆயாசமுணடாயிற்று சம்சாரத்திலிருந்து மணப்புரிந்து பந்தத்திலகப்படலாகாதென்ற பயமேலிட்டால் இங்குவந்து என்னைக் குறித்துத் தியானித்து நொந்தையோ என்னைக்காணவேண்டுமென்ற அவா மிருந்தையோ? வென்று பல உபசார வார்த்தைகளாடிக் காலிற் கட்டிக்கொண்டிருக்குங் கொடிகளையவிழ்த்து மேன்மையாகத்தேகத்தைத்துடைத்து என்னப்பனே? ஒப்பிலாதவனே யென்று ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு அவனைப் பார்த்து சொல்லத் தொடங்கினர். இளஞ்சூரியனைப் போலப் பிரகாச ஒளிபெற்றோங்கிய சிறுவனே? அழகானமுகனே? மாசிலாமணியே? கற்பகக்கனியே? நாமிருவரும் பஞ்சவடி.தீரத்திற்குப்போகலாம் வருவாயப்பா வென்றுசொல்லிக் கையைப்பற்றியழைத்துக் கொண்டே நடந்து போகிறபோது எனது அம்சத்திற்பிறந்த நினக்கு ஸ்ரீராம பரமாத்துமாவின் கிருபையினாலே சகலபாக்கியங்களு முண்டாகக் கடவது அன்றியும் உனக்குச் சித்த தெரிசன மாகுமென்று சொல்லிக்கொண்டே நடந்து பஞ்சவடி தீரத்தை யடைந்து அங்குப் பக்தர்கள் பெருத்த கோஷ்டி சேர்ந்து பஜனை செய்துக் கொண்டிருந்து அர்த்தராத்திரியில் அவர்கள் தங்கடங்க ளிருப்பிடஞ் சேர, உடனே நாராயணனை ஆஞ்சநேயரழைத்துக் கொண்டு சன்னிதிக்குட் புகுந்து ஏகாந்தமாக ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியைக் கண்ணாரக் கண்டு சேவித்து வில்லும் பாணமும் அலங்காரமாகிய கிரீடமும் ஒளிபெற்றோங்கும் கோடி சூரியனைப் போலப் பிரகாசம் பெற்றிலங்கக் கடக கங்கண கேயூர பீதாம்பரமும் கௌத்துவாபரணமும் அரையில் சூத்திரமும் நூபுரங்களும் தண்டை கொலுசுகளும் கலகலவென்று சத்தமிட, அழகுமிகுந்த சுந்திரரூபத்தைக் கண்டு மாருதியானவர் பக்தி சிரத்தை அதிகரித்து அப்பகவானுடைய திவ்ய திருவடித் தாமரைகளில் விழுந்து நேத்திரங்களைப் பொருந்தவைத்துத்தன்தேக புளகாங்கிதமடைந்திருக்கக் கண்டு ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி ஆஞ்சநேயரை ஆதரித்து ஓ? மாருதியே! உன்னுடன் அன்னியனொருவனை அழைத்துக்கொண்டு வந்த காரணமென்னவென, அதற்கு மாருதி என்னுண்டவரே? இச்சிறுவன் என்னம்சம் பெற்றவன் இவனுக்குத் தேவரீரது கிருபாநோக்கம் வைத்துப் பக்திவுண்டாகும்படி செய்து பாதுகாத்தருளும் சுவாமியென்று இருவரும் பேசியதை நாரணன் செவியிற் கேள்விபட்டுத் தனக்கு தெரிசனங் கிடைக்காமற் போனகொள்கையைநோக்கி அன்னவன் எனதையனே?பகவானுடையதெரிசனமாத்திரம் எனக்குக்கிடைக்காமற்போன காரணமேதோ? யான் முன்னஞ்செய்தகர்மமோ? மாபாவியாகிய எனதுதேக மிவ்வுலகி லிருந்தென்னபலன்? இறந்தென்னபலன்? இவ்விரண்டும் ஒன்றேயாம்? இதற்குத் தக்க பதில்சொல்லி அடியேனுடைய சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்யுமையா என்னுண்டவரே? என்று வேண்ட, அதற்கு மாருதி நாராயணனை நோக்கி அப்பா என்னம்சம் பெற்றுப் பிறந்த பாலனே? மதியிற்சிறந்தசீலனே? பகவானுடைய ரூபமானது நேத்திரங்களுக்குப் புலப்படாம லிருப்பதற்குக் காரண மேதென்றால் குருவுபதேசம் பெறாமலும் குருவின் பரிபூரண கடாட்சமுறாமலும், குருவின் கரங்கள் சிரசின்மீதுபடமனுக்கிரக மடையாமலு மிருக்குங் குறையேயென்று சொல்லிச் சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்து ஸ்ரீரகு ராமச்சந்திரமூர்த்தியை நோக்கி மூவுலகிற்குங் காரணவஸ்துவாகிய எனதையனே? என்றுமழியாத மெய்யனே? கோதண்டக்கையனே? தேவர்களும் முனிவர்களும் புகழ்ந்து கொண்டாடும் துய்யனே? அப்பிரமேயனே? அன்பர்கள் நேயனே? செங்கனிவாயனே? மகிதல மெங்கும் நிறைந்த மாயனே? விரைவாக இச்சிறுவனுக் குபதேசித்துக் காத்திரட்சிக்க வேண்டும் சுவாமியென்றுவேண்ட ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர் உடனே தன்வலதுகரத்தை அச்சிறுவன் சிரசின்மீது வைத்துத் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித்துப் பரிபூரண கடாட்சமழை பொழிந்தார். உடனே அந்த நாராயணன் தாரகமந்திரத்துக்கதிபதியாகிய ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியைக் கண்கள் குளிரச் சேவித்துத் தன்னை மறந்து புளகாங்கித மடைந்து நிற்கவே, அவனைநோக்கி ஒபுதல்வா? நீ இன்றுமுதல் இராமதாசனென்னப் பேர்படைத்துச் சகல ஜனங்களாலுங் கீர்த்தியடையக் கடவாயென்று வரமுந்தந்து பின்னும் ஓ இராமதாசனே? இப்போதுனக் குபதேசஞ் செய்த தாரகநாமத்தை இரவும் பகலும் இடைவிடாது பலருக்கும் போதித்து நம்மைத் துதித்துக் கொண்டாடும் படியாய் அவர்களைத் திருத்தி நமது பரந்தாமத்தை யடையும்படியான கிருஷியைத்; தேடிச் சிஷவர்க்கங்களுடன் பக்திசெய்து கொண்டிருக்கக் கடவாயென்றும் சொல்லி ஆஞ்சநேயரை நோக்கி அப்பா மாருதி இந்த வஸ்திரத்தை இராமதாசனுக் களியுமென, அதற்குமாருதியும் ஓ சுவாமி தங்களுடைய கரங்களாலேயே தாங்களளித்தால் மிகவும் நன்மை யுண்டாமென, அந்தப்படியே ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி கானகத்திற்குள்ளேகும் சமயத்தில் அப்பா இராமதாசனே? இந்த வஸ்திரம் யான் தரித்துக்கொண்டிருந்த வஸ்திரம் இதனை நீதரித்துக் கொண்டு பக்தி செய்வாயாகில் இதுவே தீக்ஷை பெற்றதற்கு அடையாளமாகும். ஆகையால் உடுத்திக்கொள்ளென, அந்தப்படியே இராமதாசரும் அவ்வஸ்திரத்தை

Koviloor Digital Library

யுடுத்திக்கொண்டு பகவானைநோக்கி ஓ ஆபத்பந்துவே அநாதைகளுக்கு நாதனே தேவரீரை விடுத்து நான் போவது எப்படி? வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாத அகோசரமாகிய உமது சொரூபரூபங்களிற் சேர்ந்து சுகமறிந்த யான் தங்களைவிட்டுப் பிரிந்தெவ்வாறு உயிர் தரிப்பேன், ஸகுணரூபனாகிய உமக்குச் சதாகாலமும் சகல தொண்டுகளுஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பது என க்கு மெத்தக்களிப்பாகும் பிரகுணமாக தேவரீரை பக் தியுடன் பாடியும் விடாமலிருப்பது மெத்தானுருகும் தினர்களுக்குப் பந்துவென்னும் விருதுவகித்த பிரதாப த்தை என்னிடத்தில் தெரியப்படுத்தினீர். அப்படியே யானும்மிடத்தில் பக்திசெய்து கொண்டிருப்பதேயென க்கு சம்மதமாகவும் மனதுக்குத் திருப்தியாகவு மிருக்கு மென்று பணிய, அதற்கு ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி இராம தாசரை நோக்கி எனக்குகந்த பக்தனே நற்குணங்களெ ல்லாந் திரண்டோருருவாய் வந்த முக்தனே? நீ கிஞ் சித்தேனும் என் பிரிவைக்குறித்து விசனப்பட வேண் டாம், யானெப்போது முன்னைவிட்டுப் பிரியாம லிருப் பேன், அன்றியும் நீ எப்போது வருந்தியழைக்கின்று யோ? அப்போது யான்வந்து தெரிசனந்தந்து போகி றேனென்றுசொல்லி இராமதாசர் மனதைச் சம்மதிக் கச்செய்து ஆஞ்சநேயரை நோக்கி ஓமாருதி இந்தஇரா மதாசனது வாஞ்சைகளேதேதோ அவைகளை யெல் லாம் வஞ்சகமின்றிக் கொடுத்து மனத்திருப்தியடையும் படி செய்யக் கடவா யென்றுசொல்லி இருவரையுங்கூட் டியனுப்ப, அவ்விருவரும் பகவானிடத்தில் விடைபெற் றுக்கொண்டு நடந்து டாக்கலிபுரத்தை யடைந்தார்கள் பின்னர் இராமதாசர் ஆஞ்சநேயரைநோக்கி ஓ சுவாமி ஸ்ரீராமாயண காவியத்தை அடியேன்கேட்டு ஆனந்த மடையும்பொருட்டு அருள்புரிந்து புனிதனாகும்படிகிரு பாநோக்கம் வையுமையா வென்று வேண்டிக் கொள்ள மாருதியும் மெத்த சந்தோஷத்துடன் ஸ்ரீமத்ராமாயண காவியத்தை ஆதிமுதலாகத் தொடங்கி அந்தம வரை யில் தன்னருள்வாக்கினுற் புகன்று பிரம்மானந்த மடை யச்செய்து விரைவினிற் புனிதனாகக் கடவாயென்று ஆசிகூறினர் அந்தப்படியே இராமதாசரும் அந்த டாக் கலிபுரத்தி லிருக்கும் பெரியோர்கள் கேட்டு ஆனந்திக் கும்படி ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய இராமாயணத்தைக் காலக்ஷேப ஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கையில், மேலு மேலும் அவ் வூர் ஜனங்கள் பெருத்தகூட்டமாகக்கூடிக்கேட்டு என்ன பக்திரசம் என்ன பக்திரசம், ஆஹா இதுபரியந்தம்எத் தனையோ புராணிகர்களிடம் கேட்டிருக்கின்றோம் இவ் வளவு சாராம்சமாக விருக்கவேயில்லை, இந்தப் புண்ணி யபுருடன் வாக்கிலிருந்து புறப்படும் ஒவ்வொரு வாக்கி யமும் அற்புதமாகவே யிருக்கின்றதென்று புகழ்ந்து வெகு விமரிசையாய் கொண்டாடினார்கள்.

அவரிப்படி இராமாயணஞ் சொல்லிக் கொண்டி ருக்க, ஆஞ்சநேயருஞ் சிலநாளிருந்து இராமதாசர்சொ ல்லும் இராமாயணக் காலக்ஷேபத்தைக் கேட்டு பிரம் மானந்த மடைந்து அவரைநோக்கி விரப்தியிலும் பக் தியிலும் சிறந்த பாலனே! இன்னும் நீ பிரவினைவாக்கை யுடையவனாகக் கடவாயென்று ஆசீர்வாதம் புரிந்து நான் போய்வருகிறே னென்று விடை பெற்றுக்கொ ண்டு நடந்து சேதுவை யடைந்திருந்தார். இங்கே இரா மதாசர் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்வதை அந்த டாக்கலி யூருக்குச் சுற்றுப்பக்கங்களி லிருக்கும் ஊர்க ளில் வசிக்கும் பண்டிதர்களெல்லாம் வந்து கேட்டு ஆனந்தித்துப் போவார்கள். இந்தப்படியாய்த் தினந் தோறும் பண்டிதர்களெல்லாம் வந்துகேட்டு ஆனந்தி த்துக் கொண்டிருக்க அவர்களிலொருவர் உத்தவரென் று நாமம்பெற்ற உத்தமர். அவர் இராமதாசர் திருவடி களில் சரணாகதியடைந்து எழுந்திராமற் கிடக்க, இரா மதாசர் அந்த உத்தவருடைய பக்திஞான வைராக்கிய த்தைக்கண்டு ஸ்ரீராமர் கிருபையைப் பெற்றுய்யக் கட வாயென்று ஆசீர்வாதம் புரிந்து தன்னஸ்தத்தை அவ் வுத்தவர் மஸ்தகத்தின் மீதுவைத்துப் பூரணபக்தி யுண் டாக்கும்படி கிருபைபுரிந்து ஆதரித்தார். அவ்வுத்தவ ரும் இராமதாசரையே தெய்வமென்றும் ஆசானென் று[illegible]தியென்றும் தாயென்றும் நவவித சம்பந்தமா கப் பாவித்துத் தொண்டுபுரிந்து கொண்டிருக்க இராம தாசரும் அவ்வுத்தவரது பக்தி சிரத்தையைக் கண்டு மெத்த சந்தோஷமடைந்து ஆஞ்ச நேயரைப் போல சிலர் விக்கிரகமொன்று செய்வித்து அதை ஸ்நாபனஞ் செய்து கும்பாபிஷேக முதலானவைகளையும் நடத்தித் தினந்தோறும் பூசை தப்பாமல் செய்துகொண்டு வரு கையில், அந்தச் சிலாரூபத்தில் ஆஞ்சநேயர் மூர்த்தி கரம் பூரணமாகப் பிரகாசித்தது. உடனே அனேகமகத் துவங்களைக் காட்டி யெல்லோருக்கும் அதிக உல்லாச முண்டாகும்படி கூட்டி எங்குமவர் பிரபாவமுண்டாகு ம்படி நீட்டி அஞ்ஞான பந்தங்களை யோட்டி அவர் திரு வடிகளை மறவாமலென்றுஞ் சிரத்திற்சூட்டி யாவருக் கும் ஆனந்தாமிர்தத்தை யூட்டி யிடைவிடாமல் பக்தி செய்துக் கொண்டிருந்தார். பின்பு ஒருநாள் உத்தவ ரை நோக்கி அப்பா ஒப்பில்லாத பக்தனே ஜீவமுக்த னே இன்றுமுதல் காலையிலெழுந்து ஸ்நான அனுட்டா னங்களை முடித்துக்கொண்டு ஆஞ்சநேயருக்குப் பூசை கள் நடத்துவதோடு இந்தக் கிராமத்திற்குட் சென்று பிக்ஷையெடுத்து அதிதி பரதேசிகளுக் கன்னம்பகர்ந்து

Koviloor Digital Library

அன்னியர்கள் யாரேனும் நின் திருவடியை யாசித்தால் அவர்களுக்குபதேசஞ் செய்யக் கடவாயென்று நேமித்து அன்றிரவு நடுராத்திரியி லெழுந்து ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் கடந்து கானகம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்,

அவ்வாறு சேர்ந்து தெற்குத் திக்கைநாடி வெகுதூரந் திரிந்தும் பட்டணமேனுங் கிராமங்களேனு மில்லாமையால் அக்காட்டி லிருக்குங் கந்தமூல பலங்களைப் புசித்துப் பசியைத் தணித்துக்கொண்டும் பைசாசத்தைப்போல இரவும்பகலும் பயமின்றித் திரிந்து மிருகங்களின் நடுவில் வசித்துக்கொண்டும், இராமனே தமக்கு நாதனென்றும், இராமனே தமக்கு நிதியென்றும், இராமனே தமக்கு தாய்தந்தையென்றும், இராமனே குருவென்றும், இராமனே தமக்குப் பிரியநேசனென்றும் இராமனே சகல பந்துவென்றும், இராமனே தெய்வமென்றும், இராமனே குலமென்றும், இராமனே கோத்திரமென்றும், இராமனை விடத்தமக்குவேறொருதுணையுமில்லை யென்றும், பக்திசெய்து கொண்டே கிருஷ்ணநதியைச் சேர்ந்தபோது தமக்குப் பலவித கோரிக்கைகளுண்டாயின. அதென்னவெனில் ஸ்ரீவைகுந்தத்தையும் கைலாசத்தையும் சொர்க்கலோகத்தையும் மோக்ஷ பதவியையும் ஜீவமுக்தி மார்க்கத்தையும் அடையவேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளால் நரக ஹேதுவாகுமென்பதே அக்கருத்தால் சுதந்தரபுத்தியை விடுத்துக் கோரிக்கைகளென்பதைப் பற்றறுத்துப் பரதந்திரபுத்தியை யடுத்து எந்த விஷயத்திலும் ஆசைகொள்ளாமல் தவிர்ந்து ஆண்டவன் செயலின்படி நடக்குமென்று திடமனதுடன்மாருதியைத் துதி செய்துக் கொண்டே மாஹேறாரெனு மோர் க்ஷேத்திரத்தை யடுத்து அங்கோர்பரிசுத்தமானவிடத்தில் தங்கி அவரை அங்கு எழுந்தருளச் செய்து விதிப்படி அவருக்குப் பூசைகளை நடத்தி மத்தகத்தின் மீது கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு பக்தி சிரத்தையுடன் தோத்திரஞ்செய்ய, உடனே அவர் பிரசன்னமாய்க் காட்சிகொடுத்து மூன்றெழுத்துடைய மூலமந்திரத்தையும் மூன்றுகோடி நாமங்களையும் அதைக்கொண்டு செய்யும்படியான ஜெபத்தின் விபரத்தையுஞ் சொல்லி மறைந்து போயினர்.

இந்தப்படியாக மாருதியானவர் தமக் குபதேசஞ் செய்த மந்திரத்தின் மர்மங்களை யுணர்ந்து அந்த இராமதாசர் மகத்தான தபசுசெய்து கொண்டிருக்கையில் அத்தபோக் கினியானது சொர்க்க லோகத்தை யடையக்கண்ட தேவேந்திரன் இராமதாசரது தபசைச் சோதிக்க வெண்ணங்கொண்டு அரம்பை யூர்வசி மேனகை திலோர்த்தமை யென்னும் நான்குபேர்களையுங் கூட்டி நீங்கள் பூலோகத்தில் மாஹேறாரெனுந் தலத்தில் தபசு செய்துக் கொண்டிருக்கும் இராமதாசனருகிற் சென்று அவன் தபசைக் கெடுத்துவரக் கடவீர்களென்று கட்டளையிட, அந்தப்படியே அவர்கள் நால்வரும் பூலோகத்தில் மாஹேறாரெனுந் தலத்திற்குச்சென்று அங்குத் தபசுசெய்துக் கொண்டிருக்கும் இராமதாசரருகிற்போய்ப் பலவிதங்களாகத் தங்களழகைக் காட்டிக் கண்களைச் சிமிட்டி அவரைத் தங்கள் வசப்படுத்தும் பொருட்டும் தபசைக் கெடுக்கும் பொருட்டும் தங்களாலான கிருஷிகளைச் செய்தும் வசப்படாமலிருக்கக் கண்டு மெத்த விசனப் பட்டுக்கொண் டிருந்தார்கள். அதென்னவெனில் பராசர் வியாசர் விசுவாமித்திரர் முதலான பிர்மரிஷிகளெல்லாம் நமது அழகைக் கண்ட மாத்திரத்தில் மோகித்து மூர்ச்சையடைந்து நாம்செய்த உபசாரத்தால் தெளிந்து நம்மைக்கூடிக் கலந்தணைய வில்லையா? அவர்களி லிப்புண்ணிய புருடன் எவருக்கு நிகராவான் ஒருவருக்கு மாகான் அப்படியிருக்க இந்தக்கேவல மனிதனை மயக்கவந்த நாம் நால்வரும் இவனால் அவமானமடையலாயிற்றே, இவன் நம்மை யொருபொருளாக மதிக்கவுமில்லையே, தன் கண்களாற் பார்க்கவுமில்லையே யென்று விசனமுற்று நிற்க, அவர்களை அவர் பார்த்து ஓமாதர்களே நீங்கள் உலகத்திலுள்ள யோகீஸ்வரர்களையும், தபசிரேஷ்டர்களையும் பக்த முத்தர்களையும் கண்ணிமை கொட்டுவதற் குள்ளாக மயக்கி அவர்களை இகத்திற்கும் பரத்திற்கும் உதவாதவர்களாகச் செய்யுங்கணிகை மாதர்களுக்கு நிகரானவர்க ளன்றோ? திடச்சித்தமில்லாமல் சபல சித்தத்தினையுடைய யேதோ சிலரை மயக்கி உங்கள் மாய்கைக்குள்ளாகச் செய்து வென்றோமென்ற கெர்வங்கொண்டு என்னையும் மயக்க வந்தீர்களோ? இந்த எண்ணம் என்னிடத்திற்பலிக்கமாட்டாது சுரம் அசுரமென்று சொல்லப்பட்ட சகலவஸ்துக்களும் இராம மயமாகவே காணப்படுவதால் உங்களையும் இராமமயமாகவே கருதினேன். ஆகையால் என்னை யுங்கள் மாயைகிட்டி வரமாட்டாதென்று சொன்னார் அதைக் கேட்டும் அம்மங்கையர்கள் பின்வாங்காமற் பின்னுங் கண்ஜாடை காட்டிக்கொண்டே நெருங்கிவர, அவர்களை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்.

ஓ மங்கையர்களே? நீங்க ளென்னருகில் வரவேண்டாம் முன்னர் பிநாகபாணியான சிவபெருமானுடைய தபசைக் கெடுக்கும் நிமித்தம்வந்த மன்மதனை போலெரிந்து கரிந்துபோவீர்கள். அன்றியும் களங்கமற்ற சுகப்பிர்மரிஷி சொக்கி விழும்படியான கிருஷியைத் தேடிய உங்களை அம்மகாத்துமா தமது திடச்சித்தத்தோடு

Koviloor Digital Library

ஜாக்கிரதைப்பட்டுத் தம்வாக்குச் சாதுரியத்தால் அவமானப் படுத்தியும், நாணமடையாத துச்ச விச்சையையுடைய அற்ப மாதர்களே? என்னருகில் வராமல் தூரத்திலே தானே நில்லுங்களென்று கடுமையாக நவில, அதனாலவர்கள் நாணமும் லஜ்ஜையு முடையவர்களாய் அப்போதே வந்தவழியை நோக்கித் திரும்பிப் போயினார்கள். பின்பு இராமதாசர் அவ்விடத்திற்றானே தபசு செய்துக்கொண்டு பனிரண்டுவருட காலமிருந்தும், ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியின் தெரிசனத்தைக் காணாமல் மெத்த விசனத்துடன் ஆஞ்சநேயரை நினைக்க, அம்மாருதியும் வந்து தெரிசனந்தந்து நொந்து மனது மிகவும் நைந்து நீ ஏன் விசனப்படுகிறாயென்று தேற்றியபோது இராமதாசர் அவரின் திருத்தாட் டாமரைகளில் விழுந்து எனதையரே? பொய்சொல்லா மெய்யரே? இருப்புலக்கையைப் பிடித்த கையரே? பக்தியிலும் விற்பத்தியிலுந் துய்யரே? தேவரீர் நேமித்தபடி மூன்றரைக்கோடி ஜெபஞ் செய்தும் ஸ்ரீராமருடைய தெரிசனங் கிடைக்காமலிருக்கின்றது இப்படி யிருப்பதற்குக் காரணம் யாதோ? தெரியவில்லை. அந்தமர்மத்தை யானறியும் பொருட்டுக் கிருபை செய்யவேண்டும், சுவாமியென்று வணங்க, ஆஞ்சநேயர் தன்னை வணங்கின இராமதாசருக்குப் பல ஆசிகள்கூறி எனதம்சத்தைப் பெற்ற இராமதாசரே? முகவிலாசனே? இன்றுமுதல் சாதனஞ் செய்வதைவிட்டு பகவந்நாம பாராயணஞ் செய்து கொண்டிருப்பாயாகில் உனக்கு வெகுசீக்கிரத்தில் இராமதரிசனங் கிடைக்குமென்றும் ஜபமாகிய சாதனமே பகவான் தெரிசனங் கிடைக்காம லிருப்பதற்குக் காரணமென்று விரித்துரைத்து மறைந்து சேதுவை யடைந்தார். பின்னர் இராமதாசர் ஆஞ்சநேயர் நேமித்தபடி சாதனஞ் செய்வதைவிடுத்து வரகவிசெய்ய வாரம்பித்தார். அதெப்படியெனில் ஸ்ரீரகுராமா? பரந்தாமா? தசரதராமா? ஜானகிராமா? கோதண்டராமா? பட்டாபிராமா? கோசலைராமா? ஜெயராமா? அதிசயராமா? இராக்கதபீமா? துளபத்தாமா? அடியேனைக் கடைக்கண்ணாற்பார்த்துக் கிருபைசெய் தாட்கொள்ளும் சுவாமி? தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தொழுது அடைக்கலம் புகுந்தேன். காமக்குரோத லோபமோக மத மாச்சரியங்க ளென்னும் ஆறு துர்க்குணங்களையும் போக்கி உபயதிருவடிகளுக் கடியேனை யானாக்கி மாயாசம்பந்தமாகிய உலகவாசனைக்குட்பட்டுப் பிரமித்துத் தேவரீருடைய நாமங்களைப் புகழ்ந்து மெழுகுபோல உள்ளமுருகி ஆனந்தமடையாமல் சிலையைப்போல கடுமையாக விருக்கும் மனதைத் திருத்தி ஞானதீபமேற்றி அந்தகார மென்னும் இருளை மாற்றிப் பிரகாசமென்னும் ஒளியைக்கண்டு மயிர்க்கூச்சிட்டுப் புளகாங்கித மடைந்து தன்னைமறந்து தலைவனாகிய உம்முடன் கலந்து புனிதனாகும்படி திருவருளைச் சிந்தனை செய்கிறேனென்றும் உம்மிடத்தில் இகபரசுகத்தைக் கோரினேன். அதை யடையும்படி அளித்தாட்கொண்டு கிருபைவையும் ஜெகதீசா? உமதடியனாகும்படி யெளியேனை யாதரவைசெய்யும் சர்வேசா? கணப்பொழுதேனும் பிரியாமலென்மனதில் தமது ரூபத்தை நிலைத்திருக்கும்படி அருள்புரியும் சுகப்பிரகாசா? எனதருகினிலே எப்போதும் வாசமாய் நானடிக்கடி சண்டானந்த மடையும்படி தயவுசெய்யும் விசுவாசா? நானென்னும் கெர்வ மென்னிடத்தி லிருப்பதால் யான்பதிதனன்றோ மேகசியாமா உண்மையில் நீரேபாவனராதலால் அடியேனுடைய தப்புகளை மன்னிக்கத்தரும் ஜெனகாமா? ஏபதிதபாவனா? ஜானகிரமணா? விரைவாக எனது மனதைத்திருத்தி நிதானமாக அஞ்ஞான கெர்வத்தை நிவர்த்தி செய்யும் நிர்மல சொரூபா? என்று புகழ்ந்து கொண்டாடுவதை ஸ்ரீராமபிரான் கேட்டு அக்கணமே வந்து சேவைதந்து ஓ பக்தசீலனே உனக்கிஷ்டமான வர மெதுவோ அதை கேட்பாயாகில் தடையின்றித்தருகிறேனென, அதற்கு இராமதாசர் மூர்த்தியின் திருவடிகளில் விழுந்து சேவித்தெழுந்து கரங்களைக் குவித்த வண்ணமே எனதப்பனே ஒப்பிலாதவனே அடியேனுக்கு முக்கியமான வரம் யாதெனில் தேவரீரை மறவாமல் நாமஸ்மரணை செய்துக் கொண்டிருப்பதே தவிர வேறு வரமெனக்கு வேண்டுவதில்லை அன்றியும், யான் மெத்தபாவி யாதலால் என்வாக்கில் சதாகாலமும் தேவரீருடைய நாம உச்சரணை யிருக்கும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டும் இஃதல்லாமல் நும்மீது சத்தியமாக எனக்கு வேறு இச்சையில்லை என்று நவிலக்கேட்டு ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி மெத்த சந்தோஷப்பட்டு அதிகப் பிரியத்துடன் இராமதாசருக்குத் திவ்வியஞானம் தெளிவாகும்படி தெரியச்சொல்லி உனக்குச் சீஷர்களாகிச் சரண்புகுமவர்கட்கு உபதேசஞ் செய்யென்றும் ஊர்களுக் கருகினில் பிக்ஷையெடுத்துக் கொண்டு வசிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லிவிட்டு மாயமாய் மறைந்து போயினர் உடனே இராமதாசரும் அதிகத்திருப்தி யடைந்தவராகிக் கானகங்களின் நடுவினில் மிருகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு வாசஞ் செய்திருந்தார் அன்றியும் இவ்வுலகத்தை ஆசனங்களாகவும் ஆகாயத்தை மண்டபங்களாகவும் பாவித்து அதிகாலையில் ஸ்நானநுட்டானங்களை முடித்துவிட்டு அருகிலிருக்கும் கிராமங்களிற் சென்று பிட்சையின் பொருட்டு ஜெயரகுவீரா! கோடி மன்மதாகாரா விரைவினில் வரவேண்டுமென்று பத்து வீடுகளில் சொல்லியழைத்துப் பிட்சை கேட்டு அவர்களளித்த தானியங்களைக் கொண்டுவந்து கல்லின்மீது வைத்து மாவாகச்செய்து அம்மாவைத் தண்ணீர்விட்டுபிசைந்து

Koviloor Digital Library

இலைகளின்மீது வைத்து அக்கினியைமூட்டி அதின்மீது அடைகளைபோட்டுப் பாகமானவுடன் எடுத்து ஜலங் கொண்டுவந்து தொன்னையில் வைத்து ஸ்ரீராமார்ப்பணஞ்செய்து ஒப்புடன் புசித்துத் தண்ணீரருந்தித் திருப்தியடைந்து இராமதாரக நாமங்களைத் தியானஞ் செய்து கொண்டிருப்பார்.

இந்தப்படியாகத் தினந்தோறுஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது சிவாஜிராஜனென்னுமரசன் வேட்டையாடும்பொருட்டு அங்குவந்து இராமதாசரைக் கண்டு அசங்கியப்பட்டு அங்குள்ள மிருகங்களை யெல்லாம் பாணங்களா லடித்துக்கொன்று கொண்டு வருகையில் சில மிருகங்கள் அரசன் விடுவிக்கும் பாணங்களுக்குத் தப்பி ஓடோடியும்வந்து இராமதாசரடிகளில் விழுந்து அபயம் அபயம் எங்களை யிரட்சிக்கவேண்டு மென்று கண்ணீர் சோர அழ, உடனே இராமதாசர் மெத்தவும் ஜீவகாருண்ணிய முடையவராகி அக்கொடிய மிருகங்களின் நடுவினி லுட்கார்ந்துக் கொண்டிருந்தார். அவரைப் பார்த்தச் சிவாஜிராசன் பிரியத்துடன் மெத்தவும் பயந்தவனாகி இராமதாசரருகிற் போகாமல் சபல சித்தத்துடன் தூரத்தில் நின்றுக்கொண்டு மந்திரியை நோக்கி ஓ மந்திரி நமது சேனைகளை யெல்லாம் பின்னால் வைத்துக் கொண் டிருவென்று சொல்லி மந்திரியுடனும் சேனைகளோடும் அஸ்தமிக்கும் பரியந்தம் அவ்வாறே நின்றுவிட்டு இராமதாசரிடம் ஒருவார்த்தை யேனும் பேசாமல் அச்சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு தன் [illegible] நகரத்தை நோக்கிப் போகையில், கிருஷ்ணா நதியிலிருந்து தாளபத்திரங்கள் சிலதுவர, அவைகளைத் தண்ணீரிலிருந்தெடுத்து வாசித்துப் பார்க்கும்போது இனியமைந்த சில பத்தியங்களும், சுலோகங்களும், அதிலடங்கியிருக்கக்கண்டு அதன் அர்த்தபுஷ்டியையும் பார்த்து இப்பத்திரங்களி லடங்கிய இவ்விதச் சாதுரியக் கவிகளை இந்த இராமதாசரே நூதனமாகச் செய்த கவிகளாகுமென்று தீர்மானித்து அவைகளில் ஒரு பத்திரத்தையும் விடாமல் கைக்கொண்டு கரையேறி நான்மனிதனனேனென்று கருதிக்கொண்டு சோர்வில்லாமல் தன்னரண்மனைக்கு வந்துசேர்ந்து அன்றிரவைக் கடத்தி மறுநாளில் ஸ்நானனுபானங்களைமுடித்துக்கொண்டு இராமதாசரை தெரிசிக்கும் பொருட்டு அரண்மனையை விட்டு நடந்து கானகத்தை யடைந்து மிருகங்களின் நடுவிலுட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் இராமதாசரைக் கண்டு சமீபமாகச் செல்லுவதற்கு இதுசமய மல்லவென்று திரும்பித் தன்னரண்மனையைப் போய்ச் சேர்ந்து மறுநாளுதயத்திலெழுந்து ஸ்நானனுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு நாட்டை விட்டுக் காட்டையடைந்து மிருகங்களின் நடுவிலிருக்கும் இராமதாசரைக் கண்டு இன்றுஞ் சமயமல்லவென்று திரும்பி அரண்மனைக்குப் போனான், இந்தப்படியாகத் தினந்தோறும் அந்த இராஜன்சென்று சமயமல்ல சமயமல்ல வென்று திரும்பி அரண்மனையைச் சேர்வான். இவ்வாறு சிலநாட்கள் நடந்து போகையில் ஓர்நாள் மந்திரி பிரதானிகள்கூடி சிங்காதனத்தின் மீது வீற்றிருக்கும் அரசனைநோக்கி எங்களையாண்டி ரட்சிக்கும் நரேந்திரரே தேவரீர் அரசாக்ஷி புரிவதைத் தவிர்த்து க்ஷத்திரிய தருமத்தை விடுத்துப் புனிதனல்லாத அந்தக் காட்டுமனிதனைக் கண்டு சேவிக்கும் பொருட்டு அனுதினமும் போய்வருவது தங்களுக்குத் தகுதியோ? காட்டு மிருகங்களுக்கு நிகரான அம்மனிதனை யொருபொருளாக வெண்ணுவது நீதியோ? அரசாங்க விசாரணையைக் கருதாது கேவலமான அவனைச் சேவிக்கத்துணிவது பிரக்கியாதியோ? இவ்வாறு நடப்பது நம்போலியர்க்கு யோக்கியதையோ? அன்றியும் அந்தச் சாமானிய மனிதன்செய்த கவிகளை வெகுபிரியமாகவும் அரிதாகவுங் கருதவேண்டாம் பெரியோர்களாலே இந்தக் கவிகளைவிட மேலான அற்புத அர்த்தப், புஷ்டிகளுடைய கிரந்தங்களனேகஞ் செய்யப்பட் டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கிரந்தங்களி லிருக்கும்கவி சாதுரியமும் அர்த்தப்புஷ்டியும் நிறைந்த கவிகளைக் கொடுக்கின்றோம் அவற்றைத் தேவரீர் வாசித்துப் பார்த்தாலன்றி அதன் மகிமை சாதுரியம் விளங்கமாட்டாது அன்றியும், அந்தக் காட்டுமனிதன் சாதுவாகி நம்மிடம் வருவானேயாகில் அவனைப் பலவிதத்திலும் பூசித்துக் கொண்டாடலாம் அப்படிச் சாதுவல்லாததினு லல்லவா? நாமெல்லோரும் ஒருநாளெல்லாம் அவனிடம்போய் நின்றிருந்தும் நம்மையவன் இலட்சியஞ் செய்யாமலும் ஏறெடுத்துப் பாராமலும் தானென்ற இருமாப்புக் கொண்டிருந்தான் நீங்களியார் என்றாயினும் விசாரிக்காமல் மதங்கொண்ட யானையைப்போலக் கெருவித்து மிருந்தான் மேலும் எங்களை இலட்சியஞ் செய்யாம லிருந்தாலும் தங்களுக்கேனு மிலட்சியஞ் செய்தானா? தங்களோடு ஓர்வசனமேனு பகராமலும் அரசனென்று கிஞ்சித்தேனுமதியாம லிருந்து விட்டானே, இப்படிப்பட்ட ஞானசூனியனும் ஈனமனிதனுமான அக்கொடியோன் செய்த கவியின் பெருமையைக் கல்வித்திறமறியாத கசடர்கள் தாம்புகழ்ந்து கொண்டாடவேண்டுமே தவிர, விற்பத்தியும் பக்தியும் வைராக்கியமும் நிறைந்த சாதுக்கள் அதைக் கொண்டாடவே மாட்டார்களென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட அரசன் அவர்களுக்குப் பதில் ஒன்றுஞ் சொல்லாம லிருந்துவிட்டுப்பின்னொருநாள் இஷ்டசித்தியை யடையும் பொருட்டுச் சற்றாயினும குருநாதனைச் சேவிக்கவேண்டி அரண்மனையைக் கடந்து ஆரணியத்

Koviloor Digital Library

தை நோக்கிப் போய்த் தனதுசேன பரிவாரங்களைத்
தூரத்திலிருத்தி இராமதாசரிடஞ் சேர்ந்துநடந்துபோ
கையில் களங்கமற்ற மனதுடைய இராமதாசர் மவந்த
னுக்கெதிர்சென்று அழைத்துவந்து உட்காரவைத்து
க்ஷேமலாபங்களை விசாரித்தார். அப்போது அவ்வரசனு
க்குச் சேவைதரவேண்டியும் இராமதாசரது பெருமை
யை வெளிப்படுத்த வெண்ணியும் ஆஞ்சநேய ரங்கெழு
ந்தருள, இராமதாசரும் சிவாஜிராஜனும் சேவித்துஆன
ந்தமேலிட்டால் பக்தி சிரத்தையுடன் அவ்வாஞ்சநேய
ரின் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்தெழுந்து நின்று
அஞ்சலிசெய்து கொண்டாடினார்கள் உடனே சிவாஜிரா
ஜன் ஆஞ்சநேயருடைய தேகஜொலிப்பு அதிகமாயிரு
ந்தபடியால் கண்ணாரச் சேவித்து ஆனந்த மடைவதற்
கில்லாமல் மின்னலின் அதிகப் பிரகாசத்திற்குக் கண்
களை மூடிக்கொண்டு ஐயோ நானென்ன பாவஞ்செய்
தேனே? எந்தப் பெரியோர்களை வைதேனோ? கைக்கெ
ட்டினவுணவு வாய்க்கெட்டாமற் போனதுபோலஆஞ்ச
நேயர் தெரிசனம் எனக்குக் கிடைத்ததுங் கண்ணாறக்
கண்டு சேவித்து ஆனந்தமடைவதற் கில்லாமற் போயிற்
றேயென்று மெத்த விசனமடைந்து மறுபடியுங் கண்க
ளைத் திறந்து பார்க்கையில் அவ்வாஞ்சநேயரைக் காணு
மல் இராமதாசர் மாத்திர மிருக்கக்கண்டு அவரம்புய
பாதங்களில் தன்சிரசைப் படியவைத்துத் தெண்டனிட்
டெழுந்து ஆச்சரியமு மாச்சரியமுங்கொண்டு இவர்பரி
சுத்த ஆத்துமாவாகிய மெத்த மகத்துவ முடையவரெ
ன்றே பணியத்தகும் இப்படிப்பட்ட புண்ணியாத்துமா
வை நமது மந்திரிகள் முதலானோரும் இழிவாகப் பேசி
வாயில் வந்தபடிபேசி அபசாரத்துக் குள்ளாகினார்களே
அன்றியுமிவர் சாந்த சொரூபியும் புண்ணியாத்துமரும்
வெகு மகிமையரு மல்லாத பட்சத்தில் இவரிடம் ஆஞ்ச
நேயர் வருவாரோ? வந்து தெரிசனந் தருவாரோ? கண்
ணிமை கொட்டுவதற்குள் மாயமாய் மறைந்து போவா
ரோ? மறுபடியுங் கண்களைத் திறந்து பார்க்கையி லிப்பு
ண்ணியவா னொருவரே சேவை தருவாரோ? வென்று
தனக்குட்டானே யோசித்துத் திடச்சித்தனாகி நேத்திர
ங்களி லிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியாநிற்க, அவ
னை இராமதாசர்கண்டு இவன் பரிசுத்த ஆத்துமா வாகு
மென்று கருதித் தன் சமீபமாக வரும்படி கைஜாடை
காட்டியபோது அவனும் விரைந்தோடி அவர் திருத்தா
ட்டாமரைகளில் விழுந்து எனதையனே? யான்செய்த
அபசாரங்களை யெல்லாம் உபசாரமாகக் கருதி எளியே
னை யாண்டிரட்சியும் சுவாமி யென்றுசொல்லி எழுந்தி
ராமற் கிடந்தான். உடனே, இராமதாசர் அவன்மீது
மெத்தப்பரிவோடு அப்பா அரசனே! எழுந்திருவென்று
பல ஆசிகள்கூறித் தன் கரங்களா லெடுத்துவிட, அவ
னும் எழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாகி நின்று ஓபரமாத்துமா
வுக்கு நிகரான புனிதரே? பதிதனாகும் என்னுடைய
தோஷங்களைக் கருதாது பாவனாகும் தேவரீரே அடி
யேனைக் காத்திரட்சிக்க வேண்டுஞ் சுவாமி யென்றும்
தாபாக்கினியினால் தகிக்கப்படுகிற ஏழையைக் கிருபை
செய் தாட்கொள்ளுமையா ஜீவகாருண்யத்திற் சிறந்த
சீலரே யென்றுங் கொண்டாடுகையில் இராமதாசர்
கேட்டு அவனைநோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளாய் அரசனே? பிரஜைகளுக்குள் சுரசனே?
ஞானபக்தி வைராக்கியமானது சுற்றத்தாராகிய பந்து
களுக்கும் பெண்டு பிள்ளைகளுக்கும் விரோதமாகியுமிரு
க்கும். அதன்பலனானது அந்தியகாலத்திற்கு உயிர்த்து
ணையாயு மிருக்கும் யோகீஸ்வரர்கள் தபசிகள் பாகவதர்
கள் முதலான சாதுக்களுக்குப் பரமானந்தத்தை யுண்
டாகச் செய்யும் அரசனுக்கு உலகத்தை பாதுகாப்ப
துப் தருமந்தவறாமல் நடத்துவதும் நீதிகுன்றாமல் மநு
நெறியின்படி செங்கோல் செலுத்துவதும் குடிகளிடத்
தில் ஆறிலொரு கடமை பெற்றுக் கொள்வதுமான சம்
பத்துக்கள் நிறைந்து நாகரீகமா யிருப்பதால் பிரமக்ஷத்
திரிய வைசிய சூத்திரரெனும் நான்கு வருணத்தார்க
ளும் சகலதேசத் தரசர்களும் புத்திரமித்திர களத்திரா
திபந்துக்கள் முதலானோரும் பயந்து நயந்து ஆக்கினைக்
குட்பட்டு நடப்பார்கள் அரசன் பெருமைகளை மிகவு
மெடுத்தோதிக் கொண்டாடுவார்கள். ஆகையால் அர
சாட்சியிலிருக்கும் பெருமையுங்கர்வமும் பக்திசெய்யும்
படியான பாகவதர்களுக்கில்லை பக்திமான்க ளன்றிப்
பாகவதர்களையும் மற்றவர்கள் இகழ்வார்களே யல்லா
மல் புகழ மாட்டார்கள் இராஜனை யெல்லோரும் புகழ்ந்
துக் கொண்டாடுவார்கள் ஆதலால் ஓ அரசனே? நீஅர
சாட்சி செய்து கொண்டிருந்தலே உனக்குக் கௌரவ
மும் புகழுமாகும் அதைவிட்டுப் பக்திமார்க்கத்தில் புகு
வாயாகில் உன்னை யெல்லோரு மிகழ்வதோடு வசை
சொல்லிப் பேசுவார்கள். ஆதலாலென் சொல்லைத் தள்
ளாமல் மறுவார்த்தை விள்ளாமல் நீதிகுன்றாமல் செங்
கோல் செலுத்திவரக் கடவாயப்பா வென்றுசொல்ல,
அதைக்கேட்ட சிவாஜிராஜன் இராமதாசரைப்பணிந்து
ஓ சுவாமி? அண்டரண்ட சராசரங்கள் யாவும் ஜெகதீச
னுடைய சொத்தாகவிருக்க, அவைகளையெல்லாம் இர
ண்டுநாள் வாழ்விலிருப்பவன் என்னரசு, என்னாடு, என்
விடு, என்வாசல், என்யானை, என்சேனை, என்பிள்ளை,
என்பெண்டு, என்பொருள், என்னருள் என்று சுதந்தி
ரம் வகித்திருந்தும் முடிவுகாலம் வந்தபோது அவை
களை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு மாய்ந்து போகின்றானே,
அப்படிக் கணப்பொழுதில் மரணமடையும் புருடன்

Kovilpatti Digital Library

அநித்தியமான வஸ்துக்களையடுத்து நித்தியமான பொருளை விடுத்து நிரையத்துக் காளவதுபோல ஆகாமல் யானிந்த மாயா சம்பந்தமாகிய உலகவாசையை வெறுத்து தேவரீர் திருவடித் தாமரைகளை யடுத்துப் பேரின்பத்தை யடையும்படியான கிருபாநோக்கஞ் செய்தருளும் சுவாமி? அன்றியும் அடியேன் தேவரீர் சொல்லுங் கட்டளையை எள்ளளவேனு மெப்போதும் மீறுவிருப்பேன். இது சத்தியம், இதைத் தவறமாட்டேன் சற்குருநாதரே உமக்குச் சரணம் புகுந்தேன் கிருபையாய்ப்பாரும் எனேக்காரும், வினை தீரும், உமதருகிற்சேரும், என்று பணிவாகக்கூற, அவன து நிவிர்த்திற்கு சந்தோஷித்து இவன் சுத்தசாந்த புருடனென்று இராமதாசர் கருதி ஒ அரசனே? உனக்காயாசம் வேண்டாம் சிக்கிரம் ஸ்நானஞ்செய்து வாவென, அரசன் ஒருநாளுமில்லாத சந்தோஷத்துடன் குருசுவாமிகள் கட்டளையின்படி ஸ்நானத்திற்குச் சென்று தடாகத்திலிறங்கி ஸ்நானநுட்டானங்களை முடித்து ஈரவேஷ்டிகளுடன் புறப்பட்டு வழி மார்க்கத்தில் வருகிறபோதே மலர்களையெடுத்து இலைகளிற் கட்டிக் கனிவர்க்கங்களைப் பறித்துக்கொண்டும் தொன்னையொன்று தைத்துஅதில்நீரை நிரப்பிக்கொண்டும் நடந்துவந்து அவைகளை மிகவும்பயபக்தி விசுவாசத்துடன் முன்னர்வைத்துக் கைகட்டி வாய்பொத்திக் கொண்டுநின்றான். அப்படிநின்றஅவனை நோக்கி ஒ வேந்தனே? பனிரண்டுதரம் சரணாகதிசெய்யென, அவனும் உடல் பொருளாவிகள் மூன்றும் ஆசாரியர் தியானமென்று கருதிப பனிரண்டுதரஞ் சேவித்தண்டனிட்டான். உடனே ஆசான் அவனை உட்காரும்படி நேமித்து அந்தப்படியே அவனுட்கார்ந்தபின்பு சிரத்தில் தம்சரத்தை வைத்துச் செவிகளில் மந்திரத்தை யோதிச் சிந்தைகளிக்க மந்திரத்தி னர்த்தத்தையும் புகன்று ஒ அரசனே? சகல ஜீவசெந்துக் ளிடத்திலுமெப்போதும் தயை வைப்பதோடு சாதுக்களைக் கண்டால் பயபக்தியுடன் சரணம் புகுவதை மறவாமலிரு, தினமும் ஹரியை பூசைசெய் ஏகாதசி விரதத்தை யெப்போதும் விடாமல் அநுட்டித்துவர, ஆஞ்சநேயரையநுதினமும் பக்தியுடன் சேவித்துக் கொள்ளென்றுகூற,அவன் மிகவுங் களித்துத் தேகம்பூரித்து மயிர்க்குச்சிட்டு ஒ? எனது சத்குருநாதரே? தேவரீர் கட்டளையின்படி சர்வசித்தமாய் நடந்து கொள்ளுகிறேனென்று பணிந்துத் தொன்னையிலிருக்கும் தீர்த்தத்தினலவர் திருவடிகளையலம்பி மலர்மாலையை மிடற்றிற்போட்டு மற்றுமலர்களினலவர் திருவடிகளி லர்ச்சித்துக் கனிவர்க்கங்களை யன்புடனளித்து யானசீகத்தில் பக்தியுடன் தூபதீப நைவேத்தியங்களைத் தந்து அநேக தரந் திருவடிகளில் வலம்வந்து பணிந்து கைகட்டி வாய் பொத்திக்கொண்டு வணங்கிநின்றான். உடனே அவர் அவன்செய்த பூசையையுங் கனிவர்க்கங்களையுங் கைக்கொண்டு தனக்கு வேண்டியமட்டும் அக்கனிவர்க்கங்களையுந் தொன்னையிலிருக்கும் தீர்த்தத்தையும் புசித்து ஆனந்தமாகவிருந்தார் அரசனே ஆசான் புசித்தமிச்சமாகிய கனிவர்க்கங்களைக் கைக்கொண்டு அவர் திருவடிகளை யலம்பிய தீர்த்தத்தைச் சுவீகரித்து அவைகளைப் புசித்து ஆசாரிய பிரசாதமென்று சந்தோஷித்துத் திருப்தியடைந்து சத்குருநாதரை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

பவனத்திற்கோர் குடாரத்தைப் போலவும் அந்தகார விருளைப் போக்குவதற்கோர் ஆதித்தனைப் போலவும், அநித்தியமான ஜெகத்தாசையைப்போக்கி நித்தியானந்த வாழ்வை யளிக்கும் பரவாசுதேவனைப் போலவும், அடியேனுடைய மன அந்தகாரத்தைப் போக்கிப் பிரகாசமான ஞானேதய முண்டாகும்படிசெய்து தேர்ந்து தெளிவடைந்த எனது சற்குருநாதரே சதாகாலமும் தேவரீருடைய சேவையைச் செய்துக்கொண்டு அடியேனிருக்கும்படி கிருபைகூர்ந்து எனது நாடு, நகரம், யானை, சேனை, பரிவார முதலான சகல சொத்துக்களையும் இவ்வுடலையும் இவ்வுடலிலுள்ள ஆவியையும் தேவரீருக்குச் சுவாதீனப்படுத்தி அடியே னிருப்பதால் இம்மூன்றையும் தாங்கள் கைக்கொண்டு அரசுபுரியுமையாவென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்கு ஆசான் ஒஅரசனே நீசொல்லியபடி உடல் பொருள் ஆவியென்னும்இம் மூன்றையும் எனக்குத் தத்தஞ்செய்த துண்மையே, இம்மூன்றும் என்னுடையதே அதிலொன்றேனுஞ் சந்தேகமில்லை யென்பது திண்ணம், ஆயினும் அரசாக்ஷிசெய்யும் அநுபவம் எனக்குத் தெரியமாட்டாது. நீ நெடுநாளாய் அநுபவப் பட்டிருப்பவனுதலால் என்னுடைய நிமித்த மென்வாக்கைத் தள்ளாமலும் மறுவார்த்தை விள்ளாமலும் மனதில் சங்கடங் கொள்ளாமலும் அரைக்கணமேனு மிங்குகில்லாமலும் பொழுது போவதற்கு முன்னமே விரைவாகச் சென்று நாட்டை யாண்டுகொண்டிருவென்று புகல அவன் ஆசான்வாக்கைக் கடக்கக்கூடாக் குறையாலும், முக்தியடைய வேண்டிய துறையாலும் குருநாதன் கிருபையைப் பெறவேண்டியமுறையாலும் உலகில் தன்னைப் பழிக்காம லிருக்கவேண்டிய நிறையாலும் பயபக்தியுடன் அவருக்குத்தெண்டனிட்டு விடை பெற்றுக்கொண்டு சேனைகளுடன் நகரத்தை யடைந்தான். அதைக்கண்ட ஜனங்கள் யாவரும் நமதரசன் அந்தப் பரமசாதுவாகிய இராமதாசரிடம் உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டான். ஆனதினுல்தான் அவனிடத்தில் திருமண ஸ்ரீசூர்ணம் இத்தனை விசாலமாக மின்

Koviloor Digital Library

னுகின்றது. ஆசாரிய ரநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொள்வாவி
டில் இவ்வாறு இலக்ஷணமாகத் திருமண ஸ்ரீசூர்ணந்
தரித்துக் கொள்ளுவானே இடையில் பட்டுமடியும் புனை
ந்துக்கொண் டிருக்கின்றானே யென்று பேசிக்கொள்ள,
அவன் அரண்மனைக்குட் புகுந்து அந்தப்புரத்தைச்சேர்
ந்து அன்றிரவைப்போக்கி மறுநாட் காலையிலெழுந்து
ஸ்நானநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு தன்குரு
நாதனிக்கு அளவில்லாத காணிக்கைகளும் பலவித கனி
வர்க்கங்களும் எடுத்துச் சென்று ஆசான் றிருவடிகளுக்
கர்ப்பணஞ்செய்து அவரைப் பலவாறு தோத்திரஞ்
செய்து அவரது அருளைப் பெற்றுக்கொண்டு நகரத்தை
யடைந்தான். இவ்வாறு தினந்தோறும் அரசன் கொ
ண்டுவந்து கொடுக்கும் விலை உயர்ந்த நவரத்தினங்களை
யும் ஆடையாபரணங்கள் முதலான சம்பத்துகளையும்
இராமதாசர் கண்டு இதென்ன? இவ்வரசன் தினந்தின
மும்மிக அற்பமான வஸ்துக்களைக் கொண்டுவந்துகொடு
த்துக் கண்டு சேவித்துப் போகிறதுமன்றி ஊராருங்
கூடவே வந்துபார்த்துப் போகின்றார்கள். அவர்கள்இவ
னென்ன பொருளாசை பிடித்தவனாகவிருக்கிறானென்று
நம்மை ஏலனமாய்ப் பேசுவார்கள். அன்றியும் ஏசுவார்
கள். ஆதலால் நாம் இதற்கென்ன செய்கிறதென்று
யோசித்து நாமிந்த வனத்திலிருக்கும் பரியந்தம் இந்த
ப்படி யரசன் வந்துகொண்டே யிருப்பானென்று கருதி
அவ்வனத்தைவிட்டும் வேறொரு வனத்தைச் சேர்ந்திரு
ந்தார். அரசன் வழக்கப்படிவந்து ஆசானையங்கு காணா
மல் மூன்றுநாள் பரியந்தம் அன்னாகாரமின்றிப் பலவி
டங்களிலும் ஓடித்திரிந்து தேடி வெகுவாகச் சிந்தித்து
வாடி, ஆயாசத்தால் ஓர்மரத்தடியில் தங்கி ஓ பரமகுரு
நாதரே அன்பர்கள்மீது மெத்த விசுவாசரே இன்பமிகு
ந்த நேசரே வனவாசரே ஏழையேன்மீது என்னகோப
மோ? ஏது மனஸ்தாபமோ? இப்படியும் ஏழையேனை
அலையச்செய்து போகலாமோ யானிந்த வனத்திற்குப்
போகிறேனென்றோர் வார்த்தை சொல்லிப் போகலாகா
தோ? சொன்னால் தங்களுக்கென்ன தாழ்வு நேரிடுமோ
அல்லது தங்களைவிடாது தொடர்ந்து வருவேனென்ற
எண்ணங் கொண்டோ? இப்படிப் போனதினால் தங்க
ளுக்கென்ன லாபமுண்டோ? வென்று பலவாறு சிந்தி
த்து வந்தித்துக்கொண்டே பல வனங்களிலுந் தேடிச்
சென்று ஆயாசத்தா லங்கோர் மரத்தடியில் படுத்துக்
கொண்டிருக்கையில், இராமதாசர் தாமே வலியவந்து
அவனைக்கண்டு ஓ அரசனே உன்னைப்போல உத்தமனை
நானெங்குங் கண்டதேயில்லை ஒருவர்சொல்லக்கேட்டது
மில்லை குருபக்தியிற் சிறந்த மெய்ஞ்ஞான சொரூபனே.
என்று கொண்டாட, கிருபாநோக்கம் புரியும் குருநாத
னைக் கண்ட அரசன் அனேகநாள் தேசாந்திரம் போயி
ருந்த மணாளனைக்கண்ட மனைவியைப் போலவும்,காணா
தப்பொருள் கைக்கு அகப்பட்டாற்போலவும், சந்தோ
ஷமடைந்து திடுதிடென்றோடி ஆசானடியில் விழுந்து
வணங்கி யெழுந்து அஞ்சலி செய்து கொண்டபடியே
ஓசுவாமி எனது சற்குரு நாதரே வேதாந்த போதரே
தேவரீருடைய தெரிசன மில்லாமையால் இந்த மூன்று
நாளும் பட்டினியாகவே முடிந்தது. அன்றியும் எனக்கு
நேரிட்ட விசனமோ? இவ்வள வவ்வளவென்று சொல்லி
முடியாது. ஆகையால் கருணைசெய்து தினந்தோறுந்
தங்களுடைய தெரிசனந்தந்து ஆட்கொள்ள வேண்டும்
சுவாமி என்று வெகுவாக வேண்டிக் கொண்டான். அ
தைக்கேட்ட இராமதாசர் ஓ பரமசாதுவாகிய அரசனே
கிருஷ்ணாநதிப் பிரவாகத்தில் வருகிறஓலைப்பத்திரங்களை
விடாது எடுத்து அவைகளைத் தினந்தோறும் பக்திசிர
த்தையுடன் மான சீனமாய்த் தியானகுணமாக வாசித்
துக்கொண் டிருப்பாயாகில், அவ்விடத்திலெனது தெரி
சனந் தப்பாம லுனக்குக் கிடைத்துக் கொண்டேயிருக்
கும். அதனா லுனக்குப் பரமசாதமும் பக்தியுமுக்தியுங்
கரதலா மலகம்போலக் காணப்படும். ஆதலாலினிநீயுன்
னகரத்தையும் அரசாங்கத்தையும் விடுத்து வரவேண்
டாமென்று சொல்லக்கேட்டு அரசன் ஓசுவாமி இன்று
முதல் தேவரீர் கட்டளையின்படியே நகரத்தையும் அர
சாங்கத்தையும் விட்டு வருவதில்லை அன்றியும் தேவரீர்
சொல்லியபடியே தெரிசனங் கிடைக்காவிடில் உடனே
என்னுயிரை யானே மாய்த்துக் கொள்ளுவேன் இது
நிச்சயமென்று சொல்லி அவர் திருவடிகளில் விழுந்து
பணிந்து முக்காலும் வலம்வந்து நின்று அஞ்சலியஸ்த
னாகிப் பாதாதிகேச பரியந்தம் அவர் திருவுருவத்தை
நன்றாகச் சேவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டுதன்னுடை
யநகரத்தைநோக்கிச் சேனைகளுடன் போனான்.

இவ்வண்ணம் அரசன் விடைபெற்றுக் கொண்டு
போயினபின்னர் இராமதாசர் அவ்வனத்தை வுட்டு
நடந்து மெல்லென மஹோளியென்னுங் கிராமத்திற்கு
வந்து அங்குப் பைசாசத்தைப்போல அலைந்து பிட்சை
யெடுத்துப் பசியை யாற்றிக்கொண்டும் விசாலமாகிய
சோலைகளின்மீது தாண்டித்தாண்டி குதித்துக் கொண்
டும் பலவிதமாக விளையாடி வருகையில் அவரைக் கண்டு
சில பாலகர்கள் பின்றொடர்ந்துவந்து ஓவென்றுகூக்குர
லிடுவார்கள். அதைக்கண்ட அவர் மரங்களின்மீது ஏறி
கொள்ளுவதோடு அப்பாலகர்களின்மீது கற்களைவாரி
வாரி போடுவார்கள். இந்தப்படி சிறிதுகாலம் நடந்த
பின்பு அந்த இராமதாசர் ஓர் சிறியபாலகனைப் போலத்
தாமும் விளையாட எத்தனித்து ஒருவருக்கொருவர் பந்
தயம் போட்டுக்கொண்டு கில்லிவிளையாடிக் கொண்டிருப்

Koviloor Digital Library

பார். ஒருநாள் ஓர்நதிக்கரையின் மீது வழக்கப்படி பாலகர்களுடன் விளையாடுகையில் அந்தக் கில்லியானது இராமதாசரின் புருவத்திற்பட்டு உதிரம் பெருகியோடிக, அதனால் அவர் மரணத்துக்கு நிகரான மூர்ச்சையடைந்தார். அப்படி மூர்ச்சையடைந்து பூமியின்மீது விழுந்த அவரைக்கண்டு பாலகர்கள் யாவரும் அவரின் சமீபத்தில்வந்து சுவாசத்தைப் பரிசோதித்துச் சுவாசமடங்கியிருக்கக்கண்டு பிராணன் போய்விட்டதே, இதற்கென்ன பரிகாரஞ் செய்வதென்று பலவாறுசிந்தித்து உருகிவாடி ஒருவாறுகத் தெளிந்து திடச்சித்த முடையவர்களாகி இச்செய்தியை அன்னியர்கள் கேள்விப்பட்டால் இராஜனிடஞ் சொல்லி நமக்குத்தண்டனை விதிக்கும்படி செய்வார்கள். அரசனே அவர்கள் சொல்லும் சொற்களின்படி நம்மைத் தண்டிக்கக் கட்டளையிடுவான் இது நிச்சயமான காரியமென்று கருதி அன்னியரொருவருக்குஞ் சொல்லாமல் அங்கு பள்ளமொன்று வெட்டி அதிலந்த மகாத்துமாவைத் தள்ளிப் புதைத்துவிட்டு யாதொன்றும் அறியாதவர்கள் போல மௌனமாகவிருந்துவிட்டார்கள். இந்தப்படி அந்த மகானுபாவருகிய இராமதாசரை யச்சிறுவர்கள் குழியிற்போட்டு புதைத்துவிட்டுத் தங்கடங்க ளிருப்பிடஞ் சேர, அரசன் வழக்கப்படி குருநாதரைச் சேவிக்கும் பொருட்டுச் சேனைகளுடன் புறப்பட்டுக் கானகத்தை யடைந்து அங்குச் சற்குருநாதரைக் காணுமையால் பலவிடங்களிலு மோடித் தேடிவாடித் தன்பட்டணத்தை யடைந்து குதிரைசாரிகளைத் தயார்செய்து தன் குருநாத[illegible]தேடிக் கண்டுபிடித்துக் குதிரையின் மீதேற்றிக்கொண்டு வாருங்களென்று கட்டளையிட்டனுப்ப அவர்களு மந்தப்படியே நான்குதிசைகளிலு மோடிச் சந்துகளிலும் கானகங்களிலும், மலைகளிலும், செடிகளிலும், கிராமங்களிலும், நுழைந்து தேடி விசாரித்துக்கொண்டு வருகையில் ஒருகிராமத்தில் சில பெரியோர்கள் அச்சேவகர்களை நோக்கி ஐயா இராஜபட்டர்களே! அந்த இராமதாசரென்னுஞ் சாதுவானவர், சிலநாளைக்கு முன்னர் இக்கிராமத்திலிருக்கும் பிள்ளைகளுடன் கூடிப் பலவிதமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்ததை யாங்கள்கண்டோம் பின்பவரெப்படிப் போனரோ! எங்களுக்குத்தெரியமாட்டாதென்று புகல, சேவகர்கள்கேட்டு இங்குத் தானே நன்ருய் விசாரிக்க வேண்டுமென்று கருதி, அக்கிராமத்திலுள்ளவர்கள் அப்பாலர்களை யழைத்து அடா சிறுவர்களே! சிலநாளைக்கு முன்னர் உங்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த இராமதாசர் இப்போதெங்குப் போனர் தெரிந்திருந்தால் சொல்லுங்களென்று பயமுறுத்திக்கேட்க, அவர்களெல்லோரும் பதில் சொல்லாமலிருக்கக் கண்டு கிராமஸ்தர்கள் ஒகோ? இவர்களா லென்னமோ சூது நடந்திருக்கின்றதென்று அவர்களைநோக்கி அடா பயல்களே இராமதாசரெங்கே போயிருக்கின்றார் உண்மையைச் சொல்லுகின்றீர்களா அல்லதிந்தப் பிரம்பாலடிபடுகின்றீர்களா? என்று பிரம்பை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களி னருகிற்சென்று பிரம்பைநோக்கி யடிக்கப்போகையில், அவர்களி லொருவன் கண்டு மெத்தவும் பயந்து திடுக்கிடென்று நடுங்கித் தேகமெல்லாம் உதற ஓவென்று பதறிக் கதறியழ, அதைகண்டு அக்கிராமஸ்த ரொருவன் அவனை யழைத்துக்கொண்டு தனியே சென்று நடந்தசெய்தியை ஒளிக்காம லுண்மையைச்சொல்லப்பா? வென்று பிரியமா வினவினன். அதற்கு அச்சிறுவன் ஓ கிராமஸ்தரே? நாங்கள் சிலநாளைக்கு முன்னர் அந்த இராமதாசருடன் கூடி விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில், புள்ளானது அவரின் புருவத்திற்பட்டு உதிரவெள்ளம் பெருகி வழிய, அவர் மரணத்துக்குநிகரான மெய்ச்சோர்வை யடைந்து பூமியின்மீது விழுந்து வெகுநேர பரியந்தம் கைகாலசைவின்றி யிருந்து உண்மையாகவே மரணமடைந்து விட்டார். அதுசெய்தியை நீங்களும் அரசனும் அறிந்தால் எங்களையெல்லாம் பிடித்துத் தண்டித்துவிடுவீர்களென்று பயந்து அவ்விடத்திலேயே குழியொன்று வெட்டி அக்குழியி லவரைத் தள்ளிப் புதைத்து விட்டோம். இவ்வளவுதான் நடந்தஉண்மையென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட ஊராரும் சேவகர்களும் மெத்த விசனமடைந்தவர்களாகி அச்சிறுவர்களை யழைத்துக்கொண்டு இராமதாசரைப் புதைத்தவிடத்திற்குச் சென்று அடா சிறுவர்களே? இராமதாசர் உண்மையாகவே இறந்து விட்டாரென்றுதெரிந்துக்கொண்ட நீங்கள் உடனே யவரைத் தகனஞ் செய்திருந்தால் அவரை யாருக்குந் தெரிந்துக்கொள்ளமுடியாது நீங்கள் புதைத்துவந்த படியினலல்லவா? அவருருவம் எவ்விதத்திலாவது கண்டு கொள்வதற்குச் சாத்தியமாயிற்று. இந்தச்செய்தியை அரசன் அறிந்தால் தன் குருநாதரை நீங்கள் செய்த கொடுமைக்காக உங்களெல்லோரையும் எளிதில் விடுவானே? விடமாட்டானே, ஆதலால் இதற்கென்ன செய்கிறதென்று சொல்லிவெகுவாகப் பிரலாபித்துத் துக்க சாகரத்தில் மூழ்கி ஒன்றுந் தோன்றுமற் பிரமை கொண்டவர்களை போல மயங்கித் தியக்கங்கொண்டிருந்து சற்றுநேரத்திற்றெளிவடைந்து பகவான் செயலின்படி நடக்கட்டுமென்று திடசித்தர்களாகி மண்ணை யெல்லாம்பறித்துப் பிணத்தையெடுத்து வெளிப்படுத்த யோசிக்குஞ் சமயம் அவ்விராமதாசர் அசையாமலும் கைகால்களை நீட்டாமலும் பிணத்தைப் போலவே அசைவற்றிருந்தார் பின்னுமவர்கள் அப்பிணத்தைக் கைகளாலே தொட்டு எடுக்க முயன்றூர்கள் அப்போது அவர் தம் தேகத்தின்மீது அன்னியர்களு

Koviloor Digital Library

டைய கரங்கள் பட்டபடியினாலே. திடுக்கிட்டெழுந்து நடந்து எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கமுன்போலவே கானகத்திற் போய்ச்சேர்ந்தார்.

இப்படியாக இராமதாசர் ஏழுநாள் சமாதியிலிருந்து எழுந்து குதித்தும், பாய்ந்தும், சென்று எல்லாரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கானகத்தை யடைந்த விந்தையைக்கண்ட சிலர் இவர் மகாத்துமா வானபடியினாற்றான் ஏழுநாள் குழியில் புதைக்கப் பட்டிருந்தும் பிராணன் போகாம லிருந்தாரென்று சொல்லுவார்கள் சிலர் இவர் யோகசாதனத்திற் சிறந்த உபாசனையில் மிகுந்த பெரியோராகத் தோன்றுகிறாரென்று சொல்லுவார்கள். சிலர் இவருடைய தேககாந்தியையும், முகத்திற் பிரகாசிக்கும் பக்தியையும், கண்ணிலிருந்துவழியும் ஆனந்தக் கண்ணீரையும் ஆக்கையின் பெருக்கையும் பார்க்கச் சிவபெருமானைப்போல விளங்குகின்றாரென்று சொல்லுவார்கள் சிலர் இவர்நடக்கும் ஆனந்தமும், குதிக்கும் கூத்தும், அரையிற்கட்டிய ஆடையும், தேகத்தில் நின்றுங் காற்றினாலுண்டாகுஞ் சுவாசனையையும் பார்க்க உண்மையான ஞான சம்பன்னரென்றே நினைக்கத் தகுமென்று சொல்லுவார்கள் சிலர் இவர்மானிடப் பிறவியா யிருந்தாலிவர்க்கு வாலொன்றிருக்குமோ?மிருகங்களிலுஞ் சேர்க்கையில்லாம லிருப்பதால் இவரை ஆஞ்சநேய ரம்சம் பெற்றவராகக் கருதவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள் சிலர் இவருடைய தேகமெல்லாம்புழுதிபடிந்திருந்தும் சொர்னப் பிரகாசத்தைப்போலப் பிரகாசிக்கிறது. அன்றியும் ஏழுநாளாய் அன்னபானாதிகளின்றிப் பசியோடு எப்படிச் சமாதியி லிருந்தாரோ? என்று சொல்லுவார்கள். சிலர் சர்வசங்கத்தையும் பரித்தியாகஞ் செய்து ஏகாங்கியாகிக் கானகத்தை யடைந்து துறவியான பெரியோர்களுக்கு அன்னபானாதிகளேதுக்கு? வாயுவையே பக்ஷணஞ்செய்து மௌனநிலையையடுத்து ஒருவரிடத்திலும் பேசாம லிருப்பவர்களுக்குப் பசிதாகமுண்டோ? என்று சொல்லுவார்கள் சிலர் இவரைத்தன் வயிற்றிற் பத்துமாதமும் சுமந்து பெற்று வளர்த்து மானிடப்பிறவிக்குரிய ஞானத்தைப் போதித்துக் கடைத்தேறும்படி விடுத்த புண்ணியவதி முற்பிறப்பிலென்ன தவஞ்செய்தாளோ என்று சொல்லுவார்கள் சிலர் இவர்தந்தை இந்தமகானு பாவரைப் பெறும்படியான தவமென்ன செய்தாரோ? எந்தப் பெரியோரிடம் அநுக்கிரகம் பெற்றாரோ எந்த முனிவருடைய ஆசீர்வாதமோ? எனறு சொல்வார்கள். சிலர் இப்படிப் பட்ட பொறுமையும் நற்குணங்களும், இவரிடத்தில் பொருந்தி யிருப்பதினாற்றான் இந்த நகரத்தையாளும் அரசன் தினந்தோறு மிவரைத் தெரிசனஞ் செய்யாமற் புசிப்பதில்லையென்று வைராக்கியஞ் செய்துக்கொண்டு தேடித் திரிகிறானென்று சொல்லுவார்கள்.

இவ்வாறு அக்கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள்யாவரும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டு தங்களிருப்பிடஞ் சேர்ந்தபின்பு இராமதாசர் தம்மைத் தேடிக்கொண்டு திரியும் அரசன் முன்பாக நிற்க, அரசன் புதையலைக் கண்ட ஏழையைப் போலவும், தேசாந்திரியான புருடனைக்கண்ட மனையாளைப்போலவும் மெத்த இளைப்பினால் ஆயாச மடைந்தவன் கற்பகத்தருவைக் கண்டதைப் போலவும் ஆசானைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு பலவின்பமொழிகளை விண்டு அவர் திருவடிகளில் விழுந்து புளகாங்கிதமடைந்து பலமலர்களைக் கொண்டர்ச்சனைப்புரிந்து தூபதீப நைவேத்தியங்களீந்து கனிவர்க்கங்களைப் புசிக்கச்செய்து ஜலத்தைப்பானம் பண்ணும்படிபெய்து மீதியான சேஷத்தைத் தான்புசித்துத் தண்ணீரருந்தி அவர் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒசுவாமி? சற்குருநாதரே! தயவுசெய்து தேவரீர் நகரத்திற் கெழுந்தருளிச் சேவைகொடுத்துக் கொண்டு சுகமாக விருக்கும்படித் தங்களை வேண்டுகிறேனென, அதற்கு இராமதாசர் ஒநிருபனே! எனக்கெப்போ திஷ்டமுண்டாகின்றதோ? அப்போது நகரத்திற்கு வருகிறேன். இப்போது நீ சீக்கிரம் உன்னுடைய அரண்மனையைச் சேரக்கடவாயென்றார். அந்தப்படியே நரபதி தன்னகரத்தைநோக்கி நடந்து அரண்மனையைச் சேர்ந்திருந்தான் அப்போது ஜெயராமனென்னுங் கிருஷ்ண பக்தனொருவன் இராமதாசருடைய மகத்துவங்களைத் தெரிந்து விரைவாக நடந்து கானகத்தை யடைந்து அவரருகிற் சென்று வலம் புரிந்து தீர்க்கமாகத் தெண்டனிட்டு எழுந்து பிர்ம்மானந்தத்துடன் இருகரங்களையும் குவித்துக் கொண்டு ஒ சுவாமி? நிஷ்காமி? தாங்களாசாரிய புருஷரும் பூரண ஞானியும் மாகையால் தங்களுடன் சங்கமஞ் செய்ய வேண்டுமென்று கோரிவந்தேன். கிருபைசெய்து அடியேனை யாட்கொள்ளும் பரமசாரியரே? என்றுஇணங்கி வணங்கி நிற்கையில், இராமதாசர் அக்கிருஷ்ண பக்தனைக் கிருபைக்கண்ணாற் பார்த்து ஒ அரிபக்தனே விரைவாக வென்னருகில் வரக்கடவா யென்றழைத்து சமீபத்தில் வைத்துப் பகவத் குணானுபவங்களைப்பிரியத்துடன் சொல்லி அவனது மனதைத் திருத்திப் பசிதீரும்பொருட்டுப் பத்து வீடுகளிற் சென்று பிக்ஷையெடுத்து வந்து இருவருங் குறைவின்றிப் புசித்துத்திருப்தியடைந்தார்கள். பின்னர் அந்தவனத்தில் இருவரும் மனிதசஞ்சாரமின்றி மிருகக் கூட்டங்களுடன் வசித்துக்கொண்டிருக்கையில், ஒருநாள் இராமதாசர் ஜெயராமனை நோக்கி ஒபக்தசிகாமணி? ஆயிரம் பிராமணர்களுக்குத்

ததியாராதனை செய்யவேண்டுமென்று கோரிக்கை யெனக்குண்டா யிருக்கிறதென்றுசொல்ல ஜெயராமனு மப்படியே தங்களிஷ்டப்படி செய்விக்கலாம், பிராமணர்களை விரைவாக அழைத்துக் கொண்டு வாருங்களென, இராமதாசர் உடனே புறப்பட்டு அருகிலிருக்குங் கிராமங்களிற் சென்று அங்குவசிக்கு பிராமணர்களையழைத்து ஓபிராம குலத்திலுதித்த பிராமணர்களே! நாளையத்தினம் ஆயிரம் பிராமணர்களுக்குத் ததியாராதனை செய்விக்க நானெண்ணினேன். ஆகையால் தயவுசெய்து ஆயிரம் பிராமணர்கள் யான்வசிக்கும் வனத்திற்குவந்து சேருங்களென்று சொல்லி அவ்விடத்தைவிட்டு நடந்து தாம்வசிக்கும் வனத்திற்சேர்ந்து பிராமணர்களை யழைத்துவிட்டு வந்தேன். ஆகையால் அவர்கள் நாளையத்தினம் வராமுன்னமே தளிகை முதலான கறியமுதுகளைத் தயார்செய்யக் கடவாயென, ஜெயராமனும் அந்தப்படியே செய்து வைக்கிறேனென்று சொல்லி உடனே கறியமுதுக்கும் தளிகை முதலானவைகளும் சமைந்துச் சித்தப்படுத்தி வைத்தான். மறுநாட் காலையில் அவ்வனத்திற் பிராமணர்கள் ஆயிரம்பேர்கள் வந்து சேர, ஜெயராமனும் வந்த பிராமணர்கள் ஆயிரம் பேர்களுக்குந் தளிகை யிலைபோட்டுக் கறியமுதுகளுடனும் அன்னம்பரிமாற, அந்தப் பிராமணர்கள் ஆயிரம்பேரும் புசித்துத் திருப்தியடைந்து சந்தன தாம்பூல தட்சணைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு தங்கடங்கள் கிராமத்திற் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

இந்தப்படியாக அந்தப் பிராமணர்கள் புசித்துப் போயின பின்னர் ஜெயராமனும் இராமதாசரை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு ஏக, உடனே தத்தனென்னுமொருவன் இராமதாசரின் நற்செய்கைகளை யறிந்து அவரிடம் உபதேசம்பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதிப் புறப்பட்டுக் கானகத்தை யடைந்து அவரைக் கண்டு பணிந்து ஓ குருநாதரே? மெத்த ஏழையாகி உலகமாய்கையிற் சிக்கிக் கடைத்தேறும் வழி யறியாத அஞ்ஞான சம்பன்ன கொடியேனாகிய அடியேனுக்கு உபதேசஞ்செய்து பகவானுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரனாகும்படி அருள் புரியுமையா சுவாமி என்று வேண்ட அதற்கு இராமதாசர் ஓ தத்தனே? நானுனக்குபதேசியேன். நீ வந்தவழியைப் பார்த்துக்கொண்டு செல்லென்ன அதற்கு அவன் ஓ தயாளமூர்த்தியே? எங்கும் பிரசித்தமான கீர்த்தியே? தாங்களடியேனுக்குபதேசஞ் செய்யாவிடினும் யான் தங்களுக்குத் தொண்டுபுரிந்து கொண்டாயினு மிருப்பேனென்றான். அதற்கு இராமதாசர் ஓதத்தனே? எனக்கு நீ தொண்டுசெய்ய மனமிருக்கும் பக்ஷத்தில் எப்போது மென்னைபிரியாமல்தொண்டு செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும் அப்படிச் செய்ய இஷ்டமில்லாவிடில் இப்போதே நீ இவ்விடத்தை விட்டும் உன்னிருப்பிடஞ் சேரக்கடவாயென்றார். அதற்கும் அவன் ஓசுவாமி? தேவரீரிஷ்டப்படியே தங்களைவிட்டுப் பிரியாமலென்றுந் தொண்டு செய்கிறேனென்று சொல்லி அன்று முதற்கொண்டு ஆசானுக்குச் செய்யவேண்டிய தொண்டுகளை யெல்லாஞ் செய்துவிட்டுப் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களிற் சென்று பிட்சை யெடுத்துக்கொண்டு வந்து கிடைத்தமாவை அவரிடங் கொடுப்பான் அதை அவர்பெற்றுப் பாகஞ்செய்து அவனுக்குங் கொடுக்க, இருவரும் புசித்துப் பகவத்குணானு பவங்களைச் செய்வார்கள். இந்தப்படியாகச் செய்து வருகையில் ஒருநாள் இராமதாசரும் தத்தனும்புசித்து இளைப்பாறினபின் இராமதாசர் தத்தன்செய்யுந் தொண்டுகளுக்கு மெத்தவும் சந்தோஷித்து அவனைச் சமீபத்தி லழைத்துத் தாரகநாமத்தை உபதேசஞ்செய்து அவன் சிரத்தில் தமது கரங்களைவைத்து நீ சீக்கிரத்தில் புனிதனுகக் கடவாயென்று ஆசீர்வாதம் புரிந்தார். அந்தத்தத்தனும் அக்கணமே உடல்பொருளாவியென்னும் மூன்றையும் ஆசாரியருக்குத் தத்தஞ்செய்து இமைப்பொழுதேனும் வீண்காலம் போக்காமல் தொண்டுசெய்வதிலேயே மனதைப் பொருந்தும்படி வைத்திருந்தான்.

இங்கிவரிப்படி யிருக்க, அங்கே யரசனானவன் ஆசிரியரைச் சேவிக்க வேண்டுமென்ற அவாமிகுந்து ஆசானைப் பலவாறு தோத்திரம் புரிந்துக் கொண்டிருக்க அதனை இராமதாசரறிந்து தத்தனுடன் கூடிக்கொண்டு பட்டணத்தை நோக்கி ஸ்ரீராமநாம பாராயணஞ் செய்து தன்னைமறந்து ஆடிப்பாடிக் கொண்டே போகையில், ஆனந்தம் பிரம்மானந்தமென்று மிரண்டையுங் கடந்து, பரமானந்தத்தை யடைந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகியோட, தேகப் புளகாங்கிதங்கொண்டு பரவஸ்துவினில் கலந்தவர்களாகிச் சென்றார்கள் இவ்வண்ணமாகப் பக்திசெய்துக்கொண்டு அவ்விருவரும்நகரத்திற்குச் சமீபமாக வருகையில் இராமதாசர் அங்கொரு கிணற்றைக்கண்டு அதிலிறங்கி ஸ்நானநுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு அதைவிட்டு மேலேறினர். உடனே தத்தன் அவரைக்கண்டு ஓசுவாமி சற்குருநாதரே? இதோ கவித்திருக்கின்ற சோள வயல்களைப் பார்த்தீரா? இதில் நான்கு கதிர்களைப் புசிப்பதற்குக் கொண்டு வருகிறேனென அதைக்கேட்ட குருநாதர் தத்தனைநோக்கி அப்பாதத்தா? இந்த திருட்டுவேலைமாத்திரம் நாம் செய்யத்தகாது. நகரத்தை யடைந்து அரசனுக் கறிவித்தால் நமக்குச் சோளக்கதிர்கள் வண்டி வண்டியாக எளிதிற் கிடைக்கும்ஆகையால்கதிர்களை ஒடிக்கவேண்டாம்ஒடிக்க

Koviloor Digital Library

வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டே யிருக்கையில்,
அந்தத்தன்நான்குகதிர்களையொடித்தான். அதைப்பார்த்
துக்கொண்டிருந்த அக்கொல்லைக்குச்சொந்தக்காரர்கள்
விரைந்தோடிவந்து அவனைப் பிடித்துக்கொண்டு அவ
னது கன்னம் பிளந்துபோம்படி பளீர் பளீரென்று அடி
த்தார்கள். அப்போது இராமதாசர் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்
த்தியைத் தியானஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார் அவ்வ
டிகளப்படியே அவ்விராமதாசரின் முதுகிற் பட்டது.
அதனால் அவர் சிரித்தார். அதைக்கண்டு குடிகள்ஐயோ
முன்னர் இக்கதிர்களில் சிலவற்றைக் கொண்டுபோய்ப்
பகவானுக்காராதனை செய்யாமுன் நீங்கள் ஒடிக்கலா
மா எச்சிலாய்விட்டதை எப்படிப் பகவானுக்கு வினி
யோகஞ் செய்கிறதென்று நாங்கள் விசனப்பட்டுக்கொ
ண்டிருக்கும் எங்களைப் பார்த்து நீரோ சிரிக்கிறீரென்
றுச் சொல்லிக்கொண்டே இராமதாசரின் முதுகின்மீது
அந்தத்தனை அடித்த அடிகள்பட்டிருக்கக் கண்டு அவர்
கள் மெத்தவும் வியப்படைந்து, இவர்கள் மகானுபாவர்
களென்று கருதி, நாம் தெரியாமல் இவர்களிடம் அப
சாரப்பட்டோமே, நம்முடைய அஞ்ஞானத்தை யென்
னவென்று சொல்லுவோமென்று அவமானப் பட்டவர்
களாகத் தங்களிருப்பிடஞ் சேர்ந்தார்கள். அடிப்பட்ட
தத்தனோ, மெத்த நோயினால் அழுதுக்கொண்டிருக்கக்
கண்டு இராமதாசர் விசனப்படாமல் அவனை நீ ஏனழு
கிறாய்? வீணில் நீசெய்த குற்றத்திற்குப் பகவானுன்னை
தண்டித்தார். அன்றியும் நான் முன்னரே வரப்போகிற
கெடுதியை யறிந்துக்கொண் டல்லவோ வேண்டாம்வே
ண்டாமென்று தடுத்தேன் என்சொல்லைக் கேளாமற்
செய்தபடியால் இக்கெடுதி நமக்கு சம்பவித்ததென்ன
அதற்கு தத்தன் ஓசுவாமி குற்றஞ்செய்தவன் நானாக
விருக்க எனக்குத் தண்டனை யுண்டாகவேண்டியதே நிர
பராதியான தேவரீருக்குந்தண்டனையுண்டாயிற்றே,இது
தருமமோ வென்று கேட்க, அதற்குஅவர்ஓதத்தனே?நீ
யேன் சிந்தனைப்படுகிறாய்! பக்தர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட
இடுக்கண்கள் வந்தபோதிலும் அவைகளை அவர் கருதா
மல் மான அவமானங்களைச் சமமாகக் கருதுவார்கள்.
அப்படியிருக்க, நீபகவத் பக்தனாகவிருந்தும், மானஅவ
மானங்களைக் கருதிப் பேதமவத்தனாகி விசனப்படுவது
தகுதியோ? அபேதமாயிருப்பதன்றோ? பாகவதர்களுக்
குரிய இலட்சணம் அன்றியும் பாகவதன் தன்னையாரே
னும் அடித்துத் தொந்திரவுசெய்யினும் அவ்வாறுஅடித்
தவர்களைப் பதில் அடிக்க எத்தனஞ்செய்யான். மனதில்
ஆயாசமுங் கொள்ளமாட்டான். இது பகவானுடைய
செயலென்று அப்போதே மறந்துவிடுவான் மேலும்
தன்னுடைய பொருளை பிறர் அபகரித்துக் கொண்டா
லும் அப்பொருளை கிரகிக்க வேண்டுமென்று அதற்கு
வேண்டிய முயற்சியுஞ் செய்யான். சொத்துக்குடைய
வன் சொத்தை யெடுத்துக் கொண்டான் அதைப்பற்றி
நாம் சிந்திப்பதிலும் அவர்களிடத்தில் சண்டை செய்வ
திலும் யாதொரு பயனுமில்லை யென்று பிறரிடத்திற்
சொல்லாமலும், அப்பொருள் விஷயத்தில் மனதைச்
செலுத்தாமலும், சந்தோஷமாகவே பகவானைத் துதித்
துக் கொண்டிருப்பான். ஆகையால் நீ இப்படிப்பட்ட
வைராக்கிய ஞானமார்க்கத்தை யொழித்து அற்பவஸ்
துவாகிய சோளக்கதிருக் காசித்து அடியும்பட்டாய், அ
வமானத்திற்கிடந் தேடிக் கொண்டாய், இனிமேலாகி
லும் நீ வைராக்கிய ஞானத்தில் உன்மனதைச் செலுத்
திக்கொண்டு இச்செய்தியை அரசனுக்கறிவிக்காமலிருக்
கக் கடவாயென்று கட்டளையிட்டு அந்நகரத்தை நோக்கி
நடந்துபோனார்கள். அப்போது அங்கே அரசன்குருநா
தரைச் சேவிக்க வேண்டுமென்ற அவாமிகுந்து நால்வ
கைச் சேனைகளுடன் பலவித மேளவாத்தியங்கள் முழ
ங்கப் புறப்பட்டுவந்து தூரத்திலேயே அவரைக்கண்டு
சிவிகையைவிட்டுக் குதித்து ஓடோடியுஞ் சென்று அவ
ரின் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்தெழுந்து ஓசுவாமி
சற்குருநாதரே? வரவேண்டும், வரவேண்டுமென்று அ
ழைத்துச் சென்று சிவிகையின்மீதுவீற்றிருக்கச்செய்து
சாமரம் விசிறிவீச அனேகமேள வாத்தியங்கள் தாம்தா
மென்று முழங்கப் பலவித உபசாரங்களுடன் நகரத்திற்
கழைத்துச்சென்று மந்திரி பிரதானிகள் புடைசூழச்
சபாமண்டபஞ் சேர்ந்து தன்னுடைய சிங்காதனத்தின்
மீது வீற்றிருக்கச் செய்து ஆனந்தம் பிர்மானந்தமென்
னுமிரண்டையுங் கடந்து பரமானந்தமடைந்து பலவித
அறுசுவை யன்னங்கள் சமைக்கச்செய்து பிரசாதந்
தயாராயிற்று. யாவருந் தயவுசெய்து ஸ்நானத்திற்கெழு
ந்தருள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டான். உட
னே பிராமணர்கள் முதலானோரும் ஸ்நானத்திற் கெழு
ந்தருளி ஸ்நானநுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு
சர்வசித்தமாயிருக்கத் தளிகையிலே பரிமாறிச் சகலப
தார்த்த கனிவர்க்கங்களுடன் அன்னம் வட்டித்துக்குரு
நாதருக்கு வெந்நீர் தயார்செய்து அவரை யழைத்துச்
சென்று தன்கரங்களால் ஸ்நானஞ் செய்வித்து உடம்பு
தேய்த்துக் கழுவுகிறபோது அவர் முதுகிலிருக்கும் வடு
க்களைக்கண்டு ஓசுவாமி! இதுவென்ன தங்கள் முதுகில்
வடுக்கள் உண்டாயிருக்கின்றதே இப்படி யாவதற்குக்
காரணமென்னவே! அதைத் தெரியச்சொல்ல வேண்டு
மென்று வேண்ட, அதற்குக் குருநாதர் ஓநரபதியே!
நான் கானகத்தில் சஞ்சரிப்பவனாதலால் ஏதோ செடிக
ளின் கிளைகள் உராய்ந்துகொண்ட வடுக்களாக விருக்க
வேண்டும், அஃதல்லாமல் வேறொரு காரணத்தாலுண்
டாயின தல்லவென்று சொல்ல, அரசன் அ[illegible]யைத்

Koviloor Digital Library

திற் சந்தேகங் கொண்டவனுகி அவருக்குள்ள அநுஷ்
டானங்களை முடிக்கவேண்டியதற்கு வேண்டியவைகளை
யிந்து மடிவஸ்திரங்கொடுத்து உடுத்திக்கொள்ளச் செய்
து உன்னதமான ஓர்ஸ்தானத்தில் ஆசனமிட்டு அதில்
வரை இருக்கச்செய்து இலைபரிமாறித் தின்னல், மெல்
லுதல், நக்குதல் முதலான பக்ஷணங்களைப் படைத்து
அவரது ஸ்ரீபாததீர்த்தை ஸ்வீகரித்திருக்க, அவர் ஸ்ரீ
ராமார்ப்பணமென்று பாபோசனத்தைக்கைக்கொண்ட
மாத்திரத்தில் பிராமணர்கள் யாவரும் மெத்தப்பிரியத்
துடன் நன்றாகப் புசித்துத் திருப்தி யடைந்து போயினு
ர்கள். உடனே அரசன் குருநாதர் புசித்த சேஷமிருக்
கும் இலையைத் தானெடுத்துச் சென்றோரிடத்திற்போட்
டுக்கொண்டுட்கார்ந்ததோடு அவ்விடத்திற்குத் தத்தனை
யும் வரவழைத்து அவனுக்கும் ஓரிலை போடுவித்து அறு
சுவை யன்னங்களைவட்டித்துஉண்ணும்போதே அவனை
நோக்கி ஓபாகவத சிகாமணியே! நமது குருதாசர் முது
கில் குடிருக்கின்றதே அதற்குக் காரணமென்ன சொல்
லென்று கேட்க, அதற்கந்தத் தத்தன் ஓராதிபனே?
அச்செய்தியை யெவருக்குஞ் சொல்லவேண்டாமென்று
நமது குருநாதர் அடியேனுக்குக் கட்டளை யிட்டிருப்ப
தால் அவருடைய கட்டளையைமீறி நான் நடப்பதற்கு
எனக்குப் பொருத்தமில்லையென்று சொல்ல, அதைக்
கேட்டரசன் ஓதத்தனே! அந்த இரகசியத்தை நீ எனக்
குச் சொல்லும்பரியந்தம் யானிந்த அன்னத்தைப்புசிக்
கிறதில்லை யென்று வைராக்கியஞ் செய்துகொண்டு
அன்னம் பரிமாறிய அவ்விலைக்கு முன்னரிருக்கையில்,
தத்தனும் இச்செய்தியை யரசனுக் கறிவித்தால் பெரு
த்த வழக்குண்டாகுமெனக் கருதிக் குனிந்த தலையுடன்
பதில் சொல்லாதிருந்தான் உடனே அரசன் தத்தனை
நோக்கி ஓபுண்ணியவானே நான் மெத்த நேரமாய் அன்
னம் பரிமாறின இலைக்கு முன்னருட்கார்ந்திருப்பது நீதி
யோ அன்றியும் குருநாதருடைய சேஷமமைந்த அன்
னமாயினதால் அப்படியிருப்பது மெத்த அபசாரத்திற்
குக் காரணமாகும். ஆதலால் தயவுசெய்து நடந்தஉண்
மையைச் சொல்லென்று வேண்டிக்கொள்ள தத்தன்
அரசனை நோக்கித் தான் சோளக்கதிர் பறித்து வருகி
றேனென்றதும், குருநாதர் வேண்டாமென்று தடுத்த
தும், அம்மொழியைக் கேளாமல் தான்போய்ச் சோ
ளக்கதிரைப் பறித்ததும், அதைப்பார்த்துக் காவலிருக்
குங் கொல்லைக்குடையவர்கள் வந்து தன்னை யடித்ததும்
அவ்வடிகள் குருநாதர் முதுகில் வடுக்களானது மான
சமாச்சாரத்தை ஆதியோடந்தஞ் சொல்லினன். அதை
க்கேட்டஅரசன் மெத்தவுங் கோபமடைந்து உடனே
குதிரைச் சவாரிகளை யனுப்பி சோளக்கொல்லைக் குடை
ய[illegible] பிடித்துக்கொண்டு வரும்படிக் கட்டளையிட்
டுத் தானும் தத்தனும் புசித்து விரைவில் ஆசிரியரிடஞ்
சென்று ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியின் கீர்த்தனைகளைக்
கேட்டால் க்ஷேமமுண்டாகி க்ஷாபம் நீங்கு மென்றுன்
னிக் குருநாதரை வணங்கி நிற்க அக்குறிப்பை யுணர்
ந்த குருநாதர் மிருதங்கம் தம்பூர் தாள முதலான சரு
விகளுடன் ஸ்ரீராம கீர்த்தனைகளை வெகு வாகப் பாடிக்
கொண்டிருந்ததால், எனது தினது என்பதை நீருகச்செ
ய்யும் சாரங்களுக்கெல்லாம் சாரமாவோன் இராமனே
அந்த இராமன் நல்ல மனநிலைமையுடன்பக்தி செய்வோ
ர்களிடத்தில் கிருபையுடன் குடிகொண்டிருப்பான். கற்
பகத்தருவும், சிந்தாமணியும், காமதேனும் மூன்றிற்கும்
அதிகப்பட்ட அருமையும், பெருமையும் வாய்ந்த அந்த
ஸ்ரீராமனைத் துதிசெய்துக் கொண்டிருப்பது மேலான
காரிய மென்று கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண் டிருந்
தார்.

இவ்வாறு அக்குருநாதர் கீர்த்தனைகளைப் பாடி
யாடுவதைக் கண்டுங் கேட்டுமிருந்த அரசன் முதலிய
யாவர்களும் மனமானந்தத்தோடு சேவையி லீடுபட்டுத்
தங்களை மறந்தார்கள். அப்போது அவர் கீர்த்தனைகளை
நிறுத்தி மங்களம் பாடிமுடித்தார் இங்கிப்படி யிருக்க,
சோளக் கொல்லைக் குடையவர்களைப் பிடித்துவரச் செ
ன்ற குதிரைச் சவாரிக்காரர்கள் குதிரைகளை விரைவாக
முடுக்கிச் சோளக்கொல்லையைக் கிட்டி அங்குக் காவலா
கவிருக்கும் காவற்காரர்களைப் பிடித்து மடலோடு மட
லொடியக் கட்டிக்கொண்டு இராஜனை யடுத்தார்கள், அவ்
வாறடுக்க அச்சோளக் கொல்லைக் காவலர்கள் அங்குக்
குருநாதர் செய்யும் பாராயணமாகிய இராம கீர்த்தனை
யைக் கேட்டு ஆனந்தித்துத் தாங்கள் கட்டுப்பட்டிருப்
பதை மறந்து சகலத்தையுந் துறந்து பரவசமடைந்திரு
ந்தார்கள் அப்போது குதிரைச் சவாரிக்காரர்கள் மந்தி
ரியை நோக்கி ஓசுவாமி? அரசன் கட்டளையின்படி சோ
ளக்கொல்லைக் காவலர்களைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்தோ
மென்று சொல்ல, அதைக் குருநாதர் கேட்டு அரசனை
நோக்கி ஓ அரசனே? அவர்களை யிங்கழைத்துவரும்படி
கட்டளையிடென்ன, அந்தப்படியே அரசனும் மந்திரி
யை நோக்கி ஓ மதிமந்திரியே? கைதிகளாய் வந்திருக்
கிற சோளக்கொல்லைக் காவலர்களை இங்குவரச் சொல்
லென்று கட்டளையிட்டு வரவழைத்து குருநாதர் முன்
னர்விட மெத்தப் பயந்தவர்களாகி கட்டுப்பட்டிருக்கும்
சிரமத்தினுற் சித்தங்கலங்கி யெதிரில் நிற்கும் சோளக்
காவலர்களை இராமதாசர் கண்டு ஆஹா பரமசாதுக்க
ளான இவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் நேர்ந்த
தல்லவா? இத்தனையும் இவர்கள் முன்னர்செய்த ஊழ்
வினையின் பயனேயென்று கருதி அரசனை நோக்கி ஓ
பூபாலனே! விரைவினி லிவர்களைப் பிணித்திருக்குங்

Koviloor Digital Library

கட்டுகளை யவிழ்த்துவிட்டுத் விலையுயர்ந்த ஆடையாபர
ணங்களையும் அவர்கள் பயிர்செய்து கொண்டிருக்கும்
வயல்களையும் இனாமாகக் கொடுப்பதன்றியும் குருதட்ச
ணையாக எனக்குச் சேரவேண்டிய பொருள்களையும் அ
வர்களுக்குக் கொடுத்தனுப்பென்று பகர, அதற்கரசன்
எனது சற்குருநாதரே? நல்ல நீதியையுடைய தேவரீ
ரது முதுகின்மீது வடுவுண்டாகும்படி அடித்து அபசா
சாரப்படுத்திய துஷ்டர்களாகிய இவர்களுக்கு இந்தவி
சன்மானங்களுஞ்செய்து உபசரித்து அனுப்ப வேண்டு
மோவென அதற்கு தாசர் மெத்தவுங் கிருபையுடன்
அரசனைநோக்கி ஒ வேந்தனே! இவர்கள் பரமசாதுக்கள்
மெத்தசுசீலர்கள், பரமஉபகாரிகள் இப்படிச் செய்வதற்
குக் காரண மென்னவெனில் பரமகிருபா நிதியாகியபக
வான் இவர்கள் மனதி லிருந்துக்கொண்டு என்னுடைய
பக்தி பாதந்திரத்தை வெளிப்படையாக எல்லோருங்
கண்டு மகிழும்படி சோதித்தாரே யல்லாமல் மனமார
அவர்களென்னை யடிக்கவில்லை. மேலும் இதிலின்னமொ
ருவிசேஷமுண்டு. அதென்னவெனில் சோளக்கதிர்களை
யொடிக்க குற்றத்திற்காக அத்தகதனையடித்த அவ்வடி
களென் முதுகிற்பட்டு வடுக்கள் காணப்படுகின்றன.
இதுவே போதுமான திருஷ்டாந்தரமாகத் தெரிகின்
றது. ஆகையால் இவர்களைப்பற்றி யான் விசேஷித்துச்
சொல்லவும் வேண்டுமோ? நீமெத்த தெளிவாளி யான
தால் இவர்கள் விஷயத்தில் யாதொரு குற்றமுங் கரு
தாது யான் சொல்லிபடி குருகாணிக்கைகள் உடன்
கொடுத்துப் பூசித்தனுப்பக் கடவாயென, அந்தப்படி
யே வேந்தனும் விலையுயர்ந்த வஸ்திரா பரணங்களையும்
இனாமாகச் சிலகாணி பூமிகளையுங் குருதக்ஷிணை முத
லானவைகளையு மவர்களுக்குக் கொடுத்துப் பலவிதங்க
ளாகப் பூசித்து விசுவாசித்து அனுப்ப, அவர்களும் அர
சனாற் கொடுக்கப்பட்ட யாவற்றையும் பெற்றுகொண்டு
தாசரிடம் விடைபெற்றுத் தங்களிருப்பிடத்தை நாடிச்
சென்றார்கள்.

இந்தப்படி சோளக்கொல்லைக் குடையவர்கள்போ
யினபின்னர் தாச ரங்கு மூன்றுநாள் வசித்திருந்துமூன்
றாநாளிரவில் அரசனுக்குத் தெரியாமல் நடந்து கானக
மேவியிருந்தார் அவரிப்படி கானகத்திலிருக்க அரசன்
நான்காம்நாள் காலையிலெழுந்து காலைக்கடனை முடித்து
கொண்டுவந்து பார்த்து எல்லா வஸ்துக்களு மிருக்க
ஆசானை மாத்திரங் காணமையால் வருத்தமுற்று நால்
வகைச்சேனைகளுடன் வெளிப்பட்டு கானகத்தையடை
ந்து குருநாதரைக்கண்டு பணிந்து, ஒ சுவாமி! தேவரீர்
சொல்லாமற் புறப்பட்டு நடுராத்திரியில் வருவது தகுதி
யோவென அதற்கு ஆசான் பஞ்சவடிக்குப் போகவே
ண்டி வந்தேனென அரசன் ஒசுவாமி? தேவரீருடன் அடி
யேனும் வருகிறேன் என்னையும் அங்கழைத்துச்சென்று
பகவானுடைய சேவை இலபிக்கும்படி கிருபாநோக்கம்
புரியுமையாவென்று வணங்கிப் பின்னும் எனதுசற்குரு
நாதரே! இரதகஜ துரகபதாதிகளும், தனகனக வஸ்துக்
களும் நிறைந்திருக்கும் இங்கராமுந் தேவரீருடையதா
யிருக்க அதிலொந்த வாகனத்தின் மீதேனும், அல்லது
தண்டிகை ரதத்தின் மீதேனு மேரிக்கொண்டு போகா
மல் நடந்து சிரமம்பட்டுகொண்டு போவது தகுதியோ?
வென, குருநாதர் ஒவேந்தனே? பிரஜைகளைப் பாவிப்ப
தில் உபசாந்தனே! நகரத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துக்
கொண்டும் இடைவிடாமல் இராமநாமத் தியானஞ்செ
ய்துகொண்டு மிருப்பது உனக்கு நீதியாயிருக்க, அதை
விட்டுக் காடேகதியாய்த் திரியும் என்பின் நீ வருவதும்
என்னை வாகனங்கள்மீதேற்றி சவாரிசெய்து செல்லுமெ
ன்று விள்ளுவதும், தகுதியோ? எனக்கிவைகளெல்லா
மேறுக்கென்று புகல, அரசன் மறுத்தும்எனதையனே
புண்ணிய தலங்களில்தரிசனஞ்செய்யும்பொருட்ரேதகஜ
துரக முதலானவைகளை மந்திரியுடன் சேர்த்தனுப்புகி
றேனென்று பணிய, குருநாதர் அரசனே? நினதிஷ்டப்
படி செய்யென அரசன் பின்னுமவர் திருவடித்தாமரை
களில் விழுந்தெழுந்து ஒசுவாமி! இன்னுமொரு மனுவிரு
க்கின்றது. அதென்னவெனில், இந்தக்காலத்தில் வசிப்ப
வர்களாகிய பிராமணர்கள் பண்டிதர்கள் முதலானோ
ரும் தங்களுடைய குலம் யாதோ? அதை விசாரித்துத்
தெரியப்படுத்தும்படி சில நாளாய்த் தொந்தரவு செய்கி
ன்றமையால் தயவுசெய்து கிருபை புரியவேண்டுமென்
று பணிய, அதற்கு இராமதாசர் சிரித்து ஒவேந்தனே!
முன்னர் ஸ்ரீராமர் வானரங்களைக் கேவலமாகக் கருதா
மல் அச்சேனைகளைச் சகாயமாகக்கொண்டு இராவணாதி
இராக்ஷதர்களை வென்றார் ஆகையால் நானுமிவ்வுலகத்
திற் குரங்காயினேன், அன்றியும் எனக்குச் சம்பத்தும்
குலகோத்திரமும் தாய்தந்தையர்களும் அண்ணன் தம்
பிகள் முதலான பந்துவர்க்கங்களும் ஸ்ரீராமச்சந்திரரே
யாகும் மேலும் ஜாதிகுல பேதாபேதமெனக் கேதுக்கு
பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்யுமவர்கள் எந்தக்குலத்
திலே பிறந்தவர்களா யிருப்பினும் என்ன? பஞ்சமகுல
த்திற் பிறந்தவர்களாயினும் அவர்களே மேலான குலத்
தோர்கள். அவர்களே என்போலியவர்கள் தொழுதேத்
துங் கடவுளராவார்கள், ஜாதியினும் ஒழுக்கத்திலும்
மேலோர்களா யிருப்பினும் பகவந்நாம பாராயணஞ்செ
ய்யாதவர்கள் யாவரோ? அவர்களே புலையர்களாவாரெ
னக்கேட்டு அரசன் ஆசான் திருவடிகளிற் பணிந்து
மெத்தப் பிரியத்துடன் அனேகஞ் சோப்தார்மார்களு
டன் ஆனை குதிரைச் சவாரிகளையும் வெகு[illegible]ருள்

Koviloor Digital Library

களையும் நவரத்தினங்கள் பதித்த சிவிகைகளையும் ஆசானுடைய கட்டளைக்குட் படுத்திப் பஞ்சவடிக்குப் பிரயாணப் படுத்தினான்.

இவ்வண்ணம் அரசன் யானை குதிரைகள் முதலானவைகளையும் தயார்படுத்தி ஒருகாததூரம் வரையில் கூட்டிச்சென்று வழிவிடுத்துத் தனக்கு அவரைவிட்டுப் பிரிந்துவர மனமில்லாமல் ஆறாத் துன்பத்தை கொண்டு சிந்திக்கிறபோது ஆசான் மெத்தக்கிருபையுடன் எப்போதும் நான் உன்னைவிட்டுப் பிரியாமலிருப்பேன். இஃதுண்மையென்று நம்பெனசொல்லி விரைவாக நடந்து தன்பின்வந்த யாத்திரைவாசிகளுக்கு அறுசுவை யன்னம் சமைத்துப் புசிக்கச்செய்து கொண்டு தாசர்மாத்திரம் கிராமங்களுக்குட் புகுந்து யாசகம்செய்து கிடைத்த வஸ்துக்களைப் புசித்து அநுதினமுந் திருப்தியடைந்து ததியாராதனையை விடாமல் நடத்திக் கொண்டும் திரவியத்தை விசேஷமாகச் செலவு செய்துக்கொண்டும் பாலர்களுடன் விளையாடத்தொடங்கி வில்லைப்பிடித்து மண்ணுருண்டைகளால் மரத்திலைகளை யடிக்க அவ்வடிகள் குறிப்புடன் பட்டு இலைகளுதிர்ந்து கீழே விழுவதால் சந்தோஷித்துக் கொண்டுவருவார். இந்தப்படி வருகையில் ஒருநாள் இலைகளைக்குறித்தார் வைத்தடித்தார் அவ்வடி அங்குப் பின்னாலிருந்த கெருடபட்சியின் மீதுபட்டு அப்பட்சி யிலையுடன் துள்ளிக் கீழேவிழுந்து பிராணனைவிட்டது. அதைக்கண்டதாசர் ஆஹா நாமென்ன பக்ஷியிருப்பதை யறியாமல் இலையைத்தானே அடித்தேன். அவ்வடி பட்டன்றோ இக்கெருடபட்சி இறந்தது. அந்தோ நானிதற் கென்னசெய்வேனென்று தவித்துத் தன்னுடன்வந்த யாத்திரை வாசிகளாய்த்ததியாராதனை செய்துக் கொண்டிருக்கும் பிராமணர்களை நயமொழிகளைப் புகன்றழைத்து ஓ தேசாந்திரிகளே! நீங்கள் மெத்த சாந்தமூர்த்தியான பகவானுக்கிணை யாவீர்கள். ஆகையால் இக்கெருடப் பட்சிக் குயிர்கொடுத்து இரட்சியுங்களையா? உங்களுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுக்கிறேன். எப்போது முங்கள் கீர்த்தியை யெங்கும் பரவும்படி செய்கிறேன், இப்பறவையையெழுப்புவதால் உங்களுக் கெல்லாம் நல்ல சுகிர்தமுண்டாகும் அப்படிச் செய்தால் யானிந்தப் பக்ஷியை கொன்ற தோஷமுமென்னை விட்டகன்று போகும் உபகாரங்கள் பலவிருப்பினும். இறந்துபோன ஜெந்துக்குப் பிராணதாரை வார்த்துக் காப்பாற்றுவதே பெருத்த உபகாரமாகுமென்று நவில அதைக்கேட்ட யாத்திரைக் காரர்கள் தாசரைநோக்கி ஓ பரமசற்குருநாதரே! இந்தப்பறவை யிறந்துபோயிற்று. மறுபடியு மிதற்குப் பிராணன் வரமாட்டாது முன்னரிந்திரசித்து விட்ட நாகபாசத்தினால் கட்டுண்ட லெட்சுமணரையும் அரக்கர்களா லடிப்பட்டு மாண்டுபோயின அனேக வானரகூட்டங்களையும் வெகு தூரத்திலிருந்து சஞ்சீவிப் பருவதத்தைப் பந்துபோல் ஆகாயமார்க்கமா யெடுத்துவந்து உயிர்கொடுத்துக் காப்பாற்றின ஆஞ்சநேயர் அம்சத்தைப் பெற்ற தேவரீர் நினைத்தால் இப்பறவைக்குயிர் வரமாட்டாதோ எங்களை யிப்படி சோதிப்பதால் தங்களுக்குவரும் பயன் யாது? மேலும் சிலையானவள் பகவானுடைய திருவடிப்பட்ட மாத்திரத்தில் சிலாரூபம் நீங்கிப் பெண்ணுருவில்லையா அன்றியும் மாருதி விபீஷணர் முதலானோரும் பகவத் கைங்கரியத்தால் சிரஞ்சீவிப் பட்டம் பெறவில்லையா? அப்படி ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியைச் சிந்தித்து வந்தித்துக் கொண்டிருந்து விரைவிலிப்பட்சியை யெழுப்புமையா சுவாமியென்று பணிய, உடனே தாசரும் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியினு லாகாத காரியமொன்றுண்டோ? எனக்கருதி இறந்துபோயின பறவையை யெடுத்து இராமநாமத்தைத் தியானஞ் செய்துக்கொண்டே தண்ணீரினால் அப்பறவையின் சிரத்தைத்துடைக்க அப்பறவைக் குயிருண்டாகிக் குதிக்கத் தொடங்கிற்று. அந்தவிந்தையைக் கண்ட சகலரும் இதென்ன? இராமமென்றவுடனே இப்பறவைக் குயிருண்டாகி எப்படி குதிக்கத் தலைப்பட்டதென்று ஒருநாளுமில்லாத ஆச்சரியமடைந்து இந்தப் பரமாத்துமாவானவர் மகாயோக புருஷரென்று கருதி அவரை வெகுவாகக் கொண்டாடித் தோத்திரம்புரிந்து பணிந்து போற்றினார்கள்,

பின்பு தாசர் திரியம்பகனைத் தெரிசனஞ் செய்யும் பொருட்டுச் சென்று ஒருமாதகாலம் அங்கு வசித்திருந்து மறுபடியுந் திரும்பிப் பஞ்சவடியை சேர்ந்து அத்தலத்தில் முன்போலவே பிராமணர்களுக்கு குறைவின்றித் ததியாராதனை செய்து தாம்கொண்ட கோரிக்கை நிறைவேறும் பொருட்டுச் சிலகாலபரியந்தம் அங்குவசித்துத் தசரதராமரது திவ்யநாமத்தினாலே எல்லாப் பிரயோஜனங்களும் வெகுவாகக் கிடைக்குமென்றுசொல்லி அப்பகவானது கீர்த்தனைகளைப் பிரஜைகளுக் கெல்லாம் நன்றாய் விளங்கும்படி மங்களகரமாய்ப் பாடியாடிப் பக்திமிகும் வண்ணம் போதித்தார். அதன்பின்னர் ஆகாயமுழுவது மொலிக்கும்படி சகல வாத்தியங்களோடு டாகிலிக்குப் போகப் புறப்பட்டு அனேக ஜனங்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர நடந்து டாகிலிகிராமத்தைச் சேர்ந்தார்கள். அப்போது அங்குத் தமக்குச் சீடனாகவிருந்த உத்தவனென்பவன் எதிர்கொண்டுவந்து தீர்க்கதெண்டனிட்டுப் பலவாறு துதித்து அழைத்துக்கொண்டு போக தமக்கு ஆசானாகிய அவ்வூரிலுள்ள ஆஞ்சநேயரின் சன்னிதானத்தைக் கண்டு எல்லோரும் தெண்ட

Koviloor Digital Library

னிட்டு போஜனத்திற்கு வேண்டிய பிரயத்தனங்கள் செய்து பிராமணர் முதலானோருக்கும் பிரசாதம் படைத்த பின்னர் தாம்சென்று பிக்ஷையெடுத்து அதனால் கிடைத்த மாவைக்கொண்டு அடைசெய்து புசித்தார் அதன் பின் அவர் ஆஞ்சநேயரின் சன்னிதானத்தை யடைந்து யாவரும் தம்மைப் புடைசூழ ஹரிநாம சங்கீர்த்தனத்தை வாக்கினாற்சொல்லி மனதினால் அந்த இராமனது திருவுருவத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு ஓ ஜனங்களே? பிரியமுடன் இராமரை யெப்போதும் தியானஞ் செய்யுங்கள், அவர் சதாகாலமும் எவ்விடத்திலும் நிறைந்திருப்பவர் அன்றியும் தாமொருவரே யொருவராகியும் உலகநாதராகியும் தசதிக்குகளிலும் பரிபூரணராகியும் சகலமுந் தாமாகியும் சௌக்கியமாகப் பிரகாசிப்பவர் அப்படிப்பட்ட மூர்த்தியை நீங்க ளொருக்காலும் மறவாதீர்கள் அவரோடு பலவிக்கினங்களும் நேரிடாமலிருக்க ஆஞ்சநேயரைக் கண்டு சேவை செய்யுங்களென்று சொன்னார்.

மேலும் ஓஜனங்களே? நீங்களிந்தப்படி பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்வீர்களாகில் பாபங்கள் நீங்கி இஷ்டார்த்தசித்தி யுங்களுக் குண்டாகும், ஸ்ரீராமர்கிருபை யுண்டாகிப் பரமபதவியுங் கைகூடுமெனப் போதித்துத் தம் ஜென்மபூமியை நோக்கி நடந்தார். அவ்வாறு நடந்துபோய்த் தன்னூராகிய குருஜாம்பதலத்தையடைந்து ஊருக்கு வெளியிலோர் சோலையிலிருந்து சிலசேவகர்களை யனுப்பி இவ்வூர் கணக்கனையழைத்து வாருங்களென்று கட்டளையிட, அந்தப்படியே அவர்களுஞ் சென்று கணக்கனைக்கண்டு தெரியப்படுத்தினார்கள். உடனே அக்கணக்கன் யாரோவந்தவ ரின்னாரென்று தெரியவில்லையே என்று மிகவும் பயத்துடன் ஓடோடியும்வந்து இராஜகுருவைக் கண்டு இணங்கி வணங்கித் தெண்டனிட்டான். அதைக்கண்ட தாசர் அவனுக்குண்டாயிருக்கும் பயத்தை யுணர்ந்து அவனைப் பயப்பட வேண்டாமென்று சொல்லி அவனது பயத்தைப் போக்கினார். அதன் பின் அவன் ஆசனத்தின்மீது இராசசேவகர்கள் சூழவிருக்கும் இராமதாசரை உற்றுநோக்கி ஓகோ இவர்சூரியஜிபந்துவின் புத்திரனாக வேண்டுமென்றுகருதி ஓசுவாமி தாங்கள் சூரியஜிபந் தென்பவரின் புதல்வ ரல்லவா? இதோ உங்களது தாய்தந்தையர்களை யழைப்பிக்கின்றே னென்றுசொன்னான். அதைக்கேட்ட அவர் அவனை பார்த்து ஓகணக்கனே? எனது தாய் தந்தையர்களை யானேசென்று பார்க்கவேண்டுமே யல்லாமல் அவர்களை இங்குவரச்செய்து பார்ப்பது நீதியோவென்று சொல்லி உடனே புறப்பட்டு தாய்தந்தையர்களிருக்கும் வீட்டைநோக்கி நடந்து வீட்டிற்குள் புகுந்து அங்குத் தந்தையானவ ரிருக்கக்கண்டு அவர் திருவடித் தாமரைகளில் விழுந்து பணிந்து யெழுந்து நின்று கைகூப்பிக்கொண்டு ஓ என்னைப்பெற்ற தந்தையேயென்று பதறிக் கதறியழுதார். அதைக்கண்ட தந்தை அவரை ஆலிங்கனஞ்செய்து அனேகநாளாய்த் தன்னைபிரிந்து போயின தன்கன்றைக்கண்ட பசுவைப் போலவும் வெகு வருடங்களாய் தம்மைவிட்டு நீங்கிப்போயின புதல்வனைக்கண்டு ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்கினவராய் மயிர்க்குச்செறிந்து தேகப் புளகாங்கித மடைந்தார். பின் தாயானவளும் வந்துகண்டு மேல்விழுந்து வெகுவாகப் புலம்பியழ உடனே அவர் அவளின்திருவடிகளில் விழுந்து தெண்டனிட்டார். அதைக்கண்ட தாய் மார்போடு கட்டித்தழுவி முத்தமிட்டு கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருகியோட மர்மமாய் பேசாமலிருந்து புளகாங்கித மடைந்து பின்சொல்லத் தொடங்கினாள்.

அடாமகனே விவாககாலத்தில் வைராக்கியங்கொண்டு பவக்கடலை கடந்து மறுபடியும் இப்பூமியில் பிறவாத வண்ணத்திற்கு உபாயமெதுவோ அதைக் கருதி பந்துக்கள் முதலானோரையும் விடுத்து நாட்டைவிட்டுக் காட்டையடைந்து தனியனாகத் திரிந்து ராமனுக்குத் தொண்டனாகி அனேகநாள் கடத்தி இன்றுதினம் யெங்களைப் பார்க்கும்படி வந்தாயோ எங்களுக் குன்னறிய சேவை தந்தாயோ தொண்டர்களுக்குள் முதல்வனாகி நின்றாயோ இத்தனைநாளும் எங்களைவிட்டு எப்படிமனந் துணிந்து யிருந்தாயோ பசிதாபத்தினாலெப்படி நொந்தாயோ பகவான் பத்தியிற் சிறந்தாயோ வென்று பகரும் அன்னையின் மொழிகளைக்கேட்டு தாசர் சொல்லத் துணிந்தார் அதெப்படி யெனில் ஓ என்னை யீன்றெடுத்ததாயே சதாகாலமும் இந்த அனித்தியமான ஜெகத்தாசைமிகுத்துச் சம்சாரத்திலிருந்து நாளைப் போக்குவதால் என்ன சுகமுண்டாகும் எத்தனை நாளிந்த மாய்கைக்குள்ளாகி யிருக்கினும் மரணமென்ப தொருநாளைக்கு நேரிட்டுப் பேரூரில்லாமற் போவதினால் தென்னாட்டுக் கதிபதியான ஏமனிடத்தி லகப்பட்டு படாதபாடுகளும்பட்டு நரகத்தில் விழும்படியாக நேரிடும் ஆகையால் அப்படி கஷ்டம்வந்து நம்மை யணுகாவண்ணம் முன் ஜாக்கிறதைப் பட்டு பகவானுடைய கிருபையைச் சம்பாதித்துக் கொண்டால் முடிவிலிந்த ஆத்துமாவானது நித்தியானந்தமாகிய வைகுந்தப் பதவியையடையும் ஆதலால் யானும் அந்தப்பதவியை யடைவதற்காகவேண்டிய முயர்ச்சியே செய்துக்கொண்டிருக்கின்றேனே அன்றி நிறைத்துக்குள்ளாகும் முயர்ச்சியை விடுத்தவனாகும் யென்று வெகுநயமாகமொழிந்து மேலும் எனதன்னையே யாவத்து ஜீவராசிகளுக்கும் பிறப்பதுந் துக்கமே

Koviloor Digital Library

இறப்பதுந் துக்கமே இவ்வுலகிலிருந்துவாழ்வதுந் துக்கமே பொருளைச் சம்பாதிக்கவுந் துக்கமே அப்பொருளைச் செலவழிப்பதுந் துக்கமே இப்படிக் கெப்போதுந் துக்கமயமாகவே யிருப்பதால் இன்றுமுதல் நீ புத்திரர்கள் மனைவி பந்துக்கள் முதலானோரிடத்தில் பிரியஞ் செலுத்தாமல் அந்தப்பிரியத்தை பகவான்மீது வைத்தாலப்பகவான் சுகத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷிப்பான் என்று புகலக்கேட்டு தாய் தந்தையர்கள் மெத்த சந்தோஷத்தை யடைந்திருந்தார்கள்.

உடனே தாசர் வெகு சிந்தாக்கிரந்தராகி போஜனத்திற்கு ஆகவேண்டிய முயர்ச்சியைத் தேடி அறுசுவை முதலானதுகளுந் தயார் செய்துவைத்து தாசரும் அக்ஷயபாத்திர மெடுத்து வந்து பந்துக்களுடனும் இன்னமுள்ளவர்களுடனும் புசித்து சந்தோஷத்துடன் அங்கு மூன்றுநாள் வசித்திருந்து நான்காவதுநாட் காலையிலெழுந்து அநுட்டானங்களை முடித்து தாய்தந்தை தமயன் மூவரையும் யானையின் மீதேற்றித் தானும் சிவிகையின் மீதேறிக்கொண்டு மெல்லன நடத்தி நகரத்திற்குச் சமீபமாக வருகையில் அரசன் சாரணர்களால் தன்குருநாதன் வரவையறிந்து தானும் மந்திரிகள் புடைசூழக் கால்நடையாக எதிர்சென்று குருநாதனைக்கண்டு பணிந்து பற்பல உபசாரங்களுட னழைத்துக்கொண்டு நகரத்திற்குட் புகுந்து குருநாதனை சிங்காதனத்தி லிருத்தி சோடச உபசாரங்களைப் புரிந்து இருகரங்களையுஞ்சிறத்தின்மீது குவித்துக்கொண்டு பலவாறு துதிக்கும் அரசனை தாசர் கருணித்துப் பலவாராசிகள்கூறி ஓ அரசனே? இதோ நிற்கும் இம்மூவரையும் பார்த்தாயாஇதில் இருந்தவர்க ளிருவருமென்தாய் தந்தையர்கள் மற்றொருவன் தமயனுகுமென்று நவில, அரசன்கேட்டு இனியில்லாத சந்தோஷத்தை யடைந்து அம்மூவரையும்வெகு விதமாகக் கொண்டாடி பிராமணபோஜன மவர்களுக்குதவி கணக்கில்லாத அளவற்ற ஆடையாபரணங்களும் திரவியப் பைகளையுங் கொடுத்தான். அம்மூவர்களும் அதுகளைப் பெற்றுக்கொண்டுதாசரால் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீராமகீர்த்தனைகளைக் கேட்டுக்கொண்டுஞ் சிலநாளங்கு வசித்திருக்க, ஒருநாள் இராமதாசர் அரசனைநோக்கி ஐயா வேந்தனே? நாங்கள்வந்து நெடுநாளாயிற்று எங்களுக்கு விடைதந்தால் போய்வருகிறோமென, அரசன் ஒசுவாமி! தாங்கள் மாதாபிதா பிராதா இவர்கள் மூவரையும் ஊருக்குப் பிரயாணப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டுத் தாங்கள்மாத்திரம் இங்குதானே எழுந்தருளி இருக்க வேணுமென்று துதிக்க அந்தப்படியே தாசர் தன்தாய் தந்தை தமயன் இம்மூவரையும் பிரயாணப்படுத்தி யனுப்பிவிட்டுத் தான்மாத்திரம் அங்குசிலநாள்வசித்திருந்து ஒருநாளிரவி லெழுந்து அரசனுக்கும் காவலர்களுக்குந் தெரியாமல் நடந்து தந்தனுடன் கானகத்தை யடைந்து யோகத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இங்கே அரசன் அதிகாலையிலெழுந்து அநுட்டானங்களை முடித்துக் கொண்டுவந்து பார்க்க குருநாதனைக் காணாமல் விசனமடைந்து ஒருவராகத்திடங்கொண்டு தன் சேனைகளுடன் புறப்பட்டு வனத்தை யடைந்து குருநாதனைக்கண்டு பணிந்து பலவிதங்களாகஅவர் திருவடிகளைப் பூசித்து அவர் திருநாமங்களைக் கோஷித்து மெத்தவும் நேசித்து விசுவாசித்து சிலநேரமிருந்து விடைதரப் பெற்றுக்கொண்டு சேனைகள் புடைசூழவருகிறபோது தாசருடைய தாய் தந்தைகளுக்குத் தான் கொடுத்த ஆடையாபரணங்களும் திரவியப் பைகளும் அக்கானகத்தில் விழுந்து கிடக்கக் கண்டு மெத்தவிசனங்கொண்டு இதுவென்ன பாபமோவென வெண்டு இத்தனைநாளா இவருக்கு தொண்டுசெய்திருந்தும் நமது விஷயத்தில் குருநாதனுக்குச் சற்றேனும் அன்பிருக்கும் விஷயத்தி லிவ்வாடையாபரண திரவியங்களை யேற்றுக் கொள்ளாமல் அலக்ஷியஞ்செய்து இக்காட்டிலென்முன் கிடைக்கும்படி விட்டெறிந்து விடுவீரோவென்று வெகுநேரஞ் சிந்தித்திருந்து குருநாதனுக் கில்லாத மானவமானம் நமக்கேதுவென்றுதிடஞ்செய்துகொண்டுசேனைகளுடன் கலந்து தன்னுடைய நகரத்தைச் சேர்ந்து குருநாதன் பக்தியிற் சிறந்தவனாக விருந்தார். தாசரோ கானகத்தில் மிருகங்களும் பறவைகளுந் தன்னைப்புடைசூழ்ந்திருக்க ஸ்ரீராமநாம பாராயணஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார்.

இவர்களிங்கிப்படி யிருக்க மஹோளி யென்னுங் கிராமத்தினில் வசித்துக் கொண்டிருக்கும் பிராமணனொருவன் தன்குலதர்மமாகிய ஆசாரம்பக்திவேதமோதுதல் முதலான நன்மார்க்கங்களை விடுத்துத் தன்மார்க்கத்தில் மனம்போனபடி நடந்து வீடு வீடுகள் தேருந் திரிந்துக்கொண்டு தனங்கிடைக்காமையால் மணம்புரிந்துகொள்ளாமலும் அழையாத வீட்டிற்கு நுழையுஞ் சம்பந்தியைப்போல பிராமண போஜன மெங்கு நடக்கிறதோ அங்கு வலுவிற்சென்று புசித்து வருவான் அன்றியும் நல்ல புசிப்பு கிடைத்தால் மெத்த சந்தோஷமடைவான் கிடைக்காத நாட்களில் யெங்குந் திரிந்துக்கொண்டு வெகு துக்கத்தை யடைந்துக்கொண்டிருப்பான் இப்படி யிருக்கிறபோது சிவாஜியரசன் ராமதாசர்நிமித்தியமாக நடத்தும் பிராமண போஜனத்தை யறிந்து தினந்தோறுஞ் சென்று இப்பிராமணன் வெகுவாகப் புசித்து சந்தோஷித்துக் கொண்டு போகிறபோது

Koviloor Digital Library

ஒருநாளப் பிராமணன் ராஜபோசனத்தி லுண்டாகு முருசியைக்கண்டு தனக்குத் தானே யோசிக்கத் தொடங்கினன்.

அதென்னவெனில் இன்றுமுதல் நாம்ராமதாசரை யடுத்திருந்தால் நமக்கிஷ்டமான அறுசுவை யன்னங் கிடைப்பதுமன்றி அவருடைய நேசத்தா லப்பஞ்சுப் பொதியிற் அக்கினி பொறிப்பட்ட மாத்திரத்தில் அப் பஞ்சு உருமாய்ந்து போவதுபோல நமக்குண்டாகிய பாபங்களெல்லாம் பறந்தோடிப்போ மென்றும் நினைத்து அக்கணமே புறப்பட்டு ராமதாசரிடமேக அங்கு சாந்தமிலாத கொரோமிருகங்களைப் பார்த்துக் கொண்டேவந்து அருகிற்போக தைரியமில்லாமல் அதைரியத்துடன் எட்டநின்றிருக்கக் கண்டு தாசர் பயப்படாமல் வாருமையா பிராமணரே என அந்தப்படியே அப்பிராமணன் பயமின்றி சமீபத்தில் வந்து இணங்கி வணங்கி பலிந்துநிற்க, தாசர் அப்பிராமணனை நோக்கி நீர் ஆர் ஐயா யெங்கிருப்பது உமதுபேரென்ன ஊரென்னஇங்கு வந்த காரணம் யாதென அதற்கு பிராமணன் ஐயா சத்குருநாதரே யான்வசிப்பது மஹேளிபென்னுங் கிராமம் என்பேர் விசிஷ்டன் மெத்தவும் ஏழை எனக்கொருவருமில்லை. அனுதி பசிதாபத்திற்கு பொருக்கமுடியாமல் தேவரீரையடுத்து உபதேசம்பெறவும் வயிராரப்புசித்து பசியாற்றிக்கொள்ளவு மெண்ணி தங்களிடம்வந்து சரணாகதி யடைந்தேனென்று பணியக்கேட்டு தாசர் தனக்குத்தானேயோசித்து இப்பிராமணனென்ன அனுவளவேனும் முக்திமார்க்கத்தை யடையவேணுமென்ற வெண்ணங்கொண்டு வந்தவனேயல்ல வயிற்றுசோற்றிற்கு ஆசித்து வந்தவனுகத் தோன்றுகிறது அன்றியும் இப்பிராமணன் தீனனுகி மென்மேலும் சம்சாரத்திலிருந்து மெத்த சம்பாதனைசெய்து போகமோகக் கருத்துடையவனுகி பேரின்பத்தைக் கருதாது சிற்றின்பமே மேலானதென்று அவாகொண்டும் தருமம் அதருமங்கள் தெரியாமல் இவனிந்தலோகத்தில் சத்கருமம் துஷ்கருமங்களில் ஆசைகொண்டு அதனுல் அனர்த்தப்பட்டு பத்தனுகிய இவனுக்குபதேசஞ் செய்யத் தகாதென்றுங் கருதிப் பின்னும் இவனது பத்தியை சோதித்து அனந்தர மிவனுக்குபதேசஞ் செய்யவேணுமென்றும் மழைதாரைகள் எல்லாப் பூமியிலும் பெய்வதுபோல உத்தரனுகாத யிவனுக்குபதேசஞ் செய்து இவனை சோதிப்போ மென்றெண்ணி ஐயா விசிஷ்டனே சிக்கிரம் ஸ்னுநுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு வருவாயென அப்பிராமணன் மகாபாக்கியமென்று விரைவாக நடந்து தடாகத்தை யடுத்து ஸ்னுநுட்டானங்களைமுடித்து அங்குள்ள சுகந்தம் பொருந்திய மலர்களை யெடுத்து அம்மலர்களை மாலையாகத் தொடுத்துக்கொண்டேவந்து ஆசான்றிருவடிகளில் விழுந்து பலிந்து யெழுந்துநிற்க,சாஸ்திரவிதிப்படி ராமதாசர் அப்பிராமணனுக் குபதேசஞ் செய்வித்தார் உடனே அந்தசிஷன் குருநாதனிடத்தில் மலர்மாலையைச் சூட்டி வெகுவாகப் புகழ்ந்துக் கொண்டிருந்தான்.

இதற்குள்ளாகத் தான் கிராமங்களிற் சென்று பிக்ஷை யெடுத்துக் கொண்டுவந்த தானியத்தை எந்திரத்திற்போட்டு மாவுசெய்து அம்மாவை ரொட்டிகள் செய்து குருநாதனுக் களித்துத் தானும்புசித்து களித்திருக்கப் பிராமணன் பழக்கமில்லாதவனுதலால் அந்த ரொட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு தடமாடியு மிருந்தான் அந்தசமயத்தில் சிவாஜிமகாராஜன் ரதகஜ துரகபதாதிகளுட னங்குவந்து குருநாதனைக் கண்டுபணிந்து தான் கொண்டுவந்த பலவித நைவேத்திய வஸ்துக்களை குருநாதனுக்கு சமர்ப்பிக்க அவருமந்த வஸ்துக்களில் கிஞ்சித்து சிஷர்களுக்குக் கொடுத்து மிச்சத்தை குரங்குகளுக்கீந்துத் தான்செய்த ரொட்டியிற் சிறியதுண்டை அரசனுக்களிக்க அவருமச் சிறியதுண்டு ரொட்டியை மகாப்பிரசாதமென்று கருதிப் புசிக்க விசிஷ்டன்கண்டு இதுவெகு விந்தையா யிருக்கிறதென்று வெகுவாக யோசிக்கத் தொடங்கினுன்.

அதெப்படியெனில் ஆஹா இதென்ன விந்தையிலும் விந்தையாக விருக்கின்றது இவ்வரசனுக் கென்ன குறைவிருக்கின்றது சகலசம்பத்துகளும் நிறைந்திருக்க அற்பமாகிய ரொட்டித்துண்டை தேவாமிர்தமாகவெண்ணிப் புசித்தான் நமக்கோ இந்தரொட்டியைத் தின்ன அருவருப்பாக விருக்கின்றது மேலுமிந்த ஆசான் அரசன் கொண்டுவந்த மதுரமான வஸ்துக்களை யெனக்குக் கொடாமல் கேவலமாகிய குரங்குகளுக்குப் போட்டார் இதுகளை யெண்ணிப்பார்க்கையில் வெகு மகிமையாய் விளங்குகிறது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்க இதற்குள் தாசர் அரசனை நோக்கிப் போய்வாரு மென்று விடைதர அப்போதந்த பிராமணன் வைராக்கியத்துடன் தாசரைவிட்டகலாமல் வெகு துக்கத்துடனிருந்தான் இப்படி யிருக்கையில் மறுநாள் தாசரும் தத்தனும் பிக்ஷைக்குப் போகையில் அந்தப் பிராமணனும் அவர்களை பின்தொடர்ந்து போகிறபோது தாசர் பிராமணனைநோக்கி ஐயா நீரெங்கள் பின்வரவேண்டாம் இங்கு வனத்திலேயே யிருமெனப் பிராமணன் ஒசுவாமி தங்கள் கட்டளையின்படி யிவ்வனத்திலிருப்பதற்கு துஷ்டமிருகங்களின் பயமென்னை வாட்டுகிறபடியால் தேவரீரென்னை யிங்குத் தனியே விடுக்காமல் தயவுசெய்து

உடனழைத் தேகுமென்று வெருவாக வேண்டிக்கொள்ள தாசரும் அப்படியானால் வாருமென் றழைத்துக் கொண்டேகிக் கிராமங்களை யடுத்து வீடுகள்தோறும சென்று பிக்ஷைகேட்கையி லிப்பிராமணன் தானுமவர்களைப்போல பிக்ஷையிடுங்களென்று கேழ்க்க நாணமுற்றவனாகி விசனத்துடன் திரும்பியவர்கள் பின்தொடர்ந்து வந்து கானகத்தை யடைந்திருந்தான் அப்போதுதாசர் பிக்ஷையெடுத்துவந்த மாவை ரொட்டிகள்செய்து இரண்டு சிஷர்களுக்குமீந்துத் தானுமின்பமாகப் புசித்தார் இதில் பிராமணன் அந்த ரொட்டிகளை வெருதுக்கத்துடன் புசித்து திருப்தியில்லாம லிருந்து மூன்றாவது நான் குருநாதன் முன்னம் வந்துநின்று ஓசுவாமி எனக்கிங்கிருக்க மனமிசையவில்லை ஆகையால் அடியேன் வேறொரு கிராமத்திற்குப் போகிறே னென்றுசொல்லி வணங்க அதற்கு தாசர் ஒபிராமணனே யுன்னிஷ்டப்படியே வேறுகிராமத்தில் வசித்துக்கொண் டிருந்தபோதிலும் இங்கு அடிக்கடி வந்துபோயிக் கொண்டிருமையா வென்றுசொல்லி விடைதரப் பெற்றுக்கொண்டு அப்பிராமணர் இஷ்டமான போசனத்தின் பொருட்டு வேறொரு கிராமத்தை யடுத்து இச்சையின்படி திரிந்துக் கொண்டிருந்தான்.

இவ்வண்ணம் அப்பிராமணன் மனம்போனபடி திரிந்துக்கொண்டிருக்கையில் அக்கிராமத்திலோர் கிரகஸ்தன் குரு உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு குருநாதருக்கும் பிராமணர்களுக்கும் ததியாராதனை செய்விப்பதை யறிந்து அவ்விடத்திற்கேகி பிராமணருட்கார்ந்திருக்கும் பந்தியில் தானுமுட்கார்ந்துதிருப்தியாகப் புசித்துக்கொண்டே இச்சாதுவை குருவாக நாமடைந் திருப்போமாகில் இஷ்டமான மதுர போசனங்கள் கிடைக்குமென்றெண்ணி அச்சாதுவினருகில் வந்து பணிந்து யெழுந்து கைக்குவித்து நிற்கும் பிராமணனை நோக்கி அச்சாது ஒபிராமணசிலனே உமக்கென்னாலாகவேண்டிய வேலையென்ன அதைத்தெரியச்சொல்லுமென அதற்கப்பிராமணன் ஓசுவாமி யான் அனாதை ஒருவரும் பந்துக்களில்லாத யேழை தனியன் பசிதாபத்தினாலேவாடி மெத்தவுந் தவித்து ராமதாசரை குருவாகவடைந்து என்மனதுக்குசந்தோஷமில்லாமையால் மெத்த நேமத்துடன் தேவரீருடைய திருத்தாட்டாமரைகளில்விழுந்து சரணாகதியடைந்துசிஷனாகவெண்ணி வந்தேனென அதற்கச்சாது ஒபிராமணனே ஒருவருக்குச் சிஷனாகி அவருடைய முத்திரையைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தும் மறுபடியும் அந்த ஆசானையடுக்க வெண்ணுவதால் உலகமுன்னைப்பழிக்காதா எந்தமதியைக் கொண்டு என்னையாசானாக வடுக்கவந்தாய் இப்படிசெய்யும்படி எந்தசாஸ்திரவாதி யுனக்கு போதித்தவன் அன்றியும் அன்னை யெவ்வளவு துர்ப்பலத்தை யடைந்தவளாயிருக்கினும் தனயன் மற்றொருவனிதையை அன்னையாக உள்ளங் குளிரச்செய்துக்கொள்ள வெண்ணினால் உலகம் ஒப்புக்கொள்ளுமோ மேலும் ஆதிகுருநாதனை நீக்கி வேறொருநாதனை யடுகக வெண்ணுவது ஒருபுதல்வனுக் கிரண்டு தந்தைகளிருப்பதைப் போலாகும் இது வுலகத்திற் கேளிதமாகும் அன்றியும் ராமதாசரிடத்திலிருக்க சம்மதமில்லாவிடினும் அவருபதேசித்த மந்திரத்தை இடைவிடா தெப்போதுந் தியானஞ்செய்து வீதிகள் தோறுங்?திரிந்துக்கொண் டிருமையா வென்று நவின்றார்.

இந்தப்படியாக அந்தப் பரமசாது பிராமணனுக்குப் பலநீதிகளை போதித்தும் அப்பிராமணன் அப்பரமசாதுவை விடாமல் இணங்கிவணங்கி பணிந்து ஓசுவாமி இவ்வேழையேனை எப்படியாகிலும் கிருபை கூர்ந்து ஆட்கொள்ள வேணுமென்று திருவடியில்விழுந்து எழுந்திராமற் கிடக்கும் பிராமணனை அச்சாது நயமொழிகளாலெழுந்து நிற்கச்செய்து ஒபிராமணனே? நினக்கொருகுருவிருக்க மற்றொருகுருவை யடையக்கூடாது அப்படி யடுத்த சிஷனுக்கும் ஆசானுக்கும் மீளாநரகம் வந்தணுகும் ஆகையால் நீ அந்த இர்ாமதாசரையே யடுத்திருப்பையாகி லுனக்கு ஜென்மரகிதமாகும் வைகுந்தப் பதவி கிடைக்குமென்று நவில, அப்பிராமணன்ஓசுவாமி சத்குருநாதரே? உபதேசஞ் செய்தாலொழியதேவரீரை யான் விடுவதில்லையென்று அவர் திருவடிகளில் விழுந்து முன்போல வெழுந்திராமற் கிடக்க, அப்பரமசாது ஒ பிராமணனே? அந்த இராமதாசரிட மெந்த மந்திரத்தை உபதேசஞ் செய்துக்கொண்டையோ, அந்தமந்திரத்தை யவரிடங்கொடுத்து வருவாயாகி லுனக்குபதேசஞ் செய்கிறேனென்று நவில, அப்பிராமணனு மந்தப்படியே சென்று மந்திரத்தை இராமதாசருக்குக் கொடுத்து வருகிறேனென்றுசொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு கானகத்தேகி இராமதாசரைக் காணமல் வெகுநாள் தேடிக்கொண்டிருந்து ஒருநாள் இராமதாசரைக் கண்டு பணிந்து ஓசுவாமி? வேறொரு குருவை யடைந்தேன் ஆகையால் இவ்வேழையின்மீது கிருபைசெய்து தேவரீர் உபதேசித்த மந்திரத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுமையா வென்ற மொழியைக்கேட்டு இராமதாசர் ஓபிராமணா இவ்வுலகத்தி லுன்னைப்போல உத்தமசிஷனை நான் கண்டதில்லை, என்னிடமெந்த துர்க்குணத்தைக் கண்டு வேறொரு ஆசானை யடுத்தாயென, அதற்குப் பிராமணன் ஓசுவாமி? தேவரீருரைத்த மந்திரம் வெகுகடினமாயிருக்கிறபடியால் வேறு ஆசானைத் தேடிக்கொண்

Koviloor Digital Library

டேனெனகேட்டு தாசர் அப்பிராமணனை யருகிலழைத்து ஜலத்தை வாயிற்கொட்டி கொப்பளித் துமிழும்படி செய்ய அந்தப்படியே பிராமணனுங் கொப்பளித்துப் பூமியின்மீதுமிழ அதில் தானுபதேசித்த மூன்றெழுத்துடைய ஓங்காரங் காணப்பட்டது உடனே தாசர் ஓபிராமணா? இனித்தடையின்றி நீ வேறொரு ஆசானையடையக் கடவாயென்று விடைதரப் பெற்றுக் கொண்டப் பிராமணன் விரைவாக நடந்து பரமசாதுவையடைந்து நடந்த விர்த்தாந்தங்களை எல்லாம் சுருக்கமாகச் சொல்லக்கேட்டு அந்தப் பரமசாது பிராமணனை நோக்கி ஓ விசிஷ்டனே? அளவுகடந்த வைராக்கியத்தையும் அதிக பக்தியையும் வசித்து வனத்தினில்திரிந்து ஸ்ரீராமரைச் சதாகாலமும் இடைவிடாமல் தியானித்துக் கொண்டு அந்த இராமச்சந்திர மூர்த்தியின் சேவையைச் செய்து பரமானந்தத்தில் மிகுத்துப் புனிதராகிய ஸ்ரீராமதாசரது முத்திரையை விடுத்து என்னிடத்தில் விசுவாசித்து வந்தாய் குருத்வேஷியாகியும் வந்த உன்னையான் சேர்ப்பனோ? சேர்த்து உபதேசிப்பனோ? மந்திர வக்கிரங்களை மாத்திடச்செய்த மகானுபாவனுக்காகிலும் மேலானதிரானியை யுடையவர்கள் இவ்வுலகத்தினி லெவருமில்லை இதையுணராமல் நீசெய்தது துரோககாரியமல்லவோ அதை யின்னுந் திருத்திச் சொல்லவோ? இதுசரியல்ல போபோவென்று அதட்டிக்கூற அப்பிராமணன் இருதலைக் கொள்ளியி னடுவினிலகப்பட்ட யெறும்பைப் போல இங்குஞ் சுகத்தை யடையாமல் அங்குஞ் சுகத்தையடையாமல் துக்கத்திற் குட்பட்டவனாகிச் சஞ்சலத்தையடைந்து இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் ஆகாமல் நிறையத்துக் குள்ளாகினான்.

பின்பு தாசர் துஷ்டமிருகங்கள் வசிக்கும் காரடவியினில் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் அம்மார்க்கமா யனேக ஜெனங்கள் நடந்துசெல்ல அவர்களைப்பார்த்து நீங்களெங்கு செல்கின்றீரென, அதற்கவர்கள் பண்டரிபுரத்திற்கு யாத்திரைசெய்ய போகிறோமென்றும் மேலுமவர்கள் ஓஐயா பரமபாகவதரே அந்தப்பண்டரி புரத்தை சேவிக்க வேணுமென்ற கோரிக்கை யுமக்கெப்போது முண்டாயிருக்கட்டும் மெத்தவைராக்கியத்துடன் வனத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றீர் அந்தப்பண்டரிபுரத்தை நீவந்துசேவித்தால் இருகாரங்களையும் இடுப்பினில் வைத்துக்கொண்டு நின்ற திருக்கோலமாய் ராதாருக்மணி சமேதராகிய பாண்டுரங்கன் நிஜபக்தஜெனங்களை ரட்சித்துக்கொண்டு எப்போதும் வாசமா யிருக்கின்ற பண்டரிபுரத்தை பக்தி பூரணர்களாகி சேவித்தால் அவர்களுக்கு மேலாகிய சௌக்கிய முண்டாகு மென்றதைக்கேட்டு தாசர் அவர்களை நோக்கி ஓபண்டரி யாத்திரைவாசிகளே இவ்வுலகின்கண் எனக்கு இராமனே தெய்வம் இராமனே பரமகுருநாதன் இராமனே தாய்தந்தை இராமனே தமயன் இராமனே பந்துமுதல் சகலசம்பந்தமாகி யெனக்கு சேவைதந்துக் கொண்டிருக்க அவரையன்னியில் என் மனதில் வேறெவரையுங் கருதமாட்டேன் என்றுசொல்லிக்கொண்டே அயோத்திமாநகரத்துக்கீசா ஆஞ்சநேய வரதா ஜெயநேத்தி ரோச்சவமாய் தேவரீரைக்கண்டு சேவிப்பேன் ரகுநாதா வென்று கீர்த்தனைகளைப் பாடி ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கியிருந்தார் இதைக் கேட்டுங் கண்டும் அவர்கள் ஏகநிஷ்டா பரிபூரணராக விருப்பவராகும் இவரது மகுத்துவத்தைச் சொல்ல ஆயிரம்பணா முடிகளையுடைய ஆதிசேஷனாலும் பிருகஸ்பதி பகவானாலும் சரஸ்வதி தேவியினாலு முடியாதென்றால் கேவலர்களாகிய நம்மால் இவரது மகுத்துவத்தைச் சொல்லத் தரமாமோ வென்றுசொல்லிப் பண்டரியைநோக்கி நடந்தார்கள்.

அப்போது சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கன் தாசரைச் சோதிக்கவெண்ணிப் பிராமணவேடம் புனைந்து பண்டரியை விட்டுப் புறப்பட்டு கானகத்தைநோக்கி நடந்து தாசருக் கெதிர்வந்து ஆசீர்வாதம் புரிந்து ஓ பரமபாகவத சிகாமணியே இரண்டுநாளாய்ப் பிரசாதமில்லாமல் பசிதாபத்தினால் மெத்தவும்நைந்து நொந்து மெலிந்து வாடி மனிதசஞ்சார மில்லாத இக்காட்டில் நமக்கன்னம் எவ்வாறு கிடைக்குமென்று நாட்டையாகிலு மடைவோமென்றால் வழிதெரிய வில்லையே விருத்தாப்பியக் கிழவனாதலால் நடக்க முடியவில்லையே கண்கள் தெரியவில்லையே நானென்னசெய்வேன் முன்னம் யான்செய்த தவப்பயனாலோ ஏழைப் பரதேசிகளை யாதரிக்கும் உத்தம குணமுடைய உன்னைக்கண்டேன் கண்ட மாத்திரத்தில் ஆனந்தங்கொண்டேன் ஐயா பரமசாதுவே தயவுசெய்துச் சீக்கிரம் பிரசாதங்கொடுத்து என்னுடைய பசிதாபத்தைப் போக்கி ஆயாசத்தை நீக்கிக் காப்பாற்றும் ஐயோ கண்கள் சுழலமிடுகிறதே காதுகளடைக்கின்றதே என்று மெத்த தாபந்திரியப்படும் பிராமணவிருத்தரைத் தாசர்கண்டு பூததயை பச்சாதாபங்கொண்டு அவருக்கு ஸ்னானஞ் செய்வித்து ஆடைகளைத் தோய்த்து உலர்த்திக்கொடுத்து அறுசுவை உண்டியைத் தளிகையிலையில் பரிமாறி ஓசுவாமி வாருமென்றழைத்துச்சென்றுத் தளிகையின் முன்னுட்கார்ந்து பொருமையாகவும் திருப்தியாகவும் புசித்து சற்றுநேரம் இளைப்பாறி உமக்கிஷ்டம் வந்தபோது போகலாமென்று நயவசனங்கள் புகன்று உபசரிக்க அந்த விருத்தப் பிராமணன் புன்னகையுடனும் புசித்து சற்றுநேர மிளைப்பாறி தாசரை

Koviloor Digital Library

நோக்கி ஒபரமசாதுவே நான் பண்டரியாத்திரை செய்யப் போகவேண்டும் எனக்கென்னமோ இருந்தாப்போலிருந்து இப்போது கண்கள் காணப்படவில்லை பண்டரிநாதனை சேவித்தபின்பே கண்கள் காணப்படுமென்று நினைக்கிறேன் தயவுசெய்து என்னைப் பண்டரிபுரத்திற் கழைத்துப் போய்விட்டு அப்பாண்டுரங்கன் சேவையைவிடுபடுத்தினு லுனக்கு மெத்த சுகிர்தமுண்டாகுமென்று வேண்டிக்கொள்ள தாசரக்கருத்துக் கிசைந்து அவரையழைத்து கொண்டு நடந்து சிலநாளில் பண்டரியைச் சேர்ந்து அங்கு வெகுஜெனங்கள் கூடி சந்திரபாகா நதிக்கரையில் ஸ்னனம்பண்ணி அநுட்டானங்களை முடித்து சந்நிதிக்குச் சென்று பாண்டுரங்க விட்டலனை சேவிக்குமவர்களும் வலம்வருபவர்களும் ஆனந்த மேலீட்டால் ஒருவரை யொருவர்கட்டி ஆலிங்கனஞ் செய்யுமவர்களும் தங்களை மறந்தாடுமவர்களும் இசையுடன் கலந்துப் பாடுமவர்களும் பலவிதமாய்த் தோத்திரம் புரியுமவர்களுமா யிருப்பதை தாசர் பார்த்துக் கொண் டிருக்கையில் விருத்தப்பிராமணன் மாயமாய் மறைந்துபோயினன்.

அத்தநியில் தாசர் தத்தனைநோக்கி நாமமழைத்துவந்த பிராமண னெங்குபோயினரென அதற்கு தத்தன் ஒ சுவாமி இப்பெருங்கூட்டத்தி லவரெப்படி போயினரோ தெரியாதென தாசர் ஒதத்தனே சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் எனக்குண்டாகிய பக்தி வைராக்கியத்தைச் சோதிக்கவெண்ணி விருத்தனைப்போல ரூப மெடுத்து வந்து ராமனைவிட மற்றொருவரைப் பாடுவதுஞ் சேவிப்பது மில்லையென்று வைராக்கியங் கொண்டிருந்த வென்னை மயக்கிப் பண்டரிபுரத்துக் கழைத்துவந்து விடுத்து மாயமாய் மறைந்துபோயினன் பகவானல்ல இன்னமெவர்கள் வந்து என்னை வேறொருவர் நாமத்தைச் சொல்லும்படியும் சேவிக்கும்படியும் வற்புறித்தினலும் என் குலதெய்வமாகிய ஸ்ரீராமனைத் தவிர அன்னியரைப் பாடவும் சேவிக்கவு மாட்டானென்றுத் திடங்கூறிக் கொண்டிருக்கையில் கெருடன்மீதுப் பாண்டுரங்க விட்டலன் ஆரோகணமாகி வீதிபுறப்பாடு செய்ய தாசர் கண்டு தனக்கு ராமனிடத்திலிருக்கு மன்பினலும் வைராக்கியத்தினலும் தன்னுடைய நாவினல் பாண்டுரங்கா வென்று புகழாமல் ஸ்ரீராமா பரந்தாமா ஜெயராமாரகுராமா தசரதராமா கோசலைராமா ஜானகிராமா சீதாராமா கோதண்டராமா பட்டாபிராமா ஆயிர நாமாவென்று மெத்தப்பிரியத்தால் வரவேணும் வரவேணும் வென்றழைப்பார் அன்றியும் தேவரீரைவிட வேறொருவரையுந் தியானஞ்செய்யாத வெனக்கு நீர் நாமென்னும் அகம்பாவத்தை நீக்கி உமது தெரிசனந் தந்தாட்கொள்ளுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்து அங்குண்டாகும் தாளமேள வாத்தியங்களி னொலியினலும் நாம பஜனை கோஷிப்பதினலும் தன்னைமறந்து ஆனந்தம் பிரமானந்தமென்னு மிரண்டையுங் கடந்து பரமானந்தமடைந்து பற்பல விதங்களாகப் புகழ்ந்துக் கொண்டும் சாதுகளுக்கெல்லாம் தொண்டனைப் போல வந்தனம் புரிந்துக்கொண்டு திரிகிறபோது ஆஞ்சநேய ரெதிர்ப்படக்கண்டு அவருக் கிணங்கி வணங்கி தீர்க்கதெண்டனிட்டு எழுந்துநின்று கைகட்டி வாய்பொத்தி பக்தி சிரத்தையுடன் சொல்லத் தொடங்கினர்.

ஒ அஞ்சனதேவி தனயா காஞ்சனகாயா தூயா அப்பிரமேயா சஞ்சீவிராயா என்குருராயா ஸ்ரீராம லட்சுமண பரதசத்துருக்ன சீதாபிராட்டியைக் காணுமே நீர்மாத்திரந் தவிர்த்துவந்து தரிசனந் தந்தீரே என்னைச் சோதிக்கவெண்ணி விருத்தப் பிராமணரூபந் தரித்து பண்டரிநாதன்வந்து என்னை யழைத்துக்கொண்டித்தலத்தை யடைந்துவிடுத்து மாயமாய் மறைந்து போயினர் என்றதைக்கேட்டு ஆஞ்சநேயர் தாசரைநோக்கி ஒபரம பாகவதனே ஸ்ரீ ராமச்சந்திர மூர்த்தி இவ்வுலகத்திலயோத்தியா நகரத்தை யடைந்து துஷ்டர்களை சிக்ஷித்து இஷ்டர்களைரக்ஷித்து வெகுநீதியாக நகரத்தை பரிபாலனஞ்செய்து பரமபதத்தை யடைகிறபோது யான் ஸ்ரீராமரைநோக்கி ஒசுவாமி தேவரீரை மறுபடியும் அடியேன் எப்போது தெரிசிப்ப தென்றென அதற்கு ஸ்ரீ ராமர் என்னைநோக்கி ஒ ஆஞ்சநேயரே துவாபரயுகத்தில் கிருஷ்ணவதார மெடுக்கப்போகிறேன் அப்போதுனக்கென் தெரிசனந் தருகிறே னென்றுசொல்லி வைகுந்தமா நகரத்தை யடைந்தார் அவர் கட்டளையின்படி யான் சேதுவை யடைந்திருக்கிறபோ தோர்நாள் திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதர் வரக்கண்டு அவரைநோக்கி ஒமுனிநாதரே! ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியின் தெரிசனமெப்போது கிடைக்கும் அதைத் தெரியச்சொல்லுமென்று வினவியதற்கு அந்த நாரதமுனிவர் ஒ ஆஞ்சநேயரே சிலநாள் நீயாத்திரை செய்துக்கொண் டிருப்பையாகி லுனக்கு ஸ்ரீராமதெரிசன முண்டாகுமென்று சொல்லி மனதுக்கிசைந்தபடி சென்றார். அந்தப்படியே யானும் யாத்திரை செய்துக் கொண்டு துவாரகையை யடைந்து பார்க்கும்போது அந்தத் துவாரகையானது சொர்ன மயமாகியும் லங்கைக்கு நிகராகியும் விளங்கினபடியால் சற்றாலோசித்தேன் அதென்னவெனில் கடலின் னடுவிலிருக்கும் லங்கையானது இங்கெப்படி வந்த தென்றும் இது யாரோசெய்த மோசமென் றுங் கருதி என்னுடைய வாலினலே அந்தலங்கையைச் சுத்தி அடியோடு பேர்த் தெடுக்க வெத்தனிக்கிற போது

Koviloor Digital Library

அங்குநாரதமுனிவர் வந்து இதுபலராமச்சக்கிரவர்த்தியின் ஆளுகைக்குட்பட்ட துவாரகைபேயென்று இலங்காபுரமிதல்லவென்று சொல்லகேட்டு மறுபடியும்யான்ராமனென்றுகீர்த்திபெற்று பகவான் பரமபத நகரமேவியிருக்க யிவனுரோ பலராமனென்று நாமம்வைத்துகொண்டிருக்கின்ருன் இவனந்தராமனைவிட அதிகபலம்பெற்றவனு யிருந்தாலல்லவோ பலராமனென்று பேர்வைத்துக்கொண் டுலகத்தை யாளலாம் அந்தராமனையொத்த பலத்தை யடையாத பலவீனனை இவனுக்குப் பலராமனென்றபேர் தகுமோ தகாது என்றுநினைத்து அன்னகாத்தைச்சார்ந்த சோலைகளை யடுத்து அங்குள்ள மரங்களை அடியோடும்பிடுங்கி அங்கிருந்த காவலாளிகளைஅடித்தேன். என்னசொல்லி அடித்தேனென்ருல் அடாகாவலர்களே உங்களரசன் பலராமனென்னும் தன்பேரை மாத்திரமுலாச்சுது இல்லாவிடில் நால்வகைச் சேனைகளுடன் யுத்தத்திற்கு வரச்சொல்லுங்களென்று அடித்தேன். அவர்கள் அவ்வடிகளைப் படமாட்டாமல் ஓடோடியுஞ் சென்று யான்சொல்லிபடி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குத் தெரியச்சொன்னுர்கள் கிருஷ்ணனும் கேட்டு இதுவே நல்ல ததியென்று கருதி கெருடனையழைத்து ஓ வைனதேயா நமது துவாரகைக் குள்ளொரு வானரன்வந்து சோலைகளை யெல்லாம் அடிவேருடன் பிடுங்கிக் காவலர்களையும் இன்னும் பலரையும் அடித்து மாய்க்கின்ருன் ஆகையால் நீயவனிடஞ் சென்று பலராமரும் நானுமவனை யழைத்துவரச் சொன்னதாகச் சொல்லியழைத்து வரக்கடவாயென கெருடனு மந்தப்படியே அழைத்து வருகிறேன் சுவாமியென்றுசொல்லி யென்னிடம் வந்து ஓவானரமே உன்னைப் பலராமரும் கிருஷ்ணமூர்த்தியுமழைத்து வரச்சொன்னுர்களென அப்போதெனக்குண்டாகிய கோபத்தினுல் அந்தகெருடன் கன்னம் பிளந்து போம்படி யடித்தேன் அந்த அடிக்கு கெருடன் கிறுகிறென்றுசுழன்று மூர்ச்சையாக விழுந்து சற்றுநேரத்திற்றெளிந்து நகரத்தை நோக்கிச் சென்று கிருஷ்ண பரமாத்மனைக்கண்டு என்னுலவ னடிப்பட்டு மெலிந்தசெய்தியை யறிவிக்கக் கிருஷ்ணமூர்த்தி கேட்டு பலராமரைக்கண்டு ஓ முத்தண்ணுவே நமது ரதகஜதுரகபதாதி சேனைகளை யழைத்துச் சென்று அந்த வானரனுடன் போராடி தந்திரமாக அவனைப் பிடித்துக்கட்டிக் கொண்டு விரைவினில் வாருமென்று சொல்லப் பிரத்யுமன்னனும் வெகுசேனைகளுடனும் பல வாத்தியங்களான ரணபேரிகை வெங்கலபேரிகை முதலானதுகளு முழங்க நகரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு ரணபூமியையடுத்துத் தன் சேனைகள் வெகு ஆரவாரத்துடன் ஆர்ப்பரிக்க பதாதிகள் தங்கடங்கள் வில்லைவளைத்து அனேக பாணங்களைச் சந்தித்துப் பிரயோகித்தார்கள் அவர்களப்படி பிரயோகித்த பாணங்கள் என்மேல்வந்து விழ வொட்டாமலே பிடித்துபிடித்து ஒடித்துத் திசைகளி லெறிந்துவந்திருக்கும் வெகுசேனைகளையு மென்வாலினுல் சுத்திமிருக்கிக் கட்டி ஆகாயவீதியில் நிறுகிறென்று நிருப்ப அவர்கள் பெருத்த ஓசைபோட இதனையறிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா கெருடனைக்கண்டு ஓ வைனதேயனே நீவிரைவாக அந்தவானரனிடஞ் சென்று ஸ்ரீராமர் அழைத்து வரச் சொன்னுரென்று சொல்லி அழைத்துவரக் கடவாயென அதற்கு கெருடன் ஓசுவாமி என்னை மன்னித்து இனியாரையாவது அனுப்பி அந்தவானரனை யழைப்பித்துகொள்ளும் நான்போனுலோ கோபத்துடனடித்துக்கொல்லுவான் எளிதான வானரனல்லனென்றுபணிய அப்போது கிருஷ்ணமூர்த்திக் கெருடனை நோக்கி ஓ வினதைப்புதல்வா நீ போகிறபோதே ராமநாமத் தியானஞ் செய்துக்கொண்டு ஸ்ரீராம பக்தனைப்போ லபினயித்துக் கொண்டுபோய் வானரனைக் கண்டு மரியாதையாய் பேசுவையாகில் அவனுன்னையொன்றுஞ் செய்யாமல் வெகு சந்தோஷமாக நின்பின்னே வருவானென்றும் அன்றியும் அந்தமாருதியின் குணங்களையுந் திவ்யக்ஞான சம்பத்தையுந் தெரிந்து தக்கப் பிரியமொழிகளைப் பகர்ந்து பணிவாயாகிலந்த மாருதி தொண்டனுகிய னினக்குத் தொண்டனுகியுனை கௌரவப்படுத்துவானென்றுசொல்லி யனுப்ப வைனதேயன் அந்தப்படியே யழைத்து வருகிறேனென்று சொல்லி வருகிறபோதே ராமநாமத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டு ராமபக்தனைப் போல அபிநயங்கொண் டென்னிடம்வந்து வணங்கி ஐயா மாருதியே தங்களை ஸ்ரீராமரழைத்து வரச்சொன்னுரென்று வினயமாகப்பகர அதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் அந்த கெருடனுக்கு யான் தெண்டனிட்டு இருவருமாகப் புறப்பட்டு வழியே வந்துக்கொண் டிருக்கையில் கிருஷ்ணபரமாத்மா சத்தியபாமையை யழைப்பித்து ஓவனிதையே நீசீக்கிரம் சீதையைப்போல் வடிவெடுத்து வரக்கடவாயென்று கட்டளையிட மகாபாக்கியமென்று சொல்லி அந்த சத்தியபாமை அளவிறந்த ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினிடத்தில் வரக்கண்டு ஸ்ரீகோபாலன் ஓசத்தியபாமையே உன்னைச்சீதை வடிவெடுத்து வரச்சொன்னுல் பழய வடிவமாகிய சத்தியபாமை வடிவுடன்வந்து நான் சீதை வடிவெடுத்து வந்தேனென்று என்முன்வந்து நிற்கின்ருய், சீதைவடிவம் பெற்றிருக்கின்ருயா அல்லது முன் வடிவத்துட னிருக்கின்ருயா வென்று பார்க்கக் கடவாயென்ன அந்தப்படியே சத்தியபாமை நிலைக்கண்ணுடி முன்னின்று பார்த்துத் தன்வடிவமேயன்றிச் சீதைவடிவமில்லாததால் அந்தச் சத்தியபாமை வெட்கப்பட்டு நாணமடைந்து ஓர்பக்கத்தி லொதுங்கி நிற்பதை

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி கண்டு இம்மாதின் கெர்வமின்று அடங்கியது என்றுமதித்து ஒசத்தியபாமையே நீயேன் யிங்கு முகவாட்டத்துட னிற்கின்ருய் அதோ ஆஞ்சநேயர் சமீபித்து கெருடனுடன் வந்துவிட்டார் ஆகையால் நீசிக்கிரம் அந்தப்புரஞ் சேர்ந்து பதினுயிரம் ஸ்ரீகளும் நீயுமாக ருக்குமணியி னிடஞ்சென்று அந்தமங்கையைச் சீதையின் வடிவமெடுத்து நான் வரச்சொன்னதாகச் சொல்லுவையாகில் அம்மாது தடையின்றிச் சீதைவடிவமெடுத்து வருவாளெனக்கேட்டு அந்த சத்தியபாமை விரைந்து அந்தப்புரத்தையடைந்துப் பதினுயிரங்கோப ஸ்ரீகளை யழைத்துக்கொண்டு ருக்குமணிதேவியி னிடஞ்சென்று அக்கா நமது துவாரகாநாதன் நின்னைச்சீதை வடிவ மெடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரம் வரச்சொன்னுரென்று புகலக்கேட்டு ருக்குமணி விரைவாகச் சபாமண்டபத்துக்கு வரக்கண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி ஸ்ரீராமனுக வடிவெடுத்துநிற்க உடனே ருக்குமணியும் சீதையாகி ஏகாசனத்தினி லிருவருமிருக்கப் பலராமர் லட்சுமணனுகவும், யாதவர்களெல்லாம் வானரங்களாகியும் நிற்க, ஸ்ரீராமன் மந்தகாசத்துடன் யாவரையுங் கிருபைக்கண்ணுல் பார்த்துத் தன்சுந்தர வடிவத்தை யெல்லோருங் கண்டு ஆனந்தம் ஆனந்தம் என்று கூத்தாடுகிறபோது யானும் கெருடனும்போய் அந்த ராமரைக்கண்டு பணிந்து ஆனந்தித்துநிற்க, என்னைநோக்கி ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்திப் பரம சந்தோஷ மடைந்து ஒ ஆஞ்சநேயரே யான் முன்னமுனக்குச் சொன்னபடி கிருஷ்ணுவதாரத்தில் ஸ்ரீராமதெரிசனங் கொடுததேன். இப்போதுஉன் னிஷ்டமும் நிறைவேரியது அன்றியும், யானெடுத்த அவதாரலீலைகளில் பேத பாவங்கொள்ள வேண்டாம் எத்தனை யவதாரங்க ளெடுத்தபோதிலும் பரம்பொருள் ஒன்றேயாகுமென்று சொல்லி உடனே தான் கிருஷ்ணரூபமும் லட்சுமணன் பலராமரூபமும் சீதை ருக்குமணிரூபமும் வானரர்கள் யாதவர்களாகியும் நிற்கின்றதைக் கண்டு அன்றுதொடங்கி யான் பலராமகிருஷ்ணர்களை அர்ச்சனை செய்துக் கொண்டிருப்பேன் என்றிந்தக் கதையைச் சொல்லப் பேசாமல் மௌனமாக விருக்கையில் அந்த இராமதாசர் விரைந்துசென்று மண்டபத்தை யடுத்து எதிர்நோக்கிப் பார்க்க, அங்கு செங்கல்லின்மீது நின்றிருக்கும் பாண்டுரங்கனைச்சேவித்துவலம் வந்து பணிந்து எழுந்துநின்று ஒஸ்ரீராமா நினதுகோதண்ட மெங்கேபோயிற்று சரயூநதியெங்கே போயிற்று அயோத்திமாநகர மெங்குபோயிற்று நினது ரூபமெங்கே மாறிப்போயிற்று சீதாபிராட்டி யெங்கே லக்ஷ்மணரெங்கே அன்றியும் வானரசேனைக ளெங்கே ஆஞ்சநேயரொருவரன்றி வேறொரு ரூபமேனு மிங்கு காணப்படவில்லையே என்று பக்தபூர்ணமாய்த் துதிசெய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் சோரவிட்டுக்கொண்டு நிற்கும் இராமதாசரது கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றுபாண்டுரங்கன் கருதி ஸ்ரீராமரூபத்தைப் பொருந்தி சீதையும் லட்சுமணரும் அருகிலிருக்கசரயூநதியுந்தோன்றஅயோத்தியாநகரமும் அங்கு பிரகாசிக்க வானரசேனைகள்ஆரவாரிக்கும்படி நிமேஷத்தமாத்திரத்தில் சகலமும் அங்கு பொருந்தி யிருக்கக்கண்டு இராமதாசர் இனியில்லாத சந்தோஷ சாகரத்தில் மூழ்கினவராய் அனேகவிதங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்ய அங்குவந்து சேவைக்காக காத்திருந்த பக்தர்களுக்கு ஸ்ரீராமரூபங் காணப்பட்ட படியால் சேவித்துப் புளகாங்கிதங் கொண்டு அவர்கள் இந்தப் பண்டரி தலத்தில் மகாத்துமாவாகிய இந்த இராமதாசருக்காக பகவான் பாண்டுரங்க வடிவத்தை மாற்றி ஸ்ரீராமச்சந்திர வடிவமெடுத்து சேவைதந்தார் என்று சொல்லி தாசரை வெகுவாகப் புகழ்ந்துக் கொண்டாடி ஒ ராமதாசரே முன்போலவே பாண்டுரங்க வடிவத்தை நாங்கள்கண்டு சேவிக்கும்படி பிரியபக்தியுடன் ஸ்ரீராமரை மிகவுந் தோத்திரஞ்செய்யு மையாவென்றுவேண்ட அதற்கு தாசர் அந்தப்படியே ஸ்ரீராமரைத் தோத்திரஞ் செய்ய ஸ்ரீராமர் விட்டலரூபத்துடன் விளங்கினர் அந்த விட்டல வடிவத்தைக் கண்டு சேவித்து பக்தர்கள் யாவரும் பரமானந்தத்தை யடைந்து இவர் மெத்தபுண்ணிய புருடரென்று தாசரை வெகுவாகத் துதித்துக் கொண்டாடினர்கள் அப்போது பாண்டுரங்கன் தாசரை நோக்கி ஒபக்தசிகாமணி உன்வாக்கினலே என்மீது கீர்த்தனைகளைப் பாடக்கடவாயென, தாசர் சந்தோஷத்துடன் மண்டபத்தை நாடிப் புன்னகையுடன் வருகிறபோது சதா தங்களுடைய மனதில் பகவானை யேளப்பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் அந்தரங்க பக்தர்கள் அம்மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கையில் அவர்களைநோக்கி ராமதாசர்சொல்லத் தொடங்கினர்.

ஒசாது சத்புருஷர்களே? ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியை உங்களுள்ளத்திற் கண்டு தெரிசிப்பவர்களும் பக்தி நிஷ்டையில் பூரணஞ்ஞானிகளுமாகி நீங்களிருக்க வனங்களில் மனம்போனபடி திரிந்துக்கொணடு வானரங்களுடன் சங்கஞ் செய்துக்கொண்டு வீணுளைப் போக்கின யான் மேலாகிய வேதசாஸ்திர புராண இதிகாசங்களைக் கண்டு வாசிக்காமலு மிருந்தேன் அன்றியும் சங்கிதமும் சாயித்தியங்களும் நன்ருய் அறிந்தவனல்லன் சபையில் அழகானசாரம் அசாரமென்னும் வார்த்தைகளைப்பகுத்தறிந்து சொல்லத் திறமையுள்ளவனு மல்லன் மேலும் வேதாந்த சித்தாந்தங்களின் அர்த்தங்களும்ஸ்ருதிலயை ஸ்வர சாயித்தியங்களையும் நானறியேன், (ஞானேஹீன பசுபிச்சமான) என்பதுபோல ஞான மில்லாதவன்

Koviloor Digital Library

பசுவுக்கு நிகரானவனென்று பிரமாண மிருப்பதாலே ஞானமில்லாதவனும் பக்தியில்லாதவனும் வைராக்யமில்லாதவனுமான யான் சொல்லப்புகுந்த விடத்தில் ஸ்ரீராமன் எனக்குத் துணையாயிருந்து என்வாய்மொழிகளை பிரவீணவாக்கைப் போலப் பாதுகாப்பாராக வென்று நைச்சிய வார்த்தைகளுடன் கதைசொல்ல ஆரம்பித்தார். பக்தர்களைப் பாலனஞ் செய்யும்படியானதும் பக்தர்களுக்கு வசப்பட்டதுமான ஸ்ரீஹரியின் திருநாமமே இவ்வுலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவருக்கும் இக்கலியுகத்தில் தாரகபோஷக போக்கியதையாகும் அதெப்படியெனில் பூர்வத்தில் அஜாமிளனுங் கணிகைமாதும் நாராயண நாமத்தியானத்தால் ஸ்ரீவைகுந்தத்தை விரைவாக யடைந்தார்கள்.

அன்றியும் வாலா கோளியெனு மொருபோயியானவன் தாரகநாமப் பிரபாவத்தினாலே வால்மீகமுனியாயினன், அம்முனிவன் அத்தாரக மந்திரத்தை உலகெங்கும் பரவச்செய்தான் மேலும் மந்திரங்களிலே மூலமந்திரமாகிய இவ்வுலகத்தில் ராமமந்திரமாகும் எந்திர தந்திரங்கள் இந்த ராமநாமத்திற்கு முன்னிற்க மாட்டாது சத்தாகியும் வித்தாகியும் விளங்கும் ராமநாமத்தைஜபஞ் செய்யுமிடத்தில் பவமென்னுங் கடலைத் தாண்டுவதற்கோர் ஓடமாகி அக்கடலைக் கடந்து பரமபத மடைவார்களப்போதே என்று வெகுவிதங்களாய ராமகுணானுபவஞ் சொல்லக்கேட்டு அவர்கள் யாவரும் ஆனந்தமடைந்தார்கள். உடனே விட்டலனுக்கு தூபதீப நைவேத்தியங்களிட ஜனங்கள் விட்ட விட்டல வென்றுப்பாடி யாடியபோது ஆனந்த மேலீட்டால் மெய்சோர்ந்து சற்று நோத்திற் றெளிந்துயிருக்க தாசரும் அங்கு பக்திசெய்துக் கொண்டிருந்தார்.

இந்தப்படியாக தாசர் அப்பண்டரிநாதன் சந்நிதியில் பக்திசெய்துக் கொண்டிருந்து மறுநாள் காலையிலெழுந்து சாதுக்களுடன்கூடி கோபா புரத்துக்குச் சென்றுப் பாடியாடி பக்தர்கள் கிருஷ்ணலீலையிற் சிறந்து தேடிநிற்க, தாசர் அவர்களைக்கண்டு தனக்குள் தானே பரமானந்தமடைந்து திரும்பிவந்து பண்டரியை யடைந்து அங்குநடக்கும் பிரமோச்சவத்தைச் சேவித்துக் கொண்டிருக்கையில் ரதோச்சவத்தைச் சேவிக்கும்பொருட்டு யெல்லோரு மேக வெண்ணின மாத்திரத்தில் தாசர் பயமின்றி நடுராத்திரியில் சந்நிதிக்குச் சென்று கபாடபந்தனமா யிருப்பதை யறிந்து அருகிற்சென்ற மாத்திரத்தில் கதவு திறந்துக்கொள்ள பயப்படாமல் உட்சென்று பண்டரி நாதனது திவ்யரூபத்தை நன்றாய் சேவித்து திருவடிகளுக்கு தெண்டனிட்டு சந்நிதி முன்பாகநின்று வெருவின்றித் தான் வாசஞ்செய்யும் வனத்திற்கேக விடைதர வேண்டுமென்றுப் பணிந்து கேழ்க்க விட்டலன் தாசரைநோக்கி என்னருமை பக்தசீலனே நீவனத்திற் சென்றால் மறுபடியுந் திரும்பி எப்போது வருவாயென? தாசர் மெத்த சந்தோஷித்து அதற்குக் காரணபுருடர் நீரேயல்லவா? பிராமணனாகிய என்னை பண்டரிக்கழைத்து வந்தாயே? கிருபாநிதியே? மார்க்கத்திலென் காலில் முள்தைக்க அம்முள்ளை வெளிப்படவாங்கி விட்டெறிந்த தயாநிதியே? சாது கோஷ்டியை நன்றாகச் சேவிக்கச்செய்த மகானுபாவா? தேவாதிதேவா நின்னுடைய மகத்துவத்தை முழுது மறிந்துச் சொல்லத் தக்கவர்களும் இப்புவியிலுண்டோ? அன்றியும் நினது தொண்டர்கள் சங்கமத்தினாலே எனக்குச் சாரமாகிய சுகமுண்டாயிற்று ஓசுவாமி எனக்குவரமொன்று தயவுசெய்துகொடுக்கவேணும் அதென்னவெனில் ஸ்ரீவச்சமும் கௌஸ்துவா பரணமும் நீங்காமல் தேவரீர் என்றுந் தரித்துக்கொண்டிருப்பது போலவும் செங்கல்லைவிட்டு நீங்காமல் திருவடிகளைப் பொருந்தவைத்துக் கொண்டிருப்பது போலவும் அடியேனை யெப்போதும் மறவாம லிருக்கும்படியான வரமொன்று தயை செய்ய வேணுமென்று பணியக் கேட்டுப் பாண்டுரங்கநாதன் ஓராமதாசனே! ராமபக்தி விசுவாசனே! உன்னிடத்தி லெப்போதும் அன்பு மரவாமலே இருப்பேனென்று நவில, அவ்வார்த்தைப் பெற்றுக்கொண்டும் தாசர் ருக்குமணியைச் சேவித்துக் கொண்டும் புறப்பட்டு நடந்து போகையில் எல்லாம் ராமமயமென்றுகருதி யிருப்பவர்க் கென்னபயம் இங்குண்டு பகவான் அங்கில்லையென்பதை விடுத்து அங்குமிங்கும் எங்கெங்கும் எள்ளுக்குளெண்ணையைபோல எங்கும் நிரைந்து ஏகாந்தரூபனாகியிருப்பவனும் அந்தராமனே என்றும் நினைத்துக்கொண்டே பரமானந்த மேலிட்டுத் தன்னை மறந்தாடிப் பாடிக்கொண்டே மஹோளியென்னும் பட்டணத்தைச் சேர்ந்து தன்னிருப்பிடமாகிய வனத்தை யடைந்திருந்தார் இவரிப்படி யிருக்கையில் சிவாஜிமகாராஜன் குருதன் வரவை வேவுகாரர்களா லறிந்து அக்கணமே சேவிக்கவேணுமென் றெண்ணங்கொண்டு பரிவாரங்கள் சூழ வனத்தை யடைந்து ஆசானைக்கண்டு பணிந்து அவருக்குச் சோடச உபசாரங்களால் பூசித்து ஓசுவாமி ஒரு மாதபரியந்தம் எங்கு சென்றிருந்தீரென தாசர் அரசனே! பண்டரி தலத்தில்நின்ற திருக்கோலத்துட னிருக்கும் பாண்டுரங்கநாத ரிங்கெழுந்தருளி என்னை யழைத்துக்கொண் டப்பண்டரி புரத்திற்கேகினர் யானுமிந்த ஒருமாத பரியந்தம் அவருடைய சேவையிலும் அடியார்கள் கூட்டத்திலும் ஆனந்தித்துக் கொண்டிருந்து இன்றுதான் வர்தேன் இதிருக்கட்டும் நீரென்ன இந்த

Koviloor Digital Library

ஒருமாதகாலமாய் அறுசுவையன்னம் புசிக்காமல் விரதத்தை யநுட்டித்துக் கொண்டிருந்தீர் சீக்கிரஞ் சென்றுப் பாரணை செய்யுமையாவென்று விடைதர அரசன் மகாபாக்கியமென்று விடை பெற்றுக்கொண்டு பரிவாரங்களுடன் தன்னரண்மனை சேர்ந்து சுகமாக இனிது விற்றிருந்தான்.

அந்தநாளிலே ஷாபுரமென்னும் பட்டணத்தை யாண்டிருந்த ரங்குஜீபுசாயப்பு என்னுமரசன் நகரங்களின்மீது தண்டெடுத்துச் சென்று யுத்தஞ் செய்து வெகுராஜ்யங்களைக் கெலித்துத் தானென்ற இருமாப்பு கொண்டு தன்னைவிட சமர்த்தர ளெங்குமில்லை யென வெண்டு மஹேறாளி பட்டணத்தை ஜெயித்து வரும்படி யெவனனையனுப்ப அவனும் மஹேறாளி பட்டணத்தைச் சேர்ந்து அங்குள்ள குடிகளாலே சிவாஜிமகா ராஜனைச் செயிப்பது அரிதாகுமென்று விள்ள யெவனன் குடிகளை நோக்கி அற்பபலமுடைய இந்த சிவாஜிராஜனை ஒருகணைப்பொழுதில் வெல்ல வல்லவனாக யானிருக்க இவனை யொரு சுத்தவீரனாகச் சொல்லத்தகுமோ வென்று அட்டகாச சிங்கநாதஞ் செய்தான் அந்த ஆர்ப்பாட்டத்தைக்கண்ட குடிகள் ஓ யெவனனே! இந்த சிவாஜிராசனுக்கு குருநாதன் வலிவுமெத்த யிருப்பதால் இவனை நீ வெல்லுவது அருமையிலும் அருமையேயாம் அப்படி இந்த சிவாஜிமகாராசனை வெல்லுந்திராணி யுனக்கிருக்கும் பக்ஷத்தில் இந்நகரத்திற்கு ஐந்துமயில் தூரத்திலிருக்கும் வனத்திற்கு நீசென்று அங்கு வசித்துக்கொண்டிருக்கும் ராமதாசரை வென்று விடுவாயாகில் சிவாஜிராசனை எளிதில் செயித்து நீ நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளலாமென்று நவிலக்கேட்டு அந்தயெவனன் அப்படியானால் இதோ யான் காட்டிற்குச் சென்று சிவாஜிராசனுக்குக் குருவாகிய ராமதாசரை முன்னஞ் செயித்து வருகிறேனென்று சொல்லி அந்தயெவனன் வில்லுங் கையுமாகக் கானகத்தை நோக்கி நடந்து துஷ்டமிருகங்கள் வசிக்குங் கொடிய காட்டை யடைந்து அங்கு வசித்துக்கொண்டிருக்கும் தாசருக்குத் தான் வந்திருக்குஞ் சைகை தெரியும்படி வில்லில் பாணங்களைத் தொடுத்துச் சில அடையாளக் குறிப்புக ளுணரும்படி விடுத்தான் அக்குறிப்பை யுணர்ந்தும் தாசர் சற்றுநேரம் வராமலிருந்து உடனேவந்து தானுஞ்சில அடையாளங்கள் யெவனனுணரும்படிக் காட்டினர் அதைக் கண்டு யெவனன் சற்றுலோசித்து இந்த ராமதாசர் மெத்தமகிமை யுடையவராகத் தோன்றுகின்றது ஆகிலும் இன்னமிவருடைய புத்திகூர்மையையும் பக்திசிறத்தையையும் மகுத்துவத்தையுங் கண்டறிந்துப் பின்பு இவரை நாம் ஆசானாகக் கொள்ளலாமென்று கருதி ராமதாசருகிற் சென்று நின்றான் அப்படிநின்ற யெவனனை ராமதாசர் கண்டு ஓ யெவனனே! பாணங்களை விடுத்துக் கையினால் பாணங்களைப் பிடிக்கவேணும் அப்படி பிடிப்பது சாமர்த்தியமென்று சொல்லி அதற்கு யெவனன் ஓராமதாசரே! எப்படிப்பட்ட தீர புருடனானாலும் ஆகாயத்திற் செல்லும் பாணங்களைக் கையினாற் பிடித்துக்கொள்வதரிது இது அசாத்தியமாகுமென்று விள்ள அதற்குத் தாசர் நானந்தப்படியே பிடித்து வருகிறேனென்றுசொல்ல உடனே யெவனன் தன்வில்லைக் குண்டலாகாரமாக வளைத்து நாணேரிட்டு குணத்தொனிசெய்து அதில்மிகவும் மகிமைகள் பொருந்தியச் சிலபாணங்களைத் தொடுத்து விடுத்தான் அந்த பாணங்களை தாசர் யெகிரிக்கையிற் பிடித்துக் கொண்டுவந்து காட்டினர் அப்போது யெவனன் தாசரைநோக்கி ஓ சாதுசற்குரு நாதரே! தேவரீருக்கு நிகராக யெவரும் இப்புவியினிற் செய்ய மாட்டார்கள் இதுமெத்த அருமை எவர்களாலு மிக்காரியஞ் செய்வது அசாத்தியமாகுமென. தாசர் ஓ யெவனனே! சூரனாக யிருக்கப்பட்டவன்விடும் பாணமானது கணக்கிட்டுச் சொல்லமுடியாத தூரமேகுமென்று சொல்லிக்கொண்டே வில்லிலொரு பாணத்தைத் தொடுத்து அங்கிருக்குமொரு மரத்தின்மீது விடுத்தார் அப்பாணமானது மரத்தை யிருபிளவாகச்செய்துக்கொண்டு இவ்வளவு தூரந்தான் போயிற்றென்று சொல்லுவதற்குக் கூடாத கணக்கு கடந்து போயினபடியால் அதை யெவனன் கண்டு மெத்த வியப்பையடைந்து ஆஹா ஹாஹா இதுவென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட கரவேகசரவேகமுடைய சுத்தவீரனை நானெங்குங் கண்டதில்லை, கதையிலுங் கேட்டதில்லைப் பாண்டவர்களின் நடுப்பிறந்தோனை அர்ச்சுனன் வில்வித்தையில் மெத்ததேர்ச்சி யடைந்தவனென்றும் அவன்விடும் பாணங்கள் கணக்கில்லாத தூரம் போகுமென்றும் இருகரங்களாலும் மாறிமாறி விடுவதால் சவ்வியசாசி யென்றொரு நாமமு மடைந்தானென்று கதையிலெழுதி யிருக்கக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்தேன் இப்போது நீ என்முன்விட்ட பாணத்தின் மகிமையை யான் கண்ணாரக்கண்டும் ஆச்சரியப் படாமலிருப்பேனோ? ஓஹோ! இனி இப்பூமண்டல முழுமையும் வெற்றிகொள்ளுஞ் சக்தியுடைய புண்ணிய புருடர் நீராகுமென, தாசர் ஓயெவனனே! சகல சரீரங்களிலும் பொருந்தியிருப்பது சைதன்யம் பொருளொன்றேயாகும் அப்படியிருக்க இவ்வுலகத்தினில் துலுக்கர்கள் தமிழருடன் சரியாயிருப்பார்கள் ஆகையால் ஈஸ்வரன் துலுக்கர்களை சிருஷ்டிசெய்தானென்றும் இந்துக்கள் சோர சிருஷ்டிகளென்றும் உங்கள் குரானில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதென்றும் துவேஷபுத்தியினால் விரோதங் கொள்ளுவார்கள் நல்ல யெண்ண மில்லாமல்

Koviloor Digital Library

விரோதிகளாகவும் விஷயவாஞ்சைகளில் மிகுந்து குரு கிருபையைக் கோராமல் நன்மார்க்கத்தை விடுத்துவிறை யத்துக் காளாவார்கள் ஆகையால் ஓ யெவனனே நீ இங்குவந்த காரணத்தை யான் தெரிந்துக்கொண்டேன் இனி யிப்படிப்பட்ட துவேஷபுத்தியுங் குரோதமும் பே தாபேதமு மென்னாமல் யாவற்றையும் சமமாகவெண் ணி யிருமப்பாவென்று சொல்லக்கேட்டு அந்த யெவ னன் அவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து ஓசுவாமி தங்களுக்கென்ன வேண்டியதோ அதைத் தெரியப்படுத் துமென இராமதாசர் ஓயெவனனே! நம்முடைய பல அட்டத்தினால் இந்தவயல் பாழாய்விட்டது இதைப் பயி ரிட்ட குடியானவனுக்கு இந்தபூமியை இனும்கொடுத்து விட்டதாக ஒருகடிதமெழுதுமென அந்தப்படியே யெவ னக் குடியானவனுக்கு அந்தவயலை இனஞ் செய்வித்து தன்னூரை நோக்கிச்சென்று அரண்மனையை யடுத்தி ருந்தான்.

இவ்வண்ணமாக யெவனன் தன்னகரத்தை யடை ந்தபின்பு தாசர் வேறொரு கிராமத்தை யடுத்து ஸ்ரீரா மகீர்த்தனைகள் பாடிக்கொண்டிருக்க அவ்வூரிலிருக்கும் ஜனங்களுக்குப் பக்தி யுண்டாயினதின்பேரி லவர்கள் தாசரைப்பணிய அவர்களுக் காசிகூற தாசர்பின்னும் இராமகீர்த்தனைகளைப் பாடியாடி தன்னை மறந்திருக்க அவர்கள் பக்திமேலிட்டு தாசர்பாடுங் கீர்த்தனைகள் வே தசாரமென்று கருதி அக்கீர்த்தனைகளைப் பட்டோலையி லெழுதி பாடம்பண்ணி பாடிக்கொண் டிருக்கையில் தாசர் ஸ்ரீராமமகிமைகளை அங்கு சொல்லிக் கொண்டே நடந்து ஷாபுரத்தைச் சேர்ந்திருந்தார் இப்படியிவர் யிடைவிடாமல் ராமத்தியானஞ் செய்துக்கொண் டிருப் பதையும் இவரது மகிமையை முணர்ந்து அந்தக்கிரா மாதி பதியின் புதல்வி அங்குவந்து தாசர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து யெழுந்து பயபக்தி விசுவாசத்துடன் கைகுவித்து எதிரில் நிற்பதைக்கண்டு தாசர் ஓஅம்மணி நீயார் உனதூரென்ன பேரென்ன இங்கு தனித்துவந்த காரண மென்னவென்று வினவ, அம்மாது ஓ சுவாமி! அடியாள் இக்கிராமாதிபதியின் குமாரத்தியாகும் யான் தங்களிடம் உபதேசம்பெறவேண்டி அவாமிகுந்துஇங்கு வந்தேனென்று பணிய தாசர் அம்மாதுக்குத் தாரக நாமத்தை யுபதேசித்து கிருபைக்கண்ணோக்கம் புரிந்து போய் வாருமம்மணியென்று விடைதந் தனுப்பிவிட்டுச் சிலநாளங்கு வசித்திருந்து ஒருநாள் கானகத்தை யடை ந்து பகவந்நாம சங்கீர்த்தனம் பாடிக்கொண் டிருக்க சிலசிஷர்கள் தாசரைப் பூசிக்கவெண்ணி பூஜாதிரவியங் களை யெடுத்துக்கொண்டு வனத்தையடைந்து தாசரைக் காணாமல் தேடிக்கொண்டிருக்கையில்தாசர்கிரிபுரமெனு மொரு கிராமத்தை யடைந்து அவ்வூரில் பிக்ஷையெடு த்து ரொட்டிகள்செய்துப் புசித்து அன்றிரவெல்லாம் ஹரிகதை சொல்ல அங்குள்ளவர் கேட்டு பக்தி யதிகரி த்துத் தாசர் திருவடிகளில் பணிய அதில்கணக்கர் குல த்திற் பிறந்த அம்பாஜியெனுஞ் சிறுவன் விகாரமாகப் பேசிக்கொண்டு திரிவதாலவன் தாய்தந்தையர்க ளிருவ ருமவனை கையிற் பிடித்துக்கொண்டுவந்து தாசருடைய காலில்விழுந்து ஓசுவாமி! இச்சிறுவன் எங்கள்புதல்வன் இவன் சிலநாளாய் விகாரமாய்ப் பேசிக்கொண்டு திரிகி ன்றான் நாங்களு மிவனுக்கேதேதோ சிகிச்சைகளைச் செ ய்து பார்த்தோம் ஒன்றிலும் இவன் குணப்பட்டு வர வில்லை ஆகையால் மெத்த விசனமுற்றிருக்கு மெங்கள் பூர்வபுண்ணியவசத்தால் தாங்களிங் கெழுந்தருளினீர் இனியெங்கள்குறை நீங்கிற்று. தங்கள் தெரிசனத்தால் யாங்களும் புனிதர்களானோம் இக்கிராமமும் பாவனமா யிற்று என்றுசொல்லிக் கொண்டே தனையனையவர் திரு வடிகளிற் போட்டு இணங்கி வணங்கி இவனைத் தங்கள் குமாரனென்று தேவரீர் திருவடிகளுக் கொப்புக் கொடு த்தோம் கிருபைசெய்திவனைக் கைக்கொள்ள வேண்டு மென்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். இதைக்கேட்டு தாசர் இச்சிறுவனைப் பேய் பிடித்திருக்கின்றது என்று கருதி இதற்கு சத்குரு நாமமிருக்கையில் விரைவினி லோடிப் போமந்தப் பேயென்று திடங்கொண்டு பஞ் சாக்ஷரங்களாலே பெரியோர்கள் பஞ்சபூதங்களையும் பற ந்தோடச் செய்கின்றார்கள் அதனால் பரிசுத்த ஆத்துமா க்களாகி ஆத்துமக்ஞானிக ளென்று பேர்படைக்கின் றார்கள் என்றிப்படி மொழிந்துகொண்டே ஐந்துசுலோ கங்கள் சொல்லிய மாத்திரத்தில் அம்பாஜியைப் பிடித் திருந்த பேயானது பெருங்காற்றி லகப்பட்ட கொசு வைப்போலவும் இலவம்பஞ்சியைப் போலவும் உருமா ய்ந்து போயிற்று.

உடனே அம்பாஜி குருநாதன் திருத்தாட்டாம ரைகளில் விழுந்து பணிந்து என்மதி சஞ்சலத்தைப் போக்கி என்னைக் காப்பாற்றின சத்குரு நாதனே நிநா னென்பதற்ற அபேதனே பரமபக்தியிற் சிறந்த அவதூ தனே இனிய மொழிகளைப் பகரும் நவநீதனே என்று பலவிதமாகக் கொண்டாடு சுயக்ஞானத்தைப் பெற்ற தனயனைத் தாய் தந்தையர்கள் கண்டு இனியில்லாத ஆனந்தத்தையடைந்து தாசரைப் பலவாறுப் புகழ்ந்து விடைபெற்றுச் சென்றார்கள். உடனே தாசர் அம்பாஜி க்கி தாரகமந்திரத்தை யுபதேசித்து அஸ்தமஸ்தவியோ கஞ் சாதிக்கும்படி கிருபைபுரிந்தார். அந்த அம்பாஜி யும் ஞானம்பக்தி வைராக்கியமிகுத்து சகல அர்த்தங்க ளிலுந் தேர்ந்து ராகதாளங்களில் வல்லவனாகி தாசர்

Koviloor Digital Library

சொல்லுங் கவிகளைப் பக்திசிரத்தையுடன் நன்றாக வெ ழுதிக்கொண்டு அவருடைய சாயைவிடாது சேவித்துக் கொண்டும் உத்தமசிஷனாகியே வடத்தில் வசித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் தாசர் கிரிடைவனத்திற்கெழுந்தருள ஆகாபாயியென்னு மோர்வனிதை அவரிடத்திற்குப் போகவேணுமென்று மெத்த ஆசையுடன் வருவதை தாசரறிந்து ஓ ஆகாபாயி இந்தவனம் பக்திரசமில்லாத வனமாகையால் இங்கு நீவரத்தகாதென்று சொல்ல அம்மாது ஓசுவாமி எனதுடல் பொருளாவி இம்மூன்றையும் ஆசாரியார்ப்பணஞ் செய்து இதோ உமது பின்னாகவே வருகிறேன் வனத்திற்சென்று விண்ணப்பஞ்செய்து அந்தப்படியே யம்மூன்றையும் நிர்மலமனதுடன் ஆசாரியரா நினைப்படுத்தித் தன்பின் றொடர்ந்தமாது வருவதைக்கண்டு தாசர் உன்மத்தனை போலக் கர்மாதி விஷயங்களைச் செய்து ஓ ஆகாபாயி உன்னுடைய பொருளையெல்லாம் பத்துபேருக்குப் பகுந்து வையுமென்ற மாத்திரத்தில் அந்த ஆகாபாயும் தக்ஷணமே அவர்சொற்படி பகுந்துவைத்து தனக்கெங்கும் போக்கிடமில்லாமல் தாசர் திருவடிகளைப் பிடித்து அவரனுக்கிரகத்தைப்பெற்று மடப்பள்ளியிற் புகுந்து தினந்தோரும் பிரசாதம் செய்து படைத்துக் கொண்டிருந்தனள் இப்படிக்கிருக்கையில் தாசருடைய சிஷர்கள்ஆரணியத்திற் கேகுவதும் இப்படியு மப்படியுந் திரிந்துக் கொண்டு யாவத்து வேலைகளைச் செய்வதுமாக விருக்கையில் ஒருநாள் தாசர் கிணத்தின்கரை மீதுட்கார்ந்து அங்கு ஆலமரம் மேத்த தழைத்துக் சூரியன் கிரணம் படாமல் கிளைகள் கிணத்தை மூடிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கிணற்றின் பக்கமாய் வளர்ந்து வருங்கிளைகளை வெட்டிவிட்டால் யாவருக்கும் ஜலம் நன்றாயிருக்குமென்றும் கிணற்றிற்கு யெப்போது திங்கில்லை யென்றும் கருதித் தன் சிஷர்களையழைத்து இந்த ஆலமரத்தினில் கிணத்தின் பக்கமாய் செழித்துக்கொண்டு வருமிக்கிளையை வெட்டித் தள்ளுங்களென்று கட்டளையிட்டார் அந்த சிஷர்களில் அம்பாஜியானவன் குருவின் கட்டளையின்படி அங்கிருக்கும் கிராமத்திற்குச் சென்று வெட்டுகத்தி வாங்கி எடுத்துக்கொண்டு வருவதற்குள் சிஷர்கள் மடப்பள்ளிக்குள் புகுந்து தளிகை செய்துக்கொண்டிருக்க, அந்த ஆலமரத்தின் கிளைக்கு நேராய்க்கிழ்ப் பாகத்தில் தாசர் உட்கார்ந்துகொண்டு ஸ்ரீராமரைசிந்தித்துக் கொண்டிருக்க அம்பாஜியானவர் அக்கிளைக்குகயிரோன்றுகட்டி மரமேறி அக்கிளையைப் பார்த்து இதை வெட்டினல் குருநாதன்மீது விழுமென்று கருதி தாசரைநோக்கி ஓசுவாமி தாங்கள் சற்றுவிலகி யிருக்கவேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டார். அதற்கு தாசர் ஓ அம்பாஜி நீ என்னுடைய க்ஷேமத்தைக் கோரினய் அப்படிக் கருதவேண்டாம் உன்னை நீகாப்பாத்திக்கொள்ளும் விதத்தை தேடிக்கொள்ளக் கடவாயென்றபோது சிஷியர்களி லொருவன் அக்கிளையை வெட்டப் போகையில் அம்பாஜிகண்டு நேசர்களை நோக்கி ஐயாநீங்களிந்தகிளையை வெட்டினல் அது ஆசான்மீது விழுமாகில் அதை யான்கண்டு மனம் பொருக்கமாட்டேன் அந்த துக்கத்துக்கு எள்ளளவேனுஞ் சகிக்கமாட்டேனென்றுஞ்சொல்லி உள்ளபடி யாசட்டு மென்று திடங்கொண்டு நானக் கிளைமீது இருந்துக் கொண்டே அக்கிளையை வெட்டினர் அக்கிளையானது மெத்தபாரத்துடன் கிழேவிழுந்தது அம்பாஜி கிணற்றில் விழுந்தான் மேலும் அக்கிளையானது தாசருக்கருகில்விழுந்தது அக்கிணற்றில் ஜலமதிகமாயிருந்ததால் அம்பாஜி யதில்விழுந்து தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தார், மற்ற சிஷர்கள் அம்பாஜியைக்கண்டு யென்ன செய்கிறதென்று பரிதவித்தார்கள். அந்தச்சமயத்தில் ஆகாபாயி பிரசாதம் தயாராய்விட்டது புசிக்கவரலாமென்று நயமாய்ப்பகரதாசர் கேட்டு போஜனத்திற் கெழுந்தருளும் போது சிவாஜி மகாராஜன் பரிவாரங்களுடன் அங்குவந்து சேர்ந்து குருநாதனுக்கு தெண்டனிட்டு சோடச உபசாரங்களால் பூசித்து இருகரங்களையுங் குவித்துக்கொண்டு நிற்க தாசர் அவரை ஆசீர்வதித்து இன்று எங்களுடன் உட்கார்ந்துப் புசித்துப்போ மையாவென அரசனும் பதில் சொல்லாமல் மகாப்பிரசாதமென் றுட்கார்ந்திருக்கையில் ஆகாபாயி தாசரைநோக்கி ஓசுவாமி! சத்குருநாதரே உத்தமசிஷனன அம்பாஜி கிணற்றில்விழுந்து முழுகினன் அவனை யெடுத்துக் காப்பாற்றலாகாதோ வென்று நவிலும் ஆகாபாயியை நோக்கி ஓ அம்மா பாக்கியவதி அந்த அம்பாஜி ஏதோ வேலைநேரிட்டு சிறிதுதூரம் போயினன் இப்போதுடனே வருவான் நீசந்தேகப் படாமல் அன்னம்பரிமாருமென அந்தப்படியே அரசன் முதலானேருக்கும் அன்னம்பரிமாரி பலவிதமாய் உபசரித்தாள்.

இப்படியாக அந்த ஆகாபாயி யாவருக்கு மன்னம் பரிமாரி உபசரித்துக் கொண்டிருக்கும் போது தாசர் சிஷர்களைநோக்கி ஓசத்சிடர்களே! ஒருநதிப் பிரவாகத்தில் நான்குகட்டைகள் ஒன்றாகச்சேர்ந்துவருகிறபோது சுழலிலகப்பட்டு அக்கட்டைகள் பலவழியாக ஒன்றோடொன்று சேராமல் தனித்தனியே பிரிந்து போவது போல இந்தஜென்ம மிருக்கும் பரியந்தம் துணையாருமிருக்கமாட்டார்க ளிவ்வுலகினில் நல்ல மனத்துடன் காப்பாற்றின அன்னையுங் காலனைக்கண்ட மாத்திரத்தில் மரணமடைந்திடுவாள். வேதவிதிப்படி சகல சடங்குகளும் நடத்தி மங்கிலியஞ்சூட்டின மனையாளும் போஷிக்குமவனன நாயகன்மரணமடைந்த பனிரெண்டாம்

Koviloor Digital Library

நாள் அமங்கலிபாகியக் காலத்தில் இப்படியாக பெற்றவனெனக்கும் அனேகம் பந்துக்கள் முன் அக்கினிசாக்ஷியாய் மணம்புரிந்த மனையாளுக்கும் சம்மந்தமில்லாமற் போக அன்னிய பந்துக்களுக்கும் நமக்குமென்ன சம்மந்த மிருக்கின்றது ஆகையால் சதாகாலமும் இப்படியே யாகுமென்று திடஞ் செய்துக்கொண்டு சகலலோக நாதனுகிய ஸ்ரீராமனை மனதில் தியானித்துக் கொண்டிருங்கள். மேலும் சம்பத்தென்ன விபவமென்ன சகல பதார்த்தங்களென்ன இதுகளெல்லாம் அளவு கடந்திருந்தாலும் இந்தத் திரேகத்தி லுயிருள்ளமட்டே யன்றி உயிர் பிரிந்துபோனல் சம்பத்து முதலானதுகளு மெங்கேயோ? அன்றியும் அந்த சம்பத்து முதலானதுகளையும் என்னது என்னது யென்று இருமாப்புக் கொண்டிருந்து காலம் வந்தவுடனே மடிந்துபோமென்றும் ஹிதோபதேசஞ் செய்துக்கொண்டு மேலும் சொல்லத் தொடங்கினன்.

ஒ சிஷர்களே! இதை யோசிக்குமிடத்தில் சூத்திர தாரியினல் ஆட்டப்பட்ட சூத்திரக்கயிறு அறுபட்டது போல பிராணன் போயினவுடனே கட்டை விழுந்துவிடுமென்பதில் அணுவளவும் பிசகிராது ஆகையால் ருண சம்மந்தந் தீர்ந்தவுடனே ஆத்துமா அழிந்துபோவது போல அம்பாஜியும் ருணம் தீர்ந்துவிட்டபடியால் கிணற்றில்விழுந்து உயிர்பரந்து போயினனென்றும் அந்த அம்பாஜி யிப்போதெங்கே போயினனென்றும் அந்த அம்பாஜி யென்புவன் யாவனென்றும் எண்ணிப்பார்த்தால் எல்லாம் சூனியமாம் ஆகையால் மேலாக இராமனை மனதில் நினைக்க உங்களுக்குண்டாகும் விசனத்தை மாற்றுங்களென்று மிந்தப்படியாக அந்ததாசர்சொல்லிக்கொண்டே புசித்து சிஷியர்களையும் பலவிரக்திவசனங்களால் தேற்றி யவர்களுக்கும் ஊட்டினர் அரசனே குருநாதன் மகுத்துவத்தைக் கண்டானந்தித்துத் தந்நகரஞ் சேர்ந்தார். உடனே தாசர் யாருக்குந் தெரியாமல் வேறொருகாட்டிற் குட்சென்று ஆறுநாளங்கு மிங்குமாகத் திரிந்துகொண் டிருக்கிறபோது ஊரிலிருக்கும் சில ஜனங்கள் இவரென்னமோ மெத்த மகிமையுடன் விளங்கப்பட்ட சிலரென்று சொல்லுகிறார்களே! யன்றி கிணற்றில் விழுந்து மரணமடைந்த அம்பாஜியை ஆறுநாளாக எடுக்காமலும் அவனைப் பிழைக்கும்படி செய்யாமலும் ஜீவகாருண்ணியமின்றி மனம்போனபடி காடுகள் தோறுஞ் சஞ்சரித்து பித்தனைப்போலவும் உன்மத்தனைப்போலவுந் திரிந்துக்கொண்டு மிருக்கின்றார் அந்த அம்பாஜி இவருக்குப் பிள்ளையாகியும், அல்லது பந்துவாகியுமிருந்தால், இப்படி பாராமுகமாக சிரத்தையின்றி யிருப்பாரா உடனே வேண்டிய முயற்சியைச் செய்து உயிர் பெற்றெழும்படிச் செய்யமாட்டாரா சுயகாரிய துரந்தரா சுவாமிகாரியா வழுவழா யென்பதுபோல இவர்சொந்தகாரியத்தில் மெத்த தீவிரமாகவும் சுவாமி காரியத்தில் மெத்த சாந்தமாகவு மிருப்பதால் இவரையெப்படி சற்குருநாதரென்று சொல்லிப் பணிவது, இதுஇந்த உலகத்தில் பரமசாரியர்களாகி விளங்குமவர்கள் தங்கள் சுயகாரியத்தில் துரிதப்படமாட்டார்கள் அன்னியர்களுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தை முன்னதாகத் தீர்த்துப் பின்னர் தங்கள் காரியத்தில் சிரத்தையெடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் அன்றியும் யாதாமொரு பொருளையும் உபகாரார்த்தமாக தேகப்பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு சிரமப்பட்டுச் சம்பாதித்து அன்னியர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களிக்கட்டைத் தீர்த்துக் காப்பாற்றுமவர்கள் உத்தமவர்கள் அப்படிக்கிச் செய்யாமல் அவர்களெப்பாடு பட்டாலும் நமக்கென்னவென்று திரியுமவர்கள் மத்திமர்கள் தங்களுக்கேதாகிலு மொருகஷ்டம் நேரிடில் அதற்காகவேண்டிய பிரயத்தனஞ் செய்து தீவிரமாக அக்கஷ்டத்தைப் போக்கிக் கொள்ளுமவர்கள் அதமர்கள் என்றுப் பலநீதிசாஸ்திரங்கள் முறையிடுவதால் இந்ததாசர் சகலசாஸ்திர பம்பன்னராக விருந்தும் இதை கிஞ்சித்தேனும் கவனியாம லிருப்பதென்ன காரணமோ தெரியவில்லையே மேலும் அந்த அம்பாஜி இவருக்கு மெத்தப்பிரிய சிஷனை விருக்கவில்லையா? அவனைக் காப்பதோர் தொல்லையா? அவன் செய்தபாவத்தின் கொள்ளையா? இவருக்கென்ன யீதொரு மலையாயென்று அக்குடிகள் இராமதாசரைக் கேவலமாகப் பேசிக்கொண்டு அக்காடுகள்தோறுந் திரிந்துக்கொண் டிருந்தார்கள் இவர்களிப்படி தன்னை யிகக்ஷியாகப் பேசிக்கொண்டு திரிவதை தாசருணர்ந்து ஏழாவது நாளந்தக் கிணற்றின் கரைக்குச் சென்று ஸ்ரீராமநாமத்தியானஞ் செய்துக் கொண்டிருக்க இதற்குள் சிஷர்களும் வந்து கலந்துக் கொள்ளத் தன்னைமறந்து பிரமத்திலேகி பலித்து அவருட்கார்ந்திருக்க அப்போது பிரசாதமுந் தயாராயின சிவாஜி மகாராஜனும் தன்பரிவாரங்களுட னங்குவந்து தன்குருநாதருக்கு சோடச உபசாரங்களால்பூசைசெய்து ஆசானுடைய திருக்கண்ணோக்கத்திற் கெதிர் பார்த்திருக்கையில் இலைபோட்டு யாவருக்கும் ஆகாபாயம்மாள் அன்னம் பரிமாறும்போது தாசர் கிணற்றினருகிற் சென்று அம்பாஜியை அழைத்து கல்லியான விரைவினில் வருவாயென அவ்வோசையைக் கேட்டு அம்பாஜி ஜலத்தில் நின்றும் வெளிப்பட்டு கிணற்றைக் கடந்து வந்து புசிப்பதற்கு உட்கார்ந்தமாத்திரத்தில் அரசனும் சிஷர்களும் ஆகாபாயியும் ஊராரும் அம்பாஜியைப் பார்த்து அளவுகடந்த ஆச்சரியப்பட்டு மாச்சரியத்தை விட்டு ஆசானைப் புகழ்ந்து ஊர்வாசிகளை யிகழ்ந்து

Koviloor Digital Library

யாவரும் புசித்தானபின் அரசன் விடைபெற்றுக் கொ
ண்டு சென்றார் உடனே தாசர் சிஷர்களுடன் மற்றொரு
வனத்திற்கேகி அம்பாஜியை யழைத்து சமீபத்திலிருத்
திக்கொண்டு சிஷர்களைநோக்கி நீங்களின்றுமுதல் அம்
பாஜியைக் கல்யாணனென்று அழைக்கக் கடவீர்களெ
ன்று கட்டளையிட்டார். அந்தப்படியே சிஷர்களனைவ
ரும் அம்பாஜியைக் கல்யாணனென் றழைந்தார்கள்.
அப்போது தாசர் ஷாபுரக் கிராமத்தைச் சேர்ந்துதாச
போதமெனுங் கிரந்தமொன்று செய்தார் அக்கிரந்தத்
தை அவ்விடத்தில் கல்யாணன் வாசிக்கக் குடிகள்வந்து
கேட்டு ஆனந்தித்திருப்பார்கள் அன்றியு மந்தக் கிரந்
தத்தைக் கேட்பவர்களுக்குப் பக்திக்ஞான வைராக்கிய
சம்பத்துகளு முண்டாகும் மேலும் மோகாந்தகாரத்தி
லகப்பட் டுழலும்படி யானவர்களுக்கு சூரியனைக்கண்ட
பனிபோலவும் சந்திரனைக்கண்ட உயிருள்போலவும் நீங்
கிப் பரிசுத்தராவார்கள்.

இவ்வாறு தினந்தோருங் கல்யாணன் தாசபோத
மெனுங் கிரந்தத்தை வாசிந்துக்கொண்டு வருங்கையில்
அதை ஜெனங்கள் நன்றாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க,
அதிலொரு கிரகஸ்தன் அக்கிர்த்தனையி லடங்கிய தாத்
பரியத்தை யுணர்ந்து அனித்தியமான ஜெகத்தாசையி
லகப்பட்டு அலைவது முடிவில் நரகமடைவதற்கே யாமெ
ன்றுங் கருதி மனோதிடஞ் செய்துக்கொண்டு சஞ்சலப்
படவொட்டாமல் நிர்மலக் ஞானியைப்போல தாசர்
திருவடியில் விழுந்து தடாலுமென்றெழுந்து யிருகரங்
களாலும் பிடித்துக்கொண்டு ஒசுவாமி அணுவளவேனு
ஞ் சந்தேகிக்காம லிவ்வேழையை யாண்டி ரக்ஷிக்கவே
ணுமென்று சரணாகெதி யடைந்தான் அப்படி தன்னைச்
சரணாகெதி யடைந்த கிரகஸ்தனை நோக்கி இராமதாசர்
முகமலர்ந்து அகங்குளிர்ந்து ஒஐயா! கிரகஸ்தனே தாப
ங்கள் மூன்றுந் தவித்துத் தியங்கி மயங்கி மெத்தசிரமப்
பட்டுவந்து என்னைச் சரண்புகுந்தாய், ஆகிலுமுனக்கி
ருக்கும் பெருத்த குடும்பத்தை விடுத்து என்னுட னிக்
காட்டினி லெப்படியிருப்பாய் இங்குண்டாகும் பசிதா
பத்தை யெப்படி பொருப்பாய் இது உன்னாலாகாத
காரியமாதலால் நீ சிக்கிரமுன் கிரகத்திற்கு நடவுமென
அக்கிரகஸ்தன் வீட்டை யடைவதற்கு மனமில்லாதவனா
கிச் சிலநாளங்கு தாசருடன் வசித்துக்கொண் டிருந்து
எல்லோரும் வனத்திற்கேகையில் கிரகஸ்தன் அகத்தை
நோக்கிப் போயினான். போனவன் கிரகத்தை யடை
தற்கு மனமில்லாமல் மறுபடியுந திரும்பி வருகையில்
தாசரங்கோர் மரத்தடியில் சிஷருடனிருக்கக் கிரகஸ்
தன்கண்டு சமீபத்திற் சென்று தெண்டனிட்டுத் துதிக்
கத் தாசர் ஒகிரகஸ்தனே! உனக்கிரண்டிடத்திலும்பிரிய
முண்டாகி யிருக்கிறபடியா லெப்படி க்ஞானபக்தி வை
ராக்கியங்க ளுண்டாகுமென்றும், இரண்டிடமாவதெது
வெனில் உன்மனமானது குடும்பத்திலுங் குருவின் திரு
வடிகளுமாகிய இரண்டிடத்திலுஞ் சஞ்சலப்பட்டுக்கொ
ண்டிருப்பதால் உனக்கெப்படி நிடச்சித்த முண்டாகும்
ஒருவஸ்துவினிடத்தில் மனம் நிர்மலமாய் நின்றாலல்ல
வோ நிடச்சித்தம் அப்படிக்கி நிலைநிற்காதமனம்சஞ்சல
மனமாகும் ஆகையாலுனக்கு ஸ்ரீராமபக்தியுண்டாவது
அருமையென அக்கிரகஸ்தன் ஒசுவாமி! தேவரீருடைய
சங்கமத்தினாலே மாயைவிலகும் பூர்த்தியான க்ஞானமு
முண்டாகுமென அதற்குதாசர் ஒ கிரகஸ்தனே! இது
கலிகால மாகையால் உனக்கு குருவினிடத்தில் சுகமும்,
சம்சாரத்தினிடத்தில் துக்கமு மெப்போ துண்டாகிற
தோ? அப்போதல்லவோ நானுன்னிடத்தில் நம்பிக்கை
வைப்பேன் ஆகையால் அதுபரியந்தம் உனக்கு சுகமு
ண்டாகமாட்டாதுமென்று நவில, அதற்கு கிரகஸ்தன்
ஒதீனாகு மென்னிடத்தில் தயாளமுடைய மூர்த்தியே
எங்கும் பிரசித்தமாகப் பெற்ற கீர்த்தியே! அடியேன்
தேவரீர் கட்டளையின்படி நடந்துக் கொள்ளுகிறேன்
எந்தகாலத்திலும் மாறுபட்டு நடக்கமாட்டேன் என
உடனே தாசர் சிஷர்களுடன் கிரகஸ்தனையுமழைத்துக்
கொண்டு வனத்திற்கேக அங்கு பனைமரத்தி னருகிலொ
ரு தடாகமிருக்கக் கண்டு அவிடத்தில் நிம்மதியா யுட்
கார்ந்து கிரகஸ்தனை சமீபத்திலழைத்து ஒ கிரகஸ்தனே
இந்தப் பனைமரத்தின் மீதேறுமென அந்தப்படியே கிர
கஸ்தன் மரத்தின்மீதேறிட தாசர் மட்டையைப் பிடித்
துக்கொண்டு கால்களைத் தொங்கவிடென கிரகஸ்தன்
பயந்து கால்களைத் தொங்கவிடாமலிருக்க தாசர் பனை
மட்டை யுன்னைப் பிடித்துக்கொண்டதோ அல்லது நீ
அந்த பனைமட்டையைப் பிடித்திருக்கிறாயா யென கிர
கஸ்தன் நானே பனைமட்டையைப் பிடித்திருக்கிறேனே
அன்றிப் பனைமட்டை யென்னைப் பிடித்துக்கொண்டிரு
க்க வில்லையென அதற்கு தாசர் ஒகிரகஸ்தனே! இதைப்
போலவே சம்சாரமுனைப் பிடிக்கவில்லை. அச்சம்சாரத்
தை நீயே பிடித்துக்கொண்டிருக்கின்றா யாகையால் சஞ்
சலமனதே இவ்வுலகத்தின் கண் சந்தேகமான விரோதி
யாகும் இதைப்பற்றி நீ சற்றாகிலும் பயமுறாமல் மட்
டையைப் பிடித்திருக்கிற கைக ளிரண்டையும் விட்டு
விடுமென கிரகஸ்தன் கீழே தடாகத்தில் ஜலமிருப்பதை
க்கண்டு பயமடைந்துக் கைகளை விடாமலிருக்க இப்பிர
பஞ்சத்தினில் கூண்டினிடமிருக்குங் கிளியைப் போல
நீ இந்த மட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதால்
என்னப் பிரயோஜனத்தை யடையப் போகின்றாய் அம்
மட்டையை விட்டு இக்குளத்தினில் விழுந்தபோதிலும்
க்ஷேமமடையும்படிக்கி ஸ்ரீராமர் ரக்ஷிப்பார் தன்னை

Koviloor Digital Library

நம்பினவர்களை யவர் விடமாட்டார் ஆகையா லென் சொல்லை நம்பிக் கைகளை விட்டுவிடுமென கிரகஸ்தன் தாசர் சொல்லைநம்பி உடனே மட்டையைப் பற்றி யிருந்த கைகளை விட்டுவிட்டு அக்குளத்தினில்விழுந்து முழுகிப்போயினன்.

இந்தப்படியாக அந்த கிரகஸ்தன் தன்சொல்லைநம்பிக் குளத்தினில் விழுந்து மூழ்கிப்போயின உடனே இராமநதியான மதிகரித்துத் தன்னைமறந்து தலைவலிற் கலந்திருந்தார் இவரிப்படி யிருக்கக் குளத்தினில் விழுந்து முழுகிப்போயின கிரகஸ்தன் அங்கொரு சொர்ன கசிதமான நகரத்தைக்கண்டு சந்தோஷித்துக் கொண்டே போகையில் மற்றொரிடத்தில் தாசருடைய மடமொன்று சித்திர விசித்திரமாக விருக்கவுங்கண்டு அங்கு தாசபோதமெனுங் கிரந்தத்திற்குத் தாத்பரியஞ் சொல்லவும், சற்றேனும் வேசார லில்லாமல் ஜெனங்கள்வந்து ஆர்த்தியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் அதையும் பார்த்துக்கொண்டே மடத்திற்குட் புகுந்து போகையில் தாசரிருக்கக் கண்டு பணிந்து ஒபரமகிருபா ரசமுடைய எனதையனே பொய்யில்லாத மெய்யனே! அன்பரைக் காக்குந் துய்யனே? இராமதாரக மந்திரத்தை ஜெபிக்கும் கையனே! அடியேன் காமத்தினாலே மெத்த வேதனையடைந்து அந்த கஷ்டங்களைப் போக்கும்பொருட்டு தேவரீரைச் சரணாகதி யடைந்த வென்னைப்பயப்படாதே யென்று அபயப்பிரதானங் கொடுத்து ஆட்கொள்ள வேணுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரம் புரியும்கிரகஸ்தனதற்கு தாசர் கிருபாநோக்கம் புரிந்து இராமதாரக மந்தரத்தை யுபதேசித்து அஸ்தசமஸ்தக சையோகஞ் செய்து பகவானுக் கத்யந்த பக்தனாகக்கட வாயென்று ஆசீர்வாதம் புரிந்தார்.

இவ்வண்ணம் அந்த கிரகஸ்தன் அக்குளத்திற்குள் குரு உபதேசமுமவர் பூரணகடாட்சமும் பெற்றுக்கொண்டார் இதற்குள் தடாகக்கரை மீதிருக்கும் தாசர் ஒ கிரகஸ்தனே! சீக்கிரமிங்கு வரவேணுமென்று கூக்குரலிட அந்தக் கிரகஸ்தனு மவ்வோசையைக் கேட்டு மெத்த வைராக்கியசீலனாகி அக்குளத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டுக் கரைசேர்ந்து குருநாதருடைய திருவடிகளைப்பற்றிக்கொள்ள தாசர் குளத்தினிலென்ன கண்டாயென கிரகஸ்தன் தானக்குளத்தினில் கண்ட சித்திர விசித்திர விந்தைகளை யொன்றொழியாமல் யாவத்தையுஞ்சொல்ல அதையரசன் முதலானோருங் கேட்டு ஆனந்தம் ஆனந்தம் பரமானந்தமென்று சொல்லிக் கூத்தாடினார்கள். பலவிதமாய்க் குருசங்கீர்த்தனைகளைப் பாடினார்கள் இதுவென்ன ஆச்சரியமென்று சங்கங்கூடினார்கள் பரமபதத்தை யடைவதற்கு யிதுவே மேலான மார்க்கமென்று நாடினார்கள் இதைவிட வேறுமார்க்கம் ஜென்மாந்திர மாவதுக்கில்லையென்று வாடினார்கள்.

இவ்வாறு அரசன் முதலான சிஷர்களுங் குருநாதருடைய மகத்துவத்தைக் கண்டு என்றுமில்லாத பரமானந்த மடைந்தவர்களாகி மெய்மறந்திருக்க அகிலாசன் முன்னுதாய்த் தேறித் தெளிவடைந்து ஆசானைப் பணிந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு பரிவாரங்களுடன் நகரத்தை யடைந்திருக்க தாசர் வேறொருவனத்திற்குச் சென்று திரிந்துமங்கு சாபனூருங்குட் புகுந்து பிக்ஷையெடுத்துவா ரொட்டிகள் செய்து ஆகாபாயி யம்மாள் கொடுக் அதைப் புசித்து அருகினிலொரு பருவதமிருக்க அரசனிடஞ் சென்றுட்கார்ந் திருக்கையில் ஆமாத்தியனும் அரசனும் தாசரைத் தேடிக்கொண்டு பருவதத்தின் மீதேறி பாதசாரியாக நடந்துவந்தபடியால் மெத்தத் தாகமாயிருக்கிறது. ஒ ஆகாபாயம்மா? சீக்கிரம் தாகங்கொண்டு வாவென்று சொல்லிக் கொண்டே நடந்து தாசரைக்கண்டுபணிந்து சோடச உபசாரங்களால் பூசித்துக்கொண் டிருக்கையில் சிஷர்கள் பிக்ஷையெடுத்துக் கொண்டுவந்து ஆகாபாயி அம்மாளிடத்திற் கொடுக்க அம்மாது அப்பிக்ஷை வஸ்துக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு ஒ சற்குருநாதருக் குகந்த சிஷர்களே! அரசனுக்குத் தாகநீர்த்தங் கொண்டுவந்து கொடுங்களென, அரசன் அதிக உஷ்ணத்தினால் திரேகமெலிந்து வாதைபட்டுக் கொண்டுதூக்கமில்லாம லிருப்பதையுந் தாசர்கண்டு கையிலொரு தடியை யெடுத்துக் கொண்டு வெகுதூரஞ் சென்று பூமியைசற்றே தோண்டினார். நீர்தாரைப் பெருகிவருவதைக் கண்டும் சிறிது நேரமிருக்க நீர் அதிகமாகித் தடாகமாயிற்று அதை ஜனங்களிப்போதும் பார்க்கின்றார்கள் அப்போது வேந்தன் தாகபானஞ் செய்வதைக்கண்டு தாசர் ஒவேந்தனே? உபசாந்தனே? உமக்கேனித்தனை தொந்திரவு இருக்குமிடத்திலேயே நீயிருந்துக்கொண்டு என்மீது நினைப்பு வைப்பாயாகில் அது போதுமான பலனைத்தரும் அப்படிக்கிராமல் மெத்தக் கஷ்டத்தை யடைய வேண்டாமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் சிஷர்தன் ஸ்நானஞ்செய்து அங்குத் தகுதியான பாகத்தைச் செய்தார்கள், அப்பிரசாதத்தை அரசனுடன் யாவரும் புசித்து சந்தோஷித்து அரசன் விடைபெற்றுப் போயினபின்பு தாசர் அங்கு தனக்குத் தகுதியான காரடவி யிருப்பதால் அங்கிருந்து கொண்டு சிஷர்களனைவரையு மழைத்து பலவிதமாகச் சோதித்து வில்லம்புகளைக் கொண்டு வேட்டை யாடுகையில் செடிகளின்மீது குளிர்ச்சியாக விருக்கும் அண்டஜங்கள் மீது வேடிக்கையா நாட்டியஞ் செய்வா ரவ்விடத்தில் இந்தப்

Koviloor Digital Library

படியாக தாசர் வில்லம்புகளைக் கொண்டு குளிர்ச்சிபொ
ருந்திய செடிகள் மீதிருக்கும் பறவைகளை வேட்டையா
டிக்கொண்டிருந்தார். இவரிங்ஙிப்படி இருக்கச் சிலகோ
சாயிகள் ஜடாதாரிகளாகி சிவாஜிமகாராஜன் சபைக்கு
வந்து அரசனை வாழ்த்தி ஒநரேந்திரனே! நினது முன்
னோர்கள் எங்களுக்கொரு குறைவுமில்லாமல் நன்முகக்
காப்பாற்றினார்கள் நாங்களுமு அவர்கள் விஷயத்திற்
சிறிய தப்பேனுஞ் செய்யாமல் அதிக ஜாக்கிரதையாக
நடந்துக்கொண்டு வந்தோம் அப்படிக்கிருக்க நீர் எங்
களை நிவர்த்திசெய்து காட்டினில் பயித்தியக்காரனைப்
போலவும் உன்மத்தனைப் போலவும் அப்படியு மிப்படி
யுந் திரியும் தாசனைக்கண்டு அவன் திருவடியில் விழுந்து
ஆசானுக வடைந்து மந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொ
ண்டு நாள்தோறும் அவனிடஞ் சென்று அர்க்கிய பாத்
யாதி பூசைகளைத் தருமந் தப்பாமல் நடத்திக்கொண்டு
வருகின்றீர் இப்படிச் செய்வது தருமமல்ல வென்றுப்
புகலக்கேட்டு அரசன் பதிலொன்றுங் கூறாமல் மௌன
முற்றிருந்தார். அப்போது கோசாயிகள் தங்களிலொரு
வனை யனுப்பி தாசருடைய நடவடிக்கைகளைக் கண்டு
தெரிந்துகொண்டு வரும்படி சொல்ல அவனுஞ்சென்று
காட்டையடைந்து தூரத்தில்நின்றுதாசரைகண்டுஅவர்
கையில் வில்லம்புகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வேட்டை
விளையாடிக் கொண்டிருப்பதை யறிந்து அந்தகோசாயி
இதென்ன இவர் பரமபாகவத சின்னங்களுடன் விளங்
கின போதிலும் கிராதர்களை போல பறவைகளைக் கொ
ல்லுந் தொழிலில் கவனித்திருக்குங் காரணமென்ன
மோ தெரியவில்லையே யென்று கருதிக்கொண்டே தன்
னவர்கள் யிருக்குமிடத்தை யடுத்து தாசருடைய நட
வடிக்கையைத் தெரியப்படுத்த அக்கோசாயிகளுக்குத்
தலைவராகிய மகந்து அரசனிடத்திற்கேகி ஒ பூபாலனே
உமது குருநாதனுடைய நடவடிக்கைகள் சரியல்லவெ
ன்று எனது சிஷனுலறிந்தேன் அதென்னவெனில்சுத்த
சத்வகுணத்தை யடைந்தவர்போ லபினயித்துச் சகல
ரையும் தன்னை வணங்கும்படியான நம்பிக்கை யுண்டா
கச்செய்துக்கொண்டு பரிசுத்த ஆத்மாவைப் போல
விளங்குகின்றுரே அன்றி இப்போது சொல்லிய சாந்த
மும் ஜீவகாருண்ணியமும் அவருக்கு அணுவளவேனு
மில்லவேயில்லை சொரூபமாத்திரம் பசுவைப்போலகாட்
டின போதிலும் புலியைப்போன்ற நடவடிக்கை விளங்
கிக் கொண்டிருக்கின்றன அதென்ன செய்கையெனில்
ஜீவகாருண்ணியமும் பூததயைப் பச்சாத் தாபமென்ப
தணுவளவேனு மின்றி பறவைகளைக்கொன்று திரியும
வனை ஆசானுகக் கொண்டு அவன் திருவடிகளில் விழுந்
து மந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டீர் தாங்களவனி
டம் என்ன மகுத்துவத்தைக் கண்டோ வயிற்றை வளர்
த்துக்கொள்ளும் நிமித்தியம் அனேகிந்தவேஷம் போட்
டுக்கொண்டு திரிகின்றுனே யன்றி உண்மையிலே யவ
னுக்கு க்ஞானபக்தி வைராக்கிய மென்பது கிஞ்சித்தே
னுமில்லை விநோதன் இவரே சொர்னத்தைப் போன்ற
மெய்யன் இவரே தேவேந்திராதி தேவர்களுக்குந் தூய்
யன், இவரே யாவருந் தொழுமையன் இவரே சகலருக்
கும் அபயஸ்தந் கொடுக்குங் கையன், இவரே செந்தாம
ரைப்பாதன் இவரே வேதத்திற்கு மெட்டாத அதீதன்
இவரே முத்தியளிக்கும் போதன், இவரே தொண்டர்
களுக்கு நாதன், இவரே முத்தியளிக்கும் மாதவன், இவ
ரே எங்குந்நிறைந்த ஆதவன், இவரே வைராக்கிய சீலர்
இவரே தாரகமந்திரத்திற்கு மூலர் இவரே முத்திக்கு
வித்தாகிய முதல்வன் இவரே ராணுவதேவியின் புதல்
வர், இவரே சர்வத்திலுஞ் சிறந்தவர், இவரே பக்திக்கு
பறந்தவர், இவரே பக்தி தாரதம்மியத்தில் நிறைந்தவர்
இவரே அடியார்க்கெளிய னெனக்குறைந்தவர் யென்று
பற்பலவாறு புகழ்ந்துக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்க
கோசாயிகளும் மகந்தும் அந்த ஆச்சரியத்தைக் கண்டு
திப்பிரமைகொண்டு பயந்து அரசனைக்காண நாணம
டைந்து தாசருடைய மகுத்துவத்தை மெச்சிக் கொண்
டவர்களாகித் தங்களிருப்பிடத்தை நோங்கி நடந்தார்
கள். அப்போது அரசன் தன்குருநாதருடைய பக்தி
யையும் மகுத்துவத்தையுங் கண்டு மெத்த வியப்படை
ந்து அவர் திருவடித் தாமரைகட்கு வந்தனம் புரிந்து
விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னகரத்தை யடைந்தார்.
உடனே தாசர் சிஷர்களுக்குப் பக்தி செய்யும்படியான
சாதனங்களைப் போதித்துப் புனிதர்களாகும்படி கிரு
பாநோக்கம் புரிந்துக்கொண்டிருந்தார்.

இந்தப்படிக்கு தாசர் தன் சிஷர்களுக்கு பக்தி
மார்க்கங்களை போதித்துக் கொண்டிருக்கையில் கோ
லாபுரத்தில் வசிக்குங் கிருகஸ்தனொருவன் தாசருடைய
மகுத்துவத்தைப் பலவாறு ஜனங்கள் சொல்லிக் கொள்
வதைக் கேட்டு அவரைக்கண்டு சேவிக்க வேணுமென்
றெண்ணங்கொண்டு ஒருநாள் தன்னூரைவிட்டுப் புறப்
பட்டு தாசர் வசிக்குங் கானகத்தை யடைந்து அவரை
கண்டு பணிந்து ஒசுவாமி! சத்குருநாதரே, யான் வசிக்
குங் கோலபுரத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் இலக்குமி
யை உபாசனை செய்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அதே
னெனில் இராமநாமமானது அத்தனை சிறந்த நாமமல்ல
அந்தியகாலத்திற் சொல்லும்படியான நாமமாதலால்
லட்சுமியைத் துதித்தெப்போது மிருப்பார்கள். ஆகை
யால் யானுமந்தப்படியே லட்சுமி உபாசனை செய்துக்
கொண்டிருப்பவனுகும் அன்றியும் தங்களைச் சேவித்த
ஜனங்கள் பலவாறு தேவரீருடைய மகுத்துவத்தைச்

Koviloor Digital Library

சொல்லிப் புகழ்வதைக்கேட்டு யானுந் தங்களை சேவிக்க வேணுமென்ற அவாமிகுதியால் இங்குவந்து சேவித்தே ன் சேவித்தும் ஆனந்த மடைந்தேனென தாசர் குழுக் கென்று பிடித்து ஓநிரகஸ்தனே! பரப்பிரமமே ஸ்ரீராம ரும் லட்சுமியோ அப்பிரமத்திற்குச் சாயையாகி யிரு ப்பவள் இவ்வுலகத்திலு மெவ்வுலகத்திலும் சஞ்சரித்து கொண்டு சில வருஷங்களிருந்து உடனே அவர்களை விட்டுநீங்கி வேறு சிலரையடுத்து அவர்களுக்கு உச்சா கத்தை யளித்து ராமத்தியானத்தைச் செய்யவொட்டா மல் பராசத்தி யாகையால் தன்மாயையினால் யாவரை யுங் கட்டுபடச் செய்யுமவளாகும் ஆதலால் ஸ்ரீராமனை பஜனைசெய்யும் பிராணிகள் அப்படிக்கிச் சேரவொட் டாமலும் ராமநாமத்தைத் துதிசெய்யாமலும் பொரு ளின்மதத்தா லெவரையும் அலட்சியஞ் செய்துக்கொ ண்டு மிருப்பவர்களாகும் என்றுசொல்லிக் கொண்டே கோலாபுரத்திற்குப் போக வேணுமென்று ஸ்ரீராமரு டைய கட்டளையைச் சிந்தித்துக்கொண்டு சிஷர்களையுங் கூட சேர்த்துக் கொண்டு கோலாபுரத்தைச் சேர்ந்து மெத்தவும் பக்திபூர்வமாக நித்தியமுந் திருத்தியாகவும் ஸ்ரீராமருடைய சரித்திரத்தை வெகு சிரத்தையுடனுங் காலக்ஷேபஞ் செய்துக்கொண்டு மிருப்பதைக் கேட்டு ஞானபக்தி வைராக்கியங்களும் மெத்தவுண்டாகி ஆர்த் தியுடனிருந்தார்கள்.

அதில் வேணுபாயியெனுங் கைம்பெண் ஸ்ரீராமரு டைய குணானுபவத்தைக் கேட்டு மெத்த நாணத்து டன்வந்து தாசர் திருவடிகளில் விழுந்து அத்திருவடி களை விடாது கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு எனது குலதெய்வமாகிய பரமகுருநாதரே அடியாளை எவ்விதத் திலேனுங் கைக்கொண்டு ஆதரிக்க வேணுமென்று வே ண்ட தாசர் அந்த வேணுபாயியைப் புனிதனைகச்செய்ய வேணு மென்றோர் ஏகாந்த தலத்திற்கந்த வேணுபாயி யை யழைத்துச் சென்று அவளுடைய நல்லகுணத்தை க்கண்டு அம்மாதுக்குத் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித் துச் சுபங்களை யடையும்படி ஆசிர்வதித்தார் அம்மங் கையும் அடியாள் இன்றல்லோ புனிதையானேனென்று தாசருக்கு முக்காலும் வலம்புரிந்து உடல்பொருள் ஆவியென்னும் இம்மூன்றையும் அவருக்கர்ப்பணஞ் செ ய்து அன்றுமுதற் கொண்டு பலவிதச் சித்திரான்னங்க ளைச் செய்துப் பிராமணர்களுக்கு இட்டும் தாரக மந்திரத்தை சதாகாலமுந் துதிசெய்துக்கொண்டு மிருந் தனள்.

இப்படி அந்த வேணுபாயம்மாள் தினந்தோறு மதுரமானப் பிரசாதங்களைச் செய்து பரிமாரிக்கொண் டிருக்கையில் சிவாஜிமகாராஜனும் தன்னுடைய சேனை களுடன் புறப்பட்டு நாட்டைவிட்டுக் காட்டை யடைந் துக் குருநாதனைக்கண்டு பல பூஜாதிரவியங்களைக் கொ ண்டு அவர் திருவடிகளுக்கு அர்ச்சித்து அவருடன் புசி த்து குணானுபவஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கையில் ஆஞ் சநேயர் பிரசன்னராக அவரைக்கண்டு யாவரும்சேவிக்க வேணுபாயியும் சேவித்து அவருடைய மனோபாவ பரி சுத்தத்தையும் பக்குவத்தையுங் கண்டு மெய்சோர்ந்து விழக்கண்ட தாசர் அச்சோர்வை மாத்தி எழுப்பி இத் தனை நாளைக்கேனும்அதிகரசமாய் கீர்த்தனைகளைப் பாட யாவருங்கேட்டு மெய்மறந்து ஆஹா என்ன பக்திரசம் என்ன ஆனந்தம் என்று மனதுகரைந்து அனைவரும் தாசர் திருவடிகளில் விழுந்து வெகுவாகத் தோத்திரம் புரிய அவர்களுடைய யோக்கியதையை யறிந்துத் தக்க படி யுபதேசித்து மூன்றுநாள் கோலாபுரத்தை விட்டு தாசர் புறப்பட்டபோது வேணுபாயியும் ஒசுவாமி அடி யாளும் தேவரீர் பின்னே கானகத்திற்கு வருகிறேனெ ன்று வேண்டிக்கொள்ள அம்மங்கையை நோக்கி தாசர் சொல்லுகின்றார் ஓ வேணுபாயி நீயென்பின் வருகிறே னென்று சொல்லுவதும் நானுன்னை யழைத்துப்போவ தும் ஞாயமல்ல அன்றியும் என்னுடன்சங்கஞ்செய்து கொண்டு இருப்பதெப்படி யெனில் இறவாதமுன்னே இறந்திருப்பதுபோல விருக்கவேணும் ஆகையால்நீஎன் னைச் சதாகாலமும்காணஎன்றால்இருக்கும்போதும்நடக் கும்போதும் சர்வதேச சர்வ காலத்திலும் தைலதாரா விச்சின்னமாய் இடைவிடாது தியானஞ் செய்துக் கொ ண்டு வீட்டினி லிருப்பாயாகில் சகலபாபங்களும் பூர்வ கர்மங்களும் நசித்துச் சிலநாளைக்குள் மோக்ஷ சாம்பி ராச்சியத்தை யடைவாயென்று சமாதானஞ் சொல்லி யனுப்ப அந்த வேணுபாயியும் குருநாதன் சொற்படி கோலாபுரத்தைக் கடந்து ஷாபுரத்தை யடைந்து தன் வீட்டைச் சேர்ந்து அன்றுமுதல் தனக்கெந்த நாமத் தைக் குருநான் உபதேசித்தாரோ அந்த நாமத்தைஎப் போதும் இடைவிடாமல் தியானித்துக் கொண்டிருந்து சிலநாள் கடந்தபின் யொருநாள் அந்த வேணுபாய்வீட் டைவிட்டு வெளிப்பட்டு ஷாபுரத்தைக் கடந்து கானக த்தையடைந்து தாசர் திருவடிகளிற் பணிந்து அவரால் ஆசிபெற்று விடைதரக்கொண்டு காட்டைக்கடந்து ஷா புரத்தையடைந்து வீட்டிற் சேர்ந்து பக்தி செய்துக் கொண்டிருப்பாள். இந்தப்படி அந்தவேணுபாய் அடிக் கடி குருநாதனைச் சேவித்துக்கொண்டு வருகையில்வழக் கப்படி யொருநாள் குருநாதனிடஞ் சென்று பணிந்து எழுந்து அவரனுமதியைம் பெற்றுத்திரும்பி ஷாபுரத்து வீதிமார்க்கமாய் வருகையில் அங்குள்ள ஜெனங்கள் வேணுபாயியைக் கண்டு இம்மங்கையென்ன இரண்டு

Koviloor Digital Library

நாளைக் கொருதரம் துணையாருமின்றித் தனித்துபோய்
வருகின்றுளே இவளெங்கு போய் வருகிருளோ தெரிய
வில்லையென்று அதிலொருவன் இம்மங்கை மெத்த பக்தி
யுடையவ ளாதலால் அருகிலிருக்குங் காட்டினில் வசிக்
கும் ராமதாசரை யடுத்து யவரிடம் உபதேசம் பெற்று
கொண்டவ ளானதால் இரண்டுநாளைக் கொருதரம்
சென்று ஆசாரினை கண்டுச் சேவித்துக்கொண்டு வருகின்
ருளென வேலொருவன் ஒ ஐயா இம்மாதுபோய் வரு
கிற காரணத்தை யறியாமலே இவள் பக்தியுடையவ
ளென்றும் ஆசாரினை கண்டு சேவித்து வருகிருளென்
றுஞ் சொல்லுவது ஞாயமல்ல இவள் போய்வருகிற ரக
சிய மெனக்குத் தெரியும் அதென்னவெனில் இவள் மங்
கைப் பருவமடைந்த சிலநாளையிலே இவளுக்கு நாயக
னிறந்துவிட்டான் அதுமுதல் இதுவரையிலும் எங்கும்
வெளிப்படாமல் தாய்தந்தைகளுக் குட்பட்டு வெகுசில
வதியாகவிருந்தாள் இப்படிக் கிருக்கையில் ராமதாசர்
சிலநாளைக்குமுன் நமதூருக்குவந்து ஸ்ரீராமகுருனுப
வஞ் செய்து கொண்டிருப்பதை இம்மங்கை கேள்விப்
பட்டுத் தாய்தந்தைகளி னனுமதியைப் பெற்றுக்கொ
ண்டு குருனுபவம் நடக்குமிடத்திற் கேகி தாசரைக்
கண்டு மயங்கி அவரைக் கணவனாக யடைய வேணுமெ
ன்று கருத்துக்குள் வைத்துக்கொண்டு வெளிக்கி அவ
ரை யரசனாகவும் தான் சிஷியாகவும் மதிக்கும்படி பல
ருக்குங் காட்டிக்கொண்டு மதம்பிடித்துத் திரியுமிவளைப்
பக்தியிற் சிறந்தவளென்று நீ சொல்லியது எந்தமதி
யைக்கொண்டோ இப்படியுஞ் சொல்லுவாருமுண்டோ
இவளிடமெந்த நன்னடக்கையைக் கண்டோ என்னு
டைய மொழிக் கிரண்டுண்டோ வென்று பொராமையி
ஞல் கூறினன் (கலைப்பாக்கலைத்தக்கால கல்லுங்கரையு)
மென்ற பழமொழியைப் போல அந்தமொழிகளை யங்
குள்ள ஜனங்கள் யாவருங்கேட்டு உண்மையா யிருக்கு
மென்று நம்பி யாவரும் அந்தவேணு பாயியையும்
அவன்தாய்தந்தைகளையுந் தூஷிக்கத்தலைப்பட்டார்கள்

ஆகையால், ஒ அரசனே! இப்போதே என்பின்
தாங்கள் வருவீராகில் அவனிருக்குங் கோலத்தைநேரில்
கண்டுகொள்ளலாம். ஆகையால் தடையின்றிவரவேணு
மென்று சொல்லி அரசனை யுடன்படுத்திச் சேனைகள்
புடைசூழ யழைத்துக்கொண்டு நாட்டைவிட்டு காட்
டையடைந்து தாசருக்குச் சமீபத்தில் நெருங்கித் தன்
னை நோக்கிவருகிற அரசன் முதலானவர்களைக் கண்டு
தாசர் பற்பல அம்புகளை விடுத்து அனேகம் பரவைக
ளைக் கொன்ருர். அப்பரவைகள் தங்கள்மீது அம்புகள்
பட்டு பிரக்னைகெட்டுப் பூமியின்மீது விழுந்து பிராணனை
விட்டதுகள் அப்போது தாசர் பூமியின்மீது விழுந்து
உயிரைத்துறந்த பறவைகளைத் தன்கரங்களா லெல்லாப்
பறவைகளையுஞ் சேர்த்தெடுத்துக் கொண்டு இப்படியும்,
அப்படியும் உலர்த்திக் கொண்டிருப்பதை கண்டு அர
சன் குருநாதன் சமீபத் ற் சென்று சகலவித பூஜாதிர
வியங்களாலும் அவருக்குச் சோடச உபசாரங்கள் புரி
ந்து சந்தோஷ சாகரத்தில் மூழ்கியிருந்தார்.

அப்போது தாசர் சாதுவேஷங்கள் புனைந்துவந்தி
ருக்குங் கோசாயிகளைக் கண்ணுற்று மௌனமா யிருக்
கையில் மஹந்து தாசரைநோக்கி ஒ பரமபாகவதரே!
தாங்கள் பரவைகளைக் கொல்லுவது துஷ்ட மார்க்கம்
அன்றியிலும் காலமுடிவு நேரிடுஞ் சந்தர்ப்பத்தில் நர
கப் பிராப்தியை யடையும்படியாக நேரிடும் ஆசையா
லிக்கொடிய மார்க்கத்தை விடத் தக்கதென தாசர் ஒ
மஹந்துவே! இவ்வுலகத்தினிற் பலஜீவ ஜெந்துக்களை
யுங் கொல்லுமவன் ஸ்ரீராமனேயன்றி வேருெருவர் இக்
கொடிய செய்கை செய்வதால் நீர் நாமென்னும் பேத
த்தை யொழித்துச் சதாகாலமும் ஸ்ரீராமரைத் தியா
னஞ் செய்து மேன்மையான பதவியை எளிதினிலடை
யலாம். அன்றியும் சிருஷ்டி கர்த்தனே! லயஞ் செய்வ
தற்குக் கர்த்தாவாகும் இதை நன்றாயோசித்துப் பாருங்
கள் அன்றியும் லயஞ் செய்வதற்கு கர்த்தனானவனே!
சிருஷ்டிப்பதற்குங் கர்த்தனாவான். ஆகையால் கோசா
யிகளுக் கெல்லாங் குருவாகிய ஒ மகந்துவே! தாங்கள்
சாதுசஜ்ஜனரும் பரமபுருடரும் அதிக மகத்துவமுடை
யவரும் ஜீவன் முக்தரும், புனிதரும், வைதிகரும், ஆ
கிய தாங்கள் ஜீவகாருண்ணியமும் பூததயை பச்சாத்
தாபமுடையவரும் சிருஷ்டிஸ்திதி லயம் இம்மூன்றை
யும் மனதில் நினைத்த மாத்திரத்தில் க்ஷணசிருஷ்டி
க்ஷணஸ்திதி க்ஷணலய மென்பதையுஞ் செய்ய வல்லவ
ராதலால் என்னுடைய அம்புகள்பட்டு மடிந்துபோயின
பரவைகளின்மீது கிருபாநோக்கம் வைத்து உயிர்பெற்
றெழச் செய்யுமையா? பெரியோரே, என்று மிகவும்
வேண்டிக்கொண்டார் அதற்கந்த மகந்து பறவைகளை
உயிர்பெற்றெழச் செய்யும் மருத்துவமும் வல்லமையும்
நமக்குண்டோ? இது மகாபுருடன் செய்யுங் காரியமன்
றோ எளிதிலிக் காரியஞ் செய்வதற்கு நம்மைப்போன்ற
பாமரர்களாலாகுங் காரியமோ? அன்றியும் சிருஷ்டிக்
குந் தொழிலைப் பிரமதேவன் செய்யவல்லவன் காப்பாத்
துந்தொழிலை மகாவிஷ்ணு செய்யதக்கன் க்ஷீணிக்குந்
தொழிலைச் செய்யச் சிவபெருமான் தீரபுருடனாகவிம்
மும்மூர்த்திகளும் முத்தொழில்களையுஞ் செய்ய வல்ல
வர்களாகவிருக்க இது நம்மாலாகாத செய்கையென்று
தனக்குத்தானே யோசித்தும் பதில்சொல்லாமல்மோன
மடைந்திருந்தார்.

Koviloor Digital Library

இப்படிக்கெல்லாம் யோசித்துச் சிந்தித்து யாதொன்றும் தெரியாத மூடனை இவர்மெத்த சிலாகித்துச் சொல்லியதைக் கருதி மெத்தவும் விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மகந்துவின் கெட்ட யெண்ணத்தையுணர்ந்து தாசர சிவாஜிராஜனைநோக்கித் தான்செய்யப்போகிற ஆச்சரியச் செய்கையைக் குறிப்பாலுணர்த்தி சந்தேக மடையாமல் இப்பறவைகளை அக்கினியிற் போட்டுச் சுட்டுவிடுவது மெத்த நன்றென்று கருதி அக்காட்டிலிருக்கும் உலர்ந்தகட்டைகளை ஒவ்வொன்றாக பொறிக்கிச் சுமார் மூன்றுவண்டி எரிகரும்புகள் சேர்த்து அக்கினிமூட்டி அவ்வக்கினியில் எரிகரும்புகளை யெல்லாம் போட்டுச் சுமார் கால்மயில் தூரத்திற்கப்புறம் யாவருமிருக்கும்படி அனல் வீசுவதால் அவ்வக்கினியின் சமீபத்திலெவரும் போகத் தடைப்பட்டன. அப்போது தாசர் விரைவினி லப்பறவைகளை அந்தயக்கினியில் ஒவ்வொன்றாகப் போடுகையில் அப்பறவைகளுக் குயிருண்டாகி அக்கினியில் நின்றும் எகிறிப்போயின, அதைக் கண்டு அரசன்முதல் யாவரும் ஆச்சரியப்பட்டு மாச்சரியங்கெட்டு ஜெயம் ஜெயமென்று ஓசைமிகுத்திட நன்றாகக் கூடிக் குரலிட்டுப் பாடியாடி பகவானைநாடித் தங்களுக்குள் தாங்களே பரமானந்தமடைந்து தாசரைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து கோசாயிகளையும் அவர்களுக்குக் குருவாகிய மகந்தையும் இகழ்ந்து இவரே! புருஷோத்தமன் இவரேசாது சத்தமன், இவரேமெஞ்ஞானயோகி இவரே முத்திசாந்தையை யடையும்மோகி, இவரே சகலத்தையும் விடுத்த வைராகி, இவரே சாக்ஷாத்பகவான் இவரே பூரணச்சந்திரனை யொற்ற முகவான் இவரே பரமபதநாதன், இவரே சொல்லுதற்கரியவர்.

அதெப்படியெனில் சிலர் இம்மாது இதற்குமுன் சிலவதியாக வீட்டைவிட்டு வெளிப்படாமல் இருந்துக் கொண்டு கௌரவத்தையும் கற்பையும் காப்பாத்திக் கொண்டிருப்பதைப் போல யிராமல் இப்போது வெள்ளாட்டியைப் போல வீதி வீதியாய்த் திரிந்துக்கொண்டிருக் கின்றார்களே என்றார். சிலர் பட்டிமாட்டை போல வெட்கங்கெட்டுக் கெட்ட குணமாகி காமியாகி வீட்டிற்குங் காட்டிற்குந் திரிந்துக்கொண்டிருக்கின்றாளே யென்பார் சிலர் ராமதாசரென்று பேர் வைத்துக் கொண்டு அணுவளவேனும் ஞானபக்தி வைராக்கிய மில்லாதவனைச் சாதுவென்றடுத்து சிவாஜி மகாராஜன் முதல் பல பாகவதர்கள் எப்படி உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டார்கள் மேலும் அவனிடத்தி லெந்த மகிமையைக் கண்டு சிஷரானார்களோ யென்பார் சிலர் இம்மாதைப் பார்த்தால் விபசாரத்தனஞ் செய்யுமவளாகத் தோன்றவில்லையே? என்பார் சிலர் இம்மங்கை பதியினிடத்தில் மெத்த பக்திசெய்துக் கொண்டிருந்தவ ளாச்சுதே? அப்படிப் பட்ட உத்தமிக்கு இப்போதிந்த துர்க்குணமுண்டாவதற்குக் காரணம் யாதோ? யென்பார் சிலர் இவ்வனிதையின் னடைநொடி பாவங்களைப் பார்க்க விபசாரஞ்செய்யுமவளாகக் காணப்படவில்லை யென்பார் சிலர் இத்தெரிவை மெத்தசாந்தமும் பூததயையும் ஜீவகாருண்ணியமுமுடையவ ளாகத் தோன்றுகிறது யென்பார் சிலர் இப்பெண்கொடியின் விதிவச மெப்படியோ அப்படியே நடக்குமென்பார் இந்தப்படியாக அவ்வூரில் வசிக்குஞ் செனங்க ளெல்லவரு தங்களுக்கு மனதில் தோன்றிய படி பேசிக்கொண்டிருக்க வேணுபாயி கேட்டுக்கொண்டே தன்னகத்தை யடைந்து யாதொன்று மறியாத நம்மை பசாரி யென்றும் துற்குணமுடையவளென்றும் பலபேர் பலவிதமாகப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்களே! இதற்குக் காரணம் யாதோவென்றுன்னித் தன்னைத் தானே நிந்தித்துக்கொண் டிருக்கையில் இந்தவேணுபாயியின் தாய்தந்தையர்க ளிந்தச்செய்தியைக் கேட்டு மெத்த விசனப்பட்டவர்களாகி குமாரத்தியை அழைத்து அம்மா? வேணுபாயி இன்றுமுதல் கானகத்திற்குப் போகாமலும் வீட்டைவிட்டு வெளிப்படாமலு மிருக்கக் கடவாய் அப்படிக்கி நீயிராமல் எங்கள் வார்த்தையைத் தள்ளி வனத்திற்குச் சென்று குருநாதனை சேவித்து மறுபடியும் வீட்டிற்குத் திரும்பி வருவையாகில் உன்னை எளிதில் விடமாட்டோ மென்று பயமுறுத்தினார்கள். அதற்கம்மாது அணுவளவேனும் பயப்படாமல் ஆண்டவன் செயலின்படி யாகட்டுமென்று திடங்கொண்டு மறுநாட் காலையிலெழுந்து ஸ்நாநுட்டானங்களை முடித்துப் பூஜாதிரவியங்களை யோர்தட்டினி லேந்திக்கொண்டு வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டுக் காட்டையடைந்து குருநாதனைக்கண்டு சேவித்து விதிப்படி யவரைப் பூசித்து அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு காட்டைவிட்டு நாட்டையடைந்துத் தன்வீட்டைநாடி வந்துக் கொண்டிருந்தாள்.

இதற்குள் தாய்தந்தையர்கள் புதல்வியைத் தேடிக்காணாமையால் நமது வார்த்தையை லக்ஷியஞ் செய்யாமல் கானகத்திற்குப் போனாளல்லவா இப்படிப்பட்ட துஷ்டபெண்ணை வைத்துக்கொண்டு நாம் அவமானப் படுவதைப் பார்க்கிலும் இவளைக் கொன்று விடுவதால் நமக்குக் கெட்டபேரும் அவமானமும் நேரிடாதென்றுத் திடஞ் செயதுக்கொண்டு அன்னத்தில் விஷத்தை கலந்து சித்தமாய் வைத்துக்கொண்டிருக்கையில் வேணுபாயிவந்துத் தாய்தந்தையர்களை வணங்கினின்றாள் அப்படி வணங்கின புதல்வியை நோக்கித் தந்தையானவர் சொல்லுகின்றார் ஓ அம்மா வேணுபாயி இன்றுமுதல்

Koviloor Digital Library

விட்டைவிட்டுன்னை யெங்கும் போகவேண்டா மென்று
யான்சொல்லி யிருந்தும் என்சொல்லைக்கடந்து நீ வீட்
டைவிட்டுப் போனாயல்லவா எங்களுக்கு அவமானந் தந்
தாயல்லவாவென்று கோபித்து அதோயிருக்கும் அன்
னத்தைப் புசிப்பாயென அந்தப்படியே வேணுபாயியும்
விஷங்கலந்த அன்னமென்றுக் கவனியாமல் சாதாரண
அன்னமென்றே கருதி அதைப்புசித்துத் திருத்தியடை
ந்துச் சிறிதுநேரத்திற் கெல்லாம் வயிற்றிலெறிச்சலுண்
கிய மெத்தவேதனைசெய்வதால் அவ்வேதனையைப்பொ
றுக்க முடியாம லந்தவேணுபாயிஓகுருநாதரேதேவரீரே
என்குலதெய்வம் தேவரீரே பகவான் தேவரீரே எனக்கு
கந்தபரமகுருநாதர் தேவரீரேஎன்தாய்தந்தைகள்தேவரீ
ரேபந்துவென்றும் நம்பித் துதிசெய்துக்கொண்டு சதா
கலாக்ஷேபஞ்செய்யு மடியாளைச் சீக்கிரம்பாதுகாக்கும்
பொருட்டு விரைவினில்வந்து ரக்ஷிக்கவேண்டும் அன்றி
ஓபரமயோகீஸ்வரரே இதுகால பரியந்தம் சம்சாரியாக
விருந்த அடியாளை விபசாரியென்னும் அபசாரி யென்
றும் இவ்வூர்ஜெனங்கள் தூஷிக்க அதனைக்கேட்டு என்
தாய்தந்தையர்கள் அன்னத்தில் விஷத்தைக்கலந்துகொ
டுத்தார்கள் அதையான் தடைசெய்யாமல் புசித்தபடி
யால் எனக்கிவ்வித நஷ்டம் நேரிட்டிருக்கின்றது இந்தக்
கஷ்டத்தைச் சீக்கிரம் தேவரீர் வந்துதீர்த்துச்சுகமடை
யச் செய்யவேண்டும் அல்லது தேவரீர் திருவடிக்கோ
பயந்து கொளிலேனுஞ் சேர்த்துக்கொள்ள வேணுமெ
ன்றுத் துதிசெய்துக் கொண்டே நிர்மலமனதுடன் பய
மின்றிப் பிராணனை விட்டாள் இந்தச்செய்தியை தாசர்
தன்னுடைய யோக திருஷ்டியினா லுணர்ந்துக்காட்டை
விட்டு அதிவிரைவாக வந்து வேணுபாயியைக் கண்டு
மெத்தவும் ஆர்த்தியாக ஸ்ரீராமகீர்த்தனஞ் செய்துகொ
ண்டிருந்தார்.

அதெப்படியெனில் ஓரகுராமா தசமுகனை வதை
த்த ஜெயராமா தசரதராமா ஜானகிராமா நீ இங்கு
விரைவினில்வந்து இம்மங்கையின் வயிற்றினிலிருக்கும்
விஷத்தை யிப்போதே பரந்தோடச் செய்யுமென்று
சொல்லிக்கொண்டே யவர் கரத்தினிலிருக்கும் பிரம்பி
னால் அப்பிரேதத்தின்மீது தாக்கினர் உடனே யம்மாது
நித்திரையில் நின்றும் விழித்தவளைப்போல உயிர்பெற்
றெழுந்து தாசர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து யெ
ழுந்து ஓசுவாமி விஷத்தை அன்னத்திற் கலந்து இட்டு
என்னைக்கொல்ல வெத்தனித்த யிவர்களைத் தாய்தந்தை
யர்களென்று எப்படி நம்புகிறது இனி யிவர்களுடன்
கூடியிருக்க யெனக்கு அணுவளவேனும் சம்மதி யில்
லாதபடியால் தேவரீர் தயவுசெய்து அடியாளையுந் தங்
கள் பின்னழைத்துப் போகவேணுமென்று வேண்டிக்
கொள் தாசருஞ் சம்மதிக்க அந்த வேணுபாயி காமக்கு
ரோத லோபமோக மதமாச்சரியங்களையொழித்துமூன்
றாசையையும் விடுத்துச் சுகமாகக் குருபின்சென்று சா
பலக் கிராமத்தைச் சேர்ந்து அங்கு சத்துக்களாகிய
சிஷர்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு அந்தவேணுபாயி மெத்
தப் பிரியமடைய கண்டு தாசர் கிருபானேக்கம் புரிய
பக்தியிற்சிறந்து, அவருடைய அநுக்கிரகத்தினாலேபரம
சாந்தத்தை வகித்து தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருக்க,
இதற்குள் சிவாஜிமகாராஜன் பலவித பூஜாதிரவியங்களு
டன் பரிவாரங்கள்சூழக் குருவைச் சேவிக்கும்பொருட்
டுவந்து தாசரைக் கண்டு பணிந்து சோடச உபசாரங்
களாலும் பூசித்து வணங்கிநிற்க தாசர் அரசனை யாதரித்
துப் பலவாசிகள்கூற அப்போது சிஷர்கள் பிக்ஷையெ
டுத்துவந்து கொடுக்க ஆகாபாயியும், வேணுபாயியும்
அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு சமைத்துப் பலபதார்த்தங்
களுடன் தயார்செய்து அரசனுடன் சிஷர்கள் முதலா
னோருக்கும் பரிமார தாசரும் புசித்து திருத்தி
யடைந்து அக்கணமே ராஜயோகத்தில் எழுந்தருளி
யிருந்தார்.

அதெப்படி தாசர் ராஜயோகத்தி லெழுந்தருளி
யிருந்தாரெனில் திருத்துழாய் செடியினிடத்தில் சிங்கா
தனமொன்று செய்து, அச்சிங்காதனத்தின் மீது தாச
ரெழுந்தருளியிருக்க, அங்குள்ள சிஷர்கள் முதலானோ
ரும் பரிவாரங்களாக அப்போது சிஷர்கள் ராமகதை
யை பலவாறு பாடியாடி ஆகாபாயியும் குணானுபவஞ்
செய்தார் யாவரையும் நோக்கி நீங்களெல்லோரும் தனி
த்தனி முறையாய்ப் பாடவேண்டு மென்றுக் கட்டளை
யிட அந்தப்படியே ஒவ்வொருவரும் முறைப்படிப் பாடி
னார்கள் அச்சமயத்தில் சிஷர்களும் கல்யாணனும் ஆத்
துமக்ஞானத்தை போதிக்க சிவாஜிமகாராஜன் கேட்டு
ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினவனாகி அப்போதே சமாதிய
டைந்தார் அவ்வரசன் தன்னைமறந்து இரண்டுநாளிருந்
திறபோது கல்யாணனால் சொல்லப்பட்ட ஆத்துமக்ஞா
னபோதமானது சம்பூரணமாயின அன்றியும் அந்தக்
கல்யாணன் ஒருநா ளிரவெல்லாம் எழுதிக்கொண்டிரு
ந்தபோது அக்கல்யாணனுக் கிரண்டுகண்களுங் குருடா
ய்ப்போயிற்று அதையறிந்து தாசர் தன்னுடைய மகுத்
துவத்தினால், அக்கல்யாணனுக் கிரண்டு நேத்திரங்களுங்
கொடுத்தார் அப்போது கல்யாணன் தனக்கு நேத்தி
ரங்கள் வந்த மாத்திரத்தில் மெத்தவும் பரமானந்த
மடைந்து ஆசானை வெகுவாய்த் துதிசெய்துக் கொண்
டிருந்தான் இந்த விந்தையைக் கண்டு அரசன் குருநாத
னைப் பணிந்து என்றுமில்லாத பரமானந்த மடைந்

Koviloor Digital Library

திருக்கதாசர் அரசனுக்கு ஆத்தும போதமெனுங்கிரந்தத்தை அதிகப்பிரியமாகக் கொடுத்தார். அக்கிரந்தத்தினப்யாசத்தால், அரசனுக்கு இவ்வுலகத்தினில் ஞான பத்தி வைராக்கிய உபாசனையதிகரித்து முமூட்சுயிருக்க வேண்டிய லட்சணங்கள் யாவுமமைந்து யிருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லி தாசபோதமென்னுங் கிரந்தத்திலிருக்குஞ் சுலோகங்களின் தாத்பரியங்களை யெல்லாஞ் சொல்லக்கேட்டு அரசன் தன்னரண்மனையைச்சேர்ந்து குருநாதன் சொல்லியபடி பத்தி வைராக்கியத்தில் தன் மனதைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்,

இவ்வாறு அரசன் சிலநாள் ஞானபத்தி வைராக்கியத்தில் முக்கியமாக மனதைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்து, ஒருநாள் குருநாதனை சேவிக்கவேணு மென்றக் குறையால், பரிவாரங்கள்சூழ வனத்தைநாடிச் சென்று தாசரைக்கண்டு சேவித்து பூஜா திரவியங்களா லர்ச்சனை யாராதனை முதலானதுகளும் நடத்தி சற்றுநேரம் குணானுபவஞ் செய்திருந்து குருநாதனிடம் விடைபெற்றுத் தன் பரிவாரங்கள்சூழ நகரத்தை யடைந்து, அந்நாள் போக்கி மறுநாள் காலையிலெழுந்து ஸ்னாநுட்டானங்களை முடித்து பூஜா கிரகத்திற்குள் நுழைந்து குருவை நினைத்து, மானஸபூசை செய்து, சோடசோப சாரங்களும் நடத்தி பூஜாகிரகத்தை விட்டு வெளிப்பட்ட மாத்திரத்தில் காகா வெனும் ஆஸ்தானபண்டிதன் வழக்கப்படி சம்ஸ்க்ருத பாகவத அர்த்தத்தைச் சொல்லி கொண்டிருக்கையில் அரசன்கேட்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருப்பார். இப்படி கேட்டுக் கொண்டிருந்து ஒருநாள் அரசன் பூஜாக்கிரகத்திற் குட்சென்று தேவபூசை குருபூசை முதலானதுகளும் பக்திசிரத்தையுடன் நடத்தி தாசபோதமெனுங் கிரந்தத்தை யெடுத்து அக்கிரந்தத்தைப் பூசித்து, அதில் வரைந்திருக்கும் மகாராஷ்டிர சுலோகங்களை வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறபோது காகா யென்னும் பண்டிதன் வழக்கப்படி பாகவதார்த்தைச் சொல்லும் பொருட்டு அங்குவந்து அரசன் வாசித்துக் கொண்டிருப்பதை கேட்டு ஓ வேந்தனே! தாங்கள்வாசிப்பது, மகாராஷ்டிர பாஷையிற் செய்த கிரந்தமாக விருக்கின்றது. இந்தக் கிரந்தத்தின் பெயரென்னவென்று வின்வ அதற்கரசன் ஓ சமஸ்தான பண்டிதரே இக்கிரந்தம் எனக்குப் பரமகுருவாய் கானகத்தினி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ராமதாசர் செய்த தாசபோத மெனுங் கிரந்த மிதாகுமெனக்கேட்டு அப்பண்டிதன் கரங்களால் இருசெவிகளையும் மூடிக்கொண்டு ஓநரபதியே இந்தக்கிரந்தம் சாமானியக் கிரந்தமென்றும் இதைச் செய்தவன் சூத்திரனென்றும் கேவலமாகிய மகாராஷ்டிர பாஷையென்றும் இது பூர்வக் கிரந்தங்களாகிய ஸம்ஸ்கிருத பாஷைக்கி நிகராகுமோ யென்றும் சூத்திரன் செய்த கவியாகிய இந்த நூதனக் கிரந்தத்தை வாசித்தபோதிலும் ஒருவருக்குச் சொல்லிய போதிலும் சொல்லியவர்கட்கும் கேட்டவர்களுக்கும் பாவம் வந்தணுகுமென்றும் இது நரகமடைவதற்குக் காரணமாகு மென்றும் இப்படிப்பட்ட கவிகளை வாசிக்கக் கூடாதென்றும் மேலும் வியாசமுனிவரால், செய்யப்பட்ட கிரந்தங்களை வாசிக்கவுந்தகும் ஒருவருக்குச். சொல்லவுந்தகும் ஒருவர் சொல்லக் கேழ்க்கவுந்தகும் இதனால் புண்ணியங்கள் நாளுக்குநாள் விசேஷப்படும் ஆகையால், ஓ பூபாலரே இனியெப்போது மிககிரந்தத்தைப் படிக்கவும் ஒருவருக்குச் சொல்லவும் பார்க்கவும், வேண்டாமென்று நவிலக்கேட்டு அரசன் ஓ பண்டிதரே இந்தக் கிரந்தஞ் செய்தவர் சூத்திரரா யிருந்தபோதிலும் சுருதிஸ்முருதி இதிகாச சாஸ்திரங்களுக் கொட்டி யிருக்கவில்லையா, அர்த்தபுஷ்டி விசேஷித்திருக்க வில்லையா, எதிகண பிரகாச லட்சணங்கள் பொருந்தியிருந்தும் இதை வாசிக்கவும், பார்க்கவும் ஒருவருக்குச் சொல்லவுங் கூடாதென்பது தொல்லையா இதில் சகலார்த்தங்களும் லட்சணங்களும் அமைந்திருப்பதால், எனக்கு இதை வாசிக்கவேணுமென்றப் பிரியமுண்டாயின தாகையால் ஓ பண்டிதரே தாங்களிப்படிக் கிரந்தத்தை யிகழ்ந்துபேசுவது நீதியல்லவென்றும் இக்கிராந்தத்தை நன்றுப் பரிசோதித்துப் பாருமென்றுஞ் சொல்லக் கேட்டுப் பண்டின் மெத்தவுங் குரோதங்கொண்டு தூஷண வார்த்தைகள் விண்டு இனிபாகவத புராண முமக்குச் சொல்ல மாட்டேனென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டே தன்னுடைய வீட்டை யடைந்து நீங்காத அசூயயுட னிருந்தான் இப்படிக்கிப் பண்டிதன் தாசர் செய்தக் கிரந்தத்தின் மீதும் அதை வாசிக்கும் அரசன்மீதும் கடுகடுத்து விடாத சலந்தொடுத்து மிருக்கையில் ராமதாசர் பண்டிதன்மீது நீங்காத சலந்தொடுத்தும் கிரந்தத்தை யிகழ்ந்துப் பேசியதையுந் தாசர்தன் யோகதிருஷ்டியினு லறிந்துப் பரிவாரங்களாகிய சிஷவர்க்கங்களை யழைத்துக்கொண்டு சிவாஜிராஜனது பட்டணத்தை யடைந்து அங்கோர் சோலையிலிரங்கி யிருந்தார். இதற்குள்ளரசன் கரகஜிபண்டிதன் சொல்லிப்போன கடுமொழிகளைக்கேட்டுஞ் சிறிதேனுங் கோபங்கொள்ளாமல் சாந்தத்துடனிருந்துத் தன்குருநாதனைச் சேவிக்கவேணுமென் றெண்ணங் கொண்டிருக்கையில், தூதர்களோடிவந்து அரசனைகண்டு பணிந்து ஓசுவாமி எங்களைப் பிரியமுடன் காப்பாத்தி ரட்சிக்கும் உத்தமசீலரே! அதோ நமது பட்டணத்திற் கருகிலிருக்குமோர் சோலையில் நமது குருநாதர் வந்திறங்கி இருக்கின்றாரென்று சொல்லக் கேட்டு அரசன் மெத்த சீக்கித்தில் பரிவாரங்கள் சூழப் பாதசாரியாக நடந்து

Koviloor Digital Library

அர்சோலையை யடைந்து அங்கு சிஷர்கள்சூழ வீற்றிருக்கும் குருநாதனைக் கண்டு பணிந்து விதிப்படி பூசித்து சோடசோபசாரங்களா லவர்மனங் களிக்கச் செய்து மங்களவாத்தியங்கள் கடலொலிபோல் முழங்கப் பரிவாரங்கள்சூழ அவரை நவரத்தின சிவிகையின் மீதேத்தித் தான் பாதசாரியாக அவருக்குச் சாமரம் போட்டபடி பட்டணத்தை வலம்புரிவித்து அரண்மனைக்குள் ளழைத்துக் கொண்டுபோய் உன்னித ஆசனத்தின் மீதேவைப் பண்ணி எதிரில் நின்று வினயபக்தியுடன் இருகரங்களையுஞ் சிரசின்மீது குவித்துகொண்டு பலவாறு புகழ்ந்து மகிழ்ந்து, என்றுமில்லாத ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கியிருக்க, காகஜிபண்டிதன் புராணஞ் சொல்லுவதற்கு வராமலும் தாசரைக்காண மனமில்லாதவனுமாகியிருந்தான் அரசன் பண்டிதனுக்குண்டா யிருக்கும் குரோதத்தை விரைந்து போக்க வேணுமென்றெண்ணி அங்கிருக்குந் தூதர்களை நோக்கி அடா தூதர்களே சீக்கிரஞ் சென்று ஆஸ்தானபண்டிதராகிய காகஜிபண்டிதரை யழைத்து வாருங்களென்று கட்டளையிட்டார் அந்தப்படியே அத்தூதர்கள் சென்றுக் காகஜி பண்டிதனைக்கண்டு ஓசமஸ்தான பண்டிதரே தங்களை நமதரசன் சீக்கிரமழைத்து வரச்சொன்னாரென அதற்கு காகஜிபண்டிதர் ஓதூதர்களே இதோ உங்கள் பின்னாகவேவந்தேன் நீங்கள் முன்னுதாகச் செல்லுங்களென்று சொல்லத் தூதர்களும் அந்தப்படியே முன்னுதாகச் சென்று பண்டிதன் பகர்ந்ததை யரசனுக் கறிவித்துச் சென்றார்கள் இதற்குள் காகஜிபண்டிதரும் வந்துசேர்ந்தார் அரசனும் யாவருக்கும் பிராமணபோஜனஞ் செய்விக்க அனைவரும் புசித்து பின்னர் கோஷ்டிசேர்ந்து தாசர்செய்த கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டு வெளிப்பங்கமா யிருந்தார்கள் தாசர் உள்ளே யிருந்து கேட்டுப் பரமானந்தத்தை யடைந்து தன்னைமறந்து யோகத்திற் வீற்றிருந்து சற்றுநேரஞ் சென்றபின்னர் தடாலுமென்றெழுந்து கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டு வெளிப்பாகத்தைநாடி வருவதைகண்ட மாத்திரத்தில் காகஜிபண்டித ரொருவர் தவிர மத்தவர்களெல்லாம் எழுந்து இணங்கி வணங்கித் தொழுது பணிந்துநிற்க அப்போது தாசர் யாவருக்கும் ஆசிகூறி யெல்லோரையும் வீற்றிருக்கச் சொல்லித் தான்னின்றபடியே தசரதராமா ஜானகிவாமா கோதண்டராமா பட்டாபிராமா கோசலைராமா குளிர்ந்தமுகசோமா ஆயிரநாமா துளபத்தாமா அருள்புரிவாய் பௌமா என்று துதிசெய்து பாகவத புராணத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்துமா உத்தவருக் குபதேசித்த சரிதையைத் திருவாய் மலர்ந்து வருகையில் சுரோதாக்கள் கேட்டு மெத்த ஆர்த்தி மனப்பூர்த்தி யடைந்திருக்கிறபோது காகஜிபண்டிதனுக்கும் புளகாங்கிதமு மயிர்க்கூச்சிட்டுதன்னைமறந்து சற்றுநேர மிருந்து உடனே தெளிந்து தடாலுமென்றெழுந்து நிடுநிடென்றோடி மெத்தபக்தி வினயத்துடன் தாசருடைய திருவடித் தாமரைகளைப் பிடித்து கொண்டு ஓசுவாமி அடியேன் தேவரீருடைய மகுத்துவத்தை யறியாமல் தாங்கள் செய்த தாசபோதமெனுங் கிரந்தத்தையுந் தங்களையும் பலவாறுதூஷித்தேன் வியாசர்செய்த கிரந்தமே சரியான கிரந்தமென்று பூஷித்தேன் அறுவளவேனும் க்ஞான மில்லாமல் என்னுடைய அஞ்ஞானத்தினால் கோஷித்தேன் அகங்கார மகாரங்களினல் தவேஷித்தேன் ஆகையால், சாந்தசொரூபராகிய தேவரீர் அடியேன்மீது முனிவுகொள்ளாமல் யான்செய்த அபசாரங்களை யெல்லாம் உபசாரமாகக் கொண்டு கிருபைக் கண்ணோக்கம் புரியுமையா சுவாமி யென்று வெகுவாக வேண்டிக் கொண்டான். உடனே தாசருக்குப் பண்டிதன்மீது கிருபையுண்டாகி அப்பண்டிதரை யாலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு கரத்தைப் பிடித்து உட்காரவைத்து சகலமான சாஸ்திர புராண இதிகாசாதிகளுக்குஞ் சம்மதமாகவும் பேதமின்றி அபேதமாகவும் சொல்லி முன்னம் பகவான் பலபாஷைகளிலும் வெளிப்படுத்தினர் அன்றியு உலகிலுள்ள ஜனங்களுக்கு சம்ஸ்கிருத பாஷையில் பண்டிதத்திறமையில்லாததால் எல்லோரும் உணர்ந் துஜ்ஜீவிக்கும்படி அன்னிய பாஷையிலுஞ் சில பெரியோர்கள் செய்திருப்பதால் யானுமதை யனுசரித்து மகாராஷ்டிர பாஷையில் தாசபோதமெனுங்கிரந்தத்தைச் செய்து இப்பாஷாதிகாரிகள் வாசித்துக் கடைத்தேரும்படி உலகோபகாரமாக யியற்றியபடியால் பாஷைகள் பலவாயிருக்கினும் அவற்றுள் தாத்பரிய முதலானதுகள் பேதமா யிருக்கமாட்டாது சொல்லுவதெல்லாம் பகவந்நாம உச்சரிப்பையே யனுசரித்தே யிருப்பதால் எப்போதும் நீர் பேதபாவங் கொள்ளாமலும் தூஷணைவார்த்தைகள் விள்ளாமலும் எக்கிரந்தத்தையுந் தள்ளாமலும் எவர்கள் மனதையும் நோகும்படிச் சொல்லாமலு மிருப்பையேயாகில் சில நாளையில் நீ புனிதனாகிப் பேரின்பவாழ்வை யடைவா யென்று சொல்லக்கேட்டு அங்குள்ள ஜெனங்களும் காகஜிபண்டிதனும் சந்தோஷ வாரியிற் படிந்தவனாகி யிருக்க இதற்குள் பாகவதாச் சரிதையும் முடிவாயின உடனே ஜெனங்கள் யாவருந் தங்கடங்க ளிருப்பிடஞ் சேர்ந்தார்கள்.

இந்தப்படிக்கி தாசர் காகஜிபண்டிதருக்குக் கிருஷ்ணபகவான் உத்தவருக் குபதேசித்த பாகவத புராணத்தை யுபதேசித்து அந்நாளே வனத்திற்கேக உத்தேசித்துப் போயிக்கொண்டே ஆனந்தியெனுங் கிராமத்திற்கு முக்கியமான சிஷர்களுடன் சென்று அங்குக்

Koviloor Digital Library

ஞானத்திலும் யோகத்திலுந் தியானத்திலும் விவேகத்தி
லுஞ் சிறந்தப் பெரியோராகிய ஞானதேவருடைய சமா
தியைக் கண்டும் பலகீர்த்தனைகள் பக்தி பரமாகவிண்டு
பேரின்பம் மேற்கொண்டு தன்னைமறந்தாடிப்பண்டு எந்
தையேயென வந்தனஞ்செய்துப் பிராமணர்களுக்கு போ
ஜனஞ் செய்வித்துக்கொண்டு மூன்றுநாளங்கு வசித்திரு
ந்து அதைவிட்டு சிஷர்களுடன் புறப்பட்டு ஆர்த்தியு
டன் பைட்னிபுரத்தை யடைந்து ஏகநாத சுவாமிகளு
டைய கிரகத்தையும் அதில் பூஜாக்கிரகத்தி லெழுந்தரு
ளியிருக்கும் பாண்டுரங்க விட்டலனையும் அந்த ஏகநாத
சுவாமிகளின் சமாதியையுங் கண்டு சேவித்துப் பரமா
னந்தமடைந்து யிருக்கையில் அந்த ஏகநாத சுவாமிக
ளால் வைத்து போஷிக்கப்பட்ட திருத்துழாய் செடிக
ளையும் அரசமரத்தையுங் கண்டு அதிகவானந்தங் கொ
ண்டு நிரேக புளகாங்கித மடைந்து மயிர்க்குச்சிட்டுத்
தன்னை மறந்திருக்கிறபோது ஏகநாத சுவாமிகளுந்தெரி
சனங் கொடுக்க அவரது தெரிசனத்தி லீடுபட்டுப்பரமா
னந்தத்துடன் அதைவிட்டுப் புறப்பட்டு சகோரபட்சி
கள் சந்திரோதயத்தை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்ப
தைப் போல பஞ்சவடி தீர்த்தத்தி லெழுந்தருளி யிருக்
கும் ஸ்ரீராமனைக் கண்டு சேவிக்கவேணுமென் றெதிர்
பார்த்துக் கொண்டுப் பஞ்சவடியை யடைந்து மிதமில்
லாத பிரியத்துடன் ஆர்த்தியைக்காட்டி இராமாவேசத்
தை யடைந்துக் கீர்த்தனைகளைப் பாடியாடித் தேடிச்சரி
தையைச் சொல்லுவதால் பிரமருத்திராதி தேவர்களும்
அங்கிருக்குஞ் சகலஜனங்களுங் கேட்டுப் பரமானந்த
மடையும்படி அமலமாகிய ஆத்மக் ஞானத்தை யங்கு
போதிக்க இரவுநீங்கிச் சூரியோதயமாயின அப்போது
மங்களாரத்தி செய்துச் சரிதையை முடித்துச் சிலநாள
ங்கு வசித்திருந்து ஒருநாள் ஸ்ரீராமருடைய சன்னிதா
னத்திற்குச் சென்று பரமகிருபாநிதியே! பாக்கியவதி
யாகிய ஜானகியின் பதியே சகல லோகங்களினும் வசிக்
கும் சாதுசனங்களுக்குங் கதியே நற்குணங்கள் யாவும்
பொருந்தியமூர்த்தியே அடியேனுடைய விண்ணப்பமொன்
றுளது அதென்னவெனில் கிருஷ்ணாநதி தீரத்திற்கிடை
யில் அர்ச்சாவதார ரூபமான விக்கிரகமொன்றை ஸ்தா
பனஞ்செய்ய விருப்பங் கொண்டேன் ஆகையால் தேவ
ரீர் கருணைபொழிய வேணுமென்று வினயமாய்ப் பகர
க்கேட்டு ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தி தாசரைநோக்கி ஓ பர
மபாகவத சிகாமணியே பாகவதர்கள் கண்மணியே,
கோதிலின்கனியே, குறைவிலா வானந்தத்தனியே, உன்
னிஷ்டப்படியே கிருஷ்ணாதீரக் கரையில் என்சாயை நிக
ருடைய விக்கிரகமொன்றை ஸ்பானஞ் செய்யுமென்று
விடைதரப்பெற்றுக்கொண்டு தாசரானவர் தன்சிஷர்க
ளுடன் புறப்பட்டு நடந்துக் கிருஷ்ணாநதியை யடுத்து
அங்கோரிடத்தி லுட்கார்ந்து மாருதியைகுறித்துவெகு
வாகத் தோத்திரம் புரிகையில் மாருதியானவ ரங்கெழு
ந்தருளி தாசரைக்கண்டு பலவின்ப மொழிகளைப் பகர்
ந்து என்னம்சத்தைப் பெற்ற விளாயோனே? நீயிப்போ
து யென்னை நினைந்துத் துதிசெய்த காரணம் யாதோ
வதனைத் தெரியப்படுத்துமென, அதற்கு தாசர் ஓ என்
சத்ருருநாதரே! ஞானவந்த போதரே, கமலம்போன்ற
பாதரே, நவிலொணு நவமீதரே-அடியேன் இங்கொரு
அர்ச்சாவதார விக்கிரகமொன்றைப் பிரதிஷ்டை செய்ய
வேணுமென்றுக் கருதினேனாகையால் அவ்விக்கிரகமொ
ன்றைப் பாலிக்க வேண்டுமென்றுப் பணியுரைக்க ஆஞ்ச
நேயர் ஓ தன்னிகரில்லா அவதூதனே இந்த கிருஷ்ணா
நதிக்கி ஏழுகூப்பிடு தூரத்தில் அலயூரென்றொரு கிராம
முண்டு அக்கிராமத்தில் சீதாராம லட்சுமண விக்கிரகங்
கள் மூன்றிருக்கின்றன அவைகளை யெடுத்துவந்து உன்
னிஷ்டப்படி இத்தலத்தில் ஸ்தாபனஞ் செய்யக் கடவா
யென்றுசொல்லிஆஞ்சநேயர் தன்னிருப்பிடமாகியசேது
வை யடைந்தார்.

இந்தப்படிக்கி ஆஞ்சநேயர் சொல்லிய வண்ணம்
தாசர்சென்று அலயூரையடுத்து அன்றிரவில் அங்கிருக்
கும் விக்கிரகங்கள் மூன்றையும் யெடுத்துக் கொண்டு
கிருஷ்ணாதீரத்தை யடைந்து அங்கு உன்னித ஸ்தாபன
த்தில் விக்கிரகங்கள் மூன்றையும் வேதவிதிப்படி ஸ்நா
னஞ்செய்து கும்பாபிடேகங்கள் முதலானதுகளும் நட
த்தி அன்றுமுதல் திரிகாலபூசை அம்மூர்பதிகளுக்கு
நடக்கும்படி யானதற்கு வேண்டியபொருள் முதலான
துகளுஞ் சேகரித்துவைத்து அன்பாகப் பூசித்துக்கொ
ண்டிருந்தார் இவரிப்படி இங்கிருந்துக் கொண்டிருக்க
அங்கே அலயூரெனுங் கிராமாதிகாரிமுதலானவர்களுஞ்
சேர்ந்து விக்கிரகங்களைக் காணோமே யென்செய்வோ
மென்று தேடிக்கொண்டிருக்கையில் அடுத்த கிராமவா
சியால் விக்கிரகங்கள் மூன்றும் கிருஷ்ணாநதிக் கரைக்கு
ராமதாசர் கொண்டுபோய் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறு
ரெனச் சொல்லக்கேட்டுக் கிராமாதிகாரியுடன் யாவரும்
புறப்பட்டுக் கிருஷ்ணாநதியைக் கிட்டி தாசரைக் கண்டு
பணிந்து ஓசுவாமி! தங்களைப்போன்ற சாதுக்கள் விக்கிர
கங்கள் மூன்றையும் இரவுகாலத்தில் யாவருக்குந் தெரி
யாமல் திருடிக்கொண்டு வரலாமோ, இதுஞாயமோ விக்
கிரகங்கள் மூன்றையும் நீரொருவரே யெடுத்துக்கொ
ண்டு வந்ததென்ன உபாயமோ இதுவென்ன மாயமோ
சொல்லுமையாவெனக் கேட்டு தாசர் ஓ அலயூர்கிராம
வாசிகளே? இது வென்னிஷ்டப்படி செய்ததல்ல ஸ்ரீரா
மருடைய கட்டளையின்படிச் செய்தேனே யன்றி (அவ
னன்றிவோரணுவேனு மசையாதென்ற) பழமொழிப்

Koviloor Digital Library

படி. பகவானுடையப் பரம காருண்ணியமே அப்படிக் கிருந்தால் யானென் செய்யட்டும் அந்த சீதாலட்சுமண ஸ்ரீராம விக்கிரகங்களை மறுபடியுந் தங்களுருக் கொண்டு போகவேணு மென்ற ஆவலுங்களுக் கிருக்குமாகில் நீங்கள் யாவருமொன்றுகூடி மூன்று விக்கிரகங்களையு மெடுத்துக்கொண்டு போங்களென்று நவில, அந்தப்படியே யவர்களெல்லோரு மொருங்குசேர்ந்து அந்த விக்கிரகங்கள் மூன்றையும் பேர்த்தெடுக்க முடியாமல் வியப்பையுடைந்து பகவானுடைய திருவுள்ளமிப்படிக்கிருந்தால் நாமென்ன செய்யலா மென்றுசொல்லி தாசரைப் பணிந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு தங்கடங்க ளிருப்பிடஞ் சென்றார்கள்.

இவ்வண்ண மந்தக் கிராமவாசிக ளெல்லோரும் ஆச்சரிய மடைந்துக்கொண்டு தங்களிருப்பிடஞ்சேர்ந்த பின்பு தாசர் நூதனமாக சன்னிதியைக் கட்டவேணு மென்றுக் கருதிச் சிஷர்களுக்குச் சொல்ல அவர்களு மப்படி கட்டிவைத்தால் மெத்த புண்ணிய மாகுமெனச் சொல்லி அங்குள்ள மலைகளிற்சென்று உபயோகமாகுங் கற்களை யெடுத்துவந்து சேகரஞ்செய்து வைக்கத்தாசர் பிரகாரமண்டப முதலாகிய சகலமுங்கட்டிச் சிலநாளிற் பூர்த்திசெய்து கும்பாபிஷேக நடத்திப் பஞ்சபர்வகளும் பிர்மோச்சவமும் தினப்படியும் நடத்திக்கொண்டிருந்தார். அப்போது சிவாஜிமகாராஜன் இவ்வளவு அவ்வளவென்றுங் கணக்கிட்டுச் சொல்லவும் நினைக்கவும் வொண்ணாத ஸ்ரீராம பிரானுக்குக் காணிக்கைகளை யீந்துப்போயினன். ஸ்ரீராமரோ வெகுவித மகுத்துவங்களை காட்டிக்கொண்டு மிருந்தார், தாசரோ ஸ்ரீராமருடைய உபயதிருவடித் தாமரைகளை வணங்கி இணங்கி ஒசுவாமி இரகுநாயகரே, தங்கள் சந்நிதிக்கெதிரில் ஆஞ்சநேயர் விக்கிரகத்தை ஸ்தாபிக்க வெண்ணினேன். ஆகையால் கருணைபுரிய வேணுமென்று வேண்ட ஸ்ரீராமரும் ஒ தாசரே! உமதிஷ்டப்படியே நடத்துமென்று நவில, தாசர் மகாபாக்கியமென்று சொல்லி ஆஞ்சநேயர் விக்கிரக மொன்று செய்வித்து அதற்கு மூர்த்திகரமுமுண்டாகும்படி சில்யாகாதிக் கிருத்தியங்களை நடத்தி அந்த விக்கிரகத்தை ஸ்ரீராமரருகில் ஸ்தாபித்து அவருக்கும் விதிப்படி யாவத்து அபிஷேகாதிகளும் அவரை பூசிக்கும் விதத்தையும் சகலருக்குந் தெரிவிக்க அதைக்கேட்டந்த வண்ணம் நடந்தவர்க ளெல்லாம் புண்ணிய புருடர்களாகி யிருக்கவும் அன்றியும் தாசர் பிரமசாரி விரதத்தை யநுட்டித்து மெத்த சிலராகி அம்மூர்த்திகளுக்கு தைலம் அப்பியங்கள் முதலான அபிடேகங்களைச் செய்வித்தும் திருமண் ஸ்ரீசூர்ண புண்டாரங்களைத் திருத்தி மலர்மாலைகளைச் சூட்டி நூபதீப நைவேத்தியங்களை யீந்துக்கொண்டு மிருக்கையில் ஒருநாள் தாசர் மாருதி விக்கிரகங்களைப் பனிரெண்டுயிடத்தில் திருத்தவெண்ணி முதலில் ஒரிடத்தில் திருத்துகிறபோது நூறுபிராமணர்களுக்கு போஜனஞ் செய்விக்க ஆயிரம் பிராமணர்களை மூந்தருளக் கண்ட ஆகாபாயி தாசரைநோக்கி ஒசுவாமி தாங்கள் நூறுபேருக்கு போஜனஞ் செய்யும்படி கட்டளையிட்டீர் அந்தப்படியே அடியாள் செய்திருக்க ஆயிரம்பேர்கள் வந்துவிட்டார்களே பிரசாதம் போதாதே யென தாசர் பொருமையில் மிகுத்த மாருதியானவர் யாவருக்கு மாகும்படிக் கிருபைசெய்வாரென்று நவில, ஆகாபாயியும் இவர் மகானுபாவரான படியினாலே இந்தப்பிரசாதம் ஆயிரம்பேருக்கு ஆனாலு மாகுமென்றுத் தளிகையிலேயை பரிமாரி காய்கரி பிரசாத முதலானதுகளும் வட்டித்துக்கொண்டு வருகையில், ஆயிரம் பிராமணர்களும் புசித்துத் திருப்தர்களாகிச் சென்றும் மெத்தப் பிரசாதம் மீந்திருந்தன இந்த ஆச்சரியத்தை யாவருங்கண்டு தாசரை வெகுவாகப் புகழ்ந்துக் கொண்டாடிச் சென்றார்கள் அதுமுதல் தாசர் ஆஞ்சநேயர்மீது எப்போதுந் தோத்திரஞ் செய்துக்கொண்டு மிருந்தார் அதெப்படியெனில் ஆஞ்சநேயரே தனக்கு ஜீவாதாரமென்றும் ஆஞ்சநேயரே தனக்குத் தாய்தந்தையர்களென்றும் ஆஞ்சநேயரே தனக்கு சத்குரு நாதரென்றும் ஆஞ்சநேயரே தனக்கு பிராதாவென்றும் ஆஞ்சநேயரே தனக்கு சகலவித பந்தவென்றும் அந்த ஆஞ்சநேயர் புருஷாகாரத்தினாலேயே ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியைக்கண்டு சேவித்தேனென்றும் அதிக திருத்தியையடைந்தேனென்றும் ஹிதவாக்கியங்களை சொல்லிக் கொண்டே இப்படியு மப்படியும் திரிந்துக்கொண்டுமிருப்பதை அவ்வூரில் வசிக்குங் குடிகளும் அன்னியதேசத்துக் குடிகளுங் கண்டு இந்த ஆஞ்சநேயர் நடு நிலமையாயிருப்பதும் இருபக்கமும் கிருஷ்ணவேணி நதிப்பிரவகிப்பதால் ஆஞ்சநேயர் லிங்கத்தைப் போலக் காணப்படுகிறாரென்றும் நடுவாற்றில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டாரென்றும் ஜெனங்கள் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கையில், அந்த ஆஞ்சநேய சிலாவிக்கிரகமானது மடுவுக்குள்மறைந்துபோயிற்று அதனைக்கண்ட ஜெனங்கள் இதுவென்ன ஆச்சரியம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற போதே ஆஞ்சநேய சிலாவிக்கிரகமானது எப்படி மறைந்து போயிற்றென்று பேசிக்கொள்வதை தாசர்கேட்டு தடாலுமென்று நதியின்னடுவிற் சென்று பெருத்த ஒசையுடன் எனது சற்குரு நாதராகிய ஆஞ்சநேயரே அதிகவிரைவாக இங்கு வரவேணும் வந்து தெரிசனந் தரவேணுமென்று அழைக்கிறபோது ஆஞ்சநேயர் ஒ எனதுப் பிரியமுள்ள அநசனே நீயேன் மெத்த விசனப்படுகிறாய் சீக்கிரமாக நீ ஜலத்திலிரங்கிவந்து பாருமென்று நவிலக்

Kovilooor Digital Library

கேட்டு தாசர் ஆழமாகிய யப்மடுவினிற் குதித்து உள்ளே ஏழுநாளிருக்கையில் அதையறியாமல் ஜெனங்கள் யாவரும் அதோ தாசர் மடுவினில்விழுந்து மடிந்துபோயினறென்று சொல்ல தாசர் ஏழுநாளும் மடுவிற்குள்ளிருந்து எட்டாவது நாள் அந்தவிக்கிரகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு நதிக்குள்ளிருந்து கரையின்மீது வருகிறபோது மாருதி தாசரை நோக்கி ஒ புண்ணியசீலனே விரைவினில் வேறொரு சிலாவிக்கிரகத்தைச் செய்து அங்கு ஸ்தாபித்து உம்முடைய கரத்தினிலிருக்கும் சிலாவிக்கிரகத்தை நதிக்குள்ளிருக்கும் மடுவினிற் போடுமென தாசர் அந்தப்படியே செய்து அந்தனுளிரவு நடுராத்திரி வேளையில் நூதனமாகச் செய்த விக்கிரகத்தைத்தன்கரங்களினலேஸ்தாபனஞ்செய்வித்துப்பொழுது விடிந்தவுடனே பிராமணர்களை யழைப்பித்து மெத்த தயவுடன் ஒ பிர்மக் ஞானமுடைய சீலர்களே இந்த ஆஞ்சநேய மூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்யுங்களென அந்தப்படியே யப்பிராமணர்கள் வேதவிதிப்படி மந்திரலோபங்கிரியாலோபமின்றி ஸ்தாபனஞ் செய்ய தாசர் பிராமண போஜனம் செய்வித்து அனைவரும் புசித்து சந்தன தாம்பூலாதிகள் தரித்து மனதை நிலையில் நிறுததிப் பலவிதமாக பஜனை செய்திருந்தார்கள் தாசரும் அவர்களுக்கு தட்சணை முதலானதுகளு மளித்து ஸ்ரீராமபஜனை செய்துத் தன்னை மறந்திருக்கையில் அவ்விடத்திற்கு யனேக மனிதர்கள் வந்து சேவித்து அவரவர்களுக்குண்டாயின கோரிக்கைகள் அனுகூலப்பட திவ்யக்ஞான சம்பன்னர்களாய் சுகத்துடன் கீர்த்தி பெற்றுக்கொண்டு போவார்கள்.

இவ்வண்ணம் தாசர் வெகு மகிமைகளுடன் பிரபலமாக உலகெங்குங் கீர்த்தி பிரகாசிக்கும்படி நடந்துகொண்டு வருகையில் ஒருநாள் கிருஷ்ணுதீரத்தை விட்டுச் சிஷர்களுடன் புறப்பட்டு சாபலகிராமத்தைச் சேர்ந்து அங்கு நிவாசமாக எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியைக் கண்டு சேவித்து ஒசீதாபதி தாசரதி தயாநிதி தேவரீருக்குப் பிரபலமாக உச்சவஞ்செய்விக்க வெண்ணங் கொண்டேன் அவ்வெண்ணத்தை முழுதும் அனுகூலப்படுத்தி வைக்கவேணுஞ் ஜெயஜெகநிசாவென்று சந்நிதிமுன்னம் விண்ணப்பஞ் செய்துக்கொண்டு தன்சிஷர்களை நோக்கி என்மனதுக் கினிய சிஷர்களே நீங்களனைவோரும் சிரமத்தை யெண்ணுமல் கிராமங்கள் தோருஞ்சென்று ஸ்ரீராமருக்குப் பிர்மோச்சவஞ் செய்யும் பொருட்டுப் பிட்சையெடுத்து கொண்டு வரக்கடவீர்க ளென்று கட்டளையிட அவர்களு மந்தப்படியே கிராமங்கள் தோருஞ்சென்று பிட்சைரெடுத்து அதனல் வரப்பட்ட தானியங்களைக் கொண்டுவந்துசேகரஞ் செய்துக் கொண்டு வந்தார்கள் அப்போது சிவாஜி மகாராஜன் தன் பரிவாரங்களுடன் அங்குவந்து குருநாதனைக்கண்டு சேவித்துப் பூசாத்திரவியங்களைக்கொண்டுப் பூசித்து அவருக்கு மூந்நாலு வலம்வந்து பணிந்து ஒசுவாமி சகலத்தையும் ஒழித்த நிஷ்க்காமி தாங்கள் ஸ்ரீராமச் சந்திரமூர்த்திக்குச் செய்ய வெத்தனித்த பிர்மோச்சவத்திற்கு வேண்டிய யெல்லாச் சிலவுகளுக்கும்பிடிக்குமபடியான திரவிய மெவ்வளவோ அவ்வளவும் அடியேன் கொடுக்கிறேன் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு பிரமோச்சவத்தை நடத்திவையு மையாவென்று வேண்ட தாசர் அரசனைநோக்கி அகம்பாவத்தை யொழித்தவேந்தனே ஏழை யெளியோர்மீது தயவுடைய உபசாந்தனே உன்னொருவனுடைய திரவியத்தைகொண்டு பிர்மோச்சவம் நடத்துவது அவ்வளவு நன்றாயிராது ஏனெனில் திரவியமுடையவ நீயாகையால், எவ்விதத்தி லேனும் பொருளைச் சிலவழித்துப் புண்ணியத்தைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுந் திராணி யுமக்குண்டு ஏழையாயிருப்பவனுக்கு அவ்வளவு பொருளைச் சிலவழித்துப் புண்ணியத்தைச் சேகரஞ் செய்யத் திராணியுண்டோ இல்லையாகையால் அந்த ஏழைக்குண்டான மட்டும் கிஞ்சித்துப் பொருளை யுதவிப்பவனும் புண்ணியவானுகை வேண்டுமல்லவா அப்படிக்கி யாவரையுந் தருமத்திற்குச் சிலவுசெய்யும்படி சிறிதுபொருளைப் பெற்று அவர்களையும் புனிதராகும்படிச் செய்யாமல் நாம்மாத்திரம் பொருளைச் சிலவழித்துப் புனிதராவது அவ்வளவு சிறந்ததல்ல அன்றியும் லவணத்தை ஜலத்திற் போட்டவுடனே தன்னுருவத்தைமாற்றி ஜலத்தோடு ஜலமாகி அன்னியர்களுக்கு உருசியைக் கொடுப்பது போலத் தான் கெட்டபோதிலும் பிறருக்குச் சுகமுண்டாகச் செய்யுமவனே உத்தம புருடனுகும் ஆகையால் ஒ அரசனே ஏழை யெளியவர்களைப்போல நீயுங் கிஞ்சித்துப் பொருளுதவி செய்து அவர்களையு முன்னுடன் புனிதராகச் செய்யுமையா அன்றியும் ஏழைகளாகவிருக்கினும் அவர்களிலெத்தனை பேர்கள் புண்ணியவான்களாக விருப்பார்கள் அப்படிப்பட்ட புண்ணியவான்கள் பொருள் இக்கைங்கரியத்திற்கு உபயோகப் படுமாகில் பகவானுக்கு மெத்தவும்உல்லாசமாக விருக்கும் ஆதலால், ஒவேந்தனேநாலுபேரும் பிழைக்க நாமும் அவர்கள் நடுவில், பிழைக்கவேண்டும் அதைவிட்டு நாமே பிழைக்க வேணுமென்றும் மைத்தவர்கள் கெட்டுப்போக வேணுமென்றெண்ண மிடுபவன் அதர்களிலு மதமனுகும் என்றுசொல்ல அரசன்கேட்டு சந்தோஷ சித்தனகிக் கிஞ்சித்துப் பொருளை யுதவிசெய்து மகாபாக்கிய மென்றுசொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றனர்.

இவ்வாறு அரசன் போயினபின்பு சிஷர்கள் பற்பல கிராமங்களுக்குஞ் சென்று வேண்டிய மட்டுக்கும் தானியங்களைப் பிட்சையெடுத்துவந்து தானியத்துடன் சேர்த்து அதுகளில் வேண்டிய தானியங்களை நிறுத்தி மைத்த தானியங்களை விக்கிரயஞ்செய்து இன்னும் வேண்டிய வஸ்துக்களை கிரயத்திற்கு கொண்டு யாவத்துஞ் சித்தமாகச்செய்து வைத்துக்கொண்டு அநேக மனிதர்களைக் கொண்டு சந்நிதியை அலங்காரஞ் செய்வித்து துவஜாரோகணம் நடத்தி ஸ்ரீராமச்சந்திரருக்கும் சீதாபிராட்டிக்கும் அபிஷேகம் நடத்தி ஆடையாபரணாதி மலர்மாலைகளால் சிங்காரித்து கும்பாரத்தி முதலான அநேக ஆரத்திகள் செய்து தூபதீப நைவேத்தியங்களை சமர்ப்பித்துத் திருவீதி புறப்பாடு செய்வித்தார். இந்தப்படி ஒன்பதுநாள் உச்சவங் கண்டருளப் பண்ணி வேசாரமில்லாமல் தினந்தோறுங் கோலாகலமாகபஜனை செய்தும் யாவற்று ஜெனங்களும் ஸ்ரீராமரது பிரமோச்சவத்தைக் கண்டு சேவித்து ஆனந்தம் பரமானந்தம் பிரமானந்தமென்று ஒவ்வொருவருந் தங்களை மறந்து ஆனந்தநடனம் புரிந்தனர்கள். அப்போ துண்டாகிய குதூகலத்தை ஆயிரம் பணாமுடிகளையும் இரண்டாயிரம் நாவுமுடைய ஆதிசேஷனுஞ் சொல்ல முடியாதென்றால் கேவலனும் ஒருநாவுடையவனும் க்ஞானசூனியனுமாகிய நாயேனால் சொல்ல முடியுமோ? முடியாதாகினும், மனதிற் கெட்டியவரையில் அடியேன் சழக்குநாவால் சொல்லியபடியால் புத்திமான்கள் தங்கள் புதல்வன்செய்த குற்றத்தைப் பாராட்டாமல் மன்னிப்பது போல இவனுடைய பிழைகளைக் கருதாதது தப்புகளை ஒப்புகளாகக் கொண்டு அடியேனை எம்பெருமான் திருவடிக் காளாகும்படி கிருபை கண்ணோக்கம் புரிவீர்களென்று வந்தனஞ்செய்தனன். இப்பால் தாசர் துவஜாரோகணம் நடத்தி தீர்த்தவாரி செய்வித்து உச்சவமுடிவாகிய பத்தாவது நாள் சகலஜனங்களும் இருப்பிடஞ் சென்றபிறகு தாசர் சிஷவர்க்கங்களுடன் ஒருநாள் வனத்திற்கேகி அங்கோர் பெருத்த மலையைக்கண்டு அதன் மீதேறி வீற்றிருந்துக்கொண்டு ஸ்ரீராம கைங்கரியத்திற்காக கிராமங்கள் தோறும் தானியங்களைக் கொடுத்த ஜனங்களை யழைத்து ஓசாது சற்சனங்களே! இவ்வருடம் நடத்திய பிரமோச்சவத்தைப் போல் வருஷந் தப்பாமல் தானியங்களை யீந்துவிடாமல் பிரமோச்சவத்தை நடத்தி வையுங்களென்று சொல்லி யனுப்பிப் பின்னும் ஆஞ்சநேயஜயந்தி உச்சவத்தை நடத்தவேணுமென்றெண்ணி சிஷர்களை வெகு கிராமங்களுக் கனுப்பிப் பிட்சையெடுத்து வரும்படி யனுப்ப அவர்களுஞ்சென்று கிராமங்கள்தோறுந் திரிந்து பிட்சையெடுத்து மிதமற்ற நெல்லுகளைச் சேகரஞ் செய்துக்கொண்டுவந்து கொடுக்க அந்தநெல்லுகளைக் கொண்டு பற்பல வஸ்துக்களை வரவழைத்து ஆஞ்சநேயருக்கு வேண்டியமட்டுந் திருமஞ்சனங் கண்டருளப்பண்ணி ஆடையாபரணாதி மலர்மாலைகளைச் சூட்டி பரிமளகந்தஞ் சமர்ப்பித்துத் தூபதீப நைவேத்தியங்களளித்துபக்தி விநயமாகப்பூசித்து வெகு ஜனங்களுக்கு அன்னதானஞ் செய்து ஆஞ்சநேயரர்ப்பணமாக பற்பல கீர்த்தனைகளைப்பாடியாடித்தன்னை மறந்து ஆஞ்சநேயரது பிரபாவங்களையெடுத்தோதி இந்தச் சரிதையைக் கேட்பவர்க் கல்லவோ பிரக்யாதி இவரது குணகீர்த்தனைகளைப் பாடுமவர்க்கே சொரூபஜோதி கிடைக்குமல்லவோ அறுதியென்று சொல்லுகிறபோது சிவாஜிமகாராசன் குருநாதனை நோக்கி என்னிடர்க்கடலை வற்றச்செய்து என்னை யாண்டிரக்ஷிக்க இப்புவியினிலெழுந்தருளிய யோக புருடரே! இப்படிப்பட்ட க்ஞானபக்தி வைராக்கியத்திற் சிறந்த அந்த மாருதிக்கு குரங்குரூபம் வருவதற்குக் காரணம்யாது, அதை யான் தெரிந்துக்கொள்ளும் படியும் எனக்குற்ற சந்தேகம் நீங்கும்படியுங் கிருபை புரியவேணும் சுவாமியென்று வேண்டிக்கொள்ளும் அரசனைநோக்கி தாசர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் அரசனே பிரஜைகளுக்குள் சரசனே ஒரு காலத்தில் சாம்பவ மூர்த்தியானவர் பார்வதிசமேதராகி மகம்மேரு பர்வதபுத்திரனாகிய சேஷகிரியின்மீது சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு ஆண்வானரமானது பெண்வானரத்துடன் மதனக்கிரீடை செய்வதைப் பரமசிவன்கண்டு அதன்பேரிலேயே கண்ணோக்கம் வைத்திருந்து காமவிகார மதிகரித்துப் பார்வதியை நோக்கி வானரரூப மெடுக்கும்படி சொல்லித் தானும் வானரரூபமெடுத்துப் புணர்ச்சி செய்கையில் சாம்பவமூர்த்தியின் வீரியமானது கீழேவிழ அதனை வாயுதேவன் கையிலெடுத்துக் கொண்டுசென்று தவம்புரிந்துக் கொண்டிருக்கும் தன்மனைவியாகிய அஞ்சனாதேவியின் செவியினில் வார்க்கப் பிறந்தமையால் அப்புத்திரன்இவ்வுலகின் கண் வானரனாகி உற்பவமாயினான் அது எந்தகாரணத்தினாலென்றால் சாம்பசிவமூர்த்தி வானரரூப மாயினமையினாலக் காரணத்தைப் பற்றி ஆஞ்சநேயர் வானர ரூபமாயினரென அச்சபையிலுள்ள சகல சனங்களுங் கேட்டு சமாதானமடைய மேலுஞ் சிலபேர்கள் தாசர்முன்வந்து பணிந்து ஓ சுவாமி! தேவரீர், இன்றிரவில்தானே அடுத்த கிராமத்தில் அநுமஜயந்தி வெகு விமர்ச்சியாகவும் பக்தி சிரத்தையுடனும் நடத்தி அவ்வூராரை யானந்திக்கச் செய்துக்கொண்டிருந்த தாங்களிங்கு மெப்படிஅநுமஜயந்தி நடத்திக்கொண் டிருக்கின்றீரென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் மற்றொரு கிராமஸ்தன் வந்து

Koviloor Digital Library

தாசரைக்கண்டு பணிந்து ஓசுவாமி! இப்போது எங்கள் கிராமத்தில் அனுமஜயந்தி நடத்திக்கொண்டிருக்கயான் தங்களைக்கண்டு சேவித்து இங்குவந்து பார்க்க அங்கு சரிதை சொல்லிக்கொண்டிருந்த தாங்களிங்கெப்படி வந்தீர். இதுமெத்த ஆச்சரியப்படத் தக்கதாக விருக்கின்றதென்று அவருடைய மருத்துவத்தை நினைந்து நினைந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சோரவிட்டுக் கொண்டிருந்தான். இப்படிக்கிருந்த வேறொருகிராமத்திலிருந்துசிலபேர்கள்வந்து தாசரைக்கண்டு பணிந்து ஆச்சரியப்பட்டு ஓசுவாமி! எங்கள் கிராமத்தில் இப்போது அனுமஜயந்தி நடத்திக்கொண்டிருந்த தேவரீர்? இங்கெப்படி வந்தீரென்று வினவினார்கள்.

இந்தப்படியாகிய பதினொரு கிராமத்தோர்களும் அனுமஜயந்தி இதே இரவிலிந்த தாசரேயிருந்து நடத்தக் கண்டோமென்று சொல்லி வியப்படையும் போது அதிலொருவர் சபையோரை நோக்கி ஐயா சாதுஜனங்களே! தாசரொருவர். இத்தனை கிராமங்களிலு மெய்ப்படியிருந்து அனுமஜயந்தி நடத்தினர் இவ்வளவு மருத்துவம் யாரால் செய்யப்பட்டதென்றும் இந்த மர்மத்தை யாவரு மறியும்படி சொல்லவேணும் சுவாமியென்று வினவிய கிராமஸ்தர்களை நோக்கி தாசர் சொல்லுகின்றார்.

கேளுங்கள் கிராமவாசிகளே? அண்டபிண்ட பிரமாண்டங்களிலும் ஆதிநடு அந்தியத்திலும் எள்ளுக்குளெண்ணை போலவும் பாலினுள் வெண்ணையைப்போலவும் எல்லா வுயிர்களுக்குள்ளும்! புறம்புமாகவும் வசிக்கும் எம்பெருமான் பதினொரு கிராமத்தினு மிருந்து விபவங்களை நடத்துவது ஒரு ஆச்சரியமோ? இதுஸ்ரீராமருடைய லீலையேயாம் உங்களைப்போல யானுமொரு மனிதனே யாகையால் எனக்கித்தனை சாகசமுளதோ அன்றியும் வாக்குக்கு மனதிற்கு மெட்டாத பரம்பொருளாகிய பகவானுக் கிதுவொரு அருமையோ எல்லாம் அவனுடைய திருக்கூத்தே யாகுமென்று மேலும் கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஒருநாள் கிருஷ்ணபகவான் கோக்களை மேய்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்த கோக்களையுமதன் கன்றுகளையும் பிரமதேவன் திருடிக்கொண்டுபோயொளித்து வைத்துக் கொண்டான் அதையறிந்துகோவிந்தன் எங்கெந்த பசுக்களெங்கெந்தநிறமோ எங்கெந்தக் கன்றுகளெங்கெந்த நிறமோ அந்தந்தப்பசுக்களின் நிறமாகவும் அந்தந்தக் கன்றுகளின் நிறமாகவும் ரூபமெடுத்துக்கொண்டு ஆறுமாதகாலம் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த மாயா சொரூபனாகிப் பகவானுக்கு ஒரேஇரவில் பதினொரு கிராமங்களிலுந் தானொருவனே நின்று காலக்ஷேபஞ் செய்துங் கொண்டிருந்ததோர் பெரிதோ அப்படிப்பட்ட மகானுபாவருடைய சொல்லமுடியாத நடவடிக்கைகளைச் சொல்லவும் மனதில் நினைக்கவும் முடியாத அருமையாகிய அவன் பெருமையையும் அருமையையும் என்றால் சொல்லவும் நினைக்கவும் எளிதாகுமோ உண்மையிலே எனக்கொன்றுந் தெரியாதென்று சொல்லி மௌனமுற்றிருக்கையில், கிராமஸ்தர்களிது அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாதகாரிய மாகுமென்று மெத்த ஆச்சரியப் பட்டுக்கொண்டே தங்கடங்களிருப்பிடத்தை நாடிச் சென்றார்கள் சிலர் இந்ததாசர் பரிசுத்த ஆத்துமாவென்று நடவடிக்கைகளைச் சொல்லிச் சந்தோஷித்தார்கள் இந்தப்படிக்கி தாசரை யாவரும் புகழ்ந்துக்கொண்டாட பிரசித்த கீர்த்தியடைந்திருக்கையில், சில துஷ்டர்கள் வந்து தாசரைக்கண்டு ஐயா அரிதாசரே வேதசாஸ்திர புராணங்களைக்கொண்டு எங்களுடன் வாதம் புரியவேணும் அப்படிக்கி வராவிடிலும்மைப்பிடித்துக் கட்டிபுரட்டி வுமக்குண்டான கீர்த்தியைக் கொள்ளைகொண்டு போவோமென்று பயமுறுத்தினார்கள். அதற்கு தாசர் அணுவளவேனும்பயப்படாமல் அவர்களெதிரினில் நின்று ஓங்காரசத்த மொன்றுண்டாகும்படிச் செய்தார். அந்த ஒலியைக் கேட்டு வாதிகள் யாவரும் கையுமெய்யுஞ் சோர்ந்துப் பூமியின்மீது மரணமடைந்தவர்கள் போல விழுந்தார்கள். அதைக் கண்ட தாசருக்குப் பூததயைப் பச்சாத்தாப மேலிட்டு அவர்களைத் தாரகமந்திரத்தினா லெழுப்பி அவர்களை நோக்கி அடாமூடர்களே! ஏதோசில தேசங்களிற் சென்றுகையிலாகாத சிலரைவென்ற கெர்வத்தினே இங்குவந்து என்னைவெல்ல வெத்தனப் பட்டீர்கள் உங்களுக்குக் கிடைத்த தண்டனை போதுமா அல்லது இன்னுமென்னுடன் வாதம்புரிய வெண்ணங் கொள்ளுகிறீர்களா, உங்களெண்ணத்தை தெரியப்படுத்துங்களென, அத்துஷ்டர்கள் தாசரைக்கண்டு மெத்த பயங்கொண்டு நடுநடுங்கி அவர் திருவடிகளிற் விழுந்து பணிந்தெழுந்து கைகளை கூப்பிக்கொண்டு ஓசுவாமி! தங்களுடைய மகிமையை யறியாமல் ஏதோ தெரியாத்தன்மையால் வாதத்திற் கழைத்த குற்றத்தை க்ஷமித்து எங்களை யாட்கொள்ள வேணுமென்று இனியமொழிகளைப் பகர, தாசர் அவர்களை மன்னித்து இனி எவர்களிடத்தும் சென்று இப்படி கெர்வத்தினால் வாதம் புரியும்படி வற்புறுத்தவேண்டாம் என் சொல்லைத் தவிர்த்து ஏதோ ஒருவேளை இத்தொழிலுககுப் போவீர்களேயாகில் அபஜெயமும் அவமானமும் பட்டுச் சிலநாளில் பேருரில்லாமல் மாய்ந்து போவீர்களென்று சாபங்கொடுத்துப் போய் வாருங்களென்று விடைதரப் பெற்றுக்கொண் டேகினார்கள். பின்பு தாசர் சிலநாள் அங்கு வசித்திருந்து தீர்த்த யாத்திரை

Koviloor Digital Library

செய்யக் கோரிக்கையுண்டாகிப்புறப்பட்டு அநேகபுண்ணிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி மறுபடியும் திரும்பி சாபலபுரத்தை யடைந்து பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார்.

இவ்வணம் தாசர் சாபலபுரத்தி லிருக்க மாறொருவக்கிராமத்தில், மாருதியைப் பூசித்துக் கொண்டிருந்த உத்தவனெனுஞ் சிஷ்யனானவன் ஒருநாள் அகங்களித்து முகமலர்ந்து அன்பாய்த் தென்பாய்த் தன்னைமறந்து கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண் டிருப்பதைத் துலுக்க துரை யொருவன் கேட்டு மெத்த சினங்கொண்டு தூஷணவார்த்தைகளை விண்டு விரைந்து கதையை நிறுத்துமென்று சொல்லித் தூதனொருவனை யனுப்பி அதோ அந்தத்துஷ்டனை பின்கட்டாகக் கட்டிகொண்டு வாவென்று நேமிக்க அந்தப்படியே அத்தூதன்சென்று உத்தவனைப் பிடித்து கட்டப்போகையில், அவ்வூரார் கண்டு தூதனைநோக்கி ஐயா சோப்தாரரே இவர் மெத்தசாது என்னேரமும் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பவர் இதர விஷயங்களைக் கனவிலும் நினையாத பரிசுத்த ஆத்துமாவாகும். இவரென்ன குற்றஞ் செய்தாரென்றுப் பிடித்துக் கட்டிப்போகிறீர் வேண்டாம் இவரை விட்டுவிடு மையாவென்று வெகுவாக வேண்டிகொண்டும் அந்தத் தாமசசித்தனாகிய துலுக்கன்சற்றேனும் யோசிக்காமல் அவர்களைத்துரத்தி உத்தவரைப் பிடித்து அடித்துக்கட்டிக் காவலில்வைத்து காஜியை யழைத்து இவனுக்கு சுன்னத்துசெய்துப் பிராமண துலுக்கனைச் செய்யுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் உத்தவர் மெத்த விசனமடைந்து தன்குருநாதரை நினைத்த மாத்திரத்திலவரும் காலஹரணஞ் செய்யாமல் விரைந்தோடி வந்து உத்தவனருகில் நின்றிருக்க அப்போது காஜியானவன் உத்தவரைக் கிட்டிவந்து சுன்னத்துவசெய்ய வெத்தனிக்கையில், தாசர்கண்டு அந்தக் காஜியின் தேகமும் மனமும் நடுங்கும்படி பெருத்த இடியோசையையொன்றுண் டாகும்படிச் செய்தார் அவ்வோசையைக்கேட்ட காஜியானவன் இடியோசையை கேட்ட நாகம்போலேங்கிப் பூமியின்மீது மூர்ச்சையாகி விழுந்தான் ஒருஜாமங் கடந்த பின்னர்க் காஜியெழுந்துப் பணிந்து ஓ ஐயா இனியுமதிஷ்டப்படி யாதொரு கஷ்டமின்றிப் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண் டிருமென்றுதென்டனிட்டு போகவிடை யளித்தான் அப்போது தாசர் உத்தவரை யழைத்துக் கொண்டு ஆஞ்சநேயர் ஆலயத்தை நோக்கி வருகையில் அக்கிராமவாசிகள் யாவருங் கூடி தாசரின்பொருட்டு ஆஞ்சநேயருக்குத் தக்கப்பூசைகள்செய்து பலவாறு பஜனை கீர்த்தனைகளைப்பாடிவேண்டிக்கொள்ளத்தாசர் ஆனந்தித்து அதைவிட்டுபுறப்பட்டு மறுபடியும் சாபலகிராமத்தைச் சேர்ந்து சிஷர்களையழைத்து நீங்களின்று முதற்கொண்டு பட்டணங்கள் கிராமங்கள் குக்கிராமங்கள் தோறுஞ்சென்று அங்குள்ள பக்தர்கள் பாமரர்கள் யாவருக்கும் பகவந்நாமத்தின் மகிமைகளை யோதி பகவத் பக்தர்களாகும்படி திருத்துப்பாடு செய்து வாருங்களென்றுநேமித்தனுப்ப அவர்களு மந்தப்படியே குருவின்சொல்லைக் கடவாமல் அக்கிராமத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு பாகநகரமெனுமோர் பட்டணத்தைச் சார்ந்து அங்குகேசவபக்தரென்றொருவரிருந்தார் அவரிடத்திற்குச் சென்று பக்தி சிரத்தையுடன் பஜனை செய்துக்கொண்டு தாசருடைய கீர்த்தியப் பிரபாவங்களைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்திருக்க அதனைக் கேசவ பக்தர்கேட்டு கொண்டிருந்து அப்படிப் பட்ட மகுத்துவம் பொருந்திய அந்த உத்தமரைச்சேவித்தால் ஜென்மசாபல்ய மாமென்றுப் போவதற்குச் சமயம் வாய்க்கவில்லையே இதற்கு நானென்செய்வேனென்றும்பலவாறு யோசித்து பத்திரிகை யொன்றெழுதி அதையொரு பிராமணனிடங் கொடுத்து ஓ பிராமணோத்தமரே இப்பத்திரிகையைக் கொண்டுபோய் சமர்த்தராம தாசரிடமீந்து வரக்கடவாயென்று சொல்ல வழியில், பசிதீரும்பொருட்டு ஒருசேர் அரிசியும் அதற்குத்தக்க சாம்பாரங்கள் முதலானதுகளும் தந்து அனுப்ப அப்பிராமணரும் அந்தப்படியே தாசரிருக்கும் வனத்தை நோக்கிநடந்து அம்மார்க்கத்திலுள்ளவனங்கள்வனந்திரங்கள் பர்வதங்கள் குகைகள் அதில்வசிக்கும் துஷ்டமிருகங்கள் கண்டபேரண்டாதி பறவைகள் பட்டணங்கள் கிராமங்கள் நதிதீர்த்தங்கள் முதலானதுகளையும் பார்த்துக்கொண்டே நடந்து ஒருபக்ஷம் பதினைந்துநாளையில் தாசர்வசிக்கும் வனத்தைச் சேர்ந்தார் அதுபரியந்தம் தனக்குக் கொடுத்த ஒருசேர் அரிசியுஞ் சம்பாரங்களுஞ் சரியாயிருந்தன உடனே அப்பிராமணன் தாசரைக் கண்டு சேவித்து பத்திரிகையை யவரிடங் கொடுத்தார் தாசரும் அப்பத்திரிகையை கைக்கொண்டு அதைப்பிரித்து வாசித்துப் பார்த்து அதிலுள்ள கருத்தை உணர்ந்து அப்பிராமணரைப் பலவிதமாக பூசித்துத் தனக்கு கேசவபக்தர் வந்தனந்தந்து பத்திரிகையில் வரைந்திருப்பது யாதெனில் ஓசுவாமி திருமந்திரமானது மூன்றுபதமாகப் பிரியும் திருமந்திரத்திற்கு காரண ரூபமுடையவர் நீராகையால், நின்னை சித்திரரூபமாகுந் தேகத்துடனே அடியேன் சேவிக்க வெண்ணினேன் அன்றியும்சுத்தமான யோகசாதனஞ் செய்கின்றீ ரென்றுங் கோரினேன் மேலும் அனுவளவேனும் ஞானமில்லாதவனுமாகிய இவ்வேழையின் மீதிற் கிருபைசெய்ய வேணும் இதுவே அடியேனது விஞ்ஞாபனம் என்று யெழுதியிருந்தமையால், தாசர் மெத்த சந்தோஷித்துக் கடித

Koviloor Digital Library

கொண்டுவந்த பிராமணனுக்கு வஸ்திரங்க ளளித்தார் இதைக்கண்டு சிவாஜிமகாராஜனும் அந்த பிராமணனுக்குத் திருப்தி யுண்டாகும்படி வெகுபொருளைக் கொடுத்தார் உடனே தாசர் பதில் கடிதமெழுதி பிராமணன் கையினில் கொடுத்ததன்றியும் ஒருசேர் அரிசியுமீந்தார் இதுகளைக் கைக்கொண்டு அந்தபிராமணன் தாசரிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு நடந்து தன்கிராமத்தை சேர்ந்து கடிதத்தைக் கேசவசுவாமிகளிடங் கொடுக்க அவரும் மக்கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்த்து கண்டுக்கொண்டார். அதிலடங்கிய தாதபரியத்தையும் அந்தப் பிராமணனுக்கும் ஒருசேர் அரிசி வழிப்பிரயாணத்திற்குப் பசிதீர்ந்து சரியாயிருந்தது அன்றியும் மூன்றுபதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட வாக்கிய வார்த்தையை பரிசோதித்துச் சமாதியிலிருப்பார் சதானந்தகரமாகியும் அட்சராதீதமாகியும் விளங்கப்பட்ட தாசர் சரிப்பட்டு மிருக்கக்கண்டு கேசவசுவாமிகள் யோசிக்கின்றார்விரைநெல்லை சட்டியிற்போட்டு வருத்து மறுபடியும் அந்நெல்லை வயலில் விரைத்தால்,' அது முளையெடுக்கா ததுபோல தாசருடைய சங்கமத்தினலே நமக்கு மறுஜென்ம மில்லவேயில்லையென்று வெகு சந்தோஷங்கொண்டு இவருடைய மகிமையும் ஒருசேர் அரிசியினல் நன்ருக விளங்கப் பட்டன.

இந்தப்படியாகக் கேசவ சுவாமிகள் மகுத்துவமும் தாசருடைய மகுத்துவமும் சரியாயிருக்கக் கண்ட கிராமஸ்தர்கள் யாவரும் இருவரையும் வெகுவாகக் கொண்டாடி சந்தோஷித்திருக்க தாசர் ஒருநாள் சாபலக்கிராமத்தை விட்டு சிஷர்கள் சமேதராய் பண்டரிபுரத்திற்கு போக உத்தேசித்துப் புறப்பட்டு போகையில் சிவாஜி மகாராஜனும் பூரணப்பிரியத்துடன் பண்டரிக்கிப்போக வெண்ணி நடந்தார் அப்போது பண்டரியி லென்ன விசேஷமென்னில் கார்த்திகைமாதத்து ஏகாதசியானது கௌசிக ஏகாதசி மெத்த விசேஷமாதலால் தாசரும் அரசனும் யாத்திரை செய்யும்பொருட்டுப் பண்டரியை நோக்கி நடந்து பண்டரிபுரத்திற்குச் சமீபமாய்ப் போகிறபோது பாண்டுரங்கன் நிவாசமாகும். சந்நிதியைக் கண்டும் கோபுரக் கலசங்களாலும் ஆகாசத்தை யளாவிய ஸ்தூபியினலும் மதிற்சுவர்களினலும் வாகனமண்டபங்களாலும் விளங்கப்பட்ட அப்பண்டரிபுரத்தின்மகிமையும் அங்கெழுந்தருளி யிருக்கும் சாதுசங்கங்களின் பெருமையையும் சந்திரபாகா நதியின் னருமையையும் சேவித்து ஆனந்தக்கண்ணீர் சோரவிட்டுக்கொண்டு பீமநதியில் ஸ்நாநட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு சந்நிதிக்குட் புகுந்து பாகவானைக்கண்டுசேவித்தும் ருக்மணி பிராட்டிக்கி வந்தனந்தந்து சந்நிதியை வலம்வந்ததுவாரத்திலில் நின்று அநேக பக்தர்கள் செய்யும் பஜனையையுங் கேட்டுப் பரமானந்தமடைந்து தன்னை மறந்து தலைவனிற்கலந்து ஆடியாடி யகங்கரைந்துருகி பித்தனை போலவும் பேய்பிடித்தவளைப் போலவும் திரிந்து கெருடனேறித் திருவீதி வலம்வருகிற பாண்டுரங்கனுநனுக்கெதிர்வந்து சேவித்துப் பாகவதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பலரிந்து போற்றவும் வெகு ஆடம்பரத்துடன்மாடவீதியை வலம்புரிவிக்கும் சமயத்தில் துக்காராம் சுவாமிகள் ஹரிகீர்த்தனைகள் செய்துக் கொண்டிருக்க அவ்விடத்தில் தாசர் உட்கார்ந்திருக்க அப்போது பூபதி விநயமாக பண்டரிநாதனை சேவித்து அங்கொரு வீட்டைக் குடக்கூலிக்கு யெடுத்துக்கொண்டு பஜனை கீர்த்தனைகளை கேட்டுக்கொண்டிருந்தான் அந்த அடியார்கள் சொல்லுங் கீர்த்தனைகளானது அதிகமதுரமாக யிருந்தமையால் கண்ணிமைக் கொட்டாமல், கேட்டு ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்க இதற்குள் பொழுதுபோனமையால் துக்காராம்சுவாமிகள் மங்களாரத்தி யெடுத்து மிகவும் விநயமாய்ப் பாடுகையில் நாமகோஷடம் அதிகரித்துப் பெருத்த தோனிகொண்டுப் பாடியாடி அன்றுதினம் நடந்த பஜனையின் கோலாகலத்தை நானென்னவென்று சொல்லுவேன் ஆயிரம்பணமுடிகளு மிரண்டாயிரம் நாவும் படைத்த ஆதிசேஷனு லாகாதென்றால், என்னல் சொல்லத் தரமோ அன்றியும் தாசர் அன்றிரவெல்லாம் புண்டரீகனது சந்நிதானத்தில் கீர்த்தனைகளைப்பாடிக்கொண்டிருக்கையில் கனதனவான்களும் பக்தர்களும் அருமையாகக் கேட்டும் சேவிக்கையில் மனமானது ஸ்ரீராமருடைய குணனுபவத்தால் சொக்கி மெய்சோர்ந்து அருணேதயமானபோது அரிவிட்டல விட்டலவென்றுபெருத்த தொனிசெய்துக் கதறினர்கள். உடனே மங்கள ஆரத்திகள் கொடுத்து பீமநதியில், ஸ்னனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு அரசன் துவாதசி பாரணைக்குச்செய்விக்கும் ததியாராதனைக்குச் சென்று அங்கு பாகவதப் பிரசாதம் நமக்குக் கிடையாது அரிதாகுமென்று இடைந்து நின்றார்கள். இதைக்கண்டு அரசன் அவர்களைச் சமீபத்திலழைத்துத் தக்கவிடத்தில் உட்காரவைத்து யாவருக்கும் பரிமார யாவரும் புசித்துத்தாம்பூலம் புஷ்பம் சந்தனம் யாவத்து மெடுத்துக்கொண்டு வெகு ஆனந்தமாக போகிற சமயத்தில் அரசன் யாவரையும் போகவொட்டாமல், தடுத்து பூரி விசேஷமாகக் கொடுக்க அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு சந்தோஷத்துடனிருக்க அவிடத்தில் தாசருட்கார்ந்து தாசபோதக் கிரந்தத்தை சிஷர் வாசிக்கத் தான் வியாக்கியானஞ் செய்ய சிலபண்டிதர்கள் கேட்டு இதுவென்ன ஆச்சரியம்முன்னமிந்த கிரந்தத்தை பதினன்கு பிரமாக்களழிந்து போகும்பரியந்தம் ஒருசிஷனேவாசித்தான் என்றுசொன்ன

Koviloor Digital Library

தன்றோ அவ்வளவு நீடித்தகாலம் சொன்னோ னென்றும் இந்தத்தாசர் வியாக்கியானஞ் செய்தாரன்றோ இதுமெத்த சந்தேகத்துக் கிடமாயிருப்பதால், இந்தச் சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்யும் பரியந்தம் இந்த சமர்த்தராமதாசரை விடுகிறதில்லையென்று சொல்லக்கேட்டு தாசர் சந்தோஷத்துடன் ஒருபக்கத்தைப்பார்க்க அங்கிருந்து ஓர்மனிதன் பெருத்த கூக்குரலிட்டுக்கொண்டு தலையின்மீது பெருத்த பாரத்துடன்வந்து தாசர்முன்னம் நின்றான் அப்படிநின்ற மனிதனைநோக்கி தாசர் சமீபத்திலழைத்த மாத்திரத்தி லவன்தலைமீதிருக்குஞ் சுமையையிரக்கிவைத்து தூரத்திலேதானே நின்று தெண்டனிட்டான் அதைக்கண்டு தாசர் நீயாரப்பாவென்று தயையுடன்கேட்க்க அவனும் ஓசுவாமி யான் அனுமிகன் யென்று சொல்லத் தாசர் அங்கொரு கோடுகிழித்து ஓ அனுமிகா விரைவாக நீ இந்தக் கோட்டிற்குள் வாருமப்பாவென அவனு மந்தப்படியே கோட்டிற்குள் வந்துநின்றான் தாசர் அப்படியவனந்தக் கோட்டிற்குள் வந்தவுடனே நீயாரென்று வினவினார் அப்போது மவன் யென்பேர் அனுமிகனென்றான் தாசர் சந்தேகங்கொள்ளாமல் மத்தொரு கோடுகிழித்து இந்தக் கோட்டிற்குள் வாவென அவனுமந்தப்படியே இரண்டாவது கோட்டிற்குள் வந்துநின்றான் அப்பவும் தாசர் அவனை நோக்கி நீயாரென்று வினவ அதற்கவன் யான் சூத்திரனென்றான் அதைக் கண்டுகொண்டு மத்தொருகோடுகிழித்து ஓசூத்திரனே இந்தக் கோட்டிற்குள் வருவாயென அவனுமந்தப்படியே மூன்றாவது கோட்டிற்குள் வந்துநின்றான், அப்படி நின்றிருப்பவனை நோக்கி தாசர் நீ யாரென்று வினவ அவனும் யான் வைசியனென்று விடையளித்தான். என்றிந்தப்படியே க்ஷத்திரியன் பிராமணன் யென்று ஒவ்வொரு கோட்டிற்குள்ளும் வந்தபோது ஒவ்வொரு ஜாதியைப் புகன்றும் அந்தந்த ஜாதிக்கித் தக்கபடி அங்கே பேதங்களுண்டோ மேன்மையான பிராமணனாகியும்சோபித்தான் அவனைக்கண்டு அருகினிலழைத்து இதோயிந்த பண்டிதர்களுக்கு மெனக்கு முண்டாயிருக்கும் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்யுமென்ற மாத்திரத்தில் அப்பிராமணன் தாழ்வடையாமல் பண்டிதர் முதலான யாவருங் கேழ்க்கும்படி.

ஓபண்டித பாமரர்களே யான் முன்னமெந்தகுலத்தனாக வெளிப்பட்டேன் முடிவிலெந்த குலத்தனாகி விருக்கின்றேன் இத்தனையும் இந்த சமர்த்த ராமதாசருடைய கருணையேயாம் இதைவிட யான் விசேஷித்துஞ் சொல்லவேண்டுமோ இதனாலுங்களுக் குண்டா யிருக்கும் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்துக்கொள்ளுங்க ளென்று சொல்லியபோது பண்டிதர்க ளெல்லாங் கூடியோசிக்கின்றார்கள் அதென்னவெனில் நாமிந்தனைபேரும் பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறபோதே இந்தச்சமர்த்த ராமதாசர் கிருபா நோக்கத்தினாலேயே முதலில் இப்பிராமணன் பஞ்சமனாக வந்தான். சமர்த்தராமதாசர் வரைந்த கோடுகளினால் பஞ்சமனாக விருந்தவன் சூத்திரனானான் சூத்திரனாக விருந்தவன் வைசியனானான் வைசியனாக யிருந்தவன் க்ஷத்திரியனாயினான் க்ஷத்திரியனாக விருந்தவன் பிராமணனாகினான் இவனுக்கிந்த பிராமண ஜென்மம் வந்தது யெதினாலென்றால் தாசருடைய மகுத்துவமேயாமென்று சந்தேக நிவர்த்தி செய்துக்கொண்டார்கள். அப்போது தாசர் அந்தப்பிராமணனைநோக்கி ஐயா பிராமணசிரேஷ்டனே நினது பூர்வஜென்ம விர்த்தாந்தமென்ன அதை சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுமெனப் பிராமணன் தாசரைநோக்கி ஓசுவாமிஎன்னுடையபூர்வ விருத்தாந்த மெப்படியெனில் சொர்க்கலோகத்தில் வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் மலயனென்னுங் கந்தர்வனாகும் யானொரு காலத்தில் ஸ்ரீகளுடன்கூடி ஜலக்கிரீடைசெய்து சுராபாணத்தினால் வெறிகொண்டு பெரியோரென்றுஞ் சிறியோரென்றும் மதிக்காமல் அற்பபுத்தியினால் மதிமயங்கி யிருக்கிறபோது அங்கு திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதமுனிவர் வந்து என்னைக் கண்டு விஷயாந்திரத்தினில் மெத்தவும் அலண்டு மேலுமேலும் விர்த்தியாகிறதையும் யோசித்து வெகு கோபங் கொண்டு என்னை அழைத்து அடாமலயனே இழிவான குலத்து யோனிகளில் மூன்றுஜென்மம் எடுக்கக் கடவாயென்றும் மறுபடியும் பூர்வரூபத்தை யடைவா யென்றுஞ் சாபங்கொடுத்துப் போயினார் அந்தப்படியே யானும் உத்தமனாகிய பிராமணன் வீட்டினில் முதலில் குதிரை சென்மமெடுத்து சிலகாலம் வசித்திருந்து அந்தஜன்மத்தை யொழித்து இரண்டாவதுஜென்மம் எருமைக்கிடாவாகவெடுத்து வசித்துக்கொண்டுசிலகாலமிருந்து ஞானதேவரால் கிருபை செய்யப்பட்டு அந்த ஜென்மத்தை யொழித்து மூன்றாவது பஞ்சம ஜென்மமெடுத்துச் சிலகாலம் வசித்திருந்து காலத்தைப் போக்கி தேவரீருடைய கிருபா நோக்கத்தால் பஞ்சம ஜென்மத்தை யொழித்து வைசிய ஜென்மத்தை யடைந்தேன் அந்த வைசிய ஜென்மத்தை யொழித்து க்ஷத்திரிய ஜென்மத்தை யெடுத்தேன் அந்த க்ஷத்திரிய ஜென்மத்தையு மொழித்து பிராமண ஜென்மத்தை யடைந்தேன் இந்தவிருத்தாந்தத்தை வியாசமுனிவர் பவிஷ்யோத்தர புராணத்தில் எழுதி வைத்திருக்கின்றார் அது யிப்போது அனுபவயோக்கியதை யாயினதென்று நவிலக்கேட்டு தாசர் இதுவேத ரகசிய மாகுமென்று கூறின மாத்திரத்தில் அப்பிராமணன் சிரம்வெடித்து ஆயிரஞ் சுக்கலாகிச் சொர்க்கலோகம் போயினார் ஆனந்த மானந்தமென்று

சொல்லிக் கொண்டே அவர்களிருப்பிடஞ் சேர்ந்தார்கள் பின்பு தாசர் பண்டரிபுர உச்சவம் யாவும் முடிந்தபின்பு பாண்டுரங்கரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சாதுக்களுடைய சங்கத்துடன் புறப்பட்டு சாபலக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தபின்பு அரசன் தன்னுடைய நகரத்தையடைய தாசர் நிவாசமாகச் சிலநாள் அங்கு வசித்திருந்தார்.

இவ்வாறு தாசர் சாபலக்கிராமத்தில் வசித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஜெயராமரெனும் பக்தரொருவர் வந்து தாசரைக்கண்டு பணிந்து, ஓ சுவாமி கிருஷ்ணஜியந்தி பெருத்த உச்சவம் நடக்கிறபடியால் அவ்வுச்சவத்திற்கு தேவரீர் அவசியமெழுந் தருளுவதுடன்ரதோச்சவஞ் செய்விப்பதற்கு ரதமில்லை யாகையால் இதற்கு நானென்ன செய்வேனென்று விசனப்படுவதைக்கேட்டு சற்றுலோசித்து ஓ ஜெயராமனே நீ சிந்திக்கவேண்டாம் நான் நூதனமாக ஒருரதத்தைச் செய்து யான்வருகிறபோது வுடன்கொண்டு வருகிறேனென்றுசொல்ல வுடனே ஜெயராமன் மகா பாக்கியமென்று சொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றான். பின்பு தாசர் மங்களகரமாக சிஷர்களைக்கொண்டு அழகிய ரதமொன்று செய்வித்து அந்த ரதத்துடனே சிஷர்கள்சூழத்தானும்அந்த உச்சவாரம்பத்தி னன்றேசென்று நடந்துபோகிறபோது தாசர்வரவையறிந்து ஜெயராமன் அண்டமுகடுபிளந்துவிழுகிறதோ யென்னுமாப்போல வெகுவித வாத்தியங்கள் கோஷிக்க சத்திரசாமரங்கள் தோரணங்கள் முதலான மங்கள வஸ்துக்களுடன் யெதிர்கொண்டு தாசரைக்கண்டு பணிந்து அழைத்துச்சென்றுத் தக்கவிடுதியிற் சேர்த்து அவரைக்கொண்டே உச்சவங்களை யெல்லாம் நடத்தி நேத்திரோச்சவமாகச் சேவித்து யெல்லா உச்சவமு முடிந்தவுடன் தாசர் அதைவிட்டுத் திரும்பிச் சிஷர்கள்சூழ புறப்பட்டுச் சாபலூரை யடுத்து ஸ்ரீராமோச்சவத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கையில் நாவிதனொருவன்வந்து தாசரைக்கண்டு பணிய ஞானபக்தி வைராக்கியத்திற் சிறந்தவனாகி யிருப்பதை தாசருணர்ந்து அவனுக்குபதேசித்து அஸ்தமஸ்தக சையோகந் தெரியப்படுத்த அவனும் அதிதீவிரனாதலால் குருசொல்லியதை அதிக நுட்பமாக வுணர்ந்து யோகசாதனத்திற்குத் தக்கவனாயிருந்தான் இவனிப்படிக்கிருக்க பிராமணனொருவன் வந்து தாசரைக்கண்டு இணங்கி வணங்கி ஓசுவாமி அடியேன் சம்சாரமென்னும் அந்தகாரவிருளிலகப்பட்டு அதை விடுவித்துக்கொண்டு வெளிப்பட்டுவர முடியாமல் அவ்விருளிலேயே மன்னாடிக்கிடக்கும் ஏழையேனைக் கடைக்கண்ணாற் பார்த்து உபதேசஞ் செய்து புனிதனாகும்படித் திருத்தி தேவரீர் திருவடிகளுக்கு ஆளாகும்படி தயவுபுரியு மையாவென்று வெகுவாக வேண்டிக்கொள்ளதாசர் சந்தோஷமடைந்து நாவிதனையழைத்து அப்பா நாவிதா இதோ நிற்குமிந்தப் பிராமணனுக்கு உபதேசஞ் செய்யுமென நாவிதன் தாசர் உத்திரப்படி பிராமணனுக்குத்தாரகமந்திர முபதேசித்துச் சில காலிருக்கப்பின் அந்த நாவிதன் தேகவியோகமடைந்தான் தன்குருநாதன் மரணமடைந்ததைக் கண்டு அப்பிராமணன் மெத்தவும் விசனமடைந்துமுடிவில் ஒருவாராகத் தேரித்தெளிந்து உடனே யப்பிராமணன் தன் குருவாகிய நாவிதனைக் கொண்டுபோய் நன்றாகச்சமாதி செய்வித்துப் பனிரண்டுநாள் கடந்தபின்பு பிராமணர்களுக்குப் போஜனம்வைக்க வெண்ணிப் பிராமணர்களையழைப்பிக்க அவர்கள் வரமாட்டோமென்று சொல்லுகையில் பிராமணன் தாசரிடஞ்சென்று அவரைக்கண்டு பணிந்து ஓசுவாமி எனது குருநாதனுக்கு இன்றையதினம் பனிரெண்டா நாளாகையால் திருவந்தியயனஞ் செய்விக்கவெண்ணி பிராமணர்களை அழைப்பிக்க அவர்கள் வரமாட்டோ மென்றார்களென்று சொல்ல தாசர் தன்னுடைய கிருபையானதுப் பிரகாசிக்க மகிமையை காட்டினர். அதெப்படியெனில், தாசர்மீது ஆஞ்சநேயரும் பிராமணன்மீது ஸ்ரீராமரும் காணப்பட்ட மாத்திரத்தில் பிராமணர்கள் போஜனத்திற்கு வந்தார்கள். அப்படி வந்தவர்களுக்கு பிராமணன் தளிகையிலே போட்டு அறுசுவையன்னமும் பரிமாறப் பிராமணர்கள்போஜனஞ் செய்தபின் சந்தோஷமடைந்தான் சாதுக்களுக்குப் பிரியராகிய சீலசமர்த்த ராமதாசர் அந்த நாவித சிஷியனுடைய காரியத்தை வெகுநுட்பமாக நடத்திவைத்து ஸ்ரீராமரை இரவுமபகலும் துதிசெய்துக் கொண்டு மலையின்மீது சஞ்சரித்துச் கொண்டும் அந்தஸ்ரீராமரே தனக்கு சகலவிதபந்து வென்றும் பிரியத்தைவகித்துக்கொண்டிமிருந்து ஒருநாள் அந்த சமர்த்தராமதாசர் ஸ்நாநுட்டானங்களை முடித்து அவ்விடத்தை விட்டு தூரமாகச்சென்று உட்கார்ந்திருக்கக் கண்ட சிஷர்கள் தாசரைநோக்கி ஓசுவாமி தாங்கள் ஸ்நாநுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு வெளியில் வந்திருப்பதற்குக் காரணம் யாதென்று வினவ அதற்கு தாசர் ஓசிஷர்களே! எனதுதமயன் மரணமாயினன் ஆதலால் எனக்கும் பத்துநாளைய சூதகமிருப்பதால் அவசியம் யான் சூதகங் கார்க்க வேண்டியது. பெரிய தருமமாகுமென அதற்கு சிஷர்கள் இதுவரையிலில்லாத தமயன் இப்போதெங்கிருந்து மரணமடைந்தார் அவர் மரணமடைந்த செய்தி உமக்கெப்படித் தெரியவந்தது யென்றுவினவ அதற்கு தாசர் மன்மதனுக்குத் தந்தையாகிய ஸ்ரீராமரனுக்கிரகத்தினால் தெரியவந்ததென இதனையரசன்கேட்டு தூதர்களையனுப்பிக் கண்டறிந்துக் கொண்டு விரைவினில்

Koviloor Digital Library

வாருங்களென்று கட்டளையிட அந்தப்படியே தூதர்கள் சென்று விசாரிக்க தாசருடையசொல் சத்தியமாகயிருந்தமையா லவர்களும் அதிகவிரைவினில்வந்து அரசனை கண்டு தாசருடையவாக்கு சத்தியமே எனஅரசன்கேட்டுத் தானும் குருநகமநட்டித்தான் தாசரும் அநுவளவேனும் ஆசையின்றி யாவத்து கர்மங்களும் அந்தனுளவட்டித்துக் கொண்டிருக்க அரசன் ஒருநாள்ஆசானை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார் அதென்னவெனில் ஒ பரம குருசுவாமிகளே! உமது தமயனது காரியத்திற்கும் நூறுயிரம் பிராமணர்களுக்கு போஜனம் நடத்தும் படியான பெருத்த மடமொன்று கட்டினேன் ஸ்ரீராமமட மென்று நாமமிட்டுச் சர்வசித்தமா யிருக்கின்றது.

ஆகையால் தாராகணங்களில் சந்திரனைப் போலவும் மனிதர்களில் அரசனைப் போலவும் ரத்தினங்களிற் சிரோரத்தினம் போலவும் யோகசாதனத்திற் சிறந்த எனது சற்குருநாதரே தேவரீர் அங்கெழுந்தருளி ஸ்ரீராமமட கைங்கரியத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கும்படி தங்களை மெத்தவும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேனென்று பணியும் அரசனை நோக்கித் தாசர் சொல்லுகின்றார்.

கேளும் அரசனே! இதோ பார்த்தீரா இங்கு எத்தனைப் பிராமணர்களுக்குப் போஜனஞ் செய்விக்கலாம் சொல்லும் கோடி பிராமணர்கள் வந்தபோதிலும் இருக்கவும் படுக்கவும் புசிக்கவுந் தக்கயிடம் அகண்டமாயிங்கிருக்கின்றது இப்படிப்பட்ட விசாலமான யிடத்தை விட்டு லட்சம் பிராமணர்கள் போஜனஞ் செய்யும்படிக் கட்டிய ஸ்ரீராமமடத்தில் அந்த லட்சம் பிராமணர்கள் படுக்கயிடம் போதுமா போதாது ஆகையால் சகலமும் இங்கிருக்கின்றன இதைவிட்டு அற்பமாகிய இடத்தை ஸ்ரீராமமடமென்று கட்டி அங்கென்னை வரச்சொல்வது ஞாயமோ, மேலும் ஒ அரசனே! உமக்கிருக்கும் சகல சொத்துக்களையும் ஸ்ரீராமருடைய சொத்துகளென்று கருதவேணும் அப்படிக்கி யெண்ணாமல்மனதினில் அந்தச் சொத்துக்களை தன்னதென்று கருதி யிப்போது அவிவேகம் அன்றியும் அரசனே! பக்திநிஷ்டை யுடையவனுகி பகவானைக்கண்டு சேவிக்கவேண்டும் இப்பிரபஞ்ச மாயையை யடியோடு மாய்ப்பதற்கு இதுவே தக்கவிழ்தம் விரத்தியில்லாமல் அழிந்துப்போகும்வஸ்துக்களை மனதினி லெண்ணாமல் ஸ்ரீராம ரொருவரைக் கண்டு சேவிப்பதன்றோ மேன்மையான மானிடஜென்ம மெடுத்ததற்குப் பலன் என்று சொல்லிக்கொண்டே தாசர் நகரத்தை நோக்கிவந்து அவ்வரசனது குறையை தீர்க்கும்பொருட்டுப் பாதசாரியாக நடந்து நகரத்தைச் சேர்ந்தார் உடனே அரசன் குருநாதனை பற்பலவிதங்களாகப் பூசித்து தக்கபடி மரியாதையுடன் துக்காராம் சுவாமிகள் முதலானவர்களை அழையுங்க ளென்றும் இந்தப்படியாக தாசர்சொல்ல அரசன் தூதர்களையழைத்து அடா தூதர்களே! சீக்கிரம் நீங்கள் துக்காராம் முதலான சாதுக்களை யானழைத்துவரச் சொன்னதாகச் சொல்லி அழைத்து வாருங்களென்று சொல்லி அனுப்ப அந்தப்படியே தூதர்களும்சென்று துக்காராம் முதலானோரையும் அழைத்து விரைவினில்வந்து அரசனுக் கறிவித்தார்கள் உடனே துக்காராம் முதலானோரும் இன்னும் வெகுதூரத்திலிருந்தும் அனேக தாசர்களும் வந்துசேர்ந்தனர் பிராமணர்கள் வெகுபேர்கள் வந்து விசேஷ உச்சவத்தைப்போல சேர அப்போது அரசன் அங்குவந்த தாசர்களைப் பலவாறு பூசித்து அவரவர்களுக்கு வேண்டிய வஸ்துக்களை யீந்து திரிப்தி யடையச் சிறிதிண்டிப் பலகாரங்களுங் கனிவர்க்கங்களும் அறுசுவை யன்னங்களும் சமைத்து எவரெவர்களெதை யெதைக் கோருகிறார்களோ அவரவர்களுக்கதை யதைக் கொடுத்து திருப்தி யடையும்படிச் செய்து சாதுக்களுடன்கூடி பற்பல விதங்களாய்ப் பாடியாடி பஜனைசெய்துக் கொண்டும் சிலர் தன்னைமறந்தாடியும் சிலர் அகங்கரைந்துருகியும் இப்படி நவவித பக்தி செய்துகொண்டு ஒருமாதகாலம் இரவென்றும் பகலென்றும் தெரியாமல் பக்திசெய்திருந்து ஸ்ரீராம மடத்தைப் பாவனமாகவும் புனிதமாகவும் செய்துத் தங்கடங்கள் ஊரைச் சேர்ந்திருக்க இங்கே தாசர் அரசனைநோக்கி ஒ அரசனே இத்தனை சாதுக்கள் வந்து பஜனைசெய்து ஆனந்தித்துப் போயிருக்க நீர்மாத்திரம் பஜனை செய்யாமலும் அகங்கரைந்துய்யாமலு மிருப்பது தகுதியோவென அரசனும் அந்தப்படியே தம்பூருங் கரத்தாளத்துட னின்று பஜனைசெய்துப் பாடியாடி மனங்கரைந்து ஆனந்த கண்ணீர்விட்டு மெய்மறந்துருகி வாடி பகவானைத்தேடி மயிர்க்குச்சிட்டு புளகாங்கித மடைந்து மனம்போனபடி பஜனைசெய்து மெய்சோர்ந்துப் பூமியின்மேல் வீழ்ந்துவிட்டார்.

உடனே யரசன் தெளிந்து குருநாதரைப் பார்த்த வண்ணம் ஆர்த்தியுடன் பிரார்த்தித்தார், அதை கண்டு தாசர் ஒ அரசனே! இந்தக் காயமானது பூமியின்மீதிருக்கும் பரியந்தம் இந்தப்படி பஜனைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கக் கடவாயென்று சொல்லி ஆசிகூறக்கேட்ட அரசன் குருநாதரைநோக்கி ஒசுவாமி தேவரீர் காயமிருக்கும் பரியந்தம் இம்மடத்திலேயே யிருந்து வசித்து ஏழையேனைப் புனிதனாகும்படிச் செய்யவேணும் யென்று பிரார்த்திக்க

Koviloor Digital Library

Ac. No 5645

தாசர் ஓ அரசனே ஒரேயிடத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்தால் பந்தங்களுக் கிடமாகும் ஆதலால், எங்குவசித்துக்கொண் டிருந்தபோதிலும் அப்போதைக் கப்போது வந்து போகிறேன் என்றுசொல்லி சிஷர்களுடன் அப்பட்டணத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு நடந்து ஏவத்யாயெனுமூரைச் சேர்ந்து அங்கு திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் சாம்பசிவமூர்த்தியின் சந்நிதானத்தைக்கண்டு வெகுவாகப் பாட்டுகளைப்பாடி சிவபெருமானை வேண்டிக்கொள்ள அச்சிவபெருமானும் தாசரை வெகுவாகப் புகழ்ந்துக் கிருபைசெய்தார் அவருளைப் பெற்றுத் தாசர் அவ்வூரைவிட்டுப் புறப்பட்டு நடந்து சஜ்ஜனகடியெனும் ஊரைச்சேர்ந்து சுகமுடனிருக்க அன்றிரவில் அம்பிகையும் சாவித்திரியுமெனும் பார்வதி இரவினில் தாசருடைய சொற்பனத்தி லெழுந்தருளி ஓ அரிபக்தரே எல்லா தேவதைகளின் மீதும் பதங்களைப் பாடி ஆனந்தத்தை யடைந்தாய் என்மீதுஞ் சிலபதங்களைப் பாடும் என்றும் அப்பதங்களைக் கேட்டு யெல்லா ஜனங்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி மனதை நிலையில் நிறுத்துமென்றும் பகரும் பவானியை நோக்கி தாசர் சொல்லுகின்றார் ஓ அம்மணி உமாமயேஸ்வரி நின்மீது யான் பதங்களைப் பாடுகிறேன் யான்பாடும் பதங்களின் கஷ்டத்தையறிந்து யதற்குத் தக்கபடி முத்துக்கடுக்கனை எனக்குக் கொடுமென்றும் வேண்ட அந்தப்படியேயாகட்டுமென்றுசொல்லி அம்பிகை மாயமாய் மறைந்து விட்டனள் அன்னாள்கடத்தி மறுநாளிரவினில்அம்பிகை சந்நிதானத்திற்கு தாசரெழுந்தருளி வேண்டிக்கொள்ள அம்பிகை தாசரைநோக்கி ஓசாது சத்புத்திரரே இந்த நடுராத்திரி வேளையி லிவ்விடத்திற்கெப்படி வந்தாயென அதற்கு தாசர் ஓ உமையே நீவருவதைப் போல விசாலமாக யானும் வந்தேனென அதற்குப் பவானி சந்தோஷித்து தாசரது செவிகளில், கடுக்கனைப் போட்டனள் உடனே தாசர் நூதனமாகப் பதங்களை வெகுநயமாகப் பாடி சந்தோஷித்திருந்து யாருக்குந் தெரியாமல், தாசர் சந்நிதிக்கெழுந்தருளி யிருந்துக்கொண்டு அம்பாளுக்கு தாசர் பதிலுக்கு முத்தாரம்போட அந்த ஆரமானது யாவருக்கும் வெளிப்படையாகக்காணப்பட்டது அதை யக்கோயிலர்ச்சகன் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அவ்விந்தையை யரசனுக்குத் தெரியப்படுத்தினன் அதைக்கேட்டு அரசன் இதென்ன விந்தையிலும் விந்தையா யிருக்கிறதெனக்கருதி ஆசானுக்குச் செய்தியை தெரியப்படுத்த அவருமிதிலுண்மை நாளையதின மிரவிற் காணலாமென அந்தப்புறத்தை யடைந்தான் மறுநாளிரவினில் அம்பா அரசன் சொற்பனத்தி லெழுந்தளி நடந்த செய்தியைத் தெரியப்படுத்தக் கேட்டு அரசன் பரிசுத்தமனதுடன் மறுநாளிலும் சந்நிதிக்கு ஓடோடியும் வந்து கோயிலுக்குட்சென்று குருநாதனைக் கண்டு சேவித்து பூஜாதிரவியங்களைக் கொண்டு அர்ச்சனை யாராதனை முதலிய தூபதீப நைவேத்தியங்களை தந்து பூஜையாய்ப் பார்க்கும் போது குருநாதன் செவிகளில் கடுக்கனைக் கண்டு இதேது கடுக்கனென தாசர் அம்பாள்கொடுத்தனளென அதற்கரசன் ஓ சத்குருநாதரே துறவுகோல் எப்படிகிடைத்தது எவ்வண்ணம் திறந்தாயென தாசர் நானொருவன் ஸ்ரீராமரை எவ்விடத்திலுங் கண்டுகொண் டிருக்கையில் பரிபூரணமாகும் அவரது கிருபையினல் பிரவேசிக்க முடியும் இவ்வுலகெங்கும் மரப்பு நிரப்பாக விருக்கும் பிரகாசம் பொருந்திய மனதிற்கு பந்தங்களானது எவ்விடத்தும் நீங்கும்யென அரசன் சந்தோஷித்துச் சென்றனர். பின்பு தாசர் அந்த ஸஜ்ஜனகடியெனு மூரினிலிருந்து வாசஞ்செய்கையில் அவ்வூரினில் வசிக்கும் பாதசிரயனெனும் வர்த்தகன் வியாபாரஞ் செய்யும் பொருட்டு கப்பலில் சரக்குகளை யேத்திக்கொண்டு தீவாந்தரங்களுக்குப் போகையில் தானியம் தனத்துடன் கப்பல் முழுகிப் போகையில் அவ்வர்த்தகன் தாசரை நினைத்து வெகுவாக வேண்டிக் கொண்டமையால், அதெப்படியெனில்கடலினில்கப்பல்முழுகாமலும்நன்ருயிருக்குமாயின் பத்திலொருபாகம் குருநாதனுக்குக் காணிக்கை சமர்ப்பிக்கிறேனென்று வேண்டிக்கொண்ட படியால் தாசர் அவ்விடத்திற் கெழுந்தருளி அக்கப்பலை முழுகிப்போகவொட்டாமல் தக்கமுயர்ச்சி செய்தமையால் அபாயமின்றி யக்கப்பல் சிலநாளையில், தன்னூரை யடைந்து இருப்பு ரூபாய்களையும் சரக்குகளையுங் கணக்கிட்டுமொத்தஞ்செய்த ரூபாயைப் பத்திலொரு பாகத்தை யெடுத்துவந்து தாசர் திருவடிகளில் காணிக்கையாக வைத்து தெண்டனிட்டான் அப்படிதெண்டனிட்டவணிகனை தார் ஆதரித்து ஓ வணிகனே இநத ரூபாய்க ளெனக்கேதுக்கென வணிகன் வணங்கி ஓசுவாமி யான் தீவாந்தரங்களிற் சென்று வியாபாரஞ் செய்யும் நிமித்தியங் கப்பலில் பலவித சரக்குகளை ஏத்துமதி செய்துக் கொண்டு போய் வியாபாரஞ் செய்துத் திரும்பி வருகிறபோது கப்பலுக்கு ஆபத்துநேரிட்டு முழுகிப்போகிறதா யிருந்தது அப்போது யான் மிகவுந் தவித்துத் தேவரீருடைய நாமத்தைச் சிந்தித்து கப்பலுக் கெந்த ஆபத்தும் நேரிடாமல் சுகமாய்க் கப்பல் ஊரைச் சேருமாகில் இந்தக் கப்பலிலிருக்கும் ரூபாய்களும் சரக்குகளுங் கணக்கிட்டு மொத்தஞ்செய்து பத்திலொரு பாகத்தைத் தங்களுக்கு சமர்ப்பிக்கிறேனென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டேன் ஆகையால் அக்கப்பலானது யாதொரு அபாயமுமடையாமல் வெகுசன்னிதமாய் வந்து சேர்ந்தமையால் தங்களுக்குக் கொடுக்கிறதாக ஏற்பாடு செய்துக்கொண்டபடி இந்த ரூபாய்கள் பத்திலொரு பங்காகும் இ...

Koviloor Digital Library

பெற்றுக்கொண்டு இவ்வேழை வர்த்தகனைக் காப்பாத்தி ரட்சிக்க வேணுமென்றுப் பணிந்தான் அப்படி பணிந்த வணிகனை தாசர் ஆதரித்து விடைதந்தனுப்பி வணிகன் தந்தத் திரவியம் யாவத்தையும் பிராமணர்களுக் கீந்து திருப்தியடைந்திருந்தனர்.

இந்தப்படியாக வணிகன்சொல்லித் திரவியத்தை யீய்ந்துப்போயின செய்தியை ஜெனங்கள் யாவருங்கே ட்டு மெத்த வாச்சரியமென்று ம்இவர் மகுத்துவத்தை சொல்லமுடியாதென்றும் தாசரைப் புகழ்ந்துக் கொண் டாடினார்கள் பின்பு அவிந்தியமெனும் பட்டணத்தை யரசாட்சி செய்யும் அரங்குஜியெனும் அரசனவன் அனேகசேனைகள்சூழ வந்து தோப்புகளின்மீதுந் தாவு களின்மீதுங் குண்டுகளை விடுகையில் அனேகம் ஜெனங் கள் வேதனைப்படுவதைக் கண்டு தாசர் பூததயை பச்சா தாபமுடையவராய் சாதுக்களான நல்லோர்களுக்குப் பிரியனாகும் ஆஞ்சநேயரை நினைத்தமாத்திரத்தில் அநே கம் வானரவீரர்க ளங்குவந்து அந்தயன்னியன் சேனைக ளின்மீது விழுந்து மூக்கு செவிகளையுங் கடித்து துரத்தி னார்கள் அன்றியும் சிலவானரங்கள் கடுமையான கற்க ளைக்கொண்டு யெதிரியின் சேனைகளை யெல்லா மடித்து கொன்றார்கள் இதனால் யெதிரியின்சேனைகள் தட்டுகெ ட்டுத் தடமாடி இவர்களுடன் யுத்தஞ் செய்வது மகா கடினமென்றும் நம்மா லாகாதென்றும் நினைத்துசேனை களெல்லாம் புறமுதுகிட்டோடிப் போயினபடியால் எதி ரியரசன் தன் சேனைகளெல்லாம் பெருங்காத்தி லடிப் பட்ட பஞ்சுபோலப் பறந்து போவதைக்கண்டு இது வென் வானரங்களா ஒவ்வொன்றையும் எமனைகவே கருதவேண்டு மென்றுன்னி விரைவினிற் றாசரிடம்வந்து மெத்த வினயத்துடன் பணியக்கண்டு தாசர் அரசனை கிருபையுடன் பார்த்து ஒ அரசனே இனி யுமதுநாட் டைப் புதல்வனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்து உம் முடைய பாரத்தை யிரக்கிக்கொண்டு சுகத்தை யடையு மையாவென்றும் இதுமுதல் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தி யைத் துதிசெய்துக் கொண்டிருப்பை யாகில் மகத்தா கிய ஆனந்தத்தையும் நிரதிசயானந்த வைகுந்த பதவி யைப் பெற்றுய்வா யென்றுஞ் சொல்லியதை அரசன் கேட்டு அடங்காத சந்தோஷத்துடன் அரண்மனைக்குச் சென்று குமாரனுக்கு அந்நாட்டைப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவிட்டுத் தான் ஜெகதீசனை யடையும் உபாயத் தைச் சதாகாலமுந் தேடிக்கொண்டிருந்து சாயுஜ்யம டைந்தான் இவ்வரசனது புதல்வனாகிய சம்பாஜியென்ப வன் தன்தந்தைக்கு கிரியையெல்லாம் நன்றாக நடத்திப் பதின்மூன்றுநாள் வந்து தாசரைக்கண்டு பணிந்து தன் தந்தையடைந்ததற்காக மெத்தவும் விசனப்பட அவனை பயப்பட வேண்டாமென்று தைரியஞ் சொல்லி இவ்வுலகத்திற் பிறந்தவர்களெல்லாம் மரணமடையுமவ ர்களே ஒருவராயினும் என்றும் ஜீவதிசையுட னிருப்ப தில்லையென்றும் வரிசைக் கிரமமாய்த் தெரிந்துகொ ண்டு சோகத்தைநீக்கி அரசாக்ஷியை நன்றாகப் பாலி த்து வருவாயென்றும் ஸ்ரீராமநாமத்தை சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கக் கடவாயென்று நவின்ற தாசருடைய கட்டளையை சிரமேற் கொண்டவனாகி அந்தப்படியே நடந்து சிலகாலங் கடந்தபின்பு குருநாதர் சிஷர்களை யழைத்து சிஷர்களே எனக்கு பரமபத சம்பிராப்தத்தி ற்குச் சமீபித்திருக்கின்றதென்று சொல்லி யாவருக்குந் திருமுகமெழுதியனுப்ப சிஷர்கள் யாவருங் குருநாத னைக் காணவந்தார்கள்.

இந்தப்படியாக குருநாதனுடைய அந்தியதிசை யையறிந்து எல்லா சிஷர்களும் வந்துசேர்ந்து குருநா தரைக்கண்டு பணிந்து கண்ணீர்விட்டழுது புலம்புகிற போது தாசர் கெங்காதரனென்னுஞ் சிஷனையழைத்து மடத்தின்விவகாரத்தில் கவனித் திருமென்று சொல்லி மத்தவர்களை நோக்கி நீங்கள் உண்மையாகும் ஆத்து மாவைக் கண்டு கொண்டிருந்த போதிலும் பூஜைகளை வைராக்கியத்துடன் னடத்துவது மன்றியும் வழ வழ கொழகொழ வென்றில்லாமல் சகுணத் தியானமாகும் பக்தியைச் செய்யுங்கள் நீங்களும் மனது பரிசுத்தமாவ தற்கு பிட்சையெடுத்தே ஜீவனஞ்செய்தும் தேவனு டைய கிருபையைக்கொண்டு ஆங்காரத்தை யடக்கவே ண்டிய தெப்போதும் அன்றியும் ஸ்ரீராமருடைய கதை யை விக்கிரயஞ் செய்துக்கொண்டு ஜீவனஞ் செய்யலா காது அந்த ஸ்ரீராமநாமத்தைப் பாராயணஞ் செய்து நரர்களை பக்தியினிற் பொருந்த நிறுத்தி தாசபோதமெ னுங் கிரந்தத்தை நீங்கள் யெப்போதுந் தப்பாமல்வாசி த்துக் கொண்டும் வேசாரலின்றி மடத்தினில் கீர்த்தனை களை நீங்காமல் இடைவிடாது தியானஞ் செய்துக்கொ ண்டு ராமபஜனையை சர்வகால சர்வதேசசர்வஅவஸ்தை களிலும் செயதுக்கொண் டிருக்கவேண்டு மென்றும் அப்படி பஜனை செய்துக்கொண்டிருப்பதால் காமகுண ங்களாகிய மாயா சம்பந்தமானது காணப்படாமல் தன் கடையே விலகிப்போகும் இதுயென்னுடைய கோபித மாகும் இதனை நீங்கள் விடாது நடந்து கொண்டாற் நிர்மலமான மனதை யுடையவர்களாகி சாரமாகும் நித் தியமுக்தி பதவியையடைந்து மறுஜென்மமின்றிப் பரம சௌக்கியத்தை யனுபவிப்பீர்கள் என்றுரைத்தசத்குரு நாதருடைய மொழிகளைக் கேட்டுச் சிஷர்களவர் திருவ டிகளில் விழுந்து வணங்கி யவருடைய மகுத்துவங்களை யும் நற்குணங்களை ஏழைப் பரதேசிகளை யாதரிக்கும்

Koviloor Digital Library

உதாரத்தன்மையும் நினைந்து நினைந்து மனமுருகித்
தேம்பித்தேம்பி யழுது புரண்டார்கள் தாசர் அவர்களை
யெல்லாம் தேற்றி ஞான மார்க்கங்களை போதித்துத்
துக்கப்படாமலிருக்கும்படி கட்டளையிட்டுப் பின்னுஞ்
சொல்லுகின்முர் ஓ சிஷர்களே என்னைச் சமாதியில்
வைக்கவேண்டாம் ஏனெனில் சமாதிசெய்தால் என்னை
யே பூசித்துத் தியானஞ் செய்துக்கொண் டிருக்கும்படி
யாகும் அதனல் உலகத்தில் ஸ்ரீராமபக்திகுறைந்துகுரு
பக்தி விசேஷமாகும் ஆகலால் எனக்குச் சமாதிவேண்
டியதில்லையென ஜெனங்கள் யாவருங்கேட்டு துக்கமடை
ந்தார்கள் அப்போது தத்தனென்னுஞ் சிஷனுனவன்
தாசர் சமீபத்தில்வந்து பணிந்து நிற்பதைகண்டு தாசர்
ஒதத்தனே நிர்கிமித்தமாய் இப்போதெனக்கு வந்தனந்
தந்த காரணம் யாதென தத்தன்வணங்கி பயந்து ஓ
சுவாமி சமாதிக்கிக் கட்டளையிட வேறுமென்று பிரார்
த்தித்து இந்த காரணத்திற்காகவே வந்தனந்தந்தேனெ
ன தாசர் ஒதத்தனே எனக்கு சமாதிகட்டினுல் இவ்வுல
கத்திலில் ஸ்ரீராமத் தியானத்திற்கும் பூசைக்குந் தடை
யாகும் அதெப்படியெனில் என்னிடத்தில் யாவருக்கும்
விசுவாசமும் பிரியமும் அதிகப்பட்டிருப்பதால் அனைவ
ரும் என்சமாதியைத் தெரிசிக்கவும் என்னைப் பூசிக்க
வும் என்னையே பஜனைசெய்யவுங் கருதுவார்கள் இத
னுல் ஸ்ரீராமத்தியானமும் ஸ்ரீராமபூசையும் நாளுக்கு
நாள் குறைந்து என்சமாதிபூசையும் என்னுடைய தியா
னமு மதிகரிக்கும் அதனல் யெனக்கு மெத்த அபசா
ரம் வந்து சம்பவிக்கும் அந்த அபசாரத்தால் யான்னர
கப் பிராப்தியை யனுபவிக்க நேரிடும் ஆகையால் உங்
கள் மனதிற்குக் கஷ்டமும் ஸ்ரீராமபக்திக்குவிரோதமில்
லாமல் யாதொரு தந்திரஞ் சொல்லுகின்றேன் அந்தப்
படி செய்வீர்களாகில் எனக்கும் உங்களுக்கும் ஊராரு
க்கும் யாதொருதோஷமும் நேரிடமாட்டா தென்றுப்
பின்னுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர்.

ஓ சிஷர்களே துஷ்டர்களுக்கு துவேஷர்களே
கேளுங்கள் நீங்கள் நூதனமாக வென்னைப்போல ஒரு
சிலாவிக்கிரகஞ்செய்து அவ்விக்கிரகத்தைப் பூமியில்சமா
தியாக புதைத்து அதற்குமேல் ஸ்ரீராமவிக்கிரக மொன்
ன்றை வேதவிதிப்படிக்கி ஸ்தாபனஞ் செய்து அந்த ஸ்ரீ
ராம விக்கிரகத்திற்கு பூசை முதலாகிய நவவிதபக்திகள்
செய்துக்கொண்டிருப்பீர்களாகில் அப்பூசை முதலான
துசளும் எனக்குஞ் செய்ததற்குச் சமானமாகுமென்று
நவிலக்கேட்டு சிஷர்கள் அந்தப்படியே செய்கிறோமென்
றுசொல்லிப் பணிந்து சந்தோஷித்தர்களாகித் தங்கள்
குருநாதனைப்போல நூதன சிலாவிக்கிரகஞ் செய்வித்து
அவ்விக்கிரகத்தைப் பூமிமேற் சமாதியைப்போல புதை
த்து அதற்குமேல்ஸ்ரீராமர் விக்கிரகமொன்றுசெய்வித்து
அன்றுதொடங்கிப் பூசைமுதலாகிய ஒன்பதுவித பக்தி
செய்து வந்தார்கள் இதற்கப்பின்பு ஏழு நாள் கடக்க
எட்டுதிக்குகளிலு மிருக்குமவர்க ளெல்லோரும் வந்து
சேர்ந்தார்கள் இவர்களுக்குச் சிஷர்கள் பிட்சை யெடு
த்துவந்த தானியங்களைக் கொண்டு அன்னஞ் சமைத்
துப் படைத்து அன்றிரவெல்லாம் அட்சயமாகும்படி
ஸ்ரீராமசரிதைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர்கள்.
அப்போது தாசர் எட்டாவது நாளாயிற்று யினி நாம்
தேகவியோக மடையுங்காலம் சமீபித்துவிட்டது ஜாலஞ்
செய்யத் தகாதென்றுன்னித் தடை செய்யாமல் ஸ்ன
னுட்டானங்களை முடித்து அவயவங்களில் துவாதசத்
திருமண்கள் தரித்துத் துளபமாலை யொன்றை மிடற்றி
னிற்சூடி பத்மாசன மிட்டுட்கார்ந்து ராமநாமத்தை மன
தினில் தியானித்தும் அந்த ஸ்ரீராமரூபத்தை இருதய
கமலத்தில் பதிந்து ஓ சகல ஜெந்துக்கும் காரணவஸ்து
வாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே இது நல்லசமயம் வரவே
ணும் வந்துதெரிசனந் தரவேணும் உண்மையிலேயே
தேவரீரை யன்னியில் யெனக்கு வேறு ஆதரவுகிடை
யாது அன்றியும் அன்னையும் நீயே அப்பனும் நீயே'யெ
ன்று வெகுகாலமாக என்னுடையக் குறைகளை போக்கி
யாதரித்துக் கொண்டிருந்த வப்பனே ஒப்பிலாதவனே
தடைசொல்லாது யேழையேனை உண்மையாகிய பரந்
தாமத்திற் கழைத்துச் செல்லும் நீர்நாமெனும் பேதத்
தை யொழித்தேன் நினது கீர்த்தியைப் புகழுவதற்காக
தேவதேவனே யுன்னையான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
போதே இத்தேகத்தை விடவேணும் நன்றுய் அந்திய
காலரட்சணையின் பொருட்டு ஆதிமுதற்கொண் டுன்னை
பஜித்துக்கொண்டிருந்த வென் கண்ணுற்கண்டு சேவி
த்து ஆவல்தீரச் செய்புமையனே! என்று இவ்விதமாக
அந்த சமர்த்த ராமதாசர் கவிகளைச் சொல்லி மனமு
ருகி தியானிக்கிறபோது ஸ்ரீராமரும் சமர்த்தராம தாச
ரிஷ்டப்படி வந்துதெரிசனந்தர அப்பரமபாகவதர்கண்டு
சேவித்து ஆனந்தம் பிர்மானந்தம் பரமானந்த மென்று
சொல்லிக்கொண்டே தேகத்தை விடுத்து ஸ்ரீராமசொரூ
பத்திற் கலந்து மறைந்துபோகச் சிஷர்களும் வெகுஜன
ங்களுங்கண்டு ஸ்ரீராமநாமத்தை கோஷித்து மெய்மறந்
திருந்தார்கள் அந்தசமயத்தில் தேவர்கள் சமர்த்தராம
தாசர் தேகத்தின்மீது புஷ்பமாரி பொழிய உடனே
சிஷர்களும் வெகுஜெனங்களுந் தெளிந்து வெகுசம்பிர
மமாக சமர்த்தராமதாசர் தேகத்திற்கு செய்யவேண்
டிய சடங்குகளைச் செய்துமுடித்து அத்தேகத்தை கொ
ண்டுபோய் ஸ்மசானபூமியிற் சேர்த்து அக்கினியில் தப்
தஞ்செய்வித்து ஸம்ஸ்காரங்களையும் நடத்தி மூன்று
நாள் தகனஞ்செய்த விடத்திற்குப் போய்பார்க்க அங்கு
தன்கடையாய் சமாதி யிருக்கக்கண்டு சிஷர்கள் ஆனந்

Koviloor Digital Library

தங்கொண்டு நாமென்ன புண்ணியஞ் செய்தோமோ பண்டு என்றுப் பலவிதமாக விண்டு குருபதங்களை மன திற்கொண்டு அவருக்கெவ்வாறு செய்கிறது தொண்டு என்றுசொல்லிக் கொண்டே இனியெந்த காலத்தில், நாம் குருநாதனைக்கண்டு தெரிசிக்கப் போகிறோம் அவர் வாய்மொழி யெப்போது கேழ்க்கப் போகிறோமென்று சீஷர்களும் வெகுஜெனங்களும் அந்தஸ்மசான பூமியின் மீது விழுந்து ஓவென்றுக் கதறி யழுகிறபோது அச்ச மாதியிலிருந்தொரு ஓசையுண்டாயின அதென்னவெ னில் ஏகல்பானு விரைவாக யான் சொல்லுங் கவியை ஓலையிலெழுதுமென சிஷியனு மெழுதினன் சமர்த்தரா மதாசரால் செய்யப்பட்ட கவிகளில் உண்டாகும் அர் த்தத்தை விடாமலங் கெழுதப்பட்டது இதை ஜனங்கள் கேட்டு ஆனந்திக்கும் பொருட்டேயாம் என்னுடைய சரீரமானது சத்தியமாக இப்போது அக்கினியினால்கொ ளுத்திச் சாம்பலாகும்படிச் செய்துவிட்ட போதிலும் யானென்னமோ மரணமடையவில்லை நித்தியமாக யான் ஜெகதாகாரமாகி நின்றிருக்கின்றேன் இவ்விடத்தில்ஜீவ ன்முக்தனாகி யென்று மழியாமல் சஞ்சரித்துக் கொண் டிருக்கின்றேன் அன்றியு முங்களுக்கோர் நன்மையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் நீங்களிவ்வுலகத்தினிலிருக் கும் பரியந்தம் சதாகாலமும் தாசபொதத்தைச் சந்தே கந் தீரும்பொருட்டுப் பாருங்கள் பார்த்ததனா லுண்டா குங் ஞானத்தால் தேறுங்கள் அப்படிக்கந்த தாசபோ தத்தைப் பாராமல், சந்தேகமடைந்து இதரசேஷ்டை களை எவ்விடத்திலுஞ் செய்யவேண்டாம் அதிற்சொல் லியபடி நடந்துக்கொண்டால், உங்களுக்கு சாயுஜ்ஜிய பதவி யுண்டாகும் அன்றியும் பிராப்தத்திற்கு வேறுவித மாக நடந்துக்கொள்ளாமலும் விரோத முண்டாகாம லும் சாரமாகிய ஸ்வஸ்ருபத்தினில், சதா அனுசந்தா னர்களாகியும் ஸ்ரீராமஜெரத் தியானஞ்செய்துக்கொண்டு நீங்களிருப்பீர்களே யாகில், நிடத்துடனெங்குஞ் சஞ்ச ரித்துக்கொண்டு நிரிடலாமென்றும் சொல்லினர் இந்த அர்த்தங்களமைந்த கவிகளை யின்பமாக யெழுதிக்கொ ண்டு மிகாப் பிரியத்துடன் பக்தர்கள் யாவருந் தியா னஞ்செய்தார்கள் அப்போது அங்கு பாதக்குரடுடன் சமாதியானது வெளிப்படுவதை யாவரும் பார்த்து வே தசாஸ்திர விதிப்படி சமாதியை ஸ்தாபனஞ் செய்துப் பண்கள்பாடியும் நடனங்கள் செய்தும் மெய்மறந்தும் வெகுவினோதங்களை நடத்தினர்கள் உடனே அரசன் பிராமணர்களுக்குக் கோதான பூதான வஸ்திரதான ஹிரண்யதான மென்று சொல்லப்பட்ட ஷோடசதான ங்களும் அபாரமாக நடத்தி அறுசுவையுடன் கூடின அன்னதானமுஞ் செய்து அச்சமாதியின்மீது சீதாராம விக்கிரகங்களையும் ஆஞ்சநேய விக்கிரகத்தையும் நிருத்தி வைத்துக் காலந்தப்பாமல், பூசை நடத்திக்கொண்டு மிருந்தார் பின்பு சகலஜெனங்களும் சமர்த்தராமதாசர் சரிதைகளை ஆனந்தமாகச் சதாகாலமும் பாடிக்கொண் டும் சீஷர்கள் வெகுசாதுகளுக்கு உபதேசித்துகொண்டு மிருந்தார்கள்.

வாழி விருத்தம்.

அமராபதியோர்வாழ்த்த வகிலத்திலனுமனஞ்
சமழுறப்பெற்றசாது சங்கமாவத்தோன்வாழி
நமன்றமர்தமைவென்றக் ஞானமாமதியோன்வாழி
சமர்த்தராமதாசர் செம்பொற்றுளிணை வாழிவாழி.

சமர்த்தராமதாசர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்பரப்பிரம்மணேநம:

ஸ்ரீ மத்

பானுதாசர்சரித்திரம்.

துதிவிருத்தம்.

ஞானெனுமகம் பாவத்தைநலமுடநகற்றிமேலாந்
தேனெனும் பக்தியோகத்தெளிவினிற் சிறந்தசீமான்
மானெனுங்கண்மடவநர் மயக்கினையறுத்தசுத்தப்
பானெனுந்தாசர்பாத பங்கயம்வணங்குவோமே.

ஸ்ரீமகா லட்கமி கடாட்சம் பொருந்திய பிரதிஷ்டான புரமெனும் பட்டணமானது நீர்வளம் நிலவளங்களாலும் நதியோடைகளாலும் நான்கு பக்கமுஞ் சூழ்ந்திருக்கும் தேங்குக் கதலி பலா மா முதலாகிய பலவித் தருக்களாலுஞ் சூழப்பட்டு மாதமும்மாரி பொழிவதால் மூன்றுபோகம் விளைந்துப் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் முதல் நான்கு வர்ணத்தாரும் வசிக்கும் வீதிகளாலும் கோட்டைக் கொத்தளங்களாலும் மந்திரி சாமந்திரிகளாலும் தண்டத்தலைவர் யூகத்தலைவர் அணித்தலைவர் படைத் தலைவர்களாலும் ரதகஜதுரக பதாதிக ளெனும் நால்வகைச் சேனைகளாலும் பத்திலொருபங்கு கப்பம் வாங்கும் தருமத்தினாலும் சகலவிதவிருக்ஷங்களும் செழித்து தழைத்தும் பூர்த்துங் காய்த்தும் பழுத்தும் யிராநின்ற மரங்கள் நிறைந்த ராஜவீதிகளினாலும் அந்நகரமானது பூமி மாதுக்கோர் பூமாலைச் சூடியதுபோல விளங்காநின்ற: அப்பட்டணத்தில் பிரம்மகுலத்திற் பிறந்தவர் பிரமக்ஞானத்திற் சிறந்தவர் என்னேரமு மரியைத் துதிப்பவர் பகவானுடைய திருவடியை மனதிற் பதிப்பவர் அதிதியப்யாதிகளை யாதரிப்பவர் பெரியோர்களைக் கண்டால் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தெண்டனிடுமவர் இப்படிப்பட்ட நற்குணங்கள் நிறைந்த பிராமணரொருவ ரிருந்தார் இவருக்கு மனைவி யொருவளுண்டு அம்மங்கைத் தன்கணவனையே தெய்வமென்றும் தன் மணாளனே! குருவென்றும் தன்னுயகனே தாய் தந்தையென்றும் தன் கொழுநனே சகல பந்துக்களென்றுங் கருதி, அவருக்குத் தொண்டு செய்வதிலேயே மனதைப் பொருந்தவைத்து மிருப்பவள் நாயகனை போஷிக்கும் விஷயத்திலே அன்னையைப் போலவும் அழகினில் ஸ்ரீமகா லட்சுமியைப் போலவும் பொருமையில் பூமாதைப் போலவும் கலவியில் வேசியைப் போலவும் புத்தியில் மந்திரியைப் போலவும் நடிக்கும் அந்த உத்தமியானவள் நாயகனிஷ்டப்படி இல்லறமாகிய நல்லறத்தி லிருந்து நாளைப் போக்கிக் கொண்டிருக்கையில் இவர்கள் தினந்தோறும் விடாது

Koviloor Digital Library

பூசித்துக் கொண்டுவரும் பகவானுடைய கிருபையினல் சிறிது காலத்தில் புத்திரனொருவன் பிறந்தான் அப்புத்திரனைத் தாய் தந்தையர்கள் மெத்தச் செல்வமாக வளர்த்து ஐந்துவருட மானதே கல்விப்பயிற்சியில், விடுத்து தேர்ச்சியடைந்தபின் தன்னண்டை யிருத்திக்கொண்டு வேதமோதிக் கொண்டிருக்கையில், அச்சிறுவன் ஒரு நாள் பாடத்தைப் படிக்காம லிருந்தபடியால் தந்தை யென்னடா பயலே பாடம்படித்து ஒப்பிக்காமல் வீண் காலம் போக்குகிறையாவென்று கோபத்தினு லதட்டினர் அதனு லச்சிறுவன் அதிர்ந்துவிழுந்து பயத்தினுல் வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு ஒளிந்துக் கொள்ளுவதற்குத் தக்கயிட மில்லாமையால் வெகுதூரம் நடந்துச்சென்று மனிதசஞ்சாரமில்லாத காட்டை யடைந்து அங்கோர் ஆலயத்தைக்கண்டு அதற்குட்புகுந்து பயமதிகரித்து ஒ கடவுளே! இந்த மனிதசஞ்சார மில்லாத காட்டில் யான் தனித்து ஒருவருந் துணையின்றி வருந்தி மெத்தபயத்தினுல் பசியினுலும் வாடிவதங்கி மெலிந்து அழுது புலம்புகின்றேனே என் மனத்திகில் நீங்கும்படி தேவரீர் யெழுந்தருளி சேவைதந்து பயப்படாதேயென்றுசொல்லி அபயஸ்தங் கொடுத்து ரட்சிப்பதுமக்கோர் பாரமோ ஆபத்பந்துவே யென்றுப் பதறிக் கதறி விசனப் பட்டுக்கொண்டிருந்தான் அங்கே தாய்தந்தையர்கள் தனயனைக் காணுமல், தெருவீதிக ளெல்லாந் தேடியும் வீடுகள்தோறும் நுழைந்து தேடியுங்காணுமல் அடாமகனே! நீயெங்கு போனயோ எம்படியானயோ எங்களைத் தனியே அலையவிடுத்துப் போவதுனக்கழகோ யாங்களுனக்குச் செய்த அபகாரந்தானேதோ வாசித்துக் கொள்ளவில்லையே என்று நின் தந்தை கோபித்துக கொண்டது உனக்கு விரோதமாயிற்றோ மேலும் நின் தந்தையின் சொல்லானது கர்னகடோமாகி நினக்கு வெறுப்புண்டாகச் செய்ததோ அடாயென் கண்மணியே உயிரோடென்னைப் பரிகொடுக்கத்தானே இந்தனையருமையர்கப் பெற்று வளர்த்தேன் இப்படிச் செய்வாயென்றுகிஞ்சித்தேனு மறியாமற் போனேனே ஐயோ என்குடல் பதருகின்றதே ஏதோ ஒருவித பயமுண்டாகின்றதே அன்றியும் தாய்தந்தையர்களிடம் சிலவருடகாலம் வளர்ந்து அவர்களை விட்டுப் பிரிந்து போகும்படிப் பிரமதேவன் விதிலிபி யெழுதிவைத்தானே இதுபாங்கள் முன்ஜென்மத்திற் செய்த கர்மவினையோ அல்லதெந்தப் பெரியோர்களிட்ட சாபத்தின் கொடுமையோ என்று பற்பல விதங்களாகப் புலம்பி யழுதுக்கொண்டே தேடி எங்கு மகப்படாமையால் நடந்து நடந்து வேசாறிதெய்வத்தைப் பலவாறு தூற்றி எத்தனைபேர்கள்வந்துத் தேறுதல் சொல்லியபோதிலு மவர்களைச்சிறி உள்ளபடியாசட்டுமென்று தனக்குத்தானே தேறி இருந்தார்கள்.

இவர்க ளிங்ஙிப்படி அடங்காத துக்க சாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாகி யிருக்க அங்கே ஆலயத்தில் மெத்த பயத்துடன் ஒளிந்துக் கொண்டிருக்குஞ் சிறுவன் எழுநாள் பரியந்தம் பசிதாபத்தினுல் வெகு துயரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் ஆதித்த மூர்த்தியானவர் சிறுவன் படுந் துக்கத்தையும் போக்கி காப்பாத்த வேனுமென்றெண்ணி பிராமணவேடந் தரித்து ஒருபொற்கிண்ணத்தின் னிறையப் பாலையேந்திக் கொண்டுவந்து அந்த ஆலயத்திற்குள் நடுராத்திரியிற் புகுந்து சேவைகொடுக்க அச்சிறுவன் இருளடைந்திருந்த ஆலயமானது கோடித் திரவிளக்கேத்தினுல் எவ்வளவு பிரகாசத்துடன் விளங்குமோ அதுபோல விளங்குவதையும் அப்பிரசாதத்திற்குக் காரணவஸ்துவாகிய பிராமணனையுங் கண்டு ஆனந்த மேற்கொண்டு யான் புனிதனனேனென்ன விண்டு எந்ததவத்தை யிழைத்தேனு பண்டு என்று சந்தோஷ மேலிட்டதால் ஓடோடியும் அவர் திருவடித் தாமரைகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து கைகூப்பிக் கொண்டபடி ஒன்றுஞ்சொல்ல நாவெழாம லிருந்தான் அப்படிநின்ற சிறுவன்மீது ஆதித்தனுகிய பிராமணன் கருணைமழை பொழிந்துதத்தன் கரத்திலேந்திக்கொண்டு வந்தபால் கிணத்தைக் கொடுத்து சிக்கிரம்புசித் துன் பசியைத் தீர்த்துக்கொள்ளு மப்பாவென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சிலநயமொழிகளைப் பகர்ந்தார் அதென்னவெனில் அப்பா சிறுவனே நீ எள்ளளவும் பயப்படவேண்டாம் பசிதாபத்திற்காக சங்கடப்படவும் வேண்டாம் நானுன்னை சவரட்சணை செய்கிறேன் இதில் கிஞ்சித்தேனுஞ் சந்தேகமில்லை இன்றோடொழிந்தது நின்தொல்லை உன்னைவிட்டு நீங்கியது தரித்திரமென்னுஞ் சனியினி யடிக்கப் போகின்றுய் பகவந்நாமத்தைக் கொள்ளை ஆகையால் இன்றுமுதல் நீ சாக்ஷாத்துப் பாண்டுரங்க நாமத்தை யிடைவிடாது தியானஞ் செய்துக்கொண்டு சாதுசங்கத்திற் சேர்ந்து பக்திசெய்யும் மார்க்கங்களை யறிந்து அந்தப்படி பக்தி பண்ணிக் கொண்டிருமப்பாவென்று சொல்லி அப்பிராமணன் மாயமாய் மறைந்து போயினர் பின்பு தாய்தந்தையர்க ளிருவருந் தனயன் மீதே கவலைகொண்டு (கடந்தனுனியுக்கடப்பரோ மக்கன்மேற்காதல்) என்னும் நீதிவாக்கியத்தின்படி எல்லா சோகத்தையும் ஏதோ ஒருவிதமாய் மாத்திக் கொள்ளலாம் புத்திர சோகத்தை மாத்திரம் மாத்துவதற்கு எப்படிப் பட்டவர்களாலும் முடியாது ஆகலாலிவர்களும் புத்திரசோகத்தினுல் எழுநாள் பரியந்தம் அன்ன ஆகாரம் நித்திரை முதலானதுகளைபு மொழித்துப் பித்தர்களைப் போலவும் பேய்களைப் போலவும் மகனே மகனேயென்ற வாக்கொழிய வேறென்றும் புகலாமல் திரிந்து வெகு கிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலுந் தேடித்

Koviloor Digital Library

தேடி. வேசாரி இனியென்ன செய்கிறது பாலனை எங்கு கண்டுத் தேடுகிறதென்று கையுங்காலுமெய்யுஞ்சலித்து நடப்பதற்குஞ் சக்தியின்றி படுக்கையிலேயே மகனே மகனேயென்று கதறிக்கொண் டிருக்கையில் ஏழாவது நாள் ஆலயத்திற்குள்ளிருந்த பிராமணச் சிறுவன் வெளி யில் வரும்போது தெற்பை சமித்துகளுக்காக வந்தப் பிராமணனொருவன் கண்டு மனிதசஞ்சாரமில்லாத விந் தக் காட்டினி லிவன் தனித்து ஓண்டியாக இவ்வாலயத் திலிருக்கின்றானே இவனைப் பெற்ற தாய்தந்தையர்கள் காணோமென்று வெகு பட்டணங்களிலும் கிராமங்களி லும் வீடுகள்தோறும் சென்று தேடிக்கொண்டிருக்கின் றார்களே இதுவென்னபாவம் அங்கவர்களப்படி யலைந் துங் கொண்டிருக்க இங்கிவன் புண்ணிய புருடனைப் போல இவ்வாலயத்திற்குள் நிம்மதியா யிருக்கின்றானே என்றெண்ணிக்கொண்டேசென்று பட்டணத்தையடை ந்து அவன் தாய்தந்தையர்களைக் கண்டு ஓபுண்ணிய சீலர்களே உமது புதல்வன் வடதிக்கிலுள் காட்டினி லொரு தேவாலயத்தைவிட்டு வெளியில் வரக்கண்டேன் என அவர்களப்பிராமணனை யழைத்துக் கொண்டுக் காட்டைநோக்கி வந்துகொண் டிருக்கையி லிதற்குள் பிராமணச் சிறுவன் நமதூர் பிராமணன் நம்மைப் பார் த்துக் கொண்டே போயினனே அவனெம்பக நமது தந்தை தாய்களுக்கு நாமிங்கிருக்குஞ் செய்தியைச் சொல்லி விடுகின்றானோ என்ற பயத்தினால் திடுதிடென் றோடி அந்த ஆலயத்திற்குட் புகுந்து நிலவறையிலிறங்கி சௌஸ்தமாகப்படுத்துக்கொண்டுநித்திரைசெய்திருந்தான்

அப்போது இவன் தாய் தந்தையர்களும் பகலிவ னைப் பார்த்துப்போயின பிராமணனு மிம்மூவரும் நட ந்து நடுராத்திரியில் ஆலயத்தி னருகில்வந்து இதற்குள் தான் உங்கள் புதல்வனிருக்கின்றானென அவர்கள் புதல்வனைப் பார்க்க வேணுமென்கிற அவாமிகுதியால் அக்காரிருளைக் கருதாமலும் பயமென்பதெள்ளளவு மில் லாமல் அவ்வந்தகார விருட்டினி லவ்வாலயத்திற்குட் புகுந்து நாலாபக்கமுந் தேடிக்காணாமல் வருத்தமுற் றுக் கொண்டிருந்தது நிலவறையைக் கண்டு அதினுள் ளிறங்கித் தடவிக்கொண்டு போகையில் அங்கு படுத்து நித்திரை செய்துக்கொண்டிருந்த சிறுவன்கைக்ககப்பட அடா மகனேயென்று வாரியெடுத்துக் கட்டித் தழுவிப் பலமுத்தந் தந்து ஆவல்தீர்ந்து அப்புதல்வனைத் தோ ளின்மீது சாத்திக்கொண்டு நிலவறையைக் கடந்து சந் நிதிப் பிரகாரத்தை யடைந்து ஆலயத்தை விட்டு வெளிப்பட்டு நடந்து காட்டைக் கடந்து நாட்டைய டைந்து வீட்டிற் புகுந்து தனயனைநோக்கி யடா மேட் டான மேட்டிப் பாமேட்டி யென்று சீராட்டி

மைதீட்டி ஆடை யாபரணங்களைச் சூட்டி புக ழ்ந்து அன்னபானாதிகளை யூட்டி ஆதரித்து அடாமகனே அழகானமுகனே இந்த ஏழுநாளாய் பசிதாபமெப்படி தீர்ந்ததெனப் புதல்வன் ஓ அம்மணி யானந்த ஆலயத் திற்குட் போயின ராவில் மெத்தப் பசியுட னிருந்த மையால் அப்பசியின் கொடுமையினால் யான் பகவானை நோக்கிப் பலவாறு முறையிட்டு அழுதேன் அம்முறை யைக் கேட்டுப் பகவான் ஒருகிண்ணத்தின் னிறையப் பால் கொண்டுவந்து கொடுத்து வென்பசியை யாற்றி என்னைப் பயப்பட வேண்டாமென்று அபயஸ்தங் கொ டுத்துப் போயினார் அந்தப்படியே அந்தமூர்த்தியானவர் தினந்தோரும் ஒருகிண்ணத்துப்பால் கொடுத்துகடந்த ஏழுநாளுங் காப்பாற்றினாரெனச் சொல்லக் கேட்டுத் தாய்தந்தையர்கள் மெத்தக் களிப்படைந்து இவனது பாக்கியந்தா னேதோவென்று குசலாயிற்று உடனே அப்புதல்வனைப் பானு தாசனே என்று அழை த்தார்கள். அன்றியும் அச்சிறுவனை வாசிப்பதற்கா கப் பயமுறுத்தாமலும் தண்டனை கண்டனை செய்வதை விடுத்து,

சாக்ஷாத்து ஸ்ரீஹரியே யிவனை ரக்ஷிக்கிறேனெ ன்று முயன்றிருக்கிறபடியால் அப்பகவானே யிவனுக் குயிர்த்துணையாயு மிருக்கச்சே நாமிவனை வாசிக்கவும் வேதமோதும்படி கோவிப்பதால் பிரயோசன மொன்று மில்லையென்றுக் கருதி அவனைச் சினேகனைப் போலச் செல்லமாகவும் மெத்த ஆசையுடனும் போஷித்துக் கொண்டும் மேலும் இவனுக்குப் பகவானே! சுலபமா கக் கிடைத்திருக்க எல்லாப்பொருளு மிவனுக்கனுகூல மாகும் ஆகையால் இவனைக் கல்வியின்பொருட்டுமெத்த தொந்திரப் படுத்துவதால் காரியங் கெட்டுப்போகும் ஆதலால் இனியிவனைக் கல்வியின் பொருட்டுக் கடுமை செய்வது நன்றல்லவென்று யோசித்துக்கல்விப்பயிர்ச்சி செயயாமல் நிறுத்திவிட்டார்கள்.

இந்தப்படியாக அச்சிறுவனைக் கல்வியில் நின்றும் தவிர்த்து வெகுசெல்வமாகப் பாதுகாத்து வருகிறபோ து அவனுக்கு விவாகஞ் செய்வதற்குத் தக்கவயது வந்த வந்தபடியால், சிலகாலங் கடத்திப் பின்பு தங்கள் மரபி னில் உத்தமியாகியப் பெண்ணைப் பேசிச் சந்தனமபூசி பச்சைபந்தலிட்டு வாழை கமுகு முதலான மரங்களைக் கட்டி சித்திர விசித்திரமாக வலங்கரித்துத் தம்பதிகளுக் குத் திருமஞ்சனஞ் செய்வித்து ஆடையாபரணாதிக ளால் சிங்காரித்து மணவரையி லிருவரையும் ஒக்காத்தி வைத்து விதிப்படி சடங்குகளை நடத்தி சகல மேளவாத் தியங்களுங் கோஷிக்கச் சுமங்கலி பிராமணஸ்ரீகள் ஆ லாத்தியேந்தப் பூசுரர்கள் ஆசீர்வதிக்க முனிவர்கள்

Koviloor Digital Library

பல்லாண்டிசைக்கப் பாடகர்கள்பாட தாசிகடாட பானுதாசர் மங்கிலியஞ் சூட்டினர் அப்போது பானுதாசருடைய தந்தையானவர் உத்தமர்களாகிய பிராமணர்களுக்கு பரிசுத்தமாகிய பசுக்களுடன் கன்றுகளையுங் கூட்டி அதற்குவேண்டிய உபகரணங்களுடன் அனேகங் கோக்களை தானஞ்செய்தார் அன்றியும் முப்போகம் விளையும்படியான வயல்களை பூதனமாகச்செய்தார் மேலும் வஸ்திரதானம் ஹிரண்ணியதானமென்று சொல்லப்பட்ட சோடச தானங்களுஞ் செய்து தங்கள் புத்திரமித்திர பந்துஜெனங்களுடன் புசித்துச் சந்தன தாம்பூல புஷ்பங்களை யீந்து அவரவர்களை யனுப்பித் தம்பதிகளை மெத்தச் செல்வமாகப் போஷித்துக் கொண்டிருக்கையில் பானுதாசர் பகவான் தனக்குபதேசித்தவண்ணம் சர்வதேச சர்வகால சர்வ அவஸ்தைகளிலும் இடைவிடாமல் விட்டலநாமத்தை பஜனை செய்துக்கொண்டு மிருந்தார் இவரிப்படி பகவத்பக்தி பூரணராக யிருக்கையில் தாய் தந்தையர்கள் தேக வியோகமுடைய அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய பிரதேசம் ஸ்நாரங்கள் யாவுமுடித்து பயமென்பதை யொழிந்துப் பண்டரிநாதனைத் தியானஞ் செய்துக் கொண்டிருந்தார் இப்படிக்கிருக்கு மிவர் குடும்ப சவரட்சணை யெப்படி நடக்கின்றதென்றால் பிராமண குலத்திற்கு யாசகஞ்செய்வது குலத்தொழிலா யிருக்கினும் இவர் யாரிடத்துஞ் சென்று யாசகஞ் செய்வதில்லை எத்தொழிலையுஞ் செய்வதில்லை இவர் தந்தை சேகரித்துவைத்த திரவியத்தை இதராளுக்குவட்டி பாபத்தாய் கொடுத்தும் வாங்கிக் கொண்டும் அதனால் கிடைக்கும் வட்டிப் பொருளைக் கொண்டும் குடும்ப சவரட்சணஞ் செய்துக் கொண்டு வருகையில்.

சில வருடங்களுக்குள் தந்தையால் சேகரிக்கப்பட்ட திரவியங்களெல்லாஞ் சிலவாகி ஒருகாசியேனும் யிருப்பில்லாமல் போனபடியால் மனையாளும் மக்களும் பட்டினியாயிருக்கினும் அதை மனதிற் கருதாது எண்பத்து நான்குலட்சம் ஜீவராசிகளைச் சிருஷ்டித்து அதுகளுக்கெல்லாம் ஆகாரங் கொடுத்துக் காப்பாத்திரட்சிக்கும் ஜெகதீஸ்வரன் இரண்டு மூன்று ஆத்துமாக்களுக்கு ஆகாரங் கொடாமற் போவனோ கருணாநிதியாகிய அப்பரமேஸ்வரனுக்கு பட்சபாத முண்டோ இல்லை ஆகையால் இதைப்பற்றி யாம் சிந்திக்கவேண்டிய அவசியமில்லை யென்றும் மேலும் அப்பகவான் சுதந்திரமுள்ளவன் நாமபரதந்திர முள்ள சேதனன் ஆகையால் அவனுக்கில்லாத பொருப்பு நமக்கேதுக்கு என்று பாதகாமில்லாம லிருக்கையில் பந்துக்கள் யாவருங்கூடிபானுதாசரையழைத்து ஓபானுதாசரே தந்தையின்சொற்படி ஆதிகாலத்திலில் கஷ்டப்பட்டு வாசித்துக் கொண்டிருந்ததால் எங்களைப்போல நீயும் பொருளுடையவனாகவிருக்கலா மல்லவா வாசித்துக் கொள்ளாத குறையினாலேயே நீயு முன்மனைவி மக்களுடன் பட்டினியாக விருக்க நேரிட்டது இப்படிச் செத்தனாருள் பட்டினியாக விருப்பீர்கள் இது மெத்தகஷ்டம் எங்கள் கண்ணாலுங் களைப் பார்க்கச் சகிக்கவில்லை ஆகலால் இந்த தரித்திர திசையைப் போக்கிச் செல்வதிசையை நீங்களடைவதற்கோ ருபாயஞ் சொல்லுகின்றோம் அந்தப்படி நீர் நடப்பீராகில் பசியில்லாமல் புசிக்கவும் நல்ல ஆடையாபரணங்களை அலங்காரமாகத் தரித்துக் கொள்ளவும் நாலுபேர்களைப் போலக் கையிருப்புக்காரனாகவு மிருக்கலாமென்று சொல்ல பானுதாசர் ஓபந்துக்களே அந்த உபாயம் யாதோ அதைத் தெரியப்படுத்தினால் அவ்வாறு யான் நடந்துங் கொள்ளுகிறேனென பந்துக்கள் ஓ பானுதாசரே நாக்களெல்லோருஞ் சேர்ந்து ஆளுக்குக் கொஞ்சம் வரிபோட்டுக் கொண்டு நூறுவராகன் கொடுக்கிறோம் அந்த நூறுவராகனுக்கும் ஜவுளி தினுசுகளைக்கொண்டு அன்னியர்களுக்குக் கிஞ்சித்து லாபம் பெற்றுக்கொண்டு விக்கிரயஞ்செய்து லாபத்தை வீட்டிற் குபயோகப்படுத்தி முதல்வராகனைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வெங்களுக்கு செலுத்திவிடக் கடவாயென அதற்கு பானுதாசரும் சம்மதித்திருக்க பந்துக்கள் ஜௌளிதினுசுகளை அங்கொரு சாகுகாரியினிடத்தில் கொள்ளுகையில் பானுதாசரை யழைத்து அந்த சாகுகாரிகளுடன் கலந்து அதினுடைய மர்ம சர்மங்களை யறியும்பொருட்டு மனதில் நினைத்திருக்க அவர்களும் வர்த்தகஞ் செய்யும் மர்ம சர்மங்களைச் சொல்லி ஓபானுதாசரே வர்த்தகத்துக் கெல்லாம் பொய் சொல்லாவிடில் லாபங் கிடைக்க மாட்டாது பொய்சொன்னாலே மெத்த லாபங் கிடைக்குமென பானுதாசர் ஓ வர்த்தகர்களே யான் பொய் சொல்லுவதற்கு ஒப்பமாட்டேனென இவ்வாக்கியத்தை யன்னியர்கள் கேட்டுப் பிட்சை யெடுத்து ஜீவனஞ் செய்யும்படி பிர்மதேவன் இவர்தலையினி லெழுதியிருக்க வர்த்தகத்தில் பொய்சொல்லி ஜீவனஞ் செய்வாரோ இவரென்று சிறித்தார்கள் அவர்களை நோக்கிப் பானுதாசர் ஓ வர்த்தகர்களே எத்தனை ஆபத்துகளெனக்குச் சம்பவித்தபோதிலும் எப்போதும் சத்தியவாக்கை விடமாட்டேன் என்றுசொல்லிக் கொண்டே பானுதாசர் வர்த்தகஞ் செய்வதற்குக் கடையினி லுட்கார்ந்து கிராக்கிகாரர்களுக்குத் தான்கொண்ட விலையைக் குணமாகச் சொல்லிக்கொண்டு அவர் மோசமில்லாமலும் மரப்புத் திரப்பில்லாமல் எனக்கு லாபமிவ்வளவு கொடுக்க வேணுமென்றுக் கண்டிதமாய் சொல்லி வியாபாரம் நன்றாக

Koviloor Digital Library

நடத்திக்கொண்டு மிருந்தார் இவரிப்படி யுண்மையாய்
நடத்துவதால் கிராக்கிக் காரர்கள் இவர் மெத்த சத்திய
வானென்று அதிகலாபத்திற்கு ஆசைப்பட்டவ ரல்லவ
ரென்றும் நம்பிக்கையுண்டாகி விரைவினில் யாவருமவ
ரிடத்திற்கு வந்தார்கள் அப்படி நம்பிக்கை கொண்டு
வரு மவர்களுக்குப் பரிசுத்தமான மந்தியவசன மொன்
றே சொல்லியும் அச்சுதா கிருஷ்ணா ஹரிரங்காவென்று
மவர் தியானித்துக் கொண்டிருக்கையில் உலகத்திலில்
பானுதாசர் தன்னலை போகிறதா யிருந்தாலும் மனமா
ரப் பொய்சொல்ல மாட்டா ரென்றெங்கும் பிரசித்தி
யாயிற்று இதனால் பானுதாசர் அற்பலாபத்துக்கே ஆசி
த்து சிலநாளில் வெகுபொருள் சேகரஞ் செய்துக்கொ
ண்டிருக்க கிராக்கி யாவத்து மிவருடைய கடைக்கே நம்
பிக்கையுடன் வந்துக் கொண்டிருக்க இதையறிந்து அக்
கம்பக்கத்திலி லிருக்கும் வர்த்தகர்கள் மிகவுங் குரோ
தங்கொண்டு அசத்தியவாதிகளாகிய அவர்கள் பானு
தாசர்மீது பொறாமையினால் சொல்ல உத்தேசங்கொண்
டார் அதென்னவெனில் வீசங்காசிக்கிப் பொறுத மதிப்
பில்லாமல் கஞ்சிக்குங் கந்தைக்கும் மெத்த கஷ்டப்பட்
டுக் கொண்டிருந்த புத்தியீனனாகிய இந்த பானுதாசன்
நம்முடைய சகாயத்தினால் மேன்மையை யடைந்து
நமககே கெடுதி யுண்டாக்கினான் அன்றியும் ஜனங்களை
வசியப்படுத்துவதினாலே சொன்ன விலையைக் கொடுத்து
மறுசொல் சொல்லாமல் மனிதர்களெல்லாம் பணத்தை
செலுத்தி பெற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள் மேலுங்கிராக்
கிதார்கள் யாவரும் பானுதாசர் கடைக்கே போவதற்கு
காரணம் நம்மிடத்தில் அசத்தியவாக் கிருப்பதினாலல்ல
வா இந்தக் காரணமே நமதுகடைக்கு ஒருவரும் வருவ
தில்லை யாகையால் நாமுமின்று முதல் சத்தியமாகவே
வியாபாரஞ் செய்தால் பானுதாசனென்ன கெதியாய்ப்
போவான் ஒருவருமவன் கடைக்குப் போகமாட்டார்க
ளென்றும் பற்பல விதங்களாகப் பேசிக்கொண்டிப்படி
வெகு குரோதத்துட னிருக்க ஒருநாளெல்லாங் கடைக்
காரரும் வேறு கிராமத்திற்கூடும் சந்தைக்குப் போக
வெண்ணி சரக்குகளை மூட்டைகள் கட்டி குதிரையின்
மீது அம்மூட்டைகளை யேத்தி யாவரும் பார்க்கச்சென்
றார்கள் அதையறிந்து பானுதாசரும் சந்தையில் கடை
போட்டு வியாபாரஞ் செய்யவேணு மென்றெண்ணி
ஜவளிகள் வேணுமானமட்டும் மூட்டைகட்டிக் குதி
ரையின் மீதம்மூட்டைகளை யேத்திக்கொண்டு நடந்து
அடுத்தக் கிராமத்தை யடைந்து மைத்த வியாபாரிகளி
ருங்கி யிருக்குந் தேவாலயத்திற்குட் சென்று மூட்டை
களை யிறக்கி அவர்கள் மூட்டைகளுக்கருகில் வைத்துக்
குதிரை யங்கோர் மரத்தடியிற் கட்டிவைத்து நடந்து
வந்த ஆயாசந்தீர்ந்துக் கொண்டிருக்கையில், அந்தவியா
பாரிகளி லொருவன்வந்து பானுதாசரை நோக்கி ஓ
ஐயா இன்று ஹரிதினமாதலால் இங்கு அரிகதை நடக்
குமெனப் பானுதாசர் கேட்டு ஓவர்த்தகரே அப்படியா
னால் அவசியம் போய் கேழ்க்க வேண்டியதே யென்று
ன்னி அங்கு கூட்டமாக விருக்குங் கெட்டவெண்ணமு
டைய வர்த்தகர்களை நோக்கி ஐயா வியாபாரிகளே! மூட்
டைகளை யிங்கு யான் வைக்கிறேன் அதுகளை மோசப்
படுத்தாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்களென அதற்கவர்
கள் ஓ பானுதாசரே கோவிந்தன் கதையைக் கேட்டுக்
கொண்டு இரவெல்லாம் போக்குவதால் என்னலாப
முண்டாகும் அப்படி மூட்டைகளை யெங்கள் வசமாக
ஒப்புக்கொடுத்துப் போவதுமக்குத் தகாது அன்றியும்
என்னுடைய மூட்டைகளை நாங்கள் பார்த்துக் கொண்
டிரோம் அம்மூட்டைகளை உன்னுடன் கொண்டுபோய்
வைத்துக் கொள்ளுமென்றுஞ் சொல்லப் பானுதாசர்
கேட்டு வர்த்தகர்களை நோக்கி ஓ வியாபாரியே நீரேன்
சினங்கொள்ளுகின்றீர் இத்தனைகஷ்ட முமக்கு வேண்
டாம் என்னுடைய மூட்டைக ளிரண்டிற்கும் பண்டரி
நாதரே காப்பாரென்றும் அல்லது சொத்து என்னதாக
விருந்தால் இருக்கிறது வேறு அன்னியருடைய சொத்
தாக விருந்தால் போகட்டு மென்று சொல்லி மனதை
திடம் பண்ணிக்கொண்டு அப்போதே புறப்பட்டுக்
குணானுபவங் கேட்கும் பொருட்டுச் சென்று அங்கு
அரிதாசரைக் கண்டு சேவித்து அங்கோரிடத்தில் உட்
கார்ந்து அரிதாசர் சொல்லும் அரிகதைகளைக் கேட்டுக்
கொண்டு மிருந்தார் மேலும் அங்குள்ள ஜனங்களும்
ஹரியைத்துதித்துக் கதையைக் கேட்டும் ஆனந்தித்து
மிருந்தார்கள்.

இவ்வண்ண மிங்கே பானுதாசர் அரிகதையைக்
கேட்டுக்கொண்டிருக்க அங்கே தேவாலயத்தினி லிருந்த
வர்த்தகர்கள் தைரியத்துடன் யோசிக் கின்றார்கள்.
அதென்னவெனில் பானுதாசனிப்போ திங்கில்லை அரி
கதை கேட்கப் போயிருக்கின்றான் அவனுடைய மூட்
டைகளைத் தொண்டிசெய்து அதற்குள்ளிருக்கும் வஸ்
திர வகையறாக்களிற் சிலதெடுதது நாம் பங்கிட்டுக்கொ
ள்ளலாம் பானுதாசரென் மூட்டைக ளெங்கேயென்று
கேட்டால், சோரர்க ளபகரித்துப் போயினர்களென்று
சொல்லலாம் அன்றியுமவன் குதிரையை யவிழ்த்து வய
லில் மேயும்படிவிட்டு அவனுக்கு கஷ்ட முண்டாகும்ப
டிச் செய்வதற்கு இதுவே நல்லசமயம் இதைவிட வேறு
சமயம் நமக்குக் கிடைக்க மாட்டாதென்றுங் கருதிக்
குதிரையை யவிழ்த்து விளைச்சலினில் விட்டும் பானுதா
சருடைய மூட்டைகளைத் தொண்டு செய்யப் போகை
யில் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் சிலகள்வரைப் போல

Koviloor Digital Library

வேடம் புனைந்துவந்து பானுதாசருடைய மூட்டைகளை
தவிர்த்து மைத்த வர்த்தகர்களுடைய மூட்டைகளுடன்
குதிரைகளையும் அபகரித்துக்கொண்டு போயினார்கள்
அப்போது வர்த்தகர்கள் சோரர்களை நோக்கி ஐயா நீங்
கள் கொண்டுபோகும் மூட்டைகளுக்கும் குதிரைகளுக்
கும் எஜமான்கள் நாங்களாதலால் தயவுசெய்து அது
களையெல்லாம் கொடுத்துப் போங்களென்று வெகுவாக
வேண்டிக்கொள்ள அச்சோரர்கள் இவர்கள் பக்காபேர்
வழிகளாதலால், இனியிவர்களை விடக்கூடாதென்
று கருதித் தடிகளாலும் தாம்புகளாலும் மிகவும் அடி
த்து நோகச்செய்து போயினார்கள் அந்த வடிகளினாலே
மெத்த துக்கப்பட்டு தலைகளை வளைத்துக்கொண்டு இனி
யெப்படி ஜீவனஞ் செய்யப்போகிறோ மென்றங்கிருந்து
கொடியக் குரோதங்கொண்டு பானுதாசருக்குப் பெரு
த்த கஷ்ட முண்டாகும்படி நாம் கெட்டவெண்ணங்
கொண்டபடியால் பகவானுடைய கிருபை பானுதாசர்
மீதிருப்பதால் நமக்குப் பெருத்தகஷ்ட முண்டாயின
தென்று விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்க அங்கே பானு
தாசர் அழியாத பொருளிதென்று அரியின் கதைகளைக்
கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது சூரியோதயமாகவே கற்
பூர ஆரத்திகள் கொடுக்கையில் பானுதாசரெழுந்து அரி
தாசர்களுக்கு வந்தனந்தந்து அவ்விடத்தைவிட்டு வெளி
ப்பட்டு தேவாலயத்தை நோக்கி வருகையில் சாக்ஷா
த்து பாண்டுரங்கனுதன் பிராமணவேடம் புனைந்து வர்
த்தகர்கள் அவிழ்த்து விளைச்சலில்விட்டக் குதிரையைத்
தன்கையிற் பிடித்துக்கொண்டு பானுதாசர் வரவுக்கெ
பார்த்துக்கொண்டு வழியில், காத்திருந்தார் அதைப்
பானுதாசர் கண்டு ஏதோ மோசம் நேரிட்டாற் போலி
ருக்கின்றதென்று கருதிக்கொண்டே மாயாவேஷ தாரி
யாகிய பிராமணன் அருகினில், வர அப்பிராமணன்
பானுதாசர் கையில், குதிரையை ஒப்புக் கொடுத்துப்
போக பானுதாசர் குதிரையைப் பிடித்துக் கொண்டு
சந்தோஷத்துடன் தேவாலயத்திற்குவருகையில் அங்கு
வர்த்தகர்கள் பயத்தினால் வெகு துக்கத்தை யடைந்து
அழுதுக் கொண்டிருக்க அதைக்கண்டு பானுதாசர் வர்
த்தகர்களை நோக்கி என்னையா நீங்களழுகிறீர்கள் இதற்
குக்காரணம் யாதென அதற்கவர்கள் ஐயாபானுதாசரே
நாங்கள்பாவிகளானபடியால் உமக்கு துக்கமுண்டாகும்
படியெண்ணங்கொண்டு உமதுமூட்டைகள்யாவத்திலும்
ஒரு துவாரஞ்செய்து அதிலுள்ள வஸ்திர வகையராக்
களை கிரகித்துக்கொள்ள நினைத்த மாத்திரத்தில், எங்
கள்மீது பகவான் தயவில்லாமற் போனமையால், திரு
டர்கள் எங்கள் துணி மூட்டைகளுடன் குதிரைகளையுங்
கவர்ந்துப் போகுறவர்கள் எங்களையும் பலவிதமாமாக
வடித்துத் தொந்திரவு செய்தமையால் சாவுதப்பியது
மத்த கஷ்டங்களெல்லாம் அனுபவித்து விட்டோம்.
அன்றியும் முன்னுதாயுன் குதிரையை நாங்கள் விட்ட
படியினாலேயே யாதொரு கஷ்டமுமின்றிக் குதிரையை
பிடித்துக்கொண்டிங்கு வந்தீர் எங்களுக்கு பெருத்த விப
ரீதம் நேரிட்டமையால், இனி யெப்படி யெங்கள் குடு
ம்ப சவரக்ஷணை நடக்கப்போகிறது. சொத்துகளெல்
லாஞ் சோரர்கள் அபகரித்துக்கொண்டு போயினார்கள்.
அதனால் நிலைமைகெட்டுதே யெங்களுக்கு இனி எவ்வண்
ணம் பிழைக்கப் போகுறோமென்று அடங்கா விசனமு
ற்றுப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறார்கள் ஓ பானுதாசரே எங்
களிடத்தி லுன்னைக் கெடுக்க வேணுமென்ற கெட்ட
வெண்ண மிருந்தமையால், பகவான் எங்களையே கெடு
த்து விட்டார். உனக்கப்படிப்பட்ட கெட்டயெண்ண
மென்கள் மீதில்லாமையால் பகவானும்மைக் காப்
பாத்திரட்சித்தார். அதேப்படி யென்னைக் காப்பாத்
தினு ரென்பீரோ அந்தச் சந்தேகத்தையும் போக்கு
கிறோம் கேளுமையாவென்று மேலுஞ் சொல்லத் தொ
டங்கினார்கள்.

ஓ பானுதாசரே பகவான் னினது துணி மூட்டை
களைப் பத்திரப்படுத்தினர் இதோபாரும் அதனால் நீ
பயப்படாம லிருமென்று சொல்ல பானுதாசர் பகவா
னைக் கொண்டாடிப் போற்றி வெகுவிதமாகச் சிந்தித்
து அகோ குதிரையைக் கையினிற் பிடித்துக் கொண்டு
மார்க்கத்தில் நின்றிருந்தவன் சாக்ஷாத்துப் பாண்டுரங்
கனேயாகும் அந்தோ கடுமையான எனது ஜென்மத்தை
யும் அக்கினியிற் போட்டு சுட்டெரிக்காமல் இன்னமு
முயிருடன் வைத்துக்கொண் டிருக்கின்றேனே என்னை
போலுங் கொடியபாவி இவ்வுலகத்தினி லுண்டோ நீல
மேக சியாமள சுந்தரரூபனும் சுகுமாரனும் சர்வேஸ்
வர னுமவனும் கோமளமாகிய பிராமணவேஷங் கொ
ண்டுக் குதிரையைக் கைக்கொண்டானன்றோ இதென்ன
பாவம் கடுமையான தொந்திரவு கொடுத்து விட்டேனே
இப்பாவத்தை நானெப்போது தீர்ப்பது அன்றியும்என்
னுயிர்க்குயிராகிய பகவானுக்கே கேவலமாகிய வேலை
யைக் கொடுத்த என்திரேக என்னமுயன் மீதிருக்கின்ற
தே என்றுசொல்லிப் பலவாறு விசனப்பட்டு ஒருவாறு
கத்தேறி வர்த்தகர்களைக் கருணையுடன் பார்த்து ஓ வர்
த்தகர்களே! உங்க ளுடமைகள் போயிற்றென்ற துக்கத்
தைப் போக்கிச் சந்தோஷத்தைக் கொண்டிருங்கள்.
களவுபோன உங்கள் உடமைகளுக்குப் பதிலாக என்
னுடைய் உடமைகளை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றேன்
என்றுசொல்லி ஜௌளிமூட்டைகளை வெளிக்கிக் கொ
ண்டுவந்து மூட்டைகளை யவிழ்த்துப் பங்கிட்டு அவர்க
ளுக்கு யீந்தார் இந்தப்படி யந்த பானுதாசர் குதிரை

யுடன் வஸ்திர வகையராக்களையும் வர்த்தகர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தன்வீட்டை நாடிவந்து வெகு உல்லாசமாய் ஒருவருடைய சம்பாதனையைக் கைக்கொள்ளாமலு மிருந்துகொண்டு பண்டரிநாதரை யனுதினமும் கீர்த்தனைகளால் பாடிக்கொண் டிருக்கையில் எல்லா ஜெனங்களுஞ் ஜெகந்நாதனுடைய கதைகளைக்கேட்டுமிருப்பார்கள் இவருடைய தேகயாத்திரையின் பொருட்டு யாரேனுங் கொடுக்கினு மதைப் பிரியமாகப் பெற்றுங்கொண்டு குடும்பபோஷணை செய்து இல்லறத்திலிருந்துங்கொண்டே நாளுக்குநாள் க்ஞானபத்தி வைராக்கியங்கள் அதிகரித்துப் பண்டரி நாதனுடைய சேவை யெப்போது தனக்கு கிடைக்குமோ யென்று எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

இந்தப்படி பானுதாசர் ஞானபக்தி வைராக்கிய மதிகரித்து விட்டபடியால் நாமத்தை யிடைவிடாது தியானித்துக் கொண்டிருக்கையில் பண்டரியில் நிவாசியாகிய பிராமணனொருவன் தேகயாத்திரையின் பொருட்டு வெளிப்பட்டுவந்து பெருத்த நகரங்களை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டே வித்தியா நகரத்தைச் சேர்ந்து ஸ்னானுட்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு அரசனைக் காணும்பொருட்டு அரண்மனையை நோக்கிச் சென்று வாயற்காப்போரை யடுத்து அவர்களனுமதியைபெற்று அந்தப்புரத்தை யடைந்து அரசனைக் கண்டு பல ஆசிகள்கூறிய பிராமணனைக்கண்டு அவ்வரசன் பூசித்து அடங்காத சந்தோஷமடைந்துக் கொண்டே ஓ பிராமணோத்தமரே தாங்களெந்தவூர் தங்களுடைய பேரென்ன என்னைநாடி யிங்குவந்த காரணம் யாதென அதற்குப் பிராமணன் ஓ வேந்தனே யான்வசிப்பது பண்டரி என் பேர் உத்துங்கன் தங்களுடைய கீர்த்திப் பிரதாபத்தை கேட்டு ஏதோ கிஞ்சித்து பொருளை யபேக்ஷித்து வந்தேனென அரசனகமு முகமுமலர்ந்து ஓ உத்துங்கனே யான் ஸ்னாநுட்டானங்களை முடித்துவந்து சியாமளாம்பாளுக்கு பூசை நிறைவேற்றிப் பின்பு தக்கஸன்மானங்கள் கொடுக்கின்றே னெனப் பிராமணன் மெத்த சந்தோஷத்துட விருந்தார் உடனே யரசன் ஸ்னாநுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு தேவிபூஜைக்குச் சொல்ல பிராமணனும் பின்சென்றிருக்க அரசன் பவானிசன்னிதியை வெகு வுன்னிதமாகப் பிரகாசிக்கும்படி அலங்கரித்தார் மூலஸ்தானத்தை பலவித மலர்களைக் கொண்டு வெகு விமர்ச்சையாய் அலங்கரித்தார்கள். வெகுவித மேளவாத்தியங்கள் அண்டமுகடு பிளந்து விடுகின்றதோ என்றுசொல்லும்படி கோஷித்தார்கள். பிரமக்ஞானத்திற் சிறந்த பிராமணர்கள் விதிப்படி வேதமோதினார்கள் அப்போதந்தப் பூபாலன் பவானிக்கி வெகுவித சம்பாரங்களைக் கொண்டு அபிஷேகஞ் செய்வித்து உயர்ந்த ஆடையாபரணங்களா லப்பவானியைச் சிங்காரித்து தூபதீப நைவேத்தியங்கள் தந்து பற்பல விதங்களாகத் தோத்திரம் புரிந்து மங்களாரதிக மெடுத்துப் பிரசாதத்தை யாவருக்கும் பகுந்து பூசை முடிவானவுடனே, அரசன் பிராமணனை யழைத்து அருகினிலுட்கார வைத்துக்கொண்டு ஓ பிராமணோத்தமரே இவ்வுலகத்தினில் வெகு பிரசித்தியும் மகத்துவங்களும் விசேஷித்து எனக்கு குலதேவதையாயும் விளங்கும் இந்தப் பவானியை நீயுங் கொண்டாடத் தகும் இதை யறிந்து சகல ஜெனங்களும் இப்பவானியை சேவித்துத் தங்கள் மனோரதங்களும் பூர்த்தி செய்துக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

இந்தப்படிக்கி யாவரும் பவானியைத் தொழுதுத் தங்கடங்கள் கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்துக் கொள்ளுகிறபடியால் இத்தனை மகத்துவங்களில் மிகுந்தப் பவானியை என்கரங்களாலேயே பக்தி வினயத்துடன் பூசித்துக்கொண்டு வருகின்றேன் இந்தளாபக மென்னை விட்டு எப்போதும் பிரியாமலிருப்பதனாலே அந்தத்தேவிக்கி யான் சகலவிதத்திலும் பூசிப்பதுபோலவும் தெரிசிப்பது போலவுங் கனவு காண்கிறேன் ஆகையால் இதைப்போல பண்டரிபுரத்தில் நிவாசமா யிருக்கும் பாண்டுரங்கநாதனை எந்த அரசனும் பூசைசெய்ய வரமாட்டார்க ளல்லவா அன்றியும் பிராமணோத்தமர்கள் யாவரும் பலவீனராகையால் அப்பண்டரி நாதனுக்கு அபிஷேகம் ஆடையாபரண அலங்காரமும் முதலான பூசைகள் செய்யமாட்டார்க ளல்லவா மேலும் அம்பிகைக்குப் பூட்டும் ஆபரணங்களில் ஒரு ஆபரணத்திற்கு நிகராகுமோ பாண்டுரங்கனுக் கிருக்கும் ஆபரணங்கள் அன்றியும் இத்தனை வைபவங்கள் நடக்கின்றதா உங்கள் பாண்டுரங்கனுக்கு ஒருக்காலுமிராது மேலும் இந்ததேவாலயத்திற்கு நிகராகுமோ உங்கள் தேவாலயம் என்று அரசன் தன் தேவாலயத்தையும் ஆடையாபரணங்களையும் விபவங்களை மெத்தப் புகழ்ந்துச் சொல்லியதால் பிராமணனுக்கு மெத்தக் கோபமுண்டாகி ஓ அரசனே பவானியின் மகத்துவத்தை மெத்தவும் புகழ்ந்துக்கொண்டாய் அதனாயமே பாண்டுரங்கனுடைய சந்நிதியையு மவருக்குண்டாகிய ஆடையாபரணங்கள் முதலான விபவங்களுஞ் சொல்ல வெளிதாகுமோ உம்முடைய பவானி சந்நிதி வெள்ளிகிலிட்டு மேலேபூசி யிருப்பதால், தனுக்காக விருக்கிறது பாண்டுரங்கனுடைய சந்நிதியோ சொர்னத்தினால் செய்து நவரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிற படியால் கோடி சூரியோதய மானதுபோல பிரகாசிக்கின்றன பிர்மோச்சவத்திற்காகச் செய்

Koviloor Digital Library

திருக்கும் வாகனங்களெல்லாம் ரத்தினங்கள் பதித்து
தங்கத்தினு லிழைக்கப் பட்டிருக்கின்றன கற்பக்கிருகம்
அந்தாராளம் ஸ்தூபி முதலியதும் அவ்வண்ணமே செய்
திருக்கின்றன இடையில் சந்திரபாகாநதி பெருக்கெடுத்
துப் போகின்றன இத்தனை சித்திர விசித்திரங்களாக
வமைத்திருக்கும் சந்நிதிக்கு நிகராக யெதையுஞ் சொல்
லுவதற்கும் பகருவதற்குங் கூடாதென்றால் அச்சந்நிதி
யின் பெருமையை நானெவ்வண்ணமுயலுவேன் அன்
றியும் பிரமனுஞ் சிவனும் தேவேந்திராதி தேவர்களும்
முனிவர்களும் பரம பாகவதர்களும் இன்னுமுள்ள ஜெ
னங்களும் வந்து அப்பண்டரி நாதனைத் தினந்தோருஞ்
சேவித்து மனதினில் பக்தி பாவித்தும் ஆடியும் பாடி
யும் பாண்டுரங்கா வரவேணுமென்று தேடியும் அச்சந்நி
தானத்தை நாடியும் கோஷ்டியாகக் கூடியும் செவிகளா
ரப் பாண்டுரங்க நாமத்தைக் கேட்டு ஆனந்தங்கொண்டு
கண்ணீர்விட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களும் கீர்த்தனைகளை
வாக்கினுற் பாடி களிப்பவர்களும் பகவானுடைய நாம
த்தை மானஸிகமாய் ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களும்
சந்நிதியை வலஞ் செய்துக்கொண்டே சாஷ்டாங்கமாக
விழுந்து தெண்டனிடுமவர்களும் திருத்துழாயைக் கொ
ண்டு பகவான் திருவடிகளில் ஸகஸ்நிரநாமம்அர்ச்சனை
செய்யுமவர்களும் அடிக்கடி அந்தமூர்த்திக்கி வந்தனஞ்
செய்யு மவர்களும் சதாகாலமும் பகவானுடைய சந்நி
தானத்தின் முன்னங் தொண்டர்களாகக் கிடப்பவர்க
ளும் அந்தப் பகவானுக்கு இனிய நேசர்களாகி விசுவா
சித்துக் கொண்டிருப்பவர்களும் தங்களுடைய ஆத்து
மாவை பகவான் திருவடிகளுக்கு நைவேத்தியமாக சம
ர்ப்பிக்கு மவர்களும்

இந்தப்படியாக ஒன்பதுவித பக்தியில் எவரெவர்
களுக் கெந்தெந்த பக்தியிற் பிரியமோ அவரவர்களந்
தந்த பக்தியிற் பரிபூரணமாக மனதை நிருத்தி பகவா
னைச் சேவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள் அன்றியும் தாங்
கள் பூசிக்குங் குலதேவதையாகிய பவானியும் அச்சந்நி
தானத்தை எப்போதும் மாசுமருவின்றி பெருக்கிச் சுத்
தஞ் செய்துக் கொண்டிருப்பாள் ஆகையாலந்தப் பண்
டரிபுரத்தைப் பூலோகவைகுந்த மென்றே சொல்லத்
தகுமென்று சொல்லக்கேட்டு அரசனுக்கு மெத்தச்சின
முண்டாகிப் பிராமணனை நோக்கி ஓ பிராமணோத்தமா
நானிதுபரியந்தம் பண்டரி க்ஷேத்திரத்தின் வர்ணனை
யை யனேகரால் பலதடவை கேட்டிருக்கின்றேன் ஒரு
வராயினும் சொர்னத்தினு லிழைக்கப்பட்ட சந்நிதி
யென்று சொல்லவேயில்லை நீ யொருவனே சொர்ன சந்
நிதியென்று சாதிக்கிறுய் அன்றியு மென்குலதெய்வமா
கிய அம்பிகையை அப்பண்டரிநாதன் சந்நிதானத்தை
விளக்கிக் கொண்டிருக்கிற தாசியென்னும் நீ சொல்ல
யான் செவிபாரக் கேட்டேன் இனியுன்னை யெளிதினில்
விடமாட்டேன் உனக்குத் தக்க சிக்ஷையைச் செய்து
உன்னைக் காட்டிற் கொண்டுபோய் விடும்படி செய்விக்கி
றேன் அன்றியும் அப்பண்டரிபுரத்தைச் சொர்னத்தினு
லிழைக்கப்பட்டது யென்று நீ சொல்லியதே பிசகுஆயி
னும் மதாபிமானத்தினுற் சொன்னுயென்று மதித்து
உன்னை க்ஷமித்து விட்டுவிடுவேன் என்குல தெய்வமா
கிய பவானி யம்மையைப் பண்டரி புரத்திலிருக்குங்குப்
பையை விளக்கித்தள்ளும் தாசியென்றும் வேசியென்
றும் சொல்லிய உன்னுக்கை யறுத்தெறிகிறேன் மேலும்
பண்டரிபுரத்தைப் பாலனஞ் செய்யும்படி விஜயஞ்செய்
துக் கொண்டிருக்கும்படி பகவானுடைய சந்நிதியை
நவரத்தினங்களைப் பதித்துத் தங்கத்தினு லிழைக்கப்
பட்டதென்றல்லோ நீசொல்லியது அந்தப்படி யப்பண்
டரிபுரநாதன் சந்நிதி சொர்னத்தி லிழைக்கப் படாமல்
சாதாரணமாக உலகிலுள்ள சந்நிதானத்தைப் போலக்
காணப்பட்டால், எளிதிலும்மை விடமாட்டேன். என்
றும் எப்போதுமில்லாத சந்நிதிக்கு இப்போதெப்படி
சொர்ன மிழைக்கப்பட்டது இதுவெனக்கு மெத்த ஆச்
சரியத்தை விளைக்கின்றது என்று அதிக சினங்கொண்டு
பகரும் அரசனை நோக்கிப் பிராமணன் சிறிதேனும் பய
ப்படாமற் சொல்லத் தொடங்கினுன்.

கேளும் அரசனே பண்டரிபுரத்தின் விவரத்தை
யும் அதில் வசிக்கும் பாண்டுரங்கனுடைய சேவையை
யும் ரூபில்போய் பார்த்தாலன்றோ அதின் பிரகாசமும்
விபவமுந் தெரியவரும் அப்படிக்கிச் செய்யாமல் வீணு
ய்க் கோபிப்பதில் பயனென்ன நான்சொல்லிய வார்த்
தை அசத்தியமாகும் பக்ஷத்தில் உடனே எனக்குக் கடு
மையான சிக்ஷை விதிக்கலாம் இதிலணுவளவும் பிசகி
ல்லை மேலு மப்பண்டரிநாதனை சேவித்த மாத்திரத்தில்
பவானியைப் பூசைசெய்வது தவிர்ந்துவிடும் அன்றியும்
வேதாந்தத்தைக் கேழ்க்காம லிருந்தபோதிலும் வேத
சாஸ்திரங்களைக் கோரும் நரர்களைப் போல வேதவேதா
ந்தனும் நாதநாதாந்தனுமானப் பாண்டுரங்கனைச் சேவி
த்தமாத்திரத்தில் சகல சந்தேகங்களுந் தீர்ந்துவிடுமெ
ன்று கூற இதைக்கேட்டு அரசன் அப்படியே செய்கிறே
னென்று நால்வகைச் சேனைகளுடன் மந்திரிப் பிரதானி
கள் சூழப் பண்டரிபுரத்தை நோக்கிச் சென்ருன் அப்
போது பண்டரிபிராமணன் வெகு சங்கடமாயிற்றே இத
ற்கு யானென்ன செய்வேன் அரசனோ பண்டரியை
நோக்கி சேனைகளுடன் பிரயாணமாயினுன் ஓ ஜெகதீசா
அரசனுக்கு யான் சொல்லியதைப் போல காண்பிக்கா
விடில் என்னைசிக்ஷைக்குடன்படுத்தி மெத்தகஷ்டத்யை

Koviloor Digital Library

யனுபவிக்கும்படிச் செய்வான் ஆகையால் ஓ ஸ்ரீசாமுநந்தா தீனதயாள தீனபந்துவே தீனஜெனபோஷகனே பக்தவற்சலா பதிதபாவனா ஆபத்பந்து அனாதைகளுக்கு நாதனே! ஆதிதேவனே இப்போதும்மை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன் காப்பாத்தி ரக்ஷிப்பதுமது பாரம் இவ்வுலகத்திலுள்ள சாதுக்கள் சிச்சந்நிதியைப் பக்தி வெகுவாகப் புகழ்ந்திருப்பதால் யானுமதை யனுசரித்துமது சந்நிதியை வைகுந்தமா நகரமென்றே புகழ்ந்து கொண்டாடினனே யன்றி வேறொரு குற்றமுஞ் செய்தவனல்ல நிரபராதியாகிய என்னை யரசனுக்கு காட்டிக் கொடுக்கவேண்டாம் மேலும் வைகுந்தமா னகரத்தைப் போல நினது சந்நிதியை யான் காண்பிக்காவிடில் அரசன் என்னைச் சிக்ஷை செய்வதுடன் பிராணத்தைப் போக்கும்படியாக நேரிடும் மென்றிப்படிப் பலவாறு துதிசெய்யும் பிராமணன் முறையை சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கன் கேட்டு உடனே ருக்குமணியை யழைத்து ஓ வனிதைகளிரத்தினமே நம்முடைய பண்டரியில் வசித்துக்கொண்டிருந்த பிராமணனொருவன் யாத்திரை செய்யச்சென்று வெகு தேசங்களெல்லாங் கடந்து வித்தியா நகரத்தை யடைந்து அப்பட்டணத தரசனைக் கண்டு ஆசிகூறியபோது அவ்வரசன் பிராமணனுக்குப் பலவிதமாக உபசரித்து க்ஷேமத்தைவிசாரித்து எந்தவூரென்று வினவிச் சகலமுந் தெரிந்துக்கொண்டு அப்பிராமணனை நோக்கி ஓ பிராமணோத்தமரே யான் பவானிபூசை முடித்து வரும்பரியந்தம் சற்றுநேர மிங்கிருப்பீரே யாகில் உமக்குத் தக்கபரிசு கொடுக்கிறே னென்று சொல்லிப் போய் பவானியைப் பூசித்துத் திரும்பி வருகையிலப் பிராமணனைக் கண்டு அழைத்துக்கொண்டு போய் பவானியை சேவிக்கச்செய்து அப்பவானி தன்குலதெய்வமென்றும் அந்த சந்நிதியைத் தானே கட்டிவைத்ததென்றும் தன்னைப்போல எந்த அரசனும் பக்திபூரணமாய்ப் பூசிப்பவர்களொருவரு மில்லையென்றும் தன்னைத் தானே புகழ்ந்துக் கொண்டமையால் பிராமணன் பக்திசிரத்தையுடன் உண்மையாக நாமிருக்கு மிச்சந்நிதியை வைகுந்த மென்றும் பீமநதியை விரஜாநதி யென்றும் இங்கு வசிப்பவர்கள் யாவரும் நித்தியசூரிகளென்று அரசன் பூசைசெய்யும் பவானி நமது சந்நிதியைப்பெருக்கும் தாசியென்றும் பலவாறு புகழ்ந்து அரசனையிகழ்ந்து விட்டமையால் அரசனுக்கு கோபமுண்டாகி ஓ பிராமணா பண்டரிபுரத்தை வைகுந்தமா னகரமென்று மொழிந்தயே அந்தப்படி நீயப்பண்டரியை வைகுந்தமா னகரத்தைப் போலக் காண்பிக்காவிடிலுன்னைப் பலவித சிக்ஷைகள் செய்து பிராணனை வாங்கி விடுவேனென்று சொல்லி அவ்வரசன் சேனைகளுடன் அதோவந்துக்கொண்டிருக்கின்றான் பிராமணனோ மெத்த பயத்தினால் விசனமேலிட்டு தன்னைக்குறித்து மெத்தநேரம் முறையிட்டுக்கொண் டழுகின்றான். ஆதலால் சீக்கிரமாக இப்பண்டரியை துவாரகையைப் போல ஒருமுகூர்த்த காலமிருக்கும்படிச் செய்யக் கடவாய் அப்படிச் செய்வதால், பிராமணன் கோரிக்கையும் நிறைவேறும் நமக்கும் மங்களகரமா முண்டாகுமென ருக்மணி பிராட்டியும் பகவான் சொற்படி அப்பண்டரிபுரத்தைத் துவாரகையை போல ஒரு முகூர்த்தகாலம் விளங்கும்படிச் செய்துப் பிராமணன் பயத்தைப் போக்கினாள். அப்போது அரசன் வழிமார்க்கத்தில் நடந்துக் கொண்டே பண்டரிபுரத்திற்குச் சமீபித்து வருகையில் யானையின் மீது தானேறிக்கொண்டு பிராமணனை நோக்கி ஓ பிரமவித்தாகிய பிராமணா நீசிக்கிரம் பண்டரிக்கு வந்துசேருமென்று சொல்லி யானைப்பாகனைத் தூண்டினான் அவனும் யானையை விரைவில் நடத்திக்கொண்டு போகை அரசனுடைய நேத்திரங்களுக்கு அப்பண்டரியானது எப்படி விளங்கியதென்றால், மெத்தப் பிரகாசத்துடன் சந்நிதியின் சிகரமும் பூரணச் சந்திரனைப்போன்ற காந்தியை நரேந்திரன்கண்டு மெதுவாக யானையை விட்டுக் கீழேயிரங்கி தீர்க்கமாக சந்நிதியை நோக்கித் தெண்டனிட்டுப் பலவாறு துதித்துப் பிராமணனை யழைத்து ஓ பிராமணோத்தமரே நீர் உண்மையைப் புகன்றீர் அதை யான் சத்தியமென்று கருதாமலும்மை வெகுவாகத் தூஷித்தேன் அந்த வபசாரங்களை மன்னித்தென்னைக் காப்பாத்தி ரட்சியு மையாவென்று விழுந்து பணிந்தெழுந்து நடக்கிறபோது கற்பக விருக்ஷமும் காமதேனு சிந்தாமணியு மிருக்கக்கண்டு வெகு சந்தோஷங் கொண்டு பிரியமாகச் சாதுக்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி பலவிதங்களாகப் பாடிய பலவாறு ஆடிப் பக்திசெய்துக் கொண்டிருப்பதையும் பூரணப் பிரவாகமாகி பீமநதியும் இருகரையும் பிரண்டோடுவதையும் அங்கு நிவாசமாகும் பக்தஜெனங்களுக்கும் அந்நதியானது நித்திய மங்களகரத்தைத் தருவதையும் அழகாக கெந்தர்வர்கள் பாடுவதும் அங்கிருக்கும் சிவனுடுவதையுந் தாரக மந்திரத்தை தியானிப்பதும் அயனும் ஆகாசவாசிகளும் அஞ்சலி அஸ்தர்களாகி நிற்பதையும் பரமாத்துமா வாகிய பாண்டுரங்கனுதன் பக்தர்களை யாதரித்துக் கொண்டிருப்பதுடன் அப்பண்டரியானது வைகுந்தத்தைப் போலவும் பிரகாசிக்கப் பவானியும் ஆடுவதுடன் அங்கணமெல்லாம் பெருக்கிக்கொண்டுமிருப்பதையுங்கண்டு அரசன் ஆனந்தங்கொண்டு உடனே, சந்திரபாகா நதியில் ஸ்னானஞ்செய்துவிட்டலனது சந்நிதிக்குட்சென்று குலதெய்வமாகிய பவானியைக்கண்டு ஓபவானு யானுன்னைத் தினந்தோரும் பூசித்து நைவேத்தியங்கள் முதலானதுகளெல்லாந் திருப்தியாகக் கொடுத்து உன்னை

Koviloor Digital Library

வேண்டிக் கொண்டிருக்க நீயிங்குவந்து யினத் தொழிலைச் செய்துக் கொண்டிருக்குங் காரணம் யாதென பவானி அரசனைநோக்கி சொல்லுகின்றாள் மேலுமரசனே! அனேகஞ் சத்திகள் கூடிக்கொண்டிங்கிருக்க யதில் நானொருவள் மாத்திரம் பகவான் சந்நிதானத்தில், கைங்கரியஞ் செய்யாமலிருப்பது நீதியோ யாவருடன் யானும் வராவிட்டால் என்தோஷங்க ளெப்படி விலகும் ஆகையால், எம்பெருமான் கைங்கரியத்தில் விசுவாசித்து யிங்கு தினந்தோறும் வந்துப் புனிதைகளாகிப் போகின்றோம் நிரவதிக் கிருபாகடாக்ஷமும் நீங்காத மருத்துவமும் நிறைந்திருப்பதாகும் இந்தத் தலத்தின் அருமையும் பெருமையும் என்னொருவளால் சொல்லத் தக்கதோ வென்று நவிலும் பவானியின் மொழியைக்கேட்டு அரசன் வெகு ஆச்சரியமடைந்து அங்கு வீணைகானஞ் செய்துகொண்டு தன்னை மறந்திருக்கும் நாரதமுனிவரைக்கண்டு ஆனந்தங்கொள்ள உடனே தும்புருவர் வந்து சங்கீதம் பாடுவதையுங் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீகளும் புருஷர்களும் நான்கு கரங்களுடையவர்களாகி வெகு திருத்தமா யங்கிருந்தனர்கள் சங்குசக்கிரதாரர்களாகிய ஜெய விஜயர்கள்செய்யும் துவாரபரிபாலனையும் ஆகாயத்தில், கெருடக்கொடிகள் பறக்கச்சொல்லவும் மனதில் நினைக்கவுங் கூடாத பிரகாசத்தையும் அந்தராளம் கெர்ப்பக் கிருகத்திற்குள் சென்று நின்ற திருக்கோலத்துடன் காயாம்பூ மேனியனும் சுந்திரக்குமாரனும் புன்னகையுடைய முகமும் பக்தர்கள்எதையபேக்ஷிக் கின்றார்களோ? அதுகளைக் கொடுப்பவனும் இருகரங்களையும் யிடுப்பின்மீது வைத்துக் கொண்டிருக்கும் டீக்கையும் அன்றியும் முக்தாத்து மாக்களுக்குத் தன் சேவையைத் தரும்படியான ஜெகதீசனும் பக்தர்களை ரட்சிக்கும் நிமித்தியம் கரத்தில் விருதுதரித்துக் கொண்டிருக்கும் சர்வேசனு மாகியப் பாண்டுரங்கனைக் கண்டு சேவித்து அரசன் சொல்லுகின்றான் அதென்னெனில், இந்த பரமாத்துமனை அனுபவக் ஞானிகளாகும் பெரியோர்களே! தங்களுக்குள் கண்டு தெரிசிப்பார்கள் என்னைப்போன்ற மூடர்களுக்கு இந்த பகவானுடைய ரூபரேகை சௌந்தரியங்களைச் சொல்லவேணுமென்றால் வாக்குகள் போதாது தெரிசிப்பதற்கும் இப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனையும் வேதங்களுக்கு மெட்டாத அதிதனையும் அரசன்கண்டு சேவித்து அப்பாண்டுரங்கன் தாட்டாமரைகளைத் தன்னிரு கரங்களாலும் பிடித்து உடனே சிரத்தின்மீ திருகரங்களையுங் குவித்துகொண்டு ஆனந்தித்து தனக்குள்தானே சொல்லிக் கொள்ளுகின்றான் நினைப்பதற்குஞ் சொல்லுவதற்கும் எவர்களாலுமாகாத பாண்டுரங்கனது சேவைப் பிராமணன் கிருபையினாலன்றோ நன்றாகப் பார்த்தேன் யென்றும் யித்தனை சுலபமாய் பாண்டுரங்கன் சேவையெனக்கு கிடைத்ததற்குக் காரணமென்னமோவெனில் அப்பாகவதனுடைய நிர்ஹேதுக நியாயமான கடாக்ஷமேயன்றி அன்னியர்களாலாகாதென்று சொல்லிக் கோவித்தா முருந்தா நந்தாநந்தா வைகுந்தா வென்றுத் துதிசெய்து மேலும் இந்திரன் முதலானோரையுங் கண்டேன் யாவத் சித்திகளையும் அடைந்தேன் சந்திரகாந்தத்திற்கு நிகராகும் வைகுந்தத்திற்கு நிகரான பண்டரியைக் கண்டேன் ஆகையால், ஓ பிராமணோத்தமரே யான் புனிதனானேன் என்று அவர் திருவடிகளில் பணிந்து எழுந்து யான் செய்த அபசாரத்தை மன்னிக்க வேண்டுமென்று களங்கமற்றுச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் இதற்குள் ஒரு முகூர்த்தகாலங் கடந்து போயினபடியால் உடனே யப்பண்டரியானது பழயபடியாயிற்று அதனைக்கண்டு அரசன் ஆச்சரியப்பட்டு மாச்சரியங் கெட்டுக் கேவலம் அந்தப்பண்டரியானது குக்கிராமத்தைப்போல காணப்பட்டது அந்த நரபதி இந்த சித்திரங்களை யெல்லாம் வெகுநயமாய்ப் பார்த்து உடனே பாண்டுரங்கன் மீது தன்னுடைய மனதைநிருத்தி எக்காலத்திற்கும் காரணவஸ்துவான படியினாலே இது எம்பெருமானுடைய மாயை யாகுமென்று தீர்மானித்துப் பவானியின் மீதிருந்த பக்தியையு மறுத்து பண்டரிநாதன் மீதந்த பக்தியை நிருத்திப் பகவானைப் பார்த்தவண்ணம் சகல ஜெந்துக்களும் பிரியஞ் செலுத்தும்படியான ஓஜெகதீசா ஆபத்தை யடைந்திருக்கு மென்னுடைய வாக்கியங்களை தயவுடன் கேளுமென்றும் ஓ பகவானே முன்னஞ் சரணாகதி யடைந்த விபீஷணனைப் போல அடியேனும் உம்மைச் சரணாகதி யடைந்து உம்மைச் சேர்ந்தேன் ஹரியே கிருபை செய்யவேணும் நீரே பக்தர்களுடைய வாஞ்சையைப் பூர்த்தி செய்விப்பது உன்னுடைய விருதானபடியினாலே நினக்குத் தொண்டனாகி நினது திருத்தாட்டாமரையின் சேவையே மோக்ஷமடையும பொருட்டுக் கோரிக்கொண்டிருப்பேன் அன்றியும் ஓபகவானே நினது கருணையானது கடலைப்போல அளவிட்டுச் சொல்லமுடியாதது விராட்சொரூபனே! அப்படிப்பட்டநின் கிருபை பாரும் தேவரீருடைய கைங்கரியத்தி லெப்போதும் இடைவிடாமல் வீடுபட்டுக் கொண்டிருப்பேன் ஆதலால் இவ்வேழையைக் காப்பாத்திரட்சிக்க வேணுமென்று முறையிட்டழுகிறபோது அம்முறையைக் கேட்டு ஸ்ரீபாண்டுரங்கநாதன் உண்மையானரூபத்துடன்பிரசன்னமாகி யெழுந்தருளக்கண்டு சேவித்து அரசன் ஓசுவாமி த்ருதநேமி தேவரீர் அடியேனுடைய நாட்டிக்கெழுந்தருளி என்றும் நிவாசமாக யிருந்துக்கொண்டு நாட்டிலுள்ள குடிகளையும் நகரத்திலுள்ளகுடிகளையும் அடியேனையுங் காப்பாத்திரட்சிக்க வேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டான்.

Kavilong Digital Library

இந்தப்படியாக அரசன் பாண்டுரங்கநாதனை வேண்டிக்கொண்ட விஷயத்தில் பகவான் அரசனை நோக்கி ஒ வேந்தனே! உபசாந்தனே! இதோ வருகின்றேன் என்னை யெடுத்துக்கொண்டு சென்று நின்னகரத்தினிற் ஸ்தாபித்து பூசை முதலானதுகளை நடத்தக் கடவாய் ஆனாலென்னை மார்க்கத்தி லெங்கேனும் பூமியில் வைப்பாயாகி லதைவிட்டு யான் வருவது மெத்தக் கஷ்டமாகும் அன்றியும் நீதிமார்க்கத்தை எப்போது தப்பிநடக்கிறயோ அப்போதே நின்னகரத்தைவிட்டுப் பழையபடிப் பண்டரிபுரத்தை யடைவேன் என்றிந்தப்படி பகவான் சொல்லிய மொழிகளைக்கேட்டு அரசன் மெத்தக் களிப்படைந்து பண்டரிபுரத்திற்கும் வித்தியாநகரத்திற்கும் நடுவிலனேக மனிதர்களை வைத்து மேன்மையான விக்கிரகத்தை கைலனுவினாலே எடுத்துக்கொண்டுபோய் யாதொரு அபசாரமுமின்றி தன்னுடைய நகரத்தினிற் சேர்த்து மந்திராலோபம் கிரியாலோபம் யாதொன்றுமில்லாமற் ஸ்தாபனஞ் செய்து உண்மையான பக்தனாகி எல்லாப் பூசையும் தன்கைகளாலேயே நடத்திக்கொண்டு யாதொன்றிலுங் குறைவின்றி நடத்திக் கௌரவமாக அப்போது மலர்ந்த செந்தாமரைப் புஷ்பத்தை நிகர்த்த நேத்திரங்களை யுடையப் பகவானைச் சேவித்துகொண்டு மெத்த ஆச்சரியப்படத் தக்கினதாக தருமந் தப்பாமல் அரசாட்சி செய்திருந்தான் இப்படிக்கிருக்கையில் ஆஷாடமாதம் வந்தபடியா லப்போது பிர்மோற்சவம் நடத்துவது வழக்கமாகையால், அந்தவுற்சவம் கடந்த வருடத்தைப்போல இந்தவருடமும் உற்சவம் நடக்குமென்று நம்பி அனேக பாகவதர்கள் உற்சவத்திற் கெழுந்தருளி நடந்து பண்டரி புரத்தை யடைந்து சந்நிதிக்குட்புகுந்து பார்க்கையில், விட்டல விக்கிரகத்தைக் காணுமையால் மெத்த ஆச்சரியத்தை யடைந்து தங்களுக்குள் தாங்களே அனுதாபமடைந்து ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள் அதென்னவெனில் சாட்சாத்து பாண்டுரங்கநாதன் இப்பண்டரி புரத்தைவிட்டு எப்படி போயினர் பாண்டுரங்கன் சன்னிதியிலில்லாதது எப்படி யிருக்கின்றதெனில், சகல அலங்காரத்துடனிருக்கும் மனைவியானவள் தன்னுடைய புருடனைவிட்டுத் தனித்திருக்கும் உத்தமியானவ ளெப்படிஅழகு மழுங்கி இருப்பாளோ ஒளிமழுங்கி இருப்பாளோ அதுபோல பகவானில்லாத பண்டரிபுரமானது சோபிக்கவில்லையே பாழடைந்த கிராமத்தைப் போல லட்சுமி கடாக்ஷ மில்லாமலிருக்கின்றது இதற்கென்ன செய்யலாமென்று யாவருங் கூடிக்கொண்டு ஒன்றுந்தோன்றாமலிருக்கையில் பிரிய பக்தராகிய பானுதாச ரெழுந்து ஒ பகவத் பக்தர்களே! சாட்சாத்து வித்தியாநகரத்தி லிருக்கும் பாண்டுரங்கநாதனை பழையபடி பண்டரிக்குயெழுந்தருளச் செய்கின்றேன் அப்படிக்கந்த பகவானை யான் பண்டரிக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்காவிடில் என்பிராணனைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறேன் இது சத்தியமென்று சொல்லி வித்தியாநகரத்தை நாடிச்சென்றார்.

இந்தப்படியாக அந்த பானுதாசர் சத்தியமொழி பகர்ந்து வித்தியாநகரத்தை நாடிச்சென்று விட்டலதேவனை யரசன் யெங்கு ஸ்தாபனஞ்செய்து பூசித்துக்கொண்டிருக்கிறானே தெரியவில்லையே யென்று அந்நகரமுழுமையுந் தேடிக்காணாமல், வெகுவாகச் சிந்தித்து இதற்கு யானென் செய்வேனென்றுப் பிரலாபித்து எப்போது காண்பேன் விட்டலதேவனை யான் கூறிவந்த சத்தியமொழியைக் கடவாம லெனக்கனுகூலனாகி என்னிஷ்டப்படி பண்டரிபுரத்திற்கு வருவாரோ வராரோவென்றும் பலவாறு பிரலாபித்துக் கொண்டும் அங்கிருக்கும் மனிதர்களை நோக்கி ஒகுடிகளே! உங்களரசன் பண்டரிநாதனைக் கொண்டு வந்தானே அக்கடவுளை எங்கு ஸ்தாபனஞ்செய்து பூசித்திருக்கிறான் அந்தமர்மத்தை தயவுசெய்து சொல்ல வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அக்குடிகளி லொருவன் ஒ ஐயா பானுதாசரே இச்செய்தியை யாங்கள் சொல்லுவோமாகி இந்தரகசியத்தை யரசன றிந்தாலோ எங்கள் சிரசுபோய்விடும் ஆகையால், தாங்களரிதாசரா யிருப்பதால் ரகசியத்தைச் சொல்லாவிட்டாலும் மெத்ததோஷம் வந்தெங்களுக்குச் சம்பவிக்கும் அரசனுடைய உப்புந் தண்ணீருங் குடித்து வயிற்றை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதால் இந்த வுளவைச் சொல்லுவோமாகில் ராஜத்துரோகஞ் செய்ததைப் போலாகும் இது தருமசங்கடமாக விருக்கின்றதே அன்றியும் சிசுஹத்திப் பிரமஹத்தியாக விருக்கின்றதே இதற்கு நானென்னசெய்வேன் ஆகிலும் பகவான் இங்கிருப்பதால் என்னவிசேஷம் பண்டரியி லிருப்பதால் என்ன லாபம் இவ்விரண்டிடத்திலு மெவ்விடத்தி லிருந்தால் விசேஷமோ அந்தயுக்தா யுக்தங்களை யாலோசித்து யுக்தமெதுவே அதை யனுசரித்துச் சொல்லுகிறேனென்று யோசிக்கத் தொடங்கினான் பகவானிங்கு அரசனிடத்திலிருப்பதால், தானொருவனே அர்ச்சனை யாராதனை நடத்தி பக்தி செய்துவான் பண்டரியிலிப் பகவானிருந்தால், அனேக சாது சத்புருடர்கள் சேவித்து ஆனந்தமடைவார்கள் ஆகையால் பகவான் பண்டரியிலிருப்பதே மேன்மையென்று கருதிப் பானுதாசரை ஏகாந்தமாகத் தனித்தழைத்து கொண்டுபோய் ஒ பானுதாசரே அரசன் பாண்டுரங்கனைத் தன்னரண்மனைக் குள்ளிருக்கும் தேவபூஜா கிருகத்தில் ஸ்தாபித்துபூசை முதலானதுகளும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறான் ஆதலால் அப்பகவானுடையதெரிசனங் கிடைப்பதுதம்போலியர்க்கே

Kovilloor Digital Library

அரிதாக விருக்கின்ற நீரெப்படி காவல்களைக் கடந்து பகவானைக் காணப்போகுறீர் என்று சொல்லினன் இதைக்கேட்டு பானுதாசர் நல்லதிருக்கட்டும் எத்தனை காவலிருக்கினும் யான் பயப்படுவ தில்லையென்றுசொல்லிப் பகலெல்லாம் போக்கி அன்றிரவு நடுராத்திரிவேளையில் பானுதாசர் துவாரத்தை யடுத்து அங்குக் காவலர் நல்ல நித்திரையிலிருப்பதை யுணர்ந்து துவாரத்தைக் கடந்து உள்ளேபுகுந்து அங்குள்ளக் காவலரும் தங்களை மறந்து நித்திரையில் யாவருமிருக்க அப்போது பானுதாசர் உள்ளே புகுந்து பூஜாக் கிருகத்தின் கதவைதன் கரங்களால் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறபோதே பூட்டுக்கீழே விழுந்தது உடனே கதவைத் திறந்துக் கொண்டு உள்ளேபோய் பாண்டுரங்க நாதனைக் கண்டு சேவித்துக்கொண்டு இருகரங்களையுங் குவித்து எதிரில் நின்று ஓ பண்டரிநாதா பங்கயபாதா வேதவிநோதா விளங்கும் பிரக்யாதா தேவரீர் வெகுகாலமாய்ப் புண்டரீகன் நிமித்தியம் செங்கல்லின் மீது நின்றுக்கொண்டு அனேக தாசர்களை முத்திபதவியிற் சேர்த்துக் கொண்ட மூலபுருஷராகிய ஒ சுவாமி தங்களுக்கங்கே யென்னக் குறை நேரிட்டதென்று தாங்கள் அரசனிடம் அந்தப் புரத்தினி லிருக்கின்றீர் எங்களுக்கெல்லாம் தங்கள் திருவடிகளே! கெதியென்று நம்பி யிருந்தோமே அப்படிக்கிருக்க எங்களை இப்படியும் அலையச்செய்து வரலாமோ அன்றியும் உலகத்தினில் ஒருவஸ்துவினாலே அனேகம் பேர்கள் சுகமடைவது விசேஷமா அல்லது ஒருவனே! யந்தவஸ்துவின் யின்பத்தை யடைவது விசேஷமா ஒ தீனதயாளா பண்டரி புரத்தினில் வெகு தூரத்தினில் நின்றும் பிரமோச்சவத்தைச் சேவிக்கும் நிமித்தியம் கோடிகள் கணக்காக அநேகசாதுக்கள் வந்து கூடித் தேவரீரை நேத்திரோச்சவமாகக் காணப்படாமல் கிலேசமடைந்தார்கள் ஒ கோவிந்தா நினதுக் கிருபையை அவர்கள்மீது படும்படிக் காட்டும் அன்றியும் என்னுடைய நாட்டைவிடுத்து நின்னிடம்வந்தேன் தேவர்களுக்கெல்லாம் ஆதிதேவனே! என்னுகவே பண்டரிபுரத்திற்கு வரவேணும்மேலும் ஓபகவானே!பண்டரிபுரத்தை விட்டு இங்கெழுந்தருளின காரணம் யாது இஷ்டமித்திரர் முதலான சாதுக்களும் இங்கு வருவார்களோ வரமாட்டார்கள் நாம கோஷ்டம் செய்வதற்கும் கேட்பதற்கும் பண்டரிபுரமே தக்கது ஆகையால் நீரிங்கெழுந்தருளி யிருந்தும் அங்கு நினது நாமகோஷ்டம் நடப்பதின் அருமையும் பெருமையும் என்னொரு நாவால்சொல்லத்தரமோ அப்படிபட்ட நாமகோஷ்டத்தைக் கேழ்க்கச் சகிக்காமல், இவ்விடத்திற்கு வந்தீரோ விட்டலரங்காவென்று வேண்டிக்கொள்ளும் ஜெனங்களின் பொருட்டு வெறுப்புண்டாகி இங்கோடி வந்து விட்டீரோ அல்லது யாத்திரை செய்துக் கொண்டுவரும் மனிதர்களின் சிரமத்தைப் பார்க்கமாட்டாமல் இங்குவந்து ஒளித்திருக்கின்றீரோ மேலும் தினந்தோறுந் தாங்களொருவரே யொண்டியாயி அன்னியர்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் மறைவாக விருப்பதுமக்கு நன்றோ இதனாலுமக்குண்டாகும் லாபந்தானேதோ வென்றுப் பாண்டுரங்கனுடைய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு விடாமலிருக்கும் பானுதாசரை நோக்கிப் பண்டரிநாதன் சொல்லத்தொடங்கினர்.

கேளும் பானுதாசரே ஆசாபாசங்களில் வெறுப்புண்டாகி நீங்களெனை வேதவிதிப்படி தொழுவதால் உங்கள் கோரிக்கை யெப்போதும் சித்தி யாகும்படிக் கொடுக்கிறேனென்று சொல்லிய போதினும் அதைக் கொள்ளாமல் நீங்களிருக்கின்றீர்கள் நானே இவ்வரசனுக்குப் பெருந்த ருணக்காரனாகி அச்சுமை என்மீது பட்டமாத்திரத்தில் பதிலொன்றுஞ் சொல்லமுடியாமல் இவ்வாறு விரைவாக யிங்குவந்தேன் அப்படியானிங்கு வந்ததற்குக் காரணம் யாதெனில் இவ்வரசன் பரமபக்தனாகும் அதெப்படியெனில் வித்தம் மாடு கன்று வீடு பிள்ளை பெண்டு சுத்தம் சோதரர்கள் முதலானவர்களிடத்திலும் ஆசை யென்பதையும் பாச மென்பதையும் அடிமூலவேருடன் பற்றறுத்து அந்த ஆசாபாசத்தை என்மீதுவைத்து அனுதினமு மென்னை தன்மனதை விட்டு நீங்காவண்ணம் நிற்குணனாகி சேவித்து இன்னுமுள்ள பக்தர்கள் சங்கத்தினிற் பரமானந்த மடைந்து சத்துவகுணத்திற் சிறந்த பரமசாரியன் மீது அதிகசிரத்தை பக்திமிகுத்து சந்தோஷிக்கும்படி நடந்து பரிசுத்தமாகிய சித்தலத்திலன்புற் றிளையபெருமானைப் போலக் குற்றமில்லாத புத்தகத்தினிலுள்ள விசேஷார்த்தங்களாகிய வித்தையைக்கற்று மனத்தினில் வைத்திருக்கும் பரமபாகவத னானதால் இவ்வரசன் பக்தியெனும் திரவியக் குப்பலுக்கு யான் மெத்த ருணஸ்தனா யிருப்பதால் யானந்தப் பண்டரிபுரத்தை விட்டு வித்தியாநகரத்தினுள்ளிருப்பது எப்படி யிருக்கிறதென்றால் பெருத்த குற்றவாளி தண்டனை விதிக்கப்பட்டு ஜெயிலில் விழுந்து கிடப்பதுபோலாயிற்று என்னுடைய பிழைப்பு நீங்களும் இத்தனைநாளாயிங்கு வராமலே யிதுவரையிலு மிருந்த வீட்டீர்களே என்று சத்தப்படாமற் பேசியும் பானுதாசர் சந்தேகிக்கக் கண்டு பாண்டுரங்க நாதன் தனக்குஅரசன்கண்டத்தினிற் போட்டிருக்கும்சொர்னமாலை யொன்றைக் களைந்து பானுதாசர் மிடத்தினிற் போட்டு அனுதினமும் காலைவேளையில் நடக்கும் பூசையின்போது உன்னை யான் காண்கிறதுண்டு ஆகையால் ஒபானுதாசரே இனி யிவ்விடத்தில் காலஹரணஞ் செய்

Koviloor Digital Library

யாமல் அரண்மனையை விட்டு சீக்கிரம் வெளிப்பட்டு போய் வாருமையா வென்று விடைதரப் பெற்றுக்கொண்டு விரைவிற் லந்தப்புரத்தைவிட்டு பானுதாசர் வெளிப்பட்டு வருகையில் கபாடாங்க ளெல்லாந் தன்கடையே திறந்துக்கொள்ள பானுதாசர் ஒவ்வொருவர்சற்படி கடந்த மாத்திரத்தில் பழையபடி ஒவ்வொரு கபாடமும் மூடிக்கொள்ளும் இந்தப்படி யெல்லா கபாடமும் மூடிக்கொண்டவுடனே பானுதாசர் துவாரத்தையுங் கடந்து ராஜவீதியில் வந்து கலந்து தன்னிஷ்டப் படிக்குப் போயினர்.

இவ்வாறு பானுதாசர் பாண்டுரங்கன் தன்னிடத்தினிற் போட்ட சொர்னமாலையின் மகுத்துவத்தினால் அங்கங்குள்ளக் காவலர்கள் தங்களை மறந்து நித்திரை செய்யக் கபாடங்களும் மூடிக்கொள்ள வெளிப்பட்டுத் தன்னிஷ்டப்படிக்கி போயினபின்பு வித்தியானகரத் தரசன் வழக்கப்படி அன்றுகாலையி லெழுந்து ஸ்னானுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு பாண்டுரங்கன் சந்நிதியை யடுத்துக் கபாடத்தினருகிற் செல்ல அங்கு திறவுகோல் கீழே கிடக்கக்கண்டு கபாடமும் திறந்திருப்பதையுமுணர்ந்து நேற்றையதினம் நாமே பூட்டாமற் போனோமோ என்ற சந்தேகத்தினால் அதைக் கருதாமல் சந்நிதிக்குள்ளே புகுந்து தேவபூஜையில் யாதொரு லோபமுமில்லாமல் செய்து தூபதீப நைவேத்தியங்கள் தந்து மங்களாரத்திக ளெடுத்துப் பூசைமுடித்து பிரசாதத்தை அங்குள்ளவர்களுக் கீந்து சாயந்திரம் திருவிளக்கேத்தி அர்த்த ஜாமபூசை நடத்தி தூபமளித்துத் தீபாராதனை கொடுக்கிறபோது பாண்டுரங்கனுடைய மிடத்திற் போட்டிருந்த சொர்னமாலையைக் காணோம் ஆகையா லிச்செய்தியைக் காவற்காரருக்குத் தெரியப்படுத்தி அத்திருடனை பிடித்துக்கொண்டு வரும்படியாய்க் கட்டளை யிட்டதாகச் சொல்லி யனுப்புங்களென்று ஆக்கியாபித்தான் அவர்களு மந்தப்படியே சென்று காவலர் முதலானோருக்குந் தெரியப்படுத்த அக்காவலர்கள் அவ்விரவைப் போக்கி மறுநாட்காலையி லெழுந்து அந்த நகரமெங்குந் தேடிக்கொண்டிருந்தும் திருடன் அகப்படாமையால் பலகிராமங்களிலும் குக்கிராமங்களிலுந் தேடித்தேடி வேசாரி அந்தஜவான்கள் மறுபடியுந்திரும்பித் தங்கள் பட்டனத்தை யடைந்துத் தேடிக்கொண்டே வருகையில் அங்கோர் தடாகத்தில்ஸ்னானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பானுதாசர் மிடத்திலச் சொர்னமாலையிருக்கக்கண்டு ஜவான்கள் திடுதிடென்றோடித் திருடனகப் பட்டானென்று சொல்லிக் கொண்டே கயிறுகளைக் கொண்டு அந்தபானுதாசரை பின்கட்டுமாராப் பிணைத்துக் கட்டிக்கொண்டுவந்து சிங்காதனத்தின் மீதிருந்து கொலுசெய்யும் அரசன் முன்னிறுத்தி ராஜாதிராஜராஜ பரமேஸ்வரா எச்சரிக்கை நமது அந்தப்புரத்தி லிருந்து தாங்கள் பூசைசெய்யும் பாண்டுரங்கன் மிடத்திற்போட்டிருந்த சொர்னமாலையைக் கவர்ந்துகொண்டு போயின திருடன் இவனேயாம் அதெப்படி இவனே கவர்ந்து போயினானென்பீரேல் அச்சொர்னமாலை இதோயிவன் கண்டத்திலிருப்பதாலுஞ் சாக்ஷி வேறொருவர் வேண்டுவதேயில்லை சொர்னமாலையே களவுங்கையுமா யிருப்பதினாலே இவனே திருடனாருமெனக் கேட்டு அரசன்சொர்னமாலையைக் களைந்துப் பார்த்துத் தன்னுடைய மாலையேயென்று தீர்மானித்து இந்தமாலை யெப்படி யுன்னிடம் வந்தது அல்லது நீயே அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைந்து பகவான் கண்டத்திலிருந்து திருடிக்கொண்டு போனையாயென்றுந்திரவிசாரணைசெய்யாமலே அங்கிருக்குங் கொலையாளிகளை யழைத்து அடா கொலையாளிகளே! இவனைக் கொண்டுபோய் ரணபூமியில் நிறுத்தி சூலத்தினாலிவன் சிரசின்மேல் குத்திக் கொல்லுங்களென்று கடுமையான கட்டளையிட்டான் அதைக்கேட்டு பானுதாசர் தூதர்களை நோக்கி ஐயா தூதர்களே! இனியென்னுயிர் நீங்குவது திண்ணமேயாயினும்என்மனதிலொரு கோரிக்கையுளது அதென்னவெனில் இங்கு சமீபமாக அந்தப்புரத்தில் வசிக்கும் பாண்டுரங்க நாதரைக் கண்டு சேவித்து வருகிறேன் இவ்வளவு தயவுசெய்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் அப்பகவானைச் சேவிக்கச் செய்து உடனே, அரசனுக்கிணையின்படி என்னை சூலத்தினாற் குத்திக் கொன்று விடுங்களென்று மெத்தவும் வினயமாகக் கேட்டுக் கொண்டபடியால் அரசனுந் தூதரை நோக்கிக் கள்ளன் இஷ்டப்படி பாண்டுரங்கனை சேவிக்கச் செய்து உடனே சூலத்தினாற் குத்திக்கொன்று விடுங்களெனத் தூதர்களு மந்தப்படியே பானுதாசரை அந்தப்புரத்தினில் வசிக்கும் பாண்டுரங்கன் சந்நிதியின் முன்பாகக் கள்வனை நிறுத்திக் கபாடத்தைத் திறந்துக் கற்பூரஆரத்தி செய்விக்க அப்போது பானுதாசர் சாக்ஷாத்து பாண்டுரங்கனைச்சேவித்து ஓதினபந்து தீனதயாளா தீனசரண்ணியா தீனஜென்மாந்தாரா அடியேன் தேவரீரைக் கொண்டுபோக வெகுதிடமாக யிவடத்திற்கு வந்தேன் அப்படிவந்த யேழையின் கண்டத்தினில் சொர்னமாலையை போட்டு போகும்படி விடைதரப் பெற்றுக் கொண்டு யான்போய்ஸ்னானஞ் செய்துக் கொண்டிருக்க இத்தூதர்கள் சொர்னமாலையைத் திருடினவன் யானே யென்று சொல்லிச் சாதிக்கின்றார்கள் அவர்கள் மொழிகளையே சத்தியமென்று நம்பி என்னைச் சூலத்தினாற் குத்திக்கொன்று விடும்படிக் கட்டளை யிட்டான் ஆகையால் இப்பட்டனத் தரசன் ஞாயமநியாயம் விசாரிக்காமலே என்பிரான காதகனுகி முயன்றிருக்கின்றான்

Koviloor Digital Library

அந்தப்படியே யடியேன் பிராணன்போக நீரொருவர்
மாத்திரம் சுகமாக விருமென்றும் மேலும் நினது மன
தில் இப்படிப்பட்ட யெண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு
தந்திரத்தினு லென்னைக் கொல்லச்செய்தீர் ஆகிலும்
யெத்தனைஜென்மங்க ளெடுக்கினும் நானுன்னைவிடமாட்
டேன் நாராயணா இது சத்தியமென்று கருதக்கடவீரெ
ன்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டே நேத்திரங்களில் நின்றும்
கண்ணீரொழுகவின்னைப்பஞ்செய்கையில்அரசன்ஜவான்
களை விரைவினில் வாருங்களென்று சொல்லக் கேட்டு
ஜவான்கள் பானுதாசரைத் தூக்கிக்கொண்டு அந்தநக
ரத்திற்கு வெளியில்வந்து வெகுபாரமாகிய சூலத்தைப்
பானுதாசர் முன்னம்வைக்க அதைப்பார்த்து பானுதா
சர் பாஹிமுராரி நரஹரி ஸ்ரீஹரி மதுகைடவாரியானெ
ன்னமோ சொர்ணமாலையைத் திருடினவனல்ல தேவரீ
ரே யெனது கண்டத்தினிற் போட்டு போய்வாருமென்
று விடைதந்து அனுப்பிவிட்டு என்னைக் கள்வனுக்கி யர
சனுடன் நீருஞ் சேர்ந்துக்கொண்டு என்னைக் கொன்று
விட யெண்ணங்கொண்டீர் ஆகிலுமெனக்கென்ன யான்
பரதந்திரனை நடக்கவேண்டியதே என்னுடைய விதியா
னதால் இப்பாவம் எப்படியாமோ அரசனைவிட்டெப்ப
டிப்போமோ இனியான் விசேஷித்துச் சொல்லி முறை
யிடுவதில் யாதொரு பயனுமில்லை முடிந்துபோனகாரிய
த்திற்கு யார்தா னென்ன செய்யலாமென்று சொல்லித்
திடமாக அச்சூலத்தின் முன்னின்ருர் அப்போது கொ
லையாளிகள் சூலத்தை யெடுத்து நிறுத்தி ஓங்கிப் பானு
தாசர் சிரசின்மீது மோதிப் பற்பலவிதங்களாக பாதிக்
கிறபோது அப்பட்டணத்திலிருக்கும் ஜெனங்க ளெல்
லாருங் கூடி இதுவென்பாவம் இவரைப்பார்த்தால், திரு
டனாகக் காணப்படவில்லையே இவரைச்செய்வதெல்லாந்
தொல்லையே யென்று ஜீவகாருண்ணியத்தால் பலவாறு
விசனப்பட்டார்கள் அப்போது பானுதாசர் எனதயிரு
க்குயிராகிய பாண்டுரங்கநாதா பங்கயபாதா வானம்பூமி
இவைகளிரண்டுந் தலைகீழானுலும் சாகரங்க ளேழும்
பொங்கி சமமாயின போதிலும்யென்புத்தி மாத்திரங்
கலங்கிச் சிதரமாட்டாது அன்றியும் இத்தேகத்தை யும
க்கு திருஷ்டி சுத்திப் போடுகிறேன் பிரளயகாலம் வந்த
போதிலும் உன்னை பிடித்துக்கொண்டிருப்பேன் பிரா
ணபதனும் பிராணநாதனும் பரமபுருடனும் நீரன்றோ
யென்று முறையிட்டவுனே அந்தசூலத்தில் நின்றும்மிக
வும் பிரகாசத்துடன் துளிரெடுத்தது அதென்னத் துளி
ரெனில் தாமரையிலைகளும் தாமரை மொக்குகளும்தாம
ரை மலர்களும் அதிகமாகச் செழித் திருந்தமையால்
அதனைத் தூதர்களுங் கொலையாளிகளும் புரஜெனங்க
ளுங் கண்டு இதென்ன விந்தையா யிருக்கிறதென்றுத்
தூதர்களோடி இச்செய்தியை யரசனுக் கோதினர்கள்
அதைக்கேட்டு அரசன் மெத்த ஆச்சரியத்துடன் விரை
ந்து வந்துபார்த்து இதென்ன விந்தையிலும் விந்தையா
யிருக்கின்ற தென்றுன்னி அந்தப் பானுதாசருடைய
திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு ஓ பரமபாகவத சிகா
மணியே கொடியபாவியாகிய யான் அஞ்ஞானத்தினு
லே செய்வித்த யபசாரங்களை மன்னித்து ரக்ஷிக்கவே
ணும் சுவாமியென்று சொல்லிப் பானுதாசரை அதிகப்
பிரியத்துட னழைத்துக்கொண்டு அந்தப்புரத்தையடை
ந்துப் பாண்டுரங்கன் சந்நிதிக்குச் சென்று கபாடங்களை
திறந்துவிட அப்போது பானுதாசர் ஸ்ரீபாண்டுரங்கநா
தனைக் கண்டு சேவித்து இரண்டு திருவடித்தாமரைகளை
பிடித்துக்கொண்டு வேண்ட ஸ்ரீபாண்டுரங்கநாதன் தன்
னுடைய உண்மையான ரூபத்தை காட்டிச்
சொல்லுகின்ருர் ஓ பானுதாசரே நின்னுடைய தோ
ளின்மீது என்னைச் சுமந்துக்கொண்டு பண்டரிபுரத்திற்
குச் செல்லும் அந்தப் புண்டரீகனுடைய ஆசிரமமாகு
மிடத்திற்கு என்ற பகவானைநோக்கி அரசன் சொல்லு
கின்ருன் ஓம் புண்டரீகவரதா தேவரீர் இவ்விடத்தை
விட்டுப் பண்டரி புரத்திற்கு செல்வது நீதியோவென
அதற்கு பகவான் ஓ அரசனே! முன்னமே யான்சொ
ல்லிவந்தேன் அதென்னவெனில் எப்போது நீதி குன்
றும்படி நடக்கின்றதோ அன்றே யான் பண்டரிபுரத்தி
ற்குச் செல்லுவேனென்று சொல்லி யிருந்தேனாதலால்
அதைப்போலவே நீதியின்றி யனீதியாய்ப் பானுதாச
ரைப் பிடித்துக்கட்டிச் சூலத்தினுல் சிரசில் குத்திக்கொ
ல்லும்படி செய்தாய் ஆகையால் இனி யுன்னசரத்தினில்
அரைக்கணமேனு மிருக்கமாட்டேன் அன்றியும் நின்ம
னம் போனபடிச் சிறிதேனும் யோசனைகள்யின்றி நடந்
திருக்கின்ருய் இப்படி நடப்பதற்கு சாஸ்திரங்களேதுக்
குச் சுருதிஸ்மிருதி இதிகாசங்களேதுக்கு மறுதருமமே
துக்கு இத்தனைசாஸ்திரங்களிருந்தும் அதையனுசரித்து
சாமபேத தானதண்டமெனும் சதுர்வித உபாயங்களை
கொண்டு அரசாக்ஷி செய்யாமல் தருமத்திற்கு விருத்த
மாய் நடக்குங் கொடுங்கோல் செலுத்தும் நினக்கு நரக
ஹேதுவேயன்றி சொர்க்காதி போகங்களை யனுபவிக்கப்
போகிற தில்லையென்று சொலலிப் பின்னுஞ் சொல்லத்
தொடங்கினர்.

கேளும் அரசனே! நடந்து போனது போகட்டும்
இனியாகிலும் தருமமாகத் தீரவிசாரணை செய்து ஒவ்
வொரு வியாச்சியத்தைரிப் நன்ருய் ஆராய்ந்து பார்த்
துத் தண்டனை கண்டனை விதிக்கக் கடவாயென்று சொ
ல்லக்கேட்டு அரசன் ஓசுவாமி அடியேனை யிப்படியேது
க்கு முதவாதவனுகச் செய்துப்போவது நீயோவெனப்
பாண்டுரங்கன் ஓ அரசனே! இன்றுதொடங்கி என்னை

Koviloor Digital Library

யுன்னிருதய கமலத்தினில் சதாகாலமும் எளப்பண்ணிகொண்டிருப்பாயாகில் எல்லாப் பாபங்களும் பஞ்சுபொதியினில், அக்கினி பொறிப்பட்டால் அப்பஞ்சுப்பொதி எப்படியுரு மாய்ந்துப்போகுமோ அதுபோல எனது நாமப்பிரபாவத்தினலே நின்பாபங்க ளெல்லாம் பரந்தோடி. நீசிலநாளிற் புனிதனுகுவாயென்று சொல்லி வரந்தந்தார் அரசனப்படியே செய்கிறேன் சுவாமியென்றுமெத்த விசனத்துடனிருந்தான் அப்போது பானுதாசர் பகவானை நோக்கி ஒசுவாமி பண்டரிநாதா நினது சொரூபமாகிய விக்கிரகத்தை யானெருவ னெப்படி சுமப்பேன் அதற்கு வேண்டிய உபாயம் யாதென்று மறியேனென அதற்குப் பாண்டுரங்கன் ஒபானுதாசரே யானுன்னிடம் சுவாதீனமாகி யதிசுலபனுமாகி யமர்ந்திருந்தேன் அதெப்படியெனில் சூக்குமரூபத்தைக் கொண்டு பொருந்திருக்க பதையுணராமல், என் விக்கிரகந்தைச் சுமக்க ஏதேதோ யோசனையுடன் பிரமிக்கின்ருய் எனப் பானுதாசரும் மகாபாக்கியமென்று அவ்விக்கிரகத்திற்குத் திருமஞ்சனங் கண்டருளப் பண்ணித் திருமணிஸ்ரீசூரணமிட்டு ஆடையாபரணங்களா லலங்கரித்துக் களங்கமற்ற மனதுடன் விக்கிரகத்தை கக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு பண்டரியை நோக்கிப் புறப்பட்டு நடந்து பண்டரிபுரத்திற்கு அருகினிற்போய்க் கொண்டிருக்கையில் அப்போதவ்விடத்தில் அவ்விக்கிரகத்தை வைத்துவிட்டு அந்தப்பானுதாசர் ஜலத்திற்காக போகையில் இதற்குள்ளாகப் பாண்டுரங்கன் உன்னிதரூபத்துடன் அங்கிருக்க வைராக்கியத்துடன் அந்தப் பானுதாசரும் பகவானைக்கண்டு பணிந்து வேண்டிக்கொண்டார் அதெப்படியெனில்.

ஒவாசுதேவா தேவதேவா மகானுபாவா தேவரீரைப் பண்டரிக்கிக் கொண்டுபோய் எப்படி சேர்ப்பேனென்று முறையிடுகையில் பண்டரிநாதன் ஒபானுதாசரே இதற்காக நீரேன் விசனப்பட் டழுகின்றீர் சீக்கிரம் பண்டரிக்கிச்சென்று சாதுக்களை இங்கு வரும்படிச்செய்து சகல விபவங்களுடன் என்னைச் சிவிகையிலேளப்பண்ணித் திருவீதி புறப்பாடுடன் சந்நிதியிற் கொண்டு போய்ச்சேரும் அன்றியுமின்னுள் நன்னளாயிருப்பதால் பரமசுகமுண்டாகுமெனப் பானுதாசர்கேட்டு வெகுசந்தோஷத்துடன் விரைந்து பண்டரிபுரத்தை யடைந்து தியானவிஷ்டர்களாகும் பக்தர்க ளிவர்க்காக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்து இவரைக்கண்ட மாத்திரத்திலவர்கள் இவரைக்கட்டிக்ஷேமாலிங்கனஞ் செய்துக்கொண்டு ஒபானுதாசரே பாண்டுரங்க நாதரெங்கே எடுத்துவந்தீரா வெனப்பானுதாசர் ஒசாதுக்களே பாண்டுரங்கநாதன் பத்மாலயமெனுங்கிராமத்தினில் வந்திருக்கின்றார் ஆகையால் நாமெல்லோரும் சகலமேள வாத்தியங்களும் முழங்கப் பரிவாரங்கள்சூழ எதிர்கொண்டு சென்று சிவிகையின்மீது பாண்டுரங்கநாதனை ஏளப்பண்ணிக்கொண்டு திருவீதி வலம்புரிவித்துச் சகலாடம்பரத்துடன் சந்நிதியிற் சேர்க்கவேனுமாகையால் சாதுக்கள் யாவரும் புறப்படுங்க ளென்றுசொல்லி சந்நிதிக்குட் சென்று குடைகொடி தோரணம் ஆலவட்டம் சாமரம் முதலானதுகளையு மெடுப்பித்துக்கொண்டு மங்களவாத்தியங்கள் கோஷிக்கச் சாதுக்களுடன் நடந்து பத்மாலயத்தை யடைந்து ஸ்ரீஹரிராமமாகும் ஜெயவிட்டலவென்று மார்க்கத்திற் சொல்லிக்கொண்டு பெருத்த உற்சவத்தைப் போல நடத்திப் பாண்டுரங்கனை விமானத்தின்மீதேளப்பண்ணி சேவிப்பவர்கள் யாவரும் ஆஹா என்னவிபவம் என்ன சேவையென்றுக் கொண்டாடும்படி எழுந்தருளச் செய்துப் பண்டரிபுரத்தை யடைந்து ஆயாசந்தால் சந்திரபாகாநதியில் ஸ்னனம்பண்ணி பகவானைத் திருவீதிப் புறப்பாடுடன் சன்னிதிக்கு சமீபமாக நிருத்திச் சிவிகையின் மீதேளப்பண்ணி சந்நிதிக்குள் கொண்டுபோய் ஆசனத்தின்மீது சேர்த்து பிராமணர்கள் யாவரும் விதிப்படி வேதமந்திரங்களை யோத பக்தர்கள் பல்லாண்டிசைக்க சுபமங்கிலியஸ்திரீகள் மங்களவாழ்த்துகள் வாழ்த்த பலவிதமேள வாத்தியங்கள்முழங்க தாசிஜெனங்கள் மங்கள ஆரத்திகளெடுக்க இத்தனை வைபவங்களுடன் பாண்டுரங்க நாதனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்வித்து திரிகாலபூசையும் பஞ்சபர்வங்களும் பிரமோச்சவமும்நடக்கும்படிச் செய்தும் தளிகையாராதனை தூபதீபங்களைச் சமர்ப்பித்துகொண்டுவரப் பாண்டுரங்கநாதரும்சகலவித உபசாரங்களையுங் கைக்கொண்டுசுகமாகிய ஆசனத்தின் மீது யிருந்துகொண்டு சகலஜெனங்களையுந் தன்திருக்குகண்ணேக்கத்தினல் ஆதரித்துகொண்டுமிருந்தார்பின்பு பானுதாசர் சாதுக்களுடன் சேர்ந்து சிலகாலம் பஜனைசெய்துகொண்டிருந்துமுடிவில் நிரதிசயானந்தஸ்ரீவைகுந்தத்தையடைந்து நித்தியசூரிகளுடன் கலந்திருந்தார்.

ஸ்ரீவிஷ்ணுவே நமஃ

வாழி விருத்தம்.

ஜெகமதனில்பானுசேவைச் செய்தோன்வாழி ஜௌளியாபாரத்தில்மிகச் செழித்தோன்வாழி
வசையுடனேவர்த்தகர்க்கு மாநிதியீந்தோன்வாழி வரதர்தாட்டாமரைகள் வணங்குமவன்வாழி
மிகமெலிந்தும்ரங்கனை மேவித்தந்தோன்வாழி மென்மேலுமரிபக்தி மிகுந்தோன்வாழி
பகவனருள்பெற்றுய்யும் பக்தன்வாழி பானுதாசர்பங்கயத்தாள் பலநாளும்வாழிவாழி.

பானுதாசர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபாண்டுரங்கவிட்டலாயநம:

ஸ்ரீ மத்

பகிராமபட்டர் சரித்திரம்

தாசர்வரலாறு.

வாழிவிருத்தம்.

அகிலத்திலனவோர்போற்று மாதியாம்பொருளையேற்றும்
மகிமைகள்மிகுத்துநாளுமாதவன் கிருபையைப்பற்ற
வெகுபகையாகியாசான்விமலப் பொற்பதத்தாலுயாந்த
பகிராமபட்டர்பாதப் பங்கயம்பணிகுவோமே.

திருமகள் கிருபா நோக்கப் பெற்றப் பைட்னிபுரமெனும் பட்டணத்திலிருப்பவர் சகலசாஸ்திர சம்பன்னர் யாக எக்கியங்களை யென்றும் நடத்துமவர்கல்வியிற் சிறந்த விற்பன்னர் அன்னியர்களுக்குக் கல்வியோதும் நிபுணர் பிராமணர்களுக்கு யாசிப்பது உருத்தாயிருக்கினும் இவர் அயாசகராகவே யிருப்பவர் உத்தமமாகியப் பிராமணகுலத்திற் பிறந்தவர் என்னேரமும் ஹரிபக்தியிற் சிறந்தவராகிப் பிராமணரொருவ ரிருந்தார் இவர் சகலசாஸ்திர சம்பன்னரானதினுலே கல்வியில் வெகு சாமர்த்திய முடையவராக விருந்தார் இப்படிப்பட்ட வேதாந்திக்கி மனைவி யொருவளுண்டு அம்மங்கைத்தன் கணவன் யிஷ்டப்படி இல்லறமே நல்லறமென்று கருதி வெகுகாலம் போக்கிக்கொண்டிருந்தாள் இவளிப்படி யிருக்கப் பகிரமபட்டர் அநுதினமுங் கெங்காநதிக்குச் சென்று ஸ்னுனுட்டானங்களை முடித்து நிர்மல மனதுடன் இரண்டுஜாமபரியந்தம் தேவபூசை செய்துமுடித்து நிவேதனை யென்றுங் கருதி பிராமணர்களெத்தனை பேர்கள் வரினும் அத்தனைபேர்களையும் ஆராதனை செய்துப் பின்புத் தானும் புசித்து பாகவதபாராயணஞ் செய்துக் கொண்டு வருகையில் ஒருநாள் இவர்மங்கைபிராமணர்களுக்கும் தன்னுடைய நாயகரான பகிரமபட்டருக்கும் அன்னம் பரிமாரினுள் அப்போது பகிரமபட்டர் தன் மனைவியை நோக்கி அடிபெண்ணே இந்தப் பச்சடியில் கொஞ்சம் உப்பு குரைவுயென அதற்கம்மங்கை ஓ பிராணநாயகரே அறுபதுவருடங் கடந்து போயியும் இன்னமுமக்கு நாவுக்குரிசி தேடுகின்றதோ இந்தச் சபலபுத்தி உம்மைவிட்டு இன்னமும் நீங்கவில்லையாவென்றுக் கடுங்கோபத்துடன் மொழிந்த வசனங்களைப் பகிரமபட்டர் கேட்டு மெத்த லஜ்ஜை யடைந்தவராகி அனுதாபங்கொண்டு ஆராச்சிசெய்து இதற்குத்தக்கப் பிரயத்தினமுந் தேடவேண்டுமென்று கருதி ஆஹா நமதுமொழிக்கி இணங்கி வணக்கமாகப் பகராத இக்கொடியவளை வைத்துக்கொண்டு இல்லறத்தி லிருப்பதைப் பார்க்கிலும் வனங்களிற் சென்று பகவத்தியானஞ் செய்திருப்பது

Koviloor Digital Library

உத்தமம் அங்குள்ளவர்கள் நம்மைக்கண்டு யாரோபெரியவர் பகவத்தியானஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கின்றாரென்று பூதகையைப் பர்சாத்தாபமுண்டாகி நமக்வேண்டிய ஆகாரத்தைக் கொடுத்துப் பசியையாற்றி விசுவாசித்து கொண்டிருப்பார்கள் அன்றியும் சர்வத்தையும்நீக்கி சந்நியாசியாகினால் யாவரும் நம்மைப் பூசித்து ஆராதனை செய்விப்பார்கள் மேலும் பாஹம்ஸ ஆசிரமத்தையடைந்தால், பிரமசொரூபரென் றெல்லவரும் புகழ்ந்துக்கொண்டாடுவார்கள் அப்படிக்கிக் கொண்டாடினபோதிலும் உடனே இப்பெரியவரிந்தவயதில் மனைவியையலையவிட்டு வயிறுவளர்க்கும் நிமித்தியம் இந்தவேடந் தரித்துக்கொண்டு திரிகிறாரென்று நிந்திப்பார்கள் இசில்நமக்குவேண்டியவர்கள் மறுபடியும் மனையாளுடன்கூடி யில்லறத்திலிருக்கும்படியான பிரயத்தினஞ் செய்துக்கொண்டேயிருப்பார்கள் அவர்கள் சொல்லைக் கேளாமல் நிராகரித்துவிட்டால், அவர்களும் நம்மை நிந்திப்பார்கள் இதனலெப்போதும் நமக்கு இடையூருண்டாயிக் கொண்டேயிருக்கும் ஜாதிப்பிரஷ்டராயிவிட்டால் ஒருவரும் நமது கிட்டே நெருங்கமாட்டார்க ளென்றுத் தீர்க்காலோசனைசெய்து அந்தப் பகிரமபட்டர் வெகு வைராக்கியங் கொண்டு காஜியினிடஞ் சென்று ஒஐயா நான் துலுக்கனாகவேண்டி உம்மிடம் வந்தேனென அதற்குக் காஜி ஒ பகிரமபட்டரே தாங்கள் சகலசாஸ்திர சம்பன்னரும் திவ்யக்ஞான சம்பூரணரும் வயதில் மூத்தவருமாகியும் பிரமகுலத்திற் பிறந்தவருமாகியு மிருக்க இந்தக் கேவலமாகிய எங்கள் ஜாதியில்வந்து கலந்து கொள்ளுவதற்கு காரணம்யென்ன மேலும் காமாதி விஷயங்களி லெவ்விதமான நடவடிக்கையி லீடுபட்டபோதிலும் ஒருக்கணநேரத்தில் மோக்கமடையும்படி செய்விப்பேன் என்று நவிலக்கேட்டுப் பகிரமபட்டர் ஒகாஜியான் காமாதிவிஷயங்களை அனுபவிக்கவேணுமென் றெண்ணி உம்மை அடையவில்லை சகலத்திற்கும் ஈஸ்வரனாகிய கடவுளைக் காணவேண்டி உங்களுடைய ஜாதிகளனுட்டிக்குங் கிரந்தங்களைப் படித்து அதிலிருக்கும் சாரத்தை யறியவேண்டுமெனக் கருதிவந்தேன் இதுவே காரணமின்றி வேறொன்றுமில்லை யென்று சொல்லிய பகிரமபட்டர் மொழியைக்கேட்டுக் காஜி சந்தோஷத்துடனே பகிரமபட்டரை அருகிலழைத்துச் சுன்னத்து கல்யாணஞ்செய்து மந்திரத்தை உபதேசித்து துலுக்கனாகச்செய்து தங்கள் மரபிற்குறிய கிரந்தங்களைக் கொடுத்து வாசிக்கும்படிச் சொல்லப் பகிரமபட்டரும் அக்கிரந்தங்களை யெல்லாம் வாசித்துப்பார்த்து அதிலுள்ள சாராம்சத்தை யறிந்து நடக்கவேணுமென் றாலோசிக்க ஒன்றும் சாராம்ச மில்லாமையால் வெறுப்படைந்து ஒருவிறகெதி மோக்ஷமுமில்லாமல் போனமையால் ஆலோசிக்கத்தொடங்கினர்.

சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரமதேவன் இவ்வுலகத்தினில் ஷண்மதங்களை யுண்டாக்கினர் அதிலெந்தமதம் மேலானது எந்தமதந் தாழ்ந்தது இதை யோசிக்குமிடத்தில் பொன்னொன்றே ஆபரணம் பலவாம் குலமொன்றே நாமம்பலவாம் மண்ணொன்றே விளைவு பலவாம் பிரமமொன்றே மூர்த்திகள் பலவாம் ஆகையான் ஒன்றுக்கொன்று பேதமில்லை பேதத்தை யொழித்தா லொழிய அபேதமுண்டாக மாட்டாது அபேதமுண்டாயினபோதன்றோ பிரமநிஷ்டை யுண்டாகும் பிரமநிஷ்டையுண்டாயினபோதன்றோ பிரமத்துடன் கலந்து சுகமடையப் படுமென்று திடங்கொண்டு பிரமநிஷ்டாபரனாயிருந்தார் இப்படிக்கிவ ரிருக்கிறபோது அவ்வூரிலுள்ள ஜெனங்கள் பகிரமபட்டர் துலுக்கனாயினாரென்றுகேட்டு ஒருவருடனொருவர் பேசிக்கொள்ளுவது எப்படியெனில் ஐயோ யிப்பிராமணன் சகலசாஸ்திர சம்பன்னராகியும் பூரணக்ஞான விற்பன்னனாகியும் பிரமநிஷ்டா பரனாகியு மிருந்தும் கேவலமாகிய துலுக்கமதத்தில் விழுந்து சுன்னத்துச் செய்துக்கொண்டு அனியாயமாய் ஜாதிப்பிரஷ்டனாகிக் கெட்டானே யென்றார், சிலர் கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடிவேணுமா பிராமண குலத்திற்கும் அசுசியான துலுக்கர் குலத்திற்கும் எவ்வளவோ பேதமிருக்கின்றது கரதலா மலகம்போல விளங்குகின்றதே விளக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு கிணற்றில் விழுந்ததுபோலாயிற்றே இப்பிராமணன் கெதி கிணறுவெட்டப் பூதம் புறப்பட்டதுபோ லாயிற்றே யென்பார் சிலர் எல்லாந் தெரிந்த யிவர் யென்னமோ புத்திமயங்கி விட்டாற்போலத் தோன்றுகிறதென்று பற்பல விதங்களாகப் பேசிக்கொள்வதை இப்பிராமணன் கேட்டு விசனப்படாமல் காரியத்தின்மீது கண்ணாயிருந்தார் இப்படிக் கிருக்கையிலொருநாள் நதிப்பிரவாகத்திலனேகம் பிராமணர்கள் சேர்ந்து ஸ்னானஞ் செய்துகொண்டிருக்க இப்பகிரமபட்டரங்குசென்றுத் தானும் ஸ்னானஞ்செய்ய முயலுவதை அங்கொரு பிராமணன்கண்டு மற்றவர்களை யழைத்து ஜாதிப்பிரஷ்டனான துலுக்கனும் நம்முடன் ஸ்னானஞ் செய்வதற் கிசைந்தான் ஆதலால்வனைத் தூரமாக சென்று ஸ்னானம் பண்ணும்படிச் சொல்லுங்களென்று கூவினான் அப்போது வேறொருபிராமணன் மற்றவர்களை யழைத்து இவன் துலுக்கனல்லன் பிராமணனாயிருந்து துலுக்கவேதத்தில் விழுந்த பகிரமபட்டனென, வேறொருவன்வந்து பகிரமபட்டரை நோக்கி அடா ஜாதிபிரஷ்டா துலுக்கஜாதியே உண்மையானதென்றும்பிராமண ஜாதி பொய்யானதென்றுங் கருதி நமதுகுலத்தைவிடுத்துத் துலுக்கர் குலத்திலேன் விழுந்தாய் இதிலெந்த ஜாதியில் சுகமின்றது அதைச் சொல்லுமெனப் பகிரமபட்டர் சொல்லுகின்றார் கேளுங்கள் பிராமணர்களே

Koviloor Digital Library

யான் பிரமக்ஞானத்தை நன்றாக யடையும் பொருட்டு அந்த வேதத்தை யனுசரித்துப் பார்த்ததில் அதிலும் முத்தி யடைவதற்கொரு மார்க்கம் எழுதிவைத்தே யிருக்கின்றார்கள் அன்றியும் ஆத்துமக் ஞானத்தின் விமித்தியம் விசாரமின்றி யானப்படிச் செய்தேனேயன்றி அந்தத் துலுக்கமதத்தை யடையவேணு மென்றுச் செய்தவனேயல்லன், மேலும் அம்மதத்தைச் சேர்ந்த யதிலுள்ள ரகசியங்களைச் சோதித்துப் பாராமலிருந்தா லது எப்போதுக்குஞ் சந்தேகமே விளைவித்துக் கொண்டிருக்குமென்று யோசித்துச் சந்தேகநிவர்த்தி யாகும்படி அம்மதத்தை யடுத்தேனேயன்றி அவாள்வீட்டிற் புசித்தேனு விவாகமேதேனுஞ் செய்துக் கொண்டேனு அல்லது அபிமானமேதேனும் வைத்துக்கொண்டேனு வென்று சொல்லவே பிராமணர்கள் யாவரும் தங்கள் மனதினில் ஆலோசித்து இந்தப் பகிரமபட்டர் மெத்தகுணவான் ஆகையால் பெருந்தப் பரவசத்தினுல்கேவலமான துலுக்கஜாதியில் புகுந்தாரிவரென்றும் இவருக்குப் பிராச்சிதஞ்செய்து நமக்குள் சேர்த்துக்கொள்ள வேணும் இப்படிக்குச் செய்வது மேலான சத்தியவான்களுடைய கருத்திதாகு மென்றுன்னி மேலும் அன்னிய கிராமங்களிற்செய்த நரர்களுடைய அபசாரங்கள் நமது கிராமத்தில் தீர்ந்து போவதனுல் நேசன்பொருட்டு நாம் பிரியமாக யிவர்க்குண்டாகிய ஆபத்தை இப்படித் தீர்த்து விட்டால் மேன்மையாகு மாதலால் இதற்கு வேண்டிய முயற்சிசெய்துப் பிராமணரை நம்முடன்சேர்த்துக்கொள்ளுவதே மெத்த விசேஷமாகுமென்று சொல்லி யாவருங் கூடிக்கொண்டு திரவியஞ் சிலவுசெய்து யாகத்தை நடத்திப் பகிரமபட்டர்செய்த கர்மங்களைப்போக்கி பிராமணனுகும்படி நல்லகிருத்தியங்களை நடத்தி யத்துலுக்கனைப் பிராமணனுகச் செய்துத் தங்களிற் சேர்த்துக் கொள்ள சிலர் ஒப்பியும் சிலர் ஒப்பாமலு மிருக்குஞ் செய்தியை துலுக்கரறிந்து அரசனுக்குத் தெரியப்படுத்த அரசனும பகிரமபட்டர் முதலானோரை யழைப்பித்து விசாரணை செய்கையில் பகிரமபட்டர் அரசனைநோக்கி ஒ பூபதியே! யான் துலுக்கமதத்தில் விழுந்தவனுகவிருந்தால் என்காதில் ரந்திர மிருக்குமோ அவ்விரந்திரத்தில் குண்டலங்களுந் தரித்துக்கொண் டிருப்பேனுவென்று சமயத்துக்குத் தக்கபடி தந்திரமாகச் சொல்லினுர் அதைக்கேட்டு அரசனும் பிராமணர்களும் அந்தப் பகிரமபட்டர் மெத்த புத்திமான் ஆகையால் தங்கவிபகாரத்தை பெடுத்தோதினு ரென்று சந்தோஷித் திருக்கையில் அப்போது காஜியானவன் அரசனைநோக்கிஐயா பார்த்திபரே! இவர் துலுக்கரில்லாத விஷயத்தில் சுன்னத்துச் செய்யாமலிருக்க வேணும் துலுக்கராகும்பட்சத்தில் சுன்னத்து செய்துக்கொண் டிருக்கவேணும் ஆகையால் பரிசோதித்து பார்த்து இவரைத் துலுக்கரென்றும் அல்லது பிராமணரென்றுந் தீர்ப்புசெய்யலாமென அரசன் இது சரியான ஞாயமென் றுலோசித்து உடனே பகிரமபட்டர் இடையில் தரித்திருக்கும் வஸ்திரத்தைக் களைந்து பார்க்கும்படி தூதர்களுக்கு கட்டளையிட்டான் அவர்களு மந்தப்படியே யவர் வஸ்திரத்தை யவிழ்த்துப் பார்க்கிறபோது சுன்னத்து செய்துக் கொண்டிருக்கக் கண்டு அத்தூதர்கள் அரசனை நோக்கி ஒ சுவாமி இவர் சுன்னத்து செய்துக்கொண் டிருக்கிறுரென்று சொல்லக்கேட்டு அரசன் அந்த பகிரம பட்டரைத் துலுக்கனென்றே தீர்ப்பு கொடுக்கப் பிராமணருந்துலுக்கனென்றே தீர்ப்புகொடுக்கப் பிராமணருந்துலுக்கரும் இதுசரியான தீர்ப்பென்றுசொல்லிப் போயினுர்கள்.

உடனே பகிரமபட்டரைப் பிராமணர்கள் குலப்பிரஷ்டனுக வெண்ணி சாதியிற் சேர்க்காமல் நீக்கினுர்களப்போது பகிரமபட்டர் இந்த ஜாதியிற் சேர்க்கமலும் அந்த ஜாதியிற் சேர்க்காமலும் நடுநாட்டானுகவும் இருதலைக்கொள்ளியின் நடுவிலிருந்துக்கொண்டு இப்படியும் அப்படியும் போவதற்கு முடியாமல் சங்கடத்தை யடையும் எரும்புபோல இவரும் மெத்தக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு திரிகிறபோது யெவர்களுந் தன்னையழைத்து யிப்படிக்கி யேன் மனவருத்த முற்றுத் திரியும்காரணமேதென்று வினவுமவர்களை நோக்கி யான் துலுக்கரிற் கலந்து போகவெண்ணி சுன்னத்துச் செய்துக்கொண்டே னுகையால் பிராமணர்கள் என்னைக் கிட்டச்சேர்க்கமாட்டாமற் றுரத்தி யடிக்கின்றுர்க ளென்று உண்மையைச் சொல்லிக்கொண்டுத் திரிவதால் இவருக்குப் பயித்தியம் பிடித்ததென்றுச் சகலருஞ் சொல்லிக்கொள்ள இஷ்டமானபடி திரிந்துக்கொண் டிருக்கையில்ஒரு நாளிந்த பகிரமபட்டர் யான் பிராமணனே அல்லது துலுக்கனே என்ற சந்தேகங்கொண்டு இந்த சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்யத் தக்க ஆசான் கிடைக்கவில்லையேயென்று தேடித் திரிந்துக்கொண்டிருந்தார் இப்படிச்சந்தேக நிவர்த்திக்குத் தக்க ஆசானை தேடிக்கொண்டிருப்பதிலலையே சிலநாள்கள் கடந்துபோயினது அப்போது மெத்த விசனத்துடன் திரிந்துக்கொண்டேவடவாளமெனுங் கிருமத்திற்குவந்து அங்கு சந்நிதியும் அதைச்சார்ந்த மடமு மொன்றிருக்கக் கண்டு அதற்குட்புகுந்து போகையில் சிலசாதுக்கள் கூட்டமாய்க் கூடிக்கொண்டிருப்பதைப்பார்த்து அக்கூட்டத்தில் நாகநாதரெனுஞ் சுத்தப்புருட னவ்விடத்தில் வெகுமுடுக்கா யிருக்கக் கண்டு அவருக்கு சமாதியொன்று வெகுவேலைத் தரமாகக் கட்டுவதையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அந்த நாகநாத சித்தபுருடன் அங்கிருக்குங் குளத்தடியில் வந்து தன்கையிலிருந்த சக்கரையை அக்குளத்தினிற்

போட்டார் அதிலெரும்புகளிருக்க அதின்பேரிலிரண்டு கற்களை வைத்தார் அவ்வெறும்புகள் தண்ணீரில் முழு கிச் சாகாமல் உயிருடனிருப்பதைக் கண்டு இந்த பகிர மபட்டர் அவருடைய மருந்துவததிற்கு அதிசயங்கொ ண்டு இப்பெரியோராலே நமது சந்தேக நிவர்த்தியாகு மென்று விண்டு நிடங்கொண்டு இவரே நமது சற்குரு நாதரென்றும் இவரேதன் சந்தேகத்தை நீக்கும் போத ரென்று கருதி அவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து ஓசுவாமி யான் துலுக்கனே அல்லது பிராமணனே இந்தசந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்ய வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அப்போதந்த குருநாதன் வெகுவி சையாய் தன் கையிலிருக்குந் தடியினலே ஓங்கி சிரசின் மீது நன்ருயடித்தார் அவ்வடியைப் பட்டமாத்திரத்தில் பகிரமபட்டர் மெய்சோர்ந்துப் பூமியின்மீது ஸ்மாரகம் தப்பி விழுந்து கிடக்கக் குருநாதன் பகிரமபட்டர் சந் தேகத்தை நிவர்த்திசெய்ய வேணுமென்றுக் கருதி உப சரித்து அருகிலிருக்கும் சிஷர்களை யழைத்து இவனு டைய தேகத்தை நையும்படி நன்ருக வடிக்கச்செய்து அந்தமாங்கிஷம் செறிதசையுஞ் சியும் நரம்புகளும் பஞ் சுப்போலாக்கி அதை யுண்டைசெய்து வைத்து சிறிது நேரஞ் சென்றபிறகு அந்தக்குருநாதன் அவ்வுண்டை யை யெடுத்துத் தன்னுடைய கரங்களாலே புருஷனைப் போலச்செய்து அப்புருஷனை யக்கினியில் வைத்தார் அவ்வக்கினிதேவன் தணிந்துபோகும் வரையிலிருத்தி உடனே அக்குருநாதன் தன்னுடையக் கிருபையெனுஞ் சாந்தத்தை அம்மூர்த்திக்குள் பிரகாசிக்கச்செய்து அச் சரிரத்திற்குள் சைதன்னியத்தைச் சஞ்சரிக்கும்படி பா ர்த்தமாத்திரத்தில் அந்த பகிரமபட்டர் உயிர்பெற்றுந் துரிய புன்மனியவஸ்தை யடைந்த துரியயோகியைப் போல வெழுந்து குருநாதனை வணங்கி இணங்கி நிற்கக் கண்டு அந்த நாகநாதர் பகிரமபட்டரை நோக்கி ஓபிரா மணோத்தமா நீ யாரென்றுவினவ அதற்குப் பகிரமபட் டர் ஒன்றும்பேசாமல் மௌனமாகவிருக்க நாகநாதர் ஓபிராமணு நினது பாபங்களெல்லாம் பரிகாரமாகிப் பரிசுத்த ஆத்துமாவாகினுப் நினக்குண்டாகிய பெருந்த சந்தேகமும் நிவர்த்தியாயிற்று வென்று வினவி உடனே அவயவங்களெல்லாம் பின்னமில்லாமல் பூர்த்தியாகவிரு க்கின்றதாயென்று பரிசோதித்து யாவத்துமான அவய வங்களும் பூரணமாயிருக்கக்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு அந்த பகிரமபட்டர் சிரசின்மீதுத் தன்கரங்களை வைத் துத் தாரகமந்திரத்தை யுபதேசித்துச் சீக்கிரமே நிரதி சயானந்த ஸ்ரீவைகுந்த சம்பிராப்தியை யடையக் கட வாயென் றுசீர்வதித்து அஸ்த மஸ்தகவியோகந் தெரிவி த்து புன்னிஷ்டமானபடி போகக் கடவாயென்று மங் கள வாக்சவிக்க அந்த பகிரமபட்டர் ஆசானுடைய கட்டளையின்படி வடவாளக் கிராமத்தை விட்டுப் புறப் பட்டு மறுபடியும் பைட்னிபுரத்தை யடைந்து அங்குத் திவ்யக்ஞான சம்பூரணனுகிப் பிரமானந்தத்துடன் பிரா மண அக்கிரகாரவீதியில் ஹரிபஜனை செய்துக்கொண்டி ருந்தார்.

இந்தப்படி பகிரமபட்டர் நாகநாதரால் பழைய தேகத்தை போக்கிப் புதியதேகத்தைப் பெற்று திவ் யக்ஞான சம்பன்னனுகி வீதிகள்தோறும் ஹரிபஜனை செய்துக்கொண்டு திரியும் பகிரமபட்டரை அவ்வக்கிரா ரத்திலிருக்கும் பிராமணர்கள் கண்டு இந்தத் துலுக்கப் பிராமணன் இத்தனை நாளெங்கே போயிருந்தான் இன் று நமதக்கிராரத்தி னுள்வந்து ஹரிபஜனைசெய்கின்றுன் முன்னமிவனை இவ்வூரரசன் துலுக்கனென்றே தீர்மா னஞ் செய்திருக்க இத்துலுக்கன் நமதக்கிராரத்திற்குள் ளேன்வந்தான் இவனை யினியிங்கு வரவொட்டாமற் பிடி த்தடித்துத் துரத்துங்களென்று சொல்லி ஆங்காரமே விட்டு அப்பிராமணர்கள் பகிரமபட்டர் மேல்விழுந்து இடியிடியென் றிடித்துப்புடை புடைபுடை யென்றுப் புடைத்து அடா பகிரமபட்டா துலுக்கனுகிய நீயெங் கள் வீதிக்குவந்து பயமின்றி ஹரிபஜனை செய்கின்றயா இதை ஜீவனமாகச் செய்துக்கொண் டிருக்கின்றையா அடா துஷ்டா உத்தமமாகிய பிரமகுலத்தைவிட்டு துலு க்கமதத்திற் குட்பட்டு கெட்டுப்போயின பிரஷ்டா இன் றுமுதல் இவ்வீதிக்குள் வராதே என்சொல்லை மறுத்து வருவாயாகி லுன்னைச் சித்திரவதைசெய்து விடுவோம் இது திண்ணமென்று கருதக்கடவா யென்று சொல்லப் பகிரமபட்டர் தன்னைப் பிராமணர்கள் அடித்த அடிக ளாலுண்டாகிய நோயினுல் மெத்தவருந்தி ஓபிராமணர் களே வீணுக வென்னைத் துலுக்கனென்றும் பிரஷ்ட னென்றும் துஷ்டனென்றும் இன்றுமுதல் எங்கள் வீதி க்கு வராதேயென்றும் மேல்விழுந்து நீங்களெல்லோரும் அடித்தீர்கள் அதனுல் யான் தாழ்ந்தவனுகப் போகிற தில்லை ஆகையால் முன்னமென்னை யரசன் பரிசோதித் துச் சுன்னத்து செய்திருந்தமையால் துலுக்கனென்று தீர்ப்புக் கொடுத்தான் அதனுலெனக்குச் சந்தேகமுண் டாகி அன்றுமுதல் யான் தக்க வாசானைத்தேடித் திரிந் துக்கொண்டே வடவாளமெனுங் கிராமத்தை யடைந்து அங்கு சித்திர விசித்திரமாகச் சமாதி கட்டுவித்துக்கொ ண்டிருந்த நாகநாதரைக் கண்டு இவராரோ பெரியவ ராக யிருக்கின்றுரென் றுலோசித்துக் கொண்டிருக்கை யில் அந்தநாகநாதர் மடத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டுவந்து அங்கிருக்குந் தடாகத்திலிறங்கி யவர் கரத்தி லிருந்துச் சர்க்கரையை அத்தடாக ஜலத்திற் போட்டார் அதிலெ றும்புக ளிருக்கக்கண்டு அவ்வெறும்புகள்மீது இரண்டு

Koviloor Digital Library

கற்களைவைத்தார் அதனால் யெறும்புகளுந் தண்ணீரில்
முழுகிப் போகாமல், மிதந்துக்கொண்டிருந்ததை யான்
கண்டு மெத்த ஆச்சரியமடைந்து இவரே நமக்குற்ற சங்
தேகத்தை நிவர்த்தி செய்யத்தக்க வாசானுகுமென்று
நம்பிக் களங்கமற்ற மனதுடன் அவர் திருவடித் தாம
ரைகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து இருகரங்களையுஞ்
சென்னிமீது குவித்துக்கொண்டு ஓ சுவாமி யான்துலுக்
கனே அல்லது பிராமணனே இந்தச் சந்தேகத்தைநிவர்
த்திசெய் வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டேன் அத
ற்கந்த குருநாதன் பதிலொன்றுஞ் சொல்லாமல் தங்க
ரத்திலிருந்தத் தடியாலென் சிரசின்மீதோங்கி யடித்தார்
அவ்வடியினால் யான் மெய்சோர்ந்து பூமியின்மீது விழ்
ந்து உடனே தெளிந்தெழுந்திருக்கக் கண்ட ஆசான்
சிஷர்களை யழைத்து என்னுடைய திரேகத்தைப் பஞ்சு
போலாகும்படி நைய நறுக்கச்சொன்னார் அவர்களு மங்
தப்படியே இருப்புத்தடிகளைக் கொண்டு அடிக்கும்வரை
யிலெனக்குப் பிராணனும் சுயக்ஞானமு மிருந்தது இர
ண்டு மூன்றடி பட்டமாத்திரத்தில் சுயக்ஞானமுமற்றுப்
பிராணனும் போயினபின்பக் குருநாதரென்னை யெவ்
வாறுசெய்து உயிர்கொடுத் தெழுப்பினரோ யானறி
யேன் பின்பெனக்கு ஸ்மாரகம் வந்தவுடனே குருநா
தனை யிணங்கி வணங்கி நிற்கிறபோது அக்குரு நாதரெ
ன்னை நோக்கி நீயாரப்பா வென்றார் அதற்கு யானென்
றும் பதில் சொல்லாமல் மௌனமாக யிருக்க அதை
யுணர்ந்தக் குருநாதன் ஓ பிராமணோத்தமா நீசெய்த
பாபங்களெல்லாம் பறந்துபோயிற்று அன்றியும் நீ துலு
க்கனல்ல பிராமணனேயாகும் முன்னம் நின்னுட்டரச
னுன்னைப் பரிசோதனை செய்யும்போதிருந்த சுன்னத்து
இப்போதிருக்கின்றதா பார்த்துக்கொள் ளென்றுசொ
ல்லி என்சிரத்தின் மீதுத் தன்கரங்களை வைத்துத் தாரக
மந்திரத்தை யுபதேசித்து மங்களவாழ்த்துகள் வாழ்த்தி
யினியுன்னிஷ்டப்படி செல்லக்கடவா யென்று விடை
தரப் பெற்றுக்கொண்டுவந்து என்ஜென்மங்கடத்தேரும்
படியான வழியெதுவோ அந்தமார்க்கமான ஹரிபஜனை
யைச் செய்துக்கொண்டு வழியேபோகு மென்னைச் சின்
னபின்னமாக வடித்துத் துறத்துகின்றீர்களே இதுஞா
யமோ வெனக்கேட்டு அந்தப் பிராமணர்கள் பகிரமபட்
டர் யிடையில் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் வஸ்திரத்தை
யவிழ்த்துப் பரிசோதனை செய்துப் பார்க்கும்போது
துலுக்கமதத்தை யடுத்த சுன்னத்து யில்லாமல் போக
வே எல்லோரு மெத்த சந்தோஷமடைந்து பகிரமபட்
டரை யழைத்துச் சென்று அரசன் கொலுமுகத்தில்
நிறுத்தித் துலுக்கருக்கும் தங்களுக் மிருக்கும் வியாச்சி
யத்தைத் தெரியப்படுத்த உடனே, அரசன் துலுக்கரை
வரவழைத்து இதோ பார்த்திர்களா முன்னமிவனைத்
துலுக்கனென்றே தீர்ப்பு செய்திருக்கின்றேன் அப்படி
க்கிருக்க இப்போதிவன்வந்து நான் பிராமணனே யன்
றித் துலுக்கனல்லவென்று வியாச்சியங் கொடுத்திருக்
கின்றான் உங்கள் சம்மதியென்ன அதற்குத்தக்க ருஜு
வேதாகிலு மிருந்தால் சொல்லி வழக்கைத் தெளித்துக்
கொள்ளுங்களெனத் துலுக்கர்கள் ஓ பார்த்திபரே இதெ
ன்ன யடிக்கடி தொந்திரவாக விருக்கின்றது இவனுக்கு
சுன்னத்து செய்திருப்பதே திருஷ்டாந்திரமாக விருக்க
இவனைத் துலுக்க னல்லவென்றும் பிராமணனே யாகு
மென் றெப்படிச் சொல்லுகின்றதெனப் பிராமணர்கள்
ஓ வேந்தனே! முன்னம் பரிசோதித்ததைப் போல இப்
போதும் பரிசோதித்துச் சுன்னத்துச் செய்திருக்குமா
கில் இவன் துலுக்கனே மறுபடியு மின்ன மிவ்வழக்கை
தங்கள் சமுகத்தின்முன்னம் பேசுகிறதே யில்லையென
அரசன் அங்கிருக்கும் தூதர்களை யழைத்து இவனுக்கு
சுன்னத்து செய்திருக்கிறதா இல்லையா இதையறிந்துச்
சொல்லுங்களெனத் தூதர்களு மந்தப்படியே பிராம
ணன் இடையில் தரித்திருக்கும் வஸ்திரத்தைக் களைந்து
பார்க்கும்போது சுன்னத்து செய்யாம லிருப்பதை யறி
ந்து அரசனைநோக்கி ஓசுவாமி இப்பிராமணனுக்கு சுன்
னத்து செய்யவேயில்லை யென்று நவில அரசன் கேட்டு
மெத்த வாச்சரியப்பட்டு மாச்சரியங்கெட்டு உடனே இ
வன் துலுக்கனல்ல பிராமணனே யாகுமென்றுத் தீர்ப்
புச்செய்தான் அத்தீர்ப்பைக் கேட்டுத் துலுக்கர்கள் ஓ
வேந்தனே! சிலநாளைக்கு முன்னமிருந்த சுன்னத்துயின்
றெப்படிப் போயிற்று இதுவென்ன ஆச்சரியம் சூத்தி
லடிக்க வாயிலுள்ள பற்களெல்லாங் கொட்டிப் போயிற்
றென்பதுபோல சந்தேகத்துக் கிடமாக விருக்கின்றது
ஆகையால், நாங்களே! பரிசோதித்துப் பாராமலிவனை
பிராமணனென்று சொல்லுவது அநீதியென்றுப்பகர்து
துலுக்கர்கள் பகிரமபட்டர் அருகிற்சென்று அவர்தரித்
துக் கொண்டிருக்கும் வஸ்திரத்தைக் களைந்து பார்க்கிற
போது சுன்னத்து செய்யாமலிருப்பதை யுணர்ந்து அத்
துலுக்கர்கள் மெத்த வாச்சரியமடைந்து இதுவென்ன
ஜாலமோ அல்லது மந்திர தந்திரத்தின் வலுவோவென்
றும் பலவாறு யோசித்துக் கொண்டேவ்ந்து அரசனை
நோக்கி ஓ பூபாலரே? இப்பிராமணனுக்கு சுன்னத்து
செய்யக் காணோமென உடனே அரசன் இவர் பிராம
ணரே யாகுமென்று தீர்ப்புசெய்தான் அதைக்கேட்டுத்
துலுக்கர்கள் தங்கள் வியாச்சியம் தோத்துப்போயிற்றே
யென்று விசனப் பட்டுக்கொண்டு போயினர்கள் பிராம
ணர்களோ வெகு சந்தோஷித்தராகி பகிரமபட்டரை
தங்களுட னழைத்துச்சென்று அக்கிரமாத்தி லுள்ளப்
பிராமணர்களை யெல்லாம் வரவழைத்துக் கூட்டஞ்சேர்
ந்து பகிரமபட்டரைப்பத்தி ராஜசபையில் நடந்த செய்

தியை யெல்லாம் ஒன்றொழியாமற் பகர்ந்துயாவருமொப்புக்கொள்ளும் படியாகச் செய்து பகிரமபட்டரைத் தங்கள் குலத்தினிற் சேர்த்துக்கொண்டு அவருக்கு வேண்டிய பிரசாத முதலானதுகளும் ஒவ்வொரு தினத்திற்கு ஒவ்வொரு வீட்டாருதவி செய்யும்படி. ஏர்ப்பாடு செய்ய அப்போதந்தப் பகிரமபட்டர் முறைப்படி. ஒவ்வொருவீட்டினிற் புசித்துக்கொண்டு தன்குருநாதரைப் பலவிதங்களாகத் தோத்திரம் புரிந்தும் ஹரிபஜனையையிடைவிடாது செய்துக் கொண்டும் அளவுகடந்த தன் சற்குரு நாதருடைய மகுத்துவங்களைப் பலருமறியச் சொல்லிக்கொண்டு மிருந்து ஒருநாள் பண்டரியை நோக்கி நடந்துச் சிலநாளிற் பண்டரியை யடைந்து அங்கிருக்கும் பாண்டுரங்கநாதனைச் சேவித்துப் பரமானந்த மேலிட்டுத் தன்னை மறந்தாடிப் பல கீர்த்தனைப் பாடிப் பரமாத்துமா வுடன் கூடிப் பாகவதர்கள் திருவடிப் பொடிகளைச் சிரசினிற் சூடி உலகவாசையை மறந்துப் பரம வைதிகச் சாம்பிராஜ்யமாகிய வைகுந்தமானகரமெனும் பரந்தாமத்தை யடைந்து நித்திய முக்தர்களுடன் கலந்து மெத்த சுகானுபவ மடைந்துக் கொண்டிருந்தார்.

வாழி விருத்தம்.

அகிலமதிலறுமறைகளனைத்துணர்ந்தோன்வாழியே யறுசமயமதின்சாரமறிந்துதேர்ந்தோன்வாழியே
வெகுவிதமாய்மேவிஜென்மமாறினோன்வாழியே வேதாந்தசித்தாந்தவிதிநடப்போன்வாழியே
தருமவராம்வேதியர்கடமைச்சார்ந்தோன்வாழியே தாரத்தைதவிர்த்தமுக்திதாரத்தோன்வாழியே
பகிரமபட்டரெனும்பெரும்பான்மையோன்வாழியே பாதபங்கயத்தினம்பணிந்துய்வோர்வாழியே.

விட்டலதேவாயநமஃ

பகிரமபட்டர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபாண்டுரங்கவிட்டலாயநம:

ஸ்ரீ ம த்

பாபாஜி சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

மாபாவவிருளைப்போக்க மாதவிகணவன்செம்பொற்
ஸ்ரீபாதபக்திசெய்திச் செகத்தினிற்புனிதனாக
தாபாக்கினிமூன்றும்போக்கித் தவம்புரிந்தரியைக்கண்ட
பாபாஜிபங்கயத்தாள் பணிந்தென்றுமுய்குவோமே.

திரு மகளுக்கோ ரிருப்பிடமாகியும் தெளிந்த ஞானியர்கள் வாசத்தலமாகியும் நீர்வளமும் நிலவளமும் நிறைந்த தேசமாகியும் மணிமாட மாளிகைளாலே யிலகும்படியான தாகியும் மகத்தாகிய வினைகள் யாவும் அதைப் பார்த்தாலே விலகும்படியான தாகியும் சாலைவாய்ப்புஞ் சோலைவாய்ப்புங் கண்டோ ராழ்வதாகியும் சாதுவர்ணத்தாரு மங்கேயிருந்து வாழ்வதாகியும் சேடனாலு மதின் பெருமையைச் சொல்லத் தரமாகாத தாகியும் ஸ்ரீமான்களாகிய பெரியோர்க ளுடைய நெஞ்சமானது வேறொன்றினிற் புகாமலித் தலத்தையே நாடிக்கொண் டிருப்பதாகியும் விளங்கப்பட்ட மங்களகரமுடைய பாராமதி யென்னுஞ் க்ஷேத்திரத்தில் உத்தம குணத்திலும் நற்றல முயற்சியினாலும் கல்வியின் வணக்கமும் நல்லோரிணக்கமும் சாதுக்கள்சேவையும் மாதனத்தி னீகையும் இடைவிடாத் தியானமும் மடமையிலா மோனமும் ஆதுலர்க்காசனமும் அருமையான சாந்தமனமும் பொருந்தி சிரேஷ்டமாகியப் பிராமணகுலத்தி லுதித்தவரும் பிரம்மத்தி லிருதயத்தைப் பதித்தவருமாகிய தாமாஜி யென்றொருவ ரிருந்தார் இவருக்கு நற்குணமும் நற்செய்கையும் வாய்ந்த மனையா ளொருவளுண்டு இவ்வுத்தய மாதுடன்கூடி இல்லறமே நல்லறமெனக் கருதி இல்வாழ்க்கையை யனுசரித்துத் தான் அவ்வூர்கணக்கு அலுவலில் முயன்றிருந்து மானியங்களும் சம்பத்துகளும் விசேஷித்து வெகு செழிப்புட னிருந்தார். இப்படி இவருக்கு எல்லா சம்பத்துகளு மிருந்தும் புத்திரசம்பத் தொன்று குறைவாயிருப்பதால் மெத்த விசனத்துடன் சிலகாலங் கழியப் பின்பொருநாள் தன்குல தெய்வமாகிய ஆதித்தனைக் குறித்துத் தம்பதிகளிருவரும் பூசைமுதலான பஜனை செய்துக் கொண்டிருக்க இப்படி யனேகநாள்கள் செய்துக் கொண்டு வருகையில் அந்தத்தபனன் இவர்கள் பக்தியாகச்செய்யும் பூசை முதலான பஜனைக்கு மெத்த சந்தோஷித்து ஒருநாள் அந்த ஆதித்தன் எழுந்தருளித் தாமாஜியின் முன்னம் நின்று சேவைதந்து

Koviloor Digital Library

ஓ தம்பதிகளே! உங்கள் மனத்திலுண்டான குறையெ ன்ன அதை வெளியிட்டால் தடையின்றி அவ்வரத்தை கொடுக்குறேனென, அதற்கு தாமாஜிபந்துலு அவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து முன்னின்று ஓசுவாமி தேவரீருடைய சுந்திரரூப விலாசத்தைக் கண்ட மாத் திரத்தி லடியேனுக்கு மெத்தப் பிரியமாயிற்று எங்கள் பாக்கியாதிசயானது இன்றல்லோ பலிதமாயிற்று எங் களுக் குண்டாகிய குறை யின்றோடு நீங்கிப் போயிற்று எங்கள் குலதெய்வமே உத்தமனாகும் ஒரு புத்திரனைக் கிருபைசெய்ய வேணுமென்று வேண்டிக் கொள்ள அதற்கு ஆதித்தன் மெத்த சந்தோஷ மடைந்து ஓ தாமாஜி பத்தியிற் சிறந்தவனும் சாதுக்களி லுத்தமனு மாகிய ஒருபுத்திர னுண்டாகும்படி வரமளித்தேன் அவனால் நின்குல மூத்தோர்கள் யாவரும் புனிதர்களா கிப் பரம சாம்ராஜ்யப் பதவியை யடைவார்க ளென்று சொல்லி மாயமாய் மறைந்து போயினவுடனே சில நாள் கடந்து போனபிறகு மனையாளுக்குக் கெர்ப்ப முண்டாயிற்றென்று தெரிந்து இதற்குத் தக்கின சிகிச் சைகள் செய்துக்கொண்டுவர ஒன்பது மாதங்களும் பூர்த்தியானவுடனே அவ்வனிதைப் புத்திரனைப் பெற் றுப் புத்திரனுக்குப் பன்னிரண்டாநாள் புண்ணியாக வசனம் படித்து அந்தத்தாமாஜி ஜாதகர்மங்கள் முடித் துச் சாதுக்களுக்கு ததியாராதனையுடன் சகலதான ங்களும் அபாரமாகச் செய்து அப்புதல்வனுக்குப் பா பாஜி யென்று நாமகரணமிட்டு நாளுக்குநாள் செல்வ மாக வளர்த்து வந்தார்கள் அப்புதல்வனும் சுக்கில பக்ஷத்து சந்திரனைப் போல நாளுக்குநாள் விருத்தி யடைந்துக் கொண்டிருக்க சிவாஜிமகா ராஜனுக்குத் தாமாஜியின்மீது மெத்தப் பிரியமுண்டாகச் சிறிது சே னைகளுக்கு எஜமானகச் செய்கையில் அவருக்கு சம்ப த்து அதிகரித்துவந்து சேர்ந்தது இதனால்தாமாஜி மெத் தச் சந்தோஷசித்தனாப் புதல்வனுக்கு ஐந்து வயதான வுடனே பள்ளியி லோதவிடுத்த அவன் கல்வியிற் தேர்ச் ச்சியடைந்து பதினறுவயது பூரணமானவுடனே தங் கள் மரபினில் உத்தமியாகியும் கணவனையே பந்துவென் றும் கணவனையே தாய்தந்தை யென்றும் கணவனையே மித்திரனென்றுங் கருதித் தொண்டு செய்யும்படியான வேணுபாயெனுங் கன்னிகையைப் பேசி அனைவருக் குஞ் சந்தனம்பூசி பந்துமித்திர புரோகிதர் முன்னிலை யில் பாபாஜியையும் வேணுபாயியையும் ஸ்நானஞ்செ ய்யும்படிச் செய்து ஆடை யாபரணங்களா லலங்கரி த்து மணவரையில் தம்பதிகளை ஒக்காத்திச் சடங்கு கள் யாவத்து முடித்து பிராமணர்களாலும் பிராமண ஸ்திரீகளாலும் புரோகிதர் முதலான பெரியோர்களா லும் பந்து மித்திரர்களாலும் அக்ஷதை புஷ்பங்கள் கொண்டு பூஜித்து மங்களாசனஞ்செய்து கொடுக்கப் பட்ட மாங்கிலியத்தை பாபாஜி தன்கரங்களால் வேணு பாயி மிடற்றினிற்சூட்ட வெகுவித மேளவாத்தியங்கள் கடலொலிபோல்முழங்கப் பிராமணர்கள் வேதமந்திரங் களையோதி ஆசீர்வதிக்க முனிவர்கள் பல்லாண்டிசைக் கப் பந்துக்கள் பகவந்நாமத்தையோதி மலர்களிறைக்க வெகு ஆடம்பரமாக நடத்தி தானதருமங்கள் மிதமின் றிச் செய்து பந்துவர்க்கங்களுடன் புசித்துச் சந்தன புஷ்பத் தாம்பூலங்கள் கொடுத்து அவரவர் விடுதிக்கே கினவுடன் தாமாஜி தன்புதல்வனாகிய பாபாஜியையும் மருகியாகிய வேணுபாயியையும் வெகுபிரியமாகப் போ ஷித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இப்படிக்கிவர் சிலநாள் கடந்தபின்பு ஒருநாள்தன் புதல்வனைநோக்கி அந்தத் தாமாஜியானவர் அப்பா மகனே எனக்கோ வயது முதிர்ந்து திரேகந் தளர்ந்து நரைதிரை யதிகரித்துப் பலவீனப்பட்டு நடக்கவும் ஓடவும் சக்தியற்று மெற்ற மெலிந்துவிட்டபடியால் நீ இன்றே அரசனிடஞ் சென்று அவருடைய தயவை யெதிர்பார்த்து என்னுடைய வீனதிசையை யோதி யான் செய்துக் கொண்டிருந்த உத்தியோகத்தில் நீ பொருந்திச் செயது அதனல் கிடைக்கும் பொருளைக் கொண்டு சம்சாரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக் கக் கடவாயென்று நேமிக்க அந்தப்படியே யப்பாபாஜி அரசனை காணும்பொருட்டு புறப்படுகிறபோது தாமாஜி சிப்பாய்களையும் குதிரைகளையு மனுப்ப அதன்மீதப் பாபாஜியேரிக்கொண்டு சிப்பாய்கள் தன்னைச் சூழ்ந்து வரத் தான் முன்னாகக் குதிரையை நடத்தி கொண்டு சென்று அரசனைக் கண்டுபணிந்து தன்தந்தைக்கு நேரி ட்டிருக்கும் மூப்புத் திசையையும் பலவீனத்தைமோதி அவர் செய்துக் கொண்டிருந்த உத்தியோகத்தை யான் செய்கிறேனென்று நவிலக் கேட்டு அரசன் பாபாஜியி னுடைய அடக்க ஒடுக்க புத்திகூர்மையைக் கண்டு உட னே அவருக்கந்த உத்தியோகத்தைக் கொடுத்துச் சில சேனைகளுக்கு அதிபதியாகச் செய்து ஓபாபாஜி இன்று முதலிச் சேனைகளைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு எதிரியர சன் நம்முடைய நாட்டின்மீது படையெடுத்து வராத படிக்கித் தக்கமுயற்சி தேடிக் கொண்டிருக்கக் கடவா யென்றுங் கட்டளை யிட்டனுப்ப அப்பாபாஜியும் மகா பாக்கியம் அப்படியே செய்துக்கொண் டிருக்கிறே னென்று சொல்லி விடை பெற்றுக்கொண்டு தன்னு டைய வீட்டையடைந்துச் சிலதுநாள் போக்கிக்கொண் டிருந்தான்.

இப்படிக்கிந்த பாபாஜி யிருக்கிறபோது சிவாஜி மகாராஜன்மீது வேற்றரசன் படையெடுத்து வருவ

Koviloor Digital Library

லதைப் பாபாஜி யறிந்து விரைந்தரசனிடஞ் சென்று செ
ய்தி தெரியப்படுத்த அரசன் ரதகஜ துரகபதாதிகளை
வெகுவாகக்கூட்டி ஓபாபாஜி இச்சேனைகளைக் கொண்டு
எதிரியரசனை வென்று ஜெயம்பெற்று வரக்கடவாயெ
ன்று சொல்லியனுப்ப அந்த பாபாஜியும் சத்துருக்கள்
சேனைகள் முன்னேவருகையில் தானும் யெதிர்செல்லு
கையில் அப்போது சத்துருக்கள் சேனையி லிருந்தச்
சிலவீரர்கள் குண்டுகளைவிட்டுங் கத்திகளினால் வெள்ள
ரிக்காயை வீசுவது போல வீசி தன்சேனைகளை மடித்
துக்கொண்டே வருவதை யந்தப் பாபாஜிகண்டு பயந்
து அனுதாபங் கொண்டு தனக்குள்தானே யோசிக்கி
ன்றார் அதென்னவென்றால் வெகுயோனிகளில் நாம்
திரிந்து முடிவில் மேன்மையாகிய மானிட ஜென்மம்
நமக்குக் கிடைத்தது இப்படிப் பட்ட சரீரத்தை
இவ்வுலகத்தினில் மாயையெனும் சம்சாரத்தின் பொரு
ட்டு மிகவும் திரவியத்தை முன்னிட்டு உபயோகப் படுத்
தும் விஷயத்தை அனுசரித்து இந்த அற்ப வயிற்றுக்கா
கவே திரேகத்தை விக்கிரயஞ் செய்ததைப் போலப்
பொருத்தப் பட்டதாகும் மேலும் நாம் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறபோதே எத்தனை பிராணிகள் மடிந்து
போயினார்கள் இதைப்போலவே யானுமினி ஒருகணப்
போதி லிந்தரண பூமியில் விழுவது நிச்சயமே இதை
யோசிக்குமிடத்தில் இப்படி யுத்தஞ் செய்து மடிவதா
லென்ன பிரயோசனம் ஒன்றுங்காணோம் ஆகையால்
காலனுடைய தூதர்ளே வருமுன்னம் பரவாசுதேவனைக்
காணவேணும இந்த மேலான காரியத்தை யோசித்து
அற்பமான விஷயத்தைப் பரிகரித்து முக்தி மாதுடன்
கூடிவாழ்வதே திரேக மெடுத்தற்குத் தக்கபலனாகும்
ஆகையா லப்படிப்பட்ட முத்திமார்க்கத்தை கூடி வாழு
தற்குத் தக்க முயற்சியைத் தேடுவதல்லவோ வாசித்துக்
கொண்டதற்குப் பயன் ஆதலால் சகல லோகத்தையும்
ரட்சிக்கும்படியான ஜெகதீசனுடைய அருளைச் சம்பா
தித்து முக்தியடைவதே மேன்மையென்று கருதி இர
ணக்களத்தைக்கண்டு பயந்துப் பின்னிட்டவாக்காகவே
யோடி ஆரணியத்தை நோக்கி நாடி ஆரணியத்தை
யடைந்து ஏகாந்தமாக ஓரிடத்தில் வீற்றிருந்து ஓபரம
சொரூபனே பக்தரட்சகனே தேவதேவனே மகானுபா
வனே தேவரீரை இவ்வுலகின்கண் நன்றாகச் சேவிப்ப
தற் கெந்த உபாயமோ சிரவணமெப்படியோ மனனமெ
ப்படியோ சாதனமெப்படியோ உன்னை யாராதனை செய்
வதெப்படியோ யானொன்று மறியேனே என்று யோச
னை செய்கிறபோது தான் சிறுபிராயத்தி லிருக்கிறபோ
துச் சில பிராமணர்கள் சொல்லிய செய்தி கியாபகத்
திற்கு வந்து அந்தத் திரிபுரசுந்தரி சன்னிதிக்குட்
சென்று பணிந்து அங்கோரிடத்தி லுட்கார்ந்து இருபத்

தொருநாள் அன்ன ஆகாரமின்றி அங்கு தவஞ்செய்து
கொண்டிருக்க அப்பாபாஜியி னுயிரானது கண்டத்தை
யடுத்திருப்பதை அந்தத் திரிபுரசுந்தரி யறிந்து வெகு
விரைவாக யெழுந்தருளிப் பாபாஜியைக் கண்டு தன்
கிருபை அவர்மீது படும்படியாகக் கண்ணைப் பூர்த்தியா
கத் திறந்து ஓபாபாஜி தவசை நிறுத்தும் என்னைச்சே
வியும் சேவித்து உமக்கு வேண்டிய வரமெது அதைச்
சீக்கிரங் கேளுமென்று நவிலக்கேட்டு பாபாஜி கண்ணை
த்திறந்துப் பவானியைக் கண்டு சேவித்து ஓம்மயேஸ்
வரி ஜெகத்திற்கு ரட்சகனும் ஜெகதீசனுமான ஸ்ரீமந்
நாராயணனைக் கண்டு சேவிக்கும்படியான வரமொன்று
தயவுபுரிய வேணுமென்று வேண்டிக் கொள்ள அதற்
கம்மயேஸ்வரி சற்றாலோசித்து ஓபாபாஜி நீ சேவிக்கப்
பிரியங்கொண்ட பகவான் எனக்கு சுவாதினப்பட்ட
வனல்லவே நினக்கவன் சேவை கிடைக்கும்படிச்செய்ய
என்னைப்போல சத்திகளனேகம் பேர்கள் அவரிடத்தில்
அனேகநாளாய் சேவிப்பதற்குக் காத்துக்கொண்டிருக்க
அந்தப் பகவான் சேவை நினக்குக் கிடைக்கும்படிச்
செய்ய வென்னாலாகுமோ திரவிய முதலான சம்பத்து
களைக் கொடுக்க என்னாலாகும் இதுவேண்டுமானால்சொ
ல்லுமென அதற்கு பாபாஜி ஓபவானி சிலநாளில் அழி
ந்துப் போவதாகிய இந்த அற்ப வஸ்துக்களை யான் கன
விலும் நினைக்கவேயில்லை என்று மழியாத வஸ்துவெது
வோ அவ்வஸ்துவை யடையும்படியான கிருபை புரியு
மம்மணீ யென்று வேண்ட அதற்குப்பவானி ஓபாபாஜி
மாயாதீனனான நாராயணன் அன்னிய சாதனங்களைத்
தவிர்த்து காயம் மனது வாக்கு எனும் திரிகரண சுத்த
மாய்க் களங்கமின்றித் தன்னை யாரொருவர் தியானஞ்
செய்கின்றார்களோ அப்படிப்பட்ட பரிசுத்த ஆத்துமா
க்களுக்கே தன்னுடைய சேவை எளிதில் கிடைக்கும்
படி அருள்செய்வார் என்போலியர்க்கு அவர் சேவைக்
கிடைப்பது மெத்த அருமை யாகுமென்று பின்னுஞ்
சொல்லுகின்றாள்.

கேளும் ஓ பாபாஜி வேதங்களுக்கும் வேதபோ
தங்களுக்கும் அதீதனாகிய பகவானைச் சேவிப்பது அரு
மையாயினு அப்பகவானுனக்கு கிடைக்கும்படி யுனக்
கொரு தந்திரஞ் சொல்லுகின்றேன் இவிடத்திற்கு ஆறு
மைல் தூரத்திலிருக்கும் குண்டோகாமெனுங் கிராமத்
திற் கருகினிலொரு பருவதமங்குண்டு அப்பருவதத்
தின் மேலே சடலேஸ்வர னென்றொரு லிங்கமுளது
அதற்கருகில் தடாகமொன்றுளது அத்தடாகமானது
மாண்டவ்யமா முனிவராலே பிரதிஷ்டை செய்யப்
பட்டு வெகு குளிர்ச்சியாயும் சோலைகளின் னிழலினா
லும் மெத்தப் பிரசித்தி யடைந்ததாகும் மேலும் அதிக

Koviloor Digital Library

மகிமை பொருந்திய அதில் ஸ்னானஞ்செய்யுமவர்கள் ஜென்ம பாவனமாகி மருஜென்மமின்றி நித்திய முக்தர்களாவார்களென்றும் அன்றியும் மாண்டவ்ய மாமுனிவரை அந்த சடலேஸ்வரர் காப்பாத்தினத்தலமுமாகும். மேலும் ஷேகுமகம்மது யென்பவனைத் துலுக்கனெனவ னவ்விடத்தில் புனிதனாகும்படிச் செய்வித்ததும் இன்னுமிந் கலியுகத்தி லனேக சித்தியடையச்செய்ததுமாகிய அந்தத் தடாகத்திற்குச் சென்று நீ ஸ்னானஞ்செய்துவிட்டானங்ளை முடித்துக் கொண்டு இதோ யிந்த பகவத்கீதையை வாசித்துக்கொண் டிருமென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார் ஓபாபாஜி நான் சொல்லியதைப் பொய்யென்று கருதவேண்டாம் சீக்கிரம் அங்கு போவீராகி லுமக்குச் சிலநாளில் பகவானுடைய தெரிசனம் அவசியமுனக்குக் கிடைக்குமென்று சொல்லி மறைந்துபோயினன். உடனே யந்தப் பாபாஜியும் புறப்பட்டு நடந்து குண்டோசாமெனும் கிராமத்தை யடைந்து அதற்கருகிலிருக்கும் மலையின் மேலேறி அங்கிருக்குந் தடாகத்தினில் முழுகிப் பவானி கொடுத்த பகவத்கீதையெனும் கிரந்தத்தை வைத்து வாசித்துக்கொண்டு தினந்தோரு மிருக்குகையில் அந்த பாபாஜிக்கி நாளுக்குநாள் வைராக்கிய மதிகரித்து ஹரியைக் காணவேணுமென்ற வாஞ்சை மேலுமுண்டாகுவதால் பசிக்கு வேண்டிய கனிகளோ? அல்லதுகிழங்குகளோ சருகுகளோ? எதையும் புசிக்காமல், மகாவைராக்கியத்துடன் ஹரியின் திருவடியில் மனதை நாட்டியிருந்தார்.

இவரிங்கிப்படி யிருக்க அங்கே பாராமதியெனுந் திவ்யக்ஷேத்திரத்தி லிருக்குந் தாமாஜியானவர் தன் புதல்வன் எங்கையோ போய்விட்டா னென்று சொல்லக்கேட்டு இதுசாரமென்று அது அசாரமென்றும் இரண்டுந் தெரியாமல் மெத்த துக்கப்பட்டுக் கொண்டு தன்புதல்வ னெங்கிருக்கின்றான் அவ்விடத்தைத் தெரிந்துக்கொண்டு வாருங்க ளென்றும் சாரர்களை நான்கு திக்குகளிலும் போய்த்தேடி சாதுக்க ளெங்கிருக்கின்றார்களோ? அங்கே யிருப்பானென்றும் சொல்லி யனுப்ப அவரு மந்தப்படியே சென்று தேடிக்கொண்டே நான்கு திக்குகளிலும்போக அதில் வடதிக்கை நாடிப் போனவர்கள் குண்டோகாமெனுங் கிராமத்திற் கிடையிலிருக்கும் சரசில் பாபாஜி யகப்பட அவர் ஜடாமகுடதாரியாகி தாடியுடன் யிருக்கக்கண்டு தூதர்கள் திரும்பி வந்து தாமாஜியுடன் நின்குமாரன் குண்டோகாமில் முனிவராகி யிருக்கின்றாரென்று தெரியச் சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டுத் தாய் தந்தையர்கள் அடங்காத சந்தோஷமடைந்து நமது புதல்வன் மெத்த உத்தமனதலால் அன்னிய விஷயத்தில் பிரவேசிக்காமல் நல்ல விஷயத்திலேயே மனதைச் செலுத்திக் கொண்டிருப்பது நம்முடைய பூர்வபுண்ணிய மாகுமென்றும் அன்றியும் முன்னம் ஆதித்தயன் சொல்லிய மொழிதப்பி நடக்குமோ ஒருநாளும் நடவாதென்று வெகு சந்துஷ்டரா யிருந்தார்கள் அப்போது வேணுபாய் மாமி மாமனிடம் வந்து அவர்களைப் பணிந்து ஓமாமா மாமியா னென்னொழுனன் நின்றிருக்குமிட மெதுவோ அவடத்திற்கு நான் போகிறேன் விடைதர வேணுமென்று வேண்ட அதற்கவர்கள் ஓ அம்மா வேணுபாயி நினது மணாளன் யாதொரு குறைவுமின்றி யிங்கு வருவான் நம்மிடத்திற்கு ஆகையால் நீ நல்ல வயதுப்பெண்ணும் துணையொருவருமின்றி தூரதேசம் போவது தகுதியல்லவென்று நவிலக்கேட்டு வேணுபாயி யவர்கள் சொல்லைக் கேளாமல் தனித்தொண்டியாகப் போயினள் அதையறிந்து தாமாஜியும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் துணையாகச் செல்லும்படியனுப்பினர் அவர்களும் பின்செல்லவேணுமாய் சிலநாள் வழிநடந்து குண்டோகாமைச் சேர்ந்து தபசிகளில் மேலானவராகியும் இணையற்ற சரீரத்தையுடையவராகியு மிருக்கும் பதியின் முகத்தைக் கண்டாள் அப்போது பாபாஜி தன்மனைவியைக் கண்டு அடி பெண்ணே நீயிங்கு வரவேண்டியதென்ன சீக்கிரம் நின் தாய் தந்தையர்களிருக்கும் ஊருக்குச்சென்று சுகமாக யிருமென அதற்கவ் வேணுபாய் பதிலொன்றுஞ் சொல்லாமலும் தூரமாகயிருந்து மனதினில் ஸ்ரீஹரியைத் தியானித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்துத் தன் பதியை யடிக்கொருதரம் பார்த்துக்கொண்டு அங்குத் தானே யிருந்தாள்.

இப்படிக்கப் பதிவிரதைப் புருடனைவிட்டுப் போவதற்கு மனம் வராமல் யிருக்க அதை யுணராமலந்தப் பாபாஜி மெத்த வைராக்கிய சீலனாகித் தன்மனைவியின் பக்கலடைந்து அம்மலையினிலுள்ள குண்டுக் கல்லைக் கொணர்ந்து தன்மனையாளைச் சுத்தியடக்கி குகையைப் போலச் செய்து வழிவிடாமல் மேலே மூடிவிட்டுத் தன்னவலில் தானிருந்தார் அப்போதப் பெண்ணனங்கு ஸ்ரீவிட்டல னுமத்தைத் துதிசெய்துக் கொண்டிருந்தனள் முன்னம் வால்மீகர் ஸ்ரீஹரியினை லோதப்பட்ட ராமமந்திரத்தைத தியானஞ் செய்துக்கொண்டு வெகுகாலமிருக்கையில் அவர்மீது புத்துபடர்ந்து மூடிக்கொண்டதைப் போல இந்த வேணுபாயியை கற்களினால் மூடியதொக்கும் பின்பந்த வேணுபாய் இந்த அனித்தியமான திரேகத்தினிடத்தில் ஆசையை வைத்தபோதிலும் ஹரியினுடைய திருவடி கிடைப்பதரிதாகும் நித்தியமாகியும் சிறந்ததாகியும் எங்கும் நிறைந்

Koviloor Digital Library

திருப்பதாகியும் பேரின்பமாகியும் விளங்கப்பட்ட நிர்
மலஞ்ஞான பக்தி வைராக்கியத்தைச் செய்துக் கொண்
டிருக் ஸ்ரீஹரியும் நம்மைக் காப்பாத்துவா ரென்றும்
அன்றியும் நமக்கு பர்த்தாவே குருநாதராகிக் கற்களை
யடுக்கிக் குகையில் நம்மைவைத்திருக்க பொருள்காயம்
பிராணன் இம்மூன்றும் ஆசாரியாநின மென்பதைப்
போல அடியாளுடைய திரேகமும் பொருளும் காய
மும் இம்மூன்றையுங் கணவனாகிய ஆசானுக்கே அர்ப்
பணஞ் செய்து விட்டேனென்று சொல்லித் திடச்சித்
தத்துட னக்குகையிலிருந்து சமாதி நிஷ்டை செய்துக்
கொண்டிருந்தனள் இம்மாதிப்படிக் கிருக்கப் பாபாஜி
யானவர் உலகமாய்கையில் விழுந்துத் தானெனும் கெர்
வந்தை யடையாமல் மனதை நிர்மலமாக நிருத்தி ஹரி
யை பஜித்துக்கொண்டு மனைவியினுடைய திரேகங் கண்
களில் அகப்படாதபடிக் கிருந்தார்,

இப்படிக் கிருக்கிறபோது அக்காட்டினில் வசிக்
கும் வேடனொருவ னக்கொடிய வனத்தினில் திரிந்துக்
கொண்டே வந்து கற்குகையைக் கண்டு இதற்குள் நீல
வர்னமுடைய வஸ்திர மெப்படி யிருக்குமென்று திரு
டர்கள் திரவியத்தைத் திருடிவந்து இங்கொளித்து வை
த்திருப்பார்க ளென்றுகருதி அத்திரவியத்தைத் தான்
கைக்கொள்ள வெண்ணி அக்கற்களை யொன்றொன்றா
கப் பேர்த்து வைக்கிறபோது அக்குகைக்குள் ளிருக்
குஞ் சிறுவள் தன்கையை யசைக்க வதினாலம்மங்கை
யின் கைவளையல்கள் சத்தமிடக் கேட்டு இதிலாரோமனி
தனிருக்கின்றா னென்றுக் கருதி மேலுங் கற்களை ஒவ்
வொன்றாகப் பேர்த்து வெளியில் வைக்கிறபோது அதற்
குள் திருத்தமான வனிதை யொருவளிருக்கக் கண்டு
நீயாரம்மாவென்று விசாரிக்க அம்மாது புருஷன் னிமி
த்தியம் தானங்குவந்ததும் தன்னைப் புருஷன் அக்கு
கைக்குள் வைத்து மூடியதுஞ் சொல்லக்கேட்டு அவ்வே
டன் ஆச்சரியசித்தனாகி அம்மாதுக்கு வந்தனந் தந்துப்
போயினன் அப்போதம்மாது மெல்லென அக்குகையை
விட்டு வெளிப்பட்டுத் தன்கணவனிடம் வந்து வணங்கி
நின்றாள் அப்படி வணங்கிநின்ற மனைவியை அந்தப்பா
பாஜி கண்டு ஓ பெண்ணே இத்தனைநாளும் அக்குகைக்
குள்ளே பிராணனோ டிருந்தையா நினதுப் பிராணன்
போயிருக்கு மென்றல்லோ நினைத்திருந்தேன் பிராண
னுட னிருந்தது மெத்த ஆச்சரியப்படத் தக்கதே ஆகி
லும் அடிபெண்ணே நீ யிக்காட்டினி லென்னுடனிருப்
பதுனக்கு மெத்தக்கஷ்டமாகும் சுகமாயிராது ஆதலால்
நீ யுன்தாய் வீட்டிற்குச்சென்று சுகமாக விருமென்ற
கணவனைநோக்கி ஓ சுவாமி தேவரீர் இந்த கற்குகையினி
லடியாளை யடைத்துவைக்க அதிலு மிருந்துக் கொண்டு
பகவத்தியானஞ் செய்துயிருட னிருந்து தங்கள் கிரு
பையினாலல்லவோ அன்றியும் பிராணநாயகரே தாங்க
ளே இக்காட்டினி லிருந்துங்கொண்டு அன்னபானாதிகளி
ன்றி சரகுபட்சணங்கள் செய்துங்கொண்டு ஸ்ரீஹரியை
க்கண்டு சேவிக்கும் பொருட்டு மெத்தக் கஷ்டத்தை
யடைந்துக் கொண்டிருக்க அடியாள் மாத்திரம் தாயார்
வீட்டை யடைந்து சுகத்துட னிருப்பது ஞாயமோ
தங்களுடைய திரேகத்தைப் பார்க்கிலும் அடியாளு
டைய திரேகமென்ன அத்தனைசிறந்ததா இக்காலத்தில்
தாயார் யாவள் தந்தையாவன் பந்துக்கள் யாவர் இக்கா
யம் போகிறபோது இதற்குத் துணைவரார்க ளெவர்க
ளும் சுற்றத்தார் பந்துக்களோ சுகத்தை யடைந்துக்
கொண்டு வீடுவாசல் ஆடையாபரணங்கள் முதலான
சம்பத்து நிறைந்திருக்கும் பரியந்தமே எனக்குச் சொந்
தம் நினக்குச் சொந்தமென்று புகலுவார்கள் பந்துக்
கள் அதுகளொன்று மில்லாவிட்டாலோ அவனாரோ
போபோ வென்பார்கள் அந்திய காலத்திலும் பிடித்து
க்கொண்டு யெவர்களு மிருக்கமாட்டார்கள் ஆகையால்
ஓ பிராணநாயகரே பரமார்த்தமாகும் அழியாத சம்பத்
தை யான் நன்றாக வடையும் பொருட்டு நிமைப்பொழு
தும் தங்களைவிட்டு நீங்காம லிருக்கும்படி அடியாள்மீது
கருணை செய்யவேணும் அன்றியும் பூர்வஜென்ம புண்
ணிய பலத்தினாலேயே தேவரீரை யான் கண்டு சேவித்
தேன் அப்புண்ணியபல னில்லாவிட்டா லடியா ளெங்
கையோ தாங்களெங்கையோ ஒருவரையொருவர் கான
ப்போகிறதில்லை ஆதலால் ஓசுவாமி கருணைபுரிய வேணு
மென்றும் அடியாள்மீது கோபங் கொள்ளாமலுங்குறை
கள் விள்ளாமலும் கிருபைக் கண்ணோக்கம் வைத்துக்
காப்பாத்த வேணுமென்றும் அவர் திருவடிகளைக் கெட்
டியாகப் பிடித்துக்கொண்ட வண்ணம் ஓ பரமசொரூப
சிந்தாமணியே அடியாளுக்குத் தேவரீரையன்றி வேறொ
ருவர் கெதியுண்டோ வென்றுக் கண்ணீர் விட்டழுது
புலம்புகிற தன்னுடைய நாயகியை ஆதரித்து அடிபெ
ண்ணே நீ இன்றுமுதல் சரகுபட்சணஞ் செய்து பஜனை
பாடிக்கொண் டிருமென்று கட்டளை யிடக்கேட்டு அம்
மாது அப்படியே மகா பாக்கியமென்று சொல்லிச் சரகு
பட்சணஞ் செய்து இடைவிடாம லரிபஜனை செய்துக்
கொண்டு மிருந்தாள் பாபாஜியோ அதுமுதல் பனிரெ
ண்டு வருடகாலம் தபசு செய்துக் கொண்டிருக்கிற
போது ஸ்ரீஹரியானவர் புலியைப் போல வடிவந் தரித்
துக் கொண்டொரு நாளங்குவந் துட்கார்ந்துக் கொ
ண்டு பாபாஜி வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் பகவத்
கிதையின் சொகுசைக் கேட்டுக்கொண்டு வாயைத் திற
ப்பதும் மூடுவதும் கொட்டாவி விடுவதுமாக விருக்கிற
போது பாபாஜி அந்தப் புலியைக் கண்டு பயப்படா

Koviloor Digital Library

மலும் அதிக பக்தியாக வாசிப்பதைக் கேட்டு அப்புலி யானது அண்டமுகடு பிளந்து விழும்படி பெருத்த ஓசை செய்துச் சிறிதுநேர மிருந்து மாயமாய்ப் போ யிற்று,

இவ்வண்ணம் ஸ்ரீஹரியானவர் புலியின் வடிவங் கொண்டு பாபாஜியிடம்வந்து அவர் வாசிக்கும் பகவத் கீதையின் பக்தியையும் அவருக் குண்டாயிருக்கும்விரக் தியையும் திரேகத்திற் குறைந்திருக்குஞ் சக்தியையும் அவர்க்காதாரமா யிருக்கும் சரகு புத்தியையுங் கண்டு சற்றுநேர மங்கிருந்து உடனே, மாயமாய் மறைந்து போய்ச் சிலநாள் கடத்தி யொருநாளிரவினிலந்த ஹரி யானவர் பெருத்த சர்ப்பவடிவமாகி யங்குவந்து பாபா ஜியைக்கண்டு அவருடையதிரேகத்தை சுத்திக்கொண்டு பலவிடங்களில் கடித்து திரேகமெல்லாங் காட்டுகள்பட உதிரமொழுகப் பெருத்த கஷ்டத்தைக் கொடுத்தும் அந்த பாபாஜி சிறிதேனுஞ் சபலமில்லாமலும் மனங் கலங்காமலும் வெகு திடவைராக்கியத்துடன் சொத்து க்குடையவன் அச்சொத்தைக் காப்பாத்தி வைத்துக் கொள்ள முயற்சி தேடுவானேயன்றிச் சொத்தைப் போ க்கடித்துக்கொள்ள மனமார முயர்ச்சிசெய்ய மாட்டா னென்று மனோதிடங்கொண் டிருக்கிறபோது சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியானவர் பாபாஜிக் குண்டாயிருக்கு மனோதிட வைராக்கியத்திற்கு மெச்சி உடனே, தன்சுயரூபங் கொ ண்டு மங்களகரமாகிய திரேகச்சாயை யுடனும் சதுர்ப் புஜனங்களுடனும் சங்கு சக்கர வாள் கெதை சாரங்க மெனும் பஞ்சாயுதங்க ளுடனும் கடக கங்கண கிரீட கேயூர கௌஸ்துவமாலைகளும் பிரகாசிக்க இடையில் பீதாம்பரஞ் சோபிக்க வனமாலை வனசமாலைகள் குலு ங்கியாட பயப்படாதே யென்று ஹரிசொல்லக் கேட்டு பாபாஜி கண்களைத்திறந்து சுபமங்களகர முடைய பக வானைப் பார்த்து புளகாங்கித திரேகனாகி கண்ணீரொ ழுக மயிர்க்குச்சிட்டுவிழுந்து பணிந்து எழுந்து சிரமேற் கரங்களைக் குவித்துக்கொண்டு ஓ ஜெகதீசா ஆதியும் அனாதியுமாகி அகிலத்திலுள்ள ஜீவராசிகளி னுயிருக் குயிராகி எங்கும் பிரகாசமாகி ஏகாந்த சொரூபமாகி எள்ளுக்கு ளெண்ணெயைபோல யாவத்திலும் நிறைந்தி ருக்கும் ஓ பகவானே! பிரமதேவன் முதலான தேவர் கள் வாக்குக்கு மனதுக்குமெட்டாத பரஞ்சோதியாகிய தேவரீரை இவ்வேழையேன் என்னென்றுத் துதி செய் வேன் எப்படியா னுய்வேன் யென்று பற்பலவாறு புகழ் ந்தேத்தும் பாபாஜியைக் கண்டு சந்தோஷசித்தராகி ஓ பாபாஜி யுனக்கு வேண்டிய வரமெதுவோ கேளுந்தருகி றேனென அதற்குப் பாபாஜி இவ்வேழையேனை யொரு பொருளாக வெண்ணி எழுந்தருளி தெரிசனந் தந்த வரமொன்றே போதும் இதைப்போலவே யென்னுயிரு ள்ள பரியந்தமும் யெத்தனை ஜென்மமெடுக்கினும் நின் னுடைய நாமத்தை மறவாமல் பஜனை செய்துக்கொண் டிருக்கும் படியான வரமொன் றளிக்கவேணும் அன்றி யும் பவானியின் புருஷகாரத்தினா லித்தனை வருடகாலந் தபஞ்செய்துக் கொண்டிருந்து மனநிற்கோரின இஷ்ட சித்தியை யடைந்தேன் இனி வேறொன்று மெனக்கு வேண்டேன் என்றுசொல்லும்போது வேணுபாயிவிரை வினில்வந்து ஸ்ரீஹரியினுடைய திருவடித்தாமரைகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து நினக்கு நிகரான தெய்வமில் லையென்று பலவாறு துதித்து வெகுப்பிரியத்தைத்தெரி யப்படுத்திக் கொண்டோ மெய்சோர்ந்தாள். உடனே, பகவான் வேணுபாக் குண்டாகிய சோர்வைத் தன்சங் கத்தால் போக்கித் தெளிவடையச் செய்து அந்ததம்ப திகளிருவரையும் பார்த்துச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுங்கள் ஓ தம்பதிகளே நீங்களிருவரு மினியிக் காட்டைவிட்டு நாட்டை யடைந்து யாசகவிருத்தியை விடுத்து மெத்தை மேடைகளின்மீது வாசஞ்செய்துக் கொண்டு சுகமாக யிருந்துக்கொண்டு பக்தஜனங்கள் வந்து சரணாகதியடைந்தால் அவர்களுக்குத் தாரகநாம த்தை யுபதேசித்து விரக்திமார்க்கங்களை போதித்து நீங் களும் என்னுடைய குணானுபவஞ் செய்துக் கொண்டி ருங்கள் அன்றியும் புண்டரீகன் நிமித்தியம் பூலோக வைகுண்டத்தினில் பிரியம் நிரைந்துப் பரவையானிருப் பேன் பூலோக வைகுண்ட மெதுவெனில் ஸ்ரீபண்டரி புரமேயாம் அப்பண்டரி புரத்தில் நடக்கும் பிரமோச்ச வத்திற்கு நீங்களிருவ்ரும் வருடந்தோறுந் தப்பாமல் வந்து அடியார்களைக் கண்டு சேவை செய்யுங்கள் ஏனெ னில் சதாகாலமும் இவ்வுலகத்தினில் சத்துக்களோனுஞ் சாதுசங்கத்துக்கு நிகரெதுவுமில்லை யாதலால் நீங்கள் சாதுசேவையிலேயே மனதைச் செலுத்திக்கொண் டிரு ங்களென்று சொல்லி ஸ்ரீஹரிமாயமாய் மறைந்துபோயி னர் உடனே அத்தம்பதிக ளிருவரும் அடங்கா சந்தோ ஷத்துடனே காட்டைவிட்டு நாட்டை யடைந்துத் தங் களூராகிய பாராமதியெனுஞ் க்ஷேத்திரத்தைச்சேர்ந்து அங்கிருக்கும் தாய் தந்தையர்களைப் பணிந்து நின்றுன் அப்படி பணிந்து நின்றப் புதல்வனாகிய பாபாஜியைத் தாய்தந்தையர்க ளிருவருங்கண்டு சில வருடங்களாய்ப் பாராமலிருந்த அவாவினால் அடாமகனே எப்போது வந் தாய் எங்களுக்கு நல்ல பேரைத்தந்தாய் பகவானுடைய சேவை கண்டாயா கண்டு ஆனந்தங்கொண்டாயா பல வாறு பகவந்நாமத்தை விண்டாயா எங்கள்குறை நீங்க வந்து நின்னழகிய மூகத்தைக் காட்டிச் சந்தோபரணம் பூண்டாயா என்று பலவாறு புதல்வனை வினவிக்கொண்

Koviloor Digital Library

டிருக்கும்போது வேணுபாயி விரைந்து வந்து மாமன் திருவடிகளில் விழுந்து பணிய அவர்களும் மருகியை யிருகரங்களாலும் தாவி யெடுத்துப் பல ஆசிகள்கூறிய பின்னர்தப் பாபாஜியும் வேணுபாயியும் ஸ்னானுட்டான ங்களை முடித்தும் அன்னபானாதிகளைப் புசித்தும் போக பாக்கியங்களை யனுபவித்தும் சரணாகதியடையும் பக்தர் களுக்குத் தாரமெந்திரத்தை யுபதேசித்தும் விரக்திமார் க்கங்களை போதித்தும் சதாகாலமு மென்றால் சர்வகால சர்வதேச சர்வ அவஸ்தைகளிலும் இடைவிடாமல் பக வந்நாமத்தைப் பாராயணஞ் செய்தும் வருடந்தோரும் பண்டரிபுரத்திற்கு சென்றுப் பகவானாகிய பாண்டுரங் கனை சேவித்தும் அங்குவந்திருக்கும் சாதுக்கள் சேவை செய்துக்கொண்டும் திரும்பி தங்களூரை யடைந்துக் கொண்டு மிருந்து பகவான் னேமனப்படி. வெகுகாலம் பஜனை செய்துக்கொண்டு அனேகசீர்கள் தங்களைச் சே வித்துக் கொண்டிருக்கக் காலத்தைப்போக்க அத்தம்ப திகளிருவரும் முடிவில் நித்தியமுக்தர்களாகி இப்பூமண் டலத்தினில் வசித்துக்கொண் டிருக்கின்றனர்கள்.

வாழி விருத்தம்.

தாபங்கள்மூன்றுந் தனியவைத்தோன்வாழி
தரைதனிலேசகலமு மனித்தியமென்றோன்வாழி
பாபங்களணுகாமல் பரிகரித்தோன்வாழி
பந்தபாசந்தனையொழித்தப் பரமபுருடன்வாழி
கோபமென்பதில்லாத குணமுடையோன்வாழி
கூசாமல்மனைவியைக் குகையில்வைத்தோன்வாழி
பாபாஜியெனும் பரமபாகவதர்வாழி
பாதமலரனுதினமும் பணிந்துய்வோர்வாழி.

விட்டலதேவாயநமஃ

பாபாஜி சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபாண்டுரங்கவிட்டலாயநம:

ஸ்ரீமத்

முகுந்தராஜன் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

நந்தநந்தனனைக்காண ஞாலத்தில்யோகமார்க்க
முந்தவேயறியவெண்ணி முதியோரைச்சிறையில்வைக்க
வெந்தையேதோன்றிமார்க்க மெடுத்துரைத்திடக்கண்டமு
குந்தனென்றோதும்ராஜன் மொய்கழற்பணிகுவோமே.

கதையின் வரலாறு.

திருமகளுக்கோர் திலகம் போலவும் அம்மாதுக்கோர் மலர்மாலையைப் போலவும் அம்மங்கையின் மார்பினில் விளங்கும் மங்கிலியத்தைப் போலவும் அவ்வனிதை யுதித்த தாமரை மலரைப்போலவும் விளங்கும் சௌராஷ்டிர தேசமென்றோர் நகரமுண்டு அந்நகரமானது மிகுதியாகிய நீர்வளத்தினாலும் நஞ்சை புஞ்சை வயல்களாலும் நவமணிகளிழைத்த மாளிகைகளாலும் யாகயெக்கியாதி வேதங்களோதும் பிராமணர்களாலும் நீதிகுன்றாத க்ஷத்திரியர்களாலும் நானாவித வஸ்துக்கள் வியாபாரஞ் செய்யும் வைசியர்களாலும் உழுது பயிரிடுஞ் சூத்திரர்களாலும் அகழி முதலான கோட்டைகளாலும் அரசன் வசிக்கும் அந்தப்புர மாளிகைகளாலும் ஒளி பெற்றோங்கும் அந்நாடு சகல சம்பத்துகளும் நிறைந்த குபேரன் பட்டணத்துக்கு நிகராகும் இப்படிப்பட்ட நகரத்தை நீதிகுன்றாமல் செங்கோல்செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஐயதுபாலனெனு மரசனானவன் குடிகளுக்கு மெத்தவும் பிரியனாகவிருப்பதால் குடிகள் யாவரும் அரசன்மீது மெத்தப்பிரியம் வைத்திருந்தார்கள் மேலும் விடபுருடர்கள் எப்படி தங்கள் அவயவங்களை அதிக யருமையாகக் காப்பாற்றுவார்களோ அதைப் போல இவ்வரசன் குடிகளைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு வந்தான். இப்படிக்கிக் காப்பாற்றிக் கொண்டுவருகையில் ஒருநாள் இவ்வரசன் மெத்தப் பிரியமாகப் புராணங் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் பிரசினையொன் றுண்டாயிற்று அதென்னவெனில் ஒருமனிதன் சகல சாதனங்களிலும் கைதேர்ந்தவனாக யிருந்தபோதிலும் சத்குருநாதன் கிருபை யில்லாமல் பவக்கடலைக் கடப்பதரிதாகும் என்று புராணீகர் சொல்லக்கேட்டு இவ்வரசன் இந்த அனுபவத்தை தெரிந்துக்கொள்ளும் பொருட்டு இப்போதே யானொரு ஆசானையடைய வேணுமென்று தன்மனதினில் யெண்ணி அதற்குத்தக்கின பிரயத்தனஞ்செய்ய அதற்கு அப்புராணீகர் சிலபிரசித்தி யடைந்த சற்குருநாதர்களைச் சேர்த்து நீங்கள் முகுந்துராஜனைக் காண்பீர்களே யாகில் தக்ஷணைகள் முதலானதுகளும்

வேண்டியமட்டும் கொடுப்பாரென்ற மாத்திரத்தி லவர்கள் அளவற்ற ஆசையுடன் நாங்களுபதேசஞ் செய்வதிற் சிறந்தவர்களென்றுசொல்லக்கேட்டு அரசன்மெத்த சந்தோஷமடைந்து ஓ பரமசற்குரு நாதர்களே! தினனாகிய யடியேன் இதற்காகவே யுங்களை வரவழைத்தேனென்றும் சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார் ஓ பூரணஞ்ஞான சம்பத்திற் சிறந்த உத்தமர்களே! அடியேன் மனம் வாக்குக் காயமென்னும் திரிகரணசுத்தியா யுங்களுக்குச் சரணம் புகுகின்றேன் அநுபவக்ஞானமெனக்குண்டாகும்படி அருள்புரியவேணும் அன்றியும் வாசாக்ஞானம் வேண்டியதில்லை அநுபவக்ஞானத்தை காட்டுங்களென அதற்கவர்கள் ஓ பூபாலரே! புராணசாஸ்திரங்களும் சொல்லியபடி அனேக உபாசனைகளும் யோகலட்சணங்களும் மந்திர தந்திரங்களும் மேன்மையானதென்றார்கள் அதற்கு அரசன் இது நன்றாக யிருக்கவில்லையென சிலர் சுருதிகளுக்கு வியாக்கியானஞ் சொல்லியும் சிலர் வேதாந்த ரகசியங்களை யெடுத்தோதியும் அரசனிதுகளெல்லா மெனக்கு வேண்டியதில்லை வஸ்துவாநுபவத்தைக் காட்டுங்களென சிலர் சிவபூசையை செய்யுமென்று சொல்ல அதற்கு அரசன் கோபத்துடன் நீங்கள் சொல்லுவதில் அநுபவமிருப்பது போல பொருத்தமாக வில்லையேயென்ன அதற்கு சில கோசாயிகள் பாலாஜியைத் துதிசெய்யு மென்றார்கள்.

இந்தப்படி ஆறுமதக் குருநாதர்களும் தன்னிஷ்டத்தைப்போலச் சொல்ல அதற்கரசன் களங்கமற்ற மனதுடன் சொன்னார் அதென்னவெனில் இவர்கள்யாவரும் பகல்வேஷக்காரர்கள் ஆசையிற் கட்டுப்பட்டவர்கள் அக்ஞானவித்தையிற் சிறந்தவர்கள் வஸ்துவின் அநுபவக்ஞான மில்லாதவர்கள் என்றுசொல்லி அக்குருநாதர்களுடைய சொத்துக்களை யெல்லாம் தான்கைக்கொண்டு அவர்களை யெல்லாம் சிறச்சாலைக்குள் போங்களென்ற மாத்திரத்தில் அந்த ஷன்மதக் குருக்கள்களும் மனக்கலக்கங் கொண்டு அரசனைநோக்கி ஓ பூபாலனே! நாங்களென் குற்றஞ் செய்தோமென்று சிறச்சாலைக்குள்போகச் சொல்லுகின்றீர், வேதாந்தங்களென்ன சாஸ்திரங்களென்னப் புராணங்களென்ன இத்தியாதிகளையெடுத்துமெங்களைப் பரிக்ஷைசெய்துப் பாருங்கள் அதுகளில்நாங்களொருவருக் கொருவர் பின்வாங்கினவர்களல்ல இப்படிப்பட்ட எங்களைச் சிறைச்சாலையில் வைப்பதேதுக்கு என்ற குருக்கள்மார்களை நோக்கி அரசன் சொல்லுகின்றார் ஓ சதாசாரியர்களாகி வந்த ஞானகுணியர்களே வஸ்துவை அநுபவக்ஞான மில்லாத உங்கள் மொழிகளெல்லாம் உலகந்தனில் உப்புப் போடாத அன்னத்துக்கு நிகராகும் பதினெட்டு வர்ணஸ்தர்களுக்குப் பரமகுரு சுவாமிகளும் பூசுரர்களுமாகும் நீங்கள் என்னுடைய சந்தேகங்களை பரிசுத்தமாகச் சொல்லி என்மனதை சந்தோஷிக்கச் செய்ய வல்லவர்களொருவருமில்லை ஆகையால் அவசியம் நீங்களெல்லோருஞ் சிறைச்சாலையிலிருக்க வேண்டியதே என்று தூதர்களை ஏவினான் அத்தூதர்களும் அரசன் சொற்படி யவர்களை யெல்லாம் சிறைச்சாலை லடைத்து அரசனுக்குச் செய்தி தெரியப்படுத்தினார்கள் அரசனும் அன்றுதினம் போக்கி யவர்களைக் கொண்டு குளமொன்று எடுக்க அவ்வூரில் ஆரம்பித்தார் எப்படியெனில் கெட்டபாறை மண்வெட்டித் தட்டுக்கூடை முதலானதுகளையும் அந்த குருசுவாமிகள் யாவரு மெடுத்துக்கொண்டு அரசனுடைய கட்டளைக்குத் தடுத்துச் சொல்லாமல் மண்ணைவெட்டிக் கரைமிது போட்டுக்கொண்டிட அவர்களெல்லோரும் இச்செய்தியை யாருக்குச் சொல்லுவோம் எப்படி இவ்வேலையைச் செய்வோம் மனதுக்கேதுந் தோன்றவில்லையே யென்று பேசிக்கொண்டு அவ்வரசனது கட்டளைக் குட்பட்டு வெகு நடயமாக அவ்வேலையைச் செய்துக்கொண்டுவருவதால் அவர்களுக்கு நாளுக்குநாள் பலயீனமுண்டாகி கெட்டபாரையையும் மண்வெட்டியையும் எடுக்கவும் பிடிக்கவுஞ் சக்தியற்றவர்களா யிருந்தபோதிலும் அரசனுடைய பயத்தினால் முக்கி முறண்டிச் செய்துக் கொண்டிருக்கப் பிரதாபமடைந்தவனும் வெகு புண்ணியமுண்டாகினவனுமான அவ்வரசன் அந்தக் குருக்கள்மார்களுக்கு பலயீன முண்டாகும்படிச் செய்த விஷயத்தில் அவர்களெல்லாம் மெத்த தீனர்களாகி யிருந்தார்கள்.

இப்படிக் கவர்கள் சக்தியத்திருக்கிற போது அரசன் சர்வசங்கத்தையும் பரித்தியாகஞ் செய்த சம்சாரத்தைவிட்டுத் துறவரியாகி இருகரங்களையுந்தன்சென்னிமீது கூப்பிக்கொண்டு ஓம் ஸ்ரீமந்நாராயணா நாரதபாராயணா ஜெகத்காரணா பரமபரிபூரணா அடியேனுக்கு அநுபவக்ஞானம் போதிக்கும்படியான பரமகுருநாதனைச் சீக்கிரமாக வனுப்பவேணும் என்று பகவானைத் தொழுதுக் கொண்டு ஆடையாபரணங்களை தரித்துக் கொள்ளாமலும் அறுசுவையுடன் கூடின அன்னமும் நீரும் புசிக்காமலும் ஏவலர்களா லெந்த உபசாரங்களையும் பெற்றுக் கொள்ளாமலும் சத்குருநாதன் சேவையைவிட மேலான தெதுவுமில்லை யென்று ததேக்ஞான பரிபூரண நிஷ்டையி லிருந்துக்கொண்டு உத்தமராகும் நல்ல கிருபையுண்டாகிய சத்குருநாதரை என்றுகாண்பேன் என் மனதிலுள்ள சந்தேகத்தை யெப்படி நிவர்த்திசெய்துக் கொள்ளுவேனென்றும் இப்படி ஏகநிஷ்டையுடன் அரசனிருக்கையில் அங்கே சிறைச்சாலையினி

Koviloor Digital Library

யிருக்குமவர்கட்குப் போக்கிட மெங்கு மகப்படாமல் எல்லோங் கூடிக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினார்கள் அதென்னவெனில் இந்தப் பூபாலன் மெத்த தானதக்ஷிணைகளைக் கொடுப்பாரென்று நம்பி ஆசைகொண்டிங்கு வந்தும் நமது வினைபானது நம்மையெல்லாம் குளம் வெட்டும்படி விடுத்தார் வீட்டினிலிருக்கும் மனையாள் மக்கள் முதலானோரும் வெளியிற் போனவர்களை இரண்டு மூன்றுநாளாய்க் காணோமே பதினாறுபேரும்என்னமானார்களோ வென்று விசனப்பட்டுக் கொண்டுமெத்தக் காபரா செய்வார்களே அந்தத்திட புருஷனான ஸ்ரீஹரி நம்மை எப்போது காப்பாத்துவரோ அந்த ரகசியம் நமக்குத் தெரியவாராதென்று யிருப்பார்கள் அன்றியும் ஸ்ரீஹரி கோவிந்தா அச்சுதா கிருஷ்ணா அப்பிரமேயா கரிவரதா முன்னம் தாமத்தை யுலகத்தினில் நிலைநாடும் பொருட்டு பல அவதாரங்க ளெடுத்துத் துஷ்டர்களை சிக்ஷிதது சிஷ்டர்களை ரக்ஷித்தும் தருமத்தை நிலைநாட்டவில்லையா எங்களைக் காப்பதுமக்கோர்தொல்லையா இன்னமுமக்குக் கிருபை வல்லையா எங்கள் முன்தோன்றி பயப்படாதீர்க ளென்றோர் வார்த்தைச்சொல்லையா அன்றியும் பரமாதுமனே பரமசொரூபனே எங்களைக் காக்கும்படியான தெய்வம் நீரேயென்று நம்பியிருககின்றோம் ஆகையால் தயவுசெய்து விரைந்துவந்து எங்களை இச்சிறையில் நின்றும் மீட்டி ரக்ஷிக்கவேணும் தீனர்களுக்கு நாதனாகிய ஓஜெகதீசா யென்று சிறையை மீட்டும்படி பகவானை தியானித்தார்களே யன்றி உண்மையிலேயே இவர்கள் பக்தியுண்டானவர்களல்ல அரசனோசத் குருநாதனைச் சேவிக்கும் பொருட்டும் அவரால் வஸ்து வானுபவம் தெரிந்துக்கொள்ளும் நிமிந்தியமும் ஸ்ரீஹரியைத் தோத்திரஞ் செய்தார்.

இந்தப்படியாக உபயத்திராளும் மெத்தவுங்கதறிப் பதறி யழைக்கும் முறையைககேட்டு ஸ்ரீஹரியானவர் வெகு சந்தோஷ சித்தராகி பிராமண பிரமசாரி வடிவமெடுத்து மார்பினிற் புரளும் முப்புரிநூலும் கமண்டலமும் பிரம்புங் கையினிற் பிடித்து இடையில் அரைஞாணும் கௌபீனமும் அதற்குமேல் தாவள்ளியமான வஸ்திரமுந் தரித்துக்கொண்டு புறப்பட்டுவந்து தடாகக் கரையின்மீது நின்று அங்கு மண்வெட்டிக் கொண்டிருக்கும் குருக்கள்மார்களுக்கு வந்தனந்தந்து செந்தாமரைக்கண்ணன் சேவைக்கு நீங்கள் தக்கவர்களா யிருக்க இந்தவேலை யேதுக்கு இப்படிசிரமப்பட்டு செய்துக்கொண்டு இவ்விடத்தினி லிருக்கின்றீர்களென அதற்கப் பிராமணர்கள் வாமனரூபத்துடன் வந்த அம்மூர்த்தியைக் கண்டு அழகிய முகமும் சுந்தர திரேகமும் ஷட்குணபூர்த்தியுமுண்டாகி இவ்விடத்திற்குயேன்வந்தீர் இவ்வூர் அரசன் எங்களுபதேசம் வீணானதென்று மதித்து எங்களைச் சிறையினில் வைத்ததன்றியுங் குளத்தை வெட்டும்படி கெட்டபாறை மண்வெட்டி பிக்காசுங் கொடுத்துத் தூதர்களைக் கொண்டு எங்களை மெத்தவும் பாதிக்கின்றான் எங்கள் கதியே இப்படிக்கிருக்க அரசன் உம்மைக் கண்டால் என்னகட்டளை யிடுவனோவென்று விசனப்படுகின்றோமென்ற ஆரியர்கூட்டத்தை நோக்கிஐயா குருக்கள்மார்களே! நீங்களேதுக்கும் பயப்படவேண்டாம் உங்களை முன்னமிச்சிறையில் நின்றும் விடுவித்துப் பின்பல்லவோ அரசனைக் காணுவேன் ஆகையால் உங்கள் கரங்களிருக்கும் மண்வெட்டி கெட்டப்பாறை பிக்காசு முதலிய சாமான்களைச் சீக்கிரம் விட்டெறிந்து விட்டு யெல்லோரு மென்னிடம் வாருங்கள் என அவர்களு மந்தப்படியே பிக்காசு முதலானதுகளையும் விட்டு வருகையில் அரசன் தூதர்கள் அவர்களைத்தடுத்து போகக் கூடாதென்றுக் கடுகடுத்துப்பேச அதற்குப்பிரமசாரியாகிவந்த மாயபிராமணன் அத்தூதர்களை நோக்கி ஓ தூதர்களே போதும்போதும் உங்களுடைய வாயை மூடுங்கள் உங்கள் வேலைகளுக்கு விக்கினம் நேரிடாமலிருக்கும்படிப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் அதைவிட்டு இவர்களைத் தடுப்பது நீதியல்லவென்று சொல்ல அப்போது மண்வெட்டி கெட்டப்பாறை பிக்காசுகள் அதுவே வேலைகள் செய்யவுங்கண்ட அச்சேவகர்கள் இது வெகு விந்தையாக விருக்கின்றதென்றுப் பிரமித்துக் கொண்டேசென்று அரசனைக்கண்டு ஓசுவாமி யாரோ ஒரு பிரமசாரிவந்து தடாகத்தின் கரைமீதுநிற்க அவரைக்கண்ட மாத்திரத்தில் வேலைசெய்துக் கொண்டிருந்த பிராமணர்கள் யாவரும் அவரிடத்திற்குச் சென்றார்கள் அப்போதந்த ஆயுதங்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே வேண்டிய வேலைகள் செய்துக்கொண்டிருந்ததுகள் யென்றுசொல்லிய சேவகர் மொழிகளைக் கேட்டு இதுவென்ன விந்தையா கதையிலுங் கேட்டதில்லையா இந்தப்படி யெங்கேயாகிலும் நடந்திருக்கப் பார்த்ததுமில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டே தடாகக்கரைக்கு வந்து நின்றுத் தனக்குத்தானே ஆயுதங்கள் செய்யும் வேலைகளைக் கண்டு வியந்து இதுயிந்தப் பிரமசாரியின் புதியசமத்கார மெனக்கருதி உடனே அரசன் அப்பிரம்ம சாரியின் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து ஓசுவாமி நாம் அரண்மனைக்குப் போகலாம் வாருமென அதற்கந்த பிரம்மசாரி ஓ அரசனே! இந்தப் பிராமணர்கள் யாவரையும் விடுதலைச்செய்து அவர்களுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுத்துச் சீக்கிரம் அனுப்பும் உமதிஷ்டப்படியே அரண்மனைக்கி வருகிறேனென அந்தப்படியே யரசன் அவர்களைச் சிறையில்நின்றும் விடுவித்து அந்த சத்குருநாதர்களுக்கு வேண்டியமட்டுக்கும் தனத்

தையிந்து சன்மானித்தனுப்பின பின்பு பிரம்மசாரியை யழைத்துக்கொண்டு அரண்மனையைச் சேர்ந்து அவரை தக்க ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருக்கச் செய்து பூஜாதிரவியங்களைக் கொண்டு அவர் திருவடிகளுக் கர்ச்சனை யாராதனை தூபதிபமுதலான சகல உபசாரங்களுஞ் செய்து அவர் மனதைச் சந்தோஷிக்க நடந்து ஒசுவாமி அனுபவமாகும்படி. வஸ்துவின் ஆத்மஞானத்தைக் கிருபைக் கண்ணோக்கம் புரியுமையாவென்று வேண்டிக்கொள்ள அப்போது மாயாமபனுகியப் பிரம்மசாரி ஒ அரசனே! ஞனங்களுக்குள் சரசனே! ஆத்துமக்ஞான மென்னும் ஆத்துமானுபவ மாகும்படிச் சொல்லிவிக்கிறேனென அதற்கரசன் தன்னுடையகுதிரை யேறுவதற்குள்ளாக அந்த அனுபவத்தை இன்றுகாண வேணுமென அதற்குப் பிரம்மசாரி அப்படியே செய்கிறேனென்றுசொல்லி அப்போதே குதிரையை வருவித்து ஒ அரசனே சீக்கிரம குதிரையேறுமென்று சொல்ல அரசனும் உடனே குதிரையின் மீதேற பிரம்மசாரியும் அப்போதக் குதிரையை ஐன்பத்திரெண்டடி போட அரசன் உடனே தேகத்தை மறந்தான் அந்த ஐன்பத்திரெண்டடி பட்டக்குதிரையும் அப்பிரம்மசாரியின் திருவடிகளின் மீது விழுந்து இறந்தது உடனே பரமகுருநாதன் அரசன் மீதுக் கிருபாநோக்கம் வைக்க அரசன் ஜாக்கிரத்தையடைந்துத் தன் சிரசின்மீது இருகரங்களையும் குவித்துக்கொண்டு நிற்கப் பிரம்மசாரி அனேகங்களிகளை யின்புரும்படி தத்துவங்களை போதிக்க அரசனுக்கு ஆத்துமானுபவக் ஞானமானது கரதலாமலகம்போலத் தெளிவுர விவரமாயிற்று அப்போதவ்வரசன் மருபடியும் ஆத்துமானுபவஞ் செய்யப் பார்க்கையில் தன்மனதினில் இந்தப் பூமண்டலமெல்லாம் ஹரிமயமாகவே காணப்பட அந்த அனுபவத்திலேயே சொக்கிக்கொண்டு பலவருடங்களிருந்து முடிவில் பரமசாம்பிராஜ்ய பதவிடை யடைந்து நித்தியமுக்கருடன் கலந்து மெய்மறந் திருந்தனர்

வாழி விருத்தம்.

ஸ்ரீதானடிகள்மேவசிரம் படைத்தந்திட்டோன்வாழி
ஜெகமதினில்பதினறுபேரைச் சிறையில்வைத்தோன்வாழி
மாதுமுதற்சகலமுமே நீக்கி மனதவறுப்படைந்தோன்வாழி
மர்மமரியவேண்டி குருமாதவனைத்தேடினோன்வாழி
வ துசுமையிலா தவனுபவக்ஞான மிசைந்திருந்தோன்வாழி
யெப்போதும்ஹரிமயமாய் யெங்குங்கண்டோன்வாழி
மாதவன்றன்னருளாற் சகலமர்மமறிந்தோன்வாழி
மருபடியுஞ்சென்மமிலா முகுந்தமாவள்ளல்பதங்கள்வாழி.

விட்டலதேவாயநமஃ

பாபாஜி சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ பாண்டுரங்கவிட்டலாயநம:

ஸ்ரீ மத்

போதலுபடேலு சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

மாதவன்பதமென்னளு மரவாமற்சிந்தைகொண்டச்
சாதுவாய்நற்குணங்கள் சகலமும்பொருந்திகத்தில்
சாதனஞ்செய்துயேழை தங்களையாதரித்தப்
போதலுபடேலுபாதம் போற்றியேவணங்குவோமே.

கதையின் வரலாறு.

பங்கயமலரி லுதித்தவளும் பங்கயமலரைப் போன்ற திருவடிகளை யுடையவளும் பங்கயமலரை யொற்றக் கரங்களை யுடையவளும் பங்கயமலரை நிகர்த்தநேத்திரங்களை யுடையவளுமான திருமகள் கடாக்ஷ வீக்ஷண்ணியம் பொருந்தின தாமணகரமெனு மோர் கிராமத்திவில் வசிப்பவர் சூத்திரஜாதியிற் பிறந்தவர் சூசனைகளெல்லா மறிந்தவர் பக்திபாவத்திற் சிறந்தவர் அதிதியப்பியாகதி யாதரிப்பவர் யேழை யெளியோர்களுக்கில்லையென்னமல் யீவியளிப்பவர் சாதுக்களை விசுவாசித்திருப்பவர் போதலுபடேலு என்ற நாமம் தரித்தவர் இப்படிப்பட்ட நற்குணங்களிற் சிறந்த அந்த உத்தமருக்கு மமதாயியெனும் நாமம்பெற்ற மனையாளொருவளுண்டு அம்மாது தன்கணவனுக்கு என்றும்தொண்டு செய்வதில் தனக்கு அபசாரம்வந்து நேரிடாவண்ணம் சகல தொண்டுகளுஞ் செய்துக்கொண்டு வெகு ஜாக்கிரதையாக, இவர்களிருவரும் இல்லறமே நல்லறமெனக் கருதி வெகு பிரியமாக இல்லறத்தி லிருக்கையி லிவர்களுடைய பூர்வஜென்ம புண்ணியபலத்தினலே மமதாயின் வயிற்றில் புதல்வனொருவன் பிறந்தான் அப்புதல்வனுக்குப் பனிரெண்டாநாள் ஜாதகர்மஞ் செய்து யாமாஜியென்று நாமகரணமிட்டு வேண்டிய தானதருமங்களைச் செய்து நாளுக்குநாள் மெத்தப் பிரியமாக வளர்த்துக் கொண்டுவர அப்புத்திரனும் வளர்பிறைச் சந்திரனைப்போல தினந்தோரும் வளர்ந்து ஐந்து வயதானவுடனே அப்புதல்வனைப் போதலுபடேலுப் பள்ளியினிலேவிட்டு தேர்ச்சி யடைந்தபின் தன்னுடன் உழவுவேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்துத் தக்கவயது வந்தவுடன் தன்னுடைய மரபினிற்றக்கப் பாகிரதியெனும் பெண்ணைப்பேசி யாமஜிக்கு மணம் செய்வித்து வெகு பிரியமாய் போஷித்துக்கொண்டு வருகையில் நால்வர் மனதும் ஒருமித்து பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை யறிந்து விர்த்தியடைந்து யிவர்களுக் குண்டாயிருக்கும் மானியமும் தனசம்பத்துகள் பசுவிருத்தி முதலானதுகளும் வெகுவாயிருந்தும் அதுகளில். சந்துஷ்டி யடையாமல்

Koviloor Digital Library

பண்டரிநாதன் மீதே சதாகாலமும் இவர்கள் மனதைப்
பொருந்தவைத்து கொண்டு மிருக்கையில் இவர்களில்
போதலுபடேலு.பிரதி ஏகாதசிக்கும் பண்டரிபுரத்திற்
குச் சென்று பீமநதியில் ஸ்னானம்பண்ணி அநுஷ்டான
ங்களை முடித்து பகவான் சந்நிக்குட் சென்று சேவித்து
பலவாறு துதித்துக்கொண்டே பகற்பொழுதைப் போ
க்கி இரவு வந்தவுடன் அங்கு பாகவதர்கள் செய்யும்பக
வத் குணானுபவங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்து பொ
ழுது விடிகிறகாலத்தில் பீமநதிக்குச் சென்று ஸ்னானு
ட்டானங்களை முடித்துத் துவாதசி யனுட்டித்துப் பக
வானைத் தெரிசித்து அங்குள்ள பாகவதர்களுக்குத் ததி
யாராதனை நடத்தி மருநாள் தன்னுடைய கிராமமாகிய
தாமணகாமுக்குத் திரும்பி வந்துகொண்டு மிருப்பார்.

இவ்வணம் பிரதி ஏகாதசிதோரும் இந்தப் போத
லுபடேலு பண்டரிக்குச் சென்று பகவானைச் சேவித்து
துவாதசி பாரணையில் சாது கோஷ்டிகளை அறுசுவை
அன்னங்களாலே திருப்தி செய்துக்கொண்டு வெகுகா
லங் கடத்திக்கொண்டு வருகையில் ஒருவருடம் மழை
யில்லாததால் எங்குஞ் க்ஷாம மதிகரித்துக் கொண்டுவர
அதினால் ஜெனங்கள் பசி தாளமாட்டாமல் பரதவிப்ப
தைக் கண்டு போதலுபடேலு பூததயைப் பச்சாத்தாப
முடையவராகி மனைவியாகிய மமதாயியை நோக்கி அடி
பெண்ணே புராணபுருடனும் புருடோத்தமனுமாகிய
பகவான் யாவத்திராளிடத்திலும் உள்ளும் புறம்புமா
கப் பொருந்தி யிருக்கின்றார் என்று ஏகாந்தமாகச் சொ
ல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார் அடிபெண்ணே மம
தாயி இக்காலத்தில் பசியினால் மெலிவடையு மவர்கட்கு
அன்னமிடவேணும் வெட்பத்தினால் தாபங்கொண்டவர்
களுக்கு ஜலங்கொடுக்க வேணும் மழைகாலத்தில் யே
ழைகளுக்கு வஸ்திரங்கள் கொடுக்கவேணும் மேலும்
வியாதியஸ்தர்களுக்கு அவிழ்தங்களும் அதற்குத் தக்க
பத்தியங்களுங் கொடுக்கவேணும் தண்ணீரில் மூழ்கிச்
சாகப்போரவர்களை யெழுத்துக் கரைமீதிற் போட்டு அவ
னுயிரைக் காப்பாத்தவேணும் தரித்திரனால் பிடிக்கப்
பட்ட ஏழை பிராமண சிறுவர்களுக்கு உபநயனம் திரு
கல்யாண முதலானதுகளுஞ் செய்யவேணும் அன்னிய
னுடைய வீட்டினி லகஸ்மாத்தாய் அக்கினிபிடித்தெரியு
மாகில் அந்த அக்கினியைத் தணிக்கவேணும் யாசகர்க
ளுக்கு ஏதோ தன்னாலியன்றமாத்திரங் கொத்துச் சந்து
ஷ்டி யடையச் செய்யவேணும் இப்படியென்றும் செய்
துவந்தால் தருமமதிகரித்துப் புண்ணியம் அதிகரித்தம
ர்ந்திருக்கும் அன்றியும் அதனால் சக்தியுமுண்டாகுவது
டன் ஞானபக்தி வைராக்கியத்துடன் பக்தி செய்வோ
மாகில் விஷய வாஞ்சைகளற்று விவேகமதிகரித்து ஸ்ரீ
ராமர் தெரிசன முண்டாகுவதுடன் பரம சுகமாகிய
ஹரிபரந்தாமம் நமக்குண்டாகும் என்று போதித்த
நாயகனது வசனங்களைக் குருவாக்காகக் கருதி அந்த
மமதாபாயி பரோபகாரமும் அன்னதானமும் அபார
மாகச் செய்துக் கொண்டிருந்த படியால் சிலவருடங்க
ளுக்குள் இருந்த தனமெல்லாஞ் சிலவாய்ப் போகியும்
அந்த போதலுபடேலு மிச்சமாயிருக்கும் தானியங்களை
யும் வஸ்திரங்களையும் கோக்களையும் எருதுகளையும் விற்
பனைசெய்து அன்னதானஞ் செய்தும் யாவத்பொருள்
களும் போய் தீனனாகிக் கையிலொரு காசளவுமில்லாத
தரித்திரம்வந்துத் தன்னைச் சூழ்ந்துக்கொள்ள மெத்த
யேழையாகி யிருந்தும் சம்சாரம் . நடக்கவேண்டிய தற்
காகத் தான் கூலிவேலைசெய்து அதனால் கிடைக்கும்
அற்ப பொருளைக் கொண்டு சமசாரத்தைக் காப்பாத்
திக்கொண்டும் ஸ்ரீஹரி கோவிந்தா முகுந்தா நந்தநந்தா
வைகுந்தா வென்றுசொல்லி யவர் நிஷ்டையி லிருக்க
சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் வந்து அப்போதுக் கப்
போது தெரிசனந்தந்து போயிக்கொண் டிருப்பார்.

இப்படிக்கி யிந்த போதலுபடேலு தனக்குள்ளசம்
பத்துகள் யாவத்தையும் கிருஷ்ணார்ப்பணமாக ஏழைப்
பரதேசி முதலானோருக்கு மீந்து யேழையாயிருக்க ஒரு
நாள் ஏகாதசியன்று பண்டரி புரத்திற்கு போகத் தன்
கையில் பைசாகூட யில்லாமல் புறப்பட்டார் இப்படிப்
புறப்பட்டுக் காட்டின் வழியாய் போகிறபோது அங்கு
ள்ள எழிகரும்புகளைப் பொருக்கி ஒரு சுமையாக கட்டி
மானபிமானத்தை விடுத்து அந்த விறகுசுமையைத் தலை
யின்மீது வைத்துக்கொண்டுசென்றுப் பண்டரிபுரவீதி
யில் பதினாறுகாசுக்கு விற்பனைசெய்து பீமநதிக்குவந்து
ஸ்னானஞ் செய்கையில் சங்கல்பம் சொன்ன பிராமண
னுக்கு ஒருபைசா கொடுத்து புஷ்பந் தாம்பூலாதிகளு
க்கு ஒருபைசா கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டு தேவாலய
த்துக்குட் சென்று அந்தப் புஷ்பதாம்பூலாதிகளால்பக
வானை பூசித்துத் தூபதீப நைவேத்தியங்களீந்து பக்தி
பூர்வமாகப் பகவானைப் பலவிதங்களாகப் பாடித் தன்னை
மறந்தாடி சாதுசங்கத்திற்கூடி ஹரிபதவியைத் தேடிப்
பரமானந்தத்துட னன்று பகற்பொழுதைப் போக்கி
அன்னாளிரவெல்லாங் குணானுபவங் கேட்டு இராப்பொ
ழுதையும் போக்கிச் சூரியோதயமானவுடனே பீமநதி
யில் ஸ்னானம்பண்ணி அநுஷ்டானங்களைச் செய்துக்
கடைவீதிக்குச் சென்று மீதியாயிருக்கும் பணத்துக்கு
மாவைவாங்கிக் கொண்டு பீமநதிக்கரைச் சேர்ந்து அங்
கிருக்குந் தக்கப் பிராமணர் ளெவர்களை யாகிலும் பிரிய
மாக வழைப்பார் அவர்களு மிந்த போதலுபடேலைக்
கண்டு இந்தமாவு எங்களுக்கேதுக்கு யிதில் சவுசார

Rovit... Digital Library

மில்லாதது இதையினி யாருக்கேனுங் கொடுமையாவென்றுசொல்லி யொருவருமதைப் பெற்றுக் கொள்ளாமற் போனதால் இந்த போதலுபடேலு நான் மெத்தவும் யேழையானதாலும் இந்தமாவு கிஞ்சித்தேனும் உருசியில்லாததாயிரு மிருப்பதால் என்னுடைய தானத்தை யெவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லையே இதற்கு நானென்ன செய்குவேன் ஓ பண்டரிநாதா பங்கயபாதா புண்டரீகவரதா சுரர்கள்போற்றும் சுவாமீதாயென்று தியானித்துக்கொண்டே அவ்விடத்தி லுட்கார்ந்தார் இவர் முறையைக்கேட்டு தீனரட்சகனும் தீனதயாபரனும் ஆகிய சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கனுதன் கிழப்பிராமணனுகிக் கரத்தினிற் றடியைப் பற்றிக் கிழிந்த வஸ்திரத்துடனும் தலையினில் சகலாத்துக் குல்லாயுந் தரித்துக்கொண்டு விரைந்தோடிவந்து போதலுபடேலின் முன்னம் நின்று ஓ ஐயா நீர் பழைய யெஜமானனல்லவா எனக்கு அன்றியும் பெரியோர்களாகிய பிராமணர்கள் பொருளாளியையே கூடியிருப்பார்கள் யான் மெத்ததரித்திரனுகையால் எனக்கொருவரும் அன்னம் படைக்கமாட்டார்கள் அன்றியும் மெத்தப் பசியினால்வாடி நின்னிடம் வந்தேன் ஆகையால் என்பசித் திரும்படி ஏதாகிலுங் கொடுமையாவென்று தவிக்கும் மாயாப் பிராமணனை நோக்கி ஓயேழைப் பிராமணரே எனக்குத்தக்கபேழை பிராமணரையே பகவானெனக்குக் கூட்டி வைத்தாரென்று சொல்லிக்கொண்டே அந்தமாவை யம்மாயாப் பிராமணனுக்குக் கொடுத்து இதற்குத் தக்கப் பருப்புக் கொழம்பு கொடுப்பதற்கில்லாமற் போயிற்றே என்று விசனப்பட்டும் போதலுபடேலு பகவானைநோக்கி ஐயா எஜமானே! இப்போது சமயத்திற்குத்தக்கப் பதார்த்தங் கொடுப்பதற்கு பாக்கியஞ் செய்யாதவ னுயினேனே என அதற்கம்மாயாப் பிராமணன் ஓஐயா தருமவானே சமயோசிதமாகிய பதார்த்தமிதுவே போதும் எனக்கென்றும் இந்தப் பண்டரிநாதன் சந்நிதியில் பாகஞ் செய்துக் கொள்ளுவதற்குத் தக்க யிடமில்லாத காரணமேதோ தெரியவில்லை ஆதலால் யானிந்த விடத்திலேயே சமையல் செய்ய நினைக்கின்றேன் அதற்கு வேண்டிய எரிகரும்புகள் பொரிக்கிக்கொண்டு வாருமென அப்படியே கொண்டு வருகிறேனென்று சொல்லி அந்தப்போதலுபடேலு அவ்விடத்தைவிட்டு நடந்து காட்டுவெரட்டிகளைப் பொருக்கிக்கொண்டு வந்து மாயாப்பிராமணனிடங் கொடுக்க அப்பிராமணன் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு அங்கு வைத்துச் சென்று ஸ்னனஞ் செய்து வந்த மாயாப்பிராமணன் அங்கோரிடத்தில் நன்குக உட்கார்ந்து மாவை யெடுத்துத் தண்ணீர்விட்டுப் பிசைந்துக் கொண்டிருக்க உடனே, போதலுபடேலு நெருப்புக் கொண்டுவந்து கொடுத்தார். அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீருக்குமணிதேவி வயதுசென்ற கிழவியாகி அங்கு வந்து தன் பிராணநாதரைக் கண்டு எஜமானனையுங் கண்டு சந்தோஷ மடைந்து உடனே, தன் கணவனை நோக்கி ஓ சுவாமி அடியாளை யொண்டியாகக் கோவலில் விடுத்துத் தாங்க ளிங்குவந்திருப்பது நீதியோவெனக் கேட்டுக்கொண்டே எனக்கு மெத்தப் பசியாகவிருக்கின்றதென்று சொல்லி ஸ்னனஞ் செய்து சமையல் செய்ய முயல அதைப் போதலுபடேலு பார்த்துநமது தானத்தை இன்றுதினம் பெற்றுக் கொள்ளு மவர்கள் யாவருமில்லையே யென்று விசனப் பட்டுக்கொண் டிருந்த என் முன்னிந்தப் பிராமணன் வந்து என்தானத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட விஷயத்தில் சந்தோஷ மடைந்தேன் மேலும் நான் கொடுத்த தானம் அற்பமானதாயிருந்தபோதிலும் அதை அருமையாகப் பெற்றுக்கொண்டு என்னைப் புனிதனுக்செய்ததொரு பட்சமாயிருக்கினும் இந்த உப்புசப்பு மில்லாத மாவினைப் புசிக்க இவர் மனையாளும் வந்து சேர்ந்ததெனக்குப் பரம சந்தோஷத்தை யுண்டாகச்செய்ததே யென்று தனக்குள் தானே யோசித்து அடங்கா மகிட்சிகொண்டிருந்தார் இதற்குள் அந்தமாயாப் பிராமணன் மனைவி சமையல்செய்து முடிந்த உடனே, தம்பதிகளிருவரும் புசிந்துக் கொண்டிருக்க அதைப் போதலுபடேலு கண்டு ஆனந்தபரவச மடைந்திருக்க அப்போது போதலுபடேலு இந்தமாவானது ருக்குமணிபிராட்டியின் அஸ்த விசேஷத்தினுல் அறுசுவை யன்னமாகி விளங்க அதைக் கண்டு மாயாப் பிராமணன் ஓ தருமவானே! நீயு மெங்களுடன் புசிப்பதற்குச் சீக்கிரம் வரவேணுமென அதற்குப் போதலுபடேலு ஓசுவாமி நீங்களிருவரும் புசித்துவிட்ட சேஷமிருந்தால் யான் புசிக்கிறேனெனப் பின்பு மாயாப்பிராமணனும் மாயாப்பிராமண ஸ்ரீயும் புசித்து போகிறபோது போதலுபடேலு கண்டு இவர்களிருவரும் பாண்டுரங்கனும் ருக்குமணி பிராட்டியுமாமென்று உணர்ந்து நம்முடைய மனதில் இச்சையைப் பூரணஞ் செய்யும் பொருட்டுத் தம்பதிக ளிருவருமிங்கு வந்தார்கள் ஆஹா நம்முடைய பாக்கியமே பாக்கியம் எவர்க்குண்டிந்த யோக்கியம் என்று நினைத்துக் கொண்டே தம்பதிகள் புசித்துவிட்ட சேஷத்தைத்தின்று மெத்தக் களிப்புடன் யிருந்தார்.

இவ்வாறு போதலுபடேலு வெகு களிப்புடனிருந்து உடனே சந்நிதியை நோக்கிச் சென்று ஸ்ரீபாண்டுரங்கனுடைய திவ்யரூபத்தைக் கண்டு ஓ பக்தவற்சலா பரமதயாளா அமராதீசா ஆபத்பந்து தேவரீர் உப்பு சப்புமில்லாத வெரு மன்னத்தை யின்றுதினம் புசித்தீர் இப்படிச் சாரமில்லாத அன்னத்தை புசிப்பதற்கு

Digital Library

நீரென்ன வேழையா சகல சம்பத்துக்களையுங் கொடுக்கும் அஷ்ட லட்சுமிகளுக்கும் நாயகனுகவிருக்க உமக்கென்ன குறைவு சகல ஔஷதாதிகளையுஞ் சிருஷ்டித்தப் பிரமதேவனைப் பெற்ற பரம்பொருளே? அண்டபிண்ட பிர்மமாண்டங்களையும் நினது வயிற்றினில் வைத்துக் காப்பாற்றி ரக்ஷிக்கும்படியான யோ கருணாநிதியே எனக்குத் திருப்தி யுண்டாகும்படிக்கிந்த அன்னத்தைப் புசித்துச் சந்தோஷித்தீரோ என்று பிரியவசனங்கள் புகல அதற்கு ஹரியும் போதலுபடேலை நோக்கி ஓ பரமபக்தனே! இவ்வூரிலென்றும் ஏமாராமல் பெரியோர்களிங் கெழுந்தருளினாலும் அன்னமிடப்பட்ட தாதாவொருவரையுங் காணேம் இதற்குத் திருஷ்டாந்தமிப்போதே நின்மனதிற்கு திருப்தியாகும்படிக் காட்டுகின்றேன் வாருமென் றழைத்து; அவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு ஹரி முன்போல கிழப்பிராமண வடிவங்கொண்டு கந்தத்துணியும் கரத்தினிற் றடியும்பிடித்து நடுக்கலுடன் மெத்த வேழையைப் போலவும் நடைநொடி பாவங்களைக் காட்டிக்கொண்டும் அந்த ஹரியானவ ரப்பண்டரிபுர வீதியிலப்படிப் போகத் தொடங்குகையில் புருஷனொருவன் அந்தத் தினத்தில் ஆயிரம் பிராமணர்க்குத் ததியாராதனை நடத்தப்படுமென்று சொல்லி பிராமணர்களை யதற்கு முன்னாலே வருவித்து அவர்கள்பேரையும் ஊரையும் பெழுதிக்கொண்டு ஆயிரம்பேர் மொத்த கணக்கான உடனே அவர்களையனுப்பி மருநாள்பிரசாத முதலியதுகளையும் தயார்செய்தும் பஜாரினில் திரைபோட்டுக் கணக்கில் தாக்கலாயிருக்கும் பேர்வழியின்படி ஒவ்வொருவராக அழைத்து உள்ளே விட்டுப் பத்தியாக ஒக்காத்தி இலைகள்போட்டு பரிமாரப்போகிற சமயத்தில் மாயாதாரியாகிய பிராமணனும் போதலுபடேலும் அங்குசென்று அத்ததியாராதனத்திற்கு எஜமானனைக் கண்டு ஸ்ரீஹரி சொல்லுகின்றார் ஓ தருமவானே மெத்தப்பசியினாலே வேதனைப் பட்டுக்கொண்டுவந்தேன் என்பசிதீர இவ்வளவு அன்னம் வட்டித்தால் புசிக்கிறேனென அதற்கத் தருமவான் நாங்கள் ஆயிரம் பேர்களுக்கு பிரசாதங் கணக்காகச் செய்தோம் அந்தப்படியே ஆயிரம்பேர்களும் வந்துவிட்டார்கள் கணக்குஞ் சரியாய்விட்டது அன்றியும் அங்கே யுமக்கிடங் கிடைககாதென ஸ்ரீஹரி ஆயிரம்பேர்கள் புசிக்கும் படியான இப்பெருத்த ஜாகையில் எனக்கொருவனுக்கு யிடமிருக்கமாட்டாதோ என்று சொல்லிக்கொண்டேயுட்புகுந்து அங்கொரு பிலையின்முன்ன முட்கார்ந்தார் அதைக் கண்டங்குள்ளவர்கள் அவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு நீயென்ன அடஞ் சாதிக்கின்றவனுகவிருக்கின்றாயென்று அப்போதே வெளிக்கிக் கொண்டுவந்து விடுகையில் போதலுபடேலு கண்டு ஆஹா இதென்ன அனியாயம் இப்படியும் ததியாராதனை செய்யப்பட்டவர்களை நானெங்குங் கண்டதில்லையென்று மெத்த விசனப்பட்டார் அப்போது பிராமணர்களெல்லாம் ஆபோசனங் கைக்கொண்டு புசிக்கத் தலைப்பட்டவுடன் அங்கொரு காத்தெழும்பி இலைகளையெல்லாம் கிளப்பிக் கொண்டு போயிற்று அதனால் திரைகளிற் கட்டின வஸ்திரங்களும் மண்டபமும் திடீலென்று பூமியின்மீது விழ்ந்தது அருமையான அந்த பதார்த்தங்களும் அன்னமும் ஒன்றோடொன்று சலந்து மண்ணின் பங்காயிற்று அக்கோஷ்டியினில் ஸ்ரீஹரி யொருவ ரில்லாமையினால் அன்னம் முதலானதுகளுங் கெட்டுப் போயிற்று அன்றியும் அந்நாள் செய்தத் ததியாராதனை வியர்த்தமாய் போயிற்று அப்போது பகவான் போதலுபடேலை நோக்கி ஓ பத்தியிற் சிறந்த பரமபாகவதரே இவர்கள் செய்தத் ததியாராதனையானது களங்கமுடையவர்களாகியும் மனம் வாக்கு காயமென்னும் திரிகரண சுத்தியில்லாமல் டம்பத்தைநாடி பக்தியில்லாமல் செய்தபடியால் இந்தத் ததியாராதன மிப்படியாயிற்று பரிசுத்த மனதுடன் பக்திசிரத்தையாக நீர் செய்தது கிஞ்சித்தாகிலும் இதின் சுகத்தையும் மதுரத்தையும் நானென்னென்று சொல்லுவேன் அப்படிக்கிருந்தமையால் யானும் ருக்குமணியும் புசித்துச் சுகமடைந்தோமென்று சொல்லக் கேட்டு போதலுபடேலு மெத்த சந்துஷ்டராகி ஓ பகவானே கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாத மகுத்துவங்களுடைய நின் பெருமையை யென்னால் புகழத்தரமாமோ என்று சொல்லிக்கொண்டே அவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து துதிக்க அப்போது பகவான் சந்நிதிக்குள் போயினார்,

மறுநாளுதையத்தில் போதலுபடேலு தாமனகாமுக்கு போயிக்கொண்டிருக்க பசியினால் வேதனைப்பட்டவராகியும் சூரியனது வெப்பத்தினாலும் மெத்தச்சிரமமடைய இதை ஸ்ரீஹரியரிந்து அந்த மார்க்கத்திலே அதிக உச்சிதமாகிய ஒருதோட்ட மொன்றுண்டாக்கிக் கொண்டு அதற்குத் தான் தோட்டக்காரனுகவும் தன் மனைவியாகிய ருக்குமணி தோட்டக்காரியகவும் வேடம் புனைந்து அதில் வசித்துக்கொண்டு யிருக்கையில் தோட்டச்காரன் மனைவியாகிய ருக்குமணி பிராட்டி அத்தோட்டத்தி னுள்ளிருந்து சீக்கிரம் வெளியில் வந்து போதலுபடேலை நோக்கி ஓஐயா ஹரிதாசரே தயவுசெய்து எங்கள் தோட்டத்திற்குள் வாருமென்று அழைத்துக் கொண்டுபோய் உன்னிதஸ்தானத்தி லவரை ஒக்காத்தி ஒருரொட்டியுங் கந்தமூலங்களையுங் கொடுத்துப் புசித்து இளப்பாருமையா வென்றினிய வசனங்கள் மொழிய அதற்கு போதலுபடேலு ஓ அம்மணி நீ யா·

Koviloor Digital Library

ம்மா என்னை முன்னேபின்னே எப்பவோ பார்த்ததை ப்போல மார்க்கமே போகுமென்னை யித்தோட்டத்திற் குள் ளழைத்துவந்து கந்தமூல பலங்களும் ரொட்டியுங் கொடுத்துப் புசிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகிறாயெ ன்று சொல்ல அதற்கம்மாது ஒபரமசாது இந்தத்தோ ட்டக்காரர் உம்முடைய வரவை தூரத்திலே தானே கண்டு சீக்கிரமும்மை யழைத்துப் பசிதீர யேதாகிலு முதவிக் களைதீர்த்து அனுப்பும்படி நேமித்தபடியால் அவர் நேமனப்படி அடியாள். தங்களையழைத்துப் பசி தீரும்படி யேதோ கிருசித்தநவினேன் அதைப்புசித்து எங்கள் குடிசையில் பாதந்தைவைத்து எங்களைப்புனித ராகும்படி கிருபை செய்யு மையாவென்று வேண்டிக் கொண்டனள் அப்படி தன்னை வேண்டிக் கொள்ளும் அம்மாதின் கருத்துக் கிசைந்து அந்தப்பரம போதலு படேலு ரொட்டியையுங் கந்தமூலாதிகளையும் புசித்துத் தாகமருந்தி சற்றுநேர மங்கிருந்து விடாய்தீர்ந்துஅதை விட்டும் வெளிப்பட்டுச் சிறிதுதூரஞ் சென்றுத் திரும் பிப் பார்க்கையில் தோட்டத்தைக் காணமல் மாயமாய் போயினபடியால் இது பகவானுடை கிருபையென்றுக் கருதி ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்கினவராய் நடந்துத்தன் னூராகிய தாமணகாமை யடைந்து சுகித்திருக்கிற போது சோளக்கொல்லையை போதலுபடேலு காக்கும் படிச் சென்று அங்கொரு கட்டிலைப்போட்டுக் கொண்டு அதின்பேரில் நின்று பறவைக் கூட்டங்களைக் கண்டு அதை யோட்டுவதற்கு மனமில்லாதவ ராயினர் ஏனெ னில் சகல பூதங்களிடத்திலும் ஜெகதீஸ்வரனும் சர்வே ஸ்வரனுமாகிய பகவான் உள்ளும் புரம்புமாய் வசித்து கொண்டிருப்பதால் பசியுடன் வந்துப் பறவைகள் சோ ளக்கதிர்களின் மீதிருந்துச் சோளத்தை ஒவ்வொன்றா ய்த் தின்னுவதாலும் சிலபறவைகள் கதிர்களை யொடித் து வாயில் கவ்விக்கொண்டு போவதாலும் அதுகளையு மப்போது உண்டைவில்லினு லடித்துத் தூரத்துகையில் அவ்வடியைத் தப்பித்துக்கொண்டு போனுலாயிற்றுஅப் படித் தப்பித்துக்கொண்டு போகாவிடி லப்பறவை உட னே உயிர்விடும்படிநேரிடும் ஆகையால் பசியோடுவரும் பறவைக் கூட்டங்களை யோட்டுவது பாவமே உண்டை வில்லினு லடிப்பதும் பாவமே அன்றியும் பறவைகள் துக்கப்படும் படியாகச் செய்வதும் பாவமே நம்மைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பயந்தோடும்படியாகச் செய்வதும் பவமே சகலவிதத்திலும் நமக்குப்பாவமேவந்து அனு கிறபடியால் இன்றுமுதல் பறவைகளை யோட்டவும் அடிக்கவும் பயமுறுத்தவும் விசனப்படவுஞ் செய்யத் தகாதென்று மதித்து பறவைகளை யோட்டாமலும்உண் டைவில்லினு லடிக்காமலும் பயமுறுத்தாமலும் விசன ப்படாமலும் அக்கட்டிலின் மீதிருந்து உள்ளபடி யாக ட்டுமென்று திடச்சித்தராகி மனேவாக்கு காயமென் னுந் திரிகாணசுத்தியாய் பகவானைத் துதிசெய்துக்கொ ண்டு தன்னை மறந்திருந்தார்.

இந்தப்படிக்கி யந்த போதலுபடேலு பகவத்தியா னத்தினுல் தன்னை மறந்திருக்கிறபோது இவர் மனைவி யாகிய மமதாயி அங்குவந்துத் தன்னை மறந்திருக்குங் கணவனைப்பார்த்து இப்போது பக்தியைக் கெடுக்கலா காதென்றுக் கருதி சற்றுநேர ஒன்றும் பேசாமலிருந் தும் தன் பிராண நாயகருக்கு ஜாக்கிரதைவந்து கண்க ளைத் திறந்து பார்த்தவுடன் அந்த மமதாபாயி நாயகன ருகிற் சென்று வணங்கித் தான் கொண்டுவந்த ரொட்டி யை யுதவிப்புசித்தபின்புத் தண்ணீர்கொடுக்க அவரந்த ரொட்டியைத் தின்றுத் தண்ணீரருந்தி இளப்பாறி யிரு க்கையில் அம்மமதாயி தன் கொழுநனை நோக்கி என தன்பிற்குறிய பிராணநாயகரே சோளக்கதிரேனும் அல் லது சோளத்தையேனும் யாசகர்களுக் காயினும் யே ழைப் பரதேசிகளுக் காயினும் ஹரிபக்தர்களுக் காயி னும் கொடுக்கவேண்டாம் அப்படி கொடுப்பீரேல் நம க்கு மெத்த கஷ்டம்வந்து சம்பவிக்கும் அதென்னகஷ்ட மெனில் நமக்கு போஜனத்திற்கு யில்லாமற் போவதொ ன்று கிஸ்தி கட்டுவதற் கில்லாமற் போவதிரண்டு கஷ்ட ங்கள் நமக்குவந்து சம்பவிக்கு மாதலால் நீரும் அந்தச் சோளக்கதிர்களை தொடுவது ஞாயமல்ல பாண்டுரங்கன் மீது ஆணையாய் இந்தக் கொல்லையிலிருக்குஞ் சோளக் கதிர்களை யுமது கரங்களால் தொடக் கூடாதென்று ஆ ணையிட்டுத் தன்வீட்டை நாடிப்போயினள் உடனேசில சாதுக்கள் விட்டல விட்டல வென்று நாமத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டே பண்டரி யாத்திரைக்குப் போயிக் கொண்டிருக்க அவர்களைப் போதலுபடேலு பார்த்து உடனே கட்டிலினி லிருந்திரங்கி மனதினில் களங்கமி ன்றிப் பக்தி வினயமாய் அவர்களுக்குத் தெண்டனிட்டு நின்றிருக்க அப்போது சிலர் போதலுபடேலை நோக்கி ஒ ஐயா புண்ணியபுருடரே சிலமாதங்களுக்கு முன்னம் க்ஷாமம் வந்தபோது ஏழைப் பரதேசிகளை அழைத்த ழைத்து அன்னங்கொடுத்த தாதா நீரல்லவா அதைப் போல இப்போது பண்டரியாத்திரை செய்யப்போகு மெங்களுக்கு மெத்த பசியுண்டா யிருப்பதால் அப்பசி தீரும்படிச் சோளக்கதிர்களைக் கொடுத்தால் அதைத் தின்றும் பசியாற்றிக் கொள்ளுகிறோமென்று வேண்டிக் கொள்ளும் பண்டரியாத்திரை வாசிகளை நோக்கி போ தலுபடேலு சொல்லுகின்றார் ஒ பரமசாதுக்களே உங்க ளுக்குத் தேவையானமட்டும் சோளக்கதிர் ஒடித்துக் கொள்ளுங்களென அவர்களு மந்தப்படியே சிலகதிர் களை யெடித்துக் கொண்டுபோக அதீத மார்க்கத்திற்

Koviloor Digital Library

போருமவர்கள் கண்டு இச்சோளக்கதிரேதென்றுவிசாரித்துக் கொண்டுவந்து போதலுபடேலைக் கண்டு சில மாதங்களுக்கு முன்னம் அன்னதானஞ் செய்த தாதா நிராகையால் இப்போதெங்களுக் குற்றப்பசி தீரும்படியேதாகிலு முதவி யனுப்புமையாவென அதற்குப் போதலுபடேலு அவர்களை நோக்கி ஓ பிரியமான சாதுக்களே யாதொரு தடையுமின்றி உங்களுக்கு வேண்டிய மட்டில் சோளக்கதிர்களை யொடித்துத் தின்று பசியாறுங்களென அந்தப்படியே அவர்களும் தங்களுக்கு வேண்டியமட்டில் சோளக்கதிர்களை யொடித்துத் தின்றுப் பசியாறி போயினவர்கள்.

இந்தப்படி இருநூறு சாதுக்கள் வரையில் வந்து அந்தச் சோளக்கொல்லையைக் கொள்ளையிட்டு ஒருசோளமாயினும் விடாமல் வெறுங் கொல்லையாக்கிப் போயினர்கள் அப்படி போருமவர்கள் வெறுமனே போனார்களோவெனில் விட்டல விட்டலவென்று பகவந்நாம பஜனைச் செய்துக்கொண்டே சோளக்கதிர்களைத் தின்று சந்தோஷசித்தராகி போயிக்கொண் டிருக்கையில் போதலுபடேலு தன் கொல்லையில் ஒரு சோளக்கதிரேனுமில்லாததைக் கண்டு பாகவதர்களுக்கு உபயோக மாயிற்றே யென்று விண்டு என்றுமில்லாச் சந்தோஷங் கொண்டு வீட்டிற்குப் போகாமலே அங்குதானே யிருந்தார் இவரிப்படிக் கிருக்கிறபோது வீட்டிலிருக்குமிவர் புதல்வனாகிய யாமஜி தங்கள் சோளக் கொல்லை யெல்லாங் கொள்ளை போயினதென்று கேழ்விப்பட்டு உடனே யவ்விடத்திற்கு வந்து பார்த்து மெத்த விசனமடைந்து இதற்கு நானென்ன செய்வேனென்று எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் இவருடைய தந்தையாகிய போதலுபடேலும் தன்புதல்வனை நோக்கி அடாமகனே நீஎப்போதும் லோபியென்று புவியினில் பேரெடுக்காமலிருமென்றுசொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார் கேளும் மகனே தேனீக்களானது உபவாசமிருந்துத் தேனைக் கொண்டுவந்து சேர்த்து பின்பு அத்தேனை வேடனுக்கு கொடுப்பதுபோல நம்மாலியன்ற மாத்திர மூலகத்தோர்க்குதவி செய்யாமல் உலகத்தினில் நாம் புசித்துத் தேகத்தைப் பெருக்கச் செய்து இருமாப்படைந் திருப்பது நன்றோ அன்னியர்களுக்கிட்டு நாம் பசியுடனிருந்தபோதிலும் புண்ணியமேயன்றி பாவமில்லை அன்றியும் இவ்வுலகத்தினில் சம்சாரத்தி லீடுபட்டுக்கொண்டு மிதமற்ற திரவியஞ் சம்பாதித்தும் இன்னு மைத்துமுள்ள சம்பத்துக்களெல்லா முண்டாகி யிருந்தும் ஏழையெளியவர்களுக் கீயாமலும் தானும் புசிக்காமலும் அன்னியர்களுக் குபயோகப் படுத்தாமலும் மேலு மேலுஞ் சேகரஞ்செய்யும் லோபியானவன் அந்தத் திரவியங்களையும் சம்பத்துக்களையும் திருடர்கள் வசமாகச்செய்து மெத்தச் சிரமமடைந்துக் கொண்டிருப்பவர்களொத்தனை போர்களைப் பார்த்திருக்கின்றோம் அதை யுணர்ந்தே யான் இத்தினத்திலிந்தக் கொல்லையி லிருந்த சோளக் கதிர்களை சற்பாத்திரங்களுக்கு கொடுத்து திருப்தியடைந்தேன் இதைப்பற்றி நீ விசனப்பட வேண்டாமென்று சொல்லக் கேட்ட புதல்வன் தந்தையின் திருவடிகளில் விழுந்துத் திர்க்கமுடன் தெண்டனிட்டு அவரைக் கையினிற் பிடித்துக்கொண்டே புதல்வனானவனப்போதே வீடுபோய்ச் சேர்ந்தான் அப்போது மமதாயிபுன்புதல்வனை நோக்கி அப்பா மகனே உன்தந்தையை கையுடனழைத்துவந்தையே என்னவிசேஷம் அதைத் தெரியச் சொல்லுமென அதற்கு யாமஜி தன்தாயை நோக்கி ஓ அம்மணி இவரைச் சோளக் கொல்லைக்குக் காவலிருக்கும் படிச்சொல்லி யான் மேலண்டைக் கொல்லைக்குச் சென்று காவல் காத்திருந்தேன் அப்படிக்கிருக்க இவர் யிரண்டு மூன்று நாளைக்குள்ளாகச் சாதுக்களுக்கு அக்கொல்லையி லிருந்த சோளக்கதிர்களை யெல்லாங் கொடுத்து கொல்லையைக் காலிசெய்து விட்டார் அதைப்பற்றி யான் கேட்டவிஷயத்தில் எனக்குத் தக்கபடி ஞாயத்தை யோதிட யானும் அதற்குச் சம்மதிப்பட்டிருந்தும் இவர் வீட்டிற்கு வராமல் வெறுங் கொல்லையைக் காத்திருப்பதால் என்ன பிரயோசனம் என்றெண்ணி இவரைக் கையுட னழைத்து வந்தேனென அதற்கவ்வுத்தமியும் அடாமகனே பகவத்பக்தர்கள்பொருட்டு தானஞ் செய்தால் அதற்குப் பதில் பகவான் ஏதோ ஒருவிதத்தில் போன சோளக் கதிர்களை யெல்லாம் அநுகூலப் படுத்துவார் யென்றெண்ணி அந்த நால்வரும் தீனர்களாகி ஹரியின்மீது பாரத்தைப் போட்டு அவரே யாவர்க்கும் கெதியெஃறு நம்பிக்கைவைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படிக்கிவர்கள் நால்வரும் ஏகமனதாய் ஹரியின்மீது பாரத்தைபோட்டு இடைவிடாமல் தியானித்துக் கொண்டிருக்கையில் சில துஷ்டர்கள் அதிகாரியினிடஞ் சென்று ஓசுவாமி போதலுபடேலானவன் தன் சோளக்கொல்லை முற்றிலும் கொள்ளை விட்டுவிட்டான் முன்னமுங்களுக்கு ஏழுவராகன் கொடுப்பதாய் வாயிபத்திரங் கொடுத் திருக்கின்றான் ஆகையால் அந்த ஏழுவராகனும் அவனிடத்தில் தாங்கள் வசூல்செய்த பிரகேதான் யாங்களும் வாயிதா வராகன்களைக் கட்டுவோமென்று விவரப் படுத்துகையில் அந்த அதிகாரியுங் கேட்டு மதிமயங்கி உடனே போதலுபடேலிடம் தமக்குச் சேரவேண்டிய ஏழுவராகனையுங் கேழ்க்கும்படி தூதர்களுக்குக் கட்டளை யிட்டனுப்ப அத்தூதர்

Koviloor Digital Library

களு மந்தப்படியே சென்று போதலுபடேலைக் கண்டு
வாயிதா வராகன்களைக் கொடுமையாவென்று வெகுவித
தொந்திரவு படுத்துகையில் அந்தப் போதலுபடேலுங்
காரணத்தை யறிந்துக்கொண்டு பெட்டியைத் திறந்துப்
பார்க்க அதில் மூன்றுவராகனே இருக்கக்கண்டு மைத்
தனுன்கிற்கும் பிரயத்தினஞ் செய்தபோதிலும் அனுகூ
லப்படாம லிருக்கவும் உடனே அந்தப் போதலுபடே
லு அங்ககரத்து வர்த்தகனிடஞ் சென்று தன்னுடைய
நிலத்தை அடமானம் வைத்துக் கொண்டு நான்குவரா
கன் கடனாகக் கேழ்க்கையில் அவ்வர்த்தகன் நாளையதி
னம் கொடுக்கிறேனென்று சொல்லி அதிகதனராசிகளை
பூமியில் புதைத்து வைத்திருப்பதில் நான்கு வராகன்
யெடுத்து வெளியில் வைத்திருக்கையில் சிலர் அந்த வர்
த்தகனிடஞ் சென்று போதலுபடேலு கொல்லை முழு
மையும் கொள்ளை போயிற்றென்று சொல்ல அவ்வர்த்தக
னதைக் கேட்டுக்கொண்டு மறுநாள் தன்னிடம்வந்த
போதலுபடேலைக் கண்டு ஓ பக்தசீலனே உன்னுடைய
கொல்லையிலொன்றுமே இல்லாமல் கொள்ளையிட்டு விட்
டார்களே அப்படிக்கிருக்கும் கொல்லையின்மீது நான்
நான்குவராகன் கொடேனென்று சொல்ல இதைக்கே
ட்டு போதலுபடேலு ஓ ஐயா வர்த்தகரே உமமுடைய
வார்த்தையை நம்பி அதிகாரிக்கி நாளையதினங் கொடு
க்கிறேனென்று சொல்லி பேச்சி கொடுத்துவிட்டு சொ
ல்சோர்வு பட்டேனே என்று விண்டு இன்னொரு வர்த்
தகனை யிவ்வூரில் கேட்டதில்லையென்று தன்மனைவியை
நோக்கி அடிபெண்ணே நான் மீரளமென்று மூருக்குப்
போய் வர்த்தகனிடம் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறேனெ
ன்று சொல்லி புறப்பட்டு மீரளமென்னுங் கிராமத்தை
நோக்கி போகிறபோது ஹரிகோவிந்த அச்சுதா அமலா
விமலா நிமலா நிர்மலாவென்று தியானித்துக் கொண்
டே போயினர் அப்போது சிலதுஷ்டர்கள் அதிகாரியி
டஞ்சென்று போதலுபடேலு நான்குவராகன் கொடுப்
பதற்கு வழியில்லாமல் ஊரைவிட்டு ஓடிப்போயினனெ
ன்று சொல்லக்கேட்டு அதிகாரி போதலுபடேலு வீட்
டிற்குக் காவக்காரரை யனுப்ப அவர்களுஞ் சென்று
போதலுபடேலு வீட்டின் வாசற்படியிருந்துக்கொண்டு
அவர்மனைவியை நீருக்கும் நெருப்பிற்கும் வெளிவிடா
மல்வெகு நிற்பந்தப்படுத்துகிறபோது சர்வேஸ்வரனாகிய
பகவான் இந்தச் செய்தியை யறிந்துத் தன்பக்தனை
கௌரவப்படுத்த வேணுமென் றெண்ணி பஞ்சமனைப்
போல வடிவமெடுத்து விட்டு பென்ற நாமத்துடன் வரா
கன் ஏழையும் கைக்கொண்டுவந்து சாவடியினிடஞ்
சேர்ந்து அதிகாரியை யழைத்து போதலுபடேலு
கொடுத்தனுப்பினு ரென்று ஏழு வராகனையுங் கொடுத்
தார் அதிகாரியதைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்த பஞ்ச
மனை நோக்கி நீயெந்தவூர் உன்பேரென்ன அந்த போத
லுபடேலுக்கு முனக்கு மெப்படி சிநேகம் இதுகளை
யொன்றொளியாமற் சொல்லுமென அதற்கந்த விட்டு
யென்ற பஞ்சமன் ஓ சுவாமி நானே பஞ்சமகுலத்திலுதி
த்தவன் யான் வசிப்பது பண்டரிபுரம் என்பேர் விட்டு
என்னுடன் பாட்டன் அவருக்குப் பாட்டன் ஆக
மூன்று தலைமுறையாக அந்த போதலு படேலுக்கு
மெங்களுக்கு மெத்த நேசம் எனக்கொரு ஆபத்து
நேர்ந்தால் அவர்வந்து அந்த ஆபத்தைப் போக்கு
வார் அவருக்கொரு ஆபத்துவந்தால் நான்வந்து சகா
யஞ் செய்வே னென்றுசொல்லி விடைபெற்றுக் கொ
ண்டு மாயமாய்ப் போயினர். அதைக்கண்டு அவ்வதி
காரி மெத்த ஆச்சரியமடைந்து ஆஹா இதென்னவிந்
தையிலும் விந்தையாக விருக்கின்றது வந்தவன் பஞ்ச
மனு யிருந்தால் அவனைப் பார்த்துக்கொண் டிருக்
கும்போதே மறைந்து போவதற்கு சக்தியுண்டோ இது
ஜெகதீஸ்வரனுடைய செய்கையன்றோ ஆகையால் பர
மபக்த சிகாமணியாகிய போதலுபடேலை கௌரவப்
படுத்தும் நிமித்தியம் யாராகிலும் தன்னை யின்னானெ
ன்று தெரிந்துக்கொள்ளப் போகிறார்களென்று பஞ்ச
மனைப்போல வடிவ மெடுத்துவந்து நம்மிடம் ஏழுவரா
கன் செலுத்தி மாயமாய் மறைந்துப்போயினர் அன்றி
யும் உமதூரெதுவென்று கேழ்க்கப் பண்டரிபுரமென்றார்
பேரென்னவென்றால் விட்டு என்றார் இவ்விரண்டையும்
யோசிக்குமிடத்தில் பண்டரிபுரத்தில் ராதாருக்குமணி
சமேதராய் நின்ற திருக்கோலத்துடன் பக்தர்களை ரக்ஷி
த்துக் கொண்டிருக்கும் பாண்டுரங்கனே யாகுமென்
றுத் திடங்கொண்டு அந்த வதிகாரியும் பகவத்தியானத்
துடன் போதலுபடேலின் வரவுக்கெதிர் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தார்.

இந்தப்படி யந்த அதிகாரி போதலுபடேலு எப்
போ வருவாரோ என்றெதிர் பார்த்துக் கொண்டவண்
ணம் குடிகளை நோக்கி நீங்கள் சொல்லியபடி போதலு
படேலிடம் வாயிதா வராகன் ஏழையும் வசூல் செய்து
விட்டேன் இனி நீங்கள் கட்டவேண்டிய வாயிதா வரா
கன்களைக் கொண்டு வந்து செலுத்துங்க ளென்று சொ
ல்லிவிட்டு வீட்டையடைந்து அன்றிரவைப் போக்கி
மறுநாள் காலையிலெழுந்து அந்த அதிகாரி காலைக்
கடனை முடித்து வாயிதா வராகன்களை வசூல்செய்யும்
நிமித்தியம் வேண்டியக்கிருஷி செய்துக்கொண் டிருக்
கையில் போதலுபடேலு அதிகாரியிருக்கும் மார்க்க
மாகவந்து அங்கு பயத்தினு லென்ன சொல்லுகிறதெ
ன்று சமீபத்தில் வந்தபோது அந்த அதிகாரி போதலு
படேலை அழைத்து ஓ பரமசாதுவே நீர் விட்டு பென்

Koviloor Digital Library

னும் பஞ்சமனிட மனுப்பிய பூராத்நகையான வராகன் ஏழும் சேர்ந்தது ஆனதினாலதிலொரு விசேஷத்தை என் கண்ணாரக்கண்டு ஆனந்தங் கொண்டேன் அதென்னவெனில் பஞ்சமனைப் போல வடிவ மெடுத்துவந்த விட்டு வென்பவன் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கனேயாம் அதெப்படியெனில் வராகனைச் செலுத்திவிட்டு அந்த விட்டுவென்பவன் திரும்பினான் அவ்வளவிலேயே மாயமாய் மறைந்து போயினதை யான் மனமாரவுங் கண்களாரவுங் கண்டபடியினாலே அவரை பாண்டுரங்கனென்றே சொல்லத்தகும் அன்றியும் சொல்லவும் நினைக்கவும அரிதாகிய பகவானே நின்பொருட்டு ஏழுவராகனைகொண்டுவந்து கொடுத்துப் போயினர் இதினாலுன்புகழை யென்போலியனால் சொல்லவும் நினைக்கவுந் தரமாமோ வென்று வெகுவாகக் கொண்டாடினர் அப்போது போதலுபடேலு அங்கிருகரும் விட்டுயெனும் பஞ்சமனை யழைத்து ஐயா விட்டு இந்த ஏழுவராக னுனக்கேது யார் கொடுத்தனுப்பினார்கள் என்பொருட்டு ஏழுவராகன் நீ கட்டவேண்டிய அவசியமென்னவென்று வினவ அதற்கு அந்தவிட்டு யென்பவன் ஓசுவாமி யானோ சேவலமான பஞ்சம குலத்தினிற் பிறந்தவன் ஒருவேளை கஞ்சிக்கி வழியில்லாதவன் கட்டத் துணிக்குங் கெதியில்லாமல் இனி கிழிய இடமில்லாத பொத்தக்கந்தலைக் கட்டியிருக்கும்படியான யீன அந்தஸ்துடைய எனக்கு ஏழுவராகனேது உமக்காக யான் கட்டவேண்டிய காரணமில்லை அப்படி !யெனக்கு ஏழுவராகனுக்கு ஐவேஜூ யிருந்தால் நல்ல துணியுடுத்தி மூன்றுமாதம் வரையில் நல்ல கஞ்சிகுடித்துக் களித்திருப்பேனே இதுவென்னமோ கட்டுக்கதையாகவும் சுத்தப் பொய்யாகவு மிருக்கிறதென்றான் அதைக்கேட்டு அந்த போதலு படேலு ஐயா விட்டு இந்த அற்பமான ஏழுவராகனுக்காக அதிகாரி பொய் சொல்லுவாரே அன்றியும் என்பேரில்வரவு வைத்து பேபாக்கிக் கட்டுவாரோ நீ சொல்லுவதே பொய்யல்லாமல் அதிகாரி யொருக்காலும் பொய் சொல்ல மாட்டாரென்றும் புகல அதற்கந்த விட்டு ஐயா பரம பாகவதரே இதுவிஷயத்தைப் பத்தி யோசிக்கிறபோது களங்கமற்றவனும் நிரதிசயக் கிருபா கடாக்ஷவீக்ஷணனும் சரணாகத ரக்ஷகனுமாகிய ஸ்ரீஹரி பாண்டுரங்கனுடைய செய்கையென்று நவிலக்கேட்டுப் போதலுபடேலு தன்கண்களில் நீரொழுக விட்டுக்கொண்டு ஹரிஓம் கிருஷ்ணா கேசவா மாதவா மதுசூதனா அனாதைகளுக்கு நாதா ஆபத்பந்து ஆதிதேவா பக்தவற்சலா பரமபுருஷா புண்டரீகாக்ஷா புருஷோத்தமா கேவலனாகிய அடியேனுக்காக பஞ்சமனாகிவந்து அதிகாரிக்கிஏழுவராகனை யளித்திரோ அளித்து யென்கணக்கைத் தீர்த்திரோ அதிகாரிக்கி கிடைதரிய சேவைதந்து கடைக்கண்ணாற் பார்த்திரோ பார்த்து அவருடைய பாபங்களையெல்லாம பரந்தோடச் செய்திரோ இந்தருமைத்தை யானென்று தீர்ப்பேன் எப்போதும்மைக் கண்ணாரப் பார்ப்பேன் இடைவிடாம லுமது திருவடிகளை எனதிருதய கமலத்திலெப்போது சேர்ப்பேன் என்று பலவாறுதுதி செய்துக்கொண்டே தன்னைமறந்தாடி பகவானே விரைவினில் வரவேணும் வந்து கிடைதரிய சேவைதரவேணும் தந்து மேன்மையாகிய விருதுபூணும் என்று வேண்டிக் கொள்ள ஸ்ரீஹரியானவர் பஞ்சாயுததாராகியும் ஸ்ரீவற்ச கௌஸ்துவ மணியிலங்க வனமாலை வனசமாலை அசைந்தாடித் துலங்க இடையினில் பீதாம்பர கடகங்கண கேயூர திவ்யாபரண பூஷிதராகிவந்து சேவை தந்தார் அந்தவரிய சேவையைக்கண்டு சேவித்துப் போதலுபடேலு வெகுவாகப் புகழ்ந்து ஓ கருணைக்கடலே கார்மேனிவண்ணா கமலக்கண்ணா அடியேன்பொருட்டு வாயிதா பணங் கொண்டுவந்து அதிகாரியினிடங் கொடுத்து இவ்வேழையேனுக்கு அவமானம் நேரிடாவண்ணங் கிருபைசெய்த வராகனே சொல்லும் சுவாமியென அதற்குப் பகவான் ஓ ஹரிபக்தரே அனைத்திலும்விரக்தரே வர்த்தகன் தந்த நான்கு வாராகனும் உம்மிடமிருந்த மூன்று வராகனுஞ்சேர்த்து ஏழு வராகனைக் கட்டினேனென்று சொல்லி சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கன் மாயமாய் மறைந்து போயினர்.

இந்தப்படிக்கி பகவான் சொல்லி போயினபின்பு அந்தப் போதலுபடேலு கொல்லையிலிருக்கும் சோளத்தட்டுகளை யறுக்கும் பொருட்டுச் சென்று கொல்லையை பார்க்கிறபோது அதில் சோளக்கதிர்கள் யாவற்றிலும் பூர்த்தியாய் மஞ்சள் பிளந்தாற்போலக் கதிர்கள் பெருத்தும் மணிகளும் பெருத்திருக்கக் கண்டு அந்தபோதலுபடேலு இது ஹரியினுடைய செயலாமென்று கருதி அடங்கா மகிழ்ச்சிகொண்டு சோளக்கதிர்களை யறுத்து அடித்து அளவுபோட ஒன்றுக்கு நான்குபங்கு அதிகமாக உபரிகண்டபடியால் அச்சோளங்கள் தன்கொட்டாய் நிறைபவுங் கண்டு அந்த போதலுபடேலு யிது ஸ்ரீஹரியின் கிருபையென்று மனமகிழ்ந்து அந்தச்சோளதானியத்தை யெல்லாம் பகவானுடைய பக்தர்களை அழைத்து கிருஷ்ணார்ப்பணஞ் செய்து வெகுபிரியமாய் கொடுத்தார் அதை யவர்களும் மெத்த சந்துஷ்டராய் பெற்றுக்கொண்டு போய் மாவுகளாக்கி ரொட்டிசெய்து புசித்தார்கள். இங்கிப்படிக் கிருக்க தாமணகரமெனும் நகரத்திற்கு அரைகாதவழி தூரத்தி லிருக்கும் ராளேராசெனுங் கிராமமொன்றுளது அவ்வூரிலிந்த போதலுபடேலுக்கு அம்மான் வீடொன்றுண்டு அந்தஅம்மான் காலகதியடைய அவருக்கு இரண்டு புதல்வருண்

Koyiloor Digital Library

அவர்களிருவரும் போதனுபடேலின் விஷயத்தில் அலட்சியமாக விருப்பவர்கள் ஏனெனில் இந்த போதனுபடேலு தன்சம்பாதனையை யெல்லாம், ஏழைப்பரதேசிகளுக்கிட்டு தான்மெத்த ஏழையாய் விட்டப்படியினாலே இவர் விஷயத்தில் அவர்களுக்கு மரிப்பு கிடையாது அப்படிப் பட்டவர்களை வேலைக்காரி ஹாவலியென்னுமவள் வெகுநாளாய் அவர்களை யடுத்துக்கொண்டும் பகவத் பக்தியிற் சிறந்துமிருந்தாள் அன்றியும் இம்மாது அப்போதைக் கப்போது போதனுபடேலி னிடம்வந்து போயிக்கொண்டிருப்பாள் ஏதுக்காக வெனில் ஸ்ரீஹரி குணானுபவங்களை போதனுபடேலு சொல்லக்கேட்டுப் போயிக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் அம்மாது போதனுபடேலு திருவடிகளை விடாமற் பிடித்துக்கொண்டு ஓ சுவாமி பவக்கடலைக் கடப்பதற்கோ ருபாயஞ் சொல்ல வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள கேட்டு போதனுபடேலு ஓ அம்மணீ தாசிஜெனங்களுக்கு உயர்ந்த நாமமேதுக்கு சம்சாரத்திற்குள்ள வேலைகளைச்செய்து கொண்டே ஜெகதீஸ்வரனை நன்றாகமென்றால் க்ஞானபக்தி வைராக்கியத்துடன் திரிகரணசுத்தியாய் தியானரனஞ் செய்துக்கொண்டும் பிரதி ஏகாதசிக்கும் உபவாசமிருந்து இரவினிலரிகதைக் கேட்டும் துவாதசியில் பாரணை செய்துகொண்டு மிருப்பையாகில் விரைவினில் ஸ்ரீஹரியினுடைய திருவடிகளை யடைவாயென்ற போதனுபடேலு மொழிகளைகேட்டு அந்தஹாவலினி தாசியானவள் இடைவிடாமல் சர்வதேச சர்வகால சர்வ அவஸ்தைகளிலும் ஸ்ரீ பாண்டுரங்கநாதனைத் துதிசெய்தும் ஏகாதசி யனுட்டித்தும் அன்றிரவில் போதனுபடேலு வீட்டை யடைந்து கதையை செவியாரக்கேட்டு சுகமாயிருக்க ஆனந்தித்துக் கொண்டுபோவள் இப்படி யம்மங்கை ஏகாதசிதோரும் இரவினில்வந்து போதனுபடேலு சொல்லும் அரிகதை குணானுபவங்களைக்கேட்டு ஆனந்தித்துப்போய் கொண்டிருக்கையில் இம்மங்கையுடன் இன்னுஞ்சில பாகவதர்கள் வந்துகேட்டு ஆனந்தித்துப் போவார்கள் இப்படிக்குச் சில ஏகாதசிகள் கடந்துபோகையில் ஒரு ஏகாதசியினன்று ராளேராசெனுங் கிராமத்திலிருந்து வெகு ஜெனங்கள் இரவினில்வந்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருமனிதனைப் பாம்பு கடித்தது அதை யறிந்து உடன்வந்தவர்கள் அவனை யெடுத்துக்கொண்டு வந்து ஹரிகதை நடக்கு மிடத்தினிற் பார்க்க அவனுக்குப் பிராணனில்லாம லிருப்பதை வெளிப் படுத்தாமலவனைச் சுவத்தினிற் சாத்திவைத்தார்கள் அப்போது போதனுபடேலு வந்தவர்களை யெல்லாம் மரியாதையுடன் அழைத்து உட்காரச்சொல்லி பலவிதங்களாக நாமமகுத்துவத்தை யெடுத்து வெகுநயமாகச் சொல்லிகொண்டே யாவரையும் நோக்கி நீங்களெல்லோரும் ராமராமயென்று சொல்லுங்களென்றுந் தான் னின்றுங் கொண்டு ஓ ஜெனங்களே இந்தத் தாரக நாமமாகிய ராமநாமத்தை மனோவாக்கு காயமென்னும் திரிகரணசுத்தியாய் நாவாரச் சொல்லுவதினால் விஷங்களெல்லாம் அமிர்தமாகித் தேகமெங்கும் பரவி பரமானந்தத்தை யுண்டாகச் செய்யும் அன்றியும் இது தசதிசைகளெங்கும் வசிக்கும் பக்தர்களுடைய ஹிருதயகமலத்தினில் எழுந்தருளி தெரிசனமளிக்கு மனுபவக் ஞானம் பிரியமாகும் மேலும் ஓ ஜெனங்களே விமலமாகியது இந்தராமநாமம் இதை பிரியத்துடன் சொன்னால் புனிதர்களாவார்கள் அன்றியும் க்ஷேமத்தை யடைவார்கள் மேலுமிந்த நாமமானது மதுரங்களுக் குள்ளாக அமிர்தத்திற்காயினும் அதிக மதுரமாயிருக்கும் ஆகையாலிந்த ராமநாமத்தை வாக்கினால் சொல்லிகொண்டே கரங்களினால் தாளம் போடுங்க ளெனக் கேட்டு அவர்கள் கரதாளத்துடன் ராமநாமத்தை வாக்கினாற் சொன்னார்கள்.

இவ்வண்ணம் அச்சபையிலுள்ள ஜெனங்களெல்லோருங் கரதாளத்துடன் ஸ்ரீராம நாமத்தை வெகுப்பிரியமாகச் சொல்ல அதில் பாம்புகடித்திறந்தவன் கரத்தினால் தாளம் போடாமலும் வாக்கினால் நாமஞ் சொல்லாமலு மிருப்பதை போதனுபடேலு அறிந்து அவ்விறந்த மனிதனை நோக்கி ஓ ஐயா ஹரிநமக்கு மேன்மையான நரஜென்மங் கொடுத்திருந்தும் இந்தஜென்மமழிந்து போவதற்குமுன் ஸ்ரீராமநாமத்தைச் சொல்லி அவனுடைய கிருபையை சம்பாதித்துகொள்ள வேணுமென்று வேண்ட அப்போது ஸ்ரீஹரியானவர் பஜனையின் மதுரங்கேட்டுப் போகுமென்று கருதி இறந்துபோனவனுக்குப் பிராணனுண்டாகும்படிக் கிருபையுடன் அச்சுதா கிருஷ்ணா ஹரிராமாவென்று அவனைச் சொல்லும் படிச் செய்வித்தார் இதையந்தப் பிணத்தைச் சுமந்துக் கொண்டு வந்தவர்கள் கண்டு ஆஹாஹா இதுவென்ன விந்தையிலும் விந்தையா யிருக்கின்றதென்று ஆச்சரியமுண்டாகி அவர்களெழுந்து போதனுபடேலுக்கு வந்தனந்தந்து ஓசுவாமி அதோ சுவத்திற் சார்ந்துக்கொண்டிருப்பவனை நாங்கள் வரும் மார்க்கத்தில் பாம்பு கடித்திறந்துபோயினான் நாங்களவனை யெடுத்துக் கொண்டு வந்து உயிருட னிருப்பவனைப் போல இச்சுவத்தினிற் சாத்திவிட்டு பகவத் குணானுபவங் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையி லிவனுக்கு உயிர்வந்து எங்களுடன் கரதாளத்துடன் நாமத்தைச் சொல்லக் கண்டோமென விண்டார்கள் அதைக்கேட்டு அச்சபையினி லுள்ளோர்களனைவரும் ஆனந்தம் பிர்மானந்தம் பரமானந்தமென்றும்போதனுபடேலை வெகுவாகத் துதித்துக்கொண்டாடி மேலு

Koviloor Digital Library

பேலென்று சொல்ல அப்போது போதலுபடேலு ஆன
ந்தக் சன்ணீரொழுக விட்டுக்கொண்டு ஓ நமோநாரா
யணா நாரதபாராயணா சேகலதோஷ நிவாரணா சர்வபரி
பூரணா ஜெகத்காரணா இம்மனிதனைப் பாம்புகடித்துமர
ணமடைந்த செய்தி எனக்குத் தெரியாமுன்னமே இவ
னுக்குயிர் தந்து கடாக்ஷித்த எம்பெருமானே என்குல
தெய்வமே நினக்கு நிகரானவர்கள் யாரையா நிர்மல
மான திருமேனி சங்காழிகையா என்று மரணமில்லாத
மெய்யா ஏழைகளைக் காக்குந் துய்யாயென்று நிர்மல
மான மனதுடன் பக்திசெய்து மங்களாரத்திகள் கொடு
த்துத் தொழுதார் இதைக்கண்ட ஹாஸியென்னுந் தா
சியானவள் போதலு:படேலுடைய மகுத்துவத்திற்கு
மெச்சி மெத்த பிரியமுண்டாகி இதுவரையில் போதலு
படேலின் மீதிருந்த பிரியத்தைக் காட்டிலும் பிரியம்
அதிகரித்து அவரைத் தனக்குக் குருநாதனாகப் பாவித்
து நேசமும் விசுவாசமும் மேலிட்டுத் தினந்தோறும்
வந்துத் தன் குருநாதராகிய போதலுபடேலைக் கண்டு
சேவித்துப்போவள் இப்படி மூன்று வருடகாலங் கடந்
தபின்பு அம்மாதின் எஜமான்களிருவரும் ஒருவருக்
கொருவர் விரோதித்துக்கொண்டு பாகிக்கவும் விக்கிர
யப்படுத்தவும் அவர்களெத்தனித் திருப்பதையும் அந்த
ஹாஸியெனுந் தாசியானவ ளறிந்து இச்செய்தியை
போதலுபடேலுக்குத் தெரியப் படுத்துகையில் கேட்டு
அந்த போதலுபடேலு ஓ ஹாஸினி முன்னஞ் செய்த
கர்மமோ அல்லது துஷ்டக்கர்மமோ அதையிந்த ஜென்
மத்தினி லனுபவிக்காமல் விடமாட்டாது அப்படிக்கிரு
க்க நீ இதற்காகச் சிந்திக்கவேண்டிய அவசியமென்ன
அன்றியும் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கன் சாகரத்தைப்போல
விருக்க அதற்குள் நாமெல்லோரும் அலைகளைப் போல
வும் இருந்த போதிலும் அதுவுஞ் சலமே இதுவுஞ்சல
மே ஆனபோதிலு அந்தநீரைப்போல அபாரநீர்கமா
ட்டாது நான் அலைகளின் நீர்போலும் பகவான் கடல்
நீரைப் போலவும் என்றும் இறப்புப் பிறப்பில்லாதவன்
நாமோ அக்கடலின் அலைகளைப்போல இறப்பதும் பிற
ப்பதுமாகி கர்மங்களை அனுபவிக்கவேண்டியதே நித்ஸ்
கரங்கக் கடலைப்போல பகவான் என்றுமழியாமல்பிறப்
பில்லாமல் நீபிழியாகவிருப்பவர் ஆகையால் ஓஹாசினி
கருமத்திக்குடையவர்கள் நாமேகருமங்களுக்குட்படாத
வர்பகவானே ஆதலால்இந்தரகசியத்தையறிந்துகொண்டு
நடந்தால் நமக்குக்கெடுதி யாதொன்றுஞ் சம்பவிக்கமா
டாது அன்றியுமிந்த நுட்பம் நன்றாகத் தெரிந்துக்கொ
ண்டால் திரேகவியோகமானது நம்மை யடிக்கடி பாதி
க்கமாட்டாது யென அதற்கந்த ஹாஸினி ஓ சுவாமி
அடியாளுக்கு நம்மை விற்பனைசெய்து விடுகிறார்களே
என்றசிந்தை எள்ளளவுமில்லை பின்னேதுக்கு நீ துக்க
படுகிறதென்பீரேல் அன்னியர்க ளாளுக்கேனுமென்னை
விற்பனைசெய்தால் தேவரீரை அடிக்கடிக்கண்டு சேவிக்க
முடியாதே இதற்கென்ன செய்யப்போகிறே னென்ற
துக்கமே என்னை பாதிக்கின்றதென்றாள்.

இந்தப்படி அந்த ஹாஸினியானவள் போதலு
படேலின் பிரிவாற்றாமல் இப்படியினில் மூர்ச்சையாகி
விழுந்து உடனே தெளிந்துத் தடாலுமென்று மமதாயி
னிடஞ் சென்று இச்செய்தியை தெரியப்படுத்தி ஓ அம்
மணி நீங்களென்னை விலைக்குவாங்கி யெனக்கு நன்மை
செய்யுங்களென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்கம்மமதாயி
தன் கணவராகிய போதலுபடேலை நோக்கி ஓ பிராண
நாயகரே இந்த ஹாஸினியெனுந் தாசியானவள் நம்
மைவிட வேறு திக்கில்லையென்றும் நம்மையேநம்பியிரு
க்கின்றே னென்றும் நம்மை யடைந்திருக்க அம்மங்கை
யை எப்படியாகிலுங் காப்பாத்த வேணுமென்றும் இவ
ளை யெத்தனை வராகனுக்குக் கொள்ள நிச்சயிக்கின்றார்
களோ அந்தத்தொகையை யான் கொடுக்கிறேனென்று
அவளுக்கு அபயந்தந்து போய்வரும்படி விடைதந்து
அனுப்ப அந்தஹாஸினிதாசி மெத்த சந்தோஷமடை
ந்துத் தன்னூரை நாடிச்சென்று வீடுசேர்ந்திருந்தனள்
பின்பு போதலுபடேலு ஒருநாள் மைத்துனர்களிடம்
சென்று சொல்லுகின்றார் அப்பா மைத்துனர்களேஉங்
களிடமிருக்கும் ஹாஸினி என்னுந் தாசியை நீங்கள்
விற்பனை செய்வதாய் கேழ்விப்பட்டு இங்குவந்தேன்
அன்றியும் நீங்களே கிறயப்படுத்தி நீங்களே கிறயத்துக்
கொண்டாலுஞ்சரி அல்லது யெனக்குக் கிறயத்துக்குக்
கொடுத்து விட்டாலுஞ சம்மதியே ஆகிலும் அவளுக்
குக் கிறயமென்ன அதைச் சொல்லுங்களென அவர்கள்
சொல்லியதாவது ஓ அத்தானே ஹாஸியெனுந் தாசி
யை பந்துவாகிய உமக்குக் கொடுக்கமாட்டோம் ஆகை
யால் இங்கு கணநேரமேனும் நிற்காதே வீட்டைவிட்டு
வெளியே போமென்றுக் கடிந்து சொல்லக்கேட்டு ஹா
ஸினி யழுகையில் போதலுபடேலுகண்டு ஓஹாஸினி
நீயழவேண்டாம் உன்னை ஸ்ரீஹரி பாண்டுரங்கனாலே
அழைப்பித்துக் கொள்ளுகிறேன் விசனப்படாம லிரு
மென்று சொல்லி உடனே தன்வீட்டிற்குவந்து மனையா
ளைப் பார்த்துச் சொன்னார் அதென்னவெனில் அடி
பெண்ணே மமதாயி அந்த ஹாஸினியை பந்துவாகிய
எனக் விக்கிறயஞ்செய்ய மாட்டோ மென்றும் சிலகடு
மொழிகளை அவர்களிருவரும் பகரக்கேட்டு ஹாஸினி
யழுதுக்கொண்டிருந்தாள் அதைக்கேட்டு யான் அவளை
பயப்படாமலிரு உன்னை ஸ்ரீஹரியினால் அழைப்பித்துக்
கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லிவந்தேன் யென மம
தாயிகேட்டு அம்மாதுக்கு நான் அபயங்கொடுத்திருக்

Koviloor Digital Library

கின்றேனே இதற்கென்செய்வேன் ஸ்ரீகோபாலா தீன
தயாளா ருக்குமணி மணாளா பங்கயமலர்த்தாளா கோ
பீஜனபாலா நற்குணங்களமைந்த சுசிலா என்னுடைய
சொல்லைப் பழுது போகாவண்ணங் காப்பாத்தி ரக்ஷிக்
கவேணும் முன்னம் கௌரவர்கள் சபையினில் துர்ச்
சாதனனால் இழுத்துவரப்பட்டு துகிலை களைகிறபோது
முறையிட்ட துரோபதைக்கு மாளாத துயிலளித்து
மானபங்கம் நேரிடாவண்ணம் காப்பாத்தி ரட்சித்த
தைப்போல இப்போது அடியாளுடைய அபயதாபன
மாகிய சொல்லை சோர்வுபடாமல் அம்மாதைக் காப்பா
த்தி யருளவேணுங் கருணாசாகரா யென்று முறையிட்
டுக் கொண்டிருந்தனள் அங்கே ராளராசெனுங் கிராம
த்தினில் போதனுபடேனு மைத்துனர்க ளிருவரும்
அந்த நாளிலேயே வெளி கிராக்கிக்காரர்களை அழை
த்து ஹாவலினியை இருபது வராகனுக்கு விற்பனைசெ
ய்து அவ்விருபது வராகன்களையும் மவர்கள் கைக்கொண்டு
ஹாவலினியைப் பிடித்துக்கொடுத்து கொண்டுபோங்க
ளென்று சொல்ல அவர்களுமந்த ஹாவலினியை யழை
த்துக் கொண்டுபோய் தங்கள் வீட்டினிற் சேர்ந்தார்
கள் அப்போதந்த ஹாவலினியானவள் பட்டத் துயரத்
தை யென்னென்று சொல்லுவேன் ஆகிலும் என்மன
துக் கெட்டியவரையில் சொல்லுகின்றேன் அதெப்படி
யெனில் ஓ பாண்டவர்கள் சகாயா பக்தர்கள் நேயா
காயாம்புமேனியை யுடைய காயா தேவர்களுக்குந்
தேவனாகிய தூயா இப்போதிந்த யேழையின்மீது கிரு
பைசெய்ய வேணுமென்றும் அன்றியுமினி யிங்கரைக்
கணநேரத்திற்குள் வந்து யடியாளைக் காப்பாத்தினலா
யிற்று அப்படிக்கி வராவிடி லுன்மீது ஆணை யிருக்கின்
றது அன்றியும் அடியாளுக்கு நின்னடியசேவையைத்
தராவிடில் விரைவினிற் பிராணனை விடுவேனென்றும்
மேலும் யான்படுந்துக்கத்தைசகிக்கமாட்டாமல் எனது
பிரியமுள்ள குருநாதரும்மை யனுப்புகிறே னென்று
சொல்லிப்போகின வசனங்களைச் சத்திய வாக்காகக்
காப்பாத்திரக்ஷியும் அச்சுதா கேசவா புருஷோத்தமா
வாமனாவென்றுந் திரிகரணசுத்தியாய் துதிசெய்ய அம்
முறையைக்கேட்டு ஸ்ரீஹரியானவர் பிராமண வடிவங்
கொண்டு அங்குவர ஹாவலினியானவள் கண்டு அடங்
காச் சந்தோஷங்கொண்டு அவர் திருவடித் தாமரைக
ளில் விழுந்து பணிந்தெழுந்து நிற்கக்கண்டு ஸ்ரீஹரியா
கிய பிராமணர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

ஓஹாவலினி நீ பயப்படவேண்டாம் உன்னை யிங்
கங்கேவலர்களிடம் விட்டெச் சங்கடப்பட யான்கண்டு
சகிக்கமாட்டேன் ஆகையால் நீ தைரிட்த்துடனிரும்
அன்றியும் உன்னை போதனுபடேனு சீக்கிரம் வரச்சொ
ன்னார் யென்று சொல்லி மாயாப்பிராமணனது திருவ
டிகளை அந்த ஹாவலினி பிடித்துக்கொண்டு விடாமலிரு
க்க அப்போது அங்குள்ளவர்களெல்லாம் பார்க்க இரு
வரும் மாயமாய் மறைந்து போயினார்கள் அன்றியும்
ஹாவலினியின் புதல்வியும் அங்கில்லாமற் போனமாத்தி
ரத்தில் ஹாவலினியை விக்கிரயப் படுத்தினவர்கள்
யாரோ அவர்களை வரவழைத்து வர்த்தகர் இவர்களிரு
வரு மெங்கே காணோமே இதுவென்ன மாயம் நடந்த
செய்தியை யொளியாமற் சொல்லுங்களென அதற்கவர்
கள் இதுவென்ன அக்கிரமமென்றும் இச்செய்தி எங்க
ளுக்கு தெரியாதென்றும் சொல்லினார்கள் அதைக்கே
ட்டு அந்த வர்த்தகர் விக்கிரயஞ்செய்தவர்களை நோக்கி
அந்தத் தாசியின்பொருட்டு நாங்கள் கொடுத்த இருபது
வராகனையுங் கொடுங்களென்று நிர்ப்பந்திக்க அவர்கள்
ஓ வர்த்தகர்களே யாங்கள் இருபதுவராகன்களைப் பெற்
றுக்கொண்டு உடனே யந்த தாசியைப்பிடித் துமது
கையிற் கொடுத்தோம் அவளை நீங்கள் பத்திரப்படுத்தி
கொள்ளமாட்டாமல் விட்டுவிட்டு இப்போ தெங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டு அந்த தாசியைக் கொண்டுவந்து ஒப்
பித்தாலாயிற்று இல்லாவிடில் அவளுக்காக கட்டின இரு
பது வராகன்களை கொண்டுவந்து கட்டுங்களென்று இப்
படிக் கெங்களை அலட்டுவது ஞாயமோ இதுவென்ன
உபாயமோ அல்லது போதனுபடேனு செய்தமாயமோ
இல்லாவிடிலந்தப் பிராமணன் செய்த அனியாயமோ
இது யெங்களுக் குண்டாக வேண்டிய அபாயமோவெ
ன்று நிஷ்டூர வார்த்தைகள் புகன்று மேலும் சொல்லு
கிறார்கள் ஐயா வர்த்தகரே நீர் விரைவாக யந்தப்போ
தனு படேனிடஞ் சென்றுக் கேளுமென அதற்கு வர்த்
தகர் நீ சொல்லுவது மெத்த நன்றாக யிருக்கின்றது
நெருப்பைப் போல இருபது வராகன்களை உம்மிடத்
திற் கொடுத்துவிட்டு அவ்வராகனுக்குறிய தாசியையொ
ப்புக்கொடுமென்று கேட்டால் அந்ததாசியைப் பிடித்து
வந்து ஒப்பிக்காமல் போதனுபடேனைப் போய் கேளு
மென்று சொல்லுவது நீதியோ அப்படி நானந்தப்போ
தனு படேனிடம் போகவேண்டிய அவசியமில்லை நான்
கொடுத்த இருபது வராகனையுஞ் சீக்கிரங் கொடுங்களெ
ன்று வெகு தொந்திரவு செய்கிறபோது ஸ்ரீஹரிபாண்டு
ரங்க விடலனானவர் இங்கே நடக்குங் கலகங்களையும்
இனிமேல் நடக்கப்போகிற கலகங்களையுந் தெரிந்து
அந்த ஹாவலினிமீது மெத்தக் கிருபை யுடையவராகி
உடனே ஹாவலினியெனுந் தாசிக்கு ஸ்ரீவைகுந்தபதவி
யை யளித்தார் அவளும் மெத்தசந்தோஷம் மெத்தசந்
தோஷமென்று ஹரியை வெகுவாகக் கொண்டாடிப்
பாடிக்கொண்டே சென்று இனி யொருவராலே நிர்மிக்
கப்படாததாகியுஞ்சத்தியமாகியும் நித்தியசூரிகள்வசிப்ப

Koviloor Digital Library

காகியும் விளங்கும் ஸ்ரீவைகுந்தமா நகரத்தை யடை
ந்து மறுபிறப்பில்லாமல் நித்திய சூரிகளுடன் கலந்து
பரமபத நாதனைச் சேவித்துக்கொண்டு பரமானந்த
மடைந்திருந்தனன்.

இவ்வாறு ஹரியின் கிருபையால் ஹாவிளியெ
னுந் தாசியானவள் வைகுந்தபதவியை யடைந்த விருத்
தாந்தத்தைப் போதலுபடேலு ஸ்ரீஹரியினால் சொல்
லக்கேட்டு மெத்த சந்துஷ்டராயினர் இவர் மனையாளா
கிய மமதாயியும் ஹாவிளி வைகுந்தத்தை யடைந்த
சவிஸ்தாரத்தை யறிந்து ஆனந்தித்து யிருந்தனள் இப்
படிக் கிருக்கிறபோது சண்டாளனொருவன் போதலு
படேலிடம் வந்து பணிந்து ஓசுவாமி இந்த நீச்சக்குலத்
திற் பிறந்த பஞ்சம விவனென்றெண்ணி யடியேனைக்
கைசோரவிடாமல் என்மீது கிருபைசெய்துத் தாங்க
ளெனக் குபதேசஞ்செய்ய வேணுமென்று வேண்டிக்
கொண்டான் அப்படிக்கித்தன்னை வேண்டிக்கொள்ளும்
பஞ்சமனைநோக்கி யந்த போதலுபடேலு சொல்லுகின்
றார் கேளுமப்பா நீண்டப்படாத குலத்தினி லுதித்தவ
னே சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் எனக்கு யெல்லா
அநுகூலமுஞ் செய்தும் சொல்லியுமிருக்கின்றார் உன்
னைப்போல மெத்த ஆர்த்தியாகவந் தடுப்பவர்களுக்கு
உபதேசஞ் செய்யும்படி எனக்குக் கட்டளை யிடவில்லை
ஆகையால் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி பாண்டுரங்கநாத
னைக் கேட்டுத் தெரியப்படுத்துகிறேனென அதற்கவன்
மகாபாக்கிய மென்று சொல்லிப் போயினான் பிறகு
போதலுபடேலு ஸ்ரீபாண்டுரங்கனை வெகுவாகத் துதி
செய்ய அத்துதிக்கி மகிழ்ந்து ஸ்ரீபாண்டுரங்கன் எழுந்
தருளி சேவைதர அச்சேவையினி லீடுபட்டு அந்தப்
போதலுபடேலு பஞ்சமனுடைய விண்ணப்பத்தைத்
தெரியப்படுத்தினார் அதைக் கேட்டு ஸ்ரீபாண்டுரங்கன்
ஓபக்தசிலனே இவ்வுலகத்தின்கண் மாயாசம்பந்தராகி
அக்ஞான பரிபூரணராகித் திரியும் துஷ்டர்களுக்கு உப
தேசஞ் செய்யக்கூடாது அதிலு மிவன்குலத்தில் பஞ்ச
மனாக யிருக்கின்றான் இவனுடைய நடவடிக்கைக ளாகி
லும் நல்நடவடிக்கையா யிருக்குமென்று யோசித்தா
லோ இவன் நடப்பதெல்லாங் கெட்ட நடவடிக்கையே
இப்படிப்பட்ட துஷ்டனுக்கு உபதேசஞ்செய்யும் ஆசா
னும் செய்யச்சொல்லி நேமிக்குமவர்களும் மீளாநரகத்
தை யடைவார்களென்று தருமசாஸ்திர முறையிடுகின்
றன அன்றியும் பனிரெண்டு வருடஞ் சோதித்து உத்
தமகுணத்தை வகித்தவனாக விருக்கில் அவனுக்குபதே
சஞ் செய்யும்படி நீதிசாஸ்திர முறையிடுகின்றது ஆகை
யால் இவன் துஷ்டனென்றுப் பிரசித்தியாகத் தெரிந்
தும் மனசாக்ஷிக்கு விரோதமாக இவனுக் குபதேசஞ்
செய்யத்தகாது ஆகிலு மிதற்கொரு தந்திரஞ் சொல்லு
கின்றேன் அந்தப்படி யவனைக்கொண்டு செய்வியும் அத
ற்கவன் உடன்பட்டு அவன்குலத்தை யனுசரித்து நமக்
குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பானாகில் உபதேசஞ்செய்யும் அப்ப
டிக்குடன் படாமல் மீறி நடப்பனேயாகி லவனுக்கு
உபதேசஞ் செய்யவேண்டாமென அதற்குப் போதலு
படேலு ஓ சுவாமி அவனைச் சோதனைசெய்யுந் தந்திர
மெப்படியென ஸ்ரீபாண்டுரங்கன் ஓ பக்தசிகாமணியே
அந்தப் பஞ்சமன் நாளையதின மூன்னிடம் வருவான்
அவனைக்கண்டு வயலுக்குப் பூசைபோடுமன்றளில் அவ்
வயலுக்கொரு ரிஷபத்தை பொலிகொடுத்து அதின்
மாங்கிஷத்தைச் சுத்தப்படுத்திக் கொண்டுவந்து யென்
னிடங் கொடுப்பையாகில் யானதைச் சமைத்து யெங்
கள் பந்துக்களுக்குப் போஜனஞ் செய்வித்து பின்புன
க்கு உபதேசஞ் செய்கிறேனென்றும் அன்னியிலும்
அந்த ரிஷபத்தின் சிரசையும் அதின்கால்களையும் பத்தி
ரப்படுத்தி வையுமென்றும் ரிஷபத்தின் மாங்கிஷஞ்
சமைத்துப் பந்துக்களுக்கு யான் விருந்து செய்ததை
அன்னியர்களுக்குச் சொல்லாமலிருக்கும்படியுஞ் சொ
ல்லும் அதையவன் கோபிந்தப் படுத்துமிடத்தில் அவ
னுக்குபதேசஞ் செய்யும் அப்படிக்கிராமலவன் மர்மத்
தை வெளிப்படுத்துவனே யாகில் உபதேசஞ் செய்ய
வேண்டாமென்று சொல்லிய ஸ்ரீ பாண்டுரங்கன் மொ
ழிகளைக் கேட்டு அந்தப் போதலுபடேலு ஓ சுவாமி
ஒரு ஜெந்துவைக் கொல்லும்படியான கர்மமெனக் கிஷ்
டமில்லையென அதற்கு ஸ்ரீ பாண்டுரங்கன் நீரேன் சந்
தேகப்படுகின்றீர் உமக்கதினால் யாதொரு கஷ்டமும்
நேரிடமாட்டாது ஆகையால் சந்தேகமில்லாமற் செய்
யும் யென்று சொல்லிப் பாண்டுரங்கன் மறைந்துப்
போயினார்.

இவ்வண்ணம் ஸ்ரீ பாண்டுரங்கன் போதலுபடே
லுக்குச் சொல்லி மறைந்துபோயின பிறகு மறுநாள்
அந்த போதலுபடேலி னிடத்திற்குப் பஞ்சமன் வந்து
பணிந்து ஓசுவாமி எனக்கு சீக்கிரம் உபதேசஞ் செய்ய
வேணுமென்று வேண்ட அதற்குப் போதலுபடேலு
அவனை நோக்கி அப்பா அனுமிகா நின்வயலுக்கு பூசை
போடுகிற அன்றளில் எருதொன்றை அவ்வயலுக்குப்
பலிகொடுத்து அதின் சிரசையும் காலையும் பத்திரமாக
ஒளித்துவைத்து சமைத்த மாங்கிசங்களை யெல்லாம் நன்
றாகச் சுத்தப்படுத்தி யென்னிடங் கொடுத்தால் நான
தைச் சுமந்து என் பந்துக்களுக்கு விருந்திட்டுப் பிறகு
உனக்குபதேசஞ் செய்கிறேன் அன்றியும் நானிந்த எரு
தமாங்கிசத்தைச் சமைத்து விருந்து செய்வித்தேனெ
ன்று நீ யெங்கும் வெளிப்படுத்தாம லிருமென அதற்

கவனு மொத்துக்கொண்டுபசாபாக்கியமென்றுசொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று சிலநாள் கடந்திக்கொண்டிருக்கையில் அந்த அனுமிகனுடைய வயல்களெல்லாம் நன்றாய்ப் பழுத்து அரவடைக்குத் தயாராக விருப்பதை யறிந்து போதலுபடேலுங் கறிவித்துச் சென்று வயலுக்குப் பூசை போடுகிறபோது எருதொன்றைப் பிடித்துவந்து அப்பூசைக்குரிய தேவதைக்குப் பலிகொடுத்து அதின் சிரசையுங் கால்களையும் பத்திரப்படுத்தி மைத்த மாங்கிசத்தைச் சமைத்து அன்னமுதலான அறுசுவைகளுஞ் சித்தப்படுத்திப் பந்துக்களை யழைப்பித்து அவர்களுக்கு போஜனங்கள் பரிமாரி யாவரும் புசித்தபின்னர் சந்தனபுஷ்ப தாம்பூலாதிகளை யீந்து அவரவர்கள் தங்கடங்கள் வீட்டை யடைந்திருக்க அந்த அனுமிகன் மறுநாள் சுதந்திரப்பட்டவனாகி அதிக கெர்வமடைந்துக் குடிகள் வீட்டிற்குள் புகுந்து நடுகூடத்துக்கு சென்று உட்கார்ந்திருக்க அக்குடிகளிலனைக்கண்டு அடா துஷ்டா ஏண்டா யெங்கள் வீட்டிற்குள்ளேன் வந்தாயென்று வினவ அதற்கவன் உங்களுக்கு மெனக்கு முண்டான பேதமென்ன பேதமில்லாதநி னாலேயே உங்கள் வீட்டிற்கு வந்தேனென்றான் அதற்கவர்கள் எங்களுக்கு முனக்கும் பேதமில்லையென்றெப்படி தெரிந்துக்கொண்டு இங்குவந்து உட்கார்ந்தாயென அதற்கவன் நேத்தியதினம் யானொரு ரிஷபத்தை வயல்பூசைக்குப் பலியிட்டு அதின் மாங்கிசங்களைப் போதலுபடேலிடம் யான்கொடுத்தேன் அந்த மாங்கிசத்தைச் சமைத்து போதலுபடே லுங்களுக்கு விருந்து செய்ய அந்தவிருந்திற்கு நீங்கள்சென்று அந்த ரிஷபத்தின் மாங்கிசத்தைப் புசித்தபடியினாலே உங்களுக்குமெனக்கும் பேதமில்லையென்று தெரிந்துக்கொண்ட படியினாலேயே உங்கள் வீட்டிற்கு வந்து உட்காரும்படியான திடமுண்டாயிற்றென்று சொல்லியபின்னுஞ் சொல்லத் தொடங்கினான் நேத்தியதினம் அன்றியு முன்னாளைய என்னை நீங்கள் கண்டால் எட்டி தூரத்தேபோடா யெறிர்களே இன்றப்படியென்னை சொல்லுவதா லுங்களுக்குப் பாபமுண்டாகுமென் றிந்தப்படி அந்த பஞ்சமன் ஒவ்வொரு குடியானவன் வீட்டிற்குஞ் சென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகையில் குடிகளெல்லா மொன்றுகூடி அதிககோபங் கொண்டவர்களாகி ஜாதிபிரஷ்ட முண்டாயிற்றென்றும் இதுவென்ன அனியாயம்பரயன்நமது வீட்டிற்குள்வந்து உட்காருகிறதென்றால் இனியென்ன இருக்கிறது மேல்வரப்பு கீழ்வரப்பு எப்போ தப்பிப் போயிற்றோ அப்போதே யெல்லாச்சீலமும்போய் பறையரோடு பறையராக வேண்டியதே இதைப்பத்தி இனி யோசிப்பதில் பிரயோஜனமில்லை ஆகிலும் இதின்மர்மத்தைத் திரவிசாரிக்க வேணுமென்றுக் கருதி அந்த அனுமிகனை யழைத்து அடா துஷ்டா மாட்டிறைச்சியைநாங்கள் புசித்தபடியினாலே யெங்களையுமுன்னோடு பரயனாகச் சேர்த்துக்கொண்டு எங்கள் வீட்டிற்கு பந்துவாகி வந்து நடுவீட்டினில் உட்கார்ந்துக் கொண்டாய் அதிருக்கட்டும் எங்களுக்காக நீ பலிகொடுத்த எருதின் தலையும் கால்களும் தோலுமெங்கே அதைக் காட்டுமென அதற்கு அனுமிகன் அதுகளெடுத்துப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றேன் அப்படியே உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன் என்ற மாத்திரத்தில் அக்குடிகள் அவசரக்காரனுக்குப் புத்திமட்டென்பதுபோல நிதானிக்காமல் நீதியற்றவனாகிய போதலுபடேலை கொன்றுவிட வேண்டுமென்று கருதிச் சோளக்கொல்லையி னிடம் அவனைத் தேடி கரத்திலே தடியைப்பிடித்துக் கொண்டுவந்துபார்க்கையிவர் குடிசைக்குள் பாண்டுரங்கனை தியானித்திருக்கக் கண்டு சிலர் அவரை வெளிக்கிக் கொண்டு வாருங்களென்றார்கள் அதைக்கேட்டவர் வைராக்கியத்துடன் வெளிக்கி வருகையில் அவரைக்கண்டு டக்குடமரகக் காரனாகிக் குலநாசஞ் செய்வித்தபாவி உனக்குத் தக்க சிட்சை வெகுவாகச் செய்விக்கிறோமென்று மேல்விழுந்து அடிக்க முயலுகிறபோது போதலுபடேலு ஸ்ரீஹரி பாண்டுரங்கா பவபங்கா சற்சங்கா மங்களாங்கா யென்ன்று பகவானுடைய நாமத்தைச் சொல்லிய மாத்திரத்தில் அடிக்கவந்தவர்க ளெல்லாருக்குங் கோபந்தணிந்து அந்த அனுமிகனை நோக்கி அடா துஷ்டா எருதின் தலையுங் கால்களும் தோலும் எடுத்து வைத்திருக்கிறேனென்று முன்னம் நீ சொன்னாயல்லவா யெதோ அதைக் கொண்டுவா பார்ப்போமென அந்த அனுமிகனும் இதோ கொண்டு வருகிறேன் பாருங்களென்று விரைந்தோடிச்சென்று சிரசும் கால்களும் தோலும் வைத்திருந்த இடத்திலிருந்தெடுத்து வெளிப்படுத்திப் பார்க்க அவைகள் சிரசும் அதின்கால்களும் மேற் போர்வையானதோலும் வெள்ளாட்டி னுருவமாக விருக்கக் கண்டு வெகுவிதமாகச் சிந்தைநொந்து விசனப்பட்டுக் கொண்டிருந்து சற்றுநேரங் கடந்தபின்பு மேலுஞ் சொல்லத் தொடங்கினார்.

அதென்னவெனில் யான் எருதைக் கொன்றிருக்க இதென்ன விந்தையாயிற்று இந்த ஆடு எப்படி இங்கு வந்தது இதை யோசிக்கையில் சித்திரத்திலும் விசித்திரமாக விருக்கின்றதென்று பிரமை கொண்டிருக்க அப்போது குடிகள் போதலுபடேலை நோக்கி ஓ ஐயா யுமதெருதைக் காணோமே அதைக்கொண்டுவந்து காட்டுமென்று சொல்ல அதற்கு போதலுபடேலு பகவானைக்குறித்து சிந்தனைசெய்துக் கொண்டிருக்க உடனே சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் இறந்துபோன எருதைப்

Koviloor Digital Library

பிழைக்கச்செய்த மாத்திரத்தில் அவ்வெருதைக் கண்ட பந்துக்களெல்லாம் சேர்ந்து அநுமிகனுக்குத்தக்க தண்டனை செய்யவேணுமென் றுலோசித்திருக்கையிலவனும் போதலுபடேலின் திருவடிகளில் விழுந்து ஒசுவாமியென்னுடைய அபசாரத்தை க்ஷமித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அந்தப் போதலுபடேலு கிராமஸ்தர்களை நோக்கி இவன்செய்த குற்றத்தை மன்னித்துக் காப்பாத்துங்களென்று பலநாறு சொல்லியும் இவனைக் கொல்ல வேண்டாமென்று பிரிய வசனங்களால் பிரார்த்தித்தார் அதற்கவர்கள் அவனை மன்னித்துஇனியிந்தபக்கந் தலைகாட்டாதே யென்றுசொல்லி யோட்டினார்கள அவனுங் கெட்டேன் பிழைத்தேனென்று சொல்லிக்கொண்டே தன்னுடைய சேரியை நாடியோடிப் போயினான் பின்பொருசமையத்தில் மழை பெய்யாமல் தண்ணீரின்றி விசேஷித்த விளைவுகளில்லாம லிருக்கையில் பட்டணங்கள் கிராமங்கள் முதலானவிடங்களிலும் வசிக்குங் குடிகள் மெத்தக் கஷ்டமடைந்து எருது ஆடு முதலானதுகளுங் குடிப்பதற்குத் தண்ணீரில்லாமல் இனியெப்படி பிழைக்கப்போகிறோம் என்று விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில்.

பகவானுடைய கிருபையினால் கார்த்திகை மாதம் முதலில் மழைபெய்ய அவ்வூராருடன் தானும் உழவு முதலானதுகளுஞ் செய்து இந்தபோதலுபடேலுவிரை விரைப்பதற்கு வேகமாய் விரைதானியமெடுத்துக் கொண்டுவந்து விரைக்கப்போகுஞ் சமையத்தில் பண்டரியாத்திரை வாசிகளாய் சிலஜனங்கள் பாண்டுரங்காபக்த சங்கா மோகனுங்கா தயாந்தரங்கா யென்று பகவந்நாமத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டு அம்மார்க்கமாய் வந்து போதலுபடேலையும் அவர் கொண்டுவரும் விரைதானியத்தையும் கண்டு பூரணப் பிரியத்துடன் அங்குநின்று பஜனைசெய் திருந்தார்கள் அவர்களைப் போதலுபடேலு கண்டு விரைந்தோடிச்சென்று அவர்களுக்குத் தீர்க்கதெண்டனிட்டு எழுந்துநின்று அவர்களைநோக்கி ஐயா பரமசாதுக்களே இம்மார்க்கமாக யெங்கு போகுறீர்களென அதற்கவர்கள் பண்டரியாத்திரை செய்யப்போகிறோமென்றும் முன்னம்வந்த க்ஷாமத்தினில் அழைத்தழைத்து அன்னமிட்ட தாதா நீரல்லவோ இப்போதொருவேளை அன்னங்கொடுத்துப் புசிக்கச் செய்தால் மெத்தவும் நன்றென்றார்கள் இதைக்கேட்டு போதலுபடேலு தன் புதல்வனை ஏகாந்தமாக வழைத்து அடா மகனே அழகான முகனே இதோயிருக்குமிந்த விரைதானியத்தைவிட வீட்டில் வேறெந்ததானியமு மில்லையல்லவா நீபுன்மனதினில் வேறொன்றுங் கருதாமலும் பதிலொன்றுஞ் சொல்லாமலும் இந்த விரைதானியத்தை வீட்டிற்குக் கொண்டுபோய் எந்திரத்திற்போட்டு மாவரைத்து அந்தமாவை கிருஷ்ணார்ப்பணஞ்செய்து இவர்களுக்குக் கொடும் அப்படி நீ இவர்களுக் கந்தமாவைக் கொடுப்பதினாலே இவர்களந்த மாவைத்தின்று பசிதீர்ந்தால் இவர்களாது மகுத்துவத்தினால் கணக்கிட்டுச்சொல்ல முடியாத தானியம் நமக்குண்டாகுவது மன்றியும் விரைவிரைக்காத நமது வயலுந் தனக்குத்தானே முளையெழுந்து செழித்துத் தழைத்தும் பலித்தும் பழுத்தும் அளவுகடந்ததானியம் நமக்குப் பலிதமாகும்படி பகவான் கிருபை செய்வாரென்று சொல்லப்புதல்வன்மறுவார்த்தை சொல்லாமல் (தந்தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லை) யென்ற ஔவையின் மொழிப்படி அந்த சுதன் தந்தையின் சொல்லை வேதமந்திரமாகக் கருதி அந்த விரைதானிய மூட்டையையெடுத்துக்கொண்டு சென்று வீட்டையடைந்துத் தன்மனையாளை யழைத்து அடிபெண்ணே அந்ததானியத்தை சீக்கிரம் மாவரைத்துக்கொகொடுமென்றுசொல்ல அவ்வுத்தமியும் கொழுநன் உத்திரவின்படி அத்தானியத்தை எந்திரத்திற் போட்டு அரைக்கணத்தில் மாவாக்கி அம்மாவை ஒரு பாத்திரத்திற்கொட்டி யதைத்தன் பிராணநாதரிடங் கொடுக்க அவருமதைப் பெற்றுகொண்டு விரைந்தோடிச் சென்று பண்டரியாத்திரை வாசிகளைக்கண்டு கிருஷ்ணார்ப்பணஞ்செய்து அம்மாவைக் கொடுத்தார் அவர்கமதைபெற்றுக்கொண்டு போய்வருகிறோ மென்றுசொல்லி மெத்த சந்துஷ்டராய் ரொட்டிகள்செய்துப் புசித்து ஆனந்தமாக பஜனைசெய்துக் கொண்டுபோயினார்கள்.

இவர்களிப்படி பண்டரியை நோக்கிச் சென்ற பிரகு போதலுபடேலு உழவு செய்திருக்கும் நிலத்தில் விரைவிரைப்பதற்கில்லாமல் கோதுமை விளைந்து அறுவடைசெய்த கோதுமைத் தாள்களை யந்நிலத்தினில் முழுமையும்நட்டு வெகுபத்திரமாய் அந்தவயலைக் காத்துக் கொண்டிருந்தார் இவரிப்படி யிருக்க நிலத்தினில் நட்ட கோதுமைத்தாள்கள் கிளைத்துத் தழைத்துசெழித்து வருவதை அன்னியர்கள் கண்டு சிறித்துப் போதலுபடேலை பரிகசித்தார்கள் இதிலொரு துஷ்டன் அதிலொரு காயையறுத்து அதையடித்துப்பார்க்கிறபோது அதில்கோதுமைமணிகள் கூடியிருக்கக் கண்டு சிலர் இதென்ன விந்தையென்று கொண்டாடினார்கள் இதைக் கண்டு ஹவல்தாரொருவன் இந்தவிந்தையை நவாப்புக்குக் கெழுதினான் இதைவாசித்து செய்தியை யுணர்ந்து அந்தப்பட்டணத்தை யாளும் நவாப்பு மெத்தக்கோபங் கொண்டு கொர்வமதிகரித்து ஐந்து ஜவான்களை யனுப்பி போதலுபடேலைக் கைப்பிடியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டு வரும்படிக் கட்டளையிட்டான் அந்தப்படியே ஜவான்கள்

வந்து போதலுபடேலைப் பிடித்தபிடிவிடாமற் கொண்டு போய் நவாப்புக் கெதிரில் நிறுத்தினார்கள் அப்படித் தன்னை நிறுத்தின மாத்திரத்தில் போதலுபடேலு நவாப்பைக்கண்டு சலாஞ்செய்தார் அதற்கந்தநவாப்பு இவர் விஷயத்தில் மதிப்பின்றி பதில் சலாஞ்செய்யாமற் தானெனுங் கெர்வங் கொண்டவனாகி ஓ போதலுபடேலு சோளத்தட்டி னிடமாக கோதுமைமணிகள் யெப்படி சேர்ந்த தெவ்வண்ணமென அதற்கு போதலுபடேலு ஓ பாதுஷாவே யது பண்டரிநாதருடைய பிரபலமான செய்கை யென்ற மாத்திரத்தில் அந்த வற்பனாகிய நவாப்பு இவரை துலுக்கனாக செய்ய வெண்ணங்கொண்டு எருநின் பச்சைமாங்ஸத்தைத் தருவித்து ஓ போதலு படேல் இதைப்புசியு மையாவென்று நிர்ப்பந்தித்தான் உடனே யந்தமாங்ஸமானது பகவானுடைய கிருபையினால் யாவும் புஷ்பங்களாகி ஏர்ப்பட்டன இதைகண்டு அந்த நவாப்பு இவருக்குப் பலசலாஞ்செய்து ஓ உத்தம சிலனே உனக்கென்ன வேண்டுமோ அதைக்கேளும்தரு கிறேனென ஓபாட்சாவே யெனக்கெந்த அபேக்ஷையுமில்லை யென்று சொல்லிக்கொண்டே திரும்பி தன்னுடையக் கிராமத்தை யடைந்து ஸ்ரீஹரியை பஜனைசெய்துக் கொண்டு அகம் பாவங்களைப் பற்றறுத்து பகவானுடைய சரித்திரங்களினால் தன்னூரைப் பண்டரிபுரத்தைப் போலச் செய்துக்கொண்டும் ஜடர்களையும் மூடர்களையும் பகவானுடைய பக்தி செய்யும்படித் திரித்திப் பரிசுத்தாத்துமாக்க ளாகும்படிக்கிக் கிருபை புரிந்துத் தானுஞ் சிலவருஷகாலம் அனேக சீடர்களுடம் வசித்திருந்து முடிவினில் நிரதிசயானந்த ஸ்ரீமுக்திபதவியை யடைந்தார்.

வாழி விருத்தம்.

சாதனச்சதுஷ்டயங்கள் சார்ந்திருந்தோன்வாழியே
பூதலத்தில்புண்ணியங்கள் பொருந்திசெய்தோன்வாழியே
மாதவத்தோர்போற்றிடும் மகுத்துவத்தோன்வாழியே
போதலுபடேலுதம் பொற்பதங்கள்வாழியே.

விட்டலதேவாயநமஃ

போதலுபடேலு சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபாண்டுரங்கவிட்டலாயநம:

ஸ்ரீமத்

மிருத்யுஞ்செயன் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

சாந்தசமதமாதிஷ்ட குணத்திற்றேர்ந்துவே
தாந்தசாஸ்திரபுராண மேதாவியுமான நீதி
வேந்தனபிதருநகர் விமலமாயாண்டசீலன்
சாந்தப்பிரம்மணிசரண் சார்ந்தென்றுமுய்ப்புவோமே.

கதையின் வரலாறு.

பிதருவெனும் பட்டணத்தை யாளுஞ்சீலன் அதிக பக்தியிற் சிறந்த மூலன் பட்டணத்திலுள்ள குடிகளுக்கெல்லாம் அனுகூலன் வெகு நீதியாக அரசு புரியுந் தயாளன் ஏழையெளியவர்கள் மீது கிருபாவிலாசன் துலுக்கர் குலத்தினிற் பிறந்தவன் சாந்தப் பிரம்மணியெனும் நாமமுடையவன் இத்தியாதி நற்குணங்களும் நற்செய்கைகளும் இடைநடுவினி லுண்டாயினதே அன்றிப் பாலியம் முதலியக்குண முண்டாயினதல்ல ஆனல்பாலியம் முதலியவர்க்குண்டாயின குணமென்னவெனில் இவ்வரசனுடைய குலம் துலுக்கர்குல மானதால் ஆதியிலிவன் துடுக்குத்தனமே செய்துகொண்டிருந்தான் அதென்ன துடுக்குவேலைக ளென்றால் இவன் காலையிலெழுந்துத் தூண்டிக்கோல் எடுத்துச் சென்று மடுவினிலோ அல்லது குளத்தினிலோ குட்டையினிலோ கோதுமைமாவைத் தூண்டிமுள்ளின் முனையிற் பொருந்தவைத்து அதைப்போட்டு மோசஞ்செய்து மீன்களைப் பிடித்துச் சமைத்து அதின்மாம்சங்களைத்தின்று ருசிகண்டு அதனால் திரேகம் பெருக்கச் செய்துக் கொண்டிருந்தான் இப்படி யனேகநாள் நடத்திக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாளிந்த மிருத்யுஞ்செயன் தூண்டிமுள் ளெடுத்துக்கொண்டு வேட்டைக்குச் சென்று மடுவின்கரை மீதுட்கார்ந்துத் தூண்டிப்போட்டுக் கொண்டிருக்கையில் திரேகம் யேதோ ஒருவாக்காகவர அக்கரையின்மீது படுத்துத் தன்னைமறந்து நித்திரைபோயினன் அப்போதங்கிருந்த மூங்கிற்புதரிலிருந்தொரு சர்ப்பமானது ஓடிவந்து மடுக்கரையின் மீதுபடுத்து நித்திரைசெய்யும் மிருத்புஞ்செயன் அருகினில்வந்து அவன்முகத்தில் சூரியகிரணம் படவொட்டாமல் தன்னுடைய படத்தை விரித்துக் குடையைப் போல பிடித்துக் கொண்டிருந்தது அப்படிக் கிருக்கிறபோது அங்கொரு கீரிப்பிள்ளையும் மயிலும் வரக்கண்டு அப்பாம்புச் சீறிசீறிச் சிறிதேனும் பயமின்றி யிருக்கக் கண்டு கீரிப்பிள்ளையானது அப்பாம்பின் னருகிற் சென்றுப் பாம்பைக் கடிக்க முயலுவதை யறிந்தப் பாம்பு

அதிக கோபத்தோடு புஸ் புஸ்ஸென்று சீறி ஆரவாரஞ் செய்ய அந்த ஓசையினால் மிருத்யுஞ்செயன் விழித்துக் கொண்டு தன்னருகினில் பாம்புங் கீரிப்பிள்ளையும் சண்டைக்குப் பிரயத்தினஞ் செய்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு இந்தச்சமயத்தில் பாம்புக்கு வைரியாயிருக்குங் கீரிப்பிள்ளையைக் கொன்று விப்பாம்பு உயிர் பெற்றுலாவும் இல்லாவிடில் கீரிப்பிள்ளைப் பாம்பைக் கண்டங் கண்டமாகவுந் துண்டந் துண்டமாகவுங் கத்திரித்துங் கொன்றுவிடுமே இதற்கென்ன செய்கிறது மேலும் மயிலொன்று வந்திருக்கின்றதே இதைக் கொன்றாலும் பாவம் அதைக் கொன்றாலும் பாவம் இவ்விரண்டிற்கும் இடைநடுவிலிருக்கும் பாம்பைக் கொன்றாலும் பாவமென்றுலோசித்துக் கொண்டிருக்கிற போது நல்ல பாம்பானது மிருத்தியுஞ்செயன் உடுத்திக்கொண்டிருக்கும்இஜாருக்குள் புகுந்துக்கொண்டது அதையறிந்துக் கீரிப்பிள்ளையும் மயிலும் மிருத்தியுஞ்செய னருகில்வந்து எங்களுக்கு விரோதியாகியப் பாம்பை வெகுநாளாய்க்கொன்றுவிட வேணுமென்றுக் கருதிச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம் இன்றையதினம் தக்கப்படி நேரிட்டும் என்னுடைய வெண்ணம் பலிக்காமற் போயிற்று ஆகிலும் நீறந்தப் பாம்பை பிடித்தென்முன் விடுகிறையா அல்லது உன்முன் என்பிராணனை விடட்டுமா என்ற கீரிப்பிள்ளையை நோக்கி மிருத்தியுஞ்செயன் சொல்லத் தொடங்கினன்.

கேளும் ஓ கீரிப்பிள்ளையே உலகத்தினி லெப்படிப்பட்ட துஷ்டனு யிருந்தபோதிலும் அவன் தன்னுடைய ரோஷமுங் கோபமும்விட்டு தான் அவமானத்தைக் கருதாமல் சரணாகதி யடைந்திருக்க அவனைக் காப்பாத்தாமல் அனாதரவைசெய்து எதிரியினிடம் பிடித்துக் கொடுத்துவிட்டால் அதைவிட வேறு பாவமுமுண்டோ அந்தப் பாவத்தினால் ரௌரவாதி நரகத்தை யடையாமல் தப்புவதுமுண்டோ ஆகையால் இந்தச் சர்ப்பமொன்று தவிர மைத்தெதுகேட்கினும் கொடுப்பேனே அன்றிப் பாம்பைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று வெகுதிடமாக மொழியும் மிருத்யுஞ்செயன் மொழியைக் கேட்டு அந்தக் கீரிப்பிள்ளை யானது ஓ ஐயா தூண்டிக்காரரே இதுபரியந்தம் நீர் பாவஞ்செய்யாம லேயே புண்ணியத்தையே சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றீரோ நீர் இதுபரியந்தஞ் செய்திருக்கும் பாவத்தின் கணக்கை இவ்வளவு தான் னென்று சொல்ல என்னால் தரமாமோ இந்தப்படி நீர் செய்திருக்கிற பாபத்தை நன்று யோசித்துப் பாராமல் புண்ணியஞ் செய்தவர்களு மிப்படிச் சொல்லமாட்டார்களே ஆகையால் வீணிலேன் யெங்களைப் பரிசோதிக்கின்றீர் எண்காதம் போனாலும் தன்பாவம் தன்னோடே என்ற நீதிவசனத்திற் கிணங்க உன்னைவிட்டு அப்பாவங்கள் விலகினதல்ல அன்றியும் இப்பாம்பை வெளியில் விடாமல் எத்தனை நாளைக்குக் காப்பாத்தப் போகிறீர் இப்போது வீட்டிற்குப் போகப்போறீரோ அங்கேயும் இப்பாம்பைக் கொண்டுபோவீரோ கொண்டு போய் யென்னலாபம் பெறப்போகிறீர் பாம்பை யெடுத்து வெளியில் விட்டுச் சுகமடையு மையாவென்று நயபயமாகப் புகன்ற கீரியின் சொல்லைக்கேட்டு அந்தமிருத்யுஞ்செயன் கடுங்கோபங் கொண்டு ஓ கீரிப்பிள்ளையே இனியிங்கு நின்று பற்பலவாறு பேசவேண்டாம் உன்னுயிர் தப்பித்துக் கொள்ள வேணுமென்றால் சீக்கிரம் இவ்விடம் விட்டு ஓடிப்போ யில்லாவிடின் பிராணனை அரைக்கணத்தினிற் போக்குவேன் என்னுயிர் நீங்கினு மிப்பாம்பை யெடுத்து யுன்முன்விட மாட்டேனென்று திடமொழி கூறக்கேட்டு அக்கீரிப்பிள்ளை மெத்த விசனத்துடன் அவிடம்விட்டு போயிற்று உடனேமயிலானது மிருத்யுஞ்செய னருகில்வந்து ஓ ஐயா தூண்டில்முள் போடுமவரே போகட்டும் வெகுமச்சங்களைப் பதைக்கப் பதைக்கப் பிடித்துக் கொன்றுதின்று தேகங் கொழுக்கச் செய்யும் கொடிய பாவியாகிய உமக்குப் புண்ணியமென்பதெப்படி சித்திக்கும் அப்புண்ணிய பலத்தினால் சொர்க்காதி போகத்தை யனுபவிக்கலாமென்று வெகு சந்துஷ்டரா யிருக்கின்றீரோ அந்தபோகத்தை நீரடைவீரென்பது கனவிலுமில்லை இதை யுணராமல் இந்தப் பாம்பைக் காப்பாற்றியா நீர் புண்ணியஞ் சம்பாதிக்கப்போகின்றீர் இந்த யெண்ணங் கிஞ்சித்தேனும் பலிக்கப் போகின்றதில்லை இதை நன்றாக யோசித்து உம்மிடமிருக்கும் பாம்பை வெளியில் விடுத்து அதை யெனக்காகாரமாகக் கொடுத்துப் புண்ணியத்தைசேகரஞ்செய்துக்கொள்ளு மையாவென்ற மயிலின் மொழிகளைக் கேட்டு அந்த மிருத்யுஞ்செயன் மயிலைநோக்கி ஓ சிகியே நீ எத்தனைவிதத்தில் என்னை யிழிவாகப் பேசின போதிலும் அதற்காக யான் கோபிப்பதுமில்லை பயப்படுவதுமில்லை இதை யுறுதி வாக்கியமென்று நம்பி மறுத்தொன்றும் பேசாமல் மரியாதையாக இவ்விடத்தை விட்டு உன்னிருப்பிடத்திற்குப் போகக்கடவாய் மேலும் நீயேதேதோ சொல்லுவதால் அதற்கு யானுட்பட்டு இப்பாம்பை உனக்காகார மாகும்படி விடுப்பேனென்று நீஎள்ளளவும் நினைக்கவேண்டாம் என்னைச் சரணாகதியடைந்த பாம்பை யுனக்காகாரமாகக் கொடுத்தால் எனக்குப்பாவம் வந்தணுகுமே யல்லாமல் புண்ணிய மென்பதெப்படி யெனக்குண்டாகும் நீ சொல்லுவது மெத்த நன்றாக விருக்கின்றது போபோ பதிலொன்றும் பேசாதே என்னுயிர் நீங்கும் பரியந்தம் பாம்பை விடுப்பேனென்று யோசிக்கவேண்டாம் இதைத்திண்ணமென்று

கருதிச் சீக்கிரம் உன்னிருப்பிடத்தைநாடியோடி பிழைக்கும் வகையைத் தேடிக்கொள் இல்லாவிடிலுன்னை யிப்போதே க்ஷண நேரத்திற்குள்ளாக மடித்து விடுவேன் என்று வெகு கடுமையாகப் பேசினன் அதைக்கேட்டந்த மயிலானது மிருத்யுஞ்செயனை வெகுவாக தூஷித்துக்கொண்டே போயிற்று அப்படி தன்னை தூஷித்துக் கொண்டு மயிலானதுபோயின சிறிதுநேரங் கடந்தபின் அந்த மிருத்யுஞ்செயன் வெகு சந்தோஷத்துடன் தன் சரீரத்துள் புகுந்துக் கொண்டிருக்கும் சர்ப்பத்தை வெளிப்படுத்தியபோது உடனே அப்பாம்பானது தன்னுருவத்தைப் போக்கி பிராமணவடிவங் கொண்டுமிருத்யுஞ்செயன் யெதிரில் நின்று ஓ புண்ணியபுருடரே எனக்கு விடைகொடும் நான் போய்வருகிறேன் எனஅதற்கு மிருத்தியுஞ்செயன் மெத்த வாச்சரியப்பட்டு ஓ சுவாமி பிராமணசிரேஷ்டரே முன்னம் நீங்கள் பாம்பின் வடிவமாயிருந்தத் தாங்கள் இப்போது பிராமண வடிவங்கொண்ட காரணம் யாதே அதைத்தெரியப் படுத்தவேணும் மென்றுசொல்லிப் பணிந்தான் அப்படி பணிந்த மிருத்யுஞ்செயனை யந்தப்பிராமணன் ஆசீர்வதித்துச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுமையா மிருத்யுஞ்செயனே முன்ஜென்மத்தில் யான் பிராமணன் என்பேர் விட்டலன் என் தாய் தந்தையர்களிடங் கலகப்பட்டு நான் வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு வெகு தேசங்களையெல்லாந் திரிந்துக்கொண்டே ஒரு நாட்டிற்குள் புகுந்து போகிறபோது அங்கொரு மலையைக்கண்டு அம்மலையின் மீதேறிப் போகையில் குகையொன்று காணப்பட்டது அக்குகைக்குள் புகுந்து சிலதூரம் நடந்தும் சிலதூரம் புட்டத்தினல் நகர்ந்தும் சிலதூரம் பாம்பைப்போல ஊர்ந்தும்போகிறபோது அங்கொரு வெளி காணப்பட்டது அதையுங் கடந்து போகையில் அருமையாகியும் அடர்ந்த சோலையொன்று தோன்றியது அதின் அலங்காரத்தைச் சொல்லமுடியாது அப்படிப்பட்ட அடர்ந்த சோலையைக்கடந்துபோகையில் அங்கொரு நிர்மலமான பூமியின்மீது புலியாசனம் பரப்பி யதின் மீதுட்கார்ந்துத் தவசுசெய்துக்கொண்டே ஒருவரிருந்தார் அவரருகிற் சென்று விழுந்து பணிந்து எழுந்து சென்னியின்மீது கரங்களை குவித்துக்கொண்டு பலவாறு புகழ்ந்துக்கொண்டு வெகு நேரம் நின்றிருந்தும் அவர்கண்களைத் திறவாமலுந்தேகத்தை யசைக்காமலும் வெகுதிடமாகத் தவசுபுரிந்துக் கொண்டிருந்தார் அதையறிந்து யான் இவரெத்தனை நாளைக்கொருதரங் கண்களைத் திறப்பவரோ தெரியவில்லையேயென்று அவர்கண்களைத் திறக்கும் பரியந்தம்அவ்விடத்தை இப்படியு மப்படியும் போகாமல் வெகுஜாக்கிரதையாகக் காத்திருந்தேன் அப்படிக்கிக் காத்துக்கொண்டு ஒருமாதபரியந்த மிருந்தும் அவர் கண்களைத்திறவாமலிருந்தார் இவரிப்படிக் கிருக்கையில் யானிந்த ஒரு மாதகாலமாய் நித்திரை யாகாரமில்லாத கஷ்டத்தினல் ஒருநாளிரவில் என்னைமறந்து நித்திரைபோய்விட்டேன் அன்றிரவிலவ ரெப்போ கண்கள் திறந்தாரோ எக்குளத்தில் ஸ்னானஞ் செய்தாரோ எக்கனிகளையோ அல்லது கந்தமூல பலன்களோபுசித்து மருபடியும் தவத்திலிருந்தார் அதெப்படி நித்திரை செய்துக்கொண்டிருந்த எனக்குத் தெரிந்ததென்றால் வைகறையில் நித்திரை தெளிந்து எழுந்து நான் பார்க்கிறபோது அங்கே கந்தமூல பலாதிகளும் சில கனிவர்க்கங்களும் அங்கிருந்தது அன்றியும் சுரமாகிய கௌபீனமும் உலரப்போட்டிருந்தது இந்த திருஷ்டாந்திரத்தினலே அததவசி கண்களைத் திறந்து எழுந்தசெய்தி தெரிந்துக்கொண்டேன் இப்படியிரண்டு மூன்றுகாலமுந் தவறிப்போயின படியால் மெத்த விசனப்பட்டுக் கொண்டிருந்து நான்காவது மாதத்தில் வெகுஜாக்கிரதையாக விருந்துக் கண்களை விழிக்கப்பார்த்து அவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து யெழுந்திராமற் கிடக்கையில் அவர் யெனக்காசிகூறி யெழுந்திருக்கச்சொல்லி என்னுடையக்ஷேமங்களைவிசாரித்து மனம்பூரித்து திரேகம் பாரித்து என்னையுந் தன்னுடனழைத்துச் சென்று விமலமானசரசை யடைந்து ஸ்னாநுட்டானங்களை முடித்துகொண்டு பழையபடி தவமியற்றுமிடத்தை யடைந்து அங்கு யாரோ கொண்டுவந்து வைத்திருக்கும் கந்தமூல பலாதிகளைப் புசித்துசேஷத்தை எனக்கீந்து ஜலமருந்தி என்னைப்பார்த்து நீ இங்கெப்படி வந்தாய் வந்ததற்கு என்னைக் கண்டுபணிந்து என்னுடனுண்டாய் இனி யுனக்கிங்கிருக்க யிஷ்டமா அல்லது போவதற்கிஷ்டமா சீக்கிரஞ் சொல்லுமென அதற்கு யான் ஓ சுவாமி சகலத்தையும் ஒழித்துவிட்டு திவ்யத்தேசயாத்திரைகள் செய்துக்கொண்டு தக்க ஆசானைக் கண்டு உபதேசம் செய்துக்கொள்ள வேணுமென்று கருதிக்கொண்டே வருகையில் இக்குகை காணப்பட்டது யானுமிதற்குள் ளுட்கார்ந்தும்படுத்தும் இக்குகையைக் கடந்துவந்து தங்களைக் கண்டும் நான்குமாதமாகக் காத்துக் கொண்டிருந்து இன்றுதினந் தங்களைப் பணிந்தேன் இந்தகஷ்டம் எளிதானதோ இத்தனை கஷ்டப்பட்டுத் தங்களைத் தெரிசித்த இவ்வேழையேனுக்குக் கிருபா கடாக்ஷஞ்செய்து உபதேசிக்க வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்கத்தபசி ஓய் பிராமண உலகத்தினில் ஒவ்வொருவரும் ஆசானருள் பெறவேண்டிப் பனிரெண்டு வருடகாலம் தொண்டுகள் புரிந்திருந்தும் அவர்களுக்கு ஆசானது கிருபையு முபதேசமுங் கிடைக்காமல் மெத்த வருத்தப் பட்டுக்கொண்டு மறுபடியும்

Koviloor Digital Library

உபதேசியும் சுவாமியென்று கேட்டால் என்ன சொல்
லுவாரோ வென்று பயந்துத் தொண்டுசெய்துக் கொ
ண்டிருந் நான்குமாத காலமாய் காத்துக்கொண்டு மெத்
தக் கஷ்டப்பட்டேன் இப்படிபட்ட கஷ்டம் எப்போ
தும் பட்டதில்லை யென்றும் சீக்கிர உபதேசஞ் செய்ய
வேண்டுமென்றுஞ் சிறிதேனும் பயமின்றிப் பேசத்தொ
டங்கினேன் ஆகிலும் தீவிரதாரனை யிருக்கின்றாய் இப்படி
க்கிடையிருந்தபோதிலும் பனிரெண்டு வருடகாலம் உன்
னை சோதனைசெய்யாமல் யானுனக்குபதேசஞ் செய்ய
மாட்டேனென்று சொல்லக்கேட்டு உடனே யவர் திரு
வடியைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு விடாமல் ஓ
சுவாமி தேவரீரையன்றி வேறு கெதியில்லாத இவன்மீ
துக் கிருபையின்றி பனிரெண்டுவருடஞ் சோதித்த பின்
பே உத்தமமத்திப அதமனென்பதை யறிந்து உத்தம
னாக விருக்கும் பக்ஷத்தில் உபதேசஞ்செய்வேன் மத்தி
பன் அதமனானுபதேசஞ் செய்யேன் என்றால் யெப்
படி யாங் கடத்தேறுவது தாங்கள்சொல்லிய பனிரெ
ண்டு வருடம்வரையி லிக்காயம் நிலைத்திருக்குமென்று
எப்படி நம்புகிறது தேகமோ நீர்மேற்குமிழி நிலையற்
றக்காயம் கண்களை மூடினால் மரணம் மறுபடியுந் திறந்
தால் ஜெனனம ஆகையால் ஒரு நிமைக்கோட்டுவதிற்
குள்ளாக ஜெனன மரணமிருப்பதால் இந்த ஜென்மமி
ருக்கிறபோதே பகவானுடைய அருளைப் பெறவேணு
மே அப்படிக்கித் துறிதப்பட்டு பகவானுடைய அருளை
பெறாமல் பனிரெண்டுவருடம் வரைக்கும் யான் காலம்
போக்கிக் கொண்டிருப்பது தகுதியோ ஓசுவாமி சீக்கி
ரம் இப்பாமரன்மீது கிருபைபுரியவேணும் என்றும் பல
தரம் பணிந்து வேண்டிக்கொண்டும் அத்தவசிக்கு மன
முருகாமல் என்னை பார்த்து ஓய்பிராமணா சாஸ்திரத்தி
ற்கு விரோதமாய் நடக்க யென்னாலாகாது இனி இவ்வி
டத்தைவிட்டு சீக்கிரம் உபதேசஞ் செய்யும் ஆசானைத்
தேடிப்போமென்று சொல்லித் தவத்தினி லுட்கார்ந்து
கண்களை மூடிக்கொண்டார் உடனே எனக்கு அவ்விட
த்தைவிட்டு வெளியில் வருவதற்கு யோசனை யுண்டாகி
வந்தவழியைத் தேடித்தேடித் திரிந்தும் வேசாரி வழி
யகப்படாமல் இதற்கு நானென்ன செய்வேன் இங்கிரு
ந்து பனிரெண்டு வருடகாலம் யெப்படியுய்வேன் ஓதெ
ய்வமே என்னை யிப்படியுஞ் சோதிக்கலாமோ இதினாலு
னக்கென்ன லாபமுண்டாமோ என்று பலவாறு முறை
யிட்டழுகிறபோது அங்கிருக்குஞ் சோலையிலிருந்து ஆ
காயத்தை யளாவிய ஸ்தூல தேகத்துடனும் நீண்ட
கைகளுங் கருத்தநிறமும் வாச்சிகளைப்போன்ற பற்க
ளும் முறத்தைப்போன்ற செவிகளும் குகையைப்போ
ன்ற மூக்கும் அக்கினியைப்போன்ற கண்களும் அச்
சோலையை யொத்த விசாலமான மார்புங் கோரைப்பற்
களும் பொருந்திய ஒருபூதமானது வெளிப்பட்டு வந்து
என்னைநோக்கி யாரடா ஓ பிராமணா இந்த மனிதசஞ்
சார மில்லாமல் தனித்து ஏகாந்தமாய் பரமசிவத்துக்
கொப்பாகிய உத்தமசீலர் தவசுபுரியு மிவ்விடத்திற்கு
வந்து சுகமாயிருந்துக் கொண்டு பனிரெண்டு வருடகா
லத்தைப் போக்கிச் சந்தோஷமாய்க் குருவுபதேசம்
பெற்றுக்கொண்டு கட்டைக் கடத்தேறும் வழியைக்கரு
தாமல் வீணாசைகொண்டு அதமனாகிய நீ தீவிரப்பட்
டால் பேரின்ப வாழ்வு உனக்குக் கிட்டுமோ உன்கைக்
கொட்டுமோ முடவனுக்குக் கொம்புத்தேன் யெட்டு
மோ மிகு தரித்திரனுக்குத் தனப்புதையல் கிட்டுமோ
கிட்டாதது போல பூர்வஜென்ம புண்ணியமில்லாத உன
க்கு பரமகுரு நாதனுடைய உபதேசமுங் கிருபையுமு
ண்டாகுமோ போபோ குணங்கெட்ட பிராமணா இனி
யிங்கிருந்துக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட ரோதனப் பண்
ணாதே என்னுடைய சொல்லைத்தட்டி மறுபடியும் இங்
கேதாகிலும் ரோதனம்பண்ணுவாயாகில் உன்னைத்தூக்
கிக் கடலுக்கப்பால் விழும்படி எறிவேனென்றுசொல்லி
அப்பூதமானது மறைந்துபோயிற்று.

அப்போ தெனக்குண்டான பயத்தை யென்னெ
ன்று சொல்லுவேன் அந்த பூதத்தைப் பார்த்தமாத்திர
த்தில் மெய்நடுங்கிக் கையுங்காலுஞ்சோர்ந்து பிராணன்
போயிற்றென்று சொல்லும்படியாகப் பூமியின்மீது ஸ்மா
ரகங்கெட்டு விழுந்து கிடந்தேன் உடனே தெளிந்தும்
அப்பூதத்தின் உருவத்தை நினைக்க நினைக்க முன்போல
வே பூமியின்மீது ஸ்மாரகந்தப்பி விழுந்து கிடக்கிறதும்
மறுபடியுந் தெளிகிறதுமாக அன்றெல்லாமிருந்து மறு
நாள்முதல் சிறிதுச் சிறிதாய் பயம்நீங்கித் திடமுண்
டாகி அக்குகையைவிட்டு வெளிவருவதற்கு வழிதெரி
யாமல் தேனில் விழுந்த ஈயைப்போல மனக்கவலை கொ
ண்டிருந்து நாளைப்போக்கிக் கொண்டுவர ஒருமாதமா
யினவுடனே அத்தவசிக் கண்களைத் திறந்து பார்த்து
என்மீது தயவுடையவராகி ஓய்பிராமணா என்பின்னே
வாரும் என்றழைத்துச் சென்று முன்னம் போனக்கு
ளத்தினை யடைந்து ஸ்நானநட்டானங்களை முடித்துபழய
படித் தவநிலையை சேர்ந்து கந்தமூலபலாதிகளைப் புசி
த்து ஜலமருந்தி அத்தவசி என்னைநோக்கி ஓ பிராமணா
நீ உண்மையிலேயே ஆசானை யடைந்து உபதேசம்பெற்
றுக்கொண்டு அந்தப்படி நடந்து பேரின்பத்தையடைய
வேணுமென்ற திடமுனக் கிருக்கும் பக்ஷத்தில் என்னு
டைய சொரூபத்திலேயே மனதைநாட்டி சஞ்சலத்தை
யோட்டி மனம் வாக்குக் காயமென்னு மிம்மூன்றையு
மொருமிக்கக் கூட்டி பிரமசொரூபத்தின் திருவடியைச்
சிரசினிற் சூட்டிகொண் டிருப்பையாகி லுனக்குக்ஞான

Koviloor Digital Library

பக்தி வைராக்கிய மென்மேலும் அதிகரித்து பரமானந்த மேலிட்டு அவ்வானந்தத்தில் சொக்கிக்கொண்டிருப்பையாகில் சிலமாதங்களி லுனக்குபதேசஞ் செய்கிறேனென்றுசொல்லிக் கண்களைமூடித் தவந்தனி லயித்திருந்தார் இவ்வண்ணஞ் சொல்லித் தவசித் தவத்திலிருக்கையில் எனக்கு அந்தவசி யுரைத்ததைப்போல யானும் அவர் திருவடிகளின்மீது மனதை பொருந்தவைத்துத் துதிசெய்துக்கொண்டு வருகையில் எனக்குண்டாகிய க்ஞானபக்தி வைராக்கியத்தை யென்னென்றுசொல்லுவேன் நிஸ்தரங்கக் கடலைப் போலவும் என்னுடைய மனமானது குவிந்து அந்தத் தவசியின் திருவடிகளில் தானே லயித்திருக்கையில் ஒருமாதங் கடந்தவுடன்முழக்கப்படி தவசி கண்களைத் திறந்து முன்போலவே என்னை யழைத்துச்சென்று தடாகத்திலிறங்கி ஸ்நாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு பழையபடித் தவசிலைக்கு வந்து கந்தமூலபலங்களை புசித்துத் தண்ணீரருந்தி யிளைப்பாரி என்னை நோக்கி ஓய்பிராமணரே யான் சொல்லியபடிக்கி சொரூபத்தினில் மனதை பொருந்தவைத்து அதனாலுண்டாகும் பரமானந்த மடைந்துக் கொண்டிருக்கின்றீரா அதனிலயித்துக் காலத்தை போக்குகின்றீரா என்று விசாரித்து இந்த மாதத்தையும் கஷ்டத்தோடுக் கஷ்டமாய் நடத்தி விடுவீரேயாகில் மேல்மாதத்தி லுமக்குபதேசஞ் செய்கிறேனென்று சொல்லிக்கண்களை மூடிகொண்டு தவத்திலிருந்தார்யானும் அவர்சொற்படி அம்மாதமுழுமையும் அவர் திருவடித் தாமரைகளில் மனதைப் பொருந்தவைத்து அதினாலுண்டாகும் ஆனந்தத்திற் சொக்கி யிருக்கையில் அம்மாதமும்பூர்ணமாகி அந்தத்தவசி கண்களைத் திறந்து வழக்கப்படி யென்னை யழைத்துச் சென்று ஸ்நாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு தவசிலைக்கு வந்து கந்தமூலபலாதிகளைப் புசித்து ஜலமருந்தி எனக்கும் மிச்சமாகிய சேஷத்தை யீந்து அதை யான் புசித்துத் தண்ணீரருந்தின பின்பு என்னை யருகினிலழைத்து ஒக்காத்திக்கொண்டு தாரக போஷக போக்கியதையாகிய மந்திரமாகும் ஸ்ரீராமநாமத்தை புபதேசஞ்செய்து அதின் மர்மத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

1 கேளும் பிராமணோத்தமனே அன்பர்களது மனதில் ரமிப்பவராகிய ஸ்ரீராமருடைய நாமதேயத்தின் பலனையுரைக்க வெகு விரிவாகும் அதேதெனெனில் ராவென்பதால் சகல பாபங்களையும் வெளிப்படுத்தும் மாவென்பதால் வெளிப்பட்ட பாவங்கள் தன்னை யடையாமல் நிக்கிரகிக்கும் அதற்கு திருஷ்டாந்தம் ராவென்றால் வாய்திறக்கும் மாவென்றால் வாய்மூடுவதேயாம் மேலும் ரா-ஆதிசிவன் மா-ஆதிசக்தி ரா-பரப்பிரமம் மா-சிற்சக்தி ரா-ஆத்மா ரா-சிவன் ராவென்றால் பரப்பிரமத்தை துதித்ததாகும் மாவென்றால் மும்மூர்த்திகளை மனனம் பண்ணதாகும் ராவென்றால் பாபங்களணுகாது ராமாவென்றால் ஏமன் நடுங்குவான் ராமாவென்றால் ஏமபாசந்துகளாகும் ராமாவென்றால் நரகவேதனை நீங்கிப்போம் ராமாவென்றால் குஷ்டமுதலான வியாதிகளகன்றுபோம் ராமாவென்றால் வறுமை சிறுமைநீங்கிஅஷ்டைஸ்வரியமு முண்டாகும் ராமாவென்றால் கோரிய கோரிக்கைகளெல்லாம் பலிதமாகும் ராமாவென்றால் பிரமஹத்தி முதலான சகல பாபங்களும்நீங்கி மோட்சசாம்பிராச்சியத்தை யடையலாம் ராமாவென்றால்ஆயுள் விருத்தியும் சகலவித்தைகளும் கரதலா மலகம்போல விளங்கும் ராமாயென்பதே சகலகர்மங்களையும் ஒட்டும் யந்திரம் ராமாவென்பதே மோஹமடையுந் தந்திரம் ராமாவென்பதே அண்ட சராசரங்களிலும் நிறைந்திருக்கும் நிரந்தரம் என்றுசொல்லி அஸ்தமஸ்தக வியோகங்களைத் தெரியப்படுத்தி பிராமணோத்தமரே இனி யுமதிஷ்டப்படிக்கி யெங்காகிலுஞ் செல்லலாமென்றுவிடை கொடுக்க யானும் அவருக்குச் சாஷ்டாங்க தெண்டனிட்டு வெகுவாகத் துதித்து விடை பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டு விரைவினிற் குகையினிற் சென்று பாம்பைப்போலச் சிறிதுதூரமும் புட்டத்தால் நகர்ந்துச் சிறிதுதூரமுங் கடந்து அக்குகையை விட்டு வெளிப்படு வெகுதூரம் நடந்து பழையபடிக்கி என்னூரை யடைந்து வீட்டிற்கு போயினேன் என்னை பார்த்த மாத்திரத்தில் தாய்தந்தையர்கள் கட்டித்தழுவி அடா எங்கள் கண்மணியே இத்தனைநாளாய் எங்குபோயிருந்தாய் எங்களை விட்டு இத்தனை நாளாய் எப்படியிருந்தாயப்பா என்று உச்சி முகந்து முத்தந் தந்தும் பலவாறு புகழ்ந்தேத்தி எனக்கு ஸ்நானஞ் செய்வித்து மடிவஸ்திர மீந்து யான் பூசை முதலானதும் முடித்துகொண்டு வருவதற்குள் அறுசுவையன்னம் பரிமாரிடயானங்கு சென்று புசித்து திருப்தி யடைந்து மார்க்காயாசந் தீரும்படி படுத்து நித்திரைசெய்து எழுந்து உட்கார்ந்திருக்கிற போது அவ்வூரார் ஒவ்வொருவராய் வந்து என்னை பார்த்து இத்தனை நாளெங்கு போயிருந்தீரென்று வினவி இனியாகிலும் ஊரைவிட்டெங்கும் போகாமல் இருப்பீரா மறுபடியும் போவீரா என்று விசாரிக்கையில் அவர்களை நோக்கி யான் சொல்லியதென்னவெனில் ஐயா பெரியோர்களே உரியோர்களே நேசர்களே விசுவாசர்களே கேளுங்கள் நாட்டிலிருந்தாலுங் காட்டிலிருந்தாலும் ஒன்றே அதெப்படியெனில் சகலத்தையும் வெருத்துத் துரவரியாகிய என்னைபோலொத்தவர்களுக்கு வீடுங்காடு மொன்றே இதில் பேதங் கிடையாது சலகத்திலும் ஆசையுடைய உங்களைப்போ

Koviloor Digital Library

லொத்தவர்களுக்கு நாடென்றுங் காடென்றும் பேத
முளது அபேதமுண்டாயின போதன்றோ பிரமக்ஞா
னமுண்டாகும் பிர்மக்ஞான முண்டாயின போதே
பிரமத்தினிற் கலந்தவனாகித் தானே பிரமசொரூபனாகி
ன்றான் பேதமன முண்டானவர்களுக்கு பிர்மக்ஞான
முண்டாவதரிது மைத்தநுகளும் அப்படியே அரிதாகி
மாயாசம்பந்தம் விடாமல் வெகுஜென்மங்க ளெடுத்து
பிறந்துபிறந்து இறந்திறந்து கடலினலைகளைப் போலே
ஓயாத ஜென்மங்க ளெடுப்பதேதுக்கு அதனால் துக்க
மே அன்றிச் சுகமென்ப தெள்ளளவுமில்லை மேலும்
பாபமே அன்றிப் புண்ணியமில்லை ஜென்மமில்லாத
போதன்றோ புண்ணிய மதிகரித்திருக்கும் அடிக்கடி
ஜென்மம் வந்துக்கொண்டே யிருக்கில் பாபமதிகரித்
தே யிருக்கும் ஆகையால் இல்லறத்தை விட்டுத் துறவ
றியாகி ஒரேயிடத்தில் நிர்க்காமலும் சஞ்சரித்து ஆசா
னை யடுத்து உபதேசம் பெற்று ஆத்துமக்ஞான சம்பூர்
த்தியாகி அந்த வனுபவத்திலேயே காலத்தைப் போக்
கிக் கொண்டிருந்தால் சீக்கிர காலத்திலேதானே மோ
க்ஷ மடையலா மென்றும் யான்சொல்லியபோது அவர்
களி லொருவன் என்னைநோக்கி அடா பிராமணப் பய
லே! நாங்க ளுன்னைக்கண்டு விசாரித்துப் போகலாமெ
ன்று வந்து ஏதோ சிலமொழிகள் பகர்ந்தால் அதற்கு
த்தக்க பதில் சொல்லாமல் ஏதேதோ வாயில் வந்தபடி
யெல்லாம் ஞானவானைப் போல பேசுகின்றாய் ஞான
மார்க்கந் தெரிந்த என்னைப்போ லொற்றவன்கூட இப்
படிப் பேசுவது கடினமாகும் அப்படிக்கிருக்க நீ பேசிய
வர்க்கங்களை யோசித்துப் பார்க்கையில் எல்லாந் தெ
ரிந்த யோகபுருஷனைப் போல் பேசுகின்றாய் இனி யெப்
போதிக்கும் எம்போலியர் முன்னம் பேசவேண்டாம்
என்ற மாத்திரத்தி லெனக்குக் கோபமுண்டாகி இந்த
உலகத்தினில் மாயா சம்பந்தத்தில் மூழ்கினவர்களாகி
அற்பவாழ்வை நித்தியமென்று கருதி ஆசைமேலிட்டு
நிரையத்துக் குள்ளாகு மவர்களிடம் பேசுவது தகா
தென்று சொல்லி உடனே புறப்பட்டு நாட்டைவிட்டு
வெகுதூரம் போகிறபோது அங்கோர் மரத்தடியிலொ
ருபெரியவர் உட்கார்ந்திருந்தார் அவரைக் கண்டு பணி
ந்து ஒ சுவாமி? இவ்வுலகத்தினி லெதார்த்தவாதி வெகு
ஜனவிரோதி யென்பதைப் போல உலகத்தோருக்கு
நித்தியமான வஸ்துவின் பெருமையைச்சொல்லி அவரு
டைய திருவடித்தியானஞ் செய்துக்கொண்டு நாளைப்
போக்கினல் இந்தஜென்ம மெடுத்ததற்குப் பலனாகும்
அதைவிட்டு அனித்தியமான ஜெகத்தாசைக்குள் கட்
டுப்பட்டு வீணாய்ப் போக்கிச் கொண்டிருந்தால் யாதொ
ரு பயனுமில்லை என்றுசொல்லிய என்மீதுச் சீறி என்
னைத்தூரி மனஸ்தாப மீறிட யிழிவாகப் பேசினபடியால்
எனக்கு ஊரினுள் வசிப்பதற்கு மனமில்லாமல் இவ்
வண்ணம் புறப்பட்டு வேறெங்காகிலுஞ் சென்று நிம்ம
தியா யிருந்துக்கொண்டு நல்விஷயத்தில் மனதைச்செ
லுத்திக் கொண்டிருந்து அதற்குத் தக்கப் பதவியெது
வோ அதை யனுபவிக்கலா மென்றுந் திடங்கொண்டு
விருப்பமின்றி வெறுப்பை யடைந்து இவ்வாறு புறப்
பட்டு வந்தேனென அதற்கப் பெரியோர் ஒ பிராமணா
ஊராருடைய நேசமுனக் கேதுக்கு அவர்களுடன் பே
சுவதால் தொல்லைவந்து சம்பவிக்குமே அன்றிச் சுக
முண்டாக மாட்டாது ஆகையால் இன்றுமுதல் நின்
கட்டைக் கடைத்தேற வேணுமென்றத் திடச்சித்தத்
துடன் உனக்காசான் சொல்லிய மந்திரத்தை யநுஷ்
டித்துக் கொண்டு ஆசான் திருவடிகளின்மீது விடாது
பக்திசெய்துக் காலத்தை நடத்திக் கொண்டிருமென்று
சொல்லக் கேட்டு யான் அவர் திருவடிகளில் விழுந்து
பணிந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு மனம் போனபடி
நடந்துச்சென்று பெருத்த காட்டைக்கண்டு அதற்குள்
பயமின்றிச் சென்று அங்கிருக்கும் பெரியோரைக்
கண்டு பணிந்து பலவாறு புகழ அப்பெரியோர் ஆசி
கூறி என்னுடைய விர்த்தாந்தங்களை யெல்லாம் விசா
ரித்துத் தெரிந்துக்கொண்டு என்னை நோக்கி ஐயா நீர்
பிராமணனாகை விருப்பதால் எனக்குத் தொண்டு செய்
துக்கொண்டு இங்குதானே யிருமென்றுப் பகர யானு
மவர்க்குத் தொண்டு புரிவதாய் ஒப்புக்கொண்டு வெகு
காலமாய் அவருடைய கடாக்ஷம் பெறவேண்டித் தொ
ண்டு செய்துக் கொண்டிருந்தேன் இப்படிக் கிருக்கை
யில் ஒருநாள் அக்காட்டி லுள்ள விரகுகளைப் பொ
ருக்கிச் சுமையாகக் கட்டிக் கொண்டுவந்து ஆசிரமத்
திற் சேர்த்து அதிற்சில விரகுகளைக் கொண்டு நெருப்பு
மூட்டி கிழங்கு வகையராக்களை அதில்போட்டுச் சுரு
க்கிவேகவைத்துப் பதமாக வெந்தவுடனே எடுத்து
அதின்மேல் தோலைப்போக்கி பக்குவப் படுத்தி வைத்
திருந்தேன் இதற்குள் அப்பெரியவர் நிஷ்டையினி
லிருந்து எழுந்துத் தடாகத்திற்குச் சென்று ஸ்னாநட்
டானங்களை முடித்துக் கொண்டு வந்து என்னுதவப்
பட்ட கந்தமூல பலாதிகளைத்தின்று ஜலமருந்திசற்று
நேரம் இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்கையில் முன்னம்
யான் கொண்டுவந்த விரகுசுமையினில் நின்றும் ஒரு
நாகப்பாம்பானது அதிக கோபத்துடன் சீறிக் கொண்
டேவந்து அப்பெரியோரை கடித்தது. அதைக்கண்
டப்பெரியோர் ஆய்ந்தோய்ந்துப் பாராமல் விரகுச்
சுமையினி லிருந்து பாம்பு வந்ததென் றுணர்ந்து என்
னைச் சமீபத்தி லழைத்து இதேது விரகுசுமை என்றார்
அதற்கு யான் பொய்சொல்ல லாகாது யென்றுக்கருதி
இந்த விரகுசுமையை நானே பொருக்கிச் கட்டிவந்

Koviloor Digital Library

தேன் அந்த விரகு சுமை யேதோ எனக்குத் தெரியமா
ட்டாதென்றேன் அதற்கவர் இரண்டு விரகு சுமையை
யும் நீயே கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டு ஒரு சுமையை
மாத்திரம் யான் சுமந்துவந்தேன் மைத்தொரு சுமை
யாதோ எனக்குத் தெரியமாட்டா தென்றுப் பொய்
சொல்லுகின்றயா என்றுங் கடுஞ்சினமடைந்து இன்று
முதல் நீ சர்ப்பமாகக் கடவாயென்று சபித்தார் அதை
க்கேட்டு யான் மெய்நடுங்கி ஓ சுவாமி தங்களிடத்தில்
பொய்சொல்ல லாகாதென்று உண்மையைச் சொன்ன
வென்மீது முனிவுகொண்டு சபிப்பது நீதியோ அன்றி
யும் இச்சாப மெப்போது நீங்கும் அதைக் கிருபைசெய்
துச் சொல்லவேணும் சுவாமி யென்று பணிந்தேன்
அப்போதவர் மனமிரங்கி ஓ பிராமணா நீ நல்லசர்ப்பத்
தின் வடிவத்தைப் பெற்று வெகுதூரஞ் சஞ்சரித்துக்
கொண்டே வடதிசையை நோக்கிச் சென்று அங்கோர்
மடுக்கரையில் மீதிருக்கும் மூங்கிற் புதருக்குள் வசித்
துக் கொண்டிருக்கையில் அங்கொரு துலுக்கன் தூண்டி
முள் போடுவதற்கு அம்மடுக்கரையின் மீதிலிருக்கையி
லவனுக்கு திரேகமேதோ ஒருவாராய்த் தோன்றிந்
படுத்து நித்திரை செய்வான் அப்போது நீயவனரு
கிற் சென்று அவன்முகத்தில் வெயில்படாமல் படத்
தை விரித்துக் குடையைப்போல இருப்பையாகி லப்
போது அத்துலுக்க னுன்னைக் காப்பாற்றுவான் உட
னே நீ பழையவடிவமாகிய பிராமண உருதரித்துச்சொ
ர்க்க லோகத்தை யடையக் கடவாயென்று அனுக்கிர
கம் பண்ணியனுப்ப அந்தப்படியே யான் சர்ப்பரூபத்
துடனிருந்து நின்னால் ஆதரிக்கப் பட்டுப் பிராமண
உருவத்தைப் பெற்றேன் மேலும் கிரிப்பிள்ளையினி
டத்தும் மயிலினிடத்தும் என்னைக் காட்டிக்கொடாமல்
அபயந் தந்து காப்பாத்தின நினக்குக் கைமாறு நா
னென்ன செய்யப் போகிறேன் ஆகிலும் என்னாற்
கூடியமட்டுஞ் சகாயஞ் செய்கிறே னென்று சொல்லி
அத்துலுக்கனை நோக்கிப் பிராமணன் சொல்லத்
தொடங்கினான்.

ஓ ஐயா சகாய புருடரே! இன்றுமுத லந்த ஜீவ
வதை செய்யுந் தொழிலை விடுத்து ஸ்ரீராம நாமத்தைத்
தியானஞ் செய்துக் கொண் டிருப்பாயாகி லுனக்கு இ
ன்னுஞ் சிலநாளில் இராஜரீகம் செய்யும்படியான சம்ப
த்துகள் கிடைத்து மெத்த நீதிமானும் க்ஞானவானுமா
கிச் சீக்கிர காலத்திலேயே முக்தி பதவியை யடைவா
யென்று சொல்லி அப்பிராமணன் சொர்க்கலோகம்
அடைந்தார் பின்பு இந்தத் துலுக்கன் மெத்தச் சந்தோ
ஷமடைந்தவனாகி அப்போதே தன்னிடமிருந்தத் தூண்
டிலை விட்டெறிந்து விட்டு ஸ்ரீராமநாமத் தியானஞ்
செய்துக் கொண்டே இரண்டுமூன்று வருடகாலங் கழி
த்துக் கொண்டு வருகையில் அவ்வூராயாளும் அரசன்
தேக வியோகமடைந்துப் பட்டத்துக்கு பிள்ளை யில்லா
மையால் மந்திரிக ளாலோசித்து யானையை அலங்கரி
த்து அதன் தும்பிக்கையில் ஒரு புஷ்பமாலையைக் கொ
டுத்து இந்த மாலையை யார்கழுத்தில் போட்டுத் தன்
முதுகின்மீது தாங்கிக்கொண்டு வருகின்றதோ அவனே
இந்நகரத்திற் கரசனாகுமென்று நிர்மானித்து யானையை
யோட்டிவிட்டார்கள் அந்த யானையுந் தன்னிச்சையாய்
நடந்து அந்நகர வீதிகள்தோறுந் திரிந்துக் கொண்டே
அத்துலுக்கன் வீட்டிற்கெதிரில் வந்து நின்றுக்கொண்டு
எப்போதவன் வெளியில் வருவானென் றெதிர் பார்த்
துக் கொண்டிருக்கையில் ஏதோ காரியமாய் அவன்
வெளியில் வந்தமாத்திரத்தில் அவன்கழுத்தில் புஷ்ப
மாலையைப் போட்டு அந்த யானையானது அவனைத்
தூக்கி மத்தகத்தின் மீதேத்திச் சுமந்துக் கொண்டு
வந்து ஆசாரவாசலில் நின்ற மாத்திரத்தில் மந்திரி
முதலானோர் கண்டு வெகு சந்தோஷமடைந்து சகல
மேள வாத்தியங்களும் முழங்க அந்தத் துலுக்கனை யா
னையின் மீதிருந்து மிரக்கிச் சகலாடம்பரத்துட னழை
த்துச் சென்று மகுத்துவமுடைய தீர்த்தங்களினா லபி
ஷேகஞ் செய்து பெரியோர்கள் ஆசீர்வதிக்க பிராம
ணர்கள் பல்லாண்டிசைக் பூசுரஸ்ரீகள் மங்களம் பாடச்
சகல மேள வாத்தியங்களுந் தாம் தாமென்று முழ
ங்க முடிசூட்டிச் செங்கோல் கரத்தினிலளித்து சொர்
ணக் கஜிதமாகிய சிங்காதனத்தின் மீதிருக்கச் செய்
துப் பூசுரர்களுக்குக் கோதான பூதான வஸ்திரதான
ஹிரணிய தானமெனும் முப்பத்திரண்டு தானங்க
ளும் அபாரமாகச் செய்துச் சகலகுடிகள் முதலானோ
ருஞ் சந்தோஷிக்க அந்த மிருத்யுஞ்செயன் வெகு நீதி
யாக அரசுசெலுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

இவ்வாறு அந்த மிருத்யுஞ்செயன் நீதி குன்றாமல்
அரசுசெய்துக் கொண்டும் இடைவிடாமல் ராமநாமத்
தைத் துதி செய்துக்கொண்டும் வருகையில் இவ்வரச
னுக்கு க்ஞானபக்தி வைராக்கியங்களுக்கு நாளுக்கு
நாள் அதிகரித்துக் கொண்டு இருக்கையில் ஒருநாள்
அரன்மனையின் மேடையில் அம்ஸதூளிகா மஞ்சத்தின்
மீதிருந்து தன்மனைவியாகிய ராணியுடன்லீலைகள் செய்
துக்கொண்டு அந்தப்புரத்துக்குள் ளெவரையும்வரவொ
ட்டாமல் தக்கக் காவல்களமைத்து அவர்களிருவரும்
ஜன்னலினிடம் உட்கார்ந்து வாழைக்கனிகளை யுரித்து
சர்க்கரையினில் தொட்டுப் புசித்துக் கொண்டிருக்கை
யில் அக்கனிகளின் தோலைக் கீழே விட்டரியக் கீழே
விழுந்த அக்கனியின்தோலை யொருமனிதன் கைக்கொ

Koviloor Digital Library

ண்டு புசித்துக்கொண் டிருக்கையில் அதை ராணி பார்த்து அரசனை நோக்கி ஓ சுவாமி யாரோ அன்னியபுருடன் கீழே யிருந்துகொண்டு நாம் உரித்துப்போடும் வாழைப்பழத்தின் தோலையெல்லாம் யெடுத்துப் புசித்துக் கொண் டிருக்கின்றா னென்று அம்மனிதனைக் காட்ட அவனைப் பார்த்துச் சினங்கண்டு அரசன்காவலரையழைத்து அடா காவலரே அன்னியபுருடன் நமது அந்தப்புரத்திற்குள் ளெப்படி வந்தான் உங்கள் காவலிப்படியாகவா யிருக்கின்றது இத்தனைக் கண்டிப்பாகவா காவலிருக்கின்றீர்கள் நீங்கள் காவலிருப்பது மெத்த நன்றாயிருக்கின்றது என்றுமிகக் கடுஞ்சின மடைந்து அக்காவலர்களைப் பிடித்து அரசன் மனம்போன படியடிக்க அவ்வடிகளைப் பட்ட காவலர்கள் மெத்தப் பயந்துத் திடுதிடென்றோடி அம்மனிதனைப் பிடித்து பின்கட்டுமாறாகக் கட்டி யடிக்கிறபோது அம்மனிதன் கக்கடக் கக்கடச் சிறித்துக்கொண் டிருப்பதைக் கண்டு அரசன் அவனை யடிக்கவேண்டாம் இங்கு கொண்டுவாருங்களென்றுக் கட்டளையிட அந்தப்படியே யக்காவலாளிகள் அம்மனிதனை யரசன் முன்னங் கொண்டு வந்து நிருத்தினார்கள் அரசன் அவனைக்கண்டுக் காவலர் உன்னையடிக்க அந்தவடியின் சிரமத்தைக் கருதாமல் நீ சிறித்தக் காரண மென்னவென்று கேட்டுக்கொண்டே தன் திரேகத்தைத் தடவினான் அவனைக் காவலரடித்த அடியின் வடுக்கள் தன்மீதிருக்கக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுச் சொல்லுமையாவென அதற்கவர் சந்தோஷசித்தராகி அரசனை நோக்கி ஓ பூபாலரே உம்முடைய வீட்டினி லரைநாழிகை யடைந்திருந்தேன் அப்போது நீர்போட்ட வாழைக்கனியின் தோலை யானெடுத்துப் புசித்தேன் இதற்காக வென்னையடித்த காரணமேன் யான் உன்னந்தப்புரத்தி னுட்புகுந்து நின் சொத்துகளேதாகிலுந் திருடினேனா நீ கழித்துவிட்ட தோலைத் தின்றதற்கேயித்தனையடியானால் உண்மையிலேயே திருடியிருந்தா லின்ன மெத்தனையடி அடிப்பார்களோ அறியேன் மேலும் நீர் பலவித போகபோக்கியங்களை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கு முமக்கு நாளைக்கென்ன கெதியோ யென்று சிறித்தேன் அதேனென்னைக் குண்டாகு மென்பீரேல் கோதுமை மாவின் உண்டைகளால் மச்சங்களை பிடித்துக் கொன்றீரே எத்தனை ஜீவன்களைப் பிடித்துக்கொன்று அதின் மாம்சங்களைத் தின்று திரேகத்தைப் பெருக்கச்செய்த உமக்கென்ன தெண்டனை மேற்பட்டிருக் கின்றதோ அதை யானறியே னென்று சொன்ன உடனே அந்தமிருத்யுஞ்செயன் சகலசங்கப் பத்திரியாகஞ் செய்து மெத்த வைராக்கியசீலனாகி சடைமுடியும் மரவுரி தண்டு கமண்டல மிலங்க மெத்த வைராக்கியசீலனாகி நாட்டை விட்டுக் காட்டை யடைந்து நமக்கிங்கு சாதுசங்க மெப்போது கிடைக்கு மென்றும் பகவானுடைய பஜனை யெப்படி செய்வேனோ யோகசாதன மெப்படி யுண்டாகுமோ பாசபந்தங்க ளெப்படி விலகுமோ வைராக்கிய மெப்படி யுண்டாகுமோ பூததயை பச்சாத்தாபமெப்படி யுண்டாகுமோ சாக்ஷாத் ஹரியின் கிருபை யெப்படி யுண்டாகுமோ அந்த ஹரியைப் பூசிப்பதெப்படியோ என்றிவ்விதச் சிந்தனை செய்துக் கொண்டிருக்கையில் பண்டரியாத்திரை வாசிகள் சிலபேர் அம்மார்க்கமாக வரக்கண்டு அரசன் அவர்களுக்கு வந்தனந் தந்து ஓசாதுக்களே! இம்மார்க்கமாக எங்கு போகின்றீரென அதற்கவர்கள் ஓ அரசனே! நாங்கள் பண்டரி யாத்திரை செய்யப் போகிறோமென அரசன் யானு முங்களுடன் பண்டரிக்கு வருகிறேன் என்னையு மழைத்துச் சென்று அப்பகவானுடைய சேவையிலீடுபடுத்தி சுகிர்தத்தை யடையுங்களென்று வேண்டிக் கொள்ள அவர்கள் அரசனே! சுகமாகவாரும் அழைத்துப் போகுறோ மென்றவரையும் அழைத்துக் கொண்டு பலகுருவிகளுடன் கலந்து பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக் கொண்டே சிலநாளினில் பண்டரிபுரத்தைச் சேர்ந்து இச்சையுண்டாயினது நமக்கு அனுகூல மாயிற்றென்று சந்துஷ்டராகி அந்த மிருத்யுஞ்செயன் சந்திரபாகா நதியில் ஸ்னானஞ்செய்து அநுட்டானங்களை முடித்து அப்பண்டரி புரத்தைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து அங்கு எதிர்ப்படும் பக்தர்களுக்கு வந்தனந்தந்து புண்டரீகனுக்குப் பூசைசெய்து சந்நிதானத்தின் முன்சென்று அங்கு பக்தர்கள் மனம் வாக்குக்காயமெனுந் திரிகரண சுத்தியாய் பகவானை பஜிக்குங் குணானுபவங்களைக் கேட்டு மெத்த ஆனந்த மடைந்தும் இவ்வுலகத்தினி லனேக தீர்த்தங்க ளிருக்கின்றன இந்தத் தலத்தின் தீர்த்தத்திற்கு நிகரான தெதுவுமில்லை யென்றும் மண்டபத்திற் குட்புகுந்து அங்கு நிர்மலமான ரூபத்தை யொத்தப் பாண்டுரங்க நாதரைக் கண்டு குவிந்த மனதுடன் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தெண்டனிட்டு ஓ பக்தபராதீன பரமதயாளா பாண்டவ பாலா தேவரீரது அபாரகீர்த்தியை கேழ்விப்பட்டு சகல சம்பத்துகளையும் விட்டு நினது தொண்டர்களுக்குத் தொண்டனாகி யுட்பட்டுத் தங்களைச் சேவிக்க வேணுமென்ற கோரிக்கை யதிகரித்து இவ்வண்ணம் வந்தேன் வந்து நினதரிய சேவையைச் செய்துப் பரமானந்த மடைந்தேன் இன்னொரு கோரிக்கையுளது அதை யனுகூலப் படுத்தவேணும் ஜெகதீசா சர்வேசா இருடிகேசா பண்டரிவாசா இருதயகமல நிவாசா யென்றுத் துதிசெய்துக் கொண்டே ஓ சுவாமி அடியேனுக்குத் தக்ககுரு

Koviloor Digital Library

தெரிசனங் கிடைக்கும்படிக் கிருபைசெய்து என்மனதிலுற்ற வாஞ்சையைப் பூர்த்திசெய்ய வேணுமென்றுஞ் சொல்லி அன்னபானாதிகளின்றி மூன்றுநாளுபவாசமாக விருந்தார் இவரிப்படிக்கிருக்க மூன்றுநாளிரவில் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கனாதன் அந்த மிருத்யுஞ்செயன் கனவினிலெழுந்தருளி ஓ பக்தசீலனே இன்னுஞ் சிலநாளில் சகஜானந்தரெனும் ஆசானாலுபதேசிக்கப் படுவீரென்று சொல்லி விவேகசிந்து வெனுமொருக் கிரந்தத்தைக் கொடுத்து மாயமாய் மறைந்து போயினார் உடனே இந்த மிருத்யுஞ்செயன் திடுக்கென்றெழுந்து பார்க்கையில் பண்டரிநாதனைக் காணாமல் அதனமாகிய விவேகசிந்துவெனுங் கிரந்தம் மாத்திரம் தன்கையிலிருக்கக் கண்டு வெகுவாகக் கிலேசப்பட்டு அந்த விவேகசிந்துவெனுங் கிரந்தத்தை வாசித்துக்கொண்டே சிலகாலம் போக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறு சிலகாலம் போக்கிக் கொண்டிருந்து அந்த மிருத்யுஞ்செயன் ஒருநாள் ஸ்ரீ பாண்டுரங்கரது நேமனம்பெற்று அப்பண்டரியை விட்டுப் புறப்பட்டு நடந்து கலியாணிபுரமெனும் பட்டணத்தை யடைந்து அங்குக் குருநாதரைப் போய்த்தேடியும் இல்லாதபடியால் மறுபடியுந் திரும்பிப் பண்டரிபுரத்தைச் சேர்ந்துப் பாண்டுரங்கனைப் பாடிக்கொண் டிருந்தார் இவரிப்படிக் கிங்கிருக்க அங்கே கலியாணிபுரத்தில் சகஜாநந்தர் வந்துசேர்ந்து மிருத்யுஞ்செயன் வந்துபோனதைக் கேழ்விப்பட்டு உச்சவம் சமீபித்திருக்கின்றது அப்போ தங்குசென்று உச்சவத்தை சேவித்தபடியும் மிருத்யுஞ்செயனுக்கு உபதேசஞ் செய்வித்ததைப் போலவு மிரண்டு காரியங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வரலாமென்று யோசனை செய்துக் கொண்டிருந்து உச்சவந் தொடக்கமான நாளே அந்த சகஜாநந்தர் புறப்பட்டு வந்துப் பண்டரிபுரத்தைச் சேர்ந்தார் இவரை மிருத்யுஞ்செயன் சேவித்து ஓ சுவாமி தங்களிடத்தில் உபதேசஞ் செய்துக் கொள்ளும்படி அடியேனுக்கு பாண்டுரங்கநாதர் சொற்பனஞ் சாதித்து விவேகசிந்துவெனுங் கிரந்தத்தை யளித்து மறைந்து போயினாரென்று பணிந்தார் அப்படி பணிந்த மிருத்யுஞ்செயனை அந்த சகஜானந்த சுவாமிகள் ஆசீர்வதித்து உச்சவமுமூதும் சேவித்திருந்து முடிவானவுடனே அந்த மிருத்யுஞ்செயனை யழைத்துக் கொண்டு சகஜானந்த சுவாமிகள் தன்னூராகிய கல்யாணிபுரத்தைச் சேர்ந்துத் தன் வீட்டை யடைந்து இரண்டொரு நாள்போக்கி நான்காவதுநாள் அந்தசுவாமிகள் மிருத்யுஞ்செயனை யழைத்து அருகினில் ஒக்காரத்தி வைத்துக்கொண்டு தாரகநாமத்தை யுபதேசஞ்செய்து மிருத்யுஞ்செய னென்று நாமகரணமிட்டு ஆசீர்வதித்து அனுப்பி விடைபெற்றுக் கொண்டு பண்டரியைச் சேர்ந்து அந்த மிருத்யுஞ்செயன் தனக்கு சகஜானந்தரெனும் ஆசான் உபதேசித்த தாரகநாமத்தைத் தியானித்து ஞானபக்தி வைராக்கிய மதிகரித்துத் தன்னுடைய இருநய கமலத்தினில் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதனைக் கண்டு சேவித்து ஆனந்தித்து சிலகாலம் போக்கிக்கொண் டிருக்கையில் பண்டார ஜாதியில் பவராயனெனும் உத்தமனொவனிருந்தான் அவனிந்த மிருத்யுஞ்செயரது செய்தியை யறிந்து விரைந்து சரணம் புகுந்து ஓ சுவாமி டொருள் காயமும் பிராணனும் இம்மூன்றும் தேவரீருக்குக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்தேன் தயவுசெய்து அடியேனுக்கு உபதேசிக்க வேணுமென்று வினயமாக மொழிந்தான் அம்மொழிகளையும் அவன் சரணாகதியையும் வித்தம்பிரான் ஆக்கையையுங் கைக்கொண்டு மெத்த சந்தோஷசித்தராகி அந்தபவராயனை அருகினிலழைத்துத் தாரகமந்திரத்தை யுபதேசஞ் செய்தார் இதை யங்கிருந்தப் பண்டாரங்கள் பலவருங் கண்டு சந்தோஷித்தார்கள் இப்பண்டாரங்களுக் கெல்லாம் எஜமானனாகிய சமுச்சயனெனும் பண்டாரமானவன் இந்தப் பவராயனை யழைத்து அடா பவராயா நமதுஜாதியென்ன நீயுபதேசஞ் செய்துக்கொண்ட ஆசான் ஜாதியென்ன உன்னுடைய ஆசான் திருமணி ஸ்ரீசூரணம் தரிக்கிறவன் நாமெல்லோரும் விபூதியுஞ் சந்தனப் பொட்டுந் தரிக்கின்றவர்கள் மேலும் நமக்காசான் வேறொருவரிருக்க அவரை துரோகஞ்செய்து மனமார அன்னிய ஜாதியானவனை ஆசானாக வடுத்து உபதேசஞ் செய்துக் கொண்டாயே இதனாலுனக்கு நரகப்பிராப்தமே யன்றி நற்கெதி யுண்டாகுமோ அடாபாவி அனியாயமாய் குருத் துரோகி யென்று யெல்லோரும் நிந்திக்கும்படி பேரெடுத்துக் கொண்டாயே யென்று மிகவுங் கோபித்துக் குலத்தோர் யாவரையும் வரவழைத்துக் கூட்டம்போட்டுப் பேசி இந்தப் பவராயனை குற்றவாளியாகச் செய்து அபராதம் விதித்தான் அதற்குப் பவராயன் மெத்தச் சந்துஷ்டனாகி தனக்குக் குலத்தோர் விதித்த அபராதத்தைக் கட்டிவிட்டு விரைந்தோடிவந்து ஆசானாகிய மிருத்யுஞ்செயன் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து ஓ சுவாமி எங்கள் குலமூத்தோனாகிய சமுச்சயனென்பவன் அடியேனைப் பலவிதங்களிலுந் தொந்திரவு செய்ப் யோசித்திருக்கின்றான் இதற்கு நானென் செய்வேனென்று விசனப்படுவதைக் கண்டு அந்த மிருத்யுஞ்செயன் பவராயனைநோக்கி ஓ உத்தமசீலனே நீ பயப்படவேண்டாம் ஸ்ரீஹரியின்மீது பாரத்தைப் போட்டுக் குவிந்தமனதுடன் பஜனை செய்துக் கொண்டிருப்பையாகில் உன்னுடைய காரியங்களையெல்

Koviloor Digital Library

லாம் பகவான் அநுகூலப் படுத்துவானென்று சொல்
லக்கேட்டு அந்த பவராயன் மனநிலுற்ற விசனத்தைப்
போக்கி அதிகசந்தோஷ சித்தனாகி தனக்காசான் சொ
ல்லியபடி ஸ்ரீபாண்டுரங்கனை நிரிகரணசுத்தியாய் பஜனை
செய்துக் கொண்டிருந்தான்.

இப்படிக்கிந்த பவராயன் பரிசுத்தமான மனது
டன் பாண்டுரங்கனை பற்பலவிதங்களாய் தன்னை மற
ந்து பஜனை செய்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்நகரத்
தையாளுங் காசிபதியெனும் பேருடைய அரசனொரு
வனுண்டு அவன் சிவபக்தியிற் சிறந்தவன் ஞானத்தில்
நிறைந்தவன் இவ்வரசன் சிவனடியார்களாகும் பண்
டாரங்களுக்கு தினந்தோறும் போஜனஞ் செய்விப்பான்
எப்படிப்பட்ட போஜனமெனில் அறுசுவை யன்னங்க
ளுடன் சுகியன் போளி வடைபாயசன் முதலானகனி
வர்க்கங்களுடன் பந்தியாகச் செய்வித்துக் கொண்டிரு
ந்தான் இப்படிக்கிப் பண்டாரங்க ளெத்தனை பேர்கள்
வரினும் இல்லையென்னமல் யாவருக்கும் அன்னங்கொ
டுத்துக் கொண்டே வருகையில் ஒருநாள் வழக்கப்படி
யாவரையும் உக்காரவைத்து சகலவிதகரி காய்வகை
களும் பலகார வகைகளும் இலைபோட்டு வட்டித்து
ஆனவுடன் பண்டாரங்கள் யாவரும் சிவபெருமானு
க்கு அர்ப்பனஞ் செய்யும்பொருட்டு ஒவ்வொருவருக்
தங்கடங்கள் செச்சைமுடியை எடுத்து அதற்குள்ளிரு
க்கும் காயும் லிங்கங்களும் காணப்படாமல் போனப
டியால் வெருஜெனங்களும் ஒருவருக் கொருவர் பார்த்
துக் கொண்டு பயமும் வெட்கமு முடையவர்க ளாகிப்
பரமசிவத்தைப் பூசை செய்வதேதுக்கு அது கிடைக்
கும் பரியந்தம் புசிக்கக் கூடாதென்றும் அப்படியல்ல
வென்று புசித்தவர்களுக்குத் தக்க சிக்ஷை விதிக்கப்படு
மென்றும் அன்றியும் இதற்குத் தக்கப் பிராசிதம் எது
வோ அதை யெல்லோரும் அநுபவிக்கவேணும் அன்
றியும் பிராணனை விடுவதே சாஸ்திர சம்மதமாகுமென்
றும் எல்லோருக்கும் இக்கெதியே காலத்தில் வந்து
சம்பவித்ததே என்றுப் பிரமித்து பற்பலவாறு பேசிக்
கொண்டே ஏதுந் தோன்றும லிப்படிக் கிருக்கையில்
காசிபதியெனும் அரசனனவன் தீர்க்காலோசனை செ
ய்து அங்கிருக்கும் பண்டாரங்கள் யாவரையும் நோக்கி
ஓ சிவனடியார்களே தெரியாமையினலே யாரோ ஒரு
சாதுவைப் பாதைப் படுத்தின படியாலே உங்களுக்கு
அபசாரம் வந்து சித்தித்தது அந்த வபசாரத்தின் பய
ன்யாதோ அதுவும் தெரியவில்லை யன்றியும் இப்படிப்
பட்டப் பிரமாதமான அபசாரம் நேரிடும்படிச் செய்த
வர்கள் யாவரோ அவர்கள் நடந்த உண்மையைச் சொ
ல்லுங்களென்று அவர்களை விசாரணை செய்கிறபோது
ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக்கொண்டு உச்சித வார்த்
தைகள் பேசிக்கொண்டி ருக்கையில் சமுச்சயனும்
அரசனை நோக்கி ஓ வேந்தனே பூர்வத்தினில் எங்கள்
ஜாதியோனான பவராயனுக்கு அபராதம் விதித்ததை
க்கண்டு அவன் அவ்வபராத பணத்தைக் கட்டிவிட்டு
ப்போயினன் அதனால் நமது சிவபெருமான் நம்மை
விட்டும் நீங்கிப் போயினற் போலிருக்கின்றது இதற்கு
நானென்ன செய்வேன் யென்று பயந்து ஒன்றுந்தோ
ன்றாமலிருந்தான் இதையறிந்து அவ்வாசன் நீங்களெ
ல்லோருஞ் சென்று மிருத்யுஞ்செயனை வேண்டிக் கொ
ள்ளுவீர்களாகில் நமக்குண்டான வேதனை நீங்குமென
வும் அந்தப்படியே பண்டாரங்கள் யாவரும் மிருத்யுஞ்
செயனிடஞ் சென்று தீர்க்கமாக விழுந்து சேவித்து ஓ
சுவாமி உண்மையாக உம்முடைய திருவடிகளை ஆச
ரித்த பவராயனெனும் பண்டாரத்தை சமுச்சயனெ
னும் பண்டாரம் பலவிதமாக வைத அபசாரத்தினலே
நாங்க ளொவ்வொருவருந் தரித்திருந்த லிங்கங்க ளெல்
லாம் மாயமாய் மறைந்து போயிற்றென்றுஞ் சொல்லி
பின்னும் ஓ சுவாமி சத்குருநாதரே தயவுசெய்து நாங்
கள் தரித்திருந்த ஒவ்வொரு லிங்கமும் எங்களுக்குக்
கிடைக்கும்படி கிருபைக் கண்ணேக்கம் புரியுமையா
வென்று வேண்டிக் கொண்டார்கள் இப்படி யவர்கள்
வேண்டிக்கொள்ளும் வினயமுறையைக் கேட்டு அந்த
மிருத்யுஞ்செயன் அவர்களை நோக்கி ஓ பண்டாரங்களே
வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் இரண்டும் நாய்களாகி
உங்கள் லிங்கங்களைக் கொண்டுபோயிற்று அதைக்குறி
யாகப் பாருங்களென்று சொல்லி மெய்மறந்து ஓ வே
தாந்தமே யென்றழைத்தார் உடனே அந்தக் குக்கலா
னது மிருத்யுஞ்செயன் சமீபத்தில் வந்து நின்றது அ
தைக் கண்டு ஓ வேதாந்தமே இந்த பண்டாரங்களினது
லிங்கங்கள் யாவையுங் கொண்டுபோனயே அந்தலிங்க
ங்களனைத்தையும் இவர் பார்த்துப் பிரமிக்கும்படி வெ
ளிப்படுத்து மென்றவுடனே அக்குக்கலானது ஐயா
யிரம் லிங்கங்களைக் கக்கினது மறுபடியுமவர் ஓ சித்தாந்
தமே யென்றழைத்த மாத்திரத்தில் வேறொரு நாயா
னது வந்து ஐயாயிரம் லிங்கங்களைக் கக்கியது இந்தவிந்
தையை அவர்கள் பார்த்து மேலுமேலும் மிருத்யுஞ்
செயனைப் புகழ்ந்துக் கொண்டாடினர்கள் உடனே சிவ
பெருமான் ஆயிரத்தெட்டு சிவலிங்கங்களைக் காட்ட
அந்த லிங்கங்களை யெல்லாம் சோதித்துப் பார்த்தும்
இவர்களுடைய லிங்கங்க ளகப்படாமையினல் மேலுமந்
தச் சிவபெருமானை வேண்டிக்கொள்ள உடனே சிவபெ
ருமானுடைய கிருபையினலே அவரவர்கள்லிங்கம் அவ
ரவர்கள் செச்சைக்குள் ளிருக்கக் கண்டு இத்தனையும்
மிருத்யுஞ்செயன் மகத்துவமென்றும் இவரது நாமம்

Koviloor Digital Library

க்ஞானசாகர மென்றுஞ் சொல்லிப் பலவாறு புகழ்ந்து கொண்டே போயினர்கள்.

இவ்வண்ணமந்தப் பண்டாரங்கள் யாவரும் மிருத்யுஞ்செயனைத் துதிசெய்துகொண்டே அரசனிடஞ்சென்று நடந்த விர்த்தைகளை யெல்லாஞ் சொல்லக்கேட்டு அரசன் சந்தோஷித்தனாகி யிருக்க உடனேபண்டாரங்களனைவரும் தங்கடங்கள் லிங்கங்களுக்கு ஆராதனை செய்து அனந்தரம் யாவரும்புசித்து க்ஞானசாகரன் மகத்துவத்தை நினைந்து நினைந்து ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் பின்பு இந்த க்ஞானசாகரன் வெகுகாலம் பூலோகத்தில் வசித்து அனேகருக் குபதேசித்து வெகு சிஷர்கள் தன்னையடைந்திருக்க முடிவினில் சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய பதவியை அடைந்தார்.

வாழி விருத்தம்.

தானந்தயாளந்தனில் மிக்கோன்வாழியே
தீனனுதூண்டிபோட்டுத் திறமடைந்தோன்வாழி
மோனமாதவனுநிஷ்டை மிகச்செய்தோன்வாழியே
ஞானசாகரன்றன்சரண ஞாலத்தில்மிகவாழியே.

விட்டலதேவாயநமஃ

மிருத்யுஞ்செயன் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபாண்டுரெங்கவிட்டலாயநம:

ஸ்ரீமத்
ரசிகமுராரி சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

சுசியதில்மிகுத்தசீலன் சுசீனையுறிந்ததூயன்
சசியெனவழகுவாய்த்துச் சாதுகள்தமக்குநேயன்
பசியெனுமவரைக்காக்கும் பரமபுண்ணியனுமான
ரசிகமுராரிசரண் ராசீவம்போற்றிபோற்றி.

கதையின் வரலாறு.

திருமகளுக்கோ ரிருப்பிடமாகியும் தெளிந்தஞானிகள் வசிக்குந் தடமாகியும் பிரமஞானம் நிறைந்த பிராமணர்களாலும் யாகயெக்கிய அவிர்ப் பாகங்களாலும் மாதவரேத்தும் வேதகோஷ்டங்களாலும் ஆகாயத்தையளாவிய கோட்டைகளாலும் மேடை மாளிகைகளாலும் நவரத்தினங்களிழைத்த சபாமண்டபங்களாலும் நீதிகுன்றாமல் மநுநீதிமுதலான தருமசாஸ்திரவிதியையோதும் மந்திரிப் பிரதானிகளாலும் அன்னியர்கள் பிரவேசிக்கக்கூடாத க்ஷத்திரியர்கள் வசிக்கும் வீதிகளாலும் உழுது பயிரிடும் வைசியர்கள் வசிக்கும் வீதிகளாலும் ஏவல்தொழில்கள்செய்யும் சூத்திரர்வசிக்கும் வீதிகளாலுந் தன்னிகரில்லாமல் விளங்குஞ் சாயன நகரமெனும் பட்டணத்தை மநுநீதிகுன்றாமலும்முப்பத்திரண்டறங்களையும் நடத்தி செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் பிரமகேசரி யெனும் அரசனது அபிமானத்தைப் பெற்ற ரசிகமுராரி யெனுமொரு பரமசாதுவிருந்தார் அவர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்துமாது பூசையிலும் சேவையிலும் சொக்கிக்கொண்டு அப்பரமாத்துமாவின் தொண்டர்களைக் காணில் அடியார்க்கடியராய்த் தாழ்ந்து சேவைசெய்தும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பிரசாதமுதலானவைகளை யீந்து ஆதரித்தும் அவர்கள் திருவடிகளை ஜலத்தினால் அலம்பி அத்தீர்த்தத்தை ஸ்வீகரித்துக் கொண்டும் வெகுபக்தி விசுவாசத்துடனிருந்தார்.

இவ்வண்ணமிருக்கையில் சிலசிஷ்யர்கள இந்தரசிகமுராரியினிடம் வந்துவிழுந்து பணிந்து எழுந்து ஓசுவாமி! மாயா சம்பந்தமாகிய இவ்வுலக வாழ்க்கையை நீக்கி பேரின்ப வாழ்க்கையை யடையவேணு மெனக் கருதி அர்த்தம் பிராணன் திரேகம் இம்மூன்றையும் தேவரீர் திருவடிகளி லர்ப்பணம்பண்ணி சரணாகெதி யடைந்த இவ்வேழைகள்மீதுக் கிருபைசெய்து ஆட்கொள்ளவேணுமென்று. வேண்டித் தங்களுக்குள்ள திரவியங்களையெல்லாங் காணிக்கையாக வைக்க அத்திரவியத்தையந்த ரசிகமுராரி கண்டு இது கிருஷ்ணபகவான் கைங்

Koviloor Digital Library

கரியத்திற் குபயோகப் படுத்துகிறேன் என்றெண்ணி
சிஷர்களை யழைத்து இந்தத் திரவியத்திலொரு காசள
வும் மீதிவைக்காமல் ததியாராதனைக்கு வேண்டிய சாம
க்கிரியைகள் ஒன்றேனும் விடாமல் வாங்கிக்கொண்டு
வரக் கடவீர்களென்று நேமித்தார் அவர்களும் ஆசான்
சொற்படி சிஷர்கள் கொடுத்த காணிக்கையாகிய திரவி
யங்களனைத்தையு மெடுத்து கொண்டுபோய் அமுதுபடி
முதலிய சாமக்கிரியைகளைக் கொண்டு அதுகளையெடுத்
துவந்து ஆசான் வீட்டினிற் சேர்த்து ஓசுவாமி யாவத்து
மான சாமக்கிரியைகளும் வாங்கிவந்து இதோ சேர்த்து
வைத்திருக்கின்றோ மென அதுகளையந்த ரசிகமுராரி
கண்டு பரமானந்த மடைந்து சிஷர்களை நோக்கி அப்
பா சிஷர்களே இந்த சாமக்கிரியைகளில் ஒருநாளைக்கு
ததியாராதனஞ் செய்வதற்கு வேண்டிய தெவ்வளவோ
அவ்வளவை நிதானமாக வெடுத்துச் சமையல் சீக்கிர
மாகட்டுமென்று நேமிக்க அவர்களு மந்தப்படியே ஒரு
நாளைக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியைகளை நிதானமாக வெ
டுத்து அறுசுவை யன்னமுதல் சிலசிறுதின்டி பலகார
ங்களுஞ் செய்து முடித்துக் குருநாதனுக்குத் தெரியப்
படுத்தக் கேட்டந்த ரசிகமுராரி மெத்த சந்துஷ்டராய்
தளிகை யிலையைப் போட்டு அதில் சகலபதார்த்தங்களு
டன் பலகாரங்க ளன்னமும் பரிமாரிப் பாகவதர்களை
யெல்லாம் உட்காரவைத்து அவர்கள் பாதங்களைத்தீர்த்
தத்தினலலம்பி அத்தீர்த்தத்தை ஸ்வீகரித்து பகவத்
குணனுபவஞ் செய்துக்கொண்டே சொக்கி மெய்சோர்
ந்து உடனே தெளிந்து யாவரையும் புசிக்கும்படிச்
சொல்லி அனைவருக்குந் தன் கரங்களினலே ஆலவட்ட
கைங்கரியஞ் செய்துக் கொண்டே மேல்விசாரணையி
லிருந்து யாவரும் புசித்தானவுடனே அப்பிராமணர்க
ளுக்குச் சந்தன புஷ்ப தாம்பூலாதி காணிக்கைக
ளளித்து போய்வரும்படி விடையளிக்க அவர்களும்
விடை பெற்றுக்கொண்டு தங்கடங்கள் வீட்டை யடைந்
தார்கள்.

பின்னரிந்த ரசிகமுராரி தினந்தோறும் வெகு விம
ரிச்சையாய் ததியாராதனை செய்துக் கொண்டே வரு
கையில் சில வருடங்களுக்குள் தானிய முதலானதுக
ளும் சிலவாகி வெறும்வீடாய் விட்டது அப்படிப்பட்ட
தரித்திரம் தனக்கு வந்துநேரிட்டும் அந்த ரசிகமுராரி
யானவர் சிஷர்களை யனுப்பி கிராமங்களில் தானியங்க
ளைப் பிட்சை யெடுத்துக்கொண்டு வரும்படியாக நேமி
த்து அவர்களு மந்தப்படியே பிட்சையெடுத்து வந்த
தானியங்களைக் கொண்டு பிரசாதஞ்செய்து ததியர்களை
வரவழைத்து அவர்கள் திருவடிகளை ஜலத்தின லலம்பி
அத்தீர்த்தத்தை ரசிகமுராரி ஸ்வீகரித்தும் ஆராதித்தும்
வந்தார் இந்தப்படிக்குப் பலவருடங்கள் நடத்திக்கொ
ண்டு வருகையில் ஒருநாள் ததியாராதனைக்கு ஒன்றுமே
யில்லாமற் போனமையால் அந்த ரசிகமுராரி சிஷர்களை
யழைத்து அப்பா சிஷர்களே நீங்கள்சென்று சாதுக்க
ளைக் கண்டு அவர்கள் திருவடிகளை யலம்பி அத்தீர்த்தத்
தைக் கொண்டுவந்து யென்னிடங் கொடுங்களென்று
நேமிக்க அவர்களும் ஆசான் சொற்படி ஒருசொம்பில்
ஜலமும் வெறுங்குண்டா னென்றும் எடுத்துக்கொண்டு
சென்று சாதுக்களைக் கண்டு அவர்கள் திருவடிமேலே
குண்டானைவைத்து சொம்பிலிருக்கும ஜலத்தைக்
கொட்டி திருவடிகளை யலம்பிய ஜலத்தை குண்டானில்
வெகுபத்திரமாய் யெடுத்துக்கொண்டு வருகையில் அங்
கொருசாது எதிர்ப்பட்டார் அவரையும் நிறுத்தித் திரு
வடிகளை யலம்புகையில் அத்திருவடிகள் வெடிப்புண்டா
யிருக்கக் கண்டு மனதிற்குச் சயிக்காமல் அவர்திருவடி
யை யலம்பாமல்விட்டு வேறொரு நல்ல திருவடிகளுடை
யவர் தீர்த்தத்தை யெடுத்துக் கொண்டுவந்து ஆசானி
டத்தில் கொடுத்தார்கள் அதையந்த ரசிகமுராரி பெற்
றுக்கொண்டு அதிலுள்ள தீர்த்தத்தை ஸ்வீகாரஞ் செய்
துப் பார்க்கையில் அந்தத்தீர்த்தஞ் சப்பென்றிருந்தமை
யால் அவர் சிஷர்களைழைத்து அப்பா சிஷர்களே இந்
தத்தீர்த்தஞ் சப்பென்றிருப்பதற்கு என்ன காரணம்
அதையொளியாமற் சத்தியமாகச் சொல்லுங்க ளென
அதற்கந்த சிஷர்கள் நடுநடுங்கி ஓசுவாமி தங்கள் முன்
னேபோய் சொல்லுவோமாகி லெங்களுக்கு ரவுரவாதி
நரகசம்பிராப்தி யுண்டாகும் ஆகையால்நாங்கள்செய்த
உண்மையையே சொல்லுகிறோம் எங்கள்மீது கோபங்
கொள்ளாமல் செவிசாத்திக் கேழ்க்கவேணும் பரமகுரு
நாதரே யென்று பணிந்துச் சொல்லுகின்றார்கள் ஓ
சுவாமி யாங்கள்சென்று சாது ஒருவரைக்கண்டு அவர்
திருவடியை விளக்க உத்தேசித்துத் திருவடிகளைப் பிடி
க்கையில் அத்திருவடி பெரிய வியாதியால் பீடிக்கப்பட்
டுப் பிளவுண்டாகிச் சீழுமிரத்தமுமாக யிருந்தமையால்
அதுயெங்கள் மனதுக்கு அசிங்கிதமாகத் தோற்றி அரு
வருப்புண்டாக்கின படியால் அவரைவிட்டு வேறொருவர்
திருவடியைத் துலக்கி அத்தீர்த்தத்தைக் கொண்டுவந்
தோம் இதுவே யாங்கள் செய்தகுற்ற இதிலெள்ளள
வும் பிசகில்லை இதுசத்தியமென்றும் அன்றியும் உலகத்
தினில் பிள்ளைகள்செய்த குற்றத்தைப் பிதாமன்னித்து
ரக்ஷிப்பதுபோல எங்களுக்குப் பிதாவாகிய தாங்கள்
பிள்ளைகளாகிய யாங்கள் செய்த குற்றததை க்ஷமித்து
காப்பாத்தவேணும் எங்களையனே யென்று அவர்கள்
அந்தரசிகமுராயின் திருவடித் தாமரைகளில் விழுந்துக்
கிடந்தனர்கள் இப்படிக்கிச்சொல்லித் தன்திருவடிகளில்
விழுந்து எழுந்திராமற் கிடக்கு அந்தச்சிஷர்கள் மீது

கிருபையுண்டாகி யாவருக்கும் ஆசிகூறி யெழுந்திருக்
கச் சொல்லி அவர்களைநோக்கி ஓ சிஷர்களே பெரியவி
யாதியினால் பிடிக்கப்பட்டுத் திருவடிகள் பிளவுண்டு சீழு
மிரத்தமும் ஒழுகும்படியான திருவடிகளையுடைய சாது
வெவ்விடத்திலிருக்கின்றார் அவரை யெனக்குக் காட்
டுங்களென்று அந்த ரசிகமுராரியானவர் அங்கிருந்து
வெளிப்பட்டு நடந்தார் சிஷர்களும் பின்றொடர்ந்தே
சென்று அச்சாதுவைக் காட்ட அவரை இந்த ரசிகமு
ராரிகண்டு பணிந்து ஓசுவாமி தங்களுடைய மகத்துவ
மறியாத இச்சிறுவர்கள் ஏதோ தேவரீரை யவமதித்தார்
கள் அந்தப்பிழையைக் கருதாமலிவர்களை க்ஷமித்துக்
காப்பாற்ற வேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டபடியால்
அச்சாதுவும் அவர்களைக் கடாக்ஷித்து க்ஷமித்து மந்த
காசஞ் செய்தார் அக்குறிப்பை யுணர்ந்து ரசிகமுராரி
யானவர் உடனே அச்சாதுவின் திருவடிகளை யலம்பி
அதைக் கைக்கொண்டு அச்சாதுவின் திருவடிகளை தன்
னுடைய இருதய கமலத்தில் பொருந்தவைத்துக் கொ
ண்டு சிறிதுநேரம் பரநிஷ்டையி லிருந்து மெத்தப்பிரி
யத்துடன் அச்சாதுவின் திருவடிதீர்த்தத்தை ஸ்வீகார
ஞ்செய்து ஆஹா யிப்போதல்லவோ இந்ததீர்த்தம்மிகவு
மினிப்பாக விருக்கின்றதென்று ஆனந்த மடைவதைப்
பார்த்துச் சிஷர்களும் சாதுக்களும் இன்னுமக் கிராமத்
திலுள்ளவர்களும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள் மேலும்புரா
ரியாகிய சிவபெருமான் ஒருவரே மூர்த்தியாக அந்தராம
நாமத்தின் மகத்துவத்தைத் தெரிந்துக் கொண்டதைப்
போல இந்த ரசிகமுராரியும் சாதுக்களுடைய திருவடிக
ளின் தீர்த்தத்தின் பிரபாவத்தை யிவரொருவரே தெரி
ந்துக்கொண்டார் அன்றியும் இவர்கள் சாதுக்கள் இவர்
கள் அசாதுக்களென்றுந் தெரிந்துக்கொள்ளுந் திறமிவ
ரொருவருக்கே தகுமென்றும் ஆஹா இவருடைய பே
ரும் பிரக்கியும் என்னவென்று சொல்லுகிறதென்றும்
இவரைப்போல பக்தர்க ளிப்புவியினி லொருவருமில்லை
யென்றும் சிஷர்களும் சாதுக்களும் புகழ்ந்துக்கொண்
டே போயினர்கள்.

இந்தப்படியாக இந்த ரசிகமுராரியான யிவர்வெகு
கீர்த்தி பெற்றவராய் இருக்கையி லிவருக்கு குருநாதரா
கிய தயார்ணவ ரென்பவர் பரமக்ஞான சம்பத்தியிலும்
சைசாந்தி சமதமாக நற்குணங்களில் செழித்து அரு
மையாகிய ஒருசாளக் கிராமத்தை வைத்து அதற்குமெ
த்தப் பிரியமாகப் பூசித்துக்கொண்டும் வெகு புனிதராக
பேரெடுத்து மிருக்கையில் அப்பட்டணத்தை யாளும்
அரசன் இந்த தயார்ணவரெனும் பரமசாதுவின் பக்தி
சிரத்தை நிஷ்டை முதலான குணங்களையு மறிந்து சந்தோ
ஷித்து அந்தவரசன் அந்ததயார்ணவர் செய்யும் பூசை
யின் பொருட்டு இவருக்கு நான்குகிராமங்கள் மானிய
மாகக் கொடுத்து ஓபரமபக்தசிகாமணியே இந்தநான்கு
கிராமங்களும் எதுக்காக உமக்கு கொடுத்தேனெனில்
ஸ்ரீஹரியை பூசிப்பதற்கும் சாதுக்களை யாராதிப்பதற்
குங் கொடுத்தேன் என்றுசொல்லி போயினான் உடனே
அந்ததயார்ணவர் நமக்குத் தசரதராமருடைய தயை
யுண்டாயிற்றென்று வெகுசந்தோஷித்து மெத்த நேம
மாக பகவானுக்குப் பூசையும் சாதுக்கள் ஆராதனையுஞ்
செய்து நாள் போக்கிக் கொண்டிருக்கையில் துஷ்ட
னொருவன் அந்ததேசமுழுமையும் இராஜாவாக வெடுத்
துப் பணத்தைக்கட்டி பின்வரும் நஷ்டத்தையறியாமல்
மதில்லாபஞ் சம்பாதிக்கலா மென்றெண்ணி ஒவ்வொரு
நிலத்திற்கும் கட்டணமாக யேற்பட்டிருக்கும் வாயிதா
பணங்களைக் கட்டும்படி சொல்லி திட்டப்படுத்தி குடிக
ளிடத்தில் வாயிதாபணங்களை வசூல்செய்துக் கொண்
டே வந்து தயார்ணவரதுமானிய நாலுகிராமங்களையுஞ்
ஜப்தி செய்கிறபோது அங்கிருந்த சிலர் இந்தநாலுகிரா
மங்களும் அரசன் அந்த தயார்ணவரெனுஞ் சாதுக்கு
மானியமாகக் கொடுத்ததாகும் இதை ஜப்திசெய்வது
ஞாயமல்ல அன்றியும் அவர் மெத்தசாது க்ஞானபக்தி
வைராக்கியத்திற் சிறந்தவர் ஆகையால் அவர் விஷயத்
தில் தாங்கள் மன்னிக்கவேண்டியதே யென்றும் பலவி
தங்களாகச் சொல்லியும் அந்த யிஜாராதரான் கேளா
மல் ஜப்திசெய்துவிட்டுப் போயினான் இந்தச்செய்தியை
அந்த தயார்ணவரெனுஞ் சாதுவானவர் தன்சிஷியரா
கும் ரசிகமுராரிக்கொரு சீட்டிலெழுதி ஒரு சிஷனிடங்
கொடுத்தனுப்ப அவனும் அச்சீட்டை யெடுத்துக் கொ
ண்டுபோய் பிரசாதம் ஸ்வீகரித்துக் கொண்டிருக்கும்
ரசிகமுராரியிடங் கொடுக்க அதையவர் பெற்றுக்கொ
ண்டு ஓலைச்சுருளைப் பிரித்து வாசித்துக்கொண்டு மடி
வஸ்திரத்துடன் கையை யலம்பாமல் எச்சில் கையோடு
புறப்பட்டு தன் ஆசான் வசிக்குங் கிராமத்தில் வந்து
பார்த்து அங்கு அவரில்லாமற்போகவே அடுத்தகிராமத்
திலிருப்பதாய் தெரிந்து அக்கிராமத்திற்குச் சென்று
அவரைக் கண்டுபணிந்து போற்றக் கண்ட குருநாதன்
ஓ ரசிகமுராரி இதென்ன மடிவஸ்திரத்துடன் எச்சில்
கையோடு வருவதற்குக் காரண மென்னவென அதற்க
வர் ஓ பரமகுருநாதரே அடியேன் பிரசாதம் ஸ்வீகரிக்
துக் கொண்டிருக்கும் சமையத்தில் தங்களுடையக் கட்
டளைப் பத்திரத்தை யான்கண்டு அப்போதிருந்தபடியே
யான்வந்தேன் ஆகையால் நேமனமென்னவென அதை
க்கேட்டந்த குருநாதன் வெகுவிதங்களாய் தன் சிஷனு
டைய புத்திகூர்மைக்கி மிகவுங்கொண்டாடி அவர்கரங்
களை யலம்பிக் கொள்ளச் செய்து சொல்லுகின்றார்
கேளும் ரசிகமுராரி துஷ்டனொருவன் இந்நகரத்தைச்

Koviloor Digital Library

சேர்ந்த கிராமங்களை யெல்லாம் தன்பேருக்கு இஜாரா செய்துக் கொண்டபடியால் ஹரியைப் பூசிப்பதற்கும் சாதுக்களை யாராதிப்பதற்கும் அரசன் இனமாகக் கொடுத்த நாலுகிராமங்களையும் ஜப்திசெய்தான் ஆகையால் ஹரிபூசைக்கும் பாகவத ஆராதனைக்கும் கஷ்டமாய்விட்டது மேலும் அந்த யிஜாராதாரனுக்கு யெத்தனை விதத்தில் ஞாயங்களை யெடுத்தோதினபோதிலும் அவன்கேளாமற் போய்விட்டான் ஆதலால் நீயவனிடஞ் சென்று பகவதாராதனைக்கும் பாகவத ததியாராதனைக்கும் விக்கினம் நேரிடா வண்ணம்பேசி அந்தநான்கு கிராமங்களையும் கைக்கொண்டு வரக்கடவாயென்றுகேமிக்க அந்த ரசிகமுராரியும் ஆசான்கேமனப்படிக்கு இஜாராதாரனூரையடுத்து விடுதிவிட்டினில் வசித்துக்கொண்டு அங்கு தன்னைச் சூழ்ந்திருக்குஞ் ஜெனங்களை நோக்கி ஓகிராமஸ்தர்களே ஸ்ரீஹரியின் பூசையின் பொருட்டும் பாகவத ததியாராதனையின் பொருட்டும் அரசன் குருநாதருக்கு கொடுத்த மானியமாகும் நான்கு கிராமங்களையும் இஜாராதாரன் கைப்பத்திக் கொண்டபடியால் அவனிடத்திற்குயான் போய் வருகிறேனென்று சொல்ல இதைக்கேட்டந்த கிராமஸ்தர்கள் இதுவிஷயத்திற்குத் தாங்கள் போகவேணுமா வேண்டாம் நாங்கள்போய் பேசியந்த மானியக்கிராமங்கள் நான்கையும் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறோமென அதற்கு ரசிகமுராரி உங்களிஷ்டப் படியே செய்யுங்களென்று சொல்ல இவர்களிற் சிலர் அந்த இஜாராதாரன் விஷ்ணு துரோகியானதால் பகவானுக்குக் கொடுத்த மானியகிராமங்களைக் கைக்கொண்டான் அவனுக்கென்ன சொன்ன போதிலும் நம்முடையவார்த்தைகளைக் கேளான் இதுமெத்த கஷ்டமாகு மென்று சொல்லக்கேட்டு ரசிகமுராரி இதென்னகஷ்டம் மெத்த கலகமுண்டாகும்போலத் தோன்றுகின்றதென்று நவிலுகையில் இதற்குள் சிலபேர் இஜாருதாரனிடஞ் சென்று சொன்னார்கள் அதென்னவெனில் ஓ ஐயா இஜாருதாரரே தன்னுடைய குருநாதருடைய மானியகிராமங்கள் நான்கையுங் கைக்கொண்டு போவதற்காக ரசிகமுராரி தாசர் நமது பட்டணத்துக்குள் வந்திருக்கின்றார் அவர் ஸ்ரீஹரியின் நாமத்தைச் சொல்லி யாவரையும் மோகிக்கச் செய்யுஞ் சக்தி யுடையவரென்று சொல்லக்கேட்டு அந்த இஜாருதாரன் மாவட்டியானை அழைத்து அடா மாவட்டிக்காரனே சிக்கிரம்நமதரசனுடையமதங்கொண்ட யானையையுஞ் சேவகர்களையும் அழைத்துக் கொண்டுபோய் ரசிகமுராரி தாசரைக்கண்டு மார்க்கத்தில் வழிவிடாமற் மரித்து அவனை யானைக்காலினால்மிதிக்கச் செய்யக்கடவாய் அப்படி நீசெய்து வருவையாகில் உனக்கு வெகு தனங்களை இனமாகக் கொடுக்கிறேனென்றுக் கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் அந்த மாவட்டியானும் மெத்த சந்தோஷத்துடன் கன்னமதங் கபோலமதமென்று சொல்லப்பட்ட மும்மதங்களும் பொழியாநின்ற யானையின்பேரி லேறிக்கொண்டுஞ் சிலசிப்பந்திகளையும் அழைத்துக்கொண்டு யானையு விரைவாக மார்க்கத்திற் செலுத்திக்கொண்டு போமிறபோது ரசிகமுராரி தாசர் சீஷர்கள்சூழ பஜனை செய்துக்கொண் டெதிர்ப்பட அப்போதந்த நகரஜெனங்களும் தன்னைப் புடைச்சூழ்ந்து ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த்தனைகளைக் கேட்டானந்தித்துவர அதுசமயத்தி லொருவன் ரசிகமுராரியைப்பார்த்து ரகசியமாகச் சொல்லுகின்றான் ஓ சுவாமி அந்தயற்பனுகிய இஜாருதாரன் உம்மைக் கொல்லும் பொருட்டு இந்தயானையையனுப்பினான் அன்னியிலுமிந்த யானைக்கு மும்மதமும் பிடித்திருப்பதால் அதுவும் ஆங்காரத்துடன் அட்டகாசஞ் செய்துக்கொண்டு வருகின்றதுபாருமென்ற மாத்திரத்தில் அந்த ரசிகமுராரி தாசருந்தான் முன்னுதாகச் சென்று அந்த மதம்பிடித்த யானையையெதிர்த்தார் அதைக்கண்டு சீஷர்கள் ஓசுவாமி இதுநம்மையெல்லாங் கொல்லுவதற்கேவருகின்றது ஆகையால் நாங்களெல்லோரும் ஓட்டமாயோடி போகிறோமென அதற்கு ரசிகமுராரிதாசர் அவர்களை நோக்கி ஓ சீஷர்களே! குருநாதனுடைய உபதேசத்தைப் பெற்றதற்கு அடையாளமாக சூத்திரக் கயிறுங்கள் கழுத்தினிற்போட்டுக்கொண்டு இன்னாருடைய சீஷர்களென்று லோகப்பிரசித்தியாய் திரிந்தது வீணுக்கே யல்லவா அன்றியுங் குருநாதருக்கொரு ஆபத்துவந்த காலத்தில் அதற்காக முயன்று தன்பிராணனை விட்டபோதிலும் ஒருகைப்பார்த்து விடாமல் அர்த்தம் பிராணன் ஆக்கையென்னுமிம்மூன்று ஆசானுதீன மென்றுச் சரணாகதி யடைந்த உங்கள் திரேகத்தின்மீது நீங்களே! ஆசையை வைத்து வேஷதாரிகளாகி வாசாகைங்கரியஞ் செய்தவர்களாகின்றீர்களே யன்றி உண்மையிலேயே ஆசானுக் கர்ப்பணஞ் செய்த உங்கள் திரேகத்தைக் காப்பாத்திக்கொள்ளும் பொருட்டு சுதந்திரப் பட்டீர்களல்லவா எப்போதிந்த துர்ப்புத்தி யுங்களுக்குண்டாயிற்றோ அப்போதே ஆசானது முத்திரையாகியும் உங்கள்கழுத்தினில் தரித்திருப்பதாகியு மிருக்குஞ் சூத்திரக்கயிற்றைக் கொடுத்துவிட்டு போங்களென்றவுடனே அவர்கள் தங்கடங்கள் கழுத்தினில் போட்டிருக்கும் பவித்திரமாலைகளைக் களைந்து கொடுக்க அந்தபவித்திர மாலைகளைப் பெற்றுக்கொண்டுபோய் வாருங்களென்று சொல்லியனுப்பினர்.

இவ்வண்ணமந்தச் சீஷர்கள் சூத்திர மாலையைக் களைந்துக் கொடுத்துவிட்டுப் போயினபின்பு அந்தரசிகமுராரிதாசர் மனதில் கவலைகொள்ளாமல் தானொருவராகப் பாடிக்கொண்டு யானை எதிரினிற் செல்லுகையில்

எப்புவனத்திலும் வியாபித்திருக்கும் ஸ்ரீபதியாகிய வரதனுஞ் சர்வேஸ்வரனும் பொருந்தி யிருக்கையில் நாமேன் பயப்படவேணும் யாவத்துமான காரியங்களும் அவரே நடத்துவாரென்று பாடிக்கொண்டே தன்மனதைக் குவியச் செய்திருக்க அப்போதந்த யானையானது விரைந்துவந்து ரசிகமுராரி தாசர் திருவடிகளில் விழுந்து பணியக்கண்டு அந்த ரசிகமுராரிதாசர் சிஷர்கள் கொடுத்துப்போன ரூத்திரமாலையி லொன்றை அந்த யானையின் கழுத்தினிற்போட்டு ஸ்ரீராமதாரக மந்திரத்தை யதற்குபதேசித்து அதற்குண்டாயிருந்த கொடிய குணங்களை யெல்லாம் போக்கி உடனே யதின்மதத்தை யடக்கி யாட்கொண்டார் உடனே அந்த யானையானது அடக்க ஒடுக்கத்துடன் சாந்தகுணத்தை வகித்திருக்க அதைக்கண்டு சாதுக்களும் வெகுஜனங்களும் பிரியமதிகரித்து மகத்தான ஆச்சரியமடைந்து உடனே இஜாருதாரனுக்கு இந்த ஆச்சரியச்செய்தியைத் தெரியப்படுத்தினார்கள் அவனுமதைக் கேட்டு இதென்ன விந்தையாயிருக்கின்றது இப்படியும் உலகத்தினில் நடந்ததுண்டோ கதையிலேனும் பார்த்ததுண்டோ கேழ்வியாகிலுமுண்டோ இல்லையேயென்று ஆச்சரியப்பட்டவனாகி உடனே புறப்பட்டுவந்து அங்கு நடந்திருக்கும் அதிசவிந்தையைத் தன் கண்களாரக் கண்டு திரேகம் பூரித்து மயிர்க்குச்செறிந்து அந்த ரசிகமுராரிதாசர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து ஓசுவாமி தங்களுடைய மகத்துவத்தை யறியாதவனாகும் யான்செய்த குற்றத்தை க்ஷமித்தாட்கொள்ள வேணுமென்று மெத்தவும் வேண்டிக்கொள்ள அந்த ரசிகமுராரியும் இஜாருதாரரைக் கருணையுடன் பார்த்த மாத்திரத்திலந்த இஜாருதாரருக்கு மெத்த சந்தோஷமுண்டாகி ஓ ரசிகமுராரி தாசரே உமக்கென்னகோரிக்கை யதைத் தெரியப்படுத்தினால் அக்கோரிக்கையை தருகிறேனென அதற்கு ரசிகமுராரிதாசர் ஓ இஜாருதாரரே பகவானைப் பூசிப்பதற்கும் பாகவதர்களை யாராதிப்பதற்கும் அரசன் எனது குருநாதருக்கு மானியமாகவிட்ட நான்குக் கிராமங்களையும் தயவுசெய்து கொடுக்கும்படிக் கோருகிறேனெனக்கேட்டு அந்த இஜாருதாரனும் அந்தப்படியே சன்னத்தெழுதி தயார்னவருக்கென்றுகொடுக்க அதை ரசிகமுராரி கைப்பற்றிக்கொண்டு அந்தப்பத்திரிகையை தன்குருநாதராகிய தயார்னவரிடமீந்து அவரிடம்விடை பெற்றுங்கொண்டு போகிறபோது அந்தயானை யானது ரசிகமுராரிதாசர் பின்னடந்துச் செல்ல அவரும் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக் கொண்டேபோக யானையும் பின்தொடர்ந்து வரச்சென்று தன்னூரையடைந்து இடைவிடாமல் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண்டு பலசிஷர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க காலம்போக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

இந்தப்படிக்கி இவரிருக்கிறபோது அந்தயானையானது பொழுதுவிடிவதற்கு முன்னமே கானகத்திற்குச் சென்று தென்னமட்டைகளும் கோரைப்புற்கள் முதலான தனக்குணவாகும் வஸ்துக்களை சேகரித்துத் தன் முதுகின்மீதுச் சுமந்துகொண்டுவந்து தன் குருநாதன் வசிக்குமிடஞ் சேர்ந்து அவர் கிருபாநோக்கத்திற்கெதிர் பார்த்துக்கொண்டு மிருக்க இப்படி வெகுநாள்கள் கடந்துபோகப் பின்பொருநாள் பக்தர்கள் வெகுபேர் கூட்டமாய்ச் சேர்ந்து பஜனைசெய்துக் கொண்டு யாத்திரை செய்யவேணுமென யோசித்து சகல சாமான்களையும் யானையின் மீதேத்திக்கொண்டு பலகருவிகளுடன் சாட்சாத் பண்டரிநாதனைப் பாடியாடி தன்னைமறந்து போகிறபோது யானையும் அவர்கள்பின்னடக்க மார்க்கத்தினில் சோரர்கள்வர அவர்களை யந்தயானையானது துரத்தித்துரத்தியோடி அவர்கள் கையுங்காலுஞ் சலித்துப் போகும்படிச்செய்ய அந்தக் கஷ்டத்தினால் மெத்த வருத்தமுற்று வந்தவழியைப் பார்த்தோடினார்கள் அன்றியும் துளசிமாலையுடன் ஊர்த்துவ புண்டரங்கள்தரித்து ஸ்ரீராமநாமத்தைப் பாடுஞ் சாதுக்களை அந்தயானையானது கண்டால் அவர்களை அன்புகூர்ந்துபார்த்தும் அன்னியர்களைப் பார்த்தால் மனவெறுப்பு மடைந்துகொண்டே செல்லும் இவ்விதமாக வெகுதிவ்யதேச யாத்திரைகள் செய்துக்கொண்டு சாதுக்கள் யானையுடன் போக திரிகரணசுத்தியுடன் குருக்ஷேத்திரத்தைக் கண்டு நன்றாய் சுத்திப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றும் மிகச்செழித்துந் தழைத்தும் பூர்த்துங் காய்த்தும் பழுத்தும் விளங்குஞ் சோலைகள்சூழ்ந்த அருணவதியெனும் நகரத்தை கண்டு அங்கு அழகமர்ந்த சோலையிலிவர்கள் யானையுடனிரங்கி ஸ்நாநுட்டானங்களை முடித்துபிரசாதஞ்செய்து பகவானுக்குக் கண்டருளப்பண்ணி அப்பிரசாதத்தை யாவரும் ஸ்வீகரித்து ஆனந்தமாக பஜனைசெய்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அதை யவ்வூரார்கண்டு அற்பனாகிய அவ்வூரரசனுக்கும் நவாப்பினிடஞ் சென்று ஒபாதுஷாவே நமது பட்டணத்திற்கு வெளியில் சில விஷ்ணுபக்தர்கள் யானையுடன் வந்திறங்கி யிருக்கின்றார்கள் அந்தபக்தர்களை அவ்வியானையானது மெத்தபக்தி விசுவாசத்துடன் வணங்கி அவர்கள் சொற்படி நடக்கின்றதென்று சொல்லியவுடன் அந்தவரசன் அவ்வியானையை தனக்காகவேண்டியது ஆகையால் உடனே அந்தயானையை கொண்டு வாருங்களென்று கட்டளையிட்டவுடன் சிப்பாயிகள்அங்குசென்று ஹரிபக்தர்களைக் கண்டு ஓ சாதுக்களே இந்த யானை யரசனுக்கு இன்பமாகியிருக்கின்றது ஆகையால் யானையைக் கொடுங்களென்று கேழ்க்கிறபோது அதற்கவர்கள் இந்தயானையானது மாயாசம்பந்தத்தி லுழலும் பாமரர்களைக் கண்டால் இதுஎளிதினில் விடமாட்டாது

Koviloor Digital Library

ஹரிபக்தர்களாகிய எங்கள் சேவையில் அனுபவப்பட்டிருக்கின்றது இப்படிப்பட்ட மகா தெளிவுடைய இந்த யானையை உங்களரசனுக்கு யெப்படி கொடுப்போம் என்ற வசனத்தைக்கேட்டு அந்த சிப்பாயிகள் இச்செய்யை யரசனுக்குத் தெரியப்படுத்தின மாத்திரத்தி லந்த நவாப்பு மாவட்டியானை யழைத்து நீ மாறுவேடத்துடன்சென்று அந்தயானையை யிவ்விடத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடவாயென்று கட்டளையிட அந்தப்படியேமாவட்டியானும் பனிரெண்டு திருமணி ஸ்ரீசூர்னபுண்டரங்களும் கழுத்தில் துளசிமாலைகளையுந் தரித்து வாக்கினால் விஷ்ணுநாம சங்கீர்த்தனஞ் சொல்லிக்கொண்டும் யானையினிடத்திற்குவந்து நிற்கிறபோது அந்தயானையும் பகவந்நாமத்தைக் கேட்டு என்றுமில்லாத சந்தோஷமடைய அதைக்கண்டு அந்த மாவட்டியானும் உடனே அந்தயானையின் கழுத்தின்மீ துட்கார்ந்து அதை நடத்திக்கொண்டுவந்து நாவாப்பின்சமுகம்நிறுத்தினான் இதைக்கண்டந்த யானையானது ஆஹா இவன்நம்மைக்கபடவேடம் புனைந்தன்றோ கொண்டு வந்தானென்று மனம்நடுங்கி இன்றுடன் ஸ்ரீஹரிநாமங் கேழ்ப்பதும் சாதுக்கள்சேவை செய்வதும் நமக்கின்றோ டொழிந்துபோயிற்றென்று மெத்த விசனப்பட்டிருக்கிறபோது அந்த மாவட்டியானும் யானையை ஒருகொம்பினிற் கட்டிவைக்க யானையானது கோபமின்றி ஒருவாரபரியந்தம் வேகுதுக்கத்துடனிருக்க ஏழாவதுநாள் அவிடத்தில் மாவட்டியான் கெங்கைக்கு யானையைநடத்திக் கொண்டுபோக வெகுநாளாய் சாதுக்கள்சேவையும் ஹரிநாமசங்கீர்த்தனமும் செய்துக் கேட்டுக்கொண்டு வழக்கபட்டிருந்து இப்போதொருவாரமாய் பாமரர்களுடைய சங்கமம் நமக்குநேரிட்டதே இதற்கென்ன செய்கிறதென்றும் நாம் நல்லசுகத்தை யடைந்திருந்து உடனே துக்கத்தையடையும்படி நேரிட்டதேயென்றும் இனியிந்த ஜென்மத்தை வைத்திருக்கத் தகாதென்று யோசித்து உடனே தன்பிராணநாதரான ரசிகமுராரிதாசரை யழைத்துக் கொண்டே பிராணனை விட்டுவிட்டது.

இவ்வாறு அந்தயானையானது பசுவுக்குநிகரானதாயிருக்கினும் சாதுசங்கத்தி லீடுபட்டிருந்தபடியான மேலாகிய பதவியையடைந்தப்பின்பு அந்தரசிகமுராரி முதலான சாதுக்களும் யானையின்குண மகுத்துவங்களையுந் தன்னிச்சையாய் பிரமரந்திரம் பேதித்துக்கொண்டு அதின்பிராணன் போயினதற்காக மெத்த ஆச்சரியப்பட்டு உடனே யப்பட்டணத்தை விட்டுப் பிரமானந்த மடைந்தவர்களாகிப் பஜனை செய்துக்கொண்டே நடந்து அவரவர்கள்வீட்டை நாடிச்சென்றார்கள் இதில் ரசிகமுராரியானவர் அந்தச்சாதுக்களைப் பணிந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு நடந்து தன்னுடைய வூரையடுத்துச் சிலகாலம் அரியைப்பாடியாடி அவர் கிருபையைத்தேடிசிஷ்ர்களுடன் கூடியிருந்து முடிவினில் நிரதிசயானந்த வைகுந்த சம்பிராப்தியை யடைந்து நித்தியசூரிகளுடன் கலந்து பரவாசுதேவன் சேவையினால் தன்னைமரந்து தலைவனிற் கலந்து சொக்கிக்கொண்டிருந்தார்.

வாழி விருத்தம்.

தசைதிசைதனிலுங்கீர்த்தித் தழைத்தோங்குதாசன்வாழி
இசையுடன்பாடி யெந்தையிணையடிபணிந்தோன்வாழி
பசையிலாதவரைக்காணில் பார்க்கவுஞ்சகியான்வாழி
ரசிகமுராரிதாசர் சரணென்றும்வாழிவாழி.

விட்டலதேவாயநமஃ

ரசிகமுராரிதாசர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபாண்டுரங்கவிட்டலாயநம:

ஸ்ரீ ம த்

கானேபாத்திரை சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

மானெனும்விழியாள்மங்கை மாது சிரோமணினியத்
தேனெனுமொழியாள்சிந்தை ஸ்ரீஹரியன்றிவேறுப்
பானெனும்பிரகாசங்கோடிப் பார்த்திபார்த்திபரெனுமறுவேனென்றக்
கானேபாத்திரையின் கழற்கமலங்கள்யோற்றுவோமே,

கதையின் வரலாறு.

அண்டர்கள் புகழும் பண்டரிபுரத்திற்குத் தென்திக்கினில் மண்டலம் புகழும் மங்களவெடயெனும் பட்டணமொன்றுளது அப்பட்டணமானது பிரகாசத்தினில் சூரியனைப்போலவும் நக்ஷத்திரகூட்டங்களிற் சந்திரனைப்போலவும் புருடர்களில் உத்தம புருடனைப்போலவும் மிலங்கி துலங்கும் அதில் நீர்வளம் நிலவளமும் அதிகரித்துச் சோலைகள் தழைத்து மேடை மாளிகைகளாலுங் கூடகோபுரங்களாலும் பிரமக்ஞானத்திற் சிறந்தப் பிராமணர்களாலும் மநுநெறி முறையின்படி நீதி செலுத்தும் அரசனாலும் மாதமும்மாரிபொழிவதாலும் காலத்தில் உழுதுபயிர்செய்யும் வைசியர்களாலும்ஏவல் தொழில்களைச் செய்யுஞ் சூத்திரர்களாலும் பூமாதுக்கோர் புஷ்பமாலையைத தரித்ததைப் போல் விளங்கப்பட்ட அந்நகரத்தினில் கணிகையார் குலத்தினிலுதித்த சியாமளாவெனும் வனிதை யொருவளுண்டு அவள் தங்கள் குலத்தொழிலாகும் இச்சைப்பட்ட புருடர்களைக் கூடிக் குலாவிக்கொண்டு வெகுபொருளைச் சம்பாதித்து சந்துஷ்டி யடைந்துக் கொண்டிருந்தனள் இவளிந்நகடவடிக்கையி லிருக்கினும் பகவந் நாமத்தைச் சர்வகால சர்வ அவஸ்தைகளிலும் இடைவிடாமல் தியானித்துக் கொண்டிருப்பாள் இவளுடைய பக்திக்கிமெச்சி சகல வடிவழகுகளிலுஞ் சிறந்த உத்தமமான சுந்திரமமைந்தப் பெண்குழந்தை யுண்டாகும்படிப் பகவான் கிருபைசெய்தார் அந்தப்படியே அந்தசியாமளா கெர்ப்பிணியாகிப் பத்துமாதமும் பூர்ணமடைந்துப் பெண்சிசுவைப்பெற்றாள் அச்சிசுவுக்குப் பனிரெண்டு நாளானதே கானேபாத்திரை யென்று நாமகரணமிட்டு தானதருமங்களைச் செய்து புத்திரோற்சவத்தைப் பிரமோற்சவமாகக் கொண்டாடி நாளுக்குநாள் வெகு செல்வமாகவளர்த்துவந்தார்கள் அச்சிசுவுஞ் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சந்திரனைப் போல நாளுக்குநாள் விருத்தியடைந்து ஐந்துவயதானவுடனே பள்ளியி லோதவிட்டுச் சகல சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சியடையச் செய்தனர்கள் அக்குழந்தையும் வெகுசீக்கிரத்தினில் சகலகலைகளையும் ஓதிதேர்ச்சி

Koviloor Digital Library

யடைந்து அதிசுரூபவதியாகி ரம்பை ஊர்வசிமுதலான தேவஸ்திரீகளுங் கண்டு காமமடையவும் மாலிடஜென்மத்திலுதித்த ஸ்ரீகளில் அதிசுரூபவதியாகி விளங்குவதால் எல்லோருங் கண்டு இவளதுரூபம் விந்தையிலும் விந்தையாமென்று யாவரும் புகழும்படியான வடிவழகைப் பெற்றுச் சிறந்திருக்கையில் சியாமளா மெத்தசந்துஷ்டியடைந்தவளாகிப் பாடகரைக் கொண்டு பாட்டும் ஆட்டகரைக்கொண்டு ஆட்டமுங் கற்பித்தாள் அந்தகானோபாத்திரையும் பாட்டுகளிலும் ஆட்டங்களிலும் மெத்த தேர்ச்சியடைந்தவளாகியு மிருந்தனள்.

இப்படிக்கிந்த கானோபாத்திரை பாட்டிலும் ஆட்டத்திலும் மெத்தவல்லமை யுடையவளாகி இருந்தபடியால் ஒருநாள் சியாமளா தன்புதல்வியாகிய கானோபாத்திரையை நோக்கி அடியம்மா கானோபாத்திரையே ஆட்டத்திலும் பாட்டத்திலும் நீமெத்த வல்லமையுடையவளாக விருப்பதால் நாளையதினம் இவ்வூரையாளும் அரசனிடஞ்சென்று உனக்குத் தெரிந்திருக்கும் பாட்டுகளைப் பாடியும் ஆட்டங்களையாடியும் வேந்தனுடைய மனங் களிக்கும்படி வல்லமையைக் காட்டுவாயாகில் அரசன்மெச்சி விலையுயர்ந்த ஆடை யாபரணங்களையும் கணக்குமிதமில்லாத திரவியமு கொடுப்பனென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தக்கானோபாத்திரைத்தன் அன்னையை நோக்கி ஓ அம்மணி எனக்கு நிகரான அழகிலுங் குணங்களிலும் பொருந்தினவர்க ளிப்பூமண்டலத்தி லில்லை ஆனால் சம்பத்துக்களில் விசேஷித்த அரசர்களிருக்கின்றார்க ளென்பையோ அப்படி சம்பத்தினில் அதிகப்பட்டவளாக விருக்கினும் இவ்வுலகத்திலுள்ள அரசர்களையேனும் மைத்து முள்ளவர்களையேனும் யான் விரும்புவதேயில்லை ஆனால் நீயாரைதான் விரும்பிச் சேர்ந்தனைவா யென்பையோ என்மனதி லுத்தேசித்திருப்பது யாரெனில் ஜெனனமரண மில்லாதவனும் தனக்கு நிகரில்லாதவனும் ஊழிகாலத்தினில் சகல சராசரங்களையுந் தன்குக்ஷியில் வைத்துக்கொண்டு காப்பாத்தும்படியானவனும் நினைத்த மாத்திரத்தில் சிருஷ்டித்திதி சங்காரங்களைச் செய்யும்படி யானவனும் பிரமருத்திராதி சகல தேவர்களும் புகழ்ந்துக் கொண்டாடும் படியானவனும் நித்தியமானவனும் நிர்மலமானவனும்தற்பரனானவனும் அத்திக்கருள்புரிந்த அற்புதனாகவும் விளங்கும் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதனை யன்றி வேறு அன்னியபுருடர்களை கனவிலும் நினைக்கமாட்டேன் அப்படிக் கென்னிஷ்டமான நாயகர் எனக்கனுகூலப் படாமல் என்னை யனுதாரனை செய்வாரேயாகில் உடனே என்னுயிரைப் போக்கிகொள்ளுவேன் இதுசத்திய மென்றுசொல்லி அம்மாது வெகு தெளிவுட விருக்கையில் பச்சாத்தாபங் கொண்டுத் தன்தாய் பச்சாத்தாபங் கொள்ள அப்போது சில சாதுக்கள் பண்டரிபுரத்திற்கு செல்லுவதற்க்காகப்போவதை கேசவகிருஷ்ணா கோவிந்தாயென்று வெகுபிரியத்துடன் ஹரிலையை பலவித கருவிகளுடன் பாடிக்கொண்டு போகையில் அவர்களை யந்தகக் கானோபாத்திரைக்கண்டு விழுந்து பணிந்து எழுந்து ஓசாது சத்புருஷர்களே! இம்மார்க்கமாய் எங்கு போகுறீர்க ளென்றுவினவ அதற்கவர்கள் சொல்லியதாவது ஓ அம்மணி நாங்கள் பண்டரியாத்திரைக்குப் போகிறோமென்றும் அங்கென்ன விசேஷமெனில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் புண்டரீகன் பொருட்டு நடந்துவந்து சேவைகொடுத்தத் தலமாகும் அன்றியும் அப்புண்டரீகன் பிரமருத்திராதி தேவர்களால் துதிசெய்யப் பட்டவராகும் மேலும் சுத்தநிரஞ்ஜன உன்னித விக்கிரஹ சுந்தர ஆகாரமுடையவராகும் அன்றியும் தினகரன் பிரகாசத்திற்கு தேஜசுக்கொடுத்த திவ்யமாகிய பிரகாசனுகும் மவனும் எப்போதும் இருகரங்களையும் இடுப்பின்மீது வைத்தும் செங்கல்லின்மீது திருவடிகளைப் பொருந்தவைத்துங் கொண்டிருப்பவருமாகிய அந்தப் பரமாத்மனைச் சேவிக்கும் பொருட்டுப் போகிறோமென்று சொல்லியமாத்திரத்தில் அந்தகானோபாத்திரை யவர்களை நோக்கி ஓ சுவாமிகளே? அடியாளுங்களுடன் பக்தியாகப் பஜனை செய்துக் கொண்டு வந்தால் அந்த ஸ்ரீஹரி பரமாத்மன் என்னையும் ஆதரிப்பாரோ அல்லது யனுதரிப்பாரே, அதற்கவர்கள் ஓகானோபாத்திரையே! கிருஷ்ணாவதாரத்தில் கஞ்சனுக்குப் பரிமளகந்தங் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த மூன்றுவளைவுடைய குப்ஜையாகுந் தாசியை முன்னங் காப்பாத்திரக்ஷித்தது அன்றியும் அவர்களுக்குற்றக் கூனைநிமிர்த்து எவ்வனபருவ முண்டாகும்படி யருள்புரிந்தார் மேலும் கொடும்பாவியாகிய அஜாமிளனையும்சோகாமேளனையும் காத்த அந்த தயாநிதியாகிய ஸ்ரீபாண்டுரங்கன் பதிதாளைப் பாவனம் பண்ணும்படியான புண்ணியநாமத்தை யுடையவன் இப்படிபட்ட பெருங் கீர்த்தியை யுடைய அந்தப் பாண்டுரங்கநாதன் உன்னைகாப்ப தவருக்கொரு லக்ஷியமோ என்றவர்கள் சொல்லைக்கேட்டு அந்தக்கானோபாத்திரைத் தன்தாயை யடுத்து தெண்டனிட்டு விடைபெற்று வீணையை யெடுத்துக்கொண்டு பண்டரிபுரத்தை நோக்கிச் சாதுக்களுடன் சென்றாள்.

இவ்வண்ணம் அந்தக் கானோபாத்திரை சாதுக்களைக் கூடிக்கொண்டு பிரமானந்தமாய் பஜனை செய்துக் கொண்டு சென்றுப் பண்டரிபுரத்தை யடைந்து சந்திரபாகாநதியிற் ஸ்னானஞ்செய்து பாண்டுரங்கனது சந்நிதிக்குட் புகுந்து விட்டலதேவனைக் கண்டு சேவித்துப் பரமானந்தங் கொண்டு ஓ பாண்டுரங்கா பக்தசங்கா

Koviloor Digital Library

மோகனுங்கா பவபங்கா தேவரீரது அழகிய கீர்த்தியை செவியாரக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்துத் தங்களைச் சேவிக்க வேணுமென்றவாமிகுந்து இங்குவந்தேன் சத்துவ ஷட்குண சத்திய சம்பன்னரென்னும் ஆறுகுணங்களாகும் சம்பத்தும் உம்மிடமெப்போதும் விட்டு நீங்காமல் நன்றாய் பொருந்தியிருக்கும் அப்படிப்பட்ட நினது திருவடிகளில் சந்திராயுதத்தை யொத்த மனதினுடைய விருத்தியைக் கண்டித்து இன்று சரணாகெதி யடைந்தே னும்மை உத்தமமான குவிந்த மனதினாலே உம்மைப்பலவாறு புகழ்ந்தும் பாடியும் ஆடியும் இத்தலத்தில் தானே நிவாசஞ் செய்துக்கொண்டு மிருக்கின்றேன் என்றபோது மேலும் தடாகத்தி லிருக்கும் மச்சங்கள் மனிதர்களைப் பாதிக்காமல் நிம்மதியாகவதிலிருக்க அதுகளை இவ்வுலகத்திலுள்ள போயிகள் பிடித்துக்கொள்ளுகின்றார்கள் அதைப்போலக் கானோபாத்திரையின் மீது சிலர் விரோதங்கொண்டு பிதரு பட்டணத்தை யாளும் நவாப்பினிடஞ் சென்று சொல்லினார்கள் அதென்னவெனில் ஓஐயா நவாப்பே தேவஸ்திரீயைப்போலே அழகினில் மிகுத்த திவ்யமான திரேகத்தைப் பெற்று பரமார்த்தத்துடன் பண்டரிபுரத்தினில் பக்தியுடன் தான் வாசஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கையில் எப்போதும் ராதாருக்குமணி சமேதராய் நின்ற திருக்கோலத்துடன் சேவை சாதிக்கும் ஸ்ரீபாண்டுரங்கன் சந்நிதானத்தில்ஆடுவதும் பாடுவதுமாக விருந்துக்கொண் டிருக்கின்றாள் அவளுடைய நாமதேயம் கானோபாத்திரை குலத்தினில் தாசி எந்தப் புருடனையும் விரும்பாமல் கன்னிய ஸ்ரீயைப் போல விருக்கின்றாள் அன்றியும் அந்தஸ்திரீ மெத்த நிதானமுடையவளும் திருத்தமான அழகினிற் சிறந்தவளும் வைராக்கிய முடையவளுமாகும் அப்படிப்பட்ட ஸ்திரீயை இவ்வுலகத்தினில் நாங்களெங்குங் கண்டதில்லையென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தநவாப்பு தன்னருகினில் இருக்குஞ்ஜவான்கள் இரண்டுபேர்களை யழைத்து அடசஜவான்களே பண்டரிபுரத்துச் சந்நிதியில் பகவானுக்கு எதிரில் நடனபஜனை செய்யும் கானோபாத்திரை யென்றொருவனிதை யிருக்கின்றாள் அவளைத் தன்னிட மழைத்துக் கொண்டு வரும்படிக்கிக் கட்டளையிட்டான் அந்தப்படியே ஜவான்களிருவரும் நடந்து வாய்வேகமனோவேகமாகச்சென்று பண்டரிபுரத்தையடைந்து சந்நிதிக்கி வெளியிலிருந்து ஓகானோபாத்திரையே உன்னைநவாப்பு அழைத்துவரச் சொன்னாரென்ற மொழியை தெரியப்படுத்தியதால் அதைக்கேட்டம்மங்கை பாண்டுரங்கனுடைய திருவடித்தாமரைகளை மனதினில் நிறுத்தி ஒபகவானே! இவ்வுலகத்தினில் தேவரீரையன்றி அன்னியர்களெவர்களுமில்லையென்றும் நின்னையல்லால் வேறுகெதியில்லை என்றும் விழுந்து சரணம் புகுந்தேன் என்னைக் கைவிட வேண்டாம் அன்றியும் குவிந்தமனதுடன் திருவடியைப் பிடித்துக்கொண்டு விடாமலிருக்கின்றேன் என்னையவர்கள் கையினில் காட்டிக்கொடுத்துக் கடக்கப்போய்விடாதே வேண்டாம் அப்படிக்கி என்னைக் கைநழுவ விடுவதால் உன்னுடைய விருதுக்குப் பழுதுவந்து சேரும் அன்றியும் நீபரமதயாநிதி யாகையால் உன்னைச் சரணாகெதி யடைந்த கபோதபறவையை முன்னம் அபயங் கொடுத்து ரக்ஷித்ததையே யென்றும் இன்னும் அம்பரீஷனும் அஜாமிளனும் கரியரசன் முதலான பக்தர்களைக் காப்பாத்தின தெல்லாம் பிரசித்தியாக விளங்கிக்கொண் டிருக்கையால் யானுன்னையே அடைக்கலம் புகுந்தேன் கடைக்கண்பாரும் நீசர்களை யெப்படி மனமாரவணங்கி இணங்குவேன் ஆகையால் இந்தசமயத்தில் என்னைக் காப்பாத்தி ரக்ஷியும் அன்னியர்கள் சிறிக்காவண்ணங் கடைக்கண்பாரும் துஷ்டர்களுடைய சங்கத்தை இன்றே டொழித்துவிடும் என்றிப்படி யம்மங்கைப் பலவாறுத் துதிசெய்து கொண்டே ஆனந்த நடனம் புரிந்து மெய்சோர்ந்தபோது சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் அந்தக் கானோபாத்திரையின் பிராணனை யிழுத்துக் கொண்டவுடன் அவள் திரேகம் பூமியின்மீது விழுந்து விட்டது அத்திரேகத்தை அர்ச்சகர் கண்டு யெடுத்துக் கொண்டுபோய் சந்நிதிக்குத் தென்திக்கினில் வைக்க அப்போது அந்ததிரேகம் வாழைமரமாயிற்று நாளைக்கும் அந்தவாழைமரம் நேத்திரங்களுக்குப் புலப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்றது அப்போது நவாப்பினுடைய ஜவான்கள் வெளியிலிருந்தபடியே பிராமணர்களை யழைத்து ஒபிராமணர்களே! தாசி கானோபாத்திரை யானவள் சந்நிதிக்குள்ளேபோய் வெகு நாழிகையாயிற்று எத்தனைநேரம் நாங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது சீக்கிரம் வருகிறுளா இல்லையா இதைக் கேட்டுவந்து சொல்லுங்களென அதற்குப் பிராமணர்கள் ஒ ஜவான்களே! அந்த கானோபாத்திரை பண்டரிநாதன் முன்னம் பக்தியாய்ப் பாடியாடி சொக்கிச் சோர்ந்து ஜோதிரூபமாய் பகவான்திரேகத்தினில் கலந்துபோயினள் என அதற்கு ஜவான்கள் ஒ பிராமணர்களே! அந்த கானோபாத்திரையின் பிராணன் பகவானுடைய திரேகத்தினில் கலந்து போயினபோதிலும் அவளது திரேக மிருக்கவேணு மல்லவா அவள் திரேகத்தையாகிலுங் காட்டுங்களென அதற்குப் பிராமணர்கள் ஓஜவான்களே! அம்மங்கையின் திரேகம் கதலிமரமாகி விளங்கியது என அதற்கந்த ஜவான்கள் சொல்லுவது சுத்தப் பொய்யென்று கருதி அந்தப்பிராமணர்கள் கரங்களைப் பிடித்திழுத்துக் கொண்டுவந்து நவாப்பினுடைய சமுகம் நிறுத்தினார்கள் அப்போது நவாப்பு அடாஜவான்களே! நான் கானோபாத்திரையை அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி கட்டளையிட்டனுப்பினால்

Koviloor Digital Library

நீங்கள் பிராமணர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தீர்களே இதென்ன காரணமென அதற்கு ஜவான்கள் ஓபாதுஷாவே இப்பிராமணர்கள் கானோபாத்திரையை ஒளித்து வைத்துவிட்டு அவள் இறந்து போயினளென்று சொல்லுகின்றார்கள் ஆகையா லிவர்களைத் தங்கள் சமுகம் அழைத்துக்கொண்டுவந்துவிட்டோம் இவர்களைவிசாரணை செய்தால் உண்மை வெளியாகுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அப்பிராமணர்கள் ஸ்ரீ பாண்டுரங்கனுடையப் பிரசாதத்தை யந்தநவாப்புனிடங் கொடுத்தார்கள் அப்பிரசாதத்தை நவாப்பு பெற்றுக்கொண்டு அதிலிருந்த புஷ்பத்தையெடுத்து முகருகையில் அந்தப்புஷ்பத்தினில் ரோமமொன்றிருக்கக் கண்டு அந்த நவாப்பு மெத்த கோபங்கொண்டு பகவானுக்குச் சாத்தினபுஷ்பத்தில் ரோமமிருக்கவேண்டிய காரணமென்ன சீக்கிரஞ் சொல்லுங்களென அதற்கந்தப் பிராமணர்கள் ஓதானீஷாவே சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கன் சிரசினில் ரோமங்களிருக்கின்றது தாங்கள் பார்க்க வேணுமென்றால் வந்துப் பார்க்கலாம் என்ற சொல்லைக்கேட்டு அந்தத் தானீஷா மெத்த விந்தையா யிருக்கின்றதென்றுக் கருதி ஓ பிராமணர்களே! பாண்டுரங்கநாதனை பெண்ணணங்கு எப்படிக் கலந்தாளென்றார் அதற்கந்தப் பிராமணர்கள் கடலினில் உப்புசேர்ந்ததைப் போலாமென அம்மொழிகளைக்கேட்டுப் பாதுஷா இவர்கள் சொல்லுவது உண்மையென்றும் பொய்யென்றும் நாமேபோய்க் கண்டறிய வேணுமென்று யோசித்து உடனே அந்தத் தானீஷா சகலபரிவாரங்களுஞ் சூழப் பண்டரியைநோக்கி பிராமணர்களுடன் புறப்பட்டு போகையில் அந்தப்பிராமணர்கள் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கனை திரிகரணசுத்தியாய் தியானஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

அதெப்படியெனில் முன்னம் ஹிரணியனிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டு மெத்த இடுக்கண்கள் பட்ட பிரகலாதாழ்வானை காப்பாத்தும் பொருட்டுத் தூணிலிருந்தும் வெளிப்பட்டு ஹிரணியனை இருபிளவாகப் பிளந்துயிர் மாயச்செய்த நரசிங்கதேவா உமக்கு வந்தனம் துரியோதனாதிகளை மாய்த்துப் பாண்டவர்களைக் காப்பாத்தின ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! நினக்கு வந்தனம் கோபாலர்களின் பொருட்டுத் தாவாக்கினியை விழுங்கிக் காப்பாத்தின கோபாலா நினக்கு வந்தனம் தேவேந்திரன் றனக்குப் பொங்கலிடும்படி கோபிகளுக்கு நேமிக்க அன்னேமனப்படி யந்தகோபிகள் உம்மை யுத்தேசித்துப் பொங்கலிடக் கண்டு அந்ததேவேந்திரன் கடுங்கோபங்கொண்டு சப்தமேகங்களையும் அழைத்து ஏககாலத்தில்மழை பொழியும்படிக் கட்டளையிட அந்தப்படியே அம்மேகங்கள் யானைத்தும்பிக்கைகளி லிருந்து கொட்டுவதுபோல ஏழுநாளிரவும்பகலும் ஓயாமல் மழைபொழியக் கோபாலர்களுங் கோபிகைகளும் பிள்ளைகளும் பசுக்களும் அதின்கன்றுகளும் அம்மழைக்குத் தாக்குப்பிடிக்காமல் பெருத்த அல்லோல கல்லோலமாகிப் பதறிகதறியழுது புலம்புகிறபோது கோவர்த்தனகிரியைச் சுண்டுவிரலில் தாங்கிக் குடையாகப் பிடித்து கோபாலர்களையும் கோபிகைகள் பிள்ளைகள் பசுக்கள் கன்றுகள் முதலானவர்களையும் அக்குடைக்குள்ளாக வருவித்துக்கொண்டு அவர்களுக்குண்டாகிய பயத்தைப் போக்கி சந்தோஷத்துடனிருக்கும்படிக் காத்துரக்ஷித்த கோபாலா உமக்குவந்தனம் இன்னு மைத்துமுள்ள ஜீவராசிகளுக் குண்டாகும் இடுக்கண்களை யெல்லாம்போக்கி ரக்ஷித்ததைப் போல எங்களுக்குண்டாயிருக்கும் இந்த ஆபத்தைப் போக்கி யாண்டிரக்ஷிக்கவேணும் ஆபத்பந்து அனாதரக்ஷகா ஆதிதேவா வாசுதேவா தேவதேவா மகானுபாவா உமது திருவடிகளில் அடைக்கலம் புகுந்தோம் கடைக்கண்பாரும் எனையனே மெய்யனே துய்யனே சங்காழிக்கையனே என்று பலவாறு தோத்திரம்பண்ணிக் கொண்டே பண்டரியையடைந்து மண்டபத்துக்குள்சென்று அங்கு தானீஷாவை நிறுத்தி ஓ பாக்ஷாவே இதோபாரும் பகவானுடைய சிரசினிலிருக்கும் ரோமங்களை என்றுசொல்லிக் காட்ட அந்தநவாப்பும் பகவானுடைய சிரசினிலிருக்கும் ரோமங்களையும் சுந்திரமான முகத்தையும் அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் புஷ்பங்களைப்போன்றநேத்திரங்களும் சுகுமாரமானத் திருமேனியும் புன்னகையுடன் விசாலமான மார்பும் இருகரங்களையும் இடுப்பின் மீது வைத்திருக்கும் டீக்கும் எட்டுத்திசையானை துதிக்கைகளும் தோல்வி யடையத்தக்க இரண்டு துடைகளும் செந்தாமரை மலரைப்போன்ற திருவடிகளு மமைந்து விளங்குந் திவ்யமாகிய சேவையளிக்கும் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதனைச் சேவித்து பரமானந்தத்தை யடைந்து விழுந்து பணிந்து எழுந்துநின்று ஓபிராமணர்களே உங்களால் சொல்லக் கேட்டதைப் போல பாண்டுரங்க விட்டலனைக்கண்டு சேவித்தேன் எனதுவாஞ்சைதீரும்படி மனதில் பாவித்தேன் இதைப்போலவே அந்தக்கானோபாத்திரை பூர்வத்திற்செய்த புண்ணியபலத்தினாலே ஸ்ரீஹரியை யடைந்தனள் இனிமையாகவே யிருக்கும் என்றென்மனம் சந்தோஷித்து அன்றியும் பொய்சொல்லாத வாக்கையுடைய சாதுக்களான உங்களையான் எனக்குண்டான அஞ்ஞானத்தினாலே பலவிதங்களாகப் பரிக்ஷித்து பொய்யர்களென்று மதித்து ஏதேதோ பேசிவிட்டேன் இந்தகுற்றத்தை யெண்ணாது என்னை மன்னித்துக் காக்கவேண்டிய துங்கள் பாரமென்று வினவி அந்த உத்தமியை வைத்தபிடத்தைப் போய்ப் பார்த்து அம்மாதின் திரேகம்கதலிமரமாய் விருத்தியடைந்திருப்

பதைக் கண்டு ஓ மாதுசிரோமணி உன்னுடைய பதிவிரதத தன்மையை யறியாமல் பாவியாகிய யான் உன்னுடைய வடிவழகைக் கேட்டு இனியில்லாத சந்தோஷமடைந்து உன்னைக் கூடிக்குலாவி மன்மத பாதையைத் தீர்த்துக்கொள்ள வெண்ணின யென்மனதையுன் திருவடித் தாமரைகளில் பலிகொடுத்தாலும் என்னுடைய பாவந் துலையுமோ ஓ மங்கைகளில் திருமங்கைக்கு நிகரான உத்தமமாதே யான்கொண்ட கெட்டவெண்ணத்தைக் கருதாமல் க்ஷமித்துக் காப்பாத்தும் அம்பணியென்றுவிழுந்துபணிந்து ஆனந்த கண்ணீருதிர்த்துதன் பரிவாரங்கள்சூழ நகரத்தை யடைந்து அன்றுமுதல் பாண்டுரங்கனை தியானஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தான் ஆகையால் இவ்வுலகின்கண் ஒவ்வொருவரும் பக்திசிரத்தையுடன் பஜனைசெய்துக் கொண்டிருந்தால் பகவான் திரேகத்தினில் ஐக்கியமான கானோ பாத்திரையைப் போல நாமும் பகவானிடத்தினி லைக்கியமாவதற்கு யாதொரு தடையுமே இல்லையென்பது திண்ணம்.

விட்டலதேவாயநமஃ

கானோபாத்திரை சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபாண்டுரங்கவிட்டலாயநம:

ஸ்ரீமத்

சந்தோபாபாவரன் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

சந்ததமுஞ்சிவாஜிராஜன் றளகர்த்தனாகிமெத்த
சிந்தைதனிற்புத்திரப்பேறில்லாமற் றிகைத்துநைந்து
பந்தமுடன்பிறந்தான் பாலகரால்பத்திநேர்ந்தச்
சந்தோபாபாவரன் சரணங்கள்படிந்துய்வோமே.

கதையின் வரலாறு.

சிவாஜிமகாராஜன் ஆளுகைக்குள் இந்த சந்தோபாபாவரன் தளகர்த்தனாகி யிருந்தார் இவருக்கு வெகுமானியங்களும் சொந்தநிலங்களும் பலதருக்கள் நிறைந்த சோலைகளும் பசுக்கள் கன்றுகளின் சம்ருத்தியும் பலவித சம்பத்துகளும் நிறைந்திருந்தும் ராஜகாரியத்தில் வெகுஜாக்கிரதையாய் நடந்து வருகிறபோது இந்த சந்தோபாபாவாருக்கு எசுபாயெனும் மனைவி யொருவளுண்டு இம்மங்கையானவள்மனாளனது இஷ்டப்படிக்கி இல்லறமே நல்லறமெனக் கருதி யதிலீடுபட்டுக் கொண்டு சிலவருடங்கள் கடத்திக் கொண்டிருந்தும் புத்திர பாக்கிய மில்லாததால் இம்மங்கைக் கணவனை நோக்கி ஓ பிராணநாயகரே வேறொருமனைவியை தாங்கள் விவாகஞ் செய்துக் கொள்ளுவீரேயாகில் புதல்வர்பிறப்பதன்றியும் வம்சவிர்த்தியாகுமென அதற்கந்த சந்தோபாபாவரன் அடிபெண்ணே எனக்கோ வயதாய்விட்டது இனி யொருபெண்ணை விவாகஞ்செய்து கொள்ளுவது தருமமல்ல அப்படியல்லவென்று விவாகஞ் செய்துக் கொண்டால் ஏதோ ஒருசந்தர்ப்பத்தி லுங்களிருவருக்கும்மனஸ்தாப நேரிடுமாகில் அப்போது யான் னடுநிலமையாய் பேசவேண்டிய திருக்கின்றது அப்படி யான் சொல்லுவதில் ஒருவர்பக்ஷம் ஞாயமும் மற்றொருவர்பக்ஷம் விரோதமுமாகவே நேரிடும் இதனாலெனக்கு மெத்தக் கஷ்டம் வந்துசம்பவிக்கும் ஆகையால் எனக்கு இன்னொருவிவாகம் வேண்டுவதில்லை அப்படிக்கி ஏன் விவாகம் வேண்டியதில்லையென்றால் நமக்குப் பின்னிந்த சம்பத்துக்களையெல்லாம் அனுபவிப்பவர்கள் யாரென்பையோ இதுகளை யெல்லாம் அனுபவிப்பதற்கு எனது தம்பியின்குமாரர்கள் இரண்டுபேர்கள் யிருக்கின்றார்கள் அவர்களை ஸ்ரீகாரமெடுத்துக்கொண்டு வித்தை புத்திகளைக் கற்பித்து நாம் வளர்த்துக்கொண்டால் இந்தச் சொத்துகளையெல்லாம் நமக்குப் பின்னிட்டு அவர்களனுபவித்துக் கொள்ளட்டுமென்று சொல்லித் தன் தம்பியின் புதல்வர்களிருவரையும் வரவழைத்து ஸ்ரீகாரமாக வெடுத்து கொண்டு நாளுக்கு நாள் செல்வமாக வளர்த்து அவர்களிரு

வரையும் பள்ளியினிலே தவிடுத்து மெத்தப் பிரியமாகப் போஷித்துக்கொண் டிருக்கையில் ஒருநாள் அந்த சந்தோபாபாவரன் பிள்ளைகள் பள்ளிக்குச்சென்று வாசித்துக்கொள்ளுகிறார்களே! அவர்கள் கல்வியைப் பரிட்சிக்க வேணுமென்றுன்னி உபாத்தியாயர் வீட்டைநோக்கி நடந்துவந்து உபாத்தியாயரைக் காணாமல், விசாரித்து வீட்டிற்குள் பூசைசெய்கிறா ரென்றுத் தெரிந்து வீட்டிற்குள் சென்று பார்க்கையிலங்கு உபாத்தியாயர் பூசை செய்வதைக்கண்டு அவரருகினில் போய் சொல்லைத் தொடங்கினார்.

ஓ ஐயா உபாத்தியாயரே ஸ்நானஞ்செய்து மடிவஸ்திரந் தரித்து மனையொன்றைப் போட்டுக் கொண்டு யதின்மீதிலுட்கார்ந்து என்னமோ குணுகுணு மொணமொண வென்கிறீரே அதென்ன சொல்லுமையாவென அதற்கந்த உபாத்தியாயர் ஓ சந்தோபாபாவரரே எனக்கு சத்குருநாதர் உபதேசஞ் செய்த பரமமந்திர மிதுவென அதற்கு சந்தோபாபாவரன் ஓ உபாத்தியாயரே என்விஷயத்தில் கிஞ்சித்தேனுஞ் சந்தேகங் கொள்ளாமல் அந்தமந்திரத்தை நீயெந்தனுக்குரை செய்யுஞ்சுவாமியென்று வேண்ட அதற்கு உபாத்தியாயர் ஓ சந்தோபாபாவரரே நீருமொரு சத்குருநாதரை யடுத்து மந்திரோபதேசஞ் செய்துக்கொள்ளும் யானென்னமோ வயிற்றுப்பாட்டுக்கு மந்திரஞ்செபிக்கின்றேனேயன்றி உண்மையிலேயே குருநாதனை சேவிக்கும்பொருட்டு மந்திரத்தை செபிக்கவில்லை யென்றதற்கு சந்தோபாவரன் ஓ உபாத்தியாயரே என்னுடைய மனமானது இப்போது குவிந்திருக்கின்றது ஆகையால் இப்போதே உபதேசஞ் செய்தால் மெத்த நலமாகவிருக்கும் இந்தசமயந் தப்பினால் மனம் பலவிதத்திலும் சபலித்துவிடும் அப்போது உபதேசஞ்செய்யுல் பிரயோசனம் இல்லையென்று சொல்லி குருபூசையின் பொருட்டு சாமக்கிரியை யாவத்தும் விரைவினிற் கொண்டுவந்து வைக்கப்பார்த்து அந்த உபாத்தியாயர் சந்தோபாபா வரருக்குத் திருமந்திரத்தை நன்றாக உபதேசிக்கக் கேட்டுச் சந்தேகங்கொண்டவராகி வேறொரு குருநாதரையடுத்து உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு அந்த குருநாதருக்கு ஒருவீடும் வேண்டுமான திரவியமும் ஆபரணாதிகளு பாகஞ்செய்வதற்கு பிராமணர்களையும் தாசிதாச ஜெனங்கள் முதலானவைகளுங் கிருஷ்ணார்ப்பணஞ் செய்துக் கொடுத்துவிட்டு வெகுசந்துஷ்டராய் இருக்கிறபோது சிவாஜிமகாராஜனிடமிருந்து தூதர்கள்வந்து ஓசுவாமி தளகர்த்தரே என்று அழைக்கக் கேட்டு அந்த சந்தோபாபாவரர் அத்தூதர்களை யழைத்து இராஜசபையினி லென்ன விசேஷமென்று வினவ அவர்கள் அரசனாற் கொடுக்கப்பட்ட ஓலைச்சுருளைக்கைக்கொண்டு அதைப்பிரித்து வாசித்துப் பார்த்து உடனே தன் மனைவியாகிய ஏசுபாயியையழைத்து அடிபெண்ணே நம்முடைய பிள்ளைகளிருவரையும் போஷிப்பதுடன் தினந்தோறும் சென்று ஆசானிடம் வணங்கி யவர்சொல்லும் நன்மார்க்கங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க கடவாய் நான் அரசனுக்குப் படைத்தலையாய் யுத்தத்துக்குப்போய் வருகிறேனென்று சொல்லி யுத்தசன்னத்தராய்ப் புறப்பட்டுப் போயினார்.

இவ்வண்ணம் அந்த சந்தோபாபாவரர் தன்மனைவிக்குச் சொல்லித் தான் அரசனிடஞ்சென்று ரதகஜதுரகபதாதிகளும் தண்டத்தலைவர் அணித்தலைவர்படைத்தலைவர் யூகத்தலைவர் முதலான சதுரங்க பலங்களும் சூழ வெகு தூரதேசத்தைநாடிச் சென்றார் இங்கே சத்குருநாதன் தனக்குச் சந்தோபாபாவரர் கொடுத்ததாசி ஜெனங்களில் ஒருவளுடன் கூடிக்கலந்து மன்மதக்கிரீடை செய்துக் கொண்டிருந்தார் ஏசுபாயியும் தன்கணவன் கட்டளையின்படித் தினந்தோறும் பிள்ளைகளைப் போஷித்துப் பள்ளிக்கனுப்பித் தான் ஆசானிடஞ்சென்று பகவத்குணானுபவங்களைக் கேட்டும் வீட்டிற்கு வந்துக்கொண்டிருந்தாள் இப்படிக் கிருக்கிறபோது சிலர் ஆசானுடைய நடவடிக்கையைக் கண்டு ஏசுபாயியை நோக்கி ஓஅம்மணி தினந்தோறும் நீ ஆசானுடைய வீட்டிற்குச்சென்று நல்விஷயங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறையே இன்றுமுதற்கொண்டு இனிநீ யவரிடம்போவது தகுதியல்லவென அதற்கந்த ஏசுபாயி அவர்களை நோக்கி என்னை யாதுகாரணத்தால் போகக்கூடாதென்று தடைபடுத்துகிறீர்களென அதற்கவர்கள் உங்களாசான் நீங்கள் கொடுத்ததாசிகளில் ஒருவளைக் கூடிக்கலந்து சேர்ந்தணைந்துக்கொண்டு நல்விஷயங்களை யெல்லாந்துறந்து அதுவேதொழிலாக விருக்கின்றார் ஆகையால் உன்னையவரிடம் போகவேண்டா மென்று தடுத்ததற்கு இதுவே காரணமென அதற்கம்மாது அவர்களைநோக்கி நீங்கள் சொல்லுவது சரியேயானாலும் நாயகருடைய கட்டளையைமீறி யெப்படி நடப்பது அப்படிக் கவரிடம் போகாமலிருக்கினும் கணவன் கட்டளையைத் தவிர்த்த காதகியாகியும் கார்த்தசத்துக் கிணையானவளு மாகின்றேன் அன்றியும் கணவனுறைத்தட்டி நடந்தவள் கணிங்கக்குங் கீழ்ப்பட்டவள் பிராணநாயகரது மொழிப்படி நடந்தவளன்றோ மகாபதிவிரதை எல்லோரும் புகழப்பட்ட மாதுசிரோமணி சொக்கமான் கென்புமணி என்று சொல்லியவர்கள் மனதைத் திருத்தித்தினந்தோறுஞ் சென்று குருநாதரை இணங்கிவணங்கி யவர்சொல்லும் குணானுபவங்களைக் கேட்டும் சந்துஷ்டி யடைந்துக்கொண்டுவருவள் இப்படி பொருவருட காலங் கடத்திய

போது சந்தோபாபாவர் தன்னுடைய வீட்டைச்சேர்ந்து உடனே சகலஜெனங்களுங் கொண்டாடும்படி சத்குருநாதரிடஞ் சென்று சேவித்து ஆனந்தமடைந்து ஆக்ஞையைப்பெற்று தன்வீடுசேர்ந்து அன்றிரவைப் போக்கி மறுநாளுதையத்தி லெழுந்து ஸ்நாநாநுஷ்டானங்களை முடித்துக் குருபூசைக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியைகளைக் கொண்டு அவரைப்பூசித்து ஆனந்த மடைகிறபோது துஷ்டர்கள் சிலர் சந்தோபாபாவரரை நோக்கி உமது சத்குருநாதன் நீர்கொடுத்த தாசிகளில் ஒருதாசியுடன் கூடிக்கலவி செய்துகொண்டு அதுவிஷயத்திலேயே காலம் போக்குகிறரே யன்றி அவருடைய பூசைமுதலானவைகளையு மறந்து விட்டாரென்றுசொல்ல கேட்டு அந்த சந்தோபாபாவரர் மெத்த சந்தோஷமடைந்து எனக்கு இதுபரியந்தம் தந்தைமாத்திர மிருக்கின்றரே தாய்நமக்கில்லையே யென்ற ஏக்கம் வெகுநாளாக விருந்தது அந்த ஏக்கத்தையும் பகவான் சீக்கிரகாலத்திலே தானே பகவான் அநுகூலஞ்செய்து வைத்தாரென்று சொல்லிக் கொண்டே பரமானந்தத்தை யடைந்து ஆசாரியையும் ஆசாரியருக்குகந்த பத்தினியையும் வெகு ஆடம்பரமாகச் சகலருமறியப் பூசித்து விழுந்துபணிந்து எழுந்து வெகுவாகப் புகழ்ந்து கொண்டாடித் தன்மனைவிக்கிச் செய்திருப்பதுபோல ஆபரணாதிகளைச் செய்துங் கொடுத்தும் விலையுயர்ந்த ஆடைகளையுந் தருவித்துக் கொடுத்து தரித்துக் கொள்ளும்படி சொல்லி அதையம்மாது தரித்துக் கொள்ளக் கண்டு எண்ணத்தரமாகாத சந்துஷ்டி யடைந்திருந்தார் மேலும் பிராமணர்களுக்குத் திருப்தியாகவே போஜனஞ் செய்வித்து யாவரும் புசித்தபின்பு தக்கபடி தக்ஷிணைகள்யீந்து உபாத்தியாயர் குருநாதன் தானுவந்த பிராமணர்களுக் கெல்லாம் வந்தனந் தந்தனுப்பி வெகுகளிப்புட னிருந்தார்.

இவரிப்படி குருபக்தியிற் சிறந்திருப்பதற்கு சாட்சாத் ஹரியானவர் மெத்த சந்தோஷமடைந்தார் அன்றியும் இந்த சந்தோபாபாவரருக்கு க்ஞானபக்தி வைராக்கியம் இம்மூன்றுமுண்டாகும் படிக்கிக் கிருபைசெய்தார் சந்தோபாபாவரரும் நாளுக்குநாள் க்ஞானபக்தி வைராக்கியமதிகரித்து துக்காராம் செய்திருக்கும் ஹரிகீர்த்தனையாகிய வைகளைக்கேட்டு நற்குணங்க ளாகியவற்றை யெல்லாந் தனக்கொரு ஆபரணமாகப் பூண்டு வெகுசுகமடைந்து மனதை பகவானுடைய திருவடியில் லயிக்கச்செய்து உடனே தெளிந்து இந்த நரஜென்மமானது அழிந்துப்போகும் இந்தத்திரேக மிருக்கிறபோதே அழியாமலும் என்று மிருப்பதுமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சேவிப்பதினலேயே மேன்மையாகிய சுகமுண்டாகுமெ மன்றுக் கருதி உடனே அரசனிடந்தான்செய்துக் கொண்டிருந்த உத்தியோகத்தையும் விடுத்து தான்சேகரஞ் செய்திருந்த திரவியமனைத்தையும் ஏழைப்பிராமணசிகளுக்குக் கொடுத்துச் சாவசங்க பரித்தியாகஞ் செய்துத்துறவரியாகிச் சாதுவேஷம் பூண்டு வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு விட்டலவிட்டலவென்று சொல்லிக்கொண்டே வெகுதூரம்நடந்து பெட்டாவரமென்னு சிவஸ்தலமுளது அந்த சிவஸ்தலமானது பீமநதி கமடநதி எனுமிவ்விரண்டு நதிகளுக்கு நடுவினிலிருக்கின்றது அங்குபெருத்த காடுளது அதில் துஷ்டமிருகங்கள்வசித்துக்கொண்டிருந்தன அவ்விடத்தில் ஒருவிடுதி யேர்ப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரீஹரிபஜனை செய்துக்கொண்டிருந்தார் இவரிங்கிப்படி ஹரிபஜனை செய்துக்கொண்டிருக்க அங்கேஇவர் தாயார் தன்புதல்வன் சகலத்தையும விடுத்துச் சன்னியாசி சாதுவேஷந் தரித்து நாட்டைவிட்டுக் காட்டையடைந்தச் செய்தியைக் கேட்டு வெகுவிதங்களாகப் பிரலாபித்கு மருமகளை கட்டிக்கொண்டழுது உடனே ஒருவாராகத் தேறி வெகுசீக்கிரத்தில் தன் மருமகளுக்குப் பலவிதங்களாகிய ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரித்து அடிமருமகி நீதடையொன்று மில்லாமலுன் நாயகனிடஞ் சென்று கண்டு எந்தவிதத்திலேனும் கையோடு அழைத்துக்கொண்டு வரக்கடவாயென்று கட்டளை யிட்டனுப்ப அந்தப்படியே யேசுபாயியும் விரைவாக நடந்து பெட்டாவரத்தைச் சேர்ந்து அங்கு பஜனை செய்துக் கொண்டிருக்கும் நாயகனைக்கண்டு விழுந்து பணிந்து எழுந்துநிற்கக்கண்ட சந்தோபாபாவரர் அடிபெண்ணே உனக்கென்ன குறையிருக்கின்றது சகலசம்பத்துகளும் நிறைந்திருக்கும் வீட்டைவிட்டுக் காட்டினில் தனித்திருக்கும் என்னுடன் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கஉன்னால்முடியாது அன்றியுமிவ்விட முனக்கெப்படி தெரிந்தது நீயேனிங்குவந்தாய் சுகமாய் வீட்டினி லிருந்துக் கொண்டு காலத்தைப் போக்காம லிக்காட்டினி லென்னுட னிருக்க உனக்குத்தகுமாவென அதற்கந்த ஏசுபாயி என்பிரியமுள்ள பிராணநாயகரே பதிவிரதையானவள் தன்பதியைவிட்டுத் தனித்திருப்பதனால் பரகதியெப்படி யுண்டாகுமென அதற்கந்த சந்தோபாபாவரர் அடிபெண்ணே! யான் வைராக்கியசீலனாகி யிந்தச் சாதுவேடம் புனைந்துக்கொண்டி ருக்கு மென்னுடன் சேர்ந்திருப்பதற்கு உனக்குச்சரிப்படமாட்டாது ஏனெனில் மேலாகிய வஸ்திராபரணங்கள் தரித்துக்கொண்டிருக்கு முனக்கு மெனக்கு மெப்படி சரிப்படும் என்னுடைய வேஷத்திற்கு உன்னுடைய வேஷம்ஒத்திருக்கின்றதோ ஒருக்காலும் ஒத்திருக்கமாட்டாது சகலத்தையும் விட்டுத் துறவரியான எனக்குஞ் சகல சம்பத்துக்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு சுகத்தினிலிருக்கும் இல்லறத்தானுக்கும் எவ்வளவோ பேதமிருக்கின்றதோ இதையோ

Koviloor Digital Library

சிக்காமலென்னுடனிருக்கவெண்ணி நீ இங்குவந்தது
ஞாயமல்ல போபோவென்றார் அவ்வசனங்களைக் கேட்டு
அந்த ஏசுபாயி ஒசுவாமி மணவாளனைவிட்டுப் பிரிந்திரு
க்கும் மாது பதிவிரதையாவாளா மணவாளனிடம் ஒரு
க்கணப்பொழுதேனும் வசனியாம லிருப்பவளும் மாது
சிரோன்மணி யாவாளா ஒருக்கணப்பொழுதேனும்மண
வாளனுக்குத் தொண்டுசெய்யாம லிருப்பவளும்மானிட
ஜென்ம மெடுத்தவளா எப்படிப்பட்டக் கஷ்டம்வரினும்
மணவாளனைவிட்டுப் பிரிந்துத்தான் மாத்திரஞ் சுகித்தி
ருப்பவள் கணிகைக்குநிகராகும் மணவளருக்குநேரிட்ட
விபத்தைத் தனக்கு நேரிட்ட விபத்தாகக் கருதாமலிரு
ப்பவள் கார்த்தபத்துக்கு நிகராகும் என்று நீதிசாஸ்தி
ரங்கள் முறையிடுகிறபடியால் அடியாள் தேவரீரை விட்
டுப் பிரியாமலிருக்க வெண்ணிவந்தேன் இதுயென்னைக்
கொண்டுவந்த அடியாளைத் தனித்துத் தாயார்வீட்டை
யடைந்திருக்கும்படி நேமிப்பது தருமமல்ல வென்று
வெருவாக அழுதுங் கண்ணீர் சோரவிட்டுக் கொண்டு
மெத்த விசனப்படும் தன்மனைவியை நோக்கி அந்த சந்
தோபாபாவரர் சொல்லுகின்றார் அடி உத்தமமாதே நீ
என்னைவிட்டுப் பிரிய மனமில்லாதவளாயிருப்பது உண்
மையாகில் இதோ நீ தரித்துக்கொண்டிருக்கும்படியான
ஆடையாபரணங்களை யெல்லாம் களைந்து ஏழைப்பர
தேசிகளுக்குச் சீக்கிரங்கொடுத்து விடுவையாகில் என்
னுடனிருக்க யென்னைக் கொண்டுவந்தவளென்று நம்பு
வேனெனச் சொன்ன மாத்திரத்தில் அந்த பதிவிரதத்
தைத் தான் தரித்துக்கொண்டிருந்த ஆடையாபரணங்
களையெல்லாம் அக்கணத்திலேதானே களைந்து எறிந்து
விட்டனள் அதைக்கண்டு சந்தோபாபாவரர் அதிக சந்
துஷ்டராகி அடிபெண்ணே! உன்னை இப்படிப்பட்டபதி
விரதையென் றறியாமற் போனேனே அடி பதிவார்த்
தையைக் கடவாத பொற்பாவையே இலக்குமிக்கி நிக
ரான பூவையே எனக்குள் ளடங்கியிருக்கும் ஆவியே
என்றுமழியாத சிரஞ்சீவியே என்று பலவாறுபுகழ்ந்து
தன்னரையி லுடுத்தியிருந்த வஸ்திரத்தை இரண்டாகக்
கிழித்து அதிலொன்றைக் கொடுத்து உடுத்திக் கொள்
ளும்படிச் சொல்லி மற்றொருபாகத்தைத் தான் உடுத்தி
க்கொண்டு பகவத்தியானஞ் செய்திருக்கையில் அந்தச்
சந்தோபாபாவரருக்கு அதிக பசியுண்டாகியதால் தன்
மனைவியை நோக்கி ஓ பெண்ணே! நீ இதற்கு அடுத்த
கிராமத்திற்குச் சென்று பிக்ஷை யெடுத்துக் கொண்டு
வந்து இப்போதெனக் குண்டாகிய பசியை போக்கக்
கடவாய் அன்றியும் நமக்கு பந்துக்களாகயிருப்பவர்கள்
நம்மிடத்திலிருக்கும் பக்ஷத்தில் நல்லபக்குவமாகியஅன்
னங்கள் முதலாகிய பக்ஷணங்கள் அல்லது திரவியமுத
லான ஆபரணங்கள்கொடுத்தபோதிலும் அதற்காசித்து
அதுகளைப்பெற்றுக் கொள்ளாத அவர்களிடத்தில் நாமி
ருக்கும் இந்தஸ்திதியைச் சொல்லாதே மேலும் நமக்கு
ண்டாகிய சகலசம்பத்தும் விட்டு பரதேசிகளைப் போல
இக்காட்டினில் நாமிருக்கவேண்டிய காரணமென்னநாம்
பிக்ஷையெடுத்து ஜீவனஞ் செய்யவேண்டியஅவசியமென்
னையோ? அந்தசம்பத்துக்கள் முதலாகியதும் அழிந்து
போகும் இந்தக்காயமு மழிந்துபோகும் நிசமே ஆகை
யால் என்று மழியாமலும் புனர் ஜென்ம மில்லாமலும்
செய்விக்கும் பொருளெதுவோ அந்த மகாபுருஷனு
டைய அருளைத்தேடி புனிதனாகும் பொருட்டு இந்தவே
டம் புனைந்து இங்குவந்துத் தனித்திருக்க லாயினேன்
ஆகையால் ஓ பெண்ணே நீ இதுகளையெல்லாம் நன்றா
லோசித்து உன்னுடைய மனதையும் சாக்ஷாத் எம்பெ
ருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளில் பொருந்தவைப்
பதுடன் பண்டரிநாதா. பங்கயபாதா, புண்டரிகவரதா,
புராணபுருஷா, பாண்டவபரிபாலா, பக்தர்கட்கனுகூ
லா, பதவிதருஞ்சீலா, பந்தபாசங்களைப்போக்கும் மூலா
வென்று வாக்கினாற் சொல்லுவதற்குச் சிறிதேனும் லஜ்
ஜைப்படாமல்மானத்தைவிட்டு வீடுகள்தோருஞ்சென்று
பிக்ஷையெடுத்துக் கொண்டு வரக்கடவாயென்று கட்ட
ளையிட அக்கட்டளையை யந்த யேசுபாயி சிரமேற்கொ
ண்டவளாகித் தன்கணவன் திருவடிகளில் விழுந்துபணி
ந்து எழுந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு அக்கானகத்தை
விடுத்து அடுத்தக் கிராமத்தை நோக்கி நடக்கத் தொ
டங்கினாள்.

இவ்வண்ணம் அந்த ஏசுபாயி தன்கணவன் கட்ட
ளையின்படி அடுத்த கிராமத்தைநோக்கி வருகிற மார்க்
கத்தில் முட்களும் பருகாங்கற்களும் நெருங்கி யிருப்ப
தால் ஒருஅடிக்கி அரைநாழிகை கழிந்து போகின்றது
யேனெனில் அந்தமுட்கள் காலில் தைத்துக் கொள்வ
தால் அம்முட்களை லகுவாய்ப்பிடுங்கியெரிவதற்கும்அதி
னாலுண்டாகிய பாதையைப் போக்குவதற்கும் காலஹர
ணமாய்க் கொண்டிருந்தது இப்படிஎங்கேபார்த்தாலும்
கண்ட கவனமாகவே இருந்தமையால் அந்த யேசுபாயி
க்கு மெத்த ஆயாசமும் சோர்வுமுண்டாகி ஒருநாளும்
கால்நடையாகச் சிறிதுதூரமேனும் நடந்தறியாதவளா
கையால் மெத்த கஷ்டப்பட்டுத் தன்கணவனுக்குண்டா
கிய பசியை எவ்வண்ணந் தீர்க்கப்போகின்றேன் இந்தக்
கண்டகவனத்தை எப்படி கடக்கப் போகின்றேன் அந்
தோ நான்வந்து நெடுநேரமாயிற்றே பொழுதேபோயிற்
றே பிராணநாயகர் பசியினால் யெப்படி தவிக்கின்றாரோ
என்னடா போனவளை யின்னங் காணோமென்று கோ
விக்கின்றாரோ என்று பலவாறு சிந்தித்துக் கொண்டே
மெல்லமெல்லன அந்த கண்டகவனத்தைக் கடந்துக்

Koviloor Digital Library

கிராமத்தை யடுத்து பகவந்நாமத்தைப் படித்துப் படித்
துப் பிட்சை கேட்டுக்கொண்டே வருகையில் அகஸ்மா
த்தாக தன்மைச்சினி வீட்டிற்குள் புகுந்து பிக்ஷைகேட்
கையில் அந்த மைச்சினியானவள் இதுயாரோ பெண்கு
ரலாயிருக்கிறது இந்த அகாலத்தில் வந்து பிக்ஷைகேட்
கிறார்களென்றோடிவந்து அந்த யேசுபாயியைக் கண்டு
ஆஹா உனக்கென்ன குறைவுண்டாகி நீபிக்ஷையெடு
த்து ஜீவனஞ் செய்யப் புறப்பட்டாய் உன்னுடைய சம்
பத்துக்களை யெல்லாம் எப்படிவிட்டாய் நீயிப்படி வரு
தற்குக் காரணமென்ன நீ அணிந்துக் கொண்டிருந்த
ஆடையாபரணங்களெல்லா மெங்கேபோயிற்று என்று
பலவாறு வினவிக்கொண்டே கட்டிக்கொண்டு அழுது
அந்த யேசுபாயி மைச்சினியைத்தேற்றி நடந்த விருத்
தாந்தங்களை யெல்லாஞ்சொல்லி அவர்களுக் குண்டா
கிய துக்கத்தையாற்றி அம்மாமைச்சினியே அங்கேஎன்
கணவன் மெத்தப்பசியாக விருக்கின்றார் தயவுசெய்து
எனக்குச் சிலவுகொடுத்தால் யான்போய் இன்னொருசம
யம் வருகிறேனென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தமைச்சினி
யுந்தயை பச்சாத்தாப முடையவளாகித் தன் வீட்டிலி
ருக்கும் பூரிசர்க்கரை நெய்யுடன் சேர்த்துக் கொண்டு
வந்து கொடுக்க அதையந்த யேசுபாயிபார்த்து ஒ அம்
மணி சர்க்கரைநெய் சேர்க்காமல் வெறும் பூரிமாத்திரங்
கொடுப்பையாகில் அது என்பிராண நாயகனுக்கு இனி
ப்பும் பிரியமுமாக விருக்கும் சர்க்கரை நெய்சேர்த்தப்
பூரி அவருக்குப் பிரியப்படமாட்டாது என்று வெகுவா
கச் சொல்லித்தடுத்தும் அந்த மைச்சினிகேளாமல் எப்
படியாகிலும் நீ இதைக் கொண்டுபோய் யுனது நாயக
னுக்கு கொடுத்துப் பசியாற்றுவதே சரியாகும் அப்படி
க்கிச் செய்யாவிடில் விடோபாவின்மீது ஆணை யிருக்கின்
றதென்று சொல்லக்கேட்டு அந்த யேசுபாயிக்குப் பதி
லொன்றுஞ் சொல்லமுடியாமல் அந்தப் பூரிசர்க்கரை
நெய்யுடன் பெடுத்துக்கொண்டுத் தன் கணவனிடஞ்
சென்று ஜோல்னுபையை முன்னால்வைக்க அதைகண்டு
அந்த சந்தோபாபாவர் தன்னுடைய மனைவியைநோ
க்கி அடிபெண்ணே! நான்முன்னமே யுனக்குச்சொல்லி
யனுப்பிய மதை கவனிக்காமல் சர்க்கரை நெய்சேர்த்த
பூரியைக் கொண்டுவந்தையே இதினிடத்திலெனக்கவ்வ
ளவாகப் பிரியமுண்டாகவில்லை ஆகையால் நீயிதை சீக்கிர
மெடுத்துக் கொண்டுபோய் இதைக் கொடுத்தவர்கள்
யாரோ அவர்களிடத்திலிதைக் கொடுத்துவிட்டுசர்க்கரை
நெய்யில்லாத பூரிகொடுத்தால் அதைப் பெற்றுக்கொ
ண்டு வந்திடுவாயென்று மொழிய அந்தப்படியே யேசு
பாயியும் திரும்பி மார்க்கத்தினில் மெத்த வருத்தப்பட்
டுக் கொண்டேசென்று மைச்சினி வீட்டை யடைந்து
நெய் சர்க்கரைசேர்ந்த பூரியைக்கொடுத்து நடந்தசெய்
தியை யுரைத்து விடை பெற்றுக்கொண்டு திரும்பிவரு
கிறபோது மார்க்கநல்ல் மழையினா லுண்டாகிய வெள்
ளப்பெருக்கின் விந்தையை யென்னென்று சொல்லு
வேன் ஆயினும் அடியேன் புத்திக் கெட்டினமட்டில்விவ
ரிக்கிறேனென்று இதை எழுதுமவர் விவரிக்கத் தொ
டங்கினார்.

இந்தப்படி யந்த யேசுபாயி தன்கணவன் சொல்
லியவண்ணம் சர்க்கரை நெய்சேர்த்துப் பூரியைக்கொ
டுத்துவிட்டுத் திரும்பி வருகையில் மேற்குத் திசையில்
சூரியன் அஸ்தமித்து இராத்திரிவந்து சூழ்ந்து வானத்
தில் மேகங்கள் கவிந்து மழைபெய்வதினாலும் வழிதெரி
யாமலும் இருள் கவிந்துக் கொண்டிருப்பதினாலும்மழை
யதிகத்தினால் சந்திரபாகாநதி இருகரையும் புரண்டோ
டுவதினாலும் அந்த ஏசுபாயி சிந்தைகலங்கி ஐயோ இத
ற்கு நானென்ன செய்வேன் எவ்வாறு இந்நதியைக்
கடப்பேன் மின்னலினாலும் இடிகளாலும் கண்கள்சிதறி
மெய்நடுங்குகின்றதே காரிருளால் வழிதெரியவில்லையே
அடியெடுத்து வைக்க மெத்தப்பயமாக விருக்கின்றதே
அங்கே நாயகன் பசியினாலெப்படி தவிக்கின்றாரோ போ
னவளின்னுந் திரும்பிவரக் காணோமே மழையினாலும்
வெள்ளப் வெள்ளப் பெருக்கினாலும் என்ன மானாளோ
எப்படிமனங் கலங்குகின்றாளோ யென்று நினைந்துநினை
ந்துருகி வாடுகின்றாரோ அல்லது வழிபார்த்துத் தேடுகி
ன்றாரோ என்றும் அன்னியிலும் ஒபகவானே! அடியா
ளை இக்கரையிலும் பிராணநாயகரை அக்கரையிலுந்தவி
க்கச் செய்துப் பிரித்து விட்டீரே எங்களை மிக்கோல
மாக்க உடன்பட்டீரே யாரும் ஆதரவின்றித் தனியே
தவிக்கின்றேனே, அனாதைகளுக்கு நாதா ஆபத்பந்தோ
அம்புஜபாதா வேதவினோதா விசுவம் பரசரீரா முராஹரி
நரஹரி நந்தா முகுந்தா கோவிந்தா வைகுந்தா இத்தரு
யில்வந்து ரக்ஷிக்கவேணும் என்றுப் பதரிக்கதரி முறை
யிடுகிறபோது சாக்ஷாத்பாண்டுரங்கநாதன்மெத்ததயை
யுடையவனாகி உடனே தானொரு ஓடக்காரனைப் போல
வேடம்புனைந்து அங்குவந்து ஏசுபாயியை நோக்கிச்
சொல்லத் தொடங்கினார்.

ஒ அம்மா பதிவிரதா சிரோமணியே இதோநான்
வந்திருக்கின்றேன் பயப்படவேண்டாம் நான் யாரென்
றால் இப்படிப்பட்ட வெள்ளம் பெருகியோடுங் காலத்
தில் யாராகிலும் இக்கரையிலிருந்து அக்கரைக்கும் அக்
கரையிலிருந்து இக்கரைக்கும் போக வேணுமென்றும்
வரவேணுமென்றும் மெத்தப் பரதவிக்கிற காலத்தில்
அவர்களுக்குத் திடஞ்சொல்லி என்முதுகின் மீதேத்தி
கொண்டுபோய் விடுவதே எனக்குத் தொழிலாகும்

Koviloor Digital Library

என்வார்த்தையை நம்பி விரைவாக என்தோளின் மீது
ஏறிக்கொள்ளுவாயாகில் உன்னையொருக் கணநேரத்தி
ற்குள்ளாக அக்கரையிற்கொண்டு போய்விடுகிறேனென்
சமர்த்தைப் பாரும் பயப்படாமலென் தோளின்மீதே
றிக் கொள்ளுமம்மாவென்று சொல்லும் பாண்டுரங்கனு
கிய ஓடக்காரன்சொல்லைக் கேட்டு அந்த ஏசுபாயி சற்று
லோசித்து மனதை திடஞ்செய்துக்கொண்டு உள்ளகரு
த்து வள்ளலுக்குத் தெரியுமன்றியும் பகவான் செயலின்
படி நடக்கட்டுமென்று மனுேதிடங்கொண்டு அந்த ஏசு
பாயி ஓடக்காரனை உட்காரச்சொல்லி அவன்தோளின்
மீது ஏறிக்கொள்ள உடனே அந்த ஓடக்காரன் ஒருக
ணப்பொழுதிற் குள்ளாகக் கொண்டுபோய் அக்கரை
யில்விடுத்து அந்த பகவானுகிய ஓடக்காரன் மாயமாய்
மறைந்துபோயினர் அதைக்கண்டு அந்தஏசுபாயி இதெ
ன்ன ஆச்சரியம் நம்மைத்தூக்கிக் கொண்டுவந்து இக்க
ரையினில்விடுத்த அந்தஓடக்காரன் எப்படிப்போயினன்
இதை யோசிக்கையில் மனதுக்குமெத்த ஆச்சரியத்தை
யும் விந்தையையு விளைவிக்கின்றது ஆறை நம்மைச்
சுமந்து வந்தவன் ஓடக்காரனல்ல சாக்ஷாத் பாண்டுரங்
கனே யாகும் நமக்குத் தெரிந்திருந்தால் விட்டுவிடுவே
னே என்றும் ஜெகதீசனுகியும் சகலஜீவ தயாபரனுகியும்
யாவத்துமான பிராணி கோடிகளின் உயிருக்குயிராகி
யும் உள்ளும் புறம்புமாகியும் எள்ளுக்குளெண்ணைபோ
லவும் ஏகாந்தரூபனுகியும்விளங்கும் பாண்டுரங்கநாதன்
நம்மைச் சுமந்துக்கொண்டு வந்துவிட என்னபாவஞ்
செய்தேன் இந்த அபசாரத்தை எப்படிபோக்கிக் கொள்
ளுவேன் அந்த விடோபாவுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடு
த்த இத்தேகத்தை நெருப்பினில் போட்டுத் துடிக்கத்
துடிக்க வாட்டினுலும் இப்பாவம் தீருமோ வென்றுப்
ஓ ஜெகதீசா இக்கொடியபாவியாகிய அடியாளுக்குமோட
க்காரனுகிவந்து சுமந்துக்கொண்டு வந்துவிடவும் நீதியா
குமோ நானின்னவ ளென்று சொல்லித் தெரிசனந்
தந்தால் உமது சொரூபத்திற்கு திருஷ்டியுண்டாகுமோ
இத்தனை கிருபையுடன்வந்துக் காப்பாத்தின நினக்கு
நானென்ன கைம்மாறு செய்வேன் என்று பலவாறுபிர
லாபித்துக்கொண்டே தன்னுயகனருகினில் வந்துபணி
ந்து நிற்கக்கண்டு அந்த சந்தோபாபாவர் மெத்த ஆச்
சரியப்பட்டு மாச்சரியங்கெட்டு ஓ பெண்ணே எனதிரு
கண்ணே இந்த அடாமழையினுல் வெள்ளம்பெருகி சந்
திரபாகநதி இருகரையும் பிரண்டோடுவ தன்னியிலும்
மின்னலுங் குமறலும் இடிகளும் கண்களைவிழித்து பார்
க்கக் கூடாமலும் விழிகள்சிதறிப் போகும் படியாகவு
மிருக்கின்ற தன்னியிலும் கொடிய காரிருள்சூழ்ந்துக்
கொண்டிருப்பதாலும் வழிமார்க்கமு காணப்படா திரு
ப்பதாலும் இத்தனை கஷ்டங்களையுந் தப்பித்துக்கொண்
டெப்படி வந்தாய் சீக்கிரஞ் சொல்லுமென அந்த
ஏசுபாயி தன் கணவனை நோக்கிச் சொல்லத் தொட
ங்கினுள்.

கேளும் என் பிராணநாயகரே தங்கள் நேமனப்
படி நெய்சர்க்கரை சேர்ந்தப் பூரியைக் கொண்டுபோய்
எனது மைச்சினியிடங் கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பி வரு
கிறபோது மேகங்களானது வானத்தை மூடிக்கொண்டு
இருள்சூழ்ந்து சோனைமாரி பொழிகிறது போல மழை
பெய்தபடியால் சந்திரபாகாநதி இருகரையும் பிரண்டு
வெள்ளம் பெருகியோடியதாலும் இடிகள் மின்னல் குமு
றல்களாலும் வழிதெரியாமல் ஒண்டியானதால் மெத்த
பயந்துதேவரீர் திருவடிகளைச் சிந்தித்த மாத்திரத்தில்
அடியாளுக்கு தைரியமும் சந்தோஷமு முண்டாக்கின
சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதனைப் பலவாறுத் துதிசெய்து
முறையிட்டேன் அம்முறையைக் கேட்டுப்பகவான் ஓட
க்காரனைப்போல வடிவங்கொண்டுவந்து என்னையாதரித்
துத தன்னுடைய தோளின்மீது அடியாளைச் சுமந்துக்
கொண்டு வந்து இங்குவிடுத்து மாயமாய் மறைந்துபோ
யினர் யானுமந்த பகவானுடைய கிருபையினு லிங்குவந்
துச் சேர்ந்தேனே அன்றி யென்னுடைய இச்சையாலி
ங்குவர முடியுமோ வென்றனள் இவ்வசனத்தை கேட்ட
மாத்திரத்தில் அந்த சந்தோபாபாவரர் பரமானந்தசாக
ரத்தினில் மூழ்கினவராகித் தன்னுடைய மனையாளைச்
சேர்ந்து கட்டிக்கொண்டு அடிபெண்ணே யுனக்கும்
பாண்டுரங்கன்மீது பக்திவாய்ச்சுதோ மானபிமானமெ
ல்லாம் பறந்தோடிப்போச்சுதோ க்ஞானபக்தி வைராக்
கிய முண்டாச்சுதோ பரமானந்த வெள்ளம் பெருகிப்
பாய்ச்சுதோ உனக்காக ஸ்ரீபண்டரிநாதன் ஓடக்கார
னுகி வந்தாரென வந்து தன்னறிய சேவையைத் தந்தா
ரோ தந்துன்னைத் தோளின்மீது தாங்கிக்கொண் டிங்கு
வந்து விடுத்துச் சென்றாரோ என்தந்தையை சேவிந்த
நீயல்லவோ புனிதவதிநீயே யந்தலக்குமிக்கு நிகரான
மதி உன்னுடைய பாக்கியத்தை யானென்ன வென்று
சொல்லுவேன் நீயல்லவே எனக்குகந்தசதி நின்க்கு நிக
ரான பெண்களுமுண்டோ யிவ்வுலகில் என்றுபலவாறு
புகழ்ந்தும் அடிபெண்ணே யனேகநாளாகயான் அந்தப்
பாண்டுரங்க நாதருடைய தெரிசனஞ்செய்ய வெண்ணங்
கொண்டிருந்தேன் அவர் எனக்குத்தன் தெரிசனந்தரா
மலிருப்பதற்கு காரணம் யாதோதெரியேன் ஆகினுமிப்
போதொரு வைராக்கியஞ் செய்துக் கொள்ளுகிறேன்
அதற்காகிலும் தயைபிறந்துவந்து யெனக்கு தெரிசனந்
தந்தால்தரட்டும் இல்லாவிடி லெத்தனை நாளாயினபோ
திலும் பிராணனை விட்டாலும் விடுவேனேயன்றி வை
ராக்கியத்தைவிட்டு பிரளமாட்டேன் அதென்னவைராக்

யமெனில் அந்த பகவான்வந்து எனக்கு தெரிசனந்
தருகிறவரையில் யான் எந்த வஸ்துவையும் புசிக்கிறதி
ல்லை இதுசத்தியமென்று திடங்கூறிக்கொண் டிருக்கிற
போது சாபலகாமெனுங் கிராமத்தினில் வாசஞ்செய்து
கொண்டிருக்கும் படியான கோமுட்டி ஒருவர் மெத்த
பக்தியுடையவனாகி யிருந்தார் அவருடைய சொற்பனத்
தினில் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாத ரெழுந்தருளி ஓ பக்த
சிலரே! சந்திரபாகாநதியுங் குமடநதியுஞ் சந்தித்திருக்
கும் தவத்தினில் சந்தோபாபாவரர் வாசஞ்செய்துஎன்
னை யிடைவிடாமல் தியானஞ் செய்துக்கொண் டிருக்கி
றார் அவருக்கு நீ பக்குவமாகிய அன்னத்தைக் கொடுத்
துக் காப்பாத்து மென்றுசொல்லி மாயமாய் மறைந்து
போயினர் உடனே யந்தகோமுட்டி திடுக்கென்றெழு
ந்து பகவானைக்காணமல் வெகுவாகப் பிரலாபித்து சீக்
கிரமே சமையல்செய்து அறுசுவை யன்னமு மெடுத்து
க்கொண்டு சந்தோபாபாவர ரிருக்குமிடத்தை நோக்கி
வந்து அந்த அறுசுவை யன்னத்தையும் அங்குவைத்து
சந்தோபாபாவரருக்குத் தெண்டனிட்டு ஓசுவாமி! சாட்
சாத் பாண்டுரங்கநாதன் நேற்றிரவினிலென் சொற்பன
த்தி லெழுந்தருளி தேவரீருக்கு அறுசுவையுடன் கூடிய
அன்னத்தைச்சமைத்து உமக்கிடும்படிநேமித்தார் அவர்
நேமனப்படி அறுசுவையன்னஞ் சமைத்து இதோகொ
ண்டுவந்து வைத்திருக்கிறேன் தாங்கள் தயவுசெய்து
எழுந்து பிரசாதத்தை ஸ்வீகரித்து அடியேனைப் புனித
னாகச் செய்யுமையாவென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்
கந்த சந்தோபாபாவரர் கோமுட்டியை நோக்கி ஓ ஐயா
பரமசாதுவே உம்முடைய சொற்பனத்திலெழுந்தருளி
அறுசுவையன்னங் கொண்டுவந்து எனக்குக் கொடுக்
கும்படி நேமித்த அந்த பாண்டுரங்க நாதன் என்னிடம்
வந்து என் கோரிக்கையாகிய தன்னுடைய தெரிச
னந் தந்தாலல்லது நான் இந்தப் பிரசாதத்தை ஸ்வீ
கரிக்க மாட்டேனென்று வைராக்கியஞ் செய்துக்கொ
ண்டிருந்தார்.

இவ்வண்ணம் இந்தசந்தோபாபாவரர் புசிக்காமல்
வைராக்கியசீலராக விருப்பதை ஸ்ரீபாண்டுரங்க நாதர
றிந்து முழுதிலுஞ் சோதிக்கவெண்ணி யிருக்கையில்
இந்த சந்தோபாபாவரர் மெத்த சுகமாக வேளைக்குப்
புசித்து படுக்கை முதலானதுகளிலுஞ் சவுக்கியங்குறை
வின்றி யிருந்தவராகையால் ஒருபகலும் இரவும் ஆகார
மில்லாமற் போகவே பசியதிகரித்து காதுகளடைத்துக்
கண்களிருண்டு நாவுலர்ந்து மெய்சோர்ந்து பூமியின்மீது
விழுந்து மூர்ச்சையாகினர் இதைக்கண்டு ஸ்ரீஹரியான
வர் ஒகோ மோசம்வந்துவிடும் இவனுயிர் பிரியுமாகில்
நாமிதற்குக் காரணமாகவேண்டி வருமென்றுக் கருதிப்
பகவான் உடனே ஆரகிரீடகேயூர சாரங்கசங்கு சக்கிர
வாள் கெதை பஞ்சாயுதத்துடனும் ஸ்ரீவற்ச கௌஸ்து
பாபரணாதிக ளுடனும் ராதாருக்குமணி சமேதராகி
எழுந்தருளி இந்தச் சந்தோபாபாவரர் சமீபத்தினில்
வந்து ஓசாது சத்புத்திரரே நின்மனதி லெண்ணிய வெ
ண்ணத்தின்படி இதோயான் வந்து தெரிசனந்தா சித்த
மாக விருக்கின்றேன் சீக்கிரம் நீயெழுந்திருந்து என்னை
யும் எனது பிராட்டிமாரிருவரையுந் தெரிசித்து ஆனந்த
மடைந்துப் பசிதீரப் புசித்து ஆசாபாசத்தைப் போக்கி
கொள்ளுமையாவென்று ஸ்ரீஹரிசொல்லக் கேட்டுதான்
கொண்ட வைராக்கியத்தைவிட்டு சீக்கிரமெழுந்து ஹரி
யின் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து கண்கு
ளிரக் கண்டு பல சங்கீர்த்தனங்களை விண்டு மனதினில்
ஆனந்தங்கொண்டு யான்செய்த பூசையின் பலனேயிது
பண்டு என்றும் ஓபகவானே! நாரதாதி முனிவர்களுங்
கண்டு புகழத் தரமாகாத தினதரிபசேவையை நீசனும்
நெறியொன்றுமில்லாத நாயேன்கண்டு களிகூர்ந்தேன்
இனியெத்தனை ஜென்மங்க ளெடுக்கினும் தேவரீருடைய
திருநாமத்தை மரவாமலிருக்கும்படியான வரமொன்று
தரவேணுமென்று வேண்டப் பகவான் களித்து அந்தப்
படியே வரமளித்தேனென்று சொல்லி மாயமாய் மறை
ந்துபோயினர் உடனே சந்தோபாபாவரர் பரமானந்த
மடைந்தவராகி அந்த கோமுட்டி கொண்டுவந்த அறு
சுவை யன்னத்தைப்புசித்து சமதமாதி நற்குணங்களும்
பக்தி வைராக்கியங்களும் அதிகரித்து மெத்தப் புகழுட
னிருக்கிறபோது சாபலாசமெனுங் கிராமத்தினில்வசிக்
கும் பிராமணனொருவன் எப்போதும் தன்சம்சாரத்து
டன் கலகப்பட்டுக் கொண்டேயிருப்பன் அதேதெனில்
இந்தப் பிராமணன்சம்சாரமாகியப் பிராமணஸ்திரீ வேளை
க்குப் பிரசாதமளிக்காமலும் நாயகன் சொற்படி கேளா
மலும் நாயகனென்றுசொன்னால் தான் ஐந்துசொல்லு
மவளாகியும் காலையிலெழுந்து சுசி ஆசாரமில்லா தவளா
கியும் பகலொரு ஜாமத்திற்குமேல் நித்திரைவிட்டெழுந்
திருப்பவளும் அக்காலத்தில் போஜனஞ் செய்பவளும்
ஏழைப்பரதேசிகளுக் கீயாதவளுமாகி யிருந்தபடியால்
இப்பிராமணன் எப்போதுங் கலகஞ்செய்துக் கொண்
டேயிருந்து ஒருநாள் தன்மனையாளுடன் கலகஞ்செய்
துக்கொண்டே அடிபெண்ணே நீயெப்போது மென்
வார்த்தையைக் கேளாமல் எதிர்த்துப்பேசிக்கொண்டே
யிருக்கின்றாய் இனி யானுனக்குடன் பட்டிருப்பது கடி
னம் சந்தோபாபாவரருடன் சேர்ந்துக்கொண்டு இவ்வி
டத்திற்கு வராமலும் உன்முகத்தை யேறெடுத்துப்பா
ராமலும் போய்விடுவேன் ஈதுண்மையென்று நம்பும்
யானவரிடம்போய் சேர்ந்துவிட்டால் நீமெத்த கஷ்டம்
அடையும்படியாக நேரிடும் ஆகையால் நீ இன்றுமுதல்

Koviloor Digital Library

வெகுஜாக்கிரதையாக நடந்துக் கொள்ளுமென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தப் பிராமணன் மனைவியந்த நம்முடைய நாயகன் போய்விட்டால் நம்மைக் காப்பாத்துவதற்கு யாருமில்லையே நாயகனைவிட நமக்கு ஒருவேளை கஞ்சிவார்க்கும் பிள்ளைகளு மில்லையே இந்த காலத்தில் நாம் நாயகனை போக்கடித்துக் கொண்டு என்ன செய்கிறது நமக்கு ஜீவனமெப்படி நடக்கும் ஆதாவில்லாத பாவியாக விருக்கின்றோமே நமக்கொருவருந் துணையில்லாமலிருப்பதனாலன்றோ நாயகன் ஆடினது ஆட்டமாக விருக்கின்றதே என்னைப்போலுங் கொடும்பாவி இவ்வுலகினில் யாரேனுமுண்டோ வென்றுப் பலவாறு சிந்தித்து அன்றுமுதல் பயந்து நாயகனிஷ்டப்படி நடந்துக் கொண்டிருந்தனள்.

இவ்வாறு இந்தபிராமண ஸ்ரீயானவள் தன் கணவன் சொற்படி சிலநாளிருந்து பழையபடிகணவன்சொல்லுக்கு மாராக நடப்பதையறிந்து அப்பிராமணன்தன் மனைவியைநோக்கி அடிபெண்ணே சிலநாள் என்சொற்படி நடந்து வந்தமையால் கலகமில்லாமல் சம்சாரம் மெத்த சுகமாயிருந்தது அன்றியும் அக்கம்பக்கத்திலுள்ளவர்களும் நமக்குண்டான பந்துமித்திரர்க ளெல்லவரும் உன்னைப்போல பதிவிரதைக ளிவ்வுலகினி லில்லையென்று மெத்தவும் புகழ்ந்துக் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்கள் அதையறிந்து யானுமெத்த சந்தோஷமடைந்தேன் அப்படி யாவரும் சந்தோஷித்திருந்ததை நூற்றைக்கெடுத்தது குறுணியென்பதைப் போல இத்தனைநாளாய் நடந்துவந்த உத்தமகுணத்தை இன்று கணப்பொழுதினில் போக்கி கெட்டப்பேரெடுத்து கொண்டாயே வேண்டாம் இனியாகிலும் இப்படிப் பட்டத் துர்க்குணத்தை விடுத்து நற்குணத்தை யனுசரித்து நடக்கக்கடவாய் இப்படிக்கி நீ நடந்து கொள்ளாவிடில் சத்தியமாக யான் சம்சாரத்தை விடுத்து சந்தோபாபாவருடன் சேர்ந்துக்கொண்டு உன்னை யலையச் செய்வேன் இதுவுண்மையென்று சொல்லி பயமுறுத்துவதைக் கேட்டு அந்தப்பிராமணஸ்ரீ மெத்தவும் பயந்து நடுநடுங்கி நாயகனைநோக்கி ஒ சுவாமி இனிமீது யானுங்கள் மனதின்படிக்கி நடக்கின்றேன் கோபஞ் செய்யவேண்டாம் இந்தத் தடவைமாத்திரம்க்ஷமிக்க வேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டனள் அதற்கப் பிராமணன் சம்மதித்து ஜாக்கிரதையாக யிருமென்று சொல்லி தான்புரோகிதஞ் சொல்லப்போயினர் இந்தப் பிராமணஸ்ரீயும்அன்றன்முதல் நாயகனுடைய இஷ்டப்படிக்கி வெகுநாள் நடந்துக் கொண்டிருந்தனள் அதையாவரு மறிந்துஇனியம்மாது பதிவிரதையாயினள் முன்னிருந்த துர்க்குணம் இவளைவிட்டு நீங்கி உத்தமகுணத்தை யடுத்திருக்கின்றதென்று யாவருங் கொண்டாடும்படி நல்லபேரை யெடுத்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் இந்தசந்தோபாபாவரரை அந்தப் பிராமணஸ்ரீயும் அவரைக் கண்டு மெத்தவினயமாகப் பணிந்துப் பிக்ஷையளித்து ஒசுவாமி அடியாளுடைய நாயகர் வீட்டினிலே கொஞ்சங் கலகம் நடந்தால் உடனே சம்சாரத்தை விடுத்துச் சன்னியாசியாகி தங்களையடுத்து உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு காடேறிதியாய்ப் பிக்ஷையெடுத்துப் புசித்து பகவந்நாமத்தைத் துதித்து மேலாகிய வைகுந்தபதவியை யடைகிறேனென்று சொல்லி பயமுறுத்துகிறார் இதற்கு நானென்ன செய்வேனென்று வெகுவாகப் பிரலாபிக்கும் அந்தப்பிராமண ஸ்ரீயை நோக்கி அந்த சந்தோபாபாவரர் சொல்லுகின்றார் ஒ அம்மா பாக்கியவதி நீயாதொன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம் அப்படியவர் சம்சாரத்தைவிட்டு சன்னியாசி யாசிரமத்தைத் தொட்டு என்னிடம் வருவாரேயாகில் யானதற்குத் தக்கத் தந்திரங்களைப் பண்ணி மருபடி யுன்னிடம்வந்து சம்சாரியாகும்படிச் செய்கிறேனென்று சொல்லிப் போயினர் அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுப் பிராமணஸ்ரீயானவள் மெத்த சந்தோஷித்து இனிநமக்கு பயமில்லையென்று கெர்வித்து அந்நாள்கடத்தி மறுநாளே பழையபடி நாயகன் சொல்லைக் கேளாமலும் அவரை மதிக்காமலும் ஏடாகூடமாகப் பேசத்தலைப் பட்டாள் இதையறிந்து அந்தப் பிராமணன் அடிபாதகி உனக்கென்ன அடிக்கடி இப்படிப்பட்ட துர்க்குண முண்டாகின்றது யானெத்தனைத் தடவை யுனக்குப் புத்தி சொல்லுகின்றது நற்குணமுடையவர்களுக்கு ஒருதடவை சொன்ன மாத்திரத்தில் தெளிவுடன் நடப்பார்கள் துஷ்டர்களுக்கெத்தனை தடவை சொல்லினும் அவர்களுக்குண்டாகிய துர்க்குணத்தையே காட்டுவார்கள் அதைப்போல நீதுஷ்டியானபடியினலே உனக்கெத்தனை தடவைசொல்லினும் உனக்குண்டாகிய துர்க்குணத்தையே காட்டுகின்றாய் மேலும் பதிக்கித்தக்கசதிகிடைப்பாளாகில் எவ்விதத்திலாகிலும் பொருந்தி சம்சாரத்திலிருந்து நாளைப்போக்கலாம் சிறிதேனும் ஏறுமாறுகப்பேசி கணவனுக்கு மனநோகும்படி செய்துக்கொண் டிருப்பாளேயாகில் அப்படிபட்ட சம்சாரத்தை விட்டுச் சன்னியாசியாகி வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டுப் போவதே மேன்மை யாகுமென்ற நீதிவாக்கியத்துக் கிணங்கி யான் சன்னியாசியாகி சம்சாரத்தைவிட்டு இப்போதே வெளிப்பட்டுப் போகிறேன்பாருமென்றுசொல்லி இப்பிராமணன் அக்கணமே சன்னியாசி வேடந்தரித்து சம்சாரத்தைத் தனியேவிடுத்து வீட்டை விட்டு வெளிப்பட்டு நடந்து சந்திரபாகா நதிக்கும் கமடாநதிக்கும் நடுவினி லிருக்கும் சிவஸ்தலத்தை யடுத்து அங்கு பகவத்பஜனை செய்துக்

Koviloor Digital Library

கொண்டிருக்கும் சந்தோபாபாவரைக்கண்டுபணிந்து எழுந்துநின்று கைகூப்பிக்கொண்டு ஓசுவாமி யெனக்குண்டாகிய குறைகளை செவிசாத்திக் கேட்டு என்னையாண்டு ரக்ஷிக்கவேணும் சுவாமியென்று பணிவாகச் சொல்லத் தொடங்கினன்.

ஓசுவாமி அடியேனுக்கு சிறுவயதிலேதானே விவாகம் நடந்தது அன்றுமுதலாடங்கி இன்னாள் பரியந்தம் சம்சாரமானது என்சொல்லைக் கேளாமல் ஏறுமாருக நடந்துகொண்டே வருவாள் அதைப்பற்றி யான் அனேக தடவைகள் புத்திமதிகளைச் சொல்லித் திருத்தப்பாடு செய்வதுண்டு அந்தப்புத்தியைக் கேட்டு அவளும் எனக்கிணங்கி சிறிதுநாள் நடந்துகொண்டிருந்து பழயபடி அர்க்குணமுண்டாகி எதிர்த்து பேசுவதினால் என்மனந் தாளாமல் இன்றுதினம் நிட்சித்தனுகி யென்சம்சாரத்தை விடுத்துத் தேவரீரிடம் வந்தடுத்தேன் என்னையனுதாபனை செய்யாமல் அனுக்கிரகம் செய்து உபதேசிக்கவேணுமென்று விழுந்து பணிந்து வெகுவாக வேண்டிக்கொண்டான் இப்படி வேண்டிக் கொள்ளும் பிராமணனை நோக்கி அந்த சந்தோபாபாவரர் சொல்லுகின்றார் கேளுமையா பிராமணரே யானோ சூத்திரன் தாங்களோ பிராமணர் உமக்கு யானுபதேசஞ் செய்வது நீதியோ அன்றியும் உபதேசஞ் செய்துகொள்ள விருப்பங்கொண்டுவந்து ஆசானைப்பணிந்து வேண்டிகொள்ளுஞ் சிஷனுயிருக்கினும் அவனைப் பனிரெண்டு வருடகாலம் சோதித்து உத்தமனுயிருக்கும் பக்ஷத்தில் அச்சிடனுக்குபதேசிக்கச்சொல்லி தருமசாஸ்திர முறையிடுகின்றதுஉத்தமனுமானும் சோதனை செய்யாமலும் உபதேசிக்கும் ஆசானுக்கும் நரகமே துஷ்டனுக்கும் நரகமே பிராப்தியாகுமென்றும் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றதே அப்படிக்கி விதியிருப்பதாலுன்னைப் பரிசோதனை செய்யாமல் உனக்கு யானுபதேசஞ் செய்வதில்லை யென்றுக் கடுமையாகப் பேசும் ஆசானைநோக்கி அந்தப் பிராமணன் ஒசுவாமி யான் வெகுகாலமாக சம்சாரத்துடன் மெத்த கஷ்டப்பட்டு மனம்வெறுத்து சம்சாரத்தை விடுத்துச் சன்னியாசியாகி வெளிப்பட்டுவந்து தேவரீருடையதிருவடித் தாமரைகளையடுத்து வேண்டிகொள்ளும் அடியேனையுஞ் சோதிக்கவேணுமோ ஓசுவாமி இக்காயம் நிலையல்லவே இதை நிஜமென்றெண்ணி பனிரெண்டுவருடகாலந் தங்களுக்குத் தொண்டுசெய்து கொண்டிருப்பதற்கு இப்பவோ எப்பவோ இத்தேகத்தை விடுத்துயிர் பிரிந்துப்போவது அப்படிக்குயிர் பிரிந்து தேகத்தை விடுத்துப் போயினபின்பு உபதேசமெங்கே செய்து கொள்ளுகிறது ஓசுவாமி இப்படிப்பட்ட மரணகாலம்வந்து சம்பவிப்பதற்கு முன்னமே ஆசானிடத்தில் உபதேசஞ் செய்து கொண்டவனுக்கன்றோ முத்தி முத்திக்குகந்த பத்திபத்திக்குகந்த வைராக்கியமு மெனக்குண்டாகும்படி கடைகண்பாரும் ஓசுவாமி யென்று வேண்டிகொண்டான் அதற்கந்த சந்தோபாபாவரர் ஓ பிராமணரே உமமைப் பனிரெண்டு வருடகாலம் பரிக்ஷிக்க வேண்டியதில்லை சிலநாளுக்குள்ளாக உமக் குபதேசிக்கிறேன் நீர் பயப்படாம லிருமென்று சொல்லி மேலும் உன்னுடன் யான் சங்கமஞ்செய்துகொண்டிருப்பது எனக்குமெத்த மேலாகும் அன்றியும் உன்னைபோலெனக்குவைராக்கிய புருடன்கிடைப்பது மெத்த அருமையாகு மென்றுசொல்லி பின்னும் ஒபிராமணரே இப்போதெனக்கு மெத்த தாகதாப மாயிருக்கிறது ஆகையாலிந்த சொரகுடுக்கையை யெடுத்துச்சென்று தண்ணீர்முகந்துக் கொண்டு சீக்கிரம்வந்து சேருமையா மேலும் நீ உடுத்திக்கொண்டிருக்கும்படியான வஸ்திரத்துடன் போவையாகில் இவ்விடத்தில் கள்ளர்கள் மெத்த விருப்பதால் வஸ்திரத்தின் பொருட்டு உன்னையடித்துவிடுவார்கள் ஆகையால்வஸ்திரத்தை களைந்துவைத்து விட்டுபோமென அந்தபடியே யப்பிராமணன்தான் உடுத்தியிருந்த வஸ்திரத்தை களைந்து வைத்துவிட்டு கௌபீனத்துடன் சொரகுடுக்கையைக் கைக்கொண்டு தண்ணீரின் பொருட்டு நதியை நோக்கிச்சென்றான்.

இவ்வாறு பிராமணன் சந்தோபாபாவரர் சொற்படி கௌபீனத்துடன் சொரகுடுக்கையைக் கைக்கொண்டு நதியைநோக்கிப் போனபிறகு சந்தோபாபாவரர் அந்தப் பிராமணனுடைய வஸ்திரத்தை யெடுத்து துக்குத் தூக்காக கிழித்தெறிந்து மேலுமவன் கொண்டு வந்த சொம்பையும் நதியினில் விழப்போட்டு விட்டு ஸ்ரீ ஹரிபஜனை செய்துகொண்டிருந்தார் இதற்குள் பிராமணன் நதிக்குச்சென்றுத் தண்ணீர் முகந்துகொண்டு வந்து கொடுத்தான் அதையந்த சந்தோபாபாவரர்பெத்துக்கொண்டு தனக்குப் பசியா யிருக்குதென ஏசுபாயி வேப்பன்பட்டையை கொடுத்தாள் அந்தப் பட்டையிற் சந்தோபாபாவரர் வேண்டுமான வரைக்கும் புசித்து மிச்சத்தைத் தன்பத்தினிக்கும் பிராமணனுக்குங் கொத்துப் புசிக்கச் சொன்னார் அதையந்த உத்தமி தேவாமிர்தத்தைப் போலப் புசித்துத் திர்ப்தி யடைந்திருந்தனள் பிராமணனோ அந்த வேப்பம்பட்டையை கடித்துத் தின்று அதிக கசப்பா யிருந்தமையால் வாயிலெடுத்துக் கொண்டு ஐயோ சம்சாரத்துடன் கலகஞ்செய்து யாவத்தையும் விடுத்துச் சன்னியாசிவேடந்தரித்து உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு போகலாமென்று யெண்ணி வந்த நமதெண்ணம் ஒருவேளைக்கே புசிப்புசில்லாமல் மெத்த கஷ்டப்படலாயிற்றே வேப்பம் பட்டையைத்

Koviloor Digital Library

தின்னும்படியாக நேரிட்டதே இந்த வேப்பம்பட்டை
யைத் தின்றுக்கொண் டெத்தனை நாளைக் கிருக்கின்றது
கஷ்டத்துடன் கஷ்டமாய் சம்சாரத்திலேதானே யிருந்
துக் காலம் போக்கலாமே என்னுடைய மந்தப்புத்தி
யினுல் சம்சாரத்தை விடுத்துச் சன்னியாசி வேடந்தரி
த்து இங்குவந்து வாயிக்கு ருசியான பருப்பு ரொட்டி
முதலான திவ்வியமான அன்னத்திற்கு கஷ்டப்படலா
யிற்றே இதற்கு நானென்னசெய்வேன் எப்படி ஜீவனஞ்
செய்துய்வேன் இந்தவினைக்கி யாவரைவைவேன் எத்த
னைநாளைக்கிந்த வேப்பம்பட்டையைத் தின்று நைவேன்
அன்றியும் கட்ட வஸ்திரமுமின்றிக் கோமணுண்டியாகத்
திரியும்படியாயிற்றே என்னுடைய கௌரவமெல்லாம்
போயிற்றே யென்று பிரலாபித்துக்கொண்டிருக்கையில்
சந்தோபாபாவரர் இதையறிந்து ஒபிராமணு சகலத்தை
யுந் துறந்துச் சன்னியாசி வேடம்புனைந்து ஸ்ரீராமபஜ
னை பஜிக்குமுமக்கு உருசியுள்ள வஸ்துக்களின்மீதுஇன்
னமுமிச்சை யேதுக்கு கிடைத்ததைப் புசித்து பசியாறி
யிருப்பதே மேன்மை அதைவிடுத்து ரசவர்க்கங்களே
வேணுமென்ற தந்திரமுமக் குண்டாயிருப்பது சரியல்ல
பரதந்திரராகி எந்தவேளை லெது கிடைக்கின்றதோ
அதைப்புசித்து திரித்தியடைவ தல்லோ மேன்மை
என்றுசொல்லி வேப்பிலையைக் கொடுத்துப் புசிக்கும்
படி நேமித்தார் அதனை யந்தப் பிராமணன் கைக்கொ
ண்டு புசித்துப்பார்த்து சரிப்படாமலந்த வேப்பிலையை
யப்பிராமணன் திரும்பியும் சந்தோபாபாவரரிடங் கொ
டுத்து எவ்வளவு கேவலஸ்திதியை யானடைந்தேன்ரொ
ட்டியும் பருப்பும் தின்றுக்கொண்டிருந்தேன் அது இது
வரைக்கு மெனக்கு மெத்த உருசியாயிருந்தது அதை
விடுத்த கசப்பு வஸ்துக்களைத் தின்ன எனக்குச் சகிக்க
வில்லையே உலகவாழ்க்கைக்கு வேறுபட்டிருக்கின்றது
பரமார்த்தமானது இதையறியாமல் இவ்வேடத்திற்குட்
பட்டேன் என்றுசொல்லிகொண்டே குளிருக்கும் அதி
லுலுண்டாகும் நடுக்கலுக்கும் பசிக்கித்தக்க ஆகாரமில்
லாத ஆயாசத்திற்கும் மெத்த வருத்தத்தினுல் துக்கம
டைந்து கொண்டிருக்கையில் சந்தோபாபாவரர் சொல்
லுகின்றார் ஒ பிராமணரே முன்னமென்னிடம் நீவந்த
போது சொல்லியதை மறந்து விட்டையோ அதென்ன
வெனில் ஒசுவாமி இன்றுடன் சம்சாரமென்னும் விலங்
கை வெட்டியெறிந்து சன்னியாசியாகிவந்தேன் எனக்கு
உபதேசஞ் செய்ய வேணுமென்று சொல்லிய நீ இப்
போது வேதாந்தவிஷயத்தை விடுத்துச் சம்சாரத்திற்கு
போக வெண்ணமுடையவன் முன்னமே எனக்கு சம்
சாரம் வேண்டாமென்று சொல்லி சன்னியாசிவேடந்
தரித்துகொண்டு என்வரவேணும் ஆதியிலொரு மனித
னுக்கு க்ஞானம்பக்தி வைராக்கியம் இம்மூன்று முண்
டாயின பிறகன்றோ ஆசானிடத்தி லனுக்கிரகம் பெற
வேணும் அதைவிட்டுப் பபத்தசம்சாரியாகிய நீ சன்னி
யாசியாவது இப்படித்தானே வீணுயேன் கலகம்விளைத்
துச் சம்சாரத்தை விடுத்து வந்தாயென அதற்கந்தப்
பிராமணன் ஒசுவாமி சத்குருநாதரே என்னுடையமனை
யாள சண்டை செய்தபடியால் யான்மனதில் துக்கம
டைந்து ஆயாசத்தினுல் தங்களிடம் வந்தேனேயன்றி
இந்த பகவத்விஷயம் இவ்வளவு கஷ்டமென் றறியாமற்
சுலபமார்க்கமாகுமென்றுக் கருதி சன்னியாசி வேடம்
புனைந்துவந்தேன் இனிசந்தேக மடையாமல் உன்னு
டைய சங்கமம் எனக்கு நன்றாயிருக்கவில்லை யான்திரு
ம்பியும் சம்சாரத்தினிடமே போகலாமென்றுப் பிரயத்
தினஞ் செய்கிறேன் அப்படியான் போவதற்கும் இடை
யில் வஸ்திர மில்லையே அதுவும் போய்விட்டதே
மேலும் மெல்லன இரவினில் போகலாமென் றோசித்
தாலோ இந்த கோலத்தை மனையாள் பார்த்தால்
மெத்த அலக்ஷியஞ்செய்வாள் மதிக்கவுமாட்டாள் இதற்
கென்ன யான்செய்வேன் என்று பிரலாபித்துக் கொண்
டிருந்தான்.

இந்தப்படி யப்பிராமணன் பிரலாபித்துக் கொண்
டிருப்பதை சந்தோபாபாவரர் அறிந்து ஓ பிராமணு பர
மார்த்த மார்க்கத்தைக் கண்டுதெளிய சக்தியில்லாத நீ
சன்னியாசியாகி யேன் வெளிப்பட்டாய் பெருத்த தண்
டனைக் குட்பட்டாய் வைராக்கியசிலனுக்கல்லோ பரமா
ர்த்த மார்க்கந் தெரிந்துக்கொள்ள சாத்தியப் படுமா
மேலும் இப்படிப்பட்ட கேவலனுகிய நீயுன் சம்சாரத்
துடன் கலகம் விளைப்பதேன் அடிபெண்ணே நான் சந்
தோபாபாவரரைப் போலச் சன்னியாசியாகி வெளிப்
பட்டு போவேன் என்று யேன் அம்மாதுடன் வைராக்
கியம் பேசவேணும் பேசிச் சொற்சோர்வு படவேணும்
திடவைராக்கியமுடைய சாதுக்களுக்கே பரமார்த்தத்
தின் மார்க்கம் பிடிப்படாமல் ஏங்கித் தவிக்கின்றார்கள்
அப்படிப்பட்ட மேன்மையான பரமார்த்தத்தைக் கேவ
லம் எளிதினி லுணரலாமென்று வந்தனையோ இனிமே
லாகிலு முன்னுடைய மனையாளுடன் கலகஞ் செய்யா
மல் இருப்பாயாகில் மெத்த மேன்மையாக இவ்வுலகத்
தினில் நல்ல கீர்த்தியைப் பெற்றுய்வாய் அப்படிக்கிரா
மல் விட்டோபாமீது ஆணையாக அடிக்கடி கலகஞ்செய்
யாம லிருமென்றும் மேலுமிச்செய்தியை பிறரறியவொ
ட்டாமல் என்மனதிலேயே வைத்திருப்பேன் இப்படிக்
மனையாளுடன் நீகலக மேதுமின்றிச் சுகமாக யிருக்கா
மல் கலகஞ்செய்வையாகில் நீசன்னியாசியாகி வெளிப்
பட்ட செய்திகள் யாவத்தையும் நீவாசஞ் செய்யும்படி
யான ஊராரிடஞ்சொல்லி யுன்னையவமானப் படுத்தி

Koviloor Digital Library

விடுவேனென்று பயமுறுத்திப் போய்வாருமென்று விடைதந்தவுடன் அப்பிராமணன் அந்தவிடோபா திருவடித் தாமரைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒசுவாமி இனியான் யென்னுடைய மனையாளுடன் சண்டை செய்யாமல் எப்போதும் பத்திரமாக யிருந்துகொண்டு காலக்தைக் கழிக்கின்றேன் இதுசத்தியம் இதற்குசாக்ஷி சாட்சாத் பாண்டுரங்க நாதரிருப்பாரென்ற மாத்திரத்தில் அந்த சந்தோபாபாவரர் பிக்ஷையின்பொருட்டு வெளிப்பட்டுச் சென்று இப்பிராமணன் வீட்டை யடைந்து பிராமணன் மனையாளையழைத்து பிக்ஷைகேட்டு வாங்கிக்கொண்டு ஒ அம்மா பாக்கியவதி உன்பதிக்கி இன்றையதினம் தக்க சிக்ஷை செய்வித்தேன் இனிமேலென்று முன்னுடன் சண்டைசெய்யார் மெத்த சாதுவாகவிருப்பார் நீயுமவருக்குத் தக்கப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும் நமதிஷ்டப்படிக்கி நாயகன் வந்துவிட்டாரே என்று சொர்வித்து அக்கிரமங்களுக் குட்படாமலவரைக் காப்பாத்திக்கொண்டு காலங்கடத்த கடவாயென்றும் இன்றிரவுக்குள் கணவன் கௌபீனத்துடன் வருவார் அவரைப்பார்த்து கேலிசெய்யாமலும் அவருக் கிணங்கி வணங்கி நடந்துகொள்ளுமென்று சொல்லித் தன்னிருப்பிடத்தையடைந்துப் பிராமணனைநோக்கி ஒஐயாபிராமணரே இனிசுகமாக உமதுவீட்டிற் கேவலாம் கலகமின்றி யுன்மனையாளுடன் கூடி வாழ்ந்திருமென்று வாழ்த்தியனுப்ப அப்பிராமணனும் அவரை பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு நடுராத்திரி வேளையிலவ்விடம் விட்டு புறப்பட்டு யாருக்குந்தெரியாமல் நடந்துத்தன்வீட்டை யடைந்தான் அந்தப்பிராமணஸ்ரீயும் அவரைக் கண்டவுடன் மெத்த சந்தோஷமடைந்து அவருக்கு ஸ்னானஞ் செய்வித்து நல்லவஸ்திரங்களை யீந்து அறுசுவையன்ன பானதிகளையுதவி வேண்டிய தொண்டுகளை யெல்லாஞ் செய்து மெத்தப்பிரியமாகப் போஷித்துக் கொண்டிருக்கப் பிராமணனும் அன்றுமுதல் கலகமின்றி வெகுநீதிமானுகித் தானும் ஸ்ரீராமபஜனை யிடைவிடாமற் செயதுக்கொண்டு மிருந்தான்.

இவ்வண்ணம் பிராமணன் மனையாளுடன் கலகமின்றியிருக்கச் சந்தோபாபாவரர் ஆஷாடமாசத்திய பிரமோற்சவத்திற்குப் போகவேணு மென்றெண்ணி புறப்படுகிறபோது இந்த சந்தோபாபாவருடன் இரண்டாயிரஞ் ஜெனங்கள் பின்றொடர க்ரமானபக்தி வைராக்கியத்துடன் கிருஷ்ணராமா கோவிந்தா ராமகிருஷ்ணகோவிந்தாவென்று பஜனை செய்துக்கொண்டு போகையில் ஒவ்வொருவரும் நிர்மலபக்தியுடன் ஆடியும் பாடியுந் தங்களைமறந்து அகங்கறைந்து பரமானந்த மென்மேலு முண்டாகித் தங்களைமறந்துத் தலைவனிற்கலந்து தசமி வரையில் நாசிங்கபுரத்தைச் சேர்ந்து அங்கு பிரவாகம் பெருகியோடும் சந்திரபாகாநதியானது கங்குகரைகொள்ளாமல் ஜலமானது ஓடுவதைக்கண்டு அதைக்கடந்து போவதற்கு மெத்தப் பயமடைந்து அங்கிருக்கையில் இந்த ஏகாதசியில் பகவானைச் சேவிப்பதற்குத் தடையாகி பெருகிச் சந்திரபாகாநதி ஜலமானது பூரணமாகப்போகின்றதே இதற்கென்ன செய்யலாமென்று சந்தோபாபாவரரும் மத்துமுள்ள இரண்டாயிரஞ் ஜெனங்களும் பதறிக் கதறி விசனப்பட்டுக்கொண்டு இந்தநதி பகவானுடைய சேவை நமக்கு கிடைக்கவொட்டாமல் குறுக்கிட்டதே ஓ பாண்டுரங்கா இத்தனைபேர்களும்ஏககாலத்தி லென்னபாவஞ் செய்தவர்களோ எங்கள்வினையோ இப்படி நதிபெருகித் தடைசெய்ய எங்களெண்ணங்கள்தான் கெட்டதோ எங்கள்பாவம் இப்படிப் பட்டதோ நாங்கள் பண்டுசெய்த கர்மங்கள் உட்பட்டதோ பகவானுடைய தெரிசனஞ்செய்யாத எங்கள் துஷ்டக்கர்மங்க ளெப்படிப்பட்டதோ இங்கு சமீபமாக வந்தும் தேவரீரை சேவிக்காமலிருக்குஞ் சாபந்தான் யாரிட்டார்களோ யெந்த பெரியோர்களிட மபசாரப்பட்ட தோஷமோ என்று பலவாறு சிந்தித்து நொந்தார்கள் அப்போது சந்தோபாபாவரர் தன்மனதைச் சஞ்சலத்தில் விடுக்காமல் பரிசுத்தமான மனதுடன் ஒஜெகதீசா சர்வேசா பந்தபாபநாசா பத்தர்கள் தம்பிராணேசா விசுவாசா விண்ணர்கள்நேசா விளங்கும் பொற்பிரகாசா பண்டரிபுரவாசா பவபக்தநாசா விசுவேசா யாங்களெல்லாருந் தேவரீரை சேவிக்கவெண்ணி இத்தனைதூரம் ஆவலுடன் வந்தும் எங்களுக்கு நினதறிய சேவைகிடைக்காம லிந்தச் சந்திரபாகாநதிக் குறுக்கே தடைபடுத்தியபடியால் யாங்கள் மெத்தவிசனப்பட்டிருக்கின்றோம் தேவரீர்மனதில் நினைத்தால் இந்தசந்திரபாகாநதி யொரு லக்ஷியமோ அபாரமான பாற்கடலிற் சயனத்திருக்கோலங் கொண்டிருக்கும் லட்சுமிநாதா பொற்றாமரைப் பாதா வேதவினோதா விளங்கும் பிரக்கியாதா மதுசூதாமா மனோஹரா முரகரா முசுகுந்தவரதா மோகனாகாரா அபாரகருணாபாரா வாரா அப்ரமேயா அரவணைச்செல்வா அனந்தசயனா ஆதிமத்தியாந்தரகிதா அமலவிமலா நிர்மலா மச்சகச்சவராக நரசிங்கவாமனா பரசுராமா ஸ்ரீராமா பலபத்திராமா கலிகிமுதலாகிய தசாவதாரங்களெடுத்து அநேகசாதுக்களை ரட்சித்தும் சிட்சித்தும் இவ்வுலகத்தினில் தருமத்தை நிலைநாட்டிய புருஷோத்தமா புராணபுருஷா மனதினில் நினைத்தமாத்திரத்தில் சகலலோகங்களை சிஷ்டித்தும் உடனே ரக்ஷித்தும் சங்கரித்தும் ஊழிக்காலத்தில் அண்டரண்ட சராசரங்களையுங் குக்ஷிக்குள்வைத்து ரட்சிக்கும் சர்வவல்லமையும் பொருந்திய ஆதிதேவா தேவரீரின்மீது பாரத்தைப்

Koviloor Digital Library

போட்டு அடியேன் இந்த சந்திரபாகா நதியிலிரங்கி அக் கரைசேர வெண்ணித் துணிந்தேன் கரைசேர்த்தாலும் உமதுபாரமே நதியினி லடித்துப்போய்க் கடலிற்சேர்த் தாலும் உமதுபாரமே என்றுசொல்லித் திடச்சித்தனுகி இந்த சந்தோபாபாவரர் சந்திரபாகாநதியினிலிரங்கினர் அதைக்கண்டு உடன்வந்த இரண்டாயிரம் ஜெனங்களும் அவர் பின்னேயிரங்கி பாண்டுரங்கநாதரைத் துதிசெய் துக்கொண்டே நடந்தார்கள் அப்போது சாக்ஷாத் பா ண்டுரங்கநாதன் முன்னம் மந்திரகிரிபர்வதத்தைப் பார் க்கடலினில் போட்டு வாசுகியைத் தாம்பாகப் பூட்டித் தேவர்கள் வால்புரமும் இராக்கதர்கள் சிரசின்பக்கமாய் நின்று கடைகிறபோது அம்மலையானது கடலினில்மூழ் கிப் போகாவண்ணம் கூர்மாவதாரமெடுத்துத் தன்முது கினு லம்மலையைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்ததைப் போல இக்கலியுகத்தினில் சந்தோபாபாவரர் தம்பொருட்டுப் பாண்டுரங்கநாதன் ஆமைவடிவமெடுத்து இந்த இரண் டாயிரத் தொருவரையும் அந்த சந்திரபாகாநதியினில் மூழ்கிப் போகாவண்ணம் தன்முதுகின்மீது தாங்கிய போது வெள்ளப்பெருக்கானது அளவுகடந்தும் கங்கு கரைகாணாமலும் பிரவாகிப்பதாலும் இவர்களுக்குமுழ ங்கால் ஜலமாகவே யிருந்தது அதனுலிந்த இரண்டாயி ரத் தொருவரும் மெத்த சந்தோஷத்துடன் அக்கரை சேர்ந்து ஸ்னானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு ஒ பாண்டுரங்கா பக்தசங்கா பவபங்கா மங்களாங்கா ககது ரங்கா மாதங்காவென்று துதிசெய்துக்கொண்டே சந்நி தியைநோக்கிப் போகிறபோது சந்தோபாபாவரர் நேத் திரங்களுக்குக் கூர்ம அவதாரசேவை கிடைக்க அந்த சேவையினிலீடுபட்டு வேதத்துக்கும் பஞ்சபூதத்துக்கும் வாக்குக்கும் முனிவர்கள் மனதுக்குமெட்டாத பரஞ் சோதியே சகலநற்குணங்களையும் ஆபரணமாகப் பூண் டிருக்கும் நீதியே சிருஷ்டிக்கு முதல்வராகத்தோன்றித் ஆதியே எங்கள் நிமித்தியம் தேவரீர் கூர்மாவதார மெடு த்து இந்தச் சந்திரபாகாநதிக் குள்ளிருந்துக் கொண்டு எங்களை நின்முதுகின்மீது நடந்துபோகும்படி யக்கரை க்கும் இக்கரைக்கும் நீண்டு முழுகிப் போகாவண்ணம் துடையளவு ஜலமிருக்கும்படி கிருபாநோக்கம் புரிந்த ஐயனே மெய்யனே! துய்யனே! சங்குசக்கரக்கையனே! என்று புகழ்ந்துக் கொண்டாடித் தன்னுடன் வந்தவர் கள்முன்னம் நடந்து பண்டரியை யடைந்து சந்நிதிக் குட் புகுந்து பகவானுடையத் திருவடித் தாமரைகளிற் பணிந்து பாதாதிகேச பரியந்தம் சேவித்து பரமானந்த மடைந்தவராகி ஓஜெகதிசா அடியேன் வசிப்பதற்குத் தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளில் இடந்தரவேணு மென்று வேண்டிக்கொள்ளும் சந்தோபாபாவரரையும் இவர் மனையாளாகிய ஏசுபாயியையுங் கண்டு ஓ புனித வரனே புனிதவதியே நீங்களிருவரும் என்னிடத்திலே யே சதாகாலமும் வாசம் பண்ணிக் கொண்டிருங்களெ ன்று வரந்தந்தார் அந்தப்படியே சந்தோபாபாவரரும் ஏசுபாயியும் சிலவருடகாலம் அந்தப்பண்டரிபுரத்திலே யே வசித்துக்கொண்டிருந்து பகவான்மனப்படி ஸ்ரீ வைகுந்தமாநகரத்தை யடைந்து நித்தியசூரிகளுடன் கலந்து இன்புற்றிருந்தார்கள்.

வாழி விருத்தம்.

சிந்தைதனில்மிகக்களித்துற் றேசிகனருள்பெற்றேன்வாழி
நந்தநந்தனன்பக்தியில்நாளும் போக்கினேன்வாழி
விந்தையாய்ப்பண்டரிபுரத்தை மேவினவள்ளல்வாழி
சந்தோபாசரணமலர்ச சந்ததமும்வாழிவாழி.

விட்டலேதவாயநமஃ

சந்தோபாபாவரர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ
ஸ்ரீஜனார்த்தனயநம:

ஸ்ரீ ம த்
விட்டலதாசர் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

சிட்டாகளேத்துஞ் சேஷசயனனைப்பாடியாடி
மட்டுமிதமிலாதவிந்தை மன்னனாட்டத்தைத்
திட்டமாய்நிருத்தியென்றுந் தேவனைக்கண்டுபோற்றும்
விட்டலதாசர்சரண விமலத்தைபோற்றிசெய்வாம்.

கதையின் வரலாறு.

வடக்கே இந்துஸ்தானி தேசத்தினில் பிரமகுலத்தினிலுதித்த அண்ணன்தம்பிகளிரண்டுபேர்களிருந்தார்கள் அவர்களிருவரும் வேதசாஸ்திர புராண இதிகாசங்கள் முதலான சகல கல்விகளிலுந் தேர்ந்தவர்களாகியு மிகுசிலர்களாகியும் புத்திமான்களாகியும் நற்குணங்களையெல்லாம் ஆபரணமாகப் பூண்டவர்களாகியும் அந்நகரத்திலுள்ளச் சகலரும் புகழும்படியான கீர்த்தி பெற்றவர்களுமாகி யிருக்கிறபோது மூத்தோன் சமஸ்தானத்தில் வித்துவானாகியும் இளையோன் புரோகிதராகியுமிருந்து அளவிலாதப் பொருளைச் சேகரித்து இருவரும் தங்கள் மரபினிலுதித்த உத்தமிகளாகிய இரண்டு கன்னிகைகளைப்பேசி இருவரும் மணம்புரிந்துக் கொண்டு நிகழுஞ் சதையைப்போலவும் மலரும் மணம்போலவும் பாக்கினிற் சுவையைப் போலவும் கரும்பிற்குள் உருசியைப்போலவும் கணவனைவிட்டுப் பிரியாத மங்கையைப்போலவும் ஒருவரைவிட்டொருவர் பிரியாமலும் வெகு அன்னியோன்னிய மாகவும் நேசர்களைப்போல வெகுநாள் கடத்திக் கொண்டிருக்கிறபோது மூத்தோனுக்குப் புத்திரபாக்கியமில்லை இளையோனுக்கோர்புதல்வன் பிறந்தான் அப்புதல்வனுக்குப் பனிரெண்டாநாள் தங்கள் பந்துமித்திரர்கள் முதலானோரை வரவழைத்து நீராட்டி மைதீட்டி ஆபரணங்கள்பூட்டிச் சீராட்டிப் பாராட்டி அனைவர்கள்முன்னிலையில் விட்டலனென்று நாமகரணமிட்டுத் தொட்டிலில்போட்டுத் தாலாட்டிப் புத்திரோச்சவத்தைப் பிரமோச்சவமாகக் கொண்டாடிவந்த விருந்தினர்கட்கெல்லாம் அறுசுவையன்னம் பரிமாரிச் சந்தண புஷ்பத்தாம்பூல தக்ஷிணைகளளித்து அவரவர்கள் தங்கடங்களிடம்போகச் சிலவளித்து அப்புத்திரனை நாளுக்குநாள் செல்வமாகவளர்த்து வந்தார்கள் புதல்வனும் சுக்கிலபக்ஷத்து சந்திரனைப்போல வளர்ந்துக்கொண்டு ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான்கு ஐந்துவயதானவுடனே அப்புதல்வனுக்கு க்ஷெளளம் உபநயனம் முதலான சுபங்களை நடத்தி பள்ளியிலோத விடுத்தார்கள் அந்தவிட்டலனும் உபாத்தியாயர் சொற்படி நடந்து கல்வியைக் கற்றுக்கொண்டிருந்தான்.

Koviloor Digital Library

இவ்வண்ணம் அந்தவிட்டலன் வெகு சிரத்தையர் க்கல்வியை கற்றுக்கொண்டிருக்கையில் இவன்தந்தைக்கும் பெரியதந்தைக்கும் பெரிய தந்தைக்கும் கலகம் நேர்ந்து பாகித்துக்கொள்ள வெண்ணங்கொண்டு பாதிக்கிறபோது புரோகிதன் மூத்தோனைநோக்கி எல்லாப் பொருளும் இந்நகரத்தினில் யான் புரோகிதஞ்சொல்லி சம்பாதித்ததே அன்றி நீரென்ன சம்பாதித்தது உமக்கேது சமபாகம் நாமாட்டேனென்றனன் அதற்கு மூத்தோன் அடாதம்பி யான் ராஜ சமஸ்தானத்தினில் வித்துவானை விருந்து சம்பாதித்த திரவியமே யாகும் நீ புரோகிதஞ் சொன்னவ னுகையால் உனக்கவ்வளவுசம்பாதனை யேது யெதோ கிஞ்சித்துப் பொருளைச் சம்பாதித்துவிட்டு எல்லாம் நானே சேகரஞ்செய்தபொருளே ஆகையாலுமக்கு சமபாகங் கொடுக்க மாட்டேனென்று சொல்லுவது நீதியோயென்று ஞாயம்பேசிக் கொண்டேயிருந்து ஒருவருக் கொருவர் அடிதடிகளால்விடாது சண்டைசெய்து கிழிதுமேலிதாய் விழுந்து புரண்டுப் பொருளாசையால் ஒருவரையொருவர்க ளடித்தும் ஒருவரை யொருவரிடித்துங் குத்தியும் வெட்டியும் தீராக் கோபங் கொண்டவர்களாகிப் போராடுகையில் அக்கம் புக்கத்தினி லிருப்பவர்கள் வந்து இவர்கள்செய்யுஞ்சண்டையைப் பார்த்து இதென்ன விபரீதம் அற்பமாகியும் அழிந்துபோவதாகியும் நிலையில்லாத தாகியும் பிராணனைப் போக்குவதாயுமாகிய பொருளின் விஷயத்தினிலிப்படி சண்டைசெய்துக் கொண்டவர்களை நாங்களிதுபரியந்தம் யெவர்களையுங் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை மேலும் நீங்களென்ன அன்னியர்களோ? அண்ணனும் தம்பியுமாகி யிருப்பதால் நீரதிகப்பொருளை யெடுத்துக் கொண்டாலு மென்ன இருவரு மனமொத்துப்போனல் மெத்தநன்று யிருக்கின்றது மேலு மிச்செய்தியை அன்னியர்களறிந்தால் சிறிக்கமாட்டார்களோ அது உங்களுக்கு அவமானமல்லவோ இதுகளை யோசிக்காமல் நீங்களிருவரும் பிராணன் போகிறதுகூடத் தெரியாமல் சண்டை செய்துகொள்ளுவது ஞாயமல்லவென்று பற்பல நீதிமதிகளைச்சொல்லி விலக்கிபார்த்தார்கள்ஏதேது ஒருவரையொருவர் விடாமல் வெகுமூர்க்கமாயும் பொருளின் மீதிலிருக்கும் அதிகஆசையினாலும் மெத்தகோபத்துடன் சண்டை செய்வதையுணர்ந்து இங்கிருந்தால் மோசமுண்டாகு மென்று யேந்து அவரவர்கள் தங்கடங்கள் வீட்டை யடைந்தார்கள்.

இவ்வண்ணம் இப்பிராமணர்க ளிருவரும் ஒருவரையொருவர் மிதித்து ரோஷமிகுதியால் பதைத்தும் பிடித்துங் கடித்தும் வாயினில்வந்த துர்ப்பாஷைகளால் வைதும் விடாதுசண்டை செய்தும் ஒருநாள் முழுதும் போராடி பிரர்சொல்லும் புத்திமதிகளைக் கேளாமலும் சாந்தகுணத்தை வசிக்காமலும் மூடத்தனமாக அடித்துக்கொண்டு பொருளாசையினால் இருவரும் மடிந்துபோயினர்கள் இச்செய்தியை அக்கம்பக்கத்திலுள்ளவர்கள் அரசனுக் கறிவித்தார்கள் அதை வேந்தன்கேட்டுத் தனது சமஸ்தான வித்துவானுடைய வித்வத்திறமைக்கும் அவர்க்குண்டாயிருந்த புத்தி நுட்பத்திற்கும் மெத்த விசனப்பட்டு மந்திரியுடன் வித்துவான் வீட்டிற்கு வந்து நடந்த செய்திகளை யெல்லாம் ஆதியோடந்தமாகக் கேட்டு இருவரு மிறந்து போனமையால் விசாரணை செய்யவும் தண்டனை விதிப்பதற்கு மில்லாமல் போனமையால் அந்த அரசன் இறந்துகிடக்கும் வித்துவானை நோக்கி ஒசுவாமி நீர் மெத்த சாதுவாச்சுதே உமக்கிப்படிப்பட்ட கோபமிருக்குமென்றும் யான் சிறிதுங் கருதவேயில்லையே இந்த அற்பபொருளுக்காக யேதுக்குசண்டைசெய்தீர் இப்பொருளை யெல்லாம் விடுத்து என்னிடம்வந்து என் தம்பியானவன் அக்கிரமமாக என்பாகத்தையும் கைக்கொண்டுமோசஞ் செய்துவிட்டானென்று ஒருவார்த்தை என்னிடஞ்சொன்னல் உடனே யவனை வரவழைத்து விசாரணைசெய்து உமக்குச் சேரவேண்டிய சமபாகத்தைக் கொடுத்து விடும்படி கட்டளையிட்டு நின்பாகத்தை நினக்குச் சேர்ப்பிப்பேனல்லவா அல்லது அந்தபாகத்தை பார்க்கிலும் நாலுபங்கு அதிகமாக யானுகிலுங் கொடுப்பேனே இதையெல்லாம் நன்றாயோசிக்காமல் அன்னியாயமாய் சண்டைசெய்துப் பிராணனை போக்கிக்கொண்டயே இச்செய்தியை பிறருக்குச் சொல்லி யவர்களால் நாமேனும் நமது தம்பியேனும் புத்திமதிகளைச் சொல்லக் கேட்பதை பார்க்கிலும் நம்மாலானமட்டுஞ் சண்டைசெய்து ஜெயித்தால் இப்பொருளை யெல்லாம் நாமடையலாமென் றெண்ணங்கொண்டுசண்டைசெய் திறந்தாயோ அல்லது அயனெழுதிய யெழுத்து யிம்மட்டில் தானோ என்று பற்பலவாறு விசனப்பட்டு ஒன்றுஞ் செய்வதற்கு முடியாமல் அடக்கஞ்செய்து விடும்படிக் கட்டளையிட்டு மந்திரியுடன் அரசன் அரண்மனையைச் சேர்ந்தான் உடனே இறந்துபோன இரண்டு பிராமணர்கள் மனைவிகளுந் தங்கடங்கள் நாயகன் மீது விழுந்து பதரிக்கதரி குய்யோ முறையோ வென்றழுது புலம்புகையில் இதற்குள்ளிவர்கள் மைத்துனர்களும் மாமன் மாமிகளும் வந்து மருமகனையும் மகளையும் பார்த்து விசனப்பட்டு உங்களிருவரையுஞ் சண்டைசெய்திறக்கும்படிப் பிரமதேவன் எழுதினதோ அல்லது எந்தப் பெரியோர்களிட்ட சாபத்தின் கொடுமையோ வென்றுசொல்லி ஒருவாறுகத் தேரி பிரேதசம்ஸ்காரத்திற்கு வேண்டிய சாமக்கிரிகைகளைச் சேகரஞ் செய்து இருவரையும் பாடையின்மீதேற்றி ஸ்மசான பூமியிற்

Koviloor Digital Library

சேர்த்துக் கட்டை மூட்டைகளையடுக்கி யதிலவர்களை கிடத்தி மூடிக் கொள்ளிவைத்துத தகனஞ்செய்து வீட்டையடைந்து யன்றுமுதல் பனிரெண்டுநாளைய கருமங்களும் நிறைவேற்றித் தங்கடங்க ளிருப்பிடஞ் சேர்ந்தார்கள்.

இவ்வாறு இவர்களிருவருக்கும் விட்டலனைக் கொண்டு கருமக்கிரியைகளை நடத்திவிட்டு பந்துமித்திரர்கள் போயினபின்பு சிலநாள்களுக்கெல்லாம் இந்த விட்டலனுக்கு கல்வித்தேர்ச்சியுண்டாகி மெத்த வல்லவனாகி சகலசாஸ்திர புராணங்களிலும் மெத்த சமர்த்தனாகியிருக்கிறபோது ஒருநாளிந்த விட்டலன் தன்தாயைநோக்கி ஓ அம்மணி! எனதுதந்தை யெப்படி யிறந்துபோயினாரென்று வினவ அதற்கந்தமாது மகனைநோக்கி அடா மகனே! அழகானமுகனே கேவலமாகியும் அற்பமாகியும் அழிந்து போவதாகியும் மிருக்கும் இதோ இந்தப் பொருள்களின்மீது அதிக ஆசைகொண்டவர்களாகி நினதுதந்தையும் பெரியதந்தையும் சண்டைசெய்துஇருவரும் ஒரேநாளில் மடிந்துப் போயினார்களென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தவிட்டலன் மெத்த விசனமடைந்து அற்பபொருளுக் காசைகொண்டா மடிந்து போயினார்கள் யான் கேழ்விப்பட்டமட்டில் அவர்களிருவரும் மெத்தக் கல்வியிற் சிறந்தவர்களென்றும் ஒருவர் புரோகிதரென்றும் மற்றொருவர் சமஸ்தான வித்துவானென்றுமறிந்தேன் இப்படிப்பட்ட சமர்த்தர்களாயிருந்தும் க்ஞானமில்லாமல் பொருளாசையினால் அடித்துக்கொண்டு மடிந்து போயினார்களென்று நீ சொல்லுவதுஞாயமோ பிர்மதேவன் யெழுதிய திவ்வளவே அந்த கெடுவுக்குள் அவர்கள் மரணமடையவேண்டிய விதியிருந்தபடியால் அவர்களந்தப்படியே அடித்துக்கொண்டு மாய்ந்துப் போயினார்கள் மேலுமிந்த செய்தியை யறிந்தவர்களெல்லாம் கேவலமாகப் பேசிக் கொள்ளுவதற்கு இடமாயிற்று இது வெகுகாலத்திற்குப் பேராகி விளங்கும் நாமிதைப்பார்த்திப் பேசிக்கொண்டு வீண்காலம் போக்குவதால் பிரயோஜனமில்லை யென்றுக்கருதி உடனே தந்தைகள் சேகரித்து வைத்திருக்கிற திரவியப்பெட்டியைத் திறந்துபார்த்து இந்த திரவியத்தை நல்லவிஷயத்தில் சிலவுசெய்ய வேணுமென்று யோசித்துக் கொண்டே தன்தாயை நோக்கி ஓ அம்மணி என்னுடைய தந்தைகள் செய்திருந்த புரோகிதத்திற்கேனும் அல்லது சமஸ்தான வித்துவான் உத்தியோகமாகிய இவ்விரண்டையும் நான் பார்க்கிறதில்லை ஏனெனில் இந்தஞாயமானது விஷயத்திற் கேதுவாகவிருக்கும் மேலும் நன்மார்க்கத்திலிருப்பவர்களை துன்மார்க்கத்திலிருப்பவர்கள் கண்டால் விரோதமே ஏனெனில் இவனென்ன பெரிய பக்தனைப்போலவும் வேதாந்தியை போலவும் சர்வசங்கத்தையும் விடுத்தத் துறவியை போலவும் காணப்படுகிறான் சிலநாளைக்கு முன்னமிவனிருந்த அந்தஸ்து யாருக்கும் தெரியாதோ இவனுடைய நடவடிக்கையை பத்தி பேசினால் நாய்கூடத் தண்ணீர் குடியாது அப்படிப்பட்ட துஷ்டனாகவிருந்த இவன் இப்போது திரேகமெங்கும் நாமம் ஸ்ரீசூரணந்தரித்து கழுத்தினில் வனமாலை வனசமாலையைத் தரித்துக் கொண்டு வேஷக்காரனைப் போல சஞ்சரிக்கு மிவனொரு பாகவதனோயென்பார்கள் துன்மார்க்கத்திலிருப்பவர்களை நன்மார்க்கத்தினிலிருப்பவர்கள் கண்டால் விரோதமே ஏனெனில் இவனென்ன கொடிய துஷ்டனாக விருக்கின்றான் இவ்வுலகத்தினில் அரிதாகிய இந்த நரஜென்மம் வந்ததற்குகாரணமென்ன இந்த நரஜென்ம மிருக்கிறபோதே செய்யவேண்டிய சாதனமின்னதென்றுணராமல் வாழ்நாளையெல்லாம்வீணாகக் கடத்தி விஷயாந்திரத்திற் குட்பட்டு மானையொத்த விழிகளையுடைய மடவார்கள் வலைக்குள்ளகப்பட்டு அந்தவலையை விடுவித்துக்கொண்டு வெளிப்படும் மார்க்கத்தை யுணராமல் விஷய வாஞ்சையிலேயே நாளைப் போக்கி நரகத்துக் காளாகின்றார்களே யென்றும் கருதுவார்கள் ஆகையால் நன்மார்க்கம் துன்மார்க்கமெனுமிவ்விரண்டிற்குள் நன்மார்க்கமே விசேஷமாதலால் ஓ அன்னையே நானிந்த வளகமாயா சம்பந்தத்தை யொழித்து ஜென்மசாபல்லியமாகும் சாதனஞ்செய்துக் கொண்டிருப்பது எனக்கு மேலானவழியென்று நினைந்து அதற்குத்தக்க சாதனஞ் செய்வதற்கு ஆதியாகிய சாதுக்கள் சங்கமத்தைச் செய்வதற்குபாயமெதுவோ அந்த அன்னதானஞ் செய்கிறேனென்று சொல்லி அதற்குத் தக்கயோசனை செய்துக் கொண்டிருந்தார்.

இவ்வண்ணம் அந்த விட்டலன் அன்னதானஞ் செய்யவேணு மென்றுலோசித்து தந்தைகள்சேகரித்து வைத்துப்போயின திரவியத்தை எடுத்து வேண்டுமான சாமக்கிரியைகளைக் கொண்டு எத்தனைபேர் பிராமணர்கள்வரினும் இல்லையென்னாமல் அன்னதானஞ் செய்து கொண்டு வந்தார் இப்படிக்கிந்த விட்டலன் அன்னதானம்விடாமல் பலவருடங்கள் செய்துக்கொண்டு வந்தமையால் இருந்த திரவியமெல்லாஞ் சிலவழிந்துகாலணாவுக்கும் வழியில்லாத வருமைவந்து நேர்ந்தது அதினால் அந்தவிட்டலன் சிறிதேனும் விசனப்படாமல் மெத்த தைரியத்துடனிருந்தார் ஆனால் தானங்களனேக மாகவிருக்க அன்னதானமென்ன அவ்வளவு சிறந்தது அதிலென்ன பலனுண்டாகு மென்றால் இவ்வுலகத்தினிலெந்தப் புண்ணியவான் அன்னதானஞ் செய்கின்றானோ அவ்விடத்திற்கு சாதுக்களனேகர் எழுந்தருளுவார்கள்

Koviloor Digital Library

அவர்கள் சேவையினால் அன்னதானஞ் செய்யும் புண்ணியவானுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பூர்வகருமங்க ளெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல அக்கணமே அவரை விட்டு நீங்கிவிடும் கர்மங்களெப்போது நீங்கிப் போயிற்றோ உடனே அப்புண்ணியவான் அழகிய திருநாமமணி மண்டபமெனும் வைகுந்தமாநகரத்தை யடைந்து மறுபடியும் ஜென்மமில்லாமல் எப்போதும் அந்த வைகுந்தத்திலேயே யிருக்கும்படிச் செய்யும் இப்படி இப்புண்ணியவான் பரமபதத்தை யடைந்தும் அவர்செய்த அன்னதானத்தினு லுண்டாகிய கீர்த்தியானது எட்டுதிக்குகளிலும் பரவியங்குள்ள மனிதர்களெல்லாம் புகழும்படியாகச் செய்விக்கும் மேலும் அளவில்லாத திரவியத்தை ஒருவனுக்குத் தானஞ் செய்தபோதிலும் திருப்தியடையமாட்டான் அப்படிப்பட்டவனுக்கு அன்னதானஞ்செய்தால் அவனதைப் புசித்துத் திருப்தியடைந்து ஆனந்தித்துக்கொண்டு போவான் ஆகையாலிந்த அன்னதானத்திற்கு மேலான தான மெதுவுமில்லை யாதலாலிந்த விட்டலரும் அன்னதானஞ் செய்துப் பரமபுனிதராகி க்ஞானபக்தி வைராக்கிய மதிகரித்து என்னேரமும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீஹரி பாண்டுரங்க விட்டலா பரமதயாளா பக்தவற்சலா பாபநிர்மூலா பாண்டவபரிபாலா பக்தபாலா பரமசீலா பங்கயத்தாளா பகருமாதி மூலாவென்று துதிசெய்துக் கொண்டிருந்தார்.

இவ்வண்ணம் விட்டலர் பகவத்தியானஞ் செய்து கொண்டிருப்பதையும் அவருக் குண்டாகிய யெவ்வன பருவத்தையும் அன்னையானவள் கண்டு வெகுவாகப்பிரலாபித்துக்கொண்டு இனி நாம் சும்மாவிருப்பது ஞாயமல்லவென்று விண்டு அக்கணமேசென்று தங்கள் மரபினிலுதித்த உத்தமியாகியக் கன்னிகையைப்பேசித் தன் கையிருப்புத் திரவியத்தைச் சிலவழித்து மணப்பந்தல் போடுவித்து அதில்வாழை கமுகுமுதலிய மரங்களை அலங்காரமாகக் கட்டி விவாகத்திற்கு முன்னமாக வேண்டிய சடங்குகளை யெல்லாம் நடத்தி அனேக மேளவாத்தியங்கள் கடலொலிபோல் முழங்கத் தம்பதிகளுக்கு ஸ்னானஞ் செய்வித்து ஆடையாபரணங்க லலங்கரித்து மலர்மாலைகளைச் சூட்டி யழைத்துவந்து மணவரையினில் ஒக்காத்தி ஓம சாந்தி முதலானதுகளும் நடத்தி பூசுரர்கள் ஆசீர்வதிக்க பிராமணஸ்ரீகள் ஆலாத்தியெடுக்கப் பெரியோர்கள் பல்லாண்டிசைக்க மாங்கிலியத்தை யாவரும் மந்திரபுஷ்பங்கலா லர்ச்சித்து மாப்பிள்ளையாகிய விட்டலர் கரங்களிற் கொடுத்து கலியாணப் பெண்ணின் கழுத்தினிற் கட்டும்படிச்செய்து அமோகவாத்தியங்கள் கோஷிக்க வதூவராளிருவரையும் யாவரும்பூஷிக்க சகலசம்பிரமத்துடன் விவாகத்தை நடத்தி அதிதியப்பியாகதர்களுக்கு வேண்டியமட்டுக்கும்பூரிசளளித்து ஏழைப்பரதேசிகளுக்கு இல்லையென்னுமல் யாவருக்கும் திருப்தியுண்டாகும்படி தானமளித்துப் பந்து மித்திரர் முதலானோருக்கும் அறுசுவை யன்னமும் பற்பல பலகாரவகைகளைப் பரிமாரினவுடன் யாவரும் புசித்தானபின்பு சந்தனபுஷ்ப தாம்பூலாதிகள் யீந்தி அனைவருக்கும் விடைதந்து அனுப்பிவிட்டுத் தன்மகனையும் மருகியையும் வெகுபிரியமாகப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தனள் அப்போது விட்டலர் ஸ்ரீஹரிபூசையும் ஸ்ரீஹரிபஜனையும் விடாது செய்துக்கொண்டு எப்போதும் அச்சுதா கிருஷ்ணா ஸ்ரீஹரியென்று நாவாரச் சொல்லிக்கொண்டே கிரேகத்தைமறந்து மூர்ச்சையடைந்து பூமியின் மீது விழுந்து ஒருஜாமபரியந்தம் அப்படியே யிருந்து மறுபடியும் யெழுந்து மெத்தப்பிரியத்துடன் ஸ்ரீஹரிநாமத்தை மென்மேலும் வசனித்துக்கொண்டு மிருந்தார் இதைக்கண்டு நல்லோர்கள் யாவரும் இவர் நிஷ்டைசெய்வதில் மெத்த வல்லவரென்றும் திடவைராக்கியமுடையவரென்னும் இந்தப் பக்குவமான நிஷ்டை யெல்லோருக்கும் பிடிப்படுவது மெத்த துர்ப்பலமென்றுஞ் சொல்லிக் கொண்டிருக்கத் தீயோர்கள் இந்த விட்டலபந்துவை நாமறியோமோ இவன் டம்பத்திற்கும் பெருமையடையும் பொருட்டும் வைஷ்ணவனைப் போல வேடந்தரித்துக் கொண்டிருக்கின்றானே யன்றி உண்மையிலேயே இவனுக்குப் பக்தி க்ஞான வைராக்கிய மில்லவே யில்லையென்றும் மேலும் பள்ளியினி லோதினவரே யன்றி இவர் எந்த ஆசானையடுத்து உபதேசம் பெற்றுகொண்டார் என்ன க்ஞானமார்க்கந் தெரிந்துக்கொண்டார் இவருக்கு நிஷ்டை யுண்டாவதற்கு இது உலகத்தோரை யேமாத்திப் பொருள் சம்பாதிக்கவெண்ணி பொய் நிஷ்டை செய்கிறாரேயன்றி யிது உண்மையானநிஷ்டையல்ல பனிரெண்டு வருடகாலம் ஆசானுக்குத் தொண்டு செய்திருந்து அவர்களித்துக் கிருபையுடன் உபதேசித்து நிஷ்டை சந்திக்கும்படியான நுட்பங்களை யெல்லாம் விவரமாகச் சொல்ல கேட்டுக்கொண்ட புண்ணியவான்களுக் கெல்லாம் நிஷ்டை கைக்கூடிவராமல் பிரமித்துக் கொண்டு மெத்த விசனமடைந்திருக்க இவர் நிஷ்டை சாதிக்கின்றா ரென்பது வீணேயென்று பலதரஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்க ஒருநாளந்நகரத்தையாளும் அரசன் தன்மந்திரியை நோக்கி வினவத் தொடங்கினன்.

அதென்னவெனில் ஓ மதிமந்திரியே எனக்குமெத்தப்பிரியனாகியும் புரோகிதனாகியு மிருந்துப் பொருள் வாஞ்சையினால் அண்ணன் தம்பிகளிருவர்கள் சண்டைசெய்து ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொண் டிறந்து போயின இளையோனுக்கு ஒரு புதல்வன் யிருக்கின்றா

Koviloor Digital Library

ரென்று யான்முன்னஞ் சிலரால் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன் அந்தப்புதல்வன் இப்போதெப்படி யிருக்கின்றான் அவனுடைய நடவடிக்கைகள் யெவ்விதமா யிருக்கின்றது தந்தையைப்போல சமர்த்தனா யிருப்பானாபுலி வயிற்றிற் பிறந்தகுட்டிப் புலியைப்போல விருக்குமா அல்லது பூனையைப்போ லிருக்குமோ அந்த விருத்தாந்தத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லுமென அதற்கு மந்திரி வேந்தனை நோக்கி ஐயா பூபாலரே அச்சிறுவன் மெத்த புத்திமானும் க்ஞானபக்தி வைராக்கியமிகுத்து மெத்த சாதுவாகிப் பிரமநிஷ்டையிற் றேர்ந்தவராகி ஸ்ரீஹரிபஜனை செய்துக்கொண் டிருக்கின்றானென்று சொல்லக் கேட்டு அரசன் நிதியிலும் மதியிலுஞ்சிறந்த மந்திரியே அச்சிறுவன் தன்தந்தையைப் போல புரோகிதஞ்சொல்லி ஜீவனஞ் செய்யாமலுங் குலத்தொழிலை விடுத்துப் பகவத்விஷயத்தி லீடுபட்டுக்கொண்டு பிரமநிஷ்டனாயிருப்பது நீதியோவென அதற்கு மந்திரி ஐயா முடிவேந்தர் சிகாமணியே அச்சிறுவன் தன்தந்தையர்கள் பொருளாசையினால் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொண்டு மரணமடைந்ததைக் கேட்டு மெத்த விசனமடைந்து பொருள் விஷயத்தினில் விரக்தனாகி அனைத்திலும் ஆசையற்றுத் தானெனும் கெர்வத்தை விடுத்து பக்தியிற் பிரியமதிகரித்து ஸ்ரீஹரியின் திருவடித்தாமரைகளை யடுத்து பஜனை செய்துக்கொண்டும் பிரமநிஷ்டையில் மனதைச் செலுத்தித் தன்னை மறந்திருக்கிறா னெனக்கேட்டு அரசன் மந்திரியை நோக்கி ஒ அமைச்சனே அந்தச் சிறுவனாகிய விட்டலனை யிங்கழைப்பித்து அவனுக்கு தனதானியங்களை யதிகமாகக் கொடுக்க வேணுமென்று என் மனதினில் கோரிக்கை யுண்டாயிருக்கின்றதுஏனெனில் அச்சிறுவன் மெத்த விர்த்தனாகிச் சகலத்திலும் வெறுப்பையடைந்து திடவைராக்கிய சீலனாகிப் பிரமநிஷ்டையினில் சிறந்த ஆவல்கொண்டவனாகியு மிருப்பதால் அப்படிப்பட்ட உத்தமகுண சீலனுக்குக் குட்சிபாதை யில்லாமல் எப்போது ஆகாரம் பூரணமாக விருக்குமேயாகில் மென்மேலும் பிரமநிஷ்டை அதிகரிக்கும் அப்படிப்பட்ட குக்ஷியில் நமது கஷ்டமாகிய தானியங்களும் பொருளும்போய் விழுந்தால் நமக்கு மெத்தப்புண்ணியமுண்டாவதன்னியிலும் மென்மேலும் நமக்குப் பொருளுந் தானியங்களு விர்த்தியாகுமெனக் கேட்டு மந்திரி மெத்த சந்துஷ்டனாகி ஒசுவாமி இப்போது தங்களுக்குண்டாகிய கோரிக்கை மெத்த நலமாக விருக்கின்றது தாங்கள் சொல்லியபடிக்கி அந்தச் சிறுவனாகிய விட்டலபந்துவை யழைப்பித்து பொருளுந் தானியங்களுங்கொடுத்தனுப்பினால் தேவரீருக்கு சொர்க்கலோகப் பிராப்தி யுண்டாகுமென்று சொல்லி அக்கணமேசோப்தார்களை யழைப்பித்து அடா சோப்தார்களே நீங்கள் சென்று விட்டலபந்துவை யழைத்துக்கொண்டு சீக்கிரம் வந்து சேருங்களென்று கட்டளையிட்டான் அந்தப்படியேசோப்தார்களும் விட்டலபந்து வீட்டை நோக்கி விரைந்து சென்று விட்டலபந்தைக் கண்டு பணிந்து ஒசுவாமி தங்களை எங்களரசனழைத்து வரச்சொன்னா ரென்றுவேண்டிக்கொள்ள அதற்கந்த விட்டலபந்து சற்றாலோசித்துத் துரவிக்கு வேந்தன் துரும்பென்னும் நீதி வசனத்தைப் போல சோப்தார்களைநோக்கி ஒ சோப்தார்களே இரும்படிக்குமிடத்தில் நாய்க்கென்னவேலை யென்பதைபோல எனக்கு அரசனிடத்தி லென்னவேலை அரசனுக்கென்னாலென்ன வேலையிருக்கின்றது ஒன்றுமேயில்லையே அப்படிக்கிருக்க அரசனென்னை யழைத்துவரச் சொன்னாரென்பது மெத்த வியக்கத்தக்கதாக விருக்கின்றது ஆகையாலுங்க ளரசனிடஞ் சென்று வருகிறதில்லையென்று சொன்னானென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தச் சோப்தார்கள் விரைந்தோடிச் சென்று அரசனைக்கண்டு வணங்கி ஒசுவாமி யாங்கள் சென்று அந்த விட்டலபந்தை கண்டு பணிந்துத் தங்களை யரசனழைத்துவரச் சொன்னாரென்று வினயமாகப் பேசி யழைத்தோம் அதற்கவர் தான் வருகிறதில்லையென் றுங்களரசனிடஞ் சொல்லுங்களென விண்டார் இதுசெய்தியை தேவரீருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தோம் இனியுமது சித்தம் அவர்பாக்கியமென்று சொல்லிச் சென்றார்கள் அதைக்கேட்டு அரசன் மெத்த சந்தோஷமடைந்து சிலசாதுக்களையழைப்பித்து அவர்களை வணங்கி ஒசுவாமிகளே அடியேன் பொருட்டுச் சிரமமெடுத்துக் கொண்டு விட்டல பந்துவினிடஞ் சென்று யானழைத்துவரச் சொன்னதாக அவருக்குத் தெரியபடுத்தி எப்படியாகிலும் அவரை யிங்கழைத்து வந்தென்மனதி லுதித்தக் கோரிக்கையை நிறைவேத்தி என்னைப் புனிதனாகச் செய்யவேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டான் அதற்கந்த சாதுக்கள் அரசனைநோக்கி ஐயா பூபாலரே உமதிஷ்டப்படியே யாங்கள் சென்று அந்த விட்டலபந்தைக்கண்டுபேசி யெவ்விதத்திலாகிலும்அவர் மனம்களிக்கச்செய்து இங்கு தங்கள் சமுகமழைத்துக் கொண்டு வருகிறோ மென்றுசொல்லி விடை பெற்றுக் கொண்டு சென்று விட்டலபந்தைக் கண்டு சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

கேளும் பரமநிஷ்டாபரராகிய விட்டலதாசரே அரசனென்றால் கேவல நல்லவிஷ்ணு அம்சம்பெற்றவனே அரசனாகும் அவனுக்கு ரதம் கஜம் துரகம் பதாதிகளெனும் நால்வகைச் சேனைகளும் தண்டத்தலைவர் யூகத்தலைவர் அணித்தலைவர் படைத்தலைவர் முதலான சேனாநாயகர்களு முண்டு மேலும் அஷ்டலட்சுமிகடாக்ஷமும் அவ்வரசனுக்குண்டு இத்தியாதிக ளெல்லாம் விஷ்ணு

Koviloor Digital Library

அம்சம்பெற்ற அரசனுக்கே யுண்டாகும் அன்றியும் நவ ரத்தினங்கள் இடம் பொருள் பேவல்முதலானதுகளும் அந்த அரசனுக்கனுகூலப் பட்டிருக்கும் மேலும் பூச்சக்கிரக்குடை நிழலிலிருந்து கொண்டு கரத்தினிற் செங்கோல்தரித்து ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவானவர் அண்டரண்ட பகிரண்டங்களிலுள்ள சர அசரமாகிய சகலப்பிராணிகளுடனும் மிருகங்கள் பறவைகள் ஊர்வன பறப்பன நடப்பன முதலான பிபீலிகாதிகளையும் பாதுகாத்து ரட்சிப்பதுபோல இந்த அரசனும் மஹாவிஷ்ணுவைப் போல தன்னுளுகைக்குட் பட்டிருக்குஞ் சகலஜெந்து ஜனங்களையும் பாதுகாத்துக் குடிகளுக்கெவ்வித யிடையூறுகளும் வரவொட்டாமல் துஷ்டர்களை சிட்சித்துச் சிஷ்டர்களை ரட்சித்துக்கொண்டு மநுநீதி வழுவாமல் அரசுசெலுத்து மவனுதலால் இவ்வரசனை ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவென்றே மதிக்கவேண்டும் அதைவிடுத்து நாம் சதாகாலமும் ஸ்ரீஹரிபஜனை செய்துகொண்டு பிரமநிஷ்டாபரனுகி யிருக்கும் நமக்கிணையாவனே அரசனென்று கெர்வித்துத் தானெனும் மமதைகொண்டிருப்பது ஞாயமோ அன்றியும் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அரசன் நமது பட்டணத்தில் வாசமாகயிருக்கும் சாதுவை யழைப்பித்து அவர் மூலியமாக நமக்குண்டாயிருக்கும் சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்து கொள்ளவேணுமென்று நினைத்து நின்னைப்போ லொற்றவர்களை யழைப்பித்தால் என்னுலரசனுக் கொருவேலையுமில்லை அரசனு லெனக்கொருவித வேலையுமில்லை யென்றுங்க ளரசனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்க ளென்று சொல்லியனுப்புவது நீதியோ இது சாதுகளுக்குரிய தர்மமல்லவே யென்றும் சகலமுந் தெரிந்த தங்களைப்போ லொத்தவர்களே அரசனை மதிக்காமல் கேவலப்படுத்தினுல்எம்போலொற்றவர்கள் இன்னுங் கேவலமாக வல்லவோ பேசும்படி நேரிடும் இப்படிக்கி யாரேனும் அரசனை யிழிவாக நினைந்து மதிப்பின்றி பேசினுல் அவர்களுக்குத் தக்க நீதிகளையோதி அரசனுக்கு வழிபடும்படிச் செய்வதை விடுத்துத் தாங்களே! இப்படிசொல்லி யனுப்புவது நீதியல்ல மேலும் அரசனேதோ சாதுவாக விருக்கிறபடியால் தாங்கள் சொல்லியனுப்பிய சொல்லை கேட்டுக் கோபஞ்செய்யாமலிருந்துவிட்டார் துஷ்டனுகி யிருந்தால் மெத்த சினங்கொண்டு உம்மைப் பிடித்து கட்டிக்கொண்டு வரும்படி செய்து பலவித தண்டனைகளை விதித்து உம்மைச் சஷ்டத்தை யடையும்படிச் செய்விப்பானன்றே இதுகளை யெல்லாந் தேவரீர் தீர்க்காலோசனைச் செய்யாமல் வந்தவர்களிடங் கடுமையாகப் பேசியனுப்பியது தக்கதல்லவென்றும் பலவித நீதிமார்க்கங்களையோதி நடந்துபோனதைக் குறித்து பேசுவதால் பிரயோஜனமில்லை மேல் நடக்கவேண்டிய விஷயத்தைப் பத்தியென்ன சொல்லுகின்றீ ரென்று வினவிய சாதுக்களைநோக்கி விட்டலதாசர் சொல்லத் தொடங்கினுர்.

கேளுங்கள் சாதுக்களே ராஜச தாமசகுணங்களை யனுசரித்து நடப்பவர்கள் அரசர்களென்றும் அவர்களுக்குச் சூரியகுலப் பிரபாவத்தால் சுத்தசத்வகுணமிராதென்றும் பெரியோர்கள் சொல்ல யான் கேட்டிருப்பதனுல் அரசன் விஷயத்திலெனக்கு அவமதிப் புண்டாயிற்று அன்றியும் இது என்னுடைய துர்க்குணத்தாற் சொல்லியதேயாம் இந்த அபசாரத்தை மன்னிக்கவேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டார் அதற்கந்த சாதுக்கள் ஐயா விட்டலதாசரே யாங்களும்மை நல்லவழியாய் நடக்கும்படியாகவும் உம்முடைய விஷயத்தி லெங்களுக்குண்டா யிருக்கும் பிரியத்தினுலும் ஏதோ தெரிந்தும் தெரியாமலும் சொல்லிவிட்டோம் இதைப்பற்றி நீயெங்கள்மீது முனிவுகொள்ள வேண்டாம் என்று வினயமாகப் பேசி பின்னுஞ் சொல்லுகின்றுர்கள் ஐயா விட்டலதாசரே உம்மைச் சோப்தார்களை கொண்டு அழைப்பித்த அரசன்மனங் களிக்கும்படி நீரெங்கள் பின்வருவீரேயாகில் நாங்க ளழைத்துக்கொண்டுபோய் அரசனிடம் உம்மைவிடுத்து அரசனுக்குண்டா யிருக்கும் ஆயாசத்தைப் போக்கி உங்களிருவரையும் சந்தோஷமாயிருக்கும்படி சமரசப்படுத்தி விட்டு போகிறேமென்றும் சீக்கிரம் வாருமையா வென்றழைத்த மாத்திரத்தில் அந்த விட்டலதாசர் மெத்த சந்துஷ்டராகி அந்தச்சாதுக்கள் பின்னே நடந்தார் அப்போது சாதுக்கள் விட்டலதாசருடன் ஸ்ரீஹரிநாமத்தைத் துதிசெய்துக் கொண்டே அரசன் சபையைச் சேர்ந்தார்கள் அப்போது அந்த அரசன் சாதுக்களுடன்வந்த விட்டலதாசரைக் கண்டு சிறிதுதூரந்தான் எதிர்ச்சென் றழைத்துவந்து அவர்களுக்கு தக்க ஆசனமளித்து சோடச உபசாரங்களுஞ் செய்து விழுந்துபணிந்து எழுந்து சென்னியின்மீது இருகரங்களையுங் குவித்துக்கொண்டு ஓ சுவாமி தேவரீருடைய வாக்கினுல் பகவானுடைய கீர்த்தனைகளாகுங் குணுனுபவங்களைக்கேழ்க்க விருப்பங்கொண்டேன் ஆகையால் தயவுசெய்து அடியேனுடைய ஆவலைத்தீர்த்துரட்சிக்க வேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டான் அப்படி தன்னை வேண்டிக்கொள்ளும் அரசனுடைய வாஞ்சையை தீர்க்க மனமுகந்து விட்டலதாசர் அப்படியே பகவத்குணுனுபவஞ் செய்கிறேனென்று சம்மதிக்கஅப்போது அரசன் மேடையின்மீது ஐமுக்காளங்களை போட்டு சகல வாத்தியங்களையும் அழைப்பித்துச் சந்தண புஷ்ட தாம்பூலாதிகளை வரவழைத்து விட்டலதாசர்வாக்கினு லெப்போது ஹரிநாம சங்கீர்த்தனஞ் சொல்லுவாரே வென்று சோதிகட்சத்தில் பெய்யும் மழைபிந்து

Koviloor Digital Library

களுக்கு எதிர்ப்பார்த்திருக்கும் முத்துச் சிப்பியைப் போல அரசன் விட்டலதாசருக்கெதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் அப்போது சிலதுஷ்டர்களும் இன்னுமனேக ஜெனங்களும்வந்து விட்டலதாசர் சொல்லும் ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த்தனை யாகும் பகவத் குணானுபவங்களைக் கேட்கும் பொருட்டு மேடைமீது போட்டிருக்கும் ஜமுகாளத்தின்மே லுட்கார்ந்திருந்தார்கள் தற்சமயத்தினில் விட்டலதாசர் எழுந்து நின்று சுகநாதமுடைய வாத்தியங்களை கூட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீஹரிகதையை சொல்ல ஆரம்பித்துச் சகலலோகத்தவர்களுந் துதிசெய்யும் கிருபையை யுடைய மகாவிஷ்ணுவே ஸ்ரீபாண்டுரங்க விட்டலாவென்று ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த்தனங்களை பூரணபக்தியுடன் பாடிக்கொண்டு ஆனந்தக் கண்ணீரொழுகக் காலில் கட்டிய கெஜ்ஜைகள்முழங்க ஆடியும் திரேகத்தை மறந்து பூமியின்மீது தான்விழுந்து கடகடவென்றுருண்டுப் படிகளின் மார்க்கமாய் கீழேவிழுந்துசாவுக்குச் சரியான மூர்ச்சையடைந்தார் இதைக்கண்டுசகல ஜெனங்களும் ஆஹாவென்று ஓசைச்செய்தார்கள் துஷ்டர்கள் சந்தோஷமடைந்தார்கள் அந்த அனர்த்தத்தை கண்டு அரசன் மெத்த விசனமடைந்தவனாகித் திடுதிடென்றோடிக் கீழேயிறங்கி விட்டலதாசர் கரத்தைப்பிடித்துப் பார்த்து அவர் திரேகத்தினில் திடமும் சுவாசமுஞ் சிறிதேனு மில்லாமையினாலே இதற்கென்ன செய்வேன் ஐயோ இந்த விட்டலதாசர் தன் வீட்டினிலேதானே நிம்மதியாக விருந்தாரே அவரையான் சாதுக்களை யனுப்பி அழைத்துவரச்சொன்னது இதற்குத் தானோ அந்தோ மெத்த நற்குணங்களை யுடைய இந்தவிட்டலதாசரை எப்போதினிக் காணப்போகிறேன் ஐயா விட்டலதாசரே சீக்கிரமெழுந்து என்னுடன் ஒருவார்த்தை பேசக்கூடாதோ என்மீது கோபமேதோ யான்செய்த அபசாரந்தா னென்னமோ இதுயானே வலியத்தேடிக் கொண்ட வினைதானென்னமோ இதுயான் பண்டுசெய்தக் கர்மமோ இப்படிக்கி நீரென்னுடன் பேசாதிருப்பது தருமமோ இதுவுமது வர்மமோ மர்மமோ யான் செய்த கர்மமோ என்றுசொல்லிப் பலவாறு துதிசெய்துக் கொண்டே இப்பழிக்கு காரணமும் பாத்தியமும் யானல்லவோ யாயினேன் இப்படி யாகுமென்று முன்னமே தெரியாமற் போயினேன் அந்தோ சாதுவைவீட்டிலிருந் தழைப்பித்துக் கொன்ற கொடும்பாவி யானாகினேனே இக்கொடிய பாபத்தினால் எனக்கு நரகப்பிராப்தித்ய சம்பவிக்கும் இத்தனை நாள்செய்த புண்ணியமெல்லாம் நூற்றைக் கெடுத்தது குறுணியென்னும் பழமொழியைப்போல இவரிறந்த காரணத்தினால் யாளிழைதப் புண்ணியமெல்லாம் உருமாய்ந்துப் போயிற்றேஎங்கும் என்னைப் பழிக்குப்படி யாயிற்றே இவருடைய தாயும் மனையாளும் என்னைத்தானே தூஷிப்பார்கள்சுகமாக வீட்டிலிருந்து ஸ்ரீஹரிபஜனை செய்துகொண்டு பிரம்மநிஷ்டாபரராகி யிருந்த என்மகனை இவ்வூரையாளும் அரசனழைப்பித்து காலக்ஷேபஞ் செய்யச் சொல்லிக் கொன்றுவிட்டானே அடாபாவி உனக்கெத்தனை யிடுக்கணுண்டாக்கின போதிலும் அதை விசாரணை செய்து அதற்குத்தக்க தண்டனை கண்டனை செய்யாமல் உயிரையே வாங்கிவிட்டாயே இந்தப்பிரமஹத்தி தோஷம் எளிதினில் விட்டுவிடுமோ என்று அன்னையும் மறுகியே மெத்த சிறுபிராயமும் சுகதுக்கங்களை நன்று யறியாதவளும் ஆசையால் என்னை என்ன வைவாளோ உனக்கென்ன சாபமிடுவாளோ என்றுபலவாறு விசனப்பட்டு முடிவில் உள்ளகருத்து வள்ளலுக்குத் தெரியுமென்பதைப்போல இவரை என்மனமாரக் கொல்லவேணுமென் றெண்ணங்கொண்டு அழைப்பித்தவ னல்ல மெத்த சாதுவென்றும் ஸ்ரீஹரிபஜனை மிகவுமுருக்கமாகப் பாடுகிறாரென்றும் பிரமநிஷ்டாபரனென்றும் மந்திரி சொல்லியபடியால் யான்கேட்டு இவரை யழைப்பித்துத் தக்கபடி உபசரித்து மம்மா லியன்றமட்டும் தனதானியங்களைக் கொடுத்தனுப்ப வெண்ணங்கொண்டு இவ்வண்ணாழைப்பித்தேனேயன்றி இவரைக் கொல்லவேணு மென்றுக் கார்ப்பண்ணியத்தினா லழைப்பித்தவனல்ல இது சத்தியமல்லவோ ஓ மனதே இதைநீ தெரிந்திருக்கின்றாயல்லவா வென்றும் உள்ளபடி யாகட்டுமென்று மனோதிடங்கொண்டு மந்திரியை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

கேளும் மதியிற்சிறந்த மந்திரி நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வம் தானொன்றுநினைத்ததே இதுவென்ன அநியாயமாகவே யிருக்கின்றது ஸ்ரீஹரி கீர்த்தனைகளைப்பாடிக் காலில்கட்டிய கெஜ்ஜைகள் சத்திக்க ஆடிக்கொண்டே இவ்வுலகத்தை மறந்து மூர்ச்சித்தும் பூமியின்மீது விழுந்துப் புரண்டுக்கொண்டே கீழந்தஸ்துக்குச்சென்ற இந்த விட்டலதாசர் பிராணனெப்படி போயிற்று இதை யோசிக்குமிடத்தில் இவரது பக்தி உண்மையானதென்றே நினைக்கவேண்டும் இப்படிப்பட்ட ஞானவைராக்கிய பக்திமான்களை யானிதுபரியந்தங் கண்டதேயில்லை கதைகளிலும் பார்த்ததில்லை ஒருவர் சொல்லவுங் கேட்டதில்லை இவரை மெத்த பக்திமானென்றும் வைராக்கியத்திற் சிறந்தவரென்றும் பிரமநிஷ்டையிற் றேர்ந்தவரென்றும் சொல்லத்தகும் மேலும் இவருக்கு நிகரான பக்திமான்கள் இவ்வுலகத்தினி லெவர்களுமில்லை யென்றுசொல்லி வெகுவாகப் புகழ்ந்து பின்னும் மந்திரியை நோக்கி ஓமந்திரி நமது அரண்மனையிலிருக்குஞ் சிவிகைகளில் மேலான சிவிகையொன்றைச் சீக்கிரங் கொண்டு

Koviloor Digital Library

வரும்படிச் செய்யுமென்று கட்டளையிட்டான் மந்திரியும் அந்தப்படியே தூதர்களைக் கொண்டு நவரத்தினங்கள் பதித்து வெகு அழகாயிருக்கும் சிவிகையொன்றை தருவித்து அரசன்முன்ன மச்சிவிகையையிரக்கி வைக்க கண்ட அரசன் வெகு பரபரப்பாக அச்சிவிகையின் ஜன்னல்களைத் திறந்து நான்குபக்கமுங் காத்துவரும்படிச் செய்து மந்திரியும் தானுமாக இறந்துகிடக்கிற விட்டலதாசரைத் தூக்கிக் கொண்டுவந்து அச்சிவிகையினிற் படுக்கவைத்து உயர்ந்தசாலுவை யொன்றை யவருக்குப்போர்த்து போயிகளைநோக்கி அடாபோயிகளே இச்சிவிகையைச் சுமந்துகொண்டு விட்டலதாசன் வீட்டை நோக்கி நடவுங்கள் பின்னாகவே வருகிறேனென்று கட்டளையிட்டு அரசன் குதிரைக்கொட்டாரத்திற்குட் புகுந்துத் தக்கக்குதிரையின் மீதேறிக்கொண்டு சிவிகை முன்னும் தான் பின்னுமாகச் சென்று ஆசான் வீட்டையடைந்துச் சிவிகையினிற் படுக்கவைத்திருக்கும் விட்டலதாசரை வெளிப்படுத்தி வீட்டிற்குள்ளேகொண்டுபோய் பெருத்த கூடத்தினிற் போட்டிருக்கும் கட்டிலின்மீது படுக்கவைத்து விட்டலதாசர் அன்னையையழைத்து நடந்தசெய்திகளை யொன்றொளியாமற் சொல்லக் கேட்டு அந்த விட்டலதாசர் அன்னைத் தன்மகனையெடுத்து மார்பின்மீது படுக்கவைத்துக் கொண்டு அடாமகனே உன்னைப் பார்த்தன்றோ நின்தந்தையின்மீதிருக்குந் துக்கத்தைப்போக்கி நமக்கென்னகுறை புதல்வனிருக்கின்றான் நம்மை முழுமைக்குங் காப்பாத்தி முடிவில் நமக்குண்டான கருமக்கிரியைகளைச்செய்து சொர்க்கலோகத்தையடையும்படி நம்மைச் செய்விப்பானெனச்சென்ணி விசனமாறி மெத்த சந்தோஷமாகவிருக்கும் எனக்கு முன்னம் நீமாண்டுபோனையே அடாமகனே உன்னைப் பத்துமாதஞ் சுமந்துக்கொண்டிருந்த வயற்றினில் அக்கினியைமூட்டி விட்டாயே அதனுலென்திரேக முழுமையும் எறிக்க உடன்பட்டாயோ அடாமகனே நானேதேதோவெண்ணங் கொண்டிருந்தேனே அவ்வெண்ணத்தையெல்லா முனக்கேதுக்கு நான்போய் வருகிறேனென்று வாய்திறந் தொருவார்த்தைஞ் சொல்லாமற் போனையோ அப்பாமகனே இப்போதாகிலும் நீ வாய்திறந்தொருவசன மென்னுடன் சொல்லலாகாதோ சொல்லியென்குறையைத் தீர்க்கலாகாதோ கண்களைத் திறந்தென்னைப் பார்க்கலாகாதோ இந்தகோலங் காணுவதற்குத்தானோ சீக்கிரமுனக்கு விவாகஞ் செய்வித்தது அடாகண்மணியே இவள் கொடும்பாவி யிவளுடன் பேசலாகாதென்றுக் கண்களை மூடிக்கொண்டு நித்திரை செய்கிறாப்போல விருக்கின்றையோ அடாமகனே நீ என்னுடன் பேசாவிட்டாலும் இதோ நின்னருகினி லிருக்கும் மனையாளைப் பார்த்தாகிலும் ஒருவசனஞ் சொல்லுமையா வென்றுக் கதரிப்பதரி யழுகிறபோது விட்டலதாசர் மனையாளும் இப்படி யப்படியென்று சொல்லமுடியாத துக்கத்துடன் கணவன்மீதுவிழுந்து புலம்பியழுகிறபோது அரசன் இவ்விருவருக்கு முண்டாகிய துக்கத்தை மாற்றும் பொருட்டுச் சிலநீதி வசனங்களைப் புகன்று மேலுஞ் சொல்லுகின்றான் ஓ எனதன்னைமார்களே நீங்களேனிப்போது அழுது புலம்புகிறீர்கள் அழவேண்டாம் விட்டலதாசர் மரணமாயி விட்டாரென்றே துக்கப்படுகின்றீர்கள் அவர் மரணமடையவில்லை நிஷ்டை சாதித்துக்கொண் டிருக்கின்றார் இன்றைக்கோ அல்லது நாளைக்கோ நிஷ்டைநீங்கி எழுந்திருப்பார் விசனப்படாம லிருங்களென்று சொல்லி அவர்களைச் சமாதானப் படுத்தி வெகுதனத்தை யவர்களுக் கீந்து யான் போய்வருகிறே னென்று சொல்லி விடை பெற்றுக் கொண்டு குதிரையின் மீதேறி விரைவாகச் செல்லும்படி குதிரையை முடிக்கித் தன்னரண்மனையைச் சேர்ந்து விட்டலதாசர்மீதே மனதை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

அரசனிவ்வண்ணஞ் சொல்லிச் சமாதனப் படுத்திப் போயினபின்பு விட்டலதாசர் அன்னையும் மனைவியுஞ் சேர்ந்துத் தீராத்துக்கத்துடன் புலம்பிக்கொண்டிருந்த இதில் தாயாரும் மகன் பிழைப்பானென்றும் மனைவி மணாளன் பிழைப்பா னென்றும் இரண்டுநாள் பரியந்தம் விட்டலதாச ரெழுந்திராமல் கிடந்து மூன்றாவதுநாள் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து அன்னையை நோக்கி ஓ அம்மணி இவ்விடத்திற் கென்னை யெடுத்துவந்தவர்கள் யாவர் நான் அரசனரண்மனையி லன்றோ யிருந்தேன் இது ராஜக்கிரகமல்லவே இவடத்திற்கு யானெப்படி வந்தேன் இச்செய்தியை எனக்கு ஒளிக்காமற்சொல்ல வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்கந்த உத்தமி மகனைநோக்கி அப்பா புத்திரசிகாமணியே நீயரசனுடைய மேடையின்மீது நின்றுக்கொண்டு காலில்கெஜ்ஜைகட்டிப் பாடியாடி யுன்னைமறந்து மூர்ச்சையாகவிழுந்துருண்டுக் கொண்டே அடிவாரத்தில் விழுந்துக் கிடக்க அரசனங்கு வந்துனைக்கண்டு திரேகத்தையும் கையையு பிடித்துப் பார்த்துத் திரேகஸ்மரணை யில்லாமலும் உயிர் நீங்கிப்போய் விட்டதென்று கருதி யுன்னைச் சிவிகையின் மீதேத்திக் கொண்டுவந்து இங்குவிடுத்துப் போயினரென்று சொல்லி அரசன்கொடுத்துப்போயின திரவியத்தையுங் காட்டினள் அந்த திரவியத்தை கண்டு விட்டலதாசர் மெத்த விசனப்பட்டு அன்னை நோக்கி ஓ அம்மணி அழிந்து போகும்படியான அற்பதிரவியத்திற்காகவா என்னை விற்பனைசெய்தாய் உனக்கிந்த திரவிய மேலாகினது யான்தாழ்ந்தவ னென்றல்லோ எண்ணங்

Koviloor Digital Library

கொண்டாய் இந்தப் பொருளானது எனைப்பார்க்கிலு மேலானதோ சற்றுமிலும் யோசிக்காமல் இப்படி என்னைப் பொருளுக்காசித்து விக்கிரயஞ் செய்யலாமோ ஓ அம்மனி அற்பப்பொருளின் மீதன்றோ வாஞ்சித்தாய் சொற்பமென்றெனை நினைத்தாய் என்றப்படி சொல்லிக்கொண்டே இரண்டுஜாம பரியந்தம் அங்கு தானிருந்து திடீரென்றெழுந்து யாரிடத்துஞ் சொல்லாமல் தான் போகும் மார்க்கம் எவர்களுக்குந் தெரியாமல் எங்கோ போய்விட்டார் இச்செய்தி யரசனுக்குத் தெரிந்து அப்போதே சாரர்களை யனுப்பித்தேடி பிடித்துக்கொண்டு வரும்படிக் கட்டளையிட்டான் அத்தூதர்களும் அந்தப்படியே சென்று வெகுதூர் தேசமெங்கும் விட்டலதாசரைத் தேடியுங்காணாமல் அவர்கள் மெத்த விசனத்துடன் திரும்பிவந்து அரசனைக்கண்டு வணங்கி ஓ சுவாமி யாங்கள் வெகுதூர தேசங்களெல்லாஞ் சென்று விட்டலதாசரைத் தேடித்திரிந்தும் அவரகப்படவில்லையென்று சொல்ல அரசன்கேட்டு மெத்த விசனப்பட்டு உடனே நமதுபேரில் நிந்தையில்லாம லந்தவிட்டலதாசர் உயிர்பெற்றெழுந்து போய்விட்டாரே இதைப்பத்தி யவர்க்கு அனேக நமஸ்காரங்கள் செய்கிறேனென்று என்றுமில்லாத சந்துஷ்டராகி யிருந்தான்.

இந்தப்படி யரசன் மெத்த சந்துஷ்டனாகி யிருக்க விட்டலதாசர் அன்னை மகனைநினைந்து நினைந்துருகி அடாமகனே முன்னம் மூன்றுநாள் பிரபஞ்ச மாயையை மறந்து பிரமநிஷ்டாபரனாகி யிருந்தனையே அப்போதே நீயுயிர்துறந்து போயிருந்தால் மெத்த நன்றாயிருக்கும் உயிரோடுனைவிட்டு மனந்துணிந்தெப்படி யிருப்பேனப்பா எத்தனையாக மனதை நிறுத்தினாலும் மனங்கேழ்க்கவில்லையே பெற்றவயிறு பற்றியெரிகின்றதே யென்றுக் கண்ணீர் ஆராய்ப் பெருகியோட விட்டு மெத்த துக்கப்பட்டுக்கொண்டு மூன்றுநாள் பரியந்தம் அன்னம் நித்திரையின்றி யிருக்கையில் மூன்றாநாளிரவினில் அன்னம் நித்திரையின்றியிருந்த ஆயாசத்தினாலும் திரேகவாட்டத்தினாலும் அலண்டு நித்திரை செய்கிறபோது சொற்பனத்தில் ஸ்ரீபாண்டுரங்கன் எழுந்தருளி ஓ அம்மா பாக்கியவதி நினது புதல்வன் யெங்கேயோ போய்விட்டானென்றல்லோ மூன்றுநாளாய் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றாய் அவனெங்கும்போகவில்லை மதுராபுரத்தினிலிருக்கின்றான் ஆகையால் நீ இனி விசனத்தைமாத்தி மதுராபுரிக்குச் சென்று அங்கிருக்கும் மகனைக்கண்டு நின்துக்கத்தை யாற்றிக் கொள்ளுமென்று சொல்லி மறைந்துபோயினர் உடனே அந்த உத்தமி திடுக்கிட்டெழுந் துட்கார்ந்து இப்போது நாம் கண்டது கனவோ அல்லது நினவோ இதை சோதித்துப் பார்த்தாலன்றி கனவென்றும் நினவென்றும் உண்மை பொய்யைத் தெரிந்துக் கொள்ளலாகும் ஆகையால் நாளை தினம் மதுரைக்குப் பிரயாணப்படுவதே நிச்சயமென்றெண்ணி மருமகளைநோக்கி அடியம்மா நின்கணவன் மதுரையிலிருப்பதாக யான் கனவுகண்டேன் ஆதலால் நானங்குசென்று அவனையழைத்து வரும்பரியந்தம் நீயுன்தாயார் வீட்டிற்குப் போயிரு யானிங்கு வந்தவுடனே உன்னை யழைப்பித்துக் கொள்ளுகிறேனென அதற்கு மருமகள் ஓமாமி தாங்கள் மதுராநகரத்தை நோக்கியும் யானென் தாயார்வீட்டையும் நோக்கி போயிருக்குந்ததியில் தங்கள் புதல்வர் இங்குவந்து பார்த்து நாமிருவரு மில்லாமற்போனால் பருப்பில் நெய்விட்டதைப் போல மனம்போனபடி போய்விடுவார் அப்படிக்கியவர் போகாவண்ணம் என்தாயாரை இங்கழைப்பித்துக்கொண்டு யானிவடத்தில் தானே யிருக்கின்றேன் தாங்கள் மதுராபுரத்திற்குச் சென்று தேடி அங்கிருந்தால் அவரை யழைப்பித்துக்கொண்டு சீக்கிரமாகவந்து சேரவேணும் மாமியென்று சொல்லி வணங்கினாள் அதற்கந்த விட்டலதார் அன்னை மருமகளைநோக்கி அடியம்மாஉன்னிஷ்டப்படியே தாயாரை யழைப்பித்துத் துணையாக வைத்துக்கொண்டிங்கிரு நான் மதுராபுரிக்குப் போய்த் தேடி மகனை யழைத்துக்கொண்டு சீக்கிரம்வந்து சேருகிறே னென்றுசொல்லி மதுராபுரத்தை நோக்கி நடந்து சிலநாளில் மதுராபுரத்தைச் சேர்ந்து தேடித்திரிகிறபோது அங்குதலவாசனாகி மூன்றுகாலமும் ஸ்ரீஹரியை சேவித்துக்கொண்டு இடைவிடாமல் ஸ்ரீஹரிபஜனைசெய்தும் தவராமல் பக்தர்களுக்கு அன்னதானஞ் செய்து பிரமநிஷ்டாபரராகிக் காலத்தை கடத்திக்கொண்டிருக்கிற தன்புதல்வனாகிய விட்டலதாசரைக் கண்டு இருகரங்களாலுங் கட்டித்தழுவி அடாமகனே நீ என்னுடன் ஒருவார்த்தையேனுஞ் சொல்லாமல் இருந்தாப்போலயிருந்தெப்படி வந்துவிட்டாயப்பா உன்னை விரக்தியுடையவனென்று யானினைந்திருந்தும் பொருளின்மீது வாஞ்சையுடையவளாகி அரசன் தந்தப்பொருளை யான் பெற்றுக் கொண்டபடியா லென்மீ துனக்கு வெறுப்புண்டாகி சொல்லாமற் புறப்பட்டு வந்து விட்டாயென்றெண்ணுகிறேன் என்றுசொல்லி மகனையடுத் தங்கிருந்தாள்.

இவ்வாறு மாமியார் மகனிடமங்கிருக்க இங்கே மருமகள் தன் தாயாரை அழைப்பித்துக்கொண்டு கணவனெப்போது வருவாரோ வென்ற யெண்ணத்தை யே மாராமல் கருதிக்கொண் டிருக்கையில் தன்கணவனும் மாமியாரும் மதுராபுரத்தினி லிருப்பதை மாமியாரனுப்பியதூதர்களால்தெரிந்துவெகுசந்துஷ்டியாயிருக்கையில்

Koviloor Digital Library

ஒரு வருடத்தில் அதிக மழைபெய்ததினுல் வீட்டின்சுவர்கள் இடிந்து விழுந்து போயிற்று அச்சுவர்களை வைத்து வீட்டை மராமத்துச் செய்ய வேணுமென்றெண்ணி விட்டலதாசர் மனையாள் மண்ணுக்காகக் குழிபொன்று வெட்டினுள் அப்பள்ளத்தினில் நின்றும் ஆச்சரியப் படும்படியாகிய மகாவிஷ்ணு விக்கிரகமொன் றகப்பட்டது அந்தவிக்கிரகத்தை யெடுத்து ஒரிடத்தினில் பத்திரப்படுத்தி வைத்துவிட்டு மருபடியும் மண்ணின் பொருட்டு பள்ளமெடுக்க கணக்கிட்டுச் சொல்லமுடியாத திரவியமதி லிருக்கக்கண்டு மெத்த சந்தோஷங்கொண்டு இந்தசெய்தி நமதுகணவனுக்குத் தெரிந்தால் ஓடிவருவாரென் றெண்ணி தனக்குண்டாயிருந்த பயத்தைவிடுத்துத் தன் அன்னையைநோக்கி ஒ அம்மா என்னைப் பெத்ததாயே யானினி யொருக்கண நேரமாயினு மிங்கிருக்கமாட்டேன் என் பிராணநாயகரிருக்கும் மதுராபுரிக்குப் போய் அவரைக் கண்டாலொழிய என்மனமிங்கு பொருந்தமாட்டாது இதுசத்தியம் அன்றியும் நீ யென்னைப் போகக் கூடா தென்றுத் தடைசெய்வையாகில் யான் தாசியாய்விடுவேன் இதுநிச்சயமென்றெண்ணி யாதொரு தடையுமின்றி என்னையனுப்பிவையும் மேலும் யான் தாசியாய்விட்டால் உங்களுக்கெல்லாம் அவமானமன்றே மருபடியுமென்னை யுங்களுடன் சேர்த்துகொள்ள சம்மதியாகுமோ இதனை நன்ருயோசித்து என்னைப் பிரியமாக என்கணவனிடஞ் சேரும்படிவிடைதந்து அனுப்பு மம்மணியென்றுவேண்டிக் கொண்டனள் அதற்கந்த அன்னை தடையொன்றுஞ் சொல்லாமல் அடியம்மா மகளே யானுனதிஷ்டப்படிக்கி அனுப்புவதற்குச் சம்மதித்தே யிருக்கின்றேன் அப்படிக்கனுப்பிய போதிலுமுன்னை தனியே எப்படியனுப்புவேன் வீட்டைச் சாத்திப் பூட்டிவிட்டு யானுனக்குத் துணையாக வருகிறேனென்று சொல்லக்கேட்டு விட்டலதாசர் மனைவி ஒ அம்மணி நீவீட்டைக் காத்துகொண்டிரு யான்சென்று மதுராபுரியை யடைந்துக் கணவனைக் கண்டுபேசி அவரையு மாமியையு முடனழைத்துக் கொண்டு கூடிய சீக்கிரத்தில் வந்து சேருகிறேனென்று சொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு நடந்து சிலநாளில் மதுராபுரத்தைச் சேர்ந்துத்தன் பிராணநாயகரைக் கண்டுபலிந்து ஒசுவாமிசிலநாளைக்குமுன்னம் நமது ஹிந்துஸ்தான் தேசத்தினில் விடாமழை பெய்ததினுல் நமது வீட்டுச் சுவர்கள் சிலது மழைக்கி கரைந்துவிழுந்து போயிற்று அந்தச் சுவர்களை மராமத்துச் செய்யவெண்ணி மண்வேண்டி யோரிடத்தில் பள்ளமெடுத்தேனப்பள்ளத்தினிலிருந்து ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு விக்கிரகம் ஒன்று கிடைத்தது அதையெடுத்து பத்திரப்படுத்தி வைத்துவிட்டு மேலும் அப்பள்ளத்தினில் மண்ணைத் தோண்டிக்கொண்டிருக்கையில் திடீலென்றொரு பிரகாசமுண்டாயிற்று அப்பிரகாசத்திற்கு அடியாள் பயந்து இதென்ன யிங்கு பிரகாசமுண்டாவதற்கு காரணம் யாதென்று பூசையாகப் பாக்கையில் அதினுள் கணக்கிட்டுச் சொல்லமுடியாத சொர்ணபரணங்களும் நவரத்தினங்களும் அளவற்ற திரவியங்களுமிருக்க அடியாள் கண்டு மெத்த சந்துஷ்டி யடைந்து அச்செய்தியைத்தங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி அழைத்துக் கொண்டுபோய் விஷ்ணுஅவாலயம் ஒன்றுகட்டி அதில் அந்தவிக்கிரகத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்து கும்பாபிஷேக முதலானதுகளும் நடத்தித் தினமுந் தாங்கள் பூசித்துகொண்டு நமதுபட்டணத்திலேயே வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கலாம் வாரும் சுவாமியென்று சொல்லி வினயமாகி வணங்கி நின்றனள் இப்படித் தன்னை வணங்கிநின்ற மனைவியை நோக்கி விட்டலதாசர் சொல்லத் தொடங்கினுர்.

அடி பொன்னுசைப் பொருளாசைப் பிடித்தப்பேயே ஏதோ பள்ளம்வெட்டினதில் அளவற்ற பொருள் கிடைத்திருக்கின்றது அதைகொண்டு நமது பட்டணத்தினிலேயே வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கலாம் வாருமென் றெனைமயக்கி அழைத்துப்போக வந்தாயோ அற்பமாகிய பொருள் கிடைத்ததென்று சொன்ன லதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் பொருள் வாஞ்சைகொண்டு உடனே யுன்பின் பட்டணத்திற்கு வருவேனென்று யோசித்துச் சொல்லுகின்ற பேதையே அங்குதானு பொருளிருக்கின்றது இங்கே பொருளில்லையா அதோகிடக்கின்ற ஒட்டாங்கிச்சியை எடுத்துகொண்டு வரக்கடவாய் அந்த ஒட்டாங்கிச்சியினு லுனக்குண்டா யிருக்கும் பொருள் வாஞ்சையின் நிறத்தைக் காட்டுகின்றேன் உன்னை பிடித்திருக்கும் பேயை யோட்டுகின்றேன் அந்தப்பேயை பிடித்து வாட்டுகின்றேன் எனக்கதன்மீதிச்சை யில்லாமலிருக்கின்ற திடத்தை நிலைநாட்டுகின்றேன் பாருமென்று சொல்லக்கேட்டு அம்மங்கை மெத்தவும் பயந்து அவர் சுட்டிக்காட்டிய ஒட்டாங்கிச்சியை யெடுத்து வந்துத் தன்கணவன் காரத்தினில் வெகுவினயமாகக் கொடுத்தாள் அதையவர் பெற்றுக்கொண்டு அதன்மீது மூத்திரத்தைப் பெய்தமாத்திரத்தில் அது பத்தரைமாத்துத் தங்கமாயிற்று அத்தங்கத்தை தன் மனைவியினிடங் கொடுத்து அடிபெண்ணே இதென்ன சொல்லுமென அப்போதந்தமங்கை யதைப்பார்த்து ஒசுவாமி இதுதங்கமென்று சொல்லக்கேட்டு அந்த விட்டலதாசர் அடிபெண்ணே யானிருக்கு மிடமெல்லாம் தங்கமயமேயாகும்அதனிடத்திலெனக்கு ஆசையில்லாமையினுலேயே யெனக்கு யாவத்துந் தங்கமயமாகவே தோன்றுகின்றது உனக்குப் பொருளாசை அதிகரித்திருப்பதி னுலேயே

Koviloor Digital Library

யாவத்து முன்கண்களுக்குக் கல்லும் ஓடுகளுமாகவே காணப்படும் ஆகையால் எனக்குப் பொருள் பானை ஓட்டுக்கு நிகராகும் பொருள் விஷயத்தினில் அணுவளவேனும் எனக்கு ஆசைகிடையாது வீணாகயேன் பிரயாசை யெடுத்துக்கொண் டிவ்வளவு தூரம்வந்தாய் வந்து மனம்நொந்தாய் எனக்கேனிவ்வளவு ஆயாசந் தந்தாய் என்னை யழைத்துக்கொண்டுபோகவேணுமென்ற ஆசை யேதுக்குநந்தாய் நீ தனித்தொண்டியாக வரலாமோ நமது பட்டணத்திற்கும் மதுராபுரத்திற்கும் கொஞ்சந் தூரமோ மேலும் அப்பொருளினாலே மெத்த காரியங்களுக்கு விக்கினம்வந்து நேரிடும் அதென்னவெனில் வீட்டிற்குச் சொந்தக்காரனாகும் மிரச்சிதாரனுக்கு அப்பொருள் நம்மை காட்டிக்கொடுக்கும் ஆதலால் அதனிடத்திலெள்ளளவேனும் ஆசைவைப்பவன் அவமானமடைவான் மெத்தகஷ்டங்கள் படுவான் ஆசையில்லாதவன் மௌனியாகுமென்று சொல்லக்கேட்டு அம்மாது ஓசுவாமி அப்பொருளை கைக்கொண்டு ஏழைப் பரதேசிகளுக்குத் தானஞ் செய்துவிட்டுத் திரும்பியுமிவடம் வந்து வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருமென்று வணக்கமாககூறும் தன்மனைவியை நோக்கி அடிபெண்ணே நீமுன்ஜென்மத்திலேதோ புண்ணியம் பண்ணியிருந்தபடியினாலே அப்பொருள் முதலானதுகளு முனக்குக் கிடைத்தது அப்பொருளை நீ யெடுத்துக்கொண்டு பகவானெப்படி மனதைச் செலுத்துகின்றாரோ அம்மார்க்கத்தினில் சிலவு செய்து கொண்டிருப்பது ஞாயம் இதைவிடுத்து உனக்குக் கிடைத்தபொருளை என்னை கைக்கொள்ளும்படிச் சொல்லுவது நீதியோ மேலும் யான் முன்ஜென்மத்தினில் புண்ணியஞ் செய்திருப்பனேயாகில் அப்பொருள் எனக்கு கிடைத்திருக்கும் அப்படி யான் புண்ணியஞ் செய்யாதவனாகையாலே அப்பொருளெனக்குகிடைக்காமல்புண்ணியம்பண்ணினஉன்கண்களுக்கேயகப்பட்டது ஆகையால்நீசீக்கிரமாக நமது பட்டணத்தைச் சேர்ந்து வீட்டையடைந்து யப்பொருளை கைக்கொண்டு அதை எந்தவிஷயத்திற்சிலவு செய்யும்படி பகவானுனகெப்படி புத்தி கொடுக்கின்றாரோ அப்படி சிலவுபண்ணிக்கொண்டு சுகமாயிருக்கக் கடவாயென்று நேமிக்க அம்மாது கணவனை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாதவளாகி ஓ சுவாமி தேவரீர் அடியாள்மீது கிருபைசெய்து நமது பட்டணத்திற் கெழுந்தருளி விஷ்ணு விக்கிரகத்தைச் சேவித்து அடியாளுக்கு கிடைத்திருக்கும் பொருளைக் கொண்டு விஷ்ணுவாலயமொன்று கட்டி அந்த ஆலயத்தில் விக்கிரகத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்து கும்பாபிஷேகம் நடத்தி பிராமணபோசனஞ் செய்வித்து மூன்றுகாலமும் பூசை நடக்கும்படியான யேர்ப்பாடுகளுஞ் செய்து அந்தசந்நிதிக்குத் தாங்கள் தர்மகர்த்தாவாக விருந்து சதாகாலமும் பகவானை பஜித்துக்கொண் டிருக்கலாம் தயை செய்து வாரும் சுவாமி என்று விழுந்து பணிந்து எழுந்து நின்றுகொண்டிருக்கும் மனைவியை நோக்கி விட்டலதாசர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

அடிபெண்ணே என்னிருகண்ணே பகவானுனக்கும் தன்னை பஜனை செய்யும்படி புத்தி கொடுத்தாரோ இதற்காகத்தான் பட்டணத்திலிருந்த உன்னை யென்னிடம் வரும்படிக் கொண்டுவந்து விடுத்தாரோ துர்க்குணங்களை யெல்லாம் நிக்கிரகித்தாரோ இப்போதுனக்குண்டாயிருக்கும் பக்திக்கி யான்மெத்த சந்துஷ்டியடைந்து உன்னுடன் பட்டணத்திற்குவர என்மன மிசைந்தது ஆகையால் ஓ பெண்ணே என்னிரு கண்ணே நாமிருவரும் பகவானை பஜனைசெய்துகொண்டே நமது பட்டணத்தைநோக்கிபோகலாம் வாருமென்றழைத்துகொண்டு சென்றுபட்டணத்தைசேர்ந்து வீட்டையடைந்து திரவியமும்ரத்தினங்களும் ஆபரணாதிகளுமிருக்கும்பள்ளத்தை தன்கணவனுக்குகாட்டினாள் அதையந்தவிட்டலதாசரும் கண்டு பகவத்கைங்கரியஞ் செய்வதற்கு அபாரதிரவியமும் ரத்தினங்களும் ஆபரணாதிகளுங் கிடைத்ததே என்று மெத்த சந்தோஷமடைந்து அதுகளையெல்லாம் வெளியிலெடுத்துத் தன்வீட்டிற்குள் பத்திரப் படுத்திவிட்டு மகாவிஷ்ணு விக்கிரகத்தை பார்த்து அவ்விக்கிரகமிருக்கும் அழகு சுந்தரத்திற்கு மெத்த ஆச்சரியமடைந்து சிற்பிகளை வரவழைத்து நூதனமாக விஷ்ணு விக்கிரஹதிற்கு தக்க நாச்சிமார் இருவரை வார்ப்படம் வார்க்கும்படி கட்டளையிட்டு உடனே சந்நிதி கட்டுவதற்கு தக்கவிடம் அகப்படாமல் மெத்த விசனப்பட்டுக் கொண்டு இதற்கென்ன செய்யலாம் யாரைப்பிடித்தால் சந்நிதி கட்டுவதற்கு நிலங் கிடைக்குமென்றும் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கையில் அந்நகரத்தையாளும் அரசன் விட்டலதாசர் வந்திருக்குஞ் செய்தியையறிந்துமந்திரியை அழைத்துக்கொண்டு வந்து விட்டலதாசரைக் கண்டு பணிந்து ஓசுவாமிமுன்னந் தாங்கள் அரண்மனை மேடையின்மீது காலக்ஷேபஞ் செய்துக் கொண்டே திரேகத்தை மறந்து மூர்ச்சையாகி விழுந்து உருண்டுக் கொண்டே கீழந்தஸ்திற்குச் சென்று மரணமடைந்ததைப்போல தேவரீர் கிடக்க அடியேன் கண்டு மெத்த விசனப்பட்டுத் தங்களைச் சிவிகையின் மீதேற்றிக் கொண்டுபோய் தங்கள் வீட்டினிற்சேர்த்து யுமது அன்னைக்கு மெத்தப்பிரிய வசனஞ் சொல்லிப்போயின அன்றுங்கள் முகத்தைப் பார்த்ததேயன்றி இன்று பார்க்கும்படியாக நேரிட்டது ஓசுவாமி சற்குருநாதர் புதல்வரே இவன்மிது தங்களுக்கென்ன இத்தனைகோபம் யானென்னசெய்தேன் பாபம் என்மீதுமக்கேனித்தனை மனஸ்தாபம் அதை வெளியிடுவதற் கென்ன ஆக்ஷேபம் அன்றியும் என்மீதுமக்குக் கோபமில்லாவிடில் நிஷ்டையி

Koviloor Digital Library

யிருந் தெழுந்து தாங்களு மென்மீது தயவுசெய்து அரண்மனைக்கு வரலாகாதோ வந்தால் என் கர்மங்களெல்லாம் நீங்கிப் போகாதோ பேதமின்றித் தாங்கள் வராமலிருந்ததே யெனக்கு மெத்த விசனமாக விருக்கின்றது என்று மெத்தவும் பிரியமாகப் பேசுவதைக் கேட்டு விட்டலதாசர் அரசனை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் சாந்தத்திலும் நீதியிலுஞ் சிறந்த வேந்தனே நீரொந்த அன்னையிடங் கொடுத்த திரவியத்தின் பொருட்டே மறுபடியும் யானும்மைக் கண்டு பேசாமற் போயினது ஏனெனில் பொருள் முதலாகிய சகலத்திலு மெனக்கு மெத்த விரக்தியுண்டா யிருக்கின்றன ஆதலால் தாங்கள் பொருளுதவி செய்யாமற் போவீரேயாகில் யானும்மை அவசியம்வந்து கண்டு கொண்டேபோவேன் நீர் தந்தப்பொருளே என்னையும்மிடம் வராமற் செய்தது பொருளுக்கு ஆசித்தல் முன்னம் யானுமது மேடைக்குவந்து காலக்ஷேபஞ் செய்தது வேண்டுமானு லென்னைப் பலவிதத்திலுஞ் சோதனை செய்துபாரும் பார்த்துமக் குண்டாயிருக்குஞ் சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் அந்தப்பொருளே காரணமாகி உம்மைக் கண்டு பேசாமற் செய்தது மன்னியிலு மப்பொருளே யென்னை யிப்பட்டணத்தை விட்டு மதுராபுரிப் பட்டணத்தை யடுத்திருக்கச் செய்தது ஆகையால் ஒ அரசனே இனியெப்போதைக்கு மென் விஷயத்தி லெந்தவஸ்துவையும் தயவுசெய்து கொடுக்காம லிருப்பீரே யாகில் என்னுயிருள்ள பரியந்தம் உமது நேசத்தை விடாமலிருப்பேன் ஈதுண்மை யென்று நம்பிக்கைகொள்ள கடவீரென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர். அதென்ன வெனில் ஒ அரசனே யானொரு சந்நிதி கட்டவேணுமென்றெண்ணங்கொண்டிருக்கின்றேன் அதற்கு உம்மாலொரு காரியமாக வேண்டி யிருக்கின்றது. அக்காரியத்தை யனுகூலப்படுத்து வீரேயாகி லுமக்கு மெத்த புண்ணியமுண்டாகும் அதென்ன காரியமென்பீரேல் சந்நிதியை கட்டுவதற்கு முதலில் இடங்கிடையாது அந்தவிடமுமெத்த அகலநிகள முள்ளதாக விருக்கவேண்டும் இந்த உபகாரஞ் செய்வீரேயாகில் உமக்கே அந்தச் சந்நிதி தருமகர்த்தரெனும் பட்டஞ் செய்விக்கின்றேன் என்றுசொல்லி வெகுவாக வேண்டிக்கொண்டார் அதற்கந்த அரசன் சந்தோஷித்து ஒ சுவாமி உமதகோரிக்கை எவ்வளவு நிகளம் எவ்வளவு அகலமுமுடைய நிலம் வேண்டுமோ அவ்வளவு அகலநிகளத்தை பார்க்கிலும் இரண்டத்தனை நிலமுமக்குத் தருகிறேன் அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு சந்நிதி கட்டுவதற்குச் சீக்கிரமாக ஆரம்பஞ் செய்யுமென்று வேண்டிக் கொண்டான் அப்படி வேண்டிக்கொள்ளும் அரசனுடைய மொழிகளைக் கேட்டு விட்டலதாசர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் அரசனே சந்நிதி கட்டுவதற்குத் தாங்கள் கொடுக்க உத்தேசித்த நிலமெங் கிருக்கின்றது அந்த நிலத்தைக் காட்டினுல் யான்பார்த்து அதுசந்நிதி கட்டுவதற்குதவும் உதவாதென்றுஞ் சொல்லுகின்றேனென அதற்கரசன் மெத்த சந்துஷ்டனுகி விட்டலதாசரை யழைத்துக்கொண்டுத் தன்னரண்மனைக் கருகில் மெத்த அகலமும் நிகளமுமுடைய நிலத்தைக் காட்டி ஒ சுவாமி இந்தநிலத்தில் தாங்கள் சுகமாகச் சந்நிதி கட்டிக் கொள்ளலாமென்று சொல்லக் கேட்டு விட்டலதாசர் அந்தநிலத்தைப் பார்த்துத் தன்மனதுக்குச் சம்மதியாகி உடனே சிற்பிகளை வரவழைத்து ஐயா சிற்பிகளே இந்த நிலத்தினில் சந்நிதியொன்று கட்டவேணுமென்று யோசித்திருக்கின்றேன் அதற்கு எவ்வளவு அகலநிகளம் வேண்டுமோ அவ்வளவு நிலத்தை யளவுபோட்டுக் கூச்சடித்து விடுங்களென்று நேமிக்க அந்தப்படியே யச்சிற்பிகள் கணக்கிட்டு விஸ்தாரமாக அகலநிகளமாக யிருக்கும்படிக் கூச்சடித்து விட்டார்கள் உடனே விட்டலதாசர் நல்லநாளொன்று பார்த்து அந்நாளில் கடைக்காலெடுத்துக் கற்கள் முதலான சாமான்களையும் வருவித்து மெத்தத் துரிதமாக வேலைக ளாரம்பித்துச் சிலநாளில் சந்நிதியைக் கட்டிமுடித்துச் சாஸ்திர சம்பன்னர்களான பிராமணர்களை வரவழைத்து மகாவிஷ்ணு விக்கிரகத்தை விதிப்படி ஸ்தாபனஞ் செய்து கும்பாபிஷேகத்துக் காரம்பித்து அன்றுமுதல் பிராமணர்களுக்கு அபாரமாக அன்னதானம் நடத்தி நாற்பதுநாளும் மந்திராலோபங் கிரியாலோபமின்றிப் பூரணகும்பங்கள் நிறுத்தி விஷ்ணுதேவனுக்கும் உபயநாச்சி மார்களுக்கும் அபிஷேகஞ்செய்வித்து மேலும் எந்தெந்த காலத்தினி லெந்தந்தக் கிரியைகளை நடத்தவேண்டுமோ அந்தந்த காலத்தினிலக் கிரியைகளை யெல்லாம் நடத்தி நாற்பத்தோராவது நாள் அந்தவிட்டலதாசர் அரசனை யழைப்பித்து சந்நிதானத்தின் முன்பாக நிறுத்தி பகவானுக்குத் தூபதீப நைவேத்தியங்களைச் செய்து சேவிக்கச் செய்து தீர்த்தம் திருத்துழாயை யளிக்க அதனையரசன் மெத்தப் பிரியமாக ஸ்வீகரித்து நிற்க உடனே அர்ச்சகர் திருமாலைச் சடகோப பிரசாத முதலானதுகளு மளிக்க அதுகளை யெல்லாம் மெத்தப் பிரியமாகப் பெற்றுக் கொண்டு பகவானைக் கண்குளிரப் பாதாதிகேச பரியந்தஞ் சேவித்துக் கொண்டிருக்கையில் விட்டலதாசர்

Koviloor Digital Library

அரசனைநோக்கி ஓ பூபாலனே இன்றுமுதல் நாங்களி ந்த சந்நிதானத்திற்கு தருமகர்த்தாவாகி நித்தியோற் சவம் பிரம்மோர்ச்சவம் பக்ஷோச்சவ பஞ்சபருவங்க ளும் விக்கினமின்றி நடத்திக்கொள்ளக் கடவீரென் றும் ஆனந்தமாகப் பகவானை தியானஞ் செய்துகொ ண்டு பகவதனுக் கிரகத்திற்குத் பாத்திரனாகிச் சுகித்தி ருக்கக் கடவாயென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்ய அதனை அரசன்கேட்டு என்றுமிலாதப் பரமானந்தத்தை யடை ந்துக் கொண்டும் இருக்கையில் சிலநாள் கடந்தபின்பு இவ்வரசனுக்கு க்ஞானபக்தி வைராக்கியமெனு மிம்மூ ன்றுமுண்டாகி என்றும் இடைவிடாமல் ஹரியைதியா னஞ் செய்து கொண்டிருந்தான்.

இவ்வாறு அரசன் மெத்த பக்திசெய்துக் கொண் டிருக்கிறபோது விட்டலதாசர் தன்வீட்டை யடைந் துப் பிரமநிஷ்டையிற் சிறந்தவராகி அனேக சிஷிய சமுகங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஹரிபஜனை செய்துக் கொண்டிருக்கிறபோது இந்த விட்டலதாசருக்கொரு புதல்வன் பிறந்தான் அப்புதல்வனுக்குப் பனிரெண் டாநாள் ஸ்னானஞ்செய்து அலங்கரித்து அந்தப் புதல் வனுக்கு ஸ்ரீராமனென்று நாமகரணமிட்டு நாளுக்கு நாள் செல்வமாக வளர்த்துக்கொண்டு வந்து ஐந்துவய தானவுடனே க்ஷௌளம் உபநயனம் முதலானவைக ளும் நடத்தி அவனுந் தக்கபடி நடக்கக் கல்விபயிர்ச்சி செய்விக்க விட்டார்கள் அச்சிறுவனுந் தாய்தந்தையர் கட்குட்பட்டு மெத்த உத்தமனாக யிருக்கையில் பண்ட ரிபுரத்தினில் பிரமோச்சவ முதலான உற்சவம் நடத் தப் போகிறோம் ஆகையால் எல்லோரும்வந்து சேவி க்கலாமென்று சொல்ல அந்தப்படியே ஸ்ரீ விஷ்ணுதே வன் பக்தியை விடாது நடத்தி வருகிறபோது ஸ்ரீரா மனும் வந்து என்ன விசேஷமென்று வினவியபோது அதற்கவர்கள் நாளையதின முதற்கொண்டு பண்டரி புரத்தினில் பிரமோச்சவ மாரம்பம் ஆகையால் எல் லோரும் வந்து சேவிக்கலா மென்று யானையின்மீது தண்டோரு போடுவதையுங் கேட்டு விட்டலதாசரும் ஸ்ரீராமனும் பண்டரி யாத்திரை செய்யவேணுமென்று வைராக்கிய சீலர்களாகிப் புறப்பட்டார்கள் அதைய றிந்து அவ்வூராருஞ் சிலபேர்கள் புறப்பட்டு விட்டல தாசரைப் பின்தொடர்ந்துச் சென்று ஸ்ரீ ஹரிகிருஷ்ணா கோவிந்தா கோபாலா ஆதிமூலா அன்பர்கள் தயாளா என்று துதிசெய்துக் கொண்டே நடந்துப் பண்டரியை யடைந்து சந்திரபாகா நதியினிற் ஸ்னானஞ் செய்து கொண்டிருக்கையில் விட்டலதாசருடன் வந்தவர்க ளில் ஒருவரை முதலையானது பிடித்திழுத்து கொ ண்டுபோயிற்று அதையறிந்து அவருக்கு மைத்துன

ரானவர் மைத்தவர்களை நோக்கி ஐயா சாதுக்களே அத்தானை முதலை யிழுத்துக்கொண்டு போகிறது சீக் கிரம் யாராகிலும் ஓடி அவரை விடுவித்துக் கொண்டு வாருங்களென்று குய்யோ முறையோ வென்று கூக் குரலிட்டு பதரி கதரி யழுதான் அதை விட்டலதா சரும் மைத்துமுள்ளவர்களுங் கேட்டு விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறபோது மைத்துனனானவன் அழுதுகொ ண்டே விட்டலதாசரிடம் வந்து அவரைப் பணிந்துத் தன் அத்தானை முதலை யிழுத்துக் கொண்டு போயின சவிஸ்தாரத்தைச் சொல்லி ஓ சுவாமி யான்மாத்திரம் நமது பட்டணத்திற்குப் போவேனேயாகில் என்தம க்கை என்னை கண்டு உங்களத்தானெங்கே யென்று கேட்டால் நானென்ன சொல்லுவேன் அவருக்கு தாயாருந் தந்தையுங் கேட்டால் அவர்களுக்கு நானெ ன்ன பதில் சொல்லுவேன் அப்படிக்கி யான்பட்டண த்தைச் சேர்ந்து அவர்களிடம் கெட்டப் பேரையும் கெட்ட சொற்களையுங் கேட்டு மனம் புண்ணுவதைப் பார்க்கிலும் யானுமிந்த நதியினில் விழுந்துப் பிராண னை விடுவது மெத்த நலமாக விருக்குமென்று யோசிக் கிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டே நதியில் விழுவத ற்கு மெத்தப் படபடப்பாக போகுவனை விட்டலதா சர் கண்டு ஐயா நதியினில் விழப்போகிறவரே சற்றே நிதானித்து யான் சொல்லுவதைக் கேட்டுச் சம்மதியி ல்லாவிடில் உமதிஷ்டத்தைப்போல நதியினில் விழுந்து மரணமடையலா மென்றும் சம்மதியாயிருக்கிற பக்ஷ த்தில் நதியினில் விழாமல் பிராணனுட னிருக்கலா மென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லத் தொடங் கினர்.

கேளுமையாவே சாதுவே உலகத்தினில் அனேக ஜீவஜெந்துக்களும் பிரமதேவனால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டு எந்தெந்த காலத்தினில் எந்தெந்த சுகதுக்கங்களை யனு பவிக்கும்படி பிரமதேவன் எழுதி யனுப்பினனோ அந் தப்படி அஜ்ஜீவ ஜெந்துக்க ளெல்லாம் அந்தந்த கால த்தில் அந்தந்த சுகதுக்கங்களை யனுபவித்தே யாகவே ணும் என்ற வேதசாஸ்திர விதிப்படி நின் அத்தானா னவன் முன்ஜென்மத்தினி லெந்த கர்மத்தை யனுட்டி த்தானோ அந்த கர்மந்துக்குத் தக்கபடி முதலையின் வாயினி கைப்பட்டு விழுங்கலாயினன் அதற்கு நாமெ ன்ன செய்யலாம் இதை யோசிக்காமல் அவன்போய் விட்டானே! அதைப்போல நானும் நதியினில் விழுந்து மாண்டுபோகிறே னென்றுசொல்லி நதியை நோக்கிச் செல்லுவது நீதியாமோ மேலும் அவனுடன் நீயும் இந்நதியினில் விழுந்து மடிந்துபோக வேண்டிய பிரம லிபி யிருந்தால் வினைவிட மாட்டாது ஆகையால்

Koviloor Digital Library

அவரவர்கர்மம் அவரவரை விடமாட்டாது வீணிலேன் உன்னுடைய பிராணனை நீயேவிடத் துணிந்துபோகின் ருய் வேண்டாம் வேண்டாமென்றுப் பலநீதிகளை யோ தியும் அவன் கேளாமல் நதியினில் விழுந்து சாகிறதே மேன்மையென்றுக்கருதி நதியைநோக்கிச் செல்லுவ தை விட்டலதாசர் கண்டு பூததயை பச்சாத்தாபமு டையவராகி மருபடியு மவனை யழைத்து ஐயா வீணி லேன் உயிரைப் போக்கிக்கொள்ளத் துணிந்திருந்கி ன்ருய் வேண்டாம் சற்றே நிதானித்திரும் இன்னொரு யோசனை செய்கின்றே னென்றுசொல்லி அவனை நதியி னில் விழவொட்டாமற் றடுத்துப் பாண்டரங்க நாதன் சந்நிதியை நோக்கி ஓபக்தவச்சலா பரமதயாளா பார் மகள்லோலா நிஜபக்தபாலா பரமசீலா ஆபத்பந்து அனுதாரக்ஷகா ஆதிதேவா தேவாதிதேவா மும்மூர்த் திகளில் முதல்வா முன்னஞ் சாந்திபர்மனைவியின் யிஷ் டப்படி முதலையால் விழுங்கப்பட்ட அவள்மகனை அ னேக வருடங்களுக்குப் பின் கொண்டுவந்து குருத க்ஷிணையாகக் கொடுத்த ஓ தீனதயாளா திருமாதை வைத்த வக்ஷஸ்தலா அதுபோல இப்போது முதலை யானது இழுத்துக்கொண்டு போயின சாதுவைக்கொ ண்டுவந்து கொடுத்து இவனுடைய பிராணனைக் காப் பாத்தி ரட்சியுமையா வென்றுத் தோத்திரம் புரிகை யில் சாக்ஷாத் பாண்டரங்கநாதன் சீக்கிரம் தானுமொ ரு முதலையாக வடிவமெடுத்து அந்நதிக்குள் சென்று மனிதனை யிழுத்துக்கொண்டு போயின முதலையுடன் போராடி அதைக்கொன்று மனிதனை மிதந்துக்கொ ண்டே விட்டலதாசர் அருகினிற் செல்லும்படிக் கிரு பை செய்தார் அந்தப்படியே அச்சாதுவும் நதியின் மீது மிதந்துக் கொண்டே விட்டலதாசர் சமீபத்தி னில் வரக்கண்டு அந்த விட்டலதாசரும் பரமானந்த மடைந்து அச்சாதுவை நதியினில் நின்று மெடுத்துக் கரைமீது விடுத்தார் அவரைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் மைத்துனனுனவன் பரமானந்த மடைந்து யாவரும் அநுஷ்டானங்கள் முடித்து சந்நிதிக்குச் சென்று பா ண்டரங்கநாதனைக் கண்டு சேவித்து ஆனந்தமடைந்த வர்களாகித் தன்னைமறந்து நிற்கையில் விட்டலதாசர் வெகுவாகப் பாடியாடி மூர்ச்சையாகிப் பூமியின்மீது விழுநது மரண மடைந்ததைப்போல கால்கரங்க ளசை வற்றுக் கிடந்தார் இப்படியந்த விட்டலதாசர் மூன்று நாள் வரையில் பிரமநிஷ்டபரராகி எழுந்திராமல் விழு ந்து கிடந்து மூன்றுவதுநாள் சாயரட்சை நிஷ்டை கலை ந்தெழுந்துச் சகலரையும் அழைத்துக்கொண்டு பட்ட ணத்தை நோக்கிப் போகிறபோது விட்டலதாசர் புதல் வராகிய ஸ்ரீராமனென்பவர் தன் தந்தையைநோக்கி ஓ அண்ணுவே! அடியேனுக்கு இப்பண்டரியில் சில நாள் வசித்திருக்க வேணுமென்று யோசனை யுண்டா யிருக்கின்றது ஆகையால் தயவுசெய்து தாங்கள் பட் டணம் போன இரண்டுமூன்று நாளைக்குள்ளாக யா னும் வந்து சேருகிறேன் என்று சொல்லக்கேட்டு விட் டலதாசர் அப்படியே உன்னிஷ்டப்படி யிருந்துவரக் கடவா யென்றுசொல்லி பட்டணத்தை நோக்கி நடந் துச் சிலநாளில் பட்டணத்தை யடைந்து சந்நிதிக்குட் சென்று ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவையும் உபயநாச்சிமார்களை யுஞ் சேவித்து ஆனந்தமடைந்து அதைவிட்டு அரசன ரண்மனையைச் சேர்ந்து அரசனைக் கண்டு தான் பண்ட ரியாத்திரை செய்யப் போயினது முதல் நடந்த செய் தியை யெல்லா மொன்றொளியாமற் சொல்லி விடை பெற்றுக்கொண்டு தன் வீட்டைச் சேர்ந்துத் தன்மனை வியுடன் பகவானை பஜித்துக் கொண்டு ஆனந்தமாக விருந்தார்,

இப்படி விட்டலதாசர் இங்கே மனைவியுடன் பஜ னைசெய்து நாளைப் போக்கிக் கொண்டிருக்க அங்கே யிவருடைய புதல்வனுகிய ஸ்ரீராமன் பாண்டரங்கநா தனை சேவித்துக் கொண்டு சாதுக்கள் கோஷ்டியிற் சே ர்ந்து பகவத் குணுனுபவஞ் செய்துக் கொண்டும் அவர் கள் சொல்லும் பிரம நிஷ்டையாகும் மார்க்கங்களை யுணர்ந்து க்ஞானபக்தி வைராக்கிய முண்டாகி நாளு க்குநாள் பிரமநிஷ்டை யதிகரித்து அதைவிட்டு புறப் பட்டுத் தன்பட்டணத்தை நோக்கி வருகையில் மார்க் மத்தினி லொரு நந்தவனத்தைக் கண்டு அங்கு வசிப்ப தற்குத் தனக்கு மெத்த சௌக்கியமாகவும் மனித சஞ்சார மில்லாத யிடமாகவு மிருப்பதால் இது பிரம நிஷ்டைசெய்வதற்குத் தக்கயிடமாக விருக்கிறதென்று கருதி அங்குதானே வசித்துப் பிரமநிஷ்டை செய்துக் கொண்டு மிருந்தார் இவரிப்படி இருக்க அங்கே பட்ட ணத்திலிருக்கும் விட்டலதாசர் மனைவியுடன் பகவத் பஜனை செய்துக்கொண்டு மிருக்கிறபோது இவர்மனைவி இரண்டாவது கெர்ப்பந் தரித்துப் பத்துமாதமும் பூரணமாகி ஆண்சிசுவைப் பெற்றுள் அச்சிசுவுக்குப் பனிரெண்டாம் நாள் நாமகரணஞ் செய்விக்க வேணு மென் றெண்ணித் தங்கள் பந்து மித்திரர்களுக் கெல் லாஞ் சொல்லி வரவழைத்து அச்சிசுவுக்கு ஸ்னனஞ் செய்வித்து ஆடையாபரணங்களை யலங்கரித்துத் தா ரை, பூரி, முரசு, முதலாகிய வாத்தியங்கள் கடலொலி போல முழங்க பிராமணர்கள் புரோகிதர்கள் பந்து மித்திரர்கள் யாவரும் வந்து நிறைந்திருக்கிற போது தாசியொருவள் தன்செட்டுடன் வந்து பகவந்நாம சங் கீர்த்தனைகளைப் பாடியாடினுள் அதை யாவருங்கண் டுங் கேட்டும் ஆனந்தித்து அத்தாசிக்கு வெகுமதியாக

Koviloor Digital Library

வஸ்திராபரணாதிகளைக் கொடுத்தார்கள் அதைக் கண்டு விட்டலதாசர் நாமகரணஞ் செய்ய நியமித்திருக்குஞ் சிசுவை யெடுத்துக் கொண்டுவந்து அத்தாசிக்கு யீந்தார் அதைக்கண்டு யாவரும் இதென்ன விபரீதமாக விருக்கின்றது இந்த விட்டலதாசருக்கும் பைத்தியம் பிடித்து விட்டதோ பயித்திய மில்லாவிடில் தன்சிசுவுக்கு நாமகரணஞ் செய்யப்போகிறோ மென்றெங்களை வரவழைத்து சபைகூடி யிருக்கையில் சகலமேள வாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கித் தாசியானவள் வந்து பாடியாடக்கண்ட யாவரும் தங்கள் சக்தியானுசாரம் அவரவர்கள் வஸ்திரா பரணாதிகளை யீந்தார்கள் அதைப்போல இவரும் யேதாகிலு மொரு ஆபரணத்தை இத்தாசிக்குக் கொடுக்காமல் நாமகரணஞ் செய்ய உத்தேசித்திருந்தச் சிசுவை இவளுக்குக் கொடுத்து விட்டாரே இப்படியும் உலகத்தில் தான்பெற்ற பிள்ளையைக் கொடுத்தவர்களு முண்டோ இவரைப்போல திடச்சித்தர்களாகி கொடுப்பவர்களு முண்டோ அன்னியிலும் இப்பிள்ளையை பிராமணர்கள் யாருக்கேனுங் கொடுத்தாலுஞ் சுகிர்தமுண்டு அப்படிக்குங் கொடுக்காமலும் சூத்திரஸ்ரீயிக்குக் கொடுத்தாரே என்றுமிகவும்விசனப்பட்டுக் கொண்டு இன்னமென்ன நடக்கிறதோ அதைமுற்றிலு மிருந்துப் பார்த்துப் போவோ மென்று கருதி யிருந்தார்கள அன்றியும் இந்த விட்டலதாசருடைய சிஷர்கள் சிலபேர் அழகிலுஞ் சுந்தரத்திலுஞ் சிறந்த இச்சிசுவை தாசிக்குக்கொடுக்க நமதாசானுக்கெப்படி மனந் துணிந்ததோ என்று சிந்தாக்கிரந்தர்களாகி குருநாதன் முன்னமேதுஞ் சொல்லக் கூடாமையால் வெருமனே இருந்துவிட்டார்கள் அப்போதந்த தாசியும் மெத்த சந்தோஷத்துடன் சிசுவை எடுத்துக்கொண்டுத் தன்வீட்டை யடைந்தனள் தற்சமயத்தினில் மனம் பதைத்து மங்களம் நடக்கவேண்டிய இவ்விடத்தினில் அமங்களம் நடந்துவிட்டதே யென்று யாவரும் மெத்த சங்கடமடைந்தனர்கள் இதிற்சில சிஷ்யர்கள் நாமாகிலும் விரைந்தோடி அந்தத் தாசியைப் போகவொட்டாமல் மடக்கி நீயேதாகிலும் வஸ்திராபரணாதிகளையோ அல்லது திரவியத்தையோ பெற்றுக்கொண்டு போகக் கடமையிருக்க அதுகளைவிடுத்து உன் மனதைச் சோதிக்கும்படி விட்டலதாசர் கொடுத்த சிசுவை நீ யெடுத்துக் கொண்டேகுவது நீதியல்லவென்று சொல்லி பலவத்காரஞ்செய்து அச்சிசுவை எடுத்துவருவோமென்றாலோ குருநாதருக்குக் கோப முண்டாகும் இதற்கென்ன செய்கிறதென்று உபாயமெதுவுந் தோன்றுமலிருந்தனர்கள்.

இவ்வண்ண மிந்தசிஷ்யர்களுக் கெந்த உபாயமுந் தோன்றும லிருக்கிறபோது இந்த விட்டலதாசருக்கு ராஜகன்னிகை ரங்கசாயி யென்றொரு சிஷ்யளிருந்தனள். அவளிந்த செய்தியை யறிந்து விரைந்தோடித் தாசிவீட்டிற்குச் சென்று அவளைக் கண்டு உனக்கென்னவேணுமோ அதைக் கேட்பாயாகில் தடையின்றி அவசிய முனக்குத் தருகிறேன் குருபுதல்வனைக் கொடுத்து விடுமென்றுப் பலவித உபாயங்கள் பேசிக் கேட்டபோதிலும் அத்தாசி அந்த உபாயச் சொற்களைக் கேளாமலே யிருந்தனள். அதைக்கண்டு அந்த ரங்கசாயி யெனும் சிஷியள் மனவருத்தத்துடன் அத்தாசி வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு சிவிகையின் மீதேறிக் கொண்டு குருநாதன் வீட்டை நோக்கிவந்து குருநாதனருகினி லிருந்துக் கொண்டு ஏதோ பகவத் குணானுபவங்களைக் கேட்டுக்கொண் டிருக்கிறபோது தாசியானவள் சிசுவை எடுத்துக்கொண்டு விட்டலதாசர் முன்னம் வர அதைக்கண்டு அந்த ரங்கசாயியெனும் ராஜகன்னிகை இதுநல்ல சமயமென்றுக் கருதித் தம்பூர், மிருதங்கம், தாளம், முகவீணை முதலான வாத்தியங்களுடன் கலந்து வெகுசாதுரியமாகப் பாடிப் பலவிதங்களா யாடி அதிக ரசமாக ஹரிகுணானு பவங்களைச் சொல்லக் கேட்டு அச்சபையினி லுள்ள யாவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டு மாச்சரியங் கெட்டு வியப்படைந்ததைக் கண்டு அந்ததாசியானவள் தானும் ஆச்சரியப்பட்டு மெய்மறந்து அச்சிசுவை இராஜகன்னிகைக்குப்பரிசாகக்கொடுத்தனள் அதையந்த ரங்கசாயிகைகொண்டு அருகினிலிருக்குஞ் சத்குருநாதர் திருத்தாட்டாமரைகளில் போட்டனள் யதை யங்குவந்திருந்த யாவர்களுங் கண்டு ரங்கசாயிசெய்த சமயோசிதமாகியயுக்திக்குமெத்தவும் புகழ்ந்துக் கொண்டாடினார்கள்.

இவ்வாறு அந்த ரங்கசாயியெனும் ராஜகன்னிகை லஜ்ஜையை விடுத்துச் சபையினிலுள்ள யாவர்கள் முன்னம் நடித்துத் தன் குலதர்மத்தையும் யெண்ணாமல் தான் இராஜகுமாரத்தியாக விருந்தும் குருபுதல்வனுக்காத் தான் பகவத்குணானு பவங்களைப் பலவிதமாகப் பாடியும் யாவரும் பிரமிக்கும்படியாக ஆடிச் சிசுவை தாசியினிடம் சன்மானமாகக் கொண்டு ஆசான் திருவடிகளிற் போட்ட விஷயத்தினி லந்த இராஜகுமாரத்திக் குண்டாகிய கௌரவத்தைச் சொல்லஇரண்டாயிரம் நாவுடைய ஆதிசேஷனாலுந் தரமாகா தென்றால் கீர்த்தியையும் என்னொருநாவால் சொல்லமுடியுமோ அப்படிப்பட்டக் கீர்த்திப் பிரதாபத்தை யடைந்தனள் இப்பாலந்தத் தாசியும் விட்டலதாசருக்கு வந்தனந் தந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு தன் வீட்டை யடைந்தனள் பின்பு விட்டலதாசர் பந்துக்கள் முதலானோருங் களிக்கும்படித் தன் புதல்வனுக்கு நாரஹரி

Koviloor Digital Library

என்று நாமகரணமிட்டு கோதான பூதான ஹிரணிய
தான அன்னதான வஸ்திரதான மெனுஞ் சோடசதா
னங்களும் அபாரமாக நடத்தி புத்திரோச் சவத்தைப்
பிரமோச்சவமாகக் கொண்டாடி பந்துமித்திர சிஷி
யர்களுடன் புசித்துச் சந்தன புஷ்ப தாம்பூலாதிகளை
யீந்து உடனே அந்த விட்டலதாசர் காலில் கெஜ்ஜை
கட்டிக்கொண்டு கரத்தினில் தம்பூரைப் பிடித்துக்
கொண்டு பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களைப் பாடித் தன்
னைமறந்தாடி மெய்மறந்துப் பூமியின்மீது விழுந்து ஆர்
த்தியாகப் புரண்டு புரண்டுப் பாடுவதை யாவத்திரா
ளுங் கேட்டு ஆனந்தப் பிரமானந்தப் பரமானந்த மெ
ன்று சொல்லப்பட்ட மூன்றினில் பரமானந்தத்திற்
சொக்கித் தன்னைமறந்து தலைவனிற் கலந்து சுகவாரி
யில் மூழ்கியிருந்து உடனே தெளிந்து இந்நாள் நந்நா
ளாகியதென்று சந்தோஷ சித்தராகித் தங்கடங்களகஞ்
சேர்ந்திருந்தனர்கள்.

இந்தப்படிக்கி யாவரும் தங்களகஞ் சேர்ந்துப்
பின்பு விட்டலதாசர் மனைவி தன் புதல்வனை எடுத்து
மார்புடன்றழுவி முத்தமிட்டுப் பாலூட்டிச் செல்வ
மாக வளர்த்துவந்தாள் விட்டலதாசர் மூன்றுநாள்
பரியந்தம் நிஷ்டையினிலிருந்து மூன்றுநாள் சாயரட்
சை நிஷ்டை கலைந்தெழுந்துப் புதல்வனைக் கண்டு இவ
ன் மெத்தபத்தி யுடையவனாக யிருப்பானென் றுணர்
ந்து அச்சிறுவனை யதிகப் பிரியமாகப் பாதுகாத்து வந்
தார். அப்போதச் சிறுவனும் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சந்திர
னைப்போல நாளுக்குநாள் விருத்தி யடைந்து வருகிற
போது அப்புதல்வனுக்கு ஒன்றிரண்டு மூன்று நான்கு
ஐந்துவய தானவுடனே உபநயனம் செக்ஷளம் அன்
னப் பிரசான முதலான சடங்குகளை நடத்திப் பள்ளி
யினி லோத விடுத்து மெத்தச் சிரத்தையாக பாதுகா
த்து வருகையில் அச்சிறுவனும் நாளுக்குநாள் கல்வி
யதிகரித்து நான்குவேதம் ஆறுசாஸ்திரம் பதினெ
ண்புராணம் கலைக்கியான மனுவிக்கியானம் முதலான
சகலசாஸ்திர புராணங்களில் சம்பன்னனாகி விற்பனத்
திலுஞ் சொற்பனத்திலும் மெத்த வல்லவனாகியு மிருக்
கிறபோது அப்பட்டணத்தை யாளும் அரசன் அச்சிறு
வனது கல்வித் திறமையையும் குண விசேஷத்தையு
மறிந்து வெகு துஷ்டனாகிய மந்திரியுடன் விட்டல
தாச ரகத்தை யடைந்து விட்டலதாசரைக் கண்டு வண
ங்கி ஓ சுவாமி! தங்களுடைய இரண்டாவது புத்திரன்
கல்வித் திறத்திலுஞ் சகல நற்குணத்திலுஞ் சிறந்தவ
ரென்று யான் கேழ்விப்பட்டேன் ஆகையால் அவ
ரை யுமது தந்தைகளிருவரு மிருந்ததைப் போலப்
புரோகிதமும் சமஸ்தான வித்துவானாகும் இரண்டு
வேலைகளையும் பார்க்கும்படிக் கட்டளை யிட்டனுப்பும்
படி யான் மெத்தவும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறே னென்
றுசொல்லிப் பணிந்தான். அதற்கு விட்டலதாசர் மெத்
தச் சந்தோஷித்து அரசனைநோக்கி ஐயா பூபாலரே!
நானெண்ணங் கொண்டிருப்பதைப் போல பகவானு
மக்கும் யெண்ணமப்படியே கொடுத்தார். ஆனால் நம்
மிருவருக்கு முண்டாயிருக்கும் எண்ணத்தைப் போல
அவனுடைய கோரிக்கையும் சம்மதமு மிருந்தா லன்
றோ சந்தோஷம் அப்படிக் கில்லாம லவனெண்ணமெப்
படி யிருக்கின்றதோ? அதை யானறியே னாதலால்
அவனை யழைத்து மனோபாவத்தை யறிந்துக் கொள்ளு
வோ மென்றுசொல்லித் தன் புதல்வனை யழைப்பித்து
அடாமகனே! நமது முன்னோர்கள் செய்திருந்த உத்
தியோகமாகிய புரோகிதம் அல்லது சமஸ்தானவித்து
வத்திறம் இவ்விரண்டி லுனக் கெந்த உத்தியோகம்
பார்க்க மனதுக் கிஷ்டமோ அதைத் தெரியப்படுத்து
மப்பாவென்று வினவிய தந்தையை நோக்கிச் சொல்
லுகின்றான் கேளும், அண்ணா சிலவருடகாலம் முன்
னோர்கள் செய்திருந்த உத்தியோகத்தையே பார்த்
துக் கொண்டிருந்து பின்பு கடைத்தேரும் மார்க்கத்
தில் முயல வேணுமென்ற யோசனை யுண்டாயிருக்கின்
றது தங்களுடைய கருத் தெப்படியோ யானறியேனா
கையால் தாங்க ளெப்படி நேமிக்கின்றீர்களோ அந்
தப்படி யவ்வுத்தியோகத்தினி லிருக்கின்றே னென்று
சொல்லக் கேட்டு அரசனும் விட்டலதாசரும் மெத்த
சந்தோஷ மடைந்து இவன் நல்லகுணவானாகவு மிருப்
பானென்று மதித்து இருக்கையில் விட்டலதாசர் புதல்
வனை நோக்கி அப்பா புத்திரசிகாமணியே! நமதரசனி
டத்தினில் புரோகிதமும் சமஸ்தான வித்துவத் திறமு
மாகிய இரண்டு உத்தியோகத்தையுஞ் செய்துக் கொ
ண்டிருக்கக் கடவாயென்ன அந்த நேமனப்படி யப்பு
தல்வன் ஒப்புக்கொண்டு அரசனுடன் சென்று இர
ண்டு உத்தியோகங்களையுஞ் செய்துக் கொண்டு வரு
கையில் அப்பட்டணத்தி லுள்ள குடிகள் யாவரும் இவ
ருடைய அடக்க ஒடுக்கங்களைக் கண்டு மெத்தவும் புக
ழ்ந்துக் கொண்டாடப் பலவருஷங்கள் உத்தியோகஞ்
செய்துக் கொண்டும் இடைவிடாமல் பகவத் குணானு
பவங்களைப்பண்ணி வருகையில் விட்டலதாசரும் அவர்
மனைவியும் யோசிக்கத் தொடங்கினார்கள். அதென்ன
வெனில் நமது புதல்வனுக்கோ விவாகத்துக்குத் தக்க
வயது உண்டா யிருக்கின்றது இனிநாம் நாளைப்போக்
கலாகாதென்றுக் கருதி உடனே புறப்பட்டுத் தங்கள்
மரபினில் அழகுங் குணமும் வாய்ந்த கன்னிகையைப்
பேசி நல்ல கடிகையினில் விவாகம் நடப்பித்து அவர்க
ளுக்கு வேண்டியவைகளை யெல்லாஞ்சேகரித்துவைத்து

Koviloor Digital Library

விட்டு விட்டலதாசர் அரசனிடஞ் சென்று மகாராஜனே! யானும் யென்மனைவியும் நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குச்சென்று தவமியற்றி மேலாகியபதவி யடையும்பொருட்டு நாளையதினம் போகின்றேமாகையால் என்புதல்வனை யுமதுபுதல்வனாக பாவித்துக் காக்கக் கடனுமக்கேயாமென்றுசொல்லி விடைபெற்றுகொண்டு தன்கிரகத்தையடைந்து மகனையும் மருகியையும் நோக்கி நாங்கள் கானகம்போய் வருகின்றேம் நீங்களது பரியந்தம் சுகமாக வாழ்ந்துக்கொண்டிருங்க ளென்றுசொல்லி நாட்டைவிட்டுக் காட்டையடைந்து வானப்பிரஸ்த ஆசிரமத்தையடுத்தும் பர்னசாலையொன்றியற்றி யதிலிருந்துக் கொண்டு தவமியற்றிச் சிலவருடங்கள் போக்கி முடிவினில் விட்டலதாசர் மனைவியும் சிலநாள் கடந்தபின்பு விட்டலதாசரும் நிரதிசயானந்தமாகும் வைகுந்தமா நகரத்தையடைந்து நித்தியசூரிகளுடன் சேர்ந்து முத்தர்களாகி மருஜென்மமில்லாம லிருந்தார்கள்.

வாழி விருத்தம்.

இஷ்டமுடனென்னுளு மிருதயத்திற்பூசிப்போன்வாழியே
நிஷ்டைசெய்துநிர்மலமாய் நெறியுடையோன்வாழியே
மட்டிலாக்கீர்த்திபெற்ற மாதவத்தோன்வாழியே
விட்டலதாசர்விமல பொற்பதங்கள்வாழிவாழி.

விட்டலதேவாயநமః

விட்டலதாசர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Noolaham Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீஜனார்த்தனாயநம:

ஸ்ரீமத்

சாங்கதேவர் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

இந்திரனுக்கினைமருந்து யெழிலிலாச்சாபமேற்று
எந்தைசரனெனவேண்டி யிவ்வுலகதனில்வந்து
பந்தங்கள்பற்றறுத்துப் பாண்டுரங்கனருளைப்பெற்ற
அந்தமாஞ்சாங்கதேவ ரடிமலர்ப்பணிகுவோமே.

கதையின் வரலாறு.

ஸ்ரீமகாலட்சுமி கடாக்ஷம் பொருந்திய பொன்னுலகமானது கற்பகத் தருக்களாலும் காமதேனுவினாலும் தேவதுந்துமியாலும் ரதகஜதுரக பதாதிகளாலும் தண்டத்தலைவர் அணித்தலைவர் படைத்தலைவர் யூகத்தலைவர்களாலும் நிமைக்கொட்டாத தேவர்களாலும் யக்ஷக்கின்னர கிம்புருஷ கருடகாந்தர்வ சித்தவித்தியாதரர்களாலும் சப்தரிஷிகளாலும் புடைசூழப்பட்டுத் தேவசிங்காசனத்தின்மீது இந்திராணி சமேதனாக தேவேந்திரன் கொலுவமர்ந்திருக்கிறபோது தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதிபகவான் ஆசீர்வதிக்க சப்தரிஷிகளும் பலவாறு புகழ்ந்துக் கொண்டாட ரம்பை ஊர்வசி திலோத்தமை மேனகை யெனும் நான்கு கணிகைமாதரும் ஆடப்பாட கட்டியங்கூற மெத்த வைபோகத்துடன் சபை பரிமளித்துக்கொண் டிருக்கும்போது மருத்தகனென்னும்படி யானவன் அங்குவந்து தேவேந்திரனைக் கண்டு பணிந்து ஓஸ்வாமி அடியேனுக்கென்ன கட்டளையென்று வேண்ட அதற்கு தேவேந்திரன் அடா மருத்கனு பாட்டும் ஆட்டமும் நல்லரசமா யிருக்கிறபோது வந்து கட்டளை என்னவென்று கேட்டு ரசத்தைக் கெடுக்கின்றாய் சற்றுநேரம் அப்படி விலகியிரும் பிள்ளாய் பாட்டும் ஆட்டமு முடிந்தவுடன் உன்னிஷ்டத்தை முடிக்கின்றேனென்று சொல்லிய நேமனத்தை அந்தமருத்கனன் சற்றே விலகிப்போகாமல் மறுத்து அங்குதானே நின்றிருந்தான் சற்றுநேரத்திற்குள் ஆட்டபாட்டங்களெல்லாம் நிறுத்தி விட்டார்கள் உடனே தேவேந்திரன் சினங்கொண்டு அடாமருத்கனு என்னுடைய கட்டளையைமீறி நாளதுவரையில் ஒருவரும் நடந்ததேயில்லை ஒவ்வொருவரும் மெத்தபயத்துடன் என் கட்டளையின்படி நடப்பார்களே அன்றி யுன்னைப்போல கொர்வத்தினு லென்னை மதிக்காம லிருந்ததில்லை ஆகையாலிதோ சற்றுநேரத்தினிலுன் கொர்வத்தை யடக்கிறேன் பாரடா என்றுசொல்லி அதிக சினங்கொண்டு மேலுஞ் சொல்லுகின்றான் அடா மருத்கனு என்னுடைய கட்டளையை நீ மருத்தமடியினுலே இப்போதே

Koviloor Digital Library

நீ மானிடனாகிப் பூலோகத்திற்குச் சென்று வசித்துக்
கொண்டிருக்கக் கடவாயென்று சபித்தான் அதைக்
கேட்டு மருத்கணன் நடுநடுங்கி ஓசுவாமி யானிப்படிவரு
மென்று தெரியாமற்செய்த குற்றத்தை மன்னித்து என்
னைக் காப்பாற்ற வேணுமென்று விழுந்துபணிந்து எழு
ந்திராமற் கிடந்தான் அப்போது தேவேந்திரனுக்கும்
கோபம் நீங்கிப் பூததயை பச்சாத்தாபமுமுண்டாகி அடா
மருத்கணா நீ சீக்கிரமெழுந்திரு நீசெய்த குற்றத்தின்
பொருட்டு என்னை நீ மெத்தவும் வேண்டிக் கொண்ட
படியால் நீபுனிதனாகிய மனிதனாகி ஜெகதீஸ்வரனுடைய
கிருபைக்குப் பாத்திரனாகி அரசர்களுக்கு மெத்தகீர்த்
தியுண்டாகும்படிச் செய்து திரும்பி சொர்க்க லோகம்
வந்து சேரக் கடவாயென்று சாபானுக்கிரகஞ் செய்த
ருளினான் அப்போதந்த மருத்கணன் அவ்வார்த்
தையைக் கேட்டுச் சந்தோஷித்தனாகி உடனே புறப்
பட்டு பூலோகத்திற்குவந்து அந்த மருத்கணன் தபதி
நதியில் ஸ்நானஞ் செய்து புனிதமாகிய மானிடஜென்
மத்தைப் பெற்று அநுஷ்டானங்களை முடித்து அந்நதி
க்கரையின்மீது பதுமாசன மிட்டுட்கார்ந்து ஒருவருட
னும் பேசாமல் மௌனமாகவும் மௌனியைப் போல
வும் கண்களை மூடிக்கொண்டு பிறவிக்குருடனைப் போல
வுந் தவஞ்செய்துக் கொண்டி ருக்கிறபோது இவரு
டைய திரேகம் மெத்த சுந்தரமாகவிருப்பதால் அவரை
ப்பார்க்கும்பொருட்டு அனேகஜனங்கள் வந்துக்கொண்
டிருந்தார்கள்.

இந்தப்படிக்கி இவர் திரேகம் மெத்த அழகுசுந்தி
ரமாக விருப்பதால் இவரைக்கண்ட யாவரும் இவரைச்
சாங்கதேவரென்று பேரிட்டு அழைத்தார்கள் மேலும்
இவரைச் சாங்கதேவரென்று அழைத்த யாவரும் இவ
ருடையப் பிரதாபத்தை யெல்லாக் கிராமங்களுக்குந்
தெரியப்படுத்தினார்கள் அதில் வருணக்கிராமத்தினிலிரு
ந்து இரண்டு பிராமணர்கள்வந்து இவரைக்கண்டு சேவி
த்து ஆனந்தித்து இந்தச் சாங்கதேவருக்குத் தொண்டு
செய்துக் கொண்டப் பிராமணர்க ளிருவரு மிருக்கிற
போது நாளுக்குநாளந்தச் சாங்கதேவருடைய திரேகம்
பூரித்து ஸ்தூலமாக விருக்கின்றதே யன்றி இளைக்கவும்
முகவாட்டமும் காற்றுமழைகளால் சுருங்கிப்போகாம
லும் அதிக தேஜசு பிரகாசிக்கின்ற படியாலும் ஞான
பக்தி வைராக்கிய மதிகரித்திருப் பதினாலேயும் பிராம
ணர்க ளிருவரும் நாளுக்குநாள் குருபக்தியிற் சிறந்த
வர்களாகி மெத்த வினயமாக நடந்துக்கொண் டிருந்த
னர்கள் இப்படி யொருமாதம் வரைக்கும் இவர்களிருவ
ருந் தொண்டு செய்திருந்து ஒருநாளந்த சாங்கதேவ
ரைக்கண்டு பிராமணர்க ளிருவரும் வணங்கி ஓ சுவாமி
நாங்களிருவரும் பிராமணர்கள் ஒருமாதகாலமாய் தங்
களுக்குத் தொண்டுசெய்துக் கொண்டு வருகின்றோம்
எங்கள் விஷயத்தினில் கிருபாநோக்கம் வைத்து உப
தேசஞ் செய்ய வேணுமென்று வேண்டிக் கொண்டார்
கள் அதற்கந்த சாங்கதேவர் சிரித்து ஐயா பூசுரர்களே
ஞானமென்பதெதுவோ பக்தியென்பதெதுவோ, வை
ராக்கியமென்பதெதுவோ உபதேசமென்ப தென்னமோ
இதிலொன்றேனு மெனக்குத் தெரியமாட்டாது பெரி
யோர்களை யடுத்து நீங்கள் உபதேசமென்ப தெதுவோ
அதைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் யானோ ஓண்டியாகி
யிங்கு உங்களிடம் அகப்பட்டேன் ஒன்றுந் தெரியாத
மெத்த பேதையாகும் யென்னையொரு பொருளாகவெ
ண்ணி எனக்குத் தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருந்தது
வினை பெரியோர்களை யடுத்துத் தொண்டுசெய்து ஒரு
மாதகாலங் கழித்திருப்பீர்களே யாகில் உடனே உங்க
ளுக்கு யேதாவதொருப் பிரயோஜனமுண்டா யிருக்கு
மன்றோ எனக்குத் தொண்டுசெய்திருந்து ஒருமாதகா
லம் வீணுப்போக்கி விட்டீர்களே மேலுமெனக்குத்
தாய் தந்தையர்களும் மனைவிமக்களும் பந்துமித்திரர்க
ளும் பூமி காணி நிலந் தோப்புத் துறவுகள் முதலானது
களி லொன்றேனு மில்லாத அனாதியாகும் யான் அன்
றியும் மந்திரதந்திரமுமறியாத முழுமூடனாகும் என்னை
யொருபொருளாக மதித்து அடுத்திருப்பது கிளிகள்
இலவங் காய்களைக்கண்டு இக்காய்க ளின்னுஞ் சிலநா
ளினில் பழுக்கும் அப்போதிந்தப் பழத்தைத் தின்று
ஆசையைத் தீரலாமென்று வெகுநாள்கள் அம்மரத்தின்
மீதே காத்துக் கொண்டிருந்து முடிவில் அக்காய்கள்
உணர்ந்து வெடித்துப் பஞ்சிகள் பறந்துபோகக் கண்டு
விசனப்பட்டதைப் போலாகும் நீங்களிருவரு மெனை
யடுத்திருப்பது தகாதென்று சொல்லியும் அப்பிராமண
ர்களிருவரும் அந்தச் சாங்கதேவர் சொல்லிய வசனங்
களைப் பொய்யென்று கருதி ஓசுவாமி! யாங்கள்செய்யுந்
தொண்டுகளால் பலவருடங்கள் வரையினி லெங்களைச்
சோதித்துப் பின்பல்லவோ உபதேசஞ் செய்வது வழக்
கம் அதைச் சில பெரியோர்களால் கேழ்விப்பட்டிருந்
தும் சமயத்தில் மறந்துத் தங்களை எங்களுக்குபதேசஞ்
செய்விக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டது குற்றமே அன்றி
யும் ஒருமாதமாய்த் தொண்டு செய்துக் கொண்டிருக்கி
ன்றோமென்று சொல்லியதும் அபசாரமே இதுவிஷயத்
தினில் முனிவுகொள்ளாமல் க்ஷமித்துக் கொள்ளவே
ணும் சுவாமி என்றுபணிந்து அவரைவிட் டகலாமல்
தொண்டு செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அப்போது
சாங்கதேவர் இவ்விருவரும் நம்மைவிடாது தொண்டு
புரிவதற்குக் காரணம் யாதென்று உன்னிப்பாயவர்கள்
நடைநொடி பாவங்களால் தெரிந்துக் கொண்டார்

Koviloor Digital Library

அதிதன்ன தெரிந்துக்கொண்டா ரெனில் அவர்களிருவரும் பொருள் வாஞ்சைகொண்டு வந்தவர்களென உணர்ந்துச் சாங்கதேவர் அவர்க ளிருவரையும் அழைத்து நீங்க ளெந்தவஸ்துவின்மீது அபேக்ஷைகொண்டு இங்கு வந்து இத்தனைநாளாக யெனக்குத் தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள் அதைசீக்கிரம் வெளியிட்டால் உங்கள் கருத்தின்படி முடித்து அனுப்புகிறேனென அதற்கந்தச் சீஷர்களிருவருஞ் சாங்கதேவனைப் பணிந்து ஓ சுவாமி நாங்களிருவரும் பலசரக்கு வியாபாரஞ் செய்யும்படியான வர்த்தகர்கள் வெகுநாளாக வர்த்தகஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தும் எங்களுக்கு நஷ்டம் வந்துகொண்டே யிருக்கிறதல்லாமல் எங்களுக் கெந்தநாளும் லாபங் கிடைத்ததேயில்லை இதனால் எங்கள் முன்னோர்கள் சேகரஞ் செய்துவைத்துப் போயின பொருள்களும் ஆபரணாதிகளும் தோட்டத் துறவுகளும் வீடுவாசல்களும்போய் வியாபாரத்தினி லிருக்கும் சரக்குகளன்றி எங்கள் கையினில் ஒருகாசேனும் ஐவேசு கிடையாது இவ்வளவு நிற்பாக்கியர்களாகி யிருக்கின்றோம் ஆகையால் தாங்களிதற்கேதேனு மொருயோசனை செய்து வியாபாரத்தினில் நஷ்டம் வராதபடிக்கும் லாபமேயுண்டாகும்படிக்கிக்கிருபை செய்யவேணும் சுவாமியென்று வேண்டிக் கொண்டார்கள் அதற்கந்த சாங்கதேவர் யோசித்துச் சீஷர்களை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுங்கள் பொருளாசை கொண்டு வந்தவர்களே நாளையதினஞ் சந்தையாதலால் உங்கள் வசத்தி லிருக்குஞ் சரக்குகளை யெல்லாம் யெடுப்பித்துக் கொண்டு வந்து சந்தைக் கூட்டத்தினில் கடை வையுங்கோள் நானங்குவந்து உங்களுட னிருக்கின்றேன் அப்போதுங்கள் சரக்குக ளெல்லாம் விக்கிரயமாகும் உபாயத்தையும் லாபங் கிடைக்கும் சகாயத்தையும் பார்ப்போம் உங்களுக் கெந்தவிதத்தில் நஷ்டமுண்டாயிற்றோ அதற்குக் காரணத்தையும் தெரிந்துக் கொள்ளுகிறேன் இனி போய் வாருங்கோள் நீங்களெனச் சீஷர்களிருவரும் விடை பெற்றுக்கொண்டு தங்களகஞ் சேர்ந்திருந்து மறுநாள் காலையிலெழுந்து சரக்குகளை யெல்லாஞ் சந்தைக் கூட்டத்திற் சேர்த்து ஆசானிடம்வந்து பணிந்து ஓசுவாமி எங்கள்மீது தாங்கள் தயவுசெய்து சந்தைக் கடைக்கு வந்திருக்க வேணுமென்று வேண்டிக் கொண்டார்கள் அதற்குச் சாங்கதேவர் சிறித்து அப்பா சீஷர்களே யிதோ வந்தேனென்றுசொல்லி அவர்கள் பின்னடந்து சந்தைக் கடைக்கிச் சென்று சீஷர்களால்போடப்பட்ட உன்னித ஆசனத்தின் மீதெழுந்தருளி சரக்குகளை யெல்லாந் திருத்தமாக வைத்து அவர்களை இருபக்கமும் உட்காரும்படி நேமித்தார் அவர்களு மதுகப்படியே சரக்குகளைத் திருத்தமாக அமைத்து அக்கடையிளிரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டுபேர்களும் உட்கார்ந்திருக்க அப்போது கிராக்கிக்காரர்கள் அங்குவந்து வர்த்தகர்கள் என்னவிலை சொன்னார்களோ அந்தவிலைக்கே சரக்குகளைநிறைபோட்டு பெற்றுக்கொண்டு அதற்குண்டான விலையாகுங் கிறயத்தைக் கொடுத்துப் போயினர்கள் இந்தப்படி யெல்லா சரக்குகளையும் அரைநாளைக்குள்ளாக விற்பனைசெய்து பணத்தைக் கைக்கொண்டு உடனே அவ்விடத்திலேதானே பிரசாதஞ்செய்து புசிப்பதற்கு ஆசானை யழைத்தார்கள் அந்த சாங்கதேவரும் சந்துஷ்டராகி ஸ்னானுட்டானங்களை முடித்து மண்ணினால் லிங்கத்தைச் செய்து அந்தலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் ஆடையாபரணங்கள் அலங்காரஞ்செய்து தூபதீப நைவேத்தியம் முதலானதுகளுந் தந்து பூசைமுடித்து சீஷர்களால் உபசரிக்கப் புசித்துச் சந்தோஷ சித்தராகிச் சீஷர்களை யழைத்து இன்று வியாபாரஞ் செய்ததிலென்ன லாபமுண்டாயிற்றுச் சொல்லுங்களென அதற்கந்த சீஷர்கள் முடிப்பு ரூபாய்களை யெடுத்து ஆசான் முன்னம் வைத்தார்கள் அதைபக்தச்சாங்கதேவர்கண்டு சீஷர்களை நோக்கி இன்றையதினம் உங்களுக்கு லாபமென்ன கிடைத்ததென்று யான் கேட்டால் என்முன் முடிப்பு ரூபாய்களைக் கொண்டுவந்து வைத்து பதில் சொல்லாமலிருக்குங் காரணமென்ன லாபம் இவ்வளவு கிடைத்ததென்றுல்யான் அதற்கு ஆசைப்படுவே னென்றேசித்தோ முடிப்பையே கொண்டுவந்தென் முன்வைத்தது பொருள்வாஞ்சை கொண்டவர்கள் யென்றுங்களை முன்னமேயான் தெரிந்துக் கொண்டல்லவோ உங்கள் ஆசைதீரும்படி லாபங்கிடைத்துச் சுகமாக இல்லற வாழ்க்கையினி லிருப்பீர்களென்றல்லவோ யான் செய்யுந் தவசைவிடுத்து வந்தது யானும் பொருளாசைகொண்டுவந்தவனென்று யோசித்திருக் கின்றீர்களோ அப்படியென்னை யுங்களைப் போல பொருள் வாஞ்சைகொண்டு இந்தசந்தைக்கூட்டத்திற்கு வந்தேனென்று அனுவளவேனும் கருதவேண்டாம் யென்று சொல்லிக் கோபக்குறிப்பைக் காட்டினர் அதற்கந்த சீஷர்கள் நடுநடுங்கி அந்தச் சாங்கதேவர் திருவடிகளில் விழுந்து ஓசுவாமி தேவரீர் பொருளின்மீது ஆசையுடையவ ரென்றுச் சிறிதேனுங் கருதினவர்களல்ல கபடமின்றி முடிப்பையே கொண்டுவந்து வைத்தோம் ஏனெனில் இத்தனை நாள் நாங்கள் வியாபாரஞ் செய்ததில் முதலேகைக்கூடி வருவது மெத்தக் கஷ்டமாகவிருக்கும் இன்றையதினம் முதலுக்குமேல் இரண்டுபங் கதிகலாபங் கிடைத்திருப்பதால் இவ்வளவு லாபமுந் தங்களால் கிடைத்ததென்றுண்மையிலே தெரிந்துத் தங்கள்முன் முடிப்பையே

Koviloor Digital Library

வைத்தோம் அன்றியும் நீங்கள் முடிப்பைப் பார்த்து எங்களிருவருக்கும் விரோதம் நேரிடா வண்ணம் தாங்கள் பகுந்துக் கொடுப்பீர்களென் றெண்ணி முடிப்பை வைத்தேனேயன்றி தாங்கள் பொருள் வாஞ்சைகொண்டவரென்றுப் இந்தமுடிப்பில் ஏதோ யிஷ்டப்படி எடுத்துக் கொள்ளுவீரென்றுங் கருதி யாங்கள் முன்னம் முடிப்பை வைத்தவர்க ளல்லவென்று வினயமாகச்சொல்லிப் பணிந்தார்கள்.

இவ்வாறு சொல்லிப் பணிந்தச் சிஷர்கள்மீதுசாங்கதேவருக்குப் பிரியமுண்டாகி அந்தமுடிப்பை யவிழ்த்து மொத்தஞ்செய்து அதை யிரண்டாகப்பகுந்து இருவருக்குங் கொடுத்தார் அதையவர்கள் பெற்றுக்கொண்டு அன்றிரவு முழுமையும் ஆசானை யவர்கள் சாத்திருந்து உதயமானவுடன் அவர்க ளிருவரும் ஆசானை யழைத்துவந்து முன்னமிருந்த விடத்தினில் விடுத்து மெத்த அன்புடன் சத்குருநாதனுக்குத் தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருந்து வாரந்தோறும் ஆசானை யழைத்துச்சென்று சந்தைக் கடையினில் வைத்துக்கொண்டுமளிகை வியாபாரஞ் செய்ய முயலுகையில் கிராக்கிகாரர்கள் வந்து சரக்குகள் விலைகேட்டு வியாபாரிகள் சொல்லியவிலைக்கு மறுவிலைகேட்காமல் வியாபாரிகள் சொன்னவிலைக்கே சரக்குகளை யெடைபோட்டுப் பணத்தைக் கட்டிவிட்டுப் போவார்கள் இதனாலிவ்விரண்டு சிஷர்களுக்கும் அதிகலாபங் கிடைத்தது இரண்டுவருட காலங்களுக்குள் மெத்தப் பொருளாளிகளாகி சம்சாரபந்தங்களில் விழுந்து விடுவித்துக்கொள்ள முடியாமல் வியாபாரத்தினால் வெகுபொருள் சேகரஞ்செய்துத் தானெனுங் கெர்வங்கொண்டு ஆசான் விஷயத்தினில் முன்னமிருந் பக்தி நாளுக்குநாள் குறைந்து தனமதிகரித்துத் தங்களுக்கு நிகராக இவ்வுலகினி லொருவரு மில்லையென்று கருதி தினமும் ஆசானுக்குத் தொண்டு செய்வதை விடுத்து தனமதங்கொண்டு திரிந்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் சாங்கதேவர் பூசைசெய்யும் பொருட்டு லிங்கஞ் செய்வதற்கு மண்ணில்லாமல் மிகவுந் தவித்து இன்னமுஞ் சிஷர்கள் வரவில்லையே இதற்கென்ன செய்கிறதென்று யோசித்துப் பகலிரண்டுமணிவரையில் சிஷர்களை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் சிஷர்களிருவரும் யோசிக்கின்றார்கள் அதென்னவெனில் தினந்தோறுங் காலையி லெழுந்தவுடனே நாமிருவரும் ஆசானிடத்திற்குச் சென்று மாலைபரியந்தம் அவருக்கு தொண்டு செய்யவேண்டிய கஷ்டம் நமக்கு நேரிட்டிருக்கின்றதே இந்தகஷ்டம் நமக்கில்லாமலெப்போது ஒழியுமோ நாழிகை தப்பினாலும் நாள் தப்பாம லிருக்கின்றதே இதற்கென்னசெய்யலாமென்று ஒருவரையொருவர் பார்த்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் இவ்விருவரி லொருவன் மைத்தொருவனை நோக்கிச் சொல்லுகின்றான் ஐயா குப்பனையங்காரே இதற்கொரு தந்திரமிருக்கின்றது அந்தப்படிக்கிச் செய்தால் இந்தசள்ளை நமக்கொன்று மில்லாமற் போகும் அதென்ன தந்திரமெனில் இன்றைக்கு ஆசானிடம் ஏழுமணிக்குப்போகிறது நாளைக்கு எட்டுமணிக்குப் போகிறது மறுநாளைக்கு ஒன்பதுமணிக்குப் போகிறது அதற்கு மறுநாள் பத்துமணிக்கு போகிறது மறுநாளைக்குப் பதினொருமணிக்குப் போகிறது அதற்கு மறுநாள் பனிரெண்டு மணிக்குப் போகிறது இந்தப் படி நாளொன்றுக்கு ஒருமணிநேரங் கழித்துக் கொண்டே போவதால் ஆசான் நமது கருத்தை யறிந்துக்கொண்டு அதுமுதல் நம்மை யெப்போதும் யெதிர் பார்க்கமாட்டார் நாம் அவரிடம் போகாமலிருப்பதற்கு இதுவேநல்ல தந்திரமென்றார் அதற்கு அப்பனையங்கார் ஓ குப்பனையங்காரே! நாமிந்த ஆசானையடுப்பதற்கு முன்னம் எந்தஸ்திதியினி லிருந்தோம் இந்த ஆசானை யடுத்தபின்பு எந்தஸ்திதியினி லிருக்கின்றோம் இதை யோசியாமல் ஆசானுக் கிரண்டகஞ் செய்யயோசிப்பது ரௌரவாதி நரகத்தை யடைவதற்கேயாம் மேலும் உபகாரஞ் செய்தவனுக்குப் பதிலுபகாரஞ் செய்வது அத்தனைச் சிறந்ததாகமாட்டாது அபகாரஞ் செய்தவனுடைய குற்றத்தைப் பாராட்டாமல் அவனுக்கு உபகாரஞ் செய்யுமவனே கல்வியிற் றேர்ந்தவனும்புத்தி கூர்மை யுடையவனு மாகுமென்று நீதிசாஸ்திர முறையிடுவதால் கேவலமான ஸ்திதியினிலிருந்துக் கொண்டு அன்னந் தண்ணீருக்கு மெத்த யிடுக்கண்பட்டு நம்மை யாதரிப்பவ ரொருவருமின்றி தன்னந்தனியே புலம்பிக் கொண்டிருந்த நாம் அந்த ஆசானையடுத்த பின்பன்றோ நமக்குப் பசியார அன்னமும் வஸ்திராபாணாதிகளும் மாடு கன்று வீடு மனைவி மக்கள் பந்துக்கள் மித்திரர்களு முண்டாயினர்கள் இந்த ஆசானை யடுக்காமுன்னம் நம்மை யாரேனும் இங்கே வாருமென் றழைத்தவர்களுமுண்டோ? ஒருவருமில்லையே, எல்லா சம்பத்துக்களும் ஆசானால் நமக்குண்டாகி அதை நாமனுபவித்துக் கொண்டுச் சுகமாக விருப்பதை யெண்ணிப் பாராமல் அவரை மரந்தும் அவருக்குத தொண்டு செய்யாமலும்வீண்காலங் கழிப்போமாகில் முன்போல நாம் யீனஸ்திதியை யடையும் படியாக நேரிடு மென்று சொல்லினர்.

இப்படிக்குச் சொல்லிய அப்பனையங்காரை நோக்கிக் குப்பனையங்கார் சொல்லுகிறார் கேளும் அம்பனையங்காரே நீர்சொல்லுவது மெத்த மூடத்தனமேயாம் அதெப்படியெனில் உலகத்தினிலொவ்வொருவரு

Koviloor Digital Library

மியற்றிய புண்ணியத்திற்குத் தக்கபடி ஜென்மமும் தன கனக வஸ்துவாகனுதிகளும் வந்தனுவும் பாபத்திற்குத் தக்கபடி. தரித்திரமும் பொய் கொலை களவு காமங்கள் யென்னும் பஞ்சமாபாபங்களும் வந்தனுவு மென்று சாஸ்திரங்கள் முறையிடுவதை நாம் பார்த்துப் படித்திருந்தும் க்ஞானமின்றி ஆசானல் நமக்குச் சகல பாக்கியங்களு முண்டாயிற்றென்று நீ சொல்லுவது அறிவீனமேயாம் ஆகையால் ஒருவராலே மற்றொருவன் தனகனவானுகிறு னென்பது பொய்யே அவன் பூர்வத்திற்செய்த புண்ணியவசத்தினு லுண்டாகுமென்பது மெய்யே இதை சிறிதேனு முணராமல் சொல்லியது நீதியோ மேலும் யான் நாளதுமுதற் கொண்டு தினந்தோறும் ஒவ்வொருமணிநேரங் கடந்தே ஆசானிடம்போகிறேன் அப்படியான் போவதால் ஆசானுக்கென்மீது வெறுப்புண்டாகி என்னைக் கனவிலும் நினைக்கவே மாட்டார் பின்பு யான் யென்னிஷ்டப்படிக்கி வீட்டிலேதானே சுகமாக விருப்பேன் நீர் வேணுமானல் தினந்தோரும் ஆசானிடஞ் சென்று தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருந்து வாருமென்றுர் அதற்குஅப்பணையங்கார் குப்பணையங் காரைநோக்கி ஒகுப்பணையங்காரே! நீ சொல்லுவதுசரியே ஆயினு மும்மக்கித்தனை அவசரமாகாது படிப்படியாயல்லவோ ஏரவேணும் அதைவிட்டுக் கீழ்ப்படியினிலிருந்து மேற்படியினி லெப்படி கால்வைத்தேறுவது அப்படியே யேறினல் தலைகீழாய் பூமியின்மீது விழுந்துகாயம் படலாகும் கிரமமாகப் படிப்படியாக யேறினல் சுகமாக மேலந்தஸ்தைச் சேரலாம் ஆகையால் நீ அவசரப்படாமல் நானெப்படி ஆசானிடம் போகிறேனே அதுபோல நீயுமென்பின் வந்துக்கொண்டே யிருந்து எப்போது யானின்றுப் போகிறேனே அப்போது நீயும் நின்றுவிடக் கடவாயென்று சொல்லக் கேட்டுக் குப்பணையங்காருஞ் சம்மதித்திருக்க அப்பணையங்கார முன்னுதாக ஆசானிடஞ் சென்றுர்.

அப்போது சாங்கதேவர் அப்பணையங்காரை அழைத்து லிங்கஞ் செய்வதற்கு மண்வேண்டுஞ் சீக்கிரங் கொண்டுவரக் கடவாயென்று நேமித்தார் அந்தப்படியே அப்பணையங்காருஞ் சொம்பொன்றுகைக்கொண்டு சென்று தபதிநதியை யடைந்து மண்ணைச் சேர்த்துச் சேர்த்து எடுத்தார் அது மணலாகியதால் லிங்கஞ்செய்வதற் குபயோகப்பட மாட்டாதென்றும் மணலைக்குவித்தாகிலும் லிங்கமாக பாவித்துப் பூசைமுடித்து கொள்ளுவாரென்றுன்னி சொம்பினில் மணலை வாரிப்போட்டு கொண்டிருந்தார் இதற்குள் குப்பணையங்கார் ஆசானிடம்வந்து பணிந்து ஒசுவாமி! அடியேனுக்கென்ன கட்டளையென்றுர் அதற்குச் சாங்கதேவர் ஓஐயா குப்பணையங்காரே! அப்பணையங்கார் மண்கொண்டு வருகிறேனென்று சொல்லிப்போய் வெகுநாழிகையாயிற்று இன்னுமவர் வரக்காணேம் நீயாகிலுஞ் சென்று அப்பணையங்காரை கண்டு சீக்கிர மழைத்துக்கொண்டு வாருமென்று கட்டளை யிட்டனுப்பினர் அந்தப்படியே குப்பணையங்காருஞ் சென்று தபதிநதிக்கரையை யடைந்து அங்கு மணலைவாரி சொம்பினிற் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் அப்பணையங்காரைக் கண்டு ஒ அப்பணையங்காரே உம்மை நமதாசான் சீக்கிர மழைத்துக் கொண்டுவரச் சொன்னுரென அதற்கு அப்பணையங்கார் ஒ குப்பணையங்காரே! ஆசான் என்னை லிங்கஞ்செய்வதற்கு களிமண் கொண்டுவரச் சொன்னர்யெங்கும் அகப்படவில்லைமணலையாகிலும் யெடுத்துக்கொண்டு போனல் லிங்கத்தைப் போல செய்து இன்றையதினம் பூசை நடந்துவிட்டால் நாளையதினங் களிமண்ணிருக்கு மிடத்தைக் கண்டுபிடித்து எடுத்துக்கொண்டு போகலாமென்று கருதிமணலை வாரிச் சொம்பின் நிறையப்போட்டு சொம்பை எடுத்து கொண்டு போகலாமென்று என்னல் கூடியப் பிரயத்தினஞ் செய்தபோதிலுஞ் சொம்பு நதியினில் ஒட்டிகொண்டு வரவில்லை இதற்கு நானென்ன செயவேனென்று விசனப்படும் அப்பணையங்கார் அருகினில் குப்பணையங்கார் சென்றுத் தானும் அச்சொம்பை தன்வலுவுள்ள மட்டும் வேண்டிய கஷ்டப்பட்டுத் தூக்கியும் சொம்பு வாராததால் அக்குப்பணையங் காருஞ் சற்றுலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்தச் சொமபானது லிங்காகாரமாகக் காணப்பட்டது அதைக்கண்டு இருவரும் மெத்த சந்துஷ்டராகி இனி நமக்குக் கஷ்டமில்லை இந்தலிங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டுபோய் ஆசானிடத்தில் கொடுத்தமாத்திரத்தி லவர் சிரமமில்லாமல் சீக்கிரம் பூசைமுடித்துக் கொள்ளுவாரென்று கருதி இருவருஞ் சேர்ந்து லிங்கத்தைத் தூக்கியும் அந்த லிங்கமானது இவர்கள் கைகளால்தூக்கியும் அசைத்தும் பலவிதசிகிச்சைகள் செய்தும் அந்த லிங்கத்தையும் எடுக்கமுடியாமல் மெத்தக்கவலை கொண்டவர்களாகி இருவரும் ஆசானிடம் வந்துபணிந்து ஒ சுவாமி! நாங்கள் களிமண்ணுக்காக வெகுதூரமெல்லாந் தேடித்திரிந்தும் களிமண் அகப்படவில்லை தபதிநதியிலிருக்கும் மணலையாகிலுங் கொண்டு போனல் லிங்காகாரமாக மணலைச்சேர்த்து இன்றையத்தினம் பூசை நடந்துவிட்டால் நாளையத்தினம் பார்த்துக் கொள்ளலாமென்று யோசித்து மணலை வாருகிறபோது அம்மணலுமொரு லிங்கமாகத் தோன்றியது அதைக்கண்டு நாங்கள் மெத்த சந்தோஷித்து நமக்கு லிங்கமே அகப்பட்டதே காளையதின முதற்கொண்டு களிமண் தேடவேண்டிய தில்லையென்றுக் கருதி அந்த லிங்கத்தைத் தூக்கிப் பார்த்தோம் அதுவும் எங்களுக்கு

தூக்கவும் அசைக்கவும் முடியாமற் போனபடியால்நாங்கள் மெத்த கஷ்டப்பட்டு வந்தோமென அதற்கு சத்குருநாதன் மெத்தவும் சந்தோஷித்து தபதிநதியினிலுங்களுக்கு லிங்காகாரங் காணப்பட்டபடியால் நீங்களிருவரும் மெத்தப் புண்ணியவான்களாகும் ஆகையால்அந்த லிங்கமிருக்குமிடத்தினி லென்னைக் கொண்டுபோய் விடுங்களென அவர்களும் இன்றோடிந்த கஷ்டம் நம்மை விட்டு நீங்கியதென்றுக் கருதிச் சத்குருநாதனை யழைத்து கொண்டுபோய் தபதிநதி நடுவினிலிருக்கும்லிங்கத்தினருகில் விடுத்தார்கள் அவரும் அந்தலிங்கத்தை தன் கரங்களால் தடவிப்பார்த்து சந்தோஷித்து உடனே அந்த லிங்கத்துக்கு அபிஷேகஞ் செய்வித்து ஆடையாபரணதிகளால் அலங்காரஞ்செய்து தூபதீப நைவேத்தியமெனுஞ் சோடச உபசாரங்களுஞ் செய்து முடிக்க உடனேசிஷர்கள் சத்குருநாதனை யழைத்துக் கொண்டு போய் அவரிருப்பிடத்தினில் விடுத்து அவருக்குஅன்னபனாதிகளை யுதவினார்கள் அப்போதந்த சாங்கதேவர் எதோ சொம்பைக் கொடுங்களென்று கேட்க அதற்கு சிஷர்கள் ஒசுவாமி தபதிநதி மகுத்துவங்களைச் சொல்லி அந்நதியினில்வைத்த சொம்பு நதியைவிட்டுப் பெயராமல் ஒட்டிகொண்டிருக்கின்றதென்று சொல்லுஞ் சீஷர்கள் வசனத்தைக்கேட்டு சாங்கதேவர் அவர்களை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுங்கள் சிஷர்களே! நீங்களிந்த லிங்கத்தை எத்தனைநாளாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறீர்களென அவர்களதற்கு ஒசுவாமி! இந்தலிங்கத்தை இப்போதே கண்டோம் இதற்கு முன்ன மெத்தனை தரமோ அவ்வழியாகப் போயிருக்கின்றோ ஒருநாளும் நாங்களிந்த லிங்கத்தைக் கண்டதேயில்லை இப்போதே எங்கள் நேத்திரங்களுக்குக் காணப்பட்டதென்று சொல்லுகையில் சாங்கதேவர் லிங்காகாரமாக யிருக்குஞ் சாம்பவமூர்த்தியை நோக்கி யானோ பெரும்பாவி என்னுடைய பக்திக்கு நீரும் இந்நதியின் னடுவிலின் தோன்றப்பட்டீர் இப்படிப்பட்ட தேவரீர் சதாகாலமும் அடியேனுக்குச் சேவைகொடுத்து என்னை புனிதனாகச்செய்யும் நீலகண்டமகாதேவா என்று தோத்திரஞ்செய்து உடனே அந்தலிங்கத்துக்கு வடவேஸ்வரமென்று நாமமிட்டுத் தீர்க்கமுடன் விழுந்து சாஷ்டாங்க தெண்டனிட்ட மாத்திரத்தினிலந்த சாங்கதேவருக்கு அந்தகனென்பது நீங்கிக் கண்கள் காணப்பட்டது அப்போதந்த சாங்கதேவர்வடவேஸ்வர லிங்கத்தை கண்களாரக் கண்டுப் பரவசமடைந்துஞ் சிஷர்களைநோக்கி ஒ அப்பனையங்காரே! குப்பனையங்காரே! இனியுங்களுக் கென்னிடம் யாதொரு வேலையுமில்லை சுகமாக உங்களுங்கள் வீட்டடையடைந்து நாளைமுதற்கொண்டு உங்களுக்கென்னுடைய தொண்டு செய்யவேண்டாம் உங்கள் வீட்டுக்காரியங்களிலும் வர்த்தகத்தினிலும் மெத்தச் சிரத்தைவைத்துக் கொண்டிருக்கக் கடவீர்கள் போய்வாருங்களென்று விடைதரப் பெற்றுக்கொண்டந்த சிஷர்களிருவரும் இன்றோடுநமக்கெந்த கஷ்டமுமில்லாமல் வீட்டினிலிருந்துக் கொண்டு வர்த்தகஞ் செய்வதற்கு நிம்மதியா யிருக்குமென்றுகருதிக்கொண்டு சத்குருநாதனைப் பணிந்துத் தங்கடங்கள் கஞ் சேர்ந்திருந்தனர்கள்.

இப்படிக்கிவர்க ளிருக்கையில் அனேக ஜெனங்கள் சாங்கதேவர் மகுத்துவத்தைக் கேட்டு அவரிடத்திற்கு வந்து கண்டு பணிந்துப் பலபல பிரார்த்தனைகள் செய்துக்கொண்டு சென்று அக்கோரிக்கைக ளெல்லாமனுகூலப்பட்டு வருவதால் எங்கும் பிரசித்தியான கீர்த்திப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன்ர் பின்பொரு காலத்தினில் ஒருவர்த்தகன் அபாரமான திரவியத்தைச் சிலவு செய்து மடமொன்று கட்டிமுடித்து அன்னதானங்கள் மிதமின்றிச் செய்துக்கொண் டிருப்பதால் இவ்வர்த்தகனுடைய கீர்த்திப் பிரதாபமானது தசதிசைகளெங்கும் நிறைந்து க்ஞானபக்தி வைராக்கியங்கள் சிறந்து சாங்கதேவரை யடுத்துப் பிரியவசனங்கள் பேசி அவரையந்த மடத்தினில் வாசஞ் செய்துக்கொண் டிருக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டான் அதற்கந்த சாங்கதேவர் ஒப்புக்கொண்டு அந்த மடத்தினிற் சேர்ந்து வடவேஸ்வரனை தினந்தோரும் ஆராதனை செய்துக்கொண்டு அடயோகத்திற்குத் தக்கசாதனங்களைச் செய்துக்கொண்டபோது அஷ்டாங்கயோகங்களையுஞ் செய்ய உத்தேசித்து நாளுக்குநாள் விருத்தியாகும்படி சாதனஞ்செய்து அதனால் சித்தியடைந்து ஏமன் தன்னிடம் வாராமலிருக்கும்படி வெகு வைராக்கியத்தை யனுசரித்து ஆயிரத்திநானூறு வருடங்கள் அவ்விடத்தில் பிழைத்திருந்தார் மேலும் சித்திர விசித்திரமாகும் சித்திகளை ஜெனங்களுக்குக் காட்டிக்கொண்டும் அங்குதானே வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் இவருக்கு ஆயிரத்திநானூறு சிஷியர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க மெத்த மகுத்துவமுடையவராக விருக்கையில் பைட்னிபுரத்தி லிருந்தொரு பிராமணன் யாத்திரை செய்துக்கொண்டே அங்குவந்து சாங்கதேவரைக் கண்டு பணிந்து எழுந்து சாம்பவமூர்த்தியைப்போல விளங்கும் அந்த சாங்கதேவருடைய ரூபத்தையும் அழகையும் பார்த்து மெத்த ஆனந்தத்தை யடைந்து அனேக விதங்களாய் தியாயஞ் செய்து மருபடியும் விழுந்துபணிந்து எழுந்து கைகூப்பிக்கொண்டு நிற்கும் பிராமணனை நோக்கிச் சாங்கதேவர் வினவத் தொடங்கினர்.

Koviloor Digital Library

ஓ பிராமணரே தங்களுடைய பேரென்ன இங்கு தாங்கள் வந்த காரணமென்ன தாங்களிருக்கும் ஊரிலென்ன விசேஷம் இதுகளைச் சொல்ல வேணுமென்று வினவ அதற்கந்த பிராமணன் ஓ சுவாமி யான்வசிப்பது பைட்னிபுரம் என்பேர் நரசிங்கவிட்டலன் யான் யாத்திரை செய்யும்பொருட்டு புறப்பட்டு வெகு தேசங்களையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டும் அங்கங்குள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கியும் எம்பெருமான்களை சேவித்தும் சாது சத்புருஷர்களை தெரிசித்துக் கொண்டும் இங்குவந்து தங்களுடைய கீர்த்தியைக் கேட்டுத் தரிசித்துப் போகவெண்ணி தங்களிடம் வந்தேன் அன்றியும் பைட்னிபுரத்தினில் சாதுவொருவரிருக்கின்றார் அவர் யாருடைய புதல்வரென்றால் விடோபாவென்றோர் சன்னியாசி யிருந்தார் அவர் கர்மானுசாரத்தினால் ஒருகன்னிகையை மணந்து அம்மங்கையினிடமாக நான்குபிள்ளைகளைப் பெற்றார் அந்த நால்வரில் ஞானதேவரென்னும் புண்ணியவான் மகிஷத்தினுடைய வாக்கினால் வேதங்களைச் சொல்லுவித்தார் இவ்வுலகின்கண் இந்தவித்தையைப்போல நானெங்கும் கண்டதில்லை இதுவேஎங்களூரினில் நடந்த விசேஷ மெனக்கேட்டு சாங்கதேவர் மெத்த சந்துஷ்டராகி அந்த ஞானதேவருடையபுறப்பு வளப்பு முதலானது முணர்ந்து அவர் விஷ்ணு அம்சமே யாகுமென்று தன்மனதினி லெண்ணி யாத்திரை செய்துக் கொண்டுவந்த நரசிங்க விட்டலனெனும் பிராமணனுடன் கூடிக்கொண்டு இந்தசாங்கதேவர் பைட்னிபுரத்தை யடைந்து ஞானதேவரைக் கண்டு பணிந்து ஓ சுவாமி அடியேனுக்கு மந்திரோபதேசஞ் செய்யவேணுமென்று வெகுவாக வேண்டிக் கொண்டார் இப்படி தன்னை வேண்டிக்கொள்ளும் சாங்கதேவரை நோக்கி ஓ சாங்கதேவரே மந்திரோபதேசஞ் செய்வதென்றால் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்ய வேண்டுமென்று எத்தனைவருடம் பரிசோதித்து ஒருவனுக்குபதேசஞ் செய்யவேணுமென்றும் உனக்குத் தெரியுமா தெரியமாட்டாது அந்தவிவரத்தைச் சொல்லுகின்றேன் நீயதைச் சற்றுநேரங் கவனித்துக் கேழ்க்க கடவாயென்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

கேளுஞ் சாங்கதேவரே உலகத்தி லொருவன் சத்குருநாதனை யடுத்து அவர்மனங் களிக்கும்படிப் பன்னிரெண்டு வருடகாலம் தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருப்பனேயாகில் குருநாதன் அவனது குணாகுணங்களை யறிந்து சாது சற்குணனாக யிருப்பனேயாகில் அவனுக்குபதேசஞ் செய்விப்பது மெத்த அருமை அப்படிக்கிருக்க நீயொன்றுமே தெரியாதவனும் சாது சங்கத்தினில் பழகாதவனுமாக விருக்கின்றாய் இப்படிப் பட்ட உன்னைப் பனிரெண்டுவருடம் சோதனை செய்தபிறகே உனக்குத் திருமந்திரோபதேசஞ் செய்ய வேண்டிய விதியிருக்க அதைத்தவிர்த்து உனக்கெப்படி உபதேசஞ் செய்வேன் என்று சொல்லக்கேட்டுச் சாங்கதேவர் ஓ சுவாமி பனிரெண்டு வருடகாலம் தொண்டு செய்தும் எப்படிப்பட்ட குணமுடையவனுக்கு மந்திரோபதேசஞ் செய்யவேண்டுமென்ற விதியிருக்கின்றது அதுகளை யிவ்வேழையேன் தெரிந்துக் கொள்ளும்படி அருள்புரிய வேணுமென்றுப் பிரார்த்திக்க அதற்கு ஞானதேவர் சாங்கதேவரை நோக்கி இந்திரனுடைய சாபத்தினால் இவ்வுலகினில் சாங்கதேவரென்று கொண்டாடப் பட்ட மருத்கணனே நீர்கொண்ட சந்தேகந் தீரும்படிச் சொல்லுகின்றேன் கேளும் அவனெப்படிப் பட்ட குணவானாக விருக்க வேணுமெனில் (கொக்கைப்போலிருப்பன்) என்றால் ஓடிமீனோடி யொருமீன்வருமளவும் வாடியிருக்குமாம் கொக்கு என்ற வாக்கியத்துக் கிணங்க கொக்கானது தண்ணீர் ஓடுகிற கால்வாயின் கரைமீது வாடி வதங்கியதுபோ லசைவற்றிருந்து சிறியமீன்களை யெல்லாம் விடுத்துப்பெரியமீனைப் பிடித்துக்கொள்வது போல உத்தமபுருடனானவன் அற்பமந்திரங்களை யெல்லாம்விடுத்துப் பெரிய திருமந்திரத்தை யனுஷ்டிக்கும்படி யானவனும் (கோழியைப்போலிருப்பன்) என்றால் கோழியானது குப்பையைக் கிளறி அசத்தையெல்லாம் விடுத்துச் சத்தாகிய ஜீவரத்தினத்தைப் பொறுக்கிப் புசிப்பதைப் போல சாத்திரக் குப்பையை யெல்லாந்தள்ளிசாரமான பொருளைக் கிரகித்து மனத்திற் பதியவைத் திருப்பவனும் (உப்பைப்போலிருப்பன்) இன்னுமெப்படி யிருப்பானெனில் உப்பானது தன்னுடைய உருவத்தைப் போக்கித் தண்ணீரைப் போலாகி? அன்னியர்களுக்கு இனிப்பை யுண்டாக்குவதைப்போல தன்னுடைய பிராணனை போக்கி ஆகிலும் அன்னுயர்களுக்குக் கஷ்டமென்பதில்லாமல் சுகமுண்டாகச் செய்பவனும் (உம்மைப்போலிருப்பன்) என்றால் ஒருபிராமணன் அடுத்தக் கிராமத்தினில் ததியாராதனை நடக்கிறதென்றுகேழ்விப்பட்ட தன்றியும் சாதுவென்றால் எப்படிபட்ட குணமுடையவனோ அதை தெரிந்துக் கொள்ளவேணுமென்றுங் கருதி யிருந்தவனாதலால் ததியாராதனை நடக்குமிடத்திற்குச் சென்றாலங்கு அநேக பெரியோர்கள் வந்திருப்பார்கள் அவர்களைக் கேட்டு தெரிந்துக் கொள்ளலாமென்று யோசித்து அப்பிராமணன் ததியாராதனம்நடக்கும் கிராமத்திற்குச் சென்று அந்த இடத்தை யனுகி நடந்துவந்த இளைப்பினா லவ்வீட்டுத் திண்ணையின்மீது சற்றுநேரம் படுத்து இளைப்பாறிப் பிராமணனுடன் ததியாராதனஞ் செய்யத்தானும் போகிறபோது உள்ளேயிருந்தொ பிராமணன் இப்பிராமணனைப் பிடித்துவெளி

Koviloor Digital Library

யிற்றள்ளி மைத்தவர்களை யெல்லாம் உள்ளேவிட்டான்
அப்போதந்தப் பிராமணன் கோபங்கொள்ளாமல் திண்
ணையின்மீதே யிருந்தான் இப்படி யிரண்டு மூன்றுதரந்
தள்ளியும் பிராமணன் அவ்விடத்தைவிட் டகலாமலுஞ்
சினங்கொள்ளாமலு மிருந்தான் அப்போது ததியாராத
னைசெய்யக் கடைசிபந்தியி லிப்பிராமணன் உள்ளேசெ
ன்று முன்னமொரு திரைக்குள்ளுட்கார்ந்தான் அங்கி
ருந்த பிராமணர்கள் இப்பிராமணனைக் கண்டு இவனொ
ரோ பிராமணன் எங்களுடன் ஆராதனை செய்வதற்குக்
கூடவே யுட்கார்ந்தான் இவனுடைய ஆசாரம் சீலம்
இதுகளை நாங்கள் கண்டதில்லை ஆகையால் இவனுடன்
நாங்கள் சமமாக உட்கார்ந்துப் புசிக்கமாட்டோமென்
றுசொல்லி யெழுந்தார்கள் அதைக்கண்டுததியாராதனை
நடத்துமவர் இப்பிராமணனை யழைத்துக் கொண்டு
போய் வேறொரு திரையி லுட்காரவைத்தார் அங்கிருந்
தப் பிராமணர்களும் முன்திரையிலிருந்த பிராமணர்கள்
சொல்லியதைப் போலச் சொன்னார்கள் இந்தப் படியே
ஒவ்வொருதிரையி லுட்கார்ந்திருக்கும் பிராமணர்களெ
ல்லோருஞ் சொல்லியபடியால் ததியாராதனை நடத்தி
வைக்கும் யெஜமானன் இப்பிராமணனைப் பிழைக்க
டைக் கழைத்துப்போய் அங்குட்காரவைத்துத்தளிகை
முதலானதுகளும் பரிமாறினர் அதைக்கண்டப் பிராம
ணன் சிறிதேனுங் கோபமின்றிப் பிரசாதத்தை ஸ்வீகா
ரஞ்செய்து அங்கிருக்கும் எஜமானாகிய பிராமணன் இப்
பிராமணனை நோக்கி உன்னைப் பலதிரைகளிலும் ததி
யாராதனஞ் செய்யும்படி உட்காரவைத்தேன் ஒவ்வொ
ருதிரையிலிருந்த பிராமணர்கள் யாவரும் உம்முடன்
புசிக்கச் சம்மதியற்றவர்க ளானார்கள் அதையறிந்து யா
னும்மை அழைத்துக்கொண்டுபோய் பிழைக்கடையினி
லுட்காரவைத்து பிரசாதம் பரிமாறியும் உனக்கு மான
அவமானமென்ப தெப்போதற்றுப் போயிற்றோ அப்
போதே உம்மைச் சாதுவென்றே சொல்லத்தகும் அன்
றியும் உன்னை இத்தனை திரைகளைவிட்டும் எழுப்பி எழு
ப்பி உட்காரவைத்த விஷயத்தினி லுனக்குக் கோபமெ
ன்பது அணுவளவேனு மில்லாமையினால் அன்றியும்
மெத்த சுகமான இடங்களெல்லா மிருக்க அவ்விடங்க
ளிலுன்னை ஒக்காத்திப் பிரசாதம் பரிமாறாமல் பிழக்க
டையினில் உம்மை ஒக்காத்திவைத்து பிரசாதம் பரிமா
றினபோதாகிலும் உமக்குக் கோபம் வருமென்று யோ
சித்தேன் அப்போதும் உமக்குக் கோபம்வராமல் வெகு
சந்தோஷமாய் பிரசாதத்தை ஸ்வீகரித்தபடியால் சாது
வெப்படி யிருப்பனென்றால் உம்மைப்போ லிருப்பனெ
ன்று சொல்லக்கேட்டு அப்பிராமணனுக்கிருந்த சந்தேக
நிவர்த்தியாகி வெகு சந்தோஷமாகப் போயினர் ஆகை
யால் ஓசாங்கதேவரே இப்படிப்பட்ட சாதுசத்புருடனை
யன்றோ பாகவதனென்று சொல்லத்தகும் என்றுசொல்
லக்கேட்டு அந்தச் சாங்கதேவர் வெகு சந்தோஷசித்த
ராகி ஞானதேவரைப் பார்த்து ஓ சுவாமி அடியேன் சா
துக்கள் சங்கமஞ் செய்தவனுமல்லன் வாசிப்பிலுந் தே
ர்ந்தவனுமல்லன் யாதொன்றுந் தெரியாத நிர்மூடனுக்
குச் சாந்தகுணமானது எந்த காலத்திலில் வருவது
சாந்தமென்பதை யோசிக்கிறபோதே மெத்த அருமை
யானதாக விருக்கின்றது மேலும் விஷ்ணு அம்சம்பெற்
றத் தேவரீரை யடியேன் சேவித்தமாத்திரத்தினி லெல்
லா நற்குணங்களுந் தனக்குத்தானே நாயேனுக் குண்
டாவதற்கு யாதொரு தடையுமிராது ஆகையால் மெத்
தவுங் கிருபைசெய்து திருமந்திர உபதேசஞ் செய்யவே
ணும் சுவாமியென்று பணிந்தார் அப்படிபணிந்த சாங்க
தேவரை ஞானதேவர் இருகரங்களாலும் வாரியெடுத்து
சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் சாங்கதேவரே திருமந்திரோப தேசஞ்
செய்வதென்றால் எளிதானதல்ல அதை யோசித்துப்
பாராமல் நீர் தீவரமதி யுடையவராக விருக்கின்றீர் எத்
தனைவிதத்திற் சொல்லிபோதிலும் நீர் மெத்த துரிதப்
படுகின்றீர் இதற்கே சாந்தமென்பதில்லாமல் வெகுதுரி
தப்படுகின்றீர் இதற்கே சாந்தமென்பதில்லாமல் வெகு
துரிதப்படுவது நீதியல்ல ஆகிலும் இனியொருயோசனை
சொல்லுகின்றேன் அதைப்போல செய்வீரேயாகில் உட
னே யானுமக்கு உபதேசஞ் செய்கின்றேன் அதென்ன
வெனில் உமக்கு ஆயிரத்திநானூறு சீஷர்களிருக்கின்றா
ர்களல்லவா அவர்களிலொரு சிஷனை யழைத்துவந்து
பொலி பொலி கொடுப்பீரேயானால் உமக் குபதேசஞ்
செய்வதற்கு யாதொரு தடையுமில்லை யென்ற ஞான
தேவரை நோக்கிச் சாங்கதேவர் சொல்லுகின்றார் ஓ
சுவாமி திருமந்திரோபதேசஞ் செய்வதற்கு நரபொலி
கொடுக்கும்படியாக சாஸ்திரங்கள் முறை யிடுகின்றதா
அல்லது தாங்களே சொல்லுவதா இப்படி யாராகிலு
நரபொலி கொடுத்துத் திருமந்திரோபதேசஞ் செய்துக்
கொண்ட துண்டா யானிதுபரியந்தம் கண்டதுமில்லைக்
கேட்டதுமில்லை அன்றியும் திருமந்திரத்திற்காக நரபெ
லிக் கொடுப்பது தோஷமல்லவோ எந்தவிஷயத்திற்கும்
ஜீவயிம்சை செய்யக்கூடா தென்றும் அப்படி யல்லவெ
ன்று நரபொலி கொடுத்தால் ரௌரவாதி நரகத்திற்கு
ஹேதுவாகுமே என அதற்கு ஞானதேவர் ஓ சாங்கதே
வரே அசுவமேதயாகம் நரமேதயாகமென்று சொல்லப்
பட்ட யாகத்திற்கு ஜீவ இம்சைசெய்து மந்திரலோபங்
கிரியாலோப மின்றி யாகத்தைப் பூர்த்திசெய்து தேவர்
களுக்கும் மும்மூர்த்திகளுக்கும் எந்ததியைக் கொண்டு
அரசர்களும் முனிவர்களும் அவிர்ப் பாகங்கள்

Koviloor Digital Library

கொடுக்கின்றார் அதுஜீவ இம்சையாகுமோ ஆகாதது போல் நீயும் திருமந்திரோபதேசஞ் செய்துக் கொள்ளும் பொருட்டு நரபொலி கொடுத்தாலன்றி யானுனக்குபதேசஞ் செய்யேன் என்றுங் கண்டிப்பாகச் சொல்லக்கேட்டுச் சாங்கதேவர் சம்மதித்து ஞானதேவரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு நடந்து வடவேஸ்வரத்தை யடைந்து அங்கு தான் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்த மடத்திற்குச் சென்று அங்கிருக்கும் ஆயிரத்திநானூறு சிஷர்களையும் அழைத்துச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

கேளுங்கள் சிஷர்களே பைட்னிபுரத்தினில் விஷ்ணு அம்சம்பெற்றுப் பிறந்திருக்கும் ஞானதேவரிடத்தினில் யானுபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள வெண்ணி அங்கு சென்று அந்த ஞானதேவரைக் கண்டு பணிந்து ஓசுவாமி அடியேனுக்குத் திருமந்திரோபதேசஞ் செய்யவேணுமென்று வேண்டிக் கொண்டேன் அதற்கவரென்னைநோக்கிச் சொல்லியதாவ தென்னவெனில் உமக்கு ஆயிரத்திநானூறு சிஷர்களிருக்கின்றார்க ளல்லவா அவர்களில் ஒருவனைக் கொண்டுவந்து என்முன்னம் பொலிகொடுப்பையே யாகில் உனக்குபதேசஞ் செய்வேனென்று சொன்னார் யானு மந்தப்படியே ஒருசிஷனை யழைத்துவந்து பொலி கொடுக்கின்றேனென்று சொல்லிவந்தேன் ஆகையால் இத்தனை பேர்களில் யாரேனு மொருவர் பொலிக்குட்பட்டு என்னுடைய சொல்லை அசத்தியமாகும்படிக்குச் செய்யாமல் சீக்கிரம் நாளையதினங் காலை என்பின் வர சித்தமாக வேணுமென்று சொல்லி ஸ்னானுட்டானங்களை முடித்துச் சிலராகி லிங்கபூசைநடத்தி சிஷர்கள் உபசரித்த பிரசாதத்தை ஸ்வீகரித்து நிஷ்டை சாதித்துக் கொண்டிருந்தார் அப்போது ஆயிரத்திநானூறு சிஷர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஏகாந்தமான யிடத்தை நோக்கிச் சென்று மனித சஞ்சாரமில்லாத ஒரிடத்தில் உட்கார்ந்து ஆலோசிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

என்னவெனில் நமதாசான் நாளையதினம் உதயத்தினில் நம்மிலொருவனை அழைத்துக் கொண்டுபோய் பொலிகொடுக்கக் கருதியிருப்பது உண்மையே இதிலெள்ளளவுஞ் சந்தேகமேயில்லை இப்படி நரபொலி கொடுத்துத் திருமந்திரோபதேசஞ் செய்துக் கொண்டவர்களை எங்குங் கண்டதுமில்லை ஒருவர் சொல்லக் கேட்டதுமில்லை இதென்ன அநியாயம் எங்கே நடக்கும் இப்படிக்கிக் கிராதகனும் செய்ய மனதில் நினைக்கவுமாட்டான் இப்படிக்கிக் கொலைசெய்து திருமந்திரோபதேசஞ்செய்துக்கொண்டா பரகதியை யடைவது இப்படிக்கிச் செய்தால்தானா பரகதிகிடைக்கும் ஐயையோஇந்தவார்த்தை கேட்டதுமுதல் என்மனமெல்லாம் பதறுகின்றதே ஆவியென்னுடலை விட்டுப் போனது போலாகின்றதே அப்பப்பா இக்கொலைக்காரனுக் குட்பட்டு சென்று யான் பொலிக்காளாக மாட்டேன் நீங்களாரேனும் போங்களென்றான் இதைக்கேட்டு வேறொருவன் சொல்லுகின்றான் முன்னம் நாமெல்லோரும் ஆசானையடுத்துத்தொண்டு செய்ய நிச்சயித்து உடல் பொருளாவிகளை யவர் திருவடிகளுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்திருக்க அதைமறந்து நீங்களிப்படி பேசுவது ஞாயமோ எப்போது உடல் பொருளாவிகள் மூன்றையுந் தத்தஞ்செய்தது இம்மூன்றையும் ஆசானுக்கு தத்தஞ்செய்து விட்டோமோ அப்போதே இதுகள் மூன்றும ஆசாரியனுதீனமாய்விட்டது இதை யவரென்ன செய்துக் கொண்டாலுஞ் செய்துக் கொள்ளலாம் அப்படிக்கிருக்க நீர் சொல்லுவது ஞாயமோ இந்த யோசித்துப் பாராமல் மேல்வருந் துயரத்தையுங் கருதி நடந்துக் கொள்வதை விடுத்துப் பிடிவாதம் பேசுகின்றீர் அன்றியும் நன்று தீதுதெரியாமல் பேசுவது நீதியோ வீணிலேன் ஆசான் திருவடிகளில் அபசாரப் படுகின்றீர்கள் வேண்டாம் வேண்டாம்முன்னமெப்படி ஆசானுக்குத் தொண்டுபுரிந்துக் கொண்டிருந்தோமோ அப்படி செய்திருப்பதே நீதியாகும் இந்த யோசனைப்படி நடந்துக் கொள்ளு மென்றான் வேறொருவர் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் ஓடிப்போனால் மெத்த நலமாக விருக்கின்றதென்றும் ஒவ்வொருவருந் தப்பிப் போகாமல் ஒரே வார்த்தையாகப் பேசிக்கொண்டு மடத்திற்குள் சென்று அன்றிரவை போக்கிப் பொழுது விடியற் காலத்தினில் யாவரு மெழுந்து ஓடிப்போய்விட்டார்கள் பொழுது விடிந்தவுடன் அந்தச் சாங்கதேவர் நிஷ்டைகலைந்து எழுந்துச் சிஷர்களை யழைத்தார் ஒருவரும் வராமற் போயினார்கள் அதையறிந்துச் சாங்கதேவர் இவர்களெப்படி மடத்தை விடுத்துப் போயினார்களோ என்று மெத்த விசனமடைந்து இப்படிப்பட்ட சிஷர்கள் நம்மைக் காப்பாத்துவார்களா நித்திரைசெய்துக் கொண்டிருக்கிறபோது பெருத்த கல்லை நமதுதலையின்மீது போட்டுக் கொன்று விடுவார்களன்றோ இப்படிப்பட்டக் கிராதகவெண்ணங் கொண்டவர்க ளென்று நாமறியாம லவர்களைச் சிஷர்களாகக் கொண்டோம் இப்படிப்பட்ட கெட்டவெண்ண மிவர்களிட மிந்தப்படி யிருப்பதினாலே தான் நம்மைப் பனிரெண்டு வருடம் சோதித்தபின்பே நமக்குத் திருமந்திரோபதேசஞ் செய்வேனென்றது இந்த அனுபவ மெல்லாந் தெரிந்தவராகையால் ஆயிரத்திநானூறு சிஷர்களில் ஒருசிஷனைப் பொலிகொடுத்தால் திருமந்திரோபதேசஞ்செய்வேனென்றது இக்கொடிய பாவிகளெல்லாம் நமக்குச் சிஷர்களாகி யிருந்த சமயத்தில் நமக்கு அவமானமுண்டாகச்

Koviloor Digital Library

செய்தார்களே இப்படிக்கிவர்கள் செய்வது தெரிந்தால் இவர்களைக் கிட்ட நாடவொட்டுவேனே தெரியாமற்போயிற்றே இதற்கு நாமென்ன செய்கிறதென்றுப்பலவாறு யோசித்து மனதைச் சிதரவிடாமல் திடப்படுத்திக்கொண்டு இனியெவ்விதத்தினில் நாமந்த ஞானதேவராகும் சத்குருநாதனிடத்தினி லுபதேசம் பெற்றுக் கொள்ள போகின்றோமென்று சிந்தித்துக் கொண்டிருந்து உடனே ஆண்டவன் செயலின்படி யாகட்டுமென்றுத் திடங்கொண்டு பெருமை வகித்துத் தபதிநதியை நோக்கிச் சென்று காலைக்கடனாகும் ஸ்னானுட்டானங்களை முடித்துக் கொண்டிருக்கொயில் ஞானதேவ ரங்குவந்து சாங்கதேவரைக் கண்டார் அப்போது சாங்கதேவர் ஞானதேவரைப் பணிந்து ஒசுவாமி! தங்களுடைய கட்டளையின்படி சிஷனொருவனை யழைத்து வந்து பொலிகொடுத்து மந்திரோபதேசஞ் செய்துக் கொள்ளலாமென்று மெத்த சந்தோஷத்துட னிங்குவந்து சிஷர்களை யழைத்து திருமந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு யாராகிலுமொருவர் ஞானதேவருக்குப் பொலிபாகும்படி என்பின்வர வேணுமென்றுசொல்லி யான்னிஷ்டையிலிருந்து விட்டேன் அப்போதந்த ஆயிரத்திநானூறு சிஷர்களும் எப்படி யோடிப்போய் விட்டார்களோ யானறியேன் தேவரீருக்குச் சொல்லிவந்தபடியடியேன் செய்விக்காமல் சொற்சோர்வு பட்டேன் யானவர்களைச் சிஷர்களென்று நம்பிக் கெட்டேன் அபசாரத்திற் குட்பட்டேன் அடியேனுடைய சுயக்ஞானமும் விட்டேன் என்று சொல்லி யவர் திருவடிகளில் விழுந்துக் குய்யோ முறையோவென் றோலமிட்டழத் தொடங்கினர்.

இவ்வண்ணம் சிஷர்கள் செய்துப் போயின மோசத்தைச் சொல்லித் தன் திருவடிகளில் விழுந்து ஒலமிட்டழுகிற சாங்கதேவரைக் கண்டு ஞானதேவர் பூதயை பச்சாத்தாப மடைந்தவராகித் தன் கரங்களாலவரை யெடுத்துப் பல நீதிவசனங்களை யோதிச் சாங்கதேவருக் குண்டாகிய விசனத்தை மாத்தி ஐயா சாங்கதேவரே சொக்கமாகிய நல்ல நீலக்கல்லொன்றே போதும் தங்களுட மாகதமாகிய கற்கள் ஒரு தட்டின்னிறைய யிருந்தபோதிலு மதுயேதுக்கு இப்படிப்பட்டி தளுக்குடமாகஞ் செய்யும்படியான ஒருதட்டு கற்களைப் பார்க்கிலும் சொக்கமாகிய நல்ல நீலமணியொன்றே சிறந்ததல்லவா அதுபோல உமக்கு மோசக்கருத் தடையசிஷர்கள் ஆயிரத்திநானூறு பேர்களிருந்து மென்னப் பிரயோஜன மடைந்தீர் அவமானப்பட்டீரே யன்றி அவர்களாலுமக் குண்டாகிய சுகமென்ன ஆகையால் யானிதைதெரிந்தே துஷ்டர்களாகுஞ் சிஷர்களுரவை விடுக்கும் பொருட்டே. எனக்கு ஒரு சிஷனைப் பொலி கொடுக்கும்படி உம்மைக் கேட்டுக் கொண்டதற்குக் காரணமு மிதுவே இவர்களை யோட்டும் பொருட்டே யான்செய்த தந்திரமாகுமிது அந்தக் கொடியவர்களாகிய சிஷர்க ளெப்போ தும்மைவிட்டு ஒடிப் போயினர்களோ அப்போதே உமக் கிவ்வுலகத்தினில் ஜெயகாலம் வந்தனுகிய தென்றெண்ணக்கடவாய் இனியவர்களைப்பற்றி நீர் விசனப்பட வேண்டாம் இப்போதே யென்னுடன் புறப்பட்டு பைட்னிபுரத்திற்கு வருவீரேயாகில் உமக்கு யாதொரு தடையுமின்றி மந்திரோபதேசஞ் செய்கிறேனென்று சொல்லக் கேட்டு சாங்கதேவர் யென்றுமில்லாத சந்தோஷ மடைந்து அந்த ஞானதேவரைத் தொடர்ந்தே சென்று பைட்னிபுரத்தைச் சேர்ந்து ஞானதேவருடைய வீட்டையடைந்து இருக்கிறபோது ஞானதேவர் சாங்கதேவரை நோக்கி சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் சாங்கதேவரே உலகத்தினில் பிரம்மசாரி யாசிரமம் வானப்பிரஸ்த ஆசிரமம் சன்னியாசி யாசிரமம் கிருகஸ்தாசிரமம் என்று சொல்லப்பட்ட நான்குஆசிரமங்களில் கிருகஸ்தாசிரமத்தை எப்படிப் பட்ட திடச்சித்த முடையவர்களும் விடுப்பது மெத்தவும் அரிதாகும் அப்படிப்பட்ட கிருகஸ்தாசிரமத்தை வெகு யெளிதினில் நீக்கி ஏகாங்கிகளும் தங்கள்மனதினில் இன்னுங் கொஞ்சகாலம் கிருகஸ்தாசிரமத்தினி லிருந்தும் பின்பு சன்னியாசி யாசிரமத்திற் குடன்படாமற் போய்விட்டோமே என்றுத் தங்களுக்குத் தாங்களே யோசித்துச் சபலசித்தர்களாக விருக்க நீர் மெத்த திடசித்தராகிச் சந்நியாசி யாசிரமத்தை யடுத்திருப்பது மெத்தவும் அரிதிலுமரிதாகும் இப்படிப்பட்ட மேலாகிய ஆசிரமத்தை யடைந்தும் மெத்த சீலாகியு மிருக்குமுமக்குபதேசஞ் செய்வதற்குத் தடையுமுண்டோ உம்மிடத்தி லிருந்தச் சிஷர்களை விலக்கும் நிமித்தியந் தடை சொன்னதேயன்றி உம்மைப் பரிசோதிக்க வேணுமென் றெண்ணி தடை சொல்லிய தல்லவென்றுச் சாங்கதேவர் மனம் சந்தோஷ முண்டாகும்படிப் பேசி உடனே மந்திரோபதேசஞ் செய்து அதற்குண்டாகிய ..ர்மங்களனைத்தையும் புகன்று அம்மந்திரத்தைத் தன்னெதிரியி லேயே யனுட்டிக்கும்படி நேமித்தும் ஒருமாத பரியந்தம் தன் கிருகத்தினிலேயே வைத்துக்கொண்டும் பகவத்குணனுபவமாகுங் கீர்த்தனைகளை சொல்லிக் கொண்டும் பாண்டுரங்கனை யுபாசிக்கும் விதிகளை யோதியும் ஐயா சாங்கதேவரே ஸ்ரீ ஹரிநாமங்களை நாவினில் பொருந்தும்படி யாகச் செய்யுமென்றும் மனம் வாக்குக் காயமெனுந் திரிகரண சுத்தியுடன் பத்திசெய்து பாடியாடி மிதமற்ற

Koviloor Digital Library

பிரியத்துட னிருமென்றும் ஞானதேவர் சொல்லக்கேட்டு அந்தப்படியே சாங்கதேவரும் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களை மெத்த ரசமாகப் பாடியாடியும் திருமந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்துக் கொண்டும் ஒருமாதகாலம் வரையில் ஞானதேவர் வீட்டினி லிருக்கிறபோது ஞானதேவர் சாங்கதேவர் விரக்தியுடன் செய்யும் பக்தியை கண்டு மெத்த சந்தோஷித்து உமக்கு வெகு சீக்கிரத்திலேதானே முக்திபதவி கிட்டுமென்றுஞ் சொல்லி ஆசீர்வதித்துப் போய் வாருமென்று விடைதரப் பெற்றுக்கொண்டு அந்த சாங்கதேவர் வடவேஸ்வரத்தை யடைந்து அவ்விடத்திலேயே பகவத் குணனுபவ கீர்த்தனங்களைப் பாடித் தன்னை மறந்தாடிக் கொண்டிருந்தார்.

இவரிப்படிக் கிருக்கிறபோது அந்த வடவேஸ்வரத்திற்குச் சமீபத்தில் நாராயணடோகி யெனுந் திவ்யத் தலத்தினில் பிரமகுலத்தினிற் பிறந்தவர் சதாகாலமும் உமாமயேசன் பக்தியிற் சிறந்தவர் துஷ்டர்களுறவைத் துறந்தவர் ஏழைப் பரதேசிகளிடத்தினில் மனங்கரைந்தவர் மூதோ பந்துயென்ற நாமம்பெற்றவர் இவருக்குக் கற்பினி லுயர்ந்தவளும் கணவனுடைய சொல்லுக்கு மறுத்துத்தரஞ் சொல்லாதவளும் மாதர்களில் சிரோமணியுமாகி யாவருங் கொண்டாடத்தக்க ருக்மாபாயியெனும் உத்தமமனைவி யொருவளுண்டு இம்மாதுடன்கூடி மூதோபந்தானவர் இல்லறமே நல்லறமெனக்கருதி இல்வாழ்க்கையி லிருக்கையில் இவர்களுக்கு யெல்லாபாக்கியமு மிருந்தும் புத்திரபாக்கிய மொன் றில்லாமையால் அனேக உபவாசங்க ளிருந்தும் தானதருமங்களைச் செய்தும் சத்திரம் சுடைபாயி முதலியதுகளைக் கட்டிவைத்தும் அனேகபுண்ணிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கியும் இன்னுமனேகக் கிரியைகளைச் செய்தும் புத்திரபாக்கியங்கிடைப்பது அரிதாக யிருந்தமையால் தம்பதிகளிருவரும்மெத்த விசனமடைந்து இனியென்ன செய்கிறதென்றுயோசித்துக் கொண்டே அந்த மூதோபந்து தன்மனைவியை நோக்கி அடிபெண்ணே நமதூருக் கருகிலிருக்கும் வடவேஸ்வரமெனுந் திவ்யத்தலமானது மெத்த மகுதுவமுடையது ஆகையால் நாமிருவரும் அந்த தலத்திற்குச்சென்று அந்த வடிவேஸ்வரரையும் அம்பிகையையுங் குறித்துந் தவமியற்றிப் புத்திரப்பேறடையலா மென்று என்மனதிற் தோன்றுகிறபடியால் நாமத் தலத்திற்குச் சென்றுத் தவம்புரியலாம் வருவாயென வாவென்று யம்மாதின் மனதைத் திருத்தி அழைத்துக் கொண்டு வடவேஸ்வரத்தைச் சேர்ந்து அங்கோரிடத்தினில்பர்ணசாலையொன் றியற்றிக்கொண்டு வானப்பிரஸ் தாசிரமத்தை யடைந்து ஸ்னுனுட்டானங்களைமுடித்து இருவரும் பத்மாசன மிட்டுட்கார்ந்து இருகரங்களையு யேந்திக்கண்களை மூடி அன்ன ஆகாரமின்றித் தவஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்போது விஸ்வநாதர்சாங்கதேவருக்குத் தெரிசனந்தந்து ஓ சாங்கதேவரே நமது வடவேஸ்வரத்தினில் பிராமண குலத்தினி லுதித்த தம்பதிகளிருவர் என்னை நோக்கி மெத்தவும் அரிதாகிய தவம்புரிகின்றார்கள் அவர்களை நீர் வரவழைத்து அபீஷ்டத்தையறிந்து அனுகூலமாகும்படிச் சொல்லியனுப்பக் கடவீரென்று நேமித்தார் அவர் நேமனப்படி யந்தச் சாங்கதேவர் மூதோபந்தையும்ருக்குமாபாயியையும் அழைப்பித்தார் அவர்களிருவரும் வந்து சாங்கதேவரைப் பணிந்து ஓ சுவாமி எங்களை வரவழைத்தக் காரணம் யாதென்று வினவக் கேட்டு சாங்கதேவர் தம்பதிகளை நோக்கி நீங்களிருவரும் வடவேஸ்வரரை நோக்கி என்னவரம் வேண்டித் தவம் புரிகின்றீரென்று வினவத் தம்பதிக ளிருவரும் சற்றுலோசித்து ஓசுவாமி எங்களுக்கு வெகுகாலமாக புத்திரபாக்கிய மில்லாததால் மெத்தவருந்தி அதற்காகவேண்டிய கிருஷிகளை யெல்லாஞ் செய்தும் புத்திரப்பேறு கிடைக்காமையால் தவமியற்றியேனும் புத்திரபாக்கியம் அடையவேணுமென்று இத்தலத்திற்குவந்து வானப்பிரஸ்த ஆசிரமத்தை யடைந்து அன்ன ஆகாரமின்றித் தவம்புரிந்துக் கொண்டிருக்கின்றோ மென்றுக் காரணத்தைத் தெரியப் படுத்தினார்கள். அந்தவசனங்களைக் கேட்டு சாங்கதேவர் தம்பதிகளை நோக்கிஓபிராமண தம்பதிகளே நீங்கள் கொண்ட புத்திர பாக்கியமெனுங் கோரிக்கையை விஸ்வநாதர் கிருபையினு லுங்களுக்குண்டாகும்படிச் செய்விக்கின்றேன் உங்களுக்குப் பெண்பிள்ளை வேண்டுமா அல்லது ஆண்பிள்ளை வேண்டுமா வென்று வினவ சாங்கதேவரை நோக்கி ஓ சுவாமி தேவரீரைப் போலொற்ற ஆண்பிள்ளை வேண்டுமென்றுப் பணிய அத்தம்பதிகளை நோக்கிச் சாங்கதேவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுங்கள் பிராமண தம்பதிகளே யென்னைப் போல புதல்வனைக் கேட்டுக் கொண்டபடியால் யான் அயோனி சம்பந்தனாகப் பிறந்து பாலனாகிப் பனிரெண்டுவருட பாலகுமாரனாகி கோரக்கநாதர் கிருபையைப் பெற்று உங்களிடம் வருகிறேன் அதுபரியந்தம் கோரக்கநாதருடைய வரவை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருங்களென்று சொல்லி அவர்களுக்கு விடைதர அத்தம்பதிகளும் மகா பாக்கியமென்று சந்தோஷ சித்தர்களாகி விடை பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் ஊராகிய நாராயணடோகியை யடைந்து விசுவநாதரைப் பூசித்துக் கோரக்கநாதர் வரவை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இங்கே வடவேஸ்வரத்தினில் சாங்கதேவர்தினந்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீஹரி பஜனைசெய்து நாளைப்போக்கிக்

Koviloor Digital Library

கொண்டே வருகையில் பத்து வருடங்கள் கடந்துபோ
யினதால் அந்தச் சாங்கதேவர் கோரக்கநாதரிடமேகி
அவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்துஓசுவாமி
சிவபெருமானுடைய நேமனப்படி பிராமண தம்பதிக
ளுக்கு யான் பிள்ளையாகப் பிறக்கின்றேனென்று வரந்
தந்திருக்கின்றேன் ஆகையால் அந்தவரத்தை யவர்களு
க்குக் கொடுத்துப் பூர்த்திசெய்ய வேணுமென்று வெகு
வாகப் பிரார்த்திக்க அப்போது கோரக்கநாதர் சாங்க
தேவரை நோக்கி ஓ சாங்கதேவரே நீர் சீக்கிரம் சமாதி
யினி லிரங்குமென்று கேமிக்க அந்தப்படியே சாங்கதே
வர் சமாதியினி லிரங்கச் சிலநாள் கடந்தபின்பு அந்த
கோரக்கநாதர் நாராயணபேடாகி யெனும் தலத்திற்கேகி
அங்கு மூதோபந்து வீட்டையடைந்து பிட்சையின்னி
மித்தியம் அலக்குயென்றும் ஓசைபோட அவருடைய
பத்தினியாகிய ருக்குமாபாயி மெத்தப் பிரியத்துடன்
பிக்ஷை கொண்டுவந்து சமர்ப்பிக்க அப்போது கோரக்
கநாதர் அம்மாதுக்கு சாங்கதேவர் வரந்தந்ததைபோல
புத்திரபாக்கிய மளிக்க வேணுமென்று மனதினில் சவ
ளிக்கிறபோது அம்மாது கோரக்கநாதர் திருவடிகளில்
விழுந்து பணிந்து எழுந்து ஓசுவாமி அடியாளுக்கொரு
புதல்வனுண்டாகும்படி கடாக்ஷிக்க வேணுமென்றுமெ
த்தவும் பிரார்த்திக்க அப்போது கோரக்கநாதர் அக்ஷய
மென்று வேணுவை யூதிக்கொண் டிருக்கையில் அந்த
நாதத்தினால் அப்போபிறந்த புதல்வனைப் போல அப்
போதொரு சிசு காணப்படச் செய்து உடனே கோரக்க
நாதரும் மாயமாய் மறைந்துபோயினார் பின்பு தம்பதி
களிருவரும் பாலனைக்கண்டு பிரியமதிகரித்து தங்கள்
பிள்ளையென்று யெடுத்து ருக்குமாபாயியும் ஆனந்தத்
துடன் முத்தந்தந்துக் கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசுகிற
போது அந்த ருக்குமாபாயிக்குத் தன்கடையே பாலா
னது பெருகிப் பரவி வெளிப்பட அப்பாலைக் கொடுத்து
மிகவும் பிரியமாக வளர்த்துக்கொண்டே வந்து பனிரெ
ண்டாநாளச் சிசுவுக்குச் சாங்கதேவனென்று நாமகர
ணமிட்டுச் செல்வமாகப் போஷித்து வருகையில் அச்சி
சுவும் சுக்லபக்ஷத்துச் சந்திரனைப்போல நாளுக்குநாள்
விருத்தியடைந்து ஐந்து வயதானவுடனே க்ஷௌளம்
உபநயனம் அன்னப்பிராசன முதலான சடங்குகளை
அந்தந்த காலத்தினில் தப்பாமல் நடத்திப் பள்ளியி
லோதவிடுத்து மூதோபந்துவும் புதல்வன்மீது மெத்தப்
பிரியமாக விருந்தார் புதல்வனும் சில வருடங்களுககுள்
சகல வேதசாஸ்திரி சம்பன்னனாகி யிருக்கத்தாய்தந்தை
யர்கள் தங்கள் மரபினில் உத்தமியாகுங் கன்னிகையை
ப்பேசி நல்ல லக்கினத்தினில் தன் குமாரனுக்குத்திருக்
கல்யாண மகோற்சவஞ் செய்வித்து கோதான பூதான
வஸ்திரதான அன்னதானங்க ளெனுஞ் சோடசதானங்
களும் அபாரமாகச் செய்து வெகு சந்தஷ்டராகி
யிருக்க சாங்கதேவரும் விவேகத்திலும் புத்தியிலும் ரக்
தியிலும் பக்தியிலுஞ் சிறந்தவராகி பகவத் குணானுபவ
ங்களை விடாது செய்துகொண்டு கிருகஸ்தராகி குபேர
சம்பத்திருப்பதால் தான தருமங்களை விசேஷமாகச்
செய்துக்கொண்டு தாய்தந்தையர்களுடைய சொல்லைக்
கேட்டு அவர்கள் சொற்படிக்கிக் கீழ்ப் படிந்து
நடந்து இருபத்தினான்கு வயது வரையினில் சம்
சாரத்தினி லிருந்துக் கொண்டே காலத்தைக் கடத்தி
யிருந்தார்.

இப்படிக்கிவர் தாய் தந்தையர்களை விட்டுப் பிரியா
மலிருக்கையில் அன்னை தந்தையர்க ளிருவரும் மேல்
நாட்டை யடைந்தார்கள் அப்போதிந்த சாங்கதேவர்
அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்திரக்கிரியைகளைச்
செய்து முடித்துப் பிராமணர்களுக்குக் கணக்கிட்டுச்
சொல்லமுடியாத தானதருமங்களைச் செய்து மிச்சமாக
விருக்கும் திரவியங்கள் முதலானதுகளையும் தன்சிறிய
தந்தைக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் பண்டரியாத்திரைசெய்
து வருகிறேனென்று சொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு
பண்டரி புறத்தை நோக்கி பகவத் குணானுபவ கீர்த்த
னைகளைப் பாடிக்கொண்டே நடக்கிறபோது அங்கு
அனேக பக்தர்களைக் கண்டு மானாபிமானத்தை விடுத்து
தனக்குள்ள சம்பத்தின் கெர்வத்தைப் பரிகரித்து யாவ
த்து பக்தர்களுக்கும் விழுந்து விழுந்து பணிந்தெழுந்து
ஓசாது சத்புருஷர்களே இவ்வேழையின்மீது கிருபை
செய்து தங்கள் கோஷ்டியுடன் சேர்த்துக் கொள்ளும்
படி மெத்தவும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன் யென்றுப்
பிரார்த்திக்க அவர்கள் கேட்டு மெத்த சந்துஷ்டராகித்
தங்கள் கூட்டத்தி லவரையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஸ்ரீ
ஹரி கீர்த்தனைகளைப் பாடிபாடி மெய்மறந்துப் பரமா
னந்தத்துடன் பண்டரிபுரத்தைச் சேர்த்துப் பாண்டு
ரங்கநாதனைக் கண்டு சேவித்து ஆர்த்தியுடன் யீனஸ்வ
ரராகி ஸ்ரீஹரியைத் தன் ஆசைதீர நன்றாகப் பாடியாடி
ஓஜெகதீசா அணுவளவு நினது கிருபையை யடியேன்
மீது லபிக்கச்செய்து அடியேனுடைய ஜனன மரணங்க
ளுக் கேதுவாகும் பவபந்தங்களைப் பாறதோடச்செய்து
நாயேனை இப்போதேப் புனிதனாகச் செய்யும் பவபந்த
நாசா சர்வேசா சகலப்பிராணி கோடிகளின் இருதயங்
களிலும் நிவாசா என்றும் பணிய பகவான் அந்தச்
சாங்கதேவர் இருதயத்தில் ஸ்ரீ ஹரியானவர் பலவாறு
தன்னைப் புகழும்படியாகச் செய்தும் நாமத்தை தியா
னஞ் செய்யச் செய்ப பக்தியும் அதினால் விர்த்தியும்ரக்
தியும் அவர்க்கு ஆனந்த மாகும்படிச் செய்துகொண்டு
மிருக்கையில் இந்த சாங்கதேவர் பின்னுஞ் சொல்லித்
துதிக்கத் தொடங்கினர்.

ஓ பாவிகளைப் புனிதர்களாகச் செய்யும் புண்ணியனே மிகு கண்ணியனே அதிக சுந்தர மடைந்தலாவண்ணியனே நினது கிருபையினாலே தேவரீருடைய பக்தர்களைக் கண்டு சரணாகதியடைந்தேன் இதுபோலவேயெப்போதும் உம்முடைய திருவடித்தாமரைகளை மறவாம லிருக்கும்படி அருள்புரிய வேணும் என்றிந்தப்படி. பற்பல விதங்களாகத் துதிசெய்துகொண்டு சாந்தமன மூடையவராகி மூன்றுநாள் ஆகாரமின்றிச் சந்திரபாகா நதியினி லிருந்துக்கொண்டு திட வைராக்கியத்துடன் ஸ்ரீ பாண்டுரங்கநாதனை சேவிக்கவேண்டிப்பலவாறு துதிசெய்துக் கொண்டிருக்கையில் கருணாநிதியும் கண்ணபிரானுமாகிய ஸ்ரீ பாண்டுரங்கநாதன் கிருபையுடன் அந்தச் சாங்கதேவர் முன்னம்வந்து தன்னுடைய பூரணமாகிய ரூபத்துடன் நின்றார் அப்போது சாங்கதேவர் ஸ்ரீ ஹரியின் திவ்யமங்கள விக்கிரகத்தைக் கண்டு சேவித்துப் பரமானந்த மடைந்தவராகி விழுந்து பணிந்து எழுந்து இருகரங்களையுஞ் சிரமேற் குவித்துக்கொண்டவராகி பிரம ருத்திரர்களுக்குஞ் சேவிக்கவும் புகழவுந் தரமாகாத நினதரிய சேவையை யான்கண்டு சேவிக்கும்படியான புண்ணிய மென்ன செய்தேனோ எந்த பெரியோர்களை தெரிசித்தபலனோ தேவரீருடைய மங்களாதேக தெரிசனங் கிடைத்தது என்று பலவாறு புகழ்ந்து ஓபக்தரக்ஷகா ரதங்களை நாயேன் தெரிசித்ததற்குத் திருஷ்டாந்திர மொன்றிருக்கவேணு மாகையால் இவ்வுலகத்தை யுண்டுமிழ்ந்த திருவாக்கினால் அடியேனுக் குபதேசஞ் செய்து அருள் புரியுமென்று வேண்ட அதற்கு ஸ்ரீ பாண்டுரங்கநாதன் புன்னகைபுரிந்து அந்த சாங்கதேவரை சந்திரபாகா நதியினில் முழுத்த சாங்கதேவரும் அந்நதியின் ஜலத்திற்குள்ளாகப் பண்டரிக்ஷேத்திரத்தையும் புண்டரீகனையுங் கண்டு ஆனந்தக்கடலில் முழுகினவரைப் போல மெய்மறந்து உடனே தெளிந்து புண்டரீகரை வெகுவாகப் புகழுகையி லந்தப் புண்டரீகன் சாங்கதேவர்மீது அன்புடையவராகி ஷடாட்சர மந்திரத்தை யுபதேசிக்கச் சாங்கதேவரும் அம்மந்திரத்தை கிரகித்துக்கொண்டு புண்டரீகரைப்பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு நதியைவிட்டு வெளிப்பட்டு பழையபடி கரைசேர்த்துக் கண்களைத் திறந்து பண்டரிபுரத்தைக் கண்டு அங்கும் பண்டரிபுரத்தைக் கண்டோம் இங்கும் பண்டரிபுரத்தைக் கண்டோம் இது எம்பெருமானுடைய மகத்துவமாகும் லீலையென்றுக் கருதி நதியைவிட்டு சந்நிதியைச் சேர்ந்து விட்டலதேவரை கண்டு சேவித்து ஓ பரமதயாளமூர்த்தியேதேவரீரை சேவித்து மந்திரோபதேசம் பெற்று பரமானந்தமடைந்த அடியேனுக்கு விடை தரவேணுமென்று வேண்டி விடைபெற்றுக் கொண்டு நடந்துத் தன்னூரை நண்ணிசாதுக்களுடன் பஜனை செய்துக்கொண்டே தன் வீட்டை யடைந்து அனேக மூடர்களை வரவழைத்து அவர்களுக்கு பக்தி மார்க்கமடையும் விதியையோதி அவர்களும் ஞானபக்தி வைராக்கிய மிகுத்திருக்கக் கண்டு சந்தோஷசித்தராகி வெகுநாள் கழித்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறு சாங்கதேவர் மூடர்களுக்கு பக்தியுக்திரக்தி யுண்டாகும்படி பல நீதிவாக்கியங்களை யோதிட அவர்களு மதைக்கேட்டு சந்துஷ்டராகி யந்தப்படியே நடந்து வைராக்கியத்திற் சிறந்திருப்பதை சாங்கதேவர் கண்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறபோது சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் அவர் முன்ன மெழுந்தருளக் கண்டு சாங்கதேவர் வெகு வினயமாக அவர் திருவடிகளில்விழுந்து பணிந்து எழுந்து மெத்த விசுவாசத்துட னிற்கிறதை கண்டு பாண்டுரங்கநாதன் களித்து சாங்கதேவரை நோக்கி ஓ சாங்கதேவரே! சீக்கிரமாக நீர் கோதாவரி நதியை யடைந்து அங்கு கேசவமூர்த்தி விக்கிரகத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்து அந்தமூர்த்தியை பூசித்துகொண்டு அங்கு வாசமாக யிருக்கக்கடவா யென்றுசொல்லி சில விக்கிரகமொன்றை கொடுத்துவிட்டு மாயமாய்மறைந்து போயினர் உடனே சாங்கதேவர் ஸ்ரீஹரியின் நேமனப்படி வடவேஸ்வரத்தை விடுத்து கோதாவரிநதியை நோக்கிச் சென்று நாராயணபோகியை யடுத்து அதைவிட்டுப் போகிறபோது அனேக ஜெனங்கள் வந்து சாங்கதேவரைச் சூழ்ந்துக்கொண்டு ஓசுவாமி எங்களை யெல்லாம் அலையவிடுத்துத் தாங்கள் மாத்திரம் கோதாவரி நதிக்குப் போகிறது நீதியோ? எங்களையும் உம்முடன் அழைத்தேக லாகாதோ, அப்போதெங்கள் மனம்நிம்மதியா யிராதோவென்று மெத்த விசனத்துடன் வருந்தி மனக்கவலைகொண்டு அவரைப் போகவிடாமல் மடக்குகிறபோது சாங்கதேவர் இந்த வெகு ஜெனங்களையும் நோக்கி என்பிரிவாற்றாதப் பிரியநேசர்களே! விசுவாசர்களே! பகவானுடைய நேமனத்தை யான் தவறிநடக்கச் சிறிதேனு மெனக்கு மனமில்லை யாகையால் நீங்களெல்லோரும் என்மீது தயவுசெய்து விடுப்பீர்களேயாகில் மாதத்திற் கொருதரம் யானிங்குவந்து உங்களைக் கண்டுபேசி போகிறேனென அதற்கவர்கள் ஓசுவாமி தாங்களிங்கெழுந் தருளுவதென்றால் எங்களுக்குமெத்த அபசாரமுண்டாகும் அப்படிக்கித் தாங்கள் வரவேண்டாம் நாங்களே தங்களிடம்வந்து அடிக்கடிக்கு சேவித்து வருகிறோமென்று அவரைப்பணிந்து விடைபெற்றுகொண்டு தங்கடங்களகம் புக்கியிருந்தார்கள்.

உடனே சாங்கதேவர் குடும்ப சமேதமாகப் புறப்பட்டுநடந்து சிலநாளையில் கோதாவரிநதியையடைந்து

Koviloor Digital Library

அந்த கேசவமூர்த்தி விக்கிரகத்தைப் பெரியோர்களைக் கொண்டு ஸ்தாபனஞ்செய்து பிராமணர்களுக்குத் ததியாராதனம் நாற்பதுநாள் நடத்தி மண்டலாபிஷேகம் கும்பாபிஷேகம் முதலானதுகளையும் மந்திரலோப கிரியாலோபங்க ளில்லாமல் பூர்ணாஹுதி தந்து அந்தக் கேசவமூர்த்திக்கி நித்தியோச்சவ பட்டோச்சவப் பஞ்ச பருவங்கள் முதலான பிரமோச்சவங்களும் குறைவின்றி நடத்திக்கொண்டும் மூன்றுகாலமும் பூஜை தவராமல் செய்து வருகையில் அந்த நதிக்கி சுற்றுபக்கத்தி லிருக்கும் கிராமஸ்தர்கள் அனுதினமும் கோதாவரி நதிக்கரையினில் ஸ்தாபித்திருக்கும் ஸ்ரீ கேசவப் பெருமாளைச் சேவித்து அர்ச்சகரும் பரிபாலகரான சாங்கதேவரைக் கண்டு அவர்செய்யுங் குணானுபவங்களைக் கேட்டு ஆனந்தித்துப் போவார்கள்.

அப்போது சாங்கதேவர் மெத்த பக்தியுடன் ரக்தியாக ஸ்ரீ ஹரிபஜனை செய்துகொண்டு மிருந்தார் இவரிப்படிக் கிருப்பதைக் கண்டு ஜெனங்கள் யாவரும் அவரைக் கேசவச் சாங்கதேவரென்று அழைத்துப் புகழ்ந்துக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கச் சிலர் பலவித கோரிக்கைகளை வகித்து பிரார்த்தனை செய்துகொள்ள அதுகளெல்லாம் தப்பாமல் அனுகூலமா யிருப்பதால் மேலும் ஜெனங்கள் வந்துக்கொண்டே யிருப்பார்கள் அவர்களுக்குஞ் சீக்கிரத்திலே தானே கோரிக்கைகள் பூர்த்தியானதினால் உடனே தங்கடங்கள் ஊரைச் சேர்ந்து யாவருக்கும் சாங்கதேவ தாசருடைய மகுத்துவங்களை வெளியிடக் கேட்ட ஜெனங்கள்யாவரும் வந்துபணிந்து கோரிக்கொண்ட வஸ்து அனுகூலமாகிப் போவார்கள் இப்படிக்கி வெகுஜெனங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேறி வருவதால் அஷ்டதிக்குகளிலுஞ் சாங்க தேவருடைய கீர்த்திப் பிரதாபங்கள் பரவியதால் தேவகிரியெனும் நகரத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கும் ராமராஜனுக்கு இச்செய்தி தெரிந்து மனம் வாக்கு காயமெனும் திரிகரணசுத்தியுடன் நால்வகைச் சேனைகள் தன்னைப் புடை சூழ்ந்துவர கோதாவரி நதியை நோக்கிப் புறப்பட்டுச் சாங்கதேவ தாசரைக் கண்டு சேவிக்கவேணுமென்ற அவா மிகுதியால் வந்து கோதாவரியை யடுத்துக் கேசவமூர்த்தியைச் சேவித்துப் பின்பு சாங்கதேவதாசரைக் கண்டு சேவித்து வெகுவாசகத் தோத்திரம் புரியும் அரசனை யந்த சாங்கதேவதாசர் வாழ்த்தித்தக்க ஆசனத்தி லிருக்கச்செய்து க்ஷேமங்களை விசாரித்து ஓ நரேந்திரரே! இன்றுதினம் தயவுசெய்துத் தாங்களிங்கு போஜனஞ் செய்யவேணு மென்று சொல்லக் கேட்டு அரசன் ஓசத்குருநாதரே! யானொருவனே தனித்து வந்திருந்தால் புசித்துப் போவதற்குத் தடையேயில்லைஎன் பின் அனேக ஜெனங்களும் காலாள்களும் வந்திருப்பதாலே இந்தவேளை தவிர்த்து இன்னுமெப்போதாகிலும் புசிக்கிறேனென்று பணிவாகச் சொல்லக்கேட்டு சாங்கதேவர் அரசனைநோக்கி ஓ வேந்தனே! உம்முடன் எத்தனைபேர்கள் வந்திருக்கினும் அந்தனை பேர்களும்புசிக்கட்டும் இதைப்பற்றி தாங்கள் யோசிக்கவேண்டாம்எல்லாருடன் தாங்களும் புசித்தே போகவேணு மென்று வற்புறுத்தும் சாங்கதேவர் இஷ்டப்படி அரசன் தன்னுடன் வந்தவர்கள் யாவருடனும் புசிப்பதற்குச் சென்றார். அப்போது சாங்கதேவர் ஒரு சொம்பினில் தீர்த்தத்தை எடுத்துக் கொண்டுவந்து யாவரையும் ஒக்காத்தி வைத்து தளிகையில பரிமாறி அங்கிருந்தும் சாக்ஷாத் கேசவப் பெருமானிடஞ் சென்று அவருக்குப் பிரபத்தி செய்து ஓஜெனார்த்தனா பங்கயக்கண்ணா மணிவண்ணா என்னனன்னா இந்தவேளை இங்கெழுந்தருளி யிருக்கும் அரசனுடன் யாவருக்கும் பிரசாதமுந் திருப்தியாகும்படிச் செய்ய வேணுமென்றும் முன்னமொரு காலத்தில் தருமநந்தரைக் கெடுக்க வெண்ணித் துரியோதனன் துருவாசமுனிவரை நோக்கி ஓ சுவாமி தேவரீர்சீஷர்களுடன் ஆரணியத்தினில் வசிக்கும் தருமநந்தரிடத்திற்குப் பகலிரண்டுமணிக்கு எழுந்தருளி அவரைப்பிரசாதங்கேட்டுச் சீஷர்களுடன் தாங்கள் புசித்துவரத்தங்களை ஒருவரம் அடியேனுக்கருள் புரியும்படி வேண்டுகிறேனென்று பிரார்த்திக்க அந்தப்படியே வரமளித்தேனுனக்குத் துரியோதனா வென்றுசொல்லி அந்தத் தூறுவாச மாமுனிவர் ஒருநாள் பகலிரண்டுமணி நேரத்திற்குச் சீஷர்களுடன்கூடி யந்த தூறுவாசமாமுனிவர் தருமநந்தனர் வசிக்கும் காமியவனத்திற் கெழுந்தருளகண்டு தருமநந்தன ரெதிர்சென் றழைத்து வந்து தக்க ஆசனத்தி லெழுந்தருளச் செய்து சோடச உபசாரங்களால் அவரைப் பூசித்துச் சிரத்தின்மீது கரங்களைக் குவித்துக் கொண்டு ஓ சுவாமி! இன்று தேவரீருடைய திருத்தாட்டாமரைகள் பட்டு இவ்வனமானது புனிதமாயிற்றுத் தங்களுடைய தெரிசனத்தால் யாங்களும் தன்னியர்களானோம் இந்த வெய்யிலில் இவ்வேழையின் மீதுக் கிருபைகூர்ந்து எழுந்தருளிய காரணம் யாதோ தெரியப்படுத்தவேணும் சுவாமியென்று மெத்த வினயமாய்வினவும் தருமநந்தனரை நோக்கித் தூறுவாசமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் தருமநந்தனா யான் சீஷர்களுடன் இந்த அகாலத்தி லுன்னைநாடி இக்கானகத்திற்கு வந்த காரணம் யாதெனில் யாங்களனைவரும் மெத்தப் பசியினால் மெலிந்துவாடி காதடைத்துப் பிராணன் போகுந் தன்மையான திசையடைந்து வந்தோம் ஆகையா லெங்கள்

Koviloor Digital Library

பசிதிரும்படி அன்னபானாதிகளை புசிவித்துக் களையாற்றி யனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லும் தூருவாசர் மொழியைக் கேட்டுத் தருமநந்தனர் தூருவாசமுனிவரைநோக்கி ஓ சுவாமி தங்களிஷ்டப்படியே யாவருக்கும் தேவாமிர்தத்துக்கு நிகரான அறுசுவையுடன் கூடின அன்னபானாதிகளை யுதவுகிறேன் தாங்கள் தயவுசெய்து ஸ்னானபானாதிகளை முடித்துக்கொண்டு சீக்கிரம் இங்கெழுந்தருளுமென் றுரைத்தத் தருமநந்தனர் சொற்படி அந்தத் தூருவாசமாமுனிவர் சீஷவர்க்கங்களுடன் ஸ்னானத்திற் கெழுந்தருளி அங்கோர் தடாகத்தினிலிறங்கிஸ்னானஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தார்.

இப்படிக் கிருக்கிறபோது அங்கே தருமநந்தனர் துரோபதையை யழைத்து ஓ பெண்ணே துரோபதையே தூருவாசமுனிவர் சீஷவர்க்கங்களுடன் ஸ்னானத்திற் கெழுந்தருளினார் அவர் வருவதற்கு முன்னம்அக்ஷபாத்திரத்தைக் கொண்டு பிரசாதந் தயாராகட்டு மென்று நேமிக்கத் துரோபதை கேட்டு ஓ சுவாமி பிராணநாதரே சூரியபகவான் அக்ஷய பாத்திரத்தை நமக்களிக்கிறபோது அக்ஷயபாத்திரம் எத்தனைபேர்க ளிருக்கினும் அத்தனை பேர்களுக்கும் தினத்திற்கு ஒரேவேளை அன்னங் கொடுக்குமேயன்றி இரண்டாவது வேளைக்கு கொடுக்கமாட்டாது என்றுசொல்லி நமக்கு கொடுத்திருப்பதை மறந்து இப்போது பிரசாதம் வேணுமென்றால் இந்த அகாலத்தினி லெப்படி தயார் செய்கிறதென அதற்குத் தருமநந்தனர் மெத்த விசனமுற்று ஸ்னானத்திற்கு போயின தூருவாசமுனிவர் இதோவந்து விடுவாரே இதற்கு நானென்ன செய்வேன் பிரசாத மில்லையென்றால் கோபித்து என்னசாபங் கொடுப்பாரோ என்று மனக்கவலை கொண்டிருந்து சத்தநேரத்திற் கெல்லாம் திடங்கொண்டு ஓ துவாரகாவாசா சாவேசா ருக்குமணி பிராணேசா அன்பர்கள் நேசா விசுவாசா ஜெகதீசா அபயம் அபயம் தேவரீர் இப்போதிங்கெழுந்தருளி அடியேனுக்கு சம்பிராப்தமாகிய இடுக்கண்களைப் போக்கியாதரித்தருள்புரிய வேணுமென்று முறையிட இம்முறையைக் கேட்டுத் துவாரகாவாசராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பரமாத்துமர் அந்த தருமநந்தனரைக் காப்பாத்தும் பொருட்டு சத்தியபாமையுடன் கெருடன்மீ தூர்ந்துக் காமியவனத்தை யடைந்து மெத்தவிரைவுக் கிராகதராகிய தருநந்தனரைத் தேத்தி அக்ஷயபாத்திரத்தைக்கொண்டுவரச் செய்து அதைப் பரிசோதித்து அதிலொரு என்னூ மூக்கத்தனைப் பத்திருக்க அதையெடுத்துவாயிற் போட்டுச் சப்பிக்கொண்டே தடாகத்தினில் ஸ்னானஞ்செய்துக் கொண்டிருக்குந் தூருவாசருக்கும் அவர் சீஷர்களுக்கும் பிரசாதம் வயிர்நிறைந்து மூச்சுவிடக்கூடாமலும் புளியேப்ப முண்டாகும்படிக் கிருபைபுரிந்து தருமநந்தனருக்கு தூருவாச முனிவரால் யாதொரு சாபமும் நேரிடாவண்ணங் கிருபாநோக்கஞ் செய்த ஓ நேசவா அதுபோல இப்போது பத்துபேருக்கு ஆயிருக்கும் பிரசாதத்தை பத்துநூறு பேருக்காகும்படி கிருபை புரியவேணும் பக்தவற்சலா வென்று பணிந்துத் துதிசெய்துக் கொண்டே மடப்பள்ளிக்குட் புகுந்து பத்துபேருக்குச் சமைத்திருக்கும் பிரசாதத்தின் மீது தீர்த்தத்தை தெளித்து அங்கிருந்துந் திரும்பி அரசன் முதலானோர் ஒக்காந்திருக்கு மிடம்வந்து சீஷர்களைக் கொண்டு அன்ன முதலானதுகளை ஆயிரம் பேர்களுக்கும் பரிமார யாவரும் புசித்துத் திருப்தி யடைந்திருந்தார்கள்.

அப்போது அரசன் பத்துபேருக்குச் சமைத்திருந்த அன்னம் ஆயிரம்பேருக் கெப்படி கலந்து வந்தது யென்று மெத்த வியப்படைந்து இது சத்குருநாதராகிய சாங்கதேவருடைய மகுத்துவ மாகுமென்று தீர்மானித்து அவரைப் பணிந்துப் பலவாறு புகழ்ந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தன் பரிவாரங்கள் புடைசூழ நடந்துத் தன் பட்டணத்தை யடைந்துச் சாங்கதேவருடைய மகுத்துவத்தை நினைந்து நினைந்துக் கொண்டாடிக் கொண்டாடி ஆனந்தித்திருந்தான் அரசனிப்படிக் கிருக்க இங்கே சாங்கதேவர் அனுதினமும் ஹரிகதை காலக்ஷேபஞ் செய்வதை அறிந்து அனேகம் ஜெனங்கள் வந்துகேட்டு ஆனந்தித்துப் போவார்கள் இவ்வாறு அந்தச் சாங்கதேவர் கோதாவரி க்ஷேத்திரத்தில் பனிரெண்டு வருடகாலம் பகவத் குணானுபவ கீர்த்தனைகளைப் பாடியாடிப் பரமானந்தத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கையில் கலுபுருகாயெனும் பட்டணத்தில் சங்கரனெனுமோர் பிராமணனுண்டு அப்பிராமணன் தன்மனையாளுடன் இல்லறதருமத்திலிருந்து அளவிறந்த திரவியத்தை சம்பாதித்து எங்கும் மெத்தக் கீர்த்தியடைந்து தனவானென்ற பேரை வகித்து யாவருங் கொண்டாட விருந்தான் இவனுக்கு சகல சம்பத்துக்களும் நிறைந்திருந்தும் புத்திர பாக்கியமில்லாமல் இப்பிராமணனு மிவன் மனையாளும் சொல்லி முடியாத கவலை யடைந்துக் கொண்டிருக்கையில் சங்கரனெனும் பிராமணன் காலகெதியா லெவ்வன திசையில் மரணமாயினன் இப்படி மரணமடைந்தத் தன்புருடனைத் தானு மவன் தாயுமாகக் கண்டு மெத்த பிரலாபித்தழுது அவனுக்குச் செய்ய வேண்டியப் பிரேத கர்மங்களை யெல்லாம் முடித்தும் இவர்களுக்குத் தீராத துக்கமாகி காசி யாத்திரையாகிலுஞ் செய்து வந்தால் நமக்குண்டாயிருக்குந் துக்கமானது நாளுக்குநாள் குறைத்துச் சந்தோஷமாக

Koviloor Digital Library

விருக்கலாமென்று ஆலோசித்து வேண்டிய வஸ்துக்களை
சேகரஞ்செய்துகொண்டு அப்பிராமண ஸ்ரீயும் அவளது
தாயுமாகச் சேர்ந்து வாரணாசியை நோக்கி நடந்து நடு
விலுள்ள கிராமங்களை யெல்லாங் கடந்து கோதாவரி
தீரத்தை யடைந்து அங்கு கேசவ சாங்கதேவருடைய
மகத்துவங்களைப் பலர் சொல்லக்கேட்டு அந்த சற்குரு
நாதரைக் கண்டு சேவித்துப் போகலா மென்றுன்னி
மாமியும் மருகியு மிருவரும் நடந்து சாங்கதேவரைக்
கண்டு மருகியானவள் கணவனிறந்தும் மொட்டை யடி
த்துக் கொள்ளாமல் இருந்தமையாலும் கணவனிறந்த
போது இம்மங்கை சிறுவயதானகையால் அப்போதங்கிரு
ந்த பெரியோர்கள் யோசித்துத் தலைமயிர் வாங்காமல்
நிறுத்தியபடியால் அம்மங்கை முன்னதாகச் சென்று
சாங்கதேவரைப் பணிந்துக்கிடந்தமையால் அந்தசாங்க
தேவர் அம்மங்கையைச் சுமங்கலி யென்றுக்கருதி சீக்
கிரமே புத்திர பாக்கியத்தைப் பெரக்கடவா யென்று
ஆசிர்வதித்தார் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு யம்மங்கை
யின் மாமியானவள் சாங்கதேவரைப் பணிந்து ஓசுவாமி
இம்மங்கை அமங்கலியாச்சுதே இவளுக் கெப்படிப் புத்
திரன் உதிப்பானென்றும் அவள்புருடன் இறந்துபோ
னக் காரணத்தை தெரியப்படுத்தினள் அதைக்கேட்டுச்
சாங்கதேவர் இதை யானறியாமற் சொல்லி ஆசிகூறி
னேன் ஆகிலும் யான் சொல்லியமொழி தவரமாட்
டாது பகவானுடைய கிருபையினல் அவசியம் இம்மங்
கைக்குப் புத்திரப் பேருண்டாகு மென்று திடமாக
மொழிந்தார்.

இந்தப்படி யந்த சாங்கதேவர் கைம்பெண்ணுக்கு
புத்திரபாக்கிய முண்டாகும்படி கிருபைபுரிந்து அங்கு
ள்ள பிராமணர்களை நோக்கி அமங்கலிய ஸ்ரீயிச்குப் புத்
திரபாக்கியங் கிடைக்கும்படி தான்கூறின ஆசிர்வசனத்
தின் உண்மையை யோதியபோது அப்பிராமணர்கள
னைவருங்கூடி யோசித்து இவர்களிருவரையும் இவ்விட
த்திலேயே யிருக்கும்படிச் செய்யவேணுமென்று கருதி
அங்கொரு வீட்டைப்பேசி யதிலவர்களைக் குடியேத்தி
யவர்களுக்கு வேண்டிய வஸ்துக்களை சேகரித்துக் கொ
டுத்துக் கொண்டிருக்க அம்மங்கையும் மங்கையின்மாமி
யுமிருவரும் அவ்வீட்டிலிருந்து வசித்து நாளைப்போக்கி
கொண்டிருக்கையில் அந்த கைம்பெண்ணுக்கு ஒன்பது
மாதங் கெர்ப்பமுண்டாகிப் பூரணமானவுடனே அக்
கைம்பெண்ணுக் கொருபுதல்வன் பிறந்தான் அப்புதல்
வனுக்குப் பத்துநாளுங் கடந்த இரண்டா நாளென்பது
போலப் பனிரெண்டா நாள் நாமகரணஞ் செய்விக்க
வேணுமென் றெண்ணிப் பாட்டியார் அவனை யெடுத்து
வந்து சாங்கதேவருடைய திருவடிகளிற் போட்டு மாமி
யும் மருகியும் யவருக்கு தெண்டனிட்டு நிற்கப் புதல்வ
னையும் பிராமண ஸ்ரீகளையும் ஆசிர்வதித்து அப்பிள்ளை
க்கு விட்டலனென்று நாமகரணமிட்டுப் பிராமணர்களை
யழைப்பித்து இப்பிள்ளைக்குச் செய்யவேண்டிய விதி
யின்படிக் கர்மங்களை நடத்துங்களென்றுகூற அதற்குப்
பிராமணர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாம லிருக்கச் சாங்கதே
வர் கண்டு இப்பிராமணர்கள் துஷ்டர்கள் என்று கருதி
அப்பிள்ளையையும் அப்பிள்ளைக்குப் பாட்டியையுந் தா
யையுந் தன்னிடம் வைத்திருந்து அப்பிள்ளைக்கு ஐந்து
வயதானவுடனே சாங்கதேவர் பிள்ளையையும் பிராமண
ஸ்ரீகளையும் பண்டரிபுரத்திற் கழைத்துச்சென்று அங்கு
ள்ள பிராமணர்கள் பத்துபேரை யழைத்து ஓ பிரம
குலத்தினி லுதித்தப் புண்ணியசீலர்களே இச்சிறுவனு
க்கு உபநயனஞ் செய்வியுங்கள் இவன் சாக்ஷாத் ஸ்ரீ
ஹரியின் கிருபையின லுதித்தவனதும் இவனுக்குபநய
னஞ் செய்வித்தால் உங்களுக்கு மெத்த சுகிர்தமுண்
டாகு மென்று சொல்லக்கேட்டு அப்பிராமணர்கள்சாங்
கதேவருடைய சொல்லைக் கடந்து ஓசாங்கதேவரே கை
ம்பெண் புதல்வனுக்கா எங்களை உபநயனஞ் செய்து
வைக்கும்படிக்குத் தாங்கள் சொல்லுவது நீதியோ இது
யெந்த சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய விதியோவென்று அல
க்ஷியஞ்செய்து தங்கடங்க ளகத்தை நோக்கிப் போவ
தைச் சாங்கதேவர் கண்டு மெத்த விசனமுற்றவராகி
விட்டலனை யெடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீ பண்டரிநாதன் சந்
நிதியை நோக்கிச் சென்று அங்கு அர்ச்சாவதார ரூபி
யாய் திவ்யமங்கள விக்கிரகத்துடன் நின்ற திருக்கோல
மாகச் சேவைதரும் ஸ்ரீ பாண்டுரங்க நாதனைக் கண்டு
சேவித்து ஓ சுவாமி இச்சிறுவன் தேவரீருடைய கிருபா
நோக்கத்தினல் தந்தையின்றிப் பிறந்தவன் இவனுக்கு
தாயோ கைம்பெண்ண யிருந்தும் வரப்பிரசாதத்தின
லிவனுற்பவ மாயினதை அநேகப் பிராமணர்கள் அறிந்
திருந்தும் கைம்பெண்ணின் பிள்ளைக்கு உபநயனஞ்செ
ய்ய மாட்டோமென்று ஊரிலுள்ள யாவரும் இவனையு
மிவன் தாயையும் நிந்தித்துப் போயினர்கள் யாருமற்ற
அனதையைப்போல இவன்தாயும் பாட்டியாரும்மெத்த
வருந்துகின்றார்கள் இவனுக்கோ ஐந்துவயதுக்கெல்லாம்
உபநயனஞ் செய்விக்க வேணுமென்று சாஸ்திரங்கள்
முறையிடுகின்றது இவன்கெதி யெப்படியாகுமோ யா
னறியேன் இப்போதிவன் நித்திய கர்மங்களைச் செய்யா
ததாலிவன் சூத்திரனுமாகாமல் பிராமணனு மாகாமல்
பிரஷ்டனகி யிருக்கின்றான் ஆகையா லிவ்வேழைச் சிறு
வன்மீது கிருபைசெய்து தேவரீர் எழுந்தருளி இவனு
க்கு உபநயனஞ் செய்வித்து இவன் அன்னை யளிக்கும்
பிரார்த்தத்தை ஸ்வீகரித்து இப்பண்டரியிலுள்ள பிராம
சனங்களின் கெர்வத்தையடக்கி இவனைக் காப்பாத்தி

Koviloor Digital Library

ரட்சியும் சுவாமி என்று வேண்டிக் கொண்டார் அதற்கந்த பாண்டுரங்கநாதர் சம்மதித்து ஓ சாங்கதேவரே உமதிஷ்டப்படிக்கி யான் தடையின்றி நீங்களிரங்கி இருக்கும் வீட்டிற்குவந்து இவன் அன்னையளிக்கும் பிரசாதத்தை ஸ்வீகரித்துப் பிராமணர்களின் கொட்டத்தை யடக்குகிறேன் இச்சிறுவனை யழைத்துக்கொண்டு வீட்டைச் சேருமையாவெனச் சாங்கதேவர் பகவானிடம் விடைபெற்றுகொண்டு சிறுவனுடன் தானிரங்கிய வீட்டை நாடிச்சென்று அச்சிறுவன் தாயைநோக்கி ஓ அம்மா பாக்கியவதி சீக்கிரம் நூறுபேருக்காகும்படி பிரசாதந் தயார்செய்யுமென்று கட்டளையிட்டார் அந்தப்படியே நூறுபேருக்காகும்படிக் கணப்பொழுதினில் தயார்செய்து வைத்தனள் உடனே சாங்கதேவர் அப்பண்டரியினில் வசிக்கும் பிராமணர்கள் நூறுபேருக்குபோஜனமென்றும் நீங்கள் யாவரும்வந்து அச்சிறுவனுக்கு உபநயனஞ் செய்துவைத்து உடனேபுசித்து அவனது தாயார் கொடுக்கும் தட்சணை தானுதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு சந்தோஷமாக வரலாமென்று சொல்லக் கேட்டு அப்பிராமணர்கள் கைம்பெண்ணின் புதல்வனுக்கா நாங்கள் உபநயனஞ் செய்விக்க வரவேணும் மெத்தநன்றாயிருக்கின்றது நாங்களென்ன பெங்களனுட்டானங்களென்ன சீலமென்ன இவைகளையெல்லாம் இன்றோடொழித்து எங்களை ஜாதிபிரஷ்டர்களாகச் செய்விக்கவா யெண்ணிவந்தீர் போதும்போதும் எங்களுக்குப் பிராமணீகஞ் சொன்னது ஆயிரம்வராகன் எங்களுக்கு தக்ஷிணை கொடுத்தபோதிலும் நாங்கள் அதற்கு ஆசித்துவருவோமென்று யோசிக்கின்றீர் அற்பபொருளுக் காசித்து எங்கள் பிராமணீகத்தை விட்டுவிடுவோமோ வந்தவழியை பார்த்துக்கொண்டு போமையா நாங்கள் வருவதில்லையென்றுக் கடினமாகப் பேசினார்கள்.

அதைக்கேட்டு சாங்கதேவர் மெத்த விசனமுற்று உடனே சந்தோஷத்தை வருவித்துக்கொண்டு நாமேன் விசனப்படவேண்டும் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கனே வந்து தன் கரங்களால் விட்டலனுக் குபநயனஞ் செய்துவைக்கிறேனென்று சொல்லியிருக்க அதைமறந்து நமதுமனதைச் சபலத்தினில் விடுத்தோமே எந்தநாளு மில்லாத சபலம் இன்றைக்கு நமக்குண்டாக வேண்டிய காரணமேதென்றும் நமது சொந்தகாரியத்திற்குப் புத்தியைச் சபலிக்க விடுத்தாலன்றோ தோஷம் விட்டலன் தாயும் பாட்டியாரும் படுந் துக்கத்தை கண்டுச் சகிக்கமுடியாமலல்லவோ சபலசித்த னுகினேம் இதைப்பத்தி நாம் யோசிப்பதால் பிரயோஜனமில்லையென்றுங் கருதிக்கொண்டே விட்டலன் அன்னையிருக்கும் வீட்டை யடைந்து ஓஅம்மணி இவ்வூரிலுள்ள பிராமணர்களில்நூறுபேரை நமது வீட்டிற்குப் பிராமணீகத்தின் பொருட்டு அழைத்தேன் அவர்கள் கைம்பெண்ணின் புதல்வனுக்கு உபநயனஞ் செய்விக்க நாங்கள் வரமாட்டோமென்று கூறினார்கள் இதற்கென்ன செய்கிறது ஒருயோசனையுமெனக்குண்டாக வில்லையேயென அதற்கந்த கைம்பெண்ணானவள் மெத்தவும் விசனப்பட்டுங் கொண்டே ஓ சுவாமி அடியாளுக்குப் புத்திரனுண்டாகும்படி ஆசிகூறிய தேவரீர் மகுத்துவத்தை யானென்னவென்று மொழிவேன் சொல்லவுங் கருதவுங்கூடாத அப்படிப் பட்ட மகுத்துவத்தை யுடைய தேவரீர் இச்சிறுவனுக்கு உபநயனஞ் செய்விப்பதோர் அருமையோ அடியாளைச்சோதிக்கவெண்ணித் தாங்கள் செய்யும்படியான கூத்தேயன்றி மனதினில் நினைந்த மாத்திரத்தில் எப்படிப்பட்ட காரியங்களும் தங்களுக்கு அநுகூலமாகாததுமுண்டோவென்று சொல்லிச் சாங்கதேவர் திருவடிகளில் விழுந்து பலமுறை எழுந்துநின்றனள்.

அப்போது சாங்கதேவர் விட்டலன் அன்னையை நோக்கி ஓஅம்மணி நீ முன்னஞ்செய்திருந்த புண்ணிய பலத்தினுலே இப்போதுன் வீட்டிற்கு சாக்ஷாத்பாண்டுரங்கனுதரெழுந்தருளி யவர்கரங்களாலேசகலவிதிகளையுமுன்குமாரனுக்கு ஒதி உபநயனஞ் செய்விக்க வந்திருக்கின்றார் இதைப்பற்றி நீ சிறிதேனும் விசனப்படவேண்டாமென்றுத் திடஞ்சொல்லக் கேட்டு விட்டலன் அன்னையும் மெத்த சந்தோஷத்துடன் ஸ்ரீஹரி வந்திருக்கின்றாரென்றாரே எங்கே யிருக்கின்றார் கண்டு சேவிப்போமென்றெண்ணித் தானிரங்கி இருந்த வீடெல்லாந் தேடிக்காணாமல் சற்றுநேர மெய்மறந்து உடனே தெளிந்து எல்லாம் பின்னுஞ் சிறிதுநேரத்தினில்காணலாமென்று திடங்கொண்டிருந்தனள் இப்படிக்கிருக்கையில் சந்நிதியில் பாண்டுரங்கநாதனை காணுமல் சேவிக்க வந்தவர்களெல்லாம் இதுயென்ன விந்தையாக விருக்கின்றது சந்நிதியில் எப்போதும் நீங்காமலிருந்த சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கனுதை மூர்த்திகரமாகவும் விக்கிரகத்தைக் காணுமே யாரெடுத்துப் போயினார்களோ தெரியவில்லையே என்று விசனப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு சிலபிராமணர்கள்.

விசனப்படுமவர்களை நோக்கி ஓ பிராமணர்களே சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதனைக் காணுமென்றுமூலைக்கு மூலையோடித் தேடித்திரிந்து நீங்களேன் விசனப்படுகின்றீர்கள் அப் பரமாத்மா பக்தர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவரேயன்றி மைந்தவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவரன்று ஆகையால் பரமக்ஞான சம்பூர்த்தி யுள்ள சாங்கதேவரிடம் போயிருப்பார் இதிலெள்ளளவும் பிசகிராது அங்குபோய் பாருங்களென்று சொல்லக்கேட்டு பிராம

Koviloor Digital Library

ணர்கள் யாவரும் சாங்கதேவ ரிருப்பிடத்தை நோக்கிச்
சென்று அவரைக் கண்டுபணிந்து ஓ சுவாமி சாக்ஷாத்
பாண்டுரங்கநாத விக்கிரகத்தை சந்நிதியில் நாங்கள்சே
விக்கப்போய் பார்த்து விக்கிரகத்தைக் காணேம் எப்
படி மாயமாய்விட்டதோ வென்றுத் துயரப்படும் பிரா
மணர்களை நோக்கி ஓ பிராமணர்களே கைம்பெண்ணு
க்கு நீங்கள் மனவருத்த முண்டாகும்படிச் செய்தபடி
யால் ஸ்ரீஹரியானவர் எங்கள் வீட்டிற்குப் போசனத்
தின் பொருட்டு வந்திருக்கின்றா ரெனக்கேட்டு அப்பிரா
மணர்கள் அவ்வீடெங்குந் தேடிக் காணமலிருக்க சாங்
கதேவருக்கு மாத்திரம் ஸ்ரீஹரியானவர் காணப்பட்டுக்
கொண்டிருந்தார் அப்போது பிராமணர்கள் பக்திபாவ
த்தை விடுத்து வெகு சந்தேகங்கொண்டு இவடத்தில்ஸ்ரீ
ஹரியானவர் வந்திருப்பது சத்தியமாக விருக்குமேயா
கில் இங்கு செய்திருக்கும் பிரசாதம் முதலானதுகளும்
இந்தப் பிராமணர்களுக்குச் சரியாக யிருக்கவேணும்
அப்படிக் கிராமல் பிரசாதங் குறையுமேயாகில் இங்கு
ஸ்ரீஹரி இல்லையென்று யெண்ணி நம்பத்தகுமென அத
ற்குச் சாங்கதேவர் ஓ பிராமணர்களே சொர்க்கத்தினில்
வசிக்குங் காமதேனுவானது எத்தனை பேர்களிருக்கி
னும் அத்தனை பேர்களுக்குங் குறைவின்றியன்னம் அளி
ப்பதுபோல இவடத்திற்கு எத்தனைபேர்கள் வரினும்
அத்தனை பேர்களுக்குங் குறைவின்றிப் பிரசாதங்கொடு
ப்பதற்குக் கருணாநிதியாகிய சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கன்
சித்தமாக இங்கிருக்கின்றார் ஆகையால் இங்கிருக்கும்
பிரசாதமே அனேக ஜெனங்களுக்கு திருப்தி செய்விக்
கும் ஆதலால் ஓபிராமணர்களே நீங்களெல்லோரும் புசி
த்து இங்கு நடக்கப்போகிற விந்தையைக் கண்ணாரக்
கண்டும் செவியாரக் கேட்டும் ஆனந்தமடையுங்க ளென்
றுக் கூறிடக்கேட்டுப் பிராமணர்கள் சந்துஷ்டர்களாகி
உடனே ஸ்நானத்திற்குச்சென்று ஸ்னானஞ்செய்து அநு
ட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு விரைவாகவந்து யாவ
ரும் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டு அவ்வூரிலுள்ள பிராமண
ர்கள் யாவரும்வந்து பந்தியிலுட்கார்ந்து என்னவிந்தை
நடக்கின்றதே பார்க்க வேணுமென்று எதிர்பார்த்துக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது விட்டலன் அன்னையாகிய கைம்பெண்
யாவருக்கும் இலைபோட்டுப் பரிமாறத் திருப்தியாக
நாலாயிரம் பிராமணர்கள் புசித்துச் சந்தனபுஷ்ப தாம்
பூல தக்ஷிணைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு வெகு சந்துஷ்ட
ராகி அந்த நாலாயிரம் பிராமணர்களும் சந்நிதிக்குச்செ
ன்று அங்கு ரக்ஷகனாகிய பாண்டுரங்கனாதனைக் கண்டு
சேவித்து பரமானந்தத்துடன் திரும்பவும சாங்கதேவரி
டம் வந்துபணிந்து ஓசுவாமி யாங்கள் கூறின புன்மொ
ழிகளைக் கருதாமல் க்ஷமித்து காப்பாத்தவேணுமென்று
வேண்டிக் கொண்டும் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்கள்
ஓசுவாமி இந்த கைம்பெண்ணின் புதல்வனுக்கு உபநய
னஞ் செய்விப்பதற்கு முகூர்த்த நாளொன்று குறித்திடு
ங்களெனக் கேட்டுச் சாங்கதேவர் உடனே நல்லமுகூர்
த்தநாளொன்று குறித்து யாவருக்குந் தெரியப்படுத்த
சகல பிராமணர்களுங் கேட்டு முகூர்த்தங் குறித்திட்ட
நாளில்வந்து விட்டலனுக்கு உபநயன முகூர்த்தத்தை
வேதவிதிப்படி நடத்தி அக்கைம்பெண் கொடுத்த மித
மற்ற தானதரும தட்சணைகளைப் பிரியமாகப் பெற்றுக்
கொண்டு சொல்லத்தரமாகாத ஆனந்தத்துடன் பிராம
ணர்கள் தங்கடங்களகஞ் சேர்ந்திருந்தனர்கள் பின்பு
சாங்கதேவர் விட்டலனையும் அவனன்னையையும் பாட்
டியையும் அழைத்துக்கொண்டு கனுபுருகாவெனும் பட்
டணத்தை யடைந்து மரணமாயின சங்கரன் வீட்டை
நோக்கிச் சென்று அவ்வீட்டினில் சுகமுடனிருக்கும்
படி விட்டலனுக்கு நேமித்துத் திரும்பி தன்னூரைநோ
க்கிச் செல்லுகையில் அவ்வூரிலிருக்கும் பிராமணனொரு
வன் திடுதிடென்றோடிவந்து சாங்கதேவருடைய திருவ
டிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து ஓ சுவாமி தேவரீர்
ஒருவாரம் இவ்வூரினில் வசித்திருந்து எனது கன்னி
கையை விட்டலனுக்குக் கொடுத்து மணஞ்செயவித்துக்
கண்களாரக் கண்டு சேஷையிட்டு ஆனந்தித்துப் போக
வேணுமென்று வெகுவாக வேண்டிக்கொண்டான் அதற்
குச் சாங்கதேவர் மெத்த சந்தோஷித்து அந்தவிட்டல
னை நாமித்தனை நாளாய் வளர்த்து இவனுக்குக் கல்வி
யும் புத்திமதியுஞ் சொல்லிவைத்தும் இவனுக்கு விவா
கஞ் செய்விக்காமல் போனால் நன்றாயிருக்கவில்லை அன்றி
யும் வலியப்பெண் கொடுக்கிறதாக இப்பிராமணன் நம்
மை மெத்தவும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறான் ஆகையால்
நாமிருந்து விட்டலனுக்கு விவாகஞ் செய்துவைத்துப்
போயினால் மெத்தநலமாக யிருக்குமென்று யோசித்து
அப்பிராமணனை யழைத்துக்கொண்டு திரும்பி விட்ட
லன் வீட்டிற்கு வந்து முகூர்த்தநாளொன்று பார்த்து
அன்னாளில் பந்தல் மணவரை முதலானதுகளும் போடு
வித்து முகூர்த்தத்திற்கு வேண்டிய சகல சாமக்கிரிகை
களையும் சேகரித்து மங்களவாத்தியங்கள் முழங்க விட்ட
லனுக்கு ஸ்னானஞ் செய்வித்துப் பெண்ணுக்கும் மங்க
ளஸ்னானஞ் செய்வித்து ஆடையாபரணங்களால் இருவ
ருக்கும் அலங்கரித்து மணவரையில் ஒக்காத்தி ஓமசா
ந்தி முடித்துச் சகலமேள வாத்தியங்களும் தாம்தாமெ
ன்று முழங்க பூசுரர்கள் வேதகோஷ்டஞ் செய்ய முனி
வர்கள் ஆசீர்வதிக்கப் பிராமண ஸ்ரீகள் மங்களம்பாட
நல்லகடிகையினில் விட்டலன் பெண்ணின் மிடத்தினில்
மங்கிலியஞ்சூட்டிட வெகு ஆடம்பரமாகத் திருக்கல்யா
ண மகோற்சவத்தை நடத்திவைத்து கோதான பூதான

Koviloor Digital Library

வஸ்திரதான அன்னதானங்களெனுஞ் சோடசதானங்களையும் கிருஷ்ணர்ப்பணமாகச் செய்வித்து பந்துமித்திர புரோகிதர்களுடன் புசித்துச் சந்தன தாம்பூலங்களையிந்துக் களிப்புடனிருந்து இப்படி ஏழுநாள் கலியாணம் நடத்தி அவரவர்களுக்குத் தக்க சன்மானங்கள் கொடுத்து விடைதந்துத் தானும் தம்பதிகளை ஆசிர்வதித்து விடை பெற்றுக்கொண்டு துவாரகையை நோக்கிப்புறப்பட்டார் அப்போது யாதவபந்துவும் இன்னுமனேக ஜெனங்களும் யாத்திரை செய்யும் பொருட்டுச் சாங்கதேவர் பின் தொடர்ந்தார்கள்.

இவ்வண்ணம் அந்த யாதவபந்துவு சம்சாரத்தினில் விரக்தி யடைந்தவராகி யாத்திரை செய்யும்படி புறப்படுகிறபோது இவர்மனைவி கெர்ப்பிணியானதால் வீட்டிலேயே இருக்கும்படி திட்டஞ்செய்து வெகுஜெனங்களுடன் சாங்கதேவர் பின் போகிறபோது யாதவபந்துவு மனைவி சாங்கதேவர் மீதிருக்கும் பக்தி பரவசத்தால் அம்மாதும் இவர்கள்பின் றொடர்ந்து நடந்துபோகையில் நாளுக்குநாள் கெர்ப்பம் பார மதிகரிப்பதால் அம்மாது மெல்லனநடந்துக் கொண்டே சாங்கதேவர் திருவடிகளைத் தியானஞ்செய்தவண்ணம் இடைவிடாது நடந்துக்கொண் டிருக்கிறபோது வயிறுநோய் அதிகரித்து பொருத்து முடியாமலிருந்த படியால் அங்கோர் மரத்தடியினி லுட்கார்ந்து கெர்ப்பவேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தனள்சிலர் இம்மாது கெர்ப்பிணியாகியிருந்தும் யாத்திரை செய்யப்போவது தகாதென்று நிந்தித்தார்கள் அப்போதம்மாது அவர்களைநோக்கிச் சாங்கதேவருடைய கிருபையும் பகவானுடைய அருட்கண் பார்வையு மென்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கிறபோது எனக்கெந்த ஆபத்தும் வரமாட்டாது அப்படி யல்லவென்று எனக்காபத்து நேரிடுமாகில் அவர் பின்னலேயே சென்று மரணமடைகிறேன் அப்படி யடைவதானெக்குமெத்தச் சுகமுண்டாகும் இவடத்தில் மரணம் எனக்கு நேரிட்டால் சுகமே கிடையாதென்று சொல்லி அங்குதானேயிருந்தனள் முன்னுதாகப் போனவர்க ளாகிலும் இம்மாதைத் திரும்பிப்பாராமலே போயினர்கள் இம்மங்கையின் கணவனுகிய யாதவபந்துவோ சத்குருநாதருடைய அருணோக்கம் பெத்து அதனல் சாதுமார்க்கத்தை யனுசரித்துப் பிரம நிஷ்டாபரராகிப் பின்சென்று கொண்டிருந்தார்.

அப்போது அம்மங்கை நரஹரி முரகரி அச்சுதா கோவிந்தா நாராயணு அடியாளிந்தக் கொடுமையான காட்டினில் ஒண்டியாகி ஆதரிப்பவர்களொருவருமின்றி அனுதையைப்போல பரதவிக்கின்றேனே இந்தவேளையில் வந்து பயப்படாதே யென்றுசொல்லி யாதரித்து ரக்ஷிக்கவேணும் சுவாமியென்றும் ஓ எனதரிய சற்குருநாதராகிய சாங்கதேவரே உமக்கடியாள் மீதிருந்தக்கிருபை யிப்போது மாறிவிட்டதோ என்காலந்தான் கெட்டதோ யான் பூர்வத்திற்செய்த பாவமானது இந்தசமயத்தினி லுங்களுக் கென்மீது மனம் செல்லாமலிருக்கும்படி யுடன்பட்டதோ அப்பாவங்களே அடியாளை யிக்காட்டினில் தனித்திருக்கவிட்டதோ முன்னம் கௌரவர்கள் சபையினில் துச்சாதனனுல் துயிலுரிகிறபோது துரோபதையானவள் ஓகிருஷ்ணு துவாரகாவாசா வென்று முறையிட்டுக் கதறியபோது அம்மாதுக்கு மென்மேலுந் துயில்பெருகும்படி கடாக்ஷித்த ஓஜெகதீசா இப்போ தவைப்போல அடியாள்முறையைக் கேட்டுச்சீக்கிரம்வந்து என்னைக் காப்பாற்றும் அனுதைகளுக்குப் பந்துவே என்று முறையிடுவதை ஸ்ரீஹரியானவர் கேட்டு உடனே தான் பெண்வடிவங்கொண்டு புடவைக் கட்டி ரவிக்கைப் போட்டுக்கொண்டு நெற்றியினில் குங்குமம்மிட்டு விரைவாக அக்கொடிய காட்டினில் மரத்தடியில் பிரசவேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கும் யாதவபந்துவு மனைவியின் எதிரில்வந்து நின்றுள் இவர்களைக்கண்டு அம்மாது நீயாரம்மாவென்று வினவ அதற்கு அந்தமாயா மங்கை சொல்லுகின்றுள் ஓஅம்மா பாக்கியவதி உனக்காசானுகிய சாங்கதேவரால் அனுப்பவந்தவள் நான் என்பேர் கிருஷ்ணுபாயி யென்பார்கள் யான்வந்த காரணம் யாதென்பையோ இப்போதுனக்குப் பிரசவ சமயம் வந்திருக்கின்றபடியால் யான் விரைவாக உன்னிடம் வந்து ஆதரிக்க வெத்தனப்பட்டு யிருக்கின்றேன் ஆகையால் ஓ அம்மணி நீ யேதுக்கும் பயப்பட வேண்டாம் யென்றுசொல்லித் திடமுண்டாகச் செய்து உடனே அங்கொரு கிராமத்தை யுண்டாக்கி அதிலொரு வீட்டினி லிம்மங்கையைச் சேர்த்து இடுப்பைப் பிடித்துகொண்டே அரைவீட்டிற்குள் ளழைத்துப்போய் வேதனைப் படாம லிருக்கும்படித் தக்க சிகிச்சைகளைச் செய்துக் கொண்டு பின்னும் ஓஅம்மணி யாரோ இவள்வந்திருக்கின்றுளே இவள்முன்னம் எப்படி பிள்ளையைப் பெருவதென்று வெட்கப்பட வேண்டா மென்று சொல்லக் கேட்டு யாதவபந்துவு மனைவியானவள் சந்தோஷத்துடன் நாணத்தைவிட் டிருந்துக் கொண்டே ஐயோ இந்தப் புண்ணியவதி யாரோ இவளை நமக்குத் துணையாயிருந்துப் பிரசவம் பார்க்கும்படி சத்குருநாதர் அனுப்பினுரே இவள் செய்யும் பணிவிடைக்குத் தக்கபடி யேதாகிலுஞ் சன்மானஞ் செய்தனுப்புவதற்கும் நம்மிடத்தினி லொருகாசேனு மில்லையே இதற்கென்ன செய்வேனென்று அம்மாயா மங்கையைப் பலவாறு விழுந்து பணிந்துத் துதிசெய்துக் கொண்டிருந்தனள்.

Koviloor Digital Library

இந்தப்படி யம்மங்கைப் பிரசவவேதனைப் பட்டுக்கொண்டே மாயாமங்கை தனக்குச்செய்யும் பணிவிடைக்குத் தக்க பொருளளிப்பதற்கு நமக்கிங்கில்லாமற்போயிற்றே யென்று விசனப்படும் யாதவபந்துவு மனையாளை நோக்கி மாயாமங்கைச் சொல்லுகின்றாள் ஒ அம்மணி எனக்குத் தக்கபடிக்கிப் பொருள் கொடுப்பதற்கில்லையே என்றவிசனமும் யான் பொருள் கேழ்ப்பேனென்றபயத்தையும் விடுத்துச் சந்தோஷமாக விருமம்மா நான் பொருளுக் காசித்து வந்தவளல்லச் சாங்கதேவருடைய தயவு நம்மீதென்றும் நீங்காமலிருக்க வேணுமென்றெண்ணித் தாக்ஷண்ணியத்தின் பொருட்டு வந்தேனேயன்றி திரவியத்திற்குவாஞ்சித்து வந்தவளென்று நீ அணுவளவேனும் மனதினில் கருதவேண்டாமென்று சொல்லி நீங்காப் பிரியமுண்டாகும் படிக்குச் சொல்லி சம்மதிக்கச்செய்து அங்கு செய்யவேண்டிய வேலைகள் யாவற்றும் செய்துக் கொண்டிருக்கையில் மாதம் வாரந்திதி நக்ஷத்திரம் யோகம் கரணம் நவக்கிரகங்களும் உச்சம் நட்பு ஆக்ஷியிலிருக்கும் சுபலக்கினத்திலே ஆண்சிசுவைப்பெற்றனள் அச்சிசுவுக்கு மாயாமங்கையானவள் அப்போது தொப்புளறுத்து உடனே வெந்நீரினால் ஸ்னானஞ்செய்வித்து ஓர்பக்கத்தில் கிடத்திப் பிரசவித்தமங்கைக்குப் படுக்கைபோட்டு அதில் படுக்கவைத்து அவிழ்தங்கள் பத்திய முதலானதுகளை அப்போதுக் கப்போது செய்து திருவிளக்கு நீங்காமலிருக்கும்படி வைத்து எந்தப் பதார்த்தமுங் குறைவின்றி யாவத்தும் தயார்செய்துவைத்துப் பிரசவித்த மங்கைக்குப் பத்தாவது நாள் ஸ்னானஞ் செய்துவைத்து அப்போது செய்ய வேண்டிய பத்தியஞ் செய்துவைத்து வெகு ஜாக்கிரதையாக மருத்துவ வேலைகளைக் குறைவின்றி நடத்திக்கொண்டு இருந்தார்,

இந்தப்படியாக அந்த மாயாமருத்துவ மங்கைச் சகல வேலைகளையும் வெகு ஜாக்கிரதையாக நடத்திக்கொண்டு ஒருமாதபரியந்த மிருந்து வேண்டியவேலைகளைச் செய்துக்கொண்டிருக்க இந்தரகசியம் யாருக்குந் தெரியமாட்டாது இவணிற்க இதற்குள் சாங்கதேவர் யாதவபந்துவுடன் துவாரகையை யடைந்து சந்நிதிக்குட் புகுந்து விக்கிரகத்தைப் பார்த்து அவ்விக்கிரகத்திற்கு மூர்த்திகரமில்லாமல் சந்துஷ்டியின்றி மெத்தவிசனமடைந்து ஆர்த்தியுடன் தனது யோக திருஷ்டியினால் பார்க்கிறபோது சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியானவர் கானகத்தினில் பிரசவித்த மங்கைக்குத் தொண்டுசெய்வதையுணர்ந்து வெகுசந்தோஷ மடைந்தவராயிருக்க அப்போது ருக்குமணிபிராட்டிப் பிரசன்னமாகி ஒ சாங்கதேவரே அந்த ஹரியானவர் என்னை இங்குத் தனியே விடுத்து வனத்திற்குச் சென்று ஒருமாதகாலமாய் அனாதையாகிப் பிரசவித்த மங்கைக்குத் தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருக்கின்றார் ஆகையால் ஒ சாங்கதேவரே அங்கு நீர் சென்று ஹரியை யழைத்துக் கொண்டு வாருமென்றுரைக்க அந்தப்படியே சாங்கதேவர் துவாரகையை விடுத்து நடந்து ஆரண்யத்தை யடுத்துப்பார்க்க அங்கொரு நூதனமாகிய கிராமங் காணப்பட அவிடத்திற்குச் சென்று அங்கிருக்குஞ் சிலரைநோக்கி கிருஷ்ணாபாயி வீடு எங்கேயென்று விசாரித்துக் கொண்டே சென்று கிருஷ்ணாபாயி வீட்டைச்சேர்ந்து அங்கு சுந்தரமான ரூபத்துடன் பெண்வடிவங் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ ஹரியானவர் சாங்கதேவரைக் கண்டு பணிந்து உடனே மாயமாய் மறைந்துபோயினர் அந்த மாயமங்கையை ஸ்ரீஹரியென்று தெரியாமல் சாங்கதேவர் யாரோயிவள் இப்படிப்பட்ட ரூபமுடைய மங்கையும் உலகத்தினி லிருக்கின்றாளல்லவாவென்று மனதில் கருதி பிரமை யடைந்திருக்கையில் பிரசவித்த மங்கைப் புதல்வனை எடுத்துக்கொண்டுவந்து சற்குருநாதன் திருவடிகளிற் போட்டுத் தானும் விழுந்து பணிந்து எழுந்து நடந்தச் செய்திகளைச் சொல்லி ஒ சுவாமி தாங்கள் கிருஷ்ணாபாயியை இங்கு விரைவினி லனுப்பியபடியால் அலக்கணுறாமல் சௌக்கியப் படுத்தினள் சந்தோஷப் படும்படி என்னைச் செய்வித்தனள் என்றிப்படி சொல்லக் கேட்டுச் சாங்கதேவர் ஒ அம்மணி அந்த கிருஷ்ணாபாயியை யெப்படிக் காணுவேனென அதற்கம்மங்கை ஒ சுவாமி அந்த கிருஷ்ணாபாயி வெளியிலிருப்பாள் பாருமென அந்தப்படியேசாங்கதேவர் வெளியில்வந்து பார்த்து கிருஷ்ணாபாயியைக் காணாமல் சொல்லமுடியாத விசனமடைந்து யெல்லா ஜெனங்களையும் அழைத்துக்கொண்டு பிராட்டியின் நேமனத்தை நினைத்துக்கொண்டே துவாரகையை யடைந்துத் தாராளமாகச் சந்நிதிக்குட் புகுந்து ஸ்ரீஹரிகிருஷ்ண பரமாத்துமனைச் சேவித்து மூர்த்திகரம் அங்கு விளங்குவதால் ஒ பாண்டுரங்கா தாங்கள் அனாதைகளுக்குப் பந்துவென்பது இவ்விடத்தினி லுண்மையாயிற்று அக்கொடிய நாட்டினில் யெழுந்தருளிப் பிரசவ வேதனைப் படும் மங்கைக்கு மெத்த இழிவான தொண்டுகளை யெல்லாம் மனமாரச்செய்து அவளையும் அவள் புதல்வனையும் காப்பாத்திக் கொண்டிருந்து நான் வந்தவுடன் மாயமாய் மறைந்து இங்குவந்து சேவைதந்த ஜெகதீசா அடியேனுக்காக மருத்துவச்சி வேடம்புனைந்து செய்யத்தகாத தொண்டுகளெல்லாஞ் செய்து பக்தர்களைக் காப்பாத்தின பக்தவச்சலாவென்று வெகுவாகப் புகழ்ந்து ஆனந்தக்கண்ணீ ருதிர்த்துக்கொண்டே யாதவபந்துவை வரவழைத்து ஒ ஐயா பக்தசிகாமணியே உன்னுடைய புதல்வனுடன் மனைவியையுங் கைக்கொண்டு ஆதரிக்கக்

கடவாய் அன்னியிலும் நினது புதல்வன் சாதுஜெனங்களிற் சிறந்தவனாகும் ஆகையால் இன்றுமுதல் நீர் சம்சாரத்தின்மீது வெறுப்பு கொள்ளாமல் விருப்பத்துடனிருந்து காப்பாத்திக் கொண்டிருப்பையாகில் உன்னுடைய வம்சத்தை விருத்தி செய்விக்கும் பொருட்டு போனும் உதிக்கக்கடவன் யென்றுசொல்லி அவருடையமனைவியுடன் புதல்வனையும் வசப்படுத்தி நான்குமாதகாலம் அந்தத் துவாரகையிலேயே இருந்துகொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்துமாவை சேவித்து ஆடிப்பாடி மெய்மறந்துப் பரமானந்த மடைந்துக் கொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறு அந்தச்சாங்கதேவர் நான்குமாத காலம் துவாரகையிலேயே வசித்து பகவத்தியானஞ் செய்துக் கொண்டிருந்து பகவானிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டுத் தன்னூரைச் சேர்ந்திருக்கையினில் பண்டரிபுரத்தினில் சிலவிபரீதங்கள் நடந்ததென்றுக் கேழ்விப்பட்டார் அதென்னவெனில் பிதருபட்டணத்தையாளும் அவிந்திய நரபதியானவன் பண்டரிபுரத்தினிலிருக்கும் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கனுடைய சந்நிதியையிடித்து மசூது கட்டவெண்ணி வெகுதொந்திரவு செய்கிறபோது பிராமணர்கள் விட்டல விக்கிரகத்தை யவனுக்குத் தெரியாமலெடுத்துக்கொண்டு போய் ஒளித்துவைத்துகொண்டிருந்தார்கள் அன்றியும் பிராமணர்களெல்லாம் பண்டரியினிலிருக்கும் தங்கள் வீடுகளைவிட்டு வெளிப்பட்டு போயினார்கள் துலுக்கர்கள் அனேகர் பண்டரிபுரத்திற்குள் புகுந்தும். பலவிதங்களாகப் பிராமணர்களைப் பிடித்து அடித்து நோகச்செய்தார்களென்று கேழ்விப்பட்டுச் சாங்கதேவர் மெத்தவிசனமடைந்து இதற்கென்ன செய்கிறதென்று யோசித்து ஸ்ரீஹரிகோவிந்தா நந்தநந்தா முகுந்தா வைகுந்தா முக்குந்தவரதா முன்னம் துஷ்டர்களையெல்லாம் பிடித்துக்கொன்று சிஷ்டர்களையெல்லாம் ரக்ஷித்துத் தருமத்தை நிலைநாட்டியதெம்பிரா உதாரா தாமோதரா பீதாம்பரதரா பிரமன்முதலான தேவர்களாலுங் கொண்டாடவும் நினதறியசேவையைக் காணவும் தரமாகாத ஒபுராணபுருஷா நினது மகுத்துவங்களைச் சொல்ல வாசமகோசரமாகும் அப்படிப்பட்ட மகுத்துவங்கள் பொருந்திய தேவரீரை பாவியும் மந்தபுத்தியும் அற்பாயுளுமுடைய ஏழையேன் புகழ்த்தாமாகுமோ அப்படிப்பட்ட அரிதாகிய தேவரீருடைய குணானுபவங்களைச்சொல்லுவதற்கு ஆயிரம்பணாமுடிகளும் இரண்டாயிரம் நாக்குகளுமுடைய ஆதிசேஷனாலும் புகழ்ந்துக்கொண்டாடுவ தரிதென்றால் ஒரு நாக்கையுடைய நாயேன் என்னவென்று புகழப்போகிறேன் அப்படிப்பட்ட தேவரீர் வாசஞ்செய்யுஞ் சந்நிதியில் துலுக்கர்கள் புகுந்து இடித்துத்தள்ளி மசூதுகட்டப்போகுறார்களென்று கேழ்விப்பட்டது முதல் அடியேனுடைய மனமானது தாமரையிலைதண்ணீர்போலச் சிதறிப் பதருகின்றதே இந்தசமயத்தினில் துலுக்கர்செய்யும் அக்கிரமங்களைக் கண்டும் அவர்களை யொன்றுஞ் செய்யாமலிருக்குங் காரணம் யாதோ இதுகலியுகமானதால் மறைந்திருப்பதே சிறந்ததெனக் கருதியிருக்கின்றீரே இது சரியாகுமோவென்றுத் திடமாக வேண்டிப் பணிந்து சாங்கதேவர் துதிசெய்துகொண் டிருக்கையில் தாமோதரன் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிசனந்தந்து ஒசாங்கதேவரே விரைவாக நீரும் பிதருபட்டணத்திற்கு சென்று என்னை பஜனைசெய்து கொண்டிருப்பையாகில் அவ்வூரரசன் வலியவந்து உன்கோரிக்கையை நிறைவேத்தியனுப்புவானென்று கட்டளையிடக் கேட்டு சாங்கதேவர் மகாபாக்கியமென்று பகவான் நேமனத்தைச் சிரசாக வகித்துத் தன்னுடைய சிஷவர்க்கங்களுடன் சிறிதேனும் பயமின்றி நடந்துச்சிலநாள் பரியந்தம் அங்கங்குள்ள கிராமங்களிற்சேர்ந்து பிரசித்தியான ஒருவீட்டை வாடகைக்குப் பேசியதில் தானிருந்து இடைவிடாது பஜனைசெய்துகொண்டிருக்க அனேக ஜெனங்கள் வந்து பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களைக் கேட்டு ஆனந்தித்துப் போவார்கள் இவர்கள் பாவிகளாயிருந்தும் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகள் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதினாலே திடமாகிய பக்தியுண்டாகியது ஸ்ரீஹரியினுடைய கிருபையினாலே மெத்த சாதுக்களாகினார்கள் இதுவுமன்றி ஒவ்வொருவரும் எந்தெந்த கோரிக்கைகொண்டு பிரார்த்திக்கின்றார்களோ அவரவர்களுக்கு அந்தந்தக் கோரிக்கைகள் அனுகூலமாகுவதால் மென்மேலுஞ் ஜெனங்கள் அனேகர்கள்வந்து சாங்கதேவரைக் கண்டு சேவித்துப் போவார்கள்.

இப்படிப்பட்டக் கீர்த்திப் பிரபாவத்துடன் சாங்கதேவர் போயிக்கொண்டிருக்கையில் அங்கொரு கிராமத்தினில் அதிக கெர்வங்கொண்ட பண்டாரங்களிருந்தார்கள் அவர்கள் கொடுமையான மந்திரங்கள் அனேகமாகக்கற்று தங்களுக்கு நிகரான மந்திரவாதிகளும் சமர்த்தர்களும் இப்பூமண்டலத்தினிலெங்கு மில்லையென்று ஆங்காரமடைந்து நாயொன்றை வளர்த்து அதற்குச் சாங்கதேவனென்ற பேரை வைத்திருப்பதினாலே பண்டாரங்களுக் கெல்லாங் குருவாகிய பெரியபண்டாரம் அந்தநாயை நன்றாக வளர்த்துச் சாங்கதேவரை அவமானப்படுத்த வேணுமென்று எண்ணியிருந்தான் இப்படிக்கிருக்கையில் சாங்கதேவர் அங்குவரக் கண்டு அந்தப் பெரியபண்டாரம் மதிப்பற்று வாய்பேசாம லிருந்தான் அக்குறிப்பை யுணர்ந்து சாங்கதேவர் பண்டாரங்களுக் குருக்களாகிய பெரிய பண்டாரத்தின் திருவடிகளில்

Koviloor Digital Library

விழுந்து பணிந்தார் அதற்குமவன் ஒன்றுஞ் சொல்லா
மல் மெத்த கௌரவமடைந்திருந்து வணங்காமல்சாங்க
தேவரை நோக்கி ஓஐயா சாங்கதேவரே அதோயிருக்
கும் ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருமென அதற்கந்த சாங்க
தேவர் பெரிய பண்டாரஞ் சொல்லியபடி ஆசனத்தின்
மீது உட்காராமலே இருக்கக்கண்டு பெரிய பண்டாரம்
ஓ ஐயா சாங்கதேவரே ஏதுக்கு நிற்கவேணும் இந்தஆச
னத்தின்மீ திருமென்றுக் கையைப் பிடித்து வலிக்கக்
கண்டு சாங்கதேவர் ஓ பெரியபண்டாரமே நீர்போட்டி
ருக்கும் ஆசனத்தின்கீழ் பெரிய பள்ளமொன்றிருக்கின்
றது இதை யானறியேனென்றோ எண்ணிமோசப்படுத்த
வெண்ணியிருக்கின்றது நீதியாகுமோ ஆயினும் என்னை
படுகுழியில் தள்ளவெண்ணின யுன்மனஞ்சிதறும்படியா
கச் செய்கிறேன் பாருமென்று சொல்லி அந்த ஆசனத்
தைத் திருஷ்டித்துப் பார்த்தமாத்திரத்தில் அதுபத்தி
யெரிந்து போகக்கண்ட பண்டாரம் மெத்தபயந்து திடு
க்கென யெழுந்துச் சாங்கதேவருடைய திருத்தாட்டா
மரைகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து ஓசுவாமிசத்குரு
நாதரே அடியேன் தேவரீருடைய மகத்துவத்தை யறி
யாமல் சாமான்யரென்றெண்ணி கர்வித்துக் கபடஞ்
செய்யத்துணிந்த நாயேன்மீதுக் கிருபைகூர்ந்து க்ஷமி
த்தருள வேணுமென்று வேண்டிப் பின்னுஞ்சொல்லுகி
ன்றான் ஓசுவாமி யோகநிஷ்டாபரரே இப்போது தேவ
ரீர் திருஷ்டித்துப் பார்த்தவுடன் யெரிந்து போயின
ஆசனத்தை மருபடியும் உண்டாகும்படி தயைபுரியவே
ணுமென்று பணிந்தான் அப்போது சாங்கதேவர் எரிந்
துபோயின ஆசனத்தினமீது விபூதியை மந்திரித்துத்
தெளித்தார் உடனே அந்த ஆசனமானது முன்னிருந்த
தைப் பார்க்கிலும் அதிக சிங்காரமாகியும் புதுமையுமா
கியு விளங்கியது அதைஅப்பெரிய பண்டாரமும் அநேக
ஜெனங்களுங்கண்டு இது விந்தையிலும் விந்தையாகவிரு
க்கின்றதென்றுப் பிரமித்துயிருக்கையில் பண்டாரங்களு
க்கு குருக்களாகிய பண்டாரம் சாங்கதேவரை நோக்கிக்
சொல்லத் தொடங்கினன்.

ஓசுவாமி சாங்கதேவரே தயவுசெய்து இன்றைய
தினம் இங்குபுசித்து போகவேணு மென்று வேண்டிக்
கொண்டான் அதற்கு சாங்கதேவர் சம்மதித்துத்தன்னி
டமிருக்கும் பிராமணர்களை நோக்கி ஓ பிராமணர்களே
சீக்கிரம் பிரசாதஞ் செய்யுங்களென்று நேமித்து அவர்
களும் பிரசாதஞ் செய்தானவுடனே சாங்கதேவர் பண்
டாரங்களை யழைத்து நாமெல்லோரும் ஒரே பந்தியாய்
யுட்கார்ந்து புசிக்கலாம் வாருங்களென அதற்குப் பண்
டாரங்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள் உடனே சாங்க
தேவர் தளிகையிலேபோடச்சொல்லி யாவரையும் ஒரே
பந்தியா யுட்கார்ந்திருக்கும்படி பிராமணர்களைக் கொ
ண்டு பரிமாரச் செய்துத் தானும் உட்கார்ந்துப்புசிக்கச்
சித்தமாகிப் பெரிய பண்டாரத்தை நோக்கி உங்களுக்
காயிருக்கும் பதார்த்தங்களைக் கொண்டுவரச் சொல்லு
மென்று நேமித்து யாவத் பதார்த்தங்களுடன் அக்கண
மே பரிமாரியானபின்பு சாங்கதேவர் ஸ்ரீஹரிக்கு நிவே
தனித்து அர்ப்பணஞ்செய்து பெரியபண்டாரத்தைநோ
க்கி நீங்களுஞ் சிவபெருமானுக்கு நிவேதனித்து அர்ப்ப
ணஞ் செய்யுங்களென்ற மாத்திரத்தில் அவரவர்கள்லிங்
கமிருக்குஞ் செச்சையை யவிழ்த்துப் பார்க்கிறபோது
காலனுக்குக் காலனாகிய சிவபெருமான் முத்திரையா
கிய லிங்கங்களை காணாமல் வெற்று செச்சைகளிருக்கச்
சிஷர்கள் பெரிய பண்டாரத்தின் முகத்தைப் பார்க்கப்
பெரிய பண்டாரமானவர் சிஷர்கள் முகத்தைப் பார்த்
துப் பங்கப்பட்டு மெத்த லஜ்ஜையடைந்தவனாகி சாங்க
தேவரை நோக்கி ஓ சுவாமி சத்குருநாதரே தேவரீரும்
தங்கள் சிஷவர்க்கங்களும் முன்னுதாகப்புசியுங்கள் நாங்
கள் பின்னிட்டு புசிக்கின்றோம் ஏனெனில் சதாசிவமூர்
த்தியானவர் எங்கள்மீது கோபித்து எங்களைவிட்டுமறை
ந்துபோயினர் அவர்வந்து ஒவ்வொருவரிடத்திலும் லிங்
காகாரமாய் சேவை கொடுத்தபின்பு பிரசாதத்தை அவ
ருக் கர்ப்பணஞ்செய்து பின்னரே நாங்கள் புசிப்போம்
ஆகையால் எங்களையிட்டு நீங்கள் காத்திருப்பது மெத்
தச் சந்தோஷ மாகுமாதலால் தயவுசெய்து நீங்கள்புசி
யுங்களென்று வெகுவாக வேண்டிக்கொண்டான் அப்
போது சாங்கதேவர் பண்டாரக் குருக்களை நோக்கி ஓ
ஐயா குருக்களே உங்களில் யாரோ பசியினால்வாடி யுப
வாசமாக யிருக்கின்றார்கள் அவரைக் கருதி யழைக்கா
மல் நீங்கள்மாத்திரம் புசிக்கச் சித்தமாயினதால் அந்த
தோஷத்தின் பலனானது நீங்கள் பூசிக்கும் லிங்கங்களே
காணாமல் மாயமாய்ப் போயினதுகள் ஆதலால் உபவா
சமாக விடுத்து யாரை மறந்தீர்களோ அவரையழைத்து
உங்களுடன் கூட வைத்துக்கொண்டு புசிப்பதல்லவோ
நன்று அவரையங்கு தனியவிடுத்து நீங்கள்மாத்திரம்புசி
ப்பதற்கு முயன்றது நீதியோவெனக் கேட்டு அந்தகுரு
க்கள் ஓசுவாமி சாங்கதேவரே ஒருவரையும் நாங்களுப
வாசமாகப் பசியுடனிருக்கும்படி மனமாரவிடுத்து நாங்
கள் புசிக்க எண்ணங் கொண்டவர்களோ? அல்லவென்று
சொல்லக்கேட்டுச் சாங்கதேவர் நன்றாயோசித்துப்பாரு
ங்கள் யாராகிலு மொருவரிருக்க வேணும் இல்லாவிட்
டால் லிங்கங்கள் மாயமாய்ப் போவதற்குக் காரணமே
யில்லையென மறுபடியுமக் குருக்கள் வெகுவாக யோசித்
துப் பார்த்தும் கவனப்படாமையால் மேலும் யோசித்
துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்போது சாங்கதேவர் ஓகுருக்களேசுவானமொன்றுக்கு என்பேரையிட்டு மெத்தப் பிரியமாய் வாசலில் கட்டி வளர்த்துக்கொண்டிருந்தி ரல்லவா அந்தசுவானத்தை இப்போதென்னைக் கண்ட மாத்திரத்தில் பிழக்கடையினில் ஒளித்துவைக்க வேண்டிய காரணமென்ன அப்படி நீயொளித்துவைத்த சுவானமே யுங்களுடைய லிங்கங்களை யெல்லாம் விழுங்கி விட்டதெனக்கேட்டுகுருக்களின் சிழுவொருவனோடி சுவானத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து சாங்கதேவர் முன்னம்விடுத்தான் சாங்கதேவரும் அந்த சுவானத்தைநோக்கி நீ குக்கலாகியும் லிங்கங்களை யபகரிப்பது நன்றன்று அன்னியிலும் உன்னை வெகு பிரியமாகப் போஷித்துக் கொண்டிருக்கும் இவர்களுடைய லிங்கங்களை நீ யபகரித்துக் கொண்டது உண்டவீட்டிற் கிரண்டகஞ் செய்ததைப் போலாயிற்று ஆகையால் இந்த சிவபக்தர்களுடைய லிங்கங்களை தயவு செய்து சீக்கிரமாகக் கொடுத்து விடுமென்று நேமிக்க உடனே அக்குக்கலானதுத் தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டப்போது அவர்களுடைய லிங்கங்களை யெல்லாங்கக்கியது அந்தவிந்தையை யருகினிலிருந்து பார்த்த குருக்கள் இதுவென்ன ஆச்சரியம் நமது சிஷர்களுடைய செச்சைக்குள்ளிருந்த லிங்கங்களை இந்த குக்கலெப்படி விழுங்கியது இதையோசிக்கு மிடத்தினில்விந்தையிலும் விந்தையாக விருக்கின்றதென்றுக் கருதி அவரவர்கள் லிங்கங்களை அவரவர்களெடுத்துப் பிரசாதத்தை நிவேதித்து யாவரும் புசித்துத் திருப்தர்களாகி சாங்கதேவரைப் பார்க்க நாணமடைந்தவர்களாகி ஒடிப்போகயெத்தனித்திருப்பதை சாங்கதேவ ருணர்ந்து அப்பண்டாரங்களை யெல்லாம் ஒடவிடாமல் மடக்கி யாவரையும் உட்காரும்படிக்கிச் சொல்லி அந்த சிவபக்தர்களையும் அவர்களுக்குக் குருக்களா யிருப்பவரையும் நோக்கி ஒசிவபக்தர்களே யான் சொல்லுவதைக் கவனித்துக் கேளுங்கள் அதென்னவெனில் வித்துவத்திறமையும் சகலலட்சணங்களும் மகுத்துவமும் மந்திர யந்திரபலமும் சம்பத்தும் உங்களுக்கு அனுகூலமாகி யிருந்தபோதிலும் இவைகளனைத்தும் மென்மேலும் பெருகுவதற்கு சாந்தம்தயை ஜீவகாருண்ணியம் இருக்கவேண்டும் இவைகளிருந்தால் அப்புருடனுக்கு எப்படிப்பட்ட காரியங்களும் எளிதினில் கைவல்லியமாகும் மேற்சொன்ன குணங்களில்லாவிடில் எப்படிப்பட்ட மகுத்துவ முடையவனாக விருந்தபோதிலும் அப்புருடனுக்குக் காரியநஷ்டங்களேயன்றி யொருகாரியமும் சித்தியாக மாட்டாது ஆகையால் துர்சேஷ்டைகளை இன்றுமுதல் விடுத்துச் சகலபூதங்களிலும் உள்ளும் புரம்புமாய் சாக்ஷாத்ஜெகதீசன் வசித்துக்கொண் டிருப்பதால் நீங்கள் கெர்வத்தை விடுத்து யாருக்குந் தொந்திரவு கொடாமல் இருக்கவேணும்அப்படிக்கிருப்பீர்களே யாகில் உங்களுக்குச் சகலசம்பத்துகளும் நிறைந்து லட்சுமி வல்லபனுக்குத் தொண்டர்களாகி நீடித்தகாலம் வெகுசந்தோஷமாக யிருப்பீர்களேயாகில் கரதலாமலகலம்போல ஸ்ரீஹரியினுடைய நிரதிசயானந்தமாகும் ஸ்ரீ வைகுந்தமாநகரமானது உங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்லிய சாங்கதேவரைநோக்கிப் பண்டாரங்களுக்குக் குருக்கள் சொல்லத்தொடங்கினான்.

ஓ சாங்கதேவரே யான் தேவரீருடைய மகுத்துவத்தை யறியாமல் யென் மந்தபுத்தியாகும் துர்க்குணத்தினாலே தங்கள்பேரை நாயிக்கிட்டு வெகுபிரியமாகபோஷித்துக்கொண்டு தங்களை யவுமானப்படுத்த யோசித்ததொன்று ஆசனத்தின்கீழே படுகுழியொன்று வெட்டி படுகுழியில் விழும்படி கபடஞ்செய்த மாபாவியாகுமிவன் தப்புகளைக் கருதாமல் ஒப்புகளாகக் கொண்டு க்ஷமித்து ரக்ஷிக்க வேணுமென்று விழுந்து பணிந்து எழுந்து ஒசத்குருநாதரே இனிமேல் தாங்கள் சொல்லிய வண்ணம் மமகாரத்தை விடுத்துச் சாதுக்களை யடுத்து பகவந்நாமத்தைப் படித்துக் கெட்ட வெண்ணங்களைக் கெடுத்து ஏழைப் பரதேசிகளுக்கு இல்லையென்னாமல் ஈவிகொடுத்துப் பூததயை பச்சாத்தாபங்களைச் சாதனஞ் செய்துக்கொண்டு சதாகாலமும் தேவரீருடைய திருத்தாட்டாமரைகளை தியானித்துக்கொண்டு மிருக்கின்றேன் எனதையனே என்றுபணிந்தான் அப்படிப் பணிந்த குருக்களைச் சாங்கதேவர் இருகரங்களாலுந் தாவியெடுத்துத் தழுவிக்கொண்டு பல ஆசிகள்கூறிச் சுபமுடனிருமென்று சொல்லிப் பிதருபட்டணத்தைநோக்கிநடந்து அன்னகருக் கருகினிலிருக்குஞ் சோலையிலிறங்கி ஸ்னானுட்டானங்களை முடித்துப் பலகாரங்கள் புசித்து தாளமிருவங்கத் தம்பூர்முதலாகிய கருவிகளுடன் கலந்துஸ்ரீஹரியின் குணானுபவமாகிய கதைகளைப் பன்னிசையுடன் பாடிக்கொண்டிருக்க அதைக் கேழ்க்கும் பொருட்டு அனேக ஜெனங்கள்வந்து சேர்ந்திருந்தார்கள் அப்போது அரசனிடமிருக்குஞ் ஜோசியரொருவர் ஆசாரவாசலில் நின்றுங் கேட்டுக்கொண் டிருந்தான் இப்படியந்த ஜோசியர் ஒருஜாமபரியந்தம் மறைந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்து மங்களம் பாடினவுடனே அந்தஜோசியர் சாங்கதேவரை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார் ஓசுவாமி சாங்கதேவரே இப்பட்டணத்தை யாளும் அரசன் மகாதுஷ்டன் இவன் விஷ்ணுபஜனை செய்கிறவர்களையும்திருமண் ஸ்ரீசூர்ணம் தரிப்பவர்களையும் பரமசாதுக்களையும் பிடித்து காராகிருகத்தினில்போட்டும் விஷ்ணுவாலயஞ்

Koviloor Digital Library

சிவாலயங்களை யிடித்தும் மசூதுகட்டும்படியாக உத்திரவு செய்திருப்பது மன்றியும் தானதருமம் பரோபகார முதலான நல்விஷயங்களை யாருஞ்செய்யக் கூடாதென்றுந் தண்டோரு போடும்படியும் மந்திரிகளுக்குக் கட்டளை யிட்டிருக்கின்றான் மேலும் இவ்வரசன்செய்யும் அக்கிரமங்களறிந்து பிராமணர்கள் சாக்ஷாத் பாண்டுரங்க விக்கிரகத்தை ஒளித்துவைத்துக் கொண்டார்கள் அப்பண்டரிபுரமெல்லாம் பிராமணர்கள் மயமாகி முன்னமிருந்தது இப்போதப் பண்டரிபுரமெல்லாந் துலுக்கர்மயமாகி யிருக்கின்றது இப்படிப்பட்ட கொடியதுஷ்டன் அரசனாகி யாளுகைசெய்வதால் மிருதங்கதாளம் தம்பூர் முதலான கருவிகளுடன்கூடி ஸ்ரீஹரியின்குணானுபவஞ் செய்கிற மெத்த சாதுவாக விருக்கின்றீர் உமதுகோஷ்டத்தை யரசன்கேட்டால் மெத்த யிடுக்கண்கள் படச் செய்விப்பன் அன்றியும் பகவத்பக்தர்களைக் கண்டால் வெகுதூரம் விரட்டியோட்டிடுவன் இவனது அரசாக்ஷியில் நல்விஷயங்களும் சாதுக்கள் சேவையுங் கண்டதுமில்லைக் கேட்டதுமில்லை இன்றென்னமோ அத்தி பூத்ததென்பதுபோலச் சாதுவாகிய தேவரீரைக்கண்டுசேவித்தேன் ஆகிலும் இப்போதிந்த அரசனுக்குச் சொல்ல முடியாத கஷ்டம்வந்து சம்பவித்திருக்கின்றது அதென்ன கஷ்டமெனில் தன்னுடைய பட்டத்து ஸ்ரீயைச் சர்ப்பங் கடித்து இறந்துபோயினள் இதையறிந்து அனேகவைத்தியர்கள் வந்து மணிமந்திர அவிழ்தங்களை உபயோகப்படுத்தியும் அநுகூலப்படாம லிருக்கின்றது இந்தவிசனத்தினால் அரசன் நீர்செய்யும் பஜனையைக்கருதாமலிருக்கின்றான் அவனுக்கிந்த விசனமிராத பக்ஷத்தில் நீர்செய்யும் பஜனையுடன் ஊருக்குப்புறம்பாக போட்டிவிடுவன் மேலும் யான்பார்த்தவரையில் எவர்களும் ஒரு ஜாமபரியந்தம் ஆசாரவாசலில் எதிரில் நின்றுகொண்டு பஜனைசெய்துக் கொண்டிருந்ததில்லை உம்முடைய காலம் நற்காலமானபடியால் ஒருஜாம பரியந்தம் பஜனை செய்துக் கொண்டிருந்தது மன்னியில் யாதொரு அவமானமும் நேரிடாமல் தப்பித்துக் கொண்டீர் என்று சொல்லிய ராஜஜோசியரை நோக்கிச் சாங்கதேவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுமையா ராஜஜோசியரே சாக்ஷாத் ஸ்ரீபாண்டுரங்கனது கிருபையால் கணநேரத்திற்குள்ளாக இராஜபத்தினியை யெழுந்திருக்கச் செய்விக்கிறேன் இச்செய்தியை அரசனுக்குத் தெரியப்படுத்து மென்று சொல்லி மேலுஞ் சொல்லுகின்றார் ஓ ஜோசியரேஇவ்வுலகத்தின்கண் அரசனாகிலுமினியெப்படிப் பட்ட மகுத்துவமுடையவனாகி யிருந்தினும் மதத்தினாலே அக்கிரமங்களைச் செய்ய முபலுவனேயாகில் அவனுக்கு வராததுன்பங்கள் யாவும் வந்து சம்பவிக்கும் ஆகையால் இவன்நடத்தும் கொடுங்கோலே இவனுக்கிப்படிப் பட்ட ஆபத்து வந்து நேர்ந்ததென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தஜோசியர் விரைந்தோடிச் சென்று அந்தப்புரத்தை யடைந்து அரசனைக்கண்டு ஓசுவாமி இன்றுதினம் நமதுபட்டணத்தில் சாங்கதேவரெனும் பரமசாது ஒருவர் அனேகசிஷர்களுடன் வந்திருக்கின்றார் அவரை யழைப்பித்தால் உடனே ராஜபத்தினியை யெழுப்புவா ரெனக்கேட்டு வேந்தன் விரைவாக அந்தசாங்கதேவரை அழைத்துக் கொண்டு வாருங்களென்று கட்டளையிட அந்தப்படியே பலராஜ தூதர்கள் விரைந்தோடிச் சாங்கதேவரைக்கண்டு பணிந்து ஓசுவாமி தங்களை எங்களரச னழைத்துவரச்சொன்னாரெனக் கேட்டுச் சாங்கதேவர் தன்சிஷர்களுடன் கருவிகளிற் கலந்து பகவந்நாம சங்கீர்த்தனம் பெருந்தக் கோஷ்டத்துடன் பாடிக்கொண்டே சென்று அந்தப்புரத்தை யடைந்து அரசன் சமீபமாக வருகிறபோது அரசன் கண்டு அலக்ஷியமாக கெர்வங்கொண்டு வணங்காமலிருந்தான் அதைக்கண்டு சாங்கதேவர் விபூதியை மந்திரித்துத் தெளித்தார் அப்போது சாங்கதேவர் வானுலகையாளுந் தேவேந்திரனைப் போலத் தோத்தக் கண்ட அரசனுக்குக் கெர்வம்நீங்கி சாந்தமுண்டாகி சாங்கதேவர் திருவடிகளில் விழுந்துபணிந்து ஓசுவாமிஇம்மங்கை சர்ப்பங் கடித்திறந்தாள் இவளை தேவரீர் எழுப்பித் தரவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்குச் சாங்கதேவர் சந்துஷ்டராகி அரசனையழைத்து ஓவேந்தனேஇந்த விபூதியை அம்மங்கையின் நெற்றியிலிடுமென அந்தப்படியே அரசனும்விபூதியை அம்மங்கையி நெற்றியிலிடப் பிணமாயிருந்த ராஜபத்தினி நித்திரை நீங்கி யெழுந்ததைப்போல உயிர் பெற்றெழுந்து பெருத்தக் கூக்குரலிட்டு பற்பல விகாரமான சேஷ்டைகளைச் செய்ய அரசன்கண்டு அச்செய்தியைச் சாங்கதேவருக்குத் தெரியப்படுத்த அதற்குச் சாங்கதேவர் ஓஅரசனே விரைவாக அந்தப்புறத்திற்குச் சென்று நினதுமங்கையை நோக்கி உனக்கெது வாஞ்சையோ அதைச் சொல்லுமெனக்கேளுமையா வென்று சொல்லக்கேட்டு அரசன் மறுபடியும் அந்தப்புரத்திற்குச் சென்று அடிபெண்ணே என்னிருகண்ணே உனக்கெது வாஞ்சையோ அதைத்தெரியப்படுத்தின லவ்வண்ண முனக்குத் தருகிறேனென அதற்கந்த ராஜபத்தினி அரசனைநோக்கி ஓசுவாமிஎனக்கொன்றும் வேண்டுவதில்லை அடியாளுக்குயிர் தந்துக் காப்பாத்தின பாண்டுரங்கரது பக்தராகிய சாங்கதேவருடைய வாஞ்சையைத் தீர்த்தனுப்பும் இதுவேயெனக்குண்டாயிருக்குங் கோரிக்கை யென்றனள்.

அவ்வசனத்தைக்கேட்டு அரசன் மெத்தப்பிரியத்துடன் சாங்கதேவரிடஞ் சென்றுவணங்கி ஓ சுவாமி

சத்குருநாதரே உமக்கென்ன வேண்டுங் கேளுந் தடையின்றித் தருகிறேனென அதற்குச் சாங்கதேவர் ஓவேந்தனே எனக்குப் பொருளின்மீது இச்சையேகிடையாது சகலஜெனங்களும் வந்து தினந்தோருஞ் சேவித்துப்பரமானந்தமடைந்து போகும் பண்டரி ஆலயத்தைத் தங்கள் வசப் படுத்திக்கொண்டு தப்புவழியில் நடப்பதால் இந்த ஆபத்துக்களெல்லா முனக்குவந்து எளிதில் நேர்ந்தது ஆகையால் இனிமீது துலுக்கர்களுடைய பாதைகளெப்போதைக்கும் நேரிடாவண்ணம் அப்பண்டரி புரத்திற்கு துலுக்கர்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமு மில்லாம லிருக்கும்படி எனக்கொரு தாக்கீது பெழுதி முத்திரையிட்டுக் கொடுக்க வேணுமென்று வினயமாகக்கேழ்க்க அதற்கந்த அரசன் என்றுமில்லாத சந்தோஷ சித்தனுகி உடனே துலுக்கர்களுக்கும் பண்டரிபுரத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமில்லவே இல்லையென்றொரு தாக்கீதை யெழுதி அத்தாக்கீதினில் தன்னுடைய முத்திரையை இட்டுச் சாங்கதேவரிடங் கொடுத்துச் சிலசேவகர்களைச் சாங்கதேவருக்குச் சகாயமாகக் கூட்டி அனுப்பினுன் உடனே சாங்கதேவர் அத்தாக்கீதைக் கைப்பற்றி அரசனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு சிஷர்களுடனும் சேவகர்களும் தன்னைச்சூழ்ந்துவர நடந்து பண்டரிபுரத்தைச் சேர்ந்து அங்கிருக்குந் துலுக்கர்களுக்கு அரசன் கொடுத்தத் தாக்கீதைக் காட்டித் துலுக்கர்களையெல்லாஞ் சந்நிதியைவிட்டு வெளியே போகும்படித் திட்டஞ்செய்து பிராமணர்கள் ஒளித்துவைத்துக் கொண்டிருந்தப் பாண்டுரங்க விக்கிரகத்தைக் கொண்டு வரச்செய்து வேதவிதிப்படி விக்கிரகத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்துச் சம்புரோட்சணை செய்வித்து அந்தநாற்பதுநாளும் பிராமணர்களுக்குத் ததியாராதனை குறைவர நடத்தி எப்போதும்போல ஹரிபக்தர்கள் பகவந்நாம பாராயணஞ்செய்து பெருத்த கோஷ்டியாகச் சேர்ந்து ஓசையுடன் அச்சுதா கிருஷ்ணு கோவிந்தா ஹரிமுகுந்தா வைகுந்தா நந்தநந்தாவென்று தங்களை மறந்துப் பாடிபாடிப் பரமானந்த மடைந்திருந்து உடனே சாங்கதேவரைக் கண்டு ஒசுவாமி சத்குருநாதரே துலுக்கர் தங்கள் வசமாக்கிக்கொண்டு எங்களை யெல்லாம் ஊரைவிட்டு ஓட்டிட நாங்களும் இவ்வூரைவிட்டு எங்களுடைய வீடு மாடு முதலானதுகளையும் விட்டுப் பரதேசிகளைப் போலாகி அடுத்த கிராமங்கள்தோருஞ் சென்று பிட்சையெடுத்துப் பலநாளாய் ஜீவனஞ் செய்துக்கொண்டு வெகு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த எங்களை மறுபடியும் பண்டரிபுரத்தினில் குடியேத்தி வைத்ததுமன்றியும் சாட்சாத் பாண்டுரங்கநாதனையும் முன்போல ஸ்தாபனஞ் செய்வித்து சம்புரோட்சணை நடத்தி பதினுயிரம் இருபதினுயிரங் கணக்காகவந்த பிராமணர்களுக்கு நாற்பது நாளுங் குறைவறத் ததியாராதனை செய்வித்து நித்தியோற்சவ பக்ஷோற்சவ பஞ்சபர்வங்களும் விமர்சையாக நடத்தும்படியான க்ஷேமஞ் சாதித்த சத்குருநாதரே எம்பெருமானுக்கு நிகரான மகுத்துவங்களமர்ந்த ஜெயசீலரே எட்டுத்திசைகளிலு மட்டில்லாக் கீர்த்திப் பெற்ற நயமூலரே என்று பலவாறு புகழ்ந்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பின்பு இந்தச் சாங்கதேவரும் பிராமணர்களும் சதாகாலமும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீஹரிபாண்டுரங்கநாதநாமத்தைப் பாடிபாடி மெய்மறந்து தல்லவனிற்கலந்துப் பரமானந்தத்துட னிருக்கிறபோது சாங்கதேவர் அப்பண்டரி புரத்தினில் ஒருவருடகாலம் ஸ்ரீஹரியைப் பலவாறு புகழ்ந்து ஆராதனை முதலான உபசாரங்களால் பூசித்துக்கொண்டிருந்து ஒருநாள் மெத்தப் பிரியத்துடன் இந்தச் சாங்கதேவர் ஸ்ரீஹரியை நோக்கி ஓபக்தர்கள் நேசா பாண்டவர்கள் விசுவாசா ஜெகநேசா சர்வேசா ஆசா பாசவினசா எவ்விடத்தினி லெனக்குச்சமாதி நேமித்திருக் கின்றீரோ அதைத் திருவாய் மலர்ந்தருளவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்கு ஸ்ரீபாண்டுரங்கநாதர் ஓ ஹரிபக்தர்களிற் சிறந்தவரே உமக்குச் சமாதியானது கோதாவரி தீர்த்தத்தில் தயார்செய்துக் கொண்டிருக்கிற திருப்பள்ளியாகிய சமாதி சித்தமாயிருக்கிறபடியால் அதிலிறங்கிப் புனிதனுகக் கடவாயென்று ஆசீர்வதித்திருக்கின்றோம் ஆகையால் நீ அங்கு சென்றிருப்பதே உமக்குத் தகுதியானத்தலம் மேலும உன்னுடைய மூத்தகுமாரனுகிய கேசவனுக்கும் இளையகுமாரனுகிய விட்டலனுக்கும் யானுனக் குபதேசித்த ஷடாக்ஷரத்தை யுபதேசித்துவிட்டு நீ சமாதியினிலிறங்கக் கடவாயென்றுப் பகவான் கட்டளையிட அந்தப்படியே செய்விக்கிறேன் என்றுசொல்லி பகவானிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு சிஷர்களுடன் தானுமாகப் புறப்பட்டு நடந்து கோதாவரி தலத்தை யடைந்து தன் பெரிய குமாரனையழைத்து வேதரகசியமாகிய ஷடாக்ஷரத்தை உபதேசித்து அப்புதல்வனை நோக்கி அப்பா கேசவா இந்த ஷடாக்ஷரமந்திரத்தை உன் தம்பியாகிய விட்டலனுக்குச் சிலவருடங்கள் கடந்தபின் உபதேசஞ் செய்விப்பது மன்னியிலும் இந்த உலகத்திற்கு நீ நன்மையே தேடிக்கொண்டிருக்கக் கடவாயென்று கட்டளையிட்டு அங்கு அனேகஜெனங்கள் கூட்டமாயிருக்க அவர்களுக்கெல்லாந் தெண்டனிட்டு யான் சமாதியாகிறேன் பென்விஷயத்திலெல்லோருக்குந் தயவிருக்கட்டுமென்று சொல்லி அந்த சாங்கதேவர் சமாதியினி லிறங்கினுர் அப்போதங்கிருந்த சாதுக்களெல்லாஞ்ஜெயவிட்டல விட்டலவென்று கரதாளங்கள்போட்டு கோஷித்தார்கள்

Koviloor Digital Library

சிலஜனங்கள் ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த்தனங்கள்பாடியாடி
மெய்மறந்து சொக்கியிருந்து உடனே தெளிந்து சாங்க
தேவரைத் துதிசெய்துக் கொண்டே தங்கடங்கள் இரு
ப்பிட மடைந்தார்கள் உடனே சாங்கதேவர் மூத்தக்
குமாரனாகிய கேசவன் தன்தந்தை சமாதியிலிருக்கப்
பார்த்து வெகு ஆடம்பரத்துடன் அவருக்கு நடக்கவே
ண்டிய சமாதிவிதிகளி லொன்றேனுங் குறைவின்றி நட
த்தித் தம்பியாகிய விட்டலனை போஷித்துக் கொண்டும்
தினந்தோறுந் தந்தையின் சமாதியைப் பக்திவினயத்து
டன் வலம்புரிந்துக் கொண்டும் வெகுகாலம் கேசவப்
பெருமாள் சந்நிதி கைங்கரியத்தைக் குறைவின்றி நடத்
திக்கொண்டு மிருந்தான்.

இந்தப்படி யந்தக்கேசவன் நாடோறுந் தப்பாமல்
தந்தையின் சமாதியைப் பூசித்துக்கொண்டு வருகிறபோ
து சாங்கதேவர் பனிரெண்டு வருடகாலம் அன்னியர்
கண்களுக்குப் புலப்படாமல் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்
துப் புதல்வர்களாகிய கேசவனுக்கும் விட்டலனுக்கும்
நேர்ந்திருக்கும் பிராவிரோதத்தை யுணர்ந்து அவர்கள்
விரோதத்தைப் போக்கி இருவரையும் ஒருமித்திருக்கும்
படி செய்யவெண்ணி ஒருநாளவர்கள் முன்னந் தோன்
றினர் அவரைக்கண்ட மாத்திரத்தில் புதல்வர்களிருவ
ரும் ஆனந்தம் பிரமானந்தமென்னு மிரண்டையுங்கடந்
துப் பரமானந்தத்தை யடைந்து திரேகம்பூரித்து மயிர்
க்குச்சிட்டு புளகாங்கிதமுடன் எழுந்தோடி யெதிர்செ
ன்று எங்களைப்பெற்ற தந்தையே இத்தனைவருட கால
மாய் எங்கு போயிருந்தீர் சமாதியிலிருந்து விட்டீரென்
றல்லோ யெண்ணி யுமதுசமாதியைப் பூசித்துக்கொண்
டிருந்தோம் எங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறை
ந்திருப்பதற்குக் காரணம் யாதோ தெரியவில்லையே யெ
ன்றுப் பலவிதமாகப் புகழ்ந்து விழுந்து பணிந்து எழு
ந்து இருகரங்களையுஞ் சென்னிமேற் கூப்பிக்கொண்டு
அவர்களுக்குள் நடந்திருக்கும் விரோதத்தை விரித்து
ரைத்தார்கள் அதைக்கேட்டுசாங்கதேவர்சிறித்து அடா
புத்ல்வர்களே எனக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்த நீங்களி
ருவரும் இப்படி கலக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்க லாமோ
புலியின்வயிற்றில் பிறந்த குட்டிகள் புலிகளாகவே தன்
தாய்தந்தையர்கள் நடந்தவழியில் தாங்களும் நடக்கிற
போது மனிதன் வயிற்றினிற்பிறந்த நீங்களும் என்னைப்
போலவே பரமசாந்த மூர்த்திகளாகி யிருந்தாலல்லவோ
எனக்கு நல்லகீர்த்தி யுண்டாகும் அதைவிடுத்துப் பொ
ன்னாசைப் பொருளாசைப் பெண்ணாசை யதிகரித்து
ஒருவருக் கொருவர் சண்டைசெய்துக் கொண்டிருந்
தால் எனக்கும் நல்ல கீர்த்தியில்லை யுங்களுக்கும் புகழி
ல்லை இதையறிந்து நடப்பவர்களை யல்லவோ நல்ல
பிள்ளைகளென்று யாவருங் கொண்டாடுவார்கள் இப்ப
டிப்பட்டக் கீர்த்தியைச் சம்பாதிக்கு மவர்களல்லவோ
பிள்ளைகள் மைத்தவர்க ளெல்லாம் அலிப்பிள்ளைக்கீரிப்
பிள்ளை ஊத்தாம் பிள்ளைகளன்றோ இதையறிந்து இனி
யாகிலும் யான் சொல்லுவதைப் போல நடந்து நல்ல
கீர்த்தியை யடையுங்கள் அதென்னவெனில் அப்பாவிட்
டலா நின்னண்ணனாகிய கேசவனைத் தந்தையைப் போ
லப் பவித்து அவன்சொற்படி நடப்பதுன் கடமை அப்
பாகேசவா நின் தம்பியாகிய விட்டலனைப் புதல்வனைப்
போற் பாதுகாப்பதுன்கடமை இப்படி யொருவருக்கொ
ருவர் அன்னியோன்னியமாகக் கலந்திருப்பதால் உங்க
ளையாவரும் மதிப்பார்கள் அதனாலுங்களுக்கு கௌரவ
முண்டாகும் இந்தசொல்லை நீங்கள் தட்டிநடந்தால் உங்
களிருவருக்கும் அகௌரவ முண்டாகும் இதைநன்றாக
ஆலோசித்து நடந்துங் கொள்ளுங்களென்று சொல்லிச்
சிறிய புதல்வனை யழைத்து ஷடாக்ஷரத்தை யுபதே
சித்து இனிமேலாகிலும் புத்தியாக நடந்துகொள்ளக்
கடவா யென்று நேமித்து மாயமாய் மறைந்துப்
போயினர்.

இவ்வண்ணம் சாங்கதேவர் புதல்வரிக்கும் புத்திம
திகளைச் சொல்லி மறைந்து போயினபின்பு இளையகு
மாரனாகிய விட்டலனுக்கு நாளுக்குநாள் பக்தியும் சந்த
தியும் பிரபலமாயின அதில் ஏழாவதுபுதல்வன் சாங்க
தேவர் அம்சத்தைப் பெற்றுப் பிறந்தான் அப்புதல்வனு
க்கு விட்டலதேவர் கோனேரியென்று நாமகரணமிட்டு
நாளுக்குநாள் செல்வமாக வளர்த்து ஐந்துவயதானவு
டனே உபனயன முதலான சடங்குகளை விதிப்படி நட
த்தி கல்விப்பயிர்ச்சியில் விடுத்துச் சகலசாஸ்திர சம்பன்
னனாகும்படிக்குச் செய்வித்தார் அந்தக் கோனேரியுந்
தந்தையின் சொற்படி நடந்து வந்தமையால் யெல்லோ
ருமவனை மெத்த புத்திமானென்று புகழ்ந்து கொண்டி
ருக்கச் சிலவருடங்களுக் கெல்லாம் அந்தகோனேரிக்கு
க்ஞானபக்தி வைராக்கியங்க ளதிகரித்துக் கேசவப்பெரு
மாள் சந்நிதி தருமபரிபாலனத்தினிற் புத்தியைச் செலு
த்திக் கொண்டிருந்து ஒருநாள் அந்த கேசவப்பெரு
மாள் சந்நிதிக்குச் சென்று பூசை முதலியதுகளும் நட
த்தி வீட்டிற்குத் திரும்புகையில் அச்சந்நிதியின் கோபு
ரத்தி லொருபக்கம் இடிந்துவிழக்கண்டு மெத்த விசனப்
பட்டு மறுபடியுந் திரும்பிச் சந்திக்குட்சென்று மூலஸ்
தானத்தினுட் புகுந்து மூலவரைநோக்கி ஒ சுவாமிகேச
வப் பெருமாளே தேவரீருடைய சந்நிதியை நூதனமா
கக் கட்டிமுடித்துக் கும்பாபிஷேக முதலானதுகளும்
பிரமோற்சவமும் நடத்தியபின்னரே அடியேன் தீட்சை
யை வாங்குவேன் மேற்சொன்ன கைங்கரியம் பூர்த்தி

Koviloor Digital Library

யாகாமுன்னம் தீட்சையை வாங்குவதில்லையென்று சங்கல்பஞ் செய்துக்கொண்டு சந்நிதியைவிட்டு வெளிப்பட்டுத் தன்னகந்தை யடைந்து பிரசாதம் ஸ்வீகரித்துத் தன் பாட்டனராகிய சாங்கதேவருக்கு அனேகஞ் சாதுக்கள் வெகுமதியாகக் கொடுத்து போயின திரவியத்தை சந்நிதி கைங்கரியத்துக் கென்று எழுதிவைத்திருந்தபடியால் அந்ததிரவியத்தினில் நாலிலொருபங்கையெடுத்து சந்நிதி கைங்கரியத்திற்கு வைத்துக்கொண்டு மைத்த மூன்றுபாகத்தையும் பாட்டனர் வைத்ததைப் போல பந்தோபந்துசெய்து வைத்துவிட்டு ஒருபாகத்தையெடுத்துக் கொண்டுவந்து சந்நிதியிற் சேர்த்துப் பத்திரப்படுத்திச் சிற்பிகளை வரவழைத்து சிலமாகிய சந்நிதியை நூதனமாகக் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு திரவியம் வேண்டுமோ அவ்வளவுக்குங் கணக்கிட்டுக்கொண்டு வாருங்களென்று நேமித்தார் அந்தப்படியே சிற்பிகள் சென்று ஒவ்வொன்றுக்குங் கணக்கிட்டு மொத்தஞ்செய்து ஒன்பதுலட்ச வராகனுக ஞச்சுதென்றுக் கணக்கிட்டு கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள் அக்கணக்கைக் கோனேரி கைக்கொண்டு பார்த்து ஒன்பதுலட்ச வராகனிருக்கத் தாமெடுத்துவந்த திரவியத்தைகணக்குசெய்ய அதுவும் ஒன்பதுலட்சம் வராகனிருப்பதை யுணர்ந்து இனியில்லாத சந்தோஷமடைந்து அத்திரவியத்தைக் கொண்டு வேண்டிய சாமான்களைக் கொண்டு சேகரஞ் செய்து உடனே வேலைகளாரம்பித்து ஒருவருடத்திற் குள்ளாக சந்நிதியைகட்டி முடித்து ஆயிரங்கணக்காக பிராமணர்களை யழைப்பித்துத் ததியாராதனையுங் கும்பாபிஷேகமும் நாற்பதுநாள் செய்து மந்திரலோபங் கிரியாலோபமின்றி முடித்து நித்தியோற்சவம் பக்ஷோற்சவம் பஞ்சபாணங்கள் பிரமோற்சவங்களும் யதாவிதியாய் நடத்திகொண்டு மிருந்தார்.

இவரிப்படிக் கிருக்க முன்னமிந்திரனால் சாபமேற்றும் பூலோகத்திற்கு வந்தமருத்தணரும் பின்பு அழகிய சுந்திரரூபத்தினுல் சாங்கதேவரென்றுப் பலருமழைக்கபட்டவரும் கோரக்கநாதருடைய கிருபையினுல் நாராயணடோகியெனுங் கிராமத்தினில் வாசஞ் செய்துக் கொண்டிருந்த பிராமண தம்பதிகளுக்குப் புதல்வராகப் பிறந்து கேசவசாங்கதேவ ரென்றுப் புகழ்பெற்றிருந்த சாதுவானவர் மறுபடியுஞ் சொர்க்கலோகத்தை யடையாமல் அன்னியர்களாலே நிர்மிக்கப்படாததாகியும் எந்தக்காலத்திலும் அழியாததாகியும் நித்தியமாகியும் சத்தியமாகியும் விளங்கும் வைகுந்தமாநகரத்தையடைந்து நித்தியசூரிகளுடனும் பாகவத கோஷ்டிகளுடனும்சதா வைகுந்த வாசருடைய சேவையினி லீடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார் இதனுல் சொர்க்காதி போகங்கள் அநித்தியமென்றும் பரமபதபோகம் நித்திய மாகுமென்றுந் தெரியவருகின்றது.

வாழி விருத்தம்.

பத்தியினியில்மிகுந்திட்டப் பரமக்ஞானிவாழியே
முத்திபதமடைந்திட மூன்றுருவானுன்வாழியே
சித்தியடைந்திவ்வுலகிற் செழித்திட்டேன்வாழியே
சத்துவகுணசாங்கதேவர் சரனென்றும்வாழி.

விட்டலதேவாயநமஃ

சாங்கதேவர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Kovilloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீமத்
கூபாகுபவர் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

மகத்தானபாவம்போக்கு மாலவன்பாதத்தைப்போற்றி
இகைவாசையற்றுமின்பிற் பேரின்பமேசுகமென்றெண்ணி
மிகமதித்திடமேகொண்டு மென்மேலும்பக்திசெய்துப்
பகவதனருள்பெற்றகூபா குபவர்தாள்பணிகுவோமோ.

கதையின் வரலாறு.

ஸ்ரீ தாமரையாள் கிருபா நோக்கம்பெற்ற மார்வாடி தேசத்துக்கடுத்த சிதடியெனும் புரமொன்றுளது அச்சிதடி புரத்தினில் கூபாகுபவரென்றொரு சாதுயிருந்தார் இவர் பிறந்தது முதல் ஸ்ரீஹரியையே தியானித்துக் கொண்டிருப்பாரே யன்றி இவ்வுலக மாய்கைக்கு மெவ்வளவும் பிரமிக்காமல் நாமதேவர் கபீர்தாசர்களைப்போல மெத்த வைராக்கிய சீலராகி யிருந்து தன்னுடைய தேசபோஷணையின் பொருட்டு புரியெனுமொரு கன்னிகையை மணந்து இல்லறத்தினில் வசித்துக்கொண்டு ஜெனனமரண மென்னுங் கடலைக் கடப்பதற்கு உபாயமெது வென்றுக் கருதி அக்கடலைக் கடப்பதற்கு ஸ்ரீஹரியின்நாமமே ஓடமாமி யிருப்பதையுணர்ந்துசதா ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டும் தன் குலத்தொழிலாகிய பாண்டங்களைச் செய்யும்பொருட்டு மண்ணை மிதித்துக்கொண்டே தன்னை மறந்தாடி சொக்கிச் சேர்ந்தும் தெளிவுண்டாயின உடனே அம்மண்ணையெடுத்துப் பாண்டங்களைச் செய்யும்போதும் அப்பாண்டங்களை சூளையிலிட்டு அக்கினியினால் வேகச்செய்யும்போது வெந்தபிறகு சூளையைப் பிரித்து பாண்டங்களை வெளிப்படுத்தி ஓரிடத்தினில் கவிழ்த்து வைக்கிறபோதும் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களை செய்துக்கொண்டும் அப்பாண்டங்களை ஜெனங்களுக்குக் கண்டிப்பாக விற்பனைசெய்து அதனால்வரும் திரவியத்தைக் கொண்டு ஜீவனஞ்செய்து வருவார் அன்னியிலும் சுகம்வரினுஞ் சந்தோஷிக்காமல் பகவானுடைய கிருபை யென்றும் துக்கம்வரினும் விசனப்படாமல் பகவானுடைய கருணையென்றுங் கருதிச் சுகதுக்கங்க ளிரண்டையும் சமமாகப் பாவித்துச் சகலகர்மங்களையுங் கிருஷ்ணார்ப்பணஞ் செய்தும் வெகு தெளிவாகத்தான் ஜென்மமெடுத்தது யாதுக்கொன்றும் அறுபத்துநான்கு தத்துவங்களையும் அறிந்துத் தன்னைத் தானுணர்ந்து தெளிவடைந்துப் பின்னர் பகவானொருவ னுண்டென்று அப்பகவானையடையும் மார்க்கம் இன்னதென்றும் உணர்ந்து பகவத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பதேநன்மை யென்றும்

Koviloor Digital Library

மைத்த காரியங்களெல்லாந் தின்மையென்றும் யோசித்து இடைவிடாமல் எப்போதும் ஒன்றாய் சர்வகால சர்வதேச சர்வஅவஸ்தைகளிலும் தியானித்துக் கொண்டு மிருந்தார் மேலும் எந்தசமயத்தினில் அதிதி அப்பாகவதாள் வரினும் அவர்களுக்கு வயிறாரத் திருத்தியாக அன்னமிடுவார் அன்றியும் யெந்த பரபேக்ஷயுங் கோராமலேயே கிடைத்ததைப் பகவானுக் கர்ப்பணஞ் செய்துப் புசித்து மெத்தவுந் திருப்தியடைந்து அனுதினமும் நாளைப்போக்கிக் கொண்டுவருவார் மேலும் எப்படிப்பட்டப் பரமனுகவிருக்கினும் அவருடைய பாண்டத்திலிருக்கும் அன்னத்தை புசிப்பனேயாகில் உடனே அவனுக்கு ஸ்ரீஹரிபக்தி பொருந்தசெய்யும் ஆகையால் அந்தக் கூபாகுயவர் நடந்துவரும் நீதியை என்னவென்று சொல்லுவேன் ஆகிலு மென்புத்திக் கெட்டினபட்டில் விவரித்தேன்.

இந்தப்படியாக அந்தக் கூபாகுயவர் நன்மார்க்கத்தினில் வெகுநீதியாக நாளைப் போக்கிக்கொண்டு வருகையில் ஒருநாள் அவ்வூரையாளும் அரசன் தூதரை நோக்கி அடா தூதர்களே நமது பட்டணத்திற்கு வெளியிலிருக்குங் கூபாவென்னுங் குயவனை வெகுசீக்கிரமாக யழைத்துவரச் சொன்னதாகச்சொல்லி சீக்கிரம் அழைத்துவரச்சொன்னதாகச் சொல்லி சீக்கிரம் அழைத்துவரக் கடவீர்களென்றுக் கட்டளையிட்டான் அந்தப்படியே தூதர்களும் வேகமாகயோடிக் கூபாகுயவரைக்கண்டு ஓ ஐயா கூபாகுயவரேஎங்களரசன் உம்மைசீக்கிரம் அழைத்துவரச் சொன்னர் ஆகையால்தடையின்றி விரைவாக யெங்கள்பின் வாருமென்று அழைக்கக்கேட்டு கூபாகுயவரும் இதோ வந்தேனென்று வெகுசந்தோஷசித்தராகி பகவந்நாமத்தைத் தியானஞ் செய்துக்கொண்டே தூதர்கள் பின்னடந்து ராஜசபையை யடுத்து அரசனை கண்டு பணிந்து பலவாறு புகழ்ந்து ஓசுவாமி யெங்களை யாண்டிரக்ஷிக்கும் இறைவனே இந்த ஏழையேனைத் தாங்கள் சபைக்கு வரவழைத்தக் காரணம் யாதோ அதையருள் புரிய வேணுமென்று பணிந்தக் கூபாகுயவனை நோக்கி அரசன் அடா கூபாகுயவா நமதந்தப் புரத்திற்குபாண்டங்கள் பத்து பெரிதாகவேணும் அப்பாண்டங்கள் பத்தும் நான்குநாள்களுக் குள்ளாகத் தயார்செய்துக் கொடுக்கக் கடவாயென்று கட்டளையிட்டான் அதைகேட்டு அந்தக்கூபாகுயவனும் அந்தப்படியே நான்கு நாளுக்குள் தயார் செய்துக் கொடுக்கிறேன் விடைதாரும் சுவாமியென்று விடை பெற்றுக்கொண்டு ராஜசபையை விட்டு வெளிப்பட்டு நடந்துத் தன் வீட்டையடைந்து பகவத் தியானத்துடன் மண்ணைமிதித்துப் பெருத்தபாண்டங்கள் பத்துசெய்து அப்பாண்டங்களை சூளையிலிட்டு வேகச்செய்து பாண்டங்கள் நன்றாய்வெந்துத் தணிந்தவுடனே அப்பாண்டங்களைக் கயிர்கொண்டு சேர்த்து கட்டித் தான் ஐந்துபாண்டமுமாகச் சுமந்துகொண்டு போய் நான்குநாள்களுக் குள்ளாகவே ராஜசபையினிலிரக்கிவைத்து அரசனுக்குத் தெரியப் படுத்தினர்கள் அதைக்கேட்டு அரசன் அப்பெரிய பாண்டங்கள் பத்தையும் பார்த்து வெகு சந்தோஷப்பட்டு அதுகளை யந்தப் புரத்திற் கனுப்பிவிட்டு அதுகளுக் குண்டாகிய கிறயத்தைக் கூபாகுயவருக்குக் கொடுத்து அனுப்ப அக்கூபா குயவரும் அரசனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு பகவத் தியானத்துடன் தன்வீட்டை யடைந்திருந்தார்.

இவ்வாறு அரசன் கட்டளையின்படி இரண்டுமாதத்திற் கொருதரம் பெரிய பாண்டங்கள் செய்துகொடுத்து அதற்குண்டாகிய கிறயத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வருவார் இப்படிக்கி வருகையில் ஒருநாள் சாட்சாத் ஸ்ரீஹரியானவர் கூபாகுயவர் அரசனுக்கு கொடுத்துவந்த பத்து பாண்டங்களையு மெடுத்துவந்து கூபாகுயவர் வீட்டினில் வைத்துவிட்டு மறைந்துபோயினர் அப்பாண்டங்கள் பத்தையுங் கூபாகுயவர்கண்டு மெத்தவியப்படைந்து இப்பாண்டங்கள் பத்தையும் நாமெடுத்துக் கொண்டுபோய் அரசனுக்கு கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்க இப்பாண்டங்கள் பத்தும் யாரெடுத்துவந்து இங்குவைத்தவர்கள் இதை யோசிக்குமிடத்தில் விந்தையிலும் விந்தையாகவே யிருக்கின்றதென்று தனக்குத்தானே சிந்தித்து உடனே தன்மனையாளை அழைத்து அடிபெண்ணே இந்த பத்துபாண்டங்களையும் நாமிருவரு மெடுத்துகொண்டுபோய் அரசனிடஞ் சேர்த்து அரசனளித்த அரைசார்ச்சை பெற்றுக்கொண்டு சந்தோஷத்துடன் நாம் வந்திருக்க இப்பாண்டங்கள் நம்முடைய வீட்டினில் வந்திருப்பதற்குக் காரணமென்ன யாராகிலுங் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு நாமே யிப்பாண்டங்களைத் திருடிக் கொண்டுவந்து நமது வீட்டினில் வைத்துக்கொண் டிருக்கிறார்களென்று அரசனிடஞ் சென்றுக் கோள்சொல்லி நம்மைத் தண்டனைக்குட் படச்செய்ய வேணுமென்றுங் கருதி போயினர்களோ அல்லது நாமே யிப்பாண்டங்களை யரசனிடங் கொண்டுபோய்க் கொடாமலிருந்து விட்டோமோ என்றுப் பலவாறு சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மணாளனைநோக்கி மனையாள் சொல்லுகின்றாள் ஓசுவாமி பிராணநாயகரே இப்பாண்டங்களை நேத்தியதினம் நாமிருவரும் எடுத்துக் கொண்டுபோய் உண்மையாக அரசனிடஞ் சேர்த்து அரசன்தந்த பாதிக்கிறயத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு நாமிருவரும் வந்திருக்கத் தேவரீர் சந்தேகிக்க வேண்டிய காரணமென்ன நம்மீது பொறாமையினாலே யாரோ செய்ததாகத் தோன்றுகின்றதென்னக் கேட்டு அந்தக் கூபாகுயவர் பாண்டங்களை

Kovilpatti Digital Library

அரசனுக்குச் சேர்ப்பிக்க வில்லையென்ற. சந்தேகந் தீர்
ந்து யாவரோ கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டுப் போயி
னார்களோ வென்ற சந்தேகம் அதிகரித்து இதற்கு யா
னென்னசெய்வேன் ஸ்ரீஹரிமுகுந்தா கோவிந்தா நந்த
நந்தா வைகுந்தாவென்றுப் பலவாறு சிந்தித்து உடனே
தெளிவடைந்து உள்ளபடி யாகட்டுமென்று பகவத்தி
யானஞ் செய்துக்கொண்டு தன்னைமறந்துக் கண்களில்
ஆனந்தநீர் பெருகவிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் சாட்
சாத் ஸ்ரீஹரியானவர் சங்கு சக்கரம் கதை சாரங்கமெ
ன்னும் பஞ்சாயுதத்துடன் சகலாபரணங்கள் பூண்டு
எழுந்தருளி ஓ கூபாகுயவரே நீரேன் பாண்டங்களைக்
கொண்டுவந்து வைத்தவ னாரோ வென்ற சந்தேகமனத்
தராகி என்னை நினைந்து உருகி வாடுகின்றீர் அப்படிக்கி
நீர் சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை யானே அப்பாண்டங்
களை யெடுத்துவந்து வைத்தவனாகும் அப்படிக்கப்பாண்
டங்களைக் கொண்டுவந்து வைத்ததற்குக் காரணம் யா
தென்றால் நீர் கஷ்டப்பட்டுச் செய்துக்கொண்டு போ
யின பாண்டங்களுக்குத் தக்கவிலையை அவ்வரசன் கொ
டாமல் நான்கிலொரு பங்குகொடுத்து வருகிறபடியால்
என்மனந்தாளாமல் அப்பாண்டங்களை யெடுத்துவந்து
உமது கிரகத்தினில் வைத்தேன் எனக்கேட்டுக் கூபா
குயவர் ஓசுவாமி கருணாநிதியே தங்களுக்கித்தனை கஷ்
டத்தைக் கொடுத்தேனே இந்த ருணத்தை யானெப்
போது தீர்ப்பது தீர்த்தமது திருவடியி லென்னாத்துமா
வை யென்று சேர்ப்பது என்று துக்கப்படுகிற கூபா
குயவரை நோக்கி ஸ்ரீஹரியானவர் மாசில்லாச் சாந்த
குணத்தையுடைய அன்பனே இதைப்பற்றி நீர் விசனப்
படவேண்டாம் நீர்செய்யும் பக்திக்கு யான்மெத்தருண
ஸ்தனாகி யிருப்பதால் இப்படிப்பட்ட வேலைகள் ஆயிரங்
கணக்காகச் செய்தபோதிலும் உமக்குச் சேரவேண்டிய
ருணசம்பந்தம் தீரமாட்டாது ஆகையால் இப்போதுமக்
குண்டாயிருக்கும் சங்கடத்தைவிடுத்து நிம்மதியாகஎன்
னுடைய நாமசங்கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டிருக்க
கடவீர் என்றுசொல்லி ஸ்ரீஹரியானவர் மறைந்துப்
போயினார்.

இந்தப்படி ஸ்ரீஹரியானவர் கூபா குயவருக்குச்
சொல்லி மறைந்து போயினபின்பு கூபாகுயவர் பகவந்
நாம சங்கீர்த்தனம் பாடியாடிக்கொண் டிருக்கிறபோது
ஒருநாள் இருநூறு வைஷ்ணவர்கள் யாத்திரை செய்
துக்கொண்டே அக்கிராமத்திற்கு வந்து மெத்தப்பசியி
னால் எங்குசென்றாலும் அக்கிராமத்திலிருப்பவர்களொரு
வரேனும் அன்னம் அளிக்காத குறையால் மெத்தவும்
வாடிவதங்கி ஆயாசமேலிட்டுக் களைப்பட்டு அவ்வூராரை
நோக்கி யாத்திரை செய்யும்பொருட்டு நாங்களிருநூறு
பேர் வைஷ்ணவர்கள் புறப்பட்டு தெக்ஷிண்ய தேசங்
களை யெல்லாம் யாத்திரை செய்துக் கொண்டேவந்து
உங்கள் கிராமத்தை யடைந்தோம் பசியோ எங்களை
வாட்டுகின்றது ஆகையால் இத்தனை பேர்களுக்கும் பிர
சாதமளிக்குந் தாதா யிவ்வூரினில் யாரேனுமுண்டோ
வென்று கேழ்க்க அதற்குக் கிராமஸ்தர்களில் ஒருவன்
யோசித்து யாத்திரைவாசிகளை நோக்கி ஓ வைஷ்ணவர்
களே இக்கிராமத்தினில் மெத்த சாதுவாகிய கூபாகுய
வரெனுந் தாதா ஒருவரிருக்கின்றார் அவரிடத்திற்கு நீங்
கள் போவீர்களேயாகில் இப்படிக்கிரண்டு பங்கு அதிக
மாக சாதுக்கள் வந்தபோதிலும் அவசியம் பிரசாதமிட்
டுப் பசியாற்றுவா ரெனக்கேட்டு அந்த வைஷ்ணவர்கள்
இருநூறுபேர்களும் விரைவாக நடந்துக் கூபாகுயவரை
க்கண்டு பணிந்து ஓ ஜீவகாருணியமும்பச்சாத்தாபமும்
பொருந்தின பரமசாதுவே நாங்களோ யாத்திரை செய்
துக்கொண்டு வருகிறவர்களாகும் எங்களுக் கிப்போது
மெத்தப்பசி யுண்டாகி வருந்துகின்றது இக்கிராமத்தி
னி லெம்போலியர்களை ஆதரிப்பவர்கள் தங்களைவிடவே
றொருவரையுங் காணோம் ஆகையால் தயவுசெய்து சீக்
கிரம் எங்களுக்குப் பிரசாதமளித்துப் பசிநோயை போ
க்கி ஆதரிக்கவேணும் பக்தசிலரே யென்று பிரார்த்திக்
கும் வைஷ்ணவர்களை நோக்கி கூபாகுயவர் சொல்லுகி
ன்றார் கேளுங்கள் வைஷ்ணவர்களே உங்களிஷ்டப் படி
யே பிரசாதம் அளிக்கின்றேன் யாவருமென்மீது தயவு
செய்து சற்றுநேரம் வீற்றிருங்களென்று சொல்லி வீட்
டைவிட்டு வெளிப்பட்டு மனைவியை யழைத்து அடிபெ
ண்ணே நம்மையொரு பொருளாக வெண்ணிவந்துப்
பிரசாதங் கொடுக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளும் வைஷ்
ணவர்கள் இருநூறுபேருக்கு ஆகும்படி தானியமிருக்கி
ன்றதாவென அதற்கம்மங்கை எனது பிராணநாயகரே
அடியாள் தங்களுக்குத் தெரியாமல் தானியத்தை ஒளி
த்துவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேனா இப்படிப் பட்ட
சாதுக்களுக் குபயோகப் படுத்தாமல் வைத்திருப்பதி
னால் பாபம் வந்தணுகுமே யன்றிப் புண்ணியம் சம்ப
விக்குமோ தேவரீர் அடியாளை சோதிப்பது நீதியோ
அன்றியும் யேதாகிலும் பொன்னைச் சார்ந்த ஆபரணங்
களும் நம்மிடத்தினி லிலையே என்று விசனப்படும் மனை
யாளைக் கண்டு தானும் விசனம்பட்டு இதற்கென்னசெய்
வேனென்று பகவானைத் தியானஞ்செய்துக் கொண்டே
கடைவீதிக்குச் சென்று வர்த்தகனொருவனைக் கண்டு
வந்தனந்தந்து ஓஐயா வர்த்தகரே இன்றுதினம் எனது
வீட்டிற்கு இருநூறுபேர் வைஷ்ணவர்கள் வந்து மெத்
தப் பசியினால் வருந்துகின்றார்கள் ஆகையால் அந்தயிரு
நூறுபேர்களுக்கு ஆகும்படி அரிசிபருப்பு முதலாகிய
வஸ்துக்களை கொடுத்து அதுகளுக்கென்ன மொத்தமா
கின்றதோ அந்தத்தொகையை என்மீது பத்துவெழு

Kewiloop Digital Library

திக் கொள்ளும் அத்தொகையைச் சமயோசிதமாகத்
தங்களுக்குக் கொடுக்கிறேனென்று சொல்லி வேண்டிக்
கொள்ள அதற்கு வணிகன் ஐயா கூபாகுபவரே உம்
மிடத்தினில் எந்த ஐயவேசுமில்லாதிருப்பது உண்மையே
யாகிலும் எனக்கொரு காரியம் உம்மாலாகவேண்டிய
தாக விருக்கின்றது அக்காரியஞ் செய்து கொடுங்கிறே
னென்று உம்முடைய வாக்கால் சொல்லுவீரே யாகில்
உமக்கெவ்வளவு அரிசி பருப்பு முதலாகிய சாமக்கிரி
யைகள் வேண்டுமோ அவ்வளவுந் தடையின்றிக் கொடு
க்கிறேன் இப்படி சொற்பமாகப் போவதை விந்தைக்
கடன் வைத்துக்கொண்டு சங்கடப் படுவானேனென்று
வணிகன் சொல்லக்கேட்டு கூபாகுபவர் ஒ வணிகனே
என்னாலாகிற காரியமாக விருக்கும்பக்ஷத்தில் அவசிய
மக்காரியத்தை பகவான் திருவடியின் மேலாணையாகச்
செய்து முடிக்கின்றேன் அந்தவேலை யின்னதென்று தெ
ரியச் சொல்லுமென்றார் அதற்கவ் வணிகன் சந்துஷ்டி
யடைந்து ஒ கூபாகுபவரே யான் கொடுக்கும் சாமக்கிரி
யைகளுக்கு பதிலாக நீர் எனக்கொரு கிணறு வெட்டித்
தரவேணும் இதுக்குச் சம்மதிப்பீரேயாகில் இப்போதே
அரிசிபருப்பு முதலாகியதுங் கொடுக்கிறே னெனக்கே
ட்டு கூபாகுபவர் ஒவணிகரே உமதிஷ்டப்படியேகிணறு
வெட்டித் தருகிறேனென்று சொன்ன மாத்திரத்தில்
அவ்வணிகன் உடனே மிதமற்ற அரிசிபருப்பு முதலாகி
யதுகளையுந் தன்னுசியன்றமட்டில் கொடுத்தான் அவை
களையந்த வைஷ்னவர்கள் இருநூறுபேரும் பெற்றுக்
கொண்டு கூபாகுபவரை வெகுவாகத் தோத்திரம் புரிந்
துக்கொண்டே போயினார்கள்.

இந்தப்படி யந்தவணிகன் தந்த அரிசிபருப்பு முத
லானதுகளைப் பெற்றுக்கொண்டு வைஷ்னவர்கள் போ
யினபின்னர் கூபாகுபவர் மெத்தப் பரமானந்த மடைந்
துச் சாதுக்களுக்கு அமுதுபடி முதலாயினதுங் கொடு
த்த வணிகனை மெத்தவும் புகழ்ந்துத் தன்மனைவியுடன்
வணிகன்வீட்டுப் பிழக்கடையினில் மண்வெட்டி கெட்ட
பாரைகளைக் கொண்டு கிணறுவெட்ட முயன்றார்கள்
அதெப்படியெனில் கூபாகுபவர் பூமியைத் தோண்டிக்
கொண்டிருக்க இவர் மனைவியாகிய புரியென்னும் பேரு
டையமாது மண்ணைச் சுமந்துக்கொண்டு விரைவாகச்
சென்று வெளியிற்போட்டுக்கொண்டிருந்தனள் இப்படி
இவ்விருவரும் கிணறு வெட்டிக் கொண்டே வெகு
நாள் விடாமற் செய்துவர ஒருநாள் அக்கிணற்றினில்
ஊத்துண்டாகி ஜலம் பெருகிவர அப்போது புரியான
வள் மண்ணைத் தட்டினில் வாரிப் போட்டுக்கொண்டு
வெளியில் வந்தமாத்திரத்தில் களிப்பான மண்ணாகியிரு
ந்தபடியாலும் இருந்தாப்போலிருந்து அக்கிணறு இடி
ந்து விழுந்தது அதைக்கண்டு புரியானவள் வாயிலும்
வயிற்றிலு மடித்துக்கொண்டு ஒ பிராணநாதரே அடியா
ளைத் தனியேவிடுத்து இக்கிணற்றினுள் ளகப்பட்டு மடிந்
துப் போயினீரோ அப்பிரமதேவன் கிணற்றிற்குள்ளக
ப்பட்டு மாய்ந்து போகும்படி தங்கள் தலையினிலெழுதி
விட்டானோ அந்த எழுத்தை எப்படிப் பட்டவர்களா
லும் மாத்திக்கொள்ளத் தரமாகுமோ ஆகமாட்டாதே
ஐயோ நானினி என்னசெய்வேன் எப்படி உயிருடனிரு
ப்பேன் எவ்வாறு துக்கத்தைப் போக்குவேன் யாரும
ற்ற அனாதியாகினேனே பகவான் கிருபை யிம்மட்டில்
தானோ இருந்தது இருநூறுவைஷ்னவர்களுக்கு ஆகும்
படி அரிசிபருப்பு முதலாகிய சாமக்கிரியைகள் வணிக
னிடத்தினில் வாங்கிக் கொடுத்த கிரயத்துக்காக கிணறு
வெட்டிக் கொண்டிருந்த பலனிதுதானோ உபகாரஞ்செ
ய்ய முயன்ற என் கணவருக்கு அபகாரமாகிய உயிர்ச்
சேதம் வந்ததுமன்றிக் கணவன் முகத்தைப் பார்ப்பதற்
கில்லாமற் போயிற்றே ஒ என்னுயிர்க்குத் தோழரே
கொடும்பாவியாகு மிவளுடைய முகத்தைப் பார்க்கலா
காதென்று மண்ணிற்குள் ளொளித்துக் கொண்டீரோ
இப்படிக்கிக் கலங்கியழுகிற யென் முன்னம் தேவரீர்
வந்து தெரிசனந்தந்து வாயைத் திறந்தொரு வார்த்தை
பேசலாகாதோ பேசினால் பெருந்துக்கம் சம்பவிக்குமெ
ன்று வாயைத் திறவாமல் மண்ணுக்குள் ளிருக்கின்றீ
ரோ யென்று பலவாறு துக்கப்பட்டழுவதை வணிகன்
கேட்டு உடல்பதறி ஒகோ கிணர்வெட்டிக் கொண்டிரு
ந்த குபவருக்கு என்னமோ மோசம்வந்துசம்பவித்தாற்
போலிருக்கின்ற தெனக்கருகி பத்துமனிதர்களை அழை
த்துக்கொண்டு கிணற்றினருகினில் வந்துபார்த்து மெத்
தப்பயந்து ஜலமட்டத்தி லிருந்துமேல்மட்டம் வரைக்
கும் நான்குபக்கமும் இடிந்து மண்மூடிக் கொண்டிருப்
பதைக் கண்டு ஆஹா ஆஹா கூபாகுபவர் உருவகப்ப
டாமலேயே அப்போதே உயிர்விட்டிருப்பார் அவரைச்
சீக்கிரத்தினில் வெளிக்குக்கொண்டுவரலா மென்றாலோ
மண்ணையெடுத்து வெளியில் கொட்டுவதற்கே வெகு
நாள்களாகும் இதற்கென்ன செய்கிறது அந்தக் கூபா
குபவர் முன் ஜென்மத்தினி லெந்தகர்மஞ் செய்தாரோ
அந்த கர்மத்திற்குத் தக்கபடியே நடந்துவிட்டது ஒஅம்
மணி நீ இதைப்பற்றி எத்தனை நாளிருந்து துக்கப்
பட்டுக்கொண் டிருந்தபோதிலும் மண்ணோடு மண்ணாய்
மாண்டுபோயின நினது கணவன் உயிர்பெற்று வரப்
போகிறதில்லை யாகையால் நீ யுனக்குண்டாகிய விசன
த்தை விடுத்து உன்னுடைய மனக்கேகுவது மெத்த
நலமென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தப் புரியென்னு மங்
கை யான் பரதேசியைப்போல அனாதியாகினேனேஎன்
றுசொல்லி யழுதுக்கொண்டே தன்வீட்டை யடைந்து
பதினாறு நாள்களும் மெத்தத் துக்கப்பட்டுக்கொண்

Koviloor Digital Library

டிருந்து கருமஞ் செய்யாமலும் மங்கள சூத்திரத்தை வாங்காமலு மிருக்குமபடி ஸ்ரீஹரியானவர் அம்மங்கையினுள்ளத்தைச் சிதறவிட்டுக் கொண் டிருந்தமையால் அந்தப் புரிபென்னு மாதும் தன்கணவனுக்குக் கருமஞ் செய்விக்காமலும் மங்கள சூத்திரத்தை வாங்காமலுமிருந்தனள் இப்படிக்குச் சிலநாள் கடந்து போயினபின்பு அம்மங்கையும் இன்னு முள்ளவர்களும் அந்த கூபாகுயவரை மறந்து விட்டார்கள்.

இவ்வண்ணம் யாவரும் அந்தக் கூபாகுபவரை யாவருமறந்து ஒருவருடங் கடந்துவிட்டது அக்கிணறும் பூமிமட்டந் தூர்ந்து யாவரும் அதின்மேல் நடந்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள் இப்படிக் கிருக்கையில் வழிப்பிரயாணிக ளொருநாளங்கு வந்திரங்கிச் சமையல்செய்து யாவரும் புசித்துப் பசியாறி இரவுவந்தவுடனே அவர்கள் வரிசையாகப் படுக்கை போட்டுக்கொண்டு படுத்திருக்கையில் அங்கு பூமிக்குள்ளாகத் தாள மிருதங்கம் வீணைத்தம்பூர் முதலானதுகளுடன் சேர்ந்துக்காதுக்கினிமையாக நல்ல சொர சாவித்தியங்களின் ஓசையுண்டாகக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்துக் கொண்டே நித்திரை செய்து விடியற்கால மாயினவுடனே யாவருமெழுந்து ராத்திரி படுக்கையினில் கேட்டிருந்த விந்தையை அவ்வூராருடன் சொல்ல அவர்களுங்கேட்டு இன்றிரவுக் கிவ்விடத்திற்கு வந்து அந்த சுனாதத்தைக் கேழ்க்க வேணுமென்றுக் கருதிச் சென்று பகற்பொழுதைப் போக்கிஇரவு வந்தவுடன் அவர்களங்குவந்து படுத்திருக்கையில்வீணை முதலாகிய கருவிகளுடன் சுனாதமாக சொரசாயித்தியங்கள் ஓசைப்படக்கேட்டு ஆனந்தித்து இதுவிந்தையினும் விந்தையாகுமென்று சொல்லிக்கொண்டே சென்றுமறுநாளுதையகால மாயினவுடனே இவர்களவ்வூரா ரெல்லோருக்கு மிந்த விந்தையைத் தெரியப்படுத்த அவர்களுங் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு யாவரும் ஒன்றுகூடிவந்து சுனாதத்தைக் கேட்டுப்போயிக்கொண் டிருந்தார்கள் இப்படியிவர்கள் செவிபாரக்கேட்டு ஒருவரோ டொருவர் சொல்லிக்கொண் டிருந்தமையால் இச்செய்தி யவ்வூரெங்கும் பரவியதால் இச்செய்தியை அன்னகரத்தை யாளும் அரசன்கேட்டு அவ்விடத்திற்குத் தன் பரிவாரத்துடனே வந்து ஆர்த்தியாகப் பாடும் ஹரிகீர்த்தனைகளாகும் சுனாதத்தைக் கேட்டுப் பரமானந்த மடைந்து அங்கிருக்கும் ஜனங்களை நோக்கி இங்கு இந்தவிந்தையாகும் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகள் கோஷிப்பதற்கு காரணம் யாது இந்த விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுங்களென்று கேழ்க்க அதற்கவர்கள் ஓமாந்தர்களாகு மெங்களையாண்டருளும் வேந்தனே ஒருவருடத்திற்கு முன்னம் இருநூறு வைஷ்ணவர்கள்வந்து கூபாகுயவரைக் கண்டு பணிந்து நாங்கள் இருநூறுபேர்கள் யாத்திரைசெய்துகொண்டு இங்குவந்தோம் வந்தவிடத்தில் ஆகாரமின்றிப் பசியினால் அவர்கள் மெத்தவுந் தவிக்கிறபோது சிலவணிகர்கள் அவர்களை யழைத்து இக்கிராமத்தினில் கூபாகுபவரெனுமொரு சாது விருக்கின்றார் அவரை நீங்கள் போய்கண்டால் அவருங்களுக்கு எதேஷ்டமாகப்பிரசாதங் கொடுப்பாரென அவர்களு மந்தப்படியே கூபாவிடஞ் சென்றுப் பிரசாதங்கேழ்க்க அந்தக்கூபா குயவர் அந்த இருநூறு வைஷ்ணவர்களை யழைத்து கொண்டு வந்து அவ்வீட்டினிலிருக்கும் வணிகனுக்கு அவர்களைக் காட்டி அரிசி பருப்பு முதலாகிய வஸ்து சம்பாரங்களை இவர்களுக்குக் கொடுப்பீரே யாகில் அதற்குண்டான பொருளை யான் கொடுத்து விடுகிறேனென்று வேண்டிக் கொள்ள அவ்வணிகன் கேட்டுச் சந்துஷ்டி யடைந்துக் கூபாகுயவரை நோக்கி ஓ ஐயா சாதுவே உமக்குக் கடனில்லாமல் வேண்டியவஸ்து சம்பாரங்களைக் கொடுக்குரேன் அதற்கு பதிலாக என்வீட்டின் பிழக்கடையில் ஒரு கிணறு வெட்டிக் கொடுத்துவிடுமென்று சொல்லக் கேட்டு கூபாகுயவர் சந்தோஷசித்தராகி ஓ வணிகரே உமதிஷ்டப்படியே கிணறு வெட்டித்தருகிறேன் இவர்கள் மெத்தப்பசியினால் வாடுகின்றார்கள் ஆகையால் சீக்கிரமிவர்களுக்கு அரிசி பருப்பு முதலாகிய சம்பாரங்களைக் கொடுத்தனுப்புமென உடனே அவ்வணிகன்அந்த இருநூறு வைஷ்ணவர்களுக்கும் யதேஷ்டமாக அரிசி பருப்பு முதலானதுகளுங் கொடுத்தான் அதுகளையந்த வைஷ்ணவர்கள் பெற்றுக்கொண்டு பலவாறு கூபாகுயவரைப் புகழ்ந்துக்கொண்டே போயினார்கள்.

இந்தப்படி வணிகன் தந்த அரிசிபருப்பு முதலானதுகளும் பெற்றுக்கொண்டு வைஷ்ணவர்கள் போயினபின்பு கூபாயகுபவர் தன் மனைவியுடன் கிணறுவெட்டிக்கொண்டு போகிறபோது நீர்மட்ட முண்டாகி ஊத்துப் புறப்பட்டது அதைக்கண்டு கூபாகுயவர் செய்வன திருந்தச் செய்யென்ற ஔவையார் மொழிக்கிணங்க மேலும் கொஞ்சம் ஆழமாகவெட்டிவிட்டால் எந்தகாலமும் ஜலம் புஷ்களமாக விருக்குமெனக்கருதி வெட்டிக் கொண்டே யிருக்கையில் தடாலுமென அக்கிணறு நான்குபக்கமும் இடிந்து கூபாகுயவர்மீது விழுந்து அதனாலந்தக்கூபாகுயவர் இறந்திருப்பாரென்று நிச்சயித்து மண்ணை யப்புரப்படுத்திக் கூபாகுயவரை வெளிப்படுத்துவதற்குக் கூடாமையால் யாவரும் விசனப்பட்டுகொண்டே தங்கடங்கள் அகம் புக்கிருந்தார்கள் இப்படிஒரு வருடங் கடந்துபோகவே ஒருநாள் பாட்டைசாரிகள் அங்கு வந்திரங்கிச் சமைத்து அவர்கள் புசித்து வரிசையாய் படுக்கை போட்டுக்கொண்டு நித்திரை செய்துக்

Koviloor Digital Library

கொண்டிருக்கையில் இங்கு பூமிக்குள்ளிருந்து செவிகளுக் கின்பமாக சகலகருவிகளுடன் ஸ்ரீஹரி கீர்த்தனைகள் சுனாதமாகக்கேட்டு அவர்கள் ஊராருக்குந்தெரியப்படுத்த அவர்களும்வந்து பரிக்ஷித்துத் தினந்தோறும் அங்குவந்து சுனாதத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு போகிறபோது ஒருவருக்கொருவர் இவ்வதிசயத்தைப் பேசிக்கொண்டு போனதால் யாவருக்குந் தெரியவந்தது மல்லாமல் அவ்வூரையாளும் அரசனுமறிந்து பரிக்ஷிக்கவேணுமென்று அங்குள்ளவர்களை விசாரித்துப் பூர்வத்தில் நடந்ததையுணர்ந்து அரசன் இந்தவதிசயத்தைப் பரிசோதித்துப் பாராமல் உண்மை தெரியமாட்டா தெனக்கருதி அவ்வரசன் சிலவேலைக்காரர்களை வரவழைத்து அந்தக்கிணற்றை முன்போல வெட்டுங்களென்றுக் கட்டளையிட்டான் அவர்களும் அந்தப்படியே கெட்டப்பாறை மண்வெட்டிகளைக் கொண்டு வெட்டி மண்ணை அப்புறம் படுத்திக் கொண்டே போகையில் அக்கிணற்றிற்குள் ஸ்ரீஹரி விக்கிரகத்தின் எதிரில் நின்றுக் கொண்டு தன்னைமறந்துப் பாடியாடிக் காமக்குரோதலோபமோகமதமாச்சரியங்களை விடுத்து ஸ்ரீஹரியின் திருவடிகளே தனக்குத் தஞ்சமென் றடுத்து விஷயாந்தரங்களில் சலந்தொடுத்து மனோவாக்கு காயங்களை பகவானுக்குப் பலிகொடுத்து நிச்சலபக்தி செய்துக் கொண்டிருக்குங்கூபாகுயவரைக்கண்டு அரசன் முதலாகச் சகலரும் அதிசயித்து இதுமேலாகிய சுகமாகும் இப்படிப்பட்டநிலை யிவருக்குண்டா யிருப்பதை யோசிக்குமிடத்தில் இவரைப் பகவானென்றே கருதி நாமனைவருந் தொழவேண்டுமென்றுசொல்லி அரசன் அந்தக்கூபாகுயவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்தார் அதைகண்டுயாவரும் அவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்தார்கள் அப்போது அரசன் யாவரையும் நோக்கி இவர் கேவலமாகிய மனிதரல்ல சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியே யாகுமென்று சொல்லி அந்தக் கூபாகுயவரை நோக்கி ஓசுவாமி தயவுசெய்து வெளியில் வரவேணுமென்று வேண்டிக் கொண்டார் அந்தப்படியே கூபாவும் அரசனிஷ்டப்படி வெளிப்பட்டு வந்துப் பூமியின்மீது நிற்க அப்போது அனேக ஜெனங்கள் வந்து கூபாகுயவரைக் கண்டு பணிந்து ஓசுவாமி ஒரு வருடகாலமாக எப்படி இக்கிணற்றிற் குள்ளிருந்துகொண்டு உயிருடனிருந்தீர் நாங்களெல்லாம் உறந்துவிட்டீரென்றல்லோ யெண்ணியிருந்தோம் நீரிக்கிணற்றிற்குள் உயிருடனிருந்ததை யோசிக்கில் உமது மகத்துவத்தை யெங்களால் புகழத்தரமோ வென்று வெகுவாகத் துதி செய்ய அப்போது அரசன் சிற்பிகளை வரவழைத்து இங்கு பெருத்த மடமொன்றுக் கட்டவேணும் அதற்கு எவ்வளவு திரவியம் வேண்டுமோ அதை கணக்கிட்டுக் கொண்டு வருவீர்களேயாகில் அக்கணக்கின்படி உங்களிடம் திரவியத்தைக் கொடுத்து விடுகிறேன் அதைப் பெற்றுகொண்டு இத்தனைநாளில் மடத்தைக்கட்டி முடிக்கிறோமென்று ஒருகெடுவிட்டு அக்கெடுவுக் குள்ளாக முடிக்காவிடில் உங்களுக்குத் தக்கதண்டனை விதிப்பேனென்று நேமிக்கக்கேட்டு அந்தசிற்பிகளும் தீர்க்கமாக யோசித்து அரசனை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

கேளும் வேந்தர்கோமானே இனி வரப்போகிறது மழைக்காலமானதால் அப்போது வேலைகள்செய்யமுடியாது தாங்களோ வெகு துரிதப்படுகிறீர் ஆகையால் இக்கட்டடம் இரண்டு வருடத்திற்குள் முடித்து கொடுக்குறோமெனக்கேட்டு அரசன் உங்க ளிஷ்டப்படியே இரண்டு வருடத்திய கெடுவுக்கு சம்மதித்தேன் இக்கெடுவிற்குள் முடிக்காவிடில் தக்கசிக்ஷை விதிப்பேனென்றுச் சொல்லி அவர்கள் போட்ட கணக்கின்படிக்குப் பொருளைக் கொடுத்துவிட்டுக் கூபாகுயவரை அழைத்துக் கொண்டுபோய் தன் அரண்மனையைச் சேர்ந்துத் தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டு போஷித்துவந்தார் அப்போது கூபாகுயவர் ஸ்ரீஹரிதியானஞ் செய்வதில் கிஞ்சிற்றேனும் குறைவின்றி பக்திசெய்து சிற்பிகள் மழைகாலம் வருகிறதென்றும் இந்தமழைகாலம் நாலுமாசம் போனபின்பு வேண்டிய சாமான்களைக் கொண்டு வேலையாரம்பிக்க யோசித்தார்கள் அப்போது மேகங்கள் கூடிக்கொண்டு வெள்ளைக்காடாய் விடுமென்றுக் கருதி தங்கடங்கள் அகம்புக்கிருக்கிற போது பெருத்த காத்துண்டாகி மேகங்களைக் கலைத்துவிட்டன இந்தப்படி தினந்தோறும் மழை வருவதைப்போலச் சகலரும்பிரமிக்கும்படி மேகங்கள்கூடி மழை பெய்யாமலே ஏச்சிவிட்டது அதனாலந்தசிற்பிகள் வீண்காலம் போயிற்றே யென்று வருத்தப்பட்டு உடனே தெளிந்து இனிநாம் வெறுமனே யிருக்கக்கூடாது அப்படிக் கிருப்பமேயாகில் அரசனால் தெண்டனைக் குட்படும்படியாக நேரிடுமென்றுத் தீவிரப்பட்டு அரசன் கொடுத்தப் பொருளைக் கொண்டு கற்கள் சுண்ணம் முதலாகிய சாமான்களைக் கொண்டுத் தயார் செய்துக் கட்டடம் ஆரம்பித்தார்கள் கடக்கால் வெட்டியதுகளைத் தூத்து பூமிமட்டந்துக்கு மேல்கட்டடங் தொடங்கிக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறபோது விடாமழை பெருங்காத்துமாக மூன்றுமாதகாலம் அடித்ததனால் கட்டடவேலைகள் செய்வதற்குக் கூடாமற் போயிற்று அதனால் சிற்பிகள் மெத்த விசனங்கொண்டு அரசனுக்கு நாம்சொன்ன கெடுவு தப்பிப் போகிறதா யிருக்கின்றதே இதற்கென்ன செய்கிறதென்று யோசித்து ஒன்றுந் தோன்றாமல் முன்ஜென்மத்தினி லெந்தகர்மஞ் செய்தோமோ அந்த கர்மத்தை இந்த ஜென்மத்தினி

Koviloor Digital Library

னுபவித்தே தீரவேணும் எங்கேயோடி யொளித்தபோதிலும் விடமாட்டாது இனி இதைப்பற்றி யோசிப்பதில் பலனில்லை நாம் கூடிய முயர்ச்சியுடன் சீக்கிரமாகவேலைகளைச் செய்துக் கொண்டு வருவோம் பகவானுடைய கிருபையின்படி நடக்கட்டுமென்று துணிந்து அந்தசிற்பிகள் வெகு சீக்கிரமாகவே வேலைகளைச்செய்து நிராவிகளையேத்தி தளத்தின் வேலைசெய்து முடிவாகிறதற்குள் அரசன் சிற்பிகளுக்குக் கொடுத்த கெடுவுதவிர்த்து விட்டபடியால் அப்பூபாலன் அச்சிற்பிகளை வரவழைத்து விசாரணைசெய்து தண்டனைவிதிக்க முயலுவதை அருகினிலிருந்த கூபாகுயவர் உணர்ந்து வேந்தனை நோக்கி ஒ அரசனே நீர் இவர்கள்மீது சினந்து கெடுவுதப்பியதற்கு தண்டனைவிதிக்க வேண்டாம் இதுதெய்வச் செயலாய் நாள்கடந்து போயினதற்கு இவர்கள்மீது குற்றமில்லை இதை யோசிக்காமல் தண்டிப்பது நீதியல்லவெனக் கேட்டு அரசன் ஆதியில் பேசியமுடிவின்படி இவர்கள் மடத்தைக்கட்டி முடிக்காதபடியால் இவர்களுக்கு அவசியம் தண்டனை விதிக்கவேண்டியதே அப்படிப்பேசி முடிக்காமல் சாதாரணமாக விட்டிருந்தால் இவர்களைத் தண்டிக்கவேண்டிய காரணமேயில்லை அன்றியும் இவர்களே ஒத்துக்கொண்டு வேலைக்குடன் பட்டமையால் அவசியமிவர்களை தண்டிக்க வேண்டியதே என அதற்கு கூபாகுயவர் ஒ அரசனே இந்தசிற்பிகள் ஆதியிலும்மிடம் ஒப்புக்கொண்டது உண்மையேயாயினுங் காலந்தப்பி இவர்கள் குறித்த காலத்தினில் மழை பெய்தபடியால் இவர்கள்மீது குற்றமில்லை மழைபெய்வதும் பிரசவிப்பதும் தெரிந்துச் சொல்ல யாவர் வல்லவர்கள் ஒ வேந்தனே முன்னம் சாக்ஷாத் கிருஷ்ணபரமாத்துமா பாண்டவர்கள் நிமித்தியம் மயனென்னுந் தச்சனை யழைப்பித்து இவடத்தினில் நூதனமாக ஒருகட்டடம் யேர்ப்படுத்த வேணுமென்று சொல்லக்கேட்ட தக்ஷணம் அந்தமயன் மனதில் நினைத்தமாத்திரத்தில் நூதனசிருஷ்டி யுண்டாகியது அன்றியும் துவாபரயுக மாகையால் நினைத்தமாத்திரத்தில் சிருஷ்டியாயிற்று அதுபோல இப்போதுநினை மாத்திரத்திற் சிருஷ்டிசெய்வது அருமை இது கலியுகமாதலால் கைகளாற்செய்தே முடியவேணும் இதையோசியாமல் அவசரப்பட்டு இவர்களைத் தண்டிப்பது ஞாயமல்லவென அதற்கு வேந்தன் ஒ சுவாமி கூபாகுயவரே இவர்கள்முன்னங்கெடுவுக்கு ஒப்புகொள்ள மாட்டோம் எத்தனைநாளைக்கு முடியுமோ எங்களுக்குத் தெரியமாட்டாது எங்களால் கூடிய சீக்கிரமாகச் செய்கிறோமென்று சொல்லி விட்டிருப்பார்களே யாகில் இவர்கள்மீது குற்றமில்லை அப்படிக்கிச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளாமல் ஒப்புக்கொண்ட தோஷத்தால் இவர்களை அவசியம் தண்டிப்பதே விதியென்று சொல்லி மெத்தச்சினங்கொண்டு அங்கிருந்த தூதர்களை நோக்கி அடா தூதர்களே இதோ நிற்குமிந்த சிற்பிகளை யழைத்துக்கொண்டு போய் காவலில்வைத்து வரக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டான் அந்தப்படியே அவர்களும் அந்த சிற்பிகளைக் கொண்டுபோய் காவலில்வைத்து வந்து அரசனுக்கறிவித்துப் போயினர்கள்.

இவ்வாறு அரசன் கட்டளையின்படி சிற்பிகளைக் காவலில் வைத்துத் தூதர்கள் போயினபின்பு கூபாகுயவர் அரசனை நோக்கி ஒ வேந்தனே இப்போது காவலில் வைத்த சிற்பிகள் கட்டடவேலை யெவ்வளவு முடித்திருக்கின்றார்களோ அதை நாம் போய் பார்த்துவருவோம் வாருமென அரசன் சம்மதித்துக் கூபாகுயவர் பின்சென்றுக் கட்டடத்தைப் பார்த்து எல்லாவேலைகளும் முடிந்து சமபுரோக்ஷணைக்குத் தயாராக விருப்பதை யுணர்ந்து ஒ சுவாமி கூபாகுபவரே கட்டடவேலைகள் யாவத்தும் முடிந்து வெகு அழகாக விருக்கின்றதே இந்தச் செய்தியை நம்மிடத்திற் சொல்லாமல் இன்னமும் முடிவாக வில்லையென்று சொல்ல வேண்டிய காரணமென்ன இதை யான்வந்து நேரில் பாராமலே சிற்பிகளை சிறையில் வைத்தேனே இந்த தோஷத்திற்கு யானென்னசெய்வேன் அப்போதே யவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டாமென்று தாங்கள் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேளாமல் மறுத்துவிட்ட மகாபாவியாகினேனே இக்கட்டடம்முடிவாயிற்றென்று தெரியாமற் போனேனே தங்கள்வாக்கை மறுத்து அபசாரப்பட்டக் கொடிய பாதகனாகிய வென்னை இந்த வாளாயுதத்தினு லிரண்டு துண்டாகும்படி வீசியெறிந்துவிடும் சுவாமியென்று தன்னிடையி லிருக்கும் வாளாயுதத்தை யுருவி கூபாகுயவரிடங் கொடுத்து அவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்திராமற் கிடந்தான் அப்படித் தன் திருவடிகளில் விழுந்து கிடக்கும் அரசனை அந்தக் கூபாகுயவர் தன் கரங்களா லெடுத்து ஆலிங்கனஞ் செய்துக்கொண்டு ஒஅரசனே நீரேன் வீணில் பிராணனை விடத்துணிந் திருக்கின்றீர் வேண்டாம் அவரவர்கள் செய்த வினையின்படி யனுபவிக்கவேணுமென்று சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன அந்தவினையின்படி சிற்பிகளும் பூர்வத்திற்செய்த கர்மபலன் இப்போதவர்கள் காவலில் இருக்கும்படி நேரிட்டது அன்றியுங் கட்டடம் வேலைமுடியாமல் அரைகுறைவா யிருந்தது உண்மையே ஆகிலும் பகவானுடைய கிருபையால் முடிவானதுபோல இப்போது உன் கண்களுக்கு புலப்படும்படிச் செய்தாரே அன்றிக் கட்டடம் இன்னமும் முடிவாகவே யில்லை இந்தரகசிய மிப்படிக்கிருக்க இதையறியாமல் நீ கவலைப்படுகின்றாய் இக்கவலையைவிட்டொழித்து திடச்சித்தனாகி விரைவாகச்சென்றுக் காவலில்

Koviloor Digital Library

லைத்திருக்குஞ் சிற்பிகளை விடுப்டைபயே யாகில் இக்கட்
டடம் பகவானுடைய கடாக்ஷத்தினலே முடிவாய் விட்
டதென்றே யெண்ணக் கடவாய் மேலும் அந்த சிற்பி
கள் மெத்தவும் யோக்கியர்கள் உனக்குச் சொன்ன கெ
டுவு தப்பிப்போய் விடுகிறதென்று மிகவும் பயந்துவேலை
கள் அதிக திருத்தமாய் செய்திருக்கின்றார்கள் ஆகை
யால் அவர்களைச் சாமானியர்கள் என்றுக் கருதவேண்
டாம் பகவானுக்குகந்த பக்தர்களென்றே கருதி யவர்
களை வணங்கி யிணங்கக் கடவாயென்ற கூபாகுபவர் வச
னத்தைக் கேட்டு அரசன் மெத்தவுஞ் சந்துஷ்டி யடை
ந்து நிற்க உடனே கூபர்குயவர் வாளாயுதத்தை அரச
னிடமீந்துப் போய் வாருமென்ன அரசனும் வாளாயுத
த்தைக் கைக்கொண்டு உறையிற் போட்டு ஓசுவாமிஇனி
யறைக்கணப் பொழுதேனும் தேவரீரை விட்டுப் பிரிந்தி
ருக்கமாட்டேன் அன்றியுந் தங்கள் வசனத்தை மறுத்து
எப்படிப்பட்ட காரியமேனுஞ் செய்யமாட்டேன் என்
குலத்திற்குத் தெய்வமாக வந்து தோன்றிய சத்குருநா
தரே என்னுயிர் நீங்கினும் உம்மைவிட்டுத் தனித்திரு
க்கமாட்டேன் ஆதலால் தாங்களும் என்னுடன்வந்து
அச்சிற்பிகளைக் காவலில் நின்றும் விடுவித்து அடியேனு
க்கு நல்ல வாக்கியங்களை உபதேசித்துக் கொண்டிருக்க
வேண்டுகிறேன் என்ற அரசனுடன் அந்தக் கூபாகுயவ
ருஞ் சென்றுக் காவலிலிருக்கும் சிற்பிகளை விடுவித்து
அந்தப் புரத்திற்குச் சென்று அநுட்டானங்களை முடி
த்து அரசனை யழைத்துக்கொண்டு மடத்தி னிடஞ்
சென்று சிற்பிகளை வரவழைத்து சம்புரோக்ஷணை செய்
து அச்சிற்பிகளுக்குத் தக்க மரியாதைகளை நடத்தி
அம்மடத்துக்குட் புகுந்து அதில் உன்னிதஸ்தானத்தி
லிருந்துக் கொண்டு அரசனால் கொடுக்கப்பட்ட தன
தானியங்களைக் கொண்டும் இன்னுமுள்ள தனிகர்களா
லனுப்பப்பட்ட தானிய சம்பத்துகளைக் கொண்டும்
பிராமணர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் எப்போது மில்லை
யென்று சொல்லாமல் யாவருக்குந் தினந்தோறும் பிர
சாதமளித்துக் கொண்டு மிருக்கிறபோது அரசனுந்
தினந்தோறும் வந்து கூபாகுயவரை தெரிசித்துக் கொ
ண்டு போவார்.

இந்தப்படிக்கி தினந்தோறும் அரசன்வந்து கூபா
குயவரைச் சேவித்து அங்கிருக்குஞ் சிப்பந்திகளை யழை
த்துப் பிராமண போஜனத்திற்குக் குறைவா யிருக்குங்
வஸ்துக்களைத் தெரிந்துவந்து அனுப்பிக்கொண்டே யிரு
ப்பார் இப்படிக் கிருக்கையில் கூபாகுயவரும் ஹரிகதை
காலக்ஷேபஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கையில் அநேகப்
பிரஜைகள் அங்குவந்து ஹரிகதையைக் கேட்டு ஆனந்
தித்துப் போயிக்கொண் டிருக்கையில் ஒருநாள் கூபா
குயவர் மனையாளாகிய புரியென்னும் பேருடைய மாது
அவர்களைக் கண்டு பணிந்து ஓ ஐயமாரே நீங்களெல்
லோரும் எங்குபோய் வருகிறீர்களென்று வினவ அதற்
கவர்கள் ஓ அம்மணி தங்கள் நாயகராகிய கூபாகுயவர்
சிலநாளாய் அரசன் கட்டிய மடத்திலனேக சிஷர்கள்
சூழ ஹரிகதை காலக்ஷேபஞ் செய்வதைக் கேட்டு வரு
கிறோ மெனக்கேட்டு அந்த புரியெனு மங்கை ஆச்சரி
யப்பட்டு கிணறிடிந்து விழுந்து மண்ணுக்குள் ளகப்ப
ட்டு மடிந்துபோயின எனது கணவன் எப்படி உயிர்
தப்பிவந்தார் நீங்கள் சொல்லுவது கேலியா யிருக்கிற
தென அதற்கவர்கள் ஓ அம்மணி சாக்ஷாத் ருக்குமணி
பிராட்டிக்கி நிகரான தங்களிடத்தில் கேலிபேசினலெங்
கள் நாக்குக ளற்றுவிழாதா ஒருக்காலும் நாங்கள் பொ
ய்சொல்ல மாட்டோம் தாங்களவரைப் பார்க்கவேணு
வென்றாலுஞ்சரி அல்லது அவரை ரூபில் தங்களுக்காட்
டுங்க ளென்றாலும் இப்போதே எங்கள்பின் தாங்கள்வந்
தால் ரூபில் அவரைக் காட்டுகின்றோ மென அதற்கம்
மாது சம்மதித்து அவர்கள் பின்செல்ல அவர்களும்
அம்மாதை யழைத்துச் சென்று மடத்தை யடைந்து
அங்கு உன்னிதஸ்தானத்தினி லனேக சிஷர்கள் உபசரி
க்கச் சயனித்துக் கொண்டிருக்குங் கூபாகுயவரைக்
காட்டி ஓ அம்மணி உனது கணவனிதோ வாருமென,
அம்மாதுங் கண்டு தன்னுடைய கணவனென்றுணர்ந்து
திடுதிடென்றோடி அவர் திருவடிகளில் விழுந்துபணிந்து
ஓ என்னுயிர்க் குயிராகிய மணவாளரே அடியாளைத்
தனியே யலையவிடுத்து இத்தனை நாளெங்கு போயிருந்
தீர் இப்படியுஞ் செய்வது தங்களைப் போன்ற சாதுக்க
ளுக்கு நீதியோ என்று பிரலாபித்து உடனே ஓசுவாமி
அடியாள்செய்த கர்மபலனை அடியாளே யனுபவிக்கவே
ண்டிய முறைமை சாஸ்திரங்களு மப்படியே முறையிடு
கின்றன வென்று பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருந்
தும் என்னுடைய அஞ்ஞானத்தினால் தெளிவின்றி யே
தேதோ பிணத்திவிட்டேன் இந்த அபசாரத்தை மன்
னித்தருள வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்
கந்த கூபாகுயவரும் சந்துஷ்டி யடைந்தவராகி ஓ பெ
ண்ணே நீ இன்றுமுத லிம்மடத்தைச் சுத்தி செய்துக்
கொண்டு பிராமணர்கள் படைக்கும் பிரசாதத்தை
யுண்டு சுகமுடனிருக்கக் கடவாயென்று நேமிக்க அதற்
கம்மாதும் மகா பாக்கிய மென்றுசொல்லி அன்றுமு
தல் அம்மடந்தைச் சுத்தஞ் செய்துக்கொண்டு பிராம
ணர்கள் கொடுக்கும் பிரசாதத்தை வாங்கி யுண்டுக்
காலங் கழித்துக் கொண்டிருந்து ஒரு நாள் தன்
பிராணநாயகரை நோக்கி ஓ சுவாமி இன்றுமுதல் பிரா
மணர்களன்னியில் மைத்தவர்களுக்கு அடியாள் பிர
சாதஞ் செய்து பகுந்து வருகிறேனென. அதற்கந்தக்

Koviloor Digital Library

கூபாகுயவர் அந்தப்படியே செய்துக் கொண் டிருமெ
ன்று நேமித்தார் அம்மங்கையும் மடத்திற்கு வரும்
சாதுக்களுக்குப் பாகஞ் செய்துப் படைத்துக்கொண்டி
ருந்தனள்.

அவ்வாறு அந்தப் புரியெனு மங்கை சிலவருட
காலஞ் சாதுக்களுக்குத் தினந்தோறும் பிரசாதஞ்
செய்துப் படைத்துக் கொண் டிருக்கிறபோது ஒரு
நாளிந்த புரிக்குச் சொந்த பந்துக்கள் சிலபேர்கள்
அங்குவந்து புரியைக் கண்டார்கள் புரி யவர்களைக்
கண்டு மரியாதை செய்து ஆதரணை செய்து பலவிதமாக
உபசரித்து இருக்கும்படிச் சொல்லி அவர்களுக்கு வே
ண்டியப் பிரசாதமும் பாலுமெடுத்து வேரோரிடத்தி
னில் வைத்து பத்திரப்படுத்தி வைத்துவிட்டு வந்த
ஏழைப்பரதேசிகளுக் கெல்லாம் அன்னம் பரிமாரியா
வரும் புசித்துப் போயினபின்பு இலைகளை யெடுத்துப்
போட்டு எச்சலுக்குச் சாணந் தெளித்து மொழுகி
விட்டு வெளிக்குப்போய் வரலாமென் றுன்னிப் போயி
னள் அப்போதொரு சாது வந்து கூபாகுயவரை
நோக்கி ஓ சுவாமி மெத்தப் பசியாக விருக்கின்றது
அன்னம் போடவேணுமென்று மெத்தச் சங்கடப்படுவ
தைக் கேட்டு கூபாகுயவருக்கு பூததயை பச்சாத்தா
பம் பிறந்து தானே எழுந்திருந்து பரிமாறும்பொ
ருட்டு பாகசாலைக்குச் சென்று பார்க்கும்போது அன்
னம் பருப்பு முதலாகியது மொன்றேனு மில்லாமை
யால் யாவத்தும் ஆய்விட்டதெனக் கருதி மைத்தோ
ரிடத்திற்குச் சென்று அங்கு மூடிவைத்திருப்ப தென்
னவென்று திறந்து பார்க்க அதிலன்னமும் பாலும்
வேணமட்டு மிருக்கக் கண்டு பசியுடன் வந்திருக்குஞ்
சாதுவை அழைத்து அப்பிரசாதத்தில் அவருக்குவே
ண்டியமட்டும் பரிமாரிப் பாலைவிட்டுப் புசியுமென்று
சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் இன்னுஞ்சில சாதுக்
கள் வந்தார்கள் அவர்களையும் ஒக்காத்தி மைத்தப்
பிரசாதத்தை யெல்லாம் பரிமாரி பாலைவிட அவர்களு
மப்பால் அன்னத்தை வெகுப் பிரியமாகப் புசித்துப்
போயினர்கள் பின்பு கூபாகுயவர் சாதுக்களை வஞ்சி
த்து நமது மனைவியானவள் பாலுடன் அன்னத்தை
யும் பந்துக்களுக் கிடுவதற்குப் பத்திரப்படுத்தி வைத்
தாளே இதுவும் பாபமல்லவா வென்றுன்னி முன்ன
மே சாதுக்களுக்குப் பகுந்துவிட்டார் இதற்குள் புரி
யானவள் வந்துத் தன் பந்துக்களைப் பந்தியாக ஒக்கா
த்தி வைத்துத் தளிகை யிலையைப் போட்டுப் பாகசா
லைக்குட் சென்று பார்க்கத் தான் வைத்துப் போயின
பாலன்ன மில்லாமையால் உடனே அம்மங்கை மார்பி
னிலடித்துக் கொண்டு தேசதேசத்து சாதுக்களனை
வரையும் தன்னிடத்திற் சேர்த்துக்கொண்டு கொஞ்சிற்றே
னும் எனக்குச் சுகமில்லாமல் யானெவ்வளவோ பாடு
பட்ட யெனக்கு பந்துக்கள் வந்திருக்க அவர்களுக்
காக யானெடுத்து வைத்தப் பாலன்னத்தை யெடுத்
துச் சாதுக்களுக்குப் பரிமாரி விட்டீரே இதுதரும
மோ வென்றுத் தன் பிராணநாயகரை நோக்கி வினவி
னள் அதற்கவர் அடிபெண்ணே வந்திருக்குஞ் சா
துக்களை வஞ்சித்து பந்துக்களை நீ யாதரித்தாய் இப்
படிக்கு நீ சதாகாலமுஞ் செய்துக் கொண்டிருப்பதால்
என்னப் பிரயோசனத்தை யடைவாய் அடிபாதகி பிர
ம்மகாதகி தோதகி குலபாதகி என்று வைதுக் கொண்
டே தன் மனைவியின் பக்கலடைந்து அடிக்கப் போ
கையில் அதைக்கண்டு அம்மங்கையும் பயந்து இனியா
னிங்கிருப்ப தில்லையென்று சொல்லித் தாயார் வீட்டை
யடைந்திருந்தனள் அப்போது கூபாகுயவர் மனைவி
தன்னை விடுத்துப் போயினதற்கு மெத்த சந்தோஷித்
துச் சிஷர்களுடன் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகளைப்
பாடியாடியும் பரமானந்த மடைந்தும் முன்னமிருந்த
தைப் பார்க்கிலும் எண்மடங்கதிகமாக சாதுசத்புரு
ஷர்களுக்கு அன்னதானம் நடத்திக் கொண்டும்
இருந்தார்.

இவ்வண்ண மிந்த கூபாகுயவர் ஹரியை பஜித்து
க்கொண்டும் சாதுக்களுக்கு அன்னம் படைத்துக் கொ
ண்டும் பேதமின்றி யிருக்கையில் ஒருகாலத்தினி லங்கு
பெருத்த கரிப்புகாலம் அங்குள்ளவர்களுக்கும் மத்த
தேசங்களி லிருப்பவர்களுக்கும் ஜீவனம் நடப்பது
மெத்தக் கடினமாயிற்று அப்போது எங்கிருந்த ஜென
ங்களுங் கணக்கு மிதமின்றி வந்து கூபாகுயவர் மடத்
திற் சேர்ந்திருந்தார்கள் அவர்களை நோக்கிக் கூபாகு
யவர் ஓ சாதுஜெனங்களே நீங்கள் யாவரும் மடத்தி
னில் சொஸ்தமாகப் புசித்துக்கொண்டு ஸ்ரீஹரி பஜ
னையைப் பக்தியுடன் கேட்டுக்கொண் டிருங்களென்று
கட்டளையிட்டார் அந்தப்படியே யந்தசாதுக்கள் எல்
லோரும் புசிக்கச் சென்றபோது சமைத்திருந்த அன்
னமானது வந்திருந்த யாவருக்கும் அக்ஷயமாக வளர்
ந்தபடியால் யாவரும் திருப்தியாகப் புசித்து சந்தோ
ஷசித்தர்களாகி கூபாகுயவர் செய்யும் பஜனை கீர்த்த
னைகளைக் கேட்டுக்கொண் டிருந்தார்கள் இவ்விடத்தி
லிப்படிச் கிருக்க அங்கே கூபா மனைவியாகிய புரியெ
னும் பேருடைய மங்கையானவள் தன் தாயார்வீட்டி
லிருந்தபடியே வேறொருபுருடனை மணம் புரிந்துக்
கொண்டு வெகு உல்லாசமாகச் சிலகாலம் நடத்திக்
கொண்டிருக்கையில் சொல்லி முடியாத கரிப்புக்கா
லம் வந்தபடியால் புசிப்பதற் கெதுவு மில்லாமையால்

Koviloor Digital Library

தரித்திரம் பிடிங்கித் தின்றுவதால் தட்டுகெட்டுத் தடு
மாறிக் கொண்டிருக்க அவர்களுக்குச் சந்ததி வெகு
வாக உண்டாகி விருத்தியாயினதால் அந்த தரித்திர
திசையை சகிக்க முடியாமல் அப்போதந்தப் பசிபா
ஙவள முன்கணவன் நன்றாகவிருக்க ஆசையினால் இர
ண்டாவதோர் கணவனை விவாகஞ் செய்துக் கொண்டு
பல புத்திரர்களைப் பெற்று இப்படிப்பட்ட ஈனதிசை
யை யடையும்படி நேரிட்டதே உலகத்தினில் அக்கி
னி சாக்ஷியாகப் பல பந்துக்களறிய மணம் புரிந்துக்
கொண்ட கணவனைத் துரோகஞ் செய்து வேறொரு
கணவனை விவாகஞ் செய்துக்கொண்ட கொடும்பாவி
யாகிய எனக்கும் பகவானெப்படிக் கிருபை செய்வா
ரென்று பிரலாபித்து வெகுவாகத் துக்கப்பட்டுத் தன்
பிள்ளைகளை யழைத்துக்கொண்டுத் தன் பழைய புருட
ரிடம் போக வெண்ணித் தெருவிதியில் வந்துக்கொ
ண்டிருப்பதைக் கண்டு அவ்விதியிலுள்ளவர்கள் ஒருவ
ருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டதாவது செங்காசலத்
தைக் கண்டு பன்றியானது சுகமாகிய தீர்த்தமென்றும்
கருதாமல் துர்க்கந்தமாகிய சேருடன் கூடின ஜலத்
தைப் போலவும் தடையிருக்கின்றது இப்போதே சிற்
றுளி வேலைக்காரர்களை வரவழைத்துப் பத்துநாளைய
உச்சவத்திற்கும் வேண்டிய வாகனங்களும் ரதமுஞ்
செய்விக்கும்படி நேமித்துவிடுங்கள் அதற்கெவ்வளவு
தொகையாகிறதோ அவ்வளவு தொகையையுந் தடை
யின்றி கிருஷ்ணார்ப்பணமாகத் தருகிறேனெனக் கேட்டு
கூபாருபவர் அப்போதே பிரமோச்சவ[illegible]டத்தி விஷ்ணு
மூர்த்தியைச் சேவித்துப் பரமானந்த மடைந்தவர்போ
லப் புளகாங்கிதத்துடன் மயிர்க்குச்சிட்டு ஆனந்தக்கண்
ணீர் பெருகவிட்டு மெய்மறந்திருந்தார் அதைக்கண்டு
அரசன் தன்னருகினிலிருக்குந் தூதர்களை நோக்கிச்
சொல்லத் தொடங்கினான்.

அடா தூதர்களே நீங்கள் சீக்கிரமாக ஒடி தச்ச
வேலைகளுஞ் சிற்றுளி வேலைகளுஞ் செய்யும் படியான
தச்ச மேஸ்திரிகளையுஞ் சிற்றுளி மேஸ்திரிகளையுஞ்
சுவாமிக ளழைக்கின்றாரென்று சொல்லி அழைத்துக்
கொண்டு கணநேரத்திற் குள்ளாக வரவேணுமென்று
க்கட்டளை யிட்டான் அவர்களு மந்தப்படியே விரைந்
தோடிச் சென்று தச்சமேஸ்திரிகளையுஞ் சிற்றுளிமே
ஸ்திரிகளையும் அழைத்துக் கொண்டுவந்து கணப்பொ
ழுதிறகுள்ளாக அரசன் முன்னம் விடுத்துப் பணிந்
தார்கள் அரசனுமவர்களை நோக்கி ஓ தச்சமேஸ்திரி
களே நமது சுவாமிகளிருக்கும் இம்மடத்திற் குள்ளே
ழுந்தருளி யிருக்கும் சாக்ஷாத் விஷ்ணு மூர்த்திக்குப்
பிரமோச்சவம் செய்யும் பொருட்டு வேண்டிய வாக
னுதிகளும் ரதமொன்றுஞ் செய்விக்க வேண்டியதா
யிருப்பதால் அதற்காக வேண்டிய மரங்கள் வகையரா
க்கள் ஏதேதுவேண்டியதோ அதுகளை யெல்லாம் நமது
மந்திரியினிடஞ் சொல்லித் தருவித்துக் கொண்டு வெகு
சீக்கிரத்தினில் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென
அதற்கந்த தச்ச மேஸ்திரிகள் அரசனையும் சுவாமி
கூபாவையும் பணிந்து ஓ சுவாமிகளே தங்களிஷ்டப்
படியே அதிக துரிதமாக ரதத்தையும் வாகனுதிகளை
யுஞ் செய்து முடிக்கின்றோமெனக் கேட்டு அரசன்
தூதர்களை நோக்கி அடா தூதர்களே நமது மந்திரியை
சீக்கிர மழைத்து வாருங்களென்று கட்டளையிட அந்
தப்படியே அத்தூதர்களுஞ் சென்று மந்திரி வீட்டை
யடைந்து ஓ சுவாமி நமதரசன் தங்களை யழைத்து
வரச் சொன்னாரெனக் கேட்டு மந்திரியும் வெகுசீக்கிர
மாகப் புறப்பட்டுத் தூதர்களுடன் நடந்து மடத்தை
யடைந்து சுவாமிகளைக் கண்டு பணிந்துப் பின்பு அரச
னைக் கண்டு வணங்கி எங்களை யாண்டு ரட்சிக்கும் வேந்
தே அடியேனை யழைப்பித்த காரணம் யாதோ அதை
தெரியப்படுத்த வேணுமென்று பணியும் மந்திரியை
நோக்கி அரசன் சொல்லுகிறான் ஓ மதிமந்திரி சுவாமி
கள் வீற்றிருக்கும் இம்மடத்திற்குள் நின்ற திருக்கோ
லத்துடன் சேவை சாதிக்குஞ் சாக்ஷாத் விஷ்ணு
மூர்த்திக்குப் பிரமோச்சவஞ் செய்விக்க வெண்ணங்
கொண்ட நமதுகுரு சுவாமிக ளிஷ்டப்படிக்கி ஆகவே
ண்டிய வாகனுதிகளும் ரதமுஞ் செய்விக்கும்படி இதோ
நிற்குந் தச்சமேஸ்திரிகளை யழைப்பித்தேன் இவர்கள்
கேழ்க்கும் மரங்களையும் இன்னுமேதேனும் சாமான்
களையும் கிறயத்திற்குக் கொண்டு கொடுத்துக் கூடிய
சீக்கிரத்தினில் வேலைகள் செய்து முடிக்கின்றது நின
துகடமை இதற்கு வேண்டிய தொகையை நமதுபொ
க்கிஷத்தினி லிருந்து வரவழைத்துக் கொண்டு கூலிமு
தலானதுகளும் அப்போதுக் கப்போது பட்டுவாடா
செய்து யாதொரு புகாராவுமின்றி வெகு விமர்ச்சை
யாக முடிவுசெய்து எனக்குத் தெரியப்படுத்துமெனக்
கேட்டு மந்திரியும் அப்படியே செய்விக்கின்றேன்
பிரபுவே யென்றுசொல்லி அங்கு வந்திருக்குந் தச்ச
மேஸ்திரிகளை நோக்கி ஓ மேஸ்திரிகளே உங்களுக்கு
வேண்டியது என்னென்ன மரங்கள் அதைத் தெரியச்
சொல்லுங்களென அதற்கவர்கள் ஓ சுவாமி மதிமந்தி
ரியே கலியாணமுருக்க மரங்கள் திருக்கணு மரங்கள்
இவைகளிரண்டு தினுசுகளிலும் பலமரங்கள் வேண்டு
மெனக்கேட்டு மந்திரியும் தூதர்களை யனுப்பிக் கிரா
மங்களி லிருந்து வரவழைத்துக் கொடுக்க அம்மரங்க
ளைக் கொண்டு அத்தச்சர்கள் ரதத்திற்கு வேண்டிய
பொம்மைகள் சிற்றுளி வேலைகளைச் செய்து ஒருவரு

Koviloor Digital Library

டத்திற்குள் முடித்தார்கள் தச்ச மேஸ்திரிகளோ சக்கரங்கள் அச்சுமச்சுக் கொடுங்கைக் குத்துக்கால் முதவானதுகளும் மேல்கண்ட வருடத்திற் குள்ளாக முடித்தார்கள் இன்னுஞ் சிலதச்சர்கள் வாகனாதிகள் செய்த மாத்திரத்தில் மந்திரியானவன் தச்சர்களுக்குந் தச்ச மேஸ்திரிகளுக்கும் வாரந்தோறும் கூலி பட்டவாடா செய்துக் கொண்டும் யாதொரு தடையு மில்லாமல் வெகு அழகாக முடித்த அந்த ரதத்தைப் பார்த்து மந்திரி வெகு சந்துஷ்டியையடைந்து உடனே அரசனிடஞ்சென்று ஓசுவாமி பலவிதங்களாகிய வாகனங்களுடன் ரதமும் முடிவாய் விட்டதெனக் கேட்டு மந்திரியுடனரசனும் வந்து ரதத்தையும் வாகனங்களையும் பார்த்து வெகு சந்தோஷப்பட்டு ரதத்தைக் கரிய கோலமாக ஓட்டும்படி தச்ச மேஸ்திரிகளுக்கு கட்டளையிட்டான் அந்தப்படியே தச்ச மேஸ்திரிகளும் ரதத்தைக் கரிய கோலமாக நடப்பிக்கிறபோது அந்த ரதத்தி னுருளைகளுக்குப் பல மிருகஜாதிகளைப் பெலிகொடுத்து ராஜ வீதியாக ஓட்டிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வித்துப் பழயபடி தேர்முட்டியினிடஞ் சேர்த்து அரசன் கொடுத்த வெகுமதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு தச்சர்கள் போயினர்கள் பிறகு அரசன் மடத்திற்குவந்து சுவாமிகளைக் கண்டு பணிந்து ஓ சுவாமி தங்களுடைய உத்திரவின்படி வாகனங்களும் ரதமுந் தயாராய் விட்டது அதைத் தாங்கள் வந்துப் பார்க்க வேணுமென்று வேண்டிக் கொள்ள அதற்கு சுவாமிகள் அப்படியே இதோ வந்தேனென்று சொல்லி அரசன் பின்சென்று ரதத்தையும் வாகனங்களையும் பார்த்து வெகு சந்துஷ்டராகிப் பங்குனிமா மாதத்தில் ஸ்ரீராம நவமியன்று உச்சவஞ் செய்விக்கும் போது முதல்நாள் தொடங்கி எட்டுநாளுமாக அமுர்த பானத்தை விடுத்து சாராயத்தைச் சுகமெனக் கருதிக் குடித்ததைப் போலவும் இம்மங்கை பரிசுத்தாத்துமாவாகியும் வைஷ்ணவர்களிற் சிறந்தவராகியும் விளங்குங் கூபாகுயவரை விடுத்துத் துஷ்டனாகியும் பாவியாகியும் விளங்கும் வேறொரு புருடனை மணம்புரிந்துக் கொண்டு மெத்த தரித்திர பீடிதையாகிய அன்னந் தண்ணீரு மில்லாமையால் பிள்ளைகளை யழைத்துக் கொண்டு கிஞ்சித்தேனும் வெட்கம் நாணமடமச்சம் பயிர்ப்பென்ப தெள்ளளவு மில்லாமற் றெருவழியாக நல்ல டீக்காக நடந்துபோகிறாள் பார்த்தையா யென்று பேசிக்கொள்ள அதைக்கேட்டு அந்தப் புரியானவள் பதிலொன்றுஞ் சொல்லாமலே கூபாவிருக்கு மடத்தை நோக்கிச் சென்றனள் அங்குசென்று தன்கணவனைநோக்கி ஓ சுவாமி மெத்தப் பசிகொண்டு வந்தோம் எங்களுக்கு அன்னங் கொடுத்துப் பசியாற்றுமென்று வேண்ட அதற்குக் கூபாகுயவர் மடத்தைவிட்டு முன்னம் வெளியிற்போ உனக்கும் உன் புதல்வர்க்கும் பசி தீர்க்கும்படி யாவரிந்த மடத்தி லிருக்கவில்லைச் சாதுக்களுடைய பசியைத் தீர்க்கும் பொருட்டு அரசன் இம்மடத்தைக் கட்டி வைத்தாரேயன்றி யுன்போலொத்த துரோகசிந்தை யுடையவர்களுக்கு அன்ன மளிக்கும் பொருட்டு இம்மடத்தைக் கட்டிவைக்கவில்லை அன்றியும் அக்கினி சாக்ஷியாகப் பந்துக்கள் முன்னிலையில் விவாகஞ் செய்துக்கொண்ட யானுயிருட னிருக்கும் போதே என்னை விடுத்து நீ வேறொரு புருடனை மணம் புரிந்துக்கொண்டு அவன் விஷயத்தில் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையா லுண்டாகிய பாக்கிய விசேஷத்தையும் யான் ஸ்ரீஹரியே கெதியென்று அவர் திருவடிகளையன்றி வேறொரு தெய்வத்தையுந் துதிசெய்யாம லிருக்கும் என்னுடைய பாக்கிய விசேஷத்தையும் நன்றாக யோசித்து பாரும் கரதலாமலகம் போல காணப்படுகின்றதென்று சொல்லிக் கொண்டே அங்கிருக்கும் சாதுக்களுக்கு அன்னம் பரிமாரி யாவரும் புசித்தபின்புத் தானும் புசித்து பகவந்நாம சங்கீர்த்தனம் பாடியாடி ஆனந்தக் கண்ணீர் சோர மெய்மறந் திருக்கிற போது அருகினி லிருக்குங் கிராமவாசிகள் சிலபேர்கள் வந்து கூபாகுயவரைப் பணிந்தெழுந்து ஓ சுவாமி எங்கள் கிராமத்தினில் புராதன மகாவிஷ்ணு மூர்த்தி விக்கிரகமொன்று வெகுகாலம் பூசை யில்லாமல் இருக்கின்றது அந்த விக்கிரகத்தை இம்மடத்திற்குக் கொண்டுவந்து ஸ்தாபனஞ் செய்துப் பூசை முதலியதுகளும் நடத்திக் கொண்டிருந்தால் மிகவு மகிமைகள் விளங்குவது மன்றியும் தங்களுக்கு மெத்தப் புண்ணிய முண்டாகுமென்று வேண்டிக் கொள்ள அதற்கு கூபாகுயவர் வெகு சந்துஷ்டராகிக் கிராமஸ்தர்களை நோக்கி அப்படியானா லந்த விக்கிரகத்தை எடுத்துக் கொண்டு வாருங்கள் என்று நேமிக்க அந்தப்படியே அவர்களுஞ் சென்று தங்கள் கிராமத்தை யடுத்து அவ்விக்கிரகத்தைப் பலவித சிகிச்சைகள் செய்து எடுத்தும் அவ்விக்கிரகம் ஸ்தாபனத்தை விட்டு எடுபடாமலும் பெயராமலு மிருந்த படியால் அவர்கள் இது வென்னமோ விந்தையாக யிருக்கின்ற தென்று சொல்லிக் கொண்டே கூபாகுயவரிருக்கும் மடத்துக்கு வந்து அவரைக் கண்டு பணிந்து ஓ சுவாமி அந்த விக்கிரகமானது எத்தனையோவித உபாயங்கள் செய்து பேர்த்தெடுத்த போதிலும் அது அவ்விடத்தை விட்டுப் பெயராமலிருக்கின்றது இதற்கு நாங்கள் செய்யவேண்டிய தென்னமோ அதைத் தெரியப்படுத்தினால் நாங்க ளந்தப்படிக்கிச் செய்து எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றோ மெனக் கேட்டுக் கூபாகுயவர் திடுக்கென்றெழுந்து அவர்களை யழைத்துக் கொண்டக் கிராமத்தை யடைந்து அந்த

Koviloor Digital Library

விஷ்ணு மூர்த்தியைக் கண்டு தோத்திரஞ் செய்யத் தொடங்கினர்.

அதெப்படியெனில் ஓ ஜெகநீசா சர்வேசா கருணையனுங் குணநிதனுங் கஞ்சாக்ஷனுமாகிய தேவரீர் ஸ்ரீ ஹரியெனும் நாமம் சொல்லிய மாத்திரத்தினில் அளவிட்டுச் சொல்லப்படாத கிருபைசெய்யப் பட்டவர் சகல ஜெனங்களுந் தேவரீருடைய ரூபமாகி சர்வ காலத்திலும் இருக்கு மிவ்வுலகத்தினில் வாசாமகோசர மாகிய திவ்வியகுணங்களைப் புகழ்ந்துக் கொண்டாட என்னால் தரமாகுமோ அன்றியும் பக்தர்களுடைய மானோபாவந் தெரிந்து அவர்களுக்கு சகுணத்தினால் காணப்படுவாய் பாமரர்களுக்குப் பாஷாணமாகி யிருப்பாய் இப்படிப் பட்ட குணாதீதனுங் குணரகிதனுமாகிய தேவரீர் மடத்தின்வரைக்கும் எழுந்தருளி வரவேணுமென்று யான் மெத்த அபேக்ஷை கொண்டேன் ஆகையால் தயவுசெய்து என்னுடன் வாருமென் றழைத்த மாத்திரத்தில் அனேகவருட காலமாய் பூசை முதலானதுகளு மில்லாமலிருந்த அவ்விக்கிரகத்திற்கு குளிர்ந்த பார்வையும் புன்னகையுடைய முகமும் அவ்விக்கிரக தேகமுதல் யாவத்துமான அவயவங்களுக்கும் ஒருவிதமான பளபளப்பு உண்டாயின அதைக்கண்டு கூடாகுயவர்என்றுமில்லாத பரமானந்த மடைந்து தன் கரங்களாலே அந்தச் சிலாரூப விக்கிரகத்தைப் பேர்த்தெடுக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்கிறபோது தன் கடையாகவே அந்தச் சிலா விக்கிரகமானது அவ்விடத்தை விட்டுப் பேர்ந்திருக்க உடனே அக்கிராமஸ்தர்களை யழைத்து இனி நீங்கள் சீக்கிரமாக இச்சிலாவிக்கிரகமாகிய விஷ்ணு மூர்த்தியை சில மனிதர்களைக்கொண்டு எடுப்பித்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்லி அவர்களுக்கு நேமித்துவிட்டு அந்தக் கூபாகுயவர் முன்னுதாக நடந்துத் தன் மடத்தைச் சேர்ந்திருந்தார் இதற்குள் அக்கிராமவாசிகள் சிலபேர்கள் சேர்ந்து சிலாவிக்கிரகத்தைத் தூக்குகிறபோதுஅவ்விக்கிரகம் வெகுலேசில் கிளம்பியது உடனே அவர்கள் மெத்த சந்தோஷத்துடன் அச்சிலாவிக்கிரகத்தைச் சில ஆட்களைக்கொண்டு எடுத்துவந்து மடத்தினில் சேர்ப்பித்தார்கள்.

அப்படி யவர்கள் கொண்டுவந்து சேர்த்தவுடனே கூபாகுயவர் முகூர்த்த நாளென்றுபார்த்து அந்நாளில் அனேகம் பிராமணர்களை வரவழைத்து அவ்விக்கிரகத்திற்குக கும்பாபிஷேகஞ் செய்வித்து அந்த நாற்பதுநாளும் பிராமணர்களுக்குஞ் சாதுக்களுக்கும் சொல்லிமுடியாத பக்ஷணங்களுடன் ததியாராதனை நடத்தி மந்திரலோபங் கிரியாலோபமின்றி ஸ்தாபனஞ்செய்து அஷ்டபந்தன முதலானதுகளையுஞ் சாஸ்திரவிதியின்படி முடித்துவந்த பிராமணர்களுக் கெல்லாந் தக்க வெகுமதிகள் செய்து அவர்களை யனுப்பிவிட்டு அன்றுமுதல் அந்த விஷ்ணு மூர்த்திக்கு மூன்றுகால பூசையும் பஞ்சபர்வங்களும் நித்தியோச்சவ பக்ஷோச்சவ முதலானதுகளை நடத்திக்கொண்டு வெகுபக்தி சிரத்தையாக விருந்து ஒருநாள் அந்த விஷ்ணுமூர்த்திக்குப் பிரமோச்சவஞ் செய்விக்க வேணுமென்றக் கருத்துண்டாகி அரசனை வரவழைத்துத் தக்கபடி உபசரித்து ஓ விஷ்ணுபக்தனுகிய வேந்தனே எனக்கோ ரெண்ணமுண்டா யிருக்கின்றன அதென்னவெனில் நமது மடத்தினுள் நின்றதிருக்கோலங் கொண்டிருக்கும் சாக்ஷாத் விஷ்ணு பகவானுக்குப் பிரமோச்சவஞ் செய்விக்க வேணுமென்ற எண்ணமுண்டா யிருக்கின்றதெனக் கேட்டு அரசன் ஓ சுவாமி கூபாகுயவரே தங்களிஷ்டப்படியே செய்விப்பதற்கென்ன தனங்களின்மீது பகவானை ஏளப்பண்ணித் திருவீதி புறப்பாட்டு செய்வித்து ஒன்பதாவது நாள் ரதத்தை அலங்கரித்து அந்ரதத்தின்மீது பெருமானை ஏளப்பண்ணித் திருவீதி வலஞ்செய்வித்து நிலையில் நிறுத்திப் பத்தாவதுநாள் தீர்த்தவாரி செய்து தெப்பனுச்சவம் நடத்திப் பிரமோச்சவத்தைப் பூர்த்திசெய்து துவஜாவரோகணஞ் செய்வித்துக் கூபாகுயவரும் அரசனும் பரமானந்த மடைந்து யிருக்கிறபோது கூபாகுயவர் அரசனைநோக்கி ஓ அரசனே பிரமோச்சவம் நடத்தியதில் பகவானை சேவிக்க வேண்டிவந்த வெகு ஜெனங்களும் நிற்பதற்கும் தெண்டன் சமர்ப்பிப்பதற்கும் இடம் வீசாலமாக யிராத இம்மடத்தில் வெகு கஷ்டப்பட்டார்கள் இனி மேலுமேலும் பிரபலமாகும் ஆகையால் ஜெனங்கள் சௌக்கியமாக விருப்பதற்குத் தக்கயோசனை செய்யுமென அதற்கரசன் கூபாகுயவரை வணங்கி ஓ சுவாமி ஒன்றுந்தெரியாத நிர்மூடனை யோசனை செய்யும் படிக்கித் தேவரீர் கட்டளையிட்டால் யானென்ன செய்வேன் இதற்கு யிப்படி நடக்கவேணுமென்றுத் தாங்களே சொன்னால் அந்தப்படி நடக்கச் சித்தமாக யிருக்கின்றேன் எனக்கேட்டு கூபாகுயவர் அரசனைநோக்கி ஓ அரசான மெத்த விசாலமாகிய விடத்தில் சந்நிதி யொன்றுகட்டி அதில் விஷ்ணுமூர்த்தியை ஸ்தாபனஞ் செய்தால் சாதுக்களுக்கு அன்னம் படைப்பதற்குங் கஷ்டமில்லாமற் இடம் விசாலமாக விருக்கும் ஆகையால் சீக்கிரம் சந்நிதிகட்டுவதற்குத் தக்க யோசனைசெய்து முடித்து வையுமென உடனே அரசன் மந்திரியை யழைத்துக்கொண்டு கூபாகுபவருடன் சென்று சந்நிதி கட்டுவதற்குத் தக்க இடமெங்கிருக்கிறதென்று பார்த்துக்கொண்டே வருகையில் அங்கோர் பக்கத்தில் தக்கயிடங் கிடைக்க அதைக் கூபாகுபவரும் அரசனும் மந்திரியு

Koviloor Digital Library

மாக மூவரும் அவ்விடம் தக்கதென்று சந்தோஷித்துச் சிற்பிகளை யழைப்பித்து அவ்விடத்திளில் கடக்கால் எடுக்கும்படிச் செய்து அக்கடக்காலை தூத்துக் கட்டடத்துக்கு வேண்டிய சாமான்களை வரவழைத்துக் கூடியசீக்கிரத்தில் இரண்டுவருட காலத்துக்குள் சந்நிதியை முடித்து அச்சந்நிதியை சம்புரோக்ஷணை செய்வித்து விஷ்ணுமூர்த்தியை அச்சந்நிக்குள் ஏளப்பண்ணி நல்லமுகூர்த்தவேளையில் ஸ்தாபனஞ்செய்து அஷ்டபந்தனம்முடித்து மூன்றுகால பூசையும் நித்தியோச்சவ சகோஷாச்சவப் பிரமோச்சவ முதலானதுகளுங் குறைவர நடத்திக் கொண்டுச் சிலவருடகாலம் ததியாராதனையும் நடத்திக் கொண்டிருந்து முடிவில் அந்தக் கூபாகுயவர் விறந்தா சாம்பிராச்சிய பதவியை யடைந்தனர்.

வாழி விருத்தம்.

மாபாவசஞ்சிதங்கள் போக்குமவன்வாழியே
மண்ணுக்குள்ளொருவருட மறைந்திருந்தோன்வாழி
சாபானுக்கிரகசம்பத்து தனக்குற்றோன்வாழி
சாதுக்கள்தொண்டிலென்றுஞ் சந்துஷ்டியோன்வாழியே
தாபாதிகள்மூன்றையுந் தனித்தவள்ளல்வாழியே
தன்னிகரிலாச்சாந்த சற்குணத்தோன்வாழியே
கூபாகுயவரெனுங் கோதிலாதோன்வாழியே
குணமுளவர்தாள்களென்றுங் குறைவின்றிவாழியே.

விட்டலதேவாயநம:

கூபாகுயவர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ
ஸ்ரீபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீ மத்

நிம்பராஜன் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

உம்பர்களுமறியவொண்ணு துலகநாத னுபயசரணபக்திசெய் துயர்பதத்தை
அம்புவியிலடையவெண்ணிமனதைநாட்டி யனுதினமுமிடைவிடாமல்தனைமறந்து
வம்பர்களைபிடித்தடித்துவழியைக்காட்டி வாதுசெயுமதபேதர்தமைவெரட்டும்
நிம்பராஜநுபயதிருவடிகளேற்றி நிர்மலமாய்நமதுதலைக்கணிந்துய்வோமே.

கதையின் வரலாறு.

திருமாதுக்கோர் கணிகலமாகிய தேவதையெனும் பட்டணத்தில் நிம்பனென்றொரு பிராமண னிருந்தான் அப்பிராமணன் அப்பட்டணத்தைச் சார்ந்த கிராமங்களில் கணக்குவேலை பார்த்துக்கொண்டு அதினுல் கிடைக்குஞ் சம்பளத்தைப் பெற்றுத் தன் குடும்பத்தைப் போஷித்துக்கொண்டு வெகுநீதிமானுகி மனதினில் ஸ்ரீஹரிபக்தியை மரவாமல் பாகவதர்களைக் கூடி உலகத்தில் இருக்கும்படியான திவ்யதீர்த்தங்களனைத்தையும் பார்த்தும் மூழ்கியும் திவ்யதேசங்களைச் சேவித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குவந்து தன்மனதினில் ஸ்ரீஹரியைப் பதியவைத்து அப்பகவானுடைய கதைகளில் ஊருசியுண்டாகி சுயமாகத் தான் கீர்த்தனைகள் ஸ்ரீஹரியின்மீது செய்ய வேணுமென்ற அபேக்ஷை யுண்டாகி யோசிக்கையில் தன்மனதுக் கெதுவுந் தோன்றாதபடியால் வெகுகாலம் விசனப் பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீஹரியை மெத்த வேண்டிக்கொண்டிருக்கையில் இதை ஸ்ரீபாண்டுரங்க நாதனறிந்துக் கருணைமிகுத்து விநாயகரை யழைத்து ஓ கெஜானனரே என்மீது கீர்த்தனைகள் செய்யும் பொருட்டு நம்மை மெத்த பக்தியுடன் வேண்டிக்கொள்ளும் நிம்பப்பிராமண னெதிரினிற்சென்றுமின துசேவைபை யீந்து அப்பிராமணன் கேட்கும் வரத்தை யீந்து வாருமென்றுக் கட்டளை யிட்டார் அந்தப்படியே அத்திமுகனும் நிம்பப்பிராமணன் முன்ன மெழுந்தருளிச் சேவைதந்து நிற்கக்கண்டு அந்த நிம்பப் பிராமணன் அந்த விநாயகமூர்த்தியை வணங்கி வெகுவிதமாகத்தோத்திரஞ் செய்து நிற்கும் அந்த நிம்பப்பிராமணனை நோக்கி விநாயகர் வினவுகின்றார்.

ஓ பிராமணோத்தமரே நீர் செய்யும் பக்திக்கு மெச்சி நீ யபேக்ஷித்திருக்கும் வரத்தைக் கொடுத்துவரும்படி சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதர் என்னை யனுப்பினர் அவர் நேமனப்படி யானும்வந்துன் பக்தி வைராக்கியத்தைக் கண்டு மெத்த சந்தோஷித்தேன் உன்மனதில் கோரிய வரமெதுவோ அதைத் தெரியப்படுத்துவையே

Koviloor Digital Library

யாகில் அந்தவரத்தை யுனக்கு அவசியங் கொடுத்துப் போகிறே னெனக்கேட்டு நிம்பப்பிராமணன் ஓ சுவாமி விநாயகமூர்த்தியே இந்த ஏழையின்மீதுக் கிருபையுண்டாகி சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் தங்களை யனுப்பினுரோ தேவரீரும் அடியேனை யொருபொருளாக வெண்ணி இவ்வளவுதூரஞ் சிரமமெடுத்துக் கொண்டு வந்தீரே இந்தருணத்தை யானெப்போது தீர்க்கப்போகின்றேன் என்று தீனவசனங்களைப் பகரும் நிம்பப் பிராமணரை நோக்கி நிம்பப்பிராமணரே வேதங்களும் வேதவிதங்களுக்குப் பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்குஞ் சேவிக்கவும்புக மூவுந் தரமாகாத சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் நீ செய்யும் பக்தியெனும் பொருளுக்குக் கடன்காரனாகிய படியால் அக்கடனைத் தீர்த்துவரும்படி என்னையனுப்பினர் இதை யோசியாமல் ஏதேதோ சொல்லுகின்றாய் இதுகளெல்லா மிருக்கட்டும் எனக்கு மெத்த நாழிகையாய் விட்டது யான் சீக்கிரம் போகவேணும் உன்மனதினில் கோரியிருக்கும் வரம்யாதோ அதைக்கேளும் தருகிறேன் எனக்கேட்டு அந்த நிம்பப்பிராமணன் ஓசுவாமி விநாயகக் கடவுளே சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கன்மீது கீர்த்தனைகள் யான் சுயமாகச் செய்யவேணுமென்ற கோரிக்கை யடியேனை வெகுகாலமாக வாட்டுகின்றது ஆகையாற் அப்பகவான்மீது கீர்த்தனைகள் தொடங்கிய மாத்திரத்தில் யாதொரு தடையுமின்றி முடிவு ஆகும்படியும் அடியேனுடைய அபேக்ஷைத் தீரும்படி யாகவும் வரந்தரவேணுமென்று வேண்டிக் கொள்ளும் நிம்பராஜன் மனது சந்தோஷிக்கும்படி யந்த விநாயகக் கடவுள் ஓ நிம்பப்பிராமணனே நீர் கேட்ட வரத்தைக் கைக்கொள்ளு மென்றுசொல்லி வெற்றிலைப்பாக்கு அதற்கு அனுகுணமான வாசனைத் திரவியங்கள் முதலானதுகளையு மீந்து இதைப்போட்டு மென்று விழுங்குவையேயாகில் பகவானுடைய கதைகளைச் செய்யும் படியான திறமை யுமக்குண்டாகு மென்று சொல்லி யப்பிராமணனை மெத்தவுஞ் சாதுவாகும்படிக் கிருபை புரிந்து மறைந்து போயினர்.

உடனே யந்த நிம்பப்பிராமணன் நித்திரையினினி ருந்து விழித்துக் கொண்டவனைப் போலாகி அப்போது மிதமற்ற கதைகள் செய்விப்பதற்குத் தக்க சமர்த்துண்டாகி ஸ்ரீஹரியின் கிருபைக்குப் பாத்திரனாகியும் விளங்கினர் அன்றியும் ஆசைகள் மோகமுதலானதுகள் அபிமானாதிகளை யவர் ஆராய்ந்து பார்த்து இதுகளில் சத்தில்லை யென்றுக் கருதி யாவத்தையும் நிவர்த்திசெய்து பாசபந்தங்களற்று அப்பிராமணர் அப்போதே பண்டரிபுரத்தை நோக்கிச் சென்று அத்தலத்தை யடைந்து அங்குப் பெருகியோடும் பீமநதியினில் ஸ்னாநுஷ்டானங்களை முடித்து மெத்த நேமத்துடன் சந்நிதியை நோக்கி வருகையில் துவாரத்தினிடத்தில் சாக்ஷாத் ஸ்ரீருக்குமணி பிராட்டியாரோ ஒரு ஏழையைப்போல உருக்கொண்டு மைக்கிழங்கு விற்றுக்கொண்டிருந்து இந்த நிம்பப் பிராமணரைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் திட்டென்றெழுந்து ஓ சுவாமி அடியாளுக்கொரு பிள்ளையுண்டு அப்பிள்ளைக்குக் காலையில் பால்கொடுத்துத்தொட்டிலில் போட்டுவிட்டு இக்கிழங்கு விற்பனைசெய்வதற்காக இங்கு வந்து விற்பனை செய்துங்கொண்டிருந்தும் இன்னமுமிச்சமாகக் கிழங்குகளிருக்கின்றது நாழிகை பதினைந்தாய் விட்டது முலைப்பாலின் பொருட்டு அப்பிள்ளை மெத்தவும் ரோதனஞ் செய்துக்கொண் டிருக்குமென்று என்னுகின்றேன் ஆகையால் தாங்கள் தயவுசெய்து சற்று நேர மிங்கிருப்பீரேயாகில் க்ஷணப்பொழுதிற்குள் வீட்டிற்குச் சென்று அடியாள் பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றேனென நிம்பப் பிராமணன் கேட்டும் பூததயை பச்சாத்தாப முடையவராகி ஓ அம்மணி அப்படியானால் நீ சீக்கிரம் வீட்டிற்குச் சென்று பிள்ளையை எடுத்துக் கொண்டு வருகிற பரியந்தம் இக்கிழங்குகளை யாரும் அபகரித்துக் கொண்டு போகாவண்ணம் பாதுகாத்துக்கொண் டிருக்கின்றே னென்று ஒப்புக்கொண்டார் அவ்வசனத்தைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் அந்த மாயாமாது வெகு சந்தோஷத்துடன் போக உத்தேசித்தனள் அப்போது நிம்பப்பிராமணன் அக்கிழங்குகளை யெல்லா மேல்வஸ்திரத்தில் வைத்துக் கட்டி வைத்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்த மாயாமாது பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறே னென்றுசொல்லி பிரியத்துடன் சந்நிதிக்குட் சென்றனள் அப்போதந்த நிம்பப்பிராமணர் அங்கு உட்கார்ந்து ஒரு ஜாமபரியந்தம் இருந்தும் அம்மாதங்கு வராமலிருக்க மூடிவைத்த கிழங்குகள்மேற் போர்த்த வஸ்திரத்திற்கு மேலே யொருபளபளப் புண்டாகக் கண்டு அந்த நிம்பப் பிராமணர் அம்மூட்டை யவிழ்த்துப் பார்க்கையில் அக்கிழங்குகள் பொன்கார்களாகி யிருக்கக் கண்டு ஓகோ ஆதிமாயசக்தியானவள் என்னை மோசப்படுத்த வெண்ணி அநித்தியமாகிய இப்பொன்கார்களைக் கொடுத்து மாயமாய் மறைந்துபோயின வல்லவா வென்று அப்பொன் கார்களை அங்குதானே வைத்துவிட்டு மெத்தக்கவலை யடைந்தவராகிப் பாண்டுரங்கநாதன் சந்நிதிக்குட் சென்று அந்த ஹரிக்குத் தெண்டனிட்டு எழுந்து நின்றுச் சிரசின்மீது இருகரங்களையும் குவித்துகொண்டு ஓ தேவாதிதேவா மகானுபாவா அடியேனை இப்படியுஞ் சோதிக்க நீதியோ இதுயான் முன்னஞ்செய்த கர்மமோ அல்லது நீர்கொண்ட வர்மமோ மர்மமோ இப்படிக்குச் செய்வது தர்மமோ மண் பெண் பொன்னென்னு மூவாசை

Koviloor Digital Library

யும் விடுத்துப் பந்துக்கள் நிராச்சலங் கொடுத்துத் தேவரீருடைய திருவடிகளை விடாமலடுத்து என்றும்விடாமல் படுத்துக்கொண் டிருந்து மிவ்வேளையை இனியீதுசோதனை செய்ய வேண்டாமென்று பணிந்து அருகினிலிருக்கும் ருக்குமணி பிராட்டியைக் கண்டு சேவித்துத்தானிரங்கி இருக்கும் விடுதியைச் சேர்ந்து ஸ்ரீஹரிநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கையில் இங்கே சந்நிதியில் ருக்குமணிபிராட்டி ஸ்ரீஹரியை நோக்கிஓசுவாமி தீனர்களுக்குப் பந்துவே இந்த நிம்பராஜன் எந்தஆசையிலும் அகப்பட மாட்டான் சம்பத்து முதலான சகல பொருள்களையுந் தன்னிடம் வரவொட்டாமல் பற்றின்றிருப்பவன் இப்படிப்பட்ட இந்த நிம்பராஜனை சோதனைசெய்வது வீணேயென்ற பிராட்டியின் வசனங்களைக் கேட்டு ஸ்ரீஹரியானவர் குலுக்கென்று சிரித்துச் சொல்லுகின்றார்.

கேளும் பெண்ணே ருக்குமணி இவ்வுலகின் கண் அனேக பக்தர்கள் என்னை மனதினில் நினைந்து நிராசையுள்ளவர்கள் போல அபிநயித்து இருப்பார்கள் அன்றியும் தானெனும் மமதையும் லோபமு முடையவராகிச் சிலபக்தர்கள் உண்மையான பக்திசெய்து எந்த ஆசையுமின்றி பற்றற்றவர்களைப்போல விருந்து எனது பதவியாகும் பரமபதத்தை யடைவார்கள் என்றுசொல்லக்கேட்டு ருக்குமணிபிராட்டி மெத்தசந்தோஷத்துடனிருந்தனள் மறுதினங் காலையில் நிம்பராஜனெழுந்து வெளிக்குச் சென்று காலைக்கடனை முடித்துப் பீமநதிக்குச்சென்று விரைந்து ஸ்னானஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிறபோது ஸ்ரீஹரியானவர் திருத்துழாய் மாலையுடன் மேகலாபரண மின்ன பொன்சரிகைப் பூவேலைசெய்த டொப்பியைச் சிரசினில் தரித்து வேண்டியமட்டும்பரிமளஞ் சேர்ந்தச் சந்தனத்தை மார்பினில் பூசிக்கொண்டு பிராமணவேடம் புனைந்து அப்பீமநதிக் கரைக்குவந்து அங்குஸ்னானஞ் செய்துக்கொண் டிருக்கும் நிம்பராஜனைக்கண்டு ஒசாதுசத்புருஷரே இங்கு அனேகர்திருடர்கள் திரிந்துக்கொண்டிருக்கிற படியால் என்மீது தயவுசெய்து இந்ததிருத்துழாய் மாலையுடன் மேகலாபரணம் டொப்பியிதுகளைச் சிறிதுநேரம் வைத்துக்கொண்டிருப்பீரேயாகில் இதற்குள் யான் ஸ்னானஞ்செய்துவந்துபெற்றுக்கொள்ளுகிறே னென்றுசொல்லி அம்மூன்று ஆபரணங்களையுங் களைந்துக் கொடுத்துவிட்டு மாயாப்பிராமணர் மறைந்துபோயினர் அப்போதந்த நிம்பராஜன் அங்கு ஒருஜாமபரியந்தங் காத்திருந்தும் பிராமணன் வாராததால் இதற்கு நானென்னசெய்வே னென்று அங்குள்ள சாதுக்களை வினவியபோது அதற்கவர்கள் யோசித்து ஓ நிம்பராஜனே இதுசாக்ஷாத் பாண்டுரங்கனது சோதனை யாகுமென்றும் அப்பகவானே உமக்கிதுகளை கொடுத்தேகினரென்று சொல்லக்கேட்டு அங்குள்ளவர்களனைவரும் மெத்த பக்தியுடன் கூட்டமாகக் கூடிப்பகவானை நோக்கிப் பலவாறுதுதிசெய்துக் கொண்டே பகவான் கொடுத்துப் போயின மாலைகளையு அந்த நிம்பராஜனுக்குச்சூட்டி அவரை அழைத்துக்கொண்டு சந்நிதிக்குட் சென்று பகவானெதிரினில் நிருத்தி ஹரிகதைசெய்ய வேணுமென்று சாதுக்களனைவருஞ் சொல்லகேட்டு அந்த நிம்பராஜன் அந்நாள் ஸ்ரீஹரியின் குணானுபவங்களை விடாமற் செய்தார் அதெப்படியெனில் காலில்கெஜ்ஜை கையில் கரதாளம்பிடித்து உலகத்தைமறந்து மிகுதுயரமாகப் பிரிவாக்குடன் சொல்லக்கேட்டு அங்குநின்றிருந்த ஜெனங்கள் யாவரும் தங்களைமறந்து சித்திரப்பதுமைகளைப் போலசைவற்று நின்றார்கள் அப்போது நிம்பராஜன் கோவிந்தா முகுந்தா முசுகுந்த வரதாநந்தநந்தா வைகுந்தாவென்றுப் பாடித் தன்னை மறந்தாடுகையில் ஸ்ரீஹரியானவர் ஓர்பாலனாகிவந்து அந்தநிம்பராஜன் கண்களிலிருந்துதிரும் ஆனந்தக் கண்ணீரைத் தன் உத்தரியத்தினால் துடைத்து அவர் திரேகத்தினிலிருந்தொழுகும் வேர்வையைப் போக்கும் பொருட்டும் ஆயாசமடையா திருக்கும்பொருட்டுத் தன் கரங்களால் வெண்சாமரம் போட்டுக்கொண் டிருந்தார் அன்றியும் அந்தபகவான் ஆயாசத்தினால் நிம்பராஜன் அலண்டு போகாவண்ணம் அவருக்கு வேண்டுமான வஸ்துக்களையீந்து அவருக்கு சேவைசெய்துக் கொண்டிருக்கையில் நிம்பராஜன் செய்யும் பக்திக்கு மகிழ்ந்து மெய்மறந்தபோது பாலஉருவம் நீங்கித் தன்கடையே சுயரூபம்தனக்குவந்ததை யுணராமல் பிரமித்திருக்கிறபோது அங்கிருந்து ஹரிகதையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சாதுக்களேனும் பகவான் சொருபத்தைக்கண்டு சேவிக்காமல் நிம்பராஜன் சொல்லும் ஹரிகதையின் சாரத்தைக் கிரகித்து மென்மேலுங்கேழ்க்க ஆசைமிகுத்திருந்தார்கள்.

இந்தப்படிக்கி யாவரும் கதையின்சாரத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு மெய்மறந்திருக்கிறபோது அருணோதயமாயிற்று அப்போதப்பண்டரியி லிருக்குமொருபெண்ணானவள் அம்மார்க்கமாகப் பீமநதிக்கு ஸ்னானஞ்செய்யப்போகையில் சந்நிதியில்நடக்கும் ஹரிகதையின்ஓசையைக்கேட்டு யாரோ மகானுபாவர் ஹரிகதை செய்கின்றார் ஆகையால் அப்புண்ணியபுருடரை சேவிப்பதுடன் குணானுபவங்களைச் சிறிதுநேரங் கேட்டுப் பின்பு ஸ்னானத்திற்குப் போகலாமென்றுக் கருதி அப்பெண் வெகு சீக்கிரமாகச் சந்நிதிக்குட்சென்று அங்கு ஸ்ரீகூட்டங்களிருக்குமிடத்தினில் போய் தானுமவர்களுடன் நின்று நிம்பராஜன் ஹரிகதை சொல்லும், சாரத்தையும் அந்த

நிம்பராஜன் பிடரியின்மீதிருந்துக்கொண்டு சாமரம்போடுகிற ஸ்ரீ ஹரியைக்கண்டு சேவித்து உலகத்தை மறந்து சொக்கியிருந்து அந்தரூபத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை ஹரியுணர்ந்து ஓகோ இந்தநிம்பராஜன் செய்யும் பக்தியெனும் வலையிற்சிக்கிப் பிரமித்து நாமெடுத்த பாலரூபம்மாரி நமக்கும் சுயரூபமுண்டாயின படியால் அதோநிற்கும் மங்கை யொருவள்மாத்திரம் நம்மையின்னாரென்றறிந்து சொக்கி நம்மையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி அறிவுகெட்டு மோசம்போய் விட்டோமே யென்றுன்னி உடனே மாயமாய் மறைந்துபோயினார் அப்போதந்தப் பெண்புருடர்க ளிருக்கும் கூட்டத்திற்குட் புகுந்து மெத்த ஆர்த்தியுடன்சென்று நிம்பராஜன் திருவடிகளில் விழுந்துபணிந்து ஓசுவாமி அடியாளைரக்ஷிக்கவேணுமென்று விடாது ரோதனை செய்கிறபோது அங்கிருக்கும் சாதுக்கள் யாவருமொன்றுகூடி அப்பெண்ணைநோக்கி ஓ அம்மணி நீ யிப்படி ரோதனஞ் செய்வதற்குக் காரண மென்னவென அதற்கப்பெண் ஓசாதுக்களே இங்கொரு ஆச்சரியம் நடந்திருப்பதாலே அந்த ஆச்சரியத்தை யடியாள் ரூபில் சேவித்தமாத்திரத்தில் எனக்கென்று மில்லாதப் பரமானந்தக் கண்ணீர்பெருகி சொக்கியிருந்தேன் அப்படி சொக்கியிருந்த யான்மறுபடியும் அந்தரூபத்தைப் பார்க்கக்கருதி கண்களைத் திறந்து பார்க்கிறபோது அந்தரூபங்காணாமல் மறைந்துபோயினபடியால் எனக்குமெத்த அர்த்தம்வுண்டாகி சாதுக்கள் கூட்டத்தில் நுழைந்துவந்து நிம்பராஜனை பணிந்து ரோதனஞ்செய்ய லாயினேனென்ன அதற்கந்த சாதுக்கள் ஓ அம்மணி நீபார்த்த அதிசயந்தானென்ன அதை விவரிப்பதுடன் ரூபிக்கவேணுமே அதற்கம்மாது ஓ சாதுக்களே ஹரிகதை செய்யும் நிம்பராஜன் தோளின்மீது சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியானவரிருந்துக்கொண்டு சாமரம்போட்டுக்கொண் டிருக்கக்கண்டு சேவித்தப் பரமானந்தத்தால் யான் அனேகசாதுக்கள் கூட்டமாயிற்றே யென்னுங் கருதாமல் அக்கூட்டத்திற்குட் புகுந்து நிம்பராஜன் சமீபத்தினில் வருவதற்குள் அந்த ஸ்ரீஹரியானவர் மறைந்துபோயினார் இதனாலே யானிப்படி ரோதனைசெய்தேனெனக் கேட்டு நாமித்தனைபேர்கள் சமீபமாகவிருந்தும் அந்தஹரியைக் காணாமலிருக்கவெகுதூரத்தினில் பெண்கள் கூட்டத்திலிருந்த இம்மாதின் கண்களுக்கு எப்படிப் புலப்பட்டது இதை யோசிக்கு மிடத்தினில் நம்பத்தக்கதாக யிருக்கவில்லையே என்று யோசித்துப் பின்னும் அந்த மங்கையை நோக்கி ஓ அம்மணி ஸ்ரீஹரியை நீ கண்டு தெரிசித்தது உண்மையாக விருக்கினும் நிம்பராஜன் தோளின்மீது ஸ்ரீஹரி யிருந்துக்கொண்டு சாமரம் போட்டதற்கு என் திருஷ்டாந்திரம் அதைச் சொல்லுவையே யாகில் நாங்களுன் வசனத்தை நம்புவோம் இல்லாவிட்டால் நம்பக்கூடிய தல்லவென்றுமொழியக்கேட்டு அம்மங்கை விரைந்துச் சென்று நிம்பராஜன் தோளைப் பரிசோதிக்க அவர் தோளின்மீது ஸ்ரீஹரியின் உபய திருவடிகளுக்கும் பூசியிருந்தச் சந்தனம் திருவடிகளைப்போலக் காணப்பட்ட படியால் அந்ததிருஷ்டாந்திரத்தை யம்மாது சாதுக்களுக்குக்காட்ட அவர்கள் அத்திருவடிகளைக் கண்டு தெரிசித்து வெகுவாகப் புகழ்ந்துக் கொண்டிருந்து உடனே பாண்டுரங்கனது நாமங்களை ஜெயஜெயவென்று கோஷித்து ஒவ்வொருவரும் சிரசின்மீது இருகரங்களையுங் குவித்துக்கொண்டு பக்தி சிரத்தையுடன் தியானித்து நிம்பராஜன்மீது ஹரியின் கிருபையாகுங் கடைக்கண் ணோக்கமிருப்பதை யுணர்ந்து அந்த நிம்பராஜனை வெகுவாகப் புகழ்ந்து அப்போது பகவானுக்கு அவர்கள்மங்களார்த்திகள்கொடுத்து நிம்பராஜனைப் பணிந்து சாதுக்க ளனைவோரும் விடை பெற்றுக்கொண்டு சென்று தங்கடங்களகம்புக்கிருக்கையில் நிம்பராஜன் பகவத்குணானுபவஞ் செய்துக் கொண்டு மூன்றுநாளங்கு வசித்திருந்துப் பாடியும் ஆடியும் தன்னுடைய பூர்ணபக்தியைப் பகவான் தெரிந்துக் கொள்ளும்படி நன்னடவடிக்கைகளை காட்டிப் பகவானிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு நடந்து பண்டரிநாதனைப் புகழ்ந்துக்கொண்டே தன்வீட்டை யடைந்து தைலதாராவீச் சின்னத்தைப் போல பாண்டுரங்கனுடைய திருவடிகளில் மனதைப் பொருந்தவைத்து வெகுகாலம் அனேக சிஷர்களுடன் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்து முடிவில் நிரதிசயானந்த வைகுந்தத்தை யடைந்தார்.

வாழி விருத்தம்.

அம்புவியிலரியைத்தினப்பாடுமவர்வாழி வன்புகொண்டவமலன்திவ்யசரிதைவாழி
வம்பர்களைவழிப்படுத்திவாழுமவன்வாழி வரம்பெற்றுவிநாயகரைவாழ்த்தினோன்வாழி
உம்பர்களுங்கொண்டாடவெகுவாய்ப்பாடிஉரகசயனன்கைங்கரியத்தாலுயர்ந்தோன்வாழி
நிம்பராஜன்புகழெங்கும்நிறைந்துபோற்றும் நிர்மலமாம்திருவடிகள் நீடூழிவாழி.

விட்டலதேவாயநமஃ

நிம்பராஜன் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ
ஸ்ரீபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீ ம த்

வல்லபாசாரிகோவிந்ததாசர் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

எல்லையில்லாக்ஞானபக்தி வைராக்கியங்கள்
அல்லிலாமலென்றுமனுஷ்டித்து ஹரியைப்போற்றிச்
சல்லியங்களனைத்தையுமே யொழித்துச்சாது
வல்லபாசாரிசரண் வணங்கிதினமேத்துவோமே.

கதையின் வரலாறு.

வடக்கே பிருந்தாவன மெனுஞ் சேத்திரத்தினில் வல்லபாசாரி யென்றொருப் பிராமணர் வசித்துக்கொண்டு சதாகாலமும் ஸ்ரீஹரியைப் பரிச்சித்து உச்சிதமாகிய க்ஞானபக்தி வைராக்கியத்திற் சிறந்திருந்தார் அன்றியும் சாந்தி க்ஷமை சத்யாத்மக்ஞான மவருக்குண்டாகி சகல பிராணிகளையும் தன்னைப்போ லெண்ணிப் பேதமின்றி அனேக ஜெனங்களுக்குப் போதனு சக்தியினால் பக்தி பொருந்தும்படிக் கிருபைசெய்து இடைவிடாம லெப்பொழுதும் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகளைச் செய்துக்கொண்டி ருக்க ஒருநாள் வெகுஜெனங்களங்குவந்து வல்லபாசாரி செய்யும் பஜனையைக் கேட்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் அவர்களைநோக்கி யந்த வல்லபாச்சாரி ஓ அரிதாகிய மானிடஜென்ம மெடுத்திருக்கும் மாந்தர்களே ஸ்ரீ ஹரியின் குணனுபவங்களை செவிகளாரக் கேட்டிருப்ப தொன்று அந்தஹரியின் கீர்த்தனைகளை நாவாரப் பாடிக்கொண்டிருப்பது இரண்டு அந்தஹரியைத் துதிசெய்துக் கொண்டிருப்பது மூன்று அந்தஹரியின் திருத்தாட்டாமரைகளில் விழுந்து பணிவது நான்கு அர்ச்சனை செய்வது ஐந்து வந்தனம் புரிவது ஆறு தொண்டுசெய்வது ஏழு நேசஞ்செய்வது எட்டு ஆத்தும சர்ப்பணஞ்செய்வது ஒன்பது இந்தவொன்பதும் நவவிதபத்தியாகும் இந்த நவவிதபக்திகளையும் முன்யுகத்தினில் அவரவர்களுக் கிஷ்டமாகிய பக்தியைச்செய்து முக்தி யடைந்தனர்கள் அதுபோல இக்கலியுகத்தினிலும் கணக்கிட்டுச் சொல்லமுடியாதஜெனங்களிருந்தும் சிலர் ஹரிநாமஸ்மரணையைச் செய்துப் பரமபதவியை யடைந்தனர் சிலர் பாமரர்களாகி யிருப்பதால் ஜென்மசாபலிடி மடைவது எக்காலத்தில் ஓ மாந்தர்களே பகல் முப்பதுநாழிகை இரவு முப்பதுநாழிகை ஆக அறுபது நாழிகையினில் அன்பத்தொன்பது நாழிகை உணவாதிகளிலும் விஷயாந்திரங்களிலும் நாளை போக்கினபோதிலும் ஒருநாழிகை சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியைத் தியானஞ் செய்து கடத்தேரும் வழியைத் தேடுங்களென்று சொல்லக்கேட்டு அவர்களெல்லோரும் அந்தப்படியே தினங்

Koviloor Digital Library

தோறும் ஒருநாழிகை பரியந்தம் ஸ்ரீஹரிநாமத் தியானஞ்செய்துக் கொண்டே வந்தார்கள்.

இந்தப்படிக்கி அம்மாதர்களெல்லோரும் இரண்டு மூன்று வருடகாலம் ஹரிநாமத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டு வருகையில் நாளுக்குநாள் அவர்களுக்கு க்ஞான பக்தி வைராக்கியங்களதிகரித்துத் தெளிவுள்ளவர்களாகி யொருநாள் வல்லபாசாரி யிடத்திற்குவந்து அவர் செய்யும் ஹரிபூஜையின் கிரமத்தையும் சோடச உபசாரவிதியையுந் தெரிந்துக்கொண்டு தங்கடங்களகம் புகுந்து அவர்களு மந்தப்படியே ஸ்ரீஹரியைப் பூஜித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இவர்களிப்படிக் கிருக்க வல்லபாச்சாரியும் ஸ்ரீஹரியைப் பூசித்துக் கொண்டும் சோடச உபசாரங்கள் புரிந்து வருகையில் ஸ்ரீஹரியானவர் அந்த வல்லபாச்சாரியருக்குந் தினந்தோறுந் தெரிசனந் தந்துக்கொண்டே இருந்தார் வல்லபாசாரியருக்குநாளுக்குநாள் பக்தி யதிகரித்து மூன்றுகால பூசையுஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கையில் ராதாகுண்டமெனு மொருப் பிரதேசத்தினில் பக்தரொருவர் பக்தியில் சிறந்தவராகவிருக்க அவரைக்கண் டவ்வூரினில் வசிப்பவர்கள் அவரைக் கோவிந்த தாசரென்றெப்போது மழைத்துவர அந்தக் கோவிந்ததாசரும் அவருடைய அன்னையும் இருவருமாக வசித்து எப்பொழுதும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீஹரியைத் தங்கள் மனதினில்கண்டு சேவித்துப் பரமானந்தமடைந்து இத்தனை யெளிதினில் ஸ்ரீஹரியின் தெரிசனம் நமக்குக் கிடைப்பதற்கு நாம்ஜென்மாந்தரங்களிற் செய்த பலனாகுமென்று தீர்மானித்து அனுபாசமாக அந்தக் கோவிந்ததாசர் ஸ்ரீஹரியைக்கண்டு சேவித்தும் மேலும் ஸ்ரீஹரியை தெரிசிக்க வேணுமென்று ஸ்ரீஹரியை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்து இவ்வுலகத்தினிலெந்த வஸ்துவைக் கண்டபோதிலும் அவ்வஸ்துக்களையெல்லாம் ஸ்ரீஹரியென்றே பாவித்துப் பலவாறு துதித்து வந்தனந்தந்து வில்வம் பரனைக்காணுவார் இப்படி எம்பெருமானை தெரிசித்துக்கொண்டு கபடமின்றி ஸ்ரீஹரியை பஜித்துக்கொண்டிருக்கும் உத்தமக்ஞானிகளுக்குஞ் சிறந்தவராகியாகயிருந்தார் இப்படிக் கிருக்கும் கோவிந்ததாசருடன் ஸ்ரீஹரியானவர் எழுந்தருளி தினந்தோறும் பேசி சந்தோஷப் படுத்துவார், அதெப்படியெனில் சாக்ஷாத் கிருஷ்ணபரமாத்மா கோபாலருடன் பலவித விளையாடல்களைச் செய்ததைப்போல இந்தகோவிந்ததாசருடன் மெத்த சந்தோஷத்துடன் ஸ்ரீஹரியானவர் விளையாடி கோவிந்ததாசரை ஆனந்தப் பரவசராகும்படிச் செய்தும் கோலிகளாடுவர் ஒருவருக்கொருவர் மேலேறிக்கொண்டும் பளிசிப்ளாம் ஆடியும் இன்னுமனேகவித ஆட்டங்களை யாடிக்கொண்டிருந்தும் ஒருவருக்கொருவர் அடிகளடித்தும் கக்கடக் கக்கடச் சிரித்தும் எனக்குத் தோத்துப்போனு யென்றும் பேசியும் ஸ்ரீஹரியானவர் ஓட பக்தரும் பின்னாகவே அவரைத் தொடர்ந்து ஓடி பக்தன் ஸ்ரீஹரியைப் பிடித்துக்கொண்டு என்றுமில்லாத சந்தோஷமடைந்துக் கொண்டிருப்பதை க்ஞானபூரணராகும் சில பக்தர்கள்கண்டு லட்சுமிநாயகனுஞ் சின்மயரூபமாகிய பகவான் பாலகர்கள் ஆடும் விளையாட்டினால் கோவிந்ததாசரிடம் வெகுயெளிதினிலகப்பட்டார் மேலும் பரந்தாமனும் பிரமதேவனுக்குத் தந்தையும் பாலியசேஷ்டைகளைக் கைக்கொண்டு ஆட்டத்தினில் உருசி யடைந்து முயன்றிருப்பதை யோசிக்கையில் சித்திரமாக விருக்கின்றதென்று மெத்த அதிசயித்து மிதமற்றப் பிரியங்கொண்டு அவர்கள் போயினர்கள்.

இந்தப்படி யவர்கள் பிரியமடைந்துப் போயினபின்பு ஸ்ரீஹரியுங் கோவிந்ததாசரும் சதாகாலமு விளையாட்டிலேயே பொழுது போக்கிக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் ஸ்ரீஹரியானவர் கோவிந்ததாசரை அடித்துவிட்டுப் போகையில் களங்கி அந்த கோவிந்ததாசரும் அவரைப் பிடிக்கும் பொருட்டுப் பின்தொடர்ந்து ஓடுகையில் அப்போது ஸ்ரீஹரியானவர் ஏழுவயது சிறுவனைப் போலாகி வெகுகஷ்டப்பட்டு வந்தவரைப் போல அபிநயித்து வல்லபாசாரியர் வீட்டைநாடி யோடிவருவருகையில் அந்த வல்லபாசாரி கண்டு மெத்த அதிசயித்தவராகி விரைவினில் ஓடிவந்து ஸ்ரீஹரியின் திருத்தாட்டாமரைகளைப் பிடித்துக்கொள்ள அப்போது கோவிந்ததாசர் கண்டு தானும் விரைந்தோடிப் பின்னாகவே வந்து ஓசுவாமி அடியேன் முதுகினில் ஓரடி யடித்துவிட்டு ஓடிவந்த தேவரீரை யான் விடுவேனோவிடமாட்டேன் சீக்கிரம் வாருமென்றூர்ப் பாட்டஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பதை ஸ்ரீஹரியானவர் கண்டு அங்கிருக்கும் பக்தர்களைப் பார்த்து ஓ எனதன்பர்களே பிரமதேவன் முதல் சகல தேவர்களும் என்னை மனதினில் நிருத்தித்தியானஞ்செய்யும் ஸ்ரீஹரியாகிய என்னை அடிக்கவேணுமென்று சொல்லியசொல்லை நீங்கள் யாவருங்கேட்டும் சும்மாவிருப்பது உங்களுக்த ஞாயமோ வெனக்கேட்டவர்கள் மெத்த சினங்கொண்டவர்களாகி வெளியில் வந்து கோவிந்ததாசரைக் கண்டு அடாபயலே எள்ளுக்கு ளெண்ணெயைப் போலவும் தயிருக்குள் வெண்ணெயைப் போலவும் வெண்ணெக்குள் நெய்யைப் போலவும் எங்குப் நிறைந்திருக்கும் சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியை அடிப்பதற்கா காத்துக் கொண்டிருக்கின்றாய் அந்தப் பரமாத்மாவை யடிப்பதற்கு எவ்வளவு எளிதாய் நினைத்திருக்கிறாய் அவரை அடிக்கவேண்டாம் அவருக்காகயாங்கள்

Koviloor Digital Library

முன்னின்று வந்தோம் ஏதோ வெங்களை யடிப்பையே யாகில் ஸ்ரீஹரியை யடித்ததற்குச் சமமாகுமென்றுசொல்லிக்கொண்டே யவர்கள் கோவிந்ததாசர் மேல்விழுந்து புடைபுடையென்றுப் புடைத்துக் கோவிந்ததாசர் திருமேனியில் நோயுண்டாகும்படிச் செய்ய அதற்கந்தகோவிந்ததாசரும் தன் திரேகநோயிக்காக மெத்த விசனப்பட்டு அழுதுப் புலம்பி என்னை யடித்துவிட்டு ஓடிவந்து இந்தக் கிரகத்திற்குள் புகுந்துகொண்டது மல்லாமல் இவர்களையுமேவி மேலுமென்னை யடக்கச்செய்த அந்த ஸ்ரீஹரியை யடிக்காமல் யான் போவதில்லை அன்றியும் இவர்களைக் கொண்டடிப்பித்ததும் அனியாய மல்லவா இதை யாவரும் பாருங்களென்று சொல்லி அந்த ஸ்ரீஹரியானவர் வெளியில் வருவார் நான் ஆண்பிள்ளையானலப்போது பார்த்துக் கொள்ளுகிறேனென்று முணுமுணுவெனத் தனக்குத்தானே பேசிக்கொண்டு அவ்விடத்தினி லுட்கார்ந்துக் கொண்டிருக்க அப்போது வல்லபாசாரியர் ஸ்ரீஹரிக்கு அர்ச்சனை ஆராதனை முதலான சோடச உபசாரங்களுஞ் செய்து அந்தஹரிக்குப் பிரசாதம் பரிமாறி ஆலவட்ட கைங்கரியம் புரிந்துக் கொண்டிருக்க அப்போது ஸ்ரீஹரியானவர் அந்தப் பிரசாதத்தைப் புசிக்காமல் மனஸ்தாபத்துட னிருக்க யதையறிந்து வல்லபாசாரியர் அதிக துக்கத்துடன் ஸ்ரீஹரியின் முன்னின்று ஓசுவாமி தேவரீர் இப்பிரசாதத்தை ஸ்வீகரிக்காமலும் ஏழையின்மீதுக் கிருபைசெய்யாமலும் இருப்பது நீதியா யானென்ன அபசாரம் பண்ணினேன் என்னை யறியாமலேதேனுஞ் செய்திருந்தாலும் அந்த வபராதங்களைக் கருதாதுக் கிருபைசெய்துப் பிரசாதத்தைப் புசியுமையாவென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்கு ஸ்ரீஹரியானவர் ஓ வல்லபாசாரியரே நாளதுபரியந்தம் கோவிந்ததாசருடன் யான் பால உருவங்கொண்டு நினைந்தபடி தினமும் விளையாடிக் கொண்டிருந்தும் இப்போது அந்த கோவிந்ததாசன் வெளியில் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்க அவர் விடுத்து யான்மாத்திர மெப்படி புசிப்பேன் என்மனஞ் சம்மதிக்கவில்லை ஆகையால் நீசீக்கிரமாக அந்த கோவிந்ததாசரிடஞ் சென்று பல நீதிவசனங்களை யோதி சமாதானமாகும்படிச் செய்து அவரை யழைத்துக் கொண்டு வருவையாகில் அந்த கோவிந்ததாசருடன் யானும் புசிப்பேனென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தவல்லபாசாரியர் இதென்ன விந்தையாக விருக்கின்றதெனக் கருதி உடனே அந்த வல்லபாசாரியர் கோவிந்ததாசரிடஞ் சென்று அவருக்கு வந்தனந்தந்து ஓ ஐயா பரமசாதுவாகிய கோவிந்ததாசரே யான் சொல்லுவதைக் கவனமாகக் கேளுமென்று சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுமையா கோவிந்ததாசரே இப்போதுமக்கும் ஸ்ரீஹரிக்கும் நடந்திருக்குஞ் சச்சரவை யோசிக்கில் ஸ்ரீஹரியின்மீதே குற்றமிருக்கின்றது அந்தக்குற்றத்தை பாராட்டம லிருப்பதே சாதுக்களுடைய லக்ஷணம் அதைப் பாராட்டிக்கொண்டு மனம்போன வழிநடந்தால் விபரீதத்திற் கிடமுண்டாகும் அன்றியும் ஈரேழு பதினான்கு லோகங்களையும் தன்வயிற்றினில் வைத்துக் கொண்டு காப்பாத்திரக்ஷிக்கும் பரம்பொருள் மேலும் பிரமன் ருத்திரன் முதலான தேவேந்திராதி தேவர்களுக்கும் அறிவதற்கு அரிதாகிய அந்த பரமாத்துமாவது கரங்களால் அடிபட நீர் ஜென்மாந்திரத்திலென்ன புண்ணியஞ் செய்திரோ அவருடன்கூடி பாகவதர்களைப்போலப் பலவிதமாக விளையாட என்ன தவமியற்றினீரோ உம்முடைய பாக்கியமே பாக்கியம் எவர்க்குண்டாகுமிந்த சிலாக்கியம் இதுவன்றோ அரிதாகிய மானிடஜென்ம மெடுத்ததற்கு யோக்கியம் இத்தனை யெளிதினில் பகவானுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரமானீரே இதுவே எல்லாவற்றிலு முக்கியம் சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியுடன் விளையாடுவது யெவர்களாலும் முடியாத காரியம் இப்படிப்பட்ட நினது புகழைக் கொண்டாடுவதற்குஆயிரம்பணமுடிகளும் இரண்டாயிரம் நாக்குகளுமுடைய ஆதிசேஷனாலுந் தரமாகாதென்றால் கேவலம் ஒரேநாக்குடைய என்னால் புகழத்தரமாமோ ஓ கோவிந்ததாசரே உத்தமமாகிய நற்குணங்களை யெல்லாம் ஓராபரணமாகத் தரித்திருக்கும் படியான தேவரீர் இனியாகிலுங் கோபத்தையுந் துக்கத்தையுமாற்றி ஸ்ரீஹரியின்மீதுமக் குண்டாயிருக்கும் வைராக்கியத்தை நீக்கி சொந்தமடையக் கடவீர் அன்றியும் அந்தஹரியை யான் பலவிதமாக பூசித்துத் தூபதீப நைவேத்தியங்களால் உபசரித்தேன்வெகுவாகப் பிரார்த்தித்தேன் இதுகளெல்லாம் அவருக்கு எவ்வளவும் பிரியப்படவே இல்லை ஏனெனில் உம்மை யடித்துத் துக்கப்படும்படிக்குச் செய்த தன்னியிலும் வெளியில் விடுத்துத் தான்மாத்திரம் தனித்துப்புசிக்க மனமொவ்வாதவராய் மெத்த விசனமடைந்து உம்மை சமாதானப்படுத்தி அழைத்துவரும்படி எனக்குக் கட்டளை யிட்டார் அந்தப்படியே யானும் உம்மிடம்வந்து உமதுமனது சம்மதிக்கும் படியான சிலநீதி வசனங்களை யோதினேன் இனி யாதொரு தடையுஞ் சொல்லாமல் தாங்களென் பின்னங்குவந்து ஸ்ரீ ஹரியைக் கண்டு பணிந்து புசிக்கும் பரியந்தம் அந்தப் பகவானும் புசியேனென்று வைராக்கிய மடைந்து மெத்தப்பசியுடனிருக்கின்றாரென்றும் பற்பல விதங்களாய் நயவசனங்கள் பகர்ந்து அவர்கையைப் பற்றிக்கொண்டே நடந்து ஸ்ரீஹரியின்னருகினில் விடுத்து இருவரையும் நேசத்துடனிருக்கும்படிச் செய்து பின்பு தளிகையில பரிமாறி

Koviloor Digital Library

கறிகாய்கள் வகையராக்களுடன் பிரசாதமும் வட்டிக்கத் தொடங்கினர்.

வத்தல் வதக்கல் பச்சடி பருப்பு உப்பு ஊர்காய் தோசை கூட்டுக்கறி வரல் பொறிகுழம்பு வடை தயிர் வடை ஆமவடே வெங்காயவடே மசாலவடே அப்பளம் இன்னும் பலவித பலகாரங்கள் திருக்கண்ணமுது புளி யோதரே பொங்கல் சக்கரைப் பொங்கல் வெள்ளன்னம் குழம்புரசம் தயிர் பலகனிவர்க்கங்கள் வெகுவித மிட்டாய் தினுசுகள் முதலானதுகளும் இருவருக்கும் வட்டித்து அருகினில் நின்றுப் பலவாறு உபசரித்து சாமரம்போட்டு அவர்களிருவரும் விரோதமின்றி மன மொத்த சந்தோஷத்துடன் திருப்தியாகப் புசித்தான வுடன் அந்த வல்லபாசாரியர் வெகுசந்துஷ்டராகி சந்தனம் புஷ்பம் தாம்பூலங்க ளளித்து அவைகளையந்த ஸ்ரீஹரியும் கோவிந்ததாசருந் தரித்துக் கொண்டார்கள் இதற்குள் கோவிந்ததாசர் ஸ்ரீஹரி தன்னையடித்து சிரம ப்படும்படிச் செய்ததை மறந்து பகவான்மீது மெத்தப் பிரியமாகவிருந்து பற்பல நயமொழிகளைப் பகர்ந்து ஸ்ரீ ஹரிக்குத் தன்மீது பிரியமுண்டாகும் படியான முயற் சிகளின்மீதே தன்மனதைச் செலுத்திக் கொண்டிருக் கிறபோது ஸ்ரீஹரி இதையுணர்ந்தும் மாயமாய் மறை ந்து வல்லபாசாரிக்கும் கோவிந்ததாசர் கண்களுக்குப் புலப்படாம லிருந்தார் அப்போது கோவிந்ததாசர்ஒண் டியாகி ஸ்ரீஹரியைக் காணமல் பரதவித்துக் கொண்டே நடந்துத் தன்னுடைய வீட்டிற்குச் சென்றார் அத்ததியி னில் ஸ்ரீஹரியானவர் கோவிந்ததாசரிடஞ்சென்று முன் போல பற்பல சேஷ்டைகளைச் செய்து விளையாடிக்கொ ண்டே யிருந்து கோவிந்ததாசரைக் கீழேதள்ளித் தன் மனம்போனபடி பல அடிகளடிக்கிறபோது கோவிந்த தாசர் அவ்வடிகளுக்குத் தாளமாட்டாமல் குய்யோமு றையோவென்றுக் கதறியழுகிற ஓசையைக் கோவிந்த தாசர் அன்னைகேட்டு இதென்ன நம்முடைய பிள்ளைக் கதறிப்பதறி யழுகின்றனே யாராகிலும் அடித்தார்க ளோ அல்லது எந்த ஆபத்து சம்பவித்ததோ கண்டறி ந்துக்கொண்டு வரலாமென்றுயோசித்து விரைவாக்வீட் டைவிட்டு வெளியிலோடி வந்து பார்க்கிறபோதுத் தன் புதல்வன் கீழேவிழுந்துக் கதருகிறன் அவனுக் கருகி னில் சாக்ஷாத்து ஸ்ரீஹரியானவர் சங்கு சக்கரம் சாரங் கம் வாள் கெதையாகிய பஞ்சாயுதத்துடன் ஹாரகே யூரகிரீட கௌஸ்துபமாலையும் மேகலாபரணங்கள் தரி த்து மார்பினில் உலகமாதாவாகிய லக்குமியும் ஸ்ரீவச்ச மும் பிரகாசிக்கச் சேவைதந்தார் அச்சேவையினி லீடு பட்டு அப்புண்யவதி அவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணி ந்து எழுந்துப் பலவாறு துதித்துப் பரமானந்த மடை ந்துச் சற்றுநேரந் தன்னை மறந்திருந்து உடனே தெளி ந்துத் தன் மகனருகிற் சென்று அடாமகனே அழகான முகனே பகவானுடன் விளையாடுஞ் சுதனே மாசற்ற மகனே நீ சீக்கிரம் எழுந்திருமப்பா வென்றுத் தன் குமாரனுகிய கோவிந்ததாசன் கைகளைப் பிடித்து எழு ப்பிக் கொண்டிருக்கிறபோது ஸ்ரீ ஹரியானவர் மாய மாய் மறைந்துப் போயினர் அதையறிந்து அம்மா துத் தன்மகன் கையைப்பற்றி யழைத்துக்கொண்டுவீட் டை யடைந்துத் தன்புதல்வனை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினள்.

அப்பா மகனே உன்னுடன் விளையாட்டினில் பழ கினவன் சாக்ஷாத்து ஸ்ரீ பரந்தாமனென்றே நினைக்கக் கடவாய் பூர்வத்தினில் நீ செய்திருந்த புண்ணியபலத் தினுல் மெத்த வெளிதினில் ஸ்ரீஹரியுடன் நீ விளையா டும்படியான தவபலனைப் பெற்றாய் உன்னைப் பெற்றெடு த்தத் தாயாகிய என்னுடைய மனங் களிக்கும்படியாக வும் சந்தோஷிக்கும் படியான வயிற்றினையுடைய என் னுடைய பாக்கிய விசேஷத்தை யானென்னென்றுசொ ல்லுவேன் என் கண்ணுர ஸ்ரீஹரியைக்கண்டு சேவித்து ஆனந்தமடையச்செய்த நின்னைப்போன்ற உத்தமனு கிய பிள்ளையைப் பெற்ற எனக்கினி யென்ன குறையிரு க்கின்றது அன்றியும் இந்த ஸ்ரீஹரியுடன் இனிநீ விளை யாடுவதை விடுத்து இன்றுமுதல் நீ அவருடைய திருவ டிகளில் அர்ச்சனையும் பலவாறு அவருடைய நாமத்தை இடைவிடாமல் துதிசெய்பவும் பக்தி பரவசனுகியும் இருக்கவேண்டும் இவ்வாறு பக்திசிரத்தையுடன் அவ ரைக் கொண்டாடுவதை விடுத்துத் தினந்தோரும் விளை யாட்டினிற் காலத்தைப் போக்குவது ஞாயமல்ல மே லும் சிவன் பிரமன் முதலான தேவேந்திராதி தேவர்க ளுக்குஞ் சேவிக்கவும் புகழவுந் தரமாகாத இந்த எம் பெருமானுடைய சேவை எனக்கு மெத்த யெளிதினிற் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தும் காத்துள்ளபோதே தூத் திக் கொள்வதைப் போலவும் அரிதாகிய இந்த மானிட ஜென்ம மிருக்கிறபோதே அப்பகவானைத் தொழுதுக் கிருபையைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளாமல் வாழ்நாளை யெல்லாம் வீணாளாகக் கடத்திக்கொண்டிருந்தால் மரு ஜென்மம் வராமல் பரமபதத்தை யடைவதெப்போஉயிர் துறந்தபின்பு எமனுல் தண்டிக்கப்பட்டு நரகங்களில்விழு ந்து மெத்த சிரமமடையும்படி நேரிடும் ஆகையால் அப் பா புத்திரசிகாமணியே என்மனதைக் களிப்புறசெய்த சிந்தாமணியே ஆனந்தப்பரவச முண்டாகச் செய்த நவ மணியே வெகு சீலமாகவும் மனதைச் சஞ்சலத்தினில் விடாமலும் பத்தியாகப் பகவானைத் தியானம்பண்ணக் கடவாயென அதற்கந்த கோவிந்ததாசர் ஓ என்னைப்

Koviloor Digital Library

பெத்தெடுத்த அன்னையே என்னிடத்தில் சிலமிருப்பதி ஞலேயே அந்தஹரியானவர் வலியவந்து என்னைத்தொட்டுக்கொண்டு விளையாடுவார் என்னையவர் கீழேதள்ளுவதும் அவரை யான் கீழேதள்ளுவதும் என்னையவர் அடிப்பதும் யானவரை யடிப்பதுவும் இப்படிப் பலவாருக விளையாடிக்கொண்டு பேதமின்றி யிருக்கிற என்னை ஸ்னானுட்டானங்களை முடித்து மனதை சஞ்சலத்தினில் விடாமல் திடவைராக்கியத்துடன் ஞானபக்தி செய்யும்படிக்கிப் புகன்ற எனதன்னையே உனது கட்டளையின்படியே நடந்துக் கொள்ளுகிறேனென்றுசொல்லி உடனே சென்று ஸ்னான அநுட்டானங்களை முடித்து கிருஷ்ணாஜனத்தின் மீதிருந்துக்கொண்டு ஸ்ரீஹரி நரஹரி முராஹரிமேதுகைடவாரி என்று பலவாறுக்ஞானவைராக்கியத்துடன் துதிசெய்துக் கொண்டு தன்னை மறந்திருந்தார்.

அப்போது ஸ்ரீஹரியானவர் முன்போல பாலவடிவுடன் வந்து கோவிந்ததாசரை நோக்கி ஓ கோவிந்ததாசரே இன்றென்ன விளையாட்டை மறந்து ஸ்னானுட்டானங்கள் செய்து ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருந்துகொண்டு யாரைத் தியானஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கின்றாய் உனக்குண்டாகிய கோரிக்கை யாதோ வின்னுமென்று சொல்லிக்கொண்டே அந்த கோவிந்ததாசர் கையைபிடித்து விளையாடுவதற்கு யெழுந்து வாருமென்று யிழுக்க அப்போது கோவிந்ததாசர் தன் அன்னையை யழைத்து ஓ அம்மணி யிதோ பார்த்திரா திடபக்தியுடன் துதிசெய்துக் கொண்டிருக்கு மென்னை இந்தஹரியானவர் விளையாடுவதற்கு வாருமென்று சொல்லி என்கையைப்பற்றி யிழுக்கின்றார் இப்படிக்கென்னை வற்புருத்தி விளையாடுவதற் கழைக்கு மிவரிடத்தினில் யானெப்படி மரியாதையாய் நடப்பது யென்று மொழியக்கேட்டு அந்த கோவிந்த தாசருடைய அன்னை விரைவினிலந்த ஹரியைப் பார்க்க முயல்வதை யறிந்து ஸ்ரீஹரியானவர் உடனே மாயமாய் மறைந்து போயினர் அப்போது கோவிந்ததாசர் முன்போல ஆசனத்தின்மீதிருந்து பக்திசெய்துக்கொண்டிருக்க மருபடியும் ஸ்ரீஹரியானவர் வந்து ஓ கோவிந்ததாசரே யாரைக்குறித்து தியானஞ் செய்கின்றாய் உன்மனதினிலுள்ள கோரிக்கை தானென்னமோ அதை வெளியிடுமென்று சொல்லி கோவிந்த தாசரைப் பிடித்திழுத்துக் கொண்டுபோய் பலவாறு அடித்தும் இஷ்டப்படி வைதும் மட்டும் மரியாதையின்றி ஒருவரையொருவர் வைவதும அடிப்பதும் ஒருவரை யொருவர் பிடித்துத் தள்ளுவதும் கோபங் கொள்ளுவதுமாக யிருந்து முடிவினில் கோவிந்ததாசர் குரோதங்கொண்டு ஸ்ரீஹரியை நோக்கி விகடங்களாகப் பலசொற்களைப் பகர்ந்து வெறுமனேயிருக்க அப்போது ஸ்ரீஹரியானவர் மெத்த சந்துஷ்டராகி விரைவினிலந்த கோவிந்ததாசரைப் பிடித்திழுத்து விளையாடுவதற்கு வாருமென்று எழுப்பிக் கொண்டுபோய் பற்பலவாறு விளையாடிக்கொண்டே திரிகிறபோது வல்லபாசாரியர் ஸ்ரீஹரிக்கு வழக்கமாய் தினந்தோறும் பிரசாத மனுப்புவதைப் போல அன்று தினமுந்தன் சிஷர்களிடங் கொடுத்தனுப்ப ஸ்ரீஹரியுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த அந்த கோவிந்ததாசர் ஸ்ரீஹரியடிக்கும் அடிகளுக்குத் தாளமாட்டாமல் கோவிந்ததாசர் ஓடுவதால் வல்லபாசாரியர் சிஷர்கள் கொண்டுபோகும் அப்பிரசாதத்தின் மீது விழக்கண்ட சிஷர்கள் பிரசாதந் தீட்டுப்பட்டுப் போச்சுது இதை பகவானுக்கு அம்சை செய்வித்தால் மகத்தான தோஷ முண்டாகுமென்று கருதி அப்பிரசாதத்தைக் கோவிந்த தாசருக்குக் கொடுத்துவிட்டு அச்சிஷர்கள் வல்லபாசாரியிடஞ் சென்று வணங்கி ஓசுவாமி நாங்கள் பிரசாதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அம்மார்க்கமாய்போகையில் கோவிந்ததாசரால் அப்பிரசாதந் தொடப்பட்டுப் போயினபடியால் அப்பிரசாதத்தை பகவானுக்கு நைவேத்தியஞ் செய்யத் தகாதென்று கருதி அந்தப்பிரசாதத்தை யக்கோவிந்த தாசருக்கே கொடுத்துவிட்டு வந்தோமெனக் கேட்டு வல்லபாசாரியர் மெத்தவுங் கவலைப்பட்டு சந்நிதிக்குச் சென்று கேசவப்பெருமாளைநோக்கி ஓசுவாமி தாங்கள் கோவிந்ததாசருடன் மெத்த சனுவுசெய்து விளையாடிக் கொண்டிருப்பதால் அந்தக்கோவிந்ததாசர் பகவானுக்கு அம்சைசெய்யும்படிக்கொண்டு போகிற பிரசாத மாயிற்றேயென்ற மதிப்புச் சற்றேனுமில்லாமல் பிரசாதத்தைத் தொட்டு அக்கிரமஞ் செய்துவிட்டார் இந்த அனியாயத்திற்கென்ன கட்டளையென்று வினவக்கேட்டு கேசவப் பெருமாள் வல்லபாசாரியரை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் வல்லபாசாரியரே அந்தக் கோவிந்ததாசரைக் கேவலரென் றெண்ணவேண்டாம் சத்தியசீலர் சாந்தத்திற் சிறந்தவர் சமதமாதி நற்குணங்களெல்லாந் திரண்டோருருவா யவதரித்தப் புண்ணியப்புருடர் ஞானபக்தி வைராக்கியத்தில் அவருக்கு நிகரான உத்தமபுருடர்க ளிவ்வுலகினி லொருவருமே யில்லை அன்றியும் தனகனகவஸ்து வாகனுதிகளிலும் தாய்தந்தை பந்துக்கள் முதலானவர்க ளிடத்திலும் அணுவளவேனும் ஆசையின்றிப் பற்றற்றவராகி என்னை அவருக்குள் சதா காலமும் எழுந்தருளச்செய்து பூசிப்பதால் ஆத்துமக் ஞானியாகி யிருப்பதால் அவரேயானுகவும் யானே அவராகவு மெண்ணி பூசிக்கக் கடவாய் மேலும் அந்தக்கோவிந்ததாசருக்கு முன்னம பிரசாதமிட்டும் பின்பெனக்கு

Koviloor Digital Library

பிரசாதங் கொடுக்கக் கடவிரென்று பகரக்கேட்டு அந்த
வல்லபாசாரியர் பகவான் கட்டளையின்படியே அன்று
தொடங்கி கோவிந்ததாசருக்கு முன்னம் பிரசாதமளித்
துப் பின்னர் கேசவப்பெருமாளுக்கு நிவேதனஞ் செய்
துக்கொண்டு காலந்தைக் கடத்திக்கொண்டு வருகிற
போது இச்செய்தியை அப்பட்டணத்தை யாளும் அர
சன்கேட்டு பேரானந்தமடைந்துத் தன்னிடமிருக்குஞ்
சிலதூதர்களை யழைத்து அடா தூதர்களே சீக்கிரம் நீங்
கள் மதுராநகரத்திற்குச் சென்று அங்கு பக்தர்களிற்
சிறந்தவராகிய கோவிந்ததாசரைப் பிடித்துக் கொண்டு
வந்து நமது கொலுகூடத்தின் முன்னஞ்சேரக் கடவீ
ரென்று கட்டளையிட அந்தத்தூதர்களும் மவ்வண்ண
மே நடந்து மதுராநகரத்தை யடைந்து கோவிந்த தாச
ரைக் கண்டு வணங்கி ஒபுண்ணியபுருடரே எங்களரசன்
தங்களை யழைத்துவரும்படிக் கட்டளையிட்டா ராகை
யால் சீக்கிரம் எங்களரசன் வசிக்கும் டில்லிநகரத்திற்கு
வாருமையா வென்றுக் கடூரமாக மொழிவதைக் கேட்டு
அந்த கோவிந்ததாசர் உடனே மாயமாய் மறைந்துத்
தூதர்களுக்கு முன்னதாய்ச் சென்று டில்லிநகரத்தைச்
சேர்ந்து நடுராத்திரியில் அந்தப்புரத்தை யடைந்து
அம்சதூளிகா மஞ்சத்தின்மீது சயனித்து நித்திரைசெ
ய்யும் அரசனைக்கண்டு சிலசைககளால் எழுப்பிக்கொ
ண்டிருந்தார் மதுரா நகரத்தினில் தூதர்கள் இப்போது
நாம் கண்களாரக்கண்ட கோவிந்ததாசர் எப்படியோ
மாயமாய்ப் போய்விட்டாரே நாமினி எங்கிருக்கின்று
ரென்று தேடிக் கண்டுபிடிக்கப் போகிறோமென்று அந்த
மதுரா நகரமெங்குஞ் சுத்திசுத்தித் தேடிக்கொண்டிருந்
தார்கள் இங்கே டில்லிநகர அந்தப்புரத்திற்குச் சென்று
அரசனைப் பல சைககளாக யெழுப்பிக்கொண் டிருந்த
கோவிந்ததாசர் அரசன் எழுந்திராமலிருப்பதை கண்டு
உடனே அரசன் மார்பினிலோர் அறையறைந்தார் அவ்
வடியினால் அரசன் திடுக்கிட்டெழுந்து உட்கார்ந்துகொ
சுக்கூட நாடக்கூடாத கட்டுகாவலுட னிருக்கும் நமது
அந்தப்புரத்திற்குள் வந்தவன்யாவன் என்றும் இத்தனை
திடச்சித்தத்துடன் இங்குவந்தது மல்லாமல் எள்ளள
வேனும் அச்சம் பயமின்றி என்னை யடித்தானே அவ
னெங்கு ஒளித்திருக்கின்றானோ வென்று தேடுகையில்
கோவிந்ததாசர் அரசனை நோக்கி ஒவேந்தனே உபசாந்
தனே யான் மதுராநகரத்தினில் வசிக்குங் கோவிந்ததா
சராகும் தூதர்களை யனுப்பித் தாங்களென்னை யழைத்
துவரச்சொல்லி கட்டளை யிட்டபடியால் அவர்களென்
னைக் கண்டு அரசன் கட்டளையின்படி கொலுக்கூடத்தி
ற்கு வரவேணுமென்று அழைத்தார்கள் அதைக்கேட்ட
வுடனே தங்களைக் காணவேண்டி வந்தவனாகுமென அர
சன் சந்தோஷசித்தனாகி யிருக்கக்கண்டு கோவிந்ததாசர்
பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார் ஓ அரசனே யான் பகவானு
டன் தினந்தோறும் விளையாடுவது வழக்கமாக விருக்க
அதைக்கேட்டு நின்மனந் தாளாமல் பொறாமைக் கொ
ண்டு தூதர்களையனுப்பி என்னையழைத்துவரச்சொன்ன
காரணம் யாதோ அதை தெரியச்சொல்ல வேணுமென
அதற்கரசன் கோவிந்ததாசரை நோக்கிச்சொல்லத்தொ
டங்கினர்.

கேளுமையா பகவத்பக்தர்களிற் சிறந்த புண்ணிய
சீலரே யானும்மை யழைப்பித்துப் பலவிதங்களிற் சோ
தனைசெய்ய வேணுமென்றெண்ணித் தானெனு மமகார
ங்கொண்டு உம்முடைய மகத்துவத்தை யறியாமல் பல
விதவெண்ணங் கொண்டிருந்தது உண்மையே தாங்களி
ந்த நடுராத்திரியில் கண்ணிமைகெட்டாமலிருக்குங்காவ
லையெல்லாங் கடந்துவந்ததுவே மெத்த அருமை அன்
றியும் பந்தோபஸ்தாக அன்னியர்கள் உள்ளே பிரவே
சிக்க முடியாமல் கதவுகளெல்லாம் சாத்திப்பூட்டி யிருக்
கும் அந்தப் புரத்திற்குள் தாங்கள்வந்தது அருமையி
லும் அருமையாகையால் எனக்குத் தாங்கள் மீதிருந்
தச் சந்தேகமெல்லாம் நிவர்த்தியாகித் தங்களைப் பகவா
னென்றே யெண்ணினேன் இதிலெள்ளளவும் பிசகில்லை
யிது சத்தியமான மொழியாகும் ஆகையால் அடியேன்
மீது தயவுசெய்து யான்கொண்ட எண்ணமாகும் அப
சாரங்களை மன்னித்து இப்போதே தங்கள் அஸ்தங்களை
இவ்வேழையின் சிரத்தின்மீது வைத்துக் கருணைமழை
பொழியுமையா சத்குருநாதரே ஆனந்தபோதரே பிரம
மேதானரும் நவனீதரே பங்கயமலரைப் போன்ற பாத
ரே என்று துதிசெய்துப் பலதரம்விழுந்துபணியும் அர
சனை யாதரித்து உடனே தன்கரத்தை அரசன்சிரத்தின்
மீது வைத்துப் பிரமோபதேசஞ்செய்து அதற்காக வே
ண்டிய விதிகளை யெல்லாஞ் சொல்லி அரசனை களிக்கட
லில் மூழ்குமபடிச் செய்துப் பின்னுஞ் சொல்லத் தொ
டங்கினர் ஓ அரசனே நீர் அனுப்பிய தூதர்கள் மதுரா
நகரத்தினில் தேடித்திரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் ஆகை
யால் அவர்களுக்கு நான்வந்து உம்மைக்கண்டு பேசிய
சவிஸ்தாரங்களை யெல்லாம் ஒருகடிதத்தினி லெழுதிக்
கையொப்பமிட்டு என்னிடங்கொடும் அக்கடிதத்தைக்
கொண்டுபோய் தூதர்களுக்குக் காட்டி சீக்கிரமவர்களை
யிங்குவந்தனுகும்படிச் செய்கிறேனென அரசன் அந்த
ப்படியே ஒருகடிதமெழுதி அதில்தன் சீலிட்டுக் கொடுத்
தக் கோவிந்ததாசர் பெற்றுக்கொண்டு அந்தப்புரத்தை
விட்டு வெளிப்பட்டு பொழுது விடிவதற்கு முன்னமே
மதுராநகரத்தை யடைந்து அங்குதன்னைத் தேடிக்கொ
ண்டு திரியும் தூதர்களைக்கண்டு அரசன் கொடுத்த கடி
தத்தைக் காட்டி தான் அரசனிடஞ் சென்றதுமுதல்

விடை பெற்றுக்கொண்டு மதுராநகரத்தைத் தான்சேர்ந்தது வரையில் நடந்தசெய்திகளை யொன்றொழியாமற் சொல்லக்கேட்டும் அரசன் சிறுடனிருக்கும் சீட்டை வாசித்தும் சந்தேகம் நீங்கிக் கோவிந்ததாசருடையமகுத்துவத்திற்கு மெத்த அதிசயித்து அத்தூதர்கள் அவர் திருவடித் தாமரைகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்துக் கைகுவித்து நிற்குந் தூதர்களைக் கோவிந்ததாசர் ஆசீர்வாதம் புகன்று விடைதரப் பெற்றுக்கொண்டு தூதர்கள் டில்லிநகரத்தை நோக்கி நடந்து பட்டணத்தை யடைந்து அரசனைக் கண்டுப் பணிந்து தாங்கள் போய்வந்த செய்தியைப் பகர அரசன்கேட்டு மெத்த சந்துஷ்டி யடைந்துத் தனக்குக் கோவிந்ததாசர் உபதேசஞ் செய்துப் போயினப் பிரமோபதேச விதிப்படி நடந்துக்கொண்டிருந்தான்.

பின்பு கோவிந்ததாசர் அந்த மதுரா நகரத்தினில் முன்போல ஸ்ரீஹரியுடன் சிலவருடகாலம் விளையாடிக் கொண்டிருந்துப் பூரணக்ஞானியாகி ஒருவர் கண்களுக்கும் புலப்படாமல் சிரஞ்சீவியாக நாளைக்கும் அந்தமதுராநகரத்தினில் வாசம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கின்றாரென்று பக்தலீலா மிருதம் முறையிடுகின்றன.

வாழி விருத்தம்.

நல்லோர்கள்கொண்டாடும் ஞானியர்கள்வாழியே
இல்லறத்தைக்கருதாது மெழிலுடையோர்வாழியே
எல்லையிலாப்பேரின்ப மென்றடைந்தோர்வாழியே
வல்லபாசாரியுடன்தாசரின் மலர்ப்பதங்கள்வாழியே.

விட்டலதேவாயநமஃ

வல்லபாசாரிகோவிந்ததாசர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீ ம த்
பிரேமநிதிதாசர் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

காமனைவென்றுநாளுங் கரிநகர்தனில்வசித்து
நேமங்கள்மிகச்செய்து நெடியமாலைப்பூசித்து
பூமகள்கணவன்கொண்டப் பெருந்தீவத்தியாள்வழிகடந்தப்
பிரேமநிதிதாசர்பிரி பீடுடைபதங்கள்போற்றி.

கதையின் வரலாறு.

பூமாதுக்கோர் அணிசலமாகவும் பக்தர் முக்தர் வசிப்பதர்க்கோர் உத்தமபூமியாகியும் விளங்கும் கரிநகரமெனும் பட்டணத்தினில் வசிப்பவர் பிரமகுலத்தினிலுதித்தவர் சதாஹரியை யாராதிப்பவர் அதிதிகளுக்கில்லையென்னுமல் ஈவியளிப்பவர் சாதுக்கள் சேவையில் பிரியம் வகித்திருப்பவர் பிரேமநிதி தாசரெனப் பேர்பெற்றவர் எப்பொழுதும் ஸ்ரீராமபூசையிற் பிரியஞ் செலுத்துமவர் இந்தப்படி சிலசிஷர்கள் சகாயத்தினலே ஸ்ரீராமபூசை செய்துக்கொண்டே யிருந்து அவர் ஒருநாள் தனக்குத்தானே யோசிக்கின்றார் அதென்னவெனில் இவ்வுலகத்தினில் உத்தமர்களா யிருப்பவர்கள் அன்னியர்களுக்குப் பிரயாசை கொடுத்து அதனல் ஸ்ரீராமரை பூசிக்கமாட்டார்கள் அப்பலன்கள் யாவும் பிரயாசைப் பட்டவர்களுக்கே அன்றி ஸ்ரீராமரைப் பூசிப்பவர்களுக் கொருவிதப் பலனுமேயில்லை யாகையால் இன்றுத்தொடங்கி எல்லா வேலைகளையும் நமது கைகளாலேயே சிரமமெடுத்துக் கொண்டுசெய்து அதனல் வரும் பலனை நாமே யடையவேணுமென்றுக் கருதிச் சிஷர்களுக்கெந்த வேலையையுஞ் சொல்லாமல்தானே யாவத்துமான வேலைகளையுஞ் செய்து ஸ்ரீராமரைப் பூசித்துக் கொண்டு சிலவருட காலங்கள் கடத்திக்கொண்டே வந்தார் மேலும் அன்னியர்களாலே எந்த கைங்கரியங்களும் பெற்றுச் செய்த புண்ணியபலனுங் கிட்டாதென்றும் காசிகொடுத்து எந்த வேலைகளையுஞ் செய்வித்துக் கொண்டால் நமக்கு நல்லகெதி யுண்டாகுமென்றெண்ணி இவ்விதமாகிய சிந்தனைசெய்து அந்தப் பிரேமநிதி தாசர் தானே கஷ்டமெடுத்துக் கொண்டு ஸ்ரீராமபூசை செய்துக் கொண்டிருந்தார் அதெப்படியெனில் அந்தப் பிரேமநிதிதாசர் தினந்தோருஞ் ஜாமநேரத்தினி லெழுந்து கெங்கைக்குச் சென்று ஸ்னானுட்டானங்களை முடித்து பெருத்த தவலையினில் ஜலந்திரட்டிக் கொண்டு வந்து வைத்துப் பூஜாபாத்திரங்களைத் துலக்கி சுத்தி செய்து ஸ்ரீராம விக்கிரகத்திற்குத் திருமஞ்சனஞ் செய்வித்து ஆடையாபரணங்களால் அலங்காரஞ் செய்து

Koviloor Digital Library

சோடசோபசாரங்கள் கண்டருளப்பண்ணி அரிச்சனை யாராதனங்கள் புரிந்தும் இந்தப்படியந்த பிரேமநிதிநாசர் ஸ்ரீராமகைங்கரியத்தில் நாட்களைப் போக்கிக்கொண்டிருக்க ஸ்ரீராமர் தன்மனதினில் மெத்த விசனப்பட்டார் அதென்னவெனில் இந்தப் பிரேமநிதி தாசர் செய்யும் பத்திக்கு நாம் ருணஸ்தனாகியிருக்கின்றோமே அந்த ருணத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டே வரவேணுமென்று கருதி அந்தப் பிரேமநிதி தாசருக்கு அடிக்கடி தன்தெரிசனந்தந்துக் கடனைக்கழித்துக் கொண்டே யிருந்தார் இப்படிக்கிருக்கையில் உலகத்தினி லொருமனிதனுக்கு உபகாரஞ்செய்தால் அந்த உத்தமன் உபகாரஞ் செய்தவனுக்கு பதிலுபகாரஞ் செய்வதற்கு சமயம் பார்த்துக் கொண்டே யிருந்து பதிலுபகாரஞ் செய்கின்றான் அப்டிக்கிருக்க சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரிக்கிச் செய்துக் கொண்டிருக்கும் பூசையின் கைங்கரியமாகும் கடனைக் கொடுப்பது ஸ்ரீஹரிக்கு இயற்கையாகியும் பகவானை யடைந்தவர்களுக்கு அவருடைய கிருபை யுண்டாகாம லிருக்குமோ ஆகையால் பகவானை தொழுதவர்களுக்கு அளவிட்டுச் சொல்லப்படாத சுகத்தை யடைவார்கள் இந்த உண்மையைச் சாத்திரபுராண இதிகாசங்களில் தேர்ச்சியடைந்திருப்பவராகிய இந்தப் பிரேமநிதிதாசர் சதாகாலமும் பகவானுடைய பூசையிலும் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகளிலும் கணப்பொழுதேனும் மறவாமல் இடைவிடாது நடத்திக் கொண்டிருக்கையில் ஒருகாலத்தில் அந்த டில்லிமாநகரத்தினில் பெருந்தமழை விடாமல் ஏழுநாள் பரியந்தம் பெய்தபடியால் எங்கேபார்த்தாலும் வெள்ளக்காடாகி சேராகினது முழங்காள் பரியந்தம் புதைவதினாலும் மேலுமேலு மழைபொழிந்துக்கொண்டே யிருப்பதினாலும் இந்தப் பிரே நிதிதாசர் அம்மழைக்கும் இருட்டிற்கும் அனுவளவேனும் பயமின்றி ஒருநாள் தவலைக்குடத்தை யெடுத்துக்கொண்டு பகவந்நாம சங்கீர்த்தனை வாயினாலுச்சரித்துக் கொண்டு கங்கைக் கரையை நோக்கிப் புறப்பட்டார் இவர் பொழுது விடிந்தபிறகு கெங்கைக்குச் சென்று தீர்த்தங் கொண்டு வரப்பட்டதோ மூன்றாஞ் ஜாமத்திற்கே யேன் போக் வேண்டு மென்றாலோ பொழுது விடிந்தபிறகு கெங்கைக்குச்சென்று ஜலந்திரட்டினால் அனேகருடைய சேஷம் பட்டு ஜலம் அசுத்தமாக விருக்குமென்றும் அந்ததீர்த்தத்தினால் ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் திருமஞ்சனஞ் செய்தால் மகத்தாகிய பாதகம்வந்து சம்பவிக்குமென்றும் கருதி மூன்றாஞ் சாமத்திலேயே எழுந்து இந்தப் பிரேமநிதி தாசர் கெங்கைக் கரைக்குப் போகிற வழக்கப்படி போகிறதுபோல அன்றையதினமும் போகிறபோது காரிருளினாலுஞ் சேற்றினாலும் கால்கள் புதைபடவும் வழிதப்பி நடந்து ஒண்டியாகிப் போகையில்கண்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் மனிதவுருக்கொண்டு பிரேமநிதிதாசருக்குவழி நன்றாய்த் தெரியும்படி யாகவும் அரிதான கைங்கரியஞ் செய்யத் தொடங்கினார்.

அதென்ன கைங்கரியமெனில் யாரோ பாட்டைசாரி இருட்டிற்காக தீவட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு போவதுபோல அபிநயங்காட்டி ஸ்ரீராமர் கைதீவட்டி பிடித்துக்கொண்டு முன்னதாக நடக்கப் பிரேமநிதி தாசரும் அந்த தீவட்டியின் வெளிச்சத்தினால் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண்டே பின்னால் வழிநடந்துக் கொண்டே இந்த தீவட்டியைப் பிடித்து வருவது ஆச்சரியமாக விருக்கின்றது அன்றியும்இத்தீவட்டிவெளிச்சம் நமக்குக் கிடைத்தது ஸ்ரீராமபிரானுடைய கிருபையென்றே நம்பத்தக்கது மேலுமிந்த தீவட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு நமக்கு முன்னே போகிறமனிதன் யாரோ தனவானைக் கொண்டுபோய் வீட்டினில் விடுத்து மருபடியுந் திரும்பி வழியே செல்லும் மசால்சியாகுமிவன் என்றும் அன்றியுமிது அடியேனுக்குபகாரமாக இன்று அமர்ந்திருக்கிற தென்று சிந்தனை செய்துக்கொண்டே கெங்காநதியைச் சேர்ந்து ஸ்நானஞ்செய்து அனுட்டானங்களை முடித்துத் தவலைக்குடத்தினில் ஜலந் திரட்டிக் கொண்டு அந்தப் பிரேமநிதிதாசர் திரும்பி வருவதை ஸ்ரீராமர்கண்டு கைதீவட்டியை நன்றாகத் திருத்திக்கொளுத்திக்கொண்டு பிரயாணமாகினார் பக்தருக்கு முன்னுதாக மெத்த வெளிச்சமுண்டாகும்படி மனதிற் கருதி நடக்கிறபோது பிரேமநிதிதாசர் ஜலந்திரட்டி தவலைக் குடத்தைச் சிரத்தின்மீதில் வைத்துக் கொண்டு பின்னாகவே நடந்து தன்னிருப்பிடத்தினிற் சேர்ந்து நின்றார் அப்போது ஸ்ரீராமமூர்த்தி அந்தப் பிரேமநிதிதாசர் பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறபோதே மாயமாய் மறைந்து போயினார் அதைக்கண்டு பிரேமநிதிதாசர் ஆஹாஹா நாம் பகவானுக்கு மெத்த அபகாரியாகிப் போயினோமே யென்றும் சூரியகுலத்திற் கோர் திலர்தமாகிய ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியே கைதீவட்டியைப் பிடித்துக்கொகொண்டு வந்தவராகும் அன்றியுஞ் சனக சனந்தாதி முனிவர்கள் வந்த மகா புருடனுக்காக யோகநிஷ்டை செய்துக் கொண் டிருக்கின்றார்களோ அப்படிப்பட்ட மகானுபாவர் என்பொருட்டு கைதீவட்டியைப் பிடித்து மசால்ச்சிவேலை முயன்றுச் செய்தாரே என்று மிகவும் விசனப்பட்டுக் கொண்டே பகவான் சந்நிதி முன்னஞ் சென்று ஓ ஜெகதீசா ஆசாபாச விநாசா பக்தர்கள் நேசா வைகுந்தவாசா என்று பற்பலவாறு புகழ்ந்துக் கொண்டாடிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார் ஓ கருணாநிதி அடியேன் என்னும் ச்ஞானஹீனனும் பக்தியில்லாத மூடனேன் வைராக்கிய மில்லாத சபலசித்தனு

Koviloor Digital Library

மாகிய யான் தேவரீருக்குப் பூசை எப்படிசெய்வேன் பூசைசெய்யுமவனும் கீர்த்தனைகளைப் பாடுமவனும் சகல காரியங்களையுஞ் செய்யுமவனும் நீயாகவே யிருக்கயான் பூசைசெய்தேன் கீர்த்தனைகளைப் பாடினேன் எல்லாக் காரியங்களும் நடத்தினே னென்றொரு மனிதன் சொல்லுவது அவிவேகமே ஆகையால் ஓ பரமபுருடனே அடியேன் ஒண்டியாகத் தனித்துமது கைங்கரியங்கள் செய்வது நன்றல்ல வென்றுக் கருதி கண்களுக் கின்பமுண்டாகும்படி யாரோ ஒரு மனிதனைப்போ லுருகொண்டு கையினில் தீக்கோலைத் தரித்து எனக்காகவந்து வழிகாட்டி இருப்பிடத்திற் சேர்த்து மறைந்துபோயின ஸ்ரீ ரகுராமா முகசோமா ஜானகிவாமா பரந்தாமா பக்தர்கள் நேயா அடியேனுடைய மனமானது தங்கள்மீது என்றுஞ் சேர்ந்திருக்கும்படி கிருபையாகும் தயாநிதி கருணையோநிதி யென்று பக்தி செய்துக் கொண்டிருந்தார்.

மேலும் இந்தப் பிரேமநிதிதாசர் மூன்றுகாலமும் பகவானுக்கு அர்ச்சனை யாராதனைகளை நடத்திப் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டிருக்கையில் அனேக வைஷ்ணவர்களும் பாமரர்களும் அங்குவந்து பிரேமநிதிதாசர் பாடுங் கீர்த்தனைகளின் உருக்கத்தைக் கேட்டு ஆனந்தித்து தினந்தோறும் வந்து கீர்த்தனைகளைக் கேட்க மெத்தப் பிரியங்கொண்டவர்களாகி தினமும் வந்து பக்திமிகுந்து பிரேமநிதி தாசரைக் கண்டு வணங்கி அவரது ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டு போகிறபோது ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுவதென்னவெனில் இந்தப் பிரேமநிதிதாசர் இக்கலியுகத்தினில் பாமர ஜெனங்களைக் கடத்தேறச் செய்யும் பொருட்டு அவதாரஞ்செய்து வந்தவரைப் போல தோன்றுகின்றதென்று கொண்டாடச் சிலதுஷ்டர்கள் ஓரிடத்திற்சேர்ந்துப் பிரேமநிதிதாசர் வயிறுவளர்க்கும் பொருட்டு ஹரிகதை சொல்லிக்கொண்டு ஸ்ரீ கூட்டங்களை மெத்தவுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு கீர்த்தனை யவர்கள் மெச்சிக்கொள்ளும் படியாக டம்பத்திற்குப் பாடி சந்தோஷிக்கச்செய்து அவர்களை வசியஞ்செய்து சந்தர்ப்பம் நேரிட்டால் அவர்களைக் கூடி மன்மதக்கிரீடைகள் செய்துப் பலஸ்ரீகளைக் கெடுத்து விட்டான் ஆகையால் இவனை எவ்விதத்திலும் அரசனிடங் கொண்டுபோய் சிக்ஷை செய்விக்க வேணுமென்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டே சிறிதேனும் இந்தப் பிரேமநிதி தாசர்மீது பக்ஷமின்றி அரசனிடஞ் சென்று பொருமை யதிகரித்து வணங்கி ஓ பூபாலரே நமது பட்டணத்தினில் வசிக்கும் பிரேமநிதி தாசர் உண்மையான பக்தனைப்போல வேடம் பூண்டு அநேக ஸ்ரீஜனங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஹரிகதைகளையுங் கீர்த்தனைகளையும் பாடி யவர்களை மயக்கிப் பிரமிக்கச் செய்து சமயம்பார்த்து வெகு ஸ்ரீகளைக் கூடிக்கலந்து கெடுத்துவிட்டான் இன்னுஞ் சிலநாளில் மற்ற ஸ்ரீகளையுங் கெடுத்துவிடுவன் போலத் தோன்றுகின்றது அன்றியும் அந்தப்பிரேமநிதி தாசன் எங்களுக்குக் சகோதரனாகும் அவன்மீது நாங்கள் குற்றஞ் சொல்லுவோமோ ஒருக்காலும் நாங்கள் பொய்மொழிபுகல மாட்டோம் பன்னிப்பன்னி பலதரஞ் சொல்லுவதால் யாதொரு பயனுமில்லை அந்தப் பிரேமநிதி தாசனைத்தாங்கள் யிங்கழைப்பித்து நேரில் வைத்துக்கொண்டு விசாரணை செய்தால் நாங்கள் சொல்லுவது பொய்யென்றும் அவன் சொல்லுவது பொய்யென்றும் நன்றாய்த் தெரியவருமென்று சொல்லக்கேட்டு அரசன் அடங்காச்சினங் கொண்டு வேடனானவன் புதரினில் தன் தேகத்தை மறைத்துப் பரவைகள்மீது வலையைப்போட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு ஜீவனஞ் செய்வதுபோல அந்தப் பிரேமநிதிதாசன் உலகத்திலுள்ள மனிதர்களைப் போல யிராமல் தன்னுருவத்தை மாத்தி ஹரிபக்தனைப் போல் வடிவம் பூண்டு ஹரிகதைகளைச் சொல்லிப் பெண்களை மயக்கி தன்வச மாகும்படிக்கு செய்து அவர்களுடன் கூடிக்குலாவுகின்ற மகாபாதகனை இப்போதே வரவழைத்து தக்கசிக்ஷை செய்கின்றேன் பாருங்களென்று கடுஞ்சினமடைந்து அங்கிருக்குந் தூதர்களை யழைத்து அடா தூதர்களே சீக்கிரமாக நீங்கள் சென்றுக் கொடியபாதகனாகிய பிரேமநிதி தாசனை யானழைத்துவரச் சொன்னதாகச் சொல்லி கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரக்கடவீர்க ளென்று கட்டளையிட அந்தப்படியே தூதர்கள் பிரேமநிதிதாசரை ராஜசமுகத்திற்கு அழைத்துவரு படி ஜாமராத்திரி வேளையில் வெகுசீக்கிரமாக நடந்து பிரேமநிதிதாசர் ஹரிகதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இடம் வந்து சேர்ந்தார்கள்,

அப்போது பிரேமநிதிதாசர் ஹரிகதைகளை அதிகரசமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க அதைக் கேட்டு ஆனந்தித்துக்கொண்டு அனேக ஜெனங்கள் அங்கிருக்க அவர்களை நோக்கி அந்தப் பிரேமநிதிதாசர் ஓ பிராணிகளே நமக்கு ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியே நேசன் அந்த ஸ்ரீராமபிரானே நமக்குப் பந்து அன்னனும் ராமனே தந்தையும் அன்னையும் ராமனே குருவும் ராமனே இவ்வுமைத்துள்ள உறன்முறைகளும் ராமனே பிரமக்ஞானமும் ராமனே சகலதனங்களும் ராமனே மோக்ஷத்திற்குக் காரணவஸ்துவும் ராமனே அந்த ராமனில்லாவிடில் நமக்குச் சீரமிராது ஆகையால் கண்களார ஸ்ரீ மனையே சேவித்திருக்கவேணும் கரங்களால் ஸ்ரீராமர் திருவடிகளை அர்ச்சனை செய்துக்கொண்டிருக்கவேணும்

Koviloor Digital Library

மானமானது ஸ்ரீராமபக்தியி லீடுபட்டிருக்க வேணுமென்று அந்தப் பிரேமநிதி தாசரை ஜெனங்களுக்குப் போதனை செய்துக் கொண்டிருக்கும் போது தூதர்கள் அங்குவந்து பிரேமநிதி தாசர் நோக்கி ஓ ஐயா ஸ்ரீஹரி தாசரே நினது சகோதரர்கள் அரசனிடம் வந்து நின்மீது வெகு தப்புகளைப் புகன்றார்கள் அதைக்கேட்டு பூபாலன் கடுஞ்சினமடைந்து நின்னைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்து வரும்படி எங்களுக்குக் கட்டளை யிட்டார் ஆகையால் மறுத்தொன்றுஞ் சொல்லாமல் இப்போதே எங்கள் பின்னே வரவேணும் அப்படிநீர் வராவிடில் பலாத்காரஞ் செய்து உம்மைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் அரசன் கொலு விடுப்போமென்று ஆரவாரஞ் செய்யக்கேட்டு அந்த பிரேமநிதிதாசர் அத்தூதர்களை நோக்கி ஐயா ராஜதூதர்களே அரசன் கட்டளையின்படி யான் வரமாட்டேனென்று சொன்னாலல்லவோ உங்களுக்குக் கோபம்வரவேண்டும் யான் அரசன் கொலுமுகத்திற்கு அவசியம் உங்களுடன் வருகிறேன் ஆனாலதிலொரு விசேஷமுளது அதென்னவெனில் இப்போது நடுராத்திரியா யிருப்பதால் கெங்கைக்குச் சென்று ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்திக்கித் தீர்த்தங் கொண்டு வந்துவைத்து உடனேவருகிறேனென்றும் என்னையிந்த நடுராத்திரி வேளையில் அவ்வளவு அவசரமாக அரசனழைத்துவரச் சொன்ன காரணம் யாதோ என் சகோதரர்கள் அரசனிடம்வந்து என்மீது சொல்லிய கோள் தானென்னமோ அதை யெனக்கு தயவுசெய்துச் சொல்லவேணுமென்று மெத்தவும் வேண்டிக் கொண்டார் அவ்வேண்டுதலைக் கேட்டத் தூதர்களிலொருவன் பிரேமநிதி தாசரை நோக்கி ஓஐயா ஹரிதாசரே தங்கள் சகோதரர்கள் அரசனிடம் வந்து உங்கள்மீது சொல்லிய கோளென்னவெனில் தாங்கள் சொல்லும் ஹரிகதையின் சாரத்தால் அனேகம் ஸ்ரீகளைமயக்கி வசமாக்கிக்கொண்டு அவர்களுடன் கூடிக்கலவி செய்துக்கொண்டிருப்ப தன்றியும் இன்னுமிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகளையுங் கெடுக்க முயன்றிருக்கின்றீரென்றும் உம்மை அரசன் கொலுமுகத்தினில் வரவழைத்துத் தக்க தண்டனை விதிக்கும்படி யவர்கள் சொல்லியபடியால் அரசன்கடுஞ்சினமடைந்து உடனே தங்களைக் கைப்புடியாகக் கொண்டு வரும்படிக்கிக் கட்டளையிட்டார் அக்கட்டளையின்படி யாங்களும் தங்களிடம் வந்தோம் அழைத்துப்போகும்படிக்கி இதுவே ராஜசமுகத்தினில் நடந்த செய்தியென்று சொல்லுந் தூதர்கள் வசனங்களைக்கேட்டு அந்தப் பிரேமநிதிதாசர் தூதர்களைநோக்கி திருமஞ்சனத்திற்குத் தீர்த்தங் கொண்டுவந்து வைத்து நொடிக்குள்ளாக வருகின்றேன் அதற்கு விடைதாருங்களென்ன அத்தூதர்கள் கடுஞ்சினங் கொண்டு ஓ ஹரிதாசரே மரியாதையாய் எங்கள்பின் தாங்கள் வந்தாலாயிற்று இல்லாவிடில் பலவந்தமாக உம்முடைய கரத்தைப் பிடித்திழுத்துக்கொண்டு போவோமெனக் கேட்டு அந்தப் பிரேமநிதிதாசர் உடனே வெளியில்வந்து பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண்டே ராஜதூதர்கள்பின் அரசன் கொலுமுகத்தை நோக்கி நடந்தார்.

இங்கே ஹரிகதை கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஜெனங்கள் யாவரும் தங்கடங்களகம் புகுந்திருந்தார்கள் அப்போது பிரேமநிதிதாசர் ராஜன் கொலுகூடத்தை யடைந்து அரசன் வரவுக்கெதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கஅந்தச்சமயத்தில் அரசன் அந்தப்புரத்தினில் தாசிகளுடன் மோகாந்தகாரனாகி யிருக்கத் தூதர்கள் அந்தப்புரத்திற்குச் சென்று அரசனைக்கண்டு வணங்கி ஓசுவாமி தங்கள் கட்டளையின்படி பிரேமநிதி தாசரைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தோமென்று சொல்லக் கேட்டு அரசன் அடாதூதர்களே அந்தப் பிரேமநிதிதாசனை ராத்திரி பொழுதுக்குக் காவலில் வைத்துவிட்டுப் போங்கள் நாளையதினம் பகலுக்கு அவனையழைப்பித்துவிசாரணைசெய்து தக்கதண்டனை செய்கிறேனென்றுசொல்லி யவ்வரசன் கட்டிலின்மீது படுத்து நித்திரை செய்தான் அப்போது தூதர்கள் பிரேமநிதிதாசரை யழைத்துக் கொண்டுபோய் காவலில்வைக்க யந்தப் பிரேமநிதிதாசர் இன்று நமக்குப் பெருத்தசேவை லபிக்காமற்போயிற்று ஸ்ரீராமருடைய கைங்கரியத்திற்குத் தீர்த்தங் கொண்டு வரப்பட்ட ராத்திரிகாலம் வந்தணுகியதேயானெப்படிக்கின்று ராமகைங்கரியஞ் செய்யாமல் உயிருடனிருப்பேன் அன்றியும் இவ்வுலகத்தினி லென்னைப்போல பகவானுடைய சேவையில்லாம லிருப்பவர்களு முண்டோவென்று ராஜ நிர்ப்பந்தத்திற் குடன்பட்டு மெத்தவும் கவலையடைந்துக் கொண்டிருக்க அப்போது ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர் நரபதியின்மீது மிகவுங் குரோதங்கொண்டு காஜி உருவமெடுத்து அந்தராத்திரிகாலத்திலேயே அரசன் நித்திரைசெய்யும் அந்தப் புரத்தை நோக்கிவந்து அரசனைக்கண்டு அவன் மார்பினிலுதைத்தார் அந்த உதையினாலே அரசன் கட்டிலைவிட்டுக் கீழே விழுந்து அலறி உளறிக்கொண்டே இப்படி யார் நம்மையுதைத்தவன் எப்படி நமது அந்தப்புரத்திற்குள் புகுந்தவன்தான் என்றுமனதில் நினைத்துக்கண்களைத்திறந்து பார்க்கிறபோது தன்குல குருவென்றுணர்ந்து உடனே வணங்கி பலவிதமாகப் புகழ்ந்துநிற்க அந்தக் காஜியானவர் தன்கரத்தினில் குரான் புத்தகத்தைப் பிடித்துகொண்டு வேந்தனைநோக்கி அடாஅரசனே நீ அதிக நித்திரையினால் உன்மத்தனாகித் தன்னைமறந்து சுழுப்தியடைந்திருந்தாய் எத்தனைநேர முன்னைபெழுப்பினாலும்எழுந்

திராமற் கிடந்தபடியால் எனக்குண்டாகிய தாகதாபத்தைச் சகிக்கமுடியாத கோபத்தினாலுன்னை யுதைத்தேன் என்றுசொல்லவே அரசன் விரைந்து தாகதீர்த்தத்தந் தருவித்துத் தன் ஆசானை அருந்துமென்று வேண்டக் காஜி அடாவேந்தனே இன்றுதினம் எவனைக் காவலில் வைத்தாயோ அந்த புண்ணியபுருடன் வந்துத்தன் கைகளால் தீர்த்தத்தைக் கொடுப்பனேயாகில் மெத்தச் சந்தோஷ்டியுடன் அருந்துவேனென்று தெரிந்துக்கொள்ளும் அப்படிக்கென் தாகதாபத்தைத் தீராமல் நீ எத்தனைவிதத்தில் வேண்டிக்கொண்ட போதிலும் நானுடன்பட்டுத் தீர்த்தத்தைப் புசிப்பேனென்றுக்கனவிலு மெண்ணாத உத்தம விருடர்களுக்குக் கஷ்டத்தை கொடுத்த துஷ்டனாகிய நின்வீட்டில் தாகபானஞ் செய்வேனோ அடா கொடியப்பாதகா பிரமகாதகா என்று சொல்லி மாயமாய் மறைந்துபோயினார் இதைக்கண்ட வேந்தன் ஆச்சரியமு மாச்சரியமுமடைந்து இவர் காஜியல்லப் பிரேமநிதிதாசர் தொழுந் தெய்வமாகிய ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியாகும் இவருடைய தெரிசனம் நமக்குக் கிடைக்க நாமென்னதவ மியற்றினேமோ அன்றியு மிவருடைய கால்களால் நாம் உதைப்பட என்னபாக்கியஞ் செய்தோமோ இன்னாள் நமக்கு நன்னாளாயிற்று கடந்தநாளெல்லா வீணானாள்களே மருபடியு மொருதரம் ஸ்ரீராமருடைய தெரிசனம் நமக்குக் கிடைக்குமோ தெரியாமல் மோசம்போயினேமே அன்றியும் உத்தம பாகவதராகிய பிரேமநிதிதாசரை காவலில் வைத்தபடியினாலன்றோ நமக்கு ஸ்ரீராமதெரிசனங் கிடைத்தது என்றுப் பலவாறு சிந்தித்துக்கொண்டே அதை வேந்தன் மெத்தவும் அபசாரப்பட்டு விட்டோமே என்று பயந்து அங்கிருக்கும் காவலரை யழைத்து அடாகாவலர்களே நீங்கள் சிக்கிரம் சென்றுக் காவலில் வைத்திருக்கும் பிரேமநிதிதாசரை விடுதலை செய்யுங்களென்று கட்டளையிட அந்தப்படியே காவலர்கள் சென்றுப் பிரேமநிதிதாசரை விடுதலை செய்வித்தார்கள்.

இவ்வாறு காவலர்கள் தன்னை விடுதலைசெய்த வுடனே அந்தப்பிரேமநிதி தாசரும் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டே சுகமாகத் தன்வீட்டையடைந்து சும்மையிந்த நடுராத்திரியில் வெகுதுரிதமாக அரசன் தூதர்களையனுப்பி அழைத்துவரச் சொல்லிக் காவலில்வைத்து யாதொரு விசாரணையுமின்றி உடனே போகும்படி நமக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பியதற்குக்காரணம் யாதோ தெரியவில்லையே என்றுயோசித்து முடிவில் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியின் கிருபை யாகுமென்று நிர்மானித்துத் தவலைக்குடத்தை யெடுத்துக் கொண்டு கெங்காநதிக்குச்சென்று ஸ்நானானுட்டானங்களை முடித்து ஜலந்திரட்டிக் கொண்டுவந்து ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்திக்கித் திருமஞ்சனஞ்செய்து ஆடையாபரணங்களா லலங்காரஞ் செய்து தூபதீப நைவேத்தியங்களை யீந்து சகஸ்திரநாமார்ச்சனைபுரிந்து தீர்க்க தெண்டனிட்டுப் பூசை முடித்துப் பகவத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டே படுத்து நித்திரை செய்துக்கொண் டிருந்தார் சூரியோதயகாலமானவுடன் அரசனெழுந்துப் பரிவாரங்கள் சூழப் புறப்பட்டுவந்துப் பிரேமநிதி தாசரைக் கண்டுபணிந்து ஓ பரமபாகவத சிகாமணியே நினது கிருபையினால் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி காஜியைப் போல உருக்கொண்டு குரான் புத்தகத்தைக் கைபிற்பிடித்து எனது அந்தப்புரத்திற்குவந்து அங்கு நித்திரை செய்துக்கொண் டிருந்த என்னை மார்பி லெட்டியுதைத்துக் கீழேவிழத்தள்ளி தாகதீர்த்தத்தின் பொருட்டு என்னை யுதைத்ததாகச் சொல்ல உடனே யான் தாகதீர்த்தந் தருவித்து அருந்தும்படி வெகுவாகப் பிரார்த்தித்தும் அதையவர் கைக்கொள்ளாமல் இன்றையதினம் எந்த. சாதுவைக் காவலில் வைத்தாயோ அந்தசாதுவானவர் வந்துத் தன்கரங்களால் தீர்த்தங் கொடுப்பாரே யாகில் அத்தீர்த்தத்தை வெகு போக்கியமாகப் புசிப்பேனேயன்றிக் கொடியபாதகனாகிய நினதுகரத்தால் கொடுக்குந் தீர்த்தத்தைக் கைகளால் தொடேனென்று சொல்லி மாயமாய் மறைந்த போயினார் அந்த நுட்பத்தை யுணர்ந்தும்யும்மைக் காவலில் நின்றும் விடுவிக்கும்படி கட்டளையிட்டேன் காவலரும் உம்மை யந்தப்படியே விடுவித்தார்கள் அப்போது எனக்குண்டாகிய பயத்தை என்னென்று சொல்லுவேன் இத்தனையும் ஸ்ரீராமருடைய மகிமையாகுமென்றும் ஓபுண்ணிய புருடரே எனதறிவீனத்தினால் தெரியாது தங்களுக்குச் செய்த அபசாரங்களை மன்னித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று விழுந்துபணிந்து எழுந்திராமற் கிடந்தான் அப்படி யெழுந்திராமற் கிடந்த அரசனை யந்தப் பிரேமநிதிதாசர் இருகரங்களினாலுந் தாவியெடுத்துப் பல ஆசிகள்கூறி ஓ வேந்தனே ஒவ்வொரு மனிதனும் சத்கர்மமோ அல்லது துஷ்கர்மமோ இவ்விரண்டில் எந்தெந்தகாலத்தினி லெந்தெந்த கர்மங்களை யனுபவிக்கவேணும் அந்தந்தக் காலத்தினிலக் கர்மங்களை யனுபவித்தே தீருவோமென்பது சாத்திரபிரமாணமிருக்க நான்செய்தேன் என்னாலேயே அந்தகாரியமனுகூல மாயிற்றென்று சொல்லுவது அறிவீனம் ஆகையால் யானனுபவிக்கவேண்டியதா யிருந்த கர்மத்தையானனுபவித்தேன் அப்படிக்கிருக்க நீ என்னமோ என்னிடத்தினி லபசாரப்பட்டே னென்பது சாத்திரப் பிரமாணத்திற்கு ஒவ்வாது எல்லாம்பகவான் செய்யுந் திருக்கூத்தே யாகுமென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தப்பூபாலன் சந்தோஷ சித்தனாகி அந்தப் பிரேமநிதி தாசருக்கு

Koviloor Digital Library

வேண்டிய தனதானியங்கள் வெகுவாக அளித்து விழுந்து பணிந்து எழுந்து பயபக்தியுடன் தெண்டனிட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்றான்.

அரசன் பிரேமநிதிதாசருக்கு வெகு தனதானிய வஸ்துக்களை யளித்துப் போயினபின்பு அந்தப் பிரேமநிதிதாசர் எதாவிதியாய் வெகுகாலம் பகவானைப் பூசித்துப் பரமக்ஞான சம்பன்னராகி மூன்றாசையையும் போக்கிப் பாகவதசிகாமணியாகி யிருந்துமுடிவில் ஸ்ரீராமருடைய தேகத்தில் கலந்து நித்திய முக்தராகி வைகுந்தமா நகரத்தை யடைந்தார்.

வாழி விருத்தம்.

வாழிப்பிரேமநிதிதாசர்வாழி மாரனைவென்றோன்வாழி
ஸ்ரீராமரைப்பூசித்து நல்லவழியடைந்தோன்வாழி
வாழிவெகுபாமரர்களை வழிபடசெய்தோன்வாழி
பரந்தாமன்மெய்யில் கலந்தவள்ளல்வாழியே.

விட்டலதேவாயநமஃ

பிரேமநிதிதாசர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ
ஸ்ரீபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீமத்

பகவான்தாசர் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

சகலகலைக்கற்றுச் சாதுசங்கத்திற்றேர்ந்து
மிகம்முத்தமமான மேகவண்ணன்பதங்கள்போற்றி
இகத்தினிலுதிப்போர்க்கெல்லா மெளிதினிலுணரச்செய்த
பகவான்தாசர்பாத பங்கயமலர்த்தாள்போற்றி.

கதையின் வரலாறு.

திருமகள் கடாக்ஷம் பொருந்திய அஸ்தினுபுரமெனும் பட்டணத்தை சுவாலேர் பாதுஷாவென்பவர் அரசாக்ஷி செய்துக் கொண்டிருந்தார் அவர் வெகுநீதிமானுகவும் சத்தியசந்தனுகவு மிருந்தார் அப்பட்டணத்தில் பகவான் தாசரென்றொரு பரமசாதுவிருந்தார் அவரையந்த அரசன் தன்னிடத்தில் சுபேதார் வேலையில் வைத்திருந்தார் அந்தபகவான் தாசர் ஹரிபக்தியிற் சிறந்தவராகி நற்குணங்களெல்லாந் திரண்டோ ருருவாகியதைப் போல உருக்கொண்ட மகானுபாவர் சாதுக்கள் பூசையிலும் ஆசாரத்திலும் சாதுக்கள் சங்கத்திலும் குடும்பத்தினில்விரக்தியும் தேவபாஷையிலும் மத்தயிதர பாஷைகளிலும் சிறந்தவராகியும் எல்லோரும் கொண்டாடத்தக்க பரமவைதிகராகியு மிருந்தார் இவருக்குப் பூர்வபுண்ணிய பலத்தினுல் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாத திரவியமிருந்தன திரவியத்தை உபகாரமாக அனேகர்களுக்கு கொடுத்து வெகு தருமவானென்ற பேரெங்கும் பிரசித்தியடையும்படி கிருஷ்ணர்ப்பணஞ் செய்து சகலகர்மங்களையும் நிறைவேத்திக்கொண்டிருந்தார் இவரிப்படிக் கிருக்கிறபோது பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்தினில் க்ஞானபக்தி வைராக்கியத்திற் சிறந்த விட்டலாசாரிய ரென்றொரு பரமசாது விருந்தார் அந்த சாதுவானவர் அப்பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்தினி லிருக்குஞ் ஜெனங்கள் தன்னைப் பலவாறு நிந்திக்க அதுகளைக் கிருஷ்ணர்ப்பணஞ்செய்து கிஞ்சித்தேனுஞ் சலியாமல் பயமுராமலு மெத்த வைராக்கியசிலராகி அனேகஜெனங்களை பக்திமார்க்கத்தினி லீடுபடும்படியாகச் செய்தும் பின்னுமனேகர்களை நல்ல நீதிமார்க்கத்தி லீடுபடும்படியாகச் செய்தும் பின்னுமனேகர்களை நல்ல நீதிமார்க்கத்தினில் நிபுணராகியும் சிஷர்களாகவுஞ் செய்துக்கொண்டு வெகு சந்துஷ்டராகி யிருந்தார்.

இப்படிப் பட்டப் பரமவைதீக நிஷ்டானுசாரராகிய இந்த விட்டலாசாரியரது குணமகுத்துவங்களைப்பகவான்தாசர் சிலரால் கேழ்விப்பட்டு அந்தவிட்டலாசாரி

யவரைத் தனக்குக் குருவாகச் செய்துக்கொள்ள வெண்ணி ஒருநாள் அந்தப் பகவான்தாசர் அஸ்தினுபுரத்தை விடுத்து நடந்துச் சிலநாளில் பிருந்தாவனத்தைச் சேர்ந்து விட்டலாசாரியர் திருவடிகளில் சரணாகதியடைந்து தனக்குண்டாகிய திரவியங்கள் தேகம் பிராணன் இம்மூன்றையும் அவர் திருவடிகளுக் காநினஞ்செய்து மூக்காலும் வலம்புரிந்து அஞ்சலியஸ்தராகி ஒதுங்கி நின்று ஓசுவாமி பரமகுருநாதரே பரப்பிரம்மக்ஞான போதகரே இடைவிடாமற் பாராயணஞ் செய்யும் தேவபாஷைவேதரே சகலரையும் குளிர்ச்சியாக பார்க்கும் நவநீதரே யாதொன்று மறியாத பாமரனாகிய ஏழையின்மீது கிருபாநோக்கம் வைத்துத் தங்கள் திருவடிக்கு ஆளாக்கிக் கொள்ளக் கருணைசெய்யும் ஒப்பில்லாத யோகபுருடரே என்று புகழும் பகவான் தாசர்மீது விட்டலாசாரியர் கருணைமழைபெய்து மனோபாகத்தை யுணர்ந்து சுபத்தைத் தரும்படியான ஸ்ரீராமதாரக மந்திரத்தை உபதேசஞ் செய்வித்தார் அம்மந்திரத்தை யந்த பகவான்தாசர் மெத்தப்பிரியமாக உணர்ந்து புனிதனுயினே னென்றும் பரமானந்தத் தாண்டவஞ் செய்துத் தன்னைமறந்து தலைவனிற்கலந்து உடனேதெளிந்து ஆசான்றிருவடிகளுக்கு வந்தனந்தந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு நடந்து அஸ்தினுபுரத்தை யடைந்துத் தன்வீட்டைச் சேர்ந்துதனக்குப் பரமாசானுகிய விட்டலாசாரியர் உபதேசித்த ஸ்ரீராமதாரக மந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு ஆசானே பரமதெய்வமென்றும் அவர்திருநாமமே மோக்ஷசாம்பிராச்சியத்திற்கு எல்லைநிலமென்றும் அவருடையசேவையே ஸ்ரீஹரியின் சேவையென்றும் அவருடைய திருவடித் தாமரைகளைத் துதிசெய்வதே ஜென்மசாபல்ய மென்றும் அவனைப் பூசிப்பதே மானிடதேக மெடுத்ததற்குப் பலனென்றும் அவருக்கர்ப்பணஞ் செய்தப் பிரசாதத்தை ஸ்வீகரிப்பதே தேவாமிர்தமென்றுங் கருதிச் சதாகாலமும் இடைவிடாமல் ஆசானையே துதிசெய்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வண்ணம் அந்தப்பகவான்தாசர் தனக்கு அன்னைதந்தை தமையன் பந்து முதலானவர்களும் ஆசானென்றே திடவைராக்கியசீலராகி கருதிக்கொண்டுராஜகாரியங்களில் அநுவளவேனும் பிசகாமல் நடந்தும் பக்தர்களைப் பூசித்துச் சாதுசங்கத்திலீடுபட்டும்எந்த அபசாரமும் நேரிடாமல் ஆசானையே தெய்வமென்று எண்ணிக் காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டும்பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்திலிருந்து யாரேனும் வருவார்களேயாகில் அவர்களைச் சந்தேகமின்றிப் பிரியத்துடன் ஆசாரிய சொரூபமென்றே கருதி அவர்களுக்கு தக்கபடி இணங்கி வணங்கி பூசித்து உபசரிப்பார் அன்றியும்ஸ்னான அநுஷ்டானங்கள் முடிந்து ஏகாந்தமாகவிருந்து சத்குருநாதரை தியானிப்பார் சோடச உபசாரங்களால் தன்மனதிலேயே உபசரிப்பார் சதாகாலமுங் குருநாதருடைய சேவை செய்ய வேணுமென்று மனதில்நினைப்பார் எப்போது பரமகுருநாதருடைய தெரிசனம் நமக்கு கிடைக்குமென்று மறவாமல் நினைந்துருகிக் கொண்டிருப்பார் தான்வசிக்கும் க்ஷேத்திரமே குருநாதனென்றுங்குருவே தனக்கு தெய்வமென்றும் குருவே தீர்த்தமென்றுங்குருவே தனசொந்த திரவியமென்றும் குருவையன்றி மைத்த சாதனங்களெல்லாம் வீணென்றும் குறிப்புடனிருக்கத் தகுமென்றும் தைலதாராவிச்சின்னமாக சத்குருநாதர் சேவைசெய்துக் கொண்டிருப்பார் இவருடைய பக்தி யிப்படியிருக்க இவர் மனைவியின்பக்தி யெப்படியோ யென்றால் அப்புண்ணியவதி எப்போதும் தன்கணவனைப் போஷிப்பதிலும் அவருக்குத் தொண்டுபுரிவதிலும் அவர் கண்களுக்கு ரமிக்கும்படி நடப்பதிலும்பொருமையிலும் கலவி செய்வதிலும் மந்திரியையொற்றமதியிலும் அவரை இணங்கி வணங்கி அவருக்கின்பமுண்டாகும்படி நடப்பதன்றியும் காமசிந்தனையின்றிப் பிரியத்துடன் தர்மசிந்தனை யதிகரித்துசிலருக்கு அன்னவஸ்திரங்களும் சிலருக்கு திரவியங்களும் சிலருக்கு தானியங்களும் சிலருக்கு பூமிகளும் சிலருக்குப் பசுக்களும் சிலருக்கு ஆபரணங்களும் இந்தப்படி எவரெவர்கள்எதுவேது கேழ்க்கின்றார்களோ அந்தப்படிஅதுவதுகளை கொடுத்தும் சிலருக்கு கடன்பாதைகளை தீர்த்தும் எங்கும் பிரசித்தியான கீர்த்தியைப்பெற்று உத்தம மாதென்று யாவரும் போற்றியேத்த நற்குணங்கள் மிகுந்துக் கற்பினிற் சிறந்தவளாகி யிருந்தனள் இங்கிப்படியிருக்க பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்தினி லிருக்கும் விட்டலாசாரியர் சன்னிதானத்தில் பகவான் தாசருடைய நற்குணங்களும் அவர்செய்யுங் குருபக்திவிசேஷங்களையும்இவர் மனைவியின் குணவிசேஷங்களையுஞ் சிலர்சொல்ல விட்டலாசாரியர்கேட்டு வெகுவாக பகவான்தாசர்மீதும்அவர் மனைவியின்மீதும் மெத்த சந்துஷ்டராகி யானும் அப்பகவான் தாசரைச் சீக்கிரகாலத்திலேயே பார்க்கிறேன் அன்றியும் அவர் மனோபாகம் யெப்படி யிருக்கின்றதோ அதையும் ரூபில் கண்டறிய வேணுமென்றுகருதி அந்த விட்டலாசாரியர் உடனே புறப்பட்டு அஸ்தினுபுரத்தை யடைந்து பகவான்தாச ரிருக்குமிடத்தை நாடிவருகையில் சிலர்சென்று பகவான் தாசரைக்கண்டு பணிந்து ஓ பரமசாதுவே தங்கள் பரமகுருநாதராகிய விட்டலாசாரியர் தங்களைக் காணவேண்டி யிதோ சமீபித்து வந்துக்கொண்டிருக்கின்றாரெனச் சொல்லக்கேட்டு களிக்கிட்டுச்சொல்ல வறிதாகிய நற்குணத்தையுடைய பகவான தாசர் பரமானந்த தாண்டவமாடித் தன்னை மறந்து

Koviloor Digital Library

உடனே தெளிந்து தேகபுளகமாகி யயிர்க்குச்சிட்டு என்
னுடைய பரமாசாரியருக்கு நானென்ன காணிக்கைவை
த்து அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்து பணிவேன்
எனக்கொன்றுந் தோன்றவில்லையே என்று யோசித்துக்
கொண்டே தன் மனையாளைக் கண்டு பரமகுருநாதன்
வரவைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க அந்தப் பிரியமாகிய
மனையாள் தன் கணவனை வணங்கிச் சொல்லத் தொ
டங்கினாள்.

கேளும் பெருமைப் பிரியமாகிய பிராணநாயகரே
தேவரீர் ஆதியிலேதானே பரமாசாரியர் திருவடிகளில்
பிராணன் தேகம் திரவியம் இம்மூன்றையும் ஆதீனஞ்
செய்திருக்கின்றீ றன்றோ அப்போதே நாமவருக்குத்
தொண்டர்களென்று சொல்லத்தகும் ஆகையால் அவ
ருடைய பொருளை அவருக்கே அவசியமாகக் கொடுக்க
வேண்டும் அதற்குமேல் வேறொரு யோசனையு மெனக்
குண்டாக வில்லையென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தப் பக
வான்தாசர் மெத்த சந்தோஷித்துத் தனு மனதிய யாரு
ள்களை யவருக்கே யளிக்கவேணுமென்று வெகுபிரியத்
துட னிருக்கிறபோது சிலர் சென்று விட்டலாசாரிய
ரைக் கண்டுபணிந்து பகவான்தாசரும அவர்மனைவியும்
பேசிக்கொண்டு சர்வ சொத்துகளையுந் தங்களாதீனஞ்
செய்வதற்கு மெத்தப்பிரியமகொண்டு தங்கள் வரவை
எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்களென்று சொல்
லக்கேட்டு அந்த விட்டலாசாரியர் திரும்பிப் பிருந்தா
வனத்தை யடைந்து இந்தச் சிஷனைப்போல யிக்கலியி
லிப் பூமண்டலமெங்குந் தேடியபோதிலும் நமக்ககப்படு
வது மெத்த கடினமாகும் அன்றியும்நாமவர்வீட்டிற்குச்
சென்றாலோ சகல சொத்துக்களையும் நமக்களித்துவிற்க.
நிழலில்லாமல் வெளிப்படுவார்கள் அப்படிக்கிநாம் அவர்
களைத் தெருவில்விடுத்து அவர்கள் சொத்துகளனைத்தை
யும் பெற்றுக்கொள்வது சரியல்லவென்றும் அவர்களெ
ப்போது சகலசொத்துகளும் ஆசாரியாதீன மாகுமெ
ன்று கருதி திடஞ்செய்துக் கொண்டார்களோ அப்ப
டிப்பட்ட மனதை நாம் ஆதீனஞ்செய்துக் கொண்டு
அவர்களை மோக்ஷவீட்டை யடையும்படிக்கிச் செய்வ
துங் தருமசாஸ்திர விதியாகுமென்று தனக்குத்தானே
யோசித்துக் கொண்டே தன்வீட்டைச் சேர்ந்திருந்தார்
இவரிங்கிப்படியிருக்க அங்கே பகவான்தாசர் தன்பரமா
சாரியர் திரும்பி பிருந்தாவனத்திற்கே போயினரென்று
சிலர் சொல்லக்கேட்டுத் தொண்டனுகுமென்னைப்பாரா
மல் அந்தப்பரமாசாரியர் இவ்வளவு சமீபத்தினில்வந்து
மருபடியுந் திரும்பிப் பிருந்தாவனத்திற்குப் போகத்
தகாதென்று சொல்லி மெத்த சங்கடமடைந்துக் கொ
ண்டிருக்கும் போது அவருடைய மனையாள் வந்து
கணவனைப்பணிந்து ஒசுவாமி தாங்களிப்படி மனக்கவ
லைப்பட வேண்டிய காரணம் யேதுக்கு ஆதியில் யெவ்வ
ளவு பிரியத்துடன் சகல சொத்துக்களையும் ஆசாரியார்
ப்பணஞ் செய்தோமோ அதுபோல இப்போது மகிகப்
பிரியத்துடன் சகல சொத்துக்களையும் யெடுத்துக் கொ
ண்டுபோய் ஆசாரியர் திருவடிகளுக்குக் காணிக்கையாக
வைத்து வணங்கினால் போதும் அப்படிச்செய்வதைவிடு
த்துப் பலவாறு மனசங்கடப்பட்டுக் கொண் டிருப்பத
னால் யாதொரு பலனுமில்லை யென்றுசொல்லக் கேட்டு
அந்தப்பகவான்தாசர் அதிகப் பிரியத்துடன் அந்தகால
த்தினில் மேலாகிய ரத்தினங்கள் சம்பத்துக்கள் முத
லான யாவத்துமான பொருள்களையு மெடுத்துக் கொ
ண்டு தன்மனையாளுடன் புறப்பட்டுப்பிருந்தாவனத்தை
யடைந்துப் பரமாசாரியரைக் கண்டு அவர் திருவடிகளு
க்குக் காணிக்கையாக சகலசொத்துக்களையும் வைத்து
பகவான்தாசரும் அவர் மனையாளும் விழுந்து பணிந்து
எழுந்து குருநாதன் மனங்களிக்கும்படித் தொண்டுகள்
புரிந்துக்கொண்டும் மேலும் தங்களுக்குண்டாகியமானி
யங்களையும் ராஜயதிகாரத்தையு அவருக்கே யர்ப்பண
ஞ்செய்துவிட்டு ஆசான்சொல்லும் பணிவிடைகளைச்செ
ய்துக்கொண்டு அவரளிக்கும் பிரசாதத்தைப் புசித்து
வெகு சந்துஷ்டர்களாகத் தங்கள்காலத்தைக் கடத்திக்
கொண்டிருக்கிறபோது நாகரியா கிராமத்தினிலிவர் தங்
தை மாதவதாசரென்பவர் மெத்த விருத்தராகியும் விஷ்
ணுபக்தியிற் சிறந்து வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டுக்கொ
ண்டிருக்கின்றா ரென்று கேழ்விப்பட்டு குருநாதரிடம்
விடை பெற்றுக்கொண்டு பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்தை
விடுத்துத் தன்னுடைய மனையாளுடன் நடந்து நாகரி
யா கிராமத்தை யடுத்துத் தன்தந்தையின் சிரமதிசை
யைக்கண்டு விசாரிக்க அவருக்குப் பேசுவதற்குஞ் சக்தி
யின்றிப் பெருத்தநோயுட னிருக்க இனியிவரிங்கிருந்
தால் சீக்கிரகாலத்திலே தானே தேகவியோகமடைவார்
பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்திற்கு கொண்டுபோனால் இந்த
வியாதி இவருக்கு சொஸ்தமாகி இன்னுஞ்சிலகாலம்ஜீவ
த்துடனிருப்பா ரென்றெண்ணிச் சிவிகையின்மீது அவ
ரை ஏத்திக்கொண்டு செல்லுகையில் அந்தமாதவ தாச
ருக்குப் பிரக்ஞையுண்டாகி பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகளை
பாடிக்கொண்டே கண்களைத்திறந்து புதல்வனைக் கண்டு
அப்பா புத்திரசிகாமணியே இத்தனை வேகமாக என்னை
யெங்குகொண்டு போகின்றா யென்றுகேழ்க்க அதற்குப்
புத்திரன் தந்தையைநோக்கி ஒதந்தையே தேவரீருடை
யதேகம் வியாதியினால் மெத்தவும்மெலிந்து ஆபத்தைத்
தருவதா யிருப்பதனாலே மதுரா நகரத்திற்குத் தேவரீ
ரைக் கொண்டுபோய் அங்குமெத்த வல்லவராகிய பண்
டிதருக்குக் காட்டித் தக்க அவிழ்தங்களைக் கொடுத்து

Koviloor Digital Library

சொஸ்தப்படுத்தும் பொருட்டுத் தங்களைச் சிவிகையின் மீதேற்றிக்கொண்டு போகிறேனென்ற புதல்வன் வசனத்தைக்கேட்டு அந்தமாதவதாசர் புத்திரனை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுமப்பா மகனே அழகான முகனே இந்தத் தேகமோ ஒன்பதுவாசலாகியவீடு இதனிடத்தினிலுண்டாகும் துர்க்கந்தங்களனேகமுண்டு அதென்னவெனில் இத்தேகத்தில் வேர்வையுண்டாகில் அதினால் நாற்றமும் வாயிலோ அழுக்கு பற்களில்பாசை மூக்கினில் சளி நேத்திரங்களிற் பீளை கக்கத்தினில் துர்வாசனைவயிற்றினில் கணக்குமிதமில்லாத புழுக்கள் நிறைந்த மலம் அதற்கிடையில் மூத்திரம் தொடுவதற்கும் சகிக்காத சீழும் உதிரமும் மாங்கிசமும் நரம்புகளும் தோலுங்கூடிய துர்நாற்றங்களுக் கிடமாகிய இக்காயத்தை மதுராநகரத்திற்குக் கொண்டுபோய் பண்டிதருக்குக் காட்டி அவிழ்தங்கள் கொடுத்து சொஸ்தப்படுத்த வெண்ணைங்கொண்டு என்னைச் சிவிகையின் மீதேற்றிக்கொண்டுபோகிறது நீதியல்ல ஏனெனில் எங்ஙனுடைய காயம் இப்பவோ எப்பவோ விழுந்துவிடப் போகின்றது இனிமீ எத்தனைவித அவிழ்தங்களைக் கொடுக்கினும் ஜீவன் பிரிந்து போகுமே யல்லாமல் இனியானுயிருடனிருப்பது பொய்யே இப்படிப்பட்ட தேகமாகிய காயத்தைவிட்டு ஆத்துமா பிரிந்துபோயினல் இத்தேகத்தை மகா க்ஷேத்திரமாகிய மதுராநகரத்தினில் புதைப்பது மகத்தாகியஅபசாரம் நேரும் அன்றியும் மூத்திரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் கெங்கையில் விடுத்தது போலாகும் ஆகையால் சிவிகையைத்திருப்பி கிராமத்திற்கு போகச்செய்யும் அவ்விடம்சேர்ந்து நிர்மலமனதுடன் ஸ்ரீஹரியை தியானித்துக் கொண்டே காயத்தை விடுத்தால் பகவானைக்கண்டு சேவிக்கும்படியாகும் மேலும் அன்னியாயமா யிந்தப்பிராமணன் எமனிடத்தி லகப்படாவண்ணம் மதுரைக்கு நாயகனுகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை யான் அவசியமாகக் கண்டு சேவிக்கின்றேன் என்றுசொல்லிய தந்தையின் வசனங்களைக் கேட்டு அந்தப்பகவான்தாசர் சிவிகையைத் திருப்பி கொண்டு நாகரியா கிராமத்தையடைந்து தந்தையை சிவிகையில் நின்றும் இரக்கி வீட்டிற்குள்ளே கொண்டுபோய் கிடத்தின மாத்திரத்தில் அந்த மாதவதாசர் ஹரிஹரியென்று சொல்லிக்கொண்டே பிராணனைவிடுத்தார் அதைக்கண்டு அந்தப்பகவான்தாசர் தந்தைக்கு நடத்தவேண்டிய கர்மக்கிரியைகளிற் சிற்தேனுங் குறைவின்றி நடத்தி அக்கிராமத்தை விடுத்து மதுராநகரத்தைச் சேர்ந்து குருநாதரை இடைவிடாமல் துதிசெய்துக் கொண்டிருக்க அங்குள்ள பகவத்பக்தர்கள் பகவான் தாசருடன் கூடிக்கொண்டு அவரை நோக்கி ஓ பகவான்தாசரே யுமது தந்தையாகிய மாதவதாசரை மங்கள க்ஷேத்திரமாகிய பிருந்தா வனத்தினில் ஸ்ரீஹரி சந்நிதானத்தினில் கண்டோம் அங்கென்ன செய்துக்கொண் டிருந்தாரெனில் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களைப் பாடியாடி தன்னை மரந்திருந்தாரென யாவருங் கேட்டுமிதமற்ற ஆச்சரியமடைந்தார்கள் பகவான்தாசரும்தன் தந்தையின் மகுத்துவத்தைக் கேட்டுப் பிரமானந்தமடைந்து அந்த மதுராநகரத்திலேயே பூர்ணநிஷ்டையினிலிருந்து தன்னைமறந்துத் தலைவனிற்கலந்து நித்தியமுக்தி ஸ்தானமாகும் வைகுந்தமா நகரத்தினில் நித்திய சூரிகளுடன்கூடி திருவனந் தாழ்வான் மீது சயனித்து அஷ்டலட்சுமிகள் தொண்டுசெய்யதிருக்கண்ணோலக்கமாக விருக்கும் வைகுந்தநாதன்சேவையினால் ஆனந்தப்பரவச மடைந்துக் கொண்டிருந்தனர்.

வாழி விருத்தம்.

இகத்தில்நற்குணமெல்லாந் திரண்டோரெழிலுருவானோன்வாழி
மிகப்பொருள்கள்யாவத்துமாசானுக்கு மேவியளித்தோன்வாழி
தகப்பன்சரமதிசையறிந்துத்தான் சென்றுக்கர்மங்கள்முடித்தோன்வாழி
பகவான்தாசர்பங்கயபொற்பாத மலர்களென்றும்வாழிவாழியே,

விட்டலதேவாயநமஃ

பகவான்தாசர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீ ம த்

சனாதன தாசர் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்,

அனாதைகள் நாதனான ஸ்ரீஹரி நாமமெந் நாளுஞ்
சனாதமாய்ப்பாடியாடி சொக்கிமெய்பதத்தைவேண்டி
முனாட்செய்தபுண்ணியத்தால் முகுந்தன்றன்பதத்தைப்பெற்ற
சனாதனதாசர்பாத சரண்புகுந்துய்குவோமே,

கதையின் வரலாறு.

ஸ்ரீ தாமரையாள் கடாக்ஷம் பொருந்திய பங்காள தேசத்திற்குப் பிரபுவாகியும் சங்கிதத்திலும் விஷயானுபவங்களிலும் போக்கிய போக 'வஸ்துக்களிலும் பிரியமில்லாமல் சகலத்திலும் விரக்தியும் பகவத் விஷயத்தில் ரக்தியுங்கொண்டு கிருஷ்ணபகவா னிடத்தில் உபாசனை செய்துக்கொண்டு அரிதாகிய நிஷ்டையினால் பக்திசெய்துத் தொண்டுகள் புரிந்தும் பகவத் குணானுபவமாகிய சங்கிர்த்தனைகளைப் பாடியும் வெகு திடச்சித்தராகி யிருந்தார் இவருக்குத் தம்பி ரூபாயென்று பேர்கொண்டவர் வெகுயிஷ்டப் பிரியராகியும் இருந்தார் ஒருவரை யொருவர் விட்டுப்பிரியாமல் மெத்தநேசமாக இருவரும் சினேகிதர்களைப் போலக் கபடமின்றி எக்காலத்திலும் விரோதமென்ப தில்லாமல் வெகு சனுவாகயிருக்கஇதில் ரூபாவென்பவர் ராதையின் பூசையில் வெகுப்பிரியங் கொண்டு நடத்தி ஆயாசமின்றி சமதமாதி குணங்கள் மிகுத்து இருவருங் கூடிக்கொண்டு உபாசனை செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அதெப்படியெனில் காந்தமானது இரும்பைத் தன்னிடஞ் சேர்த்துக்கொள்ளுவது போலு இருவருடைய மனமும் ஒன்றுபட்டுக் கலக்கச் செய்து விஷயாந்திர அனுவளவேனும் வாஞ்சையின்றி வெகு திடச்சித்தத்துடன் பக்தி செய்வதினாலே அவர்களிருவருக்கும் உபாசனமூர்த்தியாகும் சாக்ஷாத் கிருஷ்ணபரமாத்மாவும் ராதாதேவியும் பிரசன்னர்களாகி தெரிசனந்தர அவர்கள் சேவித்துப் பரமானந்தப் பரவசராகி தனகனக வஸ்துவாகனாதி சம்பத்துகள் முதலானதுகளும் அவர்களுக்கு விஷததிற்காகிலும் கொடியதாகக் காணப்படச் சகல வாஞ்சைகளும் பற்றற்று சகல க்ஷேத்திரங்களையும் சேவிக்க வேணுமென்ற ஆசை யதிகரித்து அவர்களிருவரும் புறப்பட்டுத் திவ்ய க்ஷேத்திரங்களை சேவித்துக் கொண்டேவந்து பிருந்தாவனத்தை யடைந்து அங்கு ஜாகைசெய்துக் கொண்டு அவர்களிருவரும் வெகுவாகப் பகவத்குணானு பவங்களைப் பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டுப் பரமானந்த மடைந்தியிருப்பார்கள் அன்றியும் உபயத்திராளுடைய மனமும்

ஒருமித்து துவேஷமின்றி விகல்பமில்லாமலும்ஒருக்கால் தங்களுக்குத்தெரியாமல் யேதோர்குற்றம் நேர்ந்தபோதிலும் அதுகளைக் கவனிக்காமல் சமரசப்படுத்தி கொள்ளுவார்கள் இந்தப்படி இவர்களிருவரும் நிசமுஞ் சதையைப் போலவும் பாலும் நீரைப்போலவும் பாக்குமுள் சுவையை போலவும் கரும்பிற்குள் யுருசியைப் போலவும் புஷ்பத்தினில் மணம்போலவும் ஒருவரைவிட்டொருவர் பிரியாமலிருந்து விரோதங்களொன்றுமல் சமபாவத்துடன் ஒருவரைவிட் டொருவர் வெவ்வேறாகிஅவர்களந்தப் பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்தினில் வாசஞ்செய்துக்கொண் டிருக்கிறபோது ஜேசிங்களெனும் அரசன் யாத்திரை செய்துக்கொண்டே வந்து பிருந்தாவனக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து சிலநாளங்கு வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்து தன் பட்டணத்திற்குப் போகவெண்ணி ரதகஜதுரக பதாதிகளுடன் புறப்பட்டு யமுனாநதிக் கரையைச் சேர்ந்து அந்த யமுனாநதி இருகரையும் புரண்டு ஜலப்பிரவாகமாகி யோடுவதால் அன்னதியினி லிறங்கிப் போவதற்குக் கூடாமையால் படவுகள்மீது தன்சேனைகளை ஏத்திக்கொண்டு தானும்யேறி ஓடக்காரனை யெச்சரிக்க அப்போதந்த ஓடக்காரன் ஓடத்தைச் செலுத்துகையில் அப்படவுகள் நதியினில்போகாம லிருப்பதினால் வெகு கஷ்டமடைந்தும் இதற்கென்ன செய்யலாமென்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறபோது அரசன் ஓடக்காரனைநோக்கி அடாமீகாமனே ஓடங்களேன் இவ்வளவு மெதுவாகச் செல்லுகின்றதென அதற்கு ஓடக்காரன் அரசனைநோக்கி சொல்லத் தொடங்கினான்.

கேளும் எங்களையாண்டி ரட்சிக்கும் வேந்தனே இந்த ஓடங்கள் நதியிற் செல்லுவது மெத்தக் கஷ்டமாயிருக்கின்றது எங்களால் கூடியமட்டும் உபாயங்கள்செய்தும் இவ்வோடங்கள் அசைவது வெகுகடினமாக யிருக்கின்றது இந்தரகசியம் இந்த க்ஷேத்திரத்தினில் நிவாசமாக வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைப் பிரசன்னமாகச் சேவித்து ஆனந்தபரவச மடைந்துக் கொண்டிருக்கும் சனாதனதாசரைக் கேட்டால் தெரியவருமென்று சொல்லக்கேட்டு அவ்வரசன் அப்படியே யாகட்டுமென்றுசொல்லி ஓடத்தை விட்டிறங்கி விரைந்து நடந்து சென்றுப் பிருந்தாவனத்தை யடைந்து சனாதனதாசரைக் கண்டு பணிந்து ஒசுவாமி நான் ஜேசிங்கெனும் பேர்கொண்ட அரசனாகும் யாத்திரைசெய்யும்பொருட்டு ரதகஜ துரகபதாதி சேனைகள் சூழப்புறப்பட்டு வெகு க்ஷேத்திரங்களை யெல்லாஞ் சேவித்து யாத்திரை செய்துக்கொண்டே வந்து இப்பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்தையடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைச் சேவித்தும் ஆசை தீராதபடியால் சிலநாளிங்குவசித்துத் தினந்தோறுஞ் சென்று பகவானைக் கண்டு சேவித்துக் கொண்டிருந்து பட்டணத்தை விட்டு வெளிப்பட்டு சிலவருடங்கள் கடந்துபோயின படியால் இன்றுதினம் பிரயாணப்பட்டு பட்டணஞ் சேரவெண்ணி சேனைகளுடன் புறப்பட்டு யமுனாநதிக்கரை சேர்ந்து அன்னதியில் ஜலப்பிரவாகமாகப் போவதினால் ஓடத்தின்மீதேறி யாகிலும் போகலாமென்றெண்ணி சேனைகளை யெல்லாம் ஓடத்தினிலேத்தி யானும் ஏறிக்கொண்டு ஓடக்காரனை எச்சரித்தேன் அவனும் தன்னால் கூடியமட்டும் கஷ்டப்பட்டும் பிரயாசைப்பட்டும் அவ்வோடங்கள் இருந்தவிடத்தைவிட்டு அசையாம லிருப்பதைக்கண்டு ஓடக்காரனை நோக்கி இவ்வோடம் இருப்பிடத்தை விட்டு அசையாம லிருப்பதற்குக் காரணம் யாதென்ன வினவினேன் அதற்குப் பதில் அவன் சொல்லியதென்னவென்றால் தங்களுக்கு சாக்ஷாத் கிருஷ்ணபகவான் பிரத்தியக்ஷமென்றும் அப்பகவான் தங்களிடம் ரூபில் பேசுகிறாரென்றும் தங்களைக்கண்டு வணங்கி இம்மர்மத்தைக் கேட்டால் காரணந் தெரியுமென்றும் சொல்லக்கேட்டு யானுமந்தப்படியே தங்களைக்கண்டு சேவித்து ஓடம் அசையாமலிருக்குங் காரணத்தைத் தெரிந்துக்கொண்டு போகவெண்ணி தேவரீரிடம் வந்து திருவடிகளில் விழுந்துபணிந்தேனெனக் கேட்டு அந்த சனாதனதாசர் மெத்தவுஞ் சந்தோஷித்தராகி ஜேசிங்குராஜனை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

கேளும் ஜேசிங்கு மகாராஜனே இந்தப் பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்தினில் உம்முடைய திரவியத்தைக் கிருஷ்ணார்ப்பணஞ் செய்து அத்திரவியத்தைக் கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திக்கி பெருத்த சந்நிதியொன்று கட்டியதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியை ஸ்தாபனஞ் செய்து கும்பாபிஷேகம் நடத்திப் பிரமோச்சவங் கண்டருளச் செய்வீரேயாகில் உம்முடைய சேனைகளும் நீரும் சுகமாகப் பட்டணம்போய் சேரலாம் இது பகவானுடைய சங்கல்பமேயன்றி மற்றொருகாரணமுமில்லை ஆகையால் பகவானுடைய வெண்ணத்தின்படி சீக்கிரமாக சந்நிதி கட்டுவதற்குப் பிரயத்தனஞ் செய்யுமையா வென்றும் மேலும் இன்னொரு விசேஷமுளது அதென்னவெனில் இந்தப் பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்திற்கு எத்தனையோ அரசர்கள் வந்து பகவானைச் சேவித்து ஆனந்தித்துப் போயினார்கள் அவர்களைக்கொண்டு தனக்கொரு சந்நிதி கட்டி வையுங்களென்று சொல்லிப் பகவான் னேமிக்கலாகாதோ வென்பீரேயாகில் அவர்கள் மனமுங் குணமும் தனமுங் கொடியதா யிருந்தபடியினாலே பகவானுக்குத் திருவுள்ள மில்லாமலிருந்து உத்தமரு நற்குணமுடையவரும் ஆகிய யுமது திரவியமும் நல்ல விஷயத்

Koviloor Digital Library

திலேயும் கஷ்டத்தினாலுஞ் சேகரித் திருப்பதினாலு அத்திரவியத்தைக் கொண்டு சந்நிதி கட்டும்படி பகவானுக்கே மனமாயிருக்கின்றது ஆகையால் உமது பாக்கியமே பாக்கியம் என்று புகழக்கேட்டு அந்த ஜேசிங்குராஜன் மெத்த சந்தோஷித்து என்னுடைய பாக்கியமே பாக்கியம் எவர்க்குண்டிந்த சிலாக்கிய மென்றுப் பரம சந்தோஷமடைந்து ஒடங்களிலேந்திய சேனைகளை வரவழைத்துக் கொண்டு அங்கிருந்த படியே சில சிற்பிகளை வரவழைத்து அப்பிருந்தாவன க்ஷேத்திரத்தினில் தக்க யிடத்தில் விசாலமாகவும் சகலருங் கண்டு ஆச்சரியப் படத் தக்கதாகவும் பொருந்த சந்நிதி யொன்று கட்டி வாகனாதிகள் ரத முதலானதுகளையும் புதிதாகச் செய்வித்துக் கும்பாபிஷேகம் நடத்திக் கிருஷ்ண விக்கிரகத்தைச் சுபலக்கினத்தினில் அச்சந்நிதிக்குள் ஸ்தாபனஞ்செய்து ஆவணிமாதத்தில் கிருஷ்ண ஜயந்தி தொடங்கிப் பத்துநாள் பிரமோச்சவம் நடத்திச் சனாதன தாசரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு அந்த ஜேசிங்குராஜன் தன் பரிவாரங்கள் சூழப் பட்டணத்தை யடைந்துச் சுகமாக இனிது வீற்றிருந்தான் இப்படியிருக்க சகலஜெனங்களும் சனாதன தாசரை மெத்தவுங் கொண்டாடி இவர் பரிசுத்த ஆத்துமாவானபடியினாலேயே பகவானுடைய கிருபையைப் பெற்றாரென்றும் புகழ தேசதேசத் தாசர்களும் இந்தச் சனாதனதாசரை வெகுவாகப் போற்றி யேத்த பாலக்கிரீடைகளும் ராஜக்கிரிடைகளும் பாகவத புராணந் தெரிவிப்பதுபோலச் சனாதன தாசரும் கிருஷ்ண வேஷந் தரித்து பற்பலவித நடனங்கள் செய்தும் மனசந்துஷ்டியுடன் பரம சுகானந்தத்தினில் சொக்கிக் கொண்டிருந்து ஒருநாளினில் தன்னுடைய தம்பியாகிய ரூபாவென்பவர் வீட்டிற்குச் சென்று தம்பியை நோக்க அவரும் அண்ணன் வந்தாரென்ற பரம சந்தோஷத்தினால் எதிர்கொண்டு சென்று தெண்டனிட்டெழுந்து அழைத்துவந்து தக்க ஆசனத்தின்மீது ஏளப்பண்ணி பற்பலவாறு புகழும்போது அந்தச் சனாதனதாசர் தம்பியை ஆலிங்கனஞ் செய்துக்கொண்டு பல ஆசிகள்கூறி அப்பா தம்பி உன்னுடைய க்ஷேமமென்ன எனக்குத் தெரியப்படச் சொல்லுமென்று வினவியபோது தம்பியாகிய ரூபாவென்பவர் அண்ணனைநோக்கி எனது பிரியதமையனே யாவிந்தக் காட்டினில் தனித்து ஒண்டியாகிப்பிரசாதங் கிடைக்காமல் பாலைப் புசித்துக் காலத்தைப் போக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன் இதுவே அடியேனுடைய க்ஷேமம் அந்தப் பாலொன்றே இப்போ திருக்கின்றது அப்பாலைக் கொடுக்குறேன் புசித்துப் பசியாறுமென்று தன்மனதில் நினைத்த மாத்திரத்தில் இவருபசரணைசெய்வதை ராதாதேவிகேட்டு உடனேஅருசுவையுடன்கூடிய பக்குவமான ப்பிரசாதங்களை ஒரு கணப்பொழுதினில் பிரியமாகச்செய்து பாத்திரங்களில் நன்றாகப் பரிமாரிட அப்பிரசாதத்தை சனாதனதாசர்புசித்து அதிகருசியுண்டாகியும் அமுர்தத்திற்கு நிகராகியும் பொருந்தி யிருப்பதினாலும் அந்தச் சனாதனதாசர் தம்பியை நோக்கி எனதுயிருக் குயிரான தம்பிதேவபோக்கியப் பிரசாதத்தைப் பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு செய்தவர்கள் யாரென்றும் சூசனையாக வினவியதற்கு அந்தரூபா சொல்லத் தொடங்கினார்.

கேளும் எனதருமைத் தமயனே ஜெகதீசனும் சர்வேசனும் எள்ளுக்கு ளெண்ணெயைப் போலவும் பாலுக்குள் வெண்ணெயைப் போலவும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் சாக்ஷாத் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்குப் பிரிய பாரியாளாகிய ராதாதேவி கஷ்ட மெடுத்துக்கொண்டு தன்னை பாகமாகச் செய்தப் பிரசாதமாகும் இப்பிரசாதத்தை கோமளமான ரூபத்துடன் அந்தத் தேவியே பரிமாரினளெனக்கேட்டு அந்தச் சனாதனதாசர் அப்பாதம்பி இப்படிக்கி அம்மாள்கையினால் வேலைகள் செய்யப் பெற்றுக் கொள்ளுவது நமக்கு சரியல்லவென்று மெத்த மனஸ்தாபமடைந்து இப்படிப் பட்டக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கலாமா ஹரிஹரி இதென்ன கொடுமை அப்பாதம்பி லோகமாதாவாகிய ராதம்பாளுக்கு ஒருசமயம் தொந்திரவு கொடுத்தால் அது மற்றொருசமயத்தில் நாம் செய்யும்பக்தி யெல்லாம் வீணாகும் இதுநன்றல்ல இதை நீ நன்று யோசித்துப் பாருமென்றும் சிலர் ஹரியைப் பக்திசெய்து முக்தியடைய வேணுமென்று மெத்த ஆசை கொண்டு ஆசனத்தின் மீதிருந்து சித்தசஞ்சல மடையாவண்ணம் நிர்மலமான மனதுடன் பகவான் திருவடிகளில் மனதைப் பொருந்தும்படி ஹரியைத்துதி செய்துக் கொண்டிருக்கு மவர்களுக்கு பகவான் கடன்காரனாகி யிருப்பதன்மை யாயிருக்க அந்தஹரியி னிடத்திலேயே நாம் பக்திசெய்துக் கொண்டிருக்கின்றோ மென்ற இருமாப்பினால் அவர் கைகளாலேயே கஷ்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தால் அந்த ஹரியானவர் ஒரு சமயத்தில் பக்தனை நோக்கி நீசெய்த பக்திக்கும் நான் செய்த தொண்டுக்குஞ் சரியாய் விட்டதென்று முக்தி கொடுப்பதை வஞ்சிப்பார் இதற்கொரு திருஷ்டாந்தரமுண்டு அதென்னவெனில் பூர்வத்தில் ஞானதேவர் நாமதேவர் விடோபா துளசிதாசர் முதலான இன்னுஞ் சிலதாசர்கள் ஒருநாள் கோரா கும்பாருடைய கிரகத்திற் கெழுந்தருளி கோராகும்பாரைக் கண்டு க்ஷேம லாபங்களை விசாரித்துச் சிலநேரம் நல்விஷயங்களைப் பேசிக்கொண்டே யிருக்கையில் ஞானதேவர் கோராகும்பாரை நோக்கி ஐயா பரமபாகவதரே தாங்

Koviloor Digital Library

கள் பாண்ட பரிசைஷகளிற் றேர்ச்சியடைந்தவ ராகை
யாலே இங்கு வீற்றிருக்கும் எங்களை பரிசைஷசெய்து
இதில் யாவர் வெந்தபாண்டம் யாவர் வேகாதபாண்
டம் என்றுசொல்ல வேணுமென்று வேண்டிக் கொ
ள்ள அதற்கந்த கோராகும்பார் யாவரையும் நோக்கி
ஓ சுவாமிகளே கேவலமாகிய மண்ணை மிதித்துப் பாண்
டங்களைச் செய்து அதுகளைச் சூளையிலிட்டெரித்து அப்
பாண்டங்களை யெடுத்துப் பரிசைஷ செய்யும்படியான
ஏழையேனைப் பரமசாதுக்களான உங்களைப் பரிசைஷ
செய்ய வல்லவனுவேனே இது என்னாலாகாத காரிய
மென்று தடுத்தும் ஞானதேவர் சம்மதிக்காமல் உமக்
குத் தெரியாத காரியமு மொன்றுண்டோ என்சொல்
லைத் தட்டாமல் எங்கள் யாவரையும் நீரே அவசியம்
பரிசைஷ செய்து வெந்த பாண்டம் இன்னுரென்றும்
வேகாத பாண்டம் இன்னவர்க ளென்றும் சொல்லு
மையா வென்று வினயமாகக் கேட்டுக் கொள்ள அத
ற்கந்தகோராகும்பார் இவர்சொல்லை நாம் தட்டிவிடுவ
மேயாகில் பாகவதாப சாரதோஷம் சம்பவிக்கு மென்
றெண்ணி உடனே குண்டும்பட்டையு மெடுத்துவந்து
முதலில் ஞானதேவர் முகவால்க்கட்டையில் குண்டை
படியவைத்து பட்டையினுல் வோங்கியவர் சிரத்தின்மீ
தடித்தார் அவ்வடிக்கி அந்த ஞானதேவர் யாதொரு
கஷ்டமுமடையாமல் பகவானைத் தியானித்துக் கொண்
டே வெகு சந்துஷ்டராகி யிருந்தார் இந்தப்படியேயந்த
கோராகும்பார் அங்கு வந்திருந்த ஒவ்வொருவரையும்
பரிசைஷ செய்துக்கொண்டே வருகையில் அவர்களெல்
லாம் ஞானதேவரைப்போல பகவத்தியானஞ் செய்துக்
கொண்டே சந்துஷ்டர்களாக விருந்தார்கள் முடிவில்
அந்தக் கோராகும்பார் நாமதேவர் சமீபத்தினில் வந்து
பரிசைஷ செய்யத் தொடங்கியபோது அந்த நாமதே
வர் அங்கிருக்கும் சாதுக்களை நோக்கி சொல்லத் தொ
டங்கினர்.

கேளுங்கள்பரமசாதுக்களே சாட்சாத் பாண்டுரங்க
நாதனுக்குத் தினந்தோறும் யான் அன்ன மூட்டியும்
அப்பாண்டுரங்கன் எனக்கன்னமூட்டியும் ஒருவருக்கொ
ருவர் வெகுப்பிரியமாக வார்த்தைக ளாடிக்கொண்டும்
அனவரதமும் அவருக்கே தொண்டுசெய்துக் கொண்
டே யிருப்பதும் உங்கள் யாவருக்குந் தெரிந்தவிஷயமே
யல்லவா இப்படிப்பட்ட என்னையும் பரிக்ஷிக்க வேண்
டிய தில்லையென்று தடுக்க ஞானதேவரதையறிந்து நாம
தேவரை நோக்கி ஓ நாமதேவரே இந்த கோராகும்பார்
யாவரையும் வரிசைக்கிரமமாய் பரிசைஷசெய்துக் கொ
ண்டே வருகையில் உன்னைப்போல யாரேனுந் தடுத்து
பேசினவர்களுண்டோ ஒருவருமில்லையே நீர்மாத்திரம்
நாம் பகவானுடன் பேசுகின்றேம் நம்முடன் பகவான்
பேசுகின்றுர் என்ற கொர்வத்தினுலே பரிசைஷ செய்யக்
கூடாதென்று தடைசெய்தாய் அப்படிக்கித் தடைசெய்
வது நீதியோ படுகளத்தினில் ஒப்பாரியு முண்டோ
இதென்ன வார்த்தை நீசொல்லுவது சரியல்ல வென்
றும் அன்றியும் உமக்கென்ன பயம் பிரத்யக்ஷமாகப்
பகவானைக் கண்டு தெரிசித்துக் கொண்டிருக்கு நீரேன்
எல்லோரைப்போல யிராமல் தடை சொல்லுகின்றீர்
இப்படிக்கித் தாங்கள் தடைப்படுத்தினுல் இங்கிருக்கும்
சாதுக்கள் யாவருக்குஞ் சிற்றமுண்டாவதன்றியும் தாங்
கள் மாத்திரந் தானு பகவானைக்கண்டு பேசுகின்றீர்நாங்
களெல்லாம் அந்த பகவானைக்கண்டு தெரிசித்து வார்த்
தைகளாடவில்லையா ஈதுமக்குத் தெரியாதா சகலசாஸ்
திர சம்பன்னராகிய தாங்களே இப்படிக்குச்சொன்னுல்
என்போ லொற்றவர்கள் சொல்லத்தடையுண்டோ அப்
படிக்கு உம்மைப்போல நாங்களெல்லாம் சொல்லாம
லுந் தடைபடுத்தாமலும் இருந்ததற்குக் காரணமென்ன
வெனில் நாமெல்லோருங்கூடி ஆதியில் பேசிக்கொண்ட
படி நடந்துக் கொள்ளுவதே தருமமென்றுடன் பட்
டோம் அதை யுணராமல் தாங்கள்மாத்திரம் எங்களைப்
போல உடன்படாமல் மறுத்துப் பேசுவது அதருமம
ன்றே வெனச்சில நீதிவசனங்களை ஞானதேதர் சொல்
லக்கேட்டு அந்த நாமதேவர் தன்னைப் பரிசைஷசெய்யும்
படி யாவர் முன்னிலையில் உடன்பட்டார் உடனே கோ
ராகும்பார் அந்த நாமதேவருடைய முகவாய்க் கட்டை
யில் குண்டுக்கல்லை கொடுத்து ஒருகையினுல் தாங்கிக்
கொண்டு மற்றொருகையினுல் பட்டையை ஓங்கிச் சிர
சின்மீது அடித்தார் அவ்வடிபட்ட மாத்திரத்தில் அந்த
நாமதேவர் தாளமாட்டாமல் அதிகநோயினுல் ஓவென்
றுக் கதறிப்பதறி யழுகிறபோது கோராகும்பார் இப்
ண்டமொன்றே வேகாத பாண்டமெனக் கேட்டந்த
நாமதேவர் நாணத்தினுல் அவ்விடத்தை விட்டெழுந்து
விரைந்தோடிச் சென்று பாண்டுரங்கநாதன் திருவடிக
ளில் விழுந்துக் குய்யோ முறையோவென் றழுவதைக்
கண்டுப் பாண்டுரங்கனுதன் தனக்கொன்றுந் தெரியாத
வரைப் போல அபிநயித்து அப்பா நாமதேவா யுனக்
கென்ன விபத்து நேர்ந்தது அல்லது யாரேனும் அடித்
தார்களா வைதார்களா சொல்லுமப்பா வென்று வின
விக் கொண்டே அப்பாண்டுரங்க நாதரும் நாமதேவரு
டன் அழத்தொடங்கினர் இதற்குள் வெகுஜெனங்கள்
கூட்டங்கூடி என்னவிசேஷம் என்ன ஆபத்து நேர்ந்தது
என்று கவில சாட்சாத் பாண்டுரங்கநாதரும் நாமதேவ
ருடன் வெக்கிவெக்கி யழுகின்றுரே என்ன சள்ளையோ
என்ன தொல்லையோ யென்ன ஆபத்து நேர்ந்தபோகி
லுந் தீர்க்கவல்லவரான பாண்டுரங்கநாத ரிருக்க இந்த

நாமதேவர் அழவேண்டிய காரண மென்னென்பார் சிலர் பகவானுங் கூடவே யழுவதால் நாமதேவருக்கு யேதோ அவஸ்தை நேரிட்டிருக்கலாம் என்பார் சிலர் பகவானும் அழுவதினாலே நாமதேவரை என்னமோ மோசப் படுத்துவதற்கே யாகுமென்றும் இந்தப்படி அவரவர்கள் மனம் போனபடி பேசிக்கொண் டிருந்தார்கள்.

அப்போது பகவான் நாமதேவ ரழுகையை மாற்றிச் சமாதானப் படுத்தி அப்பா நாமதேவா நீ இப்படிக் கெந்தகாலும் அழ யென் கண்ணாரப் பார்த்ததே யில்லையே இன்றைய தினம் உன்னை யாரென்ன செய்தார்கள் அல்லது வைதார்கள் அவர்களை யின்னாரென்று பேர் குறித்துச் சொல்லு மப்பாவென்று நவில்வதை நாமதேவர் கேட்டு ஓசுவாமி ஞானதேவா சோபானதேவர் முதலான சில சாதுக்களுடன்கூடி யின்று தினம் கோராகும்பார் வீட்டிற் கெழுந் தருளினோம் அவரும் மெத்த வுபசாரஞ்செய்து தங்க ஆசனங்களளித்து வீற்றிருக்கும்படி வேண்டினார் நாங்களும் அக் கோராகும்பார் இஷ்டப்படி வீற்றிருந்து சிலநேரம் நல் விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டே யிருந்தோம் இதில் ஞானதேவர் கோராகும்பாரை நோக்கி ஓ ஐயா கோராகும்பாரே தாங்கள் பாண்டபரிக்ஷை செய்வதில் மெத்த வல்லபரானபடியால் இங்கே வீற்றிருக்கும் நாங்களும் பாண்டங்களுக் கிணையானவர்க ளன்றோ எங்களையும் பரிக்ஷைசெய்து இன்னவர்கள் வெந்த பாண்டங்க ளென்றும் இன்னவர்கள் வேகாதபாண்டமென்றும் சொல்ல வேணுமென்று நேமிக்க அன்னேமனப்படியே கோராகும்பாரும் யாவரையும் வரிசைக்கிரமமாய் செய்து வெந்தபாண்டம் என்றுசொல்லிக்கொண்டே என்னிடம் வந்து பரிக்ஷைசெய்யப் பிரயத்தனப் படுவதை யானுணர்ந்து கோராகும்பாரை நோக்கி பகவானே யானாகியும் யானே பகவானாகியுங் கலந்திருக்கும் என்னையும் பரிக்ஷை செய்யவேணுமோ என்று சொல்லி பரிக்ஷை செய்வதை தடுத்தேன் அப்போது ஞானதேவர் என்னை நோக்கிச் சிலநீதி வசனங்களைக் கூறக்கேட்டு யானும் பரிக்ஷைசெய்யும்படி யுடன்பட்டேன் அப்போதந்தக் கோராகும்பார் என்னைப் பரிக்ஷைசெய்து இதுவே வேகாத பாண்ட மென்று சொல்லக் கேட்டுப் பலர்முன்னம் யான் அவமானப்பட்டு நாணமுடன் தங்களிடம்வந்து பணிந்தேன் எனக்கேட்டு அப்பகவானும் நாமதேவரை கோராகும்பார் உன்னைப் பரிக்ஷைசெய்து வேகாத பாண்டமென்று சொல்லியது சரியான வார்த்தையே இதற்காக நீ விசனப்பட வேண்டிய காரணமில்லையே யென்றுப் பகவான் பகர்வதைக் கேட்டு அந்த நாமதேவர் ஓசுவாமி அடியேன் பொருட்டு அந்தக்குற்றத்தைப் பாராட்டாமலும் இன்று மிவ்வுலகத்தினில் அனேகமாக அபராதங்கள் செய்திருக் கின்றேன் அவைகளனைத்தையும் க்ஷமித்து அடியேனைக் காப்பாற்றுமென்று இரு கரங்களையும் சிரசின்மீது குவித்து அஞ்சலி செய்துக் கொண் டிருப்பவனையும் அத்தேவியின் சுகுமாரமான ரூபத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க அத்தேவியுந் தானுமாக வெகுபிரியத்துட னிங்கிருக்க அவரிடத்தினில் சாக்ஷாத் தேவரீரை விட்டுக் கணநேர மாயினும் பிரியாமல் உமது குணானுபவங்களாகும் கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண் டிருக்கவில்லையா அந்தக் கோராகும்பாரைப் போலத் தாங்களு மென்னை வேகாதபாண்டமென்று சொல்லியது நீதியாவென்று சொல்லி விசனப்படுகிற நாமதேவரை நோக்கி ஓ நாமதேவா நீ பாடினதற்கும் நாடினதற்குஞ் சரியாய்ப் போய் விட்டது யாதொன்றும் நினக்கு பாக்கியில்லை யென்று சொல்லி வஞ்சித்து விட்டார் ஆகையினாலே அப்பா தம்பி எப்படிப்பட்ட கஷ்டம்வந்து நமக்கு நேர்ந்த போதிலும் பகவானிடத்திலும் அவர் தேவிகளிடத்திலும் அவரையண்டித் தொழுதுக் கொண்டிருக்கும் படியான பாகவதர்களிடத்திலும் எந்தவிதத் தொண்டுகளுஞ் செய்துக்கொள்ள லாகாது மேலுமந்தப் பகவானைக் காமிகளாகி அர்ச்சனை புரிந்தாலே அக்காமாதி விஷயங்களையே கொடுத்து வஞ்சிப்பார் அன்றியும் இப்படிப்பட்ட இச்சை யுடையவர்கள்மீது பகவானுக்கு அணுவளவேனும் பிரியமிராது ஆசையெனும் பாசக் கயிற்றினால் கட்டுண்ட யோகிகளும் முனிவர்களும் இவ்வுலகின் கண்ணுள்ள வனங்கள்தோறுந் திரிந்து யாதொரு பலனையு மடையாமல் துக்கப்படுவார்கள் அவ்வாசையெனும் பாசக்கயிற்றை சுக்ஞானமெனும் வாளைக்கொண்டு வெட்டியெரிந்தால் சுகமடையலா மென்று சுருதிகள் முறையிடுகின்றன சிலர் மோக்ஷமடைய வேணுமென்று மனதிற்கருதி பக்திசெய்வது தகாத காரியமாகும் அதென்னவெனில் எந்த கோரிக்கையுங் கொள்ளாமல் பகவத்குணானு பவங்களைச் செய்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு முக்திபதவி யளிப்பன் இதுவே வைஷ்ணவனுக்கு லக்ஷணமாகும் மேலும் ஸ்ரீஹரியின் மீது பாரத்தைப் போட்டு யாவத் விஷயங்களிலும் வைராக்கியத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் பக்ஷத்தில் பகவான் நமக்கு யெல்லாகாரியங்களையும் தன்னுடைய காரியமாக வெண்ணி நடத்துவார் மேலும் இதுகலிகாலமாகையால் நமது ஜென்மமிருக்கும் பரியந்தம் மாய்கைக்குட் கட்டுப்படாமல் வெகு ஜாக்கிரதையாக யிருக்க வேணுமென்று பற்பல நீதிமொழிகளைப் பகரக்கேட்டு.

அந்தரூபா மெத்த விசனத்துடன் அண்ணனுக்குதெண்டனிட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் எனதன்பும் பிரியமுள்ள அண்ணனே அறுவளவேனும் க்ஞான்மில்லாத அடியேனுக்குப் பெருந்த உபகாரஞ்செய்து மனதைத் திருந்தியருள் புரிந்த தேவரீருடைய க்ஞானபக்தி வைராக்கியங்களின் பெருமையை யானென்னவென்று புகழுவேன் என்று பற்பலவாறு புகழ்ந்துக் கொண்டாட அந்தசனுதனதாசர் உடனே தன் தம்பியினிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தன்னுடைய கிரகத்தை யடைந்திருந்தார் பிறகு அந்த ரூபாவென்னுஞ் சாதுவானவர் தனக்கு அண்ணன் உபதேசஞ்செய்துப் போயினதுபோல அன்னிய பாவமின்றி எந்த கோரிக்கையுங் கொள்ளாமல் ராதாதேவியினிடம் உபாசனை செய்துக் கொண்டு மிதமற்றப் பிரியத்தை மனதினில்வகித்து அப்போதேவீணையைக் கையினி லெடுத்துக்கொண்டு மெத்தரசமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலைகளைப் பக்திபூர்வமாகப் பாடிக் கொண்டே ஆனந்த மேலிட்டால் தண்ணீர்ஒழுக யீனசுரத்துடன் மெத்த மோகத்துடன் பரவசமடைகிறபோதுஅப்பட்டமாகி சொர்ண நிறத்துடன் வெகுஇசொகுசாகிய காத்திரதேகத்துடன் அப்போதே ராதாதேவி பிரசன்னமாகியதால் அந்த ரூபாவானவர் தெரிசித்து எதிர் சென்று திர்க்கமுடன் விழுந்து சேவித்து ஆனந்தமடைந்து எனதன்னையே யான் செய்திருந்த தப்புகளை மன்னித்து அடியேன்மீது கோபங் கொள்ளாம லிருக்கும்படி வேண்டுகிறேன் அதென்ன தப்புகள் யான் செய்தேனென்று வினவும் பக்ஷத்தில் சொல்லுகின்றேன் தயவுசெய்துச் கேழ்க்கவேணும் இன்று எனதண்ணனுகிய சனுதனதாசர் என்னிடம் வந்தபோது தங்களுக்கு மெத்தக் கஷ்டத்தைக் கொடுத்துவிட்டேன் பிரசாதத்தின் பொருட்டு அந்த குற்றத்தைப் பாராட்டாமலும் இன்னு மிவ்வுலகத்தினில் அனேகமாக அபராதங்கள் செய்திருக்கின்றேன் அவைகளனைத்தையும் க்ஷமித்து அடியேனைக் காப்பாற்றுமென்று இருகரங்களையுஞ் சிரசின்மீது குவித்து அஞ்சலிசெய்துக் கொண்டிருப்பவனுகியும் அத்தேவியின் சுகுமாரமான ரூபத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க அத்தேவியுந் தானுமாக வெகுபிரியத்துட னிருக்கிருக்க அங்கே சனுதனதாசர் தன்வீட்டினில் ஸ்ரீஹரிபூஜையைத் தான் செய்துக் கொண்டிருக்க அவரிடத்தினில் சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியானவர் பிரத்யக்ஷமாகி சேவைதந்து அந்தசனுதனதாசரை நோக்கிச்சொல்லுகின்றார் அதென்னெனில் ஓ சனுதனதாசரே எனக்கு மெத்தப் பிரியமான பிராணநாயகி ராதாதேவி என்னைத்தனியே யொண்டியாக விடுத்து எப்படிபோயினுளோ அறியேன் அவளென்னைவிட்டுப் பிரிந்துப் போனதுமுதல் என்மனம் சஞ்சலமாகி சிதறிக்கொண்டிருக்கின்றது ஆகையால் நீ சீக்கிரமாகச்சென்று அந்தராதாதேவியைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அழைத்துவந்து என்னிடத்தினில் சேர்த்துவிட்டு மறுகாரியத்தைப் பாருமென்று நேமிக்க அந்த சனுமனதாசரும் பகவான் னேமனப்படி விரைந்தோடிச்சென்று தன்தம்பிவீட்டையடைந்துப் பார்க்கையில் அவ்விடத்தினில் தன்தம்பியாகிய ரூபாவானவர் தன் தேகத்தைமறந்து ராதாதேவியின் திருவடிகளில் மனதைச் சேர்த்து நிஷ்டை சாதித்துக் கொண்டிருந்தபடியால் தன் அண்ணன்வந்து தனக்குத் தெரியாமல் உன்மத்தனு யிருந்தமையால் சனுதனதாசர் தன் தம்பியிருக்கும் நிஷ்டையையறிந்து நிஷ்டையைக் கலைத்துப் பேசுவதற்கு எந்த உபாயமுந் தோன்றாமல் அந்த சனுதனதாசர் சொல்லுவதற்கரிய மகிமையுடன் தன்தம்பியின் தேகத்துக்குட் புகுந்து அப்படித் திரும்பிய மாத்திரத்தில் உடனே ரூபா வென்பவருக்கு ஜாக்கிரதை யுண்டாகி அண்ணனைக் கண்டு தெண்டனிடுவதற்குச் செல்லுகையில் அண்ணனுகிய சனுதனதாசர் தன் தம்பியாகிய ரூபா வென்பவரை இருகரங்களினாலுஞ் சேர்த்து இருக்கத் தழுவிக்கொண்டு அப்போதே தம்பியாகிய ரூபாவை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் எனதுயிருக் குயிராகிய தம்பி அபரூபமாகிய ரூபத்தைக் கைக்கொண்டும் நீ ஆனந்தம் பிரமானந்த மெனுமிரண்டு படிகளையுங் கடந்து மூன்றும் படியாகும் பரமானந்தத்தினில் சஞ்சலமின்றி மக்னனுகி யிருந்தாய் இந்தநிலையை யான் சத்தியமாகக் கண்டதில்லைஉத்தமமாகிய நிஷ்டை சாதிக்கும் விதியினைத் தெரிந்து அனுபவிக்கும் சமர்த்தினையுடைய என்பிரியமான தம்பி உன்னுடைய மகத்துவத்தை யானென்னென்று சொல்லுவேன் என்று இந்தப்படி தன் தம்பியைப் புகழ்ந்துவிட்டு அந்த சனுதனதாசர் தன் கிரகத்திற்கு எழுந்தருளினர் அங்கு ராதாதேவியும் ஸ்ரீஹரியுமாக சேவைச் சாதிக்கக் கண்டு தெரிசித்து விழுந்து பணிந்து எழுந்து பற்பலவாறு புகழ்ந்துக் கொண்டாட ஸ்ரீஹரியும் ராதாதேவியுங் கேட்டு ஆனந்தித்து சனுதனதாசரை வெகுவாக வாழ்த்தி மறைந்துபோயினர்கள் இந்தப்படி பக்தர்களும் ஸ்ரீஹரியும் ராதாதேவியும் வெகுவிதமாகிய சாகசங்களைச் செய்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் ராதாதேவி ஸ்ரீஹரிதன்னை யொண்டியாக விடுத்து எங்கேயோ போய்விட்டார் என்று சனுதனதாசருக்குத் தெரிவித்து அப்பா சனுதனதாசரே அந்த ஸ்ரீஹரியின் பிரிவு ஒருகணநேரம் ஒருயுகமாக வெனக்கிருக் கின்ற

Koviloor Digital Library

மையால் நீ சென்று பகவானைத் தேடிக்கண்டு பிடித்து அழைத்துவரக் கடவாயென்று நேமிக்க அந்தப்படியே சனாதனதாசரும் ராதாதேவியை யழைத்துக் கொண்டு ஸ்ரீஹரியின் எண்ணத்தை யுணர்ந்துச் சென்று ராதா குண்டமெனும் க்ஷேத்திரத்திற்கு இருவரும்வந்தார்கள் அவ்விடத்தினில் ஸ்ரீஹரியானவர் மெத்தக் கேளிவிலா சமாகச் சேர்ந்திருக்க ராதாதேவியும் மெத்தப்பிரியத்துடன் ஸ்ரீஹரியைவிட்டுப் பிரியாமலும் ஸ்ரீ ஹரிதன்னைத் தனியேவிட்டுப் போகாத வண்ணமுஞ் செய்துக்கொண்டு இனிது வீற்றிருந்தார்கள். உடனே சனாதனதாசர் ஸ்ரீஹரியினிடத்திலும் ராதாதேவியினிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு பிருந்தாவனஞ் சேர்ந்து வெகுகாலம் அந்தசனாதனதாசரும் ரூபாவென்பவரும் தங்களுபாசனை மூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீஹரியையும் ராதாதேவியையும் பூசிப்பதுடன் பக்திபூர்வமாக தியானித்துக்கொண்டிருந்து முடிவில் வைகுந்தமா னகரத்தை யடைந்தார்கள்

வாழி விருத்தம்.

வானோர்கள்போற்றியேத்தும் வரபக்தன்வாழியே
தானறிகளிற்சிறந்த தருமவான்வாழியே
மேனாட்செய்தபுண்ணியத்தில் மேவினோன்வாழியே
சனாதனதாசர்பாத பங்கயத்தாள்கள்வாழி.

விட்டலதேவாயநமః

சனாதனதாசர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீமஹாபக்தவிஜயம்

நான்காம்பாகம்

ஸ்ரீ மத்

மகாஜனன் சரித்திரம்

துதி விருத்தம்.

சுகாதிகளல்லாப்போக போக்கியமனத்தைத்தூரி
சகாயமாம்சாதுசச்சனர் சேவையில்பிரியங்கொண்டு
தகாதனவெல்லாம்நீக்கித் தாரகமந்திரமோது
மகாஜனன்பாதம்நாளும் மகிழ்வுடன்போற்றிசெய்வாம்.

கதையின் வரலாறு.

ஸ்ரீமங்களகரமாகிய வாலேரென்றுசொல்லம்பட்டபட்டணத்தில் வாசஞ் செய்பவரும் குடும்பத்தினில் மெத்த ஆவலுடையவரும் குண தோஷங்களெதுவு மில்லாதவராயும் சகலசாஸ்திர புரான வல்லவருமாகிய வணிகரொருவ ரிருந்தார் அவருக்கு மகாஜனனென்று பெயர் இவர் வியாபாரஞ்செய்து வெகு திரவியங்களைச் சம்பாதித்துத் தன் மனையாளைப் போஷித்துக் கொண்டிருந்தார் அம்மாதோ இந்த மகாஜனனுக்காகிலும் மெத்த சிலவதியாகிக் கணவனைப் போஷிப்பதிலும்கணவனுக்கு தொண்டுசெய்வதிலும் அழகில் லக்குமிக்கு நிகரானவளும் பொருமையில் பூமாதுக்கு நிகரானவளும் கல்வியில் வேசியை யொற்றவளும் மதியில் மந்திரிக்கு நிகரானவளுமாகிக் கணவனுக் கிணங்கி வணங்கி கொண்டிருந்தாள் இப்படிக்கிருக்கு மிவ்விருவர்களுக்கும் அளவிறந்தப் பொருள்கள் முதலானதுகளு மிருந்தும் புத்திரபாக்கிய மொன்று குறைவாக யிருந்தமையால் அதையுங் கருதாமல் வெளிக்கு சாதுக்களைபோல வேஷக்காரர்களாகி கபடசித்தர்களாகி யிருந்தபோதி

Koviloor Digital Library

லும் அந்தவணிகன் அதுகளை அணுவளவேனும் மனதினில் கருதாமல் அவர்களுக்கு மனப்பூர்வமாக நிர்க்கதெண்டனிடுவார் அன்றியும் அந்தவணிகன் பாகவதர்களைப் போலவேஷக்காரர்களாகிவந்தபோதிலும் அவர்ளுடைய தோஷங்களை மனதிலெண்ணமல் உண்மையான சாதுக்களென்றே நிர்மானித்துச் சதாகாலமும் அவர்களுக்கு கைங்கரியஞ் செய்வார் மேலும் வேஷக்காரர்களாகி வைஷ்ணவர்களைப் போல துவாதச புண்டரங்களும் வனமாலை வனசமாலைகளைக் கண்டத்தினிற்றரித்துக்கொண்டி யிருந்தாலும் அந்த மகாஜனன் சேஷசயனனுக்கு தாசர்களென்று கருதி அவர்களுக்குத்தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருப்பார் அன்றியும் பாகவதர்களுக்கு எத்தனை தோஷங்க ளிருந்தபோதிலும் பாபவகையராக்கள் தன்னையும் அவர்களையுஞ் சேராதென்றுமெண்ணுவார் அதெப்படியெனில் கெருடனானவர் சர்ப்பங்களைத் தின்றபோதிலும் ஜெகதீசனுக்கு வாகனமாகியும் தோஷமில்லா தவனாகவு மிருப்பதுபோல பாகவதர்கள் எத்தனை தோஷங்களைச் செய்தபோதிலும் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக் கொண் டிருப்பதினாலே நெருப்பு பொரியானது பஞ்சுப்பொதியின்மீது பட்ட மாத்திரத்தினில் அப்பஞ்சு பஸ்பமாகுவதைப் போல பக்திபூர்வமாய் பகவந்நாமத்தைப் பாராயணஞ் செய்தால் அடியார்கள் செய்திருக்கும் பாவராசிகளெல்லாம் உருமாய்ந்துப் போகுமென்று நினைத்தும் தொண்டர்கள் கூட்டத்தின்மீது எப்போதும் ஸ்ரீ ஹரியானவர் தயைபுரிவாரென்றுக் கருதி அணுவளவேனும் அந்த மகாஜனன் கபடம்வைக்காமல் பாகவதர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதிலேயே மனதைப் பொருந்தவைத்துக் கொண்டே முயன்றிருப்பார் அன்றியும் இந்தமகாஜனன் பாகவதர்களைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே அவர்களது திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு நிர்க்கதெண்டனிடுவார் மேலும் அவர்கள் திருவடித் தாமரைகளை ஜலத்தினாலே விளக்கி அந்த தீர்த்தத்தைத் தன்சிரசின் மீது புரோக்ஷித்துக் கொண்டு பிறகு பற்பலவிதங்களாகப் பூசித்து அவர்கள் கோரிய உருசியுள்ளப் பிரசாதங்களை வரிசைக் கிரமமாகப் பரிமாரிக்கொண்டு அவர்களந்த ஊரினிலிருக்கும் பரியந்தம் என்றால் எத்தனை வருடங் ளிருக்கினும் வெறுப்பின்றி உபசரித்துக்கொண்டிருப்பார்.

இந்தப்படியந்த மகாஜனன் வெகுநாள் நடத்திக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் பாண்டுரங்கன் பைத்தியக் காரனைப்போல வேடந்தரித்து துவாதச புண்டரங்களும் வனமாலை வனசமாலை தரித்துக்கொண்டு அந்த மகாஜனன் வீட்டை யடைந்து அந்தவணிகன்முன்தோன்றினார் அவரைக்கண்ட மாத்திரத்தில் அந்த வணிகன் மெத்தப் பிரியத்துடன் அழைத்துகொண்டு போய் மகத்துக்களையுஞ் சாதுக்களையும் பூசிப்பதுபோல சகலவிதங்களாலும் பூசித்து வெகுப்பிரியமாக உபசரித்துக் கொண்டிருந்தார் இப்படிக்கிந்த மகாஜனன் அந்தப் பைத்தியக்காரனைச் சிலநாள் தன் வீட்டிற்குள் வைத்துப் பூசித்துக்கொண் டிருப்பதைக் கண்டு அவ்வூரார் சிலர்வந்து மகாஜனனரைக் கண்டுப்பணிந்து ஏசுவாமி எவனோ பயித்தியக்காரனை வீட்டிற்குள்வைத்துப் பூசையுட னுபசரித்துக் கொண்டிருக்கின்றீரே இதனுயமோ இவனைப்பார்த்தால் திருடனைப் போலக் காணப்படுகின்றான் அன்றியுஞ் சிலநாளில் இவனது நடவடிக்கை வெளியாகும் இவனாலுமது குடும்பத்துக்கு மோசம் வருமென்று பெண்ணுகின்றோம் ஆகையால் இப்பயித்தியக் காரனைப் போல அபிநயிக்கு மித்திருடனை இப்போதே வீட்டை விட்டு வெளியே போகச்சொல்லு மையாவென்று சொலும் அவ்ஊராரைநோக்கி அந்த மகாஜனன் மெத்த கோபத்துடன் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுங்கள் கிராமவாசிகளே பரம பாகவதர்களும் சாதுக்களும் தொண்டர்களு மானவர்கள் உலகவாசனையை வெறுத்து பக்திவலுவதிகரித்து விளங்கும் இந்தப்புண்ணிய புருடனைப்போ லொற்றவர்க ளெல்லாம் பயித்தியக்காரர்களைப் போலவும் பேய்ப்பிடித்தவர்களைப்போலவுமே யிருப்பார்கள் அப்படிக்கிருந்த போதிலும் இவருடைய மனோபாகத்தை யறியாமல் இப்படிப்பட்ட பெரியோர்கள்மீது பழி வார்த்தைகளைச்சொல்லி நீங்களேன் அபசாரிகளாகி வீணில் கெட்டுப்போகாதிர்கள் உத்தமபுருடர்கள் நீர்பூத்த நெருப்பைப்போ லிருப்பார்கள் முன்னம் அம்பரீஷச் சக்கிரவர்த்தியினிடம்அபசாரப்பட்ட தவசிரேஷ்டரான தூருவாசமா முனிவரைப்போல மானங்கெட்டு நாணம்விட்டுப் பலருஞ்சிறிக்க ஓடியோடிச் சகல தேவர்களையு பிரமனையும் சிவனையும் சாக்ஷாத் வைகுந்தவாசரையும் அடுத்துச் சரணாகதியடைய அவர்கள் யாவரும் எம்மாலும்மை காப்பாற்றுவதற்கு முடியமாட்டா தென்றும் பெந்த சக்கிரவர்த்தியினிடம் அபசாரப் பட்டாயோ அவரிடஞ்சென்று சரணாகதி யடைவையேயாகில் அச்சக்கிர வர்த்திக்குத் தயாளம் பிறந்து உம்மைக் காப்பாத்தி ரட்சிப்பாரென்னும் மேலும் பகவானிடத்தில் அபசாரப் பட்டால் பாகவதர்களுடைய புருஷாகாரத்தினால் பகவான் காப்பாத்திரட்சிப்பார் பாகவதர்களிடத்தில் அபசாரப் பட்டால் அப்பாகவதராலேயே அபசாக்ஷமை செய்துக்கொள்ள வேணுமேயன்றி மகாவிஷ்ணுவினாலும் அபசாரக்ஷமை செய்வது அரிதாகுமாகையால் ஓ கிராமவாசிக

Koviloor Digital Library

ளே வினிலென் இவரை தூஷித்து நரகத்துக் காளாகப் போகின்றீர்கள் வேண்டாம் சீக்கிரமிவர் திருவடிகளில் விழுந்து அபசாரக்ஷமை செய்துக்கொண்டு மிவர்கூறும் ஆசியைப் பெற்றுக்கொண்டு சுகஜீவியாய் வாழ்ந்துக் கொண்டிருங்களெனக்கேட்டு அக்கிராமவாசிகள் மகாஜனரைப் பார்த்துப் பின்னுஞ் சொல்லியதாவது ஓ சுவாமி தாங்கள் பரமசாதுவென்றும் நற்குணங்களெல்லாந் திரண்டோருருவமாகி அவதரித்து எங்களையெல்லாம் காத்திரக்ஷிக்க இவ்வுலகினி லெழுந்தருளிய கருணைக்கடலே தங்களுக்குத் தெரியா தொன்றுமில்லை ஆகினும் கபடமின்றி நடிப்பவரானதாலே சபடவேடம்பூண்டு இந்த பசித்தியக்காரன் தங்களை வஞ்சித்து மோசஞ்செய்ய வந்தவனே யென்று யெங்கள் புத்தியில் தோன்றினபடியால் தங்களுக்கு யாதொரு ஆபத்தும் நேரிடாவண்ணம் சொல்லுவதற்கு வந்தோமேயன்றிக் கெடுதி விளைக்கும் பொருட்டு வந்தவர்களல்லவென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தமகாஜனரும் பரமசாதுவாகியும் சகலசாஸ்திர சம்பன்னரும் விரக்திபரருமான இந்த பாகவதரப்டிச் செய்யப்பட்டவரல்ல இனி தடுத்தொன்றும் பேசாமல் உங்களுங்கள் வீட்டிற்குப் போங்களென்று கடினமாகப் பகர்ந்திடக்கேட்டு அக்கிராமவாசிகள் நாமிருவருக்கு க்ஷேமத்தைச் சொல்லவந்தோம் அதையுணராம லிந்த மகாஜன சாதுவானவர் நமதுபேரில் கோபத்துடன்போங்களென்றுப் பகர்ந்தார் நமக்கென்ன வந்தது அவருருடைய இஷ்டமென்று பேசிக்கொண்டே தங்கடங்கள் வீட்டைச் சேர்ந்தார்கள்.

இக்தப்படிக்கி அக்கிராம வாசிகள் சொல்லிக்கொண்டே போயினபிறகு இந்த மகாஜன சாதுக்கு ஒரு புதல்வன் பிறந்தான் அப்புதல்வனுக்கு மகாஜனசாதுவானவர் மகிபதியென்று நாமகரணஞ்செய்து அனேக ஆபரணங்களா லலங்கரித்து பந்துக்கள் முன்னிலையில் தொட்டிலில்போட்டு பலவித மங்களகரமான கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டே ஊசல்பாடி மங்களாத்தி யெடுத்துப் பந்துவர்க்கங்களுடன் அனேக பலகாரவகைகளுடன் பிரசாதம் புசித்துத் தாம்பூல புஷ்பசந்தனாதிகளளித்து அவர்களுக்கு விடைதர அவர்களும் விடைபெற்றுக்கொண்டு போயினபின்பு இந்த மகாஜனசாது வழக்கப்படி பாவுளசாதுக்குப் பூசைபுரிந்து சோடச உபசாரங்களால் அவர்மனது களிப்புறநடந்து வருகிறபோது ஒருநாளந்த பாவுளசாது சந்திபார்த்துக்கொண்டிருந்து விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களைப் பூட்டியிருக்கும்பிள்ளையை ஒருவருக்குந் தெரியாம லெடுத்துச்சென்று நகரத்துக்கு வெளியில் கொண்டுபோய் ஆபரணங்களைக் கழைந்துக் கொண்டு வஸ்திரத்தைச் சுத்தி அப்பிள்ளையைக் கொன்றுக் குழிதோண்டி அக்குழியில் பிள்ளையுடன் ஆபரணங்களையும் போட்டுப் புதைத்துவிட்டுச் சென்றார் அதையங்கொரு திட்டியிலிருந்து யெதிரி யொருவர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார் உடனேயந்த பாவுளசாது சகலஜனங்கள் முன்னஞ்செல்ல அவர்கள் அந்தப்பாவுள சாதுவை நோக்கி ஓ ஐயா பாகவதரே மகாஜனசாதுவின் பாலகனெங்கே அப்பாலகனைப் பார்த்தீராவென்று வினவ அதற்கு பாவுளசாது அப்பாலகன் கருப்போ சிகப்போ எனக்குத் தெரியாதென்று சொல்லக்கேட்டு தாய் தந்தைபர்களும் பந்துக்களும் மெத்த விசனத்துடன் ஒவ்வொரு வீட்டிற்குள்ளும் புகுந்து புகுந்து தேடித்தேடி வேசாரிப் பிள்ளையைக் காணாமல் தாயானவள் அழுது புரண்டு வெகுவாகக் கதறிப்பதறிக் கொண்டிருக்க மறுபடியு மொருதரம் பாவுளசாதுவை நோக்கிச் சகலரும் பிள்ளையைப் பார்த்தீரா என்று கேழ்க்கையில் அதற்கந்த பாவுளசாதுவானவர் சற்றுமிலும் பயமின்றி அப்பாலகனை யானே கொன்றேனென்று சொல்லக்கேட்டுச் சகலரும் இவர் மெத்த சாதுவாயிற்றே அப்படிச்செய்ய மாட்டாரென்று மகாஜனரும் அவர்களுடன் கூடிக்கொண்டு மெத்தப் பிரியமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க இதற்குள் அப்பட்டணத்தை யாளும் அரசனுக்குச் செய்தி தெரிந்து உடனே தண்டோரு போடுமவர்களை வரவழைத்து விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களுடன் ஒரு பிள்ளையைக் காணோம் யாருக்காகிலுந் தெரிந்திருந்தால் அரசன் சபைக்குவந்து பிள்ளையின் போக்கைச் சொல்லவேண்டியது அப்படிக்கு வந்துசொல்லாமல் நமக்கென்ன வந்ததென்று வஞ்சகமா யிருப்பவர்களைத் தக்கபடி தண்டிக்கப் படுமென்று தன்னகரமுழுமையுந் தண்டோரா போடும்படிக்கிக் கட்டளையிட்டான் அந்தப்படியே வள்ளுவனும் யானையின்மீது ஏறிக்கொண்டு பட்டணமெங்குஞ் சொல்லிக்கொண்டே தண்டோரா வடித்தான் அவ்வோசையைக் கேட்டுவந்து ஜெனங்களும்வந்து வள்ளுவன் சொல்லுவதை யுணர்ந்து நமக்கப்பிள்ளை போயின ரகசியமே தெரியாதென்று சொல்லிக் கொண்டே தங்கள் வீட்டை நாடிப்போயினார்கள் இச்செய்தியையுந் தண்டோரா முழக்கத்தையுங்கேட்டுப் பட்டணத்திற்கு வெளியிலிருக்கும் எதிரியானவர் விரைந்தோடி வந்து அரசன்சபையை யடைந்து ஓநரபதியே பாவுளசாதுவானவர் அப்பிள்ளையைக் கொன்று புதைக்க யான்கண்டேன் என்றுசொல்லிப் பாலகனைப் புதைத்த இடத்தையுமவர் வெளிப்படுத்துகையி லப்போது இச்செய்தியையறிந்து தாய்தந்தைபர்களும் மத்துமுள்ளவர்களும் பட்டணத்திற்கு வெளியில்வந்து அக்குழந்தையைப் புதைத்திருக்குங் குழியுமங்கிருக்கக் கண்டு மண்ணைவாங்கிப் பார்க்க அதில் பாலனது தேகமும் உயர்ந்த நகைகளும்

Koviloor Digital Library

அகப்படப் பார்த்து என்னசெய்வோ மம்மா எப்படி
உயிர் பெற்றிருப்போ மம்மா வென்று அவர்கள் பந்து
வர்க்கங்களுடன் அழுது புலம்பினர்கள் அந்தச் சமயத்
தில் மகாஜன சாதுவினிடம் அப்பட்டணத்தை யாளும்
அரசன்வந்து ஓ மகாஜனசாதுவே நின் வீட்டினிலிருக்
கும் படியான பாவுளசாதுவே நின்பிள்ளையைக் கொன்
றவன் என்றுசொல்ல அதற்கு மகாஜன சாதுவானவர்
அரசனைநோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுமையா வேந்தனே இந்த பாவுளசாதுவான
வர் பக்தியில் மிகுந்த விரக்தியுடையவர் சாந்தசமாதை
மாதி குணங்களு முடையவராகையால் அப்படிக்கிச்
செய்யமாட்டார் என்றும் சாதுக்களுடைய மனதுக்கு
ஆயாசமுண்டாகும்படி வெறும் நிந்தையைச் சுமத்தி
னால் ஸ்ரீஹரிக்கு மெத்த கோபமுண்டாகி நம்மை யெல்
லாம் பஸ்பமாக்கி நரகத்தை யடையும்படிச் செய்வார்
வினைகயேன் சாதுக்களை நிந்தித்துப் படுநரகத்தில் விழ
வேணும் நம்முடைய கர்மபலன் இப்படிக்கிச் செய்வித்
ததென்று யாவருக்குஞ் சமாதானஞ்சொல்லி உடனே
அப்பாலகனைத் தகனஞ்செய்துச் சென்று வீட்டைய
டைந்திருக்க அப்போது அப்பிள்ளையைப் பெற்றதாயும்
பந்துக்களும் பட்டணத்தி லுள்ளவர்களும் அந்தயெதி
யின்மீது நிந்தைசொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கேட்டு அந்த
மகாஜன சாதுவானவர் ஓ பிராணிகளே யான்முன்னஞ்
செய்த கர்மம் என்னை யிப்படிக்கிச் செய்திருக்க யெதி
யின்மீதும் பாவுளசாதுவின் மீதும் சொல்லுவதற்குக்
காரண மேனோ இவ்வுலகத்தினி லொவ்வொருவரும்
செய்த கர்மத்தின் பலனை ஸ்ரீஹரியானவர் அவரவர்களை
யனுபவிக்கும்படிச் செய்திருக்கும்போது அவர்களு மந்
தப்படியேநடத்தும்படி யுத்தியுண்டாகும் இதைவிடுத்து
வீணிலேன் சாதுக்களை நிந்திக்கின்றீர்கள் என்று பற்
பல நீதிகளை யோதியும் அப்பாமரர்கள் அதையுண
ராமல் அங்கு சிலர் கூடிக்கொண்டு பூததயை பச்சாத்
தாபமென தென்ளளவு மில்லாமலிந்த பாவுளசாதுவா
னவன் பாலனைக் காதகஞ்செய்தானே என்றும் சிலர்
சுகமான போஜனமும் சுகமான நித்திரையும் இஷ்டப்
படிக்குத் தான் செய்துக்கொண்டிருந்தும் அன்னமிட்
டவர்களை கன்னமிட்டதைப் போல இப்பாவியாகி பாவு
ளசாது இவர்கள் பிள்ளையைக் கொன்றானே இதனாலிவ
னுக் குண்டாகிய பலன் யாதோ என்பார் நகைகளுக்கு
ஆசைப்பட்டு இந்தப்பாவுளன் பிள்ளையைக் கொன்று
னென்பது உண்மையாகு மென்றார் சிலர் இந்தப்படி
யாக அப்பட்டணத்தி லுள்ளவர்களும் பந்துக்களுமடிந்
துபோயின பிள்ளையின் அன்னையும் பற்பலவாறு பாவுள
சாதுவை வைதுக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்டு அந்தப்
பாவுளசாதுவானவர் கோபங்கொண்டு நிரபராதியான
வென்மீது நிந்தையுண்டாயிற்று இனியங்கிருக்க மாட்
டேன் என்று யாவருக்குந் தெரியும்படி ஆரவாரம் செய்
துப் புறப்படுவதை மகாஜன சாதுவானவர் அறிந்து
விரைந்தோடிவந்து பாவுளசாதுவின் திருவடிகளில் விழு
ந்து பணிந்து எழுந்துக் கரங்களைக் குவித்துக்கொண்டு
எதிரில்நின்று ஓசுவாமி சாந்தசமதமாதி நற்குணங்களை
யுடைய தங்களால் எனது புதல்வனெப்படிக் கொல்லப்
படுவன் சிறிதேனு மஞ்ஞான சற்குணங்க ளில்லாதப்
பாமரசெனங்களுடன் தங்களுக்கென்ன சம்பந்தமிருக்
கின்றது யோசித்துப்பாரும் அன்றியும் யான் தங்களை
யேதேனும் வைதிருப்பனே யாகில் அப்போ தாங்கள்
கோபித்துக்கொண்டு போவது நீதியே அன்னியர்கள்
யாரோ சொல்லிய நிந்தனைக்குத் தாங்கள் கோபித்துக்
கொண்டு என்வீட்டினி லிறேனென்று சொல்லிப் போ
வது தர்மமோ ஓ சுவாமி தங்களுக்குத் தெரியாத நீதிக
ளுமுண்டோ எளியேன்மீது கடைக்கண் ணோக்கமிட்டு
தேவரீர் யான் செய்யும்படியான தொண்டுகளை கைக்
கொள்ளவேணும் அன்றியு மென்போலொற்ற யேழை
ஜெனங்களுக்கு தங்களுடைய திருவடிகளைவிட வேறு
கதியு முண்டோவென்று விரைய மொழிகளைப் பகர்ந்து
பாவுளசாதுவைப் போகவொட்டாமல் தடுத்தும் பின்
னுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் எனதன்பிற்குரியப் பரமசாதுவே விண்
ணப்ப மொன்றுளது அதென்னவெனில் தாங்களதை
அங்கிகரித்தால் அடியேனுக்கு மெத்தநன்றாகும் விவாகத்
திற்குத் தக்க வயதுடைய என்னுடைய கன்னிகையை
தங்களுக்கு கொடுத்து திருமணஞ் செய்து கொடுக்கி
றேன் அக்கன்னிகையைத் தாங்கள் விவாகஞ் செய்துக்
கொண்ட அப்போதே யானும் என் முன்னோர்களுஞ்
செய்திருக்கும் படியான பாவகர்மங்க ளெல்லாம் நாளு
க்குநாள் தேய்ந்து உருமாய்ந்து மறுஜென்ம மெடுப்ப
தற்குக் காரண மேதுமின்றிப் புனிதராய் விடுவோமெ
ன்று மெத்தவும்வேண்டி அந்தப்பாவுளசாதுவை சம்ம
திக்கச் செய்து அப்போதே பிராமணர்களை வரவழை
த்து முகூர்த்தத்திற்குச் சுபலக்கினமொன்று நேமித்து
க்கொண்டு விவாக பத்திரிகைகளை யாவத்கிராளுக்குமெ
ழுதினர் அன்றியும் பிரியமாக விவாகத்திற்கு சகலபதா
ர்த்தங்களை மென்மேலும் செய்வித்தார் இதைக்கேட்டு
உலகத்தோர் ஆச்சரியமும் மாச்சரியமுமடையவும் எதி
யானவர் தன்மீது நிந்தனையுண்டாகக் கேட்டேன் அது
வீணாகுமென்றார் உடனே பகவானாகிய பாவுளசாதுவா
னவர் மகாஜனசாது குருநாதரிடக் கனவினிற்றோன்றிஓ
குருநாதரே யான் மகாஜனரை சோதிக்கவெண்ணிப்பற்

Koviloor Digital Library

பலவாறு அவருக்குக் கஷ்டமுண்டாகும் படிக்குச்செய்தும் அந்த மகாஜனசாது அணுவளவேனுஞ் சலிக்காமல் வெகுநிடச் சித்தமாக விருப்பதையான்கண்டு வெகுசந்தோஷங்கொண்டு அந்த மகாஜனசாது செய்திருக்கும் பக்திக்குயான் மெத்தகடன்காரனா யிருக்கின்றேன் அன்றியும் அந்தக்கடன் இவ்வளவுதானங் கொடுக்கவேணுமென்ற மொத்தம் மெனக்குந் தெரியவில்லையென்று பகர்ந்துப்பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார் ஓதேவகுருநாதரே உமது சிஷனாகும் மகாஜனசாதுவின் பாலகனை எவ்விடத்திற்கந்த மகாஜனசாதுவை அழைத்துக் கொண்டு நீருஞ்சென்று என்னுடைய சஞ்சீவனநாமத்தை பக்தியாக உச்சரிப்பையேயாகில் அப்பாலகன் உயிர்பெற்று வருவான் அவனைக்கண்டு நீரும் மெத்தப்பிரிய மடைவீரென்றுசொல்லி பகவானாகிய பாவுளசாது மாயமாய் மறைந்துபோயினார்.

உடனே அந்த தேவகுருநாதரெனும் மகானுபாவர் திடுக்கிட்டெழுந்துத் தான் கண்டகனவின் சவிஸ்தாரத்தை யோசித்து மெத்த சந்தோஷியடைந்து மகாஜன சாதுவைப் புகழ்ந்து அன்றிரவைப் போக்கி மறுநாள் காலையிலெழுந்து ஸ்னானநுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு தன்சிஷனாகிய மகாஜனன் வீட்டை நாடி வந்து அவரைக்கண்டு தன்கனவினில் சாட்சாத் பாண்டுரங்கநாதரெழுந்தருளி சாதித்த செய்தியைச் சொல்லி நினைப்பிலுண்டாகாத பகவானது கிருபையைத் தான் நன்றாகக்கண்டு ஆனந்தங் கொண்டு என்னைப்போலும் பாக்கியவானுண்டோ வென விண்டு யான் ஜென்மாந்திரங்களிற் செய்த பூசையின் பலனிதாகும் பண்டு என்று ஆனந்தக்கூத்தாடித் தன் ஆசானது திருவடியை நாடி அவர் சொல்லிபடி மயானபூமிக்குச் சென்று அவ்விடத்தை யடைந்து சஞ்சலமென்பதை தலைகாட்டவொட்டாமல் போக்கி நிர்மலபக்தியுடன் ஸ்ரீஹரிபஜனை செய்தார் அதெப்படியெனில் தாளமிருதங்கஞ் சரிசாரந்தாமோர்ச்சங்கு வீணை முதலான கருவிகளுடன் கலந்து தன்னைமறந்து தலைவனிற்கலந்து தையாவென்று ஆடி பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களை அச்சுதா கிருஷ்ணா அம்புயக்கண் முகுந்த கோவிந்தா வைகுந்தா நந்தநந்தா நினது கிருபையினாலே பாலகனைக்காட்டி யென்னையாட்கொள்ளுமென்று இந்தப்படி ஆடிப்பாடிமெத்த ஆர்த்தியுடன் தேவகுருநாதன் ஏர்ப்பட்டிருக்க அப்போதுவிலையுயர்ந்த ஆபரணங்களை தரித்துக் கொண்டு அப்பாலகனும் பகவானுடைய கிருபையினாலே உயிர் பெற்றெழுந்து அங்கு ஆடிக்கொண்டிருக்கையில் பக்தர்கள் கண்டு ஜெயசெயவென்று வெகுவாக கோஷித்து ரக்தியாக யாவரும் ஸ்ரீஹரியைப் பாடிக்கொண்டே வெகு சந்துஷ்டராகித் தங்கடங்கள் அகம் புகுந்திருந்தார்கள் இங்கே மகாஜனசாதுவும் தேவகுருநாதரும் பாவுளசாது மாயமாய் மறைந்து பகவான் தன்சுயரூபத்துடன் கனவினிற்றோன்றி சொல்லியதெல்லாம் சரியாயினதென் றகங்களித்து பாலகனை யழைத்துக்கொண்டு ஆசானுடன் மகாஜனசாது தன்வீட்டை யடைந்துப் பாலகனைத் தன்மனைவியின் பாலளித்து ஆசானை வெகுவாகப் பூசித்து நேசித்து விசுவாசித்து அவரைப் பலவாறு பூஷித்துக் குரு சங்கீர்த்தனங்களைக் கோஷித்துதன்னைமறந்திருக்க ஆசான் அந்தமகாஜன சாதுவின்மீது கருணைமழை பெய்து அவருக்கானந்த முண்டாகச் செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடஞ் சேர்ந்தார் பின்பு மகாஜனசாதுவானவர் குருபக்தியும்ஹரிபக்தியும்இடைவிடாமற் செய்துக்கொண்டு வெகுகால மிவ்வுலகத்திலிருந்து முடிவில் நிரதிசயானந்த ஸ்ரீவைகுந்தபதவியடைந்திருந்தார்.

வாழி விருத்தம்.

தகாதனவெல்லாம்நீக்கித் தருமத்திற்றோர்ந்தோன்வாழி
சுகானுபவமாகுந்தூய னருளினாற்சுகித்தோன்வாழி
ஜெகாதிகளனைவோரேத்த ஜெனித்திட்டவள்ளல்வாழி
மகாஜனசாதுசெம்பொன் பாமலரடிகள்வாழி.

விட்டலதேவாயநமஃ

மகாஜனன சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமத் சேனானவிசரித்திரம்.

துதிவிருத்தம்,

தானாகியுயிர்க்கெல்லாந் தாயாகிநிறைந்தெங்குங் கோனாகிக்குருவாகிக் குலத்திற்கெல்லாம் பூசனைசெய்
தேனாகித்தென்னவர்கள் தாம்மையென்றச் சேனானவிதன்பதங்கள் தினமுந்தொழுதுய்குவோமே.

ஸ்ரீமகாலட்சுமி கடாட்சம் பொருந்திய இவ்வுலகினில் வடதிக்கில் இந்துஸ்தானி தேசமொன்றுளது அங்நகரத்தினில் நாவித வம்சத்திற் பிறந்தவர் சேனானவியென்ற பேர்பெற்றவர் சம்சாரத்தில் ஆசையற்றவர் கம்சாரி பூசையில் அன்புற்றவர் மத்த விஷயவாஞ்சையெனு மண் பெண் பொன்னெனு மூவாசையிலும் வெறுப்புற்றவர் இவருக்கு மனைவி யொருவளுண்டு அம்மங்கையுடன்கூடி இல்லறதர்மத்தை நடத்திக்கொண்டு தன்னிடமிருக்கும் அரிதாகும் ஸ்ரீஹரிவிக்கிரமொன்று அதிக சுந்திரமாகி யிருக்கும நான்குபுயங்களுடைய அந்த ஸ்ரீஹரிக்கித் தினந்தோருஞ் சரண்புகுந்து தக்கபடியந்த சேனானவி அதிக நேமத்துடன் பூசைசெய்துக் கொண்டிருப்பார் அதெப்படியெனில் காலையிலெழுந்து ஸ்னானுட்டானங்கள் முடித்துப் பொருந்தும்படி வைராக்கியத்துடன் ஸ்ரீஹரியைப் பூசித்துப் பின்பு ஜீவனத்துக்காக வெளிபட்டுப் போவார் இவ்வுலகின்கண் சேவகாவிருத்திசெய்து ஜீவிப்பதைப் பார்க்கிலும் அமட்டவிருத்தி மெத்தநீசமாகும் கம்மாளவேலைசெய்து ஜீவப்பதை பார்க்கிலும் கிராமத்தினில் புரோகிதஞ் சொல்லி ஜீவிப்பது மெத்தகடினம் நாய்மாங்கிசம் புசிக்கும் சக்கிலியிம் ஜீவஇம்சைசெய்யும் கசாயிக்காரனும் நேமத்துடன் ஹரிபஜனை செய்துக்கொண்டு ஜீவராசிகளின்மீது அனுவளவும் தயவின்றி யெப்போதும் வாழ்ந்துக்கொண்டேயிருப்பார்களேயன்றி ஸ்ரீஹரிபஜனையில்முயலார்கள்எவ்விடத்திலும் துஷ்கர்மங்களைச் செய்யும் பொருட்டில் பாபங்கள் அளவிலாமல் வந்துசேரு இப்பாப சம்பவத்தினால் இவர்களுக்கு அளவிட்டு சொல்லப்படாதயோனி பேதங்களில் ஜென்மமெடுத்தெடுத்துப் பாவிகளாகவே பிறந்துபிறந்து நரகத்துக் காளாகவேண்டும் ஆகையால் பகவத்பஜனையைச் செய்யாமலிருந்தால் பவசாகரமாகிய ஜெனனமரணம் நீங்காதென்று அந்த சேனானவி தனக்குத்தானே யோசித்துக்கொண்டு பகவானைச் சரணமடைவதால் சகலதோஷங்களுப் பரந்தோடிப் புனிதனாகலாம் அதெப்படியெனில் ஜலதாரை நீரானது சாகரத்யடைந்து புனிதமடைவதுபோல நாமும் புனிதனாகலாமென்றுகருதி பகவானை பஜனைசெய்வதிலும் பூசிப்பதிலும் அதிகஆவல்கொண்டுசதாசெய்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வண்ணமந்த சேனானவி தினந்தோருங்காலையிலெழுந்து ஸ்னானஞ்செய்து ஸ்ரீஹரியைப்பூசித்து அனந்தரம் அப்பட்டணத்தை யாளும் அரசனுக்கு க்ஷவரஞ்செய்து எண்ணைதேய்த்து ஸ்னானஞ்செய்வித்து அரசன் கொடுக்கும் மாதசம்பதி வராகனைப்பெற்று ஜீவனஞ்செய்துக்கொண்டு வருகையில் அப்பட்டணத்தை யாளும் அரசன் ஒருநாள் தூதனையனுப்பி சேனானவியை யழைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டான் அவனு மதப்படியே சேனானவி வீட்டையடைந்து அங்கு தலைவாசலில் நின்றிருக்க மவர்மனைவியை நோக்கி அரசன்னினது நாயகனாகிய சேனானவியை யழைத்துவரச் சொன்னானென அப்போது சேனானவி ஹரிபூசையில் துரந்தரனாகி யிருப்பதால் அவர்மனைவி தூதனைநோக்கி வெளியே போயினாரெனக் கேட்டு அத்தூதனும் அரசனிடம்வந்து அவன் வீட்டிலில்லை வெளியே போயிருப்பதாக அவன்மனைவி சொன்னாளெனக்கேட்டு அவ்வரசன் வேறொருமனிதனையனுப்பி சேனானவியைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு சீக்கிரம் வரக்கடவாயென்று கட்டளையிட அவனுஞ்சென்று நாவிதன் மனைவியைக்கண்டு அரசனழைத்து வரச்சொன்ன செய்தியைதெரிவிக்க யம்மாதும் நாவிதர் வீட்டினிலில்லையென்று சொல்லக்கேட்டு அவனும் திரும்பிசென்று அரசனுக்கறிக்கை யிட்டான் அதைகேட்டு அரசன்மருபடியும் இரண்டு தூதர்களையனுப்பி சேனானவியை யழைத்துவரச்சொல்ல அவர்களுஞ்சென்றுசேனானவியையழைக்க அவர்மனைவி வீட்டினிலில்லை யென்று சொல்ல அவர்களுங்கேட்டு அரசனுக்கு சேனானவி வீட்டிலில்லையென்று நவில அத்தருதியினில் அக்கம்பக்கத்திலிருப்பவர்களும் அங்கிருப்பவர்களும் விரைந்தோடி அரசனிடஞ்சென்று வணங்கி ஓபூபாலரே தாங்கள்மூன்றுவர்த்தித் தூதர்களையனுப்பி சேனானவியை யழைத்துவரும்படி நேமித்தும் அவர்களுஞ்சென்று அழைத்தும் அந்தச்சேனானவி வீட்டினில் ஸ்ரீஹரியைப்பூசித்துக்கொண்டிருந்தும் இல்லையென்று சொல்லும்படி தன்மனைவிக்கு நேமித்தபடியால் அவளும் சேனானவி வீட்டினில்லையென்று சொல்லித் தூதர்களுக்கு நவின்றான் அந்தகேவலமாகிய அம்மட்டப்பயலைத் தாங்களித்தனைதரம் அழைத்தும் சற்றேனும் பயமின்றி வீட்டிலிருந்துகொண்டே இல்லையென்று சொல்லும்படி மனைவிக்கு நேமித்தான் அவனைப்போல கெர்வியுந்துஷ்டரும் இவ்வுலகினிலொருவரு மில்லையென்று நவின்றதைக்கேட்டு அவ்வரசன் கடுங்கோபங்கொண்டு அங்கிருக்குந் தூதர்கள் சிலரை

யழைத்துமொழிந்தான் அதெதென்னவெனில் அடாதூதர்களை சீக்கிரமாக ஓடி அந்தசேனுனவியை பிடித்து கால் கரங்களை மணிக்கயிறுகொண்டு கட்டி ஆழமுள்ள நதியினிற்போட்டு வரக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் ஸ்ரீஹரியானவர் தன்பக்தனுக்குத் தொந்தரவு செய்ய வெண்ணினதையறிந்து உடனே அந்தசேனுனவியைப்போல அந்தஹரியானவர் ரூபந்தரித்து அடப்பத்தைக் கக்கத்தினில் வைத்துகொண்டு விரைந்தேகினுர் அவரெப்படிபட்டவரென்றுல் பாற்கடலில் ஆதிசேஷன் மீது யோகநித்திரை செய்யும் சுகுமாரமான திருமேனியையுடையவன் கக்கத்தில் அடப்பத்தைத் தாங்கிக்கொண்டும் கெருடன்மீதேரி வெகுசுகமாகச் சொல்லும் பகவான் பாதசாரியாக நடந்துச்சென்றதும் தேவர்களும் ரிஷிகளும் செய்யும்படியான தோத்திரத்துக்குமகிழ்ந்து சேவை தாராதக் கருணாநிதியாகிய ஜெகதீசன் பக்தனைக் காத்துரக்ஷிக்கும் பொருட்டு கேவல ஜாதியையும் உணராமல் பக்தவச்சலன் வேகமாகநடந்து அவ்வரசன்முன் செல்லக்கண்டு அவ்வெந்தன் சாந்தசமதமாதி குணத்துடன் சேனுனவியைப் போலுருவங்கொண்டுவந்த ஸ்ரீஹரியின்கரங்களால் க்ஷவரஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கிறபோதே அவ்வரசனு மெத்தச் சுகமாக யிருந்தமையால் தன்னைமறந்து நித்திரைசெய்து க்ஷவரம் முடிந்தவுடன் அரசனந்த சொர்னமேனியுடன் விளங்கும் சேனுனவியை நோக்கி மெத்தச்சந்தோஷத்துடன் வார்த்தைகள் சொல்லத் தொடங்கினுன்.

கேளுமப்பா சேனுனவியே யானிதுபரியந்தம் எத்தனையோதரம் உன்னிடத்தினில் க்ஷவரஞ்செய்துக்கொண்டேன் இன்றுதினம்போல சுகமாக நித்திரை வரும்படி நீயெப்போது மெனக்கு க்ஷவரஞ் செய்ததில்லையா கையால் நாவிதவேலையில் நின்னைப்போல சமர்த்தனை நானிதுபரியந்தங் கண்டதேயில்லை இதுமுதல் நீயென்னை விட்டுப் பிரியாமல் எப்போதும் சங்கமஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கக் கடவாயென்று வெகுசனுவாகக் கட்டளையிட்டான் அதற்கு பகவான் ஓ வேந்தனே அண்டபிண்டபிர்ம்மாண்ட மெனும் மூவுலகங்களிலும் சராசர வஸ்துக்களிடத்தினில் உள்ளும்புறம்புமாய் எங்கும் யானொவனே வசித்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்குப் போகவும் வரவும் வேலை ஒழியாது ஏனெனில் இவ்வுலகினிலுள்ள பக்தர்கள்பொருட்டு பலவுருவங்கள் கணப்பொழுதினிலெடுத்து அவர்களுக் குண்டாகும் கஷ்டநிஷ்டங்களைப் போக்கி ஆதரித்துக் கொண்டிருப்பதே எனக்குத்தொழிலா யிருப்பதால் எப்போதும் யானும்மை விட்டுப் பிரியாமலிருப்பதற்கு ஒழிவுகிடையாது ஆனபோதிலும் எனக்கு ஒழிவுண்டாகும் போதெல்லாம் இங்குவந்து தங்களை விட்டெப்போதும் பிரியாமலிருக்கிறேனென்றிப்படி பகவான்சொல்லிய மொழிகளை அரசன் நன்றாகத் தெரிந்துக்கொள்ள சக்திபற்றவனுகி அப்பியஞ்சனஞ் செய்துக்கொள்ளும்பொருட்டு அவ்வரசன் தைலத்தை தருவித்து சபையோர் முன்னிலையில் சொர்னக்கின்னத்தை எதிரினில் வைத்துப் பொற்பீடத்தின் மீதுட்கார்ந்திருக்கையில் சேனுனரூபங் கொண்ட ஸ்ரீஹரி அரசனெதிரினில் நின்று தைலத்தையெடுத்து அவ்வரசன் சிரசின்மீதிட்டு தேய்த்துக்கொண் டிருக்கிறபோது பூமி காவலன் தைலபாத்திரத்தினிடத்தில் தன் திருஷ்டிகளை நிறுத்தி பார்க்கிறபோது அதில் ஸ்ரீஹரியின்ரூபங்கண்டு அப்போது ஆரகிரீட கேயூர கடககங்கண பீதாம்பரவனமாலை வனசமாலை கௌத்துமணியுடன் மேகலாபரண பஞ்சாயுததரானகி தோன்ற அவ்வரசன் விந்தையடைந்து அதையேவிடாமல் பார்த்தும் திரும்பவும் அவ்வரசன் கின்னத்தைபார்க்க திவ்யமானரூபங் காணப்பட்டன உடனே ஸ்ரீஹரி நரபதியின் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்துபோகவே அவ்வரசன் மெத்த துக்கத்தை யடைவதைக்கண்டு ஸ்ரீஹரிஅரசன்மனதினில்தோன்றினுர் அந்தசேவையை அரசன் பார்க்கபார்க்க சகலத்தையும் மறந்து சொல்லறியப் பரமானந்தத்திற் சொக்கியிருப்பதை அங்குள்ள ஜெனங்கள் யாவருங்கண்டு அரசனுக்குப் பயித்தியம் பிடித்துவிட்டதென்றுச் சொல்ல அப்போது சபையிலுள்ள ஜெனங்கள்கண்டு கெந்கலிகொட்டி சிறிக்க அரசன்மனகமலத்தினில் ஸ்ரீஹரியை சேவித்துக் கொண்டிருப்பதை யந்த மூடஜெனங்களறியாமல் மரணமாகி விட்டாரென்று க்ஞானமில்லாமல் மொழிந்துக்கொண்டிருக்கையில் சிலர் அப்படியேயிருக்கக்கண்டு இரண்டுஜாமங்கடந்து போகவே அங்கு ஜெனங்கள் மெத்தநாழிகையாய்விட்டது ஏபூபதியேசீக்கிரமெழுந்து ஸ்னானஞ்செய்து போஜனஞ் செய்யுமென்று எழுப்ப அப்போது சுபசமாதியை விடுத்து அரசனெழுந்து யாவரும் காணும்படி அந்தச் சேனுனவிக்கிக் கூலிவராகன்களைக் கொடுத்து ஓசேனுனவி இங்கொருக்கணநேரமிரும் இதோ வருகிறேனென்று சொல்லி யந்தவரசன்சென்று அப்பியங்கன ஸ்னானஞ் செய்யக்கண்டு ஸ்ரீஹரியானவர் சென்று சேனுனவி வீட்டையடைந்து எப்போதுமவர் வைக்குமிடத்தினில் அடப்பத்தை வைத்து அதிக பிரியமுண்டாகும்படி குருக்குசுவத்தின்மீது வராகன்களையும் வைத்துச்சென்றுர் இதற்குள்ளந்த அரசன் ஸ்னானஞ்செய்து சேனுனவியை வேகமாக அழைக்க அவரில்லாமையால் அதிகமாகிய போகத்தினுலே போஜனத்தையும் விடுத்துப் பிராணன் தத்தளிப்பதைக்கண்டு சேகுவர்கள் அந்தசேனுனவியிடம் ஓடினுர்கள் அப்போது சேனுனவி பூசைமுடித்துக்கொண்டு வெளியில்வர அவர்மனைவி ஓநாதா அரசனழைத்துவரச் சொ

ன்றென்று மூன்றுதரம் தூதர்கள்வந்து தேடிப்போயினர்களெனக்கேட்டு அந்தசேனைவிமெத்தபயத்துடன் அடப்பத்தை யெடுத்துக்கொண்டு ராஜசபைக்கு வரக்கண்டு உடனேயவ்வரசனும் சேனைவியைகாண மெத்த அவாகொண்டிருந்தனர் அரசன் அந்த சேனைவியை நயவசனங்களினாலே சந்துஷ்டி யடையச்செய்து எழுந்துநின்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

ஓ சேனைவி முன்னமெனக்கு வெளிப்படையாக தெரிசனைசெய்வித்த பிரகாசம்பொருந்தியரூபத்தை இப்போது தயவுசெய்து காண்பியுமிங்கே என்றுசொல்லி கிண்ணத்தினில் தைலத்தைக் கொண்டுவந்து வைக்கும் நேமிக்க அந்தப்படியே தூதர்கள்கொண்டுவந்து அரசன் முன் தைலகிண்ணத்தை வைக்க அப்போது அரசன் சபையிலுள்ளயாவருங்கண்டுசிறிக்க அந்தசேனைவிக்கி சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தெண்டனிடக்கண்டு அந்தச் சேனைவியு அரசனைநோக்கி ஓபூபதியே இங்குமுன்னம் நடந்த பிரமாதமென்ன சொல்லுமையாவென்று வேண்டிக்கொண்டபடியால் அரசன் நடந்தசெய்தியை யொளியாமற் சொல்லக்கேட்டு மெத்தஆச்சரியமடைந்தவனாகி யிருக்க அத்தருணத்தில் அரசன் சேனைவியின் பிரதிபிம்பத்தை சொர்ணக்கிண்ணத்தில் கண்டும முன்போலசித்திரரூபத்தைக்காணாமல் அதிகவிசனமடைந்தவனாகி அழத்தொடங்கினாப்போது சிலர் சேனைவியை நோக்கி நடந்த செய்தியை மொழிந்தமாத்திரத்தில் அந்தசேனைவி பக்தனும்கேட்டு ஆர்த்தியுடன் அச்சுதனைநினைந்து கண்ணீர் உதிர்த்துக்கொண்டே பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ்செய்தார் அதெப்படியெனில் ஓபண்டரிநாதா பதிதபாலனே நினதுமகத்துவத்தை யாவர் இவ்வுலகினில் தெரிந்துக்கொள்ள வல்லவர்கள் கேவலம் அம்மட்டனாகிய ஏழையைக் காக்கும்பொருட்டு அடியேனைப்போல அம்மட்டனுருவந் தரித்து அடப்பத்தைக் கக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு இங்குவந்து நீச்சவேலையென்றுச் சிறிதும் கருதாமல் மானத்தையு மெள்ளளவும் யோசிக்காமல் இந்தநவாப்புக்கு க்ஷவரஞ்செய்வது மன்றித் தைலந் தேய்த்து அக்கிண்ணத்தினிடமாக தேவரீர் தெரிசனந் தந்து நவாப்புக்குபரமசமாதி யுண்டாகசெய்து உடனே தெளிந்து நவாப்புதந்தவராகன்களை யெடுத்துவந்து அடியேன் வீட்டையடைந்து அடப்பத்தையும் வராகன்களையும் வைத்துவிட்டு மறைந்து போயினீரோ அப்போது அரசனுக்குத்தந்த சேவையைப்போல இப்போது மரசனுக்குமெனக்குந்தந்து பரமானந்தமடையச் செய்பலாகாதே எனக்குற்ற மனக்குறையெல்லாம் நீங்கிப் போகாதோ பாபசங்கமெல்லாம் உருமாய்ந்து நீராகாதோ ஜெனனமரணங்கள் எப்போதுமின்றிச் சுகவாழ்வைத் தானிகழ்ந்து பகவான்றிருவடிகளில் மனமுகந்து வெகுவாகமகிழ்ந்துக் கொண்டிருக்கையில் அரசன் என்றுமில்லாத ஆனந்தத்துடன் சேனைவியை நோக்கி ஓபரம்பாகவதசிகாமணியே நினதுசங்கத்தினாலே அளவிட்டுசொல்லப்படாத பரமசுகத்தை யானடைந்தேன் என்றுசொல்லி மெத்தபக்தியுடன் சேனைவியின் திருவடிகளைப்பற்றிக்கொண்டு நின்றால் யானந்தக் கிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சேவித்தேன் உன்னையே என்மனதினில் பரமகுருவாக பாவித்தேன் என்றுபற்பலவாறு புகழ்ந்து அந்தவரசன் அன்றுமுதல் சதாகாலமும சாக்ஷாத்லக்ஷுமிநாதனை மனதினில் தியானித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இந்தப்படியாக அந்தவரசன்பக்திவைராக்கியத்தில் மெத்த அன்புகொண்டிருக்கிறக்ச் சேனைவியரசனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டுதன்வீட்டையடைந்து இத்தனை நாளும் வைக்குமிடத்தில் அடப்பத்தைவைத்து திரும்புகிறபோது அங்குசுவத்தின்மீது வராகனிருக்கக் கண்டு முனிவர்கள் யோகபுருடர்கள் தேவேந்திராதிதேவர்கள் முதலானோர் மனத்திற்கும் வாக்குக்கு மெட்டாத பரம்பொருளே தேவரீர் பாவியினும்பாவியாகிய அடியேனைக் காப்பாற்றவெண்ணி நவாப்புக்கு க்ஷவரஞ்செய்ததுமன்றி அந்தநவாப்புகொடுத்த கூலிவராகன்களையும் அடியேனுடைய வீட்டினில்வைத்து அதனால்யான் ஜீவனஞ்செய்வேனென்றெண்ணி மனதினிலுத்தேசித்துச் சென்றீரோவென்று மெத்ததுக்க மடைந்தவராகி அவ்வராகன்களை யெடுத்து பிராமணர்களுக்கு கிருஷ்ணார்ப்பணஞ்செய்து பகுந்து வெகுகாலம் ஹரிபூசையில் துரந்தனாகியிருந்து முடிவினில் பரந்தாமத்தை யடைந்தார்.

வாழிவிருத்தம்.

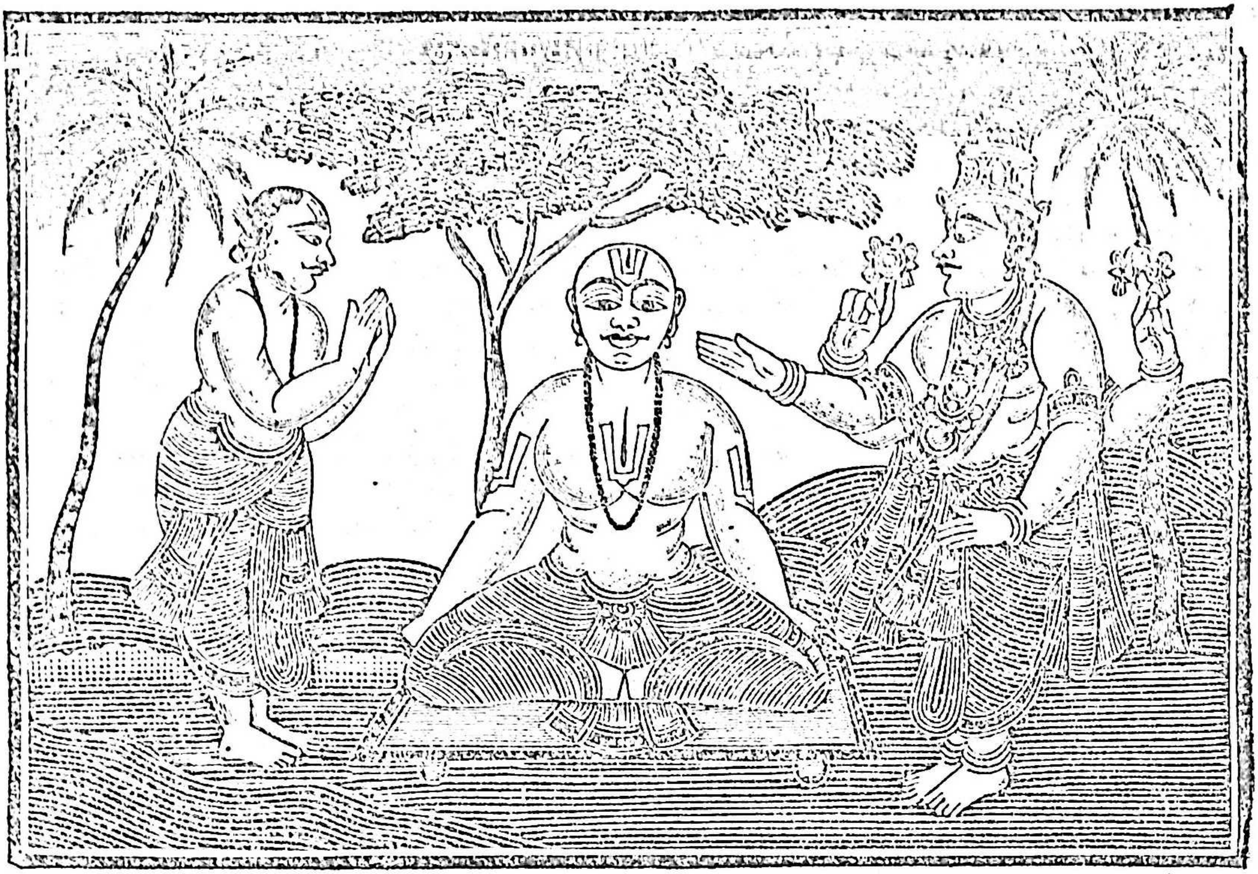
மானிலத்தில்மாதவனைப் பூசித்தோன்வாழியே மாதர்மோகத்தொழித்த மாவள்ளல்வாழியே
மோனநிலைதனையறிந்த மூதறிவோன்வாழியே முக்கியமாய்பவக்கடலை முன்கடந்தோன்வாழியே
ஈனகுலத்துதித்தோமென்று இழிவடைந்தோன்வாழியே எம்பெருமான்றன்பஜனையென்றுஞ்செய்வோன்வாழியே
சேனைவிசெய்கமலத் திருவடிகள்வாழியோ செப்பொன்னடிபோற்றியும் திறமுடையோர்வாழி.

சேனைவிசரித்திரம்-முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீமத்

கூர்மதாசர் சரித்திரம்.

துதி விருத்தம்.

பார்பகள்கணவன்பக்தி பாவசத்தாலேமிக்கப்
யேர்மிகுகீர்த்தியெங்கு மென்மேலும்பெருகக்கொண்டச்
சீர்பெருஞ்சிந்தைபுள்ளச் செம்மல்நற்குணங்கள்வாய்ந்தக்
கூர்மதாசர்பொற்பதத்தை குணமுடன்போற்றிசெய்வாம்.

கதையின் வரலாறு.

செந்திருமலர் மசுள் சந்தசமும் கிருபாநோக்கம் பெற்ற பிரதிஷ்டானியெனும் நகரத்தினில் பிரமகுலத்தினிற் பிறந்தவரும் ஏழைப்பரதேசிகளையாதரிப்பவரும் சதாசாது சங்கமத்தி லீடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவருமான அதிதியப்பியாகாதிகளுக்கு இல்லையென்னமல் மெயப்பொழுதும் ஈவியளிப்பவரும் சதா எம்பெருமானுடைய நாமத்தை தியானித்துக் கொண்டிருப்பவரும் க்ஞான சுகரென்று பேர்பெத்த சாது ஒருவரிருந்தார் அவருக்குப் பதிவிரதைகள் கொண்டாடும்படியானஉத்தமமாது ஒருவளுண்டு அந்தக்ஞானசுகர் அம்மாதுடன்கூடி இல்லறமே நல்லறமெனக் கருதி வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீஹரியின் கிருபையால் அவர்களுக்கொரு

Koviloor Digital Library

புதல்வன் பிறந்தான் அப்புதல்வனே கரசரணுதிக ளில்
லாமல் மத்த அவயவங்களெல்லாம் பூர்த்தியாகி அழகிய
மன்மதனையொற்ற சுந்திரவடிவுட னிருக்கக்கண்டு தாய்
தந்தையர்கள் மெத்தவிசனப் பட்டவர்களாகி நாம்ஜென்
மாந்திரங்களி லென்னபாவஞ் செய்தோமோ அந்தகர்ம
த்துக்குத் தக்கபடி நமக்கு மைந்தன்பிறந்தான் யாரை
யும் வெறுக்க வேண்டியதில்லை யென்று தங்களுக்குத்
தாங்களே சமாதானஞ் செய்துக்கொண்டு அப்புதல்வ
னுக்குக் கூர்மதாசரென்று நாமகரணஞ்செய்து பிராம
ணர்கள் அதிதிகள் முதலானோருக்கும் வெகுவாக கோ
தானபூதான வஸ்திரதான ஹிரணியதானங்க ளென்
னும் சோடசதானங்களும் அபாரமாகச்செய்து பந்து
வர்க்கங்களுடன் புசித்துச் சந்தனதாம்பூலாதி வாசனை
திரவியங்களை யணிந்துப் புத்திரோச்சவத்தைப் பிரமோ
ச்சவமாகக் கொண்டாடிப் பந்துகளுக்கு விடைதந்தனு
ப்பி அப்புதல்வனை நாளுக்குநாள் செல்வமாக வளர்த்து
ஐந்துவயதாயினவுடன் உபநயனஞ் செய்வித்துப் பின்பு
பள்ளியி லோதவிடுக்க சிலவருடங்களில் அப்புதல்வன்
கல்வியிற்றேர்ச்சி யடைந்துப் பகவத்பக்தியிற் சிறந்து
ஸ்ரீஹரியின்னும சங்கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண் டிரு
க்கிறபோது இவருடைய தாய்தந்தையர் மெத்த தரித்
திரதிசை யடைந்திருப்பவர்க ளாதலா லிந்தக்கூர்மதா
சருக்குப் பந்துக்கள்வேளை தப்பாமல் பிரசாதமளித்துக்
கொண்டிருந்தார்கள் இந்தக் கூர்மதாசரும் அங்கயீன
முடையவ ராதலால் தன்பந்துக்கள் வீடடிற்கு ஆமை
நகருவதுபோலப் பூமியில் ஊர்ந்துக்கொண்டே சென்று
அவர்களளிக்கும் பிரசாதத்தை மெத்தப் பிரியமாகப்புசி
த்து சந்தோஷசித்தராகி ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த்தனங்க
ளால் காலத்தைப் போக்கிக் கொண்டிருக்க பந்துக்கள்
இந்தக்கூர்மதாசர் வாக்கிலிருந்துவரு ட ஸ்ரீஹரிநாம சங்
கீர்த்தனைகளில் மதுரத்தைக் கேட்டு ஆனந்தித்துக்கொ
ண்டிருப்பார்கள்.

இந்தப்படி யந்தக் கூர்மதாசர் ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்
த்தனங்களைப்பாடி யாவரையும் மனமுருகச் செய்துக்
கொண்டிருக்கிறபோது சிலநாளைக்குப் பின்பு சிலஹரி
தாசரகள் அப்பட்டணத்தை யடைந்து ஹரிகதை கால
க்ஷேபஞ்செய்ய இந்தக் கூர்மதாசர் அவர்கள்சொல்லும்
ஹரிகதையைக் கேட்டு ஆனந்தித்து அவர்களை நோக்கி
ஓ சுவாமிகளே நீங்களிம்மார்க்கமாய் எங்குபோக வந்
தீர்களென்று வினவ அதற்கவர்கள் ஐயா கூர்மதாசரே
நாங்கள் பண்டரி யாத்திரை செய்யப் போகிறோமெனக்
கேட்டு அந்தக்கூர்மதாசர் தன்மனதில் பண்டரிக்கிபோ
கவேணுமென்ற கோரிக்கைபிறந்து மென்மேலும் ஸ்ரீ
ஹரியின்மீது பத்தியதிகரித்து மெத்தப் பிரியத்துடன்
அந்த ஹரிதாசர்களை நோக்கி ஓ பரமபாகவதர்களேஉங்
களுடன் யானுமந்தப் பண்டரிபுரத்திற்கு வருகின்றே
னெனக் கேட்டந்த ஹரிதாசர்கள் கூர்மதாசரைப் பார்
த்து அவருக்குக் கரசரணங்க ளில்லாததை யறிந்து ஓ
கூர்மதாசரே உமக்கு நிறைந்தசெல்வம் இருக்கும் பக்ஷ
த்தில் பாண்டுரங்கனுடைய சேவையைப் பண்டரி புரத்
தினில் கண்டு சேவிக்கக் கடவாயென்று சொல்லி விரை
ந்து பண்டரிபுரத்தை நோக்கி நடந்தார்கள் அப்போது
கூர்மதாசர் நமக்குக் கரசரணுதிகளில்லாமையினு லன்
றோ பாகவதர்க ளிப்படிச் சொல்லிவிட்டுப் போயினர்க
ளென்று மெத்தத் துக்கத்துடன் உட்கார்ந்து தனக்குத்
தானே யோசிக்கின்றுர் அதென்னவெனில் மெத்தப்பிரி
யத்துடன் பண்டரிபுரத்திற்குப் போகாமல் நமதுஜென்
மம் புண்ணியபூமியாகிய பரமபதத்தை யடையமாட்டா
து நரகவேதனைகளை யடைந்து எப்போதும் கணக்கிட்
டுச் சொல்லமுடியாத யோனிகள்தோரும் பிறந்து பிற
ந்து இறந்துஇறந்து திரிந்துக்கொண்டே யிருப்பதன்றி
யும் இத்தேகமானது இப்போது அரிதாகயுண்டாயிற்று
இத்தருணத்தில் தக்கஉபாயந் தேடிக்கொள்ளாமல் தப்
பிப்போயின பின்பு எந்தவழியுமில்லையே இந்த அரிதா
கிய ஜென்ம மிருக்கிறபோதே பண்டரிபுரத்திற்குச் செ
சென்று பாண்டுரங்கநாதனைசேவித்து அவர்கிருபையை
பெற்றுக் கொள்வதே இத்தேக மெடுத்ததற்கு பலனுகு
மென்றுகருதி அந்தக்கூர்மதாசர் அப்போதே பூமியில்
தவழ்ந்துக்கொண்டே ஆமையைப்போல ஊர்ந்துநெடுந்
தூரஞ்சென்று சூரியன் அஸ்தமிக்கும் பரியந்தம் ஆயாச
த்துடன் செல்லுகையில் அங்கொரு மாருதிசன்னிதி
இருக்கக்கண்டு அதன்சமீபத்திற் சென்று உட்கார்ந்து
பசிதாக மதிகரித்திருப்பதினுலே மெத்தக் கஷ்டத்தை
யடைந்து ஓ ஆஞ்சநேயா காஞ்சனசகாயா தூயா அப்
பிரமேயா சஞ்சீவிராயா அடியேனுக்கு தேவரீர் சன்னி
தியன்றி வேறெங்கும் போக்கிடமில்லையே என்றும் ஓ
பாண்டுரங்கா பவபங்கா சத்தசங்கா மோகனுங்கா பக்
தர்கள்மீது பூரணதயவுடையவ னுதலால் தேவரீரையல்
லாது வேறெனக்கெந்த ஆதாரமும் நிற்கநிழலுமில்லையே
அன்னையுந் தந்தையும் தெய்வமும் இன்னுமுள்ள சகல
ரும் நீரே யாமென்று பிரார்த்தனைசெய்கையில் உள்ளங்
குளிர அந்தப் பாண்டுரங்கநாதன் கூர்மதாசருடைய
முறைையைக்கேட்டு விரைந்தோடிவந்தார் அதெப்படியெ
னில் பிராமணனைபோலத் திருவுருகொண்டு அளவிலாத
வியாபாரஞ்செய்யும் வர்த்தகனுக்கு நிகராக அங்குஅமு
துபடி முதலாகிய சரக்குகளைப்பரப்பிக் கடைவைத்துக்
கொண்டு கூர்மதாசரை நோக்கி வினவத் தொடங்கினர்
அதென்னவெனில் ஓஐயா சாதுசம்பன்னரேஇப்போது
னீரெங்கேபோக உத்தேசித்துஇங்குவந்துசேர்ந்தீர்உம்

Koviloor Digital Library

முடைய ஊரென்ன பேரென்ன குலமென்ன தலமெ
ன்ன சொல்லுமையா வென்று வினவக்கேட்டு கூர்மதா
சர் அந்தவியாபாரியை நோக்கி ஐயா வர்த்தகரே யான்
குலத்தினில் பிராமணன் பிரதிஷ்டானமெனுந் தலத்தி
னில் வசிப்பவன் என்னுடையபேரோ கூர்மதாசன்பண்
டரிபுரத்திற்குச் சென்று பாண்டுரங்கனைச் சேவிக்கவே
ணுமென்ற யிச்சை யெனக்குண்டாகிக் கரசரணங்களில்
லாக் குறையால் ஆமையைபோல பூமியிலூர்ந்து இன்று
பகலெல்லாம் நடந்தும் ஒருகாத தூரத்திற்கே மெத்தக்
கஷ்டமும் ஆயாசமும் பசியும் தாகதாபமு மெத்தவுண்
டாகி இந்த ஆஞ்சநேயர் சன்னிதியைக்கண்டு மார்க்கா
யாசம் தீர்ந்துப்போகலா மெனக்கருதி இங்குதங்கி ஸ்ரீ
ஹரிநாமங்களை நியானித்துக்கொண்டே இருக்கிறபோ
துத் தாங்கள் வரக்கண்டேன் மெத்த ஆனந்தங்கொண்
டேன் இதுயென் வரலாறென்றுகூற அந்தப் பிராமண
வர்த்தகர்கேட்டு ஓ கூர்மதாசரே எனக்கு தக்கத்துணை
யும் பகவத் பக்தருமாகிய நினதுசங்கமமு மெனக்ககப்
பட்டதற்கு மெத்த சந்தோஷமடைகிறேன் என அதற்
குக் கூர்மதாசர் ஓவர்த்தகரே கரசரணாதிகளிருக்கு மும
க்கும் கரசரணங்களில்லாத வெனக்கும் எப்படித் தொ
ந்தப்படும் தாங்கள் நடக்கத் தலைப்பட்டால் இரண்டுநா
ளில் பண்டரிபுரத்தைச் சேருவீர் யானோ பத்துநாள்
ஊர்ந்து மெத்தப் பரபரப்பாகச் சென்றாலும் அப்பண்
டரிபுரத்தைச் சேருவது மெத்த அரிதாகும் அன்றியும்
தங்களுக்கென்ன வியாபாரம் எப்படி ஜீவனம் இதுகளை
ஒளியாமற் சொல்லுமையாவென்று வேண்டுகிறபோது
அந்த மாயாப்பிராமணர் கூர்மதாசரைநோக்கி ஐயாபர
மபாகவதரே யான் கிராமங்கள்தோறும் ஒருவாரம வசி
த்து அங்கிருக்குங் குடிகளுக்குக்கடன்உடன் கொடுத்து
கணக்குமிதமில்லா பொருள்களைச்சம்பாதித்து அதினால்
ஜீவனஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கிறேன் அன்றியும் எனக்
கரசரணங்களிருந்தும் யான் ஒருநாளுக்குக்காதவழியே
நடந்துக் கொண்டிருப்பேன் ஆகையால் உம்முடைய
துணை யெனக்கு மெத்த நன்றா யிருக்கின்றது மேலும்
வழியில் நடக்கும் தினர்களுக் கெல்லாம் தாகதாபமும்
பசியுந்தீர்த்துப் பூரியுமளித்துக்கொண்டே பண்டரிபுரத்
தைச் சேர்ந்து அங்கு பெருத்தக்கடை வைப்பது என
க்கு வழக்கமானதால் இன்று தினமுதல் மெல்லன வழி
நடந்து மேன்மையான வியாபாரத்தையும் நடத்திகொ
ண்டே யும்முடன் சிலநாளையில் பண்டரிபுரத்தையடை
வேன் அன்றியும் என்பேர்கிஸ்தி விடோபா வர்த்தகன்
குலத்திலோ யான் பிராமணன் யான்வசிக்குந் தலமோ
எல்லாத் தலங்களிலும் வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருப்
பேன் இப்படிப்பட்ட கேவலனாகிய எனக்குநினதுதுணை
யுஞ் சங்கமும் நன்றாயுண்டாயிற்று மேலும் பண்டரிபுர
த்தினில் மிதமில்லாத பக்தர்கள்வந்து ஸ்ரீஹரியைப் பற்
பலவாறு துதிசெய்வார்கள் பூரணப்பிரியத்துடன் தாங்
களு மங்குசென்றுப் பாண்டுரங்கனைக் கண்டு சேவித்து
உண்மையான பக்தியுடன் நாமத்தைத் துதிசெய்வீரே
யாகில் உமக்கு நித்தியமாகிய வைகுந்தபதவி கிடைக்கு
மென்று சொல்லி அந்த மாயாப்பிராமணர்தானே அன்
னஞ்சமைத்து வைத்து அந்தப்பிரசாதத்தை அந்தகூர்ம
தாசருக்குத் தன் கரங்களினாலே யூட்டி உபசரித்தமாத்
திரத்தில் அந்தக் கூர்மதாசரும் திருப்தியடைந்து மார்
க்காயாசத்தினாலே படுத்து நித்திரைசெய்துக் கொண்டி
ருந்தார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீபாண்டுரங்கநாதர் பிராமண ரூபத்து
டன் வர்த்தகனைப்போல மார்க்கத்தினில் வந்துக் கூர்ம
தாசருக்கு அன்னபானாதிக ளூட்டிடப்புசித்து நித்திரை
ரைசெய்து உதயமாகவே அந்த ஸ்ரீஹரியானவர் கூர்ம
தாசருக்குப் பண்டரிபுரத்திற்கு போகும் வழியைக்கா
ட்டிச்சென்ற வர்த்தகனைக் காணாமல் சத்துநேரம் பிர்
மித்து அவ்வழியைப் பிடித்தே ஊர்ந்துக்கொண்டுச் செ
ன்று அஸ்தமிக்கிறபோது காதவழிநடந்தார் அந்தஆயா
சத்தாலும் பசிதாபத்தினாலும் மெத்தவாடி பகவானை
நாடிப் பலவாறு தோத்திரம் புரிகிறபோது அம்முறை
யைக்கேட்டு ஸ்ரீஹரியானவர் முன்போலப் பிராமண
வடிவுடன் வர்த்தகனைப்போலவந்து புதிதாக அங்கோர்
கிராமமுண்டாகச் செய்து அக்கிராமத்துக்குள் கூர்ம
தாசரை யழைத்துச் சென்று சத்திரத்தை யடைந்துப்
பிரசாதஞ் செய்துக் கூர்மதாசருக்கு ஊட்டித் தீர்த்தங்
குடிப்பாட்டிட அந்தக்கூர்மதாசரும் தனக்குப்பிராமண
வர்த்தகன் செய்யும் உபசாரத்திற்கு மெச்சி அவரைமெ
த்தவும் புகழ்ந்து பகவந்நாம பாராயணஞ் செய்துக்
கொண்டே ஆயாச மேலீட்டால் நித்திரை செய்தார்
அருணோதய காலமாயின வுடனே ஸ்ரீஹரியானவர் கூர்
மதாசரை எழுப்பி வழிகாட்டி மாயமாய் மறைந்துபோ
யினார் இந்தபடி ஸ்ரீஹரியானவர் கிராமங்களில்லாமலிரு
க்குங் காடுகளில் கிராமத்தை யுண்டாக்கிக் கூர்மதாச
ருக்கு அன்னபானாதிகளையூட்டி உபசரித்து தினந்தோ
றும் காதவழி கடந்துக்கொண்டு சென்று ஹளமெனுங்
கிராமத்தினில் கூர்மதாசரைச்சேர்த்து மாயமாய்மறை
ந்துபோக அப்போது அவ்வூரினில் வசிக்குஞ் சிலபக்தர்
கள் பண்டரிபுரத்துக்குப்போக வுத்தேசித்து பெருத்த
கூட்டமாகக்கூடி யிருக்கக்கண்டு கூர்மதாசர் அப்பாகவ
தர்களை நோக்கி ஓ பரமசாதுக்களே இத்தனைபேர்களும்
என்னவேலையாய் எங்கு போகிறீர்களென்று கேழ்க்க
அதற்கந்த சாதுக்கள் கூர்மதாசரைநோக்கி ஐயாபாகவ
தரே நாங்களெல்லோரும் பண்டரிபுரத்திற்குப் போகி

றோமென அதற்கந்த கூர்மதாசர் அப்பண்டரிபுரத்தினிலென்ன விசேஷமென அதற்கந்த சாதுக்கள் ஆஷாட கார்த்திகை வளர்பிறையில் பிரமோச்சவம் ஏகாதசியில் கருடோற்சவம் நடப்பதால் அக்கருடோற்சவம் சேவிக்கும்பொருட்டு வெகுஜெனங்கள் அங்குவந்து பாண்டுரங்கனை சேவித்து பரமபதவியை யடைந்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ஆகையால் நாங்களெல்லோரும் அப்பண்டரிபுரத்திற்குச் சென்று ஏகாதசியும் கருடோச்சவமும் சேவிக்கவேண்டிப் போகிறோமென்று யவர்கள் சொல்லிய வசனங்களைகேட்டு அந்தகூர்மதாசர் இதற்குநானென்னசெய்வேன் எப்படி யப்பகவானுடைய சேவையைக் கண்டு தெரிசிப்பேன் நாளை சூரியோதயத்துக்கு முன்னம் அங்குப் போவதற்கு எப்படியாகும ஓ பண்டரிநாதா கால்களில்லாமல் போவதற்கெப்படி யாகுமென்று இடைவிடாத பக்தியால் செங்கமலக் கண்ணனை விரைந்து வாருமென்று நினைந்தும் அங்கிருக்கும் சாதுக்களை நோக்கி ஓ பரமபாகவதர்களே தயவுசெய்து யான்சொல்லுப் விண்ணப்பங்களை ஸ்ரீபாண்டுரங்க நாதருக்குச் சொல்லி அடியேனைப் புனிதனாகச்செய்வது உங்கள்பாரம் அந்தவிண்ணப்ப மென்னவெனில் ஓபராபரா முராஹரா ஸ்ரீதரா கருணாகரா பைட்ணிபுரத்தினில் யானிப்போ திருக்கின்றேன் அதைவிட்டுப் பிரயாச மெடுத்துக் கொண்டு லகுவாக்குவந்து நாளையதினத்தில் தேவரீரைக்கண்டு தெரிசிப்பதற் கெப்படியாகும் அன்றியுங் கைகளுங் கால்களு மில்லாமலே பிறந்தேன் ஆகையால்நான் நடப்பதற்குக் கூடாமையால் எப்படியும் ஏழுநாள்பிடிக்குமே எனக்கு நின்னை சேவிப்பதற்கு ஆதலால் ஓஜெகதிசா தேவரீர் இங்குவந்து நேத்திரங்களுக்குக் குளிர்ச்சியுண்டாகத் தங்களுடைய தரிசனமளித்துக் கருணைக் கண்ணோக்கஞ்செய்து அடியேனை யாதரிக்கவேணுங்கருணாநிதியே என்று சொல்லியதாக பகவானிட சந்நிதானத்தின் முன்னம்நின்று சொல்லுங்களென்று மெத்தவும் வேண்டிக்கொண்டார் அவர்களும் அந்தப்படியே பகவானிடத்திற் சொல்லுகின்றோமென்று புகன்று அக்கிராமத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுநடந்து அருணோதயத்திற்கெல்லாமவர்கள் பண்டரிபுரத்தைச் சேர்ந்து பீமநதியில் ஸ்னானம்பண்ணி அநுட்டானங்கள் முடித்து பக்தியாக ஸ்ரீஹரிநாம சங்கிர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டே அத்தலத்தை வலம்புரிந்து மகாத்வரா மண்டபத்திற்குள் மகானுபாவராகிய நாமதேவர் நிர்மலமான பக்தியுடன் ஸ்ரீஹரியின் மகுத்துவங்களை அங்குவந்து ஹரிகதையை கேழ்க்கப் பிரியமுடையவர்களை நோக்கி சொல்லிக்கொண்டிருந்தார் அப்போது அங்கிருந்தவர்களெல்லாங் கேட்டு ஆனந்தித்து மாதவா யாதவா கிருஷ்ணா முராரி நரஹரி மதுசூதனா ஸ்ரீலட்மீ நாயகா கேசவா முகுந்தா அச்சுதா கோவிந்தா ஆசித்திருக்கும் பாகவதர்களைப் போஷணை செய்யும்படியான கிருபாநிதியே என்றுநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு யாவரும் அதிகப்பிரியத்துடனிருக்க அப்போது ஸ்ரீபாண்டுரங்கநாதன் அடியார்கள் செய்யும் பக்தியையும் அவர்கள் தங்களை மறந்திருக்கும் இருப்பையும் பார்த்துகொண்டே தன்னுடைய கருணையானது அவர்கள்மீது பரவச்செய்துக் கொண்டிருந்த அநுசமயத்தினில் யாத்திரைவாசிகள் அங்குவந்து வேசாரமில்லாமல் அந்தப்பண்டரிநாதன் விக்கிரகத்தைக் கண்டு சேவித்துத் திருவடிகளின்மீது விழுந்து பணிந்து எழுந்து ஆலிங்கனஞ் செய்து ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினவர்களாகி ஓ ஜெகதீசா தேவரீரது முகசுந்தரத்தைக் கண்ட ஜெனங்களுக்குதாபங்கள் மூன்றுந்தணிந்து புனிதர்களாவதுமன்றி மறுஜென்மமில்லாமல் பரமபதத்தை யடைவது திண்ணம் என்றிந்தப்படி யந்த யாத்திரைவாசிகள் பக்தியுடன் துதிசெய்து உடனே கூர்மதாசர் சொல்லியனுப்பிய செய்திகளைச் சொல்லக்கேட்ட மாத்திரத்தினில் தடாலென்று சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் எழுந்துச்சென்று நாமதேவரையும் க்ஞானதேவரையும் அப்போதே தனக்குத் துணையாகிவரும்படி யழைத்துத் தன்மனோபாவத்தையவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தியபாதசாரியாகிப் பேசத் தொடங்கினர்.

இந்தப்படியாக யந்தப் பாண்டுரங்கநாதன் நாமதேவரையும் க்ஞானதேவரையும் அழைத்துக் கொண்டு கூர்மதாசரைப் பார்க்க ஒப்புடன் போகும்போது மார்க்கத்தில் அங்கோர் தோட்டத்தைக்கண்டு பகவான்நாமதேவரையும் க்ஞானதேவரையும் நோக்கி எனதன்பர்களே எனக்கு மெத்த தாகமாக யிருப்பதால் இத்தோட்டத்திற்குட் சென்று தாகமருந்தி வருகிறேன் அதுபரியந்தம் நீங்களிருவரு மிங்குதானே யிருங்களென்றுசொல்லி வேகமாகத் தோட்டத்திற்குள்ளே யோடி அங்கு சாவந்தியாமாலியைக் கண்டு சந்துஷ்டராகி நிற்க அந்த சாவந்தியாமாலி ஸ்ரீஹரியைக்கண்டு விழுந்து பணிந்து எழுந்து தன்மனதினில் அப்பண்டரிநாதனை ஏளப்பண்ணி சஞ்சலமின்றி வெளிப்பார்வை யில்லாமல் பரவசமடைந்திருக்கப்பார்த்து ஸ்ரீஹரியானவர் தன்கரங்களை அவர் சிரத்தினில்வைத்து அழுத்திக்கொண்டிருக்க அவ்வேளையில் சாவந்தியாமாலி அடையாளந் தெரிந்துக் கொண்டு ஸ்ரீஹரியே இவராமென்று மெல்லென தன் கண்களிரண்டையுந் திறந்து சியாமளசுந்திர சுகுமாரனுகும் ஜெகதீசனையும் திருத்துழாய்மாலை வனசமாலையுட ஆரகிரீட கேயூர கடகங்களையும் சாரங்கு சங்கு சக்கிராயுதந் தரித்து திவ்யவிக்கிரக ரூபத்துடன் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கும்போது அந்தஸ்ரீஹரியின் தெரிச

Koviloor Digital Library

னந்தை யந்த சாவந்தியாமாலி கண்டு சேவித்துப்பிரமா னந்த சுகத்தையடைந்து அவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்துநின்று அஞ்சலிகரத்தனுகி ஓ சுவாமி பாண்டுரங்கநாதா தயவுசெய்து சத்தே விற்றிருப்பீரே யாகில் நினைகிய அடியேன் தேவரீருடைய திருவடிகளுக்கு அர்ச்சனையாராதனை முதலிய சோடசோபசாரங்கள் செய்விக்கப் பிரியமுடையவனுகி யிருக்கின்றேன் யென அதற்குப் பாண்டுரங்கன் சாவந்தியாமாலியை நோக்கி ஓ எனதன்பனே பூசையேற்றுக் கொள்வதற்கு இதுசமயமல்ல திருடர்கள் என்னைத் துரத்திக்கொண்டு பின்தொடர்ந்து வந்து தோட்டத்திற்குள் யான் புகுந்து ஓடிவரக்கண்டு இங்கு யாரோ இருக்கின்றார்களென்று கருதி அத்திருடர்கள் என்னைப் பிடிக்கும் நிமித்தியம் இவிடத்தினில் எங்கையோ ஒளிந்துக்கொண் டிருக்கின்றார்கள் ஆகையால் ஓ பரமசாதுவே இவ்வேளையி லென்னையவர்கள் கையினிற் காட்டிக்கொடாமல் அன்னியர்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாமலென்னைத் தக்கயிடத்தினில் ஒளித்துவையு மெனக்கேட்டு அந்த சாவந்தியாமாலி ஸ்ரீஹரியே தேவரீர் சர்வத்திலும் வியாபித்து உள்ளும் புறம்புமா யிருக்க உன்னையொளித்துவைப்பதற்கு என்னிடத்தில் உண்மையிலே இன்னவிடமென் றெனக்குத் தோன்றவில்லையே யென அதற்கு ஸ்ரீஹரி ஓசாவந்தியாமாலி பிரமக்ஞான முண்டாகுமிட மெதுவோ அதைக்காட்டும் அவ்விடத்தினில் யான் ஒளித்துக்கொள்ளுகிறே னென்னக் கேட்டந்த சாவந்தியாமாலி தன் கரத்தினில் வாளை பிடித்துக்கொண்டு வயிற்றை பிளந்து ஓ கருணாநிதி அடியேனுடைய மனனகமலத்தி னிடமாகிய வீட்டினில் இருமென் றவுடன் அப்போதந்தப் பகவானும் அதிகப் பிரியத்துடன் அதற்குள் சேர்ந்தார் அதைக் கண்டந்த பக்தனும் பிளவுண்ட தன்வயிற்றைச் சமமாகச்சேர்த்து வயிற்றின்மீது தக்க வஸ்திரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு பரிபூரண ஆனந்தனுகியும் ஓ பாண்டுரங்கநாதா உண்மையாக என்னுடைய பிராணன் போகும்வரையில் உம்மைவிட மாட்டேனென்று தெரிந்து கொள்ளும் என அதற்கு பகவான் பதில்சொல்லத்தொடங்கினுர் அதென்னெனில் ஓ பரமசாதுவாகிய சாவந்யாமாலியே நின்னுடைய மனனகமலத்தி லகப்பட்டு யான்கட்டுப் பட்டிருக்கின்றேன் உன்னைப்போலே தேகத்தைப் பிளந்து யான் ஒளித்துக்கொள்ள இடந்தந்தவர்கள் இவ்வுலகத்தினி லொருவருமே யில்லை இப்படிப்பட்ட உபகார குணமுடைய நினக்கு பதிலுபகாரஞ் செய்வதற்கு கிஞ்சித்தென்ன குற்றமிருக்கினு எவ்விடத்தினில் யானதைப் பார்த்ததேயில்லை இது சத்தியமென்று கம்பத்தக்கதென் றும் இந்தப்படி யந்த சாவந்தியாமாலியும் பாண்டுரங்கநாதரும் வெகுவித அன்னியோன்னியமாக ஆகம வாக்கியங்களைப் பேசிக்கொண்டு பரமானந்தத்துட னிருந்தார்கள் இதற்கு திருஷ்டாந்த மொன்று அதென்னவெனில் துவாபரயுகத்தினில் சாக்ஷாத் பரந்தாமன் தேவகி வசுதேவர்களுக்குத் தனயனுகப்பிறந்து யசோதை நந்தகோபனிடம் ஆயர்பாடிக்குச் சென்று கிருஷ்ணமூர்த்தியென்று பேர்கொண்டு அனேக லீலைக நடத்திக்கொண் டிருக்கையில் கோபிகை யொருவள் தயிர் விற்றுக்கொண்டு அந்த ஆயர்பாடியினி லிருக்கையில் ஒருநாளந்த கோபிகை தயிர்கூடையைத் தலையின் மீது வைத்துக்கொண்டு தயிரோதயிர் என்பதை மறந்து கோபாலகிருஷ்ணன் மீதிருக்கும் அன்பினலே கோவிந்தா தாமோதரா மாதவா கிருஷ்ணுவென்று அக்கோபிகை தயிர் விற்றுக்கொண்டு போகிறதைக் கேட்டு மற்றொரு கோபிகை தயிர்விற்பவளை நோக்கி அடியம்மா நீ தயிர் விற்பதைவிட்டு கோவிந்தா தாமோதராமாதவா கிருஷ்ணுவென்று விற்றுக்கொண்டு போகிறையே அந்தப்படி நின்கூடையில் கிருஷ்ணனைக் காட்டுமென்றுவற்புறுத்திக் கேழ்க்க அதற்கந்த கோபிகை தன்கூடையை இறக்கினமாத்திரத்தினில் அதிலிருக்கும் தயிர்ப்பானையிலிருந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திவெளிப்பட்டுவந்தார் அவரைக்கண்டு அங்குள்ள ஜனங்களெல்லாம் வெகுவாக அதிசயிக்கவில்லையா அன்றியும் அரிதாகிய ஆச்சரியப்படும்படியாகவும் காரியங்களை செய்துக்கொண்டு அச்சுதனுகிய பாண்டுரங்க னிருக்கவில்லையா அதுபோல ஸ்ரீஹரியானவர் சாவந்தியா மாலியின் வயிற்றினில் கட்டுப்பட்டிருப்பது அருமையா என்று சொல்லிக் கிரந்தகர்த்தாமேல் நடந்த சரித்திரத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினுர்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ பாண்டுரங்கநாதரும் சாவந்தியாமாலியும் இங்கு பரமானந்தத்துடன் வசனித்துக் கொண்டிருக்க அங்கே தோட்டத்தின் புறம்பாக விருந்த நாமதேவரும் க்ஞானதேவரும் இதென்ன பகவான் தாகமருந்தி வருகின்றேனென்று சொல்லிச் சென்று வெகுநேரமாகியு மின்னும் வரக்காணேமே என்று மனதினில் துக்கமடைந்தவர்களாகி மாதவ னெவ்விடத்திற கேகினரோ அதைக் காணவேணு மென்றுக் கருதியும் இத்தோட்டத்திற்குள் ஹரிக்கு என்ன தொந்திரவு நேரிட்டதோ ஒன்றும் மனதிற்குத் தோன்றவில்லையே என்றுக் கருதி அடிக்கடி துக்கப்பட்டுக் கொண்டும் மனதினில் கலவரங்கொண்டு அந்த தோட்டத்திற்குள்ளே சென்றுசாட்சாத் ஹரியை அத்தோட்டமெங்கும் தேடித்தேடி திரிந்துக்கொண்டே வருகையில் அங்கோரிடத்தினில் பரமபாகவதரான சாவந்தியாமாலி உட்கார்ந்துக் கொண்டிருக்கக் கண்டு அவர் திருவடிகளைக்கெட்டியாக பிடித்து

Koviloor Digital Library

கொண்டு ஓ பரமபாகவத சிகாமணியே உமது தோட்டத்திற்குள் வந்த சாக்ஷாத் பாண்டுரங்கநாதன் எப்படிப் போயினரோ என்னமாயினரோ அவரை இத்தோட்டமுழுமையுந் தேடித்தேடித் திரிந்து வேசாறி எங்குங் காணமல் தேவரீரிடம் வந்தேன் தயவுசெய்து ஸ்ரீஹரியாகிய பாண்டுரங்கனை எங்களுக்குக் காட்டுமென்று வெக்கிவெக்கி யழுதுக் கொண்டிருக்க அப்போது சாவந்தியாமாலி பகவானுடன் லயித்துக்கொண்டு உலகத்தை மறந்து தலைவனிற்கலந்து யிருந்தமையால் நாமதேவர் வந்தும் தன்திருவடிகளை விடாது பிடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீஹரியைக் காட்டுமென்று சொல்லியதுந் தானறியாமல் பகவானுடைய திருவடிகளில் சொக்கியிருந்தார் அதை யறியாமலந்த நாமதேவர் சாவந்தியா மாலியின் தேகத்திற்குள் சொரூபமாகிய ரூபங்கண்டு வியந்து ஸ்ரீஹரியானவர் இவருடைய வயிற்றினிற் புகுந்து ஒளித்திருக்கின்றாரென்று அப்போது கண்டுகண்டு அந்த நாமதேவர் வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டாத பரம்பொருளைச் சிந்தனை செய்துக்கொண்டே ஓபரந்தாமா ஆயிரநாமா அரக்கர் குலத்திற்கு பீமா பூரணக்கலைகளுடைய முகசோமா என்மீது கிருபைபாரும் இந்த சாவந்தியா மாலியின் வயிற்றிற்குள் ளொளித்துக் கட்டுப்பட்டிருப்பதற் கெப்படி இஷ்ட முண்டாயிற்றோ இப்புண்ணிய புருடன் தன்வயிற்றினில் தேவரீர் கட்டுப்பட்டிருக்க என்னநோன்பு நோற்றாரோ என்றவரைப் புகழ்ந்து ஓ பாண்டுரங்கநாதா தேவரீருடைய சுந்தர ரூபத்தையும் முககமலத்தையும் யான் கண்டு சேவிக்கும்படி நன்றாகக் காட்டி மதுரமாக மொழியுமென்று துயரையடைந்து தீனமொழிகளைப் பகரக்கேட்டு எப்படிப்பட்ட பாபங்களையு போக்குவதே தனக்கு சொரூபமாகக் கொண்டு விருதுபூண்ட அப்பாண்டுரங்க நாதன் சாவந்தியமாலியின் மனனகமலத்தினி லிருந்தபடியே நாமதேவரை நோக்கி கருணையுடன் ஓ நாமதேவரே யான் வெளியில் வரும்படியான விதமாக இந்த சாவந்தியா மாலியைப் பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளுமென்ற மாத்திரத்தில் அந்த நாமதேவர் சாவந்தியாமாலியை வெகுவாகப் புகழ்ந்து நீதிவசனங்களினாலே கொண்டாட அந்தச்சாவந்யாமாலி கேட்டு நாமதேவரைநோக்கி யப்போது மொழிந்தார் அதென்னவெனில் ஓ நாமதேவரே சாக்ஷாத் பண்டரிநாதன் நின்மீது சொல்லிமுடியாத பிரியம் வைத்துக்கொண்டு தானிருப்பார் அன்றியும் கண்டிப்பாக உனக்கிப்போ துண்டாகிய ஆவல்திரும்படி தெரிசனங் கொடுப்பார் மேலும் ஜென்மாந்தரங்களில் நீர்செய்த புண்ணியபலங்களினால் எங்கும் வெகுகீர்த்திப் பிரதாபமடைந்திருக்கும் ஸ்ரீபாண்டுரங்கன் நினக்கு மெத்தநேசனாகி யிருப்பது சொல்லவுங் கருதவுங்கூடாத மேன்மையல்லவா வென்றும் சொல்லிக்கொண்டே யந்தசாவந்தியாமாலி தன்வயிற்றின்மீது சுத்திக்கொண் டிருக்கும் வேட்டியை யப்போது களைந்தமாத்திரத்தில் ஸ்ரீபாண்டுரங்க நாதன் சாவந்தியாமாலியின் மனனகமலத்தை விட்டு வெளிப்பட்டுக் கிழேகுதித்து நாமதேவர் கண்டு கொள்ளும்படி வந்தார் இப்படி வெளிப்பட்டு வந்த ஸ்ரீஹரியின் திருவடிகளை நாமதேவர் பிடித்துக் கொண்ட வண்ணமே கண்களில் நீரானது கால்வாயில் நின்றும் பெருகியோடுவதைப் போல தாரைதாரையாயாக விட்டுக்கொண் டிருப்பதைப் பண்டரிநாதன் கண்டுகூததயை பச்சாத்தாப முடையவராகித் தன் பீதாம்பரத் தொங்கலினாலே நாமதேவருடைய கண்ணீரைத் துடைத்து ஓ நாமதேவரே உமக்கித்தனை விசனமுண்டாவதற்கு காரணமென்ன இப்படி யழுவதென்ன ஏனிப்படி தீனமதி யடைந்தாயென அதற்கு நாமதேவர் ஓசுவாமி யானென்ன செய்வேன் இங்கு சந்துஷ்டியுடன் உமது சொரூபமாகிய முககமலத்தின் சேவை யில்லாமையினாலே சொல்லிமுடியாத ஆவலுண்டாகும் அதினாலே மனம்மெத்த தவிக்கின்றன நேசராகிய உம்மைக் காணாத விஷயத்தினில் யான் பையித்தியக்காரனாவேன் அப்போதேஅன்றியும் அன்னையும் நீயே தந்தையும் நீயே யாவத்துமான பந்துக்களும் நீயே ஓ ஜெகதீசா ஸ்ரீஹரிகேசவா என்று விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டு அந்த பாண்டுரங்க நாதரும் க்ஞானபரனாகிய நாமதேவரை நோக்கி நகைத்துக் கொண்டே சொன்னார் அதென்னெனில் ஓய் நாமதேவரே நாம் மூவரும் இப்போது அவ்விடத்திற்கு நடக்கலாம் வாருங்க ளென்றுசொல்லி அதிகவேகமாக ஸ்ரீஹரியானவர் போகையில் அப்போது கூர்மதாசருக்குண்டாகிய சுபசகுனங்களை என்னென்றுசொல்லுவேன் கெருடன் இடமாயின வனமிருகங்கள் வலமாயின இரண்டு பிராமணர்கள் எதிரினில் வந்தார்கள் மூன்றுகன்னிகைகள் தீர்த்தமெடுத்து எதிர்வந்தார் பூனையிடமாயின பாம்பு வலமாயின வளையற்காரன் எதிர்நோக்கி வந்தான் பால்குடம் தயிர்குடம் மதுக்குடம்எதிரேவந்தன இப்படி பற்பலவித சுபசகுனங்களெல்லா முண்டாகக் கண்டு அந்தக் கூர்மதாசர் தன்மனதிற் ஜெனித்த சந்தேகங்களெல்லாம் போக்கி வெகுசந்துஷ்டராகி திடச்சித்தத்துடன் ஸ்ரீஹரியைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார் அங்கு நாமதேவர் க்ஞானதேவர் பாண்டுரங்கநாதர் இவர்கள் மூவருஞ் செல்லுகையில் ஸ்ரீஹரியானவர் முன்னதாகச் சென்றுகூர்மதாசருக்கு தெரிசனந்தந்தார் அக்கூர்மதாசரும் ஸ்ரீஹரியைக் கண்டு சேவித்து உடனே விழுந்து பணிந்து எழுந்து அந்த ஸ்ரீஹரியானவர் தன்மீது கிருபையுண்டாகி ஏழுகாதம் நடந்துவந்து தனக்கு தெரிசனந் தந்தபடியால் பரமானந்த மடைந்து ரக்தியுடன்

அந்தக் கூர்மதாசர் ஸ்ரீஹரியின் சரண கமலங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு வாடைகாற்றினு லடியற்றுவிழும் மரமதைப்போலே நிட்டெலன்று விழுந்து எழுந்திராமற் கிடக்க அதைக்கண்டு ஸ்ரீஹரியானவர் தன் கரங்களினாலே கூர்மதாசரை எழுப்பி ஓ கூர்மதாசரே நீரேன் விசாரப்படுகிறீர் விசாரத்தை விடுந்து உமக்கு என்னவரம் வேண்டுமோ அதைக்கேளும் தடையின்றி தருகிறேன் என்றுசொல்ல இந்த வசனங்களை யந்தக் கூர்மதாசர் கேட்டு சந்துஷ்டராகி ஓ பகவானே எப்போதும் தன்னிடத்திலேயே விட்டுப் பிரியாமல் சேவைதந்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதே எனக்கு வேண்டிய தொன்று கிருபைசெய்தால் போதுமென்று சொல்ல அதற்கு ஸ்ரீஹரியானவர் அந்தப்படியே கேட்டவரத்தையப்போதே கொடுத்து ஸ்ரீஹரியானவர் சென்று பின்பு அந்தக்கூர்மதாசரை விடாமல் ஸ்ரீஹரியானவர் தன்ரூபகத்தை யவர் சதா தெரிசித்துக் கொண்டிருந்தார் இப்படிக்கி யந்தப் பாண்டுரங்கநாதன் கூர்மதாசருடன் எப்போதும் கலந்துக் கொண்டிருக்கும் விந்தையை ஆடிமாசத்தினில்அப் பண்டரி புரத்தினில் நடக்கும் பிரமோற்சவந்தோரும் சகல ஜெனங்களும் அங்குவந்து ஸ்ரீஹரியையும் கூர்மதாசரையுங் கண்டு சேவித்தும் ஆனந்தப்பரவச மடைந்தவர்களாகிப் பின்பு பண்டரிக்குச் சென்று பிரம்மோற்சவத்தை சேவித்துப் பரமானந்த மடைந்துப் போவார்கள் கூர்மதாசரும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீஹரிபாண்டு ரங்கநாதனை சேவித்துக் கொண்டேயிருந்து வெருகாலத்திற்குப் பிஃபு ஸ்ரீவைகுந்தமா நகரமடைந்தார்.

வாழி விருத்தம்.

கார்மலிக்கடல்சூழ்ந்தகளிதருந் தலத்தினிலமர்ந்தோன்வாழி
ஏர்பொலிஹரியின்சேவையென்றுஞ் செய்வோன்வாழி
பார்மிசைபக்தர்கட்குள் பரமசாதுவாழியே
கூர்மதாசர்பொற்பதங்கள் குணமொடொன்றும்வாழியே.

விட்டலதேவாயநமஃ

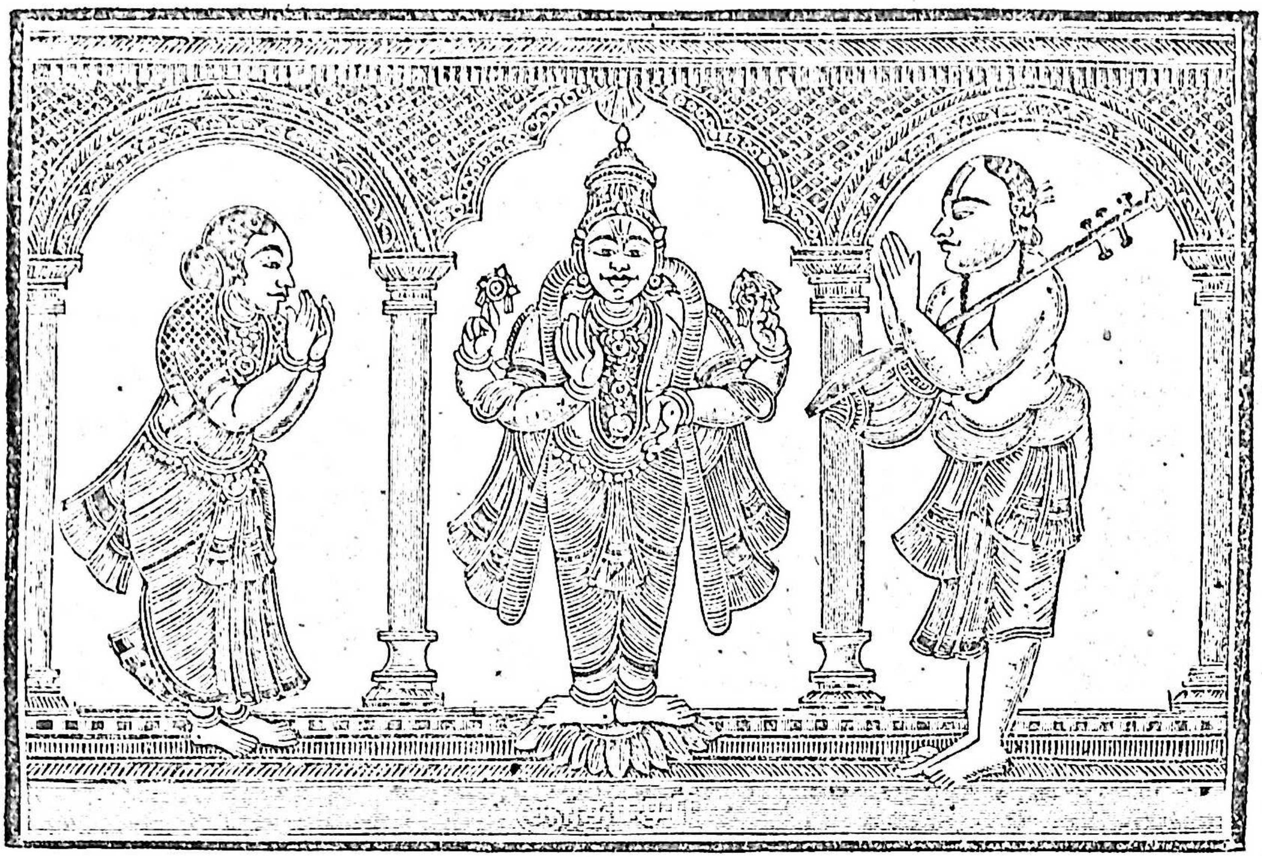
கூர்மதாசர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Kovilloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீ மத்

சூரதாசர் சரித்திரம்.

துதி விருத்தம்.

பாரினிற்பக்திசெய்துப் பங்கயக்கண்ணன்றனை
பூரணச்சந்திரனென்னப் போற்றிடமாந்தரெல்லாங்
காரணவஸ்துவுடன்கலந்து மெய்மறந்து நின்றனர்
சூரதாசர்தன்சுந்திரப்பதந் தொழுதுய்குவோமே.

கதையின் வரலாறு.

செந்திரு கடாக்ஷம் பொருந்தி திருமாமணி மண்டபமிலங்கும் பரமபதத்திற்கு நிகரான துவாரகையென்றொரு பட்டணமுளது அப்பட்டணத்திற்கு நிகரான பட்டண மிவ்வுலகினி லெங்குமில்லை அப்படிப் பட்டத் துவாரகா நகரத்தினில் இருக்கும் சகல பிராணிகளையும் பரிபாலனஞ் செய்துக்கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிருக்கையில் அக்ரூரர் வழக்கப்படி சத்தியபாமை வீட்டிற்கு ஒருநாள் எழுந்தருளக் கண்டு அந்தச் சத்தியபாமை யந்த அக்ரூரர்க்கெதிர் சென்றழைத்து வந்து ஆசனத்திருத்தி விதிப்படி பூசித்து சோடச உபசாரங்களினால் அவர்மனதை சந்துஷ்டி யடையும்படி செய்துக் கொண்டே அப்பரம பாகவதரை நோக்கி ஓ மகானு

Koviloor Digital Library

பாவமான அக்ரூரரே கிருஷ்ணபகவானுடைய செய்கைகளை யானென்னவென்று சொல்லுவேன் ஆகிலும் அவருடைய கபடவஞ்சனைகளை யொருவாறாகச் சொல்லுகின்றேன் கவனமாகக் கேளும் அதென்னவெனில் ஒரு புருடனுக்கு நான்கு மனைவிகளிருந்தால் அந்த நால்வரையுஞ் சமமாகப் பார்ப்பது உத்தமர்களுடைய லக்ஷணம் அப்படிக்கிப் பாராமல் மூன்று மனைவிகளிடத்தில் விருப்பமும் மத்த ஒருமனைவியினிடம் வெறுப்புங் கொண்டிருப்பது உத்தம புருஷர்களுக்கு நீதியாமோ யாவரிடத்திலும் ஒரேவிதமாய் நடப்பதன்றோ தர்மம் இதை விடுத்து வஞ்சகமாய் நடப்பது தர்மமாமோ இதுமது நீதிக் கடுக்குமோ அடுக்காது ஆகையால் ஒ அக்ரூரரே என் வீட்டிற்கு ஹரிவாராம லிருப்பதினாலே தாமரையிலை தண்ணீரைப் போலத் தாதுகலங்கி யிருப்பேன் அன்றியும் அந்தஹரியானவர் பிரியத்துடன் இங்கு வராமலிருப்பதினாலே வனிதைகளிலே யான் மெத்த துரத்ருஷ்டமுடையவளாகும் மேலும் ஸ்ரீஹரியைப் பாராமலிருக்கும் ஒவ்வொரு க்ஷணப்பொழுதும் எனக்கு ஒவ்வொரு யுகமாகத் தோன்றுகின்றன என்னைப்போலுங் கொடும்பாவிக ளிவ்வுலகத்தினி லுண்டோ ஒவ்வொரு வேளையில் பிராண நாதனில்லாமல் தனித்திருக்கும் படியான இத்தேகத்தை அக்கினியில் போட்டெரித்து பஸ்பமாகச் செய்தால் மெத்த நலமாக விருக்குமென்று தோன்றுகின்றது எத்தனைவிதத்தில் மனதைத் திடப்படுத்தின போதிலும் மனமானது அவ்வழியில் நிற்காமல் சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றதே இதற்குநானென்ன செய்வேன் எவ்வாறு கிருஷ்ணபகவான் பிரிவை சாதித்துயிர் தரிப்பேன் இனியின்பிரவுதவிர்த்து உண்மையாக என்னுயிரைத் துறப்பேன் என்றுமொழிந்துப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றாள் ஒ அக்ரூரரே அந்தஸ்ரீஹரி இங்குவருகிற விதத்தை யுத்தேசித்து என்னைப்பற்றி யாதாகிலுமொரு தந்திரஞ்செய்யும் ஸ்ரீஹரி பக்தர்களில் நீமேலான உத்தமராகையால் தயவுசெய்து எப்படியாகிலும் ஸ்ரீஹரி என்வீட்டிற்கு வரும்படியான முயற்சியைத் தேடுமென்று அம்மங்கைமெத்தவும்வேண்டிக்கொள்ளக் கேட்டு அந்த அக்ரூரர் இம்மங்கைக்கு விரகதாப மேலிட்டிருக்கின்றது இவ்வளவு அவசரத்துக்கு ஸ்ரீஹரியை யழைத்துக்கொண்டு வருவதற்கு மெத்த நாழிகையாகும் அதற்குள் ளிம்மங்கைப் பிராணனை விடுவதற்கு சித்தப்பட்டு விடுவாளென்று தனக்குத்தானே யோசித்து அந்தஅக்ரூரர்ஸ்ரீஹரியைபோல உருவமெடுத்துஅன்றிரவினில் சத்தியபாமை வீட்டிற் கெழுந்தருளினர் அவரைக்கண்ட மாத்திரத்திலேயந்த சத்தியபாமை சாக்ஷாத் கிருஷ்ணமூர்த்தியே எழுந்தருளினாரென்று கருதி அவருக் குபசரிக்காமலும் எதிர்கொண்டு செல்லாமலுங் கோபத்துடனிருக்க அப்போது கிருஷ்ணமூர்த்தியாகிய அக்ரூரர் சத்தியபாமையி னருகிற் செல்ல அந்தச் சத்தியபாமை நன்றாகப் பரிசீலனஞ்செய்து இவர் கிருஷ்ணமூர்த்தியல்ல அக்ரூரன் நம்மைமோசப்படுத்த வெண்ணி ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைப்போல உருக்கொண்டு வந்தானென் றெண்ணி ஒ அக்ரூரரே நினதுருவத்தை மாத்திவேறொரு ரூபத்தை யெடுத்துக்கொண் டிங்கு வந்து என்னையேமாத்துவதற்கோ இவ்வண்ணம்வந்தது இப்படிக்கிச் செய்ய யெத்தனித்த துமக்கு நீதிதானோ கிட்டிவரவேண்டாம் தூரமாகவே நில்லுமென்று சொல்லிக் கடுஞ்சினமடைந்து ஒ அக்ரூரரே இவ்வுலகத்தினில் விரைவாகநீர் அந்தகனாகிப் பிறக்கக் கடவாயென்று சபிக்க அச்சாபத்தை அக்ரூரர் ஏற்றுக்கொண்டு மெத்த வினயமாக ஸ்ரீஹரிக்கி இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ் செய்தார் அதெப்படியெனில் மனம்வாக்கு காயமெனுந் திரிகாணங்களும் நிர்மலமானமனதுடன் ஒபதிதபாவனா பரமதயாநிதி இம்மங்கையின் பிராணத்தைக் காப்பதற்காக தேவரீருடைய ரூபத்தை யெடுத்தேனே யன்றி விஷய சிந்தைகொண்டு தேவரீருடைய ரூபத்தையெடுத்தவனல்ல இந்த உண்மை சகலபிராணி கோடிகளின் உள்ளும் புறம்புமாக வசித்துக் கொண்டிருக்குந் தேவரீருக்குத் தெரியாத தொன்றுண்டோ அடியேன் சொல்லுவது பொய்யோ ஒ கருணைக்கடலே கார்வண்ணனே கமலக்கண்ணனே அடியேன்மீது கிருபைக் கண்ணோக்கம் வைத்துப்பாரும் என்னைக் காரும் நிரபராதியான அடியேன் முன்னம்வாரும் ஸ்ரீஹரியே யென்றுத் தினனாகித் துதிசெய்யக் கேட்டு கிருஷ்ணபகவான் அக்ரூரர் முன்வந்து தெரிசனந்தந்து ஒ அக்ரூரரே நீர்செய்தஉபகாரமா யிருந்தபோதிலும் பார்ப்பவர்க்கிது குற்றமாகவே தோன்றும் ஆகையால் நீர் தடுத்தொன்றும் பேசாமல் பூலோகத்தினில் கலியுக பிரஜைகளைப்பக்குவர்களாகும்படிச்செய்யும் பொருட்டுஞ்சோடசஉபசாரம்செய்யுமென்று நேமிக்கக் கேட்டு அக்ரூரர் அன்னேமனத்தைச் சிரமேற் கொண்டவராகி விடைபெற்றுச் சென்றார்.

இவ்வண்ணம் அக்ரூரர் பகவன் னேமனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு போயினபின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சத்தியபாமையை நோக்கி ஒமாதே நீயும் பூலோகத்தினில் அந்தகியாகிப் பிறந்து அந்த அந்தகனை யெதிரினில் பார்க்கும் வேளையில் யான்வந்து சந்திசெய்கிறேன் அப்போது யென்பின் வருவாயென்று சொல்ல அந்தப்படியே சத்தியபாமையும் அந்தகியாகி அவதரித்தனள் ஸ்ரீஹரியின் கட்டளைப்படி யக்ரூரரும் உலகத்தினில் அந்தகனாகிப் பிறந்து சூரதாசரென்றபேர்கொண்டு ஸ்ரீஹரிபஜனை யனுதினமுஞ் செய்துக்கொண் டிருந்தார்

Koviloor Digital Library

அன்றியும் மேன்மையாகிய கவிகளையுங் கீர்த்தனங்களையுஞ் செய்து ஸ்ரீ பரந்தாமனைப் பாடிவாடியும் பிரபந்தங்களைச் செய்து அரங்கேற்றுவித்து ஸ்ரீமதுராநகரத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீஹரிசந்நிதியை யடைந்து அப்பகவானுக்கு தீர்க்கமாக விழுந்து தெண்டனிட்டு எழுந்து நின்று நாராயணா நாரதபாராயணா எங்கும் பரிபூரணா ஜெகத்காரணா முன்ஜென்மத்தினில்யாதொரு அபசாரமுஞ் செய்யாம லிருக்கையில் எனக்குக் கோரமான சாபத்தைக் கொடுத்தீர் இவ்வுலகின்கண் என்னை அந்தகனாக யவதரிக்கும்படி நேமித்தீர் ஆனால் யான் ஒரு அபசாரம் பிருந்தா வனத்தினிற் செய்திருக் கின்றேன் அதென்னவெனில் கம்சனுடைய ஏவலினால் யான்வந்து பிருந்தாவனத்தை யடைந்து களங்கமற்ற தேவரீரை யழைத்துக்கொண்டு மதுராநகரத்தை நோக்கி வருகிற சமயத்தினில் எசோதையும் கோபிகளும் யாவரும் என்னைப்பார்த்து இவனெங்கிருந்து வந்தான். எங்களுயிருக்குயிரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்தனை அழைத்துகொண்டு போகுறானே இவன்பேர் அக்ரூரனல் நமதுகண்ணனைப் பிரியச்செய்வானோ இத்தனைகாலமாய் இந்தகண்ணனும் நாமும் நிகமுஞ் சதையைப்போலவும் மலரும்மணமும் போலவும் கரும்பும் ருசியைப்போலவும் பாக்கும் சுவையைப்போலவும் ஒருவரைவிட்டொருவர் பிரியாமல் மெத்த அன்பாக விருந்த நம்மை இந்ததுஷ்டன் வந்து பிரியும்படிச் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானையும் அழைத்து கொண்டு போகிறனே எப்போதிந்த கிருஷ்ணனை மறுபடியும் காணப்போகிறோ மென்றும் கிருஷ்ணன் பிரிவாற்றுமையாய் யாவரும் கண்ணீர் விட்டழுது தேகவியோக மடையுமவர்களைப் போல மெய்சோர்ந்தார் இதனுலெனக் கபசாரம் நேரிட்டது அவர்கள் கோபமே விசேஷமாகி எனக்கிந்த வீணனஜென்ம முண்டாயின ஓ பரமபாவனா இவ்வுலகின்கண் என்மனதினில் சத்தியபாமையைக் கருதினவனேயல்ல ஓ பங்கயக்கண்ணா நீலமேகவண்ணா என்று சூரதாசரும் தோத்திரஞ்செய்தார் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நோக்கிக் கண்ணீர்சோர ஈனசுரத்துடன் தாமரைக்கண்ணனை பஜனைசெய்த மாத்திரத்தில் அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தன் சுயரூபத்துடன் சூரதாசர் முன்னந் தோன்றினர்.

அதெப்படியெனில் சங்கு சக்கிரங்களும் சாரங்கம் வாள் கதையெனும் பஞ்சாயுதங்களையும் ஆரகிரீடகேயூர கடகங்களை கௌத்துபமாலையும் மேகலாபரணமும் இடையினிற் பீதாம்பரமும் சதுர்ப்புயங்களுடன் நீலமேக சியாமள ரூபமானது பிரகாசிக்க சூரியசந்திரானை போன்ற நேத்திரங்களைப் பொருந்தி சகல அலங்காரத்துடன் சூரதாசருக்கு சேவைதந்தார் அந்தச் சூரதாசர் அப்பகவானைக்கண்டு விழுந்துபணிந்து எழுந்து நின்று தொழ அப்போது பகவான் சூரதாசரை நோக்கி ஓபரமபாகவத சிகாமணியே உனக்கு என்னவரம் வேணும் அதைத் தெரியப் படுத்துவீரேயாகில் அவ்வரத்தைத் தடையின்றித் தருகிறேன் கேளுமென அதற்கு சூரதாசர் என்குலதெய்வமே எனக்குவேண்டியவரம் எப்போதும் அந்தகனாகவிருக்கும் வரம் ஒன்றேதரவேணும்அன்றியும் யான் பிறந்ததுமுதலாக நாளதுவரைக்கும்வெளிவிஷயங்களைப் பாராமலிருந்த யானிப்போது வெகுதிட்டமாக தேவரீருடைய திவ்யசேவையாகிய விபவத்தைக் கண்டேன் மேலும் என்னுடைய மனனகமலத்தினில் தேவரீருடைய திவ்யமங்கள விக்கிரகத்தைஎளப்பண்ணிகிருத்தினேன் அனித்தியமான பதார்த்தங்களேதுவும் என்மனதுக் கொப்பமாட்டாது என்றசூரதாசரைமுன்போல அக்ரூரராகும்படிக் கிருபைசெய்ய உடனேயந்த அக்ரூரர் பகவானைப் பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடத்திற்குச் சென்றுர் பகவானும் மாயமாய்ப் மறைந்துபோயினர் இப்படிக்கந்த அக்ரூரர் போயினபின்பு இவ்வுலகின்கண் அவந்தியெனுமொரு பெரிய பட்டணமானது அதற்கு அதுவே நிகரென்றும்வேறொருபட்டணமானது அதற்குச் சமமாக யில்லையென்று சொல்லும்படி சகல சம்பத்துகளும் நிறைந்திருந்தன அப்பட்டணத்தை வெகு நீதியாக அரசனொருவன் ஆண்டுக் கொண்டிருந்தான் அவ்வரசனிடத்தில் சங்கீதத்திற்தேர்ச்சியடைந்த பாடகர்கள ஐந்நூறுபேர்க ளிருக்க அவர்களில் தான்சேன் என்பவன் மெத்தச் சமர்த்தன் வீணாகானஞ் செய்யும் வித்தையில் அதிக சிறந்தவனாகியும் வல்லமையு முண்டாயிருந்தான் அன்றியும் இவன் செய்யும் வீணாகானத்தின் மகிமையினால் விளக்குக்குத்தைலமின்றி அணைந்து போவதாயிருக்கினும் அவ்விளக்கு வெகு காந்தியாக யெரிவதுபோல காணப்படும் ஆகையால் பூபாலன் அந்த தான்சேன் என்பவனை ஒரு நாள் புகழ்ந்து உன்னுடைய இனிமையும் அருமையுமான கானத்தின் பெருமையும் இவ்வுலகத்தினிலுன்னைப்போல கானவிசேஷஞ் செய்ய வல்லவர்கள் ஒருவருமேயில்லை யில்லையென்றுன் அதைக்கேட்டு தான்சேன் அரசனைநோக்கி பூபாலரே இவ்வுலகினில் பாட்டனுக்குப் பாட்டன் அப்பனுக்கப்பன் இருந்தன்றோ பேரனென்றும் பிள்ளையென்றுஞ் சொல்லும்படி நேரிட்டது அதைப்போல எத்தனையோபேர்கள் வீணாகானஞ் செய்வதில் மகான்க ளிருப்பார்கள் வீணிலென்னைப் புகழ்வது நீதியல்ல அன்றியு முன்னமொருக்கால் பிரமதேவன் தனக்கு நிகரானதெய்வம் வேறொன்றுமில்லையென்றும் தானே யாவருக்கு மேலான தெய்வமென்றும் தன்னாலேயே சாவப்பிராணிகளையுஞ் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட

Koviloor Digital Library

தென்றுங் கருதி கெர்வமடைந்திருக்கக் கண்டு விசுவாமித்திர முனிவர் ஸ்ரீஹரி வஸ்த்து பூர்த்தியாகி எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போல எங்கும் நிறைந் திருப்பதைக் காட்டி பிரமதேவன் கெர்வத்தை யடக்கினர் மேலும் வருணன் தனக்கு நிகரான பெருத்த கம்பீரமுடைய சமுத்திரமெங்கு மில்லையென்றுங் கடலரசன் சொல்லி கெர்வித்திருந்தான் அதை யகஸ்தியருணர்ந்துங் கடல் ஜலத்தையெல்லாம் மெத்தவெளிதில் ஆசமனஞ்செய்து வருணராஜன் மதத்தைபடக்கினர் அன்றியும் நாரதர் ஒருகாலத்தினில் ஆரணியத்திற்குச் சென்று தவமியற்றிக் கொண்டிருந்து சிலவருடங்கள் கடத்தி யொரு நாள் வைகுந்தத்திற்குச் சென்று பகவானைக்கண்டு சேவித்து ஓசுவாமி விடைதர வேணுமென்று மெத்தவும் அவசரப்படுவதைக் கண்டு பகவான் நாரதரை நோக்கி ஓ யாழ்வல்லோனே நீரென்ன மெத்த அவசரப்படுகிற காரண மென்னவென அதற்கு நாரதர் ஓசுவாமி யான் சிலவருட காலங்களாகக் காட்டிற்குச் சென்று தவமியற்றிக்கொண்டு மெத்தச் சுகமாக விருக்கின்றேன் நாட்டினில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தால் தேவரீருடையமாய்கையானது புத்தியை சபலமடையச் செய்தும் அதிக திரிச்சலினுல் திரேகத்திற்கு கஷ்டமேயன்றி அணுவளவேனும் சுகமென்பதேயில்லை யாகையால் இப்போது யானந்தக் காட்டை விடுத்து நாட்டையடைந்த மாத்திரத்தில் எனக்குயேதோ ஒருவித விகாரமாக விருக்கின்றது ஆகையால் யான் சீக்கிரம் நாட்டைவிட்டுக் காட்டையடைந்து பரமசுகமாகிய தவஞ்செய்துப் புண்ணிய லோகத்தை சீக்கிர காலத்திலேயே அடைகிறே னென்று மொழிவதைக் கேட்டுப் பகவான் ஓநாரதரே உலகமாய்கையானது பிரம சொரூபமாகிய சுகரைக்கூடமூன்றேமுக்கால் நாழிகை ஆட்டிவிட்டதுஅதனுலுண்டாகிய சுகதுக்கங்களையனுபவித்தபின்பே சுகர்தாயின்வயிற்றை விட்டு வெளிப்பட்டார் இந்தப்படியே விசுவாமித்திரர் முதலாகிய அனேகரிஷிகள் மாய்கைக்குள்பட்டு மெத்த பங்கப்பட்டுத் தேர்ச்சியடைந் திருக்க அம்மாய்கையானது காட்டிலுள்ளவர்களை விடுத்து நாட்டிலிருப்பவர்களை மாத்திரந் தொடர்ந்து கஷ்டப்படுத்துமோ அப்படிக்கி யம்மாய்கை விடமாட்டாது நாட்டி லிருப்பவர்களென்றுங் காட்டிலிருப்பவர்க ளென்றும் அம்மாய்கைக்கு பக்ஷபாதங் கிடையாது இதையுணராமல் நாட்டைவிட்டுக் காட்டிற்குச் சென்று தவஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தால் மாய்கை யும்மை வந்தணுகாதென்று சொல்லுவது நன்று யிருக்கின்றதென்று தடுத்தும் நாரதமுனிவர் பகவான் மொழியையுந் தட்டிவிட்டு விடை பெற்றுக் கொண்டு நாட்டைவிட்டுக் காட்டைநாடிப் போகையில் பகவான் தன்னுடைய மாய்கையினுல் அங்கொருபட்டணமுண்டாகச்செய்து அப்பட்டணத்தை யாளும் அரசனுக்கு அழகினில் மிகுந்த புதல்வியிருக்க அக்கன்னிகைக்குத் தக்கவரசன் வேண்டி தேசதேசத்தரசர்களையும் வரவழைத்து அவ்வரசன் தன்புதல்வியுடனச் சபா மண்டபத்திற்கு வந்து இதோயிருக்கும் அரசர்களில் யாரை மணம்புரிய இச்சை யுண்டா யிருக்கின்றதோ அந்த ராஜகுமாரனைக் காட்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறபோது நாரதமுனிவ ரங்குவந்து பட்டணத்தினழகையு ரதகஜதுரகபதாதி சேனைகளுன் பெருத்த கூட்டத்தையுங் கண்டு இப்பட்டணத்தி லென்னமோ விசேஷம் அதை தெரிந்துக்கொண்டு வரலா மென்றுக் கருதி அப்பட்டணத்திற்குட் புகுந்து ராஜசபையையடைந்து அக்கன்னிகையைக் கண்டு மெத்த மோகங்கொண்டு அருகினிற் சென்று ஓ மாது சிரோமணியே இந்த ராஜகுமாரர்களில் எந்த ராஜகுமாரனை மணம்புரியக் கருதினை சொல்லுமென அதற்கு கன்னிகை ஓமுனிவரே யான் பூலோகத்து ராஜகுமாரர்களை மணம் புரியேன் சர்வலோக சரண்யாகிய சாக்ஷாத் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை விவாகஞ் செய்துக் கொள்ளுவனேயன்றி சாமானிய மனிதர்களை மணம்புரிவ தில்லையெனக் கேட்டு அந்தநாரதர் இதற்கு நானென்ன செய்வேன் எப்படியுயிர்பெற்றுய்வேன் என்று மனக்கவலை கொண்டு தேவலோகத்தை நாடிச்சென்றுர்.

இப்படியந்த நாரதமாமுனிவர் பகவானிடத்தில் தான் பேசிவந்த மாய்கையின் சவிஸ்தாரங்களை மறந்து விஷ்ணுமாய்கையினு லுண்டாகிய கன்னிகையின் மீது அடங்கா மோகங்கொண்டு தேவலோகத்தை யடைந்து தேவேந்திரனைக் கண்டு தவஞ்செய்யும் பொருட்டு தான் காட்டைநாடிச் சென்றதும் அங்கோர் பட்டணத்தினில் கன்னிகை யொருவள் மகாவிஷ்ணுவை யன்றி வேறொருவரையும் மணம்புரிவதில்லை யென்று சொல்லியதும் அக்கன்னிகையின் மீது தனக்குண்டாகிய மோகத்தையுந் தெரியப்படுத்தி ஓ தேவராஜனே ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் ரூபம் எனக்குண்டாகும்படி கிருபை செய்துக் காமாக்கினியைப் போக்கும் அக்கன்னிகையை மணம்புரிந்து கூடிக்குலாவும் படி கிருபாநோக்கம் புரியுமையாவென்று வேண்டிக்கொண்டார் அதற்கு தேவராஜன் குலுங்கச் சிறித்து ஓ நாரதரே உமதிஷ்டப்படி ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் சொரூபமுனக் குண்டாகக் கடவதென்று ஆசிகூறினுர் அந்தப்படியே நாரதமுனிவருக்கு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் ரூபமுண்டாயின அந்த ரூபத்தைக்கொண்டபோதிலும் எல்லா அவயவங்களும் மகாவிஷ்ணுவைப்போல அமைந்திருந்த போதிலும் முகமாத்திரங் காடிமுகமாக விருந்தன இதை நாரதரறியாமல் கன்னி

Koviloor Digital Library

கையின் மீது தனக்குண்டாயிருக்கு மோகாந்தகாரத்தினாலும் நாம் மகாவிஷ்ணுவின் ரூபத்தை யடைந்தோம் எப்படியும் அக்கன்னிகை நமக்கே மாலையிடுவாளென்ற மமதையினாலும் விரைந்தோடி வந்து சபாமண்டபத்தை யடைந்து அங்கோர் சிங்காதனத்தின்மீது வீற்றிருந்தார் அப்போதந்த பட்டணத்தையாளும் அரசன்தன் புதல்வியை தாதிகளைக் கொண்டழைப்பித்து தாதிகளை நோக்கி நீங்களிப்புதல்வியைசபாமண்டபத்திற்குஅழைத்துச் சென்று அங்கு வந்திருக்கும் தேவேந்திராதி தேவர்களையுங் காட்டிப் பின்பு மகாவிஷ்ணுவின் பக்கலழைத்துச்சென்று யாருக்கு மாலையிடுகிறாளோ அவரைக் கன்னிகையுடன் அழைத்து வாருங்களென்றுசொல்லியனுப்பினான் தாதிகளும் அரசன் சொல்லிபவண்ணம் தேவேந்திராதி தேவர்களையும் மகாவிஷ்ணு ரூபத்துடன் கரடியின் முகத்தை யுடைய நாரதரையுங் காட்டிக்கொண்டே வருகிறபோது மகாவிஷ்ணுவைப்போல சொரூபத்தைக் கொண்ட நாரதர் சிங்காதனத்தைவிட்டோடி அக்கன்னிகையின் முன்னின்று ஓ பெண்ணே முன்னம் நீ மகாவிஷ்ணுவை யன்றி அன்னியருக்கு மாலை சூடேனென்று சொல்லிய நீ மகாவிஷ்ணுவாகிய என்னைப்பாரு உன்நயமொழிகளை யான்சேழ்க்கும்படிப் பகரு எனக்கு மாலைசூடி யுனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கோறு எனக்குண்டாகிய மையலைத் தீருமென்று அக்கன்னிக் கெதிரிற் சென்று பற்பல இனியமொழிகளைப் பகர்ந்தும் இணங்காததால் அந்தநாரதர் மயங்கி என் செய்வேன் எப்படியுய்வேன் என்று கவலையடைந்துமருபடியும் அக்கன்னிகையின் முன்சென்று அவள் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வெகுவாக வேண்டியும் அக்கன்னிகை இவர் முகமென்ன கரடிமுக மாகவிருக்கின்றது மத்த அவயவங்களெல்லாம் ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவைப்போலவே இருக்கின்றதென்று முகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டே இருந்தனள் அப்போது நாரதருக்குக் காமாக்கினி அதிகரித்தபடியால் நாணத்தைவிடுத்து தன்னிருகரங்களால் அக்கன்னிகையைப் பிடித்து ஆலிங்கனஞ் செய்ய முயன்றபோது அக்கன்னிகையானவள் நாரதரைப் பிடித்துத்தள்ளி அச்சபையை விடுத்து ஓடி யோர் தடாகத்தினிற் குதித்து மறைந்து போயினாள் அக்கன்னிகை மறைந்து போயினவுடனே அப்பட்டண முதலானதுகளும் மறைந்துக் காடாகித் தோன்றியது அப்போது நாரதருக்குப் பகவான் சொல்லிய மாய்கையின் செய்கை ஞாபகத்திற்கு வந்து நாணமடைந்து நாமென்ன மோசம் போய்விட்டோம் இந்தப்பட்டண முதலாகியக் கன்னிகையும் விஷ்ணுவின் மாய்கையே இதையறியாமல் அற்பத்திற்காசித்து நமது விரகத்தைப் போக்கினோமென்று விசனக்கிராந்தராகிக் காட்டிற்குச் சென்றும் நம்மை இந்த மாய்கையின் கொடுமை விடமாட்டாதென்று கருதித் திரும்பி நாட்டை யடைந்தார்.

அன்றியும் அஞ்சனாதேவியின் புதல்வராகிய ஆஞ்சநேய ரொருக்கால் இவ்வுலகத்தினில் தானே பலவானென்றும் தன்னைவிட பலமுடையவர்கள் யாருமில்லை என்று அதிக கெர்வமடைந்திருக்க அவருடைய கெர்வத்தை ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தி பரதரைக் கொண்டு அடக்கி பங்கப்படுத்தினார் ஆகையினால் இவ்வுலகத்தினில் நானே சங்கித வித்தையினில் மெத்த வல்லவனென்று கெர்வமடைந்தால் எனக்குண்டாகிய வித்தையும நாளுக்குநாள் க்ஷீணிப்பதன்றியும் பகவானுடைய சங்கல்பத்தினாலே பங்கப்படும்படியாக நேரிடும் ஆதலால் கான வித்தையினில் மெத்த நிபுணராகிய புருஷன் மதுராநகரத்தினில் சூரதாசரென்ற பேரை வகித்து அம்சத்தில் அக்ரூரராகி இவ்வுலகினில் பிரபல மடைந்திருக்கின்றாரெனக்கேட்டு அரசன் மெத்த சந்துஷ்டனாகித் தான் சேனைபலவிதமாக கொண்டாடி விரைவாக அந்தஅக்ரூரரை தூதரைகொண்டு தன்கிரகத்திற்கு அழைப்பித்துத் தனக்குண்டாகிய பிரியம் அவருக்கு தோன்றும்படி அபிநயித்து மெத்த நேசத்துடன் அவருக்கொரு பொற்பீடம் போடுவித்து அப்பீடத்தின்மீது அந்த அக்ரூரரை ஒக்காத்தி பலவிதங்களாக அவரைப் பூசித்து சகல வுபசாரங்கள் செய்கிறபோது பாடகர்கள் ஐந்நூறுபேர்களும் ராஜசபைக்குவந்து தக்க ஆசனங்களின் மீது வீற்றிருந்தனர்கள் அதில் வல்லவராகிய தான்சேனும் அரசனும் அக்ரூரர் சமீபத்தினில் வந்துட்கார்ந்து ஓ சூரதாசரே உம்முடைய நவரசகானமும் நிறைந்த பாட்டுகளைக் கேட்பதற்காக வெகு ஜனங்களுக்குக் கோரிக்கை யுண்டாகி அடங்காத பிரியத்துடன் இந்தப் பூபதி யும்மை அழைப்பித்தனரென்றுசொல்லவே அந்த அக்ரூரர் யானிந்த வுலகத்தினில் ஸ்ரீஹரி கீர்த்தனைகளை பாடி கடத்தேறும்படிப் பகவன்னேமனம் பெற்று வந்தவனாகும் எனக்குக் கிருஷ்ணலீலைகள் மாத்திரந் தெரியுமேயன்றி வேறொன்றுந் தெரிய மாட்டாதென்று சொல்லி அந்த ராஜசபையினில் அக்ரூரரானவர் வீணையைக் கைக்கொண்டு சொரங்களைக் கவனமாகச் சரிப்படுத்திக் கனராகத்தை யாலாபித்துக் கீர்த்தனையை வீணையில் கானஞ் செய்துக்கொண்டே பாடுகையில் விநாயகர் தனக்குப் பின்புறத்தினில் வந்து தாளம்போட சரஸ்வதி தேவி சொரங்களை நன்றாக வீணையினிலிருந்து வெளிப்படுத்தச் சாக்ஷாத் கிருஷ்ணபகவான் நாட்டியமாடினார் கனவான்களாகிய போகபுருஷர்களுக்கும் வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டாத அந்தப் பரமபுருடன் அக்ரூரர்

Koviloor Digital Library

செய்யும் வீணாகான சொரத்திலும் பாடு கீர்த்தனைகளின் இசையிலுங் கலந்து ஆடுவதைக் கண்டு அச்சபையினிலுள்ள சகலஜெனங்களும் ஆனந்தங்கொண்டு ஸ்ரீ ஹரிநாமத்தை வாக்கினால் விண்டு ஏகமனத்தராகி நமக்குப் பரந்தாமமுண்டு என்று யாவரும் தங்களை மறந்து த்வனிற் கலந்து பாடுகிறபோ துண்டாகிய சாரம்சமாகுங் கானத்தின் அருமையை அரசனுங் கேட்டுத்தானுமவர்களுடன் பரமானந்த மடைய அப்போது அரசனுடைய மனைவியர்கள் வேந்தனை நோக்கி ஓ பிராண நாயகரே அந்தகனும் வீணாகானம் செய்யும் அக்ரூரனுமான அந்தசங்கீதவித்துவானை நமது அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்து வந்தால் அந்த சாராம்சத்தைக் கேட்டு நாங்களும் அனுசந்தானஞ் செய்து ஆனந்திக்கிறோ மெனக் கேட்டு அந்த அரசனும் அப்படியே அந்த அக்ரூரரை நமது அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்து வருகிறேனென்று சொல்லி அக்ரூரரையும் அவர் மனைவியையுஞ் சேர்த்துத் தன் அந்தப்புரத்திற்கு அனுப்பினான் அவர்களும் அரசனுடைய இஷ்டப்படிக்கு அந்தப் புரத்தை யடைந்து நாடகசாலைக்குட் சென்று அங்கு கானங்கேட்கும் பொருட்டுவந்து கூட்டமாக வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீகளின்னடுவினி லுட்கார்ந்து வீணையை மீட்டிக்கொண்டு அந்த அக்ரூரர் பாடுவதை யாவருங்கேட்டு ஆனந்தமேலிட்டால் தேகத்தை மறந்துத் தலமென்றும் ஜலமென்றுந் தெரியாமல் அவர்கள் சொக்கி யிருப்பதால் அந்த அக்ரூரர் தன்மனைவியைக் கண்ஜாடையால் பார்த்து ஓ பெண்ணே இந்த ஸ்ரீகள்யாவரும் உண்மையான பக்தியிற் சொக்கி யிருப்பவர்களென்று கருதவேண்டாம்விஷயாந்திரத்தை எப்போது கருதிக்கொண்டிருக்கும் படியான நிறைந்த கூட்டமாகு மிதென்று சொல்லக்கேட்டு மிகவும் பிரகாசம் பொருந்திய பெண்கள் வீணாகானஞ் செய்யும் இந்த அக்ரூரர் அந்தகனல்ல அரசன் இவரை யந்தகரென்றல்லோ ஸ்ரீகள் வசிக்கும் அந்தப்புர நாடகசாலைக்கி யனுப்பினார் அனுபவத்தில் பார்க்கிறபோது இவரெப்படி அந்தகராவார் இனியிவர் முன்னம் நாமிருப்பது ஞாயமல்ல வென்றுப் பேசிக்கொண்டே ஸ்ரீகள் யாவரும் அந்தப்புரத்தைச் சேர்ந்தார்கள்.

இவ்வண்ணம் அந்த ராஜபத்தினிகள் அக்ரூரரை யந்தகராமென்று தெரிந்த மாத்திரத்தினில் நாணமும் லஜ்ஜையு மடைந்தவர்களாகி அந்தப்புரத்தை யடைந்த மாத்திரத்தில் அக்ரூரரும் அவர்மனைவி சாபொகத்தையும் ஏகாந்தமாக அந்த நாடகசாலையிலிருக்கக்கண்டு ஸ்ரீ ஹரியானவர் இது நல்லசமயமென்றெண்ணி மெத்த வாஞ்சையுடன் அத்தம்பதிக ளிருவரையும் தனக்குள் ஐக்கியஞ் செய்துக்கொண்டார்.

வாழி விருத்தம்.

நாரியரில்சத்தியபாமை நயமொழிகள்கேட்டோன்வாழி
நாரணனைப்போலுருவம் நயந்துசென்றோன்வாழி
காரணனால்கடுஞ்சாபமேற்றோனுக் கருணைபெற்றோன்வாழி
சூரதாசர்செங்கமலச் சுந்திரபாதங்கள்வாழி.

விட்டலதேவாயநமஃ

சூரதாசர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்:

ஸ்ரீமத்
சாத்வீகராஜன் சரித்திரம்.

துதி விருத்தம்.

தீர்த்தம்திருமாலைபிரசாதங்கள் திரிகாலமும்பெற்று
ஆர்த்தியுடன்ஐயன்பத மனவரதமும்போற்றி
கீர்த்தியெங்கும்புகழ்ந்திடக் கீதமோதுஞ்சுத்த
சாத்வீகராஜன்சரணங்களைச் சார்ந்தென்றுமுய்குவோமே.

கதையின் வரலாறு.

திருமாது கடாக்ஷம் பொருந்தியும் கலியுக வைகுந்தமென்று வழங்கும் ஜெகந்நாத க்ஷேத்திரத்தினில் சாத்வீகராஜனென்றொரு அரசனிருந்தார் அவ்வரசன் மநுநீதி தவராமல் அந்தக்ஷேத்திரத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துக்கொண்டு அச்சந்நிதியில் திருக்கோலங்கொண்டிருக்கும் பகவான் சந்திக்கித் தர்மகர்த்தராகி மூன்று காலமும் தவராமல் பூசை நைவேத்தியமும் நடக்கும்படி நேமித்து தினந்தோரும் மூன்றுகாலமுந் தவராமல் அந்த சாத்வீகராஜன் சந்நிதிக்குச் சென்று பகவானுக்குப் பூசைநைவேத்தியங்கள் முதலான உபசாரங்கள் நடக்கும் பரியந்தமிருந்து பகவானை சேவித்துப் பரமானந்த மடைந்து அர்ச்சகர் அளிக்குந் தீர்த்தந் திருத்துழாய் ஸ்ரீசடகோபம் பிரசாத முதலானதுகளும் பெற்றுக்கொண்டுத் தன் அரண்மனைக்கேகுவார் இப்படிக்கிந்த சாத்விகராஜன் மெத்த ஊக்கத்துடன் சந்நிதிகைங்கரியத்திலேயே காலங்கழித்துக் கொண்டிருப்பதால் அச்சந்நிதியில் வாசமாயிருக்கும் பகவானாகிய செல்லப் பிள்ளைராயருக்கு மெத்த சந்தோஷமுண்டாகி நாளுக்கு நாள் மெத்தமகிமை விளங்கும்படியாயும் அவரவர்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேறும்படியும் அரசனுக்கு பக்தி வைராக்கியமுண்டாகும் படிக்கும் கிருபாநோக்கம் புரிந்து கொண்டிருப்பதால் அவ்வரசனுக்கு பகவான்மீது பிரியமதிகரித்து உயர்ந்த ஆடையாபரணங்களை அர்ப்பணஞ் செய்வதுமல்லாமல் மிதமற்ற நிவேதனங்களையும் அநுதினமுஞ் சமர்ப்பித்துக்கொண்டிருந்தார் இப்படிக் கிருக்கையில் ஒருநாளந்த சாத்வீகராஜன் ஸ்ரீஹரி சந்நிதானத்திற்குச் சென்று அங்குதான் பகல்காலத்தைப் போக்கும் பொருட்டு அவ்விடத்தினி லிடஞ் செய்துக் கொண்டு சிலரைக் கூடி சொக்கட்டான் தன்னிஷ்டப்படி ஆடி பொழுது போக்கிக்கொண்டிருக்கையில் அர்ச்சகர் தீர்த்தமும் பரிசாரகர் பிரசாதமுந் தட்டினிலெடுத்துக் கொண்டு அரசனிருக்குமிடத்தைத் தேடிக்கொண்டே வந்து அரசனைக்கண்டு பிரசாதத்தைக் கொடுக்கிறபோது பகடை ஆட்டத்தின்

Koviloor Digital Library

மீதிருக்கும் பிரியத்தினால் அவ்வரசன் பகவத் பிரசாதமாயிற்றே யென்ற பத்தியைமறந்து இடதுகையை நீட்டிப் பிரசாதத்தைக் கொடுமையாவெனக் கண்டு அப்பரிசாரகன் பகவத் பிரசாதத்தை இவ்வளவு அலக்ஷியமாக இடதுகையை நீட்டிக் கொடுமையாவென்று இவ்வரசன் கேட்கிறார் இதுமெத்த அபசாரத்துக் கிடமாயிற்றே யென்று கருதிப் பிரசாதத்தைக் கொடாமலே அப்பரிசாரகர் போயினார் உடனே ஆட்டம்முடிந்து அரசன் அங்குள்ள ஜெனங்களைப் பார்த்துப் பரிசாரகர்களையழைத்து எனக்குப் பிரசாதமெங்கே என்றுகேட்க்க அதற்கவர்கள் மகாராசனே பகவானுக்கு அம்சையானவுடன் எல்லோருக்கும் பகுந்துகொண்டே தங்களுக்குக் கொடுக்க முயன்றபோது தாங்கள்இடதுகையைநீட்டிசொக்கட்டானாட்டத்தினில் மெத்தக் கவனம்வைத்து பகவத்பிரசாதமாயிற்றே என்று சிறிதுங்கருதாமல் அலக்ஷியமாகப்பிரசாதம் பகுந்தவனுக்கும் இடதுகையால் பிரசாதம் வாங்கினவர்களுக்கு மெத்த அபசாரம் வந்து நேர்ந்திடுமென்றுக் கருதி யான் தங்களுக்குப் பிரசாதங் கொடாமலே போய்விட்டேன் என்று மொழியக்கேட்டு அந்த அரசன் மெத்த விசனத்துடன் புகன்றார் அதென்னெனில் அதிக விபரீதத்தை விளைவிப்பதாகியும் பெரியோர்கள் மனதிற்குக் கஷ்டத்தைத் தருவதாகியும் பஞ்சமாபாதகங்களி லொன்றாகியு மிருக்கப்பட்ட இந்த சூதாட்டத்தை இங்கு எதுக்காக ஆடினேனென்றும் விலையுயர்ந்த அமிர்தத்தைப் புசிக்காமலும் அதினாலுண்டாகும் சுகத்தை யடையாமல் யான் அற்பவிலையாகியும் துர்நாற்ற முடையதாகியும் பெரியோர்களுக்கு அருவருப்பை யுண்டாக்கத்தக்கதாகிய கள்ளைக்குடித்ததைப் போலாயிற்றே பகவான் பிரசாதத்தை அலக்ஷியஞ் செய்துச் சூதாடிக்கொண்டிருந்த நமது அறிவீனத்திற் கென்செய்யலாமென்று யோசித்து இனிநாமிந்த சந்நிதிக்குள் வருவதற்கு யோக்கியதை யில்லாதவனும் பகவானிடத்திலும் அவர் தொண்டர்களிடத்திலும் அபசாரப்பட்டக் கொடியபாதகனாகி விட்டேனே ஆகெட்டேனே என்று தன்னைத்தானே நிந்தித்துக்கொண்டே சந்நிதியைவிட்டு வெளியில்வந்து அங்கு மந்திரியை வரவழைத்து ஒ மதிமந்திரியே நீ எனக்கொரு காரியஞ் செய்யவேண்டும் அதென்னவெனில் ஒரு பைசாசமானது என்னுடைய படுக்கை வீட்டிற்குள்வந்து நடுராத்திரிவேளையில் மெத்த ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்து உடனே ஜன்னலின்வழியாய் தன்கரங்களை இப்படியும் அப்படியும் திருப்பி சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் போய்விடும் இப்படி தினந்தோறும் அந்தபைசாசமானது வந்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்துப் போவதால் எனக்கு நித்திரைபங்கமாகிறது ஆகையால் நீ இன்றுதினம் நித்திரைக்கி இடங்கொடாமல் இராத்திரிவேளையி லென்படுக்கையறையின் ஜன்னலின்பக்கமாகயிருந்து அந்தப் பைசாசமானது ஜன்னலுக்கு வெளிப்புரமாகக் கையைவிட்டு இப்படியும் அப்படியும் திருப்புவதைக் கண்ணோக்கமாகப் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்து சற்றேனும் ஆலோசிக்காமல் உடனே அதன்கையை வாளினாலே வெட்டிவிடக் கடவாயென்று நேமித்து அவ்வரசன் தன்னரண்மனையை சேர்ந்து மெத்தவிசனத்துடன் படுத்துக்கொண்டு ஆலோசிக்கத் தொடங்கினார்.

இந்தப்படியாகஅந்தசாத்வீகராஜன் பைசாசத்தின் கரத்தைவெட்டி யெறியும்படி மந்திரியினிடஞ் சொல்லி தான் அந்தப்புரத்தை யடைந்து பஞ்சணையின்மீது படுத்து ஆஹாஹா என்றுமில்லாமல் நாமின்றுதினம் பகவானிடத்தில் அபசாரப்பட்டோமே சூதாட்டத்தினால் கெட்டோமே இதற்குக்காரணம் நம்முடைய இடதுகையேயாகையால் அக்கையை சிக்ஷைசெய்ய வேண்டியதவசியமே யாமென்றுத் தனக்குத்தானே யோசித்துக்கொண்டு அவ்வரசன் துக்கசாகரத்தினில்மூழ்கி பகற்பொழுதைப்போக்கி இரவுவந்தவுடன் நடுராத்திரி வரையில் சயனித்துக்கொண்டிருந்தார் அப்போது மந்திரியானவன் தனக்கு அரசன் சொல்லிபடி அந்தப்புரத்தை சேர்ந்து ஜன்னலுக்குப் புரம்பாகநின்று பைசாசத்தின் கையானது எப்போது ஜன்னலுக்கு வெளியில் காணப்படுமோ வென்றுக் கண்ணோக்கம் வைத்திருந்தான் அத்தநியில் அரசனெழுந்து தன்னிடதுகையை அரைவீட்டிற்குள்ளிருந்தபடி ஜன்னலின்வழியாய் விட்டு இப்படியும் அப்படியும் அசைத்தார் அதைக்கண்டு மந்திரி தன்னிடையிலிருக்கும் வாளையுருவி அக்கையை வெட்டித் தள்ளவே அஸ்திமாங்கிசமாகும் அக்கையானது கீழே விழவே அம்மந்திரியானவன் கண்டு மெய்நடுங்கி விளக்கைகொண்டு பார்க்கிறபோது அக்கையானது அரசனுடைய கையாகக் காணப்பட்டதால் அப்போதந்த மந்திரியானவன் உடனே பூமியின்மீது விழுந்து அழுதுபுரண்டு துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டு அந்த சாத்விகராசன் தன்படுக்கை அரையைவிட்டு வெளியில் வந்து மந்திரியைக்கண்டு ஒ மதிமந்திரியே நீயேதுக்காக துக்கப்படுகின்றாய் இக்கையானது பகவானுக் கபசாரஞ் செய்தது அப்படிப்பட்ட அபசாரஞ்செய்த இந்தக்கையை இனி வைக்கப்படாதென்று உன்னைக்கொண்டு வெட்டிவிடச் செய்தேன் இதைப்பற்றிநீ விசனப்பட வேண்டாமென்று அக்கையினால் நடந்த விருத்தாந்தமியாவுஞ் சொல்லி அம்மந்திரியைத் தேத்தியனுப்பி மத்த இரவு பொழுதையும் போக்கிச் சூரியோதயமானவுடனே சேவகனொருவனைச் சமீபத்தினிலழைத்து அடாசேவகனே இதோகிடக்குங்கையை யொருபல்லக்கின் மீதுவைத்து

Koviloor Digital Library

அநேகமேள வாத்தியங்கள்முழங்கநகர்வலமபுரிவித்து பகவான் சந்நிதானத்தின் முன்னம் இக்கையைவைத்து அடியேனுடைய மநுவைத்தெரியப்படுத்தும் அதென்ன வெனில் ஓஜெகநிசா இக்கையானது பெருந்ததப்புசெய்தது என்னுடைய துர்ப்புத்தியினலே தீர்த்தப் பிரசாதத்தை சூதாட்டத்தினல் மறந்திருந்தும் பரிசாரகர்கள் எல்லோருக்குப் பிரசாதத்தைப் பகுந்துக் கொண்டே வந்து எனக்குக்கொடுக்கிறபோது இந்த யிடதுகையை நீட்டிக்கொடுமென அப்பரிசாரகர் அபசாரம் நேரிடுமென்று பிரசாதங் கொடாமலே போய்விட்டார் ஆட்டம் முடிந்தவுடனே எனக்கேன்பிரசாதங்கொடுக்கவில்லையென்று பரிசாரகர்களைக் கேட்டேன் அவர்கள்நடந்தசெய்தியைச் சொல்லக்கேட்டு மனம்பொங்கி அபசாரப்பட்ட இடதுகையை வெட்டித் தங்களுக்கு காணிக்கையாக அனுப்பியிருக்கின்றேன் அதை தேவரீர் தயவுசெய்து அங்கிகாரஞ் செய்து அபசாரத்தை மன்னித்துக் காப்பது உமதுபாரம் அன்றியும் இக்கையானது தர்மஞ்செய்யாமல் துராசாரத்தினில் சதாகாலமும் அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தும் நினது திருவடிகளுக்கு அர்ச்சனைசெய்யாமலும் நிஷ்டைக்குட் படாமலும் நின் பக்தர்களைச் சேவிக்காமலும் அவர்களிக்கத் தொண்டு புரியாமலும் கெர்வமுண்டாகிய கையுமானதால் இக்கையை வெட்டி நினக்குச் சமர்ப்பணஞ் செய்தேனென்று யான்சொல்லியதாகப் புகன்று சீக்கிரம் இவடம்வந்து சேரக்கடவாயென்று கட்டளையிட அந்தப்படியே அச்சேவகன் அரசனுடைய கையைப் பல்லக்கின்மீது வைத்துக்கொண்டு சகலமேளவாத்தியங்களுந் தாம்தாமென்று முழங்க நகரத்தை வலம்புரிவித்துப் பகவானுடையசந்நிதானத்தின் முன்னம் அக்கையைவைத்து அரசன்சொல்லிய விண்ணப்பத்தைப் புகன்றான்.

இப்படியந்தச் சேவகன் பகவான்முன்னே அரசனுடைய இடதுகையைவைத்து அச்சேவகன் சொல்லிய மொழிகளையுங் கேட்டு அங்கிருந்த வைணவர்கள்மெத்த ஆச்சரியப்பட்டு இப்படியும் கையைவெட்டி ஹரிக்கர்ப்பணஞ் செய்யும் அரசர்களு மிவ்வுலகினில் யாரேனுமுண்டோவென்று அதிசயித்து ஆஹாஹா அரசன் புத்தியும்பக்தியும் என்னென்று சொல்வோம் ஓ ஜெகந்நாதா பங்கயபாதா வேதவிநோதா விமலபிரக்யாதா வென்று பகவானைத் துதிசெய்தவண்ணம் ஜெயஜெய கோலாகலத்துடன் ஸ்ரீஹரியைப் புகழ்ந்துக் கொண்டாடுகிறபோது பகவானுக்கு அம்சைசெய்தப் பிரசாதமானது மலர்க்கூடையைப் போலவும் மருக்கொழுந்து கூடையைப் போலவும் அன்னாள் தோன்றியதால் இதுவென்ன விபரீதமோவென்று பரிசாரகர்கள் பயந்து நடுநடுங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கு அரசன்வந்து ஒருகையினாலே பகவானுக்கு வந்தனந்தந்து தீர்க்கமாக விழுந்துப் பணிந்து எழுந்து பிரசாதம் பகராமல் ஒருவரையொருவர் பார்த்தவண்ண மிருப்பதை யுணர்ந்து அங்கேவிற்றிருக்கும்போது பரிசாரகன் பிரசாதக்கூடையை யெடுத்துவந்து அரசனுக்குக் கொடுக்க அரசன் ஒருகையை நீட்டிப் பிரசாதம் வாங்குகிறபோது பகவானுடையகிருபையினால் மத்தொருகையு முண்டாகியது அதைகண்டு அங்குள்ள ஜெனங்களும் என்றுமில்லாதப் பரமானந்தமடைந்து ஸ்ரீஹரியைப் பலவாறு புகழ்ந்துத் தங்கடங்களகஞ் சேர்ந்தார்கள்பின்பு சாத்வீகராசன் அன்றுமுதல் சூதாடுவதைவிடுத்து ஸ்ரீஹரியையடுத்துத் தனக்குள்ள தனகனவஸ்து வாகனாதிகள் முதலான சகல சொத்துக்களையுங் கிருஷ்ணார்ப்பணஞ் செய்து பகவானுக்கு கொடுத்து ராஜ்யாதிகாரத்தையும் பகவான்வசத்திலொப்பித்துத் தான் விசாரணை முதலான மேல்காரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு சந்நிதியில் கொடுக்கும் பிரசாதத்தை வாங்கியுண்டு சந்நிதி கைங்கரியத்தையுங் குறைவின்றி நடத்திக்கொண்டு க்ஞானபக்தி வைராக்கியத்திற்சிறந்து வெகுகாலங் கழித்துக்கொண்டிருந்து முடிவில் நிரதிசயானந்த ஸ்ரீவைகுந்தமாநகரத்தை யடைந்தனர்.

வாழிவிருத்தம்.

ஆர்த்தியுடன்ஸ்ரீஹரிகைங்கரியஞ்செய்தோன்வாழி அனவரதந்தொண்டருடஅய்வோன்வாழி
பூர்த்தியாம்பக்திசெய்தபுண்ணியசீலன்வாழி புகழ்கீர்த்திப்பூதலத்தில்பெற்றோன்வாழி
சீர்த்திகழுஞ்ஜெகந்நாதன்றெய்வமென்போன்வாழி ஜெகமதனில்மத்தெவையுஞ்சிந்தைகொள்ளான்வாழி
சாத்விகராஜன்சரிதைச்சாரமென்றும்வாழி சரணமவர்திருவடிகள்சார்ந்துய்வோர்வாழியே.

சாத்விகராஜன் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

கர்மாபாயி சரித்திரம்

துதிவிருத்தம்.

வர்மமின்றிமாய ஜெகத்தாசைப்போக்கி
தர்மமிகள்தங்கள் சங்கம்தூர நீக்கி
நிர்மலமாய்ஸ்ரீஹரினிமலபாதம்பெற்றக்
கர்மாபாய்கழற்கமலம் போற்றிசெய்வாம்.

கதையின்வரலாறு.

ஸ்ரீஹரி க்ஷேத்திரமாகிய ஜெகந்நாத மென்னுந் திவ்யத்தலமானது இவ்வுலகின்கண் மெத்தப் பிரசித்தி யடைந்திருக்கும் அந்த க்ஷேத்திரத்தினில் கர்மாபாயி என்றொரு வனிதை தன் கணவனுடன் இல்லறமே நல்லறமெனக் கருதி இவ்வாழ்க்கையில் வெகுபிரியமாய்நடந்து வருகையில் சிலநாளில் அந்தகர்மாபாயி கர்ப்பிணியாகி யிருக்கிறபோது கணவன் காலகதியினால் மரணமடைய மெத்த துக்கத்துடன் அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய கர்மக்கிரியைகளைச் செய்துமுடித்து ஒன்பது மாதமுங் கடந்த பத்தாவதுமாசத்தில் புத்திரனைப்பெற்றுள் அப்புத்திரனை நாளுக்குநாள் செல்வமாகவளர்த்து அவனைப்பார்த்து தன் கணவனிறந்ததுக்கம் நீங்கி அவனால் சுகத்தை யடையலாமென்று அதிக சந்துஷ்டியுடனிருக்கிறபோது அப்புதல்வனுக்குப் பதினாறு வயதாயின மாத்திரத்தில் தன்மரபினில் தக்க வனிதையைப் பேசி மணம்புரிவித்து அன்பாக பாதுகாத்து வருகையில் சிலமாதங்களுக் கெல்லா மருமகளும் கெர்ப்பவதியாயிருக்கும் சமயத்தில் புதல்வனும் மரணமடைந்தான் அதைக்கண்டு அந்தகர்மாபாயி மனதிலதிக துக்கங்கொண்டு மகனேமகனேயென்று பிரலாபித்துக்கொண்டுமருமகளைக்கொண்டு அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய கர்மங்களை விதிப்படி நடத்தி புத்திரதுக்கம்நிரந்தரமென்னும் நீதிவாக்கியத்திற்கிணங்க எப்போதுந் தீராததுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறபோது மருமகளும் புதல்வனைப்பெற்றாள் அவனையு மந்தக்கர்மாபாயி அருமையாகப் பாதுகாத்துக்கொண்டு வருகையில் சிலகாலத்தில்பேரனுங் காலவசத்தால் மரணமடைந்தான் அதைக்கண்டந்த கர்மாபாயி பட்டதுக்கத்தை யென்னென்று பகருவேன் ஆகிலும் ஒருவாராகச் சொல்லுகிறேன் ஒருவனத்தினில் குரங்கொன்றுளது அக்குரங்குக்கு ஏர்க்கனவே சேஷ்டைகள் சொல்லி முடியாது அப்படிப்பட்ட சேஷ்டைகளுடைய குரங்கானது கள்ளைக்குடித்தால் மேலும்சேஷ்டைகள் சொல்லத்தரமாகாது அதற்குமே லக்குரங்கை தேளொன்று கொட்டியது மேலும் அதினுடைய துக்கமானது சொல்லிமுடியாது இப்படிக் கிருக்கிறபோது அக்குரங்கை ஒருபிசாசு பிடித்தது அதினா லக்குரங்கின் சுகத்தை எப்படியென்று பகரமுடியாதோ அதுபோல இந்தக்கர்மாபாயியின் துக்கத்தை இவ்வள வவ்வளவென்று சொல்லிமுடியாது.

இந்தப்படியந்த கர்மாபாயி வெகு துக்கத்துடன் காலத்தை கடத்திக்கொண்டு இடைவிடாம லெப்பொழுதும் பாண்டுரங்கா பவபங்கா என்று துதிசெய்துக் கொண்டே ஓ ஜெகதீசா தீராத துக்கமாகிய ஜெனனமரணசாகரத்தினில் மூழ்கி கரையேருவதற்கும் வழிதெரியாமல் அந்தகியைப்போல நிலைகலங்கி அலமலங்கி யிருக்கும்படியாக ரக்ஷிக்க வேணுமென்று ஸ்ரீஹரியைத் துதிசெய்துக் கொண்டிருக்கிற போது சிலசாதுக்கள் எழுந்தருளினார்கள் அவர்களைக்கண்ட மாத்திரத்தினில் அந்தகர்மாபாயி எதிர்க்கொண்டோடி யழைத்துவந்து தக்க ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருக்கச்செய்து அவர்கள் திருவடித் தாமரைகளைப் பூசித்து பற்பலவாறு உபசரித்து சென்னியின்மீது இருகரங்களையுங் குவித்துக்கொண்டு அவர்களெதிரினில் பக்தியுடனிற்க அவர்களும் அந்தக்கர்மாபாயியை நோக்கி ஓ அம்மணி நினதுமுகம் வாட்டத்துடன் மெத்த விசனமுண்டாயிருப்பது போலிருக்கின்றது அப்படிக்கி யிருப்பதற்கு யுனக்கென்ன விசனம் உனக்குண்டாகிய மனக்குறையென்ன அதனை ஒளியாமற் சொல்லுமெனக்கேட்டு அந்தக் கர்மாபாயி மெத்ததீனயாகி தனக்குநேரிட்ட கஷ்டத்தையும் அதனாலுண்டாகிய திகிலையும் விண்ணப்பஞ்செய்துக்கொள்ளக் கேட்டந்த சாதுக்களிலொருவர் அந்த கர்மாபாயிக்கி சம்பவித்த துக்கத்தை யறிந்து மெத்த விசனப்பட்டவராகி கர்மாபாயியை நோக்கி ஓஅம்மணி இக்கலியில்

Koviloor Digital Library

சம்சாரமானது பொய்யாகும் அன்றியும் பெருத்த துக்கத்திற்கிடமாகும் அருகினில் பேரிபூரி முதலான வாத்திய கோஷ்டங்களை முழங்கச்செய்து கொண்டுநித்திரை செய்தால் நித்திரை கனவுக்கு பிடியாதது போலவும் கானலைக்கண்டு ஜலமென்றதாகக் கருதி மானானது சமீபத்தினிற் சென்று ஜலத்தைக் காணாமல் பிரமிப்பது போல அற்பவாழ்வாகுஞ் சம்சாரத்தை யேதோ பெருத்த சுகமுண்டாவதுபோலப் பிரமித்து அறிவுழன்று வெகு துக்கங்களை யடைந்து முடிவில் யாதொரு பயனையுமடையாமல் நரகவேதனைக் குட்பட்டு நையும்படியாக நேரிடும் ஆகையால் ஓ அம்மணி நீயுந்தீவிரப்பட்டு மெத்த ஜாக்கிரதையுடன் துக்கத்திற் கேதுவாகியமாயா சம்பந்தத்தை நீக்கி சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியின் திருவடித்தாமரைகளை யநுதினமுந் துதிசெய்து முக்திபதவியை யடையும் அன்றியும் ஸ்ரீஹரிபதவியை யடைவதற்குச் சாதுக்களுடைய சேவை செய்துக் கொண்டிருப்பதே க்ஷேமத்தை யடைவதற்கு மேலாகிய மார்க்கமாகும் அந்தப் பரமசாதுக்கள் காமக்குரோதலோப மோகமத மாச்சரியங்க ளென்னும் க்ஷரிஷட்வர்க்கங்களையும் தானெனும் மமகாரத்தையும் நீக்கியவர்கள் முகுந்தனைப் பணிந்து சேவை செய்துக்கொண்டும் சமதமாதி சற்குணங்களாகிய ஈவி இறக்கம் பச்சாதாப முதலானதுகளை எப்போதுங் கைக்கொண்டு ஸ்ரீஹரியைத் துதிசெய்தும் மெத்த கீர்த்தியுடன் இப்படி வசித்துக்கொண்டு கலிமாய்கைக்குள் படாமல்பரிசுத்தமனதினை யுடையவர்களாக விருப்பார்கள் ஆகையால் நீ அநுதினமும் அப்படிப்பட்ட பரமசாதுக்களை ஆர்த்தியுடன்சேவித்து அவர்கள் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து துதிசெய்துப் பிரியமாகப் பிரசாதம் பரிமாரியும் வஸ்திரங்களளித்தும் இன்னும் பற்பலவித தொண்டுகளையும் வஞ்சிக்காமல் செய்துக்கொண் டிருப்பையேயாகில் உன்மீது பிரியங்கொண்டு சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியானவர் நீ செய்திருக்கும் பாபங்களென்னுங் கொடிகளை யெல்லாம் வாளினாலே வெட்டித் தள்ளுவார் அன்றியும் சித்தத்திலுதிக்கும் சிந்தனையும் திரும்படி யுனக்குக் கிருபைசெய்வார் என்று சொல்லியும் அந்தஉத்தமமான சாதுக்கள் விக்கிரகமொன்றுகொடுத்து இதைப் பூசித்துக் கொண்டும் இடைவிடாமலெப்பொழுதும் பகவந்நாமபஜனை செய்துக்கொண்டு இருப்பையேயாகில் உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகுமென்று சொல்லி விடைபெற்றுக் கொண்டு இஷ்டப்படி சென்றார்கள்.

இவ்வண்ணம் அந்தசாதுக்கள் சொல்லிப்போயின பின்பு அந்தகர்மாபாயி சாதுக்கள் கொடுத்துப்போயின விக்கிரகத்திற்குப் பக்தி பூர்வமாகப் பலவிதமலர்களைக் கொண்டு அர்ச்சித்துத் தூபதீபநைவேத்தியங்கள் தந்து பற்பலவிதங்களாக உபசரித்து அன்றுமுதல் தனக்குண்டாகிய துக்கத்தை மறந்து ஹரிசேவையில் மெத்தப்பிரியமுண்டாகி பிள்ளைகளுடன் விளையாடுவதைப் போல அந்தகர்மாபாயி உள்ளங்குளிற அந்த ஹரிவிக்கிரகத்துடன் ஒப்புடன் ஆடிக்கொண்டு இதரவிசனம் யாதொன்றுமில்லாமல் சொஸ்தமாக மனசந்துஷ்டியுட னிருந்துகொண்டு தான் பூசைபுரியும் விக்கிரகத்தை அன்னியர்கள் யாரேனும் பார்த்தால் கண்ணெச்சல் பட்டதென் றுன்னி உடனே அவ்விக்கிரகத்திற்கு திருஷ்டி சுத்திப் போடுவதும் அந்தவிக்கிரகத்தை தன் காலின்மீதுபோட்டுக்கொண்டு திரேகத்தைத் தேய்த்து வெந்நீர்கொண்டு ஸ்நானஞ் செய்வித்து மைதீட்டி ஆடையாபரணங்களைப் பூட்டி மலர்மாலைகளைச் சூட்டித் தொட்டிலில்கிடத்தி பலவித நயமாகிய பாட்டுகளைப் பாடித் தாலாட்டிக் கண்வளரச்செய்து சற்றுநேரமாயினபின்பு உடனேஎழுப்பி சொர்ன பாத்திரத்தினில் தயிரன்னங் கலந்து அவ் விக்கிரகத்தின் முன்னேவைத்து கோவிந்தா கோபாலா கிருபாநிதி தயாநிதி ஸ்ரீஹரி நரஹரி முரகரி மதுகைடவாரி தொந்தரவடையாமல் சீக்கிரமாக இப்பிரசாதத்தைத் தின்னுதின்னு உனக்குண்டாகியபசியாறும் ஆயாசந்தி நம் சந்தோஷமீரும் தினமுந் திரேகந்தேரும் கிருபைக்கண்பாரும் என்று பக்தி சிரத்தையுடன் களங்கமின்றி வேண்டிக்கொள்ளுங் கர்மாபாயியின் பரிசுத்தமான மனதையறிந்து அந்த விக்கிரக ரூபத்துட னிருக்கும் ஸ்ரீஹரியானவர் அந்தத் தயிரன்னத்தைப் புசித்து திருத்தியடைவர் இந்தப்படி அந்தக் கர்மாபாயி தினந்தோறும் அந்தகிருஷ்ண விக்கிரகத்திற்கு மெத்த அக்கரையுடன் நன்றாக அன்னம்பகர்ந்து ஸ்நானபான முதலானதுகளில் யாதொரு: குறைவுமின்றி அநேகநாள்களிப்படி நடத்திக்கொண்டு பக்திபரதந்திரமாக வருகையில் முன்னமிந்தக் கர்மாபாயிக்கு உபதேசித்து க்ஞான மார்க்கத்தை போதித்து விக்கிரகத்தைக் கொடுத்துப் போயின பரமசாதுக்கள் அநேக திவ்யக்ஷேத்திரங்களை சேவித்துக்கொண்டு திரும்பி அந்த ஜெகந்நாதத்தை யடைந்து கர்மாபாயி வீட்டிற்குள்வர அவர்களைக்கண்டவுடனே யந்தகர்மாபாயி எதிர்கொண்டுசென்று அழைத்துவந்து தக்க ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து அவர்களுக்கு பூசைமுதலானசோடச உபசாரங்களுஞ்செய்து தூபதீபநைவேத்தியங்களைத் தந்து அனந்தரம் ஸ்ரீகிருஷ்ண விக்கிரகத்திற்குத் தயிரன்னம் படைத்துப் பின்பு பூசை புரிவதை யந்தப்பிராமணர்கள்கண்டு ஓகர்மாபாயி காலையிலெழுந்தவுடன் ஸ்நாநுஷ்டான நேமங்களைமுடித்துப் பின்பு தளிகைசெய்து பகவானுக்குத் திருமஞ்சன முதலானதுகளையும் விதிப்படி நடத்துமென்று அந்தச்

சாதுக்கள் நேமிக்க அந்தப்படியே யந்தகர்மாபாயிமெத்தப்பயத்துடன் மருநாட்காலயி லெழுந்து விடுவாசல்களை நன்றாக சாணந்தினால் மொழுகி ஸ்னானுட்டான நேமங்களை முடித்துப் பின்பு ஜலமெடுத்துவந்து சுயம்பாகஞ் செய்துக்கொண் டிருந்தமையால் அன்றுள் மெத்த பொழுதுபோயிற்று அதனால் ஹரிக்குப்பசியதிகரித்து அப்போது சந்நிதியில் வசிக்கும் ஸ்ரீஹரியானவர் அர்ச்சகரை நோக்கி சிலபிராமணர்கள் கர்மாபாயி வீட்டில் சேர்ந்து கர்மநிஷ்டைகளை செய்யும்படி போதிக்க அம்மாது நிர்மலமான மனதைக்கெடுத்து விகல்பபுத்திகள்நேரிட்டு ஸ்னானநிகர்மங்களை யனுசரிப்பதினால்மெத்தப்பொழுது போயிற்று எனக்கோ பசிதாப மேலிட்டு மெத்த கஷ்டமுண்டாயின ஆகையால் நீயுமந்தக் கர்மாபாயினிடஞ் சென்றுக் கர்மாதீதனாகிய எனக்கு நிர்மலமான மனதுடன் செய்யும் பக்தியொன்றே போதும் இந்தக்கர்ம விதிகளெல்லாம் சரிப்படமாட்டாது என்றும் அம்மாதுடன் தெரியச் சொல்லுமென்று நேமிக்கவே அந்த வர்ச்சகனும் பலவிதமாக பகவானைத் துதி செய்துக் கொண்டே கர்மாபாயி வீட்டையடைந்துக்கர்மாபாயியைக் கண்டு ஸ்ரீஹரிசொல்லிய சொற்களையும் புகலக்கேட்டு அந்தவர்ச்சகருக்கு வந்தன வழிபாடுகளை செய்தனுப்பி அந்நாள்கடத்தி பகவந் நேமனப்படி மருநாட் காலையிலெழுந்து ஸ்னானநுட்டானங்களின்றிப் பிரசாதஞ்செய்து பகவானுக்கு முன்னம் தயிரன்னத்தை வைத்து ஓ ஆபத்பந்து அனாதரக்ஷகா ஆதிதேவனே அஷ்டலட்சுமிகள்நேசனேசீக்கிரமிந்தத் தயிரன்னத்தை புசித்து உமக்குண்டாகியப் பசியாரும் ஆயாசந்தீரும் இந்தப் பரமசாதுக்களுக்கு நின்னறிய சேவைதாரும் கருணைக்கன்றாற் பாரும் என்று வேண்டிக்கொள்ள அப்போது பகவான் யாவருமறியும்படி கர்மாபாயிசொன்ன பாத்திரத்தினில் வைத்திருக்கும் தயிரன்னத்தைப் புசித்தார் இதைக்கண்டு பக்தர்கள் யாவரும்பரமானந்தமேலிட்டால் ஜெயம்ஜெயமென்றுக் கோலாகலத்துடன் கோஷித்துக் கொண்டாடும்படி ஸ்ரீஹரியானவர் வீற்றிருந்தார் உடனே சாதுக்கள் யாவருங் கர்மாபாயியை வெகுவாகப் புகழ்ந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு சென்றார்கள் அனந்தரங் கர்மாபாயி தினந்தோறும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கு சொர்னபாத்திரத்தினில் தயிரன்னங்கலந்துவைத்து புசிக்கும்படி வேண்ட அவரும் புசித்துப் பரமசந்தோஷத்துடன் வீற்றிருப்பார் இந்தப்படி யந்தக்கர்மாபாயி ஸ்ரீஹரி கைங்கரியத்திலும் பக்தர்களுக்குத் தொண்டுபுரிவதிலும் வெகு சிரத்தையுடைய மாதாகி வெகுகாலமிருந்து முடிவில் பகவானுடைய கிருபையால் வைகுந்தப்பிராப்தி யடைந்தனள்.

வாழி விருத்தம்.

கர்மமின்றிக்கண்ணனுக் கமுதூட்டினாள்வாழியே
மர்மமின்றிச்சாதுசேவை மகிழ்ந்துசெய்வோன்வாழியே
நிர்மலமாய் நீலவண்ணன்பதம் பூசிப்போன்வாழியே
கர்மாபாயிகழற்கமலங் காசினியில்வாழியே.

விட்டலதேவாயநமஃ

கர்மாபாயி சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்:

ஸ்ரீமத் ஜனஜசாவந்தர் சரித்திரம்.

துதி விருத்தம்.

மனதினில்மாதவன்பதத்தை மகிழ்ச்சியுடன்பூசித்துக் கனமாகதருமமென்றுங் காதலித்துவழங்கிறைறி
இனமானதொண்டர்கள் தம்மிருபதசேவைசெய்யுஞ் ஜனஜசாவந்தரிருசரமலர்ப் பணிந்துப்வோமே.

கதையின் வரலாறு.

தாமரைமலரினி லுற்பவித்த ஸ்ரீலக்குமி கடாட்சம் பொருந்தின கௌடபங்காள தேசத்தினில் கோடீஸ்வரரும் சமதமாதிகுண சம்பன்னரும் கல்வியில்விற்பனரும் அகண்டபக்திஞான சம்பன்னருமாகிய ஜனனசாவந்தரெனும் பரமசாது ஒருவரிருந்தார் அவருக்குச் சுபமதிபாயி யென்றொரு உத்தமமனைவியுண்டு அம்மனைவியாருடன்கூடி இல்லறதருமத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கையில் பகவானுடைய கிருபையினால் ஐந்து புதல்வர்களைப்பெற்று அவர்களுக்குத்தக்க வயதினில் கல்விப்பயிற்சிசெய்வித்து யாதொருகுறைவுமின்றிப் பாதுகாத்து வந்தார் அவர்களும் அந்தச் சிறுவயதிலேயே தந்தையின் சொல்லைக் கேளாமல் மனம் போனபடிக்குத் திரிந்துவந்து வேளைக்குப் புசித்தும் நல்ல ஆடையாபரணங்களையணிந்து மனம்போனபடி சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு தந்தையாகிய ஜனஜாவந்தர் மெத்த புத்திமதிகளைச் சொல்லித் திருத்துப்பாடு செய்தும் அவர்கள் கேளாமல் யெதிர்த்துப் பேசத்தலைப்பட்டார்கள் அதற்கந்த ஜனஜசாவந்தர் மெத்த சந்தோஷித்துத் தன்புதல்வரகள் ஐவரும் தாந்தோணிகளாய்த் திரிவது எதற்காக வெனில் நமக் கனுகூலத்திற்காகவே அதென்ன அனுகூலமென்றால் நாளுக்குநாள் நமக்கிவர்கள்மீது வெறுப்பும் பகவத்பக்தியில் மெத்தவிருப்பும் உண்டாகி பகவானுடைய பதவியை யடைவதற்கு உபகாரிகளாக நமக்குப் புத்திரர்களாகப் பிறந்திருக்கின்றார்கள்அன்றியுமிப்படிப்பட்ட பரம உபகாரிகளாகியும் புதல்வர்களாகியும் உதிக்கும்படி நமக்குப் பகவான் கிருபை செய்ததற்கு அந்தபகவான் திருவடிகளுக்கு அனேக தெண்டன்சமர்பிக்கின்றேன் என்று பலதரம் பகவானைபணிந்து ஆர்த்திபடைந்தவராகி அந்தஜனஜசாவந்தர் அதுமுதல் கொண்டு சாதுக்களைக் கண்டால் அவர்களுக்கெதிர் சென்று அழைத்துவந்து தக்க ஆசனத்தின் மீதெழுந்தருளச்செய்து அவர்கள் திருவடிகளைத் தீர்த்தத்தினால் விளக்கி அத்தீர்த்தத்தை சிரசின்மீது புரோட்சித்துக் கொண்டு அர்க்கியபாத்தியம் ஆசமனீயம்தந்து புஷ்பங்கள் அக்ஷதைகளினு லர்ச்சித்து தூபதீபமளித்துப் பிரசாதம் ஸ்வீகரிக்கச்செய்து ஆயாசந்தீரும்படி சயனத்திருக்கோலம் புரியும்படி வேண்டித் தானும் தன்மனைவியும் கவரி ஆலவட்டங்களை கொண்டுவிசிரி இன்னுமனேக விதங்களாய். அந்தசாதுக்களை உபசரித்தும் சாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியென்றே அவர்களை மதித்து தன்மனதினில் வெகுவாகத்துதித்து அவர்களுக்கு மெத்தப் பிரியமுண்டாகும் படிக்கு தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருப்பது மன்றியும் ஸ்ரீஹரியை இடைவிடாமல் துதிசெய்தும் ஏழை பரதேசிகளுக்கு இல்லையென்னமல் அன்னம் வஸ்திரம் ஆபரணம் சொர்னம் முதலாகியதுகளை அவர்கள் கோரிக்கையின்படி விசேஷமாகக் கொடுத்தும் நித்திரை ஆலசியம் சிரமம் பெருமை முதலானதுகளு மில்லாமல் தனக்குள் தானே ஸ்ரீஹரியைக்கண்டு சேவித்துப் பரமானந்தமடைந்து தருமஞ்செய்வதில் எப்போதும் ஆசை மிகுத்தவராகி யிருந்தார்.

இந்தப்படிக்கி யந்த ஜனஜசாவந்தர் தருமவிஷயத்தில் வெகுவாகத் திரவியங்களையும் ஆடையாபரணங்களையும் சிலவுசெய்து மெத்த சந்துஷ்டி யடைந்துக்கொண்டிருக்கிறபோது புதல்வர்கள் பெரியவர்களாய் வளர்ந்து நாளுக்குநாள் மெத்த துஷர்களாகியும் நம்தந்தையானவர் பலருக்கும் வெகுவாகப் பொருள்களைக் கொடுத்து விடுகின்றாரே இதென்ன அனியாயம் பிள்ளையில்லாதவர்க ளன்றோ நமக்கென்ன பிள்ளையா குட்டியா நமக்குப் பின்னிருந்து இப்பொருளை யனுபவிப்பதற்கு ஒரு பிராணியு மில்லாததால் நமக்குள்ள பொருள்களை யெல்லாம் தானதருமஞ் செய்து புண்ணியலோகத்தைபடையலாமென்றுக் கருதித் தங்களுக்குள்ள பொருள்களை யெல்லாம் தானதருமஞ் செய்து புண்ணியலோகத்தை யடைவது நீதியும் உலகவழக்கமுமாகி நிற்க நமதுதகப்பனுக்கு நாமைந்துபேர்கள் பிள்ளைகளாய்ப்பிறந்திருக்க இந்த சம்பத்துகளை யெல்லாம் அவருக்குப் பிற்காலம் அநுபவிக்க வேண்டிய சொந்தபாத்தியம் நமக்கிருக்க அதைக்கருதிப்பாராமல் கைகொண்டமட்டும் தானதருமங்களைசெய்துசிலவழித்துவிடுகிறாரேஎன்றதுஷ்டர்கள்

Koviloor Digital Library

யோசித்தார் சந்தண மரத்தடியில் கெச்சைக் காய் புதர் ஜென்மித்ததைப் போல அவர்கள் ஐவரும் ஜனஜ சாவந்தற்குச் சத்துருக்களைப் போலவும் புலஸ்தியப்பிர மனுக்கு ராவணன் பிறந்ததைப் போலவும் மேன்மை யாகிய சந்திரவம்சத்தை நாசப்படுத்தப் பிறந்த துரி யோதனனைப் போலவும் அந்தஜனஜசாவந்தருக்கு இவர் களைந்து புத்திரர்கள்பிறந்தது இவ்வுகலமாய்கைக் குள் ளாகியும் பாவிகளாகியு மிருப்பதால் தானதருமத்தினால் தங்கள் தந்தை விசேஷமாகக் கணக்குமிதமின்றிப் பொருள்களை சிலவிடுவதைக்கண்டு அவர்கள் ஐவரும் பொறுமைகொண்டு நமது தந்தைக்குப் பயித்தியம் பிடித்த தென்றும் அப்படிக்கில்லாமல் சுயக்ஞானமிருக்கிறபக்ஷத்தில் இப்படியுங் கொள்ளை கொள்ளையாகச் சிலவழிப்பரோ அழிக்கமாட்டார் ஆகையால் இவருக்குண்மை யாகவே பயித்தியம் பிடித்ததென்று பற்பல வாலோசனைகள் செய்து முடிவிலவர்கள் தந்தைக்குத் தெரியாமல் கொஞ்சந் திரவியத்தைத் திருடிச்சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு சிலதிரவியங்களை அவர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறபோதே எடுத்து வைத்துக்கொண்டும் இந்தப்படியாக இந்த ஐந்துபுத்திரர்களுங் கூடியமட்டும் பலசொத்துக்களை பத்திரப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருந்து ஒருநாள் அப்பட்டணத்தை யாளும் அரசனைக் கண்டு அவர்களைவரும் ஓ வேந்தனே தாங்கள் சிரத்தையுடன் யாங்கள் சொல்லுவதைச் செவிசாத்திக் கேழ்க்கவேண்டும் அதென்னவெனில் எங்களுக்குத் தந்தையாகிய ஜனஜசாவந்தர் தான் சம்பாதித்த திரவியம் யாவத்தையும் பசியடைந்தவர்களுக்கும் அதிதியப்பியாகெதிகளுக்கும் சாதுக்களுக்கும் விரயஞ்செய்து விடுகின்றார் ஆகையால் அந்ததிரவியங்கள் யாவற்றும் எங்கள் சுவாதீனத்திலிருக்கும் பக்ஷத்தில் தங்களுக்கொரு சமயத்தினில் அக்கரைக்குதவும் நாங்களும் தங்களுடைய கிருபையினால் பாரியாகாமல் இப்பட்டணத்திலேயே கௌரவமாக வாழ்ந்துக் கொண்டிருப்போம் இதைப்பத்தித் தாங்கள் எங்கள்மீது தயவுசெய்து தந்தையின்வசமாக விருக்கும் திரவியங்க ளனத்தையும் எங்கள்வச மாகும்படியான யோசனை யொன்றிருக்கின்றது அதென்னவெனில் எங்கள் தந்தையைப் பிடித்துக் கயிறுகொண்டு கால்கரங்களை பிணைத்துக்கட்டி ஆழமுள்ள குளத்திற் போட்டுப் பிராணனைபோக்கினால் இனியிருக்கப்பட்ட திரவியங்களாகிலும் எங்களுக்கு கிடைக்கும் தப்பாமலிப்படிச் செய்யாவிடில் இருக்கிற தன முதலானதுகளும் சிலநாளையில் அவர் சிலவுசெய்துவிடுவார் எங்களுக்கு யாதொரு ஆதாரவுமில்லாமல் குடிக்கக் கஞ்சிக்குங் கட்டத்துணிக்கும் வீடுகள்தோறும் சென்று பிட்சை யெடுக்கும்படியாக நேரிடும் ஆகையால் எங்களைப்பெற்ற தாயுந்தந்தையும்நீரே யென்றுநம்பி தங்களை மெத்தவும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறோமென்று தீனர்களாய் விசனப்படுவதைக் கேட்டு அவ்வரசன் பொருள்விஷயத்தினில் ஆசைகொண்டவனாகி மநுநீதியை விடுத்து துர்க்குணத்தையடுத்து மீசர்கள் போதனையினாலும் மந்திரியின் தைரியத்தினாலும் அவ்வரசனுக்கு ஜனஜசாவந்தர் மீது அதிகசினங்கொண்டு அங்கிருக்கும் சேவகர்களை நோக்கி அடா ஏவலாளிகளே நீங்கள் விரைந்தோடிச்சென்று துஷ்டனாகிய ஜனஜசாவந்தனைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டு வரக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டான்.

அந்தஏவலாளர்கள் அரசன் கட்டளையின்படிவிரைந்தோடிச்சென்று அந்தஜனஜசாவந்தரைக்கண்டு அவர் கையைப் பிடித்தழைத்துக் கொண்டுவந்து அரசன்முன்னம் விடுத்தார்கள் அவரைக்கண்டு அவிவேகனாகிய அரசனும் அதமனாகிய மந்திரியும் ஓ ஜனஜசாவந்தரே உமக்குண்டாகிய பொருள்கள் யாவத்தையும் நினது புத்திரர்கள் வசப்படுத்தாமல் இப்போது யாசகர்கள் சாதுக்கள் முதலானோருக்குங் கொடுத்து விரயப்படுத்தி விடுவது உமக்கு மேன்மையாகுமோ பூர்த்துக் காய்த்தும் பழுத்தும் நாளுக்குநாள் அதிகப்படும்படியான உத்தம திரவியங்களைக் கைக்கொண்டு பெருத்த பயித்தியக்காரனாகி அத்திரவியங்களைச் சிலவுசெய்து புத்திரர்களுக்கு யாதொன்று மில்லாமய் சூனியர்களாகச் செய்வதுமக்கு ஞாயமோ அன்றியும் நமக்குண்டாகிய இருப்பு திரவியங்களை பிரஜைகளுக்கு கொள்ளைவிடுவது நன்றல்லவெனக் கேட்டந்த ஜனஜசாவந்தர் அரசனைநோக்கிஓநரநாதனே எனக்கு சகலதிரவியங்களும் பிரயத்தினத்தினாலும் சிரமத்தினாலும் பிராப்தமாகிவந்தது அப்படி எனக்குகிடைத்த திரவியத்தை சாதுசத்துக்களுக்கு கொடுத்து சிலவு செய்கின்றேன் என்பிள்ளைகள் கஷ்டப்பட்டுசம்பாதித்த திரவியத்தை யான் சிலவுசெய்யவில்லை இந்தப்படிக்கி என்திரவியங்களெல்லாம் யேதுக்காக சுலவுசெய்கிறேனென்ல் ஜென்மசாபல்யங் காணும்பொருட்டே எனக் கேட்டந்த அரசன் மெத்தவுஞ் சினங்கொண்டவனாகி அவருடைய புத்திரர்களைவரையும்நோக்கி அப்பா ஜனஜசாவந்தர் புதல்வர்களே உங்கள் தந்தைக்கு யா ன்சொன்ன நற்புத்தி சம்மதிப்படாமல் என்னுடன் எதிர்த்து கெட்டபுத்தியினாலே மாறுத்திரவுசொன்னா ஆகையால் நீங்களென்ன சொல்லுகிறீர்களென அத ர்களைவருமப்போகோபித்த மனமுடையவர்களாகி த ந்தையென்ற அபிமானஞ் சிறிதுங் கருதாமல் புத்தியீன த்தினால் அரசனைநோக்கி ஓ பூபாலரே இவன் யெங்களை பெத்த தந்தையல்ல எங்களுக்கிவன் பகையாளியாகு ம் இப்படிப்பட்ட சண்டாளன் முகத்தையும் பார்க்கலா காததடை

யின்றி யுங்களிஷ்டப்படிக்கி யிவனைசிக்ஷைசெய்விக்கலாமென்று நவிலக் கேட்டந்த அரசன் உடனே அங்கிருக்குஞ் சேவகர்களைநோக்கி அடாசேவகர்களேசீக்கிரமிந்த துஷ்டனைப்பிடித்துக் கால்கரங்களைக் கயிறு கொண்டு கட்டி ஆழமுள்ள தடாகத்தினி லிவனைப்போட்டு வாருங்களென்றுக் கட்டளையிட அவர்களுமந்தப்படியேஅந்த ஜனஜசாவந்தரைப் பிடித்துக் கயிறுகொண்டுகெட்டு தடாகக்கரையினில் சேர்த்து பெருந்த பாராங்கல்லைச் சேர்த்து அந்தஜனஜசாவந்தரை கட்டி ஆழமுள்ள ஜலத்தினில் போட்டார்கள் அப்போது ஆபத்பந்தவும் அநாதைகளுக்குரக்ஷகனும் பக்தர்களுடைய மனக்கவலையை போக்கி ஆதரித்து அப்பக்தருடைய மகத்துவத்தையாவருங்கண்டு களிக்கும்படி செய்தும் பக்தனுக்கு இடையூறுசெய்த மாபாவிகள்மனம் நடுங்கும்படி செய்யும் பகவான் அப்போதந்த தடாகத்தினில் ஆமையுருவுடன் வந்து மூழ்கியிருக்கும் ஜனஜசாவந்தர் மிதந்துகொண்டிருப்பது போலவும் சகலருங்கண்டு ஆஹாஹா வென்று அதிசயிக்கும்படி அந்தஜனஜ சாவந்தரை முதுகின்மீது தாங்கிக்கொண்டிருந்தார் அப்போது உத்தமகுணத்தராகிய ஜனஜசாவந்தர் அரசனைநோக்கி ஒவேந்தனே சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் பிரகாசத்தைக் கொடுத்த ஜெகதீசனுகிய ஸ்ரீஹரியானவர் எனக்குற்ற ஆபத்தை யுணர்ந்து இத்தடாகத்தினில் ஆமையுருவாகி விரைந்தோடி வந்து என்னைரட்சித்தார் அன்றியும் கல்லைப் பெண்ணுகச்செய்த திருவடிகளை யுடையவனும் மாபலிசக்கிரவர்த்தியினிடம் மூன்றடி தானம்பெற்று ஓரடியாய் ஆகாயத்தையளந்து கெங்கையைப்பெற்ற திருவடிகளையுடையவனும் மற்றோரடியால் பூமிமுழுமையு மளந்த திருவடிகளையுடையவனும் மூன்றுவதடியைப் பலிசக்கிரவர்த்தியின் சிரசின்மீதுவைத்து பாதலத்தினி லழுத்திய திருவடிகளை யுடையவனும் சதாகாலமும் ஆஞ்சநேயர்தன்னிருகரங்களாலுந் தாங்கிக் கொண்டிருக்குந் திருவடிகளை யுடையவனுங் காளிங்கன் கெர்வத்தையடக்கிய திருவடிகளை யுடையவனும் எப்போதும்பக்தர்களுடைய இதயகமலத்தினில் வசிப்பவனுமான ஸ்ரீஹரியின் கிருபைக்கு நிகரானதெதுவென்று சொல்லுகையில் உடனே அவ்வரசன் மெத்த ஆச்சரியப்பட்டு ஓடத்தை தருவித்து அத்தடாகத்தினில் விடுத்து அவ்வோடத்தின்மீது தானேறிக்கொண்டு விரைந்துசென்று ஜனஜசாவந்தரைக் கட்டியிருக்குங் கட்டுகளையெல்லாம் அவிழ்த்து அவரையந்த ஓடத்தின்மீதேற்றிக் கொண்டுவந்து கரைசேர்த்துஅவர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து இருகரங்களையுஞ் சிரசின்மீது குவித்துகொண்டு என்துஅக்ஞானத்தினுல் தெளிவின்றிசெய்த அபசாரத்தைக்ஷமித்து என்னை ரக்ஷிக்க வேணுமென்று வேண்டிக் கொண்டு மேலுஞ் சொல்லுகின்றான் ஓஜனஜசாவந்த சாதுவே யென்றழைத்துச் சமீபத்தினில் சிங்காதனத்தின் மீதிருத்தி தான் எழுந்து நின்றுகொண்டு சொல்லத்தொடங்கினுன்.

கேளும் பரமபக்த சிகாமணியே நீரிப்படிப்பட்ட மகத்துவமுடைய பரமசாதுவென்றறியாமல் நினது புதல்வர்கள் சொல்லைக்கேட்டு யான் தங்களிடத்தில் அபசாரப்பட்டேன் மிகவுங்கெட்டேன் உம்மை கஷ்டப்படுத்தினதற்குக் காரணம் நினது புதல்வர்களேயாம் இதை பற்றி யென்மீதுமுனிவுகொள்ளவேண்டாம் என்றுசொல்லி அவர் புத்திரர்களாகிப துஷ்டாத்துமாக்களவரையும் அழைத்து உங்களுடைய சொல்லைக்கேட்டு யானுந் துர்குணத்தையடைந்து மதிமோசம்போனேன் பாதகர்களில் கொடியபாதகனுயினேன் என்றுசொல்லி அவர்கள்மீது மெத்த முனிவுகொண்டு அவர்களுக்கு உபாயமான தண்டனைவிதித்து அவர்களையந்த ஜனஜசாவந்தர் திருவடிகளில் விழச்சொல்லி நேமித்தான் அவர்களுமந்தப்படியே தந்தையின் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்துநின்று ஓ எந்தையே பொருளாசை யதிகரித்து க்ஞானசூனியர்களாகி அரசனைக்கொண்டு தங்களுக்கு நாங்கள் செய்வித்த தண்டனைக்குச் சீற்றங்கொள்ளாமல் எங்கள்மீதுக் கிருபாநோக்கம் வைத்து க்ஷமித்து காப்பாத்த வேணுமென்று வேண்டிக் கொண்டார்கள அப்போது ஜனஜசாவந்தருக்கு அவர்கள்மீது கருணை யுண்டாகித் தன்கரங்களால் அவர்களை தழுவிக்கொண்டு உத்தமக்ஞான சமபதத்தை யடையக்கடவீர்களென்றுயவர்களுக் காசிகூறின மாத்திரத்தில் அவர்களைவர்களுக்கும் பக்திஞானவைராக்கிய முண்டாகித் தந்தையுடன் அரசனிடம்விடை பெற்றுக்கொண்டு தங்கள்வீட்டையடைந்துப் பொருளின்மீது ஆசையற்றவர்களாகி இடைவிடாமல் தைலதாராவிச்சின்னமாக ஸ்ரீஹரியின்திருவடிகளை தியானித்துகொண்டிருந்தார்கள் இவர்களிப்படிக்கிருக்க ஜனஜசாவந்தர் வீட்டைச்சேர்ந்து அதுமுதல் ஏழைப் பரதேசிகளுக்கும் சாதுசத்துக்களுக்கும் அன்னவஸ்திர ஆபரணமுதலானதுகளையும் யார்யாரென்னவேண்டுமென்றுகேழ்க்கின்றார்களோ அந்தந்தபொருள்களையவரவர்களுக்குகொடுத்து மனதுசந்தோஷ மடையச் செய்துக்கொண்டிருந்தமையால் சிலமாதங்களில் தனக்குண்டாகிய சொத்துகளெல்லாம் நாளுக்குநாள் கறைந்து ஒரு காசுலொட்டிய தூசுமில்லாமல் யாவத்தையும் சாதுக்களுக்கும் ஏழைபரதேசிகளுக்குமேகொடுத்துகோமனுண்டியாகி வீடுகள்தோறுஞ்சென்றும் பிள்ளைகளுடன் பிட்சையெடுத்து ஜீவித்துகொண்டிருந்து வெகுகாலத்திற்கு பின்பு பரமபத சம்பிராப்தியை யடைந்தனர்கள்.

தனதுபொருளனைத்தையுஞ் சாதுக்களுக்கிந்தோன்வாழி மனமுகந்துமாதவன்பக்தி மகிழ்ந்துசெய்தோன்வாழி
குணமில்லாவரசன்செய்கொடுமைக் குபிர்தப்பினேனன்வாழி ஜனஜசாவந்தர்திருசரண மலரென்றும்வாழி.

ஜனஜசாவந்தர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

Kovinbor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமத்

சூரமநுமோஹனர் சரித்திரம்

துதிவிருத்தம்.

பாரதனில்பக்தர்கட்குத் ததியாராதனஞ்செய்து
நாரணன்பக்தியென்னும் நாமம்புகழ்ந்தென்றும்
பூரணக்ஞானியாகிப் புரவலன்போற்றியேத்துஞ்
சூரமநுமோஹனர்சரண் சிரஞ்சூடியுய்குவோமே.

கதையின்வரலாறு.

அஷ்டலட்சுமிகள் கடாக்ஷம் பொருந்தி தனகன வஸ்துவாகனாதிகளிற் சிறந்த அஸ்தினாபுரி யென்றொரு நகரமுளது அப்பட்டணத்தை அக்பர் பாதுஷாவென்பவர் அரசுபுரிந்து கொண்டிருந்தார் அவரிடத்தினில் சூரமநுமோகனரென்பவர் உத்தியோகஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் இந்த சூரமநுமோகனருடைய நடவடிக்கைகளும் நற்குணங்களும் சத்தியம் பொருமை முதலானதுகளும் பொருந்தி யிருப்பதையந்த அக்பர்பாதுஷாவானவர் அறிந்து அந்தமநுமோகனர்மீது நம்பிக்கையுண்டாகி அவரை மதுராநகரத்திற்கு அதிகாரியாக நேமித்து அரசன் அனுப்பினான் அப்போது சூரமநுமோகனர் அக்பர் பாதுஷாவினிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு சகலபரிவாரங்களுந் தன்னைச்சூழ்ந்துவர நடந்து மதுராபுரத்தைச் சேர்ந்து அந்நகரத்திற்குப் பிரபுவாகி விளங்கினார் அதுகாலத்தினில் கோகுலம் மதுரை பிருந்தாவனம் கோவர்த்தனம் என்னும் இத்தலங்களில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவதாரஞ்செய்துஞ் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தத் தலமாகையால் அங்கு சாதுக்கள் கூட்டங்கூட்டமாக வந்துசேர்ந்து சதாவாசஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள் மேலும் அத்தலங்களானது இப்பூமண்டலத்திற்குள் புண்ணியத் தலங்களா யிருப்பதாலும்அங்கு வெகுசாதுக்கள் வந்து வாசஞ்செய்யத் தக்க யோக்கியதையுள்ளதாகியு மிருந்தன அப்படிப்பட்ட திவ்யக்ஷேத்திரத்தினில் இந்த சூரமநுமோகனர் வாசஞ் செய்துக் கொண்டும் பிரபுவாகி யிருந்து தர்பாரு விசாரணையில் மெத்தநீதியாக தீர்ப்புகள் செய்தும் தனக்குள்ளபொருள்களைகொண்டு ததியாராதனை சாதுக்களுக்கு வெகுப்பிரியமாக நடத்திகொண்டும் வருகிறபோது சிலவருடங்களுக்குள் ததியாராதனை செய்து தனக்குள்ள பொருள்களை யெல்லாஞ் சிலவுசெய்து சத்விநியோகமாகிய படியால் அந்த சூரமநுமோகனர் மிகவுஞ் சந்துஷ்டராய்ப் பின்பு தியர்களுக்கு பிரசாதமிடுவதற்குப் பொருளில்லாமையினாலே அந்தமநுமோகனர் மெத்தவிசனமடைந்து எப்படி ததியாராதனை நடக்குமென்று யோசித்துக்

Koviloor Digital Library

கொண்டிருந்தார் அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சூரமநமோகனருக்குள்ள பொருளகளையெல்லாம் சத்பாத்திரங்களில் விநியோகப்படுத்தியதற்கு அதிக சந்துஷ்டராகி நாளையதினத்திற் கெப்படி ததியாராதனை நடத்துவரோ பார்ப்போமென்று யோசித்துக்கொண் டிருந்தபடியே சூரமநமோகனரிடம் தன்பார்வையையைவைத்துக் கொண்டிருந்தார் இதற்குள் சூரமநமோகனருக்கொருயோசனை யுண்டாகியது அதென்னவெனில் அரசனுடைய பொக்கிஷம் அவர்வசத்தினி லிருப்பதால் இப்பொக்கிஷத்திலிருக்கும் பொருள்களைக்கொண்டு ததியாராதனை செய்யத்தகுமென்றும் இதையறிந்து அரசன் என்னைப்பிடித்துத் தலையை வெட்டினாலும் யான்புனிதனாகிறேன் என்று யோசித்து திடச்சித்தராகி பயப்படாமல் ராஜனுடைய திரவியத்தைகொண்டு ததியாராதனை செய்யத் தொடங்கினார்.

அதெப்படியெனில் சாதுக்களைக்கண்டு வெகுவிதங்களாகப் பக்குவமாகிய பிரசாதங்களைச் செய்து அவர்களுக்கிட்டு பலவிதங்களாகப் பூசித்து பற்பலவாறு பூஷித்துப் பகவந்நாமங்களைக் கோஷித்து விசுவாசித்து உபசரித்து நேசித்து வசித்திருப்பதற்கு உன்னிதமாகியசாலைகளையுஞ் சோலைகளையும் நூதனமாக கட்டியும் பலதருக்களைவைத்து விருத்தியாகும்படி அத்தருக்களுக்கு ஜலம் வார்த்துப் போஷித்தும் க்ஷேத்திரவாசிகளுக்கும்சாதுக்களுக்கும் உயர்ந்த வஸ்திரங்களை யளித்தும் செம்புமுதலாகிய பாத்திரங்களையீந்தும் அவர்கள் சுகமாக படுத்து நித்திரை செய்வதற்கு தக்கபடுக்கைக ளீந்தும் பக்திவிடாமற் செய்துக்கொண்டு பரமானந்தமடைந்து தன்னை மறந்து தலைவனிற்கலந்து ஆனந்தநடனமாடிசாதுக்கள் திருவடிப்பொடிகளைச் சிரசினிற்சூடி அவர்களை வெகுவாகக்கொண்டாடி கொண்டிருந்தார் இப்படி சிலவருடங்கள் ததியாராதனைமுதலான சத்கைங்கரியங்களை அபாரமாகச்செய்து அரசனுடையதிரவியம் எண்பத்திரண்டு லக்ஷரூபாய்சிலவிட்டார் இதையொருவன் தெரிந்துவிரைந்து சென்று அஸ்தினுபுரத்தை யடைந்து அக்பர்பாதுஷாவைக் கண்டுவணங்கி ஒ புவிநாதனே தாங்கள்மதுரா நகரத்திற்குப் பிரபுவாக நேமித்து அனுப்பிய சூரதாசர் அளவிட்டுச் சொல்லப்படாத வீண் சிலவுகளால் தங்களுடைய பொருள்களை யெல்லாம சிலவுசெய்துகொண்டிருக்கின்றார் இன்னுஞ்சிலநாளில் தங்களுக்குச் சேரவேண்டியகிஸ்தி மொத்தப் பொருள்களையும் விரயப்படுத்துவா னென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லையெனக்கேட்டந்த அக்பர் பாதுஷாவானவர் அதிகச்சினங்கொண்டு அங்கிருக்கும் தூதர்களை நோக்கி அடா தூதர்களே விரைந்தேடிச் சென்று மதுராநகரத்தையடைந்து அப்பட்டணத்துக்கு அதிகாரியாகிய சூரதாசரைகண்டு நாளதுவரைக்கும் நமக்குச் செலுத்தவேண்டிய கிஸ்தி மொத்ததொகையையும் அதற்குண்டாகிய கணக்குகளையுங் கொடுக்கும்படி பெற்றுக்கொண்டு வரக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டு கடிதமொன்றெழுதி அதற்குமுத்திரையிட்டு சீல்செய்து கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டுஅத்தூதர்கள் அஸ்தினுபுரத்தைவிட்டு வாயுவேக மனோவேகமாகச்சென்று மதுராநகரத்தை யடைந்து சூரதாசரை கண்டு வணங்கி அஸ்தினுபுரத்தினில் அக்பர் பாதுஷாவிடம் நடந்தசெய்தியை யெல்லாந் தெரியப்படுத்து அரசன்கொடுத்த சிட்டையுங்கொடுத்து ஐயாபரமசாதுவே நாங்கள் சீக்கிரம் அஸ்தினுபுரத்திற்குப் போகவேண்டும் வசூலாயிருக்குங் கிஸ்திதொகைமுழுமையும் அதின்கணக்கையுந் தயவுசெய்து விரைவாகக் கொடுக்கவேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள் அதற்கந்த சூரதாசர்சந்துஷ்டியடைந்து அரசனனுப்பிய சிட்டைப்பிரித்து வாசித்து அதில் வரைந்திருக்குஞ் செய்திகளை யுணர்ந்துக் கொண்டு தூதர்களைநோக்கி அப்பா தூதர்களே நமதரசனுக்கு மெத்தவும் விலையுயர்ததாகியும் மேலானபொருளாகியும் விளங்கப்பட்ட அனேக ஆபரணங்களை பாதுஷா அவர்களுக்கு அனுப்பும்பக்ஷத்தில் அதுகளைகண்டு மெத்த சந்தோஷப்படுவார் அன்றியும் யான் அவருக்கு செலுத்த வேண்டியகிஸ்தி தொகை எண்பத்திரண்டு லக்ஷம் ரூபாய் அரசனுக்காக நான்வாங்கியிருக்கும் ஆபரணங்களின்மதிப்பு ஒருகோடியும் அறுபத்திநான்குலட்சம்ரூபாய் பொருமானதாகி யிருக்கும் என்று அவர்களுக்கு திருப்தியுண்டாகும்படி சொல்லி அவிடம்விட்டு அந்தசூரதாசர் அந்தப்புரத்தை யடைந்து மனைவியுடன் கலந்துபேசி இரண்டு பெட்டிகள் நிரைய கற்களைப்போட்டு நிரப்பி யொருபத்திரிகை யெழுதி அதில்வைத்து அப்பெட்டிகளைப் பூட்டி முத்திரைவைத்து அப்பெட்டிகளை யெடுப்பித்துக் கொண்டுவந்து தூதர்கள்வசம் ஒப்புக்கொடுத்து அவர்களுக்குப்பலவாறு உபசரித்துசாலுவை வேஷ்டிகளை யீந்து அந்த சூரதாசர் அன்றிரவே அவிடம்விட்டுக் காட்டிற்குச் சென்றார்.

இந்தப்படியந்த சூரதாசர் தந்தபெட்டிகளிரண்டையும் அரசனுடைய தூதர்கள் அன்றிரவெல்லாம் வெகு பத்திரமாய் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்து உதையத்தி லெழுந்து சூரதாசரைத் தேடிக்காணாமல் ஒகோ அவர் சந்தடிசெய்யாமல் யாத்திரை செய்யும்பொருட்டுபோயினாரெனக்கருதி அத்தூதர்கள் பெட்டிக ளிரண்டையும் பத்திரமாக யெடுத்துக்கொண்டு மதுராநகரத்தை விடுத்து நடந்துச் சிலநாளில் அஸ்தினுபுரத்தையடுத்து அரசன் கொலுக்கூடத்தின் முன்பாக வைத்து சூரதாசர்

Koviloor Digital Library

சொல்லிய செய்திகளைப் புகன்று வணங்கினர்கள் அப்போதரசன் பெட்டிகளிரண்டையும் அசைத்து பார்த்து பெரும்பாரமா யிருப்பதைக்கண்டு மெத்த சந்துஷ்டியடைந்திருக்க அப்போது தூதர்கள்பாதுஷாவைநோக்கி எங்களையாண்டு ரக்ஷிக்கும் பிரபுவே அந்தசூரதாசரைக் கேவலமாக யெண்ணவேண்டாம் நற்குணங்களெல்லாந் திரண்டோருருவாகியும் தானதருமங்களிற் சிறந்தவராகியும் சாதுக்களை! யாராதிப்பவராகியும சதாகாலமும் ஸ்ரீஹரிநாமங்களைப் பாராயணஞ்செய்யுமவராகியும்விளங்கப்பட்ட பரமசாதுவென்று கருதக்கடவீர் அன்றியும் அவருடைய பெருமையுங் கீர்த்தியும் அத்தலத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை சேவித்து வந்தவர்களை விசாரித்தால் தங்களுக்குத்தெரியவரும் மேலும் தங்களுக்குச் சேரவேண்டி கிஸ்திதொகைக் கிரண்டுபங்குமதிப்பும் அருமையாகியும் மேலாகியும் விளங்கும் ஆபரணங்களை இப்பெட்டிகளி லடக்கஞ்செய்து எங்கள்வசம்ஒப்புக்கொடுத்து அன்றிரவே எங்களிடஞ் சொல்லாமலும் யாத்திரைசெய்யப் போய்விட்டார் எனக்கேட்டந்தஅக்பர்பாதுஷா அதிசயித்து உடனே மந்திரியை வரவழைத்து அவனைக்கொண்டு பெட்டிகளைத் திறந்து பார்க்கிறபோது அதுகள்நிறையக் கருங்கல் பொடிகளே இருக்கக்கண்டு அதுகளுடன் சீட்டொன்றிருக்க அதனையெடுத்து ராயசனிடங் கொடுத்து வாசிக்கச்சொல்ல அந்த ராயசனுஞ் சீட்டைவாங்கி படிக்கப் பிரயத்தினப் பட்டு அதில் வரைந்திருப்பதை யரசனைநோக்கிசொல்லத்தொடங்கிக் கேளும் எமதரசே சூரதாசர் நமக்குச்செலுத்தவேண்டி எண்பத்திரண்டுலக்ஷம் ரூபாய்களையும் அதிதியப்பாகதி சாதுக்கள் ஏழைப்பரதேசிகள் முதலானோருக்கும் அன்னம் வஸ்திரம் ஆபரணம் .அவர்கள் வசிப்பதற்கு மடம் முதலனேக கைங்கரியங்களில் விரயப்படுத்தி மேலானபுண்ணியம் நமக்கிவ்வுலகத்தினி லுண்டாகச்செய்து நாமினி இம்மதுராநகரத்தினி லிருப்பமேயாகில் அரசனால் தண்டனைக்குட் படவேண்டியதாக விருக்கும்மென்று ஆலோசித்து மதுராநகரத்தை விடுத்து யாத்திரைசெய்யும் பொருட்டுச் சென்றதாகவிருக்கின்றதெனக்கேட்டு அந்தப்பாதுஷா சூரதாசர் தன்பொருளெல்லாம் சாதுக்களுக்கு வினியோகப்படுத்தி தனக்கு மேலானபுண்ணிய முண்டாகச் செய்ததற்கு மெத்தசந்துஷ்டியடைந்துடனேயந்தசூரதாசர் நாட்டைவிட்டுப் பராரியாய் போனதற்கு மிகவும் விசனப்பட்டுகொண்டு சற்றுநேரமிருந்து தனக்குத் தானேதேரி சூரதாசர்மீது முன்னம்வந்து கோள்சொல்லிய மனிதனைவரவழைத்து அவனுக்குத்தக்க சிக்ஷைவிதித்து அடாபாதகா உத்தமராகிய சூரதாசர்மீது பொருமை கொண்டு அவர்மீது கோள்சொல்ல எனக்குச் சினமுண்டாக செய்த குற்றத்திற்கு உனக்கிது சிக்ஷையென்று சொல்லி மந்திரியை நோக்கி ஓமதிமந்திரி விரைவினிலந்த சூரதாசரை வரவழைத்து முன்போல மதுராநகரத்திற்கு அதிபதியாக அனுப்பவேணு மென்ற அரசனுடைய மொழிகளுக்கு யாவரும் அந்தப்படி. செய்விப்பதே மெத்தநலமென்று சொல்லி சம்மதித்தனர் உடனே மந்திரியானவர் விஷ்ணுத்தலங்க ளெங்கெங் கிருக்கின்றதோ அந்தஸ்தலங்களுக் கெல்லாம் சீட்டுகளெழுதி விடுத்தார் சூரதாசர் தனக்குகிடைத்த சீட்டைப்பிரித்து வாசித்து அதில் வரைந்திருக்குஞ் செய்தியையுணர்ந்து பயமற்று வெகுதீரராகி ,ழையபடி மதுராநகரத்தை யடைந்து சந்நிதிக்குள்சென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை சேவித்து தன்னை மறந்து பலவாறுபுகழ்ந்து ஓ ஜெகதீசா நினது கிருபாகடாக்ஷம் தாருமென்றுன்னி அரசனுக்கென்மீது கோபமுண்டாகாமல் சந்தோஷமுண்டாகச் செய்த விந்தையை என்னென்று புகழுவேன் என்றுதுதிசெய்து சந்நிதியைவிடுத்து புறப்பட்டு நடந்து அஸ்தினபுரத்தை யடைந்து பாதுஷாவைக்கண்டு பணிந்துநிற்கப் பாதுஷா சூரதாசரைக் கண்டமாத்திரத்தில் சிங்காதனத்தை விடுத்துக் கீழேகுதித்து ஓடோடியும்வந்து தன்னிருகரங்களினாலும் அவரைச்சேர்த்து ஆலிங்கனஞ் செய்துக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் உத்தமராகிய சூரதாசரே எனக்கு நின் சங்கத்தினால் மெத்த புண்ணிய முண்டாயிற்று என்னுடைய பொருளை நல்லோர்களுக்கு வினியோகப் படுத்தி கொடுத்தாய் இவ்வுலகினில் நின்னைப்போல புண்ணிய புருடர்களை யான்கண்டதில்லை ஆகையால் ஓபரமபாகவத சிகாமணியே முன்போலத் தாங்கள் மதுராநகரத்தைப் பாலித்துக்கொண்டுமிருந்து அங்கு வசூலாகுங் கிஸ்திதொகையைக் கொண்டு சாதுக்களைப் பூசித்தும் பகவத்பக்தர்களுக்கும் ஏழைப்பரதேசிகளுக்குந் தானதருமங்களைச் செய்துக்கொண்டும் ஸ்ரீஹரியின் தொண்டர்கள் சேவை செய்துகொண்டு இருமெனக் கேட்டந்த சூரதாசர் அரசனிடத்தில் சிநேகபாவமாகி மெத்த சந்துஷ்டி யடைந்திருந்தார் அப்போது பாதுஷா அந்த மதுராநகரத்தை சூரதாசர் பேருக்கெழுதி தன்னுடைய மொகர் செய்துங்கொடுக்க அந்தசீட்டை சூரதாசர் கைக்கொண்டு பாதுஷாவினிடம் விடைபெற்று மதுராநகரத்தை நாடிச்சென்று அங்கு முன்போலப் பிரபுவாகி இருந்துக்கொண்டு பயமின்றி பக்தஜெனங்களுக்கு விசேஷப்பிரசாத மளித்துக்கொண்டும் இன்னுமவர்கள் கோரும் பொருள்களெதுவேனும் அளித்து அவர்களுக்கு சந்துஷ்டி யுண்டாகும்படிச் செய்தும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்துமாவினது மங்களரூபத்தை ஹிருதய கமலத்

Koviloor Digital Library

தினில் சதாகாலமும் நிருத்தி அவருடைய திருநாமங்களை இடைவிடாமல் பஜனைசெய்தும் அந்தஹரியின்மீது சுயமாகக் கீர்த்தனைகளைப்பாடியுங் காலத்தை நடத்திக்கொண்டு மிருக்கச் சிலதுஷ்டர்கள் சூரதாசர் சுயமாகச் செய்த கவிகளைச் சரியல்லவென்று நிந்தனை செய்யக்கேட்டு அந்தசூரதாசர் உண்மையானமனதினில் அவர்கள் சொல்லிய குற்றங்களை பாராட்டாமல்மேலுமேலும் ஸ்ரீஹரி கீர்த்தனைகளைச் சுயமாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறபோது ஒருசாதுவானவர் சூரதாசர்செய்த நூதன கவிகளைப் பரிசோதிக்கவெண்ணி மாதவனுடைய சந்நிதியின்முன்னம் நின்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தார் அப்போது சூரதாசர் ஹரியை தெரிசனஞ்செய்யும்பொருட்டு சந்நிதியைநோக்கி வரக்கண்டு அந்தச் சாதுவானவர் பாதக்குரடுகளை யவர்கையில் கொடுத்தார்சூரதாசர் அந்தசாதுவைநோக்கி ஐயா பரமசாதுவே அடியேன்ஸ்ரீஹரியை தெரிசித்துவரும் பரியந்தம் சிரமமடையாமல் பாதக்குரடுகளை வைத்துக்கொண்டு இவ்விடத்தைவிட்டு எங்கும்போகாமல் வெளியிலிரும் ஒருக்ஷணப் பொழுதுக்குள் வருகிறேனென்றுசொல்லி சிவிகையை விட்டிறங்கி அந்தசூரதாசர் மெத்த சம்பிரமது மிகுந்து அந்தசாதுவின் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு யிருக்கையில் அந்தச்சாதுவானவர் இப்படிப்பட்ட சாந்தகுணமும் சேவையும் நமக்கெப்போது கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க அத்ததியினில் சூரதாசர்போயிகளை நோக்கிச் சிவிகையை வீட்டிற்குக் கொண்டுபோகும்படி சொல்ல அவர்களும் அந்தப்படியே சிவிகையை சுமந்து கொண்டுபோய் வீட்டினிற் சேர்த்துத் தங்கடங்கள் வீட்டையடைந்தார்கள் அப்போது சூரதாசர் கோயிலின்முன்னம் நின்றிருக்கச் சாதுவானவர் சூரதாசரை சோதிக்க வெண்ணங் கொண்டிருக்கையில் சமீபத்திலிருந்தும் வேறொரு சூரதாசர் ஸ்ரீஹரிபஜனை செய்துக்கொண்டு காலைமுதல் ராத்திரிவரைக்கும் பூசைசெய்து பொழுதுபோக்கிக் கொண்டிருந்தமையால் அந்தச்சாதுவானவர் இன்னமும் சூரதாசர் வாக்காணுமேயென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அப்போது சூரதாசர் சந்நிதியைவிட்டு வெளியில்வந்து சாதுவைக் கண்டு பாதக்குரடைச் சாதுவின்முன்னம் வைத்தார் அதைக் கண்டு சாதுவானவர் மெத்தசந்தோஷித்து சூரதாசர் சிரத்தின்மீது தன்கரத்தைவைத்துச் சுகத்துடனிருக்கக்கடவாயென்று ஆசிகூறி சாதுக்கள்சேவை செய்வதில் உன்னைப்போல இவ்வுலகினில் செய்தவர்களை யான் கண்டதில்லை எல்லாருமுன்னை சாதுசேவை செய்யுமவரென்று சொல்லியவார்த்தை உண்மையாயிற்று இதனால் உனக்குமெத்த கீர்த்தி யுண்டாயிற்று யானுமுன்னைப் பரிக்ஷைசெய்ய வந்தவனுக்கும் ரூபில் உன்னுடைய குணங்களையும் கைங்கரிய விசேஷத்தையுங் கண்டுகொண்டேன் ஓ பரமசாதுக்கள் சேவைசெய்வதில் மிகுப்பிரியமுடைய சூரதாசரே உம்மைப்பலவாறு யான்சோதனை செய்தேன் அந்தவபசாரங்களை யெல்லாஞ் க்ஷமித்துக் கொள்ளும் பரமபக்தராகிய நீயும் பகவானுடைய திருவடிகளை யடைவா யென்றுசொல்லி அச்சாதுவானவர் இஷ்டப்படிக்குச் சென்றார்.

இந்தப்படி யந்தசாதுவானவர் சொல்லிப் போயின நல்வார்த்தைகளைக் கேட்டு அந்தச்சூரதாசர் அநுதாபமடைந்து பக்தியுடன் தனக்கு பின்னிட்டு சாதுக்களுக்கு வினியோகப்படும் பொருட்டு சம்பத்துகளைப் பங்கிட்டுவைத்து யாதொரு கஷ்டமுமின்றிப்பிரியமதிகரித்து ஞானபக்தி வைராக்கியங்கள் விசேஷித்து ஸ்ரீஹரியை பாடியாடி வெகுகாலமிருந்து ஸ்ரீஹரியின் அபாரமான கிருபையைப்பெற்று என்றுமழியாத பரமபதசாம்பிராச்சிய பதவி யடைந்தனர்.

வாழி விருத்தம்.

சாரமென்றுப்பூவுலகில் சாதுசேவைசெய்தோன்வாழி
மாரனைப்பெற்றமாதவனை மனதிலென்றுந்துதிப்போன்வாழி
காரணவஸ்துவின்கிருபைக் கனமாகப்பெற்றோன்வாழி
சூரதாசர்சரணமலர் சுகமுடனென்றும்வாழி.

விட்டலதேவாயநமஃ

சூரமநுமோஹனர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்:

ஸ்ரீமத் கணேசநாதர் சரித்திரம்.

துதி விருத்தம்.

குணாதிகள்யாவுமொன்றாய்க் கூடியேகுருவாய்த்தோன்றிப்
பணாதிகளாயிரங்கொண்டப் பாம்பணைத்துயின்றசோதி
குணானுபவஞ்செய்துநாளுநங் கோமான்றன்னருளைப்பெற்றுக்
கணேசநாதர்திவ்ய கழற்பணிந்துய்குவோமே.

கதையின் வரலாறு.

பார்க்கவியின் கடாக்ஷம் பொருந்தின சாரசயுஞ்ஜவியெனுங் கிராமத்தினில் வசிப்பவர் சாதுக்களைத்தேடி தெரிசிப்பவர் ஏழைபரதேசிகளை யாதரிப்பவர் பகவத்குணானுபவத்தினில் மெத்தபிரியங் கொண்டவர் பகவானை ஹிருதயத்தினில் கண்டவர் நாம அமிர்தத்தையுண்டவர் ஞானபக்தி வைராக்கியத்தினிற் சிறந்தவர் ஆசாபாசத்தைத் துறந்தவர் பகவத் பக்தர்களிடத்தினில் விருப்பமும் துஷ்டர்கள்விஷயத்தில் வெறுப்பும் சகலசம்பத்துகளிடத்திலும் ஆசையற்றவர் துறவரத்தை யடுத்தவர் கணேசநாதரெனும் பேர்படைத்தவர் பகற்காலமெல்லாங் காடே கெதியாகச் சஞ்சரிப்பவர் நாட்டினில் வசிக்க மனமில்லாதவர் இரவினில் நாட்டையடைந்துப்பிட்சைவாங்கி புசித்து பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகளைப் பாடியாடி மெய்மறந்து திண்ணைகளின்மீதுபடுத்து இரவைப் போக்கிச் சூரியோதயத்துக்கு முன்னமெழுந்து நாட்டைவிடுத்து காட்டை யடைவார் இந்தப்படிக்கி யவர் நாள்தோறும் நாட்டைவிடுத்துக் காட்டை யடைந்து பகற்காலத்தை யெல்லாம்போக்கி இரவு வந்தவுடனே கிராமத்தை யடைவார்.

இவ்வாறு கணேசநாதர் தைலதாராவிச்சினத்தை போலப் பகவானை இடைவிடாமல் துதிசெய்துக்கொண்டே எந்தகோரிக்கையுமின்றித் தனசம்பத்தினால் டம்பமில்லாமல் லௌகிகத்தை விடுத்து வைதிகத்தையடுத்து எப்போதும் ஸ்ரீஹரியை மனதினில் தியானித்தும் மதுரமான கவிகளைச் செய்துக்கொண்டும் இருந்துஒருநாள் இந்த கணேசநாதர் பண்டரிப் புரத்திற்குவந்து சொல்லவும் புகழவும் அரிதாகிய ஸ்ரீஹரிபஜனை செய்துகொண்டிருக்க அவிடத்திற்கு சிவாஜிமகாராஜன்நால்வகைச்சேனைகளுடன் வந்து கணேசநாதர் செய்யும் ஸ்ரீஹரி கீர்த்தனங்களை கேட்டுக்கொண்டிருந்து அவ்வரசனும் பலஜெனங்களும கணேசநாதர் பக்திக்கு ஆனந்தித்து தங்களை மறந்திருந்து உடனேதெளிந்து கணேசநாதரை மெத்த புகழ்ந்துக் கொண்டாடினார்கள் அப்போது சிவாஜிமகாராஜன் தான்படுத்துக் கொள்ளுவதற்குத் தக்க நூதனகட்டிலொன்று செய்துமுடித்தார் அந்த நூதனமான கட்டிலின்மீது கணேசநாதரைப் படுக்கவைத்துப் பின்பு தான் அக்கட்டிலின்மீது படுக்கவேணுமென்றுலோசித்து வெகுவினய பக்தியுடன் அவ்வரசன் கணேசநாதர் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்துநின்று இருகரங்களையுங் குவித்துக்கொண்டு ஓசுவாமி தேவரீர் ஒருநாளைக்கு எமது அந்தப்புரத்தினில் வந்திருந்து அடியேனைப் புனிதனாகச் செய்ய வேணுமென்று மெத்தவும் வேண்டிக்கொண்டார் அதற்கந்த கணேசநாதர் அரசன் பணிவாகச் சொல்லும் வசனங்கேட்டு மெத்த சந்துஷ்டராகி அரசனைநோக்கி ஓ வேந்தனே உம்முடைய இஷ்டப்படிக்கி நினது அந்தப்புரத்திற்கு யான்வந்து ஒருநாள்தங்கியிருந்து போகிறேனென்று விடையளிக்கக் கேட்டந்த அரசன் சந்தோஷசித்தனாகி உடனேயந்த கணேச நாதரைச் சிவிகையின் மீதேத்திக்கொண்டு சகல பரிவாரங்களும் தன்னைச் சூழ்ந்துவர நடந்துத் தன் பட்டணத்தை யடைந்து கணேசநாதரைச் சிவிகையினின்றும் இரக்கி அரண்மனை யந்தப்புரத்திற் கழைத்துச் சென்றுத் தக்க ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருக்கச்செய்து அர்க்கியம் பாத்தியம் ஆசமனம் முதலான சோடசோப சாரங்களினால் தூபதீப நைவேத்தியங்களினாலும் அவரை மனங்களிக்க உபசரித்து ஓ சுவாமி இன்றல்லவோ அடியேன் பவக்கடலைக் கடந்தவனாகினேன் தேவரீர் திருவடித் தாமரைகட்குகந்த தொண்டனாகினேன் இனியெனக்கு வேண்டிய பொருளொன்றுண்டோ எப்போது தேவரீர் அடியேனுடைய அந்தப்புரத்திற் கெழுந்தருளினீரோ அப்போதே யாவத்துமான பொருளையும் அடைந்தனாகினேனென்று

கணேசநாதரை வெகுவாகப் புகழ்ந்து பகற்பொழுதெல்
லாம் கணேசநாதருடன் நன்மார்க்கங்களைக் கேட்டான
ந்தித்து கொண்டிருந்து இரவுவந்தவுடன் அவருக்குவே
ண்டியப் பிரசாத முதலானதுகளைத் தருவித்துப் புசிக்
கச்செய்து நூதனமாகச் செய்திருக்குங் கட்டிலுக்கு
திண்டு மெத்தை முதலானதுகளும் போட்டு ஓ சுவாமி
இதின்மீது சயனித்துக் கொள்ளுமென்று வேண்டிகொ
ள்ள அந்த கணேசநாதர் ஓ வேந்தனே உமதிஷ்டப்படி
யானிந்தக் கட்டிலின்மீது படுத்து நித்திரைசெய்கிறேன்
நீர்போய் உமது காரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டுகாலை
யிலிங்குவந்து போமென்று நேமிக்க அதற்கந்த அரசன்
மகாபாக்கியமென்று அவ்விடத்தைவிட்டுத் தன்படுக்கை
யரையை யடைந்துப் பஞ்சணையின்மீது படுத்து நித்திரை
செய்துகொண்டிருந்தார் இங்கேகணேசநாதர் அரசன்
போயினபின்பு தனக்கு படுக்கை யமைத்திருக்கும் கட்
டிலைப்பார்த்து வெகு துக்கமடைந்து அக்கட்டிலின்மீது
சிறுசிறு துருக்கற்களைப் பொருக்கிவந்துபரப்பி அதற்கு
மேல் தான்படுத்து பகவத்குணானுபவ ஆனந்தத்திற்
சொக்கிகொண்டிருந்தார் அங்கே அரசன் அதிகாலையி
லெழுந்து ஸ்னானநுஷ்டானம் முடித்துக்கொண்டுவிரை
ந்து கணேசநாதர் படுக்கை யறைக்குட்சென்று பார்க்க
அப்பஞ்சணையின்மீது கற்களைப் பரப்பி அதன்மீது அந்
தக் கணேசநாதர் சயனித்திருப்பதை பார்த்து மெத்த
மனம்புழுங்கி அந்தகணேசநாதரைப் பணிந்து ஓசுவாமி
இதென்ன பஞ்சணையின்மீது கல்லுங்கரடுமாக விருக்கி
ன்றதே இதெப்படிவந்தது அதைதெரியச் சொல்லவே
ணும் சுவாமி யென்றுபணிய அதற்கந்த கணேசநாதர்
அரசனைநோக்கி சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளும் அரசனே இப்பஞ்சணையின்மீது படுத்துக்
கொண்டிருந்தால் அதிகநித்திரை யுண்டாவதுடன்புத்தி
சபலத்தையடைந்து விஷயாந்திரத்தினில்பிரவேசிக்கும்
படி செய்விக்கும் எப்போது விஷயாந்திரத்தினில் புத்தி
பிரவேசித்ததோ அப்போதே பகவத் குணானுபவஞ்செ
ய்யும் மனமானது கெட்டு ஞானசூனியமாகி ஜெனன
மரணக்கடலில் விழுந்து வெகுதுக்கங்களை யனுபவிக்கும்
படியாக நேரிடும் ஆகையால்யான் இக்கற்களையும்பரப்பி
படுத்துக்கொண்டிருந்தது எதுக்காகவென்றால் உமது
மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்யும்பொருட்டு யானிந்தக்
கட்டிலின்மீது சயனித்தேனேயன்றி யான்சுகமாக நித்
திரை செய்யவேண்டு மென்றுக்கருதி இக்கட்டிலின்மீது
படுத்தவனல்ல அன்றியும் சாதுக்களுக்கு சுகங்கொடுத்
தால் உடனே துக்கமானது சம்பவிக்கும் அதெப்படியெ
னில் சொறிவியாதி யுண்டாயினவனுக்கு சொறிந்துக்
கொள்ளு மப்போதே சுகமாகவிருக்கும் சொறிவதை
நிறுத்தினால் உடனே அவன் துக்கத்தையடைவன் அது
போல எனக்கும் விஷயபோகங்கள் மெத்தப் பயமாகி
யிருக்கும் ஆகையால் இது என்னுடைய நடவடிக்கை
யாகும் என்றுசொல்ல அந்தவரசன்கேட்டு அநுதாபத்
துடன் யாவற்றிலும் விரக்தியடைந்து அதுமுதற்கொ
ண்டு பஞ்சணையின்மீது சயனிப்பதை விடுத்து எப்போ
தும் சாதுக்களுடன்கூடி அவர்களுக்குத் தொண்டுகள்
புரிந்துக்கொண்டு மிருந்தனர் கணேசநாதரோ வெனில்
அநுதினமும் ஆரணியத்தில் வசித்துக் கொண்டிருக்க
அனேகநரற்கள் அவருடைய கீர்த்தியையும் மகத்துவங்
களையும் கேட்டு அவ்விடத்திற்குச்சென்று அவருக்குத்
தொண்டுகள்புரிந்து உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு அவ
ரை நிமைப்பொழுதும் விட்டுப்பிரியாமல் அவர்கள் அக்
காட்டினில் கணேசநாதர் பின்தொடர்ந்துக் கொண்டே
யிருந்தனர்கள் அவர்களில் துராசாரத்தையுடைய மனி
தர்களும் கணேசநாதருடைய கரங்கள் சிரத்தினில் வை
க்கப்பட்ட விசேஷத்தினால் நிராசையுடையவர்க ளாகி
யும் க்ஞானபக்தி வைராக்கியத்தினால் சிறந்தவர்களாகி
யிருந்தனர்கள் இப்படிக்கிந்த கணேசநாதர் முன்னூத்தி
யறுபதுபேர்களைச் சிஷர்களாகக் கொண் டிருந்தனர்
அதையங்கு வசித்துக் கொண்டிருக்கும் துஷ்டர்கள்
கண்டு இதுயிந்த கணேசநாதருடைய மாயாஜால மென
க்கருதி சம்சாரத்தினி லிருந்த இவர்களை இந்தகணேச
நாதர் மாயாஜாலத்தினால் மயக்கித் தன்னைப்போலக்
காடேகெதியாக இவர்களைச் செய்துவிட்டனரே ஒருப்
பிராணியைக் கொன்றால்தானே கொலைபாதகம் நாட்டி
னில் சுகமாக சம்சாரத்திலிருந்து ஜீவனஞ் செய்துகொ
ண்டிருந்தவர்களை காட்டினில் வரவழைத்துக் கொண்டு
அவர்கள் சம்சாரத்தை அலையவிட்ட இவர்கொலைபாதக
ரல்லவாவென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்து ஒருநாள்
இவர்கள் யாவருங் கூடிக்கொண்டு கணேசநாதர்வசிக்கு
காட்டிற்குச் சென்று அவரைக் கண்டார்கள் கணேசநா
தரும் அந்ததுஷ்டர்களை நோக்கிச் சில நீதிவசனங்கள்
சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுங்கள் பிராணிகளே ஒருமனிதன் எங்கேசெ
ன்றாலும் அவனுடைய நிழலும் அவனைத் தொடர்ந்து
செல்லுமே அதுபோல துஷ்டன்செய்கிற கொடுமை
யான செய்கைகளெல்லாம் ஒருக்காலும் அவனைவிட்டு
நீங்காமலும் எப்போதும் அவனைத் தொடர்ந்துகொண்
டேயிருக்கிறது அக்கினியைக் கையினிலெடுப்பவனுக்கு
வேறு தண்டனைகூட வேணுமோ அந்தஅக்கினியே அவ
னுக்கு தண்டனையாயிருக்குமல்லவா அப்படியேபாவஞ்
செய்கிறவனுக்கு அப்பாவமே தண்டனையா யிருக்கின்
றது அப்பாவத்தினால் தண்டிக்கப்பட்ட மனசாக்ஷியின்

Koviloor Digital Library

வேதனையும் இருதயத்தின் சஞ்சலமும் பயமும் அந்த
துஷ்டனுக்கு சகிக்கக்கூடாது தண்டனையாக விருக்கின்
றது கணநேரத்தின் இன்பம் வெகுகாலத்திற்குத் துன்ப
மாகவும் கணநேரத்தில் இன்பமானது என்றென்றை
க்குமுள்ள துன்பமாகவும் இருதயத்தினில் மாறுகின்ற
தே ஆகையால் உங்கள்மனதை பாவத்துக் கிடமாகிய
துர்விஷயத்தினிற் பிரவேசிக்கச் செய்வீர்களானால் அது
உங்களுக்கு விரோதமாய் சத்துருவைப்போல வாதுக்
கும் நிற்கும் அன்னியிலும் இம்மையிலும்மறுமையிலும
அதைப்பற்றருக்க துக்கங்களால் ஆகமாட்டாது ஆகை
யால் உங்களுக்கு இப்போது மெத்த இன்பந்தருகிறதெ
ன்று நினைத்து மிகுந்த ஆசையோடே செய்கிறபாவங்க
ளெல்லாம் சீக்கிரகாலத்துக்குள் அப்பாவமானது உங்க
ளுக்குக் கேடாய்முடியும் வேறொருவனல்ல நீங்களேஉங்
கள் பாவங்களின் வேதனையான தண்டனைகளை யடை
வீர்கள்நீங்கள்யாவரும் அப்பாவங்களை அற்பமாக நினை
த்து மிகுந்த உல்லாசத்தோடே நிறைவேற்றி வருகிற
உங்கள்பொய்யும் புலையும் கோபமுங் கொலையும் குடி
யும் வெறியும் விபசாரமும் வேசித்தனமும் திருட்டும்
புரட்டுமாகிய பாவங்களுக்கெல்லாம் தக்கதண்டனைகள்
உங்களுக்குண்டாகுமே அப்போது உங்கள்நிலமை என்
னமாயிருக்கும் உருட்டும் புரட்டும் ஒடுக்கம் சிரட்டை
என்று அறிந்துக்கொள்ளுங்கள் அன்றியும் நீங்கள் ரகசி
யமாகச் செய்யும் பாவங்கள் சிலசமயங்களில் மனிதர்க
ளுக்கு முன்பாக வெளியாகும் பொழுது உங்களுக்கு
எத்தனையோ பயமும் வெட்கமும் உண்டாகின்றதுபின்
னும் நீங்கள் இப்பொழுது உங்கள்மனதைத் திருத்துவ
தையும் உத்தமமான நீதிசாஸ்திர விசாரணைகளையும சா
துசங்கத்தின் பழக்கத்தையும் அசட்டைசெய்துக் கோ
லாகலமாய் எமனுடைய பயமற்று நடப்பீர்களேயாகில்
மேல்வரும் எமதூதர்கள் கோபத்திற்கு எப்படி தப்பித்
துக்கொண்டு போவீர்கள் அன்றியுங் காமத்துக்குஇடங்
கொடுத்துத் தேவேந்திரன் தன்தேகமெல்லாம் புண்பட்
டுக் கெட்டான் சீதைமேலிச்சை கொண்டு ராவணன்
தன்புத்திரரையும்ஜீவனையும் இராஜரீகத்தையும் இழக்க
வில்லையா கோபத்திற் கிடங்கொடுத்து சிவனும்பிரமஅத்
திபிடித்து அலையவில்லையா இப்படியிருக்க நீங்கள் துஷ்
டகாரியங்களைச் செய்திருந்தும் வப்படிஎமனுடையதண்
டனைக்குத் தப்பிபோவீர்கள் பின்னும் இக்காலத்திலும்
எத்தனைபேர்கள் கோபத்திற் கிடங்கொடுத்துக் கொலை
களத்தை யடைகிறார்கள் எத்தனையோ பேர்கள் காமத்
திற் கிடங்கொடுத்து உடல் எலும்பாகும்படித் திரிந்து
குஷ்டவியாதிதொடர்ந்து மெத்தக் கஷ்டப்படுகிறார்கள்
எத்தனையோபேர்கள் குடிவெறிக்கு ஆசித்து கனப்பொ
ருளைப் போக்கடித்து உடுக்கத்துணியுங்குடிக்ககஞ்சியும்
படுக்கப் பாயுமில்லாமல் மெத்தக் கஷ்டப் படுகிறார்கள்
அன்றியும் ஒருவன்செய்த பாவபுண்ணியங்கள் அவனை
தொடர்ந்துக்கொண்டே யிருக்கும் அதெப்படியெனில்
உங்கள் வீடுவாசல்கள் உங்களைவிட்டுப்பிரியும் உங்களைப்
பெற்றார் சுற்றத்தார் உங்களைவிட்டுப்பிரிவார்கள் உங்கள்
மனைவிமக்கள் உங்களைவிட்டுப்பிரிவார்கள் உங்கள் சரீரங்
களும் உங்களாத்துமாவை விட்டுபிரியும் ஆனால் உங்கள்
பாவங்கள்உங்கள் ஆத்துமாவைவிட்டுபிரியமாட்டாது ஆ
கையால் அப்பாவத்தைமுன்னிட்டு எமதூதர்களுங்களை
பிடித்துக்கொண்டுபோய் எமனிடத்தில்விட அவன்விசா
ரணைசெய்து தீர்ப்பு கொடுக்கும்போது அனேகர்க்கு
முன்னம் உங்களுக்கு வெட்கத்தையும்பயத்தையும்உண்
டாக்கி உங்களை நரகத்திலேதள்ளி நித்திய வேதனையும்
வாதனையும் அனுபவிக்கும்படிச் செய்யும் அன்றியும்நீங்
கள் உங்கள்பாவங்களை நினைக்கநினைக்க இரவும்பகலும்
தூக்கமிராது துக்கமே யொழியாதொரு சந்தோஷமும்
உங்களுக்கு அங்குகிடையாது ஆகையால் இன்றுடன்
உங்கள் துன்மார்க்க சேஷ்டைகளைவிடுத்து பரமாசானை
யடுத்து காமாதிவிஷய போகங்களைத் தடுத்து எம்பெரு
மானுடைய பதவியை யடையுங்களென்று சொல்லிய
கணேசநாதருடைய நீதிவசனங்களைக் கேட்டந்த துஷ்
டர்கள் ஒகோ நாமிங்குவந்த காரணத்தை இவரெப்படி
யோ தெரிந்துக்கொண்டு நம்மைக்கண்ட மாத்திரத்தில்
நல்விஷயங்களையோதி நம்மையும் வசப்படுத்திக்கொள்ள
வெண்ணினார் இதிருக்கட்டும் இவர்முன்னூற்றியறுபது
பேர்களுக்கு உபதேசஞ்செய்து சீஷர்களாக சேர்த்துக்
கொண்டிருக்கின்றாரே இத்தனைபேர்களில் யாரேனுமொ
ருவர் அந்த பரமாத்துமனைக்கண்டு தெரிசித்திருக்கவே
னுமே ஒருவரையுங் காணோமே இவரிடத்திலுபதேசம்
பெற்றுக்கொண்ட இத்தனைபேர்களும் நமக்காகிலும்
பிரசாத மூர்த்திகளாக விருக்கின்றார்களே அன்றிஒருவ
ரேனும் சுசி ஆசாரத்திலும் ஆசானுக்குத் தொண்டுசெ
ய்வதிலும் ஆசான் பக்தியிலும் சிறந்தப்பிராணி யொரு
வனையுங் காணோமே அப்படிக்கியாரேனுமிருந்தால்இந்த
ஆசான்மெத்தவும் மகுத்துவமுடையவறென்றுணர்ந்து
நாமும் இவரிடத்தினில் உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள
லாம் என்று அத்துஷ்டர்கள் ஒருவருக்கொருவர்பேசிக்
கொண்டிருக்கையில் அந்த கணேசநாதர் தன்னுடைய
சீஷர்களையழைத்து இதோவந்திருக்கும் இவர்கள் யாவ
ருக்கும் தெளிவுண்டாகும்படி க்ஞானோபதேசஞ் செய்
விக்க வேணுமென்று சொல்லியதை அந்ததுஷ்டர்கள்
கேட்டு கணேசநாதரை நோக்கி ஓசுவாமி தங்களுடைய
தெரிசனத்தினாலும் உபதேசத்தினாலும் அனேகம் பிர
ஜைகளுக்குச் சம்சாரத்தினில் விரக்தியும் தங்கள் திரு
வடிகளில் பக்தியும் உண்டாயினபடியால் அவர்கள் சம்
சாரங்களுக்கு மெத்தக்கஷ்டம் நேரிட்டு வயிற்றுக்குப்

Koviloor Digital Library

பிரசாதமில்லாமல் மெத்த சங்கடப்படுகிறார்கள் அன்றியும் அந்தபெண்கள் தங்களைமிகவுந் தூஷிக்கின்றார்கள் ஆகையால் அதுபோவ யாங்களும் எங்கள் சம்சாரங்களையும் பிள்ளைகளையும் விடுத்து தங்களையடுத்துத் தொண்டுகள் புரிந்துக்கொண்டிருப்பதற்குத் தக்கபடி உமது திருக்கண்ணோக்கத்திற்குச் சகலசராசர வஸ்துக்கள்யாவும் பகவான் சொருபமாகக் காணப்பட்டு கொண்டிருக்கிறபடியால் இங்கு செழித்து தழைத்துக்கொண்டிருக்குஞ் செடிகளுக்கு நாங்கள் பார்க்கும்படி முன்னம்உபதேசஞ்செய்யும் எனககேட்டு கணேசநாதர் மெத்தப்பிரியமடைந்து அங்குசமீபமாக கொய்யாமர மொன்று இருக்க அதன்சமீபத்திற்குச் சென்றுசகலரும்பார்க்கும்படி தாரகமந்திரத்தை யம்மரத்திற்கு உபதேசித்தார் அதைக்கண்டு சிலர் ஓபரமசாதுவே மனிதர்களைப் பிரமிக்கும்படியாக ஏதோ மந்திரத்தைச் சொல்லி வசப்படுத்தி யும்மைப்போலே செய்கிறீர் அதுஒருஅருமையல்ல இந்தத்தருவுக்கும் அதைப்போல சொல்லி யின்வசமாக செய்துகொள்வீரேயாகில் அதுவன்றோ அருமையிலும் அருமையெனக்கேட்டு அந்தகணேசநாதர் அப்படியே செய்விக்கிறேன் பாருங்களென்று சொல்லும் சமயத்தினில் சிஷர்கள் அறுசுவையன்னம் தயார்செய்துக் கொண்டுவந்து கணேசநாதரிடங் கொடுக்க அவரதைப்பெற்றுக்கொண்டு அவ்வனதருவை யவர்கண்டு ஓ கொய்யாமரமே இது ஸ்ரீஹரிப் பிரசாதமாகும் இதையுன்வாயைத்திறந்து இங்கிருக்கும் யாவருங் காணும்படிப் புசிக்கக்கடவாயென்றுசொல்ல உடனே அம்மரமானது அடியில் கொஞ்சம் பிளவுண்டது அப்பிளவின் வழியாய்ப்பிரசாதம் யாவத்தையும் தின்று ஒன்றாய்க்கூடி பிளவுநீங்கின அதைக்கண்ட யாவரும் இதுவிந்தையிலும் விந்தையாமென்றுசொல்லி யந்ததுஷ்டர்கள் காட்டைவிட்டு நாட்டையடைந்தனர்கள்.

இந்தப்படி யந்த துஷ்டர்கள் சொல்லிப் போயின பின்பு கணேசநாதர் அக்காட்டினி லோரிடத்தினில் ஸ்ரீஹரிநாமசங்கீர்த்தனம் வெகுவாகப் பாடியாடி கொண்டு தன்னைமறந்திருக்க அவ்விடத்திற்கு அனேக பிராமணர்கள்வந்து பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது அந்தநாமகோஷமானது தாளமிருதங்க வாத்தியங்களுடன்கலந்து கடலொலிபோலே ஆகாயவீதியைநிறைந்து பக்தி அமிர்தமாகும் போதையினால் தன்னைமரந்து ஓபிராணிகளே நீங்க ளெல்லோரும் பகவான்நாமத்தைக் கரதாளத்துடன் வாக்கினால் பகவந்நாமத்தை யுச்சரித்தார்கள் அதில்சில பிராமணர்கள் கரதாளமும் போடாமல் ஹரிநாமத்தை வாக்கினாலுச்சரிக்காமலும் வெருமனே யிருந்துக்கொண்டு கணேசநாதரைநோக்கி ஓஹரிதாசரே நாங்கள் ஜாதிகளிற் சிறந்த பிராமணஜாதிகளாகும் எங்களை யுன்னுடன் கரதாளத்துடன் ஸ்ரீஹரிநாமத்தை உச்சரிக்கும்படி நீசஜாதியோனாகிய நீசொல்லுவது சரியல்லவென்று அப்பிராமணர்கள் மெத்த வியாகூலத்துடன் சொல்லக்கேட்டு பக்தப்பிரியராகிய கணேசநாதர் பிராமணர்களை நோக்கி ஐயா சிறந்தகுலத்தினி லுதித்தவர்களே இவ்வுலகினில் பனைமரமானது நிழல் தந்தபோதிலும் யாருக்குப்பயன்படாததுபோல சிறந்தகுலத்தினிற் பிறந்தவர்களா யிருப்பதினாலே உங்களுக்கு ஸ்ரீஹரியை பஜிப்பதற்கு வாக்கும் கரங்களும் பயன்படமாட்டாது ஆனால் அசரவஸ்துக்களாகிய கற்கள் வெகுப்பிரியமாக ஸ்ரீஹரியை பஜனைசெய்யும் பாருங்களென்றிப்படி சொல்லிய மாத்திரத்தில் அக்காட்டினிலுள்ள சிலைகள் ஒன்றுக்கொன்று அடிக்க அப்போது வெகுதிருத்தமாக ஓசைபிறந்து பஜனைக்குச் சரியான தாளம்போட்டதுபோல விளங்கியது இந்தவிந்தையைக்கண்டு அப்பிராமணர்கள்அதிசயித்து அப்போதவர்களும் கரதாளம் போட்டுக்கொண்டே விட்டலவிட்டலவென்று பகவந்நாமத்தை உச்சரித்தார்கள் அதைக்கண்டு சகலஜனங்களும் சந்துஷ்டியடைந்து ஆனந்தமேலிட்டால் அந்தகணேசநாதரை வெகுவாகக்கொண்டாடி பஜனை முடிந்தவுடன் பகவானுக்கு மங்களாரத்திகள்தந்து உடனே யவரவர்களிருப்பிடஞ் சேர்ந்தார்கள் பின்பிந்தகணேசநாதர் தன்னை முன்னூற்றியறுபது சிஷர்கள் சூழ்ந்திருக்க வெகுகாலம் அக்காட்டினில் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகள் செய்துக் கொண்டிருந்து முடிவில் நிரதிசயானந்தமாகும் ஸ்ரீவைகுந்தமா நகரத்தையடைந்தனர்.

வாழிவிருத்தம்.

குணாதிசயமகுத்துவங்கள் கூடினோன்வாழி
மணாளனைமனகமலத்தில் மகிழ்ந்துகாண்போன்வாழியே
குணானுபவமுகுந்தனைச்செய்து குணம்பெற்றோன்வாழியே
கணேசநாதரிரு கமலங்கள்வாழியே.

கணேசநாதர் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமத்
கேசவ்சுவாமி சரித்திரம்

துதிவிருத்தம்.

பாசபந்தங்களற்று பகவத்பக்தரையடுத்து
நேசமாய்தொண்டுசெய்து நிமலன்பதந்துதித்துக்
கேசவனருளையென்றுங் கிரமமுடன்பெற்றுகந்தக்
கேசவசுவாமிதாள்கள் கீழ்ப்படிந்துய்குவோமே.

கதையின்வரலாறு.

திருமாது கடாக்ஷம்பொருந்தியபீஜபுரமெனும்பட்டணத்தினில் பிரமகுலத்திற் பிறந்தவரும் பக்தர்களிற் சிறந்தவரும் சாந்தசமதமாதி குணங்களுடையருஞ்சாதுக்கள் சேவையிற் பிரியமுடையவரும் ஏழைப் பரதேசிகளை யாதரிக்குஞ் சிந்தை எப்போது முடையவரும் ஸ்ரீ ஹரிகதை செய்வதில் என்றும் பிரியாமனத்தினை யுடையவருமான கேசவசுவாமிக ளென்றொரு பரமபாகவதர் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தனர் அவர் மாதந்தோறும்வரும் ஏகாதசியினன்றிரவில் ஸ்ரீஹரிகதைசெய்துக் கொண்டிருப்பதால் அவ்வூரினில் வசிப்பவர்களும் அடுத்த கிராமங்களி லிருப்பவர்களும் அங்குவந்து கேசவசுவாமிகள் செய்யும் ஹரிகதையைக் கேட்டு ஆனந்தித்து போவார்கள் இப்படிக்கிருக்க அந்தக் கேசவசுவாமிகள் ஒரு ஏகாதசியினன்று ஹரிகதை செய்துகொண்டிருக்க யாவரும்வந்து ஹரிகதையைக் கேட்டுப் பரமானந்தமடைந்துத் தங்களை மறந்திருக்கிறபோது அந்தக் கேசவசுவாமிகள் தாளமிருதங்கத்துடன் சுஸ்வரகானதாண்டவமாடிக் கொண்டேயிருந்து ஸ்ரீஹரிக்கு ஆராதனை செய்யும்பொருட்டு சக்கரையும் சுக்கும் வாங்கிக்கொண்டு வரும்படி வார்த்திகக் கிழவனை தன் சிஷனொருவனை அனுப்பினர் அப்பிராமணக் கிழவனும் உடனே அந்த நடுராத்திரி வேளையில் தள்ளாடி தள்ளாடிக் கொண்டே கடைக்குச்சென்று நித்திரை செய்துக்கொண்டிருக்கும்படியான கோமுட்டி யொருவனை எழுப்பி ஐயா செட்டியாரே பகவான்னிவேதனத்திற்குச் சக்கரையுஞ்சுக்குஞ் சீக்கிரங்கொடுமென கேட்டார் உடனேயந்த கோமுட்டி எழுந்து கடைக்குள் விளக்கில்லாமலே உட்புகுந்துஇருட்டினில் தெரியாமலும் நித்திரை மயக்கத்தினாலுஞ் சுக்குப்பையென்று பாஷாணப்பையினில் கையை விட்டெடுத்து அளவுபோலப் பாஷாணத்தையும் நிரையைப்போல சக்கரையுங் கொடுத்துச் சொல்லுகிறான் ஒஐயா பிராமணரே என்குமாரன் இன்றுதினமொரு கிராமத்திற்குப் போயினான் அதற்காக நானிங்குக் கடையினிலிருக்கவேண்டிய காரணத்தினால் ஹரிகதை கேட்பதற்கு

Koviloor Digital Library

வாவில்லையென்றுசொல்லி இன்றுதினம் அனேகமான ஜெனங்கள் ஹரிகதைகேட்க வந்திருப்பதால் சுக்குபின்னையுங் கொஞ்சம் எடுத்துச் செல்லுமென்று கொடுக்க அதையும் அந்தசிஷர் பெற்றுக்கொண்டுவிரைந்துவந்து அந்தப்பாஷாணத்தை விளக்கு முன்னிலையில் பாராமல் சுக்கென்ற நம்பிக்கையினால் அதைப்பொடிசெய்து சக்கரையுடன் கலந்து அங்கு ஸ்ரீஹரிக்கெதிரில் அந்தநிவேதனத்தை மெத்தப் பிரியத்துடன் வைத்தமாத்திரத்தில் பகவான் வெகுவாகிய கண்ணோக்கமிட்டு இது வெகுஜெனங்களுக்குத் தீதுசெய்யுமென்றுக் கருதி அந்தப்பாஷாணத்தைத் தான்புசித்து ஜீர்ணஞ் செய்துகொண்டார் அன்றியும் ஏகாதசி விரதத்துடனிருக்கும் அவர்களுக்கது ஒப்பாதென்றும் ஸ்ரீஹரியானவர்கருதி அப்பாஷாணத்தை புசித்தார் அப்போது கேசவசுவாமிகள் அன்றிரவெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணகதைகளை வெகுப்பிரியமாகவும் ரசமாகவுஞ் சொல்லிக் கதைமுடிந்தவுடன் மெத்த ஆசையுடன் ஸ்ரீஹரிக்கு மங்களாரத்திகளெடுத்து அருணோதயமாகப் போகிறதென்று அந்தச்சக்கரையை எல்லோருக்கும் பகுந்துக்கொடுத்த மாத்திரத்தில்சிலர் அப்பிரசாதத்தை பகவத் பிரசாதமாகுமென்றுப் புசித்தார்கள் சிலர் மூட்டை கட்டிக்கொண்டு போயினர்கள் கேசவசுவாமிகளும் அனுஷ்டானங்களை முடித்துவரச் சென்றார் இதற்குள் பொழுதுவிடிந்தமையால் அந்தக் கோமுட்டியானவ னெழுந்து கடையைத் திறந்து பார்க்கையில் அங்கு வெளிப்படையாகப் பாஷாணப்பையானது காணப்பட அப்போ தந்தக் கோமுட்டி யானவன் இதற்கு நானென்ன செய்வேன் மோசம் வந்து நேரிட்டதே சகல ஜெனங்களையுயுங் கொல்லுவதற்கு யானே எமனாகினேனே புத்திகெட்டுப் பாஷாணத்தை சுக்கென்று கொடுத்தேனே இது விளக்கில்லாமல் இருட்டினில் நன்றாய் கவனித்துப் பாராமற் போனேனே இன்னகரத்தினி லிந்தவர்த்தமானந் தெரிந்தபிறகு அரசனென்னை வெளிதினில் விடுவானோ எனக்கு உண்மையிலேயே சாவுநிச்சயமாகும் அப்படியெனக்குச் சாவு கிடைத்தபோதிலும் மேலான பதவியை யடையப்போகிறதில்லை யானடைவது நரகப்பிராப்தியேயாம் அன்றி யானென்ன கழுதைக்காகினுங் கேவலனாகி இப்படிப்பட்ட பெருத்த பாவத்தைச் செய்தேனே இனியாரைக் கணமேனு மிவ்வுடலை வைத்துக்கொண்டு சாதுக்கள் முகத்தினிலெப்படி விழிப்பேன் அன்னியர்களுக்குப்புலப்படாமல் நதியினில் விழுந்துச் சாகின்றதே மெத்தநலமென்றுக் கருதினன் இப்படியந்தவணிகன் யோசித்துகொண்டே வெளியில்வந்து அங்கிருக்குஞ் ஜெனங்களை நோக்கி இன்றையதினம் நமது நகரத்தினிலே ஏதேனும் விசேஷமுண்டோவென்று தந்திரமாகப்பேசி விசாரிக்கையில் அவர்கள் யாதொருவிசேஷமும் நமது பட்டணத்தில் இல்லையென்றார்கள் அதைக்கேட்டு அந்தவணிகன் பட்டணத்திற்குள்புகுந்து வீதிகள்தோறுந்திரிந்து விசாரிக்கையில் சாவுசெய்தி யொன்றுமில்லாமையால் அதைவிட்டு ஹரிகதை நடந்த யிடத்திற்குவந்து பார்த்து அங்கும் யாதொரு பிரஸ்தாபமு மில்லாமையால் அந்தவணிகன் சிலவணிதர்களைக்கண்டு நேற்றிரவில் பகவானுக்கு நிவேதனஞ்செய்த பிரசாதங் கொடுங்களென்று கேட்க அவர்கள் பகுந்தபோதே ப்ரசாதத்தைப் புசித்து விட்டோம் ஏனெனில் ஏகாதசிவிரத மாகையால் நிராகாரர்களாகி யிருந்தபடியால் இன்னுஞ் சிலர்கூடி இதோ பிரசாதம் புசியுங்களென்று கொடுக்க அதையும் வாங்கிப்புசித்தோமென்றும் மேலும் உன்னைப்போல நாங்களும்பிரசாதத்துக் காசித்து இங்கு நிற்பதில்லை மனனகமலசுத்தமாய் மறுபடியும் ஒருநாள உபவாசமிருக்க வேணுமென்றாலும் அப்படியே நாங்களுபவாசமாக யிருப்போம்என்றிப்படிச் சொல்லக்கேட்டு அந்தவணிகன் அவ்விடம் விட்டு மயானபூமியை யடுத்துப் பார்க்க அங்கும் ஒரு பிணமேனுமில்லாமல் சுடலையெங்கும் பரிசுத்தமாக விருப்பதை யுணர்ந்து இது விந்தையிலும் விந்தையாயிருக்கிறதென்று மெத்த ஆச்சரியமடைந்து அந்தவணிகன் ஓ ஜெகதீசா தீனதயாளா பாண்டுரங்க விட்டலா பக்தபரிபாலா ஆதிமூலா அழகியசீலா வேணுகானலோலா ஜீவகாருண்ணிய மேலிட்டு அனேகர் மரணத்தைத் தடுத்தாட்கொண்ட கிருபாகடாக்ஷனே என்றுபகவானைதுதி செய்து கொண்டே கேசவசுவாமிகள் ஹரிகதை செய்யும் மடத்தைநாடி வருகையில் இதற்குள் கேசவசுவாமிகள் ஸ்னாநட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை சேவிக்கையில் அம்மூர்த்தியானவர் தன் தேகமுழுமையும் நீலவர்னமாகி விளங்குவதைக் கண்டு இதென்ன இன்றையதினம் பகவான் நீலத்திருமேனியாகி சேவை சாதிக்கின்றாரென்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் அன்று துவாதசியாதலால் வைதிகப் பிராமணர்களெல்லோரும் பகவானைச்சேவித்துத் தீர்த்தம் திருத்துழாய் சுவீகரித்துப் போகலாமென்றெண்ணிவருகையில் அவர்களுடன் அந்தவணிகனும் தொடர்ந்து வந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியை சேவித்து அம்மூர்த்தியின் தேகமுழுமையும் நீலநிறமாக விருக்கக்கண்டு அந்தவணிகன் என்றுமில்லாதப் பரமானந்த மடைந்துகேசவசுவாமிகள் திருவடிகளில் விழுந்து தெண்டனிட்டெழுந்து சென்னிமீது இருகரங்களையுங் கூப்பிகொண்டு சொல்லத் தொடங்கினன்.

ஓ பரமபாகவத சிகாமணியாகிய கேசவ சுவாமிகளே அடியேனுடைய விண்ணப்ப மொன்றுளது அதை

Koviloor Digital Library

செவிசாத்திக்கேட்டு அடியேனுக்குத் தக்கபடி பிராச்சி
த்தம் செய்யவேணும் அதென்னவெனில்நேற்றிரவில்தேவ
ரீருடைய சிஷ்ராகிய விருத்தப்பிராமணர் என்னுடைய
கடைக்குவந்து நித்திரைசெய்து கொண்டிருந்த என்னை
யெழுப்பி பகவானுக்கு நிவேதனஞ் செய்வதற்கு சுக்கும்
சக்கரையுங் கொடுமென்றுகேட்க யானுமெழுந்து கடை
யைத்திறந்து கடைக்குள்புகுந்து நித்திரை மயக்கத்தி
னாலும் வெளிச்சமில்லாமல் இருட்டாயிருந்தமையாலுந்
தெரியாமல் பாஷாணம் போட்டிருக்கும் பையைச் சுக்
குப்பையென்று கருதி அப்பையில் கைவிட்டுப் பாஷா
ணத்தை யெடுத்து சுக்கென்றுகொடுத்து சக்கரையுங்
கொடுத்தனுப்பினேன் அதையந்த விருத்தப் பிராமணர்
பாராமலே அவரும் சுக்கெனறே நம்பிகொண்டு அதை
ப்பொடிசெய்து சக்கரையுடன் சேர்த்துவிட்டார் அதை
தேவரீர் பகவானுக்கு நிவேதனஞ் செய்துக் கொடுக்கிற
போது இதனால் வெகுஜெனங்கள் மரணமடைவார்களெ
ன்றும் அம்மரணத்தினால் தேவரீருக்கு அபவாதம்வந்து
சம்பவிக்குமென்றும் அவ்வபகாசத்திற்குத் தானே கர்த்
தனுகிறோமென்றும் அந்த ஆபத்துபந்துவானவ ருணா
ர்ந்து யாவரையுங் காப்பாத்தும் பொருட்டும் உமக்கு
கெட்ட அபவாதம்வந்து சம்பவிக்காவண்ணமுங் கருதி
அந்த தினபந்துவான்வர் சக்கரையுடன் கலந்த பாஷா
ணத்தை மாத்திரம் புசித்து தன்தேகமெங்கும் நீலநிறம்
வகித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் இதுநடந்த உண்மை
ஆகையால் இதற்குத்தக்க சிக்ஷை அடியேனுக்கு நேமி
க்க வேணுமெனக் கேட்டந்த கேசவசுவாமிகள் உள்ளங்
கரைந்துப் பிரியமதிகரித்து ஆனந்தக்கண்ணீ ருதிர்த்து
ஸ்ரீஹரியை நோக்கி ஓ நீலமேக சியாமளவர்ன கமலக்
கண்ணா தாசர்களை ரக்ஷிக்கிறேனென்று தரித்துக்கொ
ண்டிருக்கும் விருது இன்று சத்தியமாயிற்று பெருத்த
ஆபத்தைத்தீர்த்து வெகுஜெனங்களை ரக்ஷித்த தேவாதி
தேவா நிவேதனஞ்செய்த சக்கரையிலிருந்தப் பாஷாண
த்தை புசித்து எம்போலியர்க்கு அபவாதம் நேரிடாமல்
காப்பாற்றின மகானுபாவா அன்றியும் அந்தபாஷாண
த்தைப் புசித்து தேகமெங்கும் நீலனிறம் வியாபிக்கச்
செய்துகொண்ட மாதவா முன்னம் பிரகலாதனைக் கொ
ல்லவெண்ணி தக்ஷகன் முதலான சர்ப்பங்களின் விஷத்
தை அன்னத்திற்கலந்து கொடுக்கும்படி தன்மனைவியா
கிய லீலாவதிக்கு நேமித்த ஹிரணியன் சொற்படி லீலா
வதி விஷங்கலந்த அன்னத்தை பிரகலாதனனுக்கு ஊட்
டுகிறபோது அப்பிரகலாதன் தேவரீருடைய நாமத்தை
துதித்து முறையிட அவ்விஷத்தை யமுர்தமாகும்படி
செய்வித்த ஓமாதவா இந்தவிஷம் உன்னையென்னபாதிக்
குமோ அன்றியும் சிருஷ்டித்திதி சம்சாரமெனும் முத்
தொழில்களுக்கும் ஆதியாகியும் அநாதியாகியும் விளங்
கும் ஓ பரமபுருடனே பிரம ருத்திரேந்திராதிமா முனி
வர்கள் வாக்குக்கு மனதுக்கும் எட்டாத பரம்பொரு
ளே தேவரீருடைய குணாதிசயங்களை என்னால் புகழத்
தரமாமோ உத்தமர்களுடைய இருதய கமலத்தினில்
வீற்றிருக்கும் ஓ ஜெகநிசா இதைப்போலவே நின்னடி
யார்களுக்கு எந்த விஷபாதையினாலும் ஆபத்து நேரி
டாதவண்ண முற்றிலுங் காப்பாத்தி ரக்ஷிப்பதுமதுபார
மாகும் மேலும் நினதடியார்கள் மகத்துவங்களை இவ்
வுலகிலுள்ள ஜெனங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும் பொரு
ட்டு தாங்களிந்த நீலத் திருமேனியுடன் விளங்குகின்றீ
ரோ தயவுசெய்து முன்னமிருந்த ரூபத்தை யாவருங்
காணும்படி விரைவாக தரிசனந்தந்து சந்துஷ்டி யடை
யும்படிக்குக் கிருபை செய்யவேணுந் தயாநிதியேஎன்று
இப்படியந்த கேசவசுவாமிகள் பகவானை மெத்தம்வேண்
டிக்கொள்ள அப்போதே சாக்ஷாத் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி
தனக்குண்டாகிய நீலநிறத்தைப் போக்கி பழையரூபத்
துடன் விளங்கினார். அதைக்கண்டு அதிசயித்து சகல
ஜெனங்களும் பரமானந்தத்தை யடைந்தவர்க ளாகியிரு
க்க அப்போது கேசவசுவாமிகள் பகவானுக்குச் சகல
உபசாரங்களுடன் தூபதீப நிவேதனங்கள் செய்துயாவ
ருக்குந் தீர்த்தந் திருத்துழாயளித்துத் தானும் திருத்
துழாய் தீர்த்தம் ஸ்வீகரித்து உடனே துவாதசிபாரணை
க்குத் தயாராகவிருக்கும் பிரசாதத்தைப்பரிமாறி யாவரு
க்குந் திருப்தி யுண்டாகும்படி உபசரித்தார் அதைக்க
ண்டங்கு பிரசாதம் ஸ்வீகரித்துக் கொண்டிருந்த சகல
ரும் என்றுமில்லாத பரமானந்தத்துடன் கேசவசுவாமி
களைப் பலவாறு புகழ்ந்துக் கொண்டாடிக் கொண்டே
போயினார்கள்.

இவ்வண்ணம் யாவரும் பிரசாதம் புசித்துப்போ
யினபின்பு அந்த கேசவசுவாமிகளும் பிரசாதம் புசித்து
உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியின் சந்நிதியெதிரில்நின்று
கொண்டு தாளம் தம்பூர் மிர்தங்க முதலான கருவிகளு
டன் கலந்து பகவத்குணானுபவஞ் செய்யத் தொடங்கி
னார் இதையறிந்து அனேகம் பிரஜைகள்வந்து குணானு
பவங்களை கேட்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்
அப்போது கேசவசுவாமிகள் அங்கு வீற்றிருக்குஞ் சக
லரையும் பார்த்து ஓசாது சத்புருடர்களே நேத்திரவி
னில் பகவானுக்கு நிவேதனஞ்செய்த சக்கரையில் பா
ஷாணங் கலந்திருந்ததை யாருமறியமாட்டோம் அந்த
சக்கரையை நாமெல்லோரும் புசித்திருந்தால் மரணம
டைவதற்குச் சந்தேகமேயில்லை அப்படிப்பட்ட கொடிய
பாஷாணங் கலந்திருந்த சக்கரையின் ரகசியத்தை சாட்
சாத் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவ ருணர்ந்து இந்தசக்க
ரையைப் பங்கிடப்பெற்று புசிப்பவர்களெல்லாம் மரண

Koviloor Digital Library

மடைவார்களென்றும் மரணமடைந்தவர்களுக்குப் பந்துக்களெல்லாம் இக்காரணத்தைச் சொல்லி நிந்திப்பார்களென்றும் அதனால் காலக்ஷேபத்திற்குத் தடையாகுமென்றும் தன்னைப் பலவாறு தூஷிப்பார்க ளென்றும் தீர்க்கமாக யோசித்து அப்படிப்பட்ட நிந்தனைகளென்றும் நேரிடாவண்ணந் தானே அந்தசக்கரையுடன்கலந்திருக்கும் பாஷாணத்தை யெல்லாம் புசித்து சக்கரையை மாத்திரம் யாவருக்கும் விநியோகமாகும்படி நிறுத்தித் தன்னுடைய சௌசீலத்தையும் பக்தர்களுடைய மகுத்துவத்தையும் பலருங் கண்டு ஆனந்திக்கு படிநீலநிறத்தையடைந்து சேவைசாதித்த பகவானுடைய ஷட்குணசம்பத்திற்கு நாமெல்லோரும் ஆசித்து உண்மையிலேயே இந்தப்பகவானுடைய குணானுபவமாகும் சங்கீர்த்தனைகளைப் பக்தியுடன் பாடியாடி சதாகாலமும்வாடிக்கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தால் பவரோகமெனும்ஜெனனமரண கடலைக்கடந்து பிரவிக்கிட மில்லாத நிரந்தரமாகிய வைகுந்தபதவியை யடைவதற் கையமில்லையென்று சொல்லக்கேட்டு யாவரும் பரம சந்தோஷத்தை யடைந்திருந்தார்கள்.

பின்பு கேசவசுவாமிகள் பகவானுக்கு மங்களாரத்திக ளெடுத்துப் பிரசாதம் யாவருக்கும் பகர யாவரும் அப்பிரசாதத்தை வெகு அரிதாகப் பெற்றுக்கொண்டு சென்று தங்களிருப்பிடஞ் சேர்ந்தார்கள் உடனே கேசவசுவாமிகளுக்கு சகுணத்தினலே ஆத்துமக்ஞானம் பிறந்து சத்குருபதத்தை இருதய கமலத்தினில் நிறுத்திப் பூஜைகள்புரிந்து சதாகாலமும் ஸ்ரீஹரிநாமத்தினில் பிரியமுண்டாகி நூதனமாகிய கீர்த்தனைகளைச் செய்தும் ஹரிகதை சந்தர்ப்பனத்தினில் அக்கீர்த்தனைகளின் சாரத்தை ஜெனங்களுக்கு தெரியப்படுத்திக்கொண்டு மிருக்கையில் அந்த கேசவசுவாமிகளுடைய பெருமை யெங்கும் பரவியதால் நான்குதிக்குகளிலு முள்ள ஜெனங்களும் அவரை வெகுவாகக் கொண்டாடத் தலைப்பட்டார்கள் அதையந்த கேசவசுவாமிக ளறிந்து தனக்கப்பெருமை சரிப்படாமலும் அவ்வூரினில்வசிக்க மனமில்லாமலும் பகவானுக்குப் பூசையுபசாரங்கள் செய்துமுடித்து ஓ ஜெகதீசா அடியேன் கிருஷ்ணாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்ய மெத்த ஆவல்கொண்டேன் ஆகையால்தயவுசெய்து விடைதரவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப் பகவான் அசரீரியாக விருந்து ஓ பரமபாகவதராகிய கேசவசுவாமிகளே உன்னிஷ்டததின்படியே கிருஷ்ணா நதிக்குச்சென்று ஸ்நானஞ்செய்து உன்னவலைத் தீர்த்துக்கொள்ளக் கடவா யெனக்கெட்டு அந்த கேசவசுவாமிகள் மெத்த சந்துஷ்டராகியிருந்து அன்றிரவிலேயே ஒண்டியாககிருஷ்ணாநதியை நோக்கி பகவத் குணானுபவஞ் செய்துக்கொண்டே நடந்தார் அப்போது ஸ்ரீஹரியானவர் கேசவசுவாமிகளின் தோளின் மீதிருந்துக்கொண்டு அவர் தியானஞ் செய்யும் கீர்த்தனைகளின் சாரத்தைக்கேட்டுக் கொண்டே போகையில் வழியினில் வயல்காவற்காரனொருவன் கேசவசுவாமிகள் தோளின்மீதிருக்கும் பகவானுடைய அழகும் சுகுமாரமும் விளங்கக்கண்டு அப்பாலகனுடன் வார்த்தைகளாட வேணுமென்று மனதில்நினைத்து கட்டிலின்மீதிருந்துக் கீழே யிரங்குவதற்குள் கேசவசுவாமிகள் வெகுதூரம் போய்விட்டார் அதைக்கண்டந்த காவற்காரன் தானுமவர் பின்னோடி ஓடித் தன்னலாகாமல் தன்னிருப்பிடத்தைச் சேர்ந்தார் கேசவசுவாமிகளோ விரைந்து நடந்து கிருஷ்ணாநதியை யடைந்து பக்திசிரத்தையுடன் ஸ்நானஞ் செய்து அநுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு பகவத்குணானுபவத்துடன் மூன்று நாளங்கு வசித்திருந்து மருபடியுந்திரும்பி பகவந்நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண்டே வழியைக் கடந்து வருகிறபோது வயல்காவற்காரன் கேசவ சுவாமிகளைக் கண்டுபணிந்து இருகரங்களையுங் குவித்துக் கொண்ட வண்ணம் ஓசுவாமி தேவரீர் இம்மார்க்கமாய் மூன்றுநாளைக்கு முன்னும் போகிறபோது உம்முடைய தோளின் மீது மெத்த அழகு சுந்திரத்திற் சிறந்த பாலகனொருவனிருக்கக் கண்டேன் அப்பாலகனுடன் வார்த்தைகளாடுவதற்கு நான் மெத்த ஆவல்கொண்டு வெகுதூரம் உம்முடன் ஓடி வேசாரி உம்மைக்கிட்டி யடைவதற்கு முடியாமல் மறுபடியுந் திரும்பி இங்குவந்து சேர்ந்தேன் எனக்கேட்டந்த கேசவசுவாமிகள் மிகவு மதிசயித்து ஓ காவற்காரரே நானெப்போதும் பாலகனைத் தோளின் மீது சுமந்துக்கொண்டு போயினதில்லையே யென அதற்கந்த காவற்காரன் யான் சத்தியமாகப் பார்த்தேன் அப்பாலகனை எப்படிவிட்டு விட்டாயெனக் கேட்டந்த கேசவசுவாமிகள் மெத்த ஆச்சரியமடைந்து அப்பாலகன் கபடநாடக சூத்திரதாரியாகிய பகவானே யாகுமெனக் கருதி அங்கிருந்தும் புறப்பட்டு காட்டைநாடிவேகமாய் நடந்தார்.

இந்தப்படியந்த கேசவசுவாமிகள் மெத்த விந்தை யடைந்தவராகி காட்டை நாடிச்சென்று அங்கோரிடத்தினில் தான் வசிப்பதற்குத் தக்கபடி யிடமமைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்து ஸ்ரீஹரியை நினைத்து நினைத்து ஆர்த்தியடைந்த மனத்தராகி ஓ ஜெகதீசா யான் கிருஷ்ணாநதியை நோக்கிச் செல்லுகையில் என்தோளின் மீதிருந்து யான்சொல்லும் சத்கீர்த்தனைகளைக் கேட்டானந்தித்தும் எனக்குத் தெரியாமல் துணையாகிவந்திரோஎனக்குமாத்திரம்சேவைதாராமல்வழியில்வயல்காவற்காரனுக்குமது சேவையைத் தந்திரே இப்படிச் செய்வதற்கு

Koviloor Digital Library

என்னஞாயமோ எந்தையே இதுவெகுவிந்தையாகிலும் சகலாபரணங்க ளணிந்தவராகி இப்போதிங்குவந்தானைக்குன்னரிய சேவைதாராவிடில் என்பிராணனை யானே மாய்த்துக் கொள்ளுகிறேனென்று மனதைத் திடஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை ஸ்ரீஹரியானவரறிந்து நாமிப்போது போகாவிடில் கேசவசுவாமி பிராணனை விடுவது உண்மையேயென அதையறிந்தப் பிராணிக ளெல்லாம் நம்மை நிந்தனைசெய்வதுடன் நமக்கென்றும் நீங்காத அபவாதம்வந்து சம்பவிக்குமென் றுணர்ந்து உடனே சகலாபரணங்களுடன் பஞ்சாயுதங்களையுந் தரித்துக்கெருடன்மீ தூர்ந்துகொண் டங்குவந்து கேசவசுவாமிகளுக்கு தெரிசனந்தந்தார் அந்தசேவையி லீடுபட்டுக்கேசவசுவாமிகள் பரமானந்தமடைந்து பகவான் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்துநின்று சென்னியின்மீது இருகரங்களையும் குவித்துக்கொண்ட வண்ணம் வெகுவாகப் புகழ்ந்துக்கொண்டாடுவதை கேட்டு அந்தஹரியானவர் கேசவசுவாமியை ஆதரித்து எனதன்புக்குரிய நிஜபக்தனே முன்னம் நீ கிருஷ்ணாநதியை நோக்கிப் போகிறபோது யான் சுந்திரமாகிய வடிவழகமைந்தப் பாலகனாகி நின்தோளின் மீதிருந்தது உண்மையே யதுனக்குத் தெரியாமற் போனதற்குக் காரண மென்னவெனில் குணனுபவஞ் செய்துகொண்டே போனதினல் நினக்கு தேகமறந்து உலகவாசனையுந் துறந்து யிருந்தமையால் யானுன்தோளின் மீதிருந்தது உனக்குத் தெரியாமலிருந்தது என்றும் பற்பலநீதி வசனங்களைப் புகன்றுப் பின்னும் ஓகேசவசுவாமி நீ ஏதுக்கும் அஞ்சாமல் பீஜாபுரத்தை யடைந்து முன்போலிருக்க கடவாயென்றுசொல்லி மாயமாய் மறைந்துபோயினர் உடனே யந்த கேசவசுவாமிகள் பீஜாபுரத்தை யடைந்து யிருக்கையில் வெகுஜெனங்கள் மெத்தப்பிரியத்துடன் புகழ்ந்துக்கொண்டாட வெகுமகிமைகள் விளங்கும்படி விற்றிருந்தார் இவரிப்படிக்கிருக்கையில் அந்நகரத்திலொருவணிகன் எழுபதினுயிரம்ரூபாய் சிலவுசெய்து பெருத்த வீடொன்றுக் கட்டிமுடிந்தவுடன் கோதானம் பூதானம்ஹிரணியதானம் வஸ்திரதானமென்று சொல்லப்பட்ட சோடசதானங்களும் அபாரமாகச்செய்து உடனே ஏழைப் பரதேசிகளுக்கு அன்னதானஞ்செய்து பின்பு பலவிதசாந்திகள்செய்து கிரகப்பிரவேசஞ்செய்து அன்றிரவினிலந்த வணிகன் நித்திரைசெய்து கொண்டிருக்க அதில் நெடுநாளாய் வசித்துக்கொண்டிருந்த பிரமராக்கதன் அந்த வணிகனைத் தூக்கிக்கொண்டுபோய் வெளியில்போடவே அவ்வணிகன் மெத்தபயந்து மந்திரதந்திர ஜெபங்கள் வெகுவாகச் செய்தும் அந்தப்பிரமராக்கதன் சிறிதேனுஞ்சலியாமல் மெத்தப் பயமுண்டாகச் செய்தான் அதை கண்டந்த வணிகன் மெத்தபயமடைந்து நமக்கினியிந்த வீடுசரிப்படாதென்று யோசித்து அப்போதே அவ்வீட்டைவிட்டு வேறு வீட்டினிற்குடி புகுந்திருந்தான் இப்படியிருக்கையில் அந்தவணிகன் தன்னிடம் வந்திருக்கும் வியாபாரிகளை நோக்கி ஐயா நேசர்களே என்னுடைய துர்ப்பாக்கிய திசையை நானென்னவென்றுசொல்லுவேன் எழுபதினுயிரம் ரூபாய் சிலவுசெய்து வெகுநாளைக்கு கல்பாந்திரமா யிருக்கும்படி கட்டியவீட்டைப் பிரம்மராக்கதனுக்கு ஒப்புவித்துவிட்டு நானிந்த சிறிய வீட்டினில் குடிக்கூலிக்கி யிருக்கும்படியாய் நேரிட்டதே இந்த கஷ்டத்துக்கு யானென்னசெய்வே னென்றுசொல்லி விசனப்படுவதைக் கண்டு வியாபாரிகளில் ஒருவன் வணிகனை நோக்கி ஓ மகாப்பிரபுவே இதற்காக நீரேன் விசனப்படவேணும் இதற்கொரு தந்திர மிருக்கின்றது அந்தப்படிச் செய்தால் பெருங்காத்தினி லகப்பட்டபஞ்சுபோல அப்பிரமராக்கதன் பரந்து உருமாய்ந்துப் போவன் எனக்கேட்டந்த வணிகன் ஓ ஐயா அதென்னதந்திரம் அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லும் அந்தப்படியேசெய்து பார்ப்போமென அதற்கந்த வியாபாரி குபேரனுக்கு நிகரான சம்பத்திற் சிறந்த புண்ணியவானே நமது பட்டணத்தில் மெத்தமகீர்த்துவம் பொருந்தி எங்கும் பிரசித்தி யடைந்திருக்கும் பரமபாகவத சிகாமணியாகிய கேசவசுவாமிகளை யாதாமொரு தந்திரஞ்செய்து யழைத்துவந்து ஒருராத்திரிக்கி அக்கிரகத்தினில் வசிக்கும்படியாகச் செய்வீரேயாகில் அவரைக்கண்ட மாத்திரத்தில் அப்பிரம்ம ராக்கதன் நடுநடுங்கி உடலெங்கும் புழுங்கிப் பதரிக் கதறிக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டுப் பரந்துபோவன் எனக்கேட்டந்தவணிகன் இதுசரியான தந்திரமாகுமென்று மெத்த சந்துஷ்டியடைந்துத் தன்னுடன் இன்னுஞ்சிலரை யழைத்துக் கொண்டு. கேசவசுவாமிகள் மடத்தை நோக்கி நடந்தான்.

இவ்வண்ணம் அந்தவணிகன் சிலரைக் கூட்டிக்கொண்டு சென்று கேசவசுவாமிகள் மடத்தைச்சேர்ந்து அங்கு கிருஷ்ணாஜனத்தின்மீது வீற்றிருந்து ஜெபமாலிகையைக் கையிற்கொண்டு தாரக மந்திரத்தை ஜெபித்துக்கொண்டு களங்கமற்ற மனதுடனிருக்கும் கேசவசுவாமிகளைக் கண்டு அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து பணிந்து எழுந்து மிகுபக்தி வினயத்துடன்மொழியலுற்றான் அதென்னவெனில் ஓசுவாமி, ஏழையேன்மீது கிருபைகூர்ந்து விண்ணப்பத்தைச் செவிசாத்திக் கேட்டு அடியேனுக்குண்டாயிருக்கும் மனக்கவலையைப் போக்கி ஆதரித்தருள்புரிய வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ளும் வணிகனைநோக்கி அந்த கேசவசுவாமிகள் கிருபாரசம் பொங்கும்படி யாதரித்து ஐயாவணிகனே உமக்கென்ன குறை யுண்டாயிருக்கிறது அதைத் தெரியச்சொல்லு

Koviloor Digital Library

மென அதற்கந்த வணிகன் மெத்த சந்துஷ்டி யடைந்து ஓ சுவாமி எழுபதினாயிரம் ரூபாய் சிலவுசெய்துபெருத்த மாளிகையொன்று கட்டி அதில்யான் குடியேறின அன்றே நெடுநாளாக அங்கு வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்த பிரமராக்கதன் வெகு ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணினான் அதற்கு யான் கிஞ்சித்தேனுஞ் சலியாமலும் பயப்படாமலும் இருந்தேன் அதுகண்டு அந்த பிரம்மராக்கதன்மருத்தொன்றுஞ் செய்யாமற் போயினான் அப்போதுயான் மெத்த சந்தடிகொண்டிருந்து அன்றியு வந்தவுடன்சகல காரியங்களையும் பார்த்து உடனே புசித்துக் கட்டிலின் மீது படுத்திருந்தேன் நடுநேரத்தில் என்னையறியாதநித்திரையில் யானிருக்கிறபோது அந்தராக்கதன்வந்துஎன்னையெடுத்துக் கொண்டுபோய் வெளியில் போட்டுவிட்டுப்போயினான் அப்போதெனக்கு ஜாக்கிரதை யுண்டாகி மெத்தபயந்து அங்குதானே சற்றுநேரமிருந்து உடனே எழுந்து வீட்டையடைந்து மறுபடியும் படுத்து நித்திரையி லிருக்கிறபோது அப்பிரமராக்கதன் வந்து என்னைப்பெருத்த பயமுறுத்துகிறபோது அவனுடையஉண்மையான ரூபத்தைக்கண்டு யான் மெத்தவும் நடுநடுங்கி இதற்கென்ன செய்கிறதென்று வெகுவாக யோசித்து மந்திரயந்திர தந்திரங்களைச் சுதந்தரமாகச் செய்தும் அதற்கந்த பிரம்மராக்கதன் அணுவளவேனும் பயப்படாமல் என்மீது அதிக சினங்கொண்டு என்னைவிழுங்கி விடுகிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டே சமீபமாக வருகையில் அதை யான்கண்டு அவிடத்தை விடுத்து ஓட்டமாகயோடி எதிர்வீட்டினிற்போய் சற்றுநேரமிருந்தேன் இதற்குள் பொழுது விடிந்தது உடனே இனி யிங்கிருந்தால்மெத்த மோசமுண்டாகு மெனக்கருதி வேறொரு வீட்டைக் குடக்கூலிக்குப்பேசி அவ்வீட்டிற்குடிபுகுந்து சிலநாளாய் சுகத்துடனிருக்கின்றேன் கஷ்டப்பட்டுபொருளைச் சம்பாதித்த அருமையானது எழுபதினாயிரம் ரூபாய் சிலவாய்ப்போனது மன்றி அவ்வீட்டினில் வசித்துக்கொண்டிருந்தால்போதும் அப்படிக்கெனக் குபயோகப் படுத்தாமல் பிரமராக்கதன் சுதந்திரப்பட்டுஅவ் வீட்டினில் வாசஞ் செய்துக்கொண்டு என்னை அன்னியர்வீட்டில் குடக்கூலிக் கிருக்கும்படிசெய்துவிட்டானே என்று ஏக்கத்துடன் தூக்கமின்றி ஆகாரமுங்கொள்ளாமல்மெத்தவும் விசன முற்றிருக்கும் அடியேனுடைய வீட்டிற்கு தேவரீர் எழுந்தருளினால் தங்களுடைய கிருபாநோக்கம் பட்டமாத்திரத்தில்வீடு பவித்திரமடைவதுமின்றித் திருவடிகள்பட்ட சுகிர்தத்தினால் பாவனமடைந்துவிடும் அந்தப் பிரம்மராக்கதனும் சூரியனைக் கண்ட பனிபோலவும் சந்திரனைக்கண்ட சகோரப் பட்சியைப் போலவும் தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளுக்கு தெண்டனிட்டு வெகு வினயமாய்த் துதிசெய்துக் கொண்டே போவான் என்பது எனக்கு புத்தியில் நன்றாகப்படுகின்றதெனப் பணிவாகச்சொல்ல கேட்டந்த கேசவசுவாமிகள் வணிகனைநோக்கி இதென்ன விந்தையாயிருக்கின்றது என்னுடைய தேகச்சாயைப் பட்டவுடன் அந்தப் பிரமராக்கதன் சிங்கத்தைக்கண்ட யானையைப் போல நடுநடுங்கி அவ்வீட்டை விட்டும் ஓடிப்போவான் என்று சொல்லுவது ஞாயமோ எனக்கென்னதெரியும் உம்மைப்போல யானுமொரு மனிதன்தானே நான்வந்தால் பிரம்மராக்கதன் அவ்விடத்தைவிட்டுப் போவானென்பதும் பொய்வார்த்தையே ஆகினும்என்றாலுனக்குச் சுகமடையவேண்டிய ஜென்மாந்திர சுகிர்தமிருக்கிற பக்ஷத்தில் ஒருக்கால் அப்பிரமராக்கதன் ஒதுங்கி வர்த்திப்பன்உன் மனதிற்கேன் குறை இதோ வருகிறேனென்று உடனே எழுந்து அவ்வணிகன்பின் சென்று அவன் வீட்டையடைந்து அன்றிரவெல்லாம் பகவத் குணானுபவஞ் செய்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போதந்தப் பிரமராக்கதன் மெய்நடுங்கி உடல்புழுங்கி நானென்னசெய்வேன் எங்கு போயுய்வேன் எப்படியும்கைவேன் என்று பலவாறுவிசனப்பட்டுக் கொண்டே வந்து கேசவசுவாமி திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து ஓசுவாமி இதோயிருக்கும் பனைமரத்தினில் அனேக வருடங்களாய் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தேன் வணிகனால் தேவரீரைக்கண்டு தெரிசித்தேன் இனியானிங் கிருப்பதற்கு யோக்கியதை படமாட்டாது வணிகனேயிதில் சுகமாய் வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கட்டும் யான்போய் வருகிறேன் சுவாமியென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு அந்தப் பிரமராக்கதன் மனதுக்கிசைந்தபடி யேகினான் பின்பு கேசவசுவாமிகள் மெத்த சந்தோஷத்துடன் ஹரிநாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார் இதற்குள் சூரியோதயமாயிற்று கேசவசுவாமிகள் உடனே வணிகனையழைத்துப் பிரம்மராக்கதன் சொல்லிய செய்திகளை மொழிந்து ஐயாவணிகரே இனி யுமதிஷ்டப்படிக்கி இந்தமாளிகையில்வசித்துக்கொண்டு சுகஜீவியாய் ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த்தனஞ்செய்துக்கொண்டு யிருமென்று ஆசிகூறி விடைபெற்றுக் கொண்டு தன்னிருப்பிடமாகிய காட்டை யடைந்து பரமபக்தியுடன் ஹரிநாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வண்ணம் அந்த கேசவசுவாமிகள் பகவன்னாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அந்த பீஜபுரத்தில் வசிக்கும் பாஜிபட்டான னென்றொருவர்த்தகன் அதிகதிரவியவானாகி யிருந்தும் மரணம் சம்பவிக்கும் ரகசியத்தை யுணராமல் செல்வச் செருக்கினால் தானென்ற கெருவங்கொண்டு தனக்கு நிகரான பொருளுடைய மகாராஜன் இவ்வுலகினிலொருவருமில்லையென்று

Koviloor Digital Library

கருதிக் காலத்தை கழித்துக்கொண்டிருந்தான் இந்தப்
படிக் கந்தபாஜிபட்டான் இருக்கையிலொருநாள் சமீப
கிராமத்திற்குப் போகவேண்டி அலுவலுண்டாகிப்புறப்
பட்டு அந்தபாஜிபட்டான் போய்க்கொண் டிருக்கையில்
அம்மார்க்கத்திலொரு ஒட்டகம் சுமக்கபடாதபாரத்தை
சுமந்துகொண்டேவந்தது அச்சுமையானது மெத்தவும்
அதிகரித்து யிருந்தமையால் அந்த ஒட்டகமானது சுமக்
கமாட்டாமல் திடீலென்று பூமியின்மீது விழுந்து மரண
மடைந்தது இதைக்கண்டு அந்தபாஜிபட்டானன் ஒட்ட
கக்காரனை நோக்கி இந்தஒட்டகம் என்னடக்கமாட்டாது
கீழேவிழுந்துகிடக்கும் காரணமென்னவென அதற்கந்த
ஒட்டகக்காரன் ஐயா இந்தஒட்டகம் உயிருடனிருக்க
வில்லை நடந்து வருகிறபோதே திடீலென்று விழுந்துமர
ணமடைந்த தெனக்கேட்டு அந்தபாஜிபட்டானன் இந்
தப்படியே நமது பிராணனும் போருமல்லவா என்றுக்
கருதி இனிநாம் வீண்காலம் போக்குவதால் பயனென்
றுமில்லை யென்றும் தக்க ஆசானையடுத்து பரமார்த்தம்
உபதேசிக்கப் பெற்று ஜென்ம சாபலியமடையும் மார்க்
கத்தை தேடிக்கொள்ள வேறுமென்று தீர்க்காலோச
னைச் செய்துகொண்டு தன்வீட்டை யடைந்து அன்று
முதல் நமக்குத்தக்க ஆசானெங்கே கிடைப்பாரோ நம்
முடைய பூர்வசென்ம சுகிர்தமெப்படி யிருக்கிறதோ
என்று ஆசானை யடுக்கவேணுமென்ற இச்சை மெத்த
வுண்டாகி வெகு தேசங்களெல்லாந் திரிந்து அலைந்தும்
தக்க ஆசான் கிடைக்காததாலே மறுபடியுந் திரும்பித்
தன்னூரைச் சேர்ந்து ஆசான் கிடைக்கவில்லையேஎன்ற
எக்கத்துடன் தூக்கமின்றி வியாகூலப்பட்டுக்கொண்டே
படுத்து நித்திரைபோயினர் அப்போது ஸ்ரீஹரியானவர்
அந்த பாஜிபட்டானன் கனவினில் தோன்றி அப்பா
பாஜிபட்டானே நீயேன்கவலைப்படுகின்றாய் நாளையடுதய
த்தி லெழுந்து இந்நகரத்திற் கைந்துமைல் தூரத்தினிலி
ருக்கும் காட்டினில் கேசவசுவாமிக ளென்றொரு பரம
வைதிகரிருக்கின்றார் நீ அவரிடத்திற்குச் சென்று நான்
சொன்னதாகச் சொல்லி உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு
பூரணஞ்ஞான சம்பன்னனாகக் கடவாயென்று ஆசிகூறி
மாயமாய் மறைந்துபோயினர் உடனேயந்த பாஜிபட்ட
வர் திடுக்கிட்டெழுந்து தன்கனவினி லெழுந்தருளின
வர் சாக்ஷாத் கிருஷ்ணமூர்த்தியே யாமென்று திடஞ்
செய்துக்கொண்டு பரமதயாளுவாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்
தியைத் துதிசெய்யாமல் வீண்காலத்தைப் போக்கிவிட்
டேனே பொருளாசையினாலே கெட்டேனே சஞ்சலமன
தைத் தொட்டேனே பாபத்துக் குட்பட்டேனே எனக்
குப் பரமபதசாரியரைக் காட்டி மறைந்துபோயின பக
வானைத் துதிசெய்யலாமென்றால் என்னென்று சொல்லி
புகழும்விதத்தை யறியேனே சன்மார்க்கத்தின் ரகசியத்
தையான் றுளதுவரையில் தெரியேனே ஆசானைக்கண்டு
அவரைவணங்கி இணங்கி இப்படி நடக்கவேணுமென்ற
மார்க்கத்தையுங் குறியேனே மெத்தஅரிதாகிய உபகார
மெனக்குச்செய்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியை என்னுயிர்
நீங்கினபோதிலும் விடேனே என்றிந்தப்படி அன்றிர
வெல்லாம் பயித்தியங் கொண்டவனைப் போலவும் மெத்
தக் காமியானவர் ஒருஸ்திரீயை கண்டு மோகித்து அவ
ளுடன் கலவிசெய்யும் பரியந்தம் அன்னாகார மின்றியும்
தூக்கமில்லாமல் ஏக்கங்கொண்டிருப்பவனைப் போலவும்
இந்த பாஜிபட்டானன் எப்போது பொழுதுவிடியுமோ
எப்போது ஆசானைக் காணுவனோ எப்போதவரிடம்உப
தேசம் பெறுவனோ உடல்பொருள் ஆவிமூன்றையும்
ஆசானுக்கெப்போது தத்தஞ்செய்வேனோ என்று பிர
லாபித்துக் கொண்டிருந்தான் இதற்குள் சூரியோதயமா
யிற்று அதைக்கண்டந்த பாஜிபட்டானன் உடனே எழு
ந்து காலைக்கடனை முடித்து ஸ்னானநுஷ்டானங்களைச்
செய்து மடியுடுத்தித் திருமணி ஸ்ரீசூரணந்தரித்து பல
விதகனி வர்க்கங்களுடன் பூஜாதிரவியங்களையும்பெருத்த
தாம்பாளத்தினி லேந்திக்கொண்டு வீட்டைவிட்டுவெளி
ப்பட்டு நாட்டைவிட்டுக் காட்டையடைந்து குருநாத
ராகிய கேசவசுவாமிகளைக் கண்டு அவர்திருவடிகள்முன்
னம் அந்த தாம்பாளத்தை வைத்து தீர்த்தங்கொண்டு
அவர் திருவடிகளை விளக்கி அத்தீர்த்தத்தை சிரசின்மீது
தெளித்துக்கொண்டு பரமசிலனாகி அக்ஷதை புஷ்பங்க
ளாலத் திருவடிகளை யர்ச்சித்துத் தூபதீப நிவேதனங்
கள்தந்து முக்காலும் வலம்புரிந்து அடங்கி யொடுங்கி
அவர்திருவடித் தாமரைகளில் விழுந்துபணிந்துஎழுந்து
நின்று இருகரங்களையுஞ் சிரசின்மேற் குவித்துகொண்டு
அக்குருநாதரை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

பக்தியிலும் விரக்தியிலும் பரமஞ்ஞான சம்பூர
ணரான எனது பரமகுருநாதரே அடியேன்வெகுநாளா
ய்ப் பரமாசானை யடையவேணுமென்றுக்கருதி அனேக
தேசங்களெல்லாந் திரிந்து ஆசானகப்படாமல் மனம்
புண்ணாகித் திரும்பிவந்து இந்த பீஜாநகரத்தை யடைந்
து அடியேனுடைய வீட்டிற்குட் சென்றும் மனந்தமோ
றித்தூக்கமின்றி ஏக்கங்கொண்டிருந்த நாயேனுக்குநேற்
றிரவில் எப்படியே நித்திரை நேர்ந்துப்படுத்து நித்திரை
செய்யும்போது அடியேனுடைய கனவனில் சாக்ஷாத்
கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுந்தருளி எனக்குண்டாகிய மனக்
கவலை திரும்படி நீ ஏனப்பா சிந்தனைப்படுகின்றாய் சீக்கி
ரம் எழுந்து நமது நகரத்திற்கு மேற்றிசையில் ஐந்து
மயில் தூரத்தினிலிருக்குங் காட்டையடைந்து அங்கிரு
க்கும் பரமஞ்ஞான சம்பன்னராகிய கேசவசுவாமிகளைச்
சரணமடைந்து உடல்பொருளாவி மூன்றையும் அவரு

க்குத் தத்தஞ்செய்து உபதேசம்பெற்று பூரணக்ஞான சம்பன்னனாகி சுகஜீவியாய் இருக்கக் கடவாயென்று ஆசிர்வாதங்கூறி மறைந்துபோயினார் அந்தப்படியேயா னுந் தங்களிடம்வந்து சரணாகதி யடைந்தேன் பவக்கடலைக் கடந்தேன் பாவஞ்செய்வதற் கிடைந்தேன் பரமானந்த மடைந்தேன் என்று வினயபக்தியுடன் மொழிய கேட்டந்த கேசவசுவாமிகள் சந்துஷ்டி யடைந்தவராகி அந்தபாஜி பட்டானரைச் சமீபத்தினில் வரச்சொல்லி உக்காத்திக்கொண்டு தன்கரத்தை யவர் சிரத்தின்மீது வைத்துப் பூரணக்ஞான சம்பத்தியை யடையக்கடவாயென்று ஆசிகூறி அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தையுபதேசித்து அதையனுஷ்டிக்கும் ரகசியங்களையும் பதுமாசனத்தின் விவரத்தையுந் தெளிவாகும்படியோதிக் கருணையாகமனனக் குளிர்ச்சியுடன் பரவச்செய்துபோய் வாருமையாவென்றுவிடைதர அந்தப்பாஜிபட்டனர் என்றுமில்லாத ஆனந்தப் பரவசமடைந்து உடல் பொருளாவியையும் தத்தஞ்செய்து அவர்திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து நேமனப்படி அவ்விடத்தைவிட்டுதன்கிரகத்தை யடைந்து தைலதாராவிச் சின்னம்போல ஆசான் தனக்குபதேசஞ் செய்த மந்திரத்தை ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கையில் நாளுக்குநாள் க்ஞானபக்தி வைராக்கிய மதிகரித்து பிரமக்ஞானத்தில் தேரிந்தெளிந்து வித்தம்மாடு கன்று வீடு பிள்ளை பெண்டு சுற்றம் பூமி முதலானதுகளின்மீது சற்றேனும் பிரியமின்றிச் சர்வசங்கபரித்தியாகஞ்செய்து இல்லறத்தை விடுத்துத்துறவரத்தை யடுத்து க்ஞானசம்பத்தைக் கைப்பிடித்து சகலசொத்துகளையும் ஆசானுக்குக் கொடுத்து வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு கிராமங்களில் பிக்ஷை வாங்கியுண்டு அடிக்கடித்தன் யிருதய கமலத்தினில் பிரமத்தைக்கண்டு பரமானந்த மடைந்துக்கொண்டே சென்று பெருத்த காட்டை யடைந்து அங்கோர் மரத்தடியில் கிருஷ்ணாஜலம் பரப்பி அதின் மீது பதுமாசன மிட்டுட்கார்ந்து ஆகாயத்தைநோக்கின முகத்துடன் இருகரங்களையும் ஏந்திக்கொண்ட வண்ணம் சாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனை மனதினில் நிருத்தி தவஞ்செய்துக்கொண்டு சிலவருடங்க ளிருந்துப் பரம சாயுச்சிய பதவியையடைந்தனர் பின்பு கேசவசுவாமிகள் அந்தக் காட்டினில் வெகுகாலம் வசித்திருந்து முடிவில் நிரதிசயானந்த ஸ்ரீவைகுந்தமா னகரத்தை யடைந்தனர்.

வாழி விருத்தம்.

பாசபந்தங்களையகற்றிப் பகவனடிபணிந்தோன்வாழி
தேசுளப்பிரமக்ஞானப் பெருமையிற்றேர்ந்தோன்வாழி
பூசுராகுலத்துதித்தப் புண்ணியன்பொருமைவாழி
கேசவசுவாமிபாதங் கெதியாகுமென்றும்வாழி.

விட்டலதேவாயநமஃ

கேசவசுவாமிகள் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Kovilloor Digital Library

ஶ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்:

ஸ்ரீமத் பரத்ரிராஜன் சரித்திரம்.

துதி விருத்தம்.

பரமகுணசிரேஷ்டனாகிப் பாரினிலெவரும்போற்றத்
திறமுடனவந்திதேசத் ததிபதியாகிச்செங்கோல்
காமதிற்றுங்கிநீதி குன்றாமலாண்டிருந்தப்
பரத்ரிராஜன்திவ்ய பதங்களைப்போற்றிசெய்வாம்.

கதையின் வரலாறு.

திருமாது கடாக்ஷம் பொருந்தி மோக்ஷத்தைத் தரும் க்ஷேத்திரங்களி லொன்றாகிய அவந்திக்ஷேத்திரமெனும் நகரத்தைப் பரத்திரிராஜனென்பவர் வெகுநீதியாய் ஆண்டுக்கொண்டிருந்தனர் இவருக்குத் தம்பி விக்கிரமார்க்கனென்பவன் அவனை அந்நகரத்திற்கு யுவராஜாவாகியு மிருந்துக்கொண்டு சகலகாரியங்களையும் அண்ணனாகிய பரத்ரிராஜனை முன்னிட்டுக்கொண்டு தானடத்திவந்தான் இப்படியந்த விக்கிரமார்க்கன் நடத்திக் கொண்டிருப்பதால் பரத்ரிராஜன் தம்பியின்மீது மெத்த சந்தோஷமும் நம்பிக்கையு முண்டாகி சகலகாரியங்களையும் அவனையே பார்க்கும்படி உத்திரவு கொடுத்துவிட்டு தன்மனைவியாகிய பிங்களையின்மீது அதிக மோகாந்தக்காரனாகி கணப்பொழுதேனும் அவளைவிட்டுப் பிரியாமலும் அவளைப்பார்க்க கணப்பொழுது ஒருயுகமாக விருப்பதினாலும் அந்த சக்கிரவர்த்தியாகிய பரத்ரிராஜன் தக்கயோசனை செய்து சித்திரவேலைக்காரரை வரவழைத்து அவர்களுடன் அந்தப்புரத்தை யடைந்து தன்மனைவியை யழைத்து அவர்கள்முன்னம் நிறுத்தி அந்தசித்திரக்காரரை நோக்கி இம்மாதைப்போல திருத்தமான அழகும் சுந்திரம் அமைத்துப் படமொன்று எழுதித் தரவேணும அப்படி எழுதிக்கொடுக்க உங்களாலாகுமா சொல்லுங்களென அதற்கவர்கள் ஐம்பத்தாறு தேசங்களுக்கும் அதிபதியாகிய சக்கிரவர்த்தியே தாங்கள்தயவு செய்துப் படமெழுதும்படி உத்திரவு கொடுத்தால் நாங்களெழுதிக் கொடுக்கிறோம் அந்தபடத்தையுந் தங்கள் தேவியையு நிருத்திப்பாரும் எள்ளளவேனுங் குணங்குறித்தவரி யிருந்தால் தாங்களென்ன தண்டனை விதிக்கின்றீரோ அதற்கு யாங்கள் உடன்படுகின்றோம் இந்தச் சொல்லை யாங்கள் தவருகிறதில்லை யெனக் கேட்டந்த சக்கிரவர்த்தி இவர்கள் சித்திரவேலைகளில் மெத்த வல்லவர்களாகத் தோன்றுகின்றது நாம் சொல்லாமுன்னமே இவர்களே தண்டனைக்குட் படுகிறோமென்றுசொல்லும் உருதிமொழிகளால் மெத்த வேலைக்காரர்க ளென்றே நம்பத்தக்கதா யிருக்கின்றதென்று தனக்குத் தானே யோசித்து அவர்கள்மீது நம்பிக்கையுண்டாகி சீக்கிரமாகப் படத்தை எழுதித் தரவேணுமென்று கட்டளையிட்டார் அவர்களும் அந்தப்படியேகூடியசீக்கிரத்தில்எழுதிமுடிக்கின்றோ மென்றுசொல்லி அதற்காகச்சில வராகன்களை அட்வான்சு பெற்றுக்கொண்டு விடைதரும்படி வேண்டி விடைபெற்று அவர்கள் அந்தப்புரத்தைக் கடந்து வெளிப்பட்டுத் தங்கள் வீட்டையடைந்து ஏழடி உயரமும் மூன்றரையடி அகலமுமுள்ளப் பலகையைத் தருவித்து நல்ல முகூர்த்தவேளையில் எழுத ஆரம்பம்செய்து அவர்கள் ஒருவாரத்திற்குள் அந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் மனைவியாகியசக்கிரவர்த்தினியைப்போல தற்சொரூபமாக எழுதிமுடித்து அப்படத்தை எடுத்துக்கொண்டுசென்று சக்கிரவர்த்தியின் சபையைச்சேர்ந்து படத்தைத் திறந்து எதிரில்வைத்தார்கள் அப்போது சக்கிரவர்த்தி அச்சித்திரப் படத்தை நன்றாய்க்கண்ணுற்ற ரூபரேகை சுந்திர முதலானதுகள் தன் மனைவியைப்போல அமைந்திருப்பதைப்பற்றி என்றுமில்லாதப் பரம சந்தோஷத்தை யடைந்து அப்படத்தை தன்சிங்காதனத்திற் கெதிரிற் கட்டி வைத்துக்கொண்டு எப்போதுதனக்கு மனைவியின் மீது இச்சையுண்டாகின்றதோ அப்போதெல்லாம் அப்படத்தை நன்றாகப்பார்த்து இச்சை தீர்ந்துக்கொண்டிருப்பார்.

இவ்வாறு அந்தசக்கிரவர்த்திக்கி மனைவியின் மீதிருக்கும் இச்சையை அப்படத்தைப் பார்த்து போக்கிக் கொண்டு மிருக்கையில் அச்சக்கிரவர்த்தி ரூபத்திலுங் கல்வியிற் சிறந்தவர் காமத்தில் இச்சையுடையவர் ஆகையால் பெல்லோரும் தன்னைத்தோத்திரம் புரியும்படிக்கு

Koviloor Digital Library

நீதிசாஸ்திரமொன்று செய்துமுடித்து எல்லோருக்கும் உபயோகப்படுத்தி உடனே சதகமொன்று நூதனமாகச்செய்து அச்சதகத்தையும் யாவருக்கும் வினியோகப்படுத்தி மன்மத பாதையையும் போக போக்கியங்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டு மிருந்தனர் அன்றியும் இவருக்கு எல்லா லக்ஷணங்களும் அமைந்திருந்தும் இவருடைய மனைவியாகிய பிங்களைச் சித்தினியாதலால் தங்களரண்மனைக் குதிரைக்காரனுடன் கூடிக்குலாவிக் கொண்டும் சக்கிரவர்த்திக்குத் தெரியாமலிருக்கும்படி சக்கிரவர்த்தியை கண்டால் இத்தனைநேரம் என்னைத் தனியே விடுத்து உமது நகரகாரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு வெகுசிதானமாய் வருகின்றீர் அடியாளுக் கென்னமோ எப்போது வருவீர் வருவீர்என்ற எண்ணமே அதிகரித்து உமது பிரிவாற்றாமல் மெத்தவிசனப் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றேனென்றும் சொல்லிக்கொண்டே சக்கிரவர்த்தியை முத்தமிட்டுத் தழுவிப் பலவித தளுக்குகள் செய்ததால் அச்சக்கிரவர்த்திக்கு அம்மாதின் மீதுநம்பிக்கையும் ஆசையும் அதிகரித்து மெத்த அன்யோன்னியமாகக்கூடிக் கலவி செய்துகொண்டு மிருந்தார் அன்றியும் இந்தச் சக்கிரவர்த்தி வெகுசூசனைகள் தெரிந்தவராகயிருந்தும் தன்மனைவியின் விபசாரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமலே யிருந்தார் மேலும் இவ்வுலகத்தினில் இப்படிப்பட்ட மனையாளுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தால் தன் கீர்த்திக்கும் அரசுக்கும் குறைவாகின்றதே அன்றியும் அவள் செய்யும்படியான ஜாலவித்தைகளுக்கு சக்கிரவர்த்தி மயங்கி அவளுடைய நடவடிக்கை யெப்படிப் பட்டதென்று உணராமலே இருந்துவிட்டார் இவரிப்படிக்கி மனைவியின்மீது மெத்த மோகாந்தகாரனாகி யிருக்கிறபோது அப்பட்டணத்திற்கு சரபட்ட நாதரெனுஞ் சிறந்த புருஷரொருவர் வந்து சோலையிலிறங்கி சிஷர்களுடன் நல்விஷயங்களைப் பேசிக்கொண் டிருக்கையில் அவ்விடத்திற்கு யேதோ காரியமாகத் தலையாரி யொருவன் சென்று அப்பெரியோரைக் கண்டுவணங்கி யவர்பேரை தெரிந்துக் கொண்டுவந்து ராஜசபையை யடைந்துசக்கிரவர்த்தியை நோக்கி ஓராஜாதிராஜ ராஜபரமேஸ்வரா ராஜகெம்பீரா ராஜவுத்தரா நமது பட்டணத்திற் கருகிலிருக்குஞ் சோலையில் சரபட்டரெனுஞ் சித்தபுருஷர் மகாமகிமையுடன் சிஷர்களுடன் வந்திறங்கிச் சிஷர்களுக்கு நல்விஷயங்களைப் போதித்துக்கொண் டிருக்கின்றாரெனக் கேட்டந்த பரத்திரிராஜன் மெத்த சந்தோஷித்து அப்பெரியோரைக் கண்டு சேவிக்க வேணுமென்ற கவனமுண்டாகி உடனே தன்னுடைய பரிவாரங்கள் சூழப் பட்டணத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டு அச்சோலைக்குட்சென்று அங்கு பதுமாசனமிட் டுட்கார்ந்துக் கொண்டு தன்சிஷர்களுக்கு நல்விஷயங்களைப் போதனைசெய்துக்கொண்டிருக்குஞ் சரபட்ட நாதரைக் கண்டுவணங்கி இணங்கிய சக்கிரவர்த்திக்கு ஆசிகூறி அருகினில் ஒக்காத்தி வைத்துக்கொண்டு க்ஷேமலாபங்களை விசாரித்துச் சந்துஷ்டி யடைந்திருக்கையில் சக்கிரவர்த்தி சரபட்ட நாதரை நோக்கிப்பலவிதமாக ஒருவசனஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

ஓ பரமகுரு சுவாமிகளே ஏழையேன் தங்களிடம் உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள வாஞ்சை யுடையவனாகவிருக்கின்றேன் இந்தக் கசடன்மீது கிருபாநோக்கம் வைத்து அருள்புரிய வேணுமென்று பலவாறு வேண்டிக்கொண்டரர் அதற்கந்த சரபட்டநாதர் சந்துஷ்டியடைந்து ஓ சக்கிரவர்த்தியே உனக்குபதேசஞ் செய்ய தடையேயில்லை ஆயினும் இதோ என்னெதிரிலிருக்குஞ் சிஷர்கள் ஒவ்வொருவரையும் பன்னிரெண்டு வருடகாலம்பரிசோதனை செய்தபின்பு இவர்களுக் குபதேசஞ் செய்தேன் ஆகையால் நீயுமந்தப்படி பனிரெண்டுவருடகாலம் எனக்குத் தொண்டுகள் புரிந்துக்கொண் டிருப்பையாகில் உன்னைப் பரிசோதனை செய்து உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க யோக்கியதை யுன்னிட மிருக்குமாகில் தடையின்றி உபதேசிப்பேன் யோக்கியதையில்லாவிடில் உபதேசஞ் செய்யத் தடைபடுமெனக் கேட்டந்த பரத்திரிராஜன் சரபட்டநாதரடிகளில்விழுந்து அவருடைய திருவடிகளை இருகரங்களினாலும் விடாமற் பிடித்துகொண்டு ஓ சுவாமி இக்காயமோ நீர்மேற்குமிழி நிலையற்றக் காயம் இப்பவோ எப்பவோ இத்தேகத்தை விட்டும் உயிர் நீங்குவது உண்மை அப்படி உயிர்நீங்கினபின் மறுபடியும் இந்த ஜென்மம் வருவது மெத்தக்கடினம் ஆகையால் இத்தேகமிருக்கிற போதே ஆசானருளைப் பெற்று என்று மழியாத பதவியை அடையவேணுமென்றுச்சில பெரியோர்களால் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறே னாதலால் தேவரீர் தயவுசெய்து அடியேனுக் கிப்போதே உபதேசஞ் செய்ய வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள கேட்டு அந்தச் சரபட்டநாதர் இச் சக்கிரவர்த்தி தீவிரதரனாகி யிருக்கின்றானென் றெண்ணி உடனே அச்சக்கிரவர்த்திக்குத் தாரகநாமத்தை உபதேசித்து அதையநுஷ்டிக்கும் மர்மங்களையுஞ் சொல்லி இவன் மனம் எப்படிப்பட்டதோ வென்றும் பூர்வக்ஞானத்தினா லறிந்துக்கொண்டு பூரணக்கடாக்ஷஞ் செய்யாமல் ஓ பரத்திரிராஜனே நீர் வந்து மெத்த நேரமாயிற்று போய் வாருமென்று விடைதர அவ்வரசன் பெற்றுக்கொண்டு தன்னுடைய சேனைகளுடன் அலந்திநகரத்தை யடைந்து ஞானம் பக்திவைராக்கியம் விர்த்திகளு மில்லாதவனாகி தாரகமந்திரத்தை களங்கமுடைய மனத்துடன் தியானஞ் செய்துக் கொண்டு விஷயாந்திரத்தில் மனதைப் பொருந்தவைத்து

Koviloor Digital Library

அஸ்ச்சல் பட்டவனுகி அரசாக்ஷி புரிந்துக்கொண்டிருந்தான் இவ்வரசனிப்படிக் கிருக்கிறபோது சரபட்டநாதர் பரிபூரணக்ஞானராகி உலகெங்குந்திரிந்து அங்கங்குள்ள உத்தமசிஷர்களைக் கண்டு அவர்களுக்குத் தன் உண்மையான ரூபத்தை தெரிசித்து புனிதராகும்படிக் காட்டிக் கொண்டே தேவலோகத்தையடைந்து இந்திரனைகண்டு ஆசிகூற கேட்டந்த இந்திரன் அவருக்குப் பலவித உபசாரங்கள் புரிந்து மாங்கனிக ளிரண்டையீந்துச் சிலநீதி வசனங்களை யவரால் சொல்லக்கேட்டு சந்துஷ்டி யடைந்து கொண்டிருந்தான் அப்போது சரபட்டநாதர்இந்திரனைநோக்கி விடைபெற்றுகொண்டு பூலோகத்திற்குவருகிறபோது அவருக்கு பாத்திரிராஜன் கவனம் பிறந்து போய் கண்டுவருவோமென்று கருதி அவந்திமா நகரத்தை யடைந்து பாத்திரிராஜன் கொலுமுகத்தை நாடிப் போகிறபோது வேவுகாரர்களால் சரபட்டநாதர் வரவை யரசனறிந்து சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திடீலென்று குதித்து எதிர்கொண்டு ஓடோடியும்வந்து அழைத்து வந்து தக்க ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து நூபதிபமுதலான உபசாரங்களால் அவர்மனங் களிக்கச்செய்து வலம்புரிந்து விழுந்துபணிந்து எழுந்துநின்றுக் கரங்களை குவித்துக் கொண்டவன்னம் பரமாசானை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினுன்.

ஓ பரமக்ஞான சம்பூரணராகிய சத்குருநாதரே இன்றுதினம் தேவரீருடைய திருவடிதாமரைகள் பட்டு இந்நகரம் பாவனமாயிற்றுத் தங்கள் தெரிசனத்தால் அடியேனும் புனிதனுகினேன் என்னுடைய பாக்கியமே பாக்கியம் ஏவர்க்குமடைந்த சிலாக்கியமென்றும் புகழ்ந்துப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றுன் ஓ சுவாமி பரமகுருநாதரே இவ்வுலகினில் வசிக்கும் பாமரர்கள் சம்சாரமென்னுஞ் சேற்றினில் விழுந்துமீண்டும் விடுவித்துக் கொள்ள முடியாமல் உழன்றுக் கொண்டிருப்பவர்களைத் திருத்தி புண்ணியவான்களாகச் செய்யும் பொருட்டு அவதரித்த பரமகிருபாமூர்த்தியே எங்குங் கொண்டாடப் பெற்ற கீர்த்தியே என்றுபலவாறு அவருக்கு சந்தோஷமுண்டாகும்படிக்கி விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டந்தச் சரபட்டநாதர் என்றுமில்லாத சந்தோஷ சாகரத்தினில் மூழ்கினவராகித் தனக்கு தேவேந்திரன் கொடுத்த மாங்கனியிலொன்றை யரசனுக்கு கொடுத்து ஓ அரசனே இக்கனியெனக்கு அமராவதி பட்டணத்திற் கிடைத்தது இக்கனியைத்தின்றால் அழியாமலென்று மிருக்கும்படியான காயமாகிக்கொண்டிருக்கும் ஆகையால் இக்கனியை விரைவாகப் புசியுமென அதற்கந்தகரபதியும் ஆசானைநோக்கி மெத்தவினயமாக தீர்க்கமாகவிழுந்து தெண்டனிட்டு எழுந்து ஓசுவாமி இக்கனியில் பாதியான் புசித்துப் பாதியை மனைவிக்கு கொடுக்கிறேன் யென அதற்கந்த குருநாதன் சற்றுநேரம் மௌனமாக விருந்து ஓ அரசனே சஞ்சிதகர்மமின்ன முன்னைவிட்டு நீங்காமலிருப்பதினாலே உன்னூழ்வினையின்படி பொருந்தயாகுமென்றுச் சொல்லிச்சென்றுர் அம்மொழியையும் அரசன் செவிற் கொள்ளாமல் உடனே அக்கனியை எடுத்துக் கொண்டு மனைவியின் பக்கலடைந்து வெகு சந்தோஷத்துடன் அவளை சயனத்திற் கழைத்துச்சென்றுத் தான் உன்னிதஸ்தானத்திலிருக்க அவளும் அவ்விடமடைந்து அரசன்சரீரத்தை தன்கரங்களால் தடவிக்கொண்டு அரசனுக்கு சந்தோஷமுண்டாகும்படிச் செய்தாள் அன்றியும் அம்மங்கைக்குள்ளப் பிரியத்தை வெச்சக்காரன்மீது வைத்து அரசன்மீது மெத்தப்பிரியம் வைத்திருப்பவன் போல வெளிப்படையாகக் காட்டினள் பின்னும் அரசனுக்கு வெற்றிலைச்சுருளைக் கொடுத்து கொண்டே மோகப்பார்வை பார்க்கையில் அவ்வரசனுங் காமதுரந்தரனுகி அம்மங்கையைக் கட்டி யாலிங்கனஞ்செய்து தன் காமத்தை வெளிப்படவிடுத்து அடிப்பெண்ணேஉன்னை யான் பார்க்காதகடிகை ஒருயுகமாகும் ஆதலால்உன்னுடைய சுந்திரமும் அழகும் எப்போதும் உன்னைநீங்காமலிருக்கும்படியும் என்னுடைய அழகுசுந்திரமும்என்னைவிட்டு நீங்காமலிருக்கும் படியாகவும் நீயும்நானும் அமரர்களாகும் பொருட்டும் என்சத்குருநாதராகிய சரபட்டநாதர் இம்மாங்கனியைக் கொடுத்தார் என்று சொல்லித் தன்கரத்தினில் கனியைக்காட்ட அம்மங்கை யக்கனியைப்பார்த்தும் அதைக்கைகொள்ளாமல்இக்கனியை நமது சோரநாயகனுக் களித்தால் அவன் அமரகாயத்தைபெற்று மெத்த அழகுடன் விளங்குவன் வெகுநன்றாகவுமிருக்கு மென்றும் தன்மனதினில் கருதினவளாகியிருக்க அப்போதரசன் அக்கனியில்பாதி யறுத்துப் புசித்து மற்றபாதியை தன்வினைவியாகிய பிங்களையை புசிக்கும்படி சொல்லிகொடுத்தார் அதையம்மங்கையிற் கொண்டு ஓபிராணநாயகரே இக்கனிமெத்த அரிதாகிய கனியாகும் இதனை சுத்திபத்தியாய் நல்ல முகூர்த்தவேளையில் புசிக்கவேணுமென்றுசொல்லி அக்கனியையங்கோர் பெட்டியிற்போட்டு மூடிவைத்து அரசன்பக்கலில் நன்றுகசயனித்து மனது சந்தோஷிக்கும்படிக் கிரீடைகளைச்செய்து நான்குஜாமம் வரைக்குப் சுகத்துடனிருக்க அப்போது அரசனும் சுகித்திருந்து காலையிலெழுந்து, அரசன்போயினபின்பு அப்பிங்களையானவள் சோரநாயகனை அழைத்து ஏகாந்தமாக அக்கனியைக் கொடுத்து நீர் இக்கனியைப் புசிக்குமிடத்தில் உமமுடைய காயமானது அமரகாய மாகுமென்றுசொல்ல அவனும் அக்கனியை கைக்கொண்டு தன்னுடைய சோரநாயகிக்குக் கொடுக்கும் பக்ஷத்தில் அவளுக்கு நம்மீது மெத்தப்பிரிய

Koviloor Digital Library

முண்டாகுமென்று தன்மனதினில் நினைத்துக் கொண்டிருக்கையில் இதற்குள் ராஜபத்தினிக்கு ஒருயோசனை யுண்டாகி சோரநாயகனைப் பார்த்து ஒ யெனதுயிர்க்குயிராகிய பிராணநாயகரே யான் ஸ்னாஞ்செய்து சுசியாக கனிக்கனியைப் புசிக்கலா மென்றிருந்தேன் மறுபடியும் யேதோ ஒருயோசனை யுண்டாகி யுமக்குக் கொடுத்தேனென்று தந்திரமாகச் சொல்லியும் அவன்கொடாமலிருப்பதாலும் அக்கனியைமிஞ்சி யவன்கையில் கொடுத்துவிட்ட படியாலும் அவனக்கனியை கையில்வைத்துக் கொண்டிருப்பதாலும் அப்பிங்களை யானவள் யாதொரு தந்திரமுஞ் செய்வதற் கில்லாமையால் விசனமடைந்தவளாகி இவனை கனியைக் கொடுமென்றுகேட்டாலோ நம்மீது சினங்கொண்டுபோய் விடுவான் மறுபடி நம்மிடத்திற்கு வரமாட்டானே என்றபயத்தினால் வாயைத் திரவாமலும் மறுவார்த்தை சொல்லாமலும் தன்னரண்மனையிலேயே அப்பிங்களையானவ ளிருந்தனள் அப்போதந்தச் சோரநாயகனும் மாங்கனியுடன் தன் வீட்டை யடைந்துத் தன்னுடைய சோரநாயகியாகிய புலிந்தையென்பவளை யழைத்து அடிபெண்ணே இதோ பார்த்தையா மாங்கனி இந்தக்கனியை நாமிருவரும்புசித்து மரணமின்றி வெகுகாலம் ஜீவத்துடனிருக்கலாமென்றுசொல்லி அக்கனியை யந்தபுலிந்தையின் கையிற் கொடுக்க அவளுமக்கனியைப் பெற்றுக்கொண்டு தன் கணவனைநோக்கி ஒ பிராணநாயகா நாமிருவரும் கேவலமான தொழில்செய்யும் வேலைக்காரர்களாகவிருக்க நமக்குத்தகுமோ அமரகாய மடைவதற்குத்தகாது ஆதலால் இக்கனியை அரசனுக்கு கொடுத்தால் அவர்புசித்து அமரகாயத்தைப் பெற்று நீடூழிகாலம் ஜீவத்துட னிருக்க அவர்க்குத் தகுமாகையால் அந்தப்புண்ணிய சீலராகும் தருமப்பிரபு என்றுமழியாத அமரகாயத்தைப் பெற்று இவ்வுலகத்தை யாண்டுக்கொண்டிருந்த போதிலும் ஜெனங்களுக்குச் சுகமும் அதனாதரசனுக்கு கீர்த்தியுமுண்டாகும் அன்றியும் நாமிருவரும் அமரர்களாகி யிருந்த போதிலும் நமக்குண்டாகிய குதிரைவேலையே செய்யவேணுமே யல்லாமல் நீஅரசனும் நான்அரசியும் ஆகப்போகிறதில்லை ஆகையால் நீடூழிகாலம் ஜீவத்துடனிருந்து அரசாக்ஷி செய்து கொண்டிருக்கும்படி இக்கனியை அக்கரையுடன் அரசனுக்கு கொடுக்க வேணுமென்றுச் சொல்லக்கேட்டு அந்தச்சோரநாயகனும் கர்மசண்டாளனுமாகிய குதிரைக்காரன் சந்தோஷ மடையாமல் இனிகாரியங் கெட்டுப்போகுமென்று பயமடைந்தவனாகி பதிலொன்றுஞ் சொல்லாமல் மௌனமாக விருக்கையில் அந்தப்புலிந்தையானவள் அப்போதுஊருக்குவெளியில் போவதைப்போல அபிநயித்து கூடைக்குள்ளாக சாணியைப்போட்டு அதில் பிரகாசம் பொருந்திய மாங்கனியைவைத்து அக்கூடையைத் தலைமீது வைத்துக்கொண்டு ராஜவீதிவழியாய் போகிறபோது மேடையின்மீதிருந்து அரசன்கண்டு தூதனொருவனை யழைத்து அடா தூதனே நீ சீக்கிரமாக ஓடி அதோ கூடையெடுத்துக் கொண்டு போகிறாளே அவளையழைத்து கொண்டுவரக் கடவாயென்று சொல்லி அனுப்பத்தூதனும் அந்தப்படியேயோடி கூடையைச் சுமந்துக்கொண்டு போகிறவளை கூவியழைத்து எங்களரசனுன்னைக் கூடையுடன் கொண்டுவரச் சொன்னாரென்று சொல்லி யழைத்துவந்து கொலுமுகத்தினில்விட்டு அரசனுக்குத் தெரியப்படுத்தினான் அப்போதரசன் நீசமங்கையை அருகினில் வரச்சொல்லி கூடையிலிருக்குங் கனியைப்பார்க்கையில் அக்கனியானது சத்குருநாதர் தனக்கு அனுக்கிரகித்த கனி இதல்லவாவென்று நிச்சயித்து அடிநீசமாதே இக்கனி எவடத்தியது உனக்கெப்படி கிடைத்தது சீக்கிரஞ்சொல்லுமென அதற்கந்த புலிந்தை ஒசுவாமி இக்கனியை கபடமனத்தனாகிய குதிரைக்காரன் எனக்கு கொடுத்தானென்றனள். இதைக்கேட்டந்த நரபாலன் குதிரைக்காரனைத் தூதர்களால் அழைப்பித்து அடாகுதிரைக் காரனே உனக்கு இக்கனி எப்படிவந்தது சத்தியமாகச் சொல்லுமென அதற்கந்த குதிரைக்காரன் மெத்தப் பயந்து இக்கனி நமதுயிருக்கு எமனாக வந்ததே என்றெண்ணி யரசனுக்கு பதில்சொல்ல வகையில்லாமைபால் மௌனமாக விருக்கக்கண்டு அரசன் ஜவான்களைக்கொண்டு அக்குதிரைக்காரனை அடிக்கும்படி கட்டளையிட்டான் ஜவான்களும் குதிரைக்காரனைநோக்கி அடா துஷ்டாஇக்கனி யுனக்கெப்படி கிடைத்தது சீக்கிரஞ்சொல்லு சொல்லென்று நான்குபக்கத்திலு மிருந்துகொண்டு அடிக்கிறபோது அக்குதிரைக்காரன் தீனனாகியும் துக்கமடைந்தும் என்னை யடிக்கவேண்டாம் ஏழையின்மீது கருணைபுரியுமையா இக்கனிகிடைத்த விதத்தை சீக்கிரஞ் சொல்லுகிறேனென அதற்கந்த நரபாலன் அடா குதிரைக்காரா பயமில்லை உன்னையான் கொல்லமாட்டேன் என்றுசொல்ல அக்குதிரைக்காரனும் மெத்த வினயத்துடன் அரசனைவணங்கி இணங்கி ஒசுவாமி இக்கனியை தங்கள் பட்டத்தரசியாகிய பிங்களைகொடுத்து இதைப்புசித்தவர்கள் நீடூழியாக ஜீவத்துடனிருக்கும் அமரர்களாகுவார்களென்று அதன் பிரபாவத்தையுஞ் சொல்லி அக்கனியை எடுத்துகாட்டினாள் அப்போதரசன் அடா குதிரைக்காரா இக்கனியானது அமரர்களுக்கு எட்டாதகனியாயிற்றே அப்படிப்பட்ட அரிதாகிய கனியை அம்மாதுனக்கெப்படி கொடுத்தாள் அந்தவிவரத்தைச் சீக்கிரஞ்சொல்லுமெனக் கேழ்க்கையில் அக்குதிரைக்காரனும் மெத்தவுந் திகிலடைந்து நாவுலர்ந்து மெய்நடு க ஒசுவாமி அம்மாது என்னுடன் ரதிக்கிரீடை நடத்திப் பின்புயான்

Koviloor Digital Library

அம்மங்கை என்னையழைத்து இக்கனியை நாமிருவரும் தின்று அமரகாயத்தைப்பெற்று நீடித்தகாலம் ஜீவத்துடனிருக்கலா மென்று எனக்கிந்தகனியைகொடுத்தனள் இந்தரகசியம் வெளியில் தெரியுமாகில் பிராணனுக்கு அழிவுநேரிடுமென்றும் இப்படிப்பட்ட பயத்தைத் தருவதாகி போகத்தை யனுபவிப்பதை காட்டிலும் பயமில்லாமல் நமது மனையாளுக்கு கொடுத்து நாமும் புசித்து அமரகாயத்தைப் பெறலாமென் றெண்ணி இவளிடத்திலந்த அரிதாகிய கனியைக்கொடுத்து இதின் மர்மத்தையுஞ் சொல்லிப் புசியுமென்றேன் அதற்கிவள் இவ்வுலகினில் கேவலமாகிய குதிரைச்சேவகஞ் செய்யும் நீசர்களாகிய நமக்கு வயது வளரச்செய்வதேதுக்கு அரசனுக்குக் கொடுத்தபோதிலும் அவர்புசித்து அமரகாயத்தைபெற்று ஞாலத்திற் க்ஷேம முண்டாகும்படிச் செய்துகொண்டிருப்பாரென்று சொல்லிக்கொண்டே உமதிடத்திற்குவந்தனள் இதுநடந்த உண்மையென்று சொல்லிப் பணிந்தான்.

இதைக்கேட்டந்த நரபாலன் மெத்தவும் அனுதாபமடைந்து ஜெகதீசனைக் கனவிலும் நினைக்காமல் யான் சிதறிப்போயின சம்சாரத்திற்குள் விழுந்து இளைத்து வீணாகினேனே அன்றியும் எனக்கு ஸ்ரீஹரியின் திருவடிகளே திக்காகுமென்றும் மிதமத்தவைராக்கிய சீலனாகியப்போது நிற்பந்தத்துக்கு காரணமாகும் நிந்தை சுகத்தினில் மனதை வெகுகாலமாகச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தேனே என்றும்மைதுன சுகமானது மெத்த அற்பமாகுமென்று அப்போதே நீக்கிக்கொண்டவராகி வேதனையடைந்து இந்ததேகத்தை யான் ஸ்ரீஹரிக்கித் தொண்டு செய்யும்படிச் செய்யாமல் அற்பமாகிய பெண்ணாசைக்கு இத்தேகத்தை உபயோகப்படுத்தி காலத்தை வீணாகக் கடத்தினேன் என்றுசொல்லி கண்ணீருநிர்த்துக்கொண் டப்போது வைராக்கியங்கொண்டு வேறொரு சதகமொன்று செய்து உடனே மனைவியை யழைத்து சோரநாயகனுக்கு அவளைக்கொடுத்துச் சிறிதேனும் பயமடையாமல் நீங்களிருவரும் உங்கள்மனதினில் கோரிய வண்ணங் காரியங்களை சாபலிய மடையும்படிச் செய்து கொண்டு இனி எவ்வித கலகமுமடையாமல் சுகித்திருங்களென்று சொல்லியனுப்பி அக்கனியைப் புசித்து ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களுந் தன்னடிபணிந்து காணிக்கைகப்பங்களிட்டு வணங்கும் பெருத்த அரசாக்ஷியைத் தன்தம்பியாகிய விக்கிரமார்க்கன் வசப்படுத்தித் தான் காவிகாம்பர தண்டு கமண்டலதாரராகி நாட்டைவிட்டுக் காட்டைநோக்கி நடந்தார் இச்செய்தியை சரபட்டநாதரறிந்து விரைவாகச்சென்று பரத்ரிராஜனைக் கண்டு தன்னுடைய பூரணகிருபையாகிய மழையைப் பொழிந்து பரத்ரிராஜன் ஜென்மாந்திரங்களிற்செய்திருந்த அக்கினியாகிய கர்மங்களைத் தலையெடுக்க வொட்டாமலும்உருவமாய்ந்துப் போகும்படிச் செய்து பூரணக்ஞான பக்தி வைராக்கிய சம்பத்தியும் என்னும் அழியாத ஜீவன்முத்தி பதவியையும் அடையும்படிக் கருணைபுரிந்து சித்தபுருஷர்களில் நீயுமொருவனாகி இவ்வுலகினில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு சுகஜீவியாய் இருக்க கடவாயென்று ஆசீகூறி மனதுக்கிசைந்தபடிக்கிச் சென்றார் பரத்ரிராஜனே என்றுமில்லாத சந்துஷ்டியுடனும் பூரணக்ஞானசம்பன்னராகி சித்தபுருடர்களுடன் சங்கமம்செய்துக்கொண்டு நினைத்தவிடத்திற் கெல்லாஞ் சென்று கோரக்கநாதரைப்போல ஜீவன்முக்தராகி நாளைக்கும் இவ்வுலகத்தினில் மனிதர்கண்களுக்குத் தோன்றாமல் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றாரென்று பக்திமாலிகை முறையிடுகின்றன.

வாழிவிருத்தம்.

தரைபாலதாகிதருமந் தழைத்திடச்செய்தோன்வாழி
பரமாதர்சங்கமென்றும் பழகாததோன்றல்வாழி
நிரதிசயஜீவன்முக்திபதம் நீடிக்கப்பெற்றோன்வாழி
பரத்ரிராஜன்பங்கய பாதங்களென்றும்வாழி

பரத்ரிராஜன் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ ம த்
நாகைநாதர் சரித்திரம்

துதிவிருத்தம்.

ஆகமவிதிகளாய்ந்து ஹரிநாமந்துதித்தென்னாளும்
தோகையைமருவிடாத தூயநற்குணங்கள்தோன்ற
ஏகமாய்இருதயந்தன்னில் யெந்தையைக்கண்டுபோற்றும்
நாகைநாதர்செம்பொற்பாத நளினந்தலைக்கணிந்துய்குவோமே.

கதையின்வரலாறு.

ஸ்ரீமகாலக்குமி கடாக்ஷம் பொருந்திய மானூரெனுங் கிராமத்தினில் சிவாம்சத்தைப் பெற்றவரும் சித்த புருடர்களை யொற்றவரும் க்ஞான வழியிலேயே மனதைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் நற்றவரும்: ஸ்ரீஹரியே தனக்குத் தாய்தந்தை பெண்டீர் புதல்வர் பந்துக்கள் சிநேகிதர்கள் என்று கோரிக்கையுற்றவர் சகலத்திலும் பற்றற்றவர் நாகைநாதரெனும் பேர்பெற்றவர் முத்தர்களிற் சிறந்த தவத்தர் பாகவதர்களில் தேர்ந்தபக்தர் இப்படிப்பட்ட மகுத்துவமுள்ள புண்ணியசீலர் மேலுமிவர் உலகமாய்கையினால் தவத்துக்கு விக்கினம் நேருமென்றுன்னிப் பார்க்க வெகு அசுசியாகி ஸ்னானமுதலான சுசியைநீக்கி மலினவஸ்திரத்தைத் தரித்துத் தேகமெங்கும் சாம்பலைப் பூசிக்கொண்டிருப்பதால் அவ்வூரினில் வசிக்கும் ஜெனங்களெல்லாம அவரைத் திருட்டு வேஷக்காரனென்றும் பைசாசமென்றும் சொல்லும்படியாகவும் பூதகணங்கள் எப்போதும் அவரைச் சூழ்ந்துக்கொண்டேயிருக்கவும் சர்ப்பங்கள் வெகுவாகத் தன்னை சூழ்ந்துக்கொண்டு திரிவதால் ஜெனங்களெல்லாம் அவரிடம் கிட்டிப்போக பயப்படுவார்கள் அன்றியும் அவர் தேகமெங்கும் தேள்கள் உலாவிக்கொண்டு திரியும் இப்படிக்கிவர் தன்னையொருவரும் சமீபத்தினில் வந்துபார்க்க வொண்ணாத உபாயத்துடன் விளங்குகிறபோது சிலர் மோஹினிமந்திர மிவருக்கு அனுகூலமாகி யிருக்கின்றபடியால் சந்தேகமில்லாமல் யிவரைக்கண்டால்சம்சாரத்தை விட்டுப் போகும்படி நேரிடும் என்றார்கள். சிலர் இவனை மூதேவி தொடர்ந்திருப்பதால் தரித்திரம் பிடிங்கித் தின்னுகின்றதென்பார்கள் சிலர் இம்மகானுபாவன் சாக்ஷாத் பரமசிவனைப்போல விளங்குகிறானென்பார் இந்தப்படி ஞாயமில்லாமல் ஜெனங்கள் தங்கடங்கள் மனதிற்குத் தோன்றியபடி பொய்யும் புளுவும் பேசிக்கொண்டிருப்பதால் அந்தஉத்தமபுருடராகிய நாகநாதர் அவர்கள்சொல்லைச் சிறிதேனு மனதிற் கொள்ளாமல் தியாகசீலராகி வைராக்கிய மேலிட்டு பகவந்நாமத்தை சாதனம் பண்ணிக்கொண்டு மழைக்காலத்திலும் பனிக்

Koviloor Digital Library

காலத்திலும் வேட்டியை மேற்போர்த்து கொள்ளாம
லும் பர்னசாலைக்குட் புகாமலும் நிரேகத்தின்மீது அபி
மானமில்லாமல் வெளிபூமியில் எழுந்தருளி யிருப்பார்
வசந்தகாலத்தில் காற்றின்றி சூரியனது வெப்பமிகுதி
யால் காற்றையும் நிழலையும் நேடாமல் அந்தப்பரமபுண்
ணியன் தேகத்தின்மீது அதிவிரக்தராகி யிருக்கையில்
ஏகலிங்கனெனுமொரு மனிதன் பக்தி வைராக்கியத்து
டன் ஒருநாள் காட்டிற்குள் போயிக்கொண்டே யிருக்
கையில் அகஸ்மாத்தாக நாகநாதரை கண்டு மெத்தப்
பிரியத்துடன் அவரையடுத்து திருவடிகளில் விழுந்து
பணிந்து எழுந்துநின்று ஓ சுவாமி இவ்வுலகத்திற்குள்
யான் அனைதையும் தீனனும் நிற்பாக்கியதிசையையுடை
யவர்கள் ஒருவருமேயில்லை இப்படிப்பட்ட கேவலதிசை
யை யடைந்திருக்கும் நாயினுங் கடையேனைத் திரித்தி
தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகட்குத் தொண்டனாக
வும் பக்திஞான சம்பத்தை யடையும்படிக்கித் தங்கள்
திருக்கண்ணோக்கம்வைத்து ஆட்கொள்ளவேணும் பரம
கிருபாநிதியே என்றுசொல்லி உடல் பொருளாவியை
அவர்திருவடிகளுக் கர்ப்பணஞ் செய்து சரணமடைந்
தனன்.

இந்தப்படி யந்த கலிங்கனென்பவன் சரணாகதிய
டையக் கண்டந்த நாகநாதர் அவனைத் தன்கரங்களினா
லும் யெடுத்து கிருபாநோக்கம் புரிந்து அநுக்கிரகஞ்
செய்து உபாசனை செய்வதற்கு மந்திரமொன்று உபதே
சஞ் செய்த மாத்திரத்தில் அந்தக்கலிங்கன் என்னுமில்
லாதப் பரமானந்தத்துடன் ஸ்ரீஹரிபஜனையைச் செய்து
கொண்டு அளவற்ற சம்பத்தை யடைந்தவனைப் போல
தேகம்பூரித்து ஆர்த்திமிகுந்து அனன்னியம் பிரியத்து
டன் அந்தநாகநாதர் திருவடிகளை யொத்திக்கொண்டும்
பெண்பாலும் உருசியுள்ளப் பிரசாதங்களைச் செய்து
அவர்மனைவி யங்குகொண்டுவர அப்பிரசாதங்களைத் தம்
பதிகளிருவரும் மெத்தப் பிரியத்துடன் ஆசாரியருக்கிட்
டுப் புசிக்கும்படி வேண்டிப் பல உபசாரங்கள் சொல்லி
புசிக்கச்செய்து எப்போது வேசாரலில்லாமல் அத்தம்ப
திகளிருவரும் சற்குருநாதரே ஸ்ரீஹரியென பாவித்து
அவருக்காருந் தொண்டுகளைப் புரிந்தும் ஜபம் தபம்யா
வும் சற்குருநாதர் சேவைக்கு நிகராதெனக் கருதி அவ
ரைச் சேவிப்பதே சாதனமாக கொண்டு ஜன்மசாபல்ய
மடைவதற்கு இதுமெத்த எளிதான தாகுமென்றும்
தினந்தோறும் சற்குருநாதரைச் சேவை செய்தும் பிர
பஞ்ச காரியங்களைநடத்தி வந்தபோதிலும் குருநாதர்
கைங்கரியத்தில் அபசாரம் நேரிடாவண்ணம் வெகுஜாக்
கிரதையாக நடத்திவந்தார் இந்தப்படிக்கந்த ஏகலிங்க
குருநாதர் தொண்டில் மெத்தப்பிரிய மடைந்து வெகு
காலம் நடத்திகொண்டு யிருக்கிறபோது அவ்வூரினில்
மெத்த சம்பத்தினையுடைய யச்சிலவந்தனெனும் வணிக
னுக்கொரு புதல்வியுண்டு அப்புதல்வி பதினறுவயதி
னில் மிருத்யுவின் வசமாகி யிருந்தனள் காரணமென்ன
வெனில் வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டும் அந்ப ஆயுளினா
லும் அகாலமரண மடையக்கண்டு தாய்தந்தையரும்பந்
துக்கள் முதலானோரும் மாயாசம்பந்தத்திற் குட்பட்டு
வெகுவாக துக்கசாகரத்தினில் மூழ்கினவர்களாகிப் பல
வாறு பிரலாபித்து இனி நம்மால்செய்யும் வகையொன்
றுமில்லையென்று தீர்மானித்து பிரேதச் சடங்குகளை
முடித்து மயானபூமிக்குக் கொண்டுபோகையில் ஏகலிங்
கர் ஆசானைச் சேவித்துத் திரும்பித்தன் வீட்டைநாடி
வருகிறமார்க்கத்தில் பிணத்தைச் சுமந்துகொண்டு போ
வதைக்கண்டு ஆள்காட்டி விரலைப் பூமியில்தேய்த்து அம்
மண்ணை அப்பிணத்தின் லலாடத்தினிலிட்டு ஓ அம்மா
பாக்கியவதி எமது சற்குருநாதராகிய நாகநாத சுவாமி
கள் உன்னைநடந்து தன்னிடத்திற்கு வரும்படி என்னி
டஞ்சொல்லியனுப்பினா ரென்றவுடனே அக்கன்னிகை
க்கு உயிருண்டாகி அந்த ஏகலிங்கருடன் நடந்து நாக
நாதரை சேவிக்கும் பொருட்டுச் சென்றனள் அதைக்
கண்டு உலகினர் யாவரும் ஆஹா இப்படியுமெங்காகிலு
முண்டோவென்று ஆச்சரியப்பட்டு மூர்ச்சை யடைந்த
னர்கள் சிலர் இதைப்பார்த்து ஒருவருக்கொருவர் இந்த
ஏகலிங்கனும் நாகநாதரும் மெத்தகபடமனதை யுடைய
வர்க ளாதலால் இவன் பின்னிந்த மங்கைப் போவதும்
அங்குசென்று நாகநாதரைக் காணச்செல்லும் மேலான
காரியமல்ல வென்றும் பற்பல விதங்களாகப் பேசிக்கொ
ண்டே ஜெனங்கள் யாவரும் தங்கடங்களகம் புக்கிருந்
தார்கள் இங்கே ஏகலிங்கரும் வணிகன் புதல்வியும் பய
மின்றி நடந்துசென்று நாகநாதரைக் கண்டு இருவரும்
பணிந்து பலவாறு கொண்டாட அப்போது நாகநாதர்
நடந்த ரகசியத்தை யுணர்ந்து சந்தோஷசித்தராகி யிரு
ந்தனர் அக்கன்னிகையோ யன்று முதற்கொண்டு நாக
நாதரை ஆசானாகக்கருதி திகம்பரியாகியுஞ்சேவைசெய்
துக்கொண் டிருக்கையில் அந்த சத்குருநாதர் கிருபா
நோக்கத்தினால் நாளுக்குநாள் ஆத்மஞானமதிகரித்து
தான் பெண்ணென்றும் ஆசான் புருடனென்றும் பேத
புத்தி யெண்ணமல் அபேதமடைந்தவளாகி பரப்பிரம
மானவர் சகலத்திலும் உள்ளும்புறம்புமாய் வாசஞ்செய்
துக்கொண் டிருப்பாரெனக்கருதி தன்மனதினில் விஷய
போகங்களை கருதாமல் மூவாசையும் மற்றவளாகி இரு
தய கமலத்தினில் பரப்பிரம சொரூபத்தைக் கண்டான
ந்தமடைந்து அப்பரப்பிரமத்தி னிடத்தினில் ஆசை
யதிகரித்து பேதபுத்தியை யொழித்தவளாகி சதாகால
மும் சத்குருநாதர் சேவையிலே காலத்தைக் கழித்துத்
தொண்டுகள் புரிந்துக் கொண்டிருந்தனள்.

Koviloor Digital Library

இந்தப்படி யிக்கன்னிகை ஆசானை சேவிப்பதிலும் தொண்டுகள் புரிவதிலும் மெத்த ஆவலுள்ளவளாகியிருக்க நாகநாதர் கீர்த்தியானது தேசதேசாங்களிற் சென்று பாவிக்கொண் டிருப்பதை வெகுஜெனப் பிரசித்தியால் நவநாத சித்தர்கள் கேழ்விப்பட்டு நாமுஞ்சென்று அக்கன்னிகையுடன் அவரைச் சேவித்து வரலாமென்றெண்ணி அவர்களிருவரும் சிங்கத்தின்மீதொருவரும்புலியின்மீதொருவருமாக யேறி சவாரிசெய்து கொண்டு வருவதை நாகநாதருணர்ந்து தன்சிஷனுகிய ஏகலிங்கனையழைத்து அப்பா ஏகலிங்கா சித்தபுருஷர்கள் வருகிறார்கள் நீ அவர்களுக்கெதிர்சென்று அழைத்துவரக் கடவாவாயென்று நேமிக்க அந்த ஏகலிங்கனும் அந்தப்படியே அவர்களுக் கெதிர்சென்று பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறபோது அவர்கள் சிங்கத்தின்மீதும் புலியின்மீது வருவதைக்கண்டு அந்த ஏகலிங்கன் அங்கு சுவர்வைத்துக்காண்டிருந்து அவர்களை கண்டமாத்திரத்தில் ஏகலிங்கர் வேகமாகச்செல்ல அச்சுவருங்கூடவே வந்தன அந்தவிந்தையை அவர்கள்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து இந்தப்படி யெங்களுக்கு ஜீவனில்லாத சுவத்தை நடப்பிக்கும்படியான சாமர்த்தியம் உண்டாக மாட்டாதென்றுசொல்லி உடனே அவர்கள் சிங்கத்தையும் புலியையும்விட்டிறங்கி பூமியின்மீது பாதசாரியாக நடந்துவர அவர்களை கண்டு ஏகலிங்கன் பணிந்துவிழுந்து ஓசுவாமிகளே வரவேணும் வரவேணும் யென்று நாகநாதர் ஆசிரமத்தை நோக்கி யழைத்துகொண்டு வருகிறபோது ஏகலிங்கரை நோக்கி ஓ மகானுபாவரே இவ்வுலகத்தினில்நாங்களென்றுங்கண்டறியாத அற்புதத்தை எங்களுக்கு காட்டினீர் இதைப் போலவே மங்களகரமாகிய நாகநாதருடைய தெரிசனமுமெங்களுக்கு கிடைக்கும்படி யனுக்கிரகஞ் செய்யுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அந்த ஏகலிங்கனும் உங்களிஷ்டப்படியே ஆசானுடைய சேவை கிடைக்கும்படியான தந்திரஞ்செய்கிறேன் வாருங்களென்றழைத்துகொண்டு போய் ஆசான்முன்னே விடுத்தார் அவர்களைக்கண்டமாத்திரத்தில் நாகநாதர் திட்டென்றெழுந்து அவர்களுக்கு தெண்டனிட்டு உடனே யவர்களுக்குத் தக்கபடி யுபசரித்து ஒக்காத்தி வைத்தனர் அவர்களும் அந்தநாகநாதரை நோக்கி ஓ புண்ணியசீலரே திகம்பரியாககன்னிகை யாவருக்கும் சேவை தருகின்றீ ளென்று பலர் சொல்ல கேட்டு அதிசயித்து உங்களிருவரையும் சேவிக்கும் பொருட்டு பிரியமுடன் யாங்களிங்கு வந்தோமெனக் கேட்டு அந்தநாகநாதர் அவர்களைநோக்கி ஓ சித்தியிலும்பத்தியிலும் ஜீவன் முக்தியிலும் ரக்தியிலும்சிறந்த நவசித்தர்களே ஒருகன்னிகையுட னிருப்பதற்கு எனக்குத்தகுமோ நீங்கள் சொல்லியது மெத்த நன்றாயிருக்கின்றது என்று சொல்லி அந்தச்சமயத்தினில் அக்கன்னிகையும் நாகநாதர் முன்னமிருந்த கண்டு அந்தநாகநாதர் அக்கன்னிகையின் தேகத்தைத் தன் இடதுகரத்தினால்தடவிக்கொடுத்த மாத்திரத்தில் அக்கன்னிகைக்குப் பெண்ருபமாகிப் புருடரூப முண்டாயின அப்புருடனிக்குவா தபசுவனென்று நாதனப்பெயரிட்டனர் அதையந்த நவநாதர்கள் கண்டு இதென்ன விந்தையிலும் விந்தையா யிருக்கின்றதென்றும் இவர் நூதனமாகிய அம்சத்தைப் பெற்றவரென்றுங் கருதி எந்தவிவரமும் சொல்லாமல் அவர்கள் வந்தவழியை நோக்கிச் சென்றனர்கள்.

இந்தப்படி சொல்லிக்கொண்டே யந்த நவசித்தர்கள் போயினபின்பு அவ்வூரினில் வசிக்கும் ஏகரசனென்னும் சராபுரியாபாரியாகிய பொருவன் நாகநாதருடைய மகுத்துவங்களைச்சிலரால் கேழ்விப்பட்டு அப்படிப்பட்ட பரமசாதுவை கண்டு சேவிக்கவேணு மென்றெண்ணி விரைந்துவந்து நாகநாதரைக்கண்டு அவர்திருவடிகளில் விழுந்து சரணுகதியடைந்து எழுந்து இருகரங்களையுஞ் சென்னியின்மீது குவித்துகொண்டு ஓ சுவாமி பதிதனுகும் யான் தேவரீருடைய திருவடிகளில் விழுந்து சரணுகதியடைந்தேன் முன்னம் உடன்பிறந்த ராவணனையும் மத்த பந்துவர்க்கங்களையும் அகண்ட சாம்பிராச்சியத்தையும் அற்பமென்றும் அழிந்துப்போகும் யென்றும் துஷ்டனுடன் சங்கமஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தால் பிராணத்துக்கே சங்கடம் வந்தணுகுமென்றெண்ணி யாவற்றிலும் வெறுப்படைந்து பகவான்மீது விருப்பங்கொண்டு சரணுகதியடைந்த விபீஷணரை ஆதரித்து அபயமீந்து லங்காபட்டணத்திற்கு அரசனுகச் செய்வித்த ஸ்ரீ ராமரைப்போல தேவரீர் அடியேனுக்கு பவக்கடலைக் கடக்கும்படியான உபாயத்தைத் தெரியப்படுத்தி அபயங்கொடுத்து காப்பாத்தி ரக்ஷிக்க வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள கேட்டந்த நாகநாதர் சந்தோஷ சித்தராகி உடனே தன்கரத்தையந்த ஏகரன் சிரத்தின்மீது வைத்துத் தாரகமந்திரத்தை யோதி மங்களகாரியமாக அனுக்கிரகஞ்செய்து அடியேனை யாட்கொள்ளுமெனக் கேட்டந்த நாகநாதர் ஏகரஸனது நிர்மலமனதை யறிந்து அவன்சிரத்தின்மீது கரத்தைவைத்து அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை யுபதேசித்து அனுட்டிக்கும் விதியைப்போதித்துத் தன் திருக்கண்ணோக்கம் வைத்து அநுக்கிரகஞ் செய்தார். அப்போது அந்த ஏகரஸனும் சத்குருநாதருக்குத் தெண்டனிட்டுப் பரமானந்தமடைந்து எந்த விகல்பமு மில்லாமல் பரமாசாரியராகும் பவக்கடலைக் கடக்கச் செய்யும்படியான நாகநாதர் கருணைக்குப் பாத்திரனுகி யிருந்தனன்.

இவ்வண்ணமந்த ஏகரஸனும் சத்குருநாதர் கிருபையைப்பெற்று விடைபெற்றுக் கொண்டு வீட்டிற்குச்

Koviloor Digital Library

சென்று காரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு மருபடியும் வந்து சற்குருநாதரை சேவித்து விடைபெற்றும் போய்கொண்டிருந்து ஒருநாள் வழக்கப்படி வந்து குருநாதரைச் சேவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு போகிறபோது ஆசானைநோக்கி ஓ சுவாமி தயவுசெய்து தேவரீர் அடியேன் வீட்டிற்கு வரவேணுமென்று வேண்ட அதற்கந்த குருநாதர் ஏகரஸனைநோக்கி அப்பா சிஷனே என்னுடைய அடையாளம் உனக்குத் தடையின்றி யுண்டாகுமோ இல்லையோவென ஏகரஸன் சிறிய பெண்தாயைக் காணமாட்டாளோ அன்றியும் அன்னைகுருபியாகி இவ்வுலகின்கண் ளிருந்தாலும் சிசுவானது தாயைவிடுமோ விடாததுபோல தேவரீரை அடியேன் விடுவேனுவிடேன் ஆகையால் அடியேனுடைய கிரகத்தினில் சுவாமிகளுளுடைய தெரிசனங்கொடுத்து ஏழையேன் மனங்குளிர கடாக்ஷம் செய்யும் பரமகிருபாநிதி யென்றிந்தப்படிச் சொல்லி தெண்டனிட்டு மோகனகாமெனுங்கிராமத்தை நோக்கி நடந்து தன்வீட்டை யடைந்து வைராக்யத்துடன் சத்குருநாதர் திருவடிகளில் தைலதாராவிச்சின்னமாக பக்திசெய்து கொண்டிருந்து வெகுநாள் கடந்து போயினபின்பு ஒருநாள்சத்குருநாதன் அங்கங்குநின்று சஞ்சரித்துக்கொண்டு கல்லடிசித்தனைப் போல வேடம் புனைந்து விகாரரூபத்துடன் மதுபானஞ்செய்து கரங்களில் மாம்சங்களை யெடுத்து தின்றுக்கொண்டே மோகனக் கிராமத்திற்குவர அவரைக்கண்டவ்வூரார் யாவரும் பிசாசையொற்ற வடிவுடையவனும் பார்க்கப் பயங்கரமாயும் அசுசியினுல் அருவருப்புண்டாகிய யிவனைப்பார்க்கச் சகிக்கவில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டே சென்றனர் அப்போதங்கு அகஸ்மாத்தாக ஏகரஸன்வந்து சத்குருநாதரைக் கண்டு அவர்கொண்ட கோலத்திற்கும் தின்றுகொண்டிருக்கு மாங்கிச சதைகளையும் பூரணமாக மனுபானஞ் செய்திருக்கும் இருப்பையும் பார்த்து சிறிதேனும் அசங்கிதப்படாமல் அவர் திருவடிகளில் விழுந்து தெண்டனிட்டு வினயமாகப் பேசிக்கொண்டேதன் வீட்டிற் கழைத்துச்சென்றார் இதைக்கண்ட அன்னியர்கள் ஏகரஸனை வெகுவாக தூஷணவார்த்தைகள் பேசி ஜாதிபிரஷ்டனுகினு னென்று நிந்தனைசெய்யவும் அந்த ஏகரஸன் சத்குருநாதருக்குப் பூசைகள் முதலான உபசாரங்கள் புரிந்து மெத்தப்பிரியத்துடன் அவர்திருவடிகளை வலம்வி அத்திர்த்தத்தை சிரசின்மீது புரோக்ஷித்துக்கொண்டு நயமாகப் பேசிக்கொண்டே அவர்திருவடி சேவை செய்தும் அத்திருவடிகளை கண்களில் ஒத்திக்கொண்டும் பலவிதமாக சத்குரு நாதருக்குப் பிரியம் உண்டாகும்படி உபசரித்து கொண்டிருக்கையில் பிராமணர்கள் அனேகர் ஏகரஸன் வீட்டிற்குட் புகுந்து தங்கள் பந்துக்களையெல்லாம் அழைப்பித்து கூட்டங்கூடிப் பேசி அந்த ஏகரஸனை ஜாதியில் நின்று தள்ளிவைத்து அந்த ஏகரஸன் கிஞ்சித்தேனும் ஜாதிக்கட்டுக்கு உட்படாமலிருந்தமையால் பிராமணர்கள் யாவரும் சேர்ந்து ஏகரஸனை வீட்டிற்குள் போகவொட்டாமல் நிர்ப்பந்தஞ் செய்ய அதற்கும் அந்தஏகரஸன் எள்ளளவேனும் பயப்படாமல் ஆசானுக்குபசரிக்கும் கைங்கரியத்திலேயே முயற்சி கொண்டிருந்தமையால் அப்பிராமண பந்துக்கள் இனியிவனைப் பிராயச்சித்தஞ்செய்விக்காமல் நாம்ஜாதியிற் சேர்த்துக்கொள்ள கூடாதென்றும் சந்தேக மடைந்து எவர்களும் அந்த ஏகரஸனுடைய செய்திகளுக்கருதாமலும் வெகுநிர்ப்பந்தங்களைச் செய்தபோதிலும் சிறிதேனும் பயமுறாமல் அதிக தைரியத்துடன் சத்குருநாதன் சேவையிலேயே இஷ்டமுடையவராகி அனேகவிதங்களால் குருவைப் பூசித்துக்கொண்டும் தன் வீட்டிலே தானே வைத்துக்கொண்டிருக்கையில் அந்த ஏகரஸன் தந்தைக்குத் திதிநாள் சமீபிக்கத்தெரிந்து குருநாதரை நோக்கி ஓசுவாமி நாளையதினம் அடியேனுடையதந்தைக்குத் திதிவருகிறபடியால் பிராமணீகத்துக்கு ஒருவரேனும் வரமாட்டார்களே இதற்கு யானென்னசெய்வேன் எப்படி யிக்காரியம் நடக்கப்போகிறதென்று விசனப்படுவதைக் கேட்டந்த நாகநாதர் ஏகரஸனைநோக்கி அப்பா சிஷனே நீ இதற்காகவா விசனப்படுகிறுய் சீக்கிரம் விசனத்தைவிட்டு பிராமணர்களுக்கு வேண்டிய பிரசாத வகையராக்களைத் தயார்செய்து எனக்கு தெரியப்படுத்துவையேயாகில் உன்னுடைய பிதுர் தேவதைகளையே வரவழைக்கின்றேன் இவிடத்திற்குபயமின்றி அறுசுவையுடன் கூடிய பிரசாதந் தயார்செய்யக் கடவாயென்று சொல்லக் கேட்டந்த ஏகரஸனும் சந்தோஷமனத்தனுகி உடனே பீமபாகமுள்ள பாகமும் இதற்கு நிகரல்லவென்று சொல்லும்படியான சகல பதார்த்தங்களும் பலகார வகைகளுடன் பிரசாதமுஞ் செய்துமுடித்தனர் அப்போதந்தக் கிராமத்தினில்வசிக்கும் பிராமணர்களில் ஒருவரேனும் பிராமணீகத்திற்கு வாராமல் கட்டுப்பாடு செய்துகொண்டிருந்து விட்டனர் அப்போது ஏகரஸன் ஆசானிடம் வந்து பணிந்து ஓசுவாமி தாங்கள் நேமித்தபடி பிரசாதந் தயாராயிற்றெனக் கேட்டந்த நாகநாதர் அப்பாசிஷனே இப்போது மத்தியானவேளை யாயிற்று ஜாலஞ்செய்யாமல் சீக்கிரம் இலைபோட்டுக் கரியமுதுகளைப் பரிமாறி தாகதீர்த்தம்வைத்துப் பூஜாதிரவியங்களை எடுத்து வாருமென்று சொல்லியனுப்பி உடனே அந்த நாகநாதர் பிதுர்தேவதைகளை வரும்படி தன்மனதில் நினைத்தார் அதையறிந்து பிதுர்தேவதைக ளனைவரும் வெகு சீக்கிரமாகவந்து நாகநாதரைக் கண்டு பணிந்து அவரனுமதியை பெற்றுக்கொண்டு கால்கரங்களை சுத்தி செய்து கொண்டிருக்க இதற்குள் ஏகரஸன் இலைகள்

Koviloor Digital Library

பரிமாறி கரியமுதுகளை வட்டித்து பூஜா திரவியங்களை யோர்தட்டினி லெடுத்துக்கொண்டு வந்து சேர்ந்தார் அப்போது பிதுர்தேவதைகள் இலைகள் முன்னம் உட்கார்ந்தனர்கள்.

இவ்வாறு அந்த பிதுர்தேவதைகள் யாவரும் உட்கார்ந்திருக்கிறபோது ஏகரஸன் தான் கொண்டுவந்த பூசாத்திரவியங்களை எடுத்துவந்து மூதாதைகள் திருவடிகளை விளக்கி அட்சதைப் புஷ்பங்களைக்கொண்டு திருவடிகளுக் கர்ச்சித்துத் தூபதீப நைவேத்தியங்களாகும் சோடச உபசாரங்களைச் செய்து பலகாரவகைகளுடன் பிரசாதம் பரிமாறி ஆலவட்டக் கையின்கரியம் செய்தும் வெகுஜாக்கிரதையாகயாரார் எதை கேட்கின்றார்களோ அதை யவரவர்களுக்கு இல்லையென்னமல் வெகுபிரியத்துடன் பரிமாரிட அவர்களும்புசித்து திருப்தி யடைந்தவர்களாகிக் கைகால்கள் அலம்பிக்கொண்டு சந்தனபுஷ்பத் தாம்பூலங்களுடன் தக்ஷிணையுமீந்தனர் அப்பிதுர்க்களும் பெற்றுக்கொண்டு விடை கொள்ளுமெனக் கேட்டுந்த பிதுர்க்கள் விடைபெற்றுகொண்டு போகிறபோது அவ்வூரில் வசிக்கும் பிராமணர்கள் விரைந்தோடி வந்து அவர்களைத்தடுத்து நீங்களார் இங்குயாருடைய பேண்டு கோளினலே வந்தவர்கள் இந்தக்கிராமத்தினில் வாசஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கு மவர்களாதலால் இவ்வூரினில் நடக்கும் சுவாசுபங்களுக்கு நாங்களெதிர் பார்த்துகொண்டிருக்க இதை யோசிக்காமல் எங்கள் கிராமத்திற்கு நீங்கள்வருவது ஞாயமோ வென்று சொல்லிக்கொண்டே அவர்களை பிடிக்கப்போகையில் அந்தப் பிதுர்தேவதைகள் அக்கிராம பிராமணர்களுக்கு தந்தைகளாகக் காணப்பட்டு வெகு பிரியத்துடன் வசனித் திருந்தனர்கள் அவர்களைத் தங்கள் தந்தைகளென்றுப் பிராமணர்கள் நிந்து ஒருவரை யொருவர்கட்டி ஆலிங்கனஞ் செய்தும் அன்று நீரித்தனை நாளெங்கு போயிருந்தீர் இங்கெப்போது வந்தீர் என்று விசாரித்து வருகிறபோது அந்த பிதுர்தேவதைகள் தங்கள் புதல்வர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று பிரியத்தைக் காட்டிக்கொண்டு மூன்றுநாள் வசித்திருந்து அவர்கள் மூன்றுவதுநாள் பிதுர்லோகத்திற்குப் போயினர்கள் இந்த அதிசயத்தைக் கண்டு அவ்வூர் பிராமணர்கள் யாவருங் கூடிக்கொண்டு ஏகரஸன் வீட்டையடைந்து வெகுவாக யந்த ஏகரஸனைக் கொண்டாடினர்கள் அன்றியும் ஒ ஏகரஸரே உமதுமகுத்துவத்தை யாங்களறியாமற் செய்தகுற்றத்தை மன்னித்தெங்களை யாதரித்தருள் புரியவேணு மென்று பணிவாகப் பேசி விடைபேற்றுச் சென்றனர்கள்பின்பு நாகநாதரும் ஏகரஸனும் வெகுமகிமைகள்நிறைப் பூமியெங்குஞ்சஞ் சரித்துக்கொண்டு வெகுகாலம் வாழ்ந்திருந்து முடிவினில் பரதத்துவ நிரஞ்சனமாகும் பரமபதவியை யடைந்தனர்கள்.

வாழி விருத்தம்.

ஆகமங்களுக்கெட்டாத ஹரியைக்கண்டுய்ந்தோன்வாழி
மோகவலையைவெட்டி யோகஞ்சாதித்தோன்வாழி
யாகமாய்பக்திசாரம் பகர்ந்துபதம்பெற்றோன்வாழி
நாகநாதருபபதிரு நளினபதமென்றும்வாழி.

விட்டலதேவாயநம:

நாகநாதர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்:

ஸ்ரீமத் லதிபுஷா சரித்திரம்.

துதி விருத்தம்.

மதிதனிலுயர்ந்ததாகி துலுக்கரில்மாசிறந்த
நிதியினையடையவெண்ணி நிர்மலமனத்தினிற்ஸ்ரீ
பதியினைப்பகவத்கீதை படித்துமென்மேலும்நாடும்
லதிபுஷாதிருவடிமலர்க் கமலங்கள்போற்றிசெய்வாய்.

கதையின் வரலாறு.

திருமகள் கடாக்ஷம் பொருந்திய அவிந்தியைஎன்னும் பட்டணத்தில் துலுக்கர் குலத்தினிற் பிறந்தவர் போதகபுத்தியினை மறந்தவர் பக்தி வைராக்கியத்திற்சிறந்தவர் பகவற்கீதை படிப்பதில் ஆசைமீறி மிகவும் பறந்தவர் லதிபுஷாவெனும் பேர்கொண்ட மாவிற்பனர் ஒருவரிருந்தார் இவர் பால்யத்திலே தானே இந்துமதத்தையடையவேணுமென்ற அவாமிகுந்து இம்மதத்தைச் சேருவதற்குத் தக்கயோசனை செய்து தக்க உபாத்தியாயரைக் கொண்டு இந்துமதத்தைச் சார்ந்த புத்தகங்களை வாசித்து தேர்ச்சியடைந்து பகவத்கீதையையும்பாகவத்தையும் வைத்துகொண்டு தினமும் பாராயணஞ்செய்து தன்மதத்தைவிடுத்து இந்துமதத்தையனுசரித்துகொண்டிருப்பதை துலுக்கர்கள்சிலர்தெரிந்து இக்கொடியதுஷ்டன்நமதுமததத்தை இழிவாகநினைத்துஇந்துமதத்தில்சேர்ந்துகொண்டு அவர்களுடைய கிரந்தங்களைவாசித்துணர்ந்து அம்மதமே சத்தியமதமென்றும் அதுவே தனக்கு சம்மதமென்றும் நம்பிக்கைவைத்து ஜாதிப்பிரஷ்டனாயினன் இப்படிப்பட்ட குலத்துரோகியை எளிதில் விடக்கூடாது இச்செய்தியை நமதரசனுக்கோதி அரசனைக்கொண்டு இவனைத் தக்கபடி தண்டிக்க வேணுமென்று யோசித்து அரசன் கொலுமுகத்திற்குச் சென்று அரசனைக்கண்டு சலாஞ்செய்து லதிபுஷாவின் நடவடிக்கைகளை எடுத்தோதிடக் கேட்டந்த அவிவேகமுடைய அரசன் கண்கள்சிவக்க மீசைதுடிக்க அடங்கா கோபங்கொண்டு அருகிலிருக்குந் தூதர்களைநோக்கி அடா தூதர்களே சீக்கிரமாக ஓடி இந்துமதத்திற் சேர்ந்த அந்த லதிபுஷா வீட்டிற்புகுந்து சகல சொத்துக்களையும் கொள்ளையடித்து சர்வமும் சூனியஞ்செய்து வாருங்களென்று கட்டளையிட்டான் அந்தப்படியே அத்தூதர்களும் லதிபுஷா வீட்டைநாடி செல்லுகையில் உத்தமராகிய லதிபுஷா அப்போது பகவத்கீதையை வாசித்துச் சிலருக்கு உபன்னியாசஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பதை ராஜதூதர் கண்டுங் கேட்டும் இப்படிப்பட்ட மகானுபாவருடைய வீட்டைக் கொள்ளையடித்து வரும்படி கட்டளையிட்ட அரசனது புத்திகோசரத்தை என்னென்று சொல்லப் போகிறோமென்று தங்கள் மனதினில் யெண்ணி மறுபடியும் லதிபுஷாவின் முகத்தை நோக்கினார்கள் அந்தச் சமயத்தினில் லதிபுஷா அத்தூதர்களைக் குளிர கடாக்ஷித்தார் அதைக்கண்டு அத்தூதர்கள் தங்களுக்கு ஏர்க்கனவே விளங்கும் கோபமானது தணிந்து சாந்தமடைந்து பரிதாபங்கொண்டு பக்தியென்னுங் கொடிகளாலே கட்டுப்பட்டவர்களாகி அத்தூதர்களில் ஒருவன் மற்றவர்களைநோக்கி சொல்லத் தொடங்கினான்.

கேளுங்கள் பிரியநேசர்களே இந்தப் பரமசாதுவாகிய லதிபுஷா சொல்லுகிற பகவற்கீதையின் மதுரத்தை கேட்டீர்களல்லவா இதனாலிவர் துஷ்டரென்று தோன்றுகிறதா இவர்வீட்டை கொள்ளையடிக்கும்படி கட்டளையிட்டு நம்மையனுப்பிய அரசன் துஷ்டனென்று தோன்றுகிறது இவ்விருதிறத்தாரில் யார்துஷ்டன் துர்க்குணமுடையவன் எவன் உத்தமனும் நற்குண முடையவன் சொல்லுங்களென அதற்கந்தத் தூதர்களில் ஒருவன் ஐயா பிரியநண்பரே அரசனே துர்க்குண முடையவனும் துஷ்டனுமாகும் இந்தலதிபுஷாவே உத்தமமான நற்குணமும் பரமசாதுவு மாகுமென அதற்கந்த தூதன் இன்றுமுதல் நாமிந்தலதிபுஷாவையடுத்துநல்லவிஷயங்களைகேட்டுகொண்டுமனதில் அவர்திருவடியைதுதிசெய்துகொண்டிருந்து மோக்ஷமார்க்கத்தை யடுத்துக்கொண்டு புத்தியைப் பலவிதத்தில் சிதரவிடாம லிருப்பதன்றோ ஜென்மசாபல்ய மடைவதற்கு வழியாகும் இந்தமேன்பாட்டை விடுத்துத் துஷ்டனும் துற்குண முடையவனுமாகிய அரசனிடத்தில் நாம் உத்தியோகஞ் செய்வது

Koviloor Digital Library

தகாது இன்றுடனே உத்தியோகத்தை விடுத்துப்பரமோ பகாரியாகிய லதிபுஷாவைப் பணிந்து க்ஞானோபதேசம் பெற்று ஜென்மசாபல்ய மடைவதே மேன்மையாகுமென்றுயோசித்து அத்தூதர்கள் லதிபுஷாசொல்லும் க்ஞானார்த்தங்களை கேட்டுப் பரமானந்த மடைந்துகொண்டு அவரைவிட்டுப் பிரியாமலிருந்தனர்கள் அப்போது அரசன் நாம் தூதர்களையனுப்பி மெத்த பொழுதாயிற்று இதோ வருகிறோமென்று சொல்லிப்போயின தூதர்கள் நெடுநேரமாகியும் வராமலிருப்பதற்குக் காரணமென்னவென்றுயோசித்து மறுபடியுஞ் சிலதூதர்களை யனுப்ப அவர்களும் லதிபுஷா திருக்கண்ணோக்கத்திற்கு மயங்கி பகவத்கிதையைக் கேட்டுக்கொண்டு முன்னம் வந்தவர்களுடன் கலந்து பரமானந்த மடைந்துகொண்டிருந்தனர்கள் இதையறியாமல் அந்தவரசன் அடங்காத கோபங்கொண்டவனாகித் தானே புறப்பட்டு வருகையில்லதிபுஷா பாகவத அர்த்தஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கஅதை வெகுயின்பமாக ஜெனங்கள்கேட்டு ஆனந்தமேலிட்டால் மெய்மறந்திருந்தனர்கள் அன்றியும் அந்தலதிபுஷா வீட்டின் மதிற்சுவர்களில் பகவானுடைய கிருபையினால்என்றுமில்லாதிருந்து அப்போதே ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியைப்போலவும் ராதாதேவியைப்போலவும் சித்திரத்தினால் எழுதப்பட்டிருந்தன அதைக்கண்டு யாவரும் உள்ளங்குளிர அவதாரங்கள் பகவானெடுத்த க்ஷேத்திரங்களையும் அக்ஷேத்திரத்தினி லிருக்குந் தீர்த்தங்களின் மகுத்துவங்களும் நிறைந்த ராதாகிருஷ்ணருடைய சரித்திரங்களும் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்க அதைக்கண்டு அந்நகரத்தையாளும் அரசன் அந்த சித்திரப்பதுமைகளைக் கணக்கிட்டும் வெகுசுந்தரமாகவும் சுகமாகவும் விளங்கும் ராதாகிருஷ்ண பதுமைகளைப்பார்த்துக்கொண்டே வந்து லதிபுஷாவைநோக்கி ஒருவனுக்குப் பிறந்து மற்றொருவனை அப்பாவென்பவர்களு முண்டோ இல்லை அதையுன்னிடம் பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டேன் இதிருக்கட்டும் அதோபாரு சித்திரத்தினலெழுதிய பெண்பாவையின் கரத்தினிலென்னமோ இருக்கின்றதே அதென்ன சொல்லுமென அதற்கந்த லதிபுஷா ஓவேந்தனே சித்திரப்பதுமையின் கையினிலிருப்பது தாம்பூலமாகும் அத்தாம்பூலத்தைத் தன்கணவனுக்கு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றுளென்றும் பிரியத்துடன் சொல்ல அதற்கந்த அரசன் ராதாதேவிகொடுக்கும் வெற்றிலைச்சுருளை அவன் கணவனாகிய கிருஷ்ணன் யேன் பிரியமாகக் கைக்கொள்ளாமலிருக்க அவன் எப்படிதேவநாயன் அவன் என அதற்கு லதிபுஷா இருகரங்களையுங் குவித்து அஞ்சலி செய்துக்கொண்டவண்ணம் ஓ கோவிந்தா முகுந்தாவென்று பகவானைச் சிந்தனைசெய்து குறிப்புடன் எனதன்னையாகிய ராதாதேவி தாம்பூலத்தைக் கையினிற் பிடித்துக்கொண்டு தங்களவாயைப் பார்த்தவண்ணமாகயிருக்கின்றனள் தேவரீர் அக்குறிப்பை யுணர்ந்து வாயைத் திறந்து இப்போதே அத்தாம்பூலத்தை பெற்றுக்கொள்ளும் சுவாமியென்று சொல்லவே அந்த சித்திரரூபத்துடன் விளங்கும் பகவான் வாயைத்திறக்க வாயினில் ராதாதேவி போட்டனள் வெற்றிலைச்சுருளை சித்திரப்பதுமையாகிய ராதாதேவி ஈந்தவிந்தையை அரசன் முதலானயாவருங் கண்டு அதிசயிக்கப் பின்பு அந்தசித்திரப்பதுமைகையினில் ஒன்றுமில்லாமற் போகவே ஆச்சரியமடைந்தவர்களாகி யிருக்க அதில் அரசன் மிகுவினயபக்தியுடன் லதிபுஷா பக்தருக்குத் தெண்டனிட்டுச் சென்றுன் இநதப்படி சாட்சாத் ஸ்ரீஹரியானவர் பக்தர்கள் பொருட்டு வெகுவிதங்களாகிய ரூபங்களையெடுத்துப் பாமரர்களை அதிசயிக்கும்படியும் பாகவதர்கள் மகுத்துவங்களையும் வெளிப்படுத்தும்படி வெகு லீலாவதாரங்களால் பிரமிக்கச்செய்தனர் இந்தவிந்தையை லதீபுஷாகண்டு அன்றுமுதல் அதிகக்ஞானபக்தி வைராக்கியங்கொண்டு வெகுகாலம் இவ்வுலகினில் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்து முடிவினில் வைகுந்தசாம்பிராச்சிய பதவியையடைந்தனர்.

வாழிவிருத்தம்.

மதமாகுந்துலுக்கர்தம் மதத்தைவிட்டோன்வாழி
சம்மதமாகும்யிந்துக்கள் தம்மதமடைந்தோன்வாழி
விதமாகும்நவபக்தியால் மேன்மையுற்றோன்வாழி
பதமாகப்பரமடைந்த லதீபுஷாபதங்களென்றும்வாழி

லதீபுஷா சரித்திரம்

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமத்

உத்தவசித்கணர் சரித்திரம்

துதிவிருத்தம்.

விந்தையினில்வெகுதேர்ச்சி யடைந்துவிமலன்
பத்தியிலுமேன்பாடடைந்தப் பரமசுகுணன்
விரக்தியினால்ஸ்ரீராம பஜனைசெய்துய்ந்த
உத்தவசித்கணர்பொற்பாத வுபயங்கள்போற்றிசெய்வாம்.

கதையின்வரலாறு.

திருமாதுக்கோர் அணிகலம்போன்ற தாரூரெனுங்கிராமத்தினில் பிரமகுலத்தினி லுதித்தவர் இருதயகமலத்தினில் பிரமத்தைப் பதித்தவர் சகல ஜீவஜெந்துக்களையும் பிரமசொரூபமென்றே மதித்தவர் பிரமமன்றி வேறுதெய்வ மில்லையெனத் துதித்தவர் உத்தவசித்கணரெனப் பேர்பெற்றவர் இப்படிப்பட்ட இந்தச் சாதுவானவர் விதிப்படி ஸ்ரீஹரிபஜனை செய்தும் நூதனகீர்த்தனைகளைப் பகர்ந்தும் கவிவாணராகிப் பிரஜைகளுக்கு பக்தியுண்டாகும்படி போதித்துக் கொண்டிருந்து ஒருநாளந்த உத்தவசித்கணர் கிராமங்களில் சிலநாள் சஞ்சரித்து வரலாமென்று யோசித்துப் பிதரூநகரத்தை நாடிச் சென்று அப்பட்டணத்தை யடைந்து அன்றுதினம் ஹரிகதை கீர்த்தனைகளுடன் வெகுபக்திப் பிரியமாகச் செய்து பரமானந்தமடைய அப்பட்டணத்தி லுள்ளவர்கள் மதுரமாகிய ஹரிகதையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் பிரம்மானந்த முண்டாகி யாவரும் உத்தவசித்கணரைப் பணிந்து ஒ சுவாமி ஹரிபக்தரே இன்னுஞ் சிலநாளிங்கு தேவரீர் வாசமாகயிருந்து எம்போலொற்றப் பாமரர்களைத் திருத்தி ஸ்ரீஹரி திருவடிகளுக்கு ஆளாகும்படிக் கிருபை புரியவேணுமென்று வெகுவாக வேண்டிக்கொள்ள அதற்கந்த உத்தவசித்கணர் ஸ்ரீராமநவமி வருகிறபடியால் அந்த உச்சவத்திற்கு யான் ஊருக்குப் போகவேணுமென்ற மாத்திரத்தில் அதற்கவர்கள் உங்களூரில் நடத்தும் ஸ்ரீராமநவமி உச்சவத்தைப்போல் இவ்விடத்தில் ஸ்ரீராமநவமி யுச்சவத்தை நடத்துமென்று யாவருஞ்சொல்ல அதற்கந்த உத்தவசித்கணர் சம்மதித்து யிருக்கச் சகலருங் கூடிக்கொண்டு கொட்டகைப் பந்தலொன்று போட்டு வெகு ஆடம்பரமாக மாவிலைத்தோரணம் வாழைமரங்கள் முதலானதுகளைக் கட்டி அலங்கரித்து ஸ்ரீராம விக்கிரகமொன்றைத் தருவித்து அவ்விக்கிரகத்திற்கு திருமஞ்சனம் செய்வித்து ஆடையாபரண மலர்மாலைகளால் சிங்காரித்து தூபதீப நைவேத்திய முதலானதுகளையுஞ் செய்வித்து ஆலவட்டம் கவரிகுடை முதலான உபசாரங்கள் செய்து தினந்தோரும் ஹரிகதை

Koviloor Digital Library

களைச் செய்யும் பிராமணர்களுக்குத் ததியாராதனை நடத்தி தாரைபூரி சின்னம் நாகசுரம் புல்லாங்குழல் முதலான வாத்தியங்களைக் கோஷித்துக் கொண்டுவர ஹரிதாசர்கள் தம்பூர் மிருதங்கம் ஜாலர் கரதாளம் கஞ்சரி சாரங்க முதலான கருவிகளுடன் கலந்து பகவந்நாமசங்கீர்த்தனங்கள் பாடிக்கொண்டு வீதிகள்தோறும் திரிந்து வருகையில் துலுக்கதாசிகள் நூறுபேர்கள்கூடி நமது மசூதிமுன்பாக வாத்திய கோஷ்டங்களும் பஜனைக்கோஷ்டங்களுஞ் செய்துக்கொண்டு இந்ததுஷ்டர்கள் போகக் கூடாதென்று சொல்லக்கேட்டுத் துலுக்கரில் துஷ்டர்கள் சிலபேர் சாலியும் கல்லுகளையும் எடுத்தடிக்கிறபோது அவ்வடிகளால் உத்தவசித்கனர் சிஷர்கள்வெகுபேர் பிரமமடைந்து ஓட்டம் பிடித்தார்கள் இப்படி துலுக்கர்களால் வேதனையடைந்தசெய்தியை உத்தவசித்கனருக்குத் தெரியப்படுத்தக் கேட்டு அந்தச் சாதுவானவர் தமது சிஷர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட வேதனையுண்டாயிற்றல்லவா வென்று சற்றுநேரம் விசனப்பட்டுக்கொண்டிருந்து உடனே எழுந்து ஸ்ரீராமர் சந்நிதி முன்பாகச் சென்று பணிந்து ஓசுவாமி பதிதபாவனு தினதயாளதேவரீருக்கு யாங்கள்செய்யும் உச்சவம் தங்களுக்கு சம்மதமாயிராத பட்சத்தில் நானெனிந்த உச்சவம் நடத்த முயன்றேன் அண்டரண்ட சராசரங்களெங்கும் நிறைந்திருக்கும் விசுவாத்மகனுகும் நீயும் பராத்பரனுவதைக் கண்டும் இப்புவியினில் யாவரிடத்திலும் உள்ளும் புறம்புமாய் நீ வசித்திருப்பதினுலே அவர்களுக்கு நமதுபேரில் ஆயாச மேதுக்கென்று பலவாறுயோசித்து உமக்கு உச்சவஞ் செய்விக்க முயன்றேனேயன்றி என்னிச்சையாய் செய்ய முயன்றவனல்லவே என்றுசொல்லி அந்த உத்தவசித்கனர் அந்த ஸ்ரீராமவிக்கிரகத்தைப் பெட்டியில்வைத்துப் பந்தலை அவிழ்க்கச்சொல்லி ஹரிதாசர்களுக்கு தெண்டனிட்டும் ஸ்ரீராமா ஜெயராமா ரகுராமா பரந்தாமாவென்று தியானித்துங் கொண்டிருந்தனர் அப்போது ஸ்ரீராமமூர்த்தி ஆஞ்சநேயரை நோக்கி ஓ அஞ்சனுதேவி புதல்வா பிதருநகரத்தினில் உத்தவசித்கனர் பிரபலமாக எனக்கு உச்சவங் கண்டருளப்பண்ணி வாத்திய கோஷ்டங்களுடன் திருவீதி புறப்பாடாகி வருகிறபோது துலுக்கர்கண்டு சாதுக்களை கல்லினுலுஞ் சாலத்தினுலும் அடித்தமையால் வெகு சாதுக்களுக்கு அடிப்பட்டுக் காயமுண்டாகியபடியால் அதைப் பரமசாதுவாகிய உத்தவசித்கனர் கண்டு மனந்தாளாமல் இனி துலுக்கர்களால் மெத்தக்கலகம் நேரிடுமென்று யோசித்து உடனே எனது மூர்த்திகரம் நிறைந்த விக்கிரகத்தைப் பெட்டியிலடக்கஞ் செய்து பந்தலையவிழ்த்து விட்டும் என்னுடைய நாமத்தைத் தியானஞ் செய்துக்கொண்டு மிகுதவலையுட னிருக்கின்றுனெனக் கேட்டந்த ஆஞ்சநேயர் என்றுமில்லாத கோபங்கொண்டு இதோ யான் சென்று அந்த பிதருநகரத்தை யடைந்து துலுக்கர்கள் மசூதுக்குட்புகுந்து அம்மசூதை அடியோடே பேர்த்தெறியத் தொடங்குவதை அந்த மசூதியிலிருக்கும் ஞானபரோனவன் கண்டு ஆஞ்சநேயரை நோக்கி வெகுவாக வேண்டிக்கொண்டும் ஆஞ்சநேயர்கேளாமல் அந்த மசூதை அடியோடே பேர்த்தெறிந்தார் இந்தசெய்தியை அந்த ஞானபரோனவர் அவ்வூரையாளும் அரசனுக்குத் தெரியப்படுத்தினுன் அதைக்கேட்டந்த அரசன்மிகு பயமடைந்து நாம் சும்மாயிருந்து விட்டால் இன்னமென்ன கஷ்டங்கள் வந்து நேரிடுமோவென்று கருதி உடனே அந்தவரசன் அந்தப்புரத்தை விட்டு வெளிப்பட்டு நடந்து உத்தவசித்கனரிடஞ் சென்று அவரைக் கண்டு பணிந்து ஓசுவாமி துஷ்டர்கள் சிலர் தங்கள்மகிமையை அறியாமல் ஏதோ பிழைகள் செய்து விட்டார்கள் அந்தக் குற்றத்திற்காக ஆஞ்சநேயர்வந்து யெங்கள் மசூதியை அடியோடே இடித்துத் தள்ளிவிட்டார் இந்தத்தண்டனையே எங்களுக்குப்போதும் இனி யுமதிஷ்டப்படி உச்சவம்நடத்தி ஆனந்தப்பரவச மடையும் இதன்றியும் யான் ஆயிரம்ரூபாய் கொடுக்கிறேன் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீராமோச்சவத்தைச் சம்பிரமாக நடத்துமென்றுஞ் சொல்லி வேண்டிக்கொள்ள அப்போது உத்தவசித்கனர் அரசனளித்த ஆயிரம்ரூபாயைப் பெற்றுக்கொண்டு மருபடியும் உச்சவம் நடத்துவதற்குப் பிரயத்தினஞ் செய்யத் தொடங்கினர்.

அதெப்படியெனில் முன்னம் போடுவித்தப் பந்தலைப் பார்க்கிலும் எண்மடங்கதிக விஸ்தீரணமும் அகலமுமுடைய கொட்டகைப்பந்தல் போடுவித்து அப்பந்தலுக்கு சாலர் முதலாகிய சுங்குகள்கட்டி மாவிலைவாழைக்கமுகு முதலான புஷ்பங்களால் சிங்காரித்து தொட்டிப்பிரபை யமைத்து அதில் ஸ்ரீராம விக்கிரகத்தைப் பொருந்தவைத்துத் திருமஞ்சனஞ் செய்து ஆடையாபரண மலர்மாலைகளால் அலங்காரஞ்செய்து தூபதீபனைவேத்தியங்கள் சமர்ப்பித்து பலவிதங்களாகிய உபசாரங்கள்புரிந்து எல்லோரையும் வீற்றிருக்கச்சொல்லி தாளமிருதங்கங் தம்பூர்முதலிய கருவிகளைச் சுகமாகச் சுத்திகூட்டி அந்தச்சுத்தியினிற் கலந்து ஸ்ரீஹரிகதையைப்பரமானந்தத்துடன் செய்து கதைமுடிந்தவுடன் பகவானுக்கு மங்களாலத்திக மெடுத்து யாவருக்கும் பிரசாதம் பகுந்து விடைதரப் பெற்றுக்கொண்டு ஜெனங்களும்பகவத் பக்தர்களுஞ் சென்று தங்கடங்களகம் புக்கிருந்தனர்கள் இந்தப்படியாக அந்த உத்தவசித்கனர் பத்துநாளைய உச்சவத்தையும் வெகு பிரபலமாக நடத்தியாவருக்கும் பரமானந்த முண்டாகும்படிச் செய்வித்தது

Koviloor Digital Library

மன்னியில் அரசனுக்கும் என்றுமில்லாத ஆனந்தமுண்டாகச் செய்து அந்த உத்தவசித்தனர் அரசனையும்மற்ற புத்தர்களையும் நோக்கி ஓ புண்ணியாத்துமர்களே யான் இனி ஊருக்குப் போகவேணுமென்ற யெண்ணமெனக்குண்டா யிருப்பதால் யாவரு மென்மீது தயைசெய்து விடைகொடுக்க வேணுமென்று கேட்க அதற்கவர்கள் ஓ சுவாமி தாங்கள் ஊருக்குச் சென்றால் எப்போது மறுபடியும் உம்மை சேவிப்பதென அதற்கந்த உத்தவசித்தனர் சந்துஷ்டியடைந்து நீங்களென்னை யெப்போதுவரும்படி கேமிக்கின்றீர்களோ அப்போது தடையின்றிவருகிறே னென்றுசொல்லி விடை பெற்றுக்கொண்டு பகவத்தியானஞ் செய்த வண்ணமாகத் தன்னூரை யடுத்து இருப்பிடஞ்சேர்ந்து எந்தவேளையும் ஸ்ரீஹரிபஜனை செய்துப் பரமானந்தத்திற் சொக்கி தன்னை மறந்திருந்தனர்.

இவ்வாறு அந்த உத்தவசித்தனர் நாளைப்போக்கிக் கொண்டிருக்கிறபோது பிதருநகரத்தினில் வசிக்கும்விமலனென்னும் பிராமணன் உத்தவசித்தனர் திருவடியை ஆஸ்ரயித்து உபதேசம் பெறவேணுமென்ற இச்சையுடையவனாகித் தன்வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு தாரூரையடைந்து உத்தவசித்தனரைக் கண்டு பணிந்து எழுந்து நின்று ஓசுவாமி சம்சாரமென்னும் சாகரத்தினில் மூழ்கிக் கரையேறுவதற்குத் தக்கஓடம் அகப்படாமல்வெகு தொல்லை யடைந்துக் கொண்டிருக்கு நாயேனை மோக்ஷசாம்பிராச்சிய மடையும்படி கிருபாநோக்கம் புரிந்து அடியேனுக்கு உபதேசஞ்செய்து மேன்மையான வழியைக்காட்டி யுமது சீஷனாக்கிக் கொள்ளவேணும் சத்குருநாதரே என்று வேண்டிக்கொள்ள அந்தசத்குரு நாதராகிய உத்தவசித்தனர் மந்தகாசம் புரிந்து விமலனை நோக்கி ஐயா பிராமணரே ஒருப்பிராணி ஆசானிடம் உபதேசம் பெறவேணுமென்று ஆசானையடுத்தால்அந்த ஆசான் உபதேசம்பெறவெண்ணி வந்தபிராணியைபனிரெண்டுவருடம் சோதனைசெய்துக்குறிகுணங்கள்யாவும் உத்தமமாகவிருந்தால் அப்பிராணிக்கு உபதேசஞ் செய்விப்பதனால் ஆசானுக்குப் புண்ணியமுண்டாவது மின்றி நற்கீர்த்தியும் உண்டாகும் குறிகுணங்கள் மாறுபட்டிருக்கும் பிராணிக்கு உபதேசஞ் செய்விப்பதும் பாவமே உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டவனுக்கும் பாவமே அப்பாப சம்பவத்தினால் ஆசானும் நிறையத்தை யடையவேண்டியதே சீஷனும் நிறையத்தை யடையவேண்டியதே ஆகையால் ஒவ்வொருவரையும் பனிரெண்டு வருடகாலம் பரிசோதனைசெய்தே உத்தமனுக்கு உபதேசஞ் செய்விக்க வேணுமென்று சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகிறபடியால் நின்னையும் பனிரெண்டு வருடம் பரிசோதனை செய்தபிறகே யுனக்கு யானுபதேசஞ் செய்விப்பேன் என்ற உத்தவசித்தனரை யந்த விமலன்பணிந்து ஓசுவாமி பனிரெண்டு வருடகாலம் இக்காயம் உயிர்பெற்றிருக்குமென்ற நம்பிக்கை யில்லாமையால் யான் எமதூதர் வசம் கண்ணொடுத்துப் பார்க்கவும் சமீபத்தினில் வந்து பாசக்கயிர்கொண்டு கட்டியிழுத்துக்கொண்டு போகவுங் கூடுமோ கூடாதென்றெண்ணித் தங்களைச் சரணம்புகுந்திருக்கும் இவ்வேழையேனைச் சோதிக்க வேணுமென்றுச் சொல்லுவது நீதியாமோ என்ற விமலனை நோக்கி உத்தவசித்தனர் சொல்லுகின்றார்.

நேருமையா விமலனே உனக்கு இப்போது நடப்பது எவ்வனநிசை இந்த எவ்வனபருவத்திற்குத் தக்க விஷயாந்திரங்களை யனுபவித்துச் சுக மடையாமலும் பெண்டு பிள்ளைகளைவிட்டு நீ தனித்துவந்து என்னிடம் உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு என்னுடன் வாதிக்கும் விஷயத்தினில் யான்மெத்தச் சந்தோஷமடைகின்றேன் மேலும் உனக்கும் எனக்கும் பரிக்ஷையில்லை நேசமிருந்தால் உன்னுடைய குணாகுணங்கள் எனக்குத தெரியவரும் நூதனமாக இன்றுதினமே என்னிடம் வந்தவனாதலால் உன்னிடத்தி லெனக்கு நம்பிக்கையுண்டாகவில்லை ஆகையால் நின்னை பனிரெண்டுவருடம் பரிக்ஷை செய்தபின்பே உபதேசஞ்செய்வேன் எனக்கேட்டந்த விமலன் கண்களில் நீர்பெருக விட்டுக்கொண்டு வெக்கிவெக்கியழுது ஈனசொரத்துடன் ஓ சுவாமி சத்குருநாதரே யானிதுவரைக்கும் யெடுத்த ஜென்மங்களுக்குக் கணக்கேயில்லை அந்த ஜென்மங்களில் எனக்கெத்தனையோ பேர்கள் தாய்தந்தையர்களாயினர்கள் இத்தேகத்தைப் பெற்றுவளர்த்த தாய்தந்தையர்களும்முன் தாய்தந்தையர்கள் கூட்டத்தினில் சேரத்தக்கவர்களே அல்லது இவர்களால் யாதொருவிசேஷமுங் காணோம் சர்வத்திற்கும் ஆதி தந்தையாகும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எனக்கும் உமக்கும் எல்லாஉலகங்களுக்கும் தந்தையாகயிருக்கின்றான் அவனது நிர்ஹேதுக்கிருபையினால் எனக்கு அரிதாகும் மனிதசரீரங் கிடைத்தது இந்தஜென்மத்திலும் அந்த பகவானுடைய நாமத்தை உபசரணைசெய்யாமல் ஆகாரம் நித்திரைபயம் மைதுனாதிகளுக்கு வசியப்பட்டவனாகி காலத்தை வீணாகப்போக்குவனேயாகில் நான் பசுப்பிராய னெனத்தகும் சாது கூட்டத்தினிற் சேர்ந்து சாந்தசுகத்தை யனுபவிப்பது அல்லவா மானிடஜென்மத்திற்குப் பலன் அப்படிப்பட்ட சுகத்தை யனுபவிக்க வொட்டாமல் காமக்குரோத லோப மோகமத மாச்சரியங்க ளென்னும் ஷட்வர்க்கங்க ளென்னை வாதைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது இந்தபயத்தை தருஞ் சத்துருக்களை ஜெயித்தவனல்லவா ஜெனனமரணரூபவனிதைகளை யறுத்துக்கொண்டு பிரம்மானந்தசுகத்

Koviloor Digital Library

தையடைவன் அப்படிப்பட்ட பரமானந்த சுகத்தை
ஆசித்து பவக்கடலைக் கடப்பதற்கு சாதுக்கள் சங்கமர்க
மின்றி வேறுஒடமில்லையென்று நிச்சயித்து சாதுக்களிற்
சிறந்தவராகும் தேவரிருடைய திருவடித் தாமரைகளை
யடுத்துச் சதாகாலமுங் கைங்கரியங்களைச் செய்து புனி
தனுகின்றேனென்று நிச்சயித்துத் தங்களிடம் வந்தேன்
சரணுகதி யடைபவர்களை ரக்ஷிப்பது சர்வேசனுக்கும்
சாதுக்களுக்கும் சுபாவகுண மல்லவா என்றுவிண்ணப்பஞ்
செய்துக்கொண்டே இந்தவிமல மதுரச்சொற்களுக்கு
உத்தவசித்கணர் மெத்தவும் ஆச்சரியப்பட்டு நீ கேவல
மான எவ்வனபருவத்தை யடைந்திருப்பவனுகும்நினது
விவேகமானது அணைகடந்ததாகி நின்மொழிகள் செவி
களுக் கமிர்தமூட்டியதைப் போலிருக்கின்றது இதுசெய்
வதற்கு முடியாதகாரியங்களை நினைத்த மாத்திரத்திலே
தானே செய்விக்கும் பகவானுடைய பிரேரெபணையென்
று தோன்றுகின்றது உலகத்தினர் யாவரும் பகவானைப்
பஜிக்காமல் காமக்குரோதாதி ஹரிஷட வர்க்கங்களைப்
போஷித்துக் கொண்டிருக்க நீ இந்த எவ்வன பருவத்தி
னில் அந்த ஹரிஷடவர்க்கங்களின் சுபாவத்தை யறிந்து
இந்திரியசுகத்தை துவேஷித்துப்பிரம்மானந்த சுகத்தை
அபேக்ஷித்தாய் உன்னைக் கர்மங்கள் பாதிக்கமாட்டாது
பயப்படவேண்டாம் நீகோரினபடியே என்னிடத்தினில்
நிவாசஞ்செய்யும் என்று அனுக்கிரகஞ் செய்தனர்.

இவ்வண்ண மந்த உத்தவசித்கணர் விமலனுக்கு
அனுக்கிரகம் புரிந்தபோது நாரதருடைய சல்லாபத்தி
ஞல் ஸ்ரீ வேதவியாசருக்கும் மஹாரிஷ்சல்லாபத்தினுல்
துருவனுக்கும் எப்படிப்பட்ட ஆனந்த முண்டாயிற்றோ
அப்படிப்பட்ட ஆனந்தமுண்டாகி விமலன் சந்தோஷித்
தனர் அதுமுதற்கொண்டு இந்தவிமலன் தனுமனுதிகளை
அந்தசத்குரு நாதனுக்குச் சுவாதினஞ் செய்தும் குரு
நாதன் திருவடிகளுக்கு தொண்டு புரிந்துக் கொண்டும்
குருகுலவாசஞ் செய்துக்கொண்டும் பரமபாவனமாகும்
அவருடைய உச்சிஷ்ட அன்னத்தைப் புசித்தும் அவரு
டைய திருவடிநிழலை பொத்து வசித்துக்கொண் டிருந்த
னர் ஐயா சிஷனே நீ சதாகாலமும் எனக்குத் தொண்
டுகள்செய்தும் என்னைவிட்டுபிரியாமலிருக்கின்றாய் உன்
னுடைய பெண்டுபிள்ளை பந்துக்கள் முதலானோரும்
அன்னவஸ்திரத்திற்கு இல்லாமல் விசனப்பட்டுக்கொண்
டிருக்க நீ யவர்கள் சிந்தனையில்லாமல் இவ்விடத்தி லிரு
ப்பது ஞாயமல்ல நானுனக்குச் சிலபொருள் கொடுக்கி
றேன் அந்ததிரவியத்தை யொரு க்ஷேமவர்த்தமான பத்
திரிகையுடன் நின்பெண்டு பிள்ளைகளுக்கனுப்பி நீயென்
வரவுசிலவு கணக்குகளை எழுதிக்கொண்டு ஜாக்கிரதை
யுடையவனுக யிருமென்றுநேமித்தார் அதற்கந்தவிமலன்
மகாபாக்கியம் சுவாமி என்று ஆசாரியர் கட்டளையின்
படி செய்துக்கொண்டிருக்கிற போது ஒருநாள் உத்தவ
சித்கணர் விமலனுடைய சமர்த்தை பரிக்ஷைசெய்ய வே
ணுமென்று நினைத்து அந்த விமலனைநோக்கி நீ யிதுவ
ரைக்கும் எழுதிய கணக்குகளை மொத்தஞ்செய்து என
க்கு கொண்டுவந்து காட்டுமென்றுநேமித்தனர் விமலன்
அந்தப்படியே செய்கிறேனென்று பகலெல்லாம் ஆசா
ரிய கைங்கரியத்தினில் ஜாக்கிரதை யுடையவனுகி யிருந்
து இரவில் ஆசாரியர் சயனித்தபின்பு திருவிளக்கைவை
த்துக்கொண்டு கணக்குகளை மொத்தஞ் செய்கிறபோது
அரை கால் அரைக்கால் வீசம் வித்தியாசமாகியிருப்பதி
னுல் விமலன் நித்திரை ஆகாரங்களைநீக்கி அந்த இரவெ
ல்லாம் மனதைச்சிதரவொட்டாமல் கியாபகசுத்தியுடன்
கணக்குகளை பிரட்டி பிரட்டிப் பார்த்துக்கொண் டிருந்
தனர் அப்போது மூன்றுஞ் சாமத்தினில் உத்தவசித்க
ணர் விழித்துக்கொண்டு விமலன் வழக்கமாக சயனிக்கு
மிடத்தினில் காணுமல் தேடுகையில் அந்தவிமலன் ஒரு
ஏகாந்தஸ்தானத்தில் உட்கார்ந்து திருவிளக்கை வைத்
துக்கொண்டு அதுவே ஞாபகமாக கணக்குகளைப் பார்த்
துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு விமலனுக்குத் தெரியா
மல் கொஞ்ச தூரத்தினில்நின்று பார்த்துக் கொண்டிரு
க்கையில் கொஞ்சநேர மாயினபின்பு விமலன் கணக்கு
சரிபட்டபடியால் அவர் சந்தூஷ்டியடைந்து தன் ஆசா
ரியர் அருகிலிருப்பதை யறியாமல் கைதட்டி குலுங்கச்
சிரித்தும் சபாசு யென்றுசொல்லி அதைபார்த்து உத்த
வசித்கணர் விமலன் எதிரில்வந்து நீ என்ன வாச்சரியத்
தைக்கண்டாய் சபாசென்று சொன்னுய் கைதட்டிசிரிப்
பதற்கு காரண மென்னவென்று கேழ்க்க விமலன் தலை
யெடுத்துப்பார்த்து தடாலுமென்றெழுந்து ஆசாரியருக்
குத் தெண்டனிட்டு தன்சிறிப்புக்குக் காரணத்தைவிண்
ணப்பஞ் செய்தார் அதைக்கேட்டு உத்தவசித்கணர்சிறி
த்து ஓ விமலனே ஒருஜாமபரியந்தம் யான் உன்னருகில்
வந்து நின்றிருந்ததை யறியாமலும் அரைக்காலுக் காக
வும் வீசத்திற்காகவும் ஏகமனதாக நின்மனதை கணக்கி
னிடத்தில் லயிக்கச்செய்தால் இப்படிப்பட்ட சஞ்சல
மற்ற நிஷ்டை யுனக்குப் பகவானிடத்தி லுண்டாகுமே
யாகில் நீ பகவானுடைய சாயுச்சியத்தையடைவதற்குச்
சந்தேகமில்லை இதுவே நீகோரிய பரமகாந்தசுகமென்று
இதோபதேசஞ் செய்யவே அந்த விமலனுக்கு உடனே
திடவைராக்கிய முண்டாகி ஓசுவாமி தேவரீரது கருணை
யினுல் என்கோரிக்கை சித்தியாகி என்ஜென்ம சாபல்ய
மாயிற்று அன்றியும் தேவரீரது இதோபதேசமென்னுந்
திருவிளக்கானது அனுதிகாலமாக வெகு ஜென்மங்களி
டத்தில் என்னைவிட்டு பிரியாமலிருந்த அக்ஞானவிருளை
ஓடத்துரத்தியது என்றுசொல்லிக் கணக்குப் புத்தகத்

Koviloor Digital Library

தையும் பேனாவையுங் கீழேவைத்து குருபுங்கவனேகணக்கிட முடியாத என்சஞ்சிதப் பிரார்த்தங்கள் தேவரீரது கடாக்ஷத்தினாலே உருமாய்ந்து இருந்தவிடந் தெரியாமற் போயிற்று இதுவரைக்கும் நரதேகத்தைத் தரித்து பசுவின் விருத்தியோடுகூடி யிருந்தேன் தேவரீரது உபதேசத்தினால் இருந்தபோது நானொரு மனிதனாயினேன் ஆகிலும் என்னை விசுவாசிக்கவேணும் இந்தச் சரீரத்தினிற் கட்டப்பட்டிருக்கும் துஷ்ட இந்திரிய அசுவங்கள் என்சுவாதீநத்தில் நிற்கமாட்டாது இது வேதாந்தபதத்தைவிடுத்து விஷயவீதியிற்சென்று என்னை ஏமனுடைய பட்டணத்திற் சேர்க்குமென்று பயப்படுகிறேன் எனக்குத்திடமாகும் புத்தியெனும் கடிவாளக் கயிற்றையிந்த அந்ததுஷ்ட அசுவங்களின் யிச்சைக்கு வந்த வேகத்தை யடக்கி என்னை யர்ச்சராதி மார்க்கத்தினில் நடப்பித்து திவ்யமாகிய வைகுந்த நகரத்தினிற் சேர்க்கவேண்டிய பாரம் தங்களுதாய் யிருக்கின்றதுயான் தங்கள்சன்னிதி முன் சரணாகதிசெய்த அன்றுளே இந்தஆத்மபாரத்தை தாங்களே சுமக்கப்பட்டதாயிற்று இப்போது யான் மருபடியும் பிரார்த்திப்பது அனாவசியம் ஆனபோதிலுய்தங்களுடன் சல்லாபம் எனக்கு தாரகபோஷக போக்கியங்களாகி யிருப்பதிலே முன்விண்ணப்பம் யான் மருபடியும் விண்ணப்பம் தெரியப்படுத்துகிறேன் என்றுசொல்லிய விமலன் வாக்கியங்களைக் கேட்டு உத்தவசித்தனர் மிகவும் சந்துஷ்டியடைந்து அவரைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு அவருடைய செவியினில் தாரக மந்திரத்தை யுபதேசித்தார் விமலன் புனிதனாகினே னென்று ஆனந்தித்து ஏமாராமல் ஆசாரியருக்குத் தொண்டுசெய்துக்கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வண்ணம் விமலன் குருநாதருக்குத் தொண்டு செய்துக் கொண்டிருக்கையில் முன்னம் உச்சவம்நடக்க ஒட்டாமல் பக்தர்களுக்கு கஷ்ட முண்டாகும்படி கற்களாலடித்த துஷ்டர்கள் பிராணஆபத்தை யடைந்து பகவானைப் பிரார்த்தித்த மாத்திரத்தில் ஆபத்துநீங்கிச் சுகமாகியபடியால் அரசனும துலுக்கர்களும் பகவான்விஷயத்தில் பயமுண்டாகி வருடந்தோறும் பாகவதர்களைக் கொண்டு ஸ்ரீராமநவமியுச்சவம் நடத்துவதுமின்றி ஏகாதசியை அநுட்டிக்கும்படி பாகவதர்களை வேண்ட அவர்களு மந்தப்படியே ஏகாதசிதிதியை பக்தியுடன் அநுட்டித்தமையால் துவாதசிதோறும் இரண்டாயிரம் பிராமணர்களுக்கு ததியாராதனை நடத்திக்கொண்டு வருகிறபோது பகவத் பாகவதர்கள் தினந்தோறும் பகவானைத் தொழுதுச் சகலகருவிகளுடன் பஜனை செய்துகொண்டு வீதிகள்தோறுந் திரிந்து வெகு ஆடம்பரஞ் செய்துகொண்டு வருவதைக்கண்டு துலுக்கர்கள் முன்னமடைந்த கஷ்டத்தைநினைந்து அவர்களும் பக்தர்களுடன் கூடிக் கொண்டு பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகளைப்பாடிக்கொண்டு வந்து இருப்பிடத்திற் சேர்த்து பாகவதர்களை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு போவார்கள் இந்தப்படிக் கிங்கே நடத்திவருவதை யந்தவிமலன் கேழ்விப்பட்டு ஆசானிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு தன்னூரை யடைந்து இங்கொரு விஷ்ணு ஆலயமொன்று கட்டிவைக்கவேணுமென்று நினைந்து அவ்வூரரசனிடத்திற்குசென்று சலாஞ்செய்து தான் ஆலயங்கட்ட முயன்றிருக்குங் கருத்தைத் தெரியப்படுத்தக் கேட்டந்த அரசனும் மெத்த சந்தோஷித்து அதற்கு வேண்டிய பொருளையளித்தான் விமலனும் அப்பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்துத் தக்கநிலத்தில் உத்தமமான லக்கினத்தில் கடக்கால்போட்டு கர்ப்பக்கிரகம் அந்தராளம் பிரகாரம் முதலானதுகளையும் வெகு விமர்ச்சையாக சிற்பிகளைக்கொண்டு கட்டிமுடிந்து சிலாவிக்கிரகம் உச்சவிக்கிரக மிவ்விரண்டையும் நூதனமாகச் செய்வித்து நல்ல முகூர்த்தவேளையில்ஸ்தாபனஞ்செய்து பிராமணர்களுக்கு ஆயிர மிரண்டாயிரங்களுக்குமேல் ததியாராதனை நடத்துவதுடன் சம்புரோட்சணையுஞ் செய்வித்து மூன்றுகால பூசையும் விதிப்படி நடத்திக்கொண்டு வருகிறபோது ஸ்ரீராமநவமி சமீபித்தது அப்போதந்த விமலன் தன் குருநாதரிடஞ்சென்று வணங்கி ஓசுவாமி சத்குருநாதரே ஸ்ரீராமநவமியுச்சவஞ் சமீபித்திருப்பதால் தேவரீர் பிதருநகரத்திற் கெழுந்தருளினால் பத்துநாள் பிரமோச்சவத்தை பகவானுக்கு நடத்தி மங்களா சாசனஞ்செய்து வரலாமெனக் கேட்டந்த உத்தவசித்தனர் மெத்தசந்தோஷமடைந்து சீஷனுடன் புறப்பட்டு பிதருநகரத்தை யடைந்து ஊருக்குள் பிரவேசிக்கிறபோது கோபுர தெரிசனமுண்டாகக் கண்டானந்தித்து சீஷனைநோக்கி முன்னமிங்கு யான்வந்து ஸ்ரீராமநவமி யுச்சவம் கொட்டகைப் பந்தல் போட்டல்லவோ நடத்தினேன் இப்போது சந்நிதிகட்டி யிருக்கின்றதே இதுயாரால் கட்டப்பட்டது என்றுகேழ்க்கவிமலன் ஓசுவாமி அடியேன் இவ்வூரையாளும் அரசனுதவியினால் சந்நிதியைக் கட்டிமுடித்துக் கும்பாபிஷேக முதலான சம்புரோட்சணைகளையும் நடத்தி எம்பெருமானைக் கண் குளிரச் சேவித்துப் பரமானந்த வைபவத்தை யடைந்து மூன்றுகாலமுந் தப்பாமல் பூசைநடத்தும் படியாகத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வித்தும் பின்பல்லவோ தேவரீரிடத்திற்கு யான்வந்தது என்றுசொல்லிப்பணியக்கேட்டந்த உத்தவசித்தனர் மிகவுஞ் சந்துஷ்டி யடைந்தவராகித் தன்சீஷனாகிய விமலனுடன் நடந்து சந்நிதிக்குட் புகுந்து ஸ்ரீராமலட்சுமண பரத சத்துருக்க சீதாதேவியையுங் கண்டு சேவித்து ஆனந்தித்து சந்நிதியில் தான் வசிப்பதற்குத் தக்கயிடந் தயார்செய்து அதில் சீஷனு

டன் இருந்துக்கொண்டு பிரமோச்சவந் தொடக்கமாகிய நாளில் துவஜாரோகணஞ்செய்து ஸ்ரீராமருக்குத் திருமஞ்சனங் கண்டருளப்பண்ணி ஆடையாபரண மலர்மாலைகளைச்சூட்டி யனேக மேளவாத்தியங்கள் தாம்தாமென்று முழங்க தூபதீப நைவேத்திய உபசாரங்களுஞ்செய்து தொட்டிப் பிரபையினில் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியை யேளப்பண்ணித் திருவீதி புறப்பாடு செய்வித்துச் சந்நிதிக்குள் எளபண்ணி வேதகோஷ்டம் ஆயினபின்பு யாவருக்குந் திருத்துழாய் தீர்த்தஞ் சடகோபப்பிரசாதமீந்து முதல்நாள் உச்சவத்தை வெகு விமரிசையாய்நடத்தி மெத்த சந்தோஷித்தார் அவ்வூரிலுள்ள குடிகளெலாம் இப்படி யாரும் உச்சவஞ்செய்விக்க நாமிதுவரையில் கண்டு சேவித்ததில்லையென்றுப் பலவாறு உத்தவசித்கணரையும் சிஷராகிய விமலனையுங் கொண்டாடி ஆனந்தப் பரவசமடைந்துத் தங்கள் தங்கள் வீட்டையடைந்திருந்தார்கள் இந்தப்படியந்த உத்தவசித்கணர் பத்துநாள் உச்சவத்தையும் நடத்தி வெகு சந்தோஷமடைந்தவராகித் தன் சிஷனுடன் ஆனந்த சாகரத்திலில் மூழ்கினவராகி அப்பட்டணத்திலே தானே வாசம் பண்ணிக்கொண்டு சிலவருடங்கள் பிரமோச்சவத்தை நிறைவேத்திக் கொண்டிருந்து முடிவில் விமலனும்ஆசாரனாகிய உத்தவசித்கணருன் பரமசாம்பிராச்சியப் பதமாகிய வைகுந்தமா நகரத்தை யடைந்தனர்கள்.

வாழி விருத்தம்.

பத்தினிற்சிறந்துபராபரன் படைத்தோன்வாழி
முத்தர்களில்முதன்மையாய் முனைந்துநின்றோன்வாழி
ரக்திதனில்மெய்மறந்து வைராகியானோன்வாழி
உத்தவசித்கணர்பொற்பாத வுபயங்கள்வாழிவாழி.

விட்டலதேவாயநமஃ

உத்தவசித்கணர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

நான்காம் பாகம்

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்;

ஸ்ரீமஹாபக்தவிஜயம்

ஐந்தாம்பாகம்

விப்பிரநாராயணன் சரித்திரம்.

நாமகள்காப்பு விருத்தம்.

பத்தியெனும்வலைநன்றாற் பிடித்துக்கட்டி
முத்தர்களாமுதியோர்கள் முனம்நடித்த
பக்தவிஜயமைந்தாம்பாகத் தனைப்பகர
சித்தத்தில்நடித்தூலவு சீர்வாணிபதங்கள்காப்பு.

இலக்குமிதுதி விருத்தம்.

அத்திமுன்தோன்றி யபயமீந்துக்காத்த
சுத்தசத்வகுணப்பிரசித்த தூயமாயன்
சித்தத்திலமர்ந்து ஜெகப்புகழுமன்னை
உத்தமமுயர்தாமரைப் பதங்கள்போற்றிபோற்றி

விஷ்ணுதுதி விருத்தம்.

ஆயர்குலம்விளக்காகி யனைத்தைக்காக்கு
மாயன்மணிவண்ணன் மாதவமுகுந்தன்
நேயர்கள்மனத்திலகு நேமியான்றன்
தூயதாமலர்ப்பதங்கள் தொழுதுவாழ்வாம்.

ஸ்ரீமகாலட்சுமி கடாக்ஷம்பொருந்தி அதிகசிறப் புற்றோங்கிய தென்தேசத்தினில் மண்டங்குடி யென் றொருகிராமமுண்டு அந்தக்ஷேத்திரத்தினில் பிர்மகுல த்தினிற் பிறந்தவர் சகலகலைகளிலுந்தேர்ந்தவர்ஏழை பரதேசிகள் தமையாதரிப்பவர் சதாகாலமும் எம் பெருமானுடைய குணானுபவத்திலேயே காலங்கழிப் பவர் தன்னுயிரைப்போல மன்னுயிர்கள்மீது ஜீவகா ருண்ணியமுடையவர் எப்போதும் பெரியோர்களை விசுவாசிப்பவர் அவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்துகளி ப்பவர் ஸ்னாநுஷ்டானங்களில் தன்குல விதிப்படி

நடப்பவர் துஷ்டர்கள் சேசத்தை விட்டொழிப்பவர் இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து களிப்புற்றிருப்பவர் இக போகமாகிய மாயையை யடியோடுவெட்டியெறிந்தவர் வானப்பிரஸ்தகிரகஸ்த சன்னியாசமென்னும் மூன்றுசிரமங்களை வெறுத்து நான்காவதாகிய பிர்மசாரி ஆசிர்மத்தையடுத்தவர் விப்பிரநாராயண னென்னும் பெயர்வகித்தவர் இம்மகானுபாவரை மண்டங்குடியென்னும் க்ஷேத்திரத்தினில் வசிக்கும் பிரம்மக்ஷத்திரிய வைசியருத்திரர் முதலியயாவரும் கொண்டாடி வணங்கி சாக்ஷாத் ஸ்ரீரங்கநாதரே இவ்வடிவமாய் வந்து தோன்றினரென்று புகழ அதிசீலராக அந்த க்ஷேத்திரத்தினில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர்.

இப்படி சிலவருடம் அந்தமண்டங்குடி க்ஷேத்திரத்தில் வசித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாளிவருக்கொருயோசனை யுண்டாயிற்று அதென்ன வெனில் யாத்திரைசெய்ய வேணுமென்ற விருப்பமுண்டாகி அந்தக்ஷேத்திரத்தைவிட்டு புறப்பட்டு வடதிசையை நோக்கி நடந்து காடு, மலை, வனம் வனாந்திரங்களைக் கடந்து முதலில் அகோபிலக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து அங்கே மலையருவியிற் குளித்து முழ்கி அநுட்டான முடித்து சீலராகி அப்பிரதேசத்தினில் வீற்றிருக்கும் லட்சுமிநாராயணனை சேவித்து முக்காலும் வலம்புரிந்து ஆனந்தம்பிரம்மானந்தமென்னும் இரண்டையுங் கடந்து மூன்றாவதாகிய பரமானந்தமடைந்து அந்த சன்னிதியில் பிரசாதங் கொடுக்கப்பெற்று தடாகக்கரைக்குவந்து பிரசாதத்தைப் புசித்து ஜலம் அருந்தி "உண்டஇளைப்பு தொண்டருக்கு முண்டென்னும்" பழமொழிக்கிணங்க சிரமபரிகாரத்தின் பொருட்டு அங்கொரு மரத்தடியில் படுத்து சற்றுநேரம் இளைப்பாறி எழுந்து வீற்றிருந்தபடி பகவத் குணானுபவஞ் செய்துக்கொண்டிருந்து சூரி அஸ்தமன காலத்தினி லெழுந்து சந்தியாவந்தன முடித்துக்கொண்டு கரையேறி வருகிறபோது அண்டம்வெடித்ததோவென்று சொல்லும்படி பெருத்தசப்தம் ஒன்றுண்டாயிற்று அதைக்கேட்டு அந்த விப்பிரநாராயணன்சிறிதேனும் மனங்கலங்காமல் பயமடையாமல் மெத்த திடசித்தத்தோடு அந்ததொனியுண்டான விடத்தைக் கண்ணோக்கமிட்டுப் பார்க்கிறபோது பூமியானது பிளப்புண்டு பிலத்துவாரத்தைப் கபால காணப்பட்டது. அதைக்கண்டு அந்தவிப்பிரநாராயணன் இதவென்ன விந்தையிலும் விந்தையாக விருக்கின்றது இதையோசிக்குமிடத்தில் இவ்விடத்தினில் பூதம்வாசமாகயிருக்கிறாப்போல் தோன்றுகின்றது இதைப்பற்றி நமக்கென்னகாரியம் நாம் விருப்பங் கொண்டுவந்த யாத்திரைமுயன்றுபோவதே நமக்குசுகுர்தமுண்டாமெனக்கருதி அம்மார்க்கத்தைவிடுத்துமைத்தொருமார்க்கமாகக் கரையேறி வருகிறபோது மருபடியும் முன்போலவே பெருத்தசப்தம் அம்மார்க்கத்திலும் உண்டாயிற்று. அதைக்கேட்டு அந்த விப்பிரநாராயணன் இதுவென்ன கஷ்டகாலமாக விருக்கிறது என்று மனம்புழுங்கி வேறொருவிதமாககரையோரத்துணிந்து வருகிறபோது அம்மார்க்கத்திலும் முன்போலவே பெருத்ததொனி யுண்டாகியது அதையும் விடுத்து பின்னொருமார்க்கமாய்க் கரையேறவெண்ணி வருகிறபோது அந்தமார்க்கத்திலும் அதுபோலவே தொனியுண்டாயிற்று இப்படியாக அந்த தடாகத்தை விடுத்துக் கரையேறவொட்டாமல் அந்தப் பிரம்மராக்ஷதன் எந்தமார்க்கத்திலும் அந்தவிப்பிர நாராயணரை போகவிடாமல் தடைசெய்துக் கொண்டிருந்தான், அதைக்கண்டு அந்தவிப்பிரநாராயணன்நாம்நினைத்து வந்த காரியத்திற்கு பகவான் நம்மைப் போகவொட்டாமல் தடைசெய்கிறாரே இதற்கு நாமென்ன செய்வோம் எவ்வாறு இத்தடாகத்தை விடுத்துக் கரையேறப் போகிறோமென்று கவலைபடைந்து பகவத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டு நின்றிருந்தனர்.

இவ்வாறு நடுராத்திரியில் விப்பிரநாராயணர்பகவத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டு தன்னை மறந்திருந்தனர் அப்போது பிரம்மராக்கதன்கூக்குரலிட்டு நாலாபக்கமும் ஓடிகொக்கரித்து பெருத்த ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்ததினால் விப்பிரநாராயணர் பக்திகலைந்து சுயக்ஞானமுண்டாகி இதென்னமோ விபரீதமாகத் தோன்றுகிறது இதுபேயோ பூதமோ பிரமராக்கதனோ வென்று சந்தேகித்துக் கொண்டிருக்கிறபோதுஅந்த பிரமராக்கதன் விப்பிரநாராயணரை நோக்கிஓய்பிராமணா நான் இந்தவன்னிமரத்தினில் இருபது வருடமாய் வசித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரமராக்கதன்நான் கோரின பதார்த்தங்கள் யாவும்புசித்து ஆசைதீர்ந்தேன் முடிவில் பிராமணமாங்கிசத்தை புசிக்கவேணுமென்ற அபேக்ஷை நெடுநாளாக இருந்தது அந்த விருப்பந்தீரும்படி பகவான் இன்றைக்கு ஆகாரமாக உண்ணும்படி உன்னை யிவடம் வருவித்தார் என்னுடையகுறையை உன்னைத்தின்று தீர்த்துக் கொள்ளுவேன் அன்றியும் இப்போது எனக்குப்பசியா யிருப்பதால் சீக்கிரம் என்னருகினில்வாடா வந்துஎன்பசியைத்தீரடா இந்தநடுராத்திரியில் உனக்காகஎன்னைத் தடுப்பதர்கள் யாரடா அறுதியா யகப்பட்டுக் கொண்ட உன்னைத்தின்று என்பசியையாற்றாமல் விடுவேனென்பதை மறந்துவிட்டா என்று கெர்ஜ்ஜித்துக்

கொக்கரித்து பயமுறுத்துவதைக்கண்டு அந்தவிப்பிரநாராயணன் மெத்தவும்பயந்து நடுநடுங்கி சித்தந்தடுமாறி அந்தோ! இதற்கு நானென்னசெய்வேன் லட்சுமிநாராயணா முன்னம் முதலைவாயிலகப்பட்டுக்கொண்டு நெடுநாள் போராடிமுடிவில் ஆதிமூலம் என்று முறையிட்ட கரிராசனைக் காத்துரக்ஷித்த தினதயாளா ஹரிநமோவென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தபிரகலாதனை இரணிய நமோவென்று சொல்லும்படி பற்பலதண்டனைகளைச் செய்து கொல்லமுயன்ற இரணியனுக்காக நரசிங்கமாக தூணிலவதரித்து இரணியனை வதைத்து பிரகலாதனனைக் காத்த லட்சுமிநாராயணா கௌரவமுதல்வனான துரியோதனன் துரோபதையை சபைக்குத் தருவித்துத் துகிலுரிகிறபோது எல்லாம்போய் ஒருசித்து புடவையிருப்பதை அறிந்து அந்ததுரோபதை அபயம் என்று முறையிடக்கேட்டு மானாத்துகிலளித்த ஆபத்பந்துவே! இப்போதிந்த பிரமராக்ஷதனிடத்திலகப்பட்டு கொண்டு இப்படியும் அப்படியும்போகமுடியாமல் துக்கமடைந்து முறையிட்டுக்கதரும் அடியேனை ரக்ஷிப்ப துமக்கோர் அருமையோ? ஓ அநுதாரக்ஷகனே ஆதிதேவனே சோதிபாதனே வேதபோதனே நாதநாதனே ஐயனே மெய்யனே துய்யனே சங்காழிக் கையனே என்று துதிசெய்துக் கொண்டிருக்கும் விப்பிரநாராயணரை நோக்கி பிரமராக்ஷதன் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றான்.

அடாபிராமணா நீஎன்னமோ தப்பித்துக் கொண்டு உயிருடன் போகலாமென்று பகவானைத் துதிசெய்துக் கொண்டிருக்கின்றாய் இந்தப்படி கள்ளவேடம்புனைந்து என்னை ஏமாற்றிவிட்டுப் போகலாமென்று யோசித்து ஏதோதந்திரஞ்செய்கின்றாய் இதற்கெல்லாம் யான்பயப்படுவேனென்று யோசிக்கிறாய் "பனங்காட்டுநரி சலசலப்புக்கு அஞ்சுமோ" அஞ்சாது அதுபோல உன்னைப்போன்றதந்திரவான்களை எத்தனையோபேர்களை யான்பார்த்திருக்கிறேன் அவர்களில் நீயுமொருவனல்லவோ இதற்கெல்லாம் யான் பயந்து உன்னை விடுவேனென்று கனவிலும் நினைக்காதே மனப்பால்குடிக்காதே எப்படியும் இன்றிரவுக்குள்ளாக நீ எனக்குணவாகப் போகின்றது திண்ணம் இதையோசியாமல் "சுடுகாட்டுக்கு வந்தபிணம்திரும்புமோ" திரும்பாததுபோல நீஎன்னிடத்திலகப்பட்டு திரும்பிப்போகிறதென்பது வீணெண்ணமே அடா பாவி மெத்தவிருப்பத்துடன் நெடுநாளாய் பிராமணமாம்சத்தைப் புசித்து அவாதீரவெண்ணியிருக்கும் என்னை உபாயத்தினாலே மதிமயங்கச் செய்துபோக மோசவெண்ணங்கொண்ட குடிகேடா நிர்மூடா என்னருகில்வாடா எனக்குணவாகி உயிர்நீங்கிப் போடாவென்று கொக்கரித்து சிங்கநாதஞ்செய்து பயமுறுத்துகிற பிரமராக்ஷதனை நோக்கி விப்பிர நாராயணர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

சேகுருமையாபிரமராக்ஷதனே எனக்கொருவிரதமிருக்கின்றது அதென்னவெனில் இந்தக்ஷேத்திரத்தினில் நிலைபெற்றிருக்கும் ஸ்ரீலட்சுமிநாராயணனை நாற்பதுநாளைக்கு சேவித்து துதிசெய்வதாக வைராக்கியத்துடன் நிஷ்டைவகித் திருக்கின்றேன் ஆகையால் தயவுசெய்து இவ்வேழையின்மீதுகிருபைகூர்ந்து நாற்பதுநாள் எனக்கு விடைதருவீரேயாகில் இக்கெடுவு கடந்த மறுதினமே யானுமக்குத் தடையின்றி வந்து உணவாகிறேன் இவ்வார்த்தை கிஞ்சித்துந்தவறமாட்டேனென்று சொல்லிப்பணிந்தார் இப்படிவினயத்துடன் பணிந்த விப்பிரநாராயணரை அந்தப்பிரமராக்ஷதன் எட்டியுதைத்து அடாபிராமணா பஞ்சாங்கஞ் சொல்லியும் பிட்சையெடுத்தும் பிணத்திற் சம்ஸ்காரங்கள்செய்தும் திருவத்தியயன கர்ப்பங்களைச் செய்தும் சிரார்த்தவிதிகளை நடத்தியும் வயிறுவளர்க்கும் தரித்திரனாகிய உனக்குலட்சுமி நாராயணன் சேவையா அவர்திருநாமத்துதிபாசபாசு மெத்தநன்றாயிருக்கிறது இம்மொழியைக்கேட்ட சிரிக்கின்பமும்நாவுக்குருசியும் மனதுக்குசுகமும் தேகத்திற்குப் புளகாங்கிதமு முண்டாயிருக்கின்றது ஆஹாஹா இந்த விசித்திர வார்த்தைகளை யெங்குகற்றாய் அடாதிருடா முரடா தேகமெங்கும் திருமண் ஸ்ரீசூர்ணந்தரித்து வனமாலை வனசமாலைபூண்டு விஷ்ணுபக்தனைப்போல வேடம்பூண்டு பொய்வார்த்தைகளைப் பேசுகின்றநீயுமொரு பக்தனாவையோ தேகத்தின்மீது அபிமானம் வைத்திருக்கிற உனக்கு பகவத்சேவை கிடைக்குமோ பகவன்னாமத்தைத் துதிசெய்ய நாவெழுமோ அடாபகல் வேஷக்காரா மோசக்காரா மண்பெண் பொன்னென்னு மூவாசையையும் ஒழித்து தேகாபிமானத்தை விட்டவனெவனோ அப்படிப்பட்ட புண்ணிய புருஷனல்லவோ விஷ்ணுபக்தன் பாகவதன் நீ விஷ்ணுபக்தனும் பாகவதனுமாவாயோ இதற்கொரு திருஷ்டாந்திர முண்டு அதைச் சொல்லுகின்றேன் அதை நீகவனித்துக் கேழ்க்கக் கடவாயென்று பிரமராக்ஷதன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

கேளாயடா கள்ளப்பிராமணா சிலவருடங்களுக்கு முன்னம் எம்பெருமானார் திருவரங்க க்ஷேத்திரத்தினில் சிஷர்களுடன் அனேகபெரியோர்களுக்கும்

ஒருநாள் காலக்ஷேபஞ் சாதித்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அவ்விடத்திற்கொருபிராமணச்சிறுவனெழுந்தருளி சுவாமிகள் சொல்லும் காலக்ஷேபத்தைக் கேட்டுக்கொண்டேயிருந்து சுவாமிகளை நோக்கி எமதையனே தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய காலக்ஷேபத்தில் பாகவதர்கள் பெருமைகள் அபாரமென்றல்லவோ சாதித்தீர் பாகவதனென்பவர் எந்தகுணம் வகித்திருக்கவேணும் எதினால் பாகவதனென்றபெயருண்டாகும் அந்தவிசேஷத்தை சங்கையற அடியேனுக்கருள்புரியவேணுமென்று வினயத்துடன் வணங்கிக்கேட்டுக் கொண்டனர் அதற்கு எம்பெருமானார் மெத்தவுஞ்சந்தோஷித்து அச்சிறுபிள்ளையைநோக்கி அப்பாகுழந்தாய் இந்தச் சதஸ்ஸினில் எத்தனையோபேர்களிருக்கின்றார்கள் ஒருவரேனும் இந்த விசேஷத்தைக் கேட்டதில்லை அதிபாலியனாகிய நீ கேட்ட விஷயத்தைப்பற்றி உன்மீதெனக்கு மெத்தப்பிரியமுண்டாயிருக்கின்றபடியால் உனக்குற்ற சங்கைதீரச் சொல்லுதற்கு எனக்கு ஒழிவில்லை காலக்ஷேபத்திற்குத்தடையாகிறது ஆகையால் உனக்கொரு நிருபம் எழுதிகொடுக்கின்றேன் அதைக்கைக்கொண்டுதிருமலைக்குச்சென்று கோவிந்த பட்டரைக்கண்டு அவரிடத்திலிந்த நிருபத்தைக் கொடுப்பையேயாகில்அவர் உனக்குற்ற சந்தேகங்கள்தீர அருள் புரிபவரென்று சொல்லி நிருபமென்றெழுதி அப்பிராமணச் சிறுவனிடம் அளிக்க அதையந்தப் பிராமணச் சிறுவன் மகாப்பிரசாதமென்று கைக்கொண்டு அந்த நிருபத்தைச் சிரசின்மீது தாங்கிக்கொண்டு நடந்துச் சிலநாளில் திருமலையையடுத்து கோவிந்தபட்டர்திருமாளிகையைக் கண்டுபிடித்து அந்தமாளிகையின் திண்ணைமீதிருந்துக்கொண்டு தான்இன்னாரென்றும் எம்பெருமானார் உத்திரவுபடிக்கு நிருபங்கொண்டு வந்திருக்கிறேனென்று தெரியப்படுத்தினார் அதற்கந்த கோவிந்தபட்டர்வந்திருக்கும்பிராமணச்சிறுவனைக்காண்பதற்குஒழிவில்லாமல் பிராமணர்களுக்குத்ததியாராதனஞ் செய்துக்கொண்டு வெளியில்வருவதற்கு திர்க்கையில்லாமையினாலே எம்பெருமானார் எழுதியனுப்பிய நிருபத்தைத்தருவித்து அதில்வரைந்திருப்பதை உணர்ந்துக்கொண்டு காரியத்தின்மீது கவனித்திருந்தனர்.

இவ்வாறு கோவிந்தபட்டர் ததியாராதன விஷயத்தில்கவனித்திருக்கநாடிவந்த பிராமணச்சிறுவன் விரைந்தெழுந்துசென்று ஸ்நாநாநுஷ்டானங்களைமுடித்துக்கொண்டுவந்து மறுபடியுந் திண்ணையின்மீதுவீற்றிருந்து பசிநோயினால் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டு கோவிந்தபட்டர் எப்போது வெளிக்கி வருவாரோவென்றெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர் அப்போது பகல் நான்காஞ்சாமமாயினதால் சடிபந்திக்கு சில பிராமணர்களை உட்காரவைத்து இன்னும் யாரேனும் வெளியிலிருக்கின்றார்களாவென்றுபார்க்கும்பொருட்டு கோவிந்தபட்டர் வெளிப்பட்டுவந்து பார்க்கிறபோது எவர்களுமில்லாமல் பிராமணச்சிறுவன் ஒருவனே இருக்கக்கண்டு அப்பிராமணச்சிறுவனையோர் நிறையில் உட்காரவைத்தார் அதைக்கண்டு அங்கிருந்த பிராமணர்கள் இவனோரோ புதுமையாயிருக்கின்றான் இவனுடன் நாங்கள்பிரசாதம்புசிக்கசம்மதிக்கமாட்டோமென்றனர்கள் அதைக்கேட்டு கோவிந்தபட்டர் அப்பிராமணச்சிறுவனை அழைத்துச்சென்று மைத்தோர்நிறையினில் வுட்காரவைத்தனர் அங்குள்ளவர்களும் பிராமணச் சிறுவன்மீது சந்தேகங்கொண்டு கோவிந்தபட்டரை நோக்கி ஓசுவாமி அப்பிராமணச்சிறுவனை நாங்கள் என்றுங்கண்டதில்லை இவனிப்பிரதேசத்துக்குப் புதுமையாயிருப்பதால் இவனுடைய அனுட்டான சீலகுணங்களை நாங்களறியோமாதலால் இவனுடன் புசிக்கச் சம்மதியோமென்றனர்கள் அதைக்கேட்டு அந்த கோவிந்தபட்டர் மைத்துமுள்ள நிறைகளிலும் இந்தப்பிராமணச்சிறுவனை அழைத்துப்போய்உட்காரவைத்தார்அந்தநிறைகளிலிருப்பவர்களும் அம்மாதிரியே சொல்லிய படியால் கோவிந்தபட்டர் அந்தப்பிராமணச்சிறுவனை அழைத்துக் கொண்டுபோய் புழக்கடையிலோர் பக்கத்தினில் உட்காரவைத்துப் பிரசாதம் பரிமாரச் சொன்னார் அந்தப்படியே பரிசாரகர்கள் பரிமார அப்பிராமணச்சிறுவன் தன்னை ஒவ்வொருநிறையிலுள்ளபிராமணர்களும் நிராகரித்ததை மனதினில்வையாமல்பரமசாந்த சொரூபியாகி பிரம்மானந்தமாய்ப்பிரசாதத்தை ஸ்வீகரித்து சந்தன காப்பணிந்து பழையபடி திண்ணையின்மீது வீற்றிருந்தனர் அப்போது கோவிந்தப்பட்டர் யாதொரு விக்கினமுமின்றித் ததியாராதனத்தை நடத்தி மத்தவனும் பிரசாதஞ்ஸ்வீகரித்து மெத்தகுதூகலத்துடன் வெளியில்வந்து பிராமணச் சிறுவனிருக்குந் திண்ணையின்மீது அருகினில் வீற்றிருந்தனர் அபபோது பிராமணச்சிறுவனெழுந்து பயபக்தி விசுவாசத்துடன் அவரைப்பணிந்து ஓ சுவாமி அடியேனுடைய மனக்குறை தீரும்படிக்கிருபைபுரிய வேணுமென்று வேண்ட அதற்கு கோவிந்த பட்டர் பிராமணச் சிறுவனைநோக்கி அப்பா சிறுவனே நின் மனதிலிருக்குங் குறையென்ன அதைவெளியிட்டால் உனக்குற்றசங்கை தீரும்படி யான் விரிவாகத்தெரிய உரைக்கின்றேனென்றனர் அதற்கந்தப் பிராமணச் சிறுவன் ஓசுவாமி உலகத்தினில் எந்தகுணத்தினாலே

பாகவதனுகுரான் இந்தசங்கையைத் திரும்படி அடியேனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேணுமென அப்போது ததியாராதனஞ் செய்த பிராமணர்கள் யாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து இன்று யேதோ விசேஷகாலக்ஷேபம் நடக்கப் போகிறதாய் தோன்றுகின்றது. போய் கேட்போம் வருங்களென்று எல்லோரும் வந்து அங்குவீற்றிருந்தனர்கள் அப்போதுகோவிந்தபட்டர் பிராமணச்சிறுவனை நோக்கித் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார் ஓய்பிராமணச் சிறுவரே நீகேட்டசங்கையானது மெத்த அருமையிலும் அருமையாகும் இதைபெவர்களும் காளதுபரியந்தங்கேட்டதேயில்லை அப்படிப்பட்ட சங்கையை நீகேட்கமுயன்றபடியால் யான்மிகவும் நின்மீது சந்தோஷமவடந்து புகலுகின்றேன் இதை சஞ்சலமில்லாமல் திடச் சித்தமாய்க் கேட்டு சங்கைதீரக் கடவாயென்று சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளாய் பிராமணச்சிறுவனே பாகவதன் யெப்படி யிருப்பனென்றால் கொக்கைப்போ லிருப்பன் கோழியையப்போலிருப்பன் உம்மைப்போலிருப்பன் கொக்கைப்போ லிருப்பனென்றால் அதெப்படி யெனில் "ஓடிமீனோடி ஒருமீன்வருமளவும் வாடியிருக்கு மாங்கொக்கு" என்பதைப்போல தண்ணீர்ஓடும்சிறியகால்வாயின் ஓரத்தில் தலைசாய்த்து வாடியிருந்துக்கொண்டு சிறியமீன்களை யெல்லாம் போகவிட்டுப் பெரியமீனை வரப்பார்த்துப் பிடித்துப்புசிக்கும் கொக்கைப்போல அற்பமந்திரங்களை யெல்லாம் விடுத்து பெரிய திருமந்திரத்தை யுணர்ந்து இடைவிடாமல் எப்பொழுதுந் துதிசெய்யுமவன் பாகவதன் கோழியைப்போலிருப்பன்என்றால் அதெப்படியெனில் குப்பையைசிய்த்து அதிலிருக்கும் மணிகளைப் புசித்துப் பசியாறுங் கோழியைப்போல சாஸ்திரக்குப்பைகளை யெல்லாந்தள்ளி சாரமாயிருப்பதைமனத்திற்பதித்து சந்தோஷித்து யிருப்பவன் பாகவதன் உம்மைப் போலிருப்பவன் என்றால் அதெப்படியெனில்உப்பானது தண்ணீரிற் சேர்க்கப்பட்டு தன்னிறம்மாறி பிறருக்கு இனிப்பையுண்டாகச் செய்வதுபோல ஏழைகளுக்கு சிரமப்பட்டுத் தன்ரூபத்தைக் கொடுத்தாகிலும் யீவுஅளிப்பவன் பாகவதன் உம்மைப்போ லிருப்பன் என்றால் அதெப்படியெனில் பிரசாதம் ஸ்வீகரிக்கும்பொருட்டு பலதிரைகளில் உட்காரவைத்தபோது ஒவ்வொருதிரைகளிலும் இருந்த பிராமணர்கள் உம்முடன்புசிக்க சம்மதியாதலால் அதற்கு எள்ளளவேனுங் கோபங்கொள்ளாமல் பரமசாந்த சொரூபியாயிருந்து புழக்கடையில் பிரசாதம் ஸ்வீகரித்தபடியாலும் உம்மைப்போல பொருமை யுடையவர் பாகவதன் என்று உபந்நியாசஞ்செய்யக்கேட்டு அங்குள்ள பிராமணர்கள் யாவரும் அந்தப் பிராமணச் சிறுவனை இவரே பாகவதராகுமென்று கொண்டாடி அந்தபாகவதரை சிலவருடகாலம் அந்தத் திருமலையில் வாசஞ் செய்யும்படி வைத்திருந்து வெகுநன்னியமா யந்தப் பிராமணரை யனுப்பி வைத்தனர்கள் ஆகையால் அந்தப்பாகவதருக்கு நிகராவையோ கள்ளவேடந்தரித்து வயிறுவளர்க்கப் பொய்பேசித் திரிகிற உன்னுடையசொல்லை நம்பிவிடுவேனென்று கிஞ்சித்தேனும் கருதாதே யென்றுசொல்லி ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு தன்னருகில் வருவதைக்கண்டு அந்த விப்பிரநாராயணர் மெய்நடுங்கி பெருமூச்சுவிட்டுநாவுலர்ந்து பிரமராக்கதனை வணங்கி இணங்கி மெல்லிய குரலுடன் சொல்லுகின்றார்.

ஓ பிரம்மராக்கதனே இப்போது நீசொல்லிய பாகவதலட்சணம் உண்மையே அதைப்போல யான் பாகவதனென்று சொல்லவில்லை அந்த லட்சணங்கள் என்னிடத்திலிருக்குமாகில் நீ இத்தனை அலட்சியமாகப்பேசி என்சமீபத்தில் நீவருவையோ உண்மையாகவே என்னுடைய திரேகத்தை உனக்குணவாகும்படித் தரமாட்டேனென்று யான்சொல்லவில்லையலட்சுமிநாராயணரை சேவித்துவந்து உனக்குணவாகின்றேன் என்றுசொல்லியும் அதற்கிசைந்து அனுப்பாமல் உக்கிரங்கொண்டு என்மீதுமுனைந்து வருகின்றீர் என்னுடையசொல்லை சத்தியமென்று நம்பி என்மீது கொண்டிருக்குங் கோபத்தைமாத்தி உமக்குணவானபோதிலும் எனக்கு நற்கதியுண்டாகும்படி கிருபைசெய்து என்னை பகவானை சேவித்து வரும்படிவிடைதந்தனுப்புமையாவேன்றுவேண்டிக்கொண்டும்அந்த பிரமராக்கதன் கேளாமல் எறிந்து பொறிந்து பற்களை நறநறெனக்கடித்து மீசை படபடென துடிக்க மெத்தசினங்கொண்டு அடாபாதகா விசுவாசகாதகா இனியவசனங்களைப்பேசி எனமனதைக் கரையச் செய்து தப்பித்துக்கொண்டு போகவேணுமெனக் கருதி ஏதேதோ தந்திரங்கள் செய்கிறாய் இதற்கெல்லாம் நான் சம்மதிப்பட்டு உன்னைப்போக விடுவேனென்றுப் பன்னிப்பன்னிப் பேசவேண்டாம் என்றுசொல்லிக்கொண்டு சமீபித்துவந்தான் அதைக்கண்டு விப்பிரநாராயணர் மெத்தமனங்கலங்கி ஓ பிரம்மராக்கதனே முன்னம் இதைப்போலவே ஒருவிசேஷம் நடந்திருக்கின்றது அதையுமக்குயான் சொல்லுகின்றேன் அதைக்கேட்டு அந்தப்படியுனக்கு சம்மதியா யிருந்தால் பகவானைசேவித்து வரும்படி எனக்குநீர்விடைதந்தனுப்பும் இல்லாவிடில் உமதிஷ்டத்தைப் போல

Koviloor Digital Library

என்னை உணவாகச்செய்துக் கொள்ளக் கடவீரெனக் கேட்டு அந்தப் பிரம்மராக்கதன் அதென்னவிசேஷம் சொல்லுமையாவென அதற்கு விப்பிரநாராயணர்சம் மதித்து பிரம்மராக்கதனை உட்காரவைத்து கொண்டு கேளும் பிரம்மராக்கதனே திருக்குறுங் குடியெனுந் திவ்ய க்ஷேத்திரத்திற்குப் புறம்பாய் சேரியொன்று ண்டு அந்தச்சேரியில் பஞ்சமகுலத்தினிற்பிறந்த பாகவதரொருவரிருந்தார் அவர் சகலவேத வேதாந்த சாஸ்திரபுராண இதிகாசங்களில் வல்லவர் சாத்வீகர்களுக்குநல்லவர் தாமசர்களுக்குப் பொல்லார் நிர்மலமானஞான வைராக்கியத்தினில சம்பன்னர் கர்மயோகத்தினில் விற்பன்னரும் பிரமன்னர் ஸ்னாநாட்டானங்களில் மெத்தசிலருமாகியிருந்தனர் ஆனலிவருக்கு ஜீவனமெப்படியெனில் வீணாகானத்தினில் தேர்ச்சியடைந்த தும்புருநாரதர்க்காகினுஞ் சிறந்தவராகையால் காலையிலெழுந்துபூஜை அநுட்டானங்களை முடித்து வீணாகானத்துடன் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்கள் பாடிக்கொண்டு அந்தசேரியை வலமாகவருவர் அப்படியவர் வருவதைக்கண்டு அச்சேரியில் வசிப்பவர்கள் மெத்தபயபக்தி விசுவாசத்துடன் அமுதுபடைக்க அவ்வமுதை யெடுத்துவந்து சமைத்து பகவானுக்குக் கண்டருளப்பண்ணி அப்பிரசாதத்தைப் புசித்து பகற்காலமெல்லாம் பகவந்நாம தியானத்தால்பொழுதுபோக்கிநடுராத்திரியானவுடனேவீணையைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு சேரியைவிட்டு வெளிப்பட்டு நடுவினிலிருக்கும் வனத்தைக்கடந்து வடபெருங்கோயிலை யடுத்து வீணாகானத்துடன் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டே வெளிப்பிரகாரத்தை வலம்புரிந்து வருவர் இந்தப்படி தினந்தோறுந்தப்பாமல் மழையிடி மின்னல்களாயிருக்கினும் சலியாமல் நடந்து வந்தனர்.

இவ்வண்ணம் சிலவருடகாலம் நடந்து வருகிறபோது ஒருநாள் வழக்கப்படி நடுராத்திரியினில்அநுட்டானமுடித்து வீணையைக்கையிற் பிடித்து வீணாகானத்துடன் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகளை பாடியாடிக்கொண்டே தன்னைமறந்து நடந்து மார்க்கத்தை விடுத்து காட்டின்மார்க்கமாய் செல்லுகையில் அங்கொரு பிரதேசத்திலிருந்தோர் தொனியுண்டாயிற்று அத்தொனியினுல் அவர்பக்திகலைந்து இதென்ன நாம் வழியை விடுத்தக் காட்டின் வழியாய் நெடுந்தூரம் வந்து விட்டோமே இங்கென்னமோ ஓசையுண்டாயினதே பேயோ பூதமோ ஆரவாரஞ்செய்கிறதே எதுவெப்படி யிருந்தாலென்ன நாம் நாடிவந்த வடபெருங் கோயிலை அடைவதே நமக்குப் பேரின்பமெனக் கருதி அவ்விடத்தைவிட்டுத்திரும்பினுர் அதைகண்டு அவ்விடத்தில் வசிக்கும் பிரமராக்கதன் ஓடோடியும் வந்து அந்தபாகவதரைப் போகவிடாமல் வழிமறித்துக்கொண்டு அடாபோகிறவன் நில்லு நில்லடா என்னுடைய காட்டில் அச்சம் பயமில்லாமல் வந்து என்னுடைய ஆரவாரத்தைக் கேட்டு பயந்தோடினுல் யானுன்னை விடுவேனே வெகுநாளாய் நரமாம்சம்புசிக்கவேணுமென்ற ஆசை கொண்டிருந்தேன் அவ்வாசைதிரும்படி பகவான் உன்னை இந்தயிரவுகாலத்தினிலென்னிடம் அனுப்பினுர் என்னுடைய வெண்ணம் நிறைவேறுங் காலமுமிதேயாகும் அன்றியும் இப்போதெனக்கு மெத்தப்பசியா யிருக்கின்றதுபசியாற நீ எனக்குணவாகும் பொருட்டு சீக்கிரம் என்னருகில் வாடாவென்று ஆரவாரஞ்செய்ய அதைக்கேட்டு அப்பரம பாகவதர் திடச்சித்தத்துடன் ஓபிரம்மராக்கதனே இத்தேகம் நீர்மேற்குமிழி நிலையில்லாக்காயம் எத்தனைநாளைக்குப் பூமியிலிருக்கினும் ஒருநாளைக்கழிந்து போவதுதிண்ணம் ஆகையால் உன்னிஷ்டப்படியே யானுனக்குணவாகிறேன் இது சத்தியமென்றுநம்பி என்னை வடபெருங்கோயில் எம்பெருமானை சேவித்துத் திரும்பிவரும்படி கிருபைசெய்தனுப்புமையா வென்று வேண்டிக்கொண்டனர் அதற்கந்த பிரமராக்கதன் கடுகடுத்து அடா மாடுதின்னும் புலையா ஆடுதின்னும்புலையா மெத்தநன்றாயிருக்கிறது ஜாதியிற்புலையன் அநேகபிராமணர்கள் திருக்கூட்டமாயிருக்கும் வடபெருங்கோயில் எம்பெருமானிடத்துக்குப் பஞ்சமனுகிய நீ அக்கூட்டத்திற்குள்சென்று எம்பெருமானை சேவிக்க உன்னுலாமோ அவ்விடத்திற்கு நீசெல்வாகில் அங்குள்ள பிராமணர்கள் உன்னை எளிதில்விடுவார்களோ கையநறுக்கி உன்னுயிரைப்போக்கி விடுவார்களன்றே ஆகையால்நீசொல்வது பொய்வார்த்தை இப்படி பொய்வார்த்தை சொல்லி எம்பெருமானை யோர்போக்குகாட்டி ஓடி தப்பிப் பிழைத்துப் போகலாமென்று யோசித்து நயமொழிகள் புகன்றுல் உன்னைவிட்டு விடுவேனே இனி நீ உயிருடன் போவாயென்பதைக் கனவிலும் நினையாதேயென அதற்கந்த பாகவதர் பிரம்மராக்கதனை நோக்கிச் சொல்லுகின்றுர்.

கேளுமையா பிரம்மராக்கதனேயான்சொல்வது பொய்வார்த்தை யென்றல்லவோ புகன்றீர் இதற்குப் பிரமாணஞ்செய்கின்றேன் அதென்னவெனில் யான் சென்று வடபெருங்கோயிலையடுத்துபிராமணர்களிருப்பிடத்தில்தலைகாட்டாமல்வெளிப்பிரகாரத்தைவீணாகானத்துடனும் பகவந்நாம சங்கிர்த்தனை பாடிக்கொ

Koviloor Digital Library

ண்டே வலம்புரிந்து சேவித்துத் திரும்பிவந்து யாவு
னக்குணவாகாமற் போவனேயாகில் ஐயமிட்டு உண்
ணுதவனும் ஒருகுருநிந்தனத்தைக்கெடுத்தவனும்அகத்
திலொன்றை வைத்துக்கொண்டு புறத்திலொன்றைப்
பேசுமவனும் செய்நன்றியை மறந்து அவர்களுக்
குத் தீங்குசெய்யநினைத்தவனும் கொலைசெய்யும் பாத
கனும் அவஸியம் வருகிறேனென்று கைபோட்டு அந்
தப் பிரமாணத்தை மறந்தவனும் கன்றுக்குப் பாலை
விடாமல் பாவத்தைநடுங்கரக்குக்கொண்டவனும்எந்த
கெதியிற் சேருவார்களோ அந்தகெதியில் யான்சேர
க்கடவேன் மேலும் ஆயுகுளங்களில்கௌபீனமின்றி
சுபமனத்துடன் நடந்தவனும் அன்னைவார்த்தை தந்
தைவார்த்தை குருவின்வார்த்தைகளைக் கடந்து நடந்
தவனும் பெரியோர்களைக் கண்டெழுந்திராம லிருந்த
வனும் திருடனுக்கிடங் கொடுத்தவனும் இடங்கொடு
த்து அவன்பின்னே தொடர்ந்தவனும் நன்று தீது
உணர்ந்திருந்தும் செடியிலே தலைதுருத்துக் கொண்
டவனும் எந்தகெதியிற் சேருவார்களோ அந்தக்கெதி
யில் யான் சேரக்கடவேன் என்று இத்தனை பிரமாண
ங்களைச் செய்தும் அந்த பிரமராக்சதன் கேளாமல்
உக்கிரங்கொண்டு ஆர்ப்பரித்து ஆவெனத் திறந்துக்
கொண்டு சமீபித்துவரக்கண்டு பாகவதர் திடுக்கிட்டு
அப்பிரம்மராக்கதனைப்பணிந்து ஓஐயா பிரம்மராக்க
தரே இன்னொரு விசேஷ பிராமாணஞ் செய்கிறேன்
அதையாகிலும் நம்பினாலும்நம்பும் இல்லாவிடில் உம
திஷ்டத்தைப்போலநடந்துகொள்ளும் அதென்னவெ
னில் வடபெருங்கோயில் எம்பெருமான் திருவடிகள்
மீது ஆணையாய் அவ்வெம்பெருமானை சேவித்துத்
திரும்பிவந்து உமக்கு உணவாகின்றேன் என்றுசொ
ன்ன மாத்திரத்தில் பிரம்மராக்கதன்சந்தோஷித்துப்
போய் வாருமையாவென்று பணிவுடன் சொல்லக்
கேட்டு பாகவதர் இனியில்லாத ஆனந்த மடைந்து
அவ்விடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு சிறிதுதூரநடந்து
வழிதெரியாமல் மயங்குகிறபோது வடபெருங்கோ
யில்எம்பெருமாள் பிராமணரூபமாய் அவிடத்திற்கு
வந்து பாகவதரைப் பார்த்து இங்குயேனையா வந்தீர்
இதுகானகமென்று தெரியாயோ துஷ்டதேவதைக
ளும் துஷ்டமிருகங்களும் வசிக்குமிட மெனக்குறியா
போவென அதற்குபாகவதர் பயபக்தி விசுவாசத்து
டன் எட்டப்போய் நின்றுக்கொண்டு ஓசுவாமி யான்
பஞ்சமன் வழிதெரியாமல் இம்மார்க்கமாய் வந்து
விட்டேன் வடபெருங்கோயிலுக்குப் போகும் மார்க்
கம்பெது அதைதயவுசெய்து காட்டுமையா வென்று
பணியக்கண்டு மாயப் பிராமணர் ஓ பாகவதரே
இதோ இந்தமார்க்கமாய்ச் சென்றால் சன்னிதானத்
திற்கு நேராய்ப் போகின்றதென்று வழிகாட்டிமாய
மாய் மறைந்துபோயினர் அதைக்கண்டு பாகவதர்
ஆஹா இதென்ன ஆச்சரியம் நமக்கு வழிகாட்டின
பிராமணனை நாமேது எப்படிப்போயினரென்று
நான் சுற்றிலும் பார்த்துக் காணுமையால் அப்பிரா
மணர் எம்பெருமானே என்றுநிர்மாணித்துகாடாந்த
காரமான காட்டிற்குவந்து தனக்குவழிகாட்டிய நன்
றியை உணர்ந்து ஆபத்பாந்தவா அநாதரட்சகா யெ
ன்று துதிசெய்துக் கொண்டே நடந்து வடபெருங்
கோயிலையடுத்து எட்ட நின்று சன்னிதானத்தைப்
பார்க்கையில் சன்னிதியைச் சூழ்ந்துக்கொண்டு அள
விறந்தப் பிராமணர்கள் யிருப்பதைக்கண்டு இன்றை
ன்னமோ விசேஷமாகக் காணப்படு கின்றதென்று
கணக்கிட்டுப் பார்க்கையில் அன்றுகைசிக ஏகாதசி
யெனயறிந்து மெத்தசந்தோஷமாய் விஞானத்து
டன் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனைகளை கைசிகராகத்திற்
சேர்த்துப்பாடித் தன்னைமறந்தாடிக்கொண்டே மாட
வீதியை வலமாகவந்து சன்னிதானத்திற் கெதிரில்
நின்று ஓஜெகதீசா சிலவருடங்களாய் ஒருநாளேனுந்
தவராமல் தினமும்வந்து தேவரீர் சன்னிதானத்தின்
முன்னம் நின்றுசேவித்து ஆனந்தமடைந்துக்கொண்
டிருந்தேன் இன்றுடன் உமதுசேவைக்குப் பாத்திர
னல்லாமல் இப்போது சென்று பிரம்மராக்கனுக்கு
உணவாகப்போகிறேன் இனி எத்தனைஜென்மங்களெ
டுக்கினுந் தேவரீருடைய திருவடிகளை மறவாமலிருக்
கும்படி கிருபைசெய்ய வேணுமென்று பிரார்த்திக்
கக்கேட்டு எம்பெருமான் மனங்களித்துப் பரமான
ந்தபரிதராகி அங்குள்ள பிராமணர்களைநோக்கிஒதிரி
தண்டம்பிடித்தசன்னியாசிமுதலான பிராமணர்களே
(நம்பாடுவார்) நாம்பாடுவாரென்றால் நம்மைகைசிகி
ராகம்பாடி உசப்பிக்கும் பரமபாகவதர் வந்திருக்கி
ன்றார் சன்னிதியைவிட்டு சற்றேவிலகி யிருங்களென்
றுக் கட்டளையிட்டார் அந்தப்படியே பிராமணர்கள்
முதலானோருப் சந்நிதியைவிட்டுவிலகியிருந்தனர்கள்
அப்படாது நம்பாடுவார் பகவானை சேவித்துப் பல
வாறு துதிசெய்து யான்போகிறேன்உமதுசெயலெப்
படியோ யானறியேனென்று அனேக விதங்களாக
தியானஞ் செய்துக்கொண்டே பிரம்மராக்கதன் மெ
த்தப்பசியினால் வாடிவதங்கிப் போவரெனக் கருதி
விரைவாக நடந்து காட்டையடைந்து ஓபிரம்மராக்க
தரே இன்னாள் நன்னாளாகும் உனக்கு யானுணவாகி
பசியாற்ற என்னபுண்ணியஞ் செய்தேனோ என்பாக்
கியமே பாக்கியம் எவர்க்குண்டிந்த சிலாக்கியமும்
யோக்கியமும் பசிநோயால் என்னகஷ்டப் பட்டுக்
கொண்டிருக்கின்றீரே சிக்கிரம்வாரும் என்திரேகத்

Koviloor Digital Library

ளைப் புசித்துப்பசிதீரும் என்னைக்காரும் யால்சொல்லிய சத்தியமொழியைப் பாரும் என்று வேண்டிக் கொண்டனர்.

இப்படி வேண்டிக் கொள்ளும் மொழிகளைக் கேட்டு அந்த பிரம்மராக்கதன் நம்பாடுவா ருடைய சத்தியனிலமைக்கு மெத்தசந்தோஷித்தசுகுண விசேஷத்தையும் பகவத்பக்திவைராக்கியத்தையும் ஆலோசித்து இவர்குலத்திலே பெரியவராக விருக்கின்றார் இப்படிப்பட்ட புண்ணியசீலரை உயிருடன் வதைத்துப் பசிதிருவனேயாகில் பாகவதவதை தந்தபடலமாருமே பகவானிடத்தில் அபசாரப்பட்ட போதினும் பாகவதபுருஷா காரத்தினாலே அபசாரத்தைப் போக்கிக்கொள்ளலாம் பாகவத அபசாரப் பட்டால் பகவானாலு மற்றுமெவர்களாலும் போக்குவ தரிதாகும் என்று நம்பாடுவாரை சேவிக்க பிரம்மக்ஞானமுண்டாகி இந்தக்கொடியகாரியம் நாம்செய்யத் தகாதென்று மனதிலுத்தேசித்து ஐயா நம்பாடுவாரே பூர்வஜென்மபாபத்தால் நானிக்கொடிய பிரம்மராக்கதனாக அவதரித்து அநேகபாபங்களெல்லாம் இந்த ஜென்மத்திலுஞ்செய்து கொடியபாபியாகினேன்இது போதாமல் உன்னைப் புசிப்பேனாகில் தக்தபடலமாயெரிந்துபொரிந்து கரிந்து அழிந்துபோவேன்இதிலெள்ளளவேனும் பிசகாது என்மீது கிருபைகூர்ந்து தாங்கள் தினமும் கைசிகராகம்பாடி பகவானை யுகப்பிக்கும் புண்ணியபலத்தினில் எட்டி லொருபங்கை எனக்குத் தத்தஞ்செய்தால் அதைசுகுர்த விசேஷத்தால் பூர்வஜென்மத்தைப் பெற்று பரலோகசாம்பிராச்சியத்தை யடைகிறேன் இந்த ஏழையின்மீதுகருணை செய்யுமையாவென்று பணிந்தான் அதைக்கண்டு நம்பாடுவானும் பிரம்மராக்கதனைப் பணிந்து ஓஐயாபிரம்மராக்கதரே முன்னந் தாங்களெந்த வஸ்துவைக் கேட்டீரோ அந்தவஸ்து உமக்குக்கொடுக்கத் தடையில்லை அவ்வஸ்துவைவிடுத்து வேறுபொருளைக்கேட்டால் அதையான்கொடுக்க சம்மதிப்பட மாட்டேன் என்னைப் பொய்யனென்றும் பிரட்டனென்றும் புகன்ற தாங்கள் பொய்யனும் பிரட்டனுமாவது தருமமல்லவென்றுசொல்லி பின்னுஞ் சொல்லுகிறார் ஓ பிரம்மராக்கதனே உமக்கிந்த ஜென்மம் வந்ததற்குக் காரணமென்ன உமதுவிருத்தாந்தத்தை ஒளிக்காமற் சொல்லுமையாவென்று வினவினர்.

இவ்வாறு பூர்வஜென்ம விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லும்படிவினவிய நம்பாடுவானைநோக்கி பிரம்மராக்கதன் சொல்லுகின்றான் கேளுமையா பரமபாகவத சிகாமணியே யான்முன்ஜென்மத்தில்பிராமணன் என் பெயர்சுசர்ம்மா நான்கல்விகற்கவேணுமென்று கானகத்திற்குச்சென்று அங்குதவமியற்றிக்கொண்டிருந்த பெரியவரையடுத்து நெடுநாள் தொண்டுசெய்து வந்தேன் அப்பெரியோருந் தவம் பூர்த்தியானவுடன் என்மீதுகிருபை யுண்டாகி வேறொருவனத்தையடைந்து இரவும்பகலும் நித்திரையில்லாமல் கல்விகற்பித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாளிரவில்பிருகங்களின் கோஷ்ட மதிகரித்திருந்தமையால்கல்விசொல்லவும் கல்விகற்கவும் தடையாயிருக்கிறதென்று யோசித்து ஓர் ஆலமரத்தின்மீதுயேறி என்னையும் ஏறிவரச்சொல்லி என்னையொரு கிளைமீதிருக்கச் சொல்லித் தானுமொருகிளைமீ திருந்துக்கொண்டு அவர்சொல்லயான் கற்க இப்படி நடுராத்திரி யாயிற்று அப்போதந்தத் தவசி என்னைநோக்கி அடாசீஷா உனக்கு நித்திரையாயிருக்கிறபடியால் நீசற்றுநேரம் என்மடியின்மீது படுத்துநித்திரை செய்யென்று என்னைப்படுக்கவைத்துக்கொண்டார் யானும்சிறிதுநேரம் நித்திரைசெய்து எழுந்தேன் அப்போதவர் என்னைப்பார்த்து அடா சீஷா நான்சற்றுநேரம் நித்திரைசெய்கிறேன் நீவிழித்துக்கொண் டிருக்கக்கடவா என்றுகட்டளை யிட்டு நித்திரைசெய்துக் கொண்டிருந்தனர் யானும் அவர் கட்டளைப்படி விழித்துக்கொண்டே யிருக்கிறபொது என்னையும்மறந்து நித்திரை எனக்கு வந்துவிட்டபடியால் யான் அந்தநித்திரையில்தவறி ஆசான்மீதுயான் விழ அவருந்தவறி பூமியின்மீதுவிழ யானும் வீழ்ந்தபடியால் ஆசானுக்குக் கோபமீறி என்னுடைய கட்டளையை நீமீறியபடியால் பிரம்மராக்கதனாகக்கடவாவென்று சபித்தார் அப்போது யான்பயந்து அவரைப்பணிந்து நயந்து சாபவிமோசனஞ் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ள அவரும்மனமிளகி அடாசீஷாநான் கொடுத்தசாபம் தவரமாட்டாது சிலவருடம்நீபிரம்மராக்கதனாக விருந்து உத்தமபாகவத சேவையால் பிரம்மராக்தஉருமாறி சுயரூபத்தைப்பெற்று சாம்பிராஜ்யபதவி யடையக் கடவாயென்று கிருபைகூர்ந்தனர் என்று சொல்லக்கேட்டு நம்பாடுவான் மனம் கரைந்து கைசிகராகம்பாடின பதத்தில் நாலிலொரு பங்கை அந்தப் பிரம்மராக்கதனுச்கு தத்தஞ் செய்த மாத்திரத்தில் அந்தப் பிரம்மராக்கத உருவமாறிசுயரூபத்தைப் பெற்று விமானத்தின்மீதேறி அழியாத பதவியை அடைந்தனர் ஆகையால் ஓ பிரம்மராக்கதரே நீரும் என்சொல்லை நம்பி என்னை அனுப்பினால் உமக்கும்நற்பதவி பகவான்கிருபைசெய்வா னெனக் கேட்டு மனமகிழ்ந்துப் போய் வாருமையா வென்று விடைதரப் பெற்றுக்கொண்டு நடந்தார்.

Koviloor Digital Library

இவ்வாறு விப்பிரநாராயணர் பிர்ம்மராக்கதரிடத்தில்விடைபெற்றுக்கொண்டு லட்சுமிநரசிங்கமூர்த்தி சந்நிதானத்தைநோக்கி நடந்து சந்நிதியின் முன்னின்று பார்க்கத் திருக்காப்பிட்டிருந்தபடியால் உள்ளேபோகவும் பகவானைசேவிக்கவும் தடைபட்டதை பத்தி மெத்த விசனமடைந்து ஆறாகம்முடைய நிர்ப்பாக்கிய திசையை என்னவென்று சொல்லுகிறது இத்தனை சிரமப்பட்டு பிரம்மராக்கதனிடஞ் விடைபெற்றுக்கொண்டு இவ்விடம்வந்தும் அகாலமாயினதால் கதவுகள்மூடி குச்சிபோட்டு அர்ச்சகர்கள் போயினர் சொற்சோர்வுபடாமல் திரும்பிசென்று பிர்ம்மராக்கதன்பசிநிர நமதுதேகத்தை உணவாகக்கொடுப்பதே சத்தியமிலமையாகும் எனக்கருதி துவாரத்தின்முனனின்று ஒகஜேந்திரவரதா பிரஃலாத வரதா பாபஹரனே சர்வேசா ஜெகதீசா பாபநாசா பக்தநேசா தொண்டருளத்தில் வாசா கோடிசூரியப் பிரகாசா கோடிமன்மததேஜா ஆசாபாசவிநாசாவெனப் பலவாறுதுதித்துப் பின்னுஞ்சொல்லுகின்றார் ஒ ஆதிமதயாந்தரகிதா எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போல எங்கும்வியாபித்து சகல ஜீவராசிகளிடத்தும் உள்ளும்புறம்புமாய் வசிக்கும் பரமதயாளா உமக்குத் தெரியாததொன்றில்லை யாவுந்தெரிந்தவரான படியினாலே நான்சொல்லவும் வேணுமோ அப்படியாவுந் தெரிந்தவரா யிருக்கினும் என்னுடைய மனோபாவத்தை என்வாக்கினாலேயே சொல்லக் கேழ்க்க வேணுமென்ற அபிப்பிராய மிருக்கிறாப்போலத் தோன்றுகின்றது ஆகையால் யானேசொல்லுகிறேன் செவிசாத்தி கேழ்க்கவேணும் ஒ அந்தராத்துமாவே யான் எத்தனையாப் முறையிட்டும் உமதுசேவை கிடைக்கவில்லை சந்நிதியும் மூடப்பட்டிருப்ப தன்னியிலும் என்மனக்குறையாகவே யிருக்கின்றது பிரம்ம ராக்கதனுக்கு யான்சொல்லிவந்த சத்தியமொழி தவராமல் யான் சென்று என்திரேகத்தை உமக்கர்ப்பணஞ் செய்து பிரம்மராக்கதனுக் குணவாகும்படி கொடுக்கப் போகிறேன் இவ்வுலகினில் யான் எத்தனை ஜென்மங்களெடுத்தபோதிலும் தேவரீருடைய திருவடிபத்தி மறவாமலிருக்கும்படி யருள்புரிய வேணுமென்று வினயத்துடன்சொல்லி திர்க்கதெண்டனிட்டார் அப்போது பகவானுடைய கிருபையால் படாலென்று சந்நிதிகபாடம் திறந்துக்கொண்டது அதைக்கண்டு விப்பிரநாராயணர் மனமகிழ்ந்து சந்நிதிக்குட்புகுந்து வலம்புரிந்து மூலவரையும் உற்சவரையுஞ் சேவித்து ஆனந்தங்கொண்டு சந்நிதியைவிட்டு வெளிப்பட்டு நடந்துத் தடாகக்கரையை யடைந்து ஓபிரம்மராக்கதரே விரைவாகவந்து என்திரேகத்தைப் பசிதீரஉண்டு உமது கோரிக்கையை முடித்துக்கொள்ளு மையாவென்று கூவியழைத்தனர் அதைக்கேட்டந்த பிரம்மராக்கதன் ஓபிர்மசாரி பிராமணரே யான் பிராம்மணமாங்கிசத்தைப் புசிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷித் திருந்தது உண்மையே அன்றியும் உன்னைப்போகவிடாமற் றடுத்து உன் திரேகத்தைப் புசிக்கஇச்சித்ததும் உண்மையேயானாலும் இப்போதெனக்கொரு யோசனை யுண்டாயிருக்கின்றது அதென்னவெனில் நீர்சத்தியந் தவறாமலும் சொற்சோர்வுபடாமலும் நற்குண நற்செய்கையுடைய உத்தம பிரம்மசாரியாயிருப்பதால்உம்முடைய திரேகத்தின்மீது இச்சைவைத்தால் எனக்கு அனந்தக்கோடி பாபங்கள் வந்தணுகுவ தல்லாமல் இந்ததுற்குணத்தினால் ரௌரவாதி நரகத்திற்கு நான் ஆளாகவேண்டியவனாயிருக்கின்றேன் ஆதலால்உமது திரேகத்தைப் புசித்து கஷ்டத்தை யடைவதற்காகிலும் உம்மையடுத்து தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருந்து உமக்கு அடியேன் விருப்பமுண்டாகிய போது உபதேசம் பெற்றுப்புனிதனாவதேபேரின்பவாழ்வென்று யோசித்து உயிருடன் உம்மைக்கொன்று புசித்துப் பிரம்மஹத்தி தோஷத்தை யனுபவிக்க மனமில்லாதவனாகி யிருக்கின்றேன் மேலும்யான் தங்களுக்கு மனமாரச்செய்த தப்புகளை யெல்லாம் ஒப்புகளாக பாவித்து என்மீது கிருபைசெய்து அடைக்கலம் புகுந்தேன் கடைக்கண்பாருமையா வென்று சொல்லிக்கொண்டேவந்து அந்தப் பிரம்மராக்கதன் விப்பிரநாராயணர் திருவடிகளில் விழுந்துத் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு எழுந்திராமற் கிடந்தனன்.

இவ்வண்ணம் அந்தப் பிரம்மராக்கதன் தன்னுடைய திருவடியைப் பிடித்துக்கொண்டு எழுந்திராமற் கிடப்பதைக்கண்டு அந்த விப்பிரநாராயணருக்குத்தியானம்பிறந்து ஓபிரம்மராக்கதனே உன்னிஷ்டப்படிக்கி யான்சம்மதித்தேன் நீபயப்படவேண்டாம் என்காலைவிட்டெழுந்திருமப்பா சீக்கிரம்காலகதியிலே தானே பகவான் உனக்குக் கிருபை செய்வாரெனக் கேட்டு பிரம்மராக்கதன் மனமகிழ்ந்து விப்பிரநாராயணருடைய திருவடியைவிட்டு எழுந்து ஓசுவாமிஉம்முடைய மகிமையை அறியாமல்உமக்குக் கஷ்டத்தை செய்வித்து பெரும்பாவியாகும் எளியேனைப் புனிதனாகச்செய்யும்பொருட்டு யான்செய்யுந்தொண்டுகளை அங்கீகரிக்க வேணுமென்று பிரார்த்திக்க விப்பிரநாராயணரும் அப்படியே நடக்கக்கடவாயென்று ஆசிகூரிச்சிலநாள் அந்தஅகோபிலத்தில் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்து ஒருநாள்தனக்குத் தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருக்கும் பிரம்மராக்கதனை நோக்கி அப்பா

Koviloor Digital Library

சிஷனே நான்திவ்ய தேசயாத்திரை செய்யவேணுமென்றெண்ணித் தேசத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுவந்து இவ்விடத்திலேயே வெகுநாள் கடந்துவிட்டது ஆகையால் நான் யாத்திரைசெய்து வருமளவும் நீ இங்கே தானே சுகமாக இருக்கக்கடவா யெனக்கேட்டு பிரம்மராக்கதன்பணிந்து ஓசுவாமி யான்தங்களால் புனிதனாகவேணுமென்று கருதியிருக்க அடியேனைக் கைசோரவிட்டு தாங்கள்தனியேபோகவென்றுவது தருமமோ தங்களையொரு நிமைப்பொழுதேனும்பிரிந்து உயிர்தரிப்பேனோ பசியார உண்டுகளிப்பேனோ படுத்து நித்திரையும்செய்வேனோ செய்துசுகத்தை யடைவேனோவென்றுக் கண்ணீர் ஆராய்ப் பெருகவிட்டுக்கொண்டு கதறுகிற பிரம்மராக்கதனைநோக்கி அப்பா சிஷனேயான் போகிறதலங்களில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தினில் பசிக்குணவு கிடைப்பது அரிதாகயிருக்கும் ஆகையால் யான்கஷ்டப்படுவ தன்றியும் நீயும் கஷ்டப்படும்படி நேரிடும் மென்றுணர்ந்து உன்னையிருத்திவிட்டுப் போகும்படி யெண்ணங் கொண்டேனேயல்லாமல் உன்மீதுபிரியமின்றி கைவிட்டுப்போகவும் நேசத்தைவிடுக்கவும்மோசவெண்ணங்கொண்டு இந்தப்பொய்மொழி புகன்றவனல்ல உனக்குக்ஷேமத்தையே கோருகின்ற வென்னை இப்படிக் கேவலமாகக் கருதவேண்டாமென்று புகலக்கேட்டு அந்தப் பிரம்மராக்கதன் விப்பிரநாராயணரை வணங்கி இணைங்கி நமஸ்கரித்து ஓசுவாமி தேவரீரே யாத்திரைசெய்யுந்தலங்களில் உணவில்லாமல் சிரமப்பட்டுக்கொண்டு சஞ்சரிக்கிறபோது யான் சிரமப்படுவது ஒருபெரிதோ எவ்விதகஷ்ட முண்டாயினபோதிலும் யானும் அந்தக்கஷ்டத்தை யநுபவித்துக்கொண்டு தங்களுடனே வருவனேயல்லாமல் ஒண்டியாய்தேவரீரை அனுப்பிவிட்டு யான் தனியேயிருக்க சம்மதியேன் என்ற பிரம்மராக்கதனுடைய அன்புபிரியத்திற்கு சந்தோஷித்து அந்தப்பிராமணர் ராக்கதனையும் அழைத்துக்கொண்டு அனேகதலங்களெல்லாந் திரிந்து முடிவில் அகோபிலம் வந்துசேர்ந்து பிரம்ம ராக்கதனுக்குத் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித்துச் சிலவருடகாலமிருந்து அந்தியதிசையில் நிரதிசயானந்த வைகுந்தபதவியையடைந்தனர். பின்பு பிரம்மராக்கதன் அங்குள்ள பிராமணர்களைக் கொண்டு ஆசாருக்குப்பிரேதசம்ஸ்காரங்களைச் செய்வித்து அவர்தனக்கு உபதேசஞ்செய்த தாரகமந்திரத்தைத் துதிசெய்துக் கொண்டிருந்து ஜென்மாந்திரத்திற் செய்தபாபங்களை யெல்லாம் ஒழித்து சுயரூபமாகிய பிராமணதேகத்தைப்பெற்றுசாம்பிராச்சியபதமாகிய பரமபதத்தை யடைந்தனர்.

வாழிவிருத்தம்.

இப்புவியில்யாவருமே யேத்திப்போற்றும்
துப்புடையபிரம்மக்ஞானதூயோரான
செப்பரியபிரம்மராக் கதனையாண்ட
விப்பிரநாராயணர்தம் விமலபதங்கள்வாழி.

விப்பிரநாராயணன் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்;

கோமளவல்லி சரித்திரம்.

ஆதிவிருத்தம்.

காமங்களகன்றுநன்றுங் கல்வியிற்சிறந்துமெத்த
நேயநிட்டைகளுண்டாகி நிர்ம்மலஞ்ஞானமோன
சேமவாழ்வுதனுக்மேன்மை செப்பருஞ்ஜெயமுண்டாகும்
கோமளவல்லிமாது குண கதைகூறுவோர்க்கே.

திருப்பதி க்ஷேத்திரத்திற்கு வடக்கே பிரமகாரமென்றொரு கிராமமுண்டு அக்கிராமத்தினில் வணிகர்குலத்தினிற் பிறந்தவர் சம்பத்தினிற்சிறந்தவர் சகலகலைகளையுங் கற்றவர் பகவத்குணானுபவங்களி லன்புற்றவர் பெரியோர்களுடைய கிருபையைப் பெற்றவர் தனகனவஸ்துவாகனாதிகளில்நற்றவர் சாதுக்களை யாராதிப்பவர் ஏழைபரதேசிகளுக்கில்லையென்னாமல் அவர்கள்கேட்பதை யளிப்பவர் பந்துக்கள் மனங்கோணாமல் நடப்பவர் இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் பகவானைத் துதிசெய்துக்கொண்டிருப்பவர் இப்படி மநுசாஸ்திரவிதி தவராமல்நடந்து தருமசீலரெனப் பேர்வகித்து யாவரும்புகழ வசித்திருந்தார்இவருக்குமனைவியோ ஒருவளுண்டு அம்மாதை அருந்ததியோ அல்லது சாவித்திரியோ யென்று யாவரும் புகழக் கணவனுக்குத் தொண்டு செய்வதிலும் அவரை ஆதரிப்பதிலும் போஷிப்பதிலும் இடை விடாமல் அவர்திருவடிகளைப் பணிவிடைசெய்வதிலேயே மனதைச்செலுத்திக் கொண்டிருப்பள். இம்மங்கையின் பெயரோ சுகுணவதியென்று வழங்க நாளைப் போக்கிக்கொண்டிருக்கையில் பகவானுடைய கிருபையினாலும் ஜென்மாந்திர சுகிர்தத்தினாலும் இம்மாதுக்கோர் புத்திரன்பிறந்தான் பத்துநாளுங்கடந்தவிரண்டாநாளென்னும் பிரமாணப்படி பனிரெண்டா நாள் பந்துக்கள் பிராமணர்கள் முதலானவர்களையும் வரவழைத்துபுத்திரனுக்குஸ்னானஞ்செய்வித்து ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரித்து அப்புத்திரனை பந்துக்கள் சூழ்ந்திருக்கும் சபைக்குத்தருவித்து பிராமணர்களைக் கொண்டு சாதகருமம் எழுதவைத்துஅக்குழந்தைக்கு விவேகசீலனென்று நாமகரணஞ்சேய்துதாய் தந்தையர்கள் ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கின வர்களாகி கோதான பூதான வஸ்திரதான கன்னிகா தானமென்று சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு தானங்களையும் அபாரமாகச்செய்து பந்துக்களுடன்புசித்து சந்தன தாம்பூல புஷ்பங்களை தரித்து புத்திரோற்சவத்தைப் பிரமோற்சவமாகக் கொண்டாடி நாளுக்குநாள் செல்வமாக வளர்த்துவர அச்சிறுவனும் வளர்பிறைச் சந்திரனைப்போல் வளர்ந்து வரிசைக்கிரமமாய் ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான்கு ஐந்துவயதானவுடனே தருமசீலன் புதல்வனைப் பள்ளியிலோதவிடுத்தார் விவேகசீலனும் உபாத்தியாயரை யிணங்கி வணங்கி அவர் சொற்படிநடந்து சிலவருடங்களில் கல்வியை ஐயந்திரிபற உணர்ந்து தேர்ச்சியடைந்து நற்குணங்களிற் சிறந்து தந்தையைப் பார்க்கிலும்எண்மடங்கதிகுணவானாகி யிருந்தனன்.

இவ்வணம் புதல்வன் மெத்தகுணசீலனாக விருப்பதை தாய்தந்தைகளுங்கண்டு என்றுமில்லாதசந்தோஷசாகரத்தினில் மூழ்கினவர்களாகிப் புதல்வனுக்குத் திருமணஞ்செய்விக்க வேணுமெனக்கருதி பந்துக்களுடன் ஆலோசித்து அந்ததருமசீலன் தங்கள் மரபினுதித்தவளும் குணமுடையவளும் அழகினிற்சிறந்தவளுமாகிய கோமளவல்லி யென்னும் பெண்ணைப் பேசி நிச்சயஞ்செய்து முகூர்த்தபத்திரிகை யெழுதி வெகு சந்தோஷத்துடன் வெளிப்பிரதேசங்களிலிருக்கும் பந்துக்கள் பிரியசிநேகிதர்கள் முதலான சகலருக்கும் மணஓலையெழுதியனுப்பி தன்னுடையகிரகத்தில் பந்தலிட்டு வாழை கமுகுபலா முதலிய மலர்களால் சிங்காரித்து மணவரை ஏற்படுத்தி சகலமேளவாத்தியங்களுந் தாம்தாமென்று முழங்க மெத்த ஆடம்பரமா யிருக்கிறததியில் பந்துக்கள்முதலானோ

Koviloor Digital Library

ரும் வந்துசேர்ந்தவுடன் தக்கபடி அவரவர்களை உபசரித்து அந்தத்தருமசீலனிருக்க, லக்கினஞ்சமீபித்துவிட்டதென்று புரோகிதர் முதலாகிய பிராமணர்கள் வந்து தருமசீலரை எச்சரித்து தருமசீலரும் புரோகிதரைக்கொண்டு சடங்குகளனைத்தையும்நடத்தி விவேகசீலனுக்கு மங்களஸ்னானஞ் செய்வித்து ஆடையாபரணங்களால் அலங்காரமணக்கோலத்துடன் வருவித்து உடனே கோமளவல்லி மாதையும் பணிப்பெண்கள் சர்வாலங்காரத்துடன் அழைத்துவந்துமாப்பிள்ளையையும் கல்யாணப்பெண்ணையும்மணவரையில்உட்காரவைத்து நவக்கிரகஹோமம் நடத்தி மாங்கிலியத்தைப் பெரியோர்களால் ஆசிகூறப்பெற்று சுபலக்கினத்தில் பிராமணர்கள் வேதவாக்கியத்தால் ஆசிகள் கூற பிராமணஸ்திரிகள் மங்களமிசைக்க பெரியோர்கள் வாழ்க வாழ்கவென்று வாழ்த்த விவேகசீலன் கோமளவல்லியின் மிடத்தினில் மங்கள சூத்திரம் சூட்ட பற்பலமங்களவாத்தியங்கள் கடலொலிபோல முழங்க திருமணத்தைமுடித்து அந்தத்தருமசீலனும் அவர் மனைவியும் தம்பதிகளைக் கண்டு இனியில்லாத ஆனந்தமடைந்து கோதான பூதான வஸ்திரதான ஹிரண்யதானங்களனைத்தையும் அபாரமாக செய்து பந்துக்கள் முதலானோருடன் உண்டு சந்தனதாம்பூலாதிகளளித்து அனைவரையும் மகிழச்செய்துக் கொண்டு பிரம்மானந்தமாக மூன்று மாதம் கல்யாணமஹோற்சவத்தைநடத்தி பந்துக்கள் முதலானோருக்குந் தக்க வெகுமதிகளளித்து விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு மகன்மருமகளுடன் வெகுசுகமாக வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்தனன்.

இவ்வண்ண மிருக்கையில் கோமளவல்லி மாது கணவனிஷ்டத்துக்கு விரோதமாக எந்தகாரியங்களையும் செய்யாமல் பயபக்தி விசுவாசமாய்நடந்துக்கொண்டுவந்தனள் இப்படி சிலவருடங்கள் கடந்தும் புத்திரபாக்கியம் ஒன்றில்லாக்குறையால் அம்மாது தானதருமங்கள் அளவிலாமற் செய்தும் விரதங்கள்பற்பல அநுட்டித்தும் பெரியோர்களை ஆராதித்தும் ஒருபுதல்வன் பிறப்பதரிதாக விருந்தமையால் திவ்யதேசயாத்திரையாகிலுஞ் செய்து புத்திரப்பேறை அடையவேண்டுமெனக்கருதி அந்தக் கோமளவல்லி மாது மாமிமாமனுக் கறிவித்து அவர்கள் சம்மதியின்மேல் தானும் தன்கொழுநனும் வேணமட்டுந்திரவியங்களையெடுத்துக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டு வெகு திவ்யதேசங்களெல்லாஞ் சேவித்தும் அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் மூழ்கிக்கொண்டு வடதிசையைநோக்கிச்சென்று (அயோத்தியா மதுரா மாயாகாசி காஞ்சி யவந்திகாபுரீ த்வாராவதி சைவாஸப்தைதே மோக்ஷதாயகா: (என்னும் பிரமாணப்படி மோக்ஷத்தைத்தரும்க்ஷேத்திரங்கள் ஏழு இந்தியாவினில் ஒன்றாகிய காசிக்ஷேத்திரத்தையடைந்து அங்கோர்கிரகத்தை வாடகைக்கு கொண்டு அதிலிறங்கி தினந்தோறுந் தப்பாமல் கெங்காநதிக்குச்சென்று அதில்மூழ்கி சங்கல்பங்கள் சொல்லி அளவிறந்த தானதருமங்களைச் செய்துக் கொண்டு அங்குமூர்த்திகரமாயிருக்கும் விஸ்வநாதரையும் விசாலாக்ஷியம்மனையுஞ் சேவித்து இருக்கிறபோது ஒருநாள் பகல் மூன்றுமணிக்கு கோமளவல்லி வசிக்கும் வீட்டிற்கு அடுத்தவீட்டு பிராமண ஸ்ரீயொருவள் கோமளவல்லியம்மா ளிடத்திற்குவந்து ஓ அம்மணி நீங்களெந்தவூர் உங்கள் குறையென்ன நெடுநாளாக இங்கே வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற காரணமென்ன திரண்டசெல்வமுடையவர்களாயிருந்தபோதிலும் இந்தகாசிக்ஷேத்திரத்தில் இரண்டுமூன்றுநாள் தங்கியிருப்பார்களேயாகில் இங்குள்ள பிராமணர்கள் சங்கல்பஞ்சொல்லியும் ஒவ்வொரு மகான்கள் வந்து ஸ்னான அநுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு போகும் படித்துறைகளும் கட்டடங்களைக் காட்டியும் பற்பல தானதருமங்களை செய்யும்படியாகவும் வற்புறுத்தி அவர்களுடைய பொருள்களையெல்லாங் கொள்ளைகொண்டு வழிச்செலவுக்குக்கடன்கொடுத்தனுப்புகிறது வழக்கமா யிருப்பதால் நீங்கள் அளவிட்டுச் சொல்லப்படாதசெல்வமுடையவர்களா யிருப்பீர்களென்று நம்புகின்றேனென அதற்குக்கோமளவல்லி ஓ அம்மணி என்தாய்வீடும் பொருளினில்மிதமற்றவர்களாகும் மாமிவீடும்மிதமற்றபொருளுடையவர்களாகும் இப்படி அளவிறந்த பொருளுடையவர்களாயிருந்தும் சொஸ்தானத்திலேயே இருந்து சுகமனுபவித்துச் கொண்டிராமல் இங்குவந்தகாரணம் யாதென்று வினவுவையேயாகில் சொல்லுகிறேன்கேளும் மட்டுமிதமில்லாப் பொருள்கள் குறைவின்றி எங்களுக்கிருந்தபோதிலும் புத்திரனில்லாக் குறையே எங்களை வெகுநாளாக பாதித்துக்கொண்டிருக்கின்றதென்றவுடனே அப்பிராமணஸ்ரீ கோமளவல்லியை நோக்கி அடியம்மா புருஷனைவிட்டு அன்னியபுருஷனைக்கூடும் விபசாரியின் முகத்திலும் பேய்பிடித்தவள் முகத்திலும் உண்டவீட்டிற் கிரண்டகஞ்செய்தவளுடையமுகத்திலும் ஒருக்கால் முழித்தாலும் முழிக்கலாம் பிள்ளையைப் பெறாதமலடியின் முகத்தைப்பார்க்கத்தகாதென்றும் அவளைவிடப் பாவிகள் இவ்வுலகத்தினிலில்லையென்று சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகிற படியால் இத்தனைபொழுது உன்முகத்தைப் பார்த்து பேசிக்கொண்டிருந்த பாபத்தை யானெந்த விதத்தினில்

Koviloor Digital Library

போக்கிக்கொள்ளப் போகிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டே விரைவாக ஓடித் தன்வீட்டிற்குட்புகுந்து கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டனள்.

இவ்வாறு அந்தப்பிராமணஸ்திரீ தன்னைக்கேவலமாகச் சொல்லிப்போயினதைத் கேட்டு மனந்தாளாதவளாகி இடிபோசையைக் கேட்ட நாகத்தைப்போலஏங்கி மனம்புழுங்கி ஆறா என்னுடையஜென்மமீமனுக்கு மலடியென்று தாசியில் வேசியென்றும் இழிவானசொல்லுக்கு நான் ஜென்ம மெடுத்தேனே இப்படிப்பட்ட கர்ன்னகடூரமான சொற்களைக் கேட்பதைப் பார்க்கிறும் உயிரைப்போக்கிக் கொண்டால் நன்றுதானே ஓகாசிவிஸ்வநாதா விசாலாக்ஷி பிராணநாதா கேசர்கட்கருள்போதா நின்னைத் தொழுதேத்தும் அடியாருக்கோர் புதல்வனைப் பாலிக்கலாகாதாவென்று கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருகவிட்டுக் கொண்டு ஊறுராக்ரமின்றிக்கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனள் அப்போது விவேகசீலன் நித்திரை நீங்கியெழுந்து சென்று முகங்கால்கரங்களை சுத்திசெய்துக் கொண்டு மனைவியின் அருகில்வந்து கண்ணும் தண்ணீருமாய் விசனப்படுவதைக்கண்டு அடிபெண்ணே ஒருநாளும் நீயிப்படி விசனப்பட நான்கண்டதேயில்லை இன்றுனக்கு இத்தனை விசனமுண்டாவதற்குக் காரணமென்ன சீக்கிரஞ் சொல்லுமென் அதற்கு கோமளவல்லி பணிவுடன் நாயகனைநோக்கி ஓசுவாமி அடுத்தவீட்டிலிருக்கும் பிராமண ஸ்திரீயானவள் என்னிடத்திற்கு என்வாய் மொழியைக்கேட்டு அடியாளை மலடியென்றும் தாசியில் வேசியென்றும் பேய்பிடித்தவளென்றும் என்முகத்தைப் பார்க்கலாகாதென்றும் சொல்லித் திடுதிடென்றோடிப் போயினள் அம்மொழிகளை நினைத்துக்கொண்டு நமக்கொருபுதல்வன் உதிக்காத குறையினாலன்றோ பிராமணஸ்திரீ நம்மைஇழிவாக்கிப் போயினளென்று விசனப்படுகின்றேன் எனக்கேட்டு விவேகசீலன் சற்றுலோசித்து அடிமாதே இதற்காகவா நீவிசனப்படுவது இப்படி நேரிடுவதெல்லாம் ஜென்மாந்திரங்களிற் செய்தவினை யெனக்கருதி சாட்சாத் கிருஷ்ணபரமாத்துமனைத் துதிசெய்துக்கொண்டிருக்கக்கடவாய் மேலும் உலகத்தினில் நன்மையென்றுந் தின்மையென்றும் இரண்டுண்டு இதில்நன்மையுண்டானால் சந்தோஷிப்பதுந் தின்மை யுண்டாகில் விசனப்படுவதும் உத்தயர்களுக்கு லட்சணமல்ல நன்மைவந்தபோது எப்படி சந்தோஷமடைவமோ அதுபோல தின்மை வந்தபோதுஞ் சந்தோஷத்தையேயடையவேண்டும் ஆகையால் உனக்குண்டான துக்கத்தைப்போக்கிசந்தோஷத்தையே அடைந்துக்கொண்டிருப்பாயெனக் கேட்டு கோமளவல்லி தனக்குண்டான கவலையை மாத்திக்கொண்டு வெகுகளிப்பாக நாயகன் கட்டளையைத் தவராமல் சகலகைங்கரியங்களையுஞ் செய்துக்கொண் டிருக்கிறபோது ஒருநாள் வழக்கப்படி காலையிலெழுந்து சகல வஸ்துக்களையும் எடுத்துக்கொண்டு கெங்காநதிக்குச் சென்று ஸ்நானஞ்செய்து அநுட்டானங்களைமுடித்து சங்கல்பஞ்சொல்லி பிராமணர்களுக்கு தானமீந்து மனக்களிப்புடன் வீட்டைநோக்கி வருகையில் சிலபிராமணர்கள் பின்தொடர்ந்து ஓஐயா நாங்கள் வசிப்பது பண்டரிபுரம் யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு வெகுதிவ்யதேசங்களைச் சேவித்தும் நதிகளில்மூழ்கியும் இக்காசி க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து சிலநாளாயிற்று இன்னு மிரண்டுமூன்று நாளையில் சொஸ்தானமாகிய பண்டரி புரத்திற்குப் போகவெண்ணியிருக்கின்ற எங்களுக்குவழிச்சிலவுக்கில்லாமல் பிரயாணந் தப்பிப்போகும்போலிருக்கின்றது ஆகையால் எத்தனையோ பிராமணர்களும் அளவற்ற தானங்கொடுக்க யாங்கள்கண்டு அதிகசந்துஷ்டியடைந்தோம் அதுபோல எங்கள்மீது கிருபைபுரிந்து வழிச்சிலவுக் குபயோகப்படும்படி திரவியமீந்து அனுப்பினால் பாண்டுரங்கநாதன் கிருபையினால் டங்கள் கோரிக்கைகள் யாவும் அநுகூலப்பட்டு மேனுமேலும் செழித்து வாழக்கடவீர்களென்று வாழ்த்தி அட்சதைகளை தம்பதிகள் சிரசின்மீது போட்டு மஞ்சள் குங்குமம் திருத்துழாயு மீந்தனர்கள். அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு விவேகசீலன்மனைவியினிடமளிக்க அவ்வுத்தமியும் பக்தியுடன் அவைகளைப் பற்றி நெற்றியில் மஞ்சளையும் குங்குமத்தையுந் தரித்துத் திருத்துழா வாயினிற்போட்டுத்தின்றுக்கொண்டே நாயகன் பின்னடந்தனள் விவேகசீலரும் பிராமணர்களை அழைத்துக்கொண்டு வீடுசேர்ந்து அவர்களை உபசரித்து வேண்டியபொருளைத் தந்து வந்தனம்புரிந்து சுவாமிகாள் பண்டரியென்பது எத்திக்கிலிருக்கின்றது அப்பண்டரியை யானுஞ் சேவிக்கவேணுமென்று விருப்பமுடையவனாக விருக்கின்றேனென அதற்கந்த பிராமணர்கள் ஐயா விவேகசீலரே தாங்கள் வருகிறபக்ஷத்தில் நாங்கள் வெகுஜாக்கிரதையாகத் தங்களை அழைத்துக் கொண்டுபோய் பாண்டுரங்கநாதன் சேவைசெய்து வைக்கின்றோம்அந்த க்ஷேத்திரமானது இவ்விடத்திற்கு கிழக்கு வடக்காக இருக்கின்றது எனக்கேட்டு விவேகசீலர் சந்தோஷித்து அப்படியானால் எங்களிருவரையும் உங்களுடன் அழைத்துப் போகவேணுமென்று நயந்து தெண்டனிட்டார் அதற்கவர்கள் களிகொண்டு அவசியம் உங்களை அழைத்துக்கொண்டு போகுறோமென்று சொல்லி விடைபெற்றுச் சென்றனர்கள்.

Koviloor Digital Library

இவ்வாறு அவர்கள் சொல்லிப்போயின பின் விவேகசீலர் இச்செய்தியை தன்மனைவிக்குச் சொல்லிப் பண்டரி பிராமணர்கள் வரவுக்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்கள். மூன்றுநாள் பிராதக்காலத்திலே பண்டரி பிராமணர்கள் வந்து விவேகசீலரை எழுப்பி புறப்படுமையாவென விவேகசீலனும் மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு பிராமணர்கள் முன்னும் மனைவியுந்தானும் பின்னுமாக நடந்து சிலநாளையில் பண்டரியையடைந்து சந்திரபாகா நதியில் மூழ்கி பரிசுத்தராகி அநுட்டானங்கள் முடித்து பிராமணர்களுக்கு தானங்கொடுத்து பிராமணர்கள் வீட்டிலேயே ஜாகை செய்துக் கொண்டு உண்டு இளைப்பாறி பிராமணர்கள் பின்சென்று பண்டரிநாதன் சந்நிதிக்குட்புகுந்து தூபதீப நைவேத்தியங்கள் செய்து பாண்டுரங்கனை சேவித்து விவேகசீலன் சொல்லுகின்றார் ஓ பகவானே எனக்குண்டான பிள்ளைகளை நீரச் செய்வீரேயாகில் பொன்னால் பிள்ளையுந் தொட்டிலும் சமர்ப்பிக்கின்றேனென்று பிரார்த்தனை செய்துக் கொண்டார் அதைக்கேட்டு கோமளவல்லியும் ஓ ஜெகந்நாதா அடியாளை யாவரும் மலடி மலடியென்று இழிவாகப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட இழிச்சொல்லிலாமற் போகும்படி எனக்கோர் புத்திரனை யளித்தால் அப்புத்திரனை உமது ரதத்தின் சக்கரத்திற்கு இரையாகும்படி கொடுக்கின்றேனென்று தன் மனதில் தானே பிரார்த்தனை செய்துக்கொண்டு மனாளனுடன் சந்நிதியைவிட்டு வெளிப்பட்டு ஜாகைசேர்ந்து அன்றுதினம்போக்கி மறுநாளும் சந்நிதிக்குள் நாயகனுக்குத்தனைசெய்துக் கொண்டனள் இப்படி தினந்தோறும் பிரார்த்தனை செய்துக்கொண்டு வருகையில் நெடுநாள் ஆயினபடியால் விவேகசீலர் தந்தைதாயாரும் புதல்வனையும் மருமகளையும் பார்க்க வேணுமென்ற ஆபார மிகுதியால் அவர்களிருவரும் சிலநாளையில் பண்டரிபுரம் வந்து சேர்ந்தனர்கள். அவர்களைக்கண்டு மகனும் மருமகளும் வெகுவாகவுபசரித்து அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஜாகையிற் சேர்த்து உணவாதிகளளித்து அன்றிரவைப்போக்கிமறுநாள் காலையிலெழுந்து நால்வருஞ்சந்திரபாகா நதியில் மூழ்கி அநுட்டானங்களை முடித்து சந்நிதிக்குட்புகுந்து பகவானைசேவித்து விவேகசீலன் அன்னை சொல்லுகின்றாள் ஓ பரமதயாள மூர்த்தி அடியேன் புதல்வனுக்கோர் பாலன் பிறக்கும்படி கிருபைசெய்வீரேயாகில் வெள்ளியினால் அப்புதல்வனைபோல ஓர் விக்கிரகஞ்செய்து உமக்குசமர்ப்பிக்கின்றேனென்று பிரார்த்திக்கொண்டாள் தருமசீலரோ பகவானை சேவித்து ஓ அனந்தகல்யாண குணமூர்த்தி அடியேன் மருமகளுக்கோர் புத்திரனைப் பாலிப்பீரேயாகில் பத்துமணங்குவெல்லம் சந்திரபாகாநதியிற் கரைக்கிறேனென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்.

இவ்வண்ணம் தாய்தந்தைகள் விவேகசீலர் இவர்கள் மூவரும் சகலருக்குந் தெரியும்படி பிரார்த்தனை செய்துக் கொண்டனர்கள் கோமளவல்லியோ அன்னியர்களறியாவண்ணந் தன்மனதிலேயே பிரார்த்தனைசெய்துக் கொண்டதை பகவானொருவருக்குத் தெரியுமே அன்றி மற்றெவர்களுக்குந் தெரியமாட்டாது இந்த பிரார்த்தனையைத் தானடையவிரும்பி பாண்டுரங்கநாதன் கோமளவல்லிக்கோர் புதல்வன்பிறக்கும்படி அநுக்கிரகஞ்செய்தார் அன்றுமுதல் கோமளவல்லி கெர்ப்பந்தரித்துப் பத்துமாதமும்பூரணமாயினவுடன் ஆண்சிசுவைப்பெற்றனள் இதையறிந்து விவேகசீலனும் அவனது அன்னைதந்தைகளும் ஆனந்தகடலில் மூழ்கினவர்களாகி அச்சிசுவுக்குக்குணசீலனென நாமகரணஞ்செய்து அளவிறந்த தானதருமங்களைச் செய்து இனியில்லாத களிப்படைந்து தருமசீலன் செய்துக்கொண்ட பிரார்த்தனையாகும் பத்துமணங்கு வெல்லங்கொண்டு சந்திரபாகாநதியிற் கரைத்து பகவானை சேவித்து மனமகிழ்ந்தான் விவேகசீலன் அன்னையோ வெள்ளியினால் சிசுவைப்போல விக்கிரகம் வார்ப்பித்து பகவானுக்கு சமர்ப்பித்து ஆனந்தமடைந்தனள் விவேகசீலனோ பொன்னினால்பிள்ளையுந் தொட்டிலுஞ் செய்வித்து பகவன்சந்நிதான அந்தராளத்திற்கட்டி பிரம்மானந்த மடைந்தனன் இப்படி மூன்றுபேர்களுடைய பிரார்த்தனையும் செலுத்திவிட்டப்பின்னர் சிலநாளைக் கெல்லாம் பிரமோற்சவம் வந்துவிட்டது அதில் ஆறுநாளையஉற்சவமுங்கடந்து ஏழாநாள் ரதோச்சவத்தினன்று பகவானுக்குச்சகல அலங்காரமுஞ் செய்து ரதத்தின்மீது சேர்த்து சகல மங்களவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்றுமுழங்க பிராமணர்கள் பாகவதர்கள் முதலானயாவரும்வடம்பிடித்திழுத்துக்கொண்டேவர ரதமானது கோமளவல்லியிருக்கும் வீட்டிற்கெதிரில்வந்து எத்தனை முயர்ச்சி செய்தபோதிலும் அசையாமல் நின்றுவிட்டது அப்போது தர்மகர்த்தா முதலானோரும் இதென்னமோ ரதமானது அசையாமல் எந்தவருடமுமில்லாமல் இவ்வருடம் இங்குநின்றதை யோசித்தால் விந்தையிலும் விந்தையாயிருக்கின்றதென்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறபோது அங்கோர் பிராமணர்மீது ஆவேசம் வந்து அதோநிற்கும் கோமளவல்லி தன்புதல்வனை ரதத்தின் சக்கரத்திற் கிரையாகக் கொடுக்கின்றேனென்று பிரார்த்தனை செய்துக்

Koviloor Digital Library

கொண்டாள் அங்ஙப்படி யம்மாது தன்புதல்வனைரதத்தின் சக்கரத்தில் கொடுக்கும் வரையில் ரதமசைய மாட்டாதெனக்கேட்டு தர்மகர்த்தா முதலானோரும் சென்று கோமளவல்லியைக்கண்டு ஓஅம்மணி நீயோர்த்தனை செய்துக்கொண்டபடி யுன்புதல்வனை ரதத்தின் சக்கரத்திற்குக் கொடுமென்று நிர்ப்பந்தஞ்செய்யக்கேட்டு கோமளவல்லி வெகுவாகப் பிரலாபித்து அப்பா குழந்தாய் நீபோயினபின் என்னுயிரிருந்தென்னசெய்ய யானுமுன்னுடன் வருகிறேனென்றுசொல்லிக்கொண்டே திடீரென்றோடி புதல்வனையோர் சக்கரத்தின் கீழ்போட்டுத் தானுமோர் சக்கரத்தின் கீழ்படுத்துக் கொண்டாள் இதையறிந்து மாமன் ஓர் சக்கரத்தின் கீழும் மருமானொரு சக்கரத்தின் கீழும் படுத்துக்கொண்டார்கள் அப்போது ரதமானதுபின் விட்டவாக்காய் கொஞ்சதூரம்ஓடிபுலியானதுகெந்து பாய்வதுபோல முன்விட்டவாக்காக ஓடிவந்து நால்வர்மீது சக்கரமபடாமல் எகிறிக்குதித்து போய்விட்டது இந்த ஆச்சரியத்தை யாவருங்கண்டு பகவானைப் பற்பலவாறு புகழ்ந்துக் கொண்டாட இந்நால்வரும் எழுந்து பகவான் தங்கள்மீது கிருபைசெய்தானென்று பரமானந்தமடைந்து ரதத்தின் பின்தொடர்ந்தோடி வடத்தைபிடித் திழுத்துக்கொண்டுபோய்நிலையிற்சேர்த்து பகவான் சந்நிதிக்குட் பிரவேசிக்கும் வரையிலிருந்து தீர்க்கமாக விழுந்துதெண்டனிட்டெழுந்து பற்பலவாறு பகவானுடைய குணானுபவஞ்செய்துக் கொண்டே வீட்டை யடைந்து அன்றிரவு போக்கி மறுநாளுதயமாயின உடனே இவர்கள் நால்வர் பிள்ளையுடன்ஐவரும்சிலநாளில்சொந்தஸ்தானஞ் சேர்ந்து யாவருப்புகழ சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து சுகுணசீலன்தயிர மைத்தநால்வரும்திருநாடலங்கரித்தனர்கள்.

வாழிவிருத்தம்.

தாமமாயிரமேகொண்ட நாரணன்கிருபைதன்னால்
சோமசூரியனைப்போல சுகுணசீலனைப்பயின்று
காமமாதிகளைவென்று கமலைக்கிராமந்தக்
கோமளவல்லிபாதங் குணமுடன்வாழிவாழி.

கோபளவல்லி சரித்திரம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஹரிபானன்சரித்திரம்.

ஹரியெனுமிரண்டெழுத்தை யனுதினமிறைஞ்சிப்போற்றும்
ஹரிபக்தர்தமக்குத்தொண் டன்புடன்செய்தேமீண்டும்
ஹரிபக்தரகுராமா னம்புயபதமடுத்த
ஹரிபானர்தம்மையாண்ட ஹரியின்சேவடிகள்போற்றி.

பண்டரிபுர க்ஷேத்திரத்திற்கு வடக்கே சென்னராஜெனுங் கிராமமொன்றுண்டு அக்கிராமத்தினில் வைசிய குலத்திலுதித்த ஹரிபானனென்றொருவர்த்தகரிருந்தார் அவர்வெகுகாலமாய் தக்க ஆசானையடைந்து உபதேசம்பெற்று மோக்ஷசாம்பிராச்சியத்தை யடைய வேண்டுமெனக் கருதி எவர்களேனும் பெரியோர்கள் அக்கிராமத்திற்கு வந்தால் அவர்களையெதிர்க்கொண்டு சென்றழைத்துவந்து தக்கபடிஉபசரித்து நாலைந்துநாள் வைத்திருந்து அவர்கள்மனோபரிபாகத்தை யறிந்து வேண்டிய திரவியத்தை யளித்து அனுப்புவர் இப்படிக்கு வரப்பட்ட பெரியோர்களையெல்லாம் பரிக்ஷை செய்து மனபரிபாகத்தை

யசித்து பக்குவமில்லாதவர்களை யனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறபோது சகலலட்சணங்களும் பக்தியில் பக்குவமுடைய பக்திசாரரென்னுமோர்சாது அங்கெழுந்தருள அவரைக்கண்டு ஹரிபாலன் எதிர்ச்சென்றழைத்துவந்து அர்க்கியபாத்தியாதிகளால் அவரைப் பூசித்து நாலைந்துநாள் வைத்திருந்து அவரது உண்மையான பக்திநிலைமையை உணர்ந்து அவரை ஆசாரியனாகப் பாவித்து உபதேசம்பெற்று தன்னிடத்திலேயே இருக்கும்படி. பிரார்த்தித்தான் அதற்கவர் ஹரிபாலனே யானுன்னிடமிருக்க மனமில்லாதவனாகி எப்போது வுன்னைவிட்டுப் போவனோ என்ற அபிருப்தி எனக்குண்டாயிருக்கிறதென 'அதற்கு ஹரிபாலன் அவரைவணங்கி ஓஸ்வாமி அடியேன்தங்களுக்கென்ன அபசாரம் பண்ணினேன் மனமார ஒன்றுஞ்செய்யவில்லையே என்னையுமறியாமல் ஏதேனும் செய்திருந்தால் இருக்கலாம் அதை தேவரீரை யொத்தவர்கள் க்ஷமித்து எளியேனைக் காப்பாற்றி ரட்சிக்கவேணும் சற்குருநாதரே என்றுபணிந்துத் திருவடியை விட்டெழுந்திராமற் கிடந்தார்.

இவ்வாறு திருவடிகளை விடாமற் பிடித்துக்கொண்டுகிடக்கும் ஹரிபாலனைநோக்கி அப்பா சிஷனே உனக்கு மங்களமுண்டாகக் கடவது உன்னுடைய பாபங்கள் யாவும் இன்றோடு உருமாய்ந்துப் போயின நீ அறியாமற்செய்த அபசாரங்களனைத்தையும் க்ஷமித்துக்கொண்டேன் சீக்கிரம் எழுந்திருமப்பா வென்று கடாக்ஷித்து ஹரிபாலனைத் தன் கரங்களாலெடுத்து நிற்கச்செய்து சிலவசனங்கள் சொல்லுகின்றார் அப்பா ஹரிபாலனே இன்றுமுதல் நீ எந்தபாகவதரைக் கண்டபோதிலும் சற்குருநாதரென்று பாவித்து அவரை இணங்கிவணங்கி சகல உபசாரங்களினாலும் பூசித்துநேசித்து விசுவாசித்து உணவாதிகளால் அவர்களை மனமகிழச்செய்துக் கொண்டிருப்பையேயாகில் பெரியோர்களை பரிக்ஷித்த அபசாரங்கள் யாவும் நாளுக்குநாள் நசித்துப் புனிதனாகி இகபரசாதனங்களெல்லாம் இம்மையில் தனவானாகவிருந்து மறுமைப்பயனாகும் பரமபதவீட்டை யடைவாயென்று ஆசிகூறி விடைபெற்றுக்கொண்டு போக வெண்ணங்கொண்டிருக்கும் பரமகுருநாதரை ஹரிபாலன்வணங்கி ஓசுவாமி பரமசற்குருநாதரே தேவரீர் இவ்வேழையின்மீது கிருபைகூர்ந்து இவடத்தில்தானே யெழுந்தருளியிருந்துக்கொண்டு பரமானும் பரமசண்டாளனும் பாகவதபசாரப்பட்டக் கொடியபாதகனுமாகிய இவனைப் புனிதனாகச் செய்யவேணும் சுவாமியென்று அதிவினயமாக வேண்டிக்கொள்ள அப்பா மாசாரியர் புன்னகைபுரிந்து அப்பாசிஷனே உன்னையான் பலவிதத்திலுஞ் சோதித்ததில் நீஸ்வச்சனாயிருந்தமையால் உனக்குபதேசித்தேனே அன்றியிலை நின்குணங்களை யநுசரித்து யானுனக்கு உபதேசஞ்செய்தவனல்ல ஆகையால் நீசிலகாலம் பாகவதர்களை ஆராதித்துக் கொண்டிருப்பையாகில் ததியறிந்துயானுன்னிடம்வந்து தங்கியிருப்பனே யல்லாமல் இப்போதே உன்னிடமிருக்க என்மனஞ்சம்மதிக்கவில்லையாதலால் நீ யாதொன்றுக்குஞ் சலியாமல் பாகவதசேவைசெய்துக் கொண்டிருக்கக் கடவா யென்று சொல்லி விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

இவ்வண்ணஞ் சற்குருநாதர் சொல்லியதையும் அவர் நில்லெபராமற் போயினதையும் எண்ணியெண்ணி மெத்ததுக்காக் கிராந்தனாகி பலவாறு சிந்தித்து இதற்குமேல் அவரைநாம் நிர்ப்பந்தஞ் செய்வோமேயாகில் மெத்த அபசாரத்திற்குள்ளாக வேணுமென்று நினைத்து தனக்குத்தானேதேறுதலைசெய்து மனதை ஒருமைப்படுத்தி ஆசான்சொல்லியபடி. நாம் நடப்பதே உத்தமமென்றுன்னி அன்றுமுதல் பாகவதர்களைத்தேடி ஊரூராய்ச்சென்று அழைத்துவந்து உபசரித்து அறுசுவையன்னம் பரிமாறி ஆலவட்டக் கைங்கரியஞ் செய்துக்கொண்டே அவர்கள்கோரும் வஸ்துக்கள் யாவற்றையுங் குறைவின்றியீந்து அவர்களுக்கு மனங்களிக்கும்படி. நடந்துக்கொண்டு அவர்கள் போகவேணுமென்று நிர்ப்பந்தித்தால் வேண்டியமட்டும் பொருள்களை யளித்துப் பின்சென்று சிலதூரம் அவர்களை வழிவிட்டுவருவார் இப்படி சிலவருடகாலம் இந்தஹரிபாலர் பாகவதகைங்கரியங்கள்செய்து தனக்கிருந்த ஆஸ்தியை யெல்லாம் விரயப்படுத்தி ஒருகாசேனு மில்லாமற்போகவே ஹரிபாலர் இனிவரும் பாகவதர்களுக்கு என்னஉபசாரஞ் செய்வேன் எப்படியவர்கள் மனமகிழச்செய்வேன் எதைக்கொண்டு அறுசுவையன்னம் பரிமாறுவேன் முன்செய்த அபசாரத்தைப் பார்க்கிலும் இன்னுமதிக அபசாரத்திற்காளானேனே இப்படிவருமென்று தெரியாமற் போனேனே இலவுகாத்தக் கிளியானேனே இதற்கு நானினி யென்னசெய்வேன் இந்தசமயம் என்னையாதரிப்பவர்களெவரையுங் காணேனேயென்றுபலவிதமாய் மனக்கவலையடைந்து யாதொன்றுந் தோன்றாமல் சற்றுநேரம் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்து தன் மனதைத்தானே தேருதலை செய்துக்கொண்டு தைரியலட்சுமி பிரகாசிக்கும்படி திடச்சித்தராகி நாமென்ன பாகவதகைங்கரியமெப்படி நடக்கப் போகிறதென்ற சந்தேகங்கொண்டால் முழுமைக்குஞ் சந்தே

Koviloor Digital Library

கத்திலேயே பூதத்தினுல் விழுங்கப்பட்ட பிராமணனைப்போல யாதொருபயனையும் அடையாமல்வீணாய் மாய்ந்துபோகும்படிநேரிடும் அதெப்படியெனில் ஒருபிராமணன் தன்வீட்டிற் கலகப்பட்டு இல்லறவாழ்க்கையில் மனம்வெறுத்துத் தூரவரியாகி யாத்திரைசெய்து மோட்சபதவியை யடையவெண்ணித் தன் பெண்டுபிள்ளை விடுசுத்தம் முதலாகியவையையும் விடுத்து வெளிப்பட்டு வெகுதேசங்களெல்லாந் திரிந்து யாத்திரைசெய்துக் கொண்டே நடந்து வடதிசையை நோக்கிப் போகிறபோது அங்கோரிடத்தில் சுத்தப் பாலைநிலமாகவும் மரஞ்செடி புல்பூண்டுக ளில்லாத மணற்பாங்காக விருப்பதைக்கண்டு அந்தோ இதென்னபாவம் சித்திரைமாதம் கத்திரியாதலால் பகல் பனிரெண்டுமணி உச்சிவேளை ஆதித்தனே வாட்டுகின்றான் பூமியிலோ பாதத்தை வைத்தால் மணலாதலினாலே கால்களில் கொப்பளங்கள்வெகுவாய் கிளம்பிவிட்டது வெகுதூரம் இப்படியே பாதை மணலாகவிருக்கும்போலத் தோற்றுகின்றதே இந்த வழியையெப்படிகடந்துப் போகப் போகிறேமென்று சற்றுயோசித்து அங்கோர்மரத்தடியில் படுத்துக்கொண்டான் சிறிதுநேரத்திற் கெல்லாம் பசிதாபமுண்டாகி பொருக்கமுடியாமல் எழுந்து என்னகஷ்டம் நமக்கு நேரிட்டபோதிலும் அதுகளை மனதி லெள்ளளவேனும்மனதினிற் பதிக்காமல் நடப்பதே உத்தமம் அன்றியும் நாமிங்கிருந்தால் பசிக்கி அன்னங்கொடுப்பவர்களொருவரையுங்காணோம் மனிதசஞ்சாரமில்லாத பூமியாயிருக்கிறதே இங்கிருப்பதில் பலனில்லையென்றெண்ணி மனோதிடம்பண்ணி அப்பால் நிலத்தை நன்னிக் கடவுளை மனதிலுன்னி நடந்து மணற்சுடுகையினாலும் சூரியன்வெப்பத்தினாலும் பசிதாபத்தினாலும் மெலிந்துநலிந்து கழிந்துபொழிந்து ஆயாசமேலிட்டதால் அங்கொரு ஒத்தைப்பனைமரம் நிற்கக்கண்டு அம்மரத்தடியில்போய் நின்றான் (தேன்படுபனையின் றிரன்பழத் தொருவிதை வானுறவோங்கி வளம்பெறவளரினும் ஒருவர்க்கிருக்க நிழலாகாதே) என்ற நீதிவாக்கியத்திற்கிணங்க ஒருமனிதன் தானிற்க நிழல்தராத பனைமரத்தைப்போய் யடுத்தானப்பிராமணன் அம்மரமோ இக்கலிகாலத்திற்குப் பனைமரமாய் பாவிகள் கண்ணுக்குத் தோன்றுகின்றது ஆதியுகத்தில் அம்மரமே கற்பகவிருட்சமெனச் சொல்லப்படும் அக்காலத்தினில் பிராமணனுக்குஅந்தகற்பகவிருட்சமானது சிரமபரிகாரமாகும்படி குளிர்ந்தகாத்து வீசியதன்றியிலும் நிழலுந்தந்தது உடனே அப்பிராமணன் தன்உத்தரீயத்தைஅம்மரத்தடியில்விரித்து அதில்மேற்படுத்தான் குளிர்ந்தகாத்தினாலே சிறிது சிரமம்நீங்கி பசிதாபந் தாளமாட்டாமல் எழுந்துட்கார்ந்துக்கொண்டு ஆஹா இந்தமரம்அன்னகுளிர்ந்தகாத்தை வீசுகின்றது இந்தசுகத்துக்குத்தக்கபடியாக தீர்த்தங்கிடைத்தால் மெத்தநலமா யிருக்குமென்று கருதினான். கருதிய சிறிதுநேரத்திற்கெல்லாம்பொற்சொம்பினில் குளிர்ந்ததீர்த்தம் எதிரிலிருக்கக் கண்டான் அச்சொம்பு தீர்த்தத்தை அருந்தி ஆனந்தங்கொண்டான் இத்தீர்த்தம் கிடைத்ததைப்போல இக்காட்டினில் அறுசுவையன்னமுங்கிடைத்தால் மெத்தநலமாயிருக்குமெனவெண்டான் சொல்லி வாயைமூடுமுன்னமே பொற்பாத்திரத்தினில் தேவாமுர்தத்துக்கு நிகரான அறுசுவையன்னமும் எதிரிலிருக்கக் கண்டு அப்பிராமணன் அவ்வன்னத்தைப் புசித்துப் பிரம்மானந்த மடைந்து சந்தனதாம்பூலங் கிடைத்தால் முன்னங்கிடைத்ததைப் பார்க்கிலும் அதிகநலமாக விருக்குமென நினைத்தான் அப்படியே சந்தனதாம்பூலமும் வாசனைத் திரவியங்களுடன் பொற்றட்டில் எதிரிலிருக்கக்கண்ட பிராமணன் பரிமளமாகிய சந்தனத்தைத் தேகத்தினில் பூசிக்கொண்டு தாம்பூலந்தரித்தும் பரமானந்தமடைந்து அம்மட்டிலேபோகாமல் (வினைசகாலேவிபரீதபுத்தி) என்பதைப்போல வினைசகாலம்வந்து சமீபித்து அப்பிராமணனுக்குத் துர்ப்புத்தியுண்டாகியது அதென்னவெனில்பொழுதுபோயிற்றே இன்றிரவு இங்குதானே யிருந்து போகலாமென்றெண்ணி மெத்தையுடன் தலைக்காணியுங் கட்டிலொன்று கிடைத்தால் படுத்து நித்திரைசெய்யலாமென்று நினைத்தான் அந்தப்படியே மெத்தைத் தலைகாணியுடன் கட்டிலொன்றிருக்கக் கண்டு அப்பிராமணன் அடங்கா மகிட்சிகொண்டு அக்கட்டிலின் மீதேறி தலைக்கொருதிண்டு காலுக்கொருதிண்டு முன்பக்கத்திலொருதிண்டுபின்பக்கத்திற்கோருதிண்டையும் போட்டுக்கொண்டு படுத்தான் இப்படி படுத்தவன் நித்திரைசெய்யாமல் கால்பிடிக்க ஒருகன்னிகையும் உடம்புபிடிக்க ஒருகன்னிகையும் வந்தால் சிரமபரிகாரமாகுமென்று நினைத்தான் அந்தப்படியே இரண்டுகன்னிகைகள்வந்து ஒருவள் கால்பிடிக்கமைத்தொருவள் தேகம் பிடிக்கக்கண்டு அப்பிராமணன் ஆச்சரியமு மாற்சரியமுங்கொண்டு நானென்ன புண்ணியஞ் செய்தேனோ இக்கன்னிகைகள் என் தேகசிரமம் நீக்கவந்தனர்களே யெனவெண்டு தீர்க்காலோசனையில் மனதைச்செலுத்தி இதென்னகேவலம்பனைமரம் இதனடியிலிருந்துக்கொண்டு நாம்நினைத்தவஸ்துக்கள் ஒன்றேனுந் தவராமல் வந்துக் கொண்டேயிருக்கின்றது இதைத் தீரவாலோசித்தால் இதில்பூதமேதேனுமிருக்குமோ அப்படிக்கிருந்தால்தான் இதுக

யெல்லாம் அப்பூதத்தாலுற்பவந்திருக்குமென்று நினைத்தால் அவனினைத்தபடியே பூதமொன்று வெளிப்பட்டது அதைக்கண்டு பிராமணன் கிடுகிடென நடுங்கி இனி நம்முயிர் நீங்குவதன்றி தேகத்தையும் பூதம்விழுங்குமென்பதற்கையமில்லை என்றுநினைத்து ஓட்டங்கெட்டுத் தம்மோடிருந்த பிராமணனைவிடாமற்பிடித்து அப்பூதமானது விழுங்கிப்போயிற்றென்ற சவிஸ்தாரத்தை நாம்கேட்டிருந்து இனிசந்தேகமென்பது நாம்கொள்வது சரியல்ல சந்தேகமே நம்முயிரைப் போக்கிவிடுமெனக்கருதி அந்தஹரிபானன் சந்தேகத்தைவிடுத்து திடச்சித்தனாகி பாகவதர்களை ஆராதிப்பதற்கு வேண்டிய பொருள் கிடைக்கும் வழியை யோசித்துக் கொண்டிருந்தனர்,

இப்படி யோசித்துக்கொண்டு நெடுநேரமிருந்து நடாலென்றெழுந்து கட்டிஜல்லடம் பூண்டு கத்திகட்டாரி பிச்சுவா ஈட்டி முதலான ஆயுதங்களையெடுத்துக்கொண்டு வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு தன்னுடைய கிராமத்திற்கு மூன்றுமயில்தூரத்திலிருக்கும் காட்டின்நடுவிலிருந்துக்கொண்டு பாட்டைசாரிகள் யாரேனும்வந்தால் அவர்களை அடித்துப்பறித்து அப்பொருளைக் கவர்ந்துக் கொண்டுவந்து பாகவதர்களுக்கு ஆராதனைசெய்விக்க நினைந்து வெகுநேரம் காத்துக்கொண்டிருந்தும் பகவானுடைய மாய்கையினால் அனேக ஜெனங்கள் போக்குவருந்தாயிருந்தும் இந்த ஹரிபானர்கண்களுக்கு ஒருவரேனும் புலப்படாமல் போயினர்கள். அப்போது ஹரிபானர் இத்தனைநேரங்காத்திருந்தும் ஒருப்பிராணியாகினும் இம்மார்க்கமாய் வரவுமில்லை போகவுமில்லையே பகல் இருபது நாழிகையாயிற்றே வீட்டிலிருக்கும் பாகவதர்கள்பசியினால்வருந்திநம்மைதூஷிப்பார்களே இதற்குநானென்னசெய்வேன் ஜெகதீசா ஆசானிட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொருளில்லாமல் நடக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றதே முன்னமே யான்செய்த பாகவத அபசாரத்தைப் போக்கிக்கொள்ளும் நிமித்தியம் பாகவதர்களை ஆராதித்து அவ்வபசாரங்களைப் போக்கிக்கொள்ளக்கடவாயென்று ஆசான்கூறியபடி நிமைநேரமாயினும் இடைவிடாமல் தொண்டுசெய்துக்கொண்டிருந்த எனக்கு மென்மேலும் அபசாரமென்னும் பாபங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டேவருகின்றதே ஓசற்குருநாதரே இக்கொடிய பாதகங்கள் என்னை அணுகாமலிருக்கும்படிகிருபைசெய்யவேணுமென்று பதரிக்கதரி அழுது கண்ணீராய்ப் பெருகவிட்டுக்கொண்டு துக்கப்பட்டுக் கொண் டிருக்கிறபோது ஆசான் அங்கெழுந்தருளி ஹரிபானன் முன்னம்நின்றார் அப்படிநின்றிருக்கும் ஆசானைக் கண்டு ஹரிபானன் திடுதிடென்றோடி ஆசான்திருவடிகளில் விழுந்து ஓபரமசற்குருநாததேவ பாபங்களைப் போக்கடித்துக் கொள்ளும்பொருட்டு முயற்சிசெய்துக்கொண்டேவருகையில் மென்மேலும் பாபங்களென்னை வந்தணுகுகின்றதே இதற்கு நானென்ன செய்வேன் எனையாட்கொள்ளும் நிமித்தியம் இக்கொடியகாட்டினில்வந்து தெரிசனந்தந்த பரமகிருபா மூர்த்தியேயென்று அழுதுப்புலம்பும் ஹரிபானனை அந்த சற்குருநாதர் தன்னிருகரங்களால் தூக்கியெடுத்து அப்பாசிஷா இதற்காகவா நீவிசனப்படுகிறாய் விசனப்படாமல் தைரியமாயிருப்பையாகில் சிறிதுநேரத்திற்குள் உன்னெண்ணம் நிறைவேறுமென்று சொல்லிப் போயினர் அப்போது ஹரிபானர் அந்தோ வீட்டினிலிருக்கும் பாகவதர்கள் பசியினால்வாடி மெலிந்து போவார்களே ஓஜெகதீசா சர்வேசா பக்தர்கள்நேசா பரமபுருஷா நின்பக்தர்கள் பசிநோயினால் களைத்து இளைத்து நலிந்துமெலிந்து சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது தேவரீருக்கு விளையாட்டாக விருக்கின்றதோ பக்தபராதீனனாகிய வுமக்குதருமமோவென்று முறையிடுகிறபோது ஸ்ரீஹரி லட்சுமியுடன் சர்வாபரணபூஜிதராகி ஹரிபானரை சோதிக்கவெண்ணி அம்மார்க்கமாய் வந்தனர். அவர்களைக்கண்டு ஹரிபானர் மெத்தசந்தோஷசித்தராகி அவர்களுக்குக்குருக்கேகி போகவொட்டாமல் மிரட்டி நில்லுங்கள் நில்லுங்களென்று சொல்லித்தடுத்து சவுகார் வடிவுடன் வந்த புருஷனை நோக்கி ஓஐயா சவுகாரே நீங்களிருவரும் அணிந்துக்கொண்டிருக்கும் படியான ஆபரணங்கள் யாவத்தையுங் களைந்து என்னிடங்கொடுத்து மறுத்தேதொன்றுஞ் சொல்லாமற் போவீர்களேயாகில் உங்கள்பிராணன் நிலைத்திருக்கும் இன்னுஞ் சிலகாலம் இப்புவியின்மீது நீங்களுலாவித் திரிந்துக்கொண்டிருப்பீர்கள் இவ்வாபரணங்களைக் கொடுப்பதில்லையென்று சொல்லிமறுத்து நடக்கத்துணிவீர்களேயாகில் உங்களிருவருயிரையும் இந்தவாளுக்கு இரையாகும்படிச் செய்வேனென்று பயமுறுத்தினன் அதற்கு ஹரி பயந்தவரைப்போல அபிநயித்து தன்மனைவி யணிந்துக்கொண்டிருக்கும் ஆபரணங்களில் ஒன்றையேனும்விடாமற் களைந்துக் கொடுத்து அப்பாயினி நாங்கள்போக விடைதருகிறாயாவென ஹரிபானன் தடையின்றி நீங்கள் சுகமாய்ப் போகலாமென ஹரியும் லட்சுமியும் அவ்விடத்தைவிட்டு நடந்தனர்கள். அப்போது ஹரிபானன் வெகுசந்தோஷத்தையடைந்துசகலாபரணங்களையும் மேல்போர்வையில்வைத்து மூட்டை கட்டிக்கொண்டு சிரத்தின்மீது வைத்துக்

Koviloor Digital Library

கொண்டு விரைவாகநடந்து தன்வீட்டை யடைந்து ஆபரணங்களைப் பத்திரப் படுத்தி சாதுக்களுக்குத் தொண்டுசெய்துங் கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வாறு ஹரிபானனிருக்கையில் ஹரியானவர் சவுகார்வேடத்தை மாத்திக்கொண்டு லட்சுமியுந்தானும் பகவத்பக்தர்களைப்போல வேடம்பூண்டு ஹரிபானன்வீட்டிற்கு வரக்கண்டுஹரிபானனர் அவர்களுக்கெதிராகவந்து அழைத்துச்சென்று தக்க ஆசனத்தின்மீது அவர்களிருவரையும் வீற்றிருக்கச் செய்து சகல உபசாரங்களாலும் பூசித்து அமுதுண்ணச் செய்து இருபாதங்களையுஞ் சிரத்தின்மீது குவித்துக்கொண்டு ஓசுவாமி தங்களுக்குப்பொருளோ அல்லதுஆபரணமோ இவ்விரண்டில் வேதுவேண்டியிருக்கிறதோ அதை தெரியக்கூறினால் அவசியந்தடையின்றித் தருகிறேனென அதற்குபகவான் ஓசாதுசீலரே எங்களுக்குள்ள பொருளையெல்லாம் வழி மார்க்கத்தினில் சோரர்கள் அடித்து பரித்துக் கொண்டாரென அதற்கு ஹரிபானன் கடுஞ்சின மடைந்து சாதுக்களுடையபொருளை அபகரித்துக் கொண்டபின் துஷ்டனை இப்போதே இந்தவாளுக் கிரையாகச் செய்து வருகிறேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டான் அதையறிந்து ஹரியானவர் பழையபடி சவுகாரைப் போலவும் லட்சுமி சவுகார்மனைவியைப் போலவும் வடிவெடுத்து நிற்கக்கண்டு ஹரிபானன்பயந்து ஆபரணங்களனைத்தையு மெடுத்துவந்து அவர்களுக்கு முன்வைத்து தீர்க்கமாகவிழுந்து தெண்டனிட்டுஓபரமசாதுக்களே உங்களுக்கு யான்செய்த அபசாரந்தை க்ஷமித்துப் புதல்வனைப்போல அடியேனைப்பாவித்து ரக்ஷிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறே னென்று வினயமாகப் பிரார்த்திக்கக்கேட்டு ஹரிதன்சுயரூபத்துடனும் லட்சுமி தன்சுயரூபத்துடனும் சேவைசாதிக்க அவர்களுடைய சேவையிலீடுபட்டு ஹரிபானன் இனியில்லாத பரமானந்தமடைந்து ஓகருணாகரக் கடவுளே யான்தங்களை சவுகாரென்றே பாவித்து பயமுறுத்தி அன்னையின் ஆபரணங்களை யெல்லாம் பரித்துக்கொண்டுவந்த கொடியபாதகனுக்கும் இப்பாதகங்களுக்கு அன்னையுடன் தேவரீர் சேவைதாலாமோ இக்கள்ளனுக்குந் தாங்கள் கிருபைக்கண்ணோக்கமருளலாமோ வென்று சொல்லிக்கொண்டே அங்கோர்கல்லின்மீது தன்சிரத்தை மோதிக்கொண்டு கடவுளுக்கிரண்டகஞ் செய்தசுவாமி துரோகியான கொடியபாதகன் உயிர் வைத்துக்கொண்டு உலகத்தினில் வாழ்வேனோவென்று சொல்லித் தன்னுயிரைப் போக்கிக்கொள்ள துணிந்திருக்கும் ஹரிபானனது மனோபாவத்தை யுணர்ந்து ஹரியானவர் அந்தஹரிபானனைப் பிடித்து கொண்டு பரமபக்த சிகாமணியாகிய ஹரிபானனே உன்னுடைய பக்தியை சோதிக்கவெண்ணி யானே யிக்காரியத்தைச் செய்தபடியால் உன்மீது தோஷமில்லை அன்றியும் நின்சொந்த உபயோகத்திற்காக எங்கள் மீதிருந்த ஆபரணங்களை கொள்ளை யடித்துக்கொண்டு வரவில்லையே பாகவதர்களுக் குபயோகப்படுத்தும் பொருட்டன்றோ நீஎங்கள்பொருளை அபகரித்துக் கொண்டுவந்தது இதனால் நீதிருடனுங் கள்ளனு மாவையோ ஆகமாட்டாய்மேலுஞ்சிறுபிராய முதற்கொண்டு நீபாகவதர்களை ஆராதித்துக்கொண்டு வந்தவனாகையால் நீமெத்த புண்ணிய புருடனாகும் உன்னுடைய பக்திக்கியான் கட்டுப்பட்டவனாகையால் உனக்கெளிதில் என்னுடைய தெரிசனந்தந்தேன் இதோ உன் பிராணனிருக்கும் பரியந்தம் இப்பொருளை யுனக்கீய்ந்தேன் இதைக்கொண்டுத் தியர்களை ஆராதித்துக் கொண்டிருந்து முடிவில் நம்முடையபதவியை யடையக்கடவீரென்றுசொல்லி ஆசிகூறி ஹரியானவர் லட்சுமியுடன் மாயமாய் மறைந்துபோயினர்.

இந்தப்படி ஸ்ரீஹரியானவர் ஆசிகூறி மறைந்து போயினபின்னர் பகவான்கொடுத்த அழியாத பொருளைக்கொண்டு ததியர்களை ஆராதனஞ் செய்துக்கொண்டு சிலகாலம் பக்திசெய்து ஸ்ரீஹரி மகிழ்வெய்த மெத்த சீலராகவிருந்து முடிவினில் என்றுமழிவில்லாத வைகுந்தபதவி யடைந்தனர்.

வாழிவிருத்தம்.

ஹரிபக்தர்தமையுலகி லாதரித்தோனவாழியே
ஹரிபக்தராசுமாசா னருள்பெற்றோன்வாழியே
ஹரிலக்குமியாபரண மபசரித்தோன்வாழியே
ஹரிபானர்தம்பதங்க ளனுதினமும்வாழியே.

ஹரிபானன் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்;

தனாஜாட்டு சரித்திரம்.

ஆதிவிருத்தம்.

குணாதிசயங்களுண்டாங் குருபதசேவையுண்டாம்
அனாதியாய்ச்செய்தபாப மகன்றுபேரின்பமுண்டாம்.
ஜனார்த்தனன்கிருபையுண்டாஞ் ஜெகத்தினிற்கீர்த்தியுண்டாம்
தனாஜாட்டுசரிதைதன்னைத் தரணியிற்பகருவோர்க்கே.

பிரம்மதேவனால் சிருஷ்டி செய்யப்பட்ட இவ்வுலகினில் இந்துஸ்தானி தேசமதனில் தனாஜாட்டுவென்ற குடியானவனொருவரிருந்தனர் அவருக்குப் பசுக்கள் மெத்தவுண்டு அம்மந்தைகளை யோட்டிக் கொண்டு காட்டிற்குச் சென்று பசுக்களை மேயவிட்டுத் தானொரு மரத்தடியிலிருந்து பகவத் குணானுபவஞ் செய்துக்கொண்டு பசுக்களுக்குத் தண்ணீர் காட்டிச் சாயங்கிராமானதே பசுக்களை யோட்டிக்கொண்டுவீட்டிற்குவந்து சேர்ந்து ஹரிபக்தர்களுடன் கூடிப்பாடியாடி ஆனந்தித்து இரவைப் போக்கி சிறிதுநேரம் சயனித்தெழுந்து பால்கறந்து அதைவிற்பனை செய்து அந்தப்பணத்தைக் கொண்டு வேண்டிய சம்பாரங்களை வாங்கி அறுசுவையன்னஞ் சமைத்து ஹரிதாசர்களுக்கிட்டுத் தானும்புசித்து பசுக்களையோட்டிமேய்த்துவருகையில் ஒருநாள் அன்னியதேசத்தி லிருந்து சிலபாகவதர்கள் வந்தனர்கள் அவர்களைக்கண்டு தனாஜாட்டு அதிகமகிழ்வுடன் எதிர்சென் றழைத்துவந்து தக்கபடி உபசரித்து அன்னபானாதிக ளுதவி ஆதரித்துவருகையில் ஒருநாள் அவர்கள் சாளக்கிராமத்தை வைத்துப் பூசைசெய்துக் கொண்டிருக்க அதைக்கண்டு அவர்களைநோக்கி ஓசுவாமிகளே அடியேன் மீது கிருபைகூர்ந்து இந்தசாளக்கிராமத்தினிலொன்றை அளிக்கவேணுமென அதற்கவர்கள் ஓஐயா எங்களை ஆதரித்து பசியார அன்னமிட்டுக் காப்பாத்துகிற தங்களுக்கொரு சாளக்கிராமமல்ல எல்லாசாளக்கிராமத்தையுந் தருகின்றோம் இரண்டொருநாள் பொறுத்திருமென்று சொல்லி அந்தவஞ்சகர்கள் கருப்புக்கல்லொன்றைத் தேடியெடுத்து அதைக் குண்டாகத் தேய்த்து சாளக்கிராமத்துடன் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டிருந்து இரண்டுமூன்றுநாள் கடந்தபின் அவர்கள் தனாஜாட்டுவையழைத்து சாளக் கிராமத்துடன் சேர்த்து வைத்திருந்த கருப்பு குண்டுக்கல்லை எடுத்துக்கொடுத்து ஓபரமசாதுவே எங்களிடத்தி லிருக்கும் சாளக்கிராமத்திற்கெல்லாம் இதுமேலான சாளக்கிராமமிதைத் தாங்கள் வைத்துப் பூசித்து வருவீரேயாகில் உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகுமென்றுசொல்லி விடைபெற்றுச் சென்றனர்கள்.

இவ்வண்ணம் சாளக்கிராமத்தைக் கொடுத்துச் சாதுக்கள் போயினபின்பு தனாஜாட்டு அந்த சாளக்கிராமத்தை யிடைவிடாமல் எங்கு சென்றபோதினு மெடுத்துக்கொண்டு போவார் ஆங்காங்கு தனக்குக் கிடைக்கும் அன்னமோ அல்லதுரொட்டியோ அதுகளைத்தான் குளித்து சாளக் கிராமத்தைப் பூசித்து உண்ணுமுன் சாளக்கிராமத்தை நோக்கி ஓஜெகதீசா தாங்களென்மீது கிருபைவைத்து வந்து இந்தரொட்டியைப் புசித்துப் போக வேணுமென்று வேண்ட அடியார்க்கெளியவனாகும் பகவானும் அணுவுக்குளணுவாய்த் தோன்றும் மாயசொரூபராகிய கிருஷ்ண பரமாத்துமா அந்த சாளக்கிராமத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு சங்குசக்ர தாரராகிவந்து தனாஜாட்டுவைத்திருக்கும் ரொட்டியிற் கொஞ்சம் புசித்துத் திருப்தியடைந்து பழயபடி சாளக்கிராமத்தி னுட்பிரவேசித்து மரைந்துபோயினார் இப்படி அனுதினமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி சாளக்கிராமத்தி லிருந்து வெளிப்பட்டு தனாஜாட்டு வைத்திருக்கும் அன்னமோ அல்லது ரொட்டியோ புசித்து மரைந்து போயினபின் தனாஜாட்டு பகவான்புசித்த சேதத்தைத்தான்புசித்து ஆனந்தமடைந்து வருகிறபோது ஒருநாள் சிலபாகவதர்கள் பகவத் குணானுபவஞ்செய்துக்கொண்டே

Koviloor Digital Library

தனுஜாட்டு வீட்டையடைந்து ஒபரமசாதுவே இந்த கருப்புகாலத்தில் எங்களுக் குண்டாயிருக்கும் பசிநோயைத்தீர்த்து ஆதரிப்பீரேயாகில் உமக்கு மெத்த புண்ணிய முண்டாகுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதையந்த தனுஜாட்டுகேட்டு இவர்களென்ன அகாலத்தினில்வந்து பசிக்குறைவு கேட்கின்றார்களே இத்தனை பேருக்கும் இந்தசமயத்தில் அமுதுபடியில்லையேயிதற்கென்ன செய்கிறதென்று யோசித்து விதைக்காக வைத்திருக்கும் நெல்லையெடுத்துக் கொட்டிக் குத்தியானதே அரிசியைக்கொண்டு அன்னம்சமைத்து அறுசுவைபதார்த்தங்களுடன் பரிமாரி அச்சாதுக்களுக்குப் புசித்துப் பசியாரச்செய்து நய மொழிகளால் அவர்கள்வசிக்கும் ஊரையும்பேரையும் அரிந்து இரண்டு மூன்றுநாளவர்களை யாதரித்து வருகையில் வீட்டிலுள்ளவர்கள் இதென்ன அனியாயம் விரைக்குவைத்திருந்த நெல்லையெடுத்து இப்படியுஞ் செய்புமவர்கள் யாரேனுமுண்டோ இந்தபஞ்சகாலத்தில் பெருத்த சவுக்கார்களெல்லாம் என்னபாடு படுகின்றார்கள் இப்படிப்பட்ட சாதுக்கள் கோடிகோடியாய் வந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு அன்னபானாதிகள் அளிக்குஞ் சத்தியுடையவர்களாக யிருந்தும் இப்படிபட்ட கைங்கரியங்களை அவர்களேன் செய்யவில்லை பொருள் விரயமாய் விடுமென்றல்லவோ யோசித்துமேனுமேலும் திரவியஞ் சேகரஞ்செய்கிற விதமெதுவோ அதில் ஊக்கமுடையவரா யிருப்பதை உணர்ந்திருந்தும் ஏழையாகியும் பசுறுக்குப்புசித்தால் இரவுக்கில்லாத இவர்யிப்படி விரைக்குவைத்திருந்த நெல்லையெல்லாஞ் சாதுக்களுக்கிட்டு விரயஞ் செய்துப் போட்டாரே இன்னுஞ்சிலநாளில் கழனியைஉழுது விரைவிரைக்கவேணுமேஅப்போதிவர்விரைக்குயென்னசெய்வரோ யாரைப்போய் கெஞ்சுவரோ என்று சொல்வதைக்கேட்டு அந்ததனுஜாட்டு அவர்களை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்.

கேளுங்கள் அகத்தினரே வீணாக என்னையேன் நிந்தனைசெய்கின்றீர்கள் விரைக்கி வைத்திருந்த நெல் யாருடையது நம்முடைய நெல்லென்றால் சுதந்திரப் பட்டவர்களாகின்றோம் எப்போது சுதந்திரப் பட்டோமோ அப்போதே யென்னுடையது உன்னுடையதென்ற மமகார முண்டாயிற்று. மமகாரமென்றால் என்னவெனில் நான் நீயென்றகெர்வம் ஆங்காரமாகும் இப்படி நானென்ற கெர்வங்கொண்டால் பகவானுக்கு அபசாரப்பட்டவர்க ளாகின்றோம் அதெப்படியெனில் (அவனலாலுலகமில்லை-அவனளால்நீயுமில்லைஅவனனால் நானுமில்லை அவனவசயாமலெங்குமனுவலசயாது கண்டாய்) என்ற பிரகலாதருடைய மொழியின்படி விராட் சொரூபராகிய மகாவிஷ்ணுவையன்றி இவ்வுலகமில்லை அவனையன்றி நீயுமில்லை அப்பரமாத்மனையன்றி யானுமில்லை இறப்பு பிறப்புமில்லாத ஆதிதேவன் அசைந்தால்தான் அணுவுமசையும் அப்பரம்பொருள் அசையா விட்டால் எங்கும் அணுவுகூட அசையமாட்டாது ஆகையால சர்வசுதந்திரன் நாமோ அந்த மகாவிஷ்ணுவின் கட்டளையின்படி பாதந்திரமாய் நடக்க வேண்டியதாயிருக்க அக்கட்டளையைமீறி எனக்குமிகரானவர்கள் ஒருவருமில்லையென்று ஆங்காரங்கொண்டால் இரணியன், இரணியாக்கதனைப் போலவும், ராவண கும்பகர்ணனைபோலவும், தந்தவக்கிர சிசுபாலர்களைப் போலவும், உருமாய்ந்துப் போவோமென்ப துண்மையாகும் ஆதலால் உலகத்திலுள்ள சகலசொத்துக்களுக்குஞ் சுதந்திரராகிய புருஷோத்துமனை யாராதிப்பது மேன்மையே அப்புருஷோத்துமனை யாராதிப்பதைப் பார்க்கிலும் அவருடைய அடியார்களை ஆராதிப்பது மேன்மையிலும் மேன்மையாகும் என்ற வேதமுறைப்படி தவறாமல் யானும் ததியர்களுக்குத் தொண்டுசெய்து அவர்களுக்கு ஆராதனை செய்துவருகிறேன் இப்படிசெய்வது யெதுக்காக வெனிரேல் ஜென்ம சாபல்யமடைய ஜென்மசாபல்ய மென்ப தென்னவெனில் மறுஜென்மமில்லாமல் வைகுந்தமா னகரத்தை யடைந்து நித்தியசூரிகளுடன் கலந்து திருமாமணி மண்டபத்தினில் பூதேவி ஸ்ரீதேவி நீளாதேவியுடன் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணரை சேவித்துக்கொண்டுசிரந்தரமா யிருப்பதேயாம் ஆகையால் பொருளைத் தேடி பத்திரப்படுத்திக் கொண்டு தானுமுண்ணாமல் அன்னியருக்குமீயாமல் பாகவதர்களுக்குமிடாமல் நாளைப்போக்கி முடிவில் நரகத்தையடைவதுதானோமானிடஜென்ம மெடுத்ததற்குப் பலன் சாகரத்தினில் அலைகள் ஒன்றின்பின் ஒன்று வருவதுபோல அளவிறந்த ஜென்மங்களெடுத்து கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதில் என்னபிரயோஜனம் அன்றியும் மானிடஜென்மமெடுப்பது அரிது எடுத்தபோதிலுங் கூன் குருடு செவிடு பேடு என்னும் அவயவப்பழுதின்றி சகலஅவயவங்களும் பூரணமாகப்பொருந்தி பிறப்பதும்அரிது அப்படி பிறந்தபோதிலும் பெண்ணாக உதிக்காமல் புருடனாக உதிப்பது அரிதிலும்அரிது புருடனாகியுதித்தபோதிலும்ஞானஹீனனாகி நாட்டினிலுதிககாமல் நல்லுணர்வுளனாகி இவ்வுலகினில் அரிதாகிய மானிடஜென்மங் கிடைத்ததற்குக் காரணமென்ன இந்தஜென்மத்தை வைத்துக்கொண்டு என்னசெய்தால் மருப்பிரவியில்லாமற் போகுமென்று தீர்க்கமாய் ஆலோ

Koviloor Digital Library

சித்தப் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களைப் பாடி. சாதனஞ்செய்து பரலோகத்தை யடையவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட நன்மார்க்கத்தை யடைவதற்கு சாதுக்களுடைய சேவை செய்யவேண்டும் பகவந்நாமத்தைத் துதிசெய்துக்கொண்டிருந்தால் பரலோகத்தையடையலாமென்று சொல்லி மறுபடியும் சாதுக்கள் சேவைசெய்யவேணு மென்கிறீரே எதுக்கு சாதுக்கள் சேவை செய்யவேண்டும் அந்த மர்மத்தையுஞ் சொல்லவேணு மென்பீர்களேயாகில் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள் சாதுக்களுடைய பெருமையைதேவகுருவாகிய பொன்னவனாலும் பிரம்மதேவனாலும் சரஸ்வதியினாலும் ஆயிரம்பணாமுடிகளையுமிரண்டாயிரம் நாவையும்படைத்த ஆதிசேஷனாலும் சொல்லத்தரமோ இப்படிப்பட்ட மகான்களாலேயே சாதுக்களுடைய புகழை எடுத்துரைக்கத் தரமாகாம லிருக்க கேவலனாகிய என்னொரு நாவால் சொல்லிமுடிவுபெருமோ தரமாகமாட்டாது ஆகிலும் என்மனதிற் கெட்டியமட்டில் நவிலுகின்றேன் கேளுங்கள் சாதுக்கள் சேவையினாலே என்றுமழியாத சம்பத்தை அடையலாம் சாதுக்கள் சேவையினாலே மென்மேலுங் கீர்த்தியுண்டாகச்செய்யும் சாதுக்கள் சேவையினாலே ஜென்மாந்தரங்களிற் செய்தபாபங்கள்நசித்துப்போகும் சாதுக்கள் சேவையினாலே இனிமேல் நம்மை அணுக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் தோஷங்கள்பஞ்சாகப் பறந்துபோம் சாதுக்கள்சேவையினாலே உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல ஞானம்பிரகாசிக்கும் ஞானத்தினாலே வெகுசுலபமாய் பகவானைச் சேவிக்கலாம் ஆகையினாலே ஒவ்வொருவரும் அவசியம் சாதுக்கள் சேவைசெய்திருந்தால் முடிவில் சாம்பிராச்சிய பதவியை எளிதிலடையலாமென்று சொல்லி அந்ததனஜாட்டென்பவர் தனக்குண்டான ஆஸ்தியை யெல்லாஞ் சிலவழித்து சாதுக்களை ஆதரித்துச் சேவைசெய்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வண்ணம் தனஜாட்டு சாதுக்களுடைய சேவையிலேயே காலத்தைக்கழித்துக் கொண்டிருக்கிறபோது அவ்வூரில்வசிக்கும் குடிகள் தங்கள் தங்கள் நிலங்களை உழுது விரைவிதைத்து அதற்குச் செய்யவேண்டிய சிகிச்சைகளைச் செய்துக்கொண்டு வருகிறபோது பயிரானது நாளுக்குநாள் செழித்துந் தழைத்துமிருக்க அதைக்கண்டிவர்மனையாள் அந்தோ! நமக்கு விரையிருந்தால் நம்முடைய நிலத்தை உழுது விரைக்கலாமல்லவா விரைக்காகவைத்திருந்த நெல்லையெடுத்து சாதுக்களுக்கு உண்டி சமைத்துப்பரிமாறி சிலவு செய்துவிட்டாரே இதற்கு நாமென்ன செய்கிறது இந்தகிராமத்திலுள்ள ஒவ்வொருவீட்டிலு மிருக்கும் புருஷர்கள் என்னபாடு படுகின்றார்கள் நம்முடைய புருஷனோ வீட்டிலுள்ள வஸ்துக்களை யெல்லாம் விக்கிரயஞ்செய்து சாதுக்களுக்கு உபயோகிப்பது மன்றியில் சாதுக்களைவிட்டுப் பிரியாமல் அவர்களிடத்திலேயே வசித்துக் கொண்டிருக்கின்றாரே இது யான் முன்னஞ்செய்த தீவினையோ யாரிட்ட சாபமோ என்று விசனப்பட்டுக் கொண்டே வந்து அம்மாது வீட்டையடைந்து சாதுக்களுடன் வசித்துக் கொண்டிருக்கும் தன் கணவனை நோக்கி ஓசுவாமி அக்கம்பக்கத்திலிருக்கும் உம்மைப்போன்ற புருஷர்கள் தங்கடங்கள் நிலங்களை உழுது விரை விரைத்து அதற்குத்தக்க முயற்சிகளைச்செய்து வருவதால் பயிரானது தழைத்து ஒண்ணரைமுழம் வளர்ந்திருக்கின்றதே இரண்டொருமாதத்தினில் அறுப்பறுத்துநெல்லை வீட்டிற்சேர்த்து வருஷத்திற்குக் குறைவில்லாமல் புசித்து சந்தோஷித்திருப்பார்கள் தேவரீரோ விரைக்காக வைத்திருந்த நெல்லையெடுத்து சாதுக்களுக்கு அன்னஞ்சமைத்துப்போட்டு வீட்டைவெருவீடாக்கி சாதுக்களிடத்திலேயே பிரியாமல் இருக்கின்றீர் இப்படியிருந்தால் மேல்வருஷம் வரைக்கும் பிரசாதத்திற்கென்னசெய்கிறது ஒருவருஷபரியந்தம் நமக்குக் கொடுத்து ஆதரிப்பவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள் தங்களுக்கிது தெரியாதா எல்லாந்தெரிந்த தேவரீருக்கு யான் சொல்லவும்வேணுமோ சிறுகுழந்தையா அடித்துப்பிடித்துத் திருத்துவதற்கு வீட்டிலிருக்கும் வஸ்துக்களைப் பாழ்செய்யும் உம்மைப்போன்ற புருஷர்கள் இக்கிராமத்தினில் யாரேனுமுண்டோ அடியாளும்மை மணவாளராக மணந்துக்கொண்ட நாள்முதல் இன்றையவரைக்கும் யானென்ன சுகத்தை யடைந்தேன் அக்கம்பக்கத்திலிருக்கும் பெண்களைப்பாரும் மூன்றுவேளையும் எதேஷ்டமாய் புசித்து ஆடையாபரணங்களை யணிந்து சுகத்துடனிருக்க என் துரத்ருஷ்டமா இப்படிப்பட்ட நாயகன் எனக்குலபித்ததுஎன்றுசொல்லிக் கொண்டே கண்ணீராறாய்ப் பெருகவிட்டுக்கொண்டு துக்கசாகரத்தினில் மூழ்கியிருந்தனள்.

இவ்வாறு மொழிந்து துக்கசாகரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் தன்மனைவியைநோக்கிதனஜாட்டு சொல்லுகின்றார் கேளும்பெண்ணே சத்குணவதி சாதுக்களுக்கு ஆராதனஞ்செய்வதினாலும் அவர்களுக்குத் தொண்டுபுரிவதினாலும் உண்டாகும் பிரயோஜனமின்னதென்றுணராதவளாகையால் என்னையிப்படி தூஷிக்கின்றாய் இத்தூஷணை என்னையொன்றுஞ் செய்ய

Koviloor Digital Library

மாட்டாது அன்றியும் பிரம்மசரியவானப்பிரஸ்தகிருகஸ்த சன்னியாசமென்று ஆசிரமங்கள் நான்குண்டு இந்த ஆசிரமங்கள் நான்கில் கிருகஸ்தாசிரமம் விசேஷம் அதெப்படியெனில் கிரகஸ்தாசிரமம் தவிர மற்ற மூன்றாசிரமவாசிகள் மெத்தமகிமாதிசய முடையவர்களாயிருக்கினும் பசிபாதை தீர்த்து இல்லறத்தாராலே ஆகவேண்டிய திருப்பதினாலே (இல்லறமல்லது நல்லறமன்று) எனமொழிந்த ஒளவையார் வாக்கியத்தின்படி இல்லறத்திலிருப்பவன் ஏழை பரதேசிகள் முதலானோருக்கும் ஆதாரமானபடியினாலே நாம் இல்லறத்திலிருந்து ஏழைபரதேசிகள் முதலானவர்களையும் அவசியம் ஆதரிக்கவேண்டுமென்ற பிரமாணமிருப்பதினாலே யானுமந்தப்படி சாதுக்களை ஆராதிப்பதும் அவர்களுக்குத் தொண்டுபுரிந்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் இதற்குப்பலன் உடனேகிடைக்கும் அதெப்படி கிடைக்குமென்னையோ பகவத் பாகவதர்களுக்கு யான்செய்வித்த தருமம் ஒன்றுக்கனேகமாய்பகவானுடையகிருபையினாலேசீக்கிரகாலத்திலேதானே உண்டாகும் இதைப்பற்றி நீகலங்கி விசனப்படவேண்டாமென்று சொல்லி துக்கத்தைப்போக்கித் தான் சென்று சாதுக்களுடன் கூடி பஜனைபாடி பகவானைக் கொண்டாடித் தன்னைமறந்தாடி தலைவனிற் கலந்திருந்தார்.

அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் தன்னுடையபக்தனை மனைவியும் ஊர்ஜனங்களும் இழிவாகப்பேசுகிறதற்கு மனந்தாளாமல் தானொரு பணியாளாகிக் கலப்பையைத் தோளின்மீது மெடுத்துகொண்டு மாடுகளை யோட்டிச்சென்று தனுஜாட்டுக் கழனியை உழுது விரைவிரைத்து மாயமாய் மறைந்துப் போயினர் இதைக்கண்ட சிலர் ஓடிவந்து தனுஜாட்டைக்கண்டு ஓஐயா யாரோ ஒருமனிதன்வந்து நின் கழனியைஉழுது உடனேவிரைவிரைத்துக்கொண்டேயிருக்கப்பார்த்த நாங்கள் மருபடியுந் திரும்பிப்பார்க்கும்போது கலப்பையும் மாடுகளையுங் காணோம் இதென்ன விந்தையோ தெரியவில்லை யன்றியும் நிலத்தைஉழுதவுடனே விரைவிரைத்தவர்களை நாங்களெங்குங் கண்டதில்லையென்று சொன்னார்கள் அதைக் கேட்டு தனுஜாட்டு விரைவாகச் சென்று தன் கழனியைப் பார்க்கிறபோது உண்மையா இருப்பதைக் கண்டு இது பகவானுடைய செய்கையாகுமென்றுணர்ந்து பகவானை பற்பலவாறு துதிசெய்துக் கொண்டே தன்னசம்புருந்து சாதுக்களுடன் பஜனைசெய்துக் கொண்டிருந்து அவ்விரவைப் போக்கிக் காலையெழுந்து ஸ்னானத்திற்குப் போகும்போது விரைவிரைத்திருந்த கழனியில் பயிர்செழித்தும் தழைத்தும் இருப்பதைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து பகவானைத் துதிசெய்துக்கொண்டே சென்று ஸ்னான அநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு திரும்பி வருகிறபோது கழனியைப் பார்த்தார் அப்போது அந்தப் பயிரானது கதிர்விட்டுப்பழுத்து அறுவடை செய்வதற்குத் தயாராயிருப்பதை யறிந்து விரைவாகத் தன்வீட்டை யடைந்து மனைவியையழைத்து அடிபெண்ணேமூர்த்தியாள் நான் உனக்குச் சொல்லியபடி நமது கழனி விளைந்து அறுவடை செய்யவேண்டியதா யிருக்கிறபடியால் சிலபேர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அறுப்பறுத்து கட்டுகட்டி நெல்லையடித்துக்கோணிகளில் ரொப்பிக்கொண்டுவரக் கடவாயென்று சட்டளையிட்டார். அந்தப்படியே அம்மங்கையானவள் சென்று அறுவடைசெய்து நெல்லையடித்துத் தூற்றிகோணிகளில்ரொப்பி எடுத்துவந்து வீட்டிற்சேர்த்து பத்திரப்படுத்திவைத்தனள். அந்தக்கழனி வருடந்தோறும் முப்பதுகலம் நெல்விளையும் இந்தவருடம் அறுபது கலமாயிற்று அந்தநெல்லை வைத்துக்கொண்டு சாதுக்களை ததியாராதனத்தினால் திருப்திசெய்துக் கொண்டிருந்தார். இந்த ஆச்சரியத்தினால் அவ்வூர் ஜனங்களெல்லவரும் தனுஜாட்டின்பக்திக்கும் குணங்களுக்கும் பலவாறு புகழ்ந்துக்கொண்டிருந்தனர்கள் இப்பால்சிலவருடகாலம் அக்கிராமத்தினிலிருந்துகொண்டும் தன்னைத்தேடிவருகிற சாதுக்களை ஆதரித்துகொண்டிருந்து முடிவில் வைகுந்தமா நகரத்தை யடைந்தனர்.

தனுஜாட்டு சரித்திரம் முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்;

ஸ்ரீதரன் சரித்திரம்.

துதிவிருத்தம்.

மாதவன்பஜனைசெய்து மனைவியோடாத்திரைசெய்யத்
திதிலைப்புரவியேரிச் சென்றிடத்தியர்வந்துக்
கோதிலாமொழிபகர்ந்து குணவாளன்சிரத்தைக்கொய்தார்
ஸ்ரீதரனுயிர்பெற்றுய்யச்செய்த ஸ்ரீதரன்றாள்போற்றி.

திருமகள் கடாக்ஷம் பொருந்திய இந்துஸ்தான் தேசத்தில் ஸ்ரீதர னென்றொரு பிராமணரிருந்தார். அப்பிராமணர் விஷ்ணுபக்தியிற் சிறந்தவர் சகலநற் குணங்களும் நிறைந்தவர் அவகுணங்களிற் குறைந்தவர் துஷ்டர்களுடைய நேசத்தைத்துறந்தவர் விஷ்ணுபக்தர்களை ஆதரிப்பவர் கனவிலும் பொய்சொல்லாதவர் ஏழை பரதேசிகளுக்கு இல்லையென்னாமல் ஈவிகொடுப்பவா சகல வேதசாஸ்திர புராண இதிகாசங்களு முணர்ந்தவர் இப்படிப்பட்ட குணசீலருக்கு மனைவியொருவளுண்டு அம்மாது கணவனையே தெய்வமென்றும் அவருக்குத் தொண்டுசெய்வதேஜென்மசாபல்யமென்றும் பதிவார்த்தையின்படி நடப்பதே விரதமென்றுங் கருதி இடைவிடாமல் தொண்டுசெய்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அந்தப் பிராமணன் தன்மனைவியின் கற்பின்னிலைமைக்கு மகிழ்ந்து அம்மாதைப் பதிவிரதைகளிற் சிரோமணி யாகுமெனறு கருதி ஹரிபஜனையை நிமைப்பொழுதேனும் இடைவிடாமலும் மறவாமலுஞ் செய்துக்கொண்டு வருகிறபோது ஒருநாளந்த ஸ்ரீதரர் தன்மனைவியை நோக்கி அடிபெண்ணே யாத்திரை செய்யவேணு மென்றெனக் கோரெண்ண முண்டாயிருக்கின்றது உன்கருத்தென்ன சொல்லுமென அதற்கந்த உத்தமி ஓசுவாமி தேவரீர் எண்ணத்தின்படி நடக்க சித்தமாக யிருக்கின்றேனென அதற்கந்தப் பிராமணர் தன்மனைவியை நோக்கி அடிபெண்ணேயாத்திரை யேதுக்காகசெய்யவேணுமென்றால் ஜென்மாந்திரங்களிற் செய்தபாவங்கள் யாவும்நசித்து புனிதராகும் பொருட்டன்றோ பெரியோர்கள் யாத்திரைசெய்வது ஆகையால் நாம் யாத்திரைசெய்துவந்தால் நமதுபாபங்கள் நசித்துப் புனிதஜென்மத்தை யடையலாமென்று சொல்லி யாத்திரைக்குவேண்டிய வஸ்துக்கள் யாவந்தையும் மூட்டைகட்டிக் குதிரையின்மீது போட்டு மனைவியையுங் குதிரையின்மீ தேத்திக்கொண்டு சுயதேசத்தை விட்டுப் பிரயாணஞ்செய்து நெடுந்தூரம் நடந்து மஜில் மஜிலுக்குத்தங்கி அன்னபானாதிகளைச்செய்துபுசித்து இளப்பாரி பகவானைத் துதிசெய்துக்கொண்டே மனிதசஞ்சாரமில்லாத காட்டிற்குள் புகுந்து போகிறபோது கள்ளர்கள் சிலபேர்வந்து இந்தப்பிராமணருடன் பேசிக்கொண்டே பின்தொடர்ந்து வருவதைக் கண்டு சந்தேகங்கொண்டு அந்த உத்தமியானவள் தன்பிராணநாதரை யழைத்து ஓசுவாமி இவர்களை நோக்கில் கள்ளர்களாக காணப்படுகின்றது ஏதோ கஷ்டம்வந்து நேரிடும்போல தோத்துகிறது ஆகையால் இவர்கள் பின்போவது ஞாயமாகயிருக்கவில்லையென்றனள் அதற்கந்த பிராமணர் சற்றுலோசித்து அவர்களைமுன்னம் போகவிட்டுப் பின்தங்கினார் அதைக்கண்டந்த கள்ளர்கள் ஸ்ரீதரன் சமீபத்தில்வந்து ஓசுவாமி அடர்ந்திருக்கும் இந்தகாட்டிற்குள் மெதுவாய்நடப்பது சிக்கிரம்நடந்து அந்தகாரக் காட்டைக்கடந்து போவதேநன்மை இங்குதாமதஞ் செய்யாமல் சிக்கிரம்நடந்து வாருமையாவென்றனர்கள் அதற்கந்தப் பிராமணர் அந்தகள்ளர்களை நோக்கி சொல்லுகின்றார்.

ஓசாதுக்களே? இந்தநிர்மானுஷியமானகொடிய காட்டினில் எங்களுக்குத் துணையாகிவந்து சேர்ந்த உத்தமர்களே கூட்டிவைத்தது குருகடாக்ஷமென்பது போல பகவானே உங்களை எங்களுக்குத்துணையாகக் கூட்டிவைத்தா ரென்பதற்கு சந்தேகமில்லை ஆகிலும் என்மனைவி உங்கள்விஷயத்தி லேதோ சந்தேகப்பட்டு மெல்லெனப் போகலாமென்று சொல்லுகின்

றுன் அதைக்கேட்ட எனக்கும் உங்கள்விஷயத்தில் சந்தேகமே உண்டாயிருக்கின்றது அதற்கந்த கள்ளர்களில் முதியோன் ஆஹாஹா இவர்களெப்படியோ நாமின்னவர்களென்று கண்டு கொண்டார்கள் ஆகிலும் இவர்களை தந்திரமாகப்பேசி அழைத்துக்கொண்டே நடந்து தக்கவிடத்தி லிவனைக்கொன்று இவனிடத்திலிருக்கிற பணிமணிகளைப் பறித்துக்கொண்டு போகவேணுமெனக் கருதிஅக்கள்ளர்கள்ஸ்ரீதரபிராமணரைநோக்கி ஓசுவாமி நாங்களித்தனை பேரிருக்கிறபோது உங்களுக்கென்ன பயம் உங்களுக்கு யாதொரு குறைவும் நேரிடாமல் இக்கடுங் காட்டைக் கடத்தி மனிதசஞ்சாரமுள்ள விடத்தில்விட்டுப் போகின்றோம் பயப்படாமல் வாருமையா வென அதற்கந்தபிராமணர் அந்தமுதியோனைநோக்கி ஓசாதுவே நாங்களிருவரும் உங்களைத்துணைபற்றிக்கொண்டு வரலாமென்று கருதினபோதிலும் சந்தேகமானது எங்களை அடியெடுத்து வைக்க வொட்டாமல் தடுக்கின்றது இதற்கு நாங்களென்ன செய்வோம் இதன்னியிலும் என்மனமென்னமோ நடுங்குகின்றது அதோ பார்த்தீரா? ஆகாயத்தில் நின்று கொரக்கொள்ளிகள் விழுகின்றது ஆந்தைப்பறவையானது எட்டுமுறைஉரைத்தது இந்த அவசகுனங்கள் தோன்றுகிற படியால் இந்தக்கடுமையான காட்டினில் மடிந்தாலும் மடிந்து போகிறோம் உங்களுடன்வர எங்களுக்கு மனந்துணியவில்லையென அதற்கந்தமுதியோன் ஓசுவாமி! தாங்கள் மேன்மையான பிராமணகுலத்தினிற் பிறந்தவரென்றும் தனித்துவராமல் மனைவியுடன் வந்திருக்கின்றீரென்றும் கருதி உங்களிருவரையும் இக்கடுமையான காட்டினில்விடுத்துப் போவது நீதியல்லவென்றும் எங்கள்மனமானது தடுக்கின்றதென அதற்கந்த பிராமணர் ஓசாதுவே! நீங்களெந்தவித ஞாயங்களைச் சொல்லி யழைத்தபோதிலும் நாங்களுங்களுடன்வருவதற்குச் சம்மதிக்கமாட்டோம் வீணாகயேன் சிரமமெடுத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள் உங்கள் வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு போங்களையா வென அதற்கந்த முதியோன் பிராமணரைநோக்கி ஓசுவாமி இதென்ன தாங்களிப்படி பிடிவாதம் பேசுகின்றீர் பெண்பிள்ளையுடன் இக்கடுங்காட்டினில் தவிக்கின்றீரே யென்று மனந்தாளாமல் நாங்கள் உங்களுக்குநன்மை செய்யவெண்ணினால் போங்களையா வாங்களையா வென்று மரியாதை யில்லாமற் பேசுகின்றீர் இது ஞாயமல்ல தாங்களென்னசொன்ன போதிலும் உங்களிருவரையும் இக்கடுங்கானகத்தினில் விடுத்து நாங்கள் போகமாட்டோம் என்றிப்படி நெடுநேரமிவர்கள்பிராமணரிடத்தினிற் பேசுவதெப்படி யிருக்கின்ற தென்றால்,

தென்தேசத்திலிருந்து வடதேசத்தைநாடி யொருவனும் வடதேசத்திலிருந்து தென்தேசத்தை நாடியொருவனும் புறப்பட்டுநடந்து ஓர்சத்திரத்தினிலிருவரும்புசித்து பொழுதுபோயினவுடன் திண்ணையின் மீதுபடுத்து நித்திரை செய்துக்கொண் டிருந்து அதிகாலையில் வடதேசத்தான் முன்னதா யெழுந்து தலைமாட்டில் வைத்துக்கொண்டிருந்த இரும்பு வளைதடியையிழுத்தால அத்தடியின் வளைவானது தென்தேசத்தானுடையதொள்ளைக்காதினில்மாட்டிக்கொண்டு சிரமமுண்டாகச் செய்ததினால் தென்தேசத்தான் காதுகாதுவென்றான் அதைக்கேட்டுவடதேசத்தான் ஓரிதுராத்துமா இந்தபகுராஜாதியண்டே காதுகாதனே வாயென்று மென்மேலுமிவன் பிடித்து வலிக்க அவனுக்குக்காது நோயுண்டாயினதால் அத்தடியைவிடாமற் பிடித்துக்கொள்ள இப்படி நெடுநேரம்வரையில் இவர்களிருவரும் போராடிக்கொண் டிருந்ததைப் போலக் கள்ளர்களும் பிராமணரும்(விடாக்கண்டன் கொண்டன் குடாக்கெண்டனைப்போல) கள்ளர்கள் பிராமணரைவிட்டுப்போகவில்லை பிராமணரும் அவர்கள்பின் தொடர்ந்துபோகாமலிருக்கையில் முதியோன் பிராமணரைநோக்கி ஓசுவாமி தாங்களெந்த கபடநாடக சூத்திரதாரியாய்விளங்கும் விஷ்ணு பகவானை பஜிக்கின்றீரோ அந்த விஷ்ணு பரமாத்துமனுடைய உபயதிருவடிகளின்மீது ஆணையாய் உங்களிருவருக்கும் யாதொருவிபத்தும் நேரிடாவண்ணங் காப்பாத்திக்கொண்டுபோய் மனிதசஞ்சாரமுடையப் பிரதேசத்தினில் விடுத்துப் போகின்றோம் இந்தசத்தியவார்த்தையையாகிலும் நம்பி எங்கள்பின்னே வாருமையா வென்று கபடசத்தியம் புகலக்கேட்டு நிஷ்கபடராகிய பிராமணர் உண்மையாகுமென்றுநம்பி மனைவிக்குத் தெரியப்படுத்தக்கேட்டு அம்மாது சிரோமணி ஓசுவாமி அவர்கள்சொல்லிய பிரமாணிக்கத்தை நம்பவேண்டாம் என்னமோநம்மை மோசப்படுத்தவெண்ணங்கொண்டு தப்புசத்தியம் கூறினார் இதை நம்பிப் போகலாகாதென்றுகூற அதற்கு பிராமணர் மனைவியைநோக்கி அடிபெண்ணே இவர்கள் பகவான்மீது ஆணையிட்டபின்னும் சந்தேகிப்பது நீதியல்ல பகவான்மீது பாரத்தைப்போட்டு நாமிவர்கள் பின்சென்றால் உள்ளபடிநடக்கட்டுமென்றார் அதற்குமனைவி ஓசுவாமி இவர்கள்செப்பிய பிரமாணம் பொய்ப்பிரமாணமே இதைநம்பி நாமிவர்கள்பின்செல்லுவது (விளக்கைப்பிடித்துக்கொண்டு கிணற்றில் விழுபவர்களைப் போலாம்) அதெப்படியெனில் இவர்களைக் கள்ளர்களென்றுணர்ந்திருந்தும் இவர்கள்பின் துணைபற்றி நாம்போவது பள்ளமென்று தெரிந்திருந்தும் பக

வான் செயலின்படி நடக்கட்டுமென்று பள்ளத்தில் விழுவானைப்போலாகும் என்னுயிர்க்குயிராகி விளங்கும் பிராணநாதரே கேடுவருமுன்னே மதிகெட்டு வருமென்பதைப்போல பின்னிட்டு யேதோகெடுதி வரப்போகிறதென்று அடியாள் மனதிற் றோன்றிய படியால் முன்னதாகவே தெரியப்படுத்தினேன் இனியுமதித்தும் அடியாள்பாக்கியமென அதற்குப் பிராமணர் இவர்கள்பகவான் திருவடிகளின்மீதாணையாய் உங்களுக்கெந்த ஆபத்தும் நேரிடாமற் காப்பாற்றிக் கொண்டுபோய் பலித சஞ்சாரமுடைய பிரதேசத்தி லிவ்விட்டுப் போகிறோமென்று உறுதிமொழி பகர்ந்தபின் நமக்கெந்த ஆபத்துநேரிட்டபோதிலும் இவர்கள்பின் போவதே சரியென்று சொல்லி மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பின்னடந்தார்

இவ்வண்ணம் அந்தப் பிராமணர் தன்மனைவியுடன் கள்ளர்கள்பின் பகவத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டே வெகுதூரம் நடந்துபோகிறபோது அங்கோரிடத்தில் அடர்ந்த மரங்களிருக்குமிடத்திற்குப் போகையில் கள்ளர்களுக்குத் தலைவன் மற்றவர்களுக்குச் சைகைசெய்தான் அவர்களும் குறிப்பையுணர்ந்து ஓ சுவாமி பிராமணோத்தமரே நாமெல்லோரும் இங்கு சிறிதுநேரமிருந்து இளைப்பாறிப் போகலாமென்று சொல்லி அக்கள்ளர்கள் தங்கடங்கள்மேல் போர்வையை அம்மரத்தடியில்விரித்து அதின்மேற்படுத்து நித்திரை செய்பவர்களைப்போல கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஸ்ரீதரபிராமணர் தன்மனைவியைக் குதிரையை விட்டிறக்கித் தனியே ஓர்மரத்தடியிலிருக்கும்படிச்செய்து தானுமங்கே தானே குதிரைக்கும் மனைவிக்கும் காவலாகவிருக்கையில் காலக்கொடுமையால் அவருக்கும் நித்திரைசோர மதிகரித்தபடியால் அப்படியே படுத்து நித்திரைசெய்து விட்டார். அச்சமயம் பார்த்திருந்து கள்ளர்களிலொருவனெழுந்து மெல்லனநடந்துசென்று பிராமணன்மனைவியின் அருகிற்சென்றான் அவனைக்கண்ட மாத்திரத்தில் அம்மாது ஓசுவாமி பிராணநாதரேயென்று கூக்குரலிட்டாள். அதற்கந்த கள்ளன்கையில் வாளைப் பிடித்துக்கொண்டு கூக்குரல்போடுவையாகில் உன்னை யிந்தவாளால் இரண்டு துண்டாகும்படிச் செய்வேன் வாயைத்திறவாதே சீக்கிரம் நீ அணிந்துக்கொண்டிருக்கும் ஆபரணங்களனைத்தையுங்கொடுக்கிறையா அல்லது நின்மணவாளனுடன் நீயும் மடிந்துபோகும்படி பேரூரில்லாமற் செய்வேன் என்று பயமுறுத்தினான். அதற்கம்மாது மெத்தபயந்து அப்பா புண்ணியவானே என்னையும் என்கணவனையும் ஒன்றுஞ்செய்யவேண்டாம் உன்னிஷ்டப்படி யானணிந்துக்கொண்டிருக்கும்படியான ஆபரணங்கள் யாவத்தையுங் கழைந்து இதோ கொடுக்கின்றேனென்று இனிய வசனங்களைக் கூறி உடனேதானணிந்துகொண்டிருக்கும் ஆபரணங்களனைத்தையுங்கழைந்து அவன்முன்னேவைக்க, அப்பலிகளை கண்டு அந்தகள்ளன் தன்மேல்வேட்டியைவிரித்து அதிலவ்வாபரணங்களனைத்தையும் எடுத்துவைத்து மூட்டைகட்டி தலைமீதுவைத்துகொண்டுபோய் அருகாமையிலோரிடத்திலொருபள்ளம்வெட்டி அப்பள்ளத்தினில் அம்மூட்டையை வைத்துப் புதைத்து அடையாளமொன்று பார்த்துக்கொண்டு யாதொன்று மறியாதவனைப்போலவந்து படுத்துக்கொண்டான். அப்போது ஸ்ரீதரனுடையமனைவி மெல்லெனவெழுந்துத் தன்கணவனருகிற் சென்று தட்டிபெழுப்பி கள்ளன் வந்து ஆபரணங்களனைத்தையும் அபகரித்துக்கொண்டுபோயினசெய்தி யாவற்றையுந் தெரியப்படுத்தினள் அதைக்கேட்டந்த ஸ்ரீதரப்பிராமணர் நமக்குத் துணையாகிவந்த இவர்களிடத்தி லிச்செய்தியைச்சொல்லுவோமெனக் கருதி கள்ளங் கபடறவாகையால் அவர்கள் படுத்திருக்கும் இடத்திற்குச்சென்று முதியோனாகயிருப்பவனை யெழுப்பி ஓ ஐயா எங்களுக்கு யாதொருவிபத்தும் நேரிடாமற்படிக்கு காப்பாத்துகிறோம்மென்று பகவான்மீது ஆணையிட்டீர்கள் அதைநம்பி நாங்கள்உங்கள்பின்வந்து இவடத்தில்யாவருந் தங்கியிருக்கிறபோது எனக்கென்னமோ நித்திரைவந்து வழிநடந்த சிரமத்தினால் மார்க்காயாசந் திரும்படி படுத்து நித்திரை செய்துவிட்டேன் அந்த சமயம்பார்த்திருந்து யாரோ ஒருதிருடன்வந்து என் மனைவியை பயமுறுத்தி ஆபரணங்களனைத்தையுங் கொள்ளைகொண்டு போயினனும இதசெய்தி இத்தனைபேர்களுக்குந் தெரியாமலாபோயிற்று யானெப்போதும் பிரயாணம் நடந்ததுமில்லை யாதலால் நடந்துவந்த சிரமத்தினால் நித்திரைபோய்விட்டேன் நீங்களித்தனைபேர்களிருந்தும் ஒருவராகிலும் அந்தக்கள்ளனைப் பிடிக்காமலிருந்துவிட்டீர்களே என்றார் அதற்கந்த பெரியகள்ளன் ஓ சுவாமி இதுவென்ன விந்தையாகவிருக்கின்றது கள்ளன்வந்து பயமுறுத்துகிறபோது உம்முடையமனைவி அருகினிலிருந்த தங்களையழைக்கலாகாதா அப்படி யழைப்பதற்கும் அசந்தர்ப்பமாகயிருந்தபக்ஷத்தில் அந்தம்மாள் யாரோ திருடன் வந்தானென்று கூவினால் அந்த ஓசையைக் கேட்டாலும் இத்தனைபேர்களும ஓடிவந்து அவனுயிரை வாங்கிவிடுவோமல்லவா இதையோசிக்கிறபோது கள்ளன்வந்து ஆபரணங்களை கொள்ளைகொண்டு போனனென்று தங்கள்மனைவி சொல்லுவது சுத்தப் பொய்யாயிருக்கிறது ஒருக்கால் அந்தம்மாளே தங்களை மோசஞ்செய்யவேணுமெனக்கருதி ஆபரணங்க

ளனத்தையுங்களைந்து ஒளித்து வைத்துக் கொண்டு கள்ளன் அபகரித்துக்கொண்டு போனானென்றுசொல்லுவதாகத் தோன்றுகிறதென அதற்குஸ்ரீதரப்பிராமணர் கள்ளனைநோக்கி சொல்லுகின்றார்.

சேளுமப்பா முதியோனே இவளையான் மணஞ்செய்துக்கொண்டு பனிரெண்டுவருட காலமாயிற்று இதுவரையிலும் என்னிடம் இம்மாது ஒருபொய்யேனுஞ் சொன்னவளல்ல இன்று இப்பணிகளைத் தான் அபபரிக்கும் நிமித்தியம் பொய்வசனிக்கின்றாளென்றால் நம்பத்தக்கதல்ல நீர் சொல்லுவதும் நீதியல்ல எனனுடைய மனைவியின்குணம் எனக்குத் தெரியமாட்டாதா அப்படிக்கிவள் பொய்வார்த்தையைக் கனவிலுஞ் சொல்லப்பட்டவள்ல்லவே என்றாகிலு மிவள் பொய்வார்த்தை சொல்லியிருப்பளேயாகில் இன்று வார்த்தையை நம்புவேனோ நம்பி யுங்களிடம் வந்து சொல்லுவேனோ வென்றனர் அதற்கந்த முதியோன் (சேலைகட்டியமாதரை நம்பினால் தெருவில்நின்றுதியங்கித்திகைப்பரே) என்ற பெரியோர்கள் வாக்கியத்தின்படி வஞ்சக நெஞ்சினையுடைய மாதர்களின் சொல்லை நம்பும்புருடர்கள் பெருத்த ஆபத்துக்குள்ளாகி பெருங்கீர்த்தியுங் கெட்டுத் தெருத்தெருவாய் தியங்கித் திகைக்கும்படி நேரிடும் ஆகையால் பெண்பிள்ளைகளுடைய வார்த்தையை புத்திமானாயிருக்குமவன் செவிகொடுத்துக் கேளான் கேட்டு அவமானத்திற்குட்பட மாட்டானென அதற்கு ஸ்ரீதரபிராமணர் ஓ முதியோனே தாங்கள் சொல்லியது கணிகைமாதர்க்கு நிகரான கொடிய மூதேவிகளின் சொல்லை நம்புமவன் எவனோ அவனல்லவோ அப்படிப்பட்ட அவமானத்திற்குள்ளாகி தியங்குவான் உத்தமியாகியும் பதிவிரதத்தைகனவிலுமரவாதவளாகியும் பதியையே தெய்வமென்றுத் துதிசெய்துக் கொண்டிருக்கும்படியான இவள் ஒருக்காலும் பொய்சொல்லமாட்டாளெனக்கேட்டு முதியோன் அடங்காச்சினங்கொண்டு அடாபிராமணா உன்காலில் நீயேவிழுந்து கும்பிட்டுக் கொள்ளுகிறாய் உன்னுடைய மனைவியைப் போன்ற பதிவிரதைகளெங்குங் கண்டதில்லையென்று விள்ளுகிறாய் பிக்ஷையெடுத்துண்ணு முனக்கித்தனை கெர்வமா என்றுதூஷணவார்த்தைகள்விண்டு இதுவே நல்லசமயம்இவளைகொன்று இம்மாதைநாம் கைப்பற்றுவதற்கென்றுதனக்குதானேயோசித்துக் கொண்டோடோடியும்வந்து அப்பாதகன் முன்பின் யோசிக்காமல்வாளையோங்கிப் பிராமணன் சிரசைவெட்டி தள்ளினான் இதைகண்டமத்தகள்ளர்கள்நமது காரியானுகூலமாய் விட்டதென்று பின்வரும் கெடுதியை யறியாதவர்களாகையால் புதைத்துவைத்த ஆபரண மூட்டையை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து முதியோனைநோக்கிஐயா இம்மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு முன்னதாய் நடந்து நாங்கள் ஊரைச் சேருகிறேம் தாங்களிந்த வனிதையைக் குதிரையின் மீதேற்றிக்கொண்டு மெல்லவாருமென்று சொல்லிக்கொண் டிருக்கிறபோது ஸ்ரீதரர்மனைவி நமது பிராணநாதருக்கும் கள்ளருக்கும் யேதோ சண்டைசச்சரவா யிருக்குதே அசச்சுறவு நின்றும் பிராணநாதர் இன்னும்வரவில்லையேயென்னமோசமோ தெரியவில்லையே என்று அங்கிருந்தபடியே எட்டிஎட்டிப் பார்த்துக்கொண் டிருந்தனள் அதைக் கள்ளர்களிலொருவன்கண்டு ஓ அம்மணிஉன் பிராணநாயகர் மடிந்துபோயினர் அந்த விந்தையை நீநேரில்வந்து பாராமல் அங்கிருந்தபடியே எட்டி எட்டி பார்க்கிறது ஞாயமோ இனியென்னயோசனை எமன்கையிலகப்பட்ட உயிர் தப்பித்துக் கொண்டு போகாததுபோல எங்களிடத்தினி லகப்பட்டுக் கொண்ட நீஎப்படி தப்பித்துக்கொண்டு போகவுமார்க்கமில்லை ஆகையால் நீயொன்றுக்கும் பயப்படாமல் சீக்கிரம் எங்களெஜமான் முன்வந்து அவற்சொற்படி நடந்துக்கொள்வையாகில் உனக்கிஷ்டமான ஆடையாபரணங்களை தரித்துக்கொண்டு யாதொரு குறையுமின்றி சுகித்திருக்கலாமெனக்கேட்டு அந்த உத்தமி இடியோசையைக் கேட்ட நாகத்தைப்போலவும் கெருடனுடைய தொனியைக்கேட்ட சர்ப்பத்தைப்போலவும் நடுநடுங்கிப் பூமியின்மீது விழுந்து ஓபிராணநாயகரே அடியாளை இந்தக்கள்ளர்கள் வசப்படுத்தி மாண்டீரே இவர்களுடன் சென்றால் நமக்கேதோ விபத்து நேரிடுமென்று முன்னமே தங்களுக்கு விண்ணப்பம் பண்ணினேனே என்சொல்லைக் கேளாமல் வந்து இவர்களால் மடிந்தீரே இக்கொடிய காட்டினிலென்னை யாதரிப்பவர்களொருவருமில்லை எனக்கு வந்துநேர்ந்தது மெத்ததொல்லையே யென்று புரண்டு புரண்டழுது கண்ணீராறாய்ப் பெருகவிட்டுக் கொண்டே ஓபிராணநாயகரே தேவரீர் திருவடித் தாமரைகளின் மீதாணையாய்த் தங்களைவிட வேறுதெய்வமில்லையென்றுப் பூசித்துத் தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருந்தது உண்மையாகில்லோகமாதாவாகியசீதாபிராட்டிசமேதராக ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி இங்கெழுந்தருளி அடியாளைக் காப்பாத்தவேண்டும் அப்படிக் கில்லாமல் பொய்யாகில் இக்கள்ளர்கள் பங்காகி யான்கொடியநரகினில் விழக்கடவேன் என்றுசொல்லிவாய்மூடி முன்னமே கள்ளர்கள் யாவருக்கும் கண்கள்கெட்டுக் குருடர்களாகி ஓடிப்போவதற்குக் கூடாமல் வெகு வாய்பிரலாபித்துக்கொண்டு அங்ஙனேயிருந்தனர்கள்

Koviloor Digital Library

அப்போது சிதாசமேதராகி ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தி அக்கானகத்திற் கெழுந்தருளி ஸ்ரீதாருக்குயிர் தந்தெழுப்ப அவரும் நித்திரையில் நினைறெழுமவரைப் போலெழுந்து சிதாசமேதராகச் சேவைதந்த ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியை சேவித்து பற்பலவாறு தோத்திரஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கும் தன்பிராண நாயகரை கண்டு பலித்து எழுந்து ஸ்ரீராமரையுஞ் சீதையையுங்கண்டு தெரிசித்துப் பரமானந்தக்கடலில் மூழ்கினவர்களாகி தம்பதிகளிருவரும் கைகளைக்கூப்பி சிரத்தின்மீதுவைத்துக்கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் சோரநிற்கையில்ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி சுள்ளர்க ளனைவரையும் மடித்து அவர்க ளபகரித்துக்கொண்ட ஆபரணங்களை யெடுத்துவந்து ஸ்ரீதரன்மனைவியின் முன்னம்வைத்து ஓ அம்மணி கற்பினிற்சிறந்த உத்தமியே நீ இந்தவாபரணங்களை யெடுத்து அணிந்துக்கொண்டு உன்பதியுடன் யாதொரு குறையுமின்றி யாத்திரை செய்து மீண்டு உங்கள் நாட்டையடைந்து சிலகாலம் சுகித்திருந்து முடிவினில் நம்முடையபதவியை அடையக்கடவீரென்று வாழ்த்தி மறைந்துபோயினர்.

இவ்வாறுஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி வரந்தந்துபோயினபின்பு தம்பதிகளிருவரும் யாத்திரைசெய்து சிலநாளில் தங்களூரையடைந்து சிலகாலம் சுகமாக பகவந்நாம பாராயணஞ் செய்துக்கொண்டிருந்து முடிவில் வைகுந்தபதவியை யடைந்தனர்கள்.

வாழிவிருத்தம்.

பூதலத்தில்மேன்மைபெற்றப் புண்ணியர்கள்வாழியே
மாதவத்தில்மதிசிறந்த மாமுனிவர்வாழியே
ஓதுவதற்கரிதாகுமா யோகிகளும்வாழியே
ஸ்ரீதரர்செந்தாமரைத்தாள் செழித்தென்றும்வாழிவாழியே

ஸ்ரீதரன் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மாலோபந்துசரித்திரம்.

துதிவிருத்தம்.

அகமகனுமரிராம நாமசாரச்
சுகமதனில்செழிக்க வென்றுஞ்செய்யுமெத்த
இகமதனில்கீர்த்தியும் பேரின்பமுண்டாம்
மகிமையுளமாலோபந்து மாசரிதைபகருவர்க்கே,

ஸ்ரீமகாலட்சுமி கடாக்ஷம் பொருந்திய பரவடாதேசத்தினில் பிரமகுலத்தி லுதித்தவர் பாண்டுரங்கநாதர் திருவடிகளை மனதிற்பதித்தவர் சகலசாஸ்திர சம்பன்னர் கர்மயோகத்தினில் விற்பன்னர் பக்திக்ஞானத்தினில் பிரபன்னர் ஏழைபரதேசிகளிடம்பூததயை பச்சாத்தாபமுடையவர் அன்னதானம் யாவருக்குஞ் செய்விக்குந் திறமுடையவர் மாலோபந்து வென்ற பெயருடைய பிராமணரொருவ ரிருந்தார் அவருக்கு மகாபதிவிரதையாகும் மனைவியொருவளுண்டு அம்மனைவியுடன் இல்லறமே நல்லறமெனகருதி இகபோகத்தி லீடுபட்டுக்கொண்டும்பகவந்நாமசங்கீர்த்தனங்களை பாடிக்கொண்டும் ஏழை யெளியோர்களுக்கு அன்னமளித்துக் கொண்டும் சாதுக்களுக்குத் தொண்டுபுரிந்துக் கொண்டும் சத்தியவாக் குடையவ

Koviloor Digital Library

ராகி சிலவருடகாலங் கழித்துக்கொண் டிருக்கையில் மனைவியானவள் வியாதியினால் பிடிக்கப்பட்டும் பரலோகத்தை யடைந்தனள் அதைக்கண்டு அந்தமாலோபந்து மெத்த துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்து ஒரு வாராய்த்தேறி இன்றுடன் நமது பந்தம் நீங்கியது. பகவானை பஜிப்பதற்கு அநுகூலமுண்டாயிற்றென்று அதிகமகிழ்வடைந்தாகில் பிரேத சம்ஸ்காரஞ் செய்துமுடித்து கருமமுதலானதுகளை நடத்தி சாதுக்களுடன்கூடி நிர்மலமாக பகவானை பஜித்துக்கொண்டு மெத்தசந்தோஷசித்தராகியிருந்தனர்.

இவ்வண்ணம் அந்தமாலோபந்து யாவதாருகவலையுமின்றி நிர்மலமனத்துடன் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டு வைராக்கிய சீலராயுமிருக்கையில் நேசர்கள் சிலபேர்சேர்ந்து ஒரு கன்னிகையைக் கொண்டுவந்து வைராக்கியசீலராகிய மாலோபந்துக்குக்காட்டி ஓப்பிரியரே இக்கன்னிகையை நீ விவாகஞ்செய்துக் கொள்ளுகிற விஷயத்தில் உனக்கு மெத்த அநுகூலமாய் நடந்துக்கொள்ளுவான் உமது முதல்பத்தினிக்காகிலும் இப்பெண்மெத்தபுத்திசாலியாகும் இவளாலேமெத்த சுகத்தையடைவாய் அதெப்படியென்பீரோ நீர் பகவந்நாம பாராயணஞ்செய்து முடித்துவந்த பிரகல்லவோ தளிகைசெய்து புசித்துவந்தீர் அப்படிக்கிச் செய்வதால் உமக்கு மெத்த சிரமமாயிருக்கும் அந்தசிரமமில்லாமல் உம்முடைய காரியங்கள் முடித்துக்கொண்டு தாங்கள் வருவதற்குள் இக்கன்னிகைத் தளிகைசெய்து முடித்து உம்மை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்து நீர்வந்தவுடனே தளிகைபரிமாரி ஆலவட்ட கைங்கரியஞ்செய்வதுமல்லாமல் தக்கபடி உமக்குபசாரஞ் செய்வள். ஆகையால் ஒருமனிதனுக்கு அதிகசிரமமுண்டாகு மாகில் பகவத் பக்திசெய்வதற்குத் தடையுண்டாகும் ஆதலால் தடையொன்றுஞ் சொல்லாமல் எங்கள் வார்த்தையைத் தள்ளாமல் இக்கன்னிகையை விவாகஞ்செய்துக்கொள்ளுமையா வென்று நிர்ப்பந்திக்க அதற்கு மாலோபந்து ஓநேசர்களே விசுவாசர்களே முன்பத்தினி இறந்துபோனவுடனே என்னை நிர்ப்பந்தித்துக் கொண்டிருந்த பந்தம் ஒழிந்ததென்றுசொல்லி வெகு நிம்மதியாய் பகவத்தியானஞ் செய்து வைராக்கிய மேற்கொண்டு பரமானந்த மடைந் திருக்கின்றேன் இப்படிக்கிருக்குமென்னை பந்தத்திற்குள் பட்டால் சுகமடைவாயென்கின்றீரே இப்பந்தமானது துக்கத்திற்குக் காரணமாயிற்றே இதையறியாமல் வேண்டாமென்கிறவன் கழுத்தில் சிக்கத்தைக் கட்டுமவர்களைப்போல வேண்டாமென்றாலும் எனக்கு விவாகஞ் செய்து வைக்கவந்தீர்கள் விவாகஞ்செய்துகொள்ளவேணுமென்ற அபிப்பிராயமெனக்கிருந்ததுமேயாகில் மனைவி மரணமாயினவுடனே விவாகஞ்செய்துக்கொண்டிருப்பே னல்லவா எனக்கிஷ்டமில்லாத காரணத்தால் சிலவருடங்கள் கடத்திவிட்டேன் இனியொரு மனைவியும் எனக்குவேண்டுமோ வேண்டியதில்லை கன்னிகையை அழைத்துக்கொண்டு போங்க ளையாவென்றுக் கடுமையாகக்கூறுனர் அதற்கந்தநேசர்கள் எமதுபிரியமுள்ள நேசரே ஒருவர் பெண் கொடுத்து விவாகஞ் செய்விக்கின்றோ மென்றால் குலமென்ன கோத்திரமென்னவென்று கேற்பவர்களைப் போல நீயும் பிரிவுபேசுகின்றாய் அன்றியும் உமக்கும் உம்மைத் தேடிவரும் பாகவதர்களுக்கும் தொண்டுசெய்து உபசரிக்க ஒருகன்னிகை வீட்டிலிருக்க வேறுமல்லவா அக்கைங்கரியத்தின் பொருட்டு இக்கன்னிகையை மணம்புரிந்துக்கொண்டு பகவந்நாமசிந்தனையிலிருமையா வென்று நிர்ப்பந்தித்து அக்கன்னிகையை மாலோபந்துக்கு மணஞ் செய்வித்துப் போயினர் பின்பு மாலோபந்து அக்கன்னிகையினால் உபசரிக்கப்பெற்றுச் சிலமாதங்கள்காலங்கழித்துக் கொண்டுவருகையில் ஒருநாள் மாலோபந்து கிரகத்திற்குச் சில பாகவதர்கள் வந்தார்கள் அவர்களைத் தொடர்ந்துக்கொண்டு அவ்வூரினில்வசிக்கும் பிராமணர்களிற் சிலரும்வந்து பாகவதர்கள்பாடும் ஹரிநாம சங்கீர்த்தனங்களைக் கேட்டு ஆனந்தித்து கொண்டிருக்கிறபோது மாலோபந்துக் கிரண்டாவதுமனைவியின் தந்தையானவன்வந்துப் புதல்வியைக்கண்டு அடியம்மா குழந்தாய் நமதுகுலம் பஞ்சமகுலமாயிருக்கப் பிராமணகுலத்தோனாகியமாலோபந்தை யெப்படிமணஞ்செய்துக்கொண்டாய் முதன்மையாயிருந்து உனக்குவிவாகஞ் செய்துவைத்தவர்கள் யாவரென்றுவினவ அதற்கம்மாது ஓஅண்ணா நம்முடையசேரியில் அர்த்தராத்திரிவேளையில் திருடர்கள் புகுந்து அடிக்கிறபோது பயந்து அம்மாளென்னை யழைத்துவந்து ஊருக்குள்ளிருக்கும் ஓர்பிராமணருடைய பிழக்கடையில் ஒளித்துவைத்துக் கொண்டிருக்கிறபோது அவ்வீட்டிலுந் திருடர்கள்புகுந்து பிராமணர்களை மடலொடியக்கட்டியடிக்கிற அரவங்கண்டு அம்மாள் மெத்தப் பயந்து வேறொருவீட்டுப் பிழக்கடையி லென்னை யொளித்து வைத்துக்கொண் டிருக்கிறபோது அவ்வீட்டினிலிருக்கும் பிராமணர்களும் விழித்துக்கொண்டு திருடர்கள்செய்யுங்கோராமையினால பிராமணர்கள்குய்யோமுறையோவென்று கூக்குரலிடும் ஓசையினால் மெத்த பயந்து பிழக்கடைக்குவந்து நானிருக்கு மிடத்திற்கு வந்து அவர்களும் ஒளித்திருக்கையில் யென்மேலுங்

Koviloor Digital Library

திருடர்கள்செய்யுங் கோஷ்டத்தைக் கேட்டு அவர்களுக்கு அங்கிருக்க மனமில்லாமல் என்னையழைத்துக் கொண்டு அந்தராத்திரி யெல்லாம் நடந்து இந்த தேசத்தை சேர்ந்து என்னை இப்பிராமணருக்குவிவாகஞ் செய்துவைத்துப் போயினர்கள் என்று நடந்த செய்தி ஒன்றையும்விடாமல் மொழிந்தனள்.

இவ்வாறு கன்மகள்சொல்லிய விர்த்தாந்தத்தை கேட்டு அந்தபஞ்சமன் வெகுவாகச் சிந்தித்து அடியம்மா இன்றோடு உனக்குமெனக்குஞ் சம்பந்தம்விட்டுப்போயிற்று ஏனென்றால் நம்முடைய குலத்திற்கலக்கவில்லை நீமணம்புரிந்துகொண்டிருப்பாயாகில் உன்னைப்பெற்றதாயும் அண்ணன் தம்பிகளும் நானும் அடிக்கடிவந்து பார்த்துக்கொண்டு போவோம் அன்னியகுலத்தோனாகிய பிராமணனை நீ விவாகஞ் செய்துக்கொண்டபடியால் நாங்கள் வரப்போகத் தகாது ஆகையால் மறுபடி யானெப்போ உன்னைப் பார்க்கப்போகிறேன் என்றுசொல்லிக் கண்ணீர்விட்டுக் கவலையடைந்து தனக்குந்தானே தேறினவனாகிமாலோபந்தைநோக்கி ஓஹோ பிராமணனே யான் பஞ்சமகுலத்தோன் இப்பெண் என்மகள் திருடர்கள்தொந்திரவினாலே இப்பெண்ணை பிராமணஸ்திரீயைப்போல சிங்காரித்து எங்கள் சேரிக்கருகிலிருக்குமோர் பிராமணர்விட்டுப்பிழக்கடையில் ஒளித்துவைத்திருந்தோம் அவ்விட்டு பிராமணர்கள் பிழக்கடைக்குவந்து இக்கன்னிகையைக்கண்டு பரிதாபப்பட்டு அழைத்துவந்து பிராமணத்திபெண்றே பாவித்து உனக்கு விவாகஞ் செய்து வைத்துப்போயினர்கள் இச்செய்தியையானுமக்குச் சொல்லாமற் போவேனேயாகில் எனக்குமெத்தப் பாபமுண்டாகுமென்றுகருதி உண்மையையுமக்குத் தெரியப்படுத்தினேனெனக்கேட்டுமாலோபந்து எரியில்வீழ்ந்தப் புலியைப்போல தேகம் புழுங்கிப் பதரிக்கதரி ஆஹாஹா நமக்கு நேசராகி யிருந்தப் பிராமணர்களே நம்மை ஜாதிபிரஷ்டனாகும்படிபஞ்சமஸ்திரியை யழைத்துவந்து வேண்டாமென்று நாம் பலதரந்தடுத்தும் அதைக்கேளாமல் இம்மங்கையை நமக்கு விவாகஞ்செய்வித்து நம்மையும்பஞ்சமனாகும்படிச் செய்தார்களே என்று வெகுவாகப் பிரலாபித்துக் கொண்டிருந்து ஒகோ நாமென்ன மதியீனத்தினாலே பிராமணர்கள்மீது கோபித்துதோஷம்சம்பாதித்துக் கொண்டோமே அவர்கள் இவளைப் பஞ்சமஸ்திரீ என்று தெரிந்திருந்தால் இக்காரியத்திற்குடன்படுவார்களோ அவர்களும் பிராமணஸ்திரியாகு மிவளென்றே நம்பி மோசம்போயினர்கள் நாமும் அவர்கள்சொல்லை நம்பி ஜாதிப்பிரஷ்டனாயினோம் இப்படி நமக்குநேர்ந்த சம்பவிப்பதற்குக் காரணம் ஜென்மாந்திரங்களிற் செய்த பாபமேயாம் வினையானதுமகான்களைக்கூடவிடமாட்டாது நாம்செய்தவினையானதாமே யனுபவித்துத் தீர்க்கவேணும் அன்றியும் உலகத்தினில் சுகமென்றுந் துக்கமென்றும் இரண்டுண்டு இவ்விரண்டினில் சுகம் வந்தபோது சந்தோஷிப்பதும் துக்கம்வந்தபோது விசனப்படவுங் கூடாது சுகம் வந்தபோது சந்தோஷமடைவதைப் போல துக்கம் வந்தபோதும் சந்தோஷத்தை யடைந் திருப்பதே பெரியோர்களின் இயற்கை யாகையால் இதைபற்றி நாம் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது தகாதென்று மதித்து திடச்சித்தங்கொண்டு பத்னியை யழைத்து அடிபெண்ணே உண்மையாக இவனுன்தந்தையா அல்லவா சத்தியமாகச் சொல்லுமென அம்மங்கை பதிலொன்றுஞ் சொல்லாமல் பயந்து நின்றுக் கொண்டிருக்கையில் அக்குறிப்பையறிந்து மாலோபந்துபஞ்சமனை நோக்கி நீ இந்த மங்கையை யழைத்துக்கொண்டு போவாயாவென அதற்கந்த பஞ்சமன் சிரித்து ஓ சுவாமி பிராமணோத்தமரே இம்மங்கையைத்தாங்கள் மணம்புரிந்துக் கொண்டு ஆறுமாதகால மாயிற்றே இதுபரியந்தம் இவளுடன் நீர் சேராமலா யிருப்பீர் பிரம்மா விஷ்ணு சிவன் இம்மூவரும் காமத்தை யடக்கி இந்திரிய வியாபாரமில்லாமல் நிக்கிரகிக்கவேணுமெனக் கருதி திடங்கொண்டு மகாவிஷ்ணு வானவர் பாற்கடலிற் சயனித்தால் காமாக்கினியானதுநம்மை பாதிக்காமல் தணிந்துபோமென்றெண்ணங்கொண்டு திருப்பாற்கடலில் சயனித்தார் (பாற்கடலிற்றுயின்றானொருவன் அவன்மார்பேறினளொருவள்) என்றபழமொழிக்கிணங்க லக்ஷ்மியானவள் மகாவிஷ்ணுவின் மார்பின்மீது ஏறினள் (பங்கயமலர்ப் புகுந்தானொருவன் அவன் நாவேறினளொருவள்) என்றபடி காமத்தை யடக்கமுடியாமல் பிரம்மதேவன் குளிர்ச்சியைத் தரும்படியான தாமரைமலருக்குள் புகுந்திருக்க அவருடைய நாவினிலேறிக் கொண்டனள்சரஸ்வதி (வெள்ளியங்கிரி ஏறினானொருவன் அவன்சிரமேறினளொருவள்) என்றபடி காமத்தை யடக்கமுடியாமல் சிவன் குளிர்ச்சியைத் தரும்படியான வெள்ளியங்கிரியின் மீதேறினான் அப்போது கெங்கையானவள் சிவபெருமானுடைய சிரதின்மீதேறிக்கொண்டனள் என்று பெரியோர்களால் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன். அப்படிப்பட்டதிரிமூர்த்திகளையே காமமானதுவிடாதிருக்க உன்னைவிடுமோ என்மகளுடன் நீர்கூடி சம்போகஞ்செய்து சுகத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தும் இப்போதென்னைப் பார்த்தும் யான் சொல்லிய வசனங்களைக் கேட்டும் மனஞ்சலியாமல் பெண்ணை

Koviloor Digital Library

யழைத்துக்கொண்டு போகச் சொல்லுவது உன்னை யொற்றவர்களுக்கு இது நீதியாகுமோ மேலும் எங்கள்சாதியில் யாரேனும் பெண்டுகள் அன்னியர்கள் வீட்டிற்குப்போய் ஓரிரவுதங்கியிருந்துவந்தால் அப்பெண்பிள்ளையை வீட்டிற் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டோம் அன்றியும் இப்பெண் வந்து பட்டுவிட்டாள் இப்படிப்பட்டவளை நானழைத்துக்கொண்டு போவனேயாகிலென்னை சாதியினின்றும் விலக்கிவைப்பார்கள் எப்போதிவளைத் தொட்டுத் தாலிகட்டினீரோ அப்போதே உம்முடைய சொத்தாகும் உம்முடைய சொத்தை நானழைத்துப்போக சம்மதியேன் என்று சொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றனன்.

இவ்வண்ணம் அந்தப்பஞ்சமன் சொல்லியதை ஆதியோடந்தமாகக் கேட்டிருந்த பிராமணர்களும் பாகவதர்களும் மாலோபந்து வீட்டிற்குள்ளிருக்க அசுசிதோன்றி மாலோபந்தைநோக்கி ஓய் பிராமணரே இன்றுமுதல் எங்கள்வீட்டிற்கு எந்தப்பிரயோஜனத்திற்கும் நீர்வரக்கூடாது. உம்மை ஜாதிக்கட்டின்படி தள்ளிவைத்திருக்குறோமென்று சொல்லிவிட்டுத் தடாலென்று யாவருமெழுந்திருந்து வெளியில் வரக்கண்ட மாலோபந்து ஒருவரையும் போகவிடாமல்தடுத்து யாவரையும்நோக்கி இந்தகிரகத்திற்குள்ளிருக்கும் சகல சொத்துகளுங் கொள்ளையென்றார் இம்மொழியைக்கேட்டமாத்திரத்தில் பிராமணர்களும்பாகவதர்களும் அவ்வீட்டிற்குள் புகுந்து அவரவர்களுக்கு அகப்பட்ட சொத்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டு வீட்டைக் காலிசெய்து விட்டார்கள் அப்போது மாலோபந்து பிராமணர்களுக்கும் பாகவதர்களுக்கும் வந்தனந்தந்து ஓ சுவாமிகளே அடியேன் மீது கிருபைசெய்து யாவரும் வீற்றிருப்பீர்களேயாகில் அடியேன் ஒருவசனங் கூறுகின்றேன் அவ்வசனத்தைக்கேட்டு அதற்குத்தக்கபடி வேதசம்மதமான மறுமொழிகூறி என்பனதைக் களிப்படையச்செய்து உங்களிஷ்டப்படிக்குப் போகலாமெனக்கேட்டு பிராமணர்களும் பாகவதர்களுங் கூட்டமாய்ப் பின்னுமனேகப் பிராமணர்களை வரவழைத்து கோஷ்டிகூடிய பின் மாலோபந்துயாவருக்கும் நிர்க்கதெண்டனிட்டு எழுந்துநின்று கைகுவித்துக்கொண்டு ஓசுவாமிகளே பரமபாகவதர்களே இவ்வேழையின் சொல்லைக் கவனித்துக்கேட்டு அடியேனைப் புனிதனாகச் செய்யவேணும் அதென்னவெனில் யானிம்மங்கையை மனமாரப் பஞ்சமசாதிப் பெண்ணென்று தெரிந்து மணஞ்செய்துகொண்டவனல்ல பிராமணர்களும் தெரிந்துச்செய்தவர்களல்ல பிராமணப் பெண்ணைப்போல சிங்காரித்துக் கொண்டிருந்தபடியால் இவளைப் பஞ்சமஸ்திரீயென்றறியாமல் பிராமணஸ்திரீயென்றே பாவித்து எனக்குமணஞ்செய்வித்தார்கள். இதுவினைப்பயனோ இப்படி வந்துமுடிந்தது ஆகையால் இதற்குப்பிராயச்சித்தமேதாகிலும் இருந்தால் சாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து விதிப்பீர்களேயாகில் அந்தப்படிக்கே யான் நடந்துக்கொள்ளுகிறேன் தயவுசெய்து இப்பதிதனைப் பாவனஞ்செய்யும்படியான பாரமுங்களுடையதாகும் மென்று இணங்கிவணங்கி நின்றார் இப்படி யாவரையும் வணங்கியிருக்கும் மாலோபந்துவின் மொழிகளையும் வணக்கத்தையுங்கேட்டும் கண்டும் பச்சாதாபமுடையவர்களாகி அக்கோஷ்டியிலிருந்தவர்களியாவரும் கிருபையுடையவர்களாகிவேதசாஸ்திரங்களையும் மநுதர்மசாஸ்திரத்தையுங் கருவித்து பஞ்சமஸ்திரீயை மணந்து அவன்செய்தபசரித்த பிரசாதத்தைப் புசித்த பிராமணனுக்குப் பிராயச்சித்தமென்ன விதித்திருக்கிறதோவென்று ஆராய்ந்துபார்க்கிறபோது தருமசாஸ்திர விதியின்படி பிராமணனுக்குப் பிராயச்சித்தமென்னவெனில் சேளுமையா மாலோபந்து பெருத்ததாகும் புளியமரத்தின் போரையிலப் பிராமணனிருந்துக்கொண்டு அம்மரத்தின் உபரத்திற்கு வெரட்டிகளை அடிக்கி அக்கினியையிட்டு தகிக்கச் செய்துக்கொண்டால் இப்பாபந்தொலைவது மல்லாமல் புனிதமடையலாமென அந்தப்படியே யான் செய்துக்கொண்டு உங்களுடைய கிருபையினால் புனிதனாகின்றேனென்றுசொல்லி அந்த மாலோபந்து யாவருக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பி அதற்குவேண்டியகட்டைமுட்டைகளும் இலுப்பெண்ணைக்குடங்களுந்தயார்செய்து அத்தேசத்திற்கிடையிலிருக்கும் புளியந்தோப்பினிற் சேர்ந்து அப்புளியமரங்களில் பெரியமரத்தின் போரையினிற் புகுந்துக்கொண்டு தன் புதல்வனாகிய ஸ்ரீதரனையழைத்து அந்தமாலோபந்துசொல்லுகின்றார்.

அடாபுதல்வனே நீ சீக்கிரம்நமதூருக்குச் சென்று பிராமணர்கள் யாவரையும் நானழைத்துவரச்சொன்னேனென்று சொல்லி அழைத்துக்கொண்டு வாருமப்பா வெனக்கேட்டு அப்புதல்வன் தந்தையின்சொற்படி விரைவாகச்சென்று ஊரைச் சேர்ந்து பிராமணர்களையெல்லாம் அழைத்துத் தந்தை சொல்லியதைப் பகர்ந்து யாவரையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து தந்தையிருக்கும் புளியமரத்தடியில் நின்று ஓ தந்தையே தங்கள்சொற்படி பிராமணர்கள் யாவரையும் அழைத்துவந்தேன் எனக்கேட்டு மாலோபந்து ஓ பிராமணர்களே உங்கள்சொற்படி யானிந்த புளியமரத்தின் போரையிலிருக்கின்றேன் நீங்கள் யாவருங்

Koviloor Digital Library

தயவுசெய்து எனதுபுதல்வனுடன் சேர்ந்துகொண்டு விட்டிகளை அடுக்கி நெருப்பிட்டுப் பற்றியெரிகிறபோது குடங்களிலிருக்கும் இதுப்பெண்ணையையுமூற்றிவிட்டு உங்களுங்கள் வீட்டை யடைந்து நாளையதினங் காலையிலவந்து என்னுடன்பேசிப் போகவேணுமென்று உங்களை மெத்தவும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேனென அதற்கந்தபிராமணர்கள் உன்னிஷ்டபடியே நாளையதினங் காலையில் வருகின்றோமென்று சொல்லி மாலோபந்து புதல்வனுடன் அங்கிருக்குங் கட்டைமுட்டைகளை யடுக்கி நெருப்புவைத்து சற்றுநேரமிருந்துங் கலந்துப்பற்றியெரிகிறபோது இதுப்பை எண்ணெயை குடங்குடமாவூத்திச்சென்று அப்பிராமணர்கள் தங்கடங்களகம் புக்கிருந்து மறுநாள் காலையிலெழுந்து அவ்விடத்திற்கு வந்து பார்க்கிறபோது அண்டக்கூடாத அக்கினிஜ்வாலை வீசுகிறதினுல் தூரத்திலேயேயிருந்துக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள் அதென்னவெனில் ஒ கிருஷ்ணபந்து இப்படிப்பட்ட அக்கினிஜ்வாலை வீசுகின்றபடியால் இந்தபுளியமரம் சற்றேனும் வாடாமலும் வதங்காமலும் புளியயிலைகள் கரிந்து பொரிந்துபோகாமல் நேத்தியதினம் நாம் பார்த்தவண்ணமேயிருக்கிறது இதை யோசிக்காமல் மெத்தவியப்பையடையத்தக்கதாக விருக்கின்றது அன்றியும் இப்புளியமரத்திற் கருகிலிருக்கிற மரங்களெல்லாம் வாடிவதங்கி இலைகள் கரிந்துபொரிந்து போயிற்றே இம்மாமாத்திரம் யாதொருபின்னமு மடையாம லிருப்பதால் இம்மரத்தின் பொறைக்குள்ளிருக்கிற மாலோபந்துவும் உயிருடனிருப்பாரென்றே யோசிக்கிறேனென அதற்கு சிதோபந்து இந்தமாலோபந்து ஹரிபக்தன் ஹரிதாசர்களுக்கு அன்னமிட்டு உபசரிக்கும்படியான புண்ணியபுருடன் ஆகையால் அவரிருக்கும் மரத்திற்கும் அவருக்கும் யாதொரு சங்கடமுமநேரிடாவண்ணம் பகவான் கிருபை செய்தாரென்றெண்ணுகின்றோம் இதிருக்கட்டும் மாலோபந்தை யழைத்துப் பார்ப்போம் உயிருடனிருந்தால் புண்ணியவானே இவ்வக்கினிக்கு ஆகாரமாகிக் கரிந்து பொரிந்துபோயிருந்தால் மெத்தப் பாவியாகுவான் என்று சொல்லி அந்தகோஷ்டியிலிருக்கு மொருபிராமணன் ஒய் மாலோபந்துவே சுகமாயிருக்கின்றீராவென்று கூக்குரலிட்டான் இந்தக் கூக்குரலோசையை கேட்டு மாலோபந்து சொல்லுகின்றார்.

கேளுங்கள்பிராமணர்களே அளவிட்டுச்சொல்ல முடியாத கட்டைமுட்டைகளும் குடங்குடமாய் இதுப்பெண்ணெயினுலும் ஆகாசத்தை யளாவிய அக்கினிஜ்வாலைகளாலும் உயிர்போகாமல் யானுங்களுடைய கிருபையினாலே சுகமேயிருக்கின்றேனென்று பகரக் கேட்டு பிராமணர்கள் யாவரும் ஆச்சரியப்பட்டு ஆஹாஹா இதுமெத்த வியப்பை யடையத்தக்கதாகவிருக்கின்றது அன்றியும் இப்படிப்பட்டவிக்கையை யாவென்றும் கேட்டதுமில்லைக் கண்டதுமில்லையென்றுசொல்லி தங்களகத்தை யடைந்து மூன்றாவது நாள் பிராமணர் யாவரும் ஒருங்குகூடி மாலோபந்துவைப் பார்த்தவாளாம் வாருங்களென் றழைத்துக்கொண்டு புளியமரத்திற்கு அருகினில் நின்றுக்கொண்டு ஒய் மாலோபந்துவே சீக்கிரம் புளியமரத்தின் பொறையைவிடுத்து வெளியில் வாருமையாவெனக் கேட்டு அந்தமாலோபந்து பொறையைவிட்டு வெளிபட்டுவந்து பிராமணர்கள் யாவருக்கும் வந்தனஞ்செய்துக் கரங்களைச் சிரசின்மீது குவித்துக்கொண்டு ஓசுவாமிகளே அடியேனுடைய தேகமானது இத்தனை கட்டைமுட்டைகளாலும் இதுப்பெண்ணெயினாலும் எரிந்துகரிந்து போகாமலிருக்கின்றதே எனைப்போலும்பாவி இவ்வுலகத்திலெவருமில்லை ஏனென்றால் நீங்கள் கட்டளையிட்டபடி யான் பிராச்சிதத்திற் குடன்பட்டு அந்தப்படியே செய்துக்கொண்டும் அக்கினியானது என்னையணுகாமலும் எரிக்காமலும் இருந்தபடியால் யான் கொடியபாதகனென்பதற்கு தடையேயில்லை ஆகையால்நீங்கள்விதித்த பிராச்சிதம் எனக்குப் பயன்படாமற்போயிற்று இதற்குயானினி என்னசெய்வேன் சுவாமிகளே என்று பணிந்து நிற்கையில் அப்பிராமணர்கள்யாவரும் திர்க்காலோசனை செய்து இவர் பரமபாகவதராகையால் இவரை அக்கினியும் தொடுவதற்கு பயந்துபோயிற்று இதைவிட வேறு பிராச்சித மொன்றுமேயில்லை என்றுபகர்ந்து மாலோபந்துவே நீர் யாதொன்றுக்குங் கவலைப்படாமலும் பயப்படாமலும் எங்களுடன் வீட்டை யடைந்து பஞ்சம ஸ்ரீயைப்பாதுகாக்கும்விதத்தில் முயற்சியடைந்து ஜாக்கிரதையாகவிருமையாவென்று சொல்லி மாலோபந்தை யழைத்துக்கொண்டுபோய் வீட்டிற் சேர்த்துப் போயினர்கள்.

இப்பால் அந்த மாலோபந்து தன்மனைவியை அழைத்து அடிபெண்ணே சிக்கிரம் நீ வீட்டைவிட்டு வெளியேபோடி என்று அம்மங்கையைவேறுபடுத்தி வெகுகாலம் பண்டரிநாதனைப் பாடி யாடிக்கொண்டு பக்தர்களுடன் பகவத்குணானுபவஞ்செய்துகொண்டிருந்து முடிவில்பரமபதசாம்ராஜ்யத்தையடைந்தனர்.

வாழிவிருத்தம்.

அகிலமதிலரிபக்தியறிந் திசைத்தோன்வாழி
மிகுமணஞ்சேர்மெல்லியளை மணந்தவள்ளல்வாழியே
பகர்மறையோர்பிராச்சிதத்தைப் பரக்கடித்தோன்வாழியே
ஜெகம்புகழ்மாலோபந்துத் திருவடிகள்வாழியே.

மாலோபந்து சரித்திரம் முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்;

மண்டலீகமன்னன் சரித்திரம்.

துதிவிருத்தம்.

அண்டர்களேத்துமீச னம்புயபதங்களைத்தன்
னந்தரங்கத்துள் வைத்தன்புடன்பூசைசெய்யும்
தொண்டனென்றறிந்திலாதத் தூயர்கள்மனம்புழுங்கித்
தோன்றலைப்பலவாய்பேசி தூஷணவார்த்தைவிள்ளக்
கண்டுநன்மொழியாள்தன் கணவன்செய்யந்தரங்க
கானத்தையுணர்ந்துபோற்றிக் கழல்பணிந்தருமையென்ன
மண்டலீகமன்னன்மாதும் மால்பதந்தனையடைந்த
மாசரிதையைப்பகருவோர்க்குத் திருமணிமண்டபமே

திருமகள் கடாக்ஷம் பொருந்திய இந்துஸ்தானி தேசத்தை யாண்டுக்கொண்டிருந்த மண்டலீகமன்ன னென்றொரு பிராமணரிருந்தார்அவர்பக்தியிற்சிறந்த அந்தரங்கபக்தியால் பகவானைத் தொழுதுக்கொண்டு அன்னியர்கள் தன்னைக்கண்டால் பக்தியில்லாத பதிதனென்று சொல்லும்படி தன் அந்தரங்கத்தில் பாண்டுரங்கனைத் துதிசெய்துக் கொண்டிருந்தனர் இவருக்கொருமனைவியுண்டு அம்மாது பாண்டுரங்கநாதனைப் பகிரங்கமாய்த் துதித்தும் ஏழை எளியோர்களுக்கு அன்னமிட்டும் மச்சக் கூர்மவராக நரசிங்க வாமன பரசுராம தசரதராம பலராம கிருஷ்ணகற்கி யெனும் பகவானுடைய அவதாரங்க ளாகிய தசாவதாரங்களின் ஜயந்தியில் ஒவ்வொரு அவதார தினந் தொடங்கி பத்துநாள் உற்சவங்கள் நடத்திக் கொண்டும் இடைநடுவில் தசமி தொடக்கஞ் செய்து ஏகாதசியி லுபவாசமாகவிருந்து பகவத்குணானுபவஞ் செய்துப் பகலிரவையும் போக்கி துவாதசியில் மிதமில்லாத பிராமணர்களுக்குத் ததியாராதனம் செய்துக்கொண்டும் இப்படி சர்வகாலமும் அம்மங்கையிடத்தில் நடந்துவருகிறபோது இம்மங்கையின் கணவனாகிய மண்டலீகமன்னவன் நேமநிஷ்டைகளும் நாமத் தியானமும் ஸ்ரீ பாண்டுரங்கன் பூசையும் பகிரங்கமாகயெதுவுஞ்செய்யார் யாருக்குந் தெரியாமல் நேமநிஷ்டை பூசை தியான முதலானதுகளும அந்தரங்கத்திற்செய்துக்கொண்டு வந்தனர் இதையறியாமல் அவ்வூரில் வசிக்கும் ஜெனங்கள் இதென்னவிபரீதம் இவ்வூரையாளும் அரசன் பகவத்பக்தியில் மனதை ஒருபோதாகிலும் செலுத்தாமல் வேலைக்கொருவித ஆடை

Koviloor Digital Library

யாபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டு ஞானஹீனனைப்
போல காமாந்தகாரத்திலிழ்முழுகிக் கிடக்கின்றானே
அந்தோ இதென்னபாபம் குலத்தினிற்சிறந்தும் பல
த்தினிற்சிறந்தும் செல்வத்திலும் அஷ்டைஸ்வரியசம்
பத்திலுஞ் சிறந்தவனாகவிருந்தும் குணத்திலும் மன
த்திலும் நலத்திலும் தாழ்ந்தவனாகவேயிருக்கின்றான்
அன்றியும் அருமையான மானிடஜென்மம் யெடுத்
தும் இந்த ஜென்மத்திலுஞ் சிறந்த பிராமண ஜென்ம
மெடுத்தும் நல்லுணர்வும் ஞானமுமில்லாமல் அன்
னியாயமாய் வாழ்நாளையெல்லாம் வீணாளாகக் கடக்
கிறான் மரணம் இப்பவோ எப்பவோவென்று கால
த்தை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றதே வேத
சாஸ்திர புராணசுருதிஸ்மிருதி யெனுஞ் சகலசாஸ்தி
ரங்களை யுணர்ந்தவராக யிருந்தும் விஷயவாஞ்சையை
பற்றறுக்காமலும் தனக்கு பட்டமகிஷியொருவளி
ருந்தும் அவளைவருசித்து தாசிகள்வீடே கெதியென்
றிருக்கின்றானே மெத்த பாபியாகுவனென்று மண்ட
லிகமன்னனை தூஷித்துப் புண்ணியவதியும் பதிவிரதா
சிரோமணியுமான இவர்மனைவி பகவத் பக்தியிலும்
ரக்தியிலும் விரக்தியிலுஞ் சிறந்தவளாகி ஏழைப் பர
தேசிகளை ஆதரித்துத் ததியரை ஆராதித்தும் வருகி
ன்றனளன்றோ இம்மாதின் தருமகுணத்தினாலே யல்
லவா இந்நகரத்தில் க்ஷாமமென்ப தில்லாமல் மாத
மும்மாரி பெய்து க்ஷேமமுண்டாகி யிருக்கின்றது
என்று அரசனை தூஷிப்பதும் அரசியைப் பூசித்துக்
கொண்டு மிருந்தனர்கள்.

இவ்வண்ணம் அவ்வூரில் வசிக்குங் குடிகள் அர
சனை தூஷித்தும் அரசியை பூசித்துக்கொண்டு மிருக்
கிறபோது ஒருநாள் அரசி அரசனைநோக்கி ஒசுவாமி
தேவரீர் ஒருநாளேனும் பகவத்குணானுபவஞ் செய்ய
வில்லையே நமது பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களெல்
லோரும் பகவத்குணானுபவஞ் செய்யாத அரசனெ
ன்றும்மை இழிவாகப் பேசுகின்றார்களே அந்தயிழி
வான சொற்களைக்கேட்ட அடியாள் திரேகம் பதறு
கின்றதே இன்றுதொடங்கியாகிலும் பகவத்குணானு
பவஞ் செய்துக்கொண்டிருமே யென அதற்கரசன்
சிரித்து அடிபெண்ணே! என்னிருகண்ணே! விஷயா
னுபவத்தினி லுண்டாகும் உருசியைப்போல பகவத்
குணானுபவத்தி லெனக்கு வுருசியுண்டாக வில்லையே
அன்னபானாதிகளுக்கும் ஆடை யாபரணங்களுக்கும்
வழியற்ற ஏழைகளல்லவோ பகவத் பக்தர்களைப்
போல வேடந் தரித்துக்கொண்டு பகவானே என்று
பக்திசெய்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அப்படிக்கிரு
ப்பதற்கு எனக்கென்ன தலைவிதியா சம்பத்துக்கள்
யாவத்தும் சம்பூரணமா யிருக்கிறபோது யானேன்
பக்தர்களைப்போல வேடம்புனைந்து பகவத்குணானு
பவஞ் செய்யவேணுமோ அப்படிச்செய்ய என்மனஞ்
சம்மதிக்கவில்லை ஏனென்றால் பதினாறாயிரத் திருநூறு
கோபிசாஸ்திரிகளும் அஷ்டபாரியாக்களுஞ் சூழ ஸ்ரீ
லோலனாகயிருந்தவனைப் பகவானென்றெப்படி வண
ங்குவது நீங்கள் இதையறியாமல் அந்தஸ்ரீலோலனாக
வும் காமியாசவுமிருந்த இடையனைப் பகவானென்று
பாவித்துத் தொழுதுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அன்
றியும் ஆயர்பாடியில் கோபிகாஸ்திரீகள் வீடுகள்தோ
றும் நீங்கள் தொழுந்தெய்வமாகிய கிருஷ்ணன புகுந்
துப் பால்தயிர் வெண்ணைகளைத் திருடித் தின்றவனா
கையால் அப்படிப்பட்ட திருடனைத் தெய்வமென்று
பாவித்துத் தொழுவதற்கு என்மனஞ் சம்மதிக்கவில்
லையென்றுத் தன்மனோபாவத்தை வெளிப் படுத்தா
மல் மறைந்து வெளிப்படையாக பகவானை தூஷிப்ப
வனைப்போல அபிநயித்துப் பகரக்கேட்டு அம்மாது
பின்னும் அரசனைநோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினள்

கேளும் என்னுயிர்க்குயிராகிய பிராணநாயகரே
அந்த கிருஷ்ணபரமாத்துமா ஸ்ரீராமர்சீதாலட்சுமண
ருடன் தண்டகாரணியத்திற் பிரவேசித்தபோது அவ்
வாரணியத்தில் தவமியற்றிக் கொண்டிருந்த முனிவர்
கள் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியை சேவிக்கவெண்ணி அ
னைவரும் எழுந்தருளி ஸ்ரீராமச்சந்திரரைக்கண்டு அவ
ருடைய முகசுந்தரத்தையுந் தேகச்சாயையும் புன்ன
கையையும் முழங்காலுக்குக்கீழ் தொங்கும் படியான
கரங்களையும் விசாலமாகிய மார்பையும் பொன்னரு
வியைப்போன்ற முப்புரிநூலையும் வளர்ந்தபுருவமும்
மைப்போன்ற தந்தவரிசைகளும்கோவைப்பழத்தை
யொத்த அதரத்தையும் சத்கோடிசந்திரர்கள் ஏககா
லத்தினிலுதித்தால் எவ்வளவுபிரகாசமுண்டாகுமோ
அவ்வளவு பிரகாசத்துடன் மங்களகரமான திருமுக
த்தையுங்கண்டு பரமானந்தங்கொண்டு அம்முனிவர்க
ளனைவரும் அம்மூர்த்தியை ஆலிங்கனஞ் செய்துக்
கொள்ளும்பொருட்டு சமீபத்திற்சென்று இருகரங்க
ளாலும் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியைக்கட்டித் தழுவ
எத்தனிப்பதை ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்திகண்டு அவர்
களைநோக்கி சற்றே பொருத்திருங்கள் யென்று கை
யமர்த்தி ஒமுனிசிரேஷ்டர்களே நானிந்த அவதார
த்தில் ஏகபத்தினிவிரதனாகி யிருக்கின்றேன் ஆகை
யால் நீங்களென்னை ஆலிங்கனஞ் செய்துக்கொள்ளத்
தகாது உங்கள் விப்பந்தீர்க்க கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்
யப்போகிறேன் அவ்வவதாரத்தில் என்னை நீங்கள்
கட்டித்தழுவி ஆவல்தீர்த்துக் கொள்ளுங்க ளென்று

Koviloor Digital Library

சொல்லியபடிக்கி ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்தார் தண்டகாரண்ணிய முனிவர்களனைவோரும் கோபிகாஸ்திரீகளாகப் பிறந்து இக்கிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சிலர் துதித்தும்சிலர் ஆலிங்கனாதிகளால் களிக்கச்செய்தும் இமைப்பொழுது கிருஷ்ணமூர்த்தியை காணவிட்டால் அந்தகோபிகாஸ்திரீகளுக்குஒரு யுகமாகத்தோன்றும் இப்படிப்பட்டபத்தி அவர்களிடத்தினிலிருந்தபடியால் பக்தபராதீனனாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி பக்தியென்னுஞ் சாரத்தைப் பானம்பண்ணிக் கொண்டிருந்தனர். இந்தமர்மத்தை யறியாமல் சிலர் கோபிகளைப் புணர்ந்தனரென்றும்அவர்கள்வீட்டினில் பால்தயிர் வெண்ணைகளைத் திருடினரென்னும் சொல்லுவது அனீதியேயாம்? சிவன் பிரமன் இந்திராதிதேவர்கள் முனிவர்களுக்கும் முதல் மூர்த்தியாகிய கிருஷ்ணபரமாத்துமா நான்குவேதங்கள் பஞ்சகாவியங்கள் பதினென்புராணங்கள் சுருதி ஸ்மிருதி இதிகாசாதிகளைப் பெரியோர்களால் பாவச்செய்து அதையுலகத்தவர்கள் உணர்ந்து தருமசாஸ்திரவிதிப்படி நடக்கும்படி சட்டமேற்படுத்தியிருக்க அந்த சட்டப்படி நடந்துக்கொண்டவர்களுக்கு வைகுந்த பதவியைத் தருவேனென்றும் சட்டத்திற்கு மாறுபட்டு நடக்குமவர்களுக்கு எமதண்டனை யுண்டாக்குமென்றும் சட்டமேற்படுத்தியிருக்கின்றார். அப்படிக்கிருக்கத் தானேற்படுத்திய சட்டந்தானே என்று விரோதமாயவர் நடந்தால் அந்தசட்டம் அவருக்குமுண்டல்லவா இதை யோசிக்காமல் ஏதேதோ பகவான்மீது தூஷணவார்த்தைகளைச் சொல்லுவதினால் தோஷமுண்டாகுமென்று சொல்ல அசற்கரசன் தனக்கு ஏர்க்கெனவே யுண்டாயிருக்கும் அந்தரங்கபக்தியாகும் மர்மத்தைவெளிவிடாமல் மத்தனைபோலவும் பித்தனைப்போலவும் மனதிற்கு வந்தமட்டும் பகவானைப் பேசிபேசிப் போயினன்.

இவ்வண்ணம் மண்டலீகமன்னன் தன்மனைவியினிடத்தில் பகவானை பற்பலநிந்தை வார்த்தைகளால் பேசியேசித் தன்மனதிற் மிதமற்றப் பிரியமென்னும் பக்தி செய்துக்கொண்டு வெளிக்குவந்த சம்சாரியைப்போல காலங்கடத்திக் கொண்டிருந்தனர் மேலும் பக்தியெனுஞ் சாகரத்தினில் மூழ்கினவரிவரென்று எவர்களுங் கண்டுக்கொள்ளாதிருக்கும்படி அவ்வரசன் அந்தரங்கத்தினில் பகவானை எளப்பண்ணி தூபதீப நைவேத்தியங்களளித்து உள்ளத்தினில் பகவானைச்சேவித்து பரமானந்தவாரியில் மூழ்கிக்கொண்டு தான்செய்யும் நேமனிஷ்டைகளை பைரங்கமாய் காட்டினேமானல் யாவரும் நம்மை பகவற்பக்திசெய்யப்பட்டவனென்பர்கள் ஆகையால்நாய்செய்யும் அந்தரங்கபத்தி அன்னியர்களுக்குந் தெரியாதவண்ணம் காலங்கழிக்க வேணுமென்று நினைத்து அந்தரங்கத்தில் பக்தியும் பயிரங்கத்தில் காமியைப் போலவும் அபிநயங் காட்டிக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாளிவ்வரசன் நித்திரையி லிருக்கும்போது மனைவியானவள் அங்குசென்று மன்னன் நித்திரையிலிருப்பதைக்கண்டுத்தாலும் அருகினிற்படுத்தும் நித்திரைபிடிக்காமல் புரண்டுக் கொண்டிருந்தனள் அப்போது நித்திரையிலிருந்த மன்னவன் ராமாராமாவென்று சொல்லக்கேட்டு அம்மாது ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினவளாகி ஆஹாஹா இவருடைய வாக்கினால் ராமாவென்று சொல்ல யானென்னபாக்கியஞ் செய்தேனோவென்று மெத்தச் சந்தோஷமடைந்து பகவத்தியானஞ் செய்துக் கொண்டே நித்திரைசெய்துக் கொண்டிருந்து உதயமானவுடனே எழுந்து காலைக்கடனைமுடித்து ஸ்னாநுஷ்டானங்களைச் செய்து சிலைதியாகிய பகவானுக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்து ஆடையாபரணங்களால் சிங்காரித்து தூபதீப நைவேத்தியங்கள் தந்து பகவத்கீர்த்தனைகளைப்பாடித் ததியாராதனை மெத்தசந்தோஷமாகச் செய்யக்கண்டு அரசன் மனைவியை நோக்கி அடிபெண்ணே அபார திரவியத்தைச் சிலவழித்து உற்சவமேதுக்குச்செய்கிறாயென அதற்கம்மாதுநேற்றிரவில் தாங்கள் நலல நித்திரைசெய்கிறபோது தங்களுடைய வாக்கிலிருந்து தாரகநாமமாகும் ராமாவென்று வாக்கேட்ட யான் மெத்தவும்பயந்து இனியில்லாதஆனந்தங்கொண்டிருந்து உதயமானவுடனே அந்தராமனுக்கு உற்சவஞ்செய்கிறேனென்ன அதற்கு மன்னவன் அடிபயித்தியக்காரி நித்திரையி லிருந்த என்வாக்கினிற் ராமாவென்ற மொழிவந்தாலென்ன அதற்காகவா அளவற்றதிரவியத்தைச்சிலவிட்டு ராமனுக்கு உற்சவம் செய்கின்றாய் சுதாவில் நானிருக்கிறபோது ராமாவென்றசப்தம் என்வாக்கினில் வந்திருந்தால் ராமனுக்கு நீ உற்சவஞ் செய்வித்தால் அந்த உற்சவத்திற்கு இதைப்பார்க்கிலும் எண்மடங்கு திரவியத்தைச் சிலவிட்டு உற்சவம் செய்விக்கும்படி யானேசொல்லுவேன் நித்திரையில் ராமநாமம் என்வாக்கினில்வந்தால் அதற்குநீ இவ்வளவு திரவியஞ் சிலவு செய்யலாமோ அன்றியும் அந்தராமன் தன்மனைவியாகிய சீதையை ராவணன் எடுத்துக்கொண்டுபோய் லங்கையில் வைத்துக்கொண்டான் அப்போது இந்த ராமன் ஆஞ்சநேயரை யனுப்பி சீதையிருப்பிடத்தை தெரிந்துக்கொண்டு வரும்படி கட்டளையிட அந்தப்படியே அனுமானுஞ்சென்று சீதைலங்கையி லிருப்பதைக்கண்டுவந்துசொல்லக்கேட்டு ராமன்சுக்கிரீவாதி வானரசேனைகளுடன் சென்று ராவணன்மீது யுத்தஞ்

Koviloor Digital Library

செய்து மூலபலத்துடன்ராவணனையுங்கொன்றுசீதை யை அழைத்துக்கொண்டு அயோத்தியை யடைந்து அரசு புரிந்துக்கொண் டிருந்தனரென்று ராமாயணத் திற் படித்து பெரியோர்களால்சொல்லக்கேட்டு மிரு க்கின்றேன் இந்தராமன் க்ஷத்திரியனாகவும் சூரனாகவு மிருப்பனேயாகில் ராவணன் எடுத்தேகின சீதையை மறுபடியும் அழைத்துவந்து ராஜ்ஜியத்திற் சேர்த்துக் கொண்டு சுத்தவீரனாகத் திரியுமவனைத் தெய்வமெ ன்று பாவித்து உற்சவாதிகள் செய்துக்கொண்டிருக் கின்றீர் மேலும் பகவானாகவிருந்தால் இருந்திடத்தி லேயே சகல காரியங்களையும் நடத்திக் கொள்ளக் கூடாதா அன்றியும் ஆதிமத்தியாந்த ரகிதனும் எள் ளுக்குள் எண்ணெயைப்போல யாவற்றிலும் நிறை ந்து உள்ளும்புறம்புமாய் வசிக்கும் பகவானாக விருந் தால் அந்த ஸ்ரீராமன் ராவணனைக் கொல்லுவதற்கு எழுபத்திரண்டுவெள்ளம் வானரசேனைகளைக்கூட்டிக் கொண்டு போவரோ ஸ்ரீராமனைப் பகவானென்று தொழுவதற்கு பூர்வக்ஞான முண்டாயிருக்க வேணு மல்லவா அதுவுங்கிடையாது எந்தவிஷயத்தை யனு சரித்து ஸ்ரீராமனைப் பகவானென்று தொழுவது ஒவ் வொருவிஷயத்தையும் யோசிக்கிறபோது ஸ்ரீராமனை இப்பூமண்டலத்திற் கெல்லாம் சக்கிரவர்த்தியென்று அனைவருங் காணிக்கை கப்பங்களிட்டு வணங்கவே ணுமேயல்லது ஸ்ரீராமனைப் பகவானென்றுபாவித்து உற்சவாதிகளைச் செய்விப்பது மதியீனமே யல்லவா வென அதற்சம்மாது ராமாராமாவென்று நாடையில் போட்டுக்கொண்டு ஓ பிராணநாயகரே ஸ்ரீராமருக்கு பூர்வக்ஞான மில்லாமற் போனதற்குக்காரணம் என் னவெனில் ஸ்ரீராமர் சீதையுடன் உப்பரிகையின்மீதி ருக்கிறபோது வசிஷ்டரும் அவர்மனைவியாகிய அருந் ததியும் ஸ்ரீராமரையும் சீதையையும் பார்க்கவேணு மென்ற அபேக்ஷைகொண்டு அயோத்தியை நோக்கி வருகிறபோது அருந்ததியின் விகார ரூபத்தையும் தள்ளாடும் நடையையும் உப்பரிகையின் மீதிருந்த சீதைபார்த்து கக்கடக்கக்கடச் சிறித்தனள் அதை அருகிலிருந்த ஸ்ரீராமர்பார்த்தும் சீதையைக்கண்டிக் காமல் வெருமனே யிருந்துவிட்டார் இதை அருந்ததி யும் வசிஷ்டரும் பார்ததுக்கொண்டே வந்து உப்ப ரிகையின்மீது சென்று சீதையையும் ஸ்ரீராமரையுங் கண்டு ஆனந்தித்துவணங்கிய இருவருக்கும் ஆசிகூறி அவர்கள்தந்த ஆசனத்தின்மீ திருந்துகொண்டு வசி ஷ்டர் ஸ்ரீராமரையழைத்து ஸ்ரீராமா நாங்கள் மார்க் கத்தில் நடந்து வருகிறபோது உன் மனைவியாகிய சீதை பெங்களைப்பார்த்து நகைத்ததற்குக் காரண மென்னவென ஸ்ரீராமர் பதிலொன்றுஞ்சொல்லாமல் மௌனமாக யிருந்தனர் அக்குறிப்பையுணர்ந்துவசி ஷ்டர் ஸ்ரீராமரைநோக்கி மனைவியின்மீதிருக்கும் பிரி யத்தினால் பெரியோர்களை பரிகசித்த தோஷத்தை யெண்ணாமலும் தண்டனை கண்டனை செய்யாமலும் யிருந்தபடியால் உனக்கின்றுதொடங்கி பூர்வக்ஞான மில்லாமற் போகக்கடவதென்று சபித்தபடியால் ஸ்ரீ ராமருக்கு பூர்வக்ஞானமில்லாமற் போயிற்று இந்த காரணத்தைத் தெரிந்திருந்தும் தாங்கள் விகடமாய்ப் பேசுகின்றீரென்று மொழிந்து உற்சவத்தின்காரியங் களில் கவனித்துக் கொண்டிருந்தனள்.

இவ்வாறு அந்தமண்டலீகமன்னன் மனைவி ஒவ் வொரு அவதாரதினத்திலும் பகவானுக்கு உற்சவா திகளைச்செய்தும் விசேஷமாக ததியாராதனம் புரிந் தும் பாகவதபாகவதர்களுடன் கூடிப்பாடியாடி தன் னைமறந்து தலைவனிற்கலந்து காலத்தைப் போக்கிக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் சகலசாஸ்திர சம்பன் னரும் பிரமஞரும் விற்பன்னரும் ஞானபத்தி வை ராக்கியத்திற் சிறந்தவரு பத்தியிற் கரைகண்டவரும் வேதமாகரெனும் மாமுனிவர் அங்குவரக்கண்டு அம் மாது எதிர்ச்சென்றழைத்து வந்து தக்க ஆசனமளி த்து அதிலவரைவீற்றிருக்கச்செய்து சோடச உபசா ரங்களா லவரை மகிழச்செய்து பிரதக்ஷண நமஸ்கா ரங்கள் புரிந்து இருகரங்களையுஞ் சென்னிமேற் கூப் பிக்கொண்டு ஓ சுவாமி பரமகுருநாதரே தங்களுடைய தரிசனத்தினால் அடியாள் புனிதளாகினேன் தேவரீர் திருவடிப்பட்டு இந்நகரம் பாவனமாயிற்று அஷ்டை ஸ்வரிய சம்பத்துக்களிலும் குறைவுற்றவளாயினேன் தேவரீர் இவ்வேழைகளின் மீதுகிருபைகூர்ந்து இவட மெழுந்தருளிய காரணம் யாதோ அதைதெரியப்படு த்தவேண்டும் சுவாமியென்று பணிய அதற்கம்முனி வர் மகிழ்வடைந்து அம்மாதுக்காசிகூறி ஓ உத்தம குணத்திலும் நற்றவமனத்திலுஞ் சிறந்த பதிவிரதா சிரோமணியே ஏழைபரதேசிகளை யாதரிக்கும் புண் ணியவதியென்று சிலரால் சொல்லக் கேழ்விப்பட்டு உன்னையடுத்தேன் காரண மென்னவெனில் எனக் கொருபுதல்வனுண்டு அப்புதல்வனுக்கு மணமுடிக்க வேணுமென்று எண்ணங்கொண்டேன் அதற்கு திர வியமில்லாமையால் வெகுபேரையடுத்து என்மனோ பாவத்தைத் தெரியப்படுத்தியும் அனுகூலப் படாத தால் உன்னிடத்திற்கு வந்தேன் தயவுசெய்து நீ எப் படியாகிலும் எனக்கு வேண்டிய திரவியத்தைக் கொ டுத்து என்னெண்ணத்தை நிறைவேத்திவைப்பதுன் னுடைய பாரமென்று நயந்து வேண்டிக் கொள்ள அதற்கம்மாது ஓசுவாமி தாங்கள்சேழ்ப்பது சுபகாரி யத்திற்காகவென்று நினைத்த போதிலும் அடியாள்

Koviloor Digital Library

பிராணநாயகருடைய அநுமதியின்றி வேண்டிய திரவியத்தை யளிப்பதற்கு சுதந்திரமில்லையே பாதந்திரமாக நடப்பவளாயிற்றே அன்றியும் யான் அரசனுக்குப் பட்டமகிஷியாயிருந்தபோதிலும் பிராண நாயகர் எனக்கென்னகட்டளை யிட்டிருக்கின்றாரென்றால் பசியென்று வந்தவர்களுக்கு இல்லையென்றுசொல்லாமல்பசிதீர அன்னமிட்டனுப்பவும் பகவத் கைங்கரியங்களுக்கு வேண்டியபொருளைச் சிலவுசெய்து கைங்கரியத்தைப் பூர்த்திபண்ணிக் கொண்டிருக்கக் கடவாய் மைத்தவிசேஷ சுபகாரியங்கள் முதலானதற்கு என்னுடைய அநுமதியன்றி நீசெய்யக்கூடாதென்று கட்டளையிட்டிருப்பதால் இந்தசுபத்தை யானவருக்குத் தெரியப்படுத்தி அவரால் உம்முடைய வெண்ணம் நிறைவேறும்படியானக் கிருஷியைத் தேடுகிறேன் என்றுசொல்லி அம்முனிவரைபணிந்து தன்பிராணநாயகன் மண்டலீக மன்னனிருக்குங் கொலுகூடத்திற்குவந்து அங்கே ராஜபத்தினிகள் முதலானோர் வந்திருப்பதற்காக யேற்படுத்தி யிருக்கும் ஓர் அரைவீட்டினிலிருந்துக்கொண்டு தாதியையழைத்துத் தன்வரவை மன்னவனுககுத்தெரியப்படுத்தும்படி அனுப்பினாள் அத்தாதியும் அந்தப்படியே சென்று அரசிவந்திருக்கும்படியான செய்தியை அரசனுக்குத் தெரியப்படுத்தினாள் அதைக்கேட்டு அரசன் வந்துத் தன்மனைவியைக் கண்டுவந்த செய்தியை மனைவி சொல்லக் கேட்டு மகிழ்வடைந்து ஓ பெண்ணே நீ முன்னுதாகச்சென்று அம்முனிவருக்குப் பசிதீர அன்னம்பரிமாறி உபசரித்துக் கொண்டிருப்பையேயாகில் யிதோயானு முன்பின்னேயே வருகிறேனென்று சொல்லி மனைவியை அனுப்பிவிட்டுத் தான் சென்று ராஜகாரியத்தை சுருக்கினில் முடித்துக்கொண்டு அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு முனிவரிருக்கு மிடத்திற்குவந்து அவரைக்கண்டு பணிந்து அவரால் ஆசிகூறப்பெற்று அரசன் அவருக்கு வேண்டிய திரவியத்தையளித்து அவரைச் சிறிதுதூரம் வழிவிட்டு வந்து தன்மனைவியை நோக்கி அடிபெண்ணரசே இன்று என்னுள்ளத்தில் குடிகொண்டிருந்த பரமாத்துமா வெளிப்பட்டுப் போகிறார் அவரை நீகண்ணாரக்கண்டு சேவித்து ஆனந்தமடையக் கடவாயென்று சொல்லி வாய்மூடு முன்னமே பரமாத்துமர் ஆத்மாவையும் வலித்துக்கொண்டு வெளிப்பட்டார் அதை யம்மாது கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு பரமாத்தும சொரூபரை பற்பலவாறு புகழ்ந்துக் கொண்டாடிக் சொண்டே திரும்பிப் பார்க்கிறபோது பிராண நாயகருடைய திரேகம் திடீரென்று பூமியின்மீது வீழ்ந்தது அதையறிந்து அம்மாது கண்ணீர் ஆராய்ப் பெருகவிட்டுக் கொண்டு அந்தசவத்தின்மீது வீழ்ந்துப் பதறிக்கதறியழுதுக்கொண்டே தன்பிராணனையும் விடுத்து நாயகன் பிராணனுடன் தன்பிராணனையும் போகவிடுத்தனள் அவ்விரண்டு பிராணனும் பரமாத்துமா வுடன் கலந்து சாம்பிராஜ்ய பதவியை யடைந்தன.

வாழிவிருத்தம்.

அண்டத்தையோரடியா யளந்தபரன்வாழியே
புண்டரிகக்கண்ணனைமனதிற் பொருந்தவைத்தோன்வாழியே
கொண்டல்வண்ணனேகோனென்று கூறினன்வாழியே
மண்டலிகமன்னவன்றன் மலர்ப்பதங்கள்வாழிவாழி.

மண்டலீகமன்னன் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சிளாபாய்சரித்திரம்.

திருமகள் கடாக்ஷம் பொருந்திய வடதிசையிலுள்ள மதுராப்பிரதேசத்தில் சிறந்த நகரமொன்றுண்டு. அந்நகரத்தையாண்ட அரசனுக்குப் பூர்வத்தில் உத்தமமாகிய பெண்ணொன்று பிறந்தது அப்பெண்ணுக்கு அவ்வரசன் பனிரண்டாநாள் "சிளாபாய்" என்று நாமகரணஞ்செய்து செல்வமாக வளர்த்துவந்தான். அப்பெண்ணும் வளர்பிறைச் சந்திரனைபோல வளர்ந்துக்கொண்டிருந்தது. இப்படி வளர்ந்துவரும்போது அதற்கு ஐந்துவயது நடந்தேறியது அவ்வாறானவுடன், அரசன அப்பெண்ணுக்குக் கல்விகற்பிக்கவேண்டுமென் றெண்ணங் கொண்டு, கல்வியிற் சிறந்த வித்துவானொருவனை யழைத்துத் தம்புதல்வியாகிய அந்தசிளாபாய்க்குக் கல்விகற்பிக்கும்படி கட்டளையிட்டான். அந்தப்படியே அவ்வித்து வானும் அந்தப்புரத்தி லிருந்துகொண்டு, அவளுக்குக் கல்வி கற்பித்துவந்தான். அப்படிக் கற்பித்து வருகையில் அவ்வித்துவான் தினந்தோறும் சாளக்கிராமத்தைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்தான். அதை சிளாபாய் கண்டு தானுமந்தப்படி பூசைசெய்ய வேண்டுமென் றெண்ணங்கொண்டு, அந்த உபாத்தியாயரை நோக்கி "ஓசுவாமி! இப்படிப்பட்ட பூஜையைநானும் செய்யும்படி அநுக்கிரகிக்க வேண்டும்" என்று வினயமாக வேண்டிக்கொள்ள, அவ்வுபாத்தியாயரும் அக்கன்னிகையின் பிரியத்தையுங் குணங்களையுங் கண்டு, பளபளப்பாகிய ஒருசிறிய குண்டுக்கல்லை கொண்டுவந்து "இது மெத்தமகத்துவமுடைய சாளக்கிராமம், இதை வைத்துப் பக்தியோடு பூஜைசெய்வாயாக" என்று பிரியமாய் அவளிடம் கொடுத்தார். இதைஅந்தசிளாபாய் பக்தி சிரத்தையுடன் கைக்கொண்டு அன்று முதல் அநுதினமும் பூரணபக்தியுடன் பூசைசெய்து வரத்தொடங்கினாள்.

இவள் அதனைப்பூஜிக்கும் கிரமத்தையும், மந்திரத்தையும் அறியாதவளாயிருந்தாலும் தன்னுடைய உபாத்தியாயர் எப்படிப் பூசைசெய்வாரோ அந்தப்படியே அந்தச் சாளக்கிராமத்திற்கு அர்ச்சனைமுதலியவற்றைச்செய்து, வாய்க்குவந்ததைச் சொல்லிப் பகவானைத்துதித்து வைராக்கியம்பூண்டாள். இவ்வாறு இவளுக்கு வைராக்கியமும், பக்தியும் பூரணமாய் ஏற்பட்டதைப்பற்றி, சாக்ஷாத்து ஸ்ரீபாண்டு ரங்கனுக்கு மிக்க அருளுண்டாகி அதன்பொருட்டு அக்குண்டுக் கல்லிலும் பொருந்தியிருந்தார். சிளாபாய் பக்தி விசுவாசத்தோடு அக்கல்லைப் பூசித்துவருவதை அவளுடைய தாய்தந்தையர்கள் அறியாமல், அவள்விளையாட்டாக அச்செய்கையைச் செய்கிறாளென்றும், அந்த கல்லை இதுகேவலம் குண்டுக்கல் தானே என்றும் நினைத்திருந்தார்கள். இப்படியிருக்கும்போது சிளாபாய்க்குப் பத்துவயதாயிற்று. இவ்வாறானவுடனே அரசன், அவளை இராஜகுமாரனுக்கு மணம்புரிவித்து ஐந்துநாள்வரை கல்யாணச் சடங்குகளைச் சிறப்பாக நடத்தி ஆறுவதுநாள், அந்தசிளாபாயைக்கூட்டிமாமியார்வீட்டிற் கனுப்பினான். அவ்வா றனுப்பியவுடன் மாப்பிள்ளை, அப்பெண்ணையழைத்துக்கொண்டுநெடுந்தூரம்சென்று, வழிநடுவேயிருந்த ஒருசோலையி லிறங்கினான் அப்போது சிளாபாய், தனபக்கத்தி லிருந்த சாளக்கிராம திருவாராதனைப் பெட்டகத்தை எடுத்துக்கொண்டு, தடாகக் கரைக்குச்சென்று அங்கே அதனைவைத்துவிட்டு ஸ்நானஞ்செய்து, மடிவஸ்திரமுடுத்துத் திருமணி ஸ்ரீசூரணமணிந்து அத்திருவாராதனைப் பெட்டகத்தைத்திறந்து, சாளக்கிராமத்தையெடுத்து, அதற்குத் திருமஞ்சனமாட்டித் தூபதீப நைவேத்தியங்கள் செய்து சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து நமஸ்கரித்தாள். அதை இராஜகுமாரன்கண்டு அவள் மீது குரோதங்கொண்டு, அவளுக்குத் தெரியாமல் அந்தத் திருவாராதனைப் பெட்டியை அவள் பூஜை முடிதது இருப்பிடஞ் சேர்ந்தவுடன் கைக்கொண்டு, பிரகாசம்பொருந்திய அவையும் அதிலிருந்த வஸ்துக்களையும் எடுத்து வெவ்வேறாக அம்மடுவில் விட்டெறிந்துவிட்டு, "நம்மனையாளுக்கிருந்த பெரிய மயக்கத்தைப் போக்கினோம்" என்றெண்ணிச் சந்துஷ்டனாகியிருந்தான்.

Koviloor Digital Library

...வ்வாறு இராஜகுமாரன் திருவாராதனைப்பெட்...யும் அதிலிருந்த வஸ்துக்களையும் தனித்தனியே மூலைக்கொன்றாக எறிந்துவிட்டு அச்சோலையில்சிறிது நேரம்வரையிருந்து பின்பு அந்தசிளாபாயுடன் புறப்பட்டுத் தன்னகரத்தைச் சேர்ந்தான். அப்போது சிளாபாய், அரண்மனையை யடைந்தாள். அவ்வாறு அந்தப்புரஞ் சேர்ந்தவுடன் வழக்கப்படியே குளித்து அநுஷ்டானங்களை முடித்துத் திருவாராதனைசெய்யப் பெட்டியைத்தேடினாள். அது அகப்படவில்லை, அதனால் திகிலடைந்து, அவள், “குவிந்தமனதுடன் என் பூசையை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தசாளக் கிராமத்திலிருந்த பகவான், எப்படிக் காணாமற்போயினீர்? அந்தப்பகவான் மூர்த்திகரித்திருந்த அந்தச்சாளக் கிராமம் என்னிடம்வாராதபட்சத்தில் நான் எம்பிராணனை விட்டுவிடுவேன்” என்று பலவாறு சொல்லிக்கொண்டே மீண்டும் அப்பகவானை நோக்கி அவள், “தேவதேவா! மகானுபாவா! மங்களாங்கா! பாண்டுரங்கா! பலபங்கா! பக்தசங்கா! என்மீது கிருபைக்கண்ணோக்கம் வையாமல் சீற்றங்கொண்டு, யான்செய்த மிதமற்ற அபசாரங்களை எண்ணி அடியாளை இப்படிப் பரதவிக்கச்செய்து போவதுநீதியோ?” என்று நேத்திரங்களினின்றும் அருவிபோல நீர்பெருக அழுது வருந்தினாள். அவ்வாறு துக்கப்படுவதை அவளுடைய மாமிமாமன் மனாளன் முதலானவர்கள் கண்டு பற்பலவாறு தேறுதல்கூறினார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு எவ்வளவோ சொல்லியும் கேளாமல் அந்தசிளாபாய் வைராக்கியத்துடன் அன்னமும்நீரும் புசிக்காமலிருந்ததோடு அவர்களை நோக்கி, “யான் பூசித்துவந்த அந்தச் சாளக்கிராமம் அகப்படாவிடில் இப்படியே இருந்துமடிவேன்” என்று அப்படியே நான்குநாள் வரை ஸ்ரீஹரியின்மீது பாரத்தைப்போட்டிருந்தாள். அப்படியிருக்கையில், அந்தஹரியானவர், குருரூபத்துடன் சிளாபாய் சொப்பனத்திற்றோன்றி, காணாமற்போன அந்தத்தேவதார்ச்சனைப் பெட்டியை அவளுக்களித்து மறைந்துபோயினார். அவ்வாறானவுடனே சிளாபாய் திடுக்கிட்டெழுந்து, கையில் பெட்டியிருக்கப்பார்த்து சந்தோஷித்துப் பொழுதுவிடிந்த பின்னெழுந்து அநுட்டானங்களை முடித்து அத்திருவாராதனைப் பெட்டியைத் திறந்து, அதிலிருந்த சாளக்கிராமத்திற்குவழக்கப்படி திருமஞ்சனமாட்டித் தூபதீப நைவேத்தியங்கள் செய்துகொண்டிருந்தாள். அப்படியிருப்பதை இராஜகுமாரன் கண்டு பயந்து, “இந்தவஸ்துக்கள் அனைத்தையும் மடுவிற்போட்டுவந்தேனே! அவைகளனைத்தும் இங்கே எப்படி வெளிக்கிளம்பிவந்தன, இதை யோசிக்கிறபோது மடுவிற்கிடந்த அவற்றையெடுத்துவந்து கொடுத்தவன் ஸ்ரீமந் நாராயணனே யாவன்” என்று நினைத்து மிகவும் பக்தியுடையவனாய் அந்தப் பகவானைப் பலவாறு துதித்து, “தேவரீரைவிட எனக்குவேறுசெதியில்லை” என்று தன்னைமறந்து நடித்து துஷ்டகுணங்களைவிடுத்துத் தன் மனையாளாகிய அந்த மாதுசிரோமணியுடன்கூடி இனிமையாகவாழ்ந்து முடிவில் இருவரும் நித்தியபதவி யடைந்தார்கள்.

சிளாபாய் சரித்திரம் முற்றிற்று.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமானவர்கட்கும் தெரிவிப்பதியாதெனில், பக்தவிஜயம் மூன்றாம்பாகம், நான்காம்பாகம், ஐந்தாம்பாகமாகிய இந்தபுத்தகத்தை கெவர்மெண்டு சட்டப்படி ரிஜிஸ்தர் காபிரயிட் செய்திருக்கின்றபடியால் என்னுடைய அநுமதியில்லாமல் அன்னியர்கள்யாவரும் அச்சிடக்கூடாது என்பதை இந்தநோட்டீசுமூலியமாய்த்தெரிவித்திருந்தும் துணிகரமாய் அச்சிடுவாராகில் அவர்களை கெவர்மெண்டுசட்டப்படி நடத்துவதன்றில் அதினாலுண்டாகும் நஷ்டத்தையும் வாங்கப்படும்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னை: முத்துகிருஷ்ணன் தெருவு 34-வது நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் சகலகலாநிலையமுத்திராக்ஷரசாலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு,

ஷ. கோவிந்தராஜ-முதலியார்.

சொந்தக்காரர்.

2—12—26.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ மஹா பக்த விஜயம்

மூன்றும்பாகம் நான்காம்பாகம் ஐந்தாம்பாகம்.

படலகராதி.

மூன்றும்பாகம்

க.	சயர்த்தராமதாசர்சரித்திரம்	கங
உ.	பாநுதாசர்சரித்திரம்	சுசு
ங.	பயிரமபட்டர்சரித்திரம்	அரு
ச.	பாபாஜிசரித்திரம்	கூங
ரு.	முகுந்தராஜன்சரித்திரம்	கூஎ
சு.	போதனபேடாசரித்திரம்	கOங
எ.	மிருத்யுஞ்செயன்சரித்திரம்	ககசு
அ.	நரசிமுராரிசரித்திரம்	கஉஎ
கூ.	காஜேனுபாத்திமைசரித்திரம்	கஙஉ
கO	சந்தோபாபாவரன்சரித்திரம்	கஙஎ
கக.	விட்டலதாசர்சரித்திரம்	கசஅ
கஉ.	சாங்கதேவர்சரித்திரம்	கருசு
கங.	கூபாகுயவர்சரித்திரம்	கசுச
கச.	நிம்பராஜன்சரித்திரம்	உOஎ
கரு.	வல்லபாசாரி கோவிந்ததாசர்சரித்திரம்	உகக
கசு.	பிரேமநிதிதாசர்சரித்திரம்	உகஅ
கஎ.	பகவான்தாசர்சரித்திரம்	உஉங
கஅ.	சனாதனதாசர்சரித்திரம்	உஉஎ
ககூ.	மகாஜனன்சரித்திரம்	உஙங
உO.	கூர்மதாசர்சரித்திரம்	உஙஅ
உக.	ஞானதாசர்சரித்திரம்	உசச
உஉ.	சேனுஞனுவிசரித்திரம்	உசசு

நான்காம்பாகம்.

உங.	சாத்வீகராஜன்சரித்திரம்	உருங
உச.	கர்மாபாயிசரித்திரம்	உருசு
உரு.	ஜனஜாவந்தர்சரித்திரம்	உருகூ
உசு.	ஞானமநாமோஹனதாசர்சரித்திரம்	உசுங
உஎ.	கமேலாசநாதர்சரித்திரம்	உசுஎ
உஅ.	கேசவசுவாமிசரித்திரம்	உஎரு
உகூ.	பரத்ரிராஜன்சரித்திரம்	உஎகூ
ஙO.	நாகைநாதர்சரித்திரம்	உஅச
ஙக.	லதிபுஷாசரித்திரம்	உஅகூ
ஙஉ.	உத்தவசித்தனார்சரித்திரம்	உகூக

ஐந்தாம்பாகம்.

ஙங.	விப்பிரநாராயணன்சரித்திரம்	உகூஎ
ஙச.	கோமளவல்லிசரித்திரம்	ஙOஎ
ஙரு.	ஹரிபாலன்சரித்திரம்	ஙகக
ஙசு.	தனுஜாட்டுசரித்திரம்	ஙகசு
ஙஎ.	ஸ்ரீதரன்சரித்திரம்.	ஙஉO
ஙஅ.	மாலோபக்தசரித்திரம்	ஙஉச
ஙகூ.	மண்டலீகமன்னவன்சரித்திரம்	ஙஉகூ
சO	சிளாபாய்சரித்திரம்	ஙஙக

ஸ்ரீமகாபக்தவிஜயம் மூன்றும்பாகம் நான்காம்பாகம் ஐந்தாம்பாகம்
படலகராதி முற்றிற்று.

விஞ்ஞாபனம்.

இதனால் சகலமான புவலர் வித்வான் யாவர்களுக்கும், அச்சாபீஸ் மானேஜர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளும் விஞ்ஞாபனம.

ஐயன்மீர்!

எங்களால் பதிப்பித்தநூலாகிய பக்தவிஜயம் 3-4-5 பாகங்களிலுள்ள நாற்பதுதாசர்களுடைய சரித்திரங்களை நான் சட்டப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்திருப்பதால் இதை புலவர்கள் வித்வான்கள் பாவலர்கள் சரித்திரத்தை மாற்றியாவது அதிகப்படித்தி யாவது குறைத்தாவது எழுதிக்கொடுக்காதபடிக்கும் அப்படி அவர்கள் காசுக்காசைப்பட்டு எழுதிக்கொடுத்தாலும் என் அன்புள்ள அச்சாபீஸ்காரர்கள் என்மீதில் கிருபைகூர்ந்து அதைபதிப்பித்துக் கொடுக்காமலிருக்குப்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் அப்படி என் சொல்மீறி எழுதிக் கொடுத்தாலும் எழுதிக் கொடுத்ததைமீறி அச்சியிலிட்டாலும் ஷை ரிஜிஸ்டரேஷசட்டப்படி எனக்குண்டாகும் நஷ்டமும்சிலவும் கட்டாயம் வாங்குவேன் அதற்கும்தைரியம்கொண்டு பதிப்பித்தால் என்விந்துக்குகித்த மைந்தனுவதும் தவிர காராம்பசுவை காசியில்கொன்ற சண்டாளனும் பிச்சையிடாத பெரும்பாவியும் செய்த நன்றிமறந்த துரோகியும் கன்றுக்குப்பால்விடாமல் கறந்த கடுமனமுடையோன் செல்லும் நரகத்தில் செல்லுவார்களென்பது உண்மை உண்மை உண்மை.

ஷை. கோவிந்தராஜ-முதலியார்

சொந்தக்காரர்.